

Giới thiệu Tội Cường Tiểu Sư Thúc Convert

Tô Khải đem sơ cấp điều tra thuật luyện đến Thần cấp Thiên Nhân thuật hậu, hắn chuyển kiếp, thành đẹp trai người gặp người thích, nam nhân người người kêu đánh Tội Cường Tiểu Sư Thúc.

Thế gian vạn vật, tất cả cũng không chạy khỏi Tô Khải, một đôi mắt, chỉ cần liếc mắt nhìn, là có thể nhìn ra nội tình.

"Tiêu Hóa Hóa, ba năm trước đây rơi xuống thiên tài, có vừa nhìn thấy cái nhân, trong chiếc nhân lão gia gia đi, lại là vừa nhìn thấy con trùng! "

"Sở Thiên Dương, linh hồn phá lệ cường đại, sống lại cường giả, trong đầu còn có một tiểu tiết mũi kiếm. "

"Ta muốn tiêu xài! Ta muốn bại! Lực mạnh xuất kỳ tích! Thì ra bấy cha tiểu hài tử dị giới cũng có! "

Tô Khải bước lên hoa thược treo lên đánh chân mệnh thiên tử con đường, bất quá trước đó, hắn trước phải giải quyết một vấn đề.

"Ta không phải là chủ giác! Ta lại là ngạo kiều từ hôn nữ trường bối tiểu sư thúc! "

Cầu vote 10* !!

Cầu vote cuối chương !!

Cầu like !!

Còn thấy không hay xin lịch sự đóng tab và sang truyện khác hay hơn

Có sai sót xin comment bên dưới để hoàn thiện hơn

Bạn đang đọc truyện *Tội Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Hoa tâm Tiểu Sư Thúc

Tội tâm lưới đen đi.

Một tên sắc mặt tái nhợt nam hài nhìn chăm chăm màn ảnh máy vi tính bên trong đường tiến độ, con người không nhúc nhích, không chớp mắt.

"Đình đông!"

Làm đường tiến độ đi tới cuối thời điểm, Tô Khải âm thầm vô thần trong ánh mắt, nhất thời bộc phát ra một trận hét sạch.

"Ta thành công!"

"Ai nói Sơ Cấp thuật thăm dò không thể thăng cấp đến 99 cấp!"

Tô Khải cảm nắm quyền đầu, thân thể rõ ràng đã rất mệt mỏi rất suy yếu, nhưng là tâm lý nhưng là phấn khởi tới cực điểm, hận không được đến trong thao trường chạy nước rút 1000m.

Một tháng qua này, Tô Khải mê một món tên là Vũ Hiệp Giang Hồ Võng Du, bạn cùng phòng cùng đánh cuộc, Sơ Cấp thuật thăm dò có thể hay không thăng cấp đến mãn cấp.

Trải qua ba ngày ba đêm không ngủ không nghỉ quyết chiến, Tô Khải rốt cuộc thành công!

Ai nói Sơ Cấp kỹ năng có thể hay không thăng cấp đến mãn cấp?

Chỉ cần gắng sức, đình mài thành châm!

Màn ảnh máy vi tính bên trong đường tiến độ đi tới điểm cuối, nhân vật kỹ năng mặt tiếp xúc bên trong Sơ Cấp thuật thăm dò biến thành thần cấp Thiên Nhân thuật, sau đó màn ảnh tối sầm lại, xuất hiện một hàng chữ lớn.

"Có tiếp nhận hay không tăng thứ cao hơn khiêu chiến?"

Tô Khải nhìn đến đây, trong mắt lóe lên vẻ nghi ngờ, nhưng là càng nhiều nhưng là hưng phấn.

"Chẳng lẽ đây là ẩn núp phó bản? Trò chơi công suất trong lại không có cái này phó bản, xem ra ta là người thứ nhất mở ra cái này ẩn núp phó bản player!"

Tô Khải không chút suy nghĩ, trực tiếp lựa chọn "Dạ".

Sau đó, Tô Khải mất tối sầm lại, cả người đến cuối nằm ở trên bàn.

"Người chết!"

"Người chết!"

"Có người chơi game chết đột ngột!"

Internet bên trong hỗn loạn tung bùng.

Ban đêm

CCTV tân văn tin tức.

"Mười hai giờ trưa hôm nay, Hàng Nhất Trung một học sinh trung học đệ nhị cấp mê một trò chơi, ở quán Internet chết đột ngột, Bộ Giáo Dục cùng Bộ công an phát hành mệnh lệnh khẩn cấp, bắt đầu từ ngày mai nghiêm nghị đã kích lưới đen đi!"

Thanh Liên Kiếm Tông.

Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn một trong, đỉnh cấp tu luyện thánh địa.

Tô Khải đi ở trong núi trên đường nhỏ, thổi vào mặt ẩm áp gió nhẹ, thật giống như xử tử ngọc thủ phát qua gương mặt.

"Thời gian trôi qua thật nhanh, thời gian mười sáu năm đạn chỉ mà qua!"

Tô Khải than thở một tiếng, hần chuyển kiếp đến Thiên Nguyên Đại Lục bất tri bất giác đã mười sáu năm, sống đến mức cũng coi là Nhân Ma cầu dạng —— Thanh Liên Kiếm Tông Thiên Sơn đỉnh phong chủ.

Nếu bàn về địa vị, Tô Khải thân là phong chủ, thân phận của hần ở Thanh Liên Kiếm Tông bên trong có thể đứng vào 20, dĩ nhiên thực lực của hần ở Thanh Liên Kiếm Tông ngay cả trước hai ngàn cũng xếp hàng không vào.

Nói đến Thiên Sơn đỉnh phong chủ vị làm sao tới, Tô Khải chỉ có thể cảm khái một tiếng —— Thời đã! Mệnh đã!

Tô Khải sáu tuổi năm ấy, cửa nhà trong sóng nhỏ phiêu động qua một vị rơi xuống nước tiên nữ, mặc dù hần tuổi tác nho nhỏ, nhưng là linh hồn nhưng là một cái nam tử trưởng thành, khi nhìn đến rơi xuống nước tiên nữ thời điểm, nhất thời bị năng mê hoặc.

Thiên Nguyên Đại Lục linh khí đậm đà, nơi này nữ tử Tiên Thiên có linh khí bồi bổ, nhan giá trị cao, cho dù là Tô Khải loại này lão tài xế cũng không nhận được chảy ra nước miếng.

Thấy tên kia rơi xuống nước tiên nữ trong nháy mắt, Tô Khải trong lòng liền âm thầm quyết định, muốn cho tiên nữ làm chính mình đồng đường tước. Vì vậy tuổi gần sáu tuổi hần, gầy nhỏ trong thân thể không biết như thế nào đất bộc phát ra vô cùng lực lượng, lại một người đem rơi xuống nước tiên nữ kháng về nhà.

Chờ đến tên kia tiên nữ tỉnh lại, Tô Khải mới biết rõ mình cứu tiên nữ lại là Thanh Liên Kiếm Tông ba vị lão tổ bên trong duy nhất nữ tính tu sĩ —— Từ Tuyên Tiên Tử.

Thanh Liên Kiếm Tông là Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn một trong, vô số tu sĩ hướng tới tu luyện thánh địa, Từ Tuyên Tiên Tử thân phận địa vị cao, tuyệt đối thuộc về Thanh Châu Kim Tự Tháp sắc nhọn.

Tự mà nhưng mà, Tô Khải đồng đường tước kế hoạch cũng liền phá sản!

Bất quá cũng may Từ Tuyên Tiên Tử cũng là người tri ân báo đáp, đem Tô Khải mang về Thanh Liên Kiếm Tông, hơn nữa thu Tô Khải làm đệ tử thân truyền.

Thanh Liên Kiếm Tông chính giữa, địa vị bối phận cao nhất chính là ba vị lão tổ, ba vị lão tổ thường xuyên bề quan, bất kể Thanh Liên Kiếm Tông chuyện vật, ở Thanh Liên Kiếm Tông chân chính quyền là ba vị lão tổ tám tên đệ tử —— tám đỉnh phong chủ.

Tô Khải thân là Từ Tuyên Tiên Tử đệ tử thân truyền, bối phận cùng tám đỉnh phong chủ giống nhau, không chỉ có đương thiên đỉnh núi phong chủ, hơn

nữ còn thành Thanh Liên Kiếm Tông một trăm ngàn tên đệ tử trong mắt Tiểu Sư Thúc.

Một thân áo xanh, tay cầm trường kiếm, phiêu phiêu dục tiên.

Tô Khải Thi Thi mà đi, một đường đi tới luyện công quảng trường.

"Tiểu Sư Thúc được!"

"Tiểu Sư Thúc hôm nay thật là đẹp trai!"

"Tiểu Sư Thúc ánh mắt thật là ôn nhu, lòng ta đều phải biến hóa!"

Ở Tô Khải đi tới luyện công quảng trường trong nháy mắt, mấy trăm đạo ánh mắt đồng loạt rơi vào Tô Khải trên người.

Nữ Đệ Tử nhìn Tô Khải ánh mắt, phảng phất thấy thân nhân, có thể tích xuất mặt đến, về phần nam đệ tử đương nhiên là mặt đầy tức giận, nếu là ánh mắt có thể giết người, bọn họ sớm đã đem Tô Khải thiên đao vạn quả.

Thấy Nữ Đệ Tử kia một bộ bộ dáng si mê, Tô Khải trong lòng không khỏi cảm khái, quả nhiên nhan giá trị chính là chính nghĩa, vô luận là Trái Đất hay là ở Thiên Nguyên Đại Lục, đây đều là lời vàng ngọc a!

Đây là một cái nhìn nhan giá trị thời đại!

"Tô Khải, ngươi không phải là tốt số sao?"

"Tiểu bạch kiếm!"

Lâm Hoành theo số đông nhiều đệ tử chính giữa đi ra, mặt đầy bi phẫn cùng u oán, nếu không phải biết người, còn tưởng rằng Tô Khải vứt bỏ Lâm Hoành.

Tô Khải chẳng những không có tức giận, ngược lại cười ha ha một tiếng: "Rất tốt! Ta chính là thích người khác nói như vậy ta!"

"Đầu thai cũng là một môn kỹ thuật làm việc, Lâm sư diệt ngươi ước chừng phải luyện nhiều một chút!"

Lâm Hoành thấy Tô Khải không những không được cho là nhục, ngược lại lấy nhạ làm vinh, trở mặt ghen ghét, thiếu chút nữa phun ra một cái nghịch huyết đi ra.

Lại có bức này người vô si!

Đầu thai thật là một môn kỹ thuật làm việc!

Tô Khải không chỉ có tốt số, cứu Tử Tuyền Tiên Tử một mạng, hơn nữa còn dài một bộ túi da tốt, thịnh thế mỹ nhân, mao nếu Phan An, trắng như tuyết như ngọc da thịt, để cho Thanh Liên Kiếm Tông Nữ Đệ Tử cực kỳ hâm mộ, không đúng vậy sẽ không đỡ lấy tiểu bạch kiếm danh tiếng suốt mười năm.

Đối với mình thịnh thế dung nhan, Tô Khải nhưng là tràn đầy tự tin. Nếu là trở về tới địa cầu, dùng chính mình tướng mạo, làm cái tiểu thịt tươi còn chưa phải là nhẹ nhàng thoải mái, tiền đóng phim 1. 2 trăm triệu, đồn đãi bạch phú mỹ, đi về phía nhân sinh đỉnh phong!

"Hoàng sư diệt nữ, hôm nay có thể hay không có rảnh rồi, cùng ta cùng chung thể giới hai người?"

Tô Khải hướng về phía một tên trứng ngỗng mặt thiếu nữ phát ra mời.

Trứng ngỗng mặt thiếu nữ nghe được Tô Khải mời, trong lúc nhất thời sững sờ, ước chừng qua ba cái hô hấp, mới phản ứng được, trên mặt lộ ra hưng phấn mê ly thần sắc.

"Tiểu Sư Thúc, thật là ta "

Trứng ngỗng mặt thiếu nữ hưng phấn lấp ba lấp bắp, chính mình thường ngày nồm miệng lạnh lợi, thế nào ở Tiểu Sư Thúc trước mặt thì trở nên người cảm?

Quá không có ý chí tiến thủ!

"Hoàng sư diệt nữ, đương nhiên là ngươi!"

Trứng ngỗng mặt thiếu nữ thấy Tô Khải ánh mắt ôn nhu, ánh mắt mê ly, gương mặt đỏ ửng, bước chân phù phiếm, giống như uống rượu say.

"Xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng, chúng ta bây giờ liền đi!"

Vừa nói, Tô Khải hướng về phía Lâm Hoành lấy trộm một cái khiêu khích ánh mắt.

Lâm Hoành nhìn trướng ngỗng mặt thiếu nữ rời đi bóng lưng, nhất thời hóa đá!

Chính mình nữ thân, bị người ước đi!

"Lâm sư huynh, Hoàng sư tỷ bị Tiểu Sư Thúc mang đi, chúng ta làm sao bây giờ?"

Thiếu niên mặc áo lam đi tới Lâm Hoành bên tai nhẹ nhàng nói, hẳn chính là biết, Lâm Hoành hôm nay dự định hướng Hoàng sư tỷ biểu lộ. Bây giờ chính chủ bị người mang đi, bọn họ còn phải tiếp tục biểu lộ sao?

"Đi Thiên Sơn đỉnh!"

"Ta không tin Hoàng sư muội thanh thuần như vậy, sẽ cùng Tô Khải hẳn làm ra bực này làm trái Nhân Luân chuyện!"

Lâm Hoành khẽ cắn răng, đuổi theo Tô Khải hai người bước chân, đi tới Thiên Sơn đỉnh Tô Khải chỗ ở ra Từ Trúc Lâm.

"Ồ —— "

"Thật thoải mái —— "

"Tiểu Sư Thúc người nặng hơn điềm!"

"A —— thoải mái chết!"

"Tiểu Sư Thúc người chậm một chút, ta muốn thăng thiên!"

Lâm Hoành nghe trong phòng truyền tới tà âm, sắc mặt giận đến trắng bệch, cặp mắt tự phun hỏa, răng rắc một tiếng, cắn nát nửa cái răng.

"Đây là thứ mấy cái?"

Đệ tử áo lam liền vội vàng từ trong ngực móc ra một cuốn sách nhỏ, vang lên sần sật lật sách âm thanh.

"Cho ta xem nhìn đây là đệ nhất vạn!"

"Tiểu Sư Thúc thật là chúng ta Thần Nhân, Hoàng sư tỷ đúng lúc là đệ nhất vạn bị mang tới Thiên Sơn đỉnh Sư Tỷ!"

Đệ tử áo lam trong ánh mắt tràn đầy cuồng nhiệt, ngay từ lúc năm năm trước, hẳn liền coi Tiểu Sư Thúc là làm hắn đòi này thần tượng.

Mười năm cầu kết với mười ngàn danh Thanh Liên Kiếm Tông Nữ Đệ Tử, Tiểu Sư Thúc thật thần nhân vậy!

Trong phòng.

Trướng ngỗng mặt thiếu nữ nằm ở Tô Khải trên giường, phơi bày trắng tinh lưng ngọc, mà Tô Khải đây là đứng ở một bên, trong mắt vô cùng tỉnh táo, không thấy được mảy may Tình Dục.

Thịt trâu khá hơn nửa ăn, ăn một vạn lần cũng sẽ chán ăn!

Mười năm này, tương tự một màn đã phát sinh một vạn lần, Tô Khải đã sớm đối với (đúng) Thanh Liên Kiếm Tông Nữ Đệ Tử miễn dịch!

Tô Khải lúc này sự chú ý, cũng không có tập trung ở trướng ngỗng mặt thiếu nữ trên mặt lưng ngọc, mà là nhìn chăm chăm trong đầu đường tiến độ —— Sơ Cấp thuật thăm dò thăng cấp đường tiến độ.

Không sai, Sơ Cấp thuật thăm dò cũng theo Tô Khải đồng thời chuyển kiếp tới!

Tô Khải chuyển kiếp đến Thiên Nguyên Đại Lục sau khi, rất nhanh thì phát hiện Sơ Cấp thuật thăm dò cũng theo chính mình đồng thời chuyển kiếp mà tới. Bất quá sau khi chuyển kiếp Sơ Cấp thuật thăm dò không còn là miễn cấp, điểm kinh nghiệm EXP toàn bộ bị thanh trừ sạch sẽ.

Trên địa cầu, là một cái bạn cùng phòng đang lúc đánh cuộc, Tô Khải cũng có thể không ngủ không nghỉ ba ngày đem Sơ Cấp thuật thăm dò thăng cấp đến miễn cấp. Sau khi chuyển kiếp, Tô Khải Tự Nhiên càng sẽ không bỏ rơi chính mình quen thuộc nhất nghiệp vụ.

Mà Sơ Cấp thuật thăm dò thăng cấp điều kiện, nhưng là để cho Tô Khải tự phun ba búng máu tươi.

Dò xét mười ngàn danh thiếu nữ thân thể!

Đây chính là Sơ Cấp thuật thăm dò thăng cấp điều kiện.

Lúc trước thiết kế cái trò chơi này Lập Trình Viên, tuyệt đối là một cái điềm dứa đồ đê tiện!

Bất quá cũng may Tô Khải có thịnh thế mỹ nhan ở, nếu không muốn cho hắn dò xét mười ngàn danh thiếu nữ thân thể, còn không cần chờ đến không biết

năm tháng nào.

"Còn kém một chút xíu!"

"Hoàng sư diệt nữ mới có thể để cho Sơ Cấp thuật thăm dò điểm kinh nghiệm EXP thăng trần đây!"

Tô Khải vừa nhìn chăm chăm Sơ Cấp thuật thăm dò đường tiến độ, một bên mười ngón tay liên động, từng đạo chân nguyên đánh vào trứng ngỗng mặt thiếu nữ trong cơ thể.

Ở Tô Khải tầm mắt chính giữa, trứng ngỗng mặt thiếu nữ trong thân thể Kỳ Kinh Bát Mạch ở trước mắt hắn nhìn một cái không sót gì. Bởi vì tu luyện không thích đáng, trứng ngỗng mặt thiếu nữ Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong có mười lăm nơi ám thương, nếu không phải sớm khỏi hẳn, đối với nàng đem tu luyện khá có ảnh hưởng.

Tô Khải bằng vào Sơ Cấp thuật thăm dò tinh chuẩn dò xét, đem chân nguyên độ vào trứng ngỗng mặt thiếu nữ trong cơ thể, Trì Dữ trong cơ thể nàng ám thương.

Đinh đông một tiếng!

Tô Khải trong đầu truyền tới một tiếng thanh thúy dễ nghe âm thanh.

Sơ Cấp thuật thăm dò thăng cấp thành công, kỹ năng tấn thăng trở thành thân cấp Thiên Nhân thuật!

"Rốt cuộc thành công!"

Tô Khải hưng phấn cảm nắm quyền đầu, thuật thăm dò thăng cấp sau khi thành công, hắn không kịp chờ đợi đối với (đúng) trứng ngỗng mặt thiếu nữ thi triển Thiên Nhân thuật.

Vốn là ở Sơ Cấp thuật thăm dò bên dưới còn có mơ hồ phương, hiện tại trong nháy mắt trở nên có thể thấy rõ ràng, vật nhỏ có thể thấy, giống như nhìn VR mạng lớn như thế.

Liên đá chín đạo chân nguyên, Tô Khải đem trứng ngỗng mặt thiếu nữ trong cơ thể ám thương tất cả đều chữa khỏi.

"Hoàng sư diệt nữ, ngươi có thể mặc quần áo vào!"

Tô Khải xoa một chút trên trán mồ hôi hột, cho những người khác chữa trị ám thương loại chuyện này, đối với hắn bây giờ mà nói, vẫn có chút cố hết sức.

"Nhanh như vậy!"

Trứng ngỗng mặt thiếu nữ mặt đầy u oán.

Thật muốn vĩnh viễn đắm chìm trong cái loại này cảm giác tuyệt vời bên trong.

"Khục khục Hoàng sư diệt nữ, chuyện này có chừng mực, nhiều tổn hại sức khỏe!"

Hào thuyết ngạt thuyết, Tô Khải mới đưa trứng ngỗng mặt thiếu nữ khuyên đi.

"Lâm sư huynh ngươi xem, Hoàng sư tỷ đi ra!"

Từ Trúc Lâm bên trong Lâm Hoành hai người các loại (chờ) suốt một giờ thời gian, lại vẫn chưa đi, ở trứng ngỗng mặt thiếu nữ đẩy cửa phòng ra trong nháy mắt, liền bị thiếu niên mặc áo lam thấy.

Lâm Hoành định thần nhìn lại, thấy Hoàng sư muội trên mặt trái rộng đỏ ửng, ánh mắt mê ly, hai chân phù phiếm, một bộ chưa thỏa mãn bộ dáng, nhất thời tức thì nóng giận công tâm, phun ra ba thanh nghịch huyết, té xỉu ở Từ Trúc Lâm bên trong.

Thiếu niên mặc áo lam thấy Lâm Hoành té xỉu, liền vội vàng xuất ra hắc tiểu Bồn Bồn ghi lại một bút.

Lâm Hoành sư huynh, thứ hai vạn 5832 cái bị Tiểu Sư Thúc giận ngắt đệ tử.

Thiếu niên mặc áo lam một bên viết, trong ánh mắt cuồng nhiệt càng đậm đà!

Ta cũng phải trở thành Tiểu Sư Thúc như vậy ngạo mạn người!

Trêu đùa chốc lát, Tô Khải đi tới Thiên Sơn đỉnh đỉnh núi.

Thiên Sơn đỉnh đỉnh núi, đứng vững một khối phong cách cổ xưa tang thương Thạch Bích. Khối này phong cách cổ xưa tang thương Thạch Bích, là Thiên Sơn đỉnh Trần Phong chí bảo, đồng thời cũng là Thiên Sơn đỉnh Truyền Thừa Chi Địa.

Trong vách đá cất giấu Thiên Sơn đỉnh truyền thừa, nhưng là từ ba ngàn năm trước Thiên Sơn đỉnh đòi thứ chín phong chủ về cõi tiên sau khi, Thanh Liên Kiếm Tông lại không để từ có thể mở ra Thiên Sơn đỉnh truyền thừa, vì vậy Thiên Sơn đỉnh dần dần đi về phía suy yếu.

Vì vậy, Tô Khải mặc dù thân là Thiên Sơn đỉnh phong chủ, trên thực tế chính là một quang can tư lệnh.

"Top 100 lần ta toàn bộ đều thất bại, nhưng là hôm nay ta nhất định có thể thành công!"

Tô Khải hướng về phía Thạch Bích hung hãn nói, lập tức mở ra Thiên Nhân dò xét Thạch Bích.

Nhất thời, Tô Khải trong tầm mắt phát sinh biến hóa, vốn là không có vật gì trên vách đá, nhiều hơn rậm rạp chẳng chút kim sắc giấy nhỏ, huyền diệu dị thường.

Cấm Chế!

Hơn nữa còn là Thập Bát Trọng liên hoàn Cấm Chế!

"Khó trách ba ngàn năm nay Thanh Liên Kiếm Tông không có một tên đệ tử có thể có được Thiên Sơn đỉnh truyền thừa, Thập Bát Trọng liên hoàn Cấm Chế chỉ sợ sẽ là Tông Chủ cũng không giải được!"

Thập Bát Trọng liên hoàn Cấm Chế tuy mạnh, nhưng là ở thân cấp Thiên Nhân thuật trước mặt, nhưng là bị lấy hết quần áo đại cô nương —— nhìn một cái không sót gì.

Thập Bát Trọng liên hoàn Cấm Chế một cấm chế bộ một cấm chế, phi thường tinh diệu, không phải là trận pháp đại sư không thể phá.

Bất quá ở Tô Khải nhìn này Thập Bát Trọng liên hoàn Cấm Chế, thế nào càng xem càng giống một cái lại mê cung. Thập Bát Trọng liên hoàn Cấm Chế chỉ có một cửa vào cùng một cái cửa ra. Nhưng là cửa vào cùng cửa ra giữa, lại có vô số cái xóa khẩu, chỉ là liếc mắt nhìn chỉ có thể để cho người hoa cả mắt, hoa mắt choáng váng đầu.

"Che giấu dư thừa đường cong!"

Vừa nói, rậm rạp chẳng chút kim sắc đường cong ở Tô Khải trước mặt nhanh chóng giảm bớt, cuối cùng ở trong mắt Tô Khải chỉ còn lại một cái giấy nhỏ, liên tiếp cửa vào cùng cửa ra.

"Cởi ra!"

Tô Khải ngón tay dọc theo còn lại cái điều giấy nhỏ vạch qua, từ đầu vạch đến đáy, khi hần hoa hoàn thành trong nháy mắt, trên vách đá dâng lên một trận Ngân Quang. Tô Khải bóng người trong nháy mắt biến mất ở Thiên Sơn đỉnh đỉnh trên đỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2:từ hôn

Thanh Liên điện.

Đang ở nhiệt liệt tranh luận hội nghị lại đột nhiên ngừng lại, đại diện hướng về vắng ngắt một mảnh, yên tĩnh nghe được cả tiếng kim rơi.

Ở Tô Khải tiến nhập truyền thừa vách đá trong nháy mắt, cửu sơn phong chủ nhao nhao quay đầu nhìn ra xa Thiên Sơn Phong đỉnh núi, ánh mắt hướng về, nổi lên nhàn nhạt ngưng trọng cùng vui vẻ.

\ "Từ Toàn sư tổ mất sáng như đuốc, tuệ nhãn thức châu, Thiên Sơn Phong nhất mạch truyền thừa, rốt cục xuất thế! \ "

Thanh Liên kiếm tông tông chủ thở thật dài nhẹ nhõm một cái, giọng nói hướng về mang theo nhàn nhạt vui sướng cùng kinh hi, tiểu sư đệ đạt được Thiên Sơn Phong truyền thừa tốc độ, so với bọn hắn dự liệu nhanh hơn ba năm.

\ "Thiên Sơn Phong nhất mạch truyền thừa xuất thế, đây là tông môn may mắn! \ "

\ "Nếu Thiên Sơn Phong truyền thừa đã xuất thế, Thiên Sơn Phong cũng là thời điểm khai sơn thu đồ đệ rồi! \ "

Tông chủ vừa dứt lời, thì có phong chủ xuất khẩu phản đối.

\ "Không thể không thể! Trong thời cơ không thành thực! \ "

\ "Tiểu sư đệ hần mấy năm nay ở tông môn nội không đạt được gì, hần danh chư vị ngồi ở đây chẳng lẽ không biết sao? Nếu đề cho tiểu sư đệ hần khai sơn thu đồ đệ, có đệ tử nào nguyện ý bái nhập Thiên Sơn Phong? \ "

Trong lúc nhất thời, mọi người trầm mặc không nói.

Tô Khải tiểu bạch kiểm, danh, bọn họ như sấm bên tai, thậm chí toàn bộ Thanh Châu tu tiên giới có không biết Tô Khải tiểu bạch kiểm, đại danh.

Nếu đề cho Tô Khải khai sơn thu đồ đệ, sợ là không có có đệ tử nguyện ý bái nhập Thiên Sơn Phong.

Không đúng sẽ có một đám mê gái bái nhập Thiên Sơn Phong.

Tông chủ vuốt chòm râu nói rằng: \ "Không ngại muốn thế nào, làm cho tiểu sư đệ hần mang theo đệ tử đi ra ngoài lịch luyện, bồi dưỡng tiểu sư đệ, ụy vọng. Sau ba tháng, thừa dịp tông môn thi đấu, làm cho tiểu sư đệ khai sơn thu đồ đệ! \ "

\ "Đồng ý! \ "

\ "Đại sư huynh nghĩ đến chu đáo! \ "

Tô Khải không biết bởi vì mình mở ra Thiên Sơn Phong truyền thừa, mình nhất bang tiện nghi sư huynh đã sớm giúp hần sắp xếp xong xuôi khai sơn thu học trò sự tình.

Nếu như nào hiểu rõ, nhất định sẽ kêu rên nhất.

Giống như hần loại này lười nhác người, làm sao thu đồ đệ, mặc dù thu đồ đệ, đó cũng là đồ đệ hầu hạ mình cái này không phổ sư phụ.

Cảnh tượng trước mắt một hồi biến hóa, Tô Khải chứng kiến Thiên Sơn Phong Lệ đích cảnh sắc lướt qua rồi biến mất, tinh không mênh mông đập vào mặt, vật đổi sao dời.

Ngắm nhìn nhìn về nơi xa, Tô Khải chứng kiến một gã thanh y đạo nhân đỉnh đầu trời cao, chân đạp tinh thần, ngẩng đầu đứng thẳng ở dưới trời sao, nguy như sơn nhạc. Phảng phất đứng ở Tô Khải trước mặt không phải là một người, mà là một tòa thông thiên núi cao, rất nặng mà ngưng thật, khiến người ta nhìn lên.

\ "Cửu đại phong chủ Phụ Nhạc Chân Nhân! \ "

Tô Khải chứng kiến tên này thanh y đạo nhân, không khỏi kinh hô lên.

Danh tiếng này đỉnh trời cao, chân đạp ngôi sao thanh y đạo nhân, chính là Thiên Sơn Phong đệ cửu đại phong chủ, được khen là Thanh Liên kiếm tông từ cổ chí kim đệ nhất cường giả.

Phụ Nhạc Chân Nhân sống ở Thanh Liên kiếm tông đỉnh phong cuối cùng chi tế, chờ hần tu luyện thành công lúc, du lịch Cực Tây , tự nghĩ ra thần công < Phụ Nhạc Kinh >, trở thành Thanh Liên kiếm tông trong lịch sử xếp hạng thứ ba, cường giả.

Chờ hần trở về Thanh Châu, lại vừa gặp Thanh Liên kiếm tông thanh hoàng giao tiếp, lọt vào Thanh Châu rất nhiều môn phái khiêu khích, Thanh Châu bốn đại tông môn danh tiếng tràn ngập nguy cơ.

Đang ở Thanh Liên kiếm tông đoạn này là hắc ám nhất, lịch sử lúc, Phụ Nhạc Chân Nhân giống như cửu thiên hạo nhật, nhất thủ kinh thiên, vì Thanh Liên kiếm tông khởi động một mảnh trời.

Chính là bởi vì Phụ Nhạc Chân Nhân, tồn tại, tài năng khiến cho Thanh Liên kiếm tông vượt qua suy yếu nhất, thời gian. Cũng vì vậy, Phụ Nhạc Chân Nhân gây thù hần rất nhiều, cuối cùng bỏ mạng ở Cực Tây .

\ "Thiên Sơn Phong đòi thứ mười phong chủ, gặp qua sư tổ! \ "

Tô Khải hướng về phía thanh y đạo nhân xa xa cúi đầu, tự ngộ thần công diệu pháp, vì Thanh Liên kiếm tông nhất thủ kinh thiên, Phụ Nhạc Chân Nhân đáng giá Tô Khải cúi đầu.

Tuy là đây chỉ là Phụ Nhạc Chân Nhân lưu lại một cái bóng mờ, nhưng tựa hồ có thể nhận thấy được Tô Khải, thành ý, chuông lớn hướng về, ở dưới trời sao quanh quần.

\ "Cực Tây gặp thần thú, kỳ danh Phụ Nhạc, sinh ra có cự lực, hi vác núi cao. Ta xem Phụ Nhạc 300 năm, sau đó Ngộ vô thượng thần công, thế nhưng hậu nhân không người tham ngộ, lưu lại Thiên Sơn đỉnh \ "

Phụ Nhạc Chân Nhân lẩm bẩm nói tới,

Chuông lớn, chữ nào cũng là châu ngọc, theo Phụ Nhạc Chân Nhân lời nói, Tô Khải tựa hồ đích thân tới ba ngàn năm trước Phụ Nhạc Chân Nhân độc chiến Thanh Châu huyết chiến, hào khí ngất trời, làm cho hán không khỏi nhiệt huyết dâng trào.

Sau một canh giờ, chuông lớn hướng về hạ xuống, Tô Khải tỉnh lại, lãnh hội Phụ Nhạc Chân Nhân thoải mái phập phồng trọn đời, tâm tràn đầy kính ý.

\ "Tốt! Lão phu đợi ba ngàn năm, rốt cục đến khi hậu nhân kế thừa ta chi thần công! \ "

Phụ Nhạc Chân Nhân trên mặt lộ ra giải thoát nụ cười, ngón trỏ hướng về phía Tô Khải mi tâm một điểm, bằng bạc tin tức lưu chui vào Tô Khải, đầu lúc.

Cái này một ngón tay, một ngón tay thông thiên!

Cái này một ngón tay, huyền diệu dị thường!

Cái này một ngón tay, ẩn chứa Phụ Nhạc Chân Nhân, suốt đời sở học!

Cái này một ngón tay, bao hàm Phụ Nhạc Chân Nhân khi còn sống từng trải!

Phụ Nhạc Chân Nhân không chỉ có đem tự nghĩ ra < Phụ Nhạc Kinh > truyền thừa cho Tô Khải, càng là đưa hán biết đến tu tiên giới kiến thức, bí văn, võ vệt, công pháp toàn bộ đều để lại cho Tô Khải.

Một ngón tay phía dưới, Tô Khải tâm thần rơi vào yên lặng hướng về, tựa như tân sinh thông thường, thuần khiết vô cầu, hấp thu Phụ Nhạc Chân Nhân, truyền thừa.

< Phụ Nhạc Kinh > hóa thành một đạo thần niệm dấu vết, trực tiếp khắc ở Tô Khải, não hải hướng về, làm cho hán trong nháy mắt lĩnh ngộ < Phụ Nhạc Kinh > ý nghĩa ý.

Thần ấn truyền thừa, bực này xa xỉ truyền thừa biện pháp, chỉ sợ cũng sau đó Phụ Nhạc Chân Nhân loại này cường giả tuyệt thế mới sẽ sử dụng.

Thế nhưng ở lĩnh ngộ hết Phụ Nhạc Kinh sau đó, Tô Khải cũng là mục trường khẩu ngốc, thật lâu chưa tỉnh hồn lại.

Thanh Liên kiếm tông dùng thuật ngự kiếm làm căn cơ, người người đều vì kiếm tu, thế nhưng Phụ Nhạc Chân Nhân cũng là Thanh Liên kiếm tông, một đạo kỳ lạ, không thông thuật ngự kiếm, nhưng mà tinh thông phép luyện thể.

Ba ngàn năm trước, Phụ Nhạc Chân Nhân đi trước Cực Tây , chứng kiến thần thú Phụ Nhạc. Phụ Nhạc bộ tộc, trời sinh thần lực, Lực Đại Vô Cùng, vừa sanh ra trên lưng liền cống một ngọn núi, mỗi một lần tiến giai, Phụ Nhạc đều sẽ bỏ lại trên lưng ngọn núi, tuyển trạch một tòa lớn hơn ngọn núi trên lưng.

Thậm chí, thượng cổ có nghe đồn, toàn bộ Thiên Nguyên đại lục chính là ở một con Phụ Nhạc thần thú trên lưng.

Phụ Nhạc Chân Nhân quan sát Phụ Nhạc bộ tộc ba trăm năm, ngộ ra vô thượng luyện thể thần công < Phụ Nhạc Kinh >, đúc thành vô thượng thể, mới có thể một tay kinh thiên.

< Phụ Nhạc Kinh >, tu luyện thái độ khác thường, hóa thân Phụ Nhạc, ở đan điền hướng về hội tụ một con Phụ Nhạc hư ảnh, dung hợp thiên kỳ hóa đá làm ngọn núi, bắt chước Phụ Nhạc nhất tộc tu luyện.

Dung hợp một khối kỳ thạch xem như là nhập môn, dung hợp chín khối kỳ thạch coi là có chút thành tựu, dung hợp hai mươi bảy khối kỳ thạch xem như là đại thành, dung hợp ba mươi sáu khối kỳ thạch chính là đại viên mãn, xưng là < Phụ Nhạc Kinh > tầng ba mươi sáu thiên.

Phụ Nhạc Chân Nhân mặc dù là tự nghĩ ra < Phụ Nhạc Kinh >, nhưng mặc dù là hán cũng chỉ dung hợp hai mươi bảy khối kỳ thạch, cũng không có đem < Phụ Nhạc Kinh > tu luyện đến cảnh giới đại viên mãn.

Thế nhưng căn cứ Phụ Nhạc Chân Nhân, phỏng đoán, trong cơ thể dung hợp ba mươi sáu khối kỳ thạch, có thể trường sinh bất tử, vạn kiếp bất diệt!

Tô Khải nhìn đến đây, hô hấp cũng không khỏi trầm trọng, tâm nhấc lên kinh đào hải lãng.

Chúng ta tu sĩ, nghịch thiên, độc cầu một chút hi vọng sống, không phải là vì cầu trường sinh sao?

Thanh Liên kiếm tông tuy là quý vì Thanh Châu bốn đại tông môn, nhưng là lại không có một vị tu sĩ thật có thể trường sinh bất tử, mọc cánh thành tiên, tự nhiên cũng không có nhắm thẳng vào trường sinh công pháp.

Thế nhưng < Phụ Nhạc Kinh > cũng là cho Tô Khải mở ra một cánh mới đại môn.

Tu luyện < Phụ Nhạc Kinh >, này đạo ý niệm trong đầu trong nháy mắt trở thành Tô Khải đầu chấp niệm.

Sau một canh giờ, Tô Khải hoàn toàn tiếp nhận rồi Phụ Nhạc Chân Nhân, truyền thừa, dưới trời sao Phụ Nhạc Chân Nhân, hư ảnh vui mừng cười, hoàn toàn biến mất ở trên hư không hướng về, hóa thành sao quang điểm.

Tô Khải thần niệm đảo qua, chứng kiến đan điền của mình hướng về, nhiều hơn một cái bóng mờ. Nếu là có Cực Tây, chứng kiến, nhất định sẽ nhận ra đạo hư ảnh này, chính là truyền thuyết dị thú Phụ Nhạc.

Tranh --

Tô Khải mãnh liệt mở hai mắt ra, một đôi con ngươi đen hướng về, mơ hồ có hai tòa kinh thiên núi cao, khí thế trên người, rất nặng mà ngưng thật, khiến người ta vừa nhìn, dường như đối mặt với giống như núi cao.

Núi cao chân ý!

Phụ Nhạc Chân Nhân lưu lại này đạo truyền thừa, có thể nói là dụng tâm lương khổ, không phải chỉ để lại < Phụ Nhạc Kinh >, trợ giúp Tô Khải dụng hợp Phụ Nhạc hư ảnh, càng là bị Tô Khải để lại một đạo núi cao chân ý.

\ "Tu luyện < Phụ Nhạc Kinh >, cần quan tưởng Phụ Nhạc, để cho mình bắt chước Phụ Nhạc, nhất cử nhất động, ngưng tụ Phụ Nhạc hư ảnh, lĩnh ngộ núi cao chân ý, mới có thể thuận lợi tu luyện. \ "

\ "Bất quá, có này đạo núi cao chân ý, ta tu luyện < Phụ Nhạc Kinh > ngưỡng cửa lớn nhất liền vượt qua, chỉ cần thu thập kỳ thạch, liền có thể nhập môn! \ "

Luyện thể chi đạo cực kỳ mạnh mẽ, Phụ Nhạc Chân Nhân có thể nhất thủ kinh thiên, đánh khắp Thanh Châu không địch thủ có thể nào hiểu rõ luyện thể chi đạo tu luyện tới cực hạn, là biết bao mạnh mẽ. Thế nhưng luyện thể chi đạo cũng có chỗ thiếu hụt, đó chính là cần số lượng cao tài nguyên, vượt qua xa tu sĩ bình thường có thể đủ chịu đựng nổi.

Thượng cổ có tài năng lớn tu sĩ, đi khắp Cửu Châu, ngấm tận thiên hạ kỳ thạch, biên soạn kỳ thạch bảng. Kỳ thạch bảng ghi lại 36 loại kỳ thạch, mỗi một chủng kỳ thạch đều là đoạt thiên tinh hoa mà sống, diệu dụng vô cùng, là thiên giữa thần vật, tu sĩ tầm thường cả đời đều khó nhìn thấy một mặt.

Tu luyện < Phụ Nhạc Kinh > cần 36 loại kỳ thạch, bậc này điều kiện hà khắc, làm cho Tô Khải một hồi lú lờ.

Thảo nào Phụ Nhạc Chân Nhân năm đó cũng chỉ đem < Phụ Nhạc Kinh > tu luyện tới đại thành cảnh giới, không có tu luyện tới đại viên mãn, chủ yếu là 36 loại kỳ thạch quá khó khăn góp nhặt!

\ "May mắn ta là Thanh Liên kiếm tông, tông chủ, nếu như nhất giới tán tu, muốn thu thập 36 loại kỳ thạch, còn không cần chờ đến ngày tháng năm nào! \ "

Tô Khải ly khai thạch bích truyền thừa hướng về, trở lại chính mình phòng, suy tư về như thế nào mượn Thanh Liên kiếm tông, tài nguyên, thu thập 36 loại kỳ thạch.

\ "Tiểu sư thúc ở đây không? \ "

Nhẹ nhàng thanh âm từ phòng ngoài truyền tới, một đạo xinh đẹp bóng lưng bước liên tục nhẹ nhàng đi tới.

Đông Phương Minh Nguyệt!

Thanh Liên kiếm tông tứ đại mỹ nhân -- Phong Hoa Tuyết Nguyệt một trong Đông Phương Minh Nguyệt!

Đông Phương Minh Nguyệt thân người mặc nga hoàng sắc sa móng quần dài, tiểu sinh sinh đi tới Tô Khải, phòng nhỏ, mặt tuyệt mỹ đàn trên toát ra ba phần ưu sầu, nửa lựa mỏng trong suốt, lộ ra nàng củ sen vậy ngọc bích cùng chân nhỏ.

Nửa chận nửa che, mê hoặc phún huyết!

\ "Minh Nguyệt sư diệt nữ ngươi làm sao lúc rảnh rồi tới chỗ của ta? \ "

Tô Khải trêu tức cười nói, Đông Phương Minh Nguyệt chính là Thanh Liên kiếm tông xếp hạng thứ ba mươi, thiên kiều, bình thường đối với chính hán một sư thúc có chút không phục, hôm nay làm sao sẽ tới bái phỏng chính mình?

Chôn cho kê chúc tết -- không có lòng tốt!

Đông Phương Minh Nguyệt nhìn thấy Tô Khải hài hước nụ cười, mím môi, cũng biết sự tình hôm nay không dễ làm.

\ "Tiểu sư thúc, ta hôm nay tới đây, có một chuyện muốn nhờ! \ "

Đông Phương Minh Nguyệt kiên trì nói rằng.

\ "Minh Nguyệt sư diệt nữ nhưng là ta Thanh Liên kiếm tông, thiên kiều, còn có chuyện gì có thể lẽ nào ngươi? \ "

Đông Phương Minh Nguyệt nghe được sự tình ở \ "Thiên kiều" hai chữ mặt trên tăng thêm âm độ, tâm một hồi tức giận.

Đối với ở trước mắt vị này \ "Diêm minh" \ lan xa, hoa tâm dị thường, thậm chí là nổi tiếng xấu, tiểu sư thúc, Đông Phương Minh Nguyệt trong lòng là hận

đến nghiêng răng

Thế nhưng chuyện hôm nay, có chút tư mật, nàng còn không thể không đến cầu trợ ở Tô Khải!

Đông Phương Minh Nguyệt nhủ mảy, nói thẳng vào vấn đề nói.

\ "Minh Nguyệt từ nhỏ bị gia chi phúc vi hôn, thế nhưng Minh Nguyệt nhất tâm hướng đạo, không muốn bị tình yêu nam nữ liên lụy, cho nên hôm nay muốn đi từ hôn, cũng xin tiểu sư thúc người theo ta làm chứng! \ "

Đông Phương Minh Nguyệt từ nhỏ đã bị chi phúc vi hôn, dựa theo Thiên Nguyên đại lục, phong tục, muốn từ hôn, nhất định phải có trưởng bối đồng ý cùng nhân chứng.

, trưởng bối đều hy vọng nàng mau sớm thành hôn, đương nhiên sẽ không cho phép nàng từ hôn. Mà sư tôn của mình lại là Thanh Liên kiếm tông, người bạn rợn, Đông Phương Minh Nguyệt thật ngại quá vì chút chuyện nhỏ này phiền phức sư tôn.

Cho nên, Đông Phương Minh Nguyệt nghĩ tới nghĩ lui, cảm thấy tiểu sư thúc Tô Khải tài năng là chuyện này, thí sinh tốt nhất.

\ "Từ hôn! \ "

Nghe đến đó, Tô Khải nuốt chút nữa đem trong miệng linh trà phun tới.

\ "Cái này kịch tình làm sao quen thuộc như vậy? \ "

Tô Khải trừng mắt quay tít một vòng, liền vội vàng hỏi.

\ "Người vị hôn phu kia có thể họ Tiêu? \ "

Đông Phương Minh Nguyệt trên mặt lộ ra hơi kinh ngạc.

\ "Tiểu sư thúc làm sao người biết? Cùng ta chi phúc vi hôn cái vị kia tên là Tiêu Hỏa Hỏa, là thành Kim Lăng tam đại Tộc Tiêu tộc trưởng Tiêu Cuồng chi tử! \ "

Phốc --

Tô Khải cũng không nhịn được nữa, đem trong miệng linh trà phun tới.

\ "Tiêu Hỏa Hỏa hán có phải hay không ở ba năm trước đây đột nhiên mất đi thiên phú, ở Tiêu phải chịu trào phúng? Hơn nữa còn có không có một người huyết thống hệ thanh mai trúc mã, ở Tiêu Hỏa Hỏa mất đi thiên phú sau đó, chẳng những không có vứt bỏ hán, ngược lại mối tình thâm thiết âm thầm chống đỡ Tiêu Hỏa Hỏa! \ "

Đông Phương Minh Nguyệt trên mặt kinh ngạc càng thêm nồng nặc, kinh ngạc nói không ra lời.

Lẽ nào tiểu sư thúc liệu sự như thần, đã sớm biết chính mình sẽ tìm đến hán hỗ trợ?

\ "Tiêu Hỏa Hỏa mẫu thân là không phải lưu cho hán nhất cái nhỡ, có chút bất phàm? \ "

Đông Phương Minh Nguyệt gạt đầu, nhắm mồm hồ hiện ra một ít cho phép lừa gạt cùng cảnh giác.

\ "Tiểu sư thúc người như thế biết đến rõ ràng như vậy, chẳng lẽ người đang điều tra ta? \ "

\ "Khụ khụ -- chuyện đơn giản như vậy cần ta điều tra, lão gia gia, hoàng hậu nương nương cùng củi mục quạt khơi tất cả đều đủ, đây không phải là rõ ràng chủ giác mô bản sao? \ "

Tô Khải tâm một hồi bi thiết.

Chính mình khẳng định cảm nhảm kịch bản rồi!

Không phải cần phải có người tìm chính mình từ hôn, sau đó chính mình rộng to hơn nhất \ "Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đừng nên xem thường người nghèo yếu \", khí phách uy vũ, ngay sau đó trên trời rơi xuống tới một người lão gia gia sao?

Mình tại sao thì trở thành ngạo kiều từ hôn nữ chủ, trưởng bối đâu?

\ "Khụ khụ! Minh Nguyệt sư diệt nữ, từ hôn việc, sự tình trọng đại, việc này ta sợ rằng bất lực! \ "

Tô Khải uể ngộn cự tuyệt nói, chính mình cũng không phải cái loại này nhìn thấy mỹ nữ liền không nhúc nhích một dạng, sắc phôi, làm sao có thể bằng lòng Đông Phương Minh Nguyệt đi tranh đoạt vũng nước đục này.

Chủ giác mô bản, hán tránh không kịp, làm sao có thể bị coi thường tự mình đưa đi lên cửa, cho Tiêu Hỏa Hỏa tiền điểm kinh nghiệm EXP sao?

Nghe được Tô Khải uyển ngôn cự tuyệt, Đông Phương Minh Nguyệt nhủ mày, cũng không có buồn bực. Ở tới Thiên Sơn Phong trước, nàng đã sớm ngờ tới Tô Khải sẽ không như thế ung dung đáp ứng.

Dù sao từ hôn việc, tất nhiên sẽ chọc giận thành Kim Lăng Tiêu, thế nhưng Đông Phương Minh Nguyệt nàng đã sớm làm xong chuẩn bị đầy đủ.

\ "Nếu như tiểu sư thúc ngại nguyên ý giúp ta lúc này đây, Minh Nguyệt nguyện ý dùng Lôi Minh Thạch làm làm thù lao! \ "

\ "Lôi Minh Thạch! \ "

Tô Khải nghe được Đông Phương Minh Nguyệt nguyện ý dùng Lôi Minh Thạch làm làm thù lao, chân mày cau lại, lòng có chút ý động.

Lôi Minh Thạch, đứng hàng kỳ thạch bằng thứ ba mươi lăm vị, vừa lúc chính là tu luyện < Phụ Nhạc Kinh >, kỳ thạch một trong.

\ "Khụ khụ! Làm sao ngươi biết ta cần Lôi Minh Thạch? \ "

Tô Khải nghi hoặc hỏi.

\ "Ta đọc qua Phụ Nhạc Chân Nhân, truyện ký, năm đó Phụ Nhạc Chân Nhân từ Cực Tây vân du trở về sau đó, đã từng trắng trợn thu thập các loại kỳ thạch, Lôi Minh Thạch chính là bên ngoài một trong. Cho nên ta đoán Lôi Minh Thạch, hẳn là cùng các ngươi Thiên Sơn Phong nhất mạch tu luyện công pháp có! \ "

\ "Không hổ là Thanh Liên kiếm tông, thiên kiều, nhìn không một quyển truyện ký, cư nhiên là có thể đoán cái tám chín phần mười! \ "

\ "Lôi Minh Thạch, Minh Nguyệt sư đệ muội cũng đừng quên! \ "

Đông Phương Minh Nguyệt hi thượng mi sao: \ "Nói như vậy tiểu sư thúc ngươi đây là đáp ứng rồi! \ "

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: kịch tình trước giờ bắt đầu

Thành Kim Lăng, Hồng Phúc Tửu Lâu.

Hồng Phúc Tửu Lâu tọa lạc tại thành Kim Lăng phồn hoa nhất trên đường cái, danh khí to lớn, ở thành Kim Lăng phụ nữ và trẻ em đều biết. Lúc này ở Hồng Phúc Tửu Lâu, một nam một nữ hai người hạc giữa bầy gà, nam tuấn tú, nữ mỹ, xuất trần khí chất ở Hồng Phúc Tửu Lâu phá lệ thấy được, hấp dẫn không ít thực khách, ánh mắt.

\ "Tiểu sư thúc, thời gian không còn sớm, chúng ta nhanh lên một chút đi lui thành hôn tốt phản hồi tông môn! \ "

Đông Phương Minh Nguyệt vì vi nhủ mày nói rằng.

\ "Không vội! Không vội! \ "

Tô Khải khoát tay áo, tâm thầm than một Đông Phương Minh Nguyệt quá trẻ tuổi, nàng cho rằng từ hôn là lược câu nói tiếp theo là có thể giải quyết sự tình sao?

Hơn nữa còn là lui chân mệnh thiên tử, hôn, nếu không phải chuẩn bị thỏa đáng, tất nhiên không còn cách nào toàn thân trở ra.

\ "Minh Nguyệt sư đệ muội, từ hôn việc không vội, chúng ta không ngại trước quan sát quan sát Tiêu Hòa Hòa! \ "

\ "Quan sát hẳn làm cái gì? \ "

Tô Khải cười hắc hắc: \ "Nếu như Tiêu Hòa Hòa chính là tuyệt thế mỹ nam, tài tình kinh diễm, hồng phúc tề thiên, ôn nhu hiền lành ảm, ta chẳng phải là bồng dâm uyên ương rồi! \ "

Đông Phương Minh Nguyệt mũi hừ lạnh một: \ "Tiểu sư thúc ngươi cũng không cần dò xét Minh Nguyệt rồi! Minh Nguyệt nhất tâm hướng đạo, dù cho

hắn Tiêu Hỏa Hỏa ở ưu, cũng không vào được trăng sáng pháp nhãn! \ "

Vừa dứt lời, Tô Khải nhìn về phương xa, ánh mắt vi vi động lại.

\ "Tiêu Hỏa Hỏa xuất hiện! \ "

Giáo huấn lấy Tô Khải ánh mắt phương hướng, Đông Phương Minh Nguyệt nhìn lại, chứng kiến một gã mày kiếm mắt sáng, thiếu niên, tuy là đáng đáp không có tiểu sư thúc vậy yêu nghiệt, nhưng cũng là nhất đẳng, ngọc thụ lâm phong. Thế nhưng Đông Phương Minh Nguyệt ở Tiêu Hỏa Hỏa trên người lại cảm thụ được một không rõ âm lãnh, để cho nàng vì vi hiện lên nổi da gà.

Tiêu Hỏa Hỏa đi ở trên đường cái, mạn bất kinh tâm đi vào hương trà lầu, hiển nhiên không ngờ rằng ở Hồng Phúc Từ Lâu trên có hai người đang quan sát hắn.

Đông Phương Minh Nguyệt nhìn thấy Tiêu Hỏa Hỏa đi vào hương trà lầu, trên mặt lộ ra vẻ nghi ngờ: \ "Đại buổi tối Tiêu Hỏa Hỏa hắn không phải tu luyện, đi hương trà lầu làm cái gì? Uống trà sao? \ "

Nghe được Đông Phương Minh Nguyệt cho rằng hương trà lầu là quán trà, Tô Khải nuốt chút nữa đem trong miệng linh từ phun tới.

Đã biết sư diệt dân tộc Nữ Chân là ngậy thơ rục rở, ngoại trừ tu hành những chuyện khác thực sự là dốt đặc cán mai a!

\ "Minh Nguyệt sư diệt nữ, không phải muốn biết Tiêu Hỏa Hỏa đi hương trà lầu làm cái gì sao? Chúng ta đi hương trà lầu tìm tòi chẳng phải sẽ biết sao? \ "

Kết thúc hết sổ sách, Tô Khải liền mang theo Đông Phương Minh Nguyệt đi trước hương trà lầu. Bất quá cùng Tiêu Hỏa Hỏa quang minh chính đại đi vào đại môn bất đồng, Tô Khải đây là ẩn tàng rồi khí tức, trực tiếp leo tường đi vào, đầu ngón chân một chuyển, cả người khinh phiêu phiêu bay đến trên nóc nhà.

\ "Tầm tặc! Một con rồng chiến đấu ngũ phương, thực sự là diễm phúc không cạn a! \ "

Tô Khải nhìn bên trong nhà cảnh tượng, trên mép treo một chế nhạo nụ cười.

Chứng kiến Tô Khải hưng phấn như thế, Đông Phương Minh Nguyệt cũng có chút ngạc nhiên nhìn về phía phòng trong, chứng kiến Tiêu Hỏa Hỏa nằm một tấm màu hồng trên giường lớn, nằm tên thân thể trần truồng nữ tử hầu hạ hắn, trên mặt lộ ra một bộ mặt hôn đáng đáp.

Đông Phương Minh Nguyệt vội vã nghiêng đầu qua một bên, gắt một cái: \ "Quả nhiên nam nhân không có một là đồ tốt! \ "

Cái này ngũ tên nữ tử chính là hương trà lầu tên đứng đầu bảng, thế nhưng đang nhìn quen mỹ nữ Tô Khải nhãn, bất quá là son tục phấn mà thôi. Thô thô liếc một cái sau, hướng về phía Tiêu Hỏa Hỏa ném một cái Thiên Nhân thuật.

\ "Tiêu Hỏa Hỏa, thành Kim Lăng Tiêu, hậu thiên cảnh giới đỉnh cao, sẵn có chân long huyết mạch. \ "

\ "Tu luyện công pháp: Chân Long Thể (không trọn vẹn)! \ "

\ "Tu luyện pháp thuật: Chân Long Chi Trảo! \ "

\ "Nhược điểm: Ba chỗ, một, Chân Long Thể không trọn vẹn, dưới rốn ba tắc vì công pháp tráo môn, thứ hai: Quanh năm bị người trảo phúng, tạo thành bên ngoài cuồng vọng mà tự ti tâm tính, thứ ba: Ái mộ thanh mai trúc mã Ly Mộng, coi như lấy làm của riêng. \ "

\ "Số mệnh: Ngũ trảo kim long giống như, ngực có hắc khí quán quanh! \ "

Tô Khải thi triển Thiên Nhân thuật quan sát Tiêu Hỏa Hỏa, phát hiện Tiêu Hỏa Hỏa, tu vi, thì đã tu luyện tới hậu thiên đỉnh phong, không chỉ có lừa gạt được Tiêu gia, ngay cả Thanh Liên kiếm tông, mạng lưới tình báo đều bị hắn lừa gạt được.

Tiêu Hỏa Hỏa ba năm trước đây một thân tu vi liền tấn chức tiên thiên,

Sau lại bởi vì không hiểu nguyên nhân rơi xuống đến hậu thiên sơ kỳ, ba năm không có bất kỳ tiến thêm.

Hiện tại Tiêu Hỏa Hỏa, tu vi đột nhiên tăng vọt đến hậu thiên đỉnh phong, chân tướng chỉ có một.

Lão gia gia thức tỉnh!

Kịch bản trước giờ bắt đầu!

\ "Có ý tứ! Lão gia gia cư nhiên trước giờ thức tỉnh, xem ra trận này từ hôn tuồng lại tới càng thú vị! \ "

Tô Khải sờ lên cằm, nhãn lóe ra dị quang.

So với việc lão gia gia trước giờ thức tỉnh, hắn càng thêm cảm giác hứng thú còn lại là Tiêu Hỏa Hỏa, số mệnh.

Người bình thường số mệnh là màu trắng, tinh thông mệnh lý thuật, tu sĩ từ xa nhìn lại, tựa như một mảnh sương trắng.

Phổ thông thiên tài số mệnh là hỏa hồng, dường như dầu sôi lửa bỏng, phồn hoa như giấc, nhìn như mỹ hảo kì thực nguy cơ trùng trùng, nếu là có thể nắm lấy cơ hội, là có thể nhất phi trùng thiên, nếu như không bắt được cơ hội, sẽ gặp phiền nhiễu mọi người.

Mà tuyệt thế thiên kiêu, số mệnh, chính là Thanh Sắc, một bước lên mây, chỉ cần không tìm đường chết, trên cơ bản sẽ không chết non, tu luyện thành công.

Còn như giống như Tiêu Hỏa Hỏa như vậy có số mệnh dị tượng người, chỉ có thể là chân mệnh thiên tử, khí trời vận lột mắt xanh.

Tỷ như Hán cao tổ Lưu Bang, liền có trăm bạch xà hướng về dị tượng. Tiêu Hỏa Hỏa, số mệnh có ngũ thảo kim long dị tượng, đã ngưng tụ chân mệnh thiên tử, mệnh cách, nhất phi trùng thiên.

Thế nhưng, ngũ thảo kim long ngực lại bị hắc khí quấn quanh. Hắc khí chính là môi vận, chết vận dấu hiệu, Tiêu Hỏa Hỏa số mệnh chính thịnh, làm sao sẽ bị hắc khí quấn quanh?

Trừ phi

Tô Khải nhìn về phía Tiêu Hỏa Hỏa trên ngón tay xanh đen nhẵn.

Trừ phi, lão gia gia bụng dạ khó lường!

Năm nay trong lúc đó, Tô Khải hướng về phía Tiêu Hỏa Hỏa, nhẵn thi triển Thiên Nhân thuật, chứng kiến nhẵn hướng về, hắc vụ tràn ngập, che ở tầm mắt của hắn.

\ "Ta cũng không tin Thiên Nhân thuật nhìn không thấu người! \ "

Dứt lời, Tô Khải, hai mắt hướng về, cư nhiên nổi lên một tầng ngân quang, tản ra làm người sợ hãi khí tức.

Ở Tô Khải toàn lực thi triển Thiên Nhân thuật sau đó, rốt cục chứng kiến hắc vụ phía sau chân diện dung.

Lão gia gia lại là một con trùng.

Không sai, chính là một con trùng!

Một con toàn thân thanh hắc, xấu vô cùng, côn trùng, chỉ là liếc mắt nhìn để Tô Khải hiện lên nổi da gà lên, trong lòng không nói ra được xoắn xuýt.

Đang ở Tô Khải sử dụng Thiên Nhân thuật quan sát thanh hắc côn trùng thời điểm, chiếc nhẫn \ "Lão gia gia \ " tựa hồ cũng đã nhận ra cái gì, hướng phía Tô Khải chỗ phương hướng vừa nhìn, sợ đến Tô Khải vội vã ngăn ra rồi Thiên Nhân thuật.

\ "Sư, chuyện gì xảy ra? \ "

Cổ xưa truyền ra một đạo ý niệm \ "Tựa hồ có người ở ám thăm dò chúng ta! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa nghe xong sư truyền âm, chẳng những không có lưu ý, ngược lại lộ ra nụ cười dâm đãng.

\ "Sợ là này đồ đồ nhớ ta! \ "

\ "Đêm nay có chút không đúng lắm, người nhanh lên một chút xong việc phản hồi Tiêu! \ "

Cổ xưa lòng có chút lo lắng.

\ "Đã biết! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa bĩu môi, tâm có chút không vui, thế nhưng sư không phải sẽ lừa gạt mình, nếu ngay cả sư phụ đều nói có cái gì không đúng, nói vậy đêm nay thật có chút không giống tầm thường.

\ "Thật là bá đạo thuật song tu, lại có thể trực tiếp cướp đoạt nguyên âm của cô gái! \ "

Bị lược đoạt đi nguyên âm sau đó, nữ tử sắc mặt một hồi tái nhợt, trên trán nổi lên tinh tế đầy đặc mồ hôi lạnh, không có gì bất ngờ xảy ra trong vòng ba ngày nhất định sẽ bệnh nặng một hồi.

Bảo chế đúng cách, dùng thời gian mười hơi thở, Tiêu Hỏa Hỏa đem mặt khác bốn danh nguyên âm của cô gái cũng toàn bộ cướp đi, trên mặt lộ ra một bộ mặt hồn dáng đáp, đứng dậy rồi đi, nhô chim không nhận người.

\ "Trở lại một trăm lần, ta liền có thể đột phá tiên thiên! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa cảm thụ được trong cơ thể mệnh mong lực lượng, khỏe miệng quai thượng một độ cung.

Nếu chính mình vẫn là ba năm trước đây, thiên tài, Tiêu Hỏa Hỏa tuyệt đối sẽ không có cái chủng này bản thủ thủ đoạn. Thế nhưng ba năm, trào phúng, ba năm, chèn ép, ba năm, không có thiên lý, làm cho Tiêu Hỏa Hỏa tâm lý trở nên vận vẹo.

Vì lực lượng, hẳn có thể không từ thủ thủ đoạn, hướng chỉ hi sinh danh phong trần nữ tử đâu!

Đông Phương Minh Nguyệt nhìn thấy một màn này, lòng đầy căm phẫn, tâm sự phẫn nộ giống như là núi lửa phun trào.

\"Người căn bã! \"

\"Ta muốn giết tên súc sinh này! \"

\" tiểu sư thúc, ngươi không nên can ta \"

Tô Khải ngăn lại đàng đàng sát khí Đông Phương Minh Nguyệt, đè lại bả vai của nàng.

\"Ngươi đừng quên rồi ngươi là tới từ hôn! \"

\"Ta đây cũng muốn giết cái này nhân loại căn bã! \"

\"Lẽ nào ngươi nghĩ dùng vị vong nhân tự cho mình là? \"

Đông Phương Minh Nguyệt một hồi ghen lời, nghĩ đến mình nếu là giết Tiêu Hỏa Hỏa liền sẽ biến thành vị vong nhân, mắt sát khí có chút dao động.

\"Tiêu Hỏa Hỏa loại căn bã này, một kiếm giết, lợi cho hẳn quá rồi. \"

Tô Khải nói rằng,

\"Ngày hôm nay coi là các ngươi may mắn, gặp gỡ tâm hiền lành kiếm tông tiểu sư thúc cứu các ngươi một mạng. \"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4:ngỉ

Ngày hôm sau, Tiêu gia.

Tiêu gia tọa lạc tại thành Kim Lăng đông nam sừng, trang nghiêm nguy nga trang viên phủ đệ, khí thế hùng vĩ, giả sơn hồ nước, thu hết vào mắt, chương hiện nhà giàu có đời nội tình.

Đốc đốc đốc --

Một hồi dồn dập gõ cửa vang lên.

\"Tam thiếu gia, tộc trưởng mời đi phòng khách, hôm nay có quý khách bái phỏng! \"

Dùng được giả nua thanh âm, đối với Tiêu Hỏa Hỏa nói rằng, nhãn hiện lên vẻ nuôi tiếc.

Ai --

Nếu là không có ba năm trước đây, ngoài ý muốn, dùng Tam thiếu gia thiên phú, chỉ sợ sớm đã trở thành một danh Luyện khí kỳ tu sĩ.

Tu sĩ cảnh giới tu luyện, có thể chia làm hậu thiên, tiên thiên, luyện khí, trúc cơ, kim đan, nguyên cùng hóa thần bảy Đại cảnh giới. Tam thiếu gia năm ấy 11 tuổi đã đột phá tiên thiên, là Tiêu gia từ trước tới nay trẻ tuổi nhất tiên thiên tu sĩ.

Thế nhưng ba năm trước đây, một con bệnh nặng, đem Tiêu gia từ trước tới nay thiên tài nhất thiếu niên bị hủy, tu vi từ thì ra tiên thiên kỳ xuống dốc không phanh, ngưng lại ở ở hậu thiên sơ kỳ không tiến thêm tấc nào nữa.

Tiêu Hòa Hòa ứng một, vội vã mặc vào hắc y, chậm rì rì dẫn quân đi tới Tiêu gia đại sảnh.

Tiến nhập đại sảnh, Tiêu Hòa Hòa có chút kinh ngạc, Tiêu gia trong ngày thường bẽ, trường bối toàn bộ đều đến đông đủ, bọn tiểu bối còn lại là lễ độ cung kính đứng ở hai bên, cho dù là bình thường nhất nhảy thoát người, đều là một bộ điệu dáng ít nói đáng vẻ.

Ở đại sảnh, bên tay trái, ngồi một nam một nữ hai gã tu sĩ, hai người ăn mặc giống nhau pháp bào, xuất từ đồng nhất tông môn, nói vậy chính là chính môn, quý khách.

Tiêu Hòa Hòa ánh mắt đảo qua một nam một nữ, nữ quốc sắc thiên hương, khí chất xuất trần, phiêu phiêu như tiên, tư sắc so sánh với mộng cũng không kém mấy. Còn như tên kia thanh y nam tử, Tiêu Hòa Hòa thấy đầu tiên mắt, liền trước mắt một hồi kinh diễm.

Trong thiên hạ lại có bức này mỹ nam tử!

Tiêu Hòa Hòa đối với dung mạo của mình tương đương có tự tin, ở thành Kim Lăng hẳn chính là đứng đầu nhất suất ca, phong lưu tiêu sái, nhưng vẫn như cũ so ra kém trước mắt tiểu bạch kiểm.

Anh tuấn tướng mạo, nụ cười ấm áp, bối cảnh không tầm thường, vị này thanh y thiếu niên, đem Tiêu gia, Chư nhiều thiếu nữ mê thần hồn điên đảo, nhìn trộm.

\ "Di! Hẳn cư nhiên đang nhìn ta! \ "

Tiêu Hòa Hòa tâm cả kinh, thanh y thiếu niên tựa hồ đối với Tiêu gia, thiếu nữ không cảm thấy hứng thú, ngược lại có chút hăng hái nhìn chính mình.

Ánh mắt kia

Tựa hồ đang xem trên tay ta, nhần!

Tiêu Hòa Hòa trong lòng cảm giác được một hồi không được tự nhiên, có chút chột dạ, vội vã hướng phía đoàn người khoan một cái, tách ra thiếu niên áo xanh ánh mắt.

Thiếu niên mặc áo xanh này, dĩ nhiên chính là bồi Đông Phương Minh Nguyệt đến đây từ hôn Tô Khải.

Tô Khải trên mặt tự tiểu phi tiểu, đưa mắt rơi vào hoàng hậu nương nương Ly Mộng trên người.

\ "Ly Mộng, Thiên Phụng thể, luyện khí cảnh giới đại viên mãn, sẵn có Thiên Phụng huyết mạch. \ "

\ "Tu luyện công pháp: Cửu chuyển Thiên Phụng quyết \ "

\ "Nhược điểm: Năm nơi, một, trong cơ thể Thiên Phụng huyết mạch mỏng manh, cần mượn Tổ Phụng huyết thạch kích phát huyết mạch trong cơ thể thứ hai \ "

Tô Khải nhìn xong Ly Mộng, tin tức, con người vì vì co rút lại, Tiêu Hòa Hòa, cô bạn gái nhỏ quả nhiên xuất thân bất phàm, lại là Chân Linh tộc người.

Hoang dã thời kì, Thiên Nguyên đại lục dị thú hoành hành, chân linh lui tới, nhân tộc còn chưa phải là đại lục chủ tử. Ở hắc ám niên đại, tu sĩ nhân tộc vì tăng cường thực lực, cùng thật linh thông hôn, sinh ra xuống sẵn có chân linh huyết mạch nhân tộc.

Sẵn có chân linh huyết mạch nhân tộc, bọn họ tạo thành Tộc chính là chân linh Tộc.

Chân linh Tộc truyền thừa tới hoang dã thời kì, nội tình thâm hậu, từng cái chân linh Tộc đều là Thiên Nguyên đại lục trên chân chính ngón tay cái, quyết không thể khinh thường.

\ "Minh Nguyệt chất nữ, vị tiền bối này là? \ "

Tiêu Cuồng hỏi.

Đông Phương Minh Nguyệt cười một tiếng: \ "Vị này chính là tông môn Thiên Sơn Phong chủ, tiểu sư thúc Tô Khải! \ "

Tiêu Cuồng nghe được Tô Khải là Thiên Sơn Phong chủ, nhất thời thẳng người bối, ngồi nghiêm chỉnh, Thanh Liên kiếm tông, phong chủ, cũng phải cần bọn họ toàn bộ Tiêu gia ngưỡng vọng đại nhân vật.

\ "Không biết Tô phong chủ lần này đại giá quang lâm, có gì chỉ giáo? \ "

Tô Khải nhấp một miếng trà: \ "Ngày hôm nay Minh Nguyệt sư diệt nữ tài năng là chủ giác,

Ta chỉ là tới làm một cái nhân chứng mà thôi, Tiêu tộc trưởng không cần lưu ý! \ "

Tiêu Cuồng nghe được Đông Phương Minh Nguyệt tài năng là chủ giác, tâm một cái lộ bộ, mơ hồ có chút bất an, chẳng lẽ là hòa, hôn ước mà đến!

Tiêu Cuồng cùng Đông Phương Minh Nguyệt nhiệt tình phân đàm, Tiêu Hỏa Hỏa lắng nghe một hồi, liền buồn chán lắc đầu, ánh mắt phiêu hốt đến cái khác phương.

\ "Hỏa ca, ngươi biết hai người bọn họ thân phận sao? \ "

Ly Mộng đi tới Tiêu Hỏa Hỏa bên người, khinh thân nói rằng.

\ "Mộng, ngươi biết thân phận của bọn họ? \ "

Tiêu Hỏa Hỏa trên mặt hơi kinh ngạc, bất quá đối với hắn vị này thần bí thanh mai trúc mã, hắn cũng là một trăm phần trăm, tin tưởng.

\ "Toàn bộ Thanh Châu, ngươi nói có cái nào đệ tử là mặc áo bào xanh,? \ "

\ "Mộng ý của ngươi là, hai người bọn họ là Thanh Liên kiếm tông nhân! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa bưng tỉnh đại ngộ, Thanh Liên kiếm tông chính là Thanh Châu bốn đại tông môn, bọn họ tiêu gia Thanh Liên kiếm tông bực này quái vật lớn so với, cùng con kiến hôi chút nào không khác biệt.

Thảo nào thân thiện chư vị trưởng lão hội thận trọng như vậy.

\ "Mộng, ngươi biết vị kia thanh y nam tử, thân phận sao? \ "

Tiêu Hỏa Hỏa hỏi, đối mặt với Tô Khải, hắn luôn là cảm giác được mơ hồ có chút bất an.

\ "Ngươi thấy hai người bọn họ áo bào trên ngực, Thanh Liên rồi không? Thanh Liên kiếm tông ngoại môn đệ tử một, nội môn đệ tử hai bên, đệ tử thân truyền ba cánh hoa, tông môn trưởng lão bốn cánh hoa, mười đại phong chủ ngũ cánh hoa, tông chủ sáu cánh hoa! \ "

Nghe xong Ly Mộng lời nói, Tiêu Hỏa Hỏa khuôn mặt kinh ngạc.

\ "Đầu là Thanh Liên kiếm tông, phong chủ! \ "

\ "Dáng dấp còn trẻ như vậy, chẳng lẽ là bảo dưỡng hữu thuật, lão quái vật! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa một hồi lưu luyến.

\ "Không phải, vị này Thiên Sơn Phong chủ thân phận, có chút đặc thù! \ " nói, Ly Mộng đem Tô Khải trở thành Thiên Sơn Phong chủ tiền căn hậu quả chậm rãi nói tới.

Nghe nơi này, Tiêu Hỏa Hỏa tâm hiện ra một nòng nặc đồ kị.

Nguyên lai là tiểu bạch kiếm!

Nguyên lai là ăn bám hộ chuyên nghiệp!

Hắn Tô Khải dựa vào cái gì có vận khí tốt như vậy có thể một bước lên trời!

Cứu Từ Toàn tiên tử loại chuyện như vậy không có rơi xuống trên đầu của mình!

Nếu là mình gặp phải Từ Toàn tiên tử, nhất định sẽ giống như Từ Toàn tiên tử biểu diễn, cái gì mới thật sự là nam nhân!

Tiêu Hỏa Hỏa tự nhận thức vì vận thế của mình tương đối khá, thế nhưng nghe xong Tô Khải, từng trải sau, lòng lòng đồ kị tựa như giống như lửa thiêu, đánh đều đánh bất diệt.

\ "Hỏa ca ngươi chẳng lẽ không hỏi một chút cô gái kia thân phận? \ "

\ "Nàng nhưng là Đông Phương tộc tiểu công chúa, hôm nay tới nơi này, chỉ sợ cũng là vì hỏa ca chuyện của ngươi! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa sắc mặt một hồi kinh ngạc: \ "Đông Phương tộc tiểu công chúa, chẳng lẽ chính là cùng ta chi phúc vi hôn, Đông Phương Minh Nguyệt! \ "

Chứng kiến Đông Phương Minh Nguyệt dung mạo tuyệt mỹ, Tiêu Hỏa Hỏa tâm một hồi dương dương đắc ý, cha mình ánh mắt vẫn là thật không tệ, cho mình thiêu một cái tốt vị hôn thê.

\ "Hỏa ca ngươi rất đắc ý sao? \ "

Ly Mộng nhận một hồi u oán.

Tiêu Hỏa Hỏa trên mặt hơi có chút xấu hổ, đối với bên người thiếu nữ tình ý, hắn tâm nhất thanh nhị sở: \ "Mộng, tương lai hai người các ngươi có thể

phải thật tốt ở chung, tình như tỷ muội! \ "

Nếu không có thân ở đại sảnh, Tiêu Hòa Hòa đều phải nhịn không được hưng phấn thổi bay huyết sáo.

Tà ủng hữu bảo, hậu cung đẹp ba nghìn!

Ly Mộng nam nam nói rằng: \ "Đông Phương lão tộc trưởng người này hết lòng tuân thủ hứa hẹn, nhất ngôn cửu đỉnh, tuy là Tiêu gia suy bại, cũng quyết sẽ không hủy dạ. Thế nhưng theo ta được biết, Đông Phương Minh Nguyệt người này nhất tâm hướng đạo, hẳn không được phép có trở ngại ngại nàng tu hành hạt cát, chuyện nam nữ đối với nàng mà nói càng là tránh buộc! \ "

\ "Ba năm trước đây Đông Phương Minh Nguyệt trở thành Thanh Liên kiếm tông, đệ tử thân truyền, lúc một người sở hữu cải biến vận mạng mình, lực lượng sau đó, như vậy nàng liền biết sử dụng thủ đoạn quét sạch ngăn cản nàng truy tầm đại đạo đã cản đường! \ "

\ "Người là nói, Đông Phương Minh Nguyệt lần này tới Tiêu gia, là tới từ hôn! \ "

Tiêu Hòa Hòa tâm tức giận không ngờ, sắc mặt tức giận tái nhợt, song quyền nắm thật chặt đứng lên, khanh khách rung động.

Đông Phương Minh Nguyệt nàng lại dám như vậy nhục ta!

Người nào cho lá gan của nàng!

Một lửa giận vô danh ở Tiêu Hòa Hòa trong lòng hiện ra tới, nếu không có xem ở Đông Phương Minh Nguyệt dung mạo tuyệt mỹ cùng bối cảnh không tầm thường trên, nàng ngay cả gả cho cơ hội của mình cũng không có.

Tiền nhân này, lại dám tới từ hôn.

Nhưng vào lúc này, Đông Phương Minh Nguyệt không chịu nổi Tiêu Cuồng, nhiệt tình, kiên trì nói rằng: \ "Tiêu bá, chất nữ lần này đến đây, là có một chuyện muốn nhờ! \ "

Tiêu Cuồng nụ cười trên mặt có chút cứng ngắc: \ "Đông Phương chất nữ người cứ việc nói, bằng vào chúng ta hai hệ, chỉ cần là Bá có thể làm được, tuyệt đối sẽ không chối từ! \ "

Đông Phương Minh Nguyệt hít sâu một cái nói rằng: \ "Minh Nguyệt hy vọng Bá người giải trừ hôn ước! \ "

Phanh một!

Tiêu Cuồng tay chuông, roi ầm ầm trà trên, đem trà trong nháy mắt dao động thành một hồi bột phấn.

\ "Ô phong chủ, Minh Nguyệt nàng tuổi còn nhỏ không hiểu chuyện, lời của nàng ta có thể coi làm không có nghe được. Người hôm nay cùng Minh Nguyệt nàng cùng nhau đến đây, lẽ nào cũng là ý tứ này? \ "

Tiêu Cuồng chất vấn.

Tô Khải mí mắt khẽ nâng lên, phong khinh vân đạm nói rằng: \ "Minh Nguyệt sư đệ muội nàng tài tình kinh diễm, tương lai nhất định là trên chín tầng trời bay lượn, phượng hoàng, chỉ có chân long mới có thể xứng đôi hân. \ "

\ "Còn như người Tiêu gia, cá chạch, chẳng lẽ là con ếch lười muốn ăn thịt thiên nga! \ "

Đông Phương Minh Nguyệt nghe được Tô Khải tổn hại nhân, tâm thầm than một, kéo cừu hận kỹ thuật cái nào cường, đương chúc kiếm tông tiểu sư thúc.

Tiểu sư thúc kéo cừu hận bản lĩnh, thực sự là Thanh Liên kiếm tông nhất tuyệt!

Tô Khải thoại âm rơi xuống, phòng khách hoàn toàn yên tĩnh, nghe được cả tiếng kim rơi. Đại trưởng lão cùng với Tiêu gia, chư vị tộc nhân, nhìn về phía Tiêu Hòa Hòa từ ánh mắt, nhiều hơn một trêu tức cùng trào phúng.

\ "Cá chạch! \ "

Tiêu Hòa Hòa sắc mặt dữ tợn, song quyền nắm thật chặt, bởi vì dùng sức quá mạnh, móng tay sắc bén đâm vào lòng bàn tay, lưu lại một đạo đạo huyết ngân.

Chính mình chính là chân mệnh thiên long, cái này tiểu bạch kiếm hân lại dám như vậy coi thường chính mình.

Nếu có cơ hội, nhất định phải làm rồi hân!

Tiêu Hòa Hòa nhãn hiện lên một tàn nhẫn ánh mắt, hận không thể lập tức xông lên nói cho Tô Khải, người nào mới thật sự là chân long.

Nhưng vào lúc này, xanh đen nhãn truyền đến một đạo thần niệm, đem Tiêu Hòa Hòa dưới sự trấn an đi.

Tô Khải mắt thấy Tiêu Hỏa Hỏa sẽ bạo, thế nhưng chẳng biết tại sao đột nhiên đề xuống tâm sự phần nộ, hơi có chút tiếc nuối.

\ "Xem ra là kích thích không đủ sâu sao? \ "

\ "Ta đây sẽ thấy tới thêm một cây đuốc! \ "

Tô Khải khòe miệng cười lạnh một tiếng.

\ "Tiêu tộc trưởng, chuyện này thật là Minh Nguyệt sư diệt nữ làm không có phúc hậu, cho nên tại hạ hôm nay đặc biệt mang theo bảo vật làm bồi tội! \ "

Tô Khải, thoải mái rơi xuống, Đông Phương Minh Nguyệt trên mặt hơi có chút vô cùng kinh ngạc, trước an bài tốt kế hoạch, cũng không có bảo vật vòng này.

Tiêu Cuồng sắc mặt dữ tợn, thế nhưng Tiêu gia, đại trưởng lão nghe được Tô Khải miệng bảo vật, tâm ý di chuyển.

Tô Khải làm Thanh Liên kiếm tông, phong chủ, miệng hân, bảo vật, sao lại là thứ đồ thông thường.

Còn như Tiêu Hỏa Hỏa cùng Tiêu Cuồng bị nhục, đây chính là hân muốn thấy được một màn.

\ "Không biết Tô phong chủ miệng ngươi, bảo vật là? \ "

Đại trưởng lão khẩn cấp hỏi.

\ "Hôm nay ta liền truyền thụ cho các ngươi Tiêu gia một môn thuật ngự kiếm! \ "

Tê --

Tê --

Ngược lại hút khí lạnh thanh âm, ở đại sảnh vang lên, Tiêu gia, thiếu niên thiếu nữ nhàn, tràn đầy hùng hực cùng hưng phấn.

Thuật ngự kiếm!

Thanh Liên kiếm tông, thuật ngự kiếm độc bộ thiên hạ, nếu là bọn họ có thể học được một chút da lông, cũng cũng đủ bọn họ cả đời hưởng thụ rồi.

\ "Các ngươi nhìn kỹ! \ "

Nói, Tô Khải vung ra sáu ánh kiếm, rất nặng mà ngưng thực sáu ánh kiếm từ Tô Khải tay bắn ra, hội tụ ở giữa không trung hướng về, hợp thành một cái to lớn,

Nghi!

Tô Khải miệng bồi tội vật, bất ngờ chính là một phần thư bỏ vạ!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: 3 năm ước hẹn

Răng rắc răng rắc --

Tiêu Cuồng dưới chân trên tấm đá xanh, xuất hiện từng cái mịn khe hở, dường như mạng nhện thông thường hướng phía bốn phía chậm rãi lan tràn ra.

\ "Khinh người quá đáng! \ "

\ "Khinh người quá đáng! \ "

\ "Mặc dù ngươi là Thanh Liên kiếm tông phong chủ, làm sao làm nhục ta như vậy từ hai người! \ "

Oanh một!

Khí thể bằng bạc từ Tiêu Cuồng trên người bộc phát ra, hùng hậu chân nguyên hóa thành một đạo thông thiên kiếm khí màu xanh lam, hội tụ ở Tiêu Cuồng lòng bàn tay hướng về.

Tiêu gia trấn tộc công pháp: Bích Ba Thanh Hải Kiếm

Giai thượng phẩm công pháp!

Thiên hạ công pháp hàng vạn hàng nghìn, đại để có thể phân là nhân giai công pháp, giai công pháp, thiên cấp công pháp, thần thoại tuyệt học tứ đại trình tự.

Mỗi một giai, lại chia làm trên,, xuống tam phẩm

Nhân cấp công pháp thuộc về đại lưu mặt hàng, chỉ cần có tiền, ở các loại công pháp cửa hàng đều có thể mua được. Mà giai công pháp thì tương đương hi hữu, bình thường thủ đoạn khó có thể đạt được, ở một ít thế lực nhỏ lúc, giai công pháp chính là trấn tộc tuyệt học rồi.

Giống như Tiêu gia, Bích Ba Thanh Hải Kiếm, chính là giai công pháp người nổi bật, dù cho đặt ở Thanh Liên kiếm tông bên trong, vậy cũng là không sai công pháp.

Giai trên, chính là thiên cấp.

Thiên cấp công pháp bậc này huyền diệu cao thâm pháp môn, toàn bộ Thanh Châu cũng chỉ có bốn đại tông môn, mười sáu thế môn thế nào cao cấp thế lực mới có.

Còn như thần thoại tuyệt học, đã thật lâu không có ở Cửu Châu hiện thế rồi!

Sắc bén kiếm khí, quanh quẩn ở Tiêu Cuồng bên người, sắc bén kia kiếm quang, dù cho cách ba trượng xa, Tô Khải đều cảm thấy trên mặt một hồi làm đau.

Bạch bạch bạch --

Ở Tiêu Cuồng thi triển Bích Ba Thanh Hải Kiếm, trong nháy mắt, cái khác Tiêu gia đệ tử nhao nhao rút lui bước, xem trước Tiêu Cuồng ánh mắt, tràn đầy ước mơ.

Đối với lực lượng ước mơ!

Tiêu Cuồng kiếm khí chỉ thiên, hét lớn một.

\ "Tô phong chủ, ngươi nhất định phải cho chúng ta từ hai người một cái công đạo. Bằng không, hôm nay Tiêu mỡ lúc máu phun ra năm bước! \ "

Tiêu Cuồng lời nói, đằng đằng sát khí, lạnh thấu xương sát khí hội tụ ở trên trán, có phun ra tư thế.

Tô Khải nhìn thẳng Tiêu Cuồng ỏi chào ánh mắt bức người, không chút nào lùi bước, ngược lại không hề bận tâm.

\ "Tiêu Cuồng ngươi đang làm gì? Đừng quên ngươi nhưng là Tiêu gia, tộc trưởng, ngươi muốn đem chúng ta Tiêu gia đẩy vào vạn kiếp bất phục vực sâu sao? \ "

Đại trưởng lão rít gào, làm cho Tiêu Cuồng thân thể mạnh mẽ dao động, tâm vạn bất đắc dĩ cùng khổ sáp thu liễm chân nguyên.

Hắn không chỉ là một gã hôn, càng là Tiêu gia, tộc trưởng, sẽ đối Tiêu gia hết thảy đệ tử phụ trách.

Nếu như hắn hôm nay dám đối với Tô Khải cùng Đông Phương Minh Nguyệt đối thủ, ngày mai Tiêu gia liền sẽ trở thành Thanh Liên kiếm tông thiết kỵ dưới tro tàn.

Nghĩ tới đây, Tiêu Cuồng giống như là bị quát ra đi xương cột sống thông thường, cả người hữu khí vô lực ngồi xuống, cúi đầu nhủ, song quyền không cam lòng thật chặt nắm lại.

Hòa, là vì có lỗi với ngươi!

A -- a -- a --

Tiêu Hòa Hòa tâm điên cuồng ở đâu gọi ra, lòng hận ý, tựa như một con rắn độc xoay quanh ở trong đầu của hắn, kẻ thôn phệ hắn còn dư lại không nhiều lý trí.

\ "Sur, bọn họ khinh người quá đáng, ta không nhận được! \ "

Chiếc nhẫn cổ xưa thờ ơ trông coi Tiêu gia đại sảnh phát sinh tất cả, mặt không chút thay đổi, thần tình băng lãnh.

\ "Không thể nhìn được nữa, không cần nhìn nữa! \ "

\ "Ngoan đồ, ngươi sẽ đi ngay bây giờ nói cho Đông Phương Minh Nguyệt cô nàng này, từ hôn là sự tổn thất của nàng! \ "

Tiêu Hòa Hòa tiến lên một bước, hai mắt hướng về, có thể chứng kiến hai luồng nóng bỏng hòa diễm, phảng phất có thể phản thiên cửu hải thông thường.

\ "Đông Phương Minh Nguyệt, ngươi có thể là bởi vì ta, phế vật tên, cho nên khinh thường ta! \ "

\ "Không phải \ "

Đông Phương Minh Nguyệt lời của còn không có nói ra, đã bị Tiêu Hòa Hòa liều lĩnh, điên cuồng ngôn ngữ nói cắt đứt.

\ "Đông Phương Minh Nguyệt, ngươi sẽ vì hôm nay sở tác sở vi hối hận! \ "

\ "Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đừng nên xem thường người nghèo yếu! \ "

Tô Khải nghe được quen thuộc ngôn ngữ,

Khẽ vuốt cằm, chuyện hôm nay, phát triển, hết thấy đều ở dự liệu của mình hướng về, kế tiếp chính là ước hẹn ba năm tình tiết rồi.

Oanh một!

Hậu thiên tốt cùng khí tức, từ Tiêu Hòa Hòa trên người bộc phát ra, tựa như phun ra hỏa sơn, đem tâm ba năm qua, kiềm nén, một hơi thở tất cả đều trút xuống.

\ "Hậu thiên đỉnh phong! \ "

\ "Tiêu Hòa Hòa hẳn từ lúc nào tu luyện tới hậu thiên đỉnh núi? \ "

\ "Trời ạ! Ba tháng trước Tiêu Hòa Hòa hẳn vẫn hậu thiên sơ kỳ, hiện tại liền hậu thiên đỉnh núi? \ "

\ "Lẽ nào Tiêu Hòa Hòa, thiên phú có đã trở về? \ "

Đại sảnh hướng về nhất thời phát sinh một kinh hô thanh âm.

Dù cho Đông Phương Minh Nguyệt, đang nghe Tiêu Hòa Hòa chỉ dùng thời gian ba tháng, một thân tu vi cửu trọng hậu thiên sơ kỳ cười tên lửa thông thường tấn thăng đến hậu thiên đỉnh phong, trên mặt cũng không khỏi lộ ra thần sắc kinh hãi.

\ "Hòa, ngươi chừng nào thì thiên phú của ngươi \ "

Tiêu Cuồng chứng kiến Tiêu Hòa Hòa tự tin khuôn mặt, tựa hồ về tới ba năm trước đây thông thường, tâm kinh ngạc ngay cả nói chuyện cũng lấp ba lấp bắp hỏi.

Tiêu Hòa Hòa tiến lên một bước, vẻ mặt tự tin nói rằng: \ "Hôn, ba năm, Tiêu Hòa Hòa, đã đã trở về! \ "

\ "Tốt! Tốt! Tốt! \ "

Tiêu Cuồng nói liên tục ba chữ "hảo", hai tay kích động đến run nhè nhẹ, đảo qua lòng lo lắng, giờ thẳng lên trời trường bật cười!

Mắt đi đông ngưng lại được tang du!

\ "Hôn ngươi yên tâm, ngày hôm nay nhục nhã ta từ ngươi, ta đều biết để cho bọn họ trả giá trả giá nặng nề! \ "

Tiêu Hòa Hòa nhấn hiện lên một vẻ tàn nhẫn.

\ "Đông Phương Minh Nguyệt, ngươi có thể hối hận? \ "

Tiêu Hòa Hòa giờ lên cao ngạo đầu người, mắt nhìn xuống Đông Phương Minh Nguyệt.

\ "Nếu là ngươi bây giờ hối hận, ta vẫn như cũ có thể cho ngươi một cái làm ấm giường nha đầu thân phận! \ "

Ở từ hôn trước, Tiêu Hòa Hòa vẫn là vô cùng thích Đông Phương Minh Nguyệt dung mạo tuyệt mỹ, mặc dù không phải chính thất, vậy cũng muốn mỗi ngày sủng ái.

Thế nhưng Đông Phương Minh Nguyệt cư nhiên không tuân thủ phụ nữ, muốn từ hôn, chính mình để cho nàng làm làm ấm giường nha đầu, bên kia là

thiên đại ban ân!

Đông Phương Minh Nguyệt nghe xong Tiêu Hòa Hòa lời nói, đầu tiên là hơi sùng sốt, sau đó phản ứng kịp, trong lòng tràn đầy cảm giác quái dị.

Người này từ cảm giác rất cuộc có bao nhiêu hài lòng, dựa vào cái gì cho là mình không phải hấn không lấy chồng, dường như không có chính hấn sẽ vừa khóc hai não ba treo cổ!

\ "Hôn ước này, ta hôm nay lui định rồi! \ "

Đông Phương Minh Nguyệt giọng nói tràn đầy kiên định, vô luận Tiêu Hòa Hòa là phế vật cũng được thiên tài cũng tốt, ở nàng nhân đều là giống nhau.

Nàng chuyên tâm cầu đạo, tuyệt sẽ không bị chuyện nam nữ khôn nhiều.

Nghe được Đông Phương Minh Nguyệt quả quyết nói, Tiêu Hòa Hòa sắc mặt dữ tợn, phảng phất bị cực đại nhục nhã thông thường, giận quá mà cười, nụ cười dữ tợn dường như vực sâu ác ma.

\ "Tô Khải, ngươi có thể dám cùng ta lập được ước định? \ "

\ "Ba năm sau đó, Thanh Liên sơn đỉnh, một quyết định thắng bại. Nếu là ngươi thua, ngươi coi như toàn bộ Thanh Liên kiếm tông, tu sĩ quy xuống hướng ta xin lỗi. Nếu là ta thua, việc hôn ước lúc đó thủ tiêu! \ "

Tiêu Hòa Hòa vừa dứt lời, Tô Khải liền ngây ngẩn cả người!

Hấn hướng ta khiêu chiến?

Không phải hấn là cùng Đông Phương Minh Nguyệt lập được ước hẹn ba năm sao?

Cái này kịch bản cầm nhầm!

\ "Tô Khải, ngươi có dám tiếp được ước định của ta? \ "

\ "Còn là nói, các ngươi Thanh Liên kiếm tông, phong chủ, chẳng qua là một cái bất nạt kẻ yếu túng hóa! \ "

Tiêu Hòa Hòa giọng lên đỉnh đầu cao ngạo của hấn, ngôn từ nham hiểm, dùng ác độc phỏng đoán đem Tô Khải bức đến góc chết. Từ có thể tưởng tượng, chỉ có Tô Khải cự tuyệt, ngày thứ hai toàn bộ Thanh Châu tu tiên giới đều sẽ lưu truyền đầy trời lời đồn đãi.

Khiếp sợ! Thanh Liên kiếm tông phong chủ sợ hãi Tiêu gia thiếu niên thiên tài!

Tiêu gia thiếu niên thiên tài tài tình kinh diễm, làm cho Thanh Liên kiếm tông phong chủ cảm thấy không bằng ...!

Tô Khải hơi sùng sốt, chỉ dùng thời gian ba hơi thở, liền phục hồi tinh thần lại.

\ "Có gì không dám? \ "

\ "Thế nhưng chúng ta tu sĩ, ba năm quá dài, chỉ tranh sớm chiều! \ "

\ "Ba ngày sau, một quyết định thắng bại! \ "

Tiêu Hòa Hòa nghe được Tô Khải yêu cầu ba ngày sau một quyết định thắng bại, trên mặt do dự.

\ "Bằng lòng hấn! \ "

Cổ xưa từ nhần truyền ra một đạo ý đọc ra.

\ "Sr, Tô Khải hấn dù sao cũng là Thanh Liên kiếm tông, phong chủ, ba ngày quá ngắn, ta sợ \ "

Tiêu Hòa Hòa tâm mơ hồ có chút lo lắng, hấn đối với thiên phú của mình tràn đầy lòng tin, ba năm sau đó chính mình nhất định có thể nghiền ép Tô Khải, nhưng là bây giờ

\ "Không cần lo lắng! \ "

\ "Có Vi Sr ở, ta cam đoan ngươi có thể đủ nghiền ép Tô Khải! \ "

Nghe xong cổ xưa lời thề son sắt, cam đoan, Tiêu Hòa Hòa một lần nữa bị rút vào lòng tin.

\ "Ba ngày sau, không gặp không về! \ "

Một hồi trò khôi hài tự lấy một hồi đồ ước cáo chung.

Tiêu Hòa Hòa khôi phục thiên phú sự tinh, từ ở thời gian một chén trà công phu bên trong, liền bày ở thành Kim Lăng cái khác hai đại Tộc tộc trưởng trên bàn đọc sách.

Tiêu Hòa Hòa thân làm Tiêu gia từ trước tới nay thiên tài xuất sắc nhất, từ lúc ba năm trước đây đã bị cái khác hai đại Tộc coi là uy hiếp lớn nhất, thẳng đến Tiêu Hòa Hòa mất đi thiên phú, cái khác hai đại Tộc mới yên lòng.

Bây giờ, Tiêu Hòa Hòa khôi phục thiên phú, trong lúc nhất thời để những người khác hai đại Tộc gió hạc lệ.

Tiêu gia kỳ lân tử, tiềm long ra Uyên, nhất phi trùng thiên.

Tiêu Hòa Hòa khôi phục thiên phú tin tức, ở Tiêu Cuồng, trợ giúp phía dưới, rất nhanh thì truyền khắp toàn bộ thành Kim Lăng, trong lúc nhất thời phổ lớn ngõ nhỏ, trà lâu tiệm cơm hướng về, đều đang nghị luận việc này.

Bất quá, rất nhanh Tiêu gia có truyền ra một cái tin tức nặng ký.

Ba ngày sau, Tiêu Hòa Hòa sẽ khiêu chiến Thanh Liên kiếm tông phong chủ.

Cái tin tức này, tựa như một viên bom nổ dưới nước, trong nháy mắt đốt thành Kim Lăng tu sĩ nhiệt tình và hiếu kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: trái hồng mềm

\ "Đây chính là Lôi Minh Thạch! \ "

Một khối màu tím tâng đá rơi vào Tô Khải lòng bàn tay hướng về, toàn thân tử sắc, tảng đá biểu hiện ra lóe ra tể vì lôi điện. Ngón tay nhẹ nhàng đánh tảng đá, phát ra cũng không phải là thông thường va chạm, mà là trời giông tố, sấm rền hướng về, đây cũng là nó vì sao được gọi là Lôi Minh Thạch, nguyên nhân.

\ "Lôi Minh Thạch a Lôi Minh Thạch! Nếu không phải là vì ngươi, ta cũng sẽ không tranh đoạt vùng nước đục này! \ "

\ "Hy vọng ngươi không để cho ta thất vọng! \ "

Tô Khải nào hải hồi ức cái này < Phụ Nhạc Kinh > luyện hóa kỳ thạch, nội dung, đọc thuộc rồi mười lần, hiểu rõ trong tâm khảm sau đó, mới bắt đầu tu luyện < Phụ Nhạc Kinh >.

Chấp hai tay, Lôi Minh Thạch lóe ra lôi điện, dùng thế như chẻ tre tư thế, trong nháy mắt tiến nhập Tô Khải, trong cơ thể.

Chi lập một!

Đang mãnh liệt, lôi điện phía dưới, Tô Khải cả thân thể nhất thời bị ma tý rồi, động liên tục một ngón tay đều khó làm được.

Màu tím đậm sấm sét, chảy xuôi ở Tô Khải mỗi một chỗ da trên, tựa như từng cây một gai nhọn đâm vào Tô Khải, huyết nhục chi khu, đau đớn Tô Khải đầu đầy mồ hôi lạnh, đem tóc mai thấm ướt.

Lôi điện thối thể, đây là tu luyện < Phụ Nhạc Kinh >, phải đi qua quá trình!

Mười cái hô hấp sau đó, lôi điện chi lực tán đi. Thế nhưng Tô Khải nhưng không có trầm tĩnh lại, nghênh đón lần sau sấm sét thả ra.

Lôi điện mỗi một đánh vào Tô Khải, trên thân thể, đều sẽ làm cho Tô Khải thống khổ tự hấp lãnh khí, biểu tình trên mặt, quả thực so với chứng kiến tức cười nhất trò khôi hài còn muốn đặc sắc.

Trọn tám mươi một lần sét đánh sau đó, Tô Khải, thân thể, rốt cục thích ứng Lôi Minh Thạch lên lôi điện chi lực.

\ "Hô -- thống khổ nhất giai đoạn rốt cục vượt qua! \ "

Tô Khải thở ra một hơi thật dài tới, nguy hiểm nhất giai đoạn đi qua, kế tiếp chính là đem Lôi Minh Thạch dung vào bên trong cơ thể.

Mười ngón tay động liên tục, hai tay bóp ra từng đạo pháp quyết, luyện hóa tay Lôi Minh Thạch.

Lôi Minh Thạch ở mười đạo pháp quyết phía dưới, hòa tan thành chất lỏng màu tím, dọc theo Tô Khải, từng cái lỗ chân lông, vào vào thân thể hướng về.

Ở chất lỏng màu tím dung vào bên trong cơ thể trong nháy mắt, Tô Khải là có thể cảm giác được nhục thể của mình lực lượng, lại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được kéo lên.

Càng ngày càng lớn mạnh!

Thật là làm cho người hưng phấn lại chờ mong!

Một khắc đồng hồ sau đó, chất lỏng màu tím triệt để dung nhập Tô Khải, trong cơ thể, nếu lúc này có người khác ở đây, nhất định sẽ chứng kiến Tô Khải, trên da, cứ nhiên tản ra màu tím nhàn nhạt quang vừng, phảng phất cửu tiêu bầu trời sấm sét.

\ "Một bước cuối cùng, thành núi! \ "

Tô Khải nhãn lóe ra lưỡng đạo tinh quang, mười ngón tay động liên tục, tựa như phi điệp xuyên hoa thông thường phiến phiến khỏi vũ, khiến người ta hoa cả mắt, ở trên không lưu lại một đạo đạo tàn ảnh.

\ "Ngưng! \ "

Tô Khải, đan điền hướng về, đột nhiên toát ra một kinh điểm chói mắt tử quang, đem trọn cái đan điền tất cả đều bao phủ cùng một chỗ, biến thành một mảnh đại dương màu tím.

Đan điền Phụ Nhạc hư ảnh, ở tử quang xuất hiện trong nháy mắt, ngửa mặt lên trời thét dài một, hai mắt hướng về tựa hồ nhiều hơn một thần thái.

\ "Thành núi! \ "

Đan điền mất thiên tử quang, mãnh liệt chớp động, hội tụ ở Phụ Nhạc hư ảnh trên lưng, hình thành một tòa cao một trượng, ngọn núi nhỏ, tán ra màu tím quang vừng, tràn đầy thần bí khí chất cao quý.

\ "Phụ Nhạc Kinh tầng thứ nhất! \ "

Tô Khải khoe miệng lộ ra vẻ mừng như điên, đã biết giao du với kẻ xấu chung quy không có uổng phí chuyển!

Phụ Nhạc Kinh nhất trọng thiên vi nhập môn, cửu trọng thiên vi chút thành trụ, hai mươi bảy trọng thiên hơi lớn thành, tầng ba mươi sáu thiên đại viên mãn. Cái này tứ trọng thiên mỗi xuyên quốc gia nhất trọng thiên, đối với thân thể mà nói đều là một lần bay vọt về chất.

Một quyền vung ra!

Chói tai phá không ở trong phòng hướng về đột ngột bạo tạc đi ra, trên năm tay xen lẫn gào thét kinh phong, đem xa một trượng, cái bàn chém thành hai khúc. Nếu như nhìn kỹ, cái bàn mặt vỡ chỗ, còn có bị lôi điện nám đen dấu hiệu.

\ "Lôi điện chi lực! \ "

\ "Không nghĩ tới không chỉ có nhục thể của ta lực lượng tăng cường gấp đôi, lại còn nắm giữ một tia lôi điện chi lực! \ "

Tô Khải tâm mừng như điên, tuy là cái này một tia lôi điện chi lực phi thường yếu ớt,

Thế nhưng ở kiện thời khắc ma túy đối thủ, lại có ngoài dự đoán của mọi người kỳ hiệu.

Tiêu gia.

\ "Sur, Đông Phương Minh Nguyệt tiện nhân này không tuân thủ phụ nữ, không cho ta khiêu chiến nàng? \ "

Tiêu Hòa Hòa khuôn mặt phần uất cùng nghi hoặc, nếu không phải Đông Phương Minh Nguyệt, chính mình sao lại ở trước mặt mọi người đại ném bộ mặt.

Bị người từ hôn, đây quả thực là chính mình sỉ nhục lớn nhất.

\ "Ngoan đồ, sur không thể nào biết hại người! Ta làm cho người khiêu chiến Tô Khải, tự nhiên là có nguyên nhân! \ "

\ "Nguyên nhân gì? \ "

\ "Nguyên nhân có ba! \ "

\ "Một, Tô Khải chính là Thanh Liên kiếm tông, phong chủ, nếu là người có thể coi hấn là làm đá đặt chân, tất nhiên có thể danh thước khởi, đối với người kế tiếp con đường tu luyện rất có ích lợi. Ngông cuồng, dù cho Thanh Liên kiếm tông đối với người bất mãn, cũng không dám quang minh chính đại ra tay với người. \ "

\ "Thứ hai, Đông Phương Minh Nguyệt cô gái nhỏ kia chính là Thiên Niên Nhất Kiếm, kiếm linh thân thể, nếu là có thể cùng nàng song tu, người Chân Long Thể liền có thể chân chánh đại thành. Vì vậy đang không có cướp đi Đông Phương Minh Nguyệt nguyên âm trước, người không nên cùng nàng triệt để vạch mặt! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa nghe được Đông Phương Minh Nguyệt lại là nghìn năm nhất ngộ, kiếm linh thân thể, tâm hỏa nhiệt, nếu là mình có thể đoạt bên ngoài nguyên âm

\ "Sur, điểm thứ ba đâu? \ "

\ "Còn như một điểm cuối cùng, Đông Phương Minh Nguyệt có luyện khí hậu kỳ tu vi, trong vòng ba ngày người cũng không đối thủ của nàng. \ "

Tiêu Hỏa Hỏa nghe được Đông Phương Minh Nguyệt tu vi cư nhiên như thử cao thâm, năm ấy mười tám tuổi thì có luyện khí hậu kỳ tu vi, không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Luyện khí hậu kỳ tu vi, ở Tiêu gia đã có thể xếp vào ba vị trí đầu rồi!

\ "Tô Khải đâu? \ "

\ "Ngay cả Đông Phương Minh Nguyệt đều có luyện khí hậu kỳ tu vi, Tô Khải hấn sợ rằng càng mạnh! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa tâm lo lắng, ngay cả Đông Phương Minh Nguyệt đều mạnh như vậy, như vậy thân làm phong chủ, Tô Khải biết yếu sao?

\ "Cường? \ "

\ "Hắc hắc! Ngoan đồ người quá đề cao hấn! \ "

\ "Một cái tiên thiên kỳ con kiến hôi, nếu như vì sư thời kỳ toàn thịnh, một cái ý niệm trong đầu liền có thể giết hấn! \ "

Cổ xưa hừ lạnh một.

\ "Kém như vậy! \ "

Không chỉ có là cổ xưa cảm thấy Tô Khải yếu, ngay cả Tiêu Hỏa Hỏa cũng mục trừng khẩu ngốc, đường đường Thanh Liên kiếm tông, phong chủ, tu vi cư nhiên như thử gầy yếu.

Thanh Liên kiếm tông thân làm Thanh Châu bốn đại tông môn một trong, ở Tiêu Hỏa Hỏa ấn tượng, vậy tuyệt đối cao cao tại thượng tồn tại. Huống chi là Thanh Liên kiếm tông, phong chủ, không có chỗ nào mà không phải là tu vi thông thiên đại tu sĩ.

Thế nhưng Tô Khải cư nhiên chỉ có tiên thiên kỳ tu vi, ngay cả ba năm trước đây, mình cũng không bằng.

Yếu!

Quá yếu!

Thảo nào sư coi hấn là làm trái hồng mềm!

\ "Vi sư có nhất bí pháp, có thể làm cho người trong vòng 3 ngày tấn chức tiên thiên, treo lên đánh Tô Khải như cùng ăn đem com cho uống nước. Thế nhưng nơi này bí thuật sẽ có tổn hại tiềm lực của người, vi sư \ "

Tiêu Hỏa Hỏa liền vội vàng nói: \ "Sư người không cần lo lắng, thù này không báo, lòng ta, khẩu khí này không nuốt trôi! \ "

\ "Tốt lắm! Trăm tĩnh lại, làm cho vi sư thi triển bí thuật! \ "

Nói, Tiêu Hỏa Hỏa cảm thụ được một lạnh như băng khí tức từ nhãn truyền tới, chảy xuôi ở tứ chi bách hài của hấn hướng về, tu vi chợt tăng cảm giác, suýt chút nữa làm cho hấn nhin không được thanh âm đi ra.

Rất thư thái!

So với song tu cướp đoạt nguyên âm còn muốn thoải mái gấp trăm lần!

Ở Tiêu Hỏa Hỏa đắm chìm tu vi tăng vọt thời điểm, không chút nào chứng kiến, hấn số mệnh chân long nơi ngực đoàn kia hắc khí, càng thêm nồng nặc.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: ngã gục

Ba ngày sau, Tiêu gia đấu võ Đường.

Tô Khải cùng Tiêu Hỏa Hỏa giữa đánh một trận, không chỉ có phải chịu Tiêu gia chú mục, càng là gây nên thành Kim Lăng cái khác lưỡng đại tộc chú ý, Vương gia cùng Trương gia hai vị Tộc đất tay nhau đi tới Tiêu gia đấu võ Đường.

Khoảng cách đấu võ bắt đầu còn lấy nửa canh giờ, Tiêu gia đấu võ Đường liền vây đầy hưng phấn đoàn người, người ta tập nập.

Ở Tiêu Hỏa Hỏa cùng Tiêu Cuồng hai người, ám trợ giúp phía dưới, một trận chiến này nghiêm nhiên thành Tiêu gia tiềm long tìm về nam nhân tôn nghiêm, đại phá kiếm tông tiểu bạch kiếm sư thúc đánh một trận.

Thời gian từng giờ từng phút xói mòn, đấu võ Đường, bầu không khí càng ngày càng hùng hực, so với bầu trời nóng hùng hực nắng gắt, càng thêm nhiệt liệt ba phần, ồn ào náo động huyền não thanh âm, người ồn ào, đang so võ đường quanh quẩn.

Khoảng cách đấu võ còn có một thời gian uống cạn chun trà lúc, một đạo màu đen bóng lưng, gào thét một, tựa như hắc sắc như gió lốc cuốn tới, trong chớp mắt liền leo lên đấu võ đài, thân pháp hướng về tiêu sái, dẫn tới đấu võ Đường các cô gái trận trận kinh hô.

\ "Tiêu Hỏa Hỏa tới! \ "

\ "Tiêu Hỏa Hỏa thực sự khôi phục thiên phú! \ "

\ "Tiêu gia, tiềm long phải ra khỏi biển rồi! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa đứng ở trên lôi đài, đối với nhào tới trước mặt, ồn ào náo động mất điếc tai ngo, lẳng lặng nhắm hai mắt lại, trên người trầm ổn khí tức, làm cho thể hệ trước cường giả cảm thấy thẹn thùng.

Tại mọi người chú mục phía dưới, còn có thể như vậy trầm ổn, Tiêu Hỏa Hỏa tâm tính thật là khiến người khùng bố, nếu để cho hắn lớn lên, tất nhiên trở thành thành Kim Lăng một đại cự bá.

Vương tộc trưởng Vương Hạo thấy như vậy một màn, sắc mặt có chút âm trầm.

Ba năm trước đây, thiếu niên thiên tài, lại đã trở về!

Tuy là Tiêu Hỏa Hỏa không có tận lực bày ra thực lực, thế nhưng dùng thực lực của hắn cùng ánh mắt, tự nhiên có thể chứng kiến Tiêu Hỏa Hỏa trong cơ thể sức mạnh bàng bạc.

Tiên thiên cảnh giới!

Không phải ngày hôm trước tin đồn hậu thiên đỉnh phong, mà là tiên thiên cảnh giới!

Lẽ nào Tiêu Hỏa Hỏa liền là như thế, yêu nghiệt, ngắn ngủi trong vòng 3 ngày, thực lực cư nhiên lại tăng lên một nấc thang?

Vương Hạo vừa sợ vừa nghi, tâm đất kinh đảo hải lãng!

Tiêu Hỏa Hỏa kinh khủng thiên phú, xác thực làm cho hắn kinh hãi, thậm chí cảm thấy mơ hồ sợ hãi.

Nếu để cho Tiêu Hỏa Hỏa lớn lên, nhất định thành vì bọn họ vương đại địch!

Vương Hạo quay đầu nhìn thoáng qua tọa thân nhân Trương gia tộc trưởng, hắn cũng giống như mình, cũng là khuôn mặt khiếp sợ và ngưng trọng.

\ "Vương Hạo, ta cùng với Tô Khải đánh một trận, ngươi cho rằng thắng bại như thế nào? \ "

Tiêu Cuồng về mặt xuân phong hỏi.

Từ Tiêu Hỏa Hỏa khôi phục thiên phú sau đó, Tiêu Cuồng hôm nay về mặt xuân phong, lòng tích tụ khí độ quét một cái sạch, ngay cả cất kỹ thật lâu rượu ngon uống hết đi tốt ẩm.

Vương Hạo ngoài cười nhưng trong không cười: \ "Tiêu Cuồng, ngươi cho rằng đâu? \ "

\ "Ta tự nhiên tất thắng! \ "

Tiêu Cuồng định liệu trước, khuôn mặt tự tin, đối với Tiêu Hòa Hòa hấn tràn đầy kiêu ngạo.

Vương Hạo cười ha ha: \ "Tô phong chủ chính là Thanh Liên kiếm tông một phong chi chủ, há là kẻ vớ vẩn, Tiêu Cuồng ngươi sẽ không sợ chém gió to quá gây lười? \ "

Tiêu Cuồng mũi hừ lạnh một: \ "Vương Hạo, ngươi có dám cùng ta đánh cuộc một hồi? Nếu như hòa hòa hấn thua, ta đã đem tửu phùng Tiêu gia Duyệt Các hai tay dâng! \ "

Vương Hạo nghe được Tiêu Cuồng cư nhiên lớn mật đến đem Tiêu gia Duyệt Các lấy ra làm tiền đặt cược, tâm có chút ngoài ý muốn cùng khiếp sợ.

Tửu phùng Tiêu gia Duyệt Các nhưng là Tiêu gia, của quý, Tiêu gia hàng năm ba thành, thu nhập, đều đến từ chính Tiêu gia Duyệt Các.

Tiêu Cuồng hấn lẽ nào liền tự tin như vậy, Tiêu Hòa Hòa nhất định có thể đủ thắng được trận luận võ này?

\ "Nếu như Tô phong chủ thua đâu? \ "

\ "Nếu như Tô Khải hấn thua, ngươi Vương Đồ Trường từ nay về sau liền họ Tiêu! \ " Tiêu Cuồng nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói rằng.

Vương Hạo nghe được tiền đặt cược, hơi biến sắc mặt, tâm thầm mắng một Tiêu Cuồng lão hồ ly này.

Thì ra hấn coi trọng mình sòng bạc!

Sòng bạc là là bọn hấn Vương gia là tối trọng yếu cửa hàng một trong, thế nhưng so với Tiêu gia, Tiêu gia Duyệt Các vẫn là có chỗ không bằng, Tiêu Cuồng hấn nếu dám khinh thường như vậy, sợ rằng tất hữu sở y vào.

\ "Vương Hạo, ngươi không dám sao? \ "

\ "Có gì không dám? Không phải là một sòng bạc,

Ta Vương Hạo còn là làm rồi chủ! \ "

Tiêu Cuồng nghe được Vương Hạo đáp ứng, cười ha ha một tiếng, trên mặt toát ra một không thể tin tự tin.

\ "Vương Hạo, hôm nay ngươi có thể phải chuẩn bị tốt khế, kể từ hôm nay, ngươi Vương Đồ Trường chính là ta Tiêu gia, rồi! \ "

Nhưng vào lúc này, đấu võ Đường người người đàn truyền đến rồi loạn tung bùng.

\ "Hấn chính là Thanh Liên kiếm tông, phong chủ, thật trẻ tuổi! \ "

\ "Tô Khải hấn thật trẻ tuổi, sợ là so với ta đều lớn hơn không được bao nhiêu, hấn làm sao lên làm Thanh Liên kiếm tông phong chủ,? \ "

\ "Oa -- thật là đẹp trai! Ta phạm mê gái rồi! \ "

\ "Mau đỡ ta một bà, Tô phong chủ thật là đẹp trai, ta muốn té xỉu rồi! \ "

Nhìn thấy các thiếu nữ từng đợt gần như, hai mắt mạo hiểm ái tâm, đấu võ Đường, thiếu niên hai mắt phun lửa, tâm như là đồ ngũ vị bình cảm giác khó chịu, chỉ có thể ý vị thâm lắng tiêu bạch kiếm.

\ "Tô Khải, ta chờ ngươi thật lâu! \ "

Tiêu Hòa Hòa khẽ nâng lên đỉnh đầu cao ngạo của hấn, khiêu khích nói rằng: \ "Ngươi nói các ngươi Thanh Liên kiếm tông thuật ngự kiếm độc bộ Thanh Châu, ngày hôm nay ta muốn cùng ngươi so kiếm! \ "

Đang nói còn chưa rơi xuống, Tiêu Hòa Hòa phát ổng tay áo một cái, một cây Thúy Lục Sắc, cảnh liễu xuất hiện ở tay hấn, xanh nhạt, liễu điệp, dưới ánh mặt trời, tựa như phi thủy điêu khắc mà thành thông thường.

\ "Kiếm pháp chi đạo, bác đại tinh thâm, không phải trệ với vật, cây cỏ trúc thạch đều có thể làm kiếm! \ "

Tiêu Hòa Hòa vẻ mặt bí hiểm bộ dạng, tay cầm liễu, ở chân nguyên gia trì phía dưới, dường như thép như sắt thép cứng rắn, lóe ra sâm sâm ánh sáng lạnh.

Thuật ngự kiếm, Tiêu Hòa Hòa tự nhiên không hiểu, thế nhưng hấn chính là có Cổ Lão tương trợ. Dù cho Cổ Lão không tinh thông thuật ngự kiếm, thế nhưng cũng chủ ý nghiền ép Tô Khải cái này gả mờ.

Cây cỏ trúc thạch đều có thể làm kiếm, như thế cao sâu kiếm đạo kiến giải, tự nhiên cũng là Cổ Lão hướng về ngữ, vì chính là vừa lên tới kinh sợ Tô Khải tâm thần, phá hấn tâm tình.

Quả nhiên, Tiêu Hỏa Hỏa một lời ra, tại chỗ thể hệ trước cường giả nhao nhao lộ ra vẻ khiếp sợ, thậm chí là cau mày, lộ ra trầm tư đáng đáp, suy tư về Tiêu Hỏa Hỏa cái này một lời ẩn chứa huyền diệu đạo lý.

Thế nhưng, Tô Khải, phản ứng, cũng không có dựa theo Tiêu Hỏa Hỏa trước đó viết xong, kịch bản đi, trên mặt không chút nào bất luận cái gì về khiếp sợ.

\ "So với tiện? \ "

\ "Ta tự nhiên không bằng ngươi, ta cam bái hạ phong! \ "

\ "Ta Tô mỗ nhân hay là muốn da mặt, không có ngươi tiện! \ "

Tô Khải mạn bất kinh tâm nói.

\ "Phốc xuy -- \ "

Không biết người nào nhin không được lòng tiểu ý, tiểu bật cười. Cái này một ít, phảng phất mời dẫn hỏa thông thường, đưa tới hiệu ứng domino, nhất thời toàn bộ đầu võ Đường tràn đầy nổ tính cười.

Liên tiếp, liên miên bất tuyệt cười rơi vào Tiêu Hỏa Hỏa, tai, là như thế, trào phúng, làm cho hấn sắc mặt tái xanh, lòng về này lửa giận vô hình trực tiếp phun ra, tựa như tức giận hỏa sơn.

\ "Lãnh tĩnh! \ "

Cổ Lão hừ lạnh một.

\ "Hắn đây là đang loạn tâm tư ngươi trí! \ "

\ "Thực lực của ngươi hoàn toàn có thể nghiền ép Tô Khải, ngàn vạn lần không nên rồi khích tướng của hấn pháp! \ "

Cổ Lão lời đơn giản, làm cho Tiêu Hỏa Hỏa tỉnh táo lại, nhớ tới ba ngày nay hấn tăng lên kinh người, không khỏi đề xuống tâm sự phẫn nộ.

Chờ mình đem đập Tô Khải đỉnh đầu cao ngạo của hấn, nhìn hấn còn dám hay không tiếp tục như vậy nói sạo.

\ "Miệng lưỡi bén nhọn, nếu như Thanh Liên kiếm tông đều là cái này hạng người vô năng, thật là làm cho ta quá thất vọng rồi! \ "

Tô Khải lắc đầu \ "Ngay cả ta cái này một ngươi cũng không qua, nghĩ đến ngươi là không có cơ hội lĩnh giáo vị sư huynh cao chiêu rồi! \ "

\ "Nghe nói ngươi am hiểu luyện thể thuật, hôm nay chúng ta không ngại so một lần, quả đấm của người nào lớn hơn nữa! \ "

Nghe được Tô Khải lại muốn cùng so với hấn luyện thể thuật, Tiêu Hỏa Hỏa tâm hoa nộ phóng

Thật quá ngu xuẩn!

Lại dám cùng so với hấn luyện thể thuật, thực sự là không biết chữ chết là thế nào viết.

Tiêu Hỏa Hỏa tâm cười nhạt không ngọt, nếu như so với thuật ngự kiếm, chính mình chỉ có mười tầng tỷ số thắng. Nếu như so với luyện thể thuật, tự có mười hai tầng, nắm chặt, có thể đem Tô Khải đánh ngay cả hấn mụ mụ cũng không nhận ra.

\ "Ngươi đã muốn chết, ta đây liền thu nhận! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa thuận tay ném đi, đem cánh liễu nhưng ở sau người.

Cánh liễu còn chưa xuống, chỉ thấy Tiêu Hỏa Hỏa chân phải ở trên mạnh mẽ đạp, cứng rắn tẩm đá xanh, ở một cước này phía dưới, cư nhiên xuất hiện một tác dày bàn chân ấn, thật sâu đóng dấu lên mặt.

Phanh một!

Tiêu Hỏa Hỏa thân ảnh hóa thành hắc sắc gió xoáy, kính lao thẳng về phía gần trong gang tấc Tô Khải, trên mặt lộ ra nồng nặc cười nhạt, trong cơ thể sức mạnh bàng bạc, hội tụ ở song quyền trên, nổ tính lực lượng, làm cho Tiêu Hỏa Hỏa trở nên say mê.

\ "Tốc độ thật nhanh, ta cư nhiên thấy không rõ Tiêu Hỏa Hỏa thân ảnh! \ "

\ "Tốc độ nhanh như vậy, sợ rằng so với tiên thiên đỉnh phong tu sĩ đều không được khiêm nhượng rồi, Tiêu Hỏa Hỏa hấn mới vừa đi vào tiên thiên a! \ "

\ "Quá bất khả tư nghị! Tiên thiên sơ kỳ tu sĩ, có thể có tốc độ nhanh như vậy! \ "

\ "Tô phong chủ nhất định phải thua, hần tiên thiên kỳ tu vi, căn bản theo không kịp Tiêu Hòa Hòa, tốc độ! \ "

Vương Hạo nhìn thấy Tiêu Hòa Hòa tốc độ bất khả tư nghị, trái tim như là bị một con vô hình bàn tay không lồ nhéo, lo lắng bắt đầu Tô Khải, tình cảnh.

Chuẩn xác mà nói, là lo lắng mình tiền đặt cược.

\ "Ha hã, Vương Hạo người cũng đừng quên tiền đặt cược! \ "

Tiêu Cuồng ý cười đầy mặt nói.

\ "Hừ hừ -- ai thắng ai thua còn có cũng chưa biết đâu! \ "

Vương Hạo kiên trì nói rằng.

Lúc này, hần chỉ hy vọng Tô Khải thân làm Thanh Liên kiếm tông, phong chủ, thật sự có chỗ ý lại, không muốn ở trước mắt bao người bại bởi Tiêu Hòa Hòa.

Thiết quyền huy vũ, mang theo gào thét kinh phong, thổi bên loi đài trên ăn dưa quần chúng trên mặt một hồi làm đau, Tiêu Hòa Hòa lại tựa như từ đã thấy Tô Khải tại chính mình, thiết dưới suối vàng đau khổ cầu xin tha thứ một lần.

Tô Khải sắc mặt bình tĩnh trông coi đâm đầu vào thiết quyền, hai tròng mắt hướng về không hề bận tâm, xem không ra bất kỳ, ba động tâm tình.

Tiêu Hòa Hòa, tốc độ đích xác rất nhanh, thiết quyền lên lực lượng xác thực rất hùng mãnh, thế nhưng hần kiều ngạo tốc độ cùng lực lượng, tại thiên nhân thuật phía dưới, cũng là sơ hở trăm chỗ, Tô Khải đều không đành lòng đem chỉ ra.

Thăng đến Tiêu Hòa Hòa, thiết quyền gần rơi tại chính mình trên bờ vai lúc, Tô Khải tài năng chậm rãi, dường như một cái người lớn tuổi tựa như kéo dài qua một bước.

Chính là cái này kéo dài qua một bước, lại vừa đúng tránh thoát Tiêu Hòa Hòa tình thế bắt buộc một kích một kích.

Có thể tại chỗ tiểu bối nhìn không ra bước này tinh diệu, thế nhưng thế hệ trước cường giả nhìn thấy cái này tuyệt diệu một bước, nhao nhao ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Không hổ là Thanh Liên kiếm tông, phong chủ, dù cho chỉ có tiên thiên kỳ tu vi, cũng tuyệt đối không thể khinh thường.

Đây chính là bốn đại tông môn nội tình!

Tô Khải cái này kéo dài qua, một bước, tránh ra Tiêu Hòa Hòa tình thế bắt buộc một kích, dịch ra Tiêu Hòa Hòa đạt với tốt cùng khí thế.

Đến khi Tiêu Hòa Hòa khí thế hạ xuống, Tô Khải đầu ngón chân nhẹ nhàng vừa nhắc, vừa lúc điểm ở Tiêu Hòa Hòa, trên bàn chân, một đạo tế vi lôi điện chui vào Tiêu Hòa Hòa, trong cơ thể.

Cái này nói lôi điện chỉ lực không mạnh, thậm chí ngay cả hậu thiên tu sĩ đều không đã thương được, thế nhưng sấm sét ma túy lực, cũng là làm cho Tiêu Hòa Hòa, thân thể nhất thời cứng ngắc ở, sau đó

Té một cái ngã gục!

Ước chừng trượt đi ra xa mười trượng!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: 9 Ngưu 2 hổ lực

Tiêu Cuồng ý cười đầy mặt, đang cùng đội Tiêu Hòa Hòa một quyền nháy mắt giết Tô Khải lúc, đột nhiên chứng kiến một bóng người màu đen bay ra

ngoài, phác thông vừa rơi xuống, nhắc lên đầy bụi bặm.

Di!

Đầu làm sao như là hỏa?

Tiêu Cuồng tập trung nhìn vào, chứng kiến trong điện quang hỏa thạch, Tiêu Hỏa Hỏa té một cái ngã gục, cái móng quyết được lão Cao.

\ "Ha ha ha ha --\ "

\ "Tiêu Hỏa Hỏa hấn quăng ngã cái ngã gục! \ "

\ "Lẽ nào Tiêu Hỏa Hỏa đang tu luyện cốc công, cái tư thế này thật là... \ "

Trào phúng, chế nhạo, cười thầm, huyền não thanh âm, dường như như cuồng phong trút vào tai của mình, Tiêu Hỏa Hỏa chỉ cảm thấy có một tảng đá lớn áp ở lồng ngực của mình, làm cho hấn khó có thể thở nổi.

\ "Tô Khải! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa hai mắt phun hỏa quang, cắn chặt hàm răng, cầm dùng sức, dường như muốn đem hàm răng của mình cắn thông thường.

Tô Khải trộn lẫn này, chính mình một điểm vết thương nhẹ cũng không có, nhưng là lại để cho mình ở mọi người trước mặt đại ném bộ mặt.

\ "Chân Long Thể! \ "

Oanh một!

Một vạch kim quang từ Tiêu Hỏa Hỏa, trên thân thể bộc phát ra, nguyên bản da thịt trắng nõn, trong nháy mắt biến thành màu đồng cổ, phảng phất khám một tầng lá vàng tựa như, chiếu lấp lánh.

Nếu là mình vừa nhìn, có thể chứng kiến mơ hồ có lần phiền bao trùm ở Tiêu Hỏa Hỏa trên người, tuy là rất nhỏ bé chi chút rất tầm thường, thế nhưng chỉ có Tiêu Hỏa Hỏa mình có thể cảm thụ được, lực lượng của chính mình cùng lực phòng ngự, trong nháy mắt tăng lên ước chừng gấp ba.

Trong cơ thể ẩn chứa bàng bạc lực lượng, đủ để cho chính mình đi khiêu chiến luyện khí tu sĩ.

\ "Tô Khải, đi tìm chết! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa thân hình lóe lên, cả người hóa thành một đạo hắc sắc gió xoáy lao đi, tốc độ cực nhanh, so sánh với trước còn nhanh hơn ba trù, tứ đều có thể sánh ngang luyện khí tu sĩ.

Vừa sai bước ra, thẳng đến khoảng cách Tô Khải không đến một thước khoảng cách lúc, Tiêu Hỏa Hỏa mạnh mẽ bỗng nhiên, thân thể đột ngột ngừng lại, hữu chương uốn lượn, biến chương thành trào, lộ ra hấn móng tay sắc bén.

\ "Chân Long Chi Trào! \ "

Một con vàng chói lọi, long trào đột nhiên xuất hiện, phảng phất hoàng kim chế tạo thông thường, toát ra rất nặng khí tức thần bí, chi là uy áp kinh người, để vây xem các thiếu nam thiếu nữ lùi lại ba bước.

Tô Khải sắc mặt bình tĩnh, nhẹ nhàng nâng tay phải lên, về phía trước tìm tòi, phi thường tinh chuẩn xảo diệu giữ lại Tiêu Hỏa Hỏa cổ tay.

\ "Cũng dám chủ động tới cửa đi tìm cái chết! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa khoe miệng lộ ra một vẻ dữ tợn, lại tựa như từ đã thấy Tô Khải bị chính mình lực lượng kinh khủng đánh gãy cánh tay một màn.

Thế nhưng, kế tiếp phát sinh tất cả, lại làm cho sắc mặt hấn nhất thời động lại.

Quả đấm của mình, cư nhiên dừng lại!

Phảng phất lâm vào vũng bùn, cũng không còn cách nào về phía trước một tấc!

Sau đó, Tiêu Hỏa Hỏa nghe được Tô Khải lạnh như băng thanh âm.

\ "Lực lượng của ngươi tốt yếu! \ "

Tô Khải chân phải ở trên trùng điệp một bước, mười đạo mịn vết rạn, dường như mạng nhện thông thường, xuất hiện ở trên tám đá xanh.

Mâu --

Một bờ hồng hướng về, từ Tô Khải, thân thể hướng về truyền ra. Chỉ thấy ở Tô Khải, phía sau, hiện ra một vệt bóng mờ, tập trung nhìn vào, lại là một đầu Ngưu Lực.

\ "Một Ngưu lực! \ "

Tiêu Cuồng chứng kiến Ngưu Lực hư ảnh, chấn kinh đến nhin không được trực tiếp đứng lên, khuôn mặt kinh hãi.

Tô Khải hẳn cư nhiên đã tu luyện ra một Ngưu lực!

Thanh Liên kiểm tông không phải kiểm tông sao? Từ lúc nào tinh thông luyện thể thuật rồi!

Tự cổ truyền lưu sức của chín trâu hai hồ, cái này sức của chín trâu hai hồ chính là Luyện Thể tu sĩ chút thành tựu, tiêu chí.

Một Ngưu lực, có thể chiến đấu luyện khí.

Hơn nữa luyện thể so với luyện khí càng thêm khó có thể tu luyện, vì vậy tu luyện ra một Ngưu lực, so với trở thành luyện khí tu sĩ muốn trắc trở rất nhiều.

\ "Ha ha ha -- Tiêu Cuồng, ngươi có thể muốn chớ quên Tiêu gia Duyệt Các! \ "

Vương Hạo về mặt cười to, đảo qua phía trước lo lắng, lại tựa như từ đã thấy Tiêu Cuồng về mặt nhức nhối xuất ra Tiêu gia Duyệt Các khế, một màn.

Tiêu Cuồng sắc mặt âm trầm có thể vọt ra nước,

Mũi hừ lạnh một.

\ "Ai thắng ai thua, còn còn chưa thể biết được đâu! \ "

Tiêu Cuồng đối với Tiêu Hòa Hòa còn phù hộ một phần ước ao, thể nhưng chỉ có trên lôi đài Tiêu Hòa Hòa, mới có thể cảm thụ được một Ngưu lực rốt cuộc có bao nhiêu cuồng bạo.

Oanh một!

Tiêu Hòa Hòa, thân thể bị trùng điệp ngã tại trên lôi đài, lực lượng kinh khủng, trong nháy mắt đưa hẳn hội tụ ở ngực chân nguyên đánh tan. Tiêu Hòa Hòa không tin Tà điên cuồng vận chuyển công pháp, vừa mới mạnh mẽ áp trong hạ thể tán loạn chân nguyên lúc, chỉ thấy Tô Khải lần nữa đem Tiêu Hòa Hòa thật cao luân khởi, sau đó hạ xuống.

Lại là một mảnh liệt âm vang, Tiêu Hòa Hòa một gương mặt anh tuấn, trong nháy mắt biến thành một cái thảm không nổi nhìn đầu heo.

Mỗi khi Tiêu Hòa Hòa ngưng tụ trong cơ thể lực lượng, dự định phản công lúc, Tô Khải đều phi thường tinh chuẩn nhận thấy được điểm này, tựa như kén chùy lớn thông thường xoay vòng Tiêu Hòa Hòa, ở trên lôi đài, trên tấm đá xanh lưu lại một cái hố sâu.

\ "Hắn có như thể lực lượng kinh khủng? \ "

Tiêu Hòa Hòa hai mắt màu đỏ tươi, không nghĩ ra vì sao thuật ngự kiếm độc bộ Thanh Châu, Thanh Liên kiểm tông, cư nhiên cũng có như thể thượng đẳng luyện thể thuật.

Thậm chí, Tô Khải tu luyện luyện thể thuật, không phải tại chính mình, Chân Long Thể phía dưới.

Ta là chân mệnh thiên tử, hẳn Tô Khải dựa vào cái gì cũng có cơ duyên như vậy?

Ta là chiến vô bất thắng chân mệnh thiên tử, sao lại bại ở một cái tiểu bạch kiếm trong tay.

\ "Sur, giúp ta! \ "

\ "Nhanh lên một chút giúp ta! \ "

Chiếc nhẫn Cổ Lão thờ thật dài một cái.

\ "Ngoan đồ, nhận thua đi! \ "

Tiêu Hòa Hòa tâm điên cuồng kêu gào.

\ "Ta không cam lòng! \ "

\ "Không phải tuyệt đối sẽ không chịu thua,! \ "

\ "Ta chính là chân mệnh thiên tử, tuyệt đối sẽ không thua! \ "

\ "Sur, người như lần trước như vậy chừng không cơ thể của ta, ta nhất định sẽ thắng! \ "

Cổ Lão quát chói tai một.

\ "Thật quá ngu xuẩn! \ "

\ "Người thấy muốn ở Thanh Liên kiếm tông trước mặt bại lộ sự tồn tại của ta sao? \ "

\ "Nếu để cho Tô Khải phát hiện được ta tồn tại, người có thể đủ bảo trụ nhẫn sao?"

Cổ xưa nói, làm cho Tiêu Hòa Hòa rơi vào trầm mặc.

Cổ xưa tồn tại, mới là hấn quật khởi lớn nhất tư bản, nếu để cho Tô Khải phát hiện cổ xưa tồn tại...

Tiêu Hòa Hòa chỉ là suy nghĩ một chút cũng cảm giác được một hồi sợ.

Ở Thanh Liên kiếm tông con vật khổng lồ này trước mặt, mình tuyệt đối có lẽ nhất cổ xưa!

\ "Nhìn được một cái lúc khuất nhục, lùi một bước trời cao biển rộng! \ "

\ "Người bây giờ nhận thua, chờ người dùng chân long tinh huyết sau đó, ta truyền cho người vô thượng bí thuật, còn không phải dễ dàng đem Tô Khải giẫm ở dưới chân, giết hấn như giết cầu! \ "

\ "A a a -- hôm nay ta chịu vô cùng nhục nhã, tương lai nhất định gấp trăm lần hoàn lại! \ "

Tiêu Hòa Hòa hết lửa giận, tràn đầy biêt khuất, tràn đầy oán hận, cuối cùng hóa thành máu dầm dề ba chữ, đưa hấn lòng ngạo khí tất cả đều đánh tan!

\ "Ta chịu thua! \ "

\ "Nói xong lớn một chút, ta có chút ngễnh ngãng, không nghe quá rõ! \ "

Tô Khải như có như không cười.

Răng rắc răng rắc!

Tiêu Hòa Hòa song quyền nắm chặt, bởi vì dùng sức, khớp xương trắng bệch, khanh khách rung động, nhọn móng tay đâm thật sâu vào lòng bàn tay hướng về, dường như nắm trong tay lấy Tô Khải, của quý thông thường.

Hấn làm sao dám... Làm nhục ta như vậy!

Tiêu Hòa Hòa hai mắt phun lửa giận, miệng dường như bị đường khâu ở thông thường, cũng nửa nhả không ra một chữ tới.

\ "Một phế vật! \ "

\ "Bùn nhão phù không dậy nổi tường tới! \ "

Nhìn thấy Tiêu Hòa Hòa bộ dáng như thế, Cổ Lão tâm thầm mắng một, trong nháy mắt đã không chế Tiêu Hòa Hòa, thân thể.

\ "Nếu không phải lão phu hiện tại không thể bại lộ, sao lại ở người một tên tiểu bối trước mặt sợ đầu sợ đuôi! \ "

\ "May mắn, ngược lại chịu thua, không phải lão phu! \ "

Nói, Cổ Lão phi thường không biết xấu hổ không chế Tiêu Hòa Hòa, thân thể, hô to một.

\ "Ta chịu thua! \ "

Tiêu Hòa Hòa chịu thua, thanh âm, vang vọng đầu võ Đường, rõ ràng rơi vào mỗi người, bên tai.

Ở Cổ Lão hô lên cái này một sau đó, Tiêu Hòa Hòa một hơi thở chưa có trở về đi lên, trực tiếp xỉu.

Tiêu Cuồng nghe được \ "Tiêu Hòa Hòa \ " nhận thức thua ngừ sau, cả người dường như bị quất ra đi xương cột sống, xụi lơ ở trên ghế dựa, đầu hòn hòn ngạc ngạc.

Tiêu gia Duyệt Các... Bị chính mình thua!

Mình chức tộc trưởng...

Xong đời!

Thu liễm lực lượng, Tô Khải bày ra một cái bóng lưng tiêu sái, chút nào nhìn không ra chớp mắt trước hấn vắn một cái bạo lực nam.

\ "Quả thế, nếu là ta không có suy đoán, chiếc nhẫn lão gia gia phải là bị Thanh Châu tu tiên giới đuổi giết cái ma tu một trong! \ "

\ "Bằng không, lão gia gia thà rằng làm cho Tiêu Hòa Hòa chịu thua, cũng không nguyện ý ở trước mặt mình bại lộ thân phận? \ "

Như thế nào chân mệnh thiên tử?

Chỉ có bách chiến bách thắng, đánh đâu thắng đó, chiến thắng, mới có thể khiến chân mệnh thiên tử!

Chân mệnh thiên tử cần ở từng cuộc một chiến đấu, tích lũy chính mình chiến vô bất thắng khí thế, mới có thể tiềm long ra Uyên, phi long tại thiên.

Tiêu Hòa Hòa tiềm long ra Uyên, trận chiến đầu tiên, đã bị chính mình ma diệt chiến vô bất thắng khí thế cùng tâm tính, có thể nói hấn chân mệnh đường đã bị mình chém đứt thông thường.

\ "Tiêu gia kỳ lân tử, chỉ thường thôi! \ "

Tô Khải lắc đầu, lưu lại một lau có tiếng mà không có miếng vẽ mặt tịch mịch bóng lưng.

Đang ở Tô Khải đứng dậy rồi đi lúc, bị tức choáng váng Tiêu Hòa Hòa đột nhiên mở hai mắt ra, trong cơ thể chân nguyên trong nháy mắt tất cả đều bộc phát ra, hóa thành một đạo hắc sắc gió xoáy hướng phía Tô Khải kích bắn đi.

\ "Tô Khải, đi chết đi! \ "

Tiêu Hòa Hòa, hữu chưởng hóa thành sắc bén long trảo, hướng phía Tô Khải, hậu tâm đào đi, nhãn lóe ra nồng nặc sát khí.

\ "Thật là hèn hạ! \ "

\ "Tiêu Hòa Hòa hấn xứng sao xứng là tu sĩ? \ "

\ "Con bà nó! Tiêu Hòa Hòa hấn đem chúng ta Tiêu gia mặt mũi tất cả đều vứt sạch! \ "

\ "Nhất định phải đem tên bại hoại này trục xuất Tiêu gia! \ "

...

Người chung quanh mắng, Tiêu Hòa Hòa mắt diếc tai ngơ, hấn hiện tại đầy đầu ý niệm duy nhất, chính là giết Tô Khải, cọ rửa mình khuất nhục.

\ "Ha ha, đã sớm ngờ tới một màn này rồi! \ "

Tô Khải cười nhạt một, ngón trở tìm tòi, một đạo kiếm khí bắn ra, phi thường tinh chuẩn rơi vào Tiêu Hòa Hòa trên người.

Dưới rốn ba tắc chỗ!

Hấn làm sao biết mình tráo môn?

Đây là Tiêu Hòa Hòa nào hải người cuối cùng ý niệm trong đầu.

Dưới rốn ba tắc bị thương nặng, lúc này Tiêu Hòa Hòa triệt để lâm vào hôn mê hướng về.

Tô Khải, thắng!

\ "Đại trưởng lão, đây chính là người Tiêu gia bồi dưỡng ra được đệ tử? \ "

\ "Ám đánh lén, hèn hạ vô sỉ, chẳng biết xấu hổ. \ "

\ "Các người Tiêu gia, phải cho ta một cái công đạo! \ "

Tô Khải hừ lạnh một, trùng mắt thụ nhân, chất vấn Tiêu gia, đại trưởng lão.

Tiêu gia đại trưởng lão trên trán nhất thời tỉnh tể đầy đặc mồ hôi lạnh, không dám nhìn thẳng Tô Khải, ánh mắt.

Lúc này, Tiêu gia trên dưới đã sớm đem Tiêu Cuồng tử hận gần chết, hận không thể đem hai người bọn họ trói lại, đưa đến Tô Khải trước mặt bồi tội.

\ "Tô phong chủ yên tâm, chuyện hôm nay, chúng ta Tiêu gia nhất định cho người một cái hải lòng khai báo! \ "

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: đập nguyệt tới

Đấu võ tấm màn rơi xuống!

Thế nhưng Tô Khải, truyền thuyết như trước truyền lưu ở thành Kim Lăng hướng về.

Tiêu gia kỳ lân tử thất bại!

Càng thêm làm cho mọi người trợn mắt hốc mồm là, Tiêu Hòa Hòa ở thua đấu võ sau đó, cư nhiên biết phát rõ tuyển trạch đánh lén, làm cho Tiêu gia mặt mũi mất.

Không bao lâu, một cái khiến người ta kinh hãi tin tức, rơi vào thành Kim Lăng cái này giao du với kẻ xấu hướng về, muốn nổ tung lên, nhắc lên tầng tầng sóng lớn.

Tiêu gia phát sinh chính biến rồi!

Tiêu Hòa Hòa đang so võ bại một lần to, nhưng lại đánh lén Tô Khải, như vậy hèn hạ vô sỉ thủ đoạn, làm cho Tiêu gia mặt mũi mất. Hơn nữa Tiêu Cuồng còn tự ý cùng Vương Hạo lập được đồ ước, thua Tiêu gia, tài chính cây trụ Tiêu gia Duyệt Các.

Lớn như vậy bại, luôn là phải có người đứng ra gánh chịu trách nhiệm.

Tiêu gia tổn thất nặng nề, mặt mũi mất, đều là Tiêu Cuồng tử một tay chôn mầm tai họa.

Mà gánh chịu trách nhiệm người, tự nhiên chính là Tiêu Cuồng tử.

Có người nói ở tộc hội trên Tiêu gia mười hai vị trưởng lão đồng thời giống như Tiêu Cuồng làm khó dễ, bức này mưa rền gió dữ, cùng chung mối thù, tự trách, ở Tiêu gia trong lịch sử chỉ đếm được trên đầu ngón tay, có thể nói Tiêu Cuồng phi thường buồn khổ trở thành Tiêu tộc trưởng đệ nhất nhân.

Đương nhiên, là bị tố cáo, đệ nhất nhân, tuy là hấn sinh một cái bấy cha tử.

Còn như Tiêu Hòa Hòa, Tiêu gia đại trưởng lão vốn định một giết hướng về, rắn đe, thế nhưng ở kiện thời khắc thần bí Ly Mộng xuất thủ, tài năng bảo vệ Tiêu Hòa Hòa một mạng.

Tháng treo ngon cây, ngân sương cửa hàng.

Một cây già, một bàn ghế, một điệu nhân, một bầu rượu, dưới ánh trăng, hợp thành một bức tranh tuyệt mỹ quỳnh.

Gió đêm kéo tới, xen lẫn thanh u mê diệt hương, như có như không. Một tịch đến eo tóc dài, đập nguyệt mà đến, thần sắc trong trẻo nhưng lạnh lùng, thon dài uyển chuyển thân thể, ở tháng sương giá xuống tràn đầy hàn ý cùng sát khí.

\ "Mộng cô nương người rốt cuộc đã tới, tại hạ nhưng là đợi đã lâu! \ "

Tô Khải trên mặt mang nụ cười nhàn nhạt.

\ "Người đã sớm liệu đến? \ "

Ly Mộng giọng nói băng lãnh, tựa như vạn năm huyền băng thông thường.

\ "Ha hã! Ta làm cho tiểu tình lang của người ở trước mặt mọi người mất hết mặt mũi, nếu là người không phải đập nguyệt mà đến, vì tiểu tình lang của người báo thù, ta đều muốn hoài nghi người có phải hay không Thiên Phượng thể phái tới nằm vùng! \ "

Tô Khải mạn bất kinh tâm, rơi vào Ly Mộng, nhân, uyển như sấm nổ vang thông thường, đem Ly Mộng trước đắp nặn, xơ xác tiêu điều bầu không khí phá biết hầu như không còn.

\ "Làm sao người biết? \ "

Ly Mộng tâm nhắc lên kinh đảo hải lăng, tâm tràn ngập sát cơ nồng nặc.

Chính mình lên vào ở Tiêu gia, ở Tộc chỉ có vẹn vẹn hai, ba người biết được, hắc Tô Khải làm sao biết chính mình sinh ra Thiên Phượng thể.

\ "Làm sao? Là không phải là muốn đem ta bắt giữ, ép hỏi ra ta người sau lưng? \ "

Bị Tô Khải một lời đâm thủng nội tâm ý tưởng, Ly Mộng hừ lạnh một, tâm hiện ra một nhàn nhạt bất an.

Chuyện tối nay, Tô Khải từng bước tiến cơ, để cho nàng toàn thân khó chịu xoắn xuýt.

\ "Là có thể nào? \ "

\ "Nếu là ngươi không muốn nói, ta không ngại để cho ngươi nếm thử Thiên Phượng đòi hình phạt! \ "

Đối với tộc hình phạt, Ly Mộng tràn đầy lòng tin, đừng nói Tô Khải chính là một cái tiên thiên tu sĩ, chính là nguyên đại tu sĩ, cũng chỉ có cầu xin tha thứ phần.

\ "Chậm đã! \ "

\ "Hôm nay đoàn tụ sum vầy, nếu không phải đánh cò một phen, chẳng phải thật đáng tiếc? \ "

Nói, Tô Khải ở ánh trăng ly rót một ly hồ phách rượu ngon, bày ra một cái đầu tay xin mời

Ly Mộng mũi quỳnh cau, hừ lạnh một.

\ "Ngươi nghĩ nói chuyện gì? \ "

Ly Mộng đối với rượu ngon nhìn kỹ như không nghe, một đôi chứa đựng rừng mình đôi mắt đẹp, nhìn thẳng gần trong gang tấc Tô Khải.

\ "Không ngại làm cho ta đoán một chút Mộng cô nương ngươi tới Tiêu gia, mục đích! \ "

\ "Nghe đồn Thiên Phượng thể có hỏa phượng cùng băng phượng lưỡng đũa, hỏa phượng nhất mạch sự suy thoái, mười lăm năm trước bị băng phượng nhất mạch cướp đi Tộc, chỉ có vẹn vẹn hai mươi người có thể may mắn còn tồn tại, bên ngoài thì có hỏa phượng nhất mạch nữ. Mà Mộng cô nương ngươi tới đến Tiêu gia, thời gian, tựa hồ cũng là ở mười lăm năm trước! \ "

\ "Nếu là ta không có đoán sai,

Mộng cô nương ngươi chính là hỏa phượng nhất mạch \ "

Tô Khải lời của còn chưa rơi xuống, nhất thời cuồng phong gào thét, một đạo ngọn lửa màu đỏ thắm từ Ly Mộng lòng bàn tay bộc phát ra, cuốn tới, trong nháy mắt đã đem cái bàn thôn phệ.

\ "Phượng Hoàng Niết Bàn Hỏa! \ "

Khi nhìn đến cái này một ngọn lửa màu đỏ thắm, trong nháy mắt, Tô Khải cũng biết, suy đoán của mình không có sai.

Ly Mộng chính là hỏa phượng nhất mạch nữ!

\ "Ngươi biết quá nhiều! \ "

Ly Mộng giọng của băng hàn khốc lãnh, tựa như vạn năm huyền băng, không có có một tia một hào ấm áp.

Oanh một!

Trong hô hấp Ly Mộng liền kích phát rồi Thiên Phượng huyết mạch, một đôi hỏa diễm hai cánh mang theo Ly Mộng khoe của ở giữa không trung hướng về.

Ly Mộng nguyên bản là có luyện khí kỳ tu vi, ở Tộc bí thuật gia trì phía dưới, ở giờ này khắc này, trên người uy áp cư nhiên không thua trúc cơ tu sĩ.

Ly Mộng nguyên bản tinh xảo khuôn mặt, Ở trên Thiên Phượng huyết dây kích hoạt sau đó, bằng thêm ba phần mị hoặc thần sắc, thanh thuần hướng về xen lẫn quyền rũ.

Biến thân phía sau Ly Mộng dung mạo tuyệt mỹ, khuynh quốc khuynh thành, thậm chí còn ở Đông Phương Minh Nguyệt trên.

Không hổ là hoàng hậu nương nương, có thể trở thành thiên mệnh thiên tử, hoàng hậu nương nương, quả nhiên là dung mạo, bối cảnh, thiên phú đều là siêu nhất lưu.

\ "Đi tìm chết! \ "

Ly Mộng, Thiên Thiên ngọc thủ về phía trước vồ, một con hỏa diễm bàn tay khổng lồ đột nhiên xuất hiện, nóng bỏng hỏa diễm, đem trọn cái trên không đều cháy được vụn vụn, một bộ như mộng như ảo đáng sợ.

\ "Phụ Nhạc! Phũ xuống! \ "

Đổi mặt với Ly Mộng nén giận một kích, Tô Khải không dám chút nào có bất kỳ khinh thường, vừa ra tay liền gọi về trong cơ thể Phụ Nhạc, trong cơ thể chân nguyên, không giữ lại chút nào rót vào đan điền Phụ Nhạc.

Vén vén không đến thời gian một hơi thở, Tô Khải trong cơ thể chân nguyên, đã bị Phụ Nhạc hư ảnh hấp thu không còn, vội vã uống một ngụm linh tửu khôi phục chân nguyên, mới miễn cưỡng thỏa mãn Phụ Nhạc, đại lòng ham muốn.

Đan điền Phụ Nhạc cự thủ ở chân nguyên quán thân phía dưới, phảng phất thực sự sống lại, ngửa mặt lên trời thét dài một.

Sau một khắc, một tòa to bằng gian phòng, hư ảnh xuất hiện ở trên không hướng về, đạo hư ảnh này trên lưng, còn lưng đeo một tòa núi nhỏ.

Con thú này, chính là Cực Tây, thần thú Phụ Nhạc!

Ly Mộng kinh hô một.

\ "Phụ Nhạc hư ảnh! \ "

\ "Người và Phụ Nhạc thể có cái gì hệ? \ "

\ "Dù cho người là Phụ Nhạc thể người, hôm nay cũng chắc chắn phải chết! \ "

Ở Phụ Nhạc hư ảnh xuất hiện trong nháy mắt, tiểu viện bầu trời thiên linh khí, chợt bạo động, phảng phất bị dẫn dắt thông thường, hướng phía Phụ Nhạc hư ảnh hội tụ đi, rót vào Phụ Nhạc hư ảnh thân thể hướng về.

\ "Nếu là người cái này có chút bản lĩnh này, vậy người hôm nay chắc chắn phải chết! \ "

Ly Mộng mũi hừ lạnh một, Phụ Nhạc hư ảnh tuy mạnh, thể nhưng trước thực lực tuyệt đối, hết thảy gãy dựa cùng phản kháng đều là phí công.

\ "Phượng Hỏa Giả Thiên Thủ! \ "

Hỏa diễm bàn tay khổng lồ ở Ly Mộng, dưới sự khống chế, trùng điệp nhấn một cái, từ thiên hạ xuống, tựa như thái sơn thông thường, che khuất bầu trời.

Oanh một!

Một kinh lôi tựa như ầm ầm nổ vang, ở giữa không trung hướng về bộc phát ra, tựa hồ cửu thiên tiếng sấm nổ vang, đình tai nhức óc.

Theo một nổ hạ xuống, sân bùn đất, trong nháy mắt bị lột thật dày một tầng, lộ ra phơi bày màu đỏ Nham Thạch, phía trên tảng đá còn có tinh tế dày đặc vết rạn.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: phượng tỏa ngô đồng

Chính diện va chạm nhất chiêu sau đó, Phụ Nhạc hư ảnh gào thét một, không chịu nổi hỏa diễm tay sức mạnh bàng bạc, tiêu tán ở trên hư không hướng về.

Ly Mộng, hỏa diễm cự chưởng cũng không có thảo đến bất kỳ chỗ tốt nào, ầm ầm tan vỡ, hóa thành điểm điểm hòa tinh, hạ xuống mãn thiên hỏa vũ.

Nhìn thấy Tô Khải có thể tiếp được chính mình nhất chiêu, Ly Mộng tràn đầy khiếp sợ.

Thực lực của hai người, có hồng câu vậy chênh lệch, Tô Khải bằng vào nhất chiêu pháp thuật thần thông, lại có thể ngăn trở chính mình nhất chiêu, thật bất khả tư nghị!

\ "Chết! \ "

Ly Mộng nhăn hiện lên vẻ băng hàn.

Một chỉ điểm ra, một cây ngọn lửa đỏ bùng ngón tay từ thiên hạ xuống, tựa như cây cột chống trời.

\ "Tiểu da nương hung phạm, tiểu tâm về sau không ai thêm lấy! \ "

Tô Khải trong miệng tùy tiện nói, đối mặt với phải giết một ngón tay, lại không có bất kỳ, tuyệt vọng.

\ "Ta nếu đã sớm ngờ tới ngươi biết đến đây, há lại sẽ không có bất kỳ chuẩn bị! \ "

Ly Mộng hơi biến sắc mặt, sau một khắc nghe được Tô Khải thở nhẹ một.

\ "Bắt đầu! \ "

Hơi nước tràn ngập, một tòa đại trận vô căn cứ hiện lên, đem Tô Khải cùng Ly Mộng hai người bao phủ ở tại.

Bích Hải Thương Long Trận!

Thành!

Tô Khải như là đã ngờ tới Ly Mộng sẽ đến báo thù, há lại sẽ không có chuẩn bị, chỗ ngồi này Bích Hải Thương Long Trận chính là Tô Khải vì Ly Mộng đặc biệt chuẩn bị.

Ly Mộng chỉ thấy được chu vi cảnh sắc một hồi chuyển hoá, thành Kim Lăng liền biến mất không thấy, thay vào đó còn lại là mệnh mông vô bờ, hải dương cùng sóng xanh biếc, bọt sóng nhiều đóa, tầng tầng lớp lớp.

\ "Bích Hải Thương Long Trận! \ "

Khi nhìn đến đại trận trong nháy mắt, Ly Mộng cái nào còn không biết, chính mình từ đầu tới đuôi liền lâm vào Tô Khải biên chế bẫy rập hướng về.

Bích Hải Thương Long Trận, thủy hành đại trận, đối với cho các năng hành hỏa tu sĩ có cực đại khắc chế lực, dù cho nàng sẵn có Thiên Phượng huyết mạch, rơi vào Bích Hải Thương Long Trận sau, một thân thực lực không đủ tầng bảy.

\ "Ly Mộng, ta chuẩn bị lễ vật cho ngươi, ngươi cảm thấy thế nào? \ "

Tô Khải thân ảnh xuất hiện ở Ly Mộng trước người, thế nhưng Ly Mộng lại không có động thủ, bởi vì nàng nào hiểu rõ, trước mắt Tô Khải, bất quá là đại trận huyền hóa ra tới hơi nước thân mà thôi.

Ly Mộng thần sắc trong trẻo nhưng lạnh lùng, mặt không chút thay đổi.

\ "Đây chính là ngươi dám với đối mặt ta dựa? \ "

\ "Chính là một tòa Bích Hải Thương Long Trận cũng muốn vây khốn ta, ngươi cũng quá xem thường anh hùng thiên hạ rồi! \ "

\ "Thủy có thể khắc hỏa, thế nhưng hôm nay, ta muốn Phần Thiên Chử Hải! \ "

Lê, một!

Một thanh thúy phượng minh, từ Ly Mộng trên người bộc phát ra.

Cái này một con phượng minh, phảng phất đến từ mãi mãi, đập vào mặt phong cách cổ xưa khí tức tang thương, làm cho Tô Khải nhìn không được nhúu mày tới, ngay cả nguyên bản trong lòng đã có dự tính tâm tình, đều mơ hồ có chút bất an.

\ "Chủ hồn phủ xuống! \ "

Ly Mộng lan khí thờ khê, môi đỏ mọng khê nhúc nhích, nhẹ nhàng phun ra bốn cái âm tiết.

Cái này bốn cái âm tiết vừa mới hạ xuống, Ly Mộng trong cơ thể chân nguyên liền bạo động, phảng phất bị không rõ dẫn dắt thông thường, trên người lóe ra một màn yêu dị hồng quang.

Cái này màn yêu dị hồng quang bao thể ra, hội tụ ở Ly Mộng, đình đầu, tản mát ra nóng rực khí tức. Chỉ là hơi thở này, đã đem Ly Mộng bên người ba trượng, nước biển bốc hơi lên không còn, hơi nước tràn ngập.

\ "Thiên Phượng Chân Thân! \ "

Ly Mộng dùng sức phun ra bốn chữ tối, phảng phất nói ra bốn chữ này, đã tiêu hao hết năng khí lực toàn thân thông thường, trên lưng khinh bạc quần áo, trong nháy mắt bị mồ hôi ướt nhẹp, vai như ần như hiện.

Thiên Phượng Chân Thân, đây là Ly Mộng trước mắt mới chỉ nắm giữ dòng máu mạnh nhất thần thông, uy lực to lớn, dù cho nàng có bí thuật thêm được, tài năng quá miễn cưỡng có thể thi triển ra.

Đỉnh đầu hồng quang một hít một thở trong lúc đó, một con Phượng Hoàng xuất hiện ở trên mặt biển, trông rất sống động, phảng phất phượng hoàng chân thân phủ xuống thông thường.

Ở hỏa phượng xuất hiện trong nháy mắt, ngay cả thân ở đại trận ra Tô Khải, đều cảm giác được nóng rực khí tức, nhào tới trước mặt, trận trận không thôi.

\ "Thật là khủng khiếp, Thiên Phượng Chân Thân! \ "

\ "Thật chẳng lẽ linh thể liền mỗi người đều là như thể yêu nghiệt! \ "

Tô Khải hít sâu một hơi,

Chân linh đòi tu sĩ so với cùng trình tự tu sĩ hiểu thấu, đây là tu tiên giới công nhận.

Thế nhưng mạnh như thế thái quá, thật là làm cho Tô Khải bất ngờ, nếu là không có Bích Hải Thương Long Trận, đêm nay chính mình sợ rằng thật vẫn trời không được Ly Mộng.

\ "Phản Thiên Chử Hải! \ "

Ly Mộng rung cánh tay một ngón tay, Phượng Hoàng Niết Bàn Hỏa hình thành hỏa phượng đi dạo tứ hải, thay trời dò xét, phạm là hỏa phượng xẹt qua chỗ, nước biển tất cả đều bốc hơi lên, hóa thành nồng nặc hơi nước, tựa như Vân Mộng Đại Trạch.

Mười cái hô hấp, nước biển bốc hơi lên không còn, đại trận bị phá.

Hơi nước bốc hơi hướng về, đi ra một uyển chuyển bóng lưng, phảng phất mỹ nữ đi tắm, tắm xong.

\ "Người còn có thủ đoạn gì nữa? \ "

Ly Mộng thở hồng hộc, Thiên Phượng Chân Thân một chiêu này, đem trong cơ thể năng ý nghĩa nguyên tiêu hao thất thất bát bát, thế nhưng thu thập một cái Tô Khải, vẫn là dư dả.

\ "Ba ba ba! \ "

Thanh thúy vỗ tay vang lên.

\ "Tắm tã! Không hổ là hỏa phượng nhất mạch nữ, thực sự là ngoài ý liệu cường! \ "

\ "Thế nhưng, người cũng đã biết Thái Cổ Yêu Phượng, hạ tràng? \ "

Ly Mộng nghe xong Tô Khải lời nói, hơi sững sờ, còn chưa có lấy lại tinh thần tới, liền thấy chu vi ngân quang lóe ra, một đạo màu bạc xiềng xích, đưa nàng trôi lại.

\ "Đây là Phượng Tỏa \ "

Ly Mộng kinh hô một, trên mặt tự nhiên toát ra một sợ hãi, đây là nàng đêm nay lần đầu tiên lộ ra thần sắc sợ hãi.

\ "Không đúng, đây chỉ là một món hàng nhái, chân chính Phượng Tỏa, tuyệt đối không có khả năng rơi vào tay người! \ "

Tô Khải cười nhạt: \ "Này khốn Phượng Tỏa liền hoàn toàn chính xác chỉ là một kiện hàng nhái, thế nhưng người cũng không phải hung uy hiển hách, Thái Cổ Yêu Phượng. \ "

\ "Vậy khốn người, vẫn là dư sức có thừa! \ "

Nghe đồn thời kỳ thượng cổ, thiên gian có một con yêu phượng làm hại nhân gian, bắt tử bắt diệt, thiên hạ không người nào có thể chữa. Sau lại thiên hoàng đứng ra, luyện chế Phượng Tỏa, đem Thái Cổ Yêu Phượng khóa ở Ngõ Đồng Mộc Chi xuống, vĩnh cửu trấn áp.

Thượng cổ sau đó, thái cổ Thiên Phượng bỏ mình, thế nhưng Phượng Tỏa lại lưu truyền tới, chính là Thiên Phượng bộ tộc lớn nhất khắc tinh. Ly Mộng trên người sẵn có Thiên Phượng huyết mạch, Phượng Tỏa, hàng nhái tự nhiên đối với nàng có tác dụng khắc chế cực lớn.

\ "Phong ấn! \ "

Tô Khải mười ngón tay động liên tục, đánh ra từng đạo huyền diệu pháp quyết, rơi vào khốn Phượng Tỏa liền hướng về.

Khốn Phượng Tỏa liền trong nháy mắt đem Ly Mộng khóa chặt, bộc phát ra màu trắng quang vừng, phong ấn Ly Mộng, tu vi.

Tô Khải khinh phù khơi mào Ly Mộng chiếc cầm thon, hỏi: \ "Đêm nay, chúng ta người nào thắng? \ "

Ly Mộng gất một cái, nhãn không chút nào bất kỳ hoang mang: \ "Một ngày ta mất tích, ngươi sẽ chờ chúng ta hỏa phượng nhất mạch trả thù a !! \ "

\ "Ah --\ "

Tô Khải, thanh âm kéo thật dài.

\ "Nếu ta đã đoán được ngươi là hỏa phượng nhất mạch nữ, như thế nào lại không có tính toán đến người hộ đạo! \ "

Nghe được người hộ đạo ba chữ, Ly Mộng sắc mặt tái nhợt không gì sánh được, biết mình đêm nay thực sự ngã xuống!

\ "Ngươi \ "

\ "Ta có phải hay không rất thông minh, rất cơ trí! \ "

Tô Khải dương dương đắc ý nói rằng.

\ "Hừ --\ "

\ "Một tên mặt trắng nhỏ! \ "

Tô Khải xạm mặt lại, chính mình không phải là đáng dập dẹt trai một chút, thậm chí ngay cả mỹ nữ đều ghen tỵ!

\ "Ngươi đem Mạc gia gia làm sao vậy? \ "

Ly Mộng chất vấn.

Tô Khải không trả lời Ly Mộng lời nói, mà là đối ngoại cửa nói rằng: \ "Nhị sư huynh, ngươi xem lâu như vậy, làm trò, cũng nên hiện thân a !! \ "

Phốc một!

Cửa chính của sân bị cuồng phong thổi ra.

Một đạo cao ngất bóng lưng xuất hiện ở tiểu viện hướng về.

Người này, chính là Thanh Liên kiếm tông Lôi Trạch Phong phong chủ Điện Nhất Phàm, ở Điện Nhất Phàm tay, còn mang theo một cái lão giả tóc trắng, bất ngờ chính là Ly Mộng, người hộ đạo.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: làm tai nạn chết người

\ "Tám tác! Tiểu sư đệ thì ra cũng có lòng dạ độc ác một mặt, tuần tú như vậy tiểu mỹ nhân, ta nguyên tưởng rằng ngươi biết không hạ thủ được! \ "

Điện Nhất Phàm, câu nói đầu tiên, để Tô Khải xạm mặt lại, mình là như thế hoa tâm người sao?

Ly Mộng khi nhìn đến Điện Nhất Phàm, trong nháy mắt, cũng biết đêm nay chính mình triệt để ngã xuống, không còn có bất luận cái gì lật bàn có khả năng.

Điện Nhất Phàm thân làm Thanh Liên kiếm tông Lôi Trạch Phong phong chủ, nàng sao lại không biết, Thanh Liên kiếm tông ba gã giả tu sĩ một trong chiến lực ở mười đại phong chủ đứng đầu, có thể đứng vào trước hai tồn tại.

Đêm nay Điện Nhất Phàm tự mình xuất thủ, thảo nào Mạc gia gia biết chút nào bị người bắt.

\ "Điền phong chủ, người Mạc gia gia thế nào? \ "

Ly Mộng cấp thiết hỏi, tâm Mạc gia gia, thoải mái.

Điền Nhất Phàm nói: \ "Tiểu nữ oa người yên tâm, người người hộ đạo kia chỉ bất quá bị ta phong ấn tu vi, không có nguy hiểm tánh mạng! \ "

Nghe được Mạc gia gia không có nguy hiểm tánh mạng, Ly Mộng cũng liền yên lòng, biết vâng lời, một bộ mặc cho xử lý, dứng dấp.

Trên thực tế, ba ngày trước, Tô Khải liên liệu đến đêm nay chuyện sẽ xảy ra.

Chính mình chiến thắng Tiêu Hòa Hòa, làm cho Tiêu Hòa Hòa rất mất mặt. Nhìn thấy mình, tiểu tình lang chịu nhục, dùng Ly Mộng cùng Tiêu Hòa Hòa tình cảm của hai người, nàng làm sao có thể không có hành động.

Vì vậy, từ lúc ba ngày trước, Tô Khải để Đông Phương Minh Nguyệt phản hồi tông môn viện binh, đây cũng là ban ngày đánh một trận Đông Phương Minh Nguyệt chưa từng xuất hiện, nguyên nhân.

Chỉ là, Tô Khải vốn tưởng rằng Đông Phương Minh Nguyệt tìm thấy cứu binh sẽ là thông thường tông môn trưởng lão, hần như thế cũng không ngờ rằng Điền Nhất Phàm cư nhiên sẽ đích thân xuất động, mười cái trong hô hấp đã đem Ly Mộng, người hộ đạo thiếu bất.

\ "Tiểu sư đệ, cái này tiểu nữ oa người dự định xử trí như thế nào? \ "

Ly Mộng nghe được Tô Khải cùng Điền Nhất Phàm hai người thảo luận xử trí như thế nào nàng, một viên tiểu trái tim không khỏi nói lên, vênh tai khuynh nghe hai người bọn họ đối thoại.

\ "Tất tặc! Nhị sư huynh người lẽ nào không nhìn thấy vừa mới nàng xuất thủ có bao nhiêu tàn nhẫn, ước đoán nàng lúc này tâm hận không thể một ngụm đem ta ăn. Nếu như thả hổ về rừng, ta không phải tự làm mất mặt sao? \ "

Điền Nhất Phàm khẽ nhíu mày, nhắc nhở.

\ "Nhưng nàng cuối cùng là chân linh thể người, dù cho hỏa phượng nhất mạch những năm gần đây xuống dốc, nhưng là có nguyên đại tu sĩ tọa trấn. Người nếu thật giết hỏa phượng nhất mạch nữ, tất nhiên nghênh đón hỏa phượng nhất mạch vô cùng vô tận, truy sát. \ "

Tô Khải lắc đầu, trên mặt lộ ra một không rõ tiểu ý.

\ "Giết nàng? \ "

\ "Ai nói ta muốn giết Ly Mộng? \ "

\ "Vậy người dự định xử trí như thế nào nàng? \ "

Điền Nhất Phàm tâm không khỏi tò mò, hần nào hiểu rõ mục đích bản thân tiểu sư đệ bình thường một cách tinh quái, tổng là có chút kỳ kỳ quái quái ý tưởng, mặt đối với hiện tại lưỡng nan cầm, hần hiểu kỳ Tô Khải biết lựa chọn như thế nào.

Tô Khải chậm rãi nói tới: \ "Thả tự nhiên không thể thả, dùng hần hiện tại tâm đối với ta, oán hận, nếu như thả tất thành đại địch. Giết cũng không thể giết, bằng không vô cùng hậu họa. \ "

\ "Cho nên, sư đệ ta dự định độ hóa Ly Mộng, tiêu trừ nàng lòng oán hận! \ "

\ "Độ hóa? \ "

Nghe xong Tô Khải lời nói, Điền Nhất Phàm cùng Ly Mộng hai người nhìn đều tính qua vẻ kinh ngạc cùng ánh mắt nghi hoặc.

\ "Người định làm gì? \ "

Tô Khải nói: \ "Làm cho một nữ nhân yên tâm, ái tình không khó, yên tâm, oán hận, đồng dạng có rất nhiều chủng thủ đoạn! \ "

\ "Ha ha ha ha --\ "

Điền Nhất Phàm đột nhiên đại bật cười.

\ "Tiểu sư đệ người thật là chí khí, cưới chân linh đời nữ, người hay là chúng ta Thanh Liên kiếm tông, đệ nhất nhân! \ "

Điền Nhất Phàm đầy cổ lòng cười to, nhớ tới Tô Khải ở Thanh Liên kiếm tông bên trong chịu nữ đệ tử hoan nghênh trình độ, lại tựa như từ đã thấy Tô Khải đem Ly Mộng chinh phục ở dưới quần một màn.

Ly Mộng nhất thời sắc mặt một mảnh trắng bệch, xuất khẩu quát chói tai một.

\ "Tô Khải, ngươi đừng muốn si tâm vọng tưởng! \ "

\ "Ngươi nếu là dám đụng đến ta một ngón tay, ta nhất định truy sát ngươi cả cuộc đời, dù cho đuổi tới chân trời góc biển! \ "

Ly Mộng tức giận đến bộ ngực nhát nhát phục,

Nàng đương nhiên nào hiểu rõ Tô Khải ở Thanh Liên kiếm tông hoa tâm danh tiếng, rất sợ hắn biết đối với mình dùng sức mạnh.

Nhìn thấy Điền Nhất Phàm cùng Ly Mộng phản ứng của hai người, Tô Khải, trên trán có bao nhiêu ra một cây hắc tuyến, tâm bí hô một.

Các ngươi tổng yếu xuyên tạc ý của ta?

Ta chỉ muốn im lặng lúc một cái thuần khiết mỹ nam tử!

\ "Khụ khụ! Nhị sư huynh, với xử trí Ly Mộng sự tình, chúng ta hay là trước trở về tông môn đang thương lượng thảo luận! \ "

Điền Nhất Phàm lắc đầu nói rằng: \ "Tiểu sư đệ, ngươi trong khoảng thời gian ngắn sợ là không về được tông môn! \ "

\ "Chuyện gì xảy ra? \ "

Tô Khải trên mặt lộ ra vẻ nghi ngờ.

Điền Nhất Phàm thu hồi nụ cười trên mặt, có chút ngưng trọng nói rằng: \ "Ngày hôm trước ở phía Nam thành Kim Lăng, Thu chuyên môn đây, có thường luồng hung ác xuất thế, tru diệt ba cái thôn thôn dân. \ "

\ "Vị vậy chương môn sư huynh dự định làm cho đệ tử ngoại môn tiên căn mầm đi ra ngoài lịch luyện, trấn áp thường luồng hung ác. Bởi ngươi vừa lúc ở thành Kim Lăng, cho nên dự định để cho ngươi dẫn đội diệt Giao! \ "

Nghe xong Điền Nhất Phàm lời nói, Tô Khải, ngay cả nhất thời biến thành một tấm mặt nhăn nhó.

Tô Khải biết mình tính tình lười nhác, ghét nhất loại phiền toái này chuyện!

\ "Nhị sư huynh, ngươi bất chánh hảo đã ở thành Kim Lăng sao? Nếu không từ ngươi dẫn đội được! \ " Tô Khải từ chối nói.

Điền Nhất Phàm hừ lạnh một ác cáo: \ "Tiểu tử ngươi lần này cũng muốn lười biếng! Ta còn có một lô đan dược muốn luyện chế, nào có thời gian cùng các ngươi đám này tiêu oa nhi! \ "

Tô Khải trên mặt một hồi khổ sáp: \ "Nhị sư huynh, sư đệ ta tự nhận là thực lực không đủ để đảm đương lần này dẫn đầu. Tiên căn mầm đều là tông môn tương lai lương đồng tài, Lưu Chi Trụ, một phần vạn dập đầu huych, vậy coi như tông môn tổn thất a! \ "

\ "Ngươi yên tâm, đầu kia thường luồng hung ác bất quá tiên thiên đại viên mãn thực lực, năm nay đệ tử ngoại môn thực lực là gần trăm năm nay mạnh nhất một đời, tự bảo vệ mình dư dả, ngươi đừng lo an toàn của bọn họ! \ "

\ "Nhị sư huynh, ta không lo lắng bọn họ, mà là lo lắng tự ta. Ta đầu gì cũng là tông môn đóa hoa, cần ái tâm cùng che chở, không thích hợp chạy đến hung núi ác thủy diệt Giao! \ "

\ "Hừ! Ngươi nếu là có thể hóa thành phân bón, độ hóa nhất phương hung núi ác thủy, coi như là đại công đại đức nhất kiện, không uống công kiếp sau gian một lần, đến lúc đó sư huynh ta sẽ vì ngươi lập sinh từ,! \ "

\ " \ "

Tô Khải tâm không nói.

Ngươi thật là ta hôn sư huynh sao?

\ "Thật chẳng lẽ không có thương lượng dư sao? \ "

\ "Đây là chương môn sư huynh mệnh lệnh! \ "

Tô Khải tâm thầm than một xui, chính mình cư nhiên than thượng bức này phiền toái sự tình, hơn nữa còn là mặt tê liệt chương môn sư huynh mệnh lệnh, mình muốn từ chối cũng không có mợn có.

\ "Để cho ta dẫn đội cũng được, bất quá ta được Hưởng sư huynh ngươi mợn một vật! \ "

\ "Vật gì? \ "

Điền Nhất Phàm hỏi.

\ "Sur huynh người độc môn pháp khí Đồ Long Đỉnh! \ "

Điền Nhất Phàm nghe được Tô Khải muốn mượn bảo bối của hân vương mắc Đồ Long Đỉnh, lắc đầu liên tục.

\ "Không có khả năng! \ "

\ "Không có thương lượng! \ "

\ "Ta Đồ Long Đỉnh quý giá lắm, một phần vạn bị tiêu tử người đập đầu lấy đặng, ta chẳng phải là thua thiệt! \ "

Điền Nhất Phàm khoa trương biểu tình, suýt chút nữa đem Tô Khải tức giận khắc ra một búng máu.

Người Đồ Long Đỉnh dùng Huyền Thiết Kim Tinh chế tạo thành, tắm rửa long huyết, tế luyện rồi trên trăm năm, cư nhiên biết sợ bị ta đập đầu lấy đặng!

Coi như kiếm cơ cũng tìm tìm một đáng tin được không!

\ "Coi như ta thiếu nhị sư huynh người một cái ân huệ! \ "

Tô Khải lòng tràn đầy không cam lòng nói rằng, bất quá so với việc nhân tình, còn là cái mạng nhỏ của mình trọng yếu.

Tuy nói thường luồng hung ác chỉ có tiên thiên đại viên mãn thực lực, thế nhưng Giao là Chân Long Hậu Duệ, vạn nhất có cái gì đặc thù thần thông, chính mình chẳng phải là ngã xuống.

Vẫn phải là mạng theo Đồ Long Đỉnh bảo hiểm!

\ "Tiểu sư đệ, đây chính là chính người nói, người nghĩ xấu lắm cũng đùa giỡn không xong! \ "

Điền Nhất Phàm sắc mặt mạnh mẽ bên, phát ổng tay áo một cái, một vệt kim quang từ hân ổng tay áo bắn ra, rơi vào Tô Khải trước mắt.

Một cây vàng chói lọi, cái đỉnh, hiện lên Tô Khải trước mặt, ở cái đỉnh mặt trên, còn có một con kim long xoay quanh, mơ hồ có thể nghe được nhỏ nhẹ long ngâm.

Đây chính là Điền Nhất Phàm tế luyện trăm năm, Đồ Long Đỉnh.

Bấy cha sư huynh!

Tô Khải chứng kiến Điền Nhất Phàm thống khoái như vậy xuất ra Đồ Long Đỉnh, nhất thời hiểu được mình bị hân gài bẫy.

Bị Tô Khải ánh mắt u oán nhìn chăm chăm, mà lấy Điền Nhất Phàm tường thành da mặt dày, cũng có chút không được tự nhiên.

\ "Tiểu sư đệ, ta còn có việc đi trước một bước! \ "

\ "Còn như cái này tiểu nữ oa, người có thể nhất định phải làm tai nạn chết người! \ "

Ly Mộng chứng kiến Điền Nhất Phàm hướng về phía Tô Khải tế mi lộng nhân, nhất thời hiểu được cái này \ "Làm tai nạn chết người \ " là có ý gì, khuôn mặt hiện lên lưỡng lự đỏ ửng, gất một cái.

\ "Già mà không đứng đắn! \ "

\ "Nhỏ cũng không đứng đắn! \ "

Điền Nhất Phàm đi rồi, Tô Khải phát ổng tay áo một cái, cửa phòng trùng điệp ở phía trên, gian phòng đứng đầu chỉ còn lại có Tô Khải cùng Ly Mộng hai người, cô nam quả nữ một chỗ một phòng.

Tô Khải khơi mào Ly Mộng chiếc cảm thon, nhạo báng nói: \ "Dạ hắc phong cao, mỹ nhân trong ngực, ta có phải hay không phải làm điểm cái gì? \ "

Nghe xong Tô Khải lời nói, Ly Mộng nhất thời nổ, tựa như mèo bị đập đuôi mèo, lộ ra ối chao ánh mắt bức người.

\ "Tô Khải, người nếu là dám đối với ta làm làm loại chuyện đó \ "

\ "Ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua người! \ "

Ly Mộng nào hải suy nghĩ một vạn chủng uy hiếp Tô Khải đích phương pháp xử lý, nhưng là lại bất đắc dĩ phát hiện, chính mình gây nên, uy hiếp, ở hoa tâm Tô Khải trước mặt, là như thế, vô lực.

\ "Ah! \ "

\ "Người nói ta muốn đối với người làm chuyện gì? \ "

\ "Là thế này phải không? \ "

Tô Khải một bả xé mở Ly Mộng, quần dài, lộ ra nàng trắng nõn như ngọc vai, sâu kín mùi thơm nức mũi mà đến.

\ "Ngươi \ "

\ "Ngươi \ "

Ly Mộng trên mặt lưu lại hai hàng thanh lệ.

\ "Thiên Phụng huyết đây hoàn toàn thức tỉnh trước, là không thể hư thân! \ "

\ "Van ngươi! \ "

Nhìn thấy Ly Mộng lấp bắp đáng dấp, Tô Khải ho khan lưỡng, đưa nàng, quần dài kéo lên, che khuất một màn kia cảnh xuân.

\ "Ly Mộng, ngươi có dám cùng ta đánh cuộc một đồ? \ "

\ "Đồ ngươi một tháng bên trong, nhất định cùng Tiêu Hỏa Hỏa trở mặt thành thù! \ "

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Tiêu gia biến đổi lớn

Tô Khải vừa dứt lời, Ly Mộng đầu tiên là hơi sững sờ, sau đó phản ứng kịp, xuy cười, khuôn mặt chẳng đáng.

\ "Không có khả năng! \ "

\ "Ta và hỏa ca thanh mai trúc mã, tình cảm thâm hậu, có sao lại thế rồi ngươi quý kẻ! \ "

Ly Mộng vẽ mặt tự tin phản bác, nàng đối với bọn họ tình cảm giữa hai người, có hai trăm phần trăm, tin tức.

\ "Vây cũng chưa chắc! \ "

Tô Khải khoe miệng quai thượng một không rõ độ cung, nhìn Ly Mộng tâm mơ hồ cảm giác được hoảng hốt.

\ "Tiêu Hỏa Hỏa nhìn kỹ ngươi vì lấy làm của riêng, nếu như cho hấn biết ngươi đập nguyệt tới, cô nam quả nữ, cùng tồn tại một phòng, một đêm không về, trong lòng hấn sẽ ra sao đâu? \ "

Ly Mộng trong lòng lộp bộp một, thầm kêu một ... không ... Tốt.

Tiêu Hỏa Hỏa, tính cách, Ly Mộng tâm lại quá là rõ ràng, từ ba năm trước đây Tiêu Hỏa Hỏa mất đi thiên phú sau đó, thì trở thành có chút nghi thần nghi quỷ. Tựa như cùng Tô Khải theo như lời, chính mình một đêm không về làm cho Tiêu Hỏa Hỏa nào hiểu rõ, hấn tâm sợ rằng thật sự có chút không phải ý tưởng hay.

\ "Làm sao, ngay cả chính ngươi đều không có tự tin? \ "

Ly Mộng, mũi quỳnh phát sinh lạnh lẽo hừ, mím môi môi đỏ mọng.

\ "Hỏa ca nhất định sẽ tin tưởng ta,, tuyệt sẽ không rời ngươi quý kẻ, Tô Khải ngươi liền đập tắt tâm này không thể ý niệm trong đầu! \ "

Tô Khải khẽ vuốt cằm: \ "Ngươi đã như vậy tin tưởng Tiêu Hỏa Hỏa, vậy thì cùng ta lập được đồ ước a !! \ "

\ "Vô luận sau một tháng ngươi và Tiêu Hỏa Hỏa có hay không trở mặt thành thù, ta đều sẽ thả ngươi. \ "

Ly Mộng trên mặt vì vui vẻ.

\ "Thế nhưng, ở một tháng này, ngươi phải nghe vô điều kiện từ mệnh lệnh của ta, không chuẩn tướng chuyện tối nay nói cho Tiêu Hòa Hòa! \ "

Ly Mộng chân mày đều không hề nhú một lần, liền đáp ứng.

\ "Ta đáp ứng rồi! Thế nhưng, ngươi nếu là muốn để cho ta thị tẩm, tuyệt đối không có khả năng! \ "

Nhìn thấy Ly Mộng đáp ứng, Tô Khải lộ ra một bộ tay cầm nắm chắc thắng lợi, biểu tình.

\ "Như vậy đầu tiên ngươi nói cho ta biết trước, ngươi nằm vùng ở Tiêu gia, mục đích là cái gì? \ "

Ly Mộng sắc mặt cứng đờ, tâm thần căng Tô Khải giả dối.

\ "Hừ! Việc này không thể trả lời! \ "

\ "Kiệt kiệt! Ly Mộng ngươi làm sao nhanh liền quên rồi đánh cuộc của chúng ta rồi không? Ngươi nếu như dám vi phạm mệnh lệnh của ta, vậy cũng đừng trách ta làm ra một ít khác người hành vi rồi! \ "

Nói, Tô Khải vươn ma trảo, hướng phía Ly Mộng ngạo nhân hai ngọn núi bơi đi.

\ "Ngươi \ "

Ly Mộng sắc mặt tức giận đến đỏ lên.

\ "Ta nói! \ "

\ "Ta nằm vùng ở Tiêu gia, là vì Tiêu gia tổ truyền Tổ Phượng huyết thạch! \ "

Ly Mộng bắt kham Tô Khải thô bỉ uy hiếp, đưa nàng tới Tiêu gia, mục đích tất cả đều lộ.

\ "Trong cơ thể ta Thiên Phượng huyết mạch cũng không tinh khiết, không còn cách nào hoàn toàn mở ra, cần phải mượn Tổ Phượng huyết thạch triệt để kích phát trong cơ thể ta Thiên Phượng huyết mạch! \ "

Tô Khải sờ lên cằm, nhìn tràn đầy kinh ngạc.

\ "Lại là Tổ Phượng huyết thạch! \ "

Như thế nào Tổ phượng?

Thiên gian đệ một con Phượng Hoàng, hết thấy phượng hoàng huyết mạch đầu nguồn, chính là Tổ phượng!

Thiên khai ích chi sơ, Tổ phượng dựng dục ra, thực lực cực kỳ khủng bố, sau lại bị một cường giả thần bí đánh chết, thiên cùng bị thương, máu nhuộm đại.

Tổ phượng dòng máu chảy xuôi ở lớn hơn, ở phía trên, tảng đá hấp thu, sinh ra biến hóa kỳ diệu, Vì vậy liền tạo thành Tổ Phượng huyết thạch.

Tổ Phượng huyết thạch, đối với bất luận cái gì sở hữu phượng hoàng huyết mạch yêu thú và tu sĩ nhân tộc mà nói, đều là vô thượng chí bảo.

\ "Dùng các ngươi hỏa phượng nhất mạch thực lực, trực tiếp từ Tiêu gia cướp đi Tổ Phượng huyết thạch liền có thể, muốn phiền toái như vậy để cho ngươi lên vào ở Tiêu gia nhiều năm? \ " Tô Khải hỏi tiếp.

\ "Bởi vì Tiêu gia hiện nay không người có thể đem Tổ Phượng huyết thạch lấy ra! \ "

\ "Tiêu gia trước đây cũng là chân linh đời nhất mạch, chỉ bất quá thời gian quá xa xưa, Tiêu gia trong cơ thể chân long huyết mạch trở nên mỏng manh, từng bước mai một đi. \ "

\ "Tiêu gia xuống dốc sau đó, Tiêu gia tổ tiên biết rõ Tiêu gia, thực lực không xứng sở hữu Tổ Phượng huyết thạch, Tổ Phượng huyết thạch chỉ làm cho Tiêu gia mang đến tai họa.

Cho nên Tiêu gia tổ tiên bày cấm chế, phong ấn Tổ Phượng huyết thạch, chỉ có mở ra chân long huyết mạch Tiêu gia hậu nhân, mới có thể mở ra cấm chế, lấy ra Tổ Phượng huyết thạch! \ "

Tô Khải cười ha ha: \ "Cho nên, mục tiêu của ngươi chính là Tiêu Hòa Hòa! \ "

\ "Ngươi ở đây các loại Tiêu Hòa Hòa kích phát trong cơ thể hãn chân long huyết mạch! \ "

Tô Khải tâm một hồi mặc niệm, nhân vật chính làm thành Tiêu Hòa Hòa bộ dáng này, cũng là bị thâm tới cực điểm

Lão gia gia tâm hoài bất quý, hoàng hậu nương nương tiếp cận hần có mục đích khác, quật khỏi đường lại bị tự tay đánh gãy, nếu để cho hần biết được chân tướng, dùng tâm tính của hần không biết biết không phải sẽ chịu không nổi phần này kích thích.

Ly Mộng đang cùng Tiêu Hòa Hòa, tiếp xúc lúc, cũng từng bước đối với Tiêu Hòa Hòa sinh ra cảm tình, đương nhiên hiện nay còn lâu mới có được đến thể non hèn biến loại trình độ này.

Nếu là không có mình có can đảm, dựa theo kịch bản Tiêu Hòa Hòa cùng Ly Mộng giữa hai người đến cái hương diễm chữa thương, tự nhiên mà đến là có thể đem Ly Mộng bắt.

Đáng tiếc, người đụng phải ta!

Ngày hôm sau.

Tiêu gia đại trưởng lão mời Tô Khải đi trước Tiêu gia, cho Tô Khải một cái công đạo.

Tô Khải mang theo Ly Mộng đi tới Tiêu gia đại sảnh, đại trưởng lão vội vã nghênh lễ thượng khư, đúng dịp thấy Tô Khải cùng Ly Mộng lưỡng người sóng vai mà đến.

\ "Tô phong chủ, người và Mộng cô nương nàg \ "

Đại trưởng lão nhìn toát ra một ánh mắt phức tạp.

\ "Khụ khụ! \ "

Tô Khải háng giọng nói rằng.

\ "Đêm qua mộng nàng đạp nguyệt tới, cầm đuốc soi dạ đàm, lẫn nhau trò chuyện thật vui! \ "

Đại trưởng lão nghe thấy hai người bọn họ cầm đuốc soi dạ đàm, hơi sững sờ, sau đó nghĩ đến Tô Khải ở Thanh Liên kiếm tông hoa tâm danh tiếng, nhất thời phản ứng kịp, cầm đuốc soi dạ đàm thì ra còn có ý tứ này.

\ "Cầm đuốc soi dạ đàm hay! lẫn nhau trò chuyện thật vui càng thêm hay! \ "

Đại trưởng lão khuôn mặt tiểu ý.

Trước hần còn đang suy nghĩ như thế nào bồi thường Tô Khải, bình phục hần lòng lửa giận.

Nếu như hi sinh không có một người Tiêu gia huyết mạch nữ tử, bình phục Tô Khải lòng lửa giận, đây thật là thật là khéo!

\ "Đại trưởng lão, Tiêu Hòa Hòa đầu vô lúc ám đánh lên, hèn hạ vô sỉ, các người dự định xử trí như thế nào a? \ "

\ "Tô phong chủ yên tâm, Tiêu Hòa Hòa việc, hôm nay nhất định cho người một cái hài lòng khai báo! \ "

Đại trưởng lão vẻ mặt nghĩa chánh ngôn từ nói rằng.

\ "Người đến, đem tội nhân Tiêu Cuồng cùng Tiêu Hòa Hòa dẫn tới! \ "

Không bao lâu, Tiêu Cuồng cùng Tiêu Hòa Hòa hai người đã bị mang tới.

Tiêu Cuồng tóc tai bù xù, khuôn mặt xuống dốc, không chút nào thân làm Tiêu gia chủ phong thái, một bộ tù nhân, đáng dấp. Ngược lại thì Tiêu Hòa Hòa, tuy là thành tù nhân, thế nhưng ánh mắt như trước kiên định cùng quật cường, tựa hồ không có chịu đến chút nào ảnh hưởng.

\ "Tiêu Cuồng, tự ý đem chủ sản nghiệp Tiêu gia Duyệt Các làm làm tiền đặt cược, cho Tộc tạo thành tổn thất thật lớn. Căn cứ tộc lão hội quyết nghị, Tiêu Cuồng người đã không thích hợp tiếp tục đảm nhiệm Tiêu gia chủ, hôm nay chính thức bãi miễn người Tiêu gia chủ chức vị. \ "

Nghe xong Đại trưởng lão phán quyết, Tiêu Cuồng không có phản bác, cũng không có kinh ngạc, ở thua trận Tiêu gia Duyệt Các thời điểm, Tiêu Cuồng cũng đã liệu đến một màn này.

\ "Tiêu Hòa Hòa, đầu vô lúc không để ý vô đạo tôn nghiêm, ám đánh lên Tô phong chủ, cho chúng ta Tiêu gia, danh dự mang đến tổn thất vô cùng lớn, phải có trừng phạt nghiêm khắc. \ "

\ "Trục xuất Tiêu gia, từ nay về sau không được bước vào Tiêu gia nửa bước! \ "

Đại trưởng lão nhìn hiện lên một hàn mang, nếu không có Mộng tiểu thư can thiệp, hần đều muốn một chương đập chết Tiêu Hòa Hòa.

Đối với Đại trưởng lão phán quyết, Tiêu Hòa Hòa bịt tai không nghe thấy, từ hần đi vào đại đường trong nháy mắt bắt đầu, ánh mắt của hần liền nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm Tô Khải, toát ra khiêu khích ánh mắt.

Tựa hồ nói cho Tô Khải, giữa hai người bọn họ, sống núi, tuyệt đối sẽ không hết!

Đổi mặt Tiêu Hòa Hòa khiêu khích ánh mắt, Tô Khải cười lạnh một tiếng, ngay trước Tiêu Hòa Hòa cánh tay phải nắm ở Ly Mộng, thon thả, ngón tay ở Ly Mộng, thon thả trên tinh tế vuốt phẳng, tựa hồ đắm chìm trong Ly Mộng thon thả tuyệt vời xúc cảm đứng đầu.

Ly Mộng nhất thời thân thể cứng đờ, muốn muốn đẩy ra Tô Khải, ma chương, thể nhưng bên tai truyền đến cảnh cáo thanh âm, để cho nàng chỉ có thể chịu được Tô Khải, quấy rầy.

Oanh một!

Tiêu Hòa Hòa, đầu phát sinh oanh một cái minh, dường như bị chùy lớn đập thông thường.

Mộng nàng từ lúc nào cùng Tô Khải

Trông coi độc thuộc về mình, thon thả, rơi vào Tô Khải, ma chương đứng đầu, Tiêu Hòa Hòa tâm lửa giận đốt, hai mắt trực phún hỏa!

\ "Cuối cùng, ta còn có một cái tin tốt muốn tuyên bố! \ "

Đại trưởng lão đường làm quan rộng mở đôi mắt tại chỗ Tộc người nói.

\ "Đêm qua mộng nàng báỉ phóng Tô phong chủ, hai người cảm được soi dạ đàm, lẫn nhau trò chuyện thật vui, quả thật ta Tiêu gia một chuyện may lớn! \ "

Đại đường tộc nhân nghe được Ly Mộng cùng Tô Khải hai người cảm được soi dạ đàm, nhao nhao lộ ra nụ cười, vang dội vỗ tay quanh quẩn ở trên đại sảnh.

Bọn họ Tiêu gia bàng thưng Tô Khải này lại lớn vừa thô, kim bắp đùi, tương lai muốn không phải phát triển cũng không thể!

Trên mặt mọi người tiểu ý tràn đầy, chỉ có Tiêu Hòa Hòa sắc mặt dữ tợn, phảng phất sau một khắc sẽ hóa thành mất lý trí dã thú.

Tô Khải!

Ta muốn giết ngươi!

Giết ngươi!

Tiêu Hòa Hòa tâm điên cuồng kêu gào.

Đoạt vợ thù, phải có báo!

Ly Mộng nhìn thấy Tiêu Hòa Hòa vẻ mặt dữ tợn đáng sợ, tâm sản sinh vẻ lo âu, rất sợ Tiêu Hòa Hòa sẽ Tô Khải, quý kẻ, vội vã đầu đi một uẩn chuyển ánh mắt u oán.

Bởi vì bị giới hạn năng và Tô Khải giữa ước định, Ly Mộng không còn cách nào đem tối hôm qua việc nói cho Tiêu Hòa Hòa, chỉ hy vọng ánh mắt của mình, có thể kích thích bọn họ nhiều năm qua ă ý.

Thế nhưng, Ly Mộng đi không ngờ rằng, nàng uẩn chuyển ánh mắt u oán, rơi vào Tiêu Hòa Hòa, nhìn, lại thành nàng phản bội mình bằng chứng.

Mộng nàng tại sao có thể phản bội ta!

Nàng tiện nhân này dám phụ, lại dám phản bội chính mình!

Quả nhiên vẫn là sự phụ nói đúng, nữ nhân chỉ xứng trở thành đồ chơi, tuyệt đối không thể di chuyển chân cảm tình!

Tiêu Hòa Hòa lòng oán độc, liền giống như một con rắn độc thông thường, cắn nuốt hần tâm còn sống lý trí.

\ "Ngoan đồ, không muốn khổ sở, chờ ngươi trở thành cường giả tuyệt thế, cái gì mỹ nữ không chiếm được? Đến lúc đó đem Ly Mộng từ Tô Khải trong tay đoạt lại, mỗi ngày để cho nàng hát chính phục! \ "

Cổ Lão an ủi Tiêu Hòa Hòa, trên mặt lộ ra một tức giận đáng sợ, thế nhưng trong đáy lòng cũng là hồi hộp.

Trước đây có Ly Mộng cái này thần bí cô nàng nhìn chăm chăm, chính mình không dám lớn mật thi triển kế hoạch. Bây giờ Ly Mộng vừa đi, ngăn cản ở trước mắt mình núi lớn rốt cục tiêu thất!

Tiêu Cuồng chức tộc trưởng bị phế, Tiêu Hòa Hòa bị trục xuất Tiêu gia, cái này kết quả xử lý miễn cưỡng làm cho Tô Khải thoả mãn.

Trước khi đi, Tô Khải đi tới Tiêu Hòa Hòa bên người, nhẹ nói rằng.

\ "Da thịt của nàng thật là trắng tốt nhìn nhui, thật là làm cho người yêu thích không buông tay! \ "

Tô Khải lời nói, tựa như cuối cùng một cọng cỏ đặt ở Tiêu Hòa Hòa, ngực, tức giận đến hấn tại chỗ phun ra một ngụm nghịch huyết, ngất xỉu.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: ngũ hoa linh rượu

Kế tiếp thiên, Tô Khải không hề rời đi thành Kim Lăng, đóng cửa không ra đợi đến đây diệt Giao, ngoại môn đệ tử. Bất quá hấn ngoại môn đệ tử không có chờ được, ngược lại chờ được một cái ngoài ý liệu phóng khách.

\ "Vương Hạo bá kiến Tô phong chủ! \ "

Tên này ngoài ý liệu phóng khách, bất ngờ chính là thành Kim Lăng tam đại Tộc Vương tộc trưởng Vương Hạo.

\ "Ngày hôm nay thổi cái gì gió, đem Vương tộc trưởng thổi tới ta nơi này? \ "

Tô Khải cười ha hả nói rằng, trông mắt quay tít một vòng, suy tư về Vương Hạo hôm nay ý đồ đến.

Vô sự không lên diện tam bảo, Vương Hạo thân làm bộ tộc tộc trưởng, thời gian này điểm tới bãi phóng chính mình, tất nhiên có mưu đồ.

Vương Hạo cũng không có giấu giếm ý đồ của mình, nói thẳng vào vấn đề nói.

\ "Đây là Tiểu gia Duyệt Các, khế, cũng xin Tô phong chủ ngời nhận lấy! \ "

Nói, Tiểu gia Duyệt Các, khế bị Vương Hạo đặt Tô Khải trước mặt.

\ "Vương tộc trưởng ngời đây là ý gì? \ "

Tô Khải nhìn hiện lên một đạo tinh mang, đối với Vương Hạo, cử động hơi có chút nghi hoặc.

Vương Hạo háng giọng nói rằng: \ "Đầu vũ ngày ấy, ta cùng với Tiêu Cuồng lập được đồ ước, phần này Tiểu gia Duyệt Các, khế chính là trận kia đồ ước ta từ Tiêu Cuồng tay thắng được,. \ "

\ "Tại hạ có thể thắng xuống đồ ước, ít nhiều Tô phong chủ ngời dứt khoát trấn áp thôi Tiêu Hòa Hòa lão này. Cho nên hôm nay, đặc biệt đem Tiểu gia Duyệt Các, khế cho Tô phong chủ ngời đưa tới! \ "

Tặng lễ!

Cư nhiên cho mình tặng lễ!

Nhưng lại không muốn làm việc!

Thiên hạ lại còn có chuyện tốt này!

\ "Thịnh tình không thể chối từ, ta đây liền cố mà làm nhận! \ "

Tô Khải trên mặt dương giả trang ra một bộ khổ sở đáng đáp.

Vương Hạo nhìn thấy Tô Khải rõ ràng tâm vui mừng cực kỳ, còn trang bị ra vẻ khó khăn, tâm thầm mừng một tiểu hồ ly.

Vương Hạo cam tâm đem Tiểu gia Duyệt Các cứ như vậy đưa đi sao?

Hắn không cam lòng!

Thế nhưng hắn có không thể không đem cái này phóng tay hất ra.

Tiêu gia Duyệt Các làm thành Kim Lăng thứ nhất tửu quán, hàng năm sạch kiếm một vạn linh thạch, dù cho đối với tam đại Tộc mà nói đều là một số tiền thật lớn. Chính mình từ Tiêu gia tay trắng được Tiêu gia Duyệt Các, Tiêu gia sao lại nuốt xuống khẩu khí này.

Nếu như bình thường, Vương Hạo tự nhiên không sợ Tiêu gia.

Thế nhưng ngày hôm đó Tô Khải cùng Ly Mộng hai người, chuyện xấu, ở thành Kim Lăng truyền đi bay đầy trời.

Cái gì đập nguyệt tới, cái gì cầm đuốc soi dạ đàm,, bị người truyền đi vô cùng kì diệu, ở Tiêu gia đại trưởng lão tận lực trợ giúp phía dưới, nghiêm nhiên đã bị người thổi phồng thành Kim Đồng Ngọc Nữ một đôi.

Tiêu gia có thể đã khống chế thành Kim Lăng, dư luận gió hướng, không chỉ có tiêu trừ trước Tiêu Hòa Hòa mang tới ảnh hưởng xấu, càng làm cho Tiêu gia, bỏ mình nâng cao một bước!

Ly Mộng đặt lên đầu cành làm phượng hoàng, tin tức này cũng là làm cho Vương Hạo đứng ngồi không yên.

Thành Kim Lăng tam đại Tộc đều thân làm Thanh Liên kiếm tông thuộc hạ thế lực, ở Thanh Liên kiếm tông bên trong tự nhiên cũng có chỗ dựa của mình, đều là tông môn phổ Thông trưởng lão nhất lưu, kể từ đó tam đại Tộc mới có thể bảo trì thế cân bằng.

Bây giờ Tiêu gia bành trướng Tô phong chủ cái này cái bắp đùi, làm sao không làm cho Vương Hạo ngũ tạng câu phần, đặc biệt hấn mới vừa từ Tiêu gia tay cướp đi Tiêu gia Duyệt Các. Hấn dùng đầu ngón chân muốn nghĩ cũng biết, Tiêu gia tất nhiên đầu tiên trả thù chính mình.

Ly Mộng thổi một chút gió bên tai, bọn họ Vương gia khả năng liền nguy hiểm!

Càng nghĩ, Vương Hạo nghĩ ra một cái chủ ý tuyệt diệu, đem Tiêu gia Duyệt Các hiến cho Tô Khải. Thứ nhất qua tay rồi phóng tay, thứ hai lại giao hảo rồi Tô Khải, một hòn đá ném hai chim!

Tiêu gia Duyệt Các rơi xuống Tô Khải tay sau đó, Tiêu gia coi như muốn làm khó dễ, cũng vô tòng hạ thủ, chỉ có thể nắm lỗ mũi nhận!

\ "Tô phong chủ, cái này Tiêu gia Duyệt Các mặc dù chỉ là thành Kim Lăng, một tòa tửu quán, thế nhưng có một người người lại không thể coi thường! \" Vương Hạo nhắc nhở.

\ "Ah! Là ai? \"

Tô Khải thật tò mò Tiêu gia Duyệt Các có ai có thể bị Vương Hạo coi trọng như vậy.

\ "Người này chính là Tiêu gia Duyệt Các, quân sự Tàn Đồ Khang! \"

\ "Mười lăm năm trước Tiêu gia Duyệt Các vẫn là thành Kim Lăng tầm thường quán rượu nhỏ, thế nhưng từ Tàn Đồ Khang tiếp nhận Tiêu gia Duyệt Các sau đó,

Nghấn giữ mười lăm năm gian tự nghĩ ra chín đạo linh tửu phối phương, khai hóa Tiêu gia Duyệt Các, danh khí, làm cho Tiêu gia Duyệt Các phát triển không ngừng! \"

Vương Hạo nói tiếp: \ "Bất quá Tàn Đồ Khang người này cậy tài khinh người, cho dù là đối mặt Tiêu Cuồng cũng không có tốt ánh mắt. Vì vậy Tô phong chủ người tiếp nhận Tiêu gia Duyệt Các lúc, phải cẩn thận Tàn Đồ Khang, làm khó dễ. \"

Đưa đi Vương Hạo sau đó, Tô Khải suy nghĩ hôm nay không chỗ nào, đơn giản đi ngay Tiêu gia Duyệt Các, nhìn một chút cái này thành Kim Lăng thứ nhất tửu quán đến cùng có gì nội tình.

Cùng với Vương Hạo miệng Tàn Đồ Khang, cái này quật cường lão đầu rốt cuộc có bao nhiêu khó làm.

Tô Khải đặc bộ đi tới phía Nam thành Kim Lăng phồn hoa nhất đường cái, qua lại không dứt đoàn người, chen vai thích cánh. Hai bên đường cửa hàng san sát, chỉ chít như sao trên trời, phi thường náo nhiệt.

Ở phố lớn trung tâm, một Tràng năm tầng lầu cao hùng vĩ cao lầu đứng vững cao ngất, so với chung quanh cửa hàng cũng cao hơn tốt nhất đầu, hạc giữa bày gà.

Kim hoàng ngồi lưu ly dưới ánh mặt trời lóng lánh tia sáng chói mắt, gỗ đàn hương điêu khắc thành mái cong Như Phượng phượng hoàng giường cánh muốn bay, tốt nhất bạch ngọc cửa hàng tạo mặt lóng lánh ôn nhuận vàng sáng, rồng bay phượng múa ba cái nạm vàng đại tự điêu khắc ở trên tấm bảng.

\ "Tiêu gia Duyệt Các \"

Người dù chưa tới, lại có thể cảm thụ được nhào tới trước mặt, quý khí, không hổ là thành Kim Lăng thứ nhất tửu quán.

Tô Khải đi tới Tiêu gia Duyệt Các trước cửa, phát hiện ngày xưa náo nhiệt phồn hoa Tiêu gia Duyệt Các, ngày hôm nay ngừng kinh doanh rồi, đại diện vắng ngắt, gả sai vật cùng thị nữ nhìn tràn đầy mê vông cùng lo lắng.

Từ Tiêu gia Duyệt Các đổi chủ sau đó, toàn bộ Tiêu gia Duyệt Các liền nằm ở nửa tê liệt trạng thái, cho dù là bình thường nhất cần mẫn gả sai vật cùng

thị nữ, đều trở nên vô tình, lo lắng cùng đợi mới đông, mệnh lệnh.

\ "Bản Các hôm nay không phải doanh nghiệp, khách quan người còn mời trở về đi! \ "

Một gã da trắng dung mạo xinh đẹp thị nữ nhìn thấy Tô Khải đi vào cửa hàng, liền vội vàng nghênh đón, một bộ xin lỗi đáng đáp.

\ "Tần Đồ Khang có ở? \ "

Tô Khải không có để ý lời của thị nữ, trực tiếp hỏi.

\ "Tần quân sự ngày hôm đó tâm tình không tốt, đại phát giận, khách quan người hôm nay sợ là không thấy được tần quân sự! \ "

Thị nữ giải thích.

Bên cạnh Ly Mộng xuy cười.

\ "Người người Các chủ này làm cũng là đủ uất ức, ngay cả thị nữ cũng không nhận ra người! \ "

Tô Khải sờ lỗ mũi một cái, gương mặt bất đắc dĩ, xuất ra khế ở thị nữ trước mặt thoáng qua.

\ "Hiện tại người biết ta là ai không! \ "

Da trắng dung mạo xinh đẹp thị nữ nhìn thấy Tô Khải tay khế, nhất thời mở to hai mắt nhìn, đáng vẻ tròn mắt hốc mồm, thật giống như thấy được đời này chuyện khó tin nhất.

Hắn lại chính là Tiêu gia Duyệt Các chủ nhân tương lai.

Từ Tiêu gia Duyệt Các thay đổi sau đó, các loại tin tức bay đầy trời, có người nói Tiêu gia Duyệt Các tương lai Các chủ là Vương gia người, cũng có người nói là Trương gia người.

Thế nhưng người nào cũng không có đoán được, Tiêu gia Duyệt Các chủ nhân tương lai, lại là một gã ngọc thụ lâm phong đại soái ca!

\ "Bây giờ có thể làm cho Tần Đồ Khang đi ra gặp ta a !! \ "

Tô Khải hắng giọng, đem thị nữ từ mê gái, trạng thái giựt mình tỉnh lại.

\ "Ta ta sẽ đi ngay bây giờ \ "

Da trắng dung mạo xinh đẹp thị nữ sắc mặt trở nên hồng, len lén nhìn sang Tô Khải sau đó, vội vã đi hướng hậu đường.

Không bao lâu, một gã gầy gò năm nam tử từ sau Đường đi ra.

\ "Người chính là vương phái tới tiếp quản Tiêu gia Duyệt Các người? \ "

Tần Đồ Khang một đôi ánh mắt sắc bén, nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm Tô Khải, tựa hồ muốn xem xuyên Tô Khải thông thường.

\ "Ta đích xác là Tiêu gia Duyệt Các chủ nhân tương lai! \ "

\ "Thế nhưng, ta không phải Vương gia người! \ "

Tần Đồ Khang mũi hừ lạnh một: \ "Người là cái nào người ta không để bụng, người nếu là muốn ta lưu lại Tiêu gia Duyệt Các, phải bằng lòng ta ba điều kiện! \ "

\ "Cái nào ba điều kiện? \ "

\ "Thứ nhất, Tiêu gia Duyệt Các sự tình ta toàn quyền phụ trách, người không thể nhúng tay! \ "

\ "Đệ nhị, Tiêu gia Duyệt Các hàng năm ba thành, lợi nhuận cần với nghiên cứu mới Tửu phương! \ "

\ "Đệ tam, Tiêu gia Duyệt Các, nhân viên cửa hàng, phải tất cả đều bảo lưu lại tới, người không thể tự ý khai trừ! \ "

Tần Đồ Khang nói xong ba điều kiện, Tiêu gia Duyệt Các, thị nữ cùng gã sai vặt nhìn về phía Tần Đồ Khang ánh mắt, tràn đầy lòng cảm kích.

Tô Khải nghe xong Tần Đồ Khang ba điều kiện, khóe miệng vi vi co quắp.

Tần Đồ Khang thật đúng là ứng Vương Hạo thuyết pháp, người này cậy tài khinh người, không phải bình thường, điên cuồng!

Bất quá Tần Đồ Khang nếu dám nhắc tới ra muốn thế nào hà khắc ba cái yêu cầu, chắc là thật sự có chân tài thật hàng, bằng không dùng hắn cuồng vọng

như vậy, tính chất, làm sao có thể trở thành Tiêu gia Duyệt Các, quân sự.

\ "Bằng lòng người ba yêu cầu này cũng có chút ít không thể, thế nhưng người trước được đi qua khảo hạch của ta, chứng minh người có cái giá này giá trị! \ "

Tô Khải suy tư khoảng khắc nói rằng.

\ "Đi qua khảo hạch của người? \ "

Tần Đồ Khang xuy cười.

\ "Hoàng mao tiểu, lão phu đã uống rượu có thể sánh bằng người đã uống thủy còn nhiều hơn, chỉ bằng người cũng muốn lễ nào ta? \ "

Tô Khải chân mày trên bốc lên ba cái khối đen, người này cậy tài khinh người, còn chân không phải bình thường, cuồng vọng.

Nếu như hôm nay chính mình áp không dưới hấn cuồng vọng đáng về bề vệ, về sau còn không bị hấn cười ở cái cổ, đến lúc đó ai mới là Tiêu gia Duyệt Các chủ nhân chân chính, còn nói không chính xác đâu!

\ "Ta nghe nói tần quân sự người độc chế chín đạo linh tửu phối phương, trước hết để cho ta xem qua! \ "

Tần Đồ Khang mũi vênh lên trời nói rằng: \ "Muốn nhìn linh tửu phối phương tuyệt đối không có khả năng, thế nhưng để cho người kiến thức một chút ta tự mình chế riêng rượu ngon ngược lại là có thể! \ "

Nói, Tần Đồ Khang từ chiếc nhẫn trữ vật xuất ra cửu đàn rượu ngon.

\ "Đây là ngũ hoa linh rượu, chính là lão phu thu thập năm loại quý trọng linh hoa, giúp đỡ của Chi Thiên Sơn hàn thủy, sử dụng bí pháp chế riêng cho bảy bốn chín Thiên Phụng tài năng chế riêng cho mà thành! \ "

Nói từ bản thân chế riêng linh tửu, Tần Đồ Khang tâm tràn đầy vô tận tự hào.

\ "Đây là \ "

Tần Đồ Khang một hơi thở hương Tô Khải giới thiệu chín loại rượu ngon, mỗi chủng rượu ngon ở thành Kim Lăng đều là đại danh đỉnh đỉnh tồn tại, tu sĩ bình thường muốn thưởng thức một ngụm cũng phải xếp hàng mới được.

\ "Điều nói người Tần Đồ Khang cậy tài khinh người, ở chung cất rượu trên có tuyệt diệu bản lĩnh, chính là Đồ Khang chuyển thế. Hôm nay gặp mặt, cũng chỉ thường thôi! \ "

Tô Khải lời nói tựa như một quả lựu đạn rơi vào bình tĩnh hồ nước đứng đầu, nhắc lên vén nhưng đại ba, làm cho Tần Đồ Khang nổi giận đùng đùng, ngay cả cái khác thị nữ cùng gã sai vặt cũng vì Tần Đồ Khang bất bình giùm.

Tần Đồ Khang chung cất rượu, trình độ, toàn bộ thành Kim Lăng người nào không biết. Hấn nếu như tự nhận đệ nhị, thành Kim Lăng không người nào dám tự nhận thứ nhất.

Thế nhưng, Tần Đồ Khang lại bị Tô Khải nói thành chỉ thường thôi!

\ "Tốt! \ "

\ "Tốt! \ "

Tần Đồ Khang giận quá mà cười, hỏi ngược lại: \ "Ta ngược lại là muốn hỏi một câu, ta đây chín loại linh tửu đến cùng có gì tỳ vết nào? \ "

\ "Tỳ vết nào còn rất nhiều, không nên quá sinh ra! \ "

Tô Khải mạn bất kinh tâm nói, những người khác ánh mắt, tất cả đều đồng loạt rơi vào Tô Khải trên người, cùng đợi Tô Khải của cái gọi là tỳ vết nào.

Ly Mộng lắc đầu, đối với Tô Khải tình báo nàng góp nhặt rất nhiều, Tô Khải cái nào biết cái gì chung cất rượu thuật, ngày hôm nay tất nhiên sẽ đại mất mặt mặt.

Nghĩ tới đây, Ly Mộng không khỏi tâm tình thật tốt, ra một cái mình bị bắt, ác khí.

\ "Thiên Nhân thuật! \ "

Nhìn kén ánh bạc rồi biến mất, chín loại linh tửu căn kế phối phương cùng ưu khuyết tất cả đều xuất hiện ở Tô Khải não hải đứng đầu.

\ "Ngũ hoa linh rượu, áp dụng Kim linh hoa, mộc linh hoa, tươi ngon mọng nước hoa, hỏa linh hoa cùng thổ linh hoa cái này năm loại ngũ hành linh hoa chế riêng cho mà thành, có thể không trở thành sự thật nguyên tiêu hao, đối với ngũ hành tu sĩ khôi phục chân nguyên có hiệu quả. \ "

\ "Ưu điểm: Đối với ngũ hành tu sĩ đều có tác dụng. Khuyết điểm: Năm loại linh hoa được tính tương khắc, tàng bầy, linh khí bình mất không, không có bị lợi dụng. \ "

\ "Cải tiến phương pháp: \ "

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: phản ta là tin!

Tô Khải thi triển nhìn thuật tra xét hết cửu đàn linh tửu, đối với cửu đàn linh tửu phối phương cùng ưu khuyết hiểu rõ trong tâm khảm, khoe miệng quái thượng một ung dung độ cung.

Tần Đỗ Khang nhìn thấy Tô Khải nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm linh tửu, thật lâu không nói, còn tưởng rằng Tô Khải chột dạ, hừ lạnh một.

\ "Chưng cất rượu một đạo, bác đại tinh thâm, Các chủ người không tinh thông cũng không ảnh hưởng toàn cục, chỉ cần tin tưởng vô điều kiện lão phu, lão phu tự nhiên sẽ trả người một cái hoàn chỉnh Tiêu gia Duyệt Các! \ "

Tần Đỗ Khang phách vỗ ngực bảo đảm nói, chỉ cần mình vẫn còn ở một, Tiêu gia Duyệt Các liền tuyệt đối là thành Kim Lăng đệ nhất tửu quán.

\ "Ai nói ta không tinh thông chưng cất rượu chi đạo? \ "

Tô Khải mỉm cười.

\ "Nếu là ta không có đoán sai, cái này đàn ngũ hoa linh tửu chủ tài, chính là Kim linh hoa, Mộc Linh Hoa, Thủy Linh Hoa, Hỏa Linh Hoa cùng Thổ Linh Hoa cái này năm loại ngũ hành linh hoa! \ "

Vừa dứt lời, Tần Đỗ Khang trên mặt lộ ra một tia vẻ mặt.

Không nghĩ tới Các chủ hần thật có phần bản lĩnh, lại có thể nhìn ra ngũ hoa linh tửu chủ tài.

Chính mình chế riêng cho ra ngũ hoa linh rượu trọn mười năm, còn chưa từng có bị người xem thấu!

Tần Đỗ Khang nhìn về phía Tô Khải ánh mắt, thiếu một khinh miệt, nhiều hơn một ngưng trọng cùng coi trọng.

\ "Các chủ người nói không sai, cái này ngũ hoa linh tửu thật là dùng ngũ hành linh hoa chế riêng cho mà thành. Thế nhưng Các chủ người nếu chỉ có điểm ấy trình độ, ta khuyên người còn chưa phải là không muốn mù chỉ huy! \ "

Tần Đỗ Khang dứt khoát tính cách, Tô Khải coi như là lĩnh giáo đến rồi, tâm cũng không có tức giận, trong miệng chó làm sao có thể phun ra răng ngà tới?

\ "Ngũ hoa linh rượu có thể khôi phục tu sĩ chân nguyên, nhưng là lại lại một cái khuyết điểm trí mạng! \ "

Tô Khải vươn một đầu ngón tay lắc lắc.

\ "Cái gì khuyết điểm? \ "

Tần Đỗ Khang sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị, ngũ hoa linh tửu khuyết điểm hần người sáng tạo này tâm đương nhiên biết đến một rõ ràng, dường như gương sáng. Thế nhưng, hần không tin Tô Khải liếc mắt nhìn ngũ hoa linh rượu, là có thể nhìn ra ngũ hoa linh tửu khuyết điểm.

\ "Linh khí tỉ lệ lợi dụng quá thấp, bởi vì ngũ hành tương khắc, tàng bầy, linh khí không công lãng phí hết rồi! \ "

Tô Khải vẻ mặt tiếc hận nói rằng, đối với Tần Đỗ Khang tình, hần vẫn là tương đối bội phục, có thể nghĩ đến sử dụng ngũ hành linh hoa tới sản xuất linh tửu, ý tưởng đặc biệt.

Thế nhưng, Tần Đỗ Khang nhãn giới chung quy hữu hạn, không có giải quyết linh khí tỉ lệ lợi dụng, vấn đề, tàng bầy, linh khí uống phí hết.

Tần Đỗ Khang nghe xong Tô Khải lời nói, sắc mặt nhất thời một hồi tái nhợt, trên trán lộ ra hơi nhỏ hần.

Hắn làm sao mà biết được rõ ràng như vậy!

Tần Đồ Khang tâm, bởi vì Tô Khải thật đơn giản một câu nói, mà nhắc lên kinh đảo hải lăng.

\ "Làm sao ngươi biết? \ "

Tần Đồ Khang nhìn không được lòng nghi hoặc, há mồm nói rằng.

Tô Khải không trả lời Tần Đồ Khang, vấn đề, nói tiếp.

\ "Liệt Dương Uẩn Hồn rượu, không phải Luyện Thể tu sĩ không còn cách nào dùng \ "

\ "Bích Ngọc Ly Hồn rượu, thủy hành tu sĩ dùng, huyết Bách Hội sẽ có châm ám sát đau đớn giống vậy \ "

Tô Khải một bước một câu, đi ra cửu bước, đã đem cửu đàn rượu ngon toàn bộ khuyết điểm, xích lửa lửa đặt Tần Đồ Khang, trước mắt.

Tần Đồ Khang ngay từ đầu còn tưởng rằng Tô Khải là vận khí tốt, trùng hợp đụng phải. Thế nhưng theo Tô Khải càng nói càng nhiều, hắn lòng kinh ngạc, càng ngày càng nồng đậm, dường như cuối mùa thu sương mù dày đặc, biến hóa cũng biến hóa không ra.

Còn như bên cạnh Lý Mộng, đã sớm kinh ngạc há to mồm, làm sao hợp đều không thể chọn, kêu gọi mỗi đó mộng, kiều điểm ướt át, giống bị Tô Khải những lời này cho chân nhiếp.

\ "Ta không chỉ có nào hiểu rõ ngũ hoa linh tử khuyết điểm, nhưng lại nào hiểu rõ như thế nào giải quyết ngũ hoa linh tử khuyết điểm! \ "

Tô Khải lời nói, thạch phá sợ, làm cho Tần Đồ Khang triệt để sợ ngây người.

\ "Các chủ người người biết giải quyết biện pháp? \ "

Tần Đồ Khang kinh hải nhạ, nói ra lắp ba lắp bắp hỏi.

\ "Thanh Quả có điều hòa ngũ hành, tác dụng, người không ngại ở phối phương gia nhập vào Thanh Quả, tới điều hòa ngũ hành linh hoa. \ "

Tô Khải chỉ điểm.

Nghe xong Tô Khải, kiến nghị,

Tần Đồ Khang nhất thời lâm vào một mảnh trầm tư đứng đầu, hai mắt nhắm nghiền, tâm bên ngoài không có gì, một lòng một dạ tất cả đều nhào vào Tô Khải, phương án giải quyết.

Ước chừng rồi một chén trà, công pháp, Tần Đồ Khang mãnh liệt mở cặp mắt ra, hai mắt đứng đầu tràn ngập hưng phấn, thần sắc, khua tay múa chân.

\ "Hay! \ "

\ "Thật là khéo! \ "

\ "Các chủ suy nghĩ của người thực sự là thật là khéo! Ta trước đây làm sao cũng không có nghĩ tới dùng Thanh Quả tới điều hòa ngũ hành đâu? \ "

Tần Đồ Khang hưng phấn khua tay múa chân, tựa như đoạt đi rồi người khác kẹo que, tiểu hài tử xấu xa.

\ "Ta hiện tại liền đi thử một chút mới phối phương! \ "

Làm một chung cất rượu cuồng nhân, Tần Đồ Khang nói không nói bắt đầu thí nghiệm mới ngũ hoa linh rượu phối phương, không để ý chút nào hắn lúc này cũng không tại chung cất rượu phòng.

Ngũ hành linh hoa, Thanh Quả, núi hàn thủy các loại tài liệu bị bày đầy đều là, Tần Đồ Khang phi thường thuận thực bắt đầu chung cất rượu.

Ngũ hoa linh tử phối phương hắn đã sớm nhưng trong tâm khảm, ở trải qua Tô Khải, chỉ điểm sau đó, càng là giống như khám phá ma chướng, tăng nhân, đại triệt đại ngộ.

Toàn bộ chung cất rượu, trình mây bay nước chảy lưu loát sinh động, chỉ dùng không đến một khắc đồng hồ thời gian, Tần Đồ Khang liền khiến cho dùng bí pháp đem thay đổi sau ngũ hoa linh rượu cất chế ra.

Mười ngón tay động liên tục, từng đạo pháp quyết đánh vào vò rượu đứng đầu, Tần Đồ Khang, trên trán toát ra tinh tế đầy đặc mồ hôi lạnh.

\ "Thành! \ "

Oanh một!

Vò rượu mở ra, một nồng nặc tới cực điểm linh khí phún ra ngoài, dường như muốn hoá lỏng thành dịch thể một cái vậy.

Thay đổi sau ngũ hoa linh rượu, linh khí mức độ đậm đặc, là trước kia, ước chừng gấp ba có thừa!

Nồng nặc mùi rượu, phiêu tán ở Tiêu gia Duyệt Các đứng đầu, làm cho người ở tại tràng tất cả đều lộ ra một bộ say mê đáng dấp, hận không thể lập tức có thể uống một hớp ngũ hoa linh rượu.

\ "Thành công! \ "

\ "Thực sự thành công! \ "

Tần Đồ Khang nhìn toát ra một say mê thần sắc.

Ngũ hoa linh rượu quá nhiều hấn vấn đề lớn nhất, cư nhiên thực sự giải quyết rồi, hơn nữa còn là một cái bị trước xem thường hoàng mao tiểu giải quyết, làm cho Tần Đồ Khang da mặt một hồi nóng lên.

Tô Khải nói tiếp: \ "Còn có Liệt Dương Uẩn Hồn rượu, rượu tính quá liệt, không phải Luyện Thể tu sĩ phục dụng biết tổn thương kinh mạch, sinh thành ám thương. Nếu là lấy băng pháp chế riêng cho, thì có thể giải quyết tốt đẹp vấn đề này. \ "

Tần Đồ Khang vênh tai nghe Tô Khải lời nói, nghe được băng pháp chế riêng trong nháy mắt, bưng tỉnh đại ngộ, đối với Tô Khải lời nói không còn có bất luận cái gì nghi ngờ

Nói không nói, Tần Đồ Khang dựa theo Tô Khải nói phương pháp thay đổi Liệt Dương Uẩn Hồn rượu.

Sau một canh giờ, thay đổi sau Liệt Dương Uẩn Hồn rượu xuất thế.

Tần Đồ Khang lăng lăng uống một ngụm màu hổ phách rượu ngon, rượu ngon vào cổ họng, không có trước đây dường như đao cắt vậy cảm giác, rượu tính phân mà phi thường, dịu ngoan, thật giống như trong ngày mùa đông phơi nắng thông thường.

\ "Đại! \ "

\ "Thật là đại! \ "

Tần Đồ Khang, viền mắt không khỏi ướt át.

\ "Các chủ, thừa lại bảy loại rượu ngon, khuyết điểm như thế nào giải quyết! \ "

Tần Đồ Khang khẩn cấp tro trên hỏi, vì để cho mình suốt đời tâm huyết tận thiện tận mỹ, hấn cũng không đoái hoài tới hưởng một cái văn bồi thỉnh giáo.

\ "Bích Ngọc Ly Hồn rượu \ "

Tô Khải từng bước từng bước vạch linh tửu không đủ để cùng biện pháp giải quyết, Tần Đồ Khang như bạn học nhân sinh thông thường, lắng nghe giả Tô Khải lời nói, đem Tô Khải lời nói in dấu thật sâu ấn đập tâm, coi như là khuôn vàng thước ngọc.

Đối với Tô Khải, lòng kính trọng, như nước sông cuộn cuộn,, liên miên bất tuyệt, nếu như Hoàng Hà tràn lan, một phát mà không thể vãn hồi.

\ "Các chủ, ta sai rồi! \ "

Tần Đồ Khang biết vâng lời nói rằng, nếu để cho Vương Hạo cùng Tiêu Cuồng chứng kiến Tần Đồ Khang cư nhiên cũng có chịu thua, một màn, nhất định sẽ kinh ngạc ba đều rơi đến lên.

\ "Người làm sai chỗ nào? \ "

\ "Ta chớ nên khinh thường anh hùng! \ "

Tần Đồ Khang hít sâu một hơi, tuy là hấn thị ngạo vật, nhưng có phải hay không ngốc, cũng không phải lão lại, nhận thức thua cuộc, chính mình tại chung cất rượu đứng đầu trên đường tạo nghệ, hoàn toàn chính xác không bằng Tô Khải.

\ "Sau này Tiêu gia Duyệt Các cao thấp việc, tất cả đều từ Các chủ người một lời quyết định, lão hủ ta tuyệt đối không có nửa điểm câu oán hận! \ "

Nhìn thấy Tần Đồ Khang tâm phục khẩu phục, lộ ra tuệ tâm cười, thu phục cái này thị ngạo vật, lão quật Ngưu thật đúng là không dễ dàng.

\ "Từ sau ngày hôm nay, nơi này từ ta chưởng quản, tất cả mọi người chức vụ không thay đổi, đãi ngộ tăng lên một tầng! \ "

Tô Khải một lời, nhất thời làm cho tại chỗ thị nữ cùng gã sai vặt thở một hơi dài nhẹ nhõm, lộ ra nụ cười hưng phấn, vỗ tay, thanh âm, liên tiếp, liên miên bất tuyệt.

\ "Từ cái đó ra, hàng năm xuất ra từng năm, lợi nhuận dùng để nghiên cứu chung cất rượu phối phương, tần quân sự người có thể thỏa mãn? \ "

Tô Khải cười hỏi.

\ "Thỏa mãn, ta phi thường hài lòng! \ "

Tần Đồ Khang tựa như gà con mổ thóc thông thường, liên tục gật đầu.

\ "Cuối cùng còn có một chuyện trọng yếu tình, nếu Tiêu gia Duyệt Các thuộc về ta chương quản, như vậy đang gọi Tiêu gia Duyệt Các cũng có chút không thích hợp! \ "

\ "Thanh Liên Cư! \ "

Tô Khải kiểm khí hoa, ở trên tấm bảng lưu Thanh Liên Cư ba chữ to.

\ "Các chủ, dùng Thanh Liên mệnh danh, cùng Thanh Liên kiểm tông cùng tên, sợ là có chút không ổn! \ "

Tần Đồ Khang nhắc nhở, mơ hồ có chút lo lắng.

\ "Các người không cần lo lắng Thanh Liên kiểm tông biết truy cứu, ta chính là Thanh Liên kiểm tông, phong chủ, có chuyện gì, ta tự nhiên dốc hết sức đảm đương! \ "

Nghe được Tô Khải lại là Thanh Liên kiểm tông, phong chủ, mọi người lộ ra vẻ mặt cùng phấn chấn.

Thì ra Các chủ còn có lớn như vậy địa vị!

Về sau dẫn Các chủ, tất nhiên toàn được nhậu nhẹt ăn ngon.

Nhìn thấy Tô Khải trong vòng vài ba lời, liền thu phục lòng người, Ly Mộng nhân thần chợt hiện một âm đạm.

Lại tựa như hòa ca thực sự kém hẳn thật nhiều!

Đem Thanh Liên Cư, giao tiếp công việc an bài xong sau đó, Thanh Liên Cư rút cục một lần nữa đi lên quỳ.

\ "Các chủ, ta có một chuyện không rõ! \ "

Tần Đồ Khang về mặt nghi hoặc hỏi.

\ "Chuyện gì? \ "

\ "Các chủ người không có ném một ngục linh tửu, là thế nào đoán được linh tửu phối phương cùng khuyết điểm? \ "

Tô Khải mỉm cười: \ "Ta nói ta là nghe thấy mùi rượu cũng biết, người tin không? \ "

Tần Đồ Khang gà con mổ thóc thông thường gật đầu.

\ "Ta tin tưởng! \ "

\ "Người khác có tin hay không ta không biết, phản ta là tin! \ "

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: lão gia gia, phó chức nghiệp

Thành Kim Lăng, gian khách sạn.

\ "Ta muốn giết hắn! \ "

\ "Tô Khải! Ta với ngươi thế không độ trời chung! \ "

\ "Đoạt vợ thù, ta Tiêu Hòa Hòa không báo, thế không làm ngươi! \ "

\ "Ta muốn giết đôi cầu nam nữ này! \ "

Điện cuồng rít gào ở trong phòng quanh quần, liên tiếp, liên miên tuyệt, thật giống như thủ hòa âm tựa như, vĩnh cửu còn lâu mới có được phần cuối.

Tiêu Hòa Hòa hai mắt màu đỏ tươi, điện cuồng như trâu, ngoại giới lưu truyền Ly Mộng cùng Tô Khải giữa lời đồn đãi, tựa như tay cầm đao nhọn, ở trái tim của hắn chọc ra mỗi người máu dầm dề lỗ thủng, ở trên vết thương xát thêm muối.

Nếu như không có Tô Khải, ta bây giờ còn là Tiêu gia, đại thiếu gia.

Nếu như không có Tô Khải, Mộng hắn còn ở ngực của mình.

Nếu như không có Tô Khải

Tiêu Hòa Hòa song quyền nắm chặt, hung hăng nắm chặt, nhọn móng tay đâm vào lòng bàn tay, lưu nói đạo huyết ngân.

\ "Không ôm chí lớn, vì nữ nhân liên điên điên khùng khùng, coi là lão phu nhìn lắm! \ "

Cổ Lão hừ lạnh.

\", Ly Mộng có thể là nữ nhân của ta, thân làm người đàn ông, ta làm sao có thể chịu được nàng thần phục ở Tô Khải, khó. Hơn nữa, Tô Khải hay là ta địch nhân lớn nhất, nàng làm sao có thể như vậy phản bội ta! \ "

\", ngươi nhất định phải giúp ta thù \ "

Còn không có đợi đến Tiêu Hòa Hòa nói hết lời, Cổ Lão quát chói tai, đem Tiêu Hòa Hòa lời nói cắt đứt.

\ "Phải gọi ta, ta không có loại người như ngươi thành dụng cụ! \ "

\ "Lão phu, trên đỉnh đầu lập, hào khí xông, sao lại bị nữ nhân tình nói liên lụy, khám phá hồng trần, hiểu rõ cuộc đời ảo huyền ma chương \ "

\ "Ngươi xứng trở thành lão phu đồ đệ! \ "

Cổ Lão nói, tựa như chậu nước lạnh tạt vào Tiêu Hòa Hòa trong đầu, làm cho hắn toàn thân nước đá lạnh xuyên tim.

Chính mình quật khởi chỗ dựa lớn nhất chính là Cổ Lão, nếu như ngay cả Cổ Lão cũng cách mà

Cái ý niệm này vừa mới hiện lên Tiêu Hòa Hòa trong đầu, Tiêu Hòa Hòa cũng cảm giác được cổ vô tận sợ hãi, phảng phất hướng về phía Thâm Uyên tựa như.

\ "Đệ tử biết sai rồi, ngươi có thể ném ta! \ "

\ "Ngươi sai chỗ nào? \ "

Cổ Lão giọng nói hơi có chút hòa hoãn.

\ "Ta hẳn là bị Ly Mộng cái này dâm phụ phản bội mà nhiễu loạn thần trí! \ "

\ "Ta muốn trở thành cường giả, ta muốn tá ỷ hữu bảo, hậu cung đẹp ba nghìn, ta muốn làm cho Ly Mộng nào hiểu rõ, phản bội ta là nàng cái này thế hệ sai lầm lớn nhất! \ "

Tiêu Hòa Hòa hai mắt đứng đầu, dấy lên hai luồng ngọn lửa báo cừu.

\ "Cái này còn kém nhiều, chờ ngươi thành cường giả tuyệt thế, chẳng lẽ còn biết thiếu nữ nhân? Còn như Ly Mộng, nàng chọn rồi đi ngươi, đó là nàng cái này thế hệ tồn thất lớn nhất! \ "

Cổ Lão nam nam nói rằng: \ "Muốn trở thành cường giả, pháp lữ tiền thiếu có thể. Bây giờ ngươi bị trục xuất Tiêu gia, không có bất kỳ, tài nguyên tu luyện, ngươi định làm như thế nào? \ "

Cổ Lão vấn đề, làm cho Tiêu Hòa Hòa tâm trận quần bách.

\ "Còn xin ngươi xuất thủ tương trợ! \ "

\ "Vi tay ta có Trương gia tuyệt thế Tửu phương, có thể giải quyết ngươi tài nguyên tu luyện, vấn đề. \ "

Tiêu Hòa Hòa vì vi sưng sờ, hỏi: \", ngươi là muốn mua rồi tuyệt thế Từ phương? \"

\ "Ngươi cái này gốc tiểu, dùng thực lực của ngươi bây giờ coi như đem rượu phương bán ra, có thể bán bao nhiêu linh thạch? Dù cho ngươi gặp vận may bán hơn vạn linh thạch, ngươi có thể đủ giữ được sao? \"

Cổ Lão răn dạy.

\ "Vây ý của ngươi là? \"

\ "Trở thành Nhưỡng Từ! \"

Cổ Lão nói rằng.

Tiêu Hòa Hòa nghe được Cổ Lão muốn hắn trở thành Nhưỡng Từ, tâm vì vi chua xót, có chút không quá tình nguyện.

Đối với mình phó chức nghiệp, Tiêu Hòa Hòa đã sớm mặc sức tưởng tượng rồi thật lâu.

Cửu Châu đứng đầu, luyện đan cùng luyện khí chính là hoàn toàn xứng đáng, tối cường phó chức nghiệp, vị cao nhất, tài phú tối đa, nhất chịu tu sĩ tôn trọng. Mà Nhưỡng Từ, trận pháp, chế phù, linh thực chi lưu,

Chỉ có thể coi là lưu phó chức nghiệp.

Luyện đan là Tiêu Hòa Hòa cảm nhận hoàn mỹ nhất phó chức nghiệp, hắn vốn tưởng rằng Cổ Lão biết truyền thụ cho hắn thuật luyện đan, không nghĩ tới cư nhiên biết truyền thụ cho hắn Nhưỡng Từ chi đạo, làm cho Tiêu Hòa Hòa lòng có chút thất vọng.

Nhưỡng Từ mặc dù không có luyện đan phong quang, nhưng là linh tửu thứ này, người nào tốt cửa. Nạn đói chết đói người, không có lương thực cho người chết đói, nhưng là lại có lương thực tới Nhưỡng Từ, có thể thấy được rượu sư loại vật này mị lực.

Cổ Lão lại tựa như đã nhận ra Tiêu Hòa Hòa lòng sự thất vọng, liền vội vàng nói: \ "Còn coi thường hơn rồi Nhưỡng Từ, mỗi chủng phó chức nghiệp đã tu luyện tới đỉnh phong, đều là Cửu Châu đứng đầu nhất tồn tại. Đại Tán đế vương mời rượu sư mỗi tháng thưởng thức rượu, ngươi có thể thấy được người nào luyện đan có đãi ngộ như vậy? \"

Nghe xong Cổ Lão mỗi tháng rượu thử mỹ cảnh, Tiêu Hòa Hòa thu liễm lòng thất vọng.

\ "Đa tạ chi điểm, Nhưỡng Từ chi đạo cũng tắt con đường luyện đan kém, tương lai ta nhất định có thể trở thành rượu sư, làm cho Đại Tán đế vương tự mình mời ta mỗi tháng thưởng thức rượu! \"

Tiêu Hòa Hòa một lần nữa phấn chấn, toàn thân trên tràn đầy nhiệt tình.

Trương Từ Phương từ nhãn bay ra, rơi vào Tiêu Hòa Hòa trước mắt.

\ "Đem rượu phương nguyên liệu mua được, vì nay liền hướng ngươi biểu diễn biểu diễn vì Nhưỡng Từ chi đạo! \"

Tiêu Hòa Hòa nhìn kỹ hết Từ phương, chứng kiến Từ phương cái nào đắt giá nguyên liệu, từ trận trứng đau.

Chỉ là Nhưỡng Từ nguyên liệu, sẽ đem túi bên eo của mình móc rỗng.

Nghĩ tới thần kỳ, chưa từng có để cho mình thất vọng, Tiêu Hòa Hòa cắn răng, đem Nhưỡng Từ, nguyên liệu toàn bộ mua trở về.

\ "Nhưỡng Từ chi đạo tinh túy, ở chỗ 'Cát' chữ trên. Nhưỡng Từ tuyệt đối là đem linh thảo linh hoa tùy ý hỗn hợp ở bắt đầu, để vào vò rượu đứng đầu là được. Kị ở chỗ lý giải linh thảo linh hoa, được tính, khiến cho điều hòa, hỗ trợ lẫn nhau \"

Cổ Lão vì Tiêu Hòa Hòa giải khai trụ cột nhất Nhưỡng Từ thường thức.

\ "Trụ cột thường thức ta đã toàn bộ hết, thế nhưng Nhưỡng Từ cuối cùng là môn thực tiễn nghệ thuật, ngươi quang hiểu vô ích, kị ở chỗ có thể thành công cất chế ra. \"

\ "Ngươi nhìn kỹ, sẽ vì Nhưỡng Từ, mỗi cái bước(đi) tất cả đều ghi tạc tâm! \"

Nói, trên mặt nhẵn xanh đen ô quang chớp động, đạo nhân ảnh phiêu nhiên nhi xuất, lơ mơ phiêu, tiên phong đạo cốt, rất có lần cao nhân đặc đạo khí thế.

Tiêu Hòa Hòa trước đây muốn cũng sao muốn liền bái Cổ Lão vì, bên ngoài rất đại bộ phận phân nguyên nhân, đó chính là Cổ Lão phẩm giá vô cùng tốt, cực kỳ giống truyền thuyết cao nhân đặc đạo.

Thế nhưng, nếu để cho Tiêu Hòa Hòa nào hiểu rõ Cổ Lão bản thể là chi trùng, biết có cảm tưởng gì.

\ "Thất Tinh Thảo \"

\ "Mục Hoàng \ "

\ "Ngân Giác Diệp \ "

Cổ Lão dựa theo Tửu phương, đem các loại linh thảo linh hoa dựa theo trình tự, dùng đặc định thủ pháp xử lý, sau đó đầu nhập vào rượu đựng đầu, cả cái động tác mây bay nước chảy lưu loát sinh động, không có chút nào trúc trắc.

Tiêu Hỏa Hóa tuy là hiểu Nhưỡng Tửu chỉ đạo, thế nhưng đại biểu hẳn không có trong mắt. Dùng hẳn xem ra, Cổ Lão ở Nhưỡng Tửu đứng đầu trên đường tạo nghệ, tuyệt đối ở Tiêu gia Duyệt Các quán sự Tần Đồ Khang đứng đầu.

\ "Kế đó chính là Nhưỡng Tửu nhất kiện, bước -- Uẩn Tửu! \ "

\ "Linh tửu mỗi chủng nguyên vật liệu, cũng là thuần túy được liệu tích, càng nhiều hơn chính là lẫn nhau liên hệ, cuối cùng trở thành cái chỉnh thể. Uẩn Tửu, chính là bên ngoài nhất kiện, bước. Linh tửu phẩm chất cao thấp, thì nhìn Nhưỡng Tửu Uẩn Tửu lên tạo nghệ cùng trình độ! \ "

Cổ Lão nói xong, mười ngón tay động liên tục, từng đạo huyền diệu pháp quyết, ở Tiêu Hỏa Hóa, nhìn kỹ đứng đầu, đánh vào vào rượu đựng đầu.

Canh giờ sau đó, vào rượu, linh hoa linh thảo, hóa thành màu hổ phách, dịch thể, tản mát ra làm người ta say mê mùi rượu, làm cho Tiêu Hỏa Hóa từ thờ sâu, tận lực làm cho mùi rượu thâm nhập lồng ngực của mình.

\ "Bát Phương Hồi Nguyên Tửu, Ngũ Hành Tam Kỳ tu sĩ cũng có thể dùng, Khẩu Linh Tửu là có thể khôi phục trước tu sĩ toàn bộ chân nguyên! \ "

Cổ Lão ngắn ngủn câu, để Tiêu Hỏa Hóa lộ vẻ mặt, hai mắt trừng lão ra, đối với Hồi Nguyên Tửu, hiệu quả, mục từng khẩu ngốc.

Cư nhiên Ngũ Hành Tam Kỳ tám loại thuộc tính tu sĩ đều có thể dùng!

Tê --

Tiêu Hỏa Hóa tâm ngược lại hút ngậm khí lạnh.

Hồi Nguyên Tửu, là thường thấy nhất linh tửu, có thể khôi phục tu sĩ chân nguyên. Thế nhưng đồng chúc tính, tu sĩ, có thể dùng những thuộc tính khác Hồi Nguyên Tửu, nếu không sẽ thuộc tính xung đột, chịu đến phản phệ.

Theo Tiêu Hỏa Hóa biết, tu sĩ tiểu đội hợp thành đội ra ngoài thám hiểm sẵn yếu, lớn nhất gông cùm xiềng xích chính là không có thông dụng Hồi Nguyên Tửu.

Tỷ như tu sĩ tiểu đội ở thám hiểm sẵn yếu đứng đầu, gặp hỏa thuộc tính yêu thú, tu luyện thủy pháp, tu sĩ tất nhiên trở thành sẵn yếu chủ lực, tiêu hao càng nhiều, thủy thuộc tính Hồi Nguyên Tửu cũng tiêu hao càng nhiều.

Như vậy tới, những thuộc tính khác Hồi Nguyên Tửu mặc dù không có tiêu hao hầu như không còn, nhưng là bởi vì thủy thuộc tính Hồi Nguyên Tửu bị uống xong, cả người tu sĩ tiểu đội được phản hồi thành Kim Lăng.

Đây cũng chính là Tần Đồ Khang, Ngũ Hoa Linh Tửu, ở thành Kim Lăng có to lớn danh khí!

Hơn nữa, đơn thuộc tính Hồi Nguyên Tửu có cực đại hạn chế, hỏa thuộc tính Hồi Nguyên Tửu chỉ có thể làm cho tu luyện hỏa pháp tu sĩ dùng, nếu như danh tu sĩ đồng thời tu luyện hỏa pháp cùng thủy pháp, như vậy thì có thể dùng hỏa thuộc tính hoặc là thủy thuộc tính Hồi Nguyên Tửu.

Phải dùng kiêm dung hỏa thuộc tính cùng thủy thuộc tính Hồi Nguyên Tửu.

Tỷ như, Tần Đồ Khang độc chế Ngũ Hoa Linh Tửu, Tiêu Hỏa Hóa tay Bát Phương Hồi Nguyên Tửu chỉ lưu.

Tiêu Hỏa Hóa nhìn bộc phát ra hai bên đạo tinh quang, Bát Phương Hồi Nguyên Tửu Ngũ Hành Tam Kỳ tu sĩ cũng có thể dùng, vốn có cực đại chiến lược ý nghĩa.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: lão gia gia, chức nghiệp dày công tu dưỡng

Cổ Lão luyện chế Bát Phương Hồi Nguyên Tử cũng nhiều, khó khăn lắm có thể trang bị đầy đủ tiểu ám bình ngọc. Tiêu Hỏa Hỏa đem tiểu Ngọc ám giấu kỹ trong người, ly khai khách sạn, vội vã chạy về phía phòng đấu giá.

Tháng sáu, nắng gắt treo, bức xạ nhiệt đánh mà đến.

Tiêu Hỏa Hỏa kiện bước như bay, chỉ dùng đến chén trà thời gian, liền tới Hải Châu phòng đấu giá.

Hải Châu phòng đấu giá, thành Kim Lăng lớn phòng đấu giá, hơn nữa Hải Châu phòng đấu giá bối cảnh cũng cực kì khủng bố, có người nói đứng sau lưng danh nguyên kỳ đại nhân vật.

Còn như Hải Châu phòng đấu giá phía sau đến cùng có hay không nguyên kỳ đại nhân vật, Tiêu Hỏa Hỏa được biết, thế nhưng Hải Châu phòng đấu giá thân là từ bên ngoài đến, lại có thể trở thành là thành Kim Lăng đệ nhất phòng đấu giá. Hơn nữa tam đại Tộc còn không dám nhúng chân đấu giá hội khối này bánh ga-tô, có thể thấy được Hải Châu phòng đấu giá, bá đạo.

Có thể, Hải Châu phòng đấu giá phía sau thực sự đứng tay chân thông đại nhân vật.

Xong nhìn hùng vĩ Hải Châu phòng đấu giá, Tiêu Hỏa Hỏa tìm góc vắng vẻ, thay đấu bông màu đen, đem dung mạo của mình cùng thân hình toàn bộ che giấu, nguyên bản thân hình gầy gò, trở nên mập mạp đứng lên, chỉ sợ sẽ là Ly Mộng ở đây, cũng nhận ra Tiêu Hỏa Hỏa đích thực nhân.

Bát Phương Hồi Nguyên Tử, đối với thành Kim Lăng các đại tới nói, có cực đại giá trị chiến lược, nếu như sao có thể nắm giữ Bát Phương Hồi Nguyên Tử, phối phương, thật tất nhiên có thể tăng lên cái bậc thang, vì vậy Tiêu Hỏa Hỏa phải cẩn thận.

Nếu là lúc trước, hẳn thân là Tiêu tộc trưởng con đứng đầu, dù cho bại lộ Bát Phương Hồi Nguyên Tử cũng không sao cả, phản có thân thiện Tiêu gia vì mình lật tẩy.

Thế nhưng, từ mình bị trục xuất Tiêu gia sau đó, hành sự được cẩn thận một chút, nhân sinh sở làm cho hữu tâm nhân lo lắng.

Tiêu Hỏa Hỏa đặc bộ đi hướng Hải Châu phòng đấu giá, tại hần tiến vào trong nháy mắt, cảm giác được hai cổ mạnh mẽ thần niệm mất thân thể hần. Cái này hai cổ thần niệm mạnh mẽ, thậm chí so với hần họ hàng Tiêu Cường mạnh hơn ba phần.

Trúc Cơ cường già!

Hơn nữa còn là hai vị!

Tiêu Hỏa Hỏa toàn thân căng thẳng, tóc gáy dựng lên, ngẩng nhìn bốn phía, nhưng là lại không nhìn thấy bất kỳ thân ảnh, chỉ có hai cô linh linh trông cửa, thủ vệ cái này Hải Châu phòng đấu giá, đại môn.

\ "Sở hữu Trúc Cơ thật trông cửa! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa ngược lại hút ngum khí lạnh, đây chính là Hải Châu phòng đấu giá, nội tình!

Khủng bố như vậy!

Thảo nào ở thành Kim Lăng làm uy làm tam đại Tộc, lại không dám nhúng chân phòng đấu giá, sinh ý.

\ ", cũng là người tới không chế cơ thể của ta a !! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa tâm trận tâm hư.

Nếu là ở không có gặp phải Tô Khải trước, Tiêu Hỏa Hỏa tuyệt đối sẽ giống như như bây giờ vậy chột dạ. Nhưng là khi chiến đấu, tự tin của hần bị Tô Khải trùng tên ở trên, nghiêm khắc chà đạp, hần không thể tìm trở về mê hoặc cuồng ngạo, ngược lại trở nên khúm núm, tự ti cảm xúc phần nộ tràn đầy lồng ngực.

Cổ Lão thờ dài: \ "Hải Châu phòng đấu giá, phòng ngự so với người tường tượng còn muốn nghiêm mật vạn lần, sáng ta không chế thân thể của người, tuyệt đối sẽ bị Hải Châu phòng đấu giá phát hiện. \ "

Nghe xong Cổ Lão nói, Tiêu Hỏa Hỏa ngược lại hút ngum khí lạnh.

\ "Làm sao người biết rõ ràng như vậy, lẽ nào trước đây bị phát hiện? \ "

Cổ Lão không nói gì, cam chịu tới.

\ "Ngoan đồ, kẻ đó phòng đấu giá sự tình, không muốn dựa vào chính người! \ "

Nói, Cổ Lão triệt để rơi vào yên lặng đứng đầu, vô luận Tiêu Hỏa Hỏa như thế nào hô hoán, Cổ Lão đều không có bất kỳ, đáp lại.

\ "Người rót cuộc muốn muốn vào tới? \ "

Hải Châu phòng đấu giá, danh thủ vệ nhìn thấy Tiêu Hòa Hòa thời gian dài đứng ở cửa, còn ăn mặc thân hắc bào, từ cảnh giác, dùng ánh mắt hồ nghi nhìn chăm chăm Tiêu Hòa Hòa.

Tiêu Hòa Hòa kiên trì nói rằng.

\ "Ta tới gửi bán món đồ đấu giá! \ "

\ "Phòng giám định ở đâu bên. \ "

Tiêu Hòa Hòa dọc theo thủ vệ chỉ thị phương hướng đi, đi tới phòng giám định, đẩy cửa mà vào.

\ "Ta muốn gửi bán món đồ đấu giá! \ "

Nói, Tiêu Hòa Hòa đem tiểu Ngọc ám lấy ra, đặt lên bàn.

Phòng giám định niên kỉ nam nghe nghe mùi rượu,

Chân mày hơi nhíu.

\ "Hồi Nguyên Từ! Người dự định ở trên đấu giá hội liền bán đấu giá loại này thông thường linh tử? Ta khuyên người chính là thông thường cửa hàng gửi bán a !! \ "

Nhìn thấy giám định khinh thị, Tiêu Hòa Hòa tâm chợt hiện phẫn nộ.

\ "Đây là Bát Phương Hồi Nguyên Từ, Ngũ Hành Tam Kỳ, tu sĩ đều có thể uống! \ "

\ "Ngũ Hành Tam Kỳ, tu sĩ đều có thể dùng! \ "

Niêm giám nhất định kinh hô.

Đầu đệ nhất cái ý niệm trong đầu chính là không có khả năng.

Tần Đồ Khang, Ngũ Hoa Linh Từ đã rất thần kỳ, có thể làm cho ngũ hành tu sĩ dùng, đương nhiên cũng có có thể sao lãng khuyết điểm.

Mà người trước mắt mình bình này linh tử, lại có thể làm cho Ngũ Hành Tam Kỳ tám loại thuộc tính tu sĩ dùng, quả thực không quá có thể tư nghị rồi.

Niêm giám nhất định khuôn mặt ngưng trọng, vội vã coi trọng.

\ "Đại nhân, người chờ chốc lát, ta mời Lam Phong đại tới giám định bình này linh tử! \ "

Niêm giám nhất định vội vã ly khai giám định, không bao lâu, liền mang theo danh lão giả đi tới Tiêu Hòa Hòa trước.

\ "Cái này đó là có thể làm cho Ngũ Hành Tam Kỳ tu sĩ đều có thể dùng Bát Phương Hồi Nguyên Từ? \ "

Lam Phong xem trọng lấy trên bàn tiểu Ngọc ám, nhìn chợt hiện vẻ kinh dị.

\ "Không sai, đây chính là Bát Phương Hồi Nguyên Từ! \ "

Lam Phong đại nhẹ nhàng mở bầu rượu ra khắp, chân nguyên hội tụ ở hai mắt đứng đầu, trong con ngươi hiện ra hồng mang, hiển nhiên đang thi triển giám định bí thuật.

Sau một lát, Lam Phong mặt to trên hưng phấn.

\ "Bình này linh tử lại là có thể làm cho Ngũ Hành Tam Kỳ, tu sĩ dùng! \ "

\ "Đại nhân người dự định bán đấu giá bình này linh tử? \ "

\ "Tận an bài cho ta bán đấu giá thời gian! \ " Tiêu Hòa Hòa phân phó nói.

Lam Phong đại nhắc nhở: \ "Đại nhân, nếu là người nay liền bán đấu giá Bát Phương Hồi Nguyên Từ, tiền lời không còn cách nào tới đại hóa. Nếu để cho chúng ta Hải Châu phòng đấu giá thời gian, ta cam đoan có thể quay bán ra ngàn linh thạch giả cả. \ "

\ "Ngần linh thạch! \ "

Tiêu Hòa Hòa nghe được cái này giả cả, lòng dạ ác độc hưng ác hít một hơi khí lạnh.

\ "Nay liền bán đấu giá, chúng ta về sau còn có cơ hội hợp tác! \ "

\ "Như người mong muốn, tên cửa hiệu phòng khách ở tổ chức đấu giá hội, đại nhân ngài, Bát Phụng Hồi Nguyên Từ chờ một hồi sẽ tiến hành bán đấu giá! \ "

Ở thị nữ dẫn dắt, Tiêu Hòa Hòa đi tới tên cửa hiệu phòng khách, lúc này tên cửa hiệu đại sảnh đấu giá hội đã tới.

\ "Kể đó, bốn tràng buổi đấu giá sẽ tăng thêm món làm thời món đồ đấu giá! \ "

Nói Tô mị tận xương thanh âm, đưa tới Tiêu Hòa Hòa toàn bộ chú ý.

Trên đài, danh thân xuyên quần dài màu đỏ, nữ nhân cười một cách tự nhiên vì tất cả quý khách giới thiệu Bát Phụng Hồi Nguyên Từ, các loại điệu dụng.

Tên này nữ nhân dung mạo tuyệt mỹ, đôi mắt xé hơi nhếch lên, có chút mê ly, nhưng là lại làm cho mị hoặc vạn phần cảm giác. Nữ nhân dáng người thon dài, so với Tiêu Hòa Hòa còn muốn màu tím đậm nửa cái đầu, khi nhìn đến của nàng trong nháy mắt, Tiêu Hòa Hòa cư nhiên sinh ra không rõ tự ti.

Tập kích quần dài màu đỏ, bao vây lấy nàng có lỗi có lỗi, thân thể, lửa cháy mạnh như lửa. Váy, trên thân vô cùng bảo thủ, đưa nàng ngạo nhân hai ngọn núi bao vây chặt chẽ, chứng kiến sợi da thịt, thể nhưng thân cũng là xê tả, lộ ra đôi hoàn mỹ không một tí vết, chân ngọc, dường như ngọc Trụ vậy thẳng tắp, không tí vết chút nào.

\ "Yêu tinh! \ "

Tiêu Hòa Hòa khi nhìn đến cái này tên nữ trong nháy mắt, từ nuốt một ngụm nước bọt, đầy não toàn bộ bị yêu tinh cái từ ngữ này chiếm lấy rồi.

Ngắm nhìn bốn phía, Tiêu Hòa Hòa phát hiện có thiếu tu sĩ nhìn, không có bất kỳ, món đồ đấu giá, cái này kinh diễm bóng người màu đỏ, thậm chí khoe miệng còn treo móc trong suốt nước dãi.

\ "Bát Phụng Hồi Nguyên Từ, Ngũ Hành Tam Kỳ, tu sĩ đều có thể dùng, giá thấp hai bên trăm linh thạch, mỗi lần tăng giá được ít hơn so với năm mươi linh thạch! \ "

Hồng y nữ nhân cử động đều tản ra kinh người Mị, giờ tay giờ chân trong lúc đó, đã đem đấu giá hội, bầu không khí điều động. Tiếng nói của nàng còn chưa xuống, thì có thiếu tu sĩ giá cả.

\ "250 linh thạch! \ "

\ "Ta ra 300, Lam Nguyệt cô nương, đây là ta tiền lễ vật cho người! \ "

\ "300 linh thạch, lễ vật xứng sao đưa cho Lam Nguyệt cô nương, không tự lượng sức, ta ra 400 linh thạch. \ "

Bát Phụng Hồi Nguyên Từ, giá cả Gia đường kéo lên, cuối cùng bị danh thân bí mua dùng 700 linh thạch vỗ tới.

\ "700 linh thạch! \ "

Tiêu Hòa Hòa thở phào một hơi, khoe miệng phì lên mừng rỡ độ cong.

Thần bí mua vội vã thanh toán linh thạch sau đó, liền kiện bước ly khai Hải Châu phòng đấu giá, bước chậm đi, đi tới Thanh Liên Cư đứng đầu.

Mua Bát Phụng Hồi Nguyên Từ, thần bí mua, bất ngờ chính là Thanh Liên Cư, tên sai vật.

\ "Các chủ, ta có đại phát hiện tại! \ "

Gã sai vật thờ hồng học nói.

\ "Người có phát hiện gì? \ "

Tô Khải hỏi.

\ "Ta dựa theo Các chủ phân phó của người, phân ngày đêm nhìn chăm chăm Tiêu Hòa Hòa. Nay Tiêu Hòa Hòa rốt cục có động tĩnh, phường thị mua Thiếu Linh Hoa linh thảo. \ "

Nghe đến đó, Tô Khải khoe miệng lộ ra quỷ dị độ cong.

Quả nhiên, dựa theo kịch tình tiến độ, lão gia gia lúc này hẳn là truyền thụ Tiêu Hòa Hòa phó chức nghiệp rồi.

\ "Sau lại Tiêu Hòa Hòa rồi Hải Châu phòng đấu giá bán đấu giá linh từ, hẳn bán đấu giá linh từ có chút bình thường, ta dựa theo Các chủ phân phó của ngài, đem linh từ vỗ tới. \ "

Gã sai vật đem Bát Phươg Hồi Nguyên Tử đặt ở Tô Khải trước.

\ "Là thuật luyện đan, ngược lại là Nhưỡng Tử thuật! \ "

Tô Khải khẽ lắc đầu một cái, thuật luyện đan nhưng là thật mạng tiêu phôi, tại sao có thể truyền thụ! Làm lão gia gia, cũng phải có cơ bản nhất chức nghiệp dày công tu dưỡng!

Lão gia gia, nghề nghiệp của người dày công tu dưỡng ở nơi nào?

Tô Khải tâm phúc phi báng câu.

\ "Nhân Thuật! \ "

Tô Khải hướng về phía Bát Phươg Hồi Nguyên Tử thi triển Nhân Thuật.

\ "Ngũ Hành Tam Kỳ tu sĩ cư nhiên đều có thể uống Bát Phươg Hồi Nguyên Tử, quý là lão gia gia xuất phẩm, cho dù là đan dược, cũng sẽ kém tới chỗ nào! \ "

\ "Thay đổi phương pháp \ "

Tô Khải khoe miệng lộ ra xảo trá độ cong.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Ly Mộng tâm động (sửa chữa)

Thanh Liên Cư, phòng khách.

Tô Khải đem Thanh Liên Cư hết thấy Nhưỡng Tử cùng Nhưỡng Tử học đồ toàn bộ triệu tập mới bắt đầu, cho dù là mới Nhưỡng Tử cũng bị Tô Khải vô tình kêu gọi ra.

Dùng Tần Đồ Khang dẫn đầu Nhưỡng Tử nhóm, nhìn thấy Tô Khải vội vã triệu tập, thời gian hôn mê thần, vẻ mặt nghi hoặc.

\ "Các chủ, người lần này triệu tập đại có chuyện gì? \ "

Tần Đồ Khang hỏi.

\ "Ta chỗ này có mới Nhưỡng Tử phối phương, mời các người tận đem linh tử cất chế ra! \ "

Tô Khải từ tốn nói, Nhưỡng Tử phối phương nơi tay điều động, giấy chữ màu đen phá lệ rõ ràng.

\ "Nhưỡng Tử phối phương! \ "

Tần Đồ Khang hai mắt đứng đầu nhất thời bộc phát ra hai bên đạo tinh quang, nóng lòng muốn thử.

Đối với Tô Khải Nhưỡng Tử thuật, Tần Đồ Khang là bội phục ngũ thể đầu, kinh đối nhân xử thế. Hiện tại Tô Khải có lấy ra Nhưỡng Tử phối phương như thế nào làm cho hắn kích động.

\ "Các chủ, cho ta xem xem! \ "

Tần Đồ Khang tiếp Nhưỡng Tử phối phương, nhãn chuyển con người nhìn chăm chăm trên giấy giấy đen, nhất thời rơi vào trầm tư đứng đầu.

Nhìn thấy Tần Đồ Khang rơi vào trầm tư đứng đầu, Tô Khải cũng không có quấy rầy, mà là tĩnh yên tĩnh chờ.

Nếu như Tiêu Hóa Hóa lúc này ở trạng, chứng kiến trên giấy Nhưỡng Tử phối phương, nhất định sẽ kinh hô lên.

Đây là Bát Phưong Hồi Nguyên Tử!

Chuẩn nói, đây là trải qua thay đổi sau Bát Phưong Hồi Nguyên Tử!

Trải qua thay đổi sau Bát Phưong Hồi Nguyên Tử gần khôi phục chân nguyên hiệu quả càng tăng cao lâu, hơn nữa có thể dùng tu sĩ phạm vi rộng hơn rồi, mới giới hạn với Ngũ Hành Tam Kỳ, chút thể chất đặc thù linh thể, cũng có thể dùng.

Sau một lát, Tần Đồ Khang từ trầm tư thức dậy, vẻ mặt kinh hãi cùng khiếp sợ.

\ "Hay! \ "

\ "Thật sự là thật là khéo! \ "

\ "Lão phu ta nghiên tập Nhưỡng Tử chi đạo năm mươi năm, chưa từng thấy như vậy tinh diệu Nhưỡng Tử phối phưong! \ "

Tần Đồ Khang môi khẽ nhúc nhích, hai mắt đứng đầu, cư nhiên lóe ra kích động lệ quang.

Đã sớm sáng tỏ, tịch tử khả hĩ!

Khi nhìn đến cái này Nhưỡng Tử phối phưong trong nháy mắt, Tần Đồ Khang thì có chủng tìm hiểu đại đạo cảm giác, phảng phát gặp được Nhưỡng Tử chi đạo căn bản. Chính mình trước đây vẫn lấy làm kiêu ngạo Nhưỡng Tử thuật, ở nơi này Trương gia phối phưong trước, quả thực cái gì đều là, tựa như trắng sáng huỳnh hóa trùng.

\ "Tần lão ngươì có thể hay không có thể đem linh tử cất chế ra? \ "

Tô Khải vội vã cùng đợi hỏi.

\ "Cái này \ "

Tần Đồ Khang trên mặt lộ ra làm khó dễ thần sắc.

\ "Làm sao vậy? \ "

\ "Tần lão ngươì Nhưỡng Tử thuật là thành Kim Lăng tuyết, lẽ nào ngay cả ngươì đều cất chế ra sao? \ "

Bị Tô Khải như thế thoải phồng, Tần Đồ Khang sắc mặt càng thêm đỏ, vẻ mặt xấu hổ, cảm giác mình đối với bắt đầu Các chủ tín nhiệm.

\ "Các chủ, loại này linh tử, ta còn thực sự cất chế ra! \ "

Tần Đồ Khang cúi đầu, vẻ mặt xấu hổ cùng bất đắc dĩ.

Hắn tự xưng là Nhưỡng Tử thuật thành Kim Lăng đệ nhất, nhưng là lại đối churòng Nhưỡng Tử phối phưong thức thủ vô sách, thật là có chửi hấn danh tiếng.

\ "? \ "

Tô Khải con ngươì đột nhiên rụt lại, loại này Hồi Nguyên Tử là là mình đối phó Tiêu Hóa Hóa vũ khí bí mật, tuyệt dung có thất.

Tần Đồ Khang áp tâm khổ sấp, đối với Tô Khải giải thích: \ "Chế riêng cho loại này linh tử, cần đem trụ cột Nhưỡng Tử tu luyện đến Đại viên mãn trình độ. \ "

\ "Tần lão ngươì không có đem trụ cột Nhưỡng Tử thuật tu luyện đến Đại viên mãn sao? \ "

Tần Đồ Khang khoe miệng trần khổ sấp: \ "Trụ cột Nhưỡng Tử thuật tu luyện tốn thời gian phí, hơn nữa Nhưỡng Tử hiệu quả so sánh với đem màu tím đậm Nhưỡng Tử thuật tu luyện nhập môn, vì vậy không có danh Nhưỡng Tử sẽ đem trụ cột Nhưỡng Tử thuật tu luyện đến Đại viên mãn. \ "

Nghe xong Tần Đồ Khang giải thích, Tô Khải rốt cục rõ ràng, hắn không có đem trụ cột Nhưỡng Tử thuật tu luyện đến Đại viên mãn.

Tần Đồ Khang coi trọng trụ cột Nhưỡng Tử thuật!

Trên thực tế, hết thảy Nhưỡng Tử cũng sẽ ở trụ cột Nhưỡng Tử thuật không tốn thời gian.

Tựa như chơi game thời điểm, cũng sẽ ở kỹ năng căn bản không đầu nhập quá lớn tinh,

Có đẳng cấp kỹ năng sau đó, kỹ năng căn bản cũng sẽ bị vứt bỏ dùng.

\ "Các ngươì thì sao? Cũng cũng không có đem trụ cột Nhưỡng Tử thuật tu luyện đến Đại viên mãn? \ "

Tô Khải nhãn thần tại cái khác Nhường Tử cùng Nhường Tử học đồ không mất.

Thời gian tất cả mọi người thấp đầu người, dám nhìn thẳng Tô Khải nhãn thần.

Tần Đỗ Khang cắn răng nói rằng: \ "Các chủ, cho thuộc ba tháng, nhất định đem trụ cột Nhường Tử thuật tu luyện đến Đại viên mãn! \ "

\ "Ba tháng quá dài! \ "

Tô Khải thất vọng lắc đầu.

Nhưng vào lúc này, cái yếu ớt thanh âm, từ đoàn người vang lên.

\ "Ta ta có thể \ "

Xoát!

Mọi người nhãn thần, nhất thời nhìn về phía đoàn người phía sau nhất, đoàn người thu hút thiếu niên.

\ "Đó là! \ "

\ "Không sai, hẳn chính là chỉ biết trụ cột Nhường Tử thuật Nhường Tử học đồ! \ "

\ "Hắn từ lúc nào đem trụ cột Nhường Tử thuật tu luyện đến Đại viên mãn? \ "

Xi xào bàn tán, cái khác Nhường Tử cùng Nhường Tử học đồ tiểu, bàn luận bọn họ trước đây coi là tên ngốc, nhìn còn có nhân nhạ trào phúng.

Cái chỉ biết trụ cột Nhường Tử thuật có cái gì tiền đồ?

Dường như trước mắt gặp phải quý nhân!

Tô Khải ánh mắt đầu, thấy được cái sạch thiếu niên gầy yếu.

\ "Người đem trụ cột Nhường Tử thuật tu luyện đến Đại viên mãn rồi? \ "

Lại tựa như chứng kiến Tô Khải nhãn thần cổ vũ, sạch thiếu niên từ đoàn người đi tới, thở sâu.

\ "Không sai! Ta đã đem trụ cột Nhường Tử thuật tu luyện đến Đại viên mãn rồi! \ "

\ "Tên người? \ "

\ "Ta ta gọi Tiêu Đới! \ "

\ "Người họ Tiêu? Người là Tiêu gia người? \ "

Tô Khải chân mày hơi nhíu.

\ "Ta ta là ta là \ "

Mới Tô Khải áp bách tính nhãn thần đứng đầu, Tiêu Đới thời gian hoảng hồn, ngay cả nói chuyện cũng nói đoan, nói năng lộn xộn.

\ "Ta tổ tiên là Tiêu gia cái chi thứ đệ tử, ta và Tiêu gia đoạn tuyệt liên hệ đã rất nhiều năm! \ "

Tiêu Đới ngữ tốc nói nhanh, nói xong lời cuối cùng, hai mắt nổi lên lệ quang, vẻ mặt lo lắng.

Nghe xong Tiêu Đới giải thích, Tô Khải nhất thời hiểu rõ, Tiêu Đới cùng Tiêu gia hệ, đại khái giống như Lưu hia Tây Hán thất Quảng Tây, tuy là đều họ Tiêu, thế nhưng trên cơ bản không có bất cứ liên hệ nào.

\ "Nhân Thuật! \ "

Tô Khải tâm không hiểu trận rung động, ma xui quỷ khiến đối với Tiêu Đới thi triển Nhân Thuật.

\ "Đi? Tiêu Đới cư nhiên cũng có chân long huyết mạch, hơn nữa còn là Kiếm Ảnh Chi Thể! \ "

Nhìn Tiêu Đới thể chất, Tô Khải suýt chút nữa nhịn xuống kinh hô lên.

Ngọc thô chưa mài dũa ta!

Chính mình tùy tiện miếu, cư nhiên tìm được khối tuyệt thế mỹ ngọc!

Vô luận là chân long huyết mạch, vẫn là Kiếm Ảnh Chi Thể, được bên ngoài liền có thể trở thành là kiêu, hướng chỉ là người mang hai người.

Nếu không có Tiêu Đới chân long huyết mạch mỏng manh, Kiếm Ảnh Chi Thể chính là ẩn dấu linh thể, bình thường dò xét thủ đoạn phát hiện, nếu như gặp phải chính mình, sợ rằng Tiêu Đới thể hệ cũng chính là tầm thường thể hệ.

Tô Khải tâm động, đối với Tiêu Đới nói rằng: \ "Người nếu là có thể đem linh tử cất chế ra, về sau người chính là Thanh Liên Cư phó quản sự! \ "

Phó quản sự!

Tê --

Ở đây những người khác nhất thời ngược lại hút ngụm khí lạnh, hai mắt phiếm hồng, nhãn thần đổ kị thần tình, như cuối mùa thu tiết sương mù - đặc, làm sao biến hóa đều tan ra.

Cái này ngốc, quả thực đập vận cứt chó, cư nhiên gặp được quý nhân!

Cái này ngốc, cư nhiên thật phi vọt!

Trước đem Tiêu Đới trở thành đối thủ cạnh tranh danh Nhưỡng Tử học đồ, nhất thời gấp gấp đỏ hai mắt, hận đến đem trụ cột Nhưỡng Tử thuật tu luyện tới viên mãn là mình.

Tại mọi người đổ kị nhãn thần, Tiêu Đới ngồi xếp bằng, thở sâu, bắt đầu chế riêng cho linh tử.

Có thể rõ ràng chứng kiến, mới bắt đầu Nhưỡng Tử trong nháy mắt, Tiêu Đới trên mặt hoảng loạn thần sắc nhất thời tiêu thất không, lại mà thay thế là mảnh nhỏ không linh, dùng vật hi, dùng kỹ bí.

Tần Đồ Khang trông coi Tiêu Đới vững chắc không gì sánh được Nhưỡng Tử thủ pháp, từ nhẹ nhàng gạt đầu, tâm thầm than: Bực này Nhưỡng Tử chỉ đạo lương mỹ ngọc, chính mình trước đây lâu như vậy không có phát hiện đâu?

Phàm là đem trụ cột Nhưỡng Tử thuật tu luyện đến Đại viên mãn người, không là tâm chí kiên nghị hạng người.

Mới Tiêu Đới trên người, Tô Khải mơ hồ thấy được chính mình thân ảnh.

Nghĩ lúc đó, chính mình bằng vào thân sự dẻo dai, riêng là đem trụ cột thuật thăm dò luyện đến mãn cấp.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Đới cả người dường như trong nước mới vớt ra vậy, trên lưng quần áo, sớm đã bị mồ hôi thấm ướt, mồ hôi lớn chùng hạt đậu, từ Tiêu Đới trên trán lưu tới.

\ "Hạnh hồ thẹn! Các chủ, ta đem linh tử cất chế ra! \ "

Tiêu Đới sắc mặt hơi có chút thương, bởi vì là chân nguyên đại lượng tiêu hao mà có điểm hư thoát, thể nhưng trên mặt cảm giác hưng phấn, cũng là khó có thể che lấp.

Phó quản sự!

Chính mình thật gặp quý nhân!

Mở ra vò rượu, cổ nòng nặc tới cực điểm linh khí, xông dựng lên, tràn ngập ở đại sảnh bầu trời, phảng phất ngũ sắc tường vân, mờ mịt mỹ như họa.

\ "Thật thành! \ "

Tô Khải trên mặt lộ ra hưng phấn thần sắc.

\ "Tần lão, người tới đánh giá lần cái này rượu ngon! \ "

\ "Lão phu kia liền đi qua giới hạn! \ "

Tần Đồ Khang sắc mặt hưng phấn, cũng cố hình tượng, trực tiếp mới trên vò rượu phách, dường như voi (giống) hút nước, đem linh tử từ vò rượu hút vào bụng.

Linh tử linh khí, mới Tần Đồ Khang trong cơ thể khuếch tán ra, hóa thành nói dòng nước ấm, làm cho Tần Đồ Khang thoải mái suýt chút nữa thanh âm đi ra.

\ "Thật mạnh hồi nguyên công hiệu! \ "

Tần Đồ Khang hai mắt bộc phát ra tinh quang.

\ "Gần rượu sư cường, hơn nữa bất kỳ tu sĩ nào đều có thể uống Hối Nguyên Tửu, bao quát chút thể chất đặc thù tu sĩ! \ "

Tô Khải vừa dứt lời, tất cả mọi người tại chỗ nhất thời đều ngẩn ra!

Hết thấy tu sĩ đều có thể dùng loại này Hối Nguyên Tửu!

Bao quát thể chất đặc thù tu sĩ!

\ "Tô Khải, ngươi nói là thật? \ "

Ly Mộng nhìn xuống kính hồ, về mặt kính hải.

\ "Ta có lừa ngươi cần phải sao? \ "

\ "Không tin, tự ngươi có thể uống! \ "

Ly Mộng cũng không có giả mồm, đem linh tửu ngã vào chén rượu đứng đầu, phi thường ưu nhã bình thường linh tửu, song mỹ mầu vi vi hợp lại, nhãn thần có chút mê ly.

Thế nhưng, lúc này Ly Mộng tâm tình, nhưng không có nằng nề ngoài biểu hiện bình tĩnh như vậy.

Cư nhiên thật có hiệu!

Ly Mộng tâm nhắc lên kính đảo hải lăng.

Thể chất đặc thù tu sĩ, chiến đấu viễn siêu đồng đẳng cấp tu sĩ, nhưng là lại cũng có trí mạng mạng môn.

Đó chính là bay liên tục kéo dài!

Bởi vì thể chất đặc thù tu sĩ tìm được thích hợp bọn họ Hối Nguyên Tửu, vì vậy khôi phục chân nguyên thủ đoạn, xa như tu sĩ bình thường phong phú như vậy.

Bọn họ Phụng thế đã từng liên hao tổn rộng lượng tài nguyên, mời danh Nhưỡng Tửu Tông chế riêng cho có thể cho bọn họ Phụng thế dùng Hối Nguyên Tửu, nhưng cuối cùng lại cuối cùng đều là thất bại.

Trên thực tế, gần là bọn họ Phụng thế, hết thấy chân linh thể, ngoại trừ vận khí vô cùng tốt hai bên ở ngoài, cái khác thể cũng cũng không có thuộc về mình Hối Nguyên Tửu.

Ta nếu là có thể đem loại này linh tửu mang về Tộc, Tộc thật tất nhiên càng tăng cao lâu, quyết định có thể xoay đối với Băng Phong Mạch xu hướng suy tàn.

Ly Mộng tâm từ hoạt lạc.

Thế nhưng, Ly Mộng tâm vừa hy vọng loại này Hối Nguyên Tửu là xuất từ Tô Khải tay.

Cái này Hối Nguyên Tửu, bên là tăng thêm Tộc thật lợi khí, bên lại là Tô Khải đối phó Hóa ca thủ đoạn, làm cho Ly Mộng tâm do dự quyết, thể khó xử.

\ "Thua thiệt lão phu đối với mình Nhưỡng Tửu số lượng từ vẫn lấy làm kiêu ngạo, mới Các chủ người trước, quả thực giá trị đàm luận! \ "

Tần Đồ Khang mặt mo Hồng, tự cảm xấu hổ.

\ "Các chủ, đây tuyệt thể Hối Nguyên Tửu không không có hữu danh tự, cũng xin Các chủ người vì nó mệnh danh! \ "

\ "Còn như tên nha --\ "

Tô Khải con người chuyển, thốt ra.

\ "Vậy gọi là Thanh Minh Nguyệt Tửu! \ "

Tần Đồ Khang nghe được hệ liệt tửu ba chữ này, tâm vui mừng như điên.

Nếu Các chủ nói đây là hệ liệt tửu, khẳng định như vậy chúng, Các chủ tay tất nhiên có cùng trình tự linh tửu phối phương.

Làm cái rượu sư sĩ, Tần Đồ Khang cự tuyệt tuyệt thể linh tửu tại chính mình tay sinh ra mê hoặc, lần này mình học nghệ tinh, sai rồi cơ hội lần này, lần mình tuyệt đối biết sai rồi.

\ "Tần lão, người phân phó, phạm là Thanh Liên Cư hiện tại hoặc là tương lai tiến nhập Thanh Liên tuyệt phải đem trụ cột Nhưỡng Tửu thuật tu luyện đến Đại viên mãn! \ "

\ "Cái này Thanh Minh Nguyệt Từu ta gần muốn cắt chế ra, càn phải đem truyền khắp Cửu Châu! \ "

Tô Khải lời nói hùng hồn nói rằng, chút nào nào hiểu rõ bởi vì mình cái yêu cầu, mới Nhưông Từu đứng đầu nhắc lên nhiều sóng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Lam Nguyệt bất đắc dĩ

Hải Châu phòng đấu giá.

Trận gấp cước bộ truyền đến.

\ "Lão tiên sinh, ngươi cũng không phải thành Kim Lăng người a !! \ "

Làn gió thơm kéo tới, quyến rũ cười rơi vào Tiêu Hòa Hòa tai.

Trước đấu giá hội quần đồ bán đấu giá, như trước người xuyên thân tha quần đồ bước liên tục đi tới, thốt tha, rằng ngà vậy thon dài đùi đẹp bại lộ ở trên không khí đứng đầu, tùy ý tiến độ lung lay, lại tựa như tận lực đưa nó mỹ lệ hiện ra ở Tiêu Hòa Hòa trước.

Trên thân mặc dù mặc rất bảo thủ, nhưng là lại che khuất quần đồ nữ nhân sóng lớn cuộn trào mãnh liệt, cao ngất ngạo nhân, có thể khiến cho bất luận cái gì người đàn ông muốn hít thở không thông mà chết.

Thành thực phủ mị khí chất đánh mà đến, Tiêu Hòa Hòa cảm giác được toàn thân trận xao động, cổ nhiệt lưu mới bụng dưới bay lên, vội vã gộp cũng chân, để cho mình xấu mặt.

\ "Yêu tinh! \ "

\ "Nào hiểu rõ chinh phục mới khó là bực nào tiêu hồn tư vị? \ "

Tiêu Hòa Hòa cũng là cái kia điểm mờ ám, sợi rơi rơi vào quần đồ nữ nhân nhìn, nhìn chột hiện giáo hoạt cùng chế nhạo.

\ "Làm sao? Các người Hải Châu phòng đấu giá việc buôn bán, còn muốn chất vấn lão phu thân thành? \ "

Tiêu Hòa Hòa buồn bực khí nói.

\ "Nào dám! Lam Nguyệt chỉ là muốn kết giao lão tiên sinh muốn thế nào Nhưông Từu Tông, cho nên hiểu kỳ lão tiên sinh thân, biết là là Lam Nguyệt tâm suy nghĩ người. \ "

Mặc áo bào đen tới đấu giá hội tu sĩ, không thích người hiểu biết, nếu như những người khác tốt như vậy kỳ Tiêu Hòa Hòa thân, tất nhiên sẽ làm cho Tiêu Hòa Hòa thẹn quá thành giận. Thế nhưng hết lần này tới lần khác cũng là Lam Nguyệt lớn như vậy mỹ nhân, ngược lại không ảnh hưởng toàn cục.

\ "Ta linh thạch chuẩn xong chưa? \ "

Lam Nguyệt đầu ngón tay mang theo Trương gia tám thẻ màu đen, chuyển qua Tiêu Hòa Hòa trước người.

\ "Lão tiên sinh linh thạch đã sớm đánh vào tám thẻ này rồi! Lam Nguyệt còn muốn cùng lão tiên sinh ngươi làm khoản giao dịch. \ "

Tiêu Hòa Hòa thu hất thẻ, áp chế một cách cường ép tâm kích động.

\ "Giao dịch gì? \ "

\ "Chúng ta Hải Châu phòng đấu giá nguyện ý vì lão tiên sinh mở rộng Bát Phương Hồi Nguyên Từu, tiền lời chia 3 - 7, nào hiểu rõ lão tiên sinh ý như thế nào? \ "

Lam Nguyệt trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, cũng không có che che giấu giấu.

\ "Muốn làm ta mở rộng Bát Phươg Hồi Nguyên Từ! \ "

Tiêu Hòa Hòa tâm thời gian vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ.

Loại đãi ngộ này chỉ ít cũng là Nhượng Từ đại năng đủ hưởng thụ được, mà mình cũng có thể hưởng thụ được, Tiêu Hòa Hòa tâm từ có chút lảng lảng.

Đấu giá hội cử hành đấu giá hội có lưỡng chủng hình thức, đệ nhất chủng phi thường phổ thông, chính là ký chủ đang đấu giá không được gửi bán món đồ đấu giá, tỷ như Tiêu Hòa Hòa trước bán đấu giá Bát Phươg Hồi Nguyên Từ chính là đệ nhất chủng hình thức.

Còn như đệ nhất chủng hình thức là mở rộng hình thức, so với đệ nhất chủng đặc thù rất nhiều, số lượng cũng ít hơn, thế nhưng thường thường cấp quan trọng đấu giá hội, đều là đệ nhất chủng hình thức.

Phòng đấu giá đầu tiên đạt được chút trân phẩm món đồ đấu giá, đồng thời vì ký chủ tuyên truyền món đồ đấu giá, bởi vì phòng đấu giá nắm giữ phi thường rộng khắp mạng giao thiệp, có thể tinh chuẩn tìm được món đồ đấu giá mua, giá sau cùng thường thường so với phổ thông đấu giá hội muốn lên lần thậm chí mấy lần.

Đây cũng chính là Lam Phong thánng đủ nghị Tiêu Hòa Hòa cách đang đấu giá Bát Phươg Hồi Nguyên Từ.

Đương nhiên, phòng đấu giá vì ký chủ mở rộng món đồ đấu giá, thu thủ tục phí tự nhiên cũng nước lên thuyền, cụ thể chia làm sẽ cùng ký chủ thương lượng thỏa hiệp.

\ "Ta đương nhiên nguyện ý cùng Hải Châu phòng đấu giá hợp tác! \ "

Tiêu Hòa Hòa phi thường thoải mái bằng lòng tới.

Bực này cùng thánng việc, trừ phi là ngốc biết cự tuyệt. Hải Châu phòng đấu giá vì mình tuyên truyền Bát Phươg Hồi Nguyên Từ, đến khi đấu giá hội sau đó, chính mình tất nhiên được cả danh và lợi.

Nhìn thấy Tiêu Hòa Hòa bằng lòng tới, Lam Nguyệt dùng thở phào nhẹ nhõm.

\ "Dựa theo lệ cũ, Bát Phươg Hồi Nguyên Từ đấu giá sở được, chúng ta Hải Châu phòng đấu giá cùng lão tiên sinh ngươì chia ba bảy thành! \ "

\ "Không được! \ "

Tiêu Hòa Hòa thánng lắc đầu.

\ "Tám thành! \ "

Lam Nguyệt nhúu mày, mặt nhắ ra một chữ xuyên.

\ "Lão tiên sinh,

Dựa theo lệ cũ chúng ta Hải Châu phòng đấu giá lớn nhất nhượng bộ chính là chia ba bảy thành, phổ thông ký chủ đều là chia 4:6 thành. \ "

Tiêu Hòa Hòa cười lạnh lạnh, giọng nói vô cùng quả quyết: \ "Ta quản những người khác làm sao chia thành, cũng quản các ngươì Hải Châu phòng đấu giá điểm mấu chốt, tám thành, đây là ta điểm mấu chốt! \ "

Nhìn thấy Tiêu Hòa Hòa nhìn quả quyết, Lam Nguyệt thở sâu, về mặt bất đắc dĩ.

\ "Tám thành, giống như lão tiên sinh ngươì mong muốn! \ "

Nhìn thấy Lam Nguyệt dễ dàng như vậy liền đáp ứng tới, Tiêu Hòa Hòa có chút có thể tin tưởng.

Hải Châu phòng đấu giá như thế cái quái vật lớn, cư nhiên dễ dàng như vậy liền thỏa hiệp, làm cho hắ kinh hãi, lập tức nhìn chột hiện về tham lam.

\ "Chín phần thành! \ "

\ "Ngươì \ "

Lam Nguyệt chột đứng lên, hai gò má ửng hồng, song nỹ mâu chứa đựng tức giận, phánng phát sẽ phải bạo phát Hỏa Sơn.

Lam Nguyệt muốn đến bây giờ Hải Châu phòng đấu giá mới thành Kim Lăng lợi hình thức, mạnh mẽ nhậ xuống tâm lửa giận, thế nhưng bên cạnh Lam Phong đại nhưng không có muốn thế nào hàm dưỡng.

\ "Khinh ngươì quá đáng, thật khi chúng ta Hải Châu phòng đấu giá dễ khi dễ sao? \ "

\ "Chín phần thành, ngươì nói như thế nào để cho chúng ta giúp ngươì làm công! \ "

Lam Phong đại lời nói lạnh nhạt, hai mắt đứng đầu chột hiện sát khí.

Bực này tham lam đồ vô si, hấn bình sinh vẫn là lần thứ 2 kiến thức.

Có vài người, Nhường Tử thuật nhiều, thế nhưng nhân phẩm lại ha hả rồi!

\ "Hanh --\ "

Tiêu Hòa Hòa mũi hừ lạnh.

\ "Lam Nguyệt cô nương, nếu là người nhóm Hải Châu phòng đấu giá giao dịch với ta đều là loại giọng nói này, như vậy khoản giao dịch này, đàm luận cũng được! \ "

Nói Tiêu Hòa Hòa rất có phó đứng dậy rồi đi tư thế.

\ "Lão tiên sinh chậm đã, chuyện này thật là Lam Phong đại hấn làm thỏa, ta thay hấn hướng người nói xin lỗi. \ "

\ "Chín phần thành ta đáp ứng tôi, thế nhưng cũng xin lão tiên sinh người hết lòng tuân thủ hứa hẹn! \ "

Lam Nguyệt đầy bụng ủy khuất nói.

\ "Ha ha ha ha -- lão phu tự nhiên là hết lòng tuân thủ hứa hẹn người, điểm ấy Lam Nguyệt người đừng lo lắng. \ "

\ "Đương nhiên, nếu như Lam Nguyệt người nguyện ý theo ta cộng độ lương tiêu, như vậy tám thành cũng không thể! \ "

Tiêu Hòa Hòa nhăn thân mang theo phóng túng quang, quét mắt Lam Nguyệt ma quỷ thân thể mềm mại, hầu kết cảm thấy trận khô khốc, nghiêm khắc nuốt ngụm nước miếng.

\ "Chín phần thành! Cũng xin lão tiên sinh người phải có ý đồ không an phận! \ "

Tiêu Hòa Hòa nguyên bản mới Lam Nguyệt cảm nhận hình người voi (giống) nhất thời đồ nát, nhìn chột hiện chán ghét, nếu không có hiện tại Hải Châu phòng đấu giá mới thành Kim Lăng tình thế lợi, nàng muốn cùng loại này lão xấu hổ hợp tác.

Đến khi Tiêu Hòa Hòa rời sau đó, Lam Phong đại về mặt phần nộ.

\ "Tiểu thư, muốn cùng người như thế hợp tác? \ "

Lam Nguyệt khoe miệng trận khô sấp, nếu có thể, nàng làm sao nguyện ý biết nguyện ý cùng loại này lão nghi hợp tác.

\ "Lam Phong đại, người cũng biết từ tháng trước lời bằng phòng đấu giá tiến nhập thành Kim Lăng, tháng này chúng ta tổn thất tiểu, nếu là ở xoay loại này xu hướng suy tàn, chúng ta thành Kim Lăng phân bộ thật chỉ có thể từ thành Kim Lăng rút lui. \ "

Lam Nguyệt thở thật dài một cái, cổ gánh nặng áp tại chính mình đầu vai, cảm giác được nồng đậm vô cảm.

Lam Phong đại trầm mặc ngữ, hấn biết rõ phòng đấu giá đối với tiểu thư tầm quan trọng, nếu như Hải Châu phòng đấu giá xám xịt bại tẩu mạch thành, tiểu thư tranh đoạt trong tộc nữ nhân cơ hội, liền sẽ trở nên phi thường mong manh.

Chỉ có thể nói Tiêu Hòa Hòa vận khí phi thường tốt, tốt dụng phải Lam Nguyệt bắt đắc dĩ nhất thời điểm, có thể nắm nang nhược điểm, lập chín phần thành hợp tác.

\ "Bát Phương Hồi Nguyên Tử tuy là kinh điển, thế nhưng tràng linh tử chuyên buổi đấu giá chỉ dựa vào loại này linh tử vẫn là đủ. Thừa lại linh tử, tiểu thư dự định làm như vậy? \ "

Lam Nguyệt suy tư cái hô hấp đứng đầu rồi nói ra: \ "Nghe nói Tiêu gia Duyệt Các chín loại rượu ngon, có chút không sai, đơn độc vì Tiêu gia Duyệt Các rượu ngon tổ chức buổi đấu giá tự nhiên không được, thế nhưng làm làm nên, vẫn là vô cùng không sai tuyển trạch. \ "

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: kiêu diễm

Tô Khải nhìn chăm chăm gần trong gang tấc tuyệt mỹ dung nhan, hoàn mỹ không một tí vết, tuy là hắn đã nhìn trọn khắc đồng hồ, nhưng như trước dường như đệ nhất nhìn vậy kinh diễm.

Bị Tô Khải cái này lên đồ lẳng nhìn chòng chọc khắc đồng hồ, dù cho Lam Nguyệt hàm dưỡng cho dù tốt, sắc mặt cũng từ bị tức Sát mãnh nhỏ.

Trước khi đến Tiêu gia Duyệt Các trước, Lam Nguyệt nhận được tin tức là Tiêu gia Duyệt Các rơi vào rồi Vương gia thủ, dùng Hải Châu phòng đấu giá danh nghĩa hưởng Vương gia phát sinh mời, Vương gia tất nhiên sẽ cự tuyệt.

Thế nhưng, thẳng đến đi tới Tiêu gia Duyệt Các sau đó, Lam Nguyệt phát hiện mình muốn quá đơn giản, chuyện này đứng đầu vương tay chân, viễn siêu chính mình tưởng tượng.

Tiêu gia Duyệt Các chủ nhân, lại là Tô Khải -- Thanh Liên kiểm tông Thiên Sơn Phong chủ.

Hơn nữa, Tiêu gia Duyệt Các cũng bị Tô Khải cải danh thành Thanh Liên Cư.

Nếu như cái khác mao đầu tiểu, Lam Nguyệt tin tưởng bằng vào chính mình xinh đẹp, còn đem đối phương mê thần hồn điên đảo, hết lần này tới lần khác năng gặp được Tô Khải quái thai này.

Tô Khải nhìn chòng chọc chính mình trọn khắc đồng hồ, thế nhưng Lam Nguyệt mới Tô Khải nhân thân, không nhìn thấy dâm tà cùng dục vọng, mà là mảnh nhỏ không linh, phảng phất đang thương thức môn tác phẩm nghệ thuật, để cho nàng xinh đẹp ngổ xông thi triển, phảng phất cũng trọng quyền rơi vào trên bông vải, nói ra khó chịu.

\ "Tô Các chủ, Thanh Liên Cư chín loại linh tửu tham gia đấu giá hội, ngươi phải suy tính thế nào? \" Lam Nguyệt mím môi môi đỏ mọng nói rằng.

Tô Khải đối với Lam Nguyệt nói bịt tai nghe thấy, tâm cảm khái Tiêu Hóa Hóa quý là thật mệnh, đào hoa đứng đầu thịnh vượng, ngay cả hắn đều có chút ghen tỵ.

Nếu là mình nhúng tay, Tô Khải nhắm mắt lại cũng có thể nào hiểu rõ, dựa theo kịch tình tới đi, dùng bao lâu Lam Nguyệt khủng bố liên sẽ trở thành Tiêu Hóa Hóa nữ nhân, ngay cả Lam Nguyệt phía sau thanh thể, sợ cũng sẽ trở thành Tiêu Hóa Hóa quật khỏi tư bản.

\ "Mới nói giao dịch trước, lam tiên tử trở ngại trước thương thức lần ta Thanh Liên Cư rượu ngon! \"

Nói, Tô Khải tay áo vung, tay chiếc nhẫn trữ vật không linh quang chột hiện, trọn mười đàn linh tửu chính tề trưng bày mới trên bàn gỗ.

\ "Tô phong chủ há mồm ngậm miệng muốn Lam Nguyệt uống rượu, chẳng lẽ muốn đem Lam Nguyệt chúc say thành? \"

Lam Nguyệt rồi Tô Khải nhìn, quyến rũ mà tràn đầy mê hoặc.

\ "Ha há! Giống như lam tiên tử lớn như vậy mỹ nhân, ai nghĩ đem ngươi quá chén! \"

Nghe được Tô Khải như vậy trần trụi đem chính mình ý đồ tỏ lộ, Lam Nguyệt tâm nhỏ cửa, lên đồ lẳng. Thế nhưng trong lúc mơ hồ lại cảm giác được một mê và hiếu kỳ, trước đây đối với mình cảm thấy hứng thú nam nhân, ra vẻ đạo mạo, cổ làm ra vẻ, nhưng cho tới bây giờ sẽ như thế ăn quả quả đối với mình nói nói.

\ "Muốn đem ta quá chén, sợ là muốn cho Tô phong chủ ngươi thất vọng rồi! \"

Lam Nguyệt ưu nhã đem rượu ngon ngã vào ánh trăng ly, màu hổ phách dịch thể, đỏ đậm hùng hực, phảng phất bên Hòa Sơn như mây, mới Lam Nguyệt đôi mắt đẹp lan tràn.

Sợi nói chính xác là tinh khiết và thơm, mùi trái cây, mùi thơm ngát áp súc mà thành đặc biệt hương khí, chặt chậm lan tràn ra, quanh quẩn mới Lam Nguyệt chớp mũi, để cho nàng từ cau mũi quỳnh, thắm người phê phù.

Môi đỏ mọng khẽ nhếch, nhẹ nhàng nhấp miếng, răng gò má lưu hương, nóng hổi dọc theo nàng hầu chảy xuôi, như cực nóng nham thạch nóng chảy, như cháy thái dương, dường như muốn đưa nàng mỗi tác tuyệt da toàn bộ đều hòa tan lại tựa như, rót vào nàng ngũ tạng lực phù.

\ "Quý là Tần Đồ Khang chế riêng cho rượu ngon! \"

Lam Nguyệt lời còn chưa nói hết, vừa mới cửa vào rượu ngon, nhất thời bộc phát ra cỗ nồng nặc tới cực điểm linh khí, chảy xuôi mới nàng tứ chi bách hài đứng đầu.

Dòng nước ấm lưu, linh khí xao động, cứ như vậy tiểu Khẩu Linh Tửu, Lam Nguyệt cư nhiên cảm thụ được chính mình linh hồn tăng cường sợi.

\ "Điều này sao có thể! \"

Lam Nguyệt đôi mắt đẹp từng lớn, toát ra nồng đậm khiếp sợ, dường như thấy được cực kỳ có thể tư nghị sự tình.

Khẩu Linh Tửu, cư nhiên làm cho Trúc cơ kỳ chính mình, linh hồn tăng cường sơi.

Không quá có thể tư nghị rồi!

Linh hồn thứ này, phá vì Huyền giây, linh hồn cường độ nhân sinh đã định trước, sau muốn tu luyện vị trắc trở. Dù cho thân là Trúc cơ kỳ Lam Nguyệt, cũng vô pháp tu luyện linh hồn, chỉ có mới thật dễ thắng đồng thời,

Cũng thông thả tăng cường.

Thế nhưng, cái này một lúc lâu, lại tương đương với chính mình đột phá cái cảnh giới nhỏ, làm cho Lam Nguyệt tâm nhắc lên kinh đảo hải lãng.

\ "Đây là cái gì rượu sư? \ "

\ "Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu! \ "

Tô Khải từ tốn nói, lại tựa như Lam Nguyệt phản ứng, đã sớm tại hẩn dự liệu đứng đầu.

\ "Ngươi gạt người! \ "

\ "Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu lại là có thể tăng cường linh hồn cường độ, thế nhưng Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu chí cương chí dương, đối với thân thể thương tổn cực đại, không phải liên thể tu sĩ không còn cách nào dùng để uống. \ "

\ "Ta vừa mới thưởng thức linh tửu, rượu sư tính cũng liệt, uống đứng đầu như mộc xuân tháng ba gió, ánh nắng tươi sáng, không chút nào thương thân cảm giác, cũng không Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu! \ "

Tô Khải cười mà nói.

Nhìn thấy Tô Khải chế giễu nụ cười, Lam Nguyệt cơ trí nghĩ tới loại khả năng tính.

Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu bị sửa đổi!

\ "Tần Đồ Khang đại nhân sửa đổi Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu? \ "

Tô Khải từ tốn nói: \ "Ngươi nói đúng rồi nửa! \ "

\ "Ta nửa nói sai rồi? \ "

Lam Nguyệt lông mi hơi nhú.

\ "Là ta sửa đổi Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu! \ "

Lam Nguyệt nghe xong Tô Khải nói, giễu cợt, nàng biểu hiện trên mặt, chính là xích lỏa lỏa viết ba chữ.

Ta không tin!

\ "Nếu Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu bị thay đổi, ta đây có thể lui bước, tám tầng! \ "

Lam Nguyệt trầm tư khoảng khắc nói rằng.

Tô Khải lắc đầu nói rằng: \ "Gấp gấp! Lam tiên tử ngươi đem trên bàn rượu ngon tất cả đều uống xong trở lại nói giao dịch! \ "

Nhìn thấy Tô Khải như vậy lời thề son sắt, Lam Nguyệt từ chối trên bàn linh tửu cảm thấy hiếu kỳ.

Những thứ này linh tửu đến cùng có gì chỗ huyền diệu, lại có thể làm cho Tô Khải như vậy tràn đầy lòng tin.

Lam Nguyệt rót ly thành Kim Lăng đại danh đình đình Ngũ Hoa Linh Tửu, khẽ vuốt cảm, Ngũ Hoa Linh Tửu cửa vào, nhất thời làm cho Lam Nguyệt toàn thân cái gạt mình.

Ngũ Hoa Linh Tửu linh khí, so với trước đây nồng nặc gấp ba!

Cũng sửa đổi!

Thảo nào Tô Khải có lớn như vậy lòng tin!

Ngẩng đầu nhìn, Lam Nguyệt chứng kiến Tô Khải không hiểu nụ cười tự tin, tâm cái lộ bộ, nghĩ tới cái cực kỳ đáng sợ ý niệm trong đầu.

Lẽ nào cái khác linh tửu cũng

Lam Nguyệt nhận thần rơi tại cái khác linh tửu trên, Bích Ba Ly Hồn Tửu vừa mới của vào, Lam Nguyệt liền khiếp sợ phát hiện, Bích Ba Ly Hồn Tửu cũng bị sửa đổi.

Lúc này Lam Nguyệt, tâm phòng tuyến sớm đã bị liên tục kinh ngạc và khiếp sợ phá hủy, mới cũng bảo trì lại trên mặt bình tĩnh, vội vã cùng đội đem mặt khác linh tửu toàn bộ uống hết đi lần.

\ "Sửa đổi! \ "

\ "Có sửa đổi! \ "

\ "Hợp với sáu loại linh tửu đều bị thay đổi, chẳng lẽ ta hiện chưa có tinh ngủ! \ "

Lam Nguyệt càng uống càng khiếp sợ, liên tiếp khiếp sợ, đến cuối cùng biến thành chết lặng.

Thanh Liên Cư nổi tiếng thành Kim Lăng cửu đại danh rượu sư, cư nhiên đều bị sửa đổi.

Nếu là có chủng linh tửu bị thay đổi, Lam Nguyệt tin tưởng vững chắc đây là Tần Đồ Khang quanh năm suốt tháng thành quả nghiên cứu. Thế nhưng cửu đại danh rượu sư cùng lúc đều bị thay đổi, làm cho Lam Nguyệt có chút tin tưởng Tô Khải trước nói.

Những thứ này linh tửu thực sự là Tô Khải thay đổi.

Lam Nguyệt hầu có chút khô khốc, dù cho khôn khéo như nàng, cũng biết kẻ đó giao dịch nên như thế nào đàm luận.

\ "Tô phong chủ \ "

\ "Cấp thiết! Là còn có chủng linh tửu không có uống nha! \ "

Tô Khải bày ra cái mời thủ thế, mời Lam Nguyệt thưởng thức Thanh Liên Cư sản phẩm mới -- Thanh Minh Nguyệt Tửu.

Thanh Minh Nguyệt Tửu, trơn thuận của vào.

Oanh!

Lam Nguyệt đầu, liền giống bị chùy lớn đập vậy, lúc hồi lâu phản ứng tới.

\ "Đây là \ "

\ "Hết thấy tu sĩ đều có thể uống Hồi Nguyên Tửu, cũng chính là truyền thuyết toàn bộ thuộc tính Hồi Nguyên Tửu! \ "

Tuy là tâm đã có cho nên chính xác, nhưng là khi nghe được Tô Khải chính mồm thừa nhận, Lam Nguyệt cũng không còn cách nào bảo trì bình tĩnh, chợt đứng lên tới, tâm tình tựa như cùng Lam Nguyệt tâm tình lúc này, có chút bình tĩnh.

\ "Chín phần thành, chỉ cần Tô phong chủ ngời nguyện ý, về sau phạm là ngời mới Hải Châu phòng đấu giá bán đấu giá món đồ đấu giá, thủ tục phí Luật toàn miễn! \ "

Lam Nguyệt nhón chân lên, thân thể nỗ về phía trước nghiêng, môi đỏ mọng tiến đến Tô Khải bên tai, kiều diễm ướt át, lan khí thờ khê, hận đến đưa nàng nữ nhân Mị, tất cả đều thi triển ra.

Lam Nguyệt lúc này tâm ảo não, chính mình phải mặc như thế bảo thủ quần dài.

\ "Tô phong chủ, ngời xem ta cái nũng nịu đại mỹ nữ, ngời hẳn tâm cự tuyệt! \ "

Lam Nguyệt tinh thần đem trên người ngàn tham, lại nói chân thật, cả người mất cân bằng, nhũ yếm đầu hoài vậy, ngã vào Tô Khải trên lồng ngực.

Nhìn thấy mỹ nhân đầu vui vẻ đưa tiến ôm, Tô Khải cũng chút nào khách khí, đem Lam Nguyệt ôm trong ngực.

Tay kia cảm giác!

Nàng xem như lửa nhiệt, kì thực phi thường bảo thủ, từ nhỏ đến lớn, còn chưa từng có bị cái nam như vậy khinh bạc.

\ "Lên đồ lẳng! \ "

Lam Nguyệt hai mắt ửng đỏ, hung ác trợn mắt nhìn Tô Khải nhìn, đem đem Tô Khải đẩy ra, bả vai co rúm, vì vì khóc nước nỏ, rồi đã lâu lần nữa khôi phục bình tĩnh, sắc mặt băng hàn như sương.

\ "Tô phong chủ, ta khai ra điều kiện cùng với đủ phong phú, dù cho ngời tìm cái khác phòng đấu giá, cũng có thể có muốn thế nào đãi ngộ. \ "

\ "Còn xin người nhiều hơn suy nghĩ! \ "

Nói, Lam Nguyệt muốn đứng dậy rồi đi, nỗi lòng nàng nào hiểu rõ như thế nào đối với cái này khinh bạc chính mình nam.

\ "Chậm đã! \ "

\ "Cái này mười loại linh tử giao cho hắc làm Hải Châu phòng đấu giá bán đấu giá cũng không có thể, thế nhưng ta có cái yêu cầu! \ "

Lam Nguyệt nhăn nhó nhất thời mảnh nhỏ sáng sủa.

\ "Yêu cầu gì? Chỉ cần Tô phong chủ là muốn Lam Nguyệt thân, cái khác cất gọn nói. \ "

\ " \ "

Tô Khải nghe được Lam Nguyệt nói chỉ cần mình muốn hắc thân, đỉnh đầu liền toát ra ba cái khói đen, đã biết danh sợ là tất thế hệ đều rửa sạch!

\ "Lam tiên tử người nên nhận thức bầu rượu này a !! \ "

Nói, Tô Khải đem Bát Phương Hồi Nguyên Tử đem ra.

\ "Lam Nguyệt tự tay đấu giá đồ đặc, Lam Nguyệt tự nhiên nhận thức, không nghĩ tới Bát Phương Hồi Nguyên Tử nguyên lai là tới tìm rơi vào Tô phong chủ tay, ta còn mới buồn bức thành Kim Lăng còn ai có muốn thế nào cánh tay. \ "

Lam Nguyệt mỉm cười cười, tâm cũng là vạn phần nghi hoặc.

\ "Ta và rượu này chủ nhân có cừ oán! \ "

Tô Khải từ tốn nói.

Lam Nguyệt vì vi khiếp sợ ngạc, chứng kiến Tô Khải ngón tay thắm một cái rượu sư, ở trên bàn viết cái \ "Tiêu gia \ " chữ.

\ "Hắc là Tiêu Hòa Hòa! \ "

Lam Nguyệt tâm bình sinh cổ lửa giận, cảm giác mình bị lừa gạt.

Nàng vốn tưởng rằng lão tiên sinh này đây vì Nhường Tử đại nhân, thậm chí là Nhường Tử Tông, nhưng tàn khốc hiện thực lại làm cho nàng tâm phiền muộn.

Đầu lại là Tiêu Hòa Hòa cái này mao đầu tiểu.

Càng thêm ghê tởm là, cho dù là Tiêu Cuồng tại chính mình trước cũng là cung kính, mà chính mình lại bị Tiêu Hòa Hòa uy hiếp, tâm vạn phần thoải mái.

\ "Tô phong chủ người có yêu cầu gì? \ "

\ "Ba ngày sau linh tử chuyên buổi đấu giá, ta muốn gặp đến Bát Phương Hồi Nguyên Tử! \ "

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Phách

\ "Ba ngày sau linh tử chuyên buổi đấu giá, ta muốn gặp đến Bát Phương Hồi Nguyên Tử! \ "

Tô Khải yêu cầu, nhất thời làm cho Lam Nguyệt sắc mặt đại biến.

\ "Tô phong chủ, người yêu cầu này quá phân. Chúng ta bán đấu giá biết làm ăn cứu tín dự, nếu là không có tín dự, chúng ta đấu giá hội sinh ý cũng liền làm chấm dứt. \ "

\ "Người yêu cầu này, thứ cho Lam Nguyệt không còn cách nào bằng lòng! \ "

Lam Nguyệt nghĩa ngôn từ nói rằng,

\ "Tám thành! \ "

Tô Khải khinh phiêu phiêu nói.

Lam Nguyệt liếm liếm khô ráo môi đỏ mọng, hướng về phía tám thành mê hoặc, mạnh mẽ áp tâm xá.

\ "Tô phong chủ, đây là giá vắn đề, đây là vấn đề nguyên tắc. Người yêu cầu, ta tuyệt đối không còn cách nào bằng lòng tới! \ "

\ "Chia ba bảy thành! \ "

Ngoài cửa Lam Phong đại nhân nghe xong Tô Khải cùng Lam Nguyệt hai người giao dịch, da mặt co lại mãnh liệt ngăn.

Tầng chia làm, đừng xem số lượng nhiều, thế nhưng mỗi tháng tổ chức tràng linh từ chuyên buổi đấu giá, năm qua chính là mười vạn linh thạch thu nhập.

Mười vạn linh thạch thu nhập, mới Tô Khải nhìn lại thành làm trò, thà rằng cửa ra ác khí, cũng muốn một trăm ngàn này linh thạch chia làm.

Lam Nguyệt hai tay run nhè nhẹ, hai vai nhịn xuống rung động, không còn cách nào kiềm nén tâm xao động tâm tình.

\ "Tô phong chủ, thật thực sự là nguyên tắc \ "

\ "Chia 4:6 thành! \ "

Tô Khải nói, tựa như đem đao nhọn, nghiêm khắc đâm vào Lam Nguyệt đầu quả tim, trong nháy mắt đánh tan nội tâm của nàng chế tạo đứng lên phòng tuyến.

\ "Tô phong chủ, người thắng! \ "

Mới Lam Nguyệt nói ra người thắng ba chữ trong nháy mắt, Lam Nguyệt như trút được gánh nặng, dường như trước trên người mình đè nặng thái sơn vậy, để cho nàng thở dốc tới.

\ "Hợp tác vui vẻ! \ "

Lam Nguyệt lộ ra nụ cười sáng rỡ, dường như đầu hạ tiết nở rộ cây mẫu đơn, kiều diễm có thể phương vật.

\ "Hải Châu phòng đấu giá nguyên tắc bị ta dây xéo, nào hiểu rõ Lam tiên tử người nguyên tắc, giá trị cần gì phải? \ "

Tô Khải chế giễu hỏi.

Lam Nguyệt rồi Tô Khải vậy, gió kia tình, làm người ta tiêu hồn.

\ "Bỏ tiên nguyên tắc, vô giá! \ "

\ "Chỉ vì người hữu duyên lưu! \ "

Ly khai Tô Khải thư phòng, nắng ánh mặt trời rơi, làm cho Lam Nguyệt cảm giác được dường như đã có mấy đời.

\ "Lam Phong đại nhân, người nói ta đối kháng đối đầu! \ "

Lam Nguyệt tâm tình lúc này tự, còn lâu mới có được trên mặt hân bình tĩnh như vậy.

Hải Châu phòng đấu giá làm làm nguyên tắc, liền tại chính mình tay bị bán đứng.

Tiêu Hóa Hòa cùng Tô Khải giữa hai người, tuyển trạch người nào Lam Nguyệt nhắm mắt lại cũng có thể tuyển ra tới, huống chi Tô Khải còn gia tăng rồi mỗi đêm 30 vạn linh thạch thêm đầu, để cho nàng căn bản không có dũng khí tới cự tuyệt.

Mỗi tháng lần linh từ chuyên buổi đấu giá, tuyệt đối có thể làm cho thành Kim Lăng phân bộ, trở thành Hải Châu phòng đấu giá công trạng tốt nhất phân bộ đứng đầu.

Lam Phong đại nhân trầm mặc nghĩ, ước chừng rồi hồi lâu, gian nan phun ra câu tới.

\ "Chia 4:6 thành, Tô phong chủ bức này Phách, vượt qua xa bọn ta có thể tưởng tượng. Mỗi đêm 30 vạn linh thạch, chính là vì cho cừu nhân ám ức, hăng hái, hào khí xông, chỉ có đại hiệp lại vừa hình dung. \ "

\ "Tiểu thư người biểu hiện cũng phi thường sai rồi, nếu như đổi thành ta, sợ rằng chia ba bảy thành thời điểm đáp ứng! \ "

\ "Lam Phong đại nhân, nếu chúng ta đã đáp ứng rồi Tô phong chủ, như vậy thì tiện tay bán một cái nhân tình, đem thủ tiêu Bát Phương Hồi Nguyên Tửu bán đấu giá tin tức, tạm thời phong tỏa, cấm làm cho Tiêu Hòa Hòa biết được. \ "

Lam Nguyệt vì vì quật khỏi môi đỏ mọng, nữ nhân nhưng là thù rất dai.

Tiêu Hòa Hòa dám cầm Bát Phương Hồi Nguyên Tửu tới uy hiếp nàng, mối thù này nàng nhưng là nhớ rõ.

Quân gia thù, mười năm muộn!

Đổi đầu, tiểu nữ thù, đã đủ!

Lam Nguyệt cùng Lam Phong rầm rộ phản sau khi rời khỏi, Tô Khải đem Tần Đỗ Khang gọi.

\ "Các chủ gọi lão hủ có chuyện gì? \ "

Tần Đỗ Khang lễ độ cung kính khom người một cái, không chút nào trước đây đổi đầu Tiêu Cường ngạo khí.

Tần Đỗ Khang đối nhân xử thế kiêu căng, nhưng là đối với Nhường Tửu thuật si mê, cũng là không người nào có thể cùng. Từ biết được Tô Khải Nhường Tửu thuật không tạo nghệ, Tần Đỗ Khang đổi đầu Tô Khải lòng kính trọng, dường như Hoàng Hà nước, thao thao tuyệt.

\ "Tần lão, ta đã hướng Lam Nguyệt tiền tử đề cử, người Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu đem sẽ trở thành linh tửu buổi biểu diễn dành riêng đệ nhất món món đồ đấu giá! \ "

Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu là đệ nhất món món đồ đấu giá!

Oanh!

Tần Đỗ Khang văng đầu ngất, dường như có vạn con ong mật ghé vào lỗ tai hấn hỉ.

Linh tửu buổi biểu diễn dành riêng đệ nhất món món đồ đấu giá, cái này là bức nào vinh dự, hưởng chi là Hải Châu phòng đấu giá khuyhnh tổ chức linh tửu buổi biểu diễn dành riêng, Tần Đỗ Khang đã xem ra cuộn cuộn mà đến danh.

Đấu giá hội đệ nhất món món đồ đấu giá mặc dù so sánh lại không áp trực vật, nhưng là lại đặt móng rồi đấu giá hội cách điệu, là buổi đấu giá môn.

Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu có thể làm linh tửu buổi biểu diễn dành riêng đệ nhất món món đồ đấu giá, đây là đối với hắn lớn nhất khẳng định.

Linh tửu buổi biểu diễn dành riêng sau đó, chính mình danh, đem thăng lên cửu tiêu.

\ "Đa tạ Các chủ tài bồi! \ "

Tần Đỗ Khang kích động đến sắc mặt đỏ bừng, hận đến can não tô tới đáp Tô Khải.

Đối với Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu phẩm chất, Tần Đỗ Khang người sáng tạo này lại rõ ràng, nếu là không có Tô Khải thay đổi, mới linh tửu buổi biểu diễn dành riêng cũng chính là bình thường món món đồ đấu giá, tuyệt đối không còn cách nào thân là linh tửu buổi biểu diễn dành riêng môn.

\ "Tần lão người đừng khiêm tốn, vội vàng đem người viện môn đổi thành mới. Tam ngày sau linh tửu buổi biểu diễn dành riêng, đến lúc đó người danh khí tất nhiên phi xông, trở thành Thanh Châu trứ danh Nhường Tửu đại nhân, đến lúc đó phóng khách theo nhau mà đến, cẩn thận người viện môn bị đập phá rồi! \ "

Tô Khải nhạo báng nói rằng.

Làm Hải Châu phòng đấu giá loại này quái vật lớn toàn bộ hoạt động thời điểm, nó bộc phát ra năng lượng là cực kỳ kinh người, vèn vèn đến thời gian, hơn nữa Thanh Châu cũng đã biết được Hải Châu phòng đấu giá sẽ phải cử hành linh tửu buổi biểu diễn dành riêng.

Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu.

Ngũ Hoa Linh Tửu.

Bích Ba Ly Hồn Tửu.

Những thứ này nguyên bản yên lặng vô danh tên, thời gian truyền vào rất nhiều tu sĩ tai, thành vì mọi người nghị luận âm i đối tượng.

Đương nhiên, rộng nhất chịu tu sĩ thảo luận, còn là linh tửu buổi biểu diễn dành riêng áp trực vật.

Đấu giá hội áp trực vật, từ trước đến nay che che giấu giấu, thần bí dị thường, không phải tin tức linh thông giả, đều không thể thẳng đến áp trực vật thật nhân.

Mà lần này Lam Nguyệt vì hãm hại Tiêu Hỏa Hỏa đem, càng là đem việc giữ bí mật làm tới cực điểm, điểm tin tức cũng không có tiết lộ, chỉ là đối ngoại nói áp trực vật chính là chùng nhảy qua thời kì Hồi Nguyên Tử.

Nếu như phổ thông phòng đấu giá muốn tổ chức loại này quy cách đấu giá hội, cũng không sớm chiều lúc.

Thế nhưng Hải Châu phòng đấu giá mạng giao thiệp rộng, rất liền thể hiện ra, thậm chí ngay cả quanh năm ẩn cư sơn dã trong lúc đó người ẩn cư, đều nhận được Hải Châu phòng đấu giá thư mời.

Quần sơn đứng đầu, tọa lạc gian bí mật động phủ, danh năm văn sĩ ngồi xếp bằng ở trên bờ đoàn, mãnh liệt mở cặp mắt ra, nam nam nói rằng.

\ "Ta thể chất đặc thù, đến nay không có tìm được ta có thể dùng Hồi Nguyên Tử, hy vọng lần này Hải Châu phòng đấu giá sẽ làm ta thất vọng. \ "

Nếu là có những người khác mới động phủ đứng đầu, tất nhiên sẽ nhận ra vị này năm văn sĩ chính là Thanh Châu đại danh đỉnh đỉnh hạng người -- Phi Vũ đạo nhân.

Phi Vũ đạo nhân lúc còn trẻ, đã từng đạt được cây thần bí lông vũ, dung vào bên trong cơ thể sau đó, tạo thành chủng Cửu Châu chưa bao giờ có linh thể -- Phi Vũ thân thể.

Phi Vũ thân thể cực kỳ mạnh mẽ, gần tốc độ tu luyện kỳ, hơn nữa bản thân độn thuật càng là viễn siêu cùng trình tự tu sĩ, tiến có thể công lui có thể thủ, tiêu sái tự tại.

Thế nhưng Phi Vũ thân thể đồng thời cũng khôn nhiều Phi Vũ đạo nhân, đến nay hẳn đều không có tìm được mình có thể dùng Hồi Nguyên Tử, có thể dùng hẳn chiến đấu không còn cách nào hoàn toàn thì triển ra.

\ "Linh tử buổi biểu diễn dành riêng, hy vọng muốn cho ta thất vọng! \ "

Thanh Châu thành nhỏ, ven đường Mại Du Ông, bên hông ngọc bội linh quang chớp động.

\ "Linh tử buổi biểu diễn dành riêng! \ "

\ "Đi? Liệt Dương Uẩn Hồn Tử có thể tắm bỏ hồn phách! \ "

Mại Du Ông hô hấp nhất thời dồn dập, hai mắt ửng đỏ.

\ "Ta được cứu rồi! \ "

Dứt lời, Mại Du Ông nhắc lên đạo độn quang, hướng phía thành Kim Lăng phi độn dựng lên.

Như mỗi một loại này cùng loại màn, mới Thanh Châu mỗi bên đều có phát sinh, từng đạo độn quang xông dựng lên, mà bọn họ nhãn, chính là thành Kim Lăng, tam ngày sau linh tử buổi biểu diễn dành riêng.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: linh tử bảng

\ ", Hải Châu phòng đấu giá chân đồng ý chín phần thành, ta chuyện này làm thế nào? \ "

Tiêu Hỏa Hỏa tâm trận vui vẻ cùng kiều ngạo, có thể làm cho Hải Châu phòng đấu giá bậc này quái vật lớn cúi đầu, Tiêu Hỏa Hỏa đối với mình cử động có chút tự đắc.

\ "Trẻ nhỏ dễ dạy! \ "

Cổ Lão sờ râu một cái nói rằng, linh tử chuyên buổi đấu giá tại hẳn dự liệu đứng đầu, thế nhưng Tiêu Hỏa Hỏa có thể làm cho Hải Châu phòng đấu giá đồng ý chín phần thành, đây là niềm vui ngoài ý muốn.

\ "Chín phần thành, lần này linh tử chuyên buổi đấu giá sợ là có hơn vạn linh thạch thu hoạch! \ "

Tiêu Hòa Hòa liếm liếm khô ráo môi, tâm mảnh nhỏ hừng hực.

Tuy là hần sinh ra Tiêu gia, nhưng cuối cùng là không tiểu bối, tuy là hần có Cổ Lão tương trợ, nhưng Cổ Lão chỉ còn nói tàn hồn, cũng không tài vật. Vạn linh thạch, đây là hần cái này thế hệ thấy lớn nhất khoản tài phú rồi.

\ "Linh thạch vẫn là thứ nhì, lần này linh tử buổi biểu diễn dành riêng, ngươi còn có càn đại thu hoạch? \ "

\ "Thu hoạch gì? \ "

Tiêu Hòa Hòa nghi hoặc hỏi.

\ "Danh khí! \ "

\ "Trận này linh tử buổi biểu diễn dành riêng sau đó, ngươi ở đây Nhưỡng Tửu danh khí nhất định phi xông, từ yên lặng vô danh thành vì mọi người kính ngưỡng Nhưỡng Tửu đại nhân! \ "

\ "Danh khí mang cho ngươi tới chỗ tốt, dùng bao lâu ngươi sẽ rõ ràng. \ "

\ "Đại Tấn đế vương biết mời không yên lặng vô danh Nhưỡng Tửu cùng nhau thưởng thức rượu ngon sao? Nếu là không có danh khí, thậm chí ngay cả loại này đấu giá hội buổi biểu diễn dành riêng thư mời ngươi đều thu được. \ "

\ "Ngẫm lại xem, chờ ngươi danh khí hiển hách sau đó, sẽ có bao nhiêu đại năng tu sĩ xin ngươi chế riêng cho linh tử, sẽ có bao nhiêu nhà giàu có thể mời ngươi thưởng thức rượu ngon. Ra, các ngươi nhất định sẽ bị tu sĩ bá phủng đập phá môn. \ "

Nghe xong Cổ Lão miêu tả mỹ cảnh, Tiêu Hòa Hòa thời gian ngây dại.

\ "Thật có thể chứ? \ "

\ ", liền chính là than linh tử, là có thể mang đến cho ta lớn như vậy danh khí! \ "

Tiêu Hòa Hòa nhìn chợt hiện lo âu và tự tin.

Cổ Lão mũi hừ lạnh: \ "Ngươi cho rằng Bát Phưong Hồi Nguyên Tửu là phổ thông linh tử sao? Chỉ cần Bát Phưong Hồi Nguyên Tửu xuất thế, tất nhiên có thể vào linh tử bảng. \ "

Vào linh tử bảng!

Tê --

Tiêu Hòa Hòa ngược lại hút ngum khí lạnh, hai mắt trừng lão ra, Bát Phưong Hồi Nguyên Tửu lại có thể như linh tử bảng, thảo nào có bó lớn như vậy cái.

Linh tử bảng, cùng đá kỳ lạ tấm gương, vơ vét rượu ngon, bao dung từ cổ chí kim, tổng cộng cũng liền trên dưới một trăm ba loại, bình thường là linh tử trên bảng rượu ngon, không là chịu đến vô số tu sĩ tung hô linh tử.

Hơn nữa, linh tử trên bảng trên dưới một trăm ba loại linh tử Tửu phưong người sáng tạo, bây giờ vẫn còn tồn tại đủ ngũ chỉ số. Bát Phưong Hồi Nguyên Tửu sáng lên bảng, chính mình danh khí tất nhiên thẳng lên cửu tiêu.

Tiêu Hòa Hòa hưng phấn nắm chắc nắm tay, hai mắt lóe ra hưng phấn nhân thần.

Đại trưởng lão, ngươi đem ta trực xuất Tiêu gia, bỏ lỡ Tiêu gia quật khởi cơ hội tốt, lại sẽ tự trách?

Ly Mộng, ngươi bỏ ta mà, đầu nhập Tô Khải ôm ấp, có thể sẽ hối hận?

Tô Khải, ta Tiêu Hòa Hòa chính là thật mệnh, ta quật khởi đường, há là ngươi có thể đủ chặn?

Kể đó ba đứng đầu, Cổ Lão toàn bộ chế riêng cho Bát Phưong Hồi Nguyên Tửu. Thế nhưng Bát Phưong Hồi Nguyên Tửu thành phẩm phi, đấu giá hội đoạt được 700 linh thạch rất liền tiêu hao hết.

Vì chế riêng cho nhiều đủ Bát Phưong Hồi Nguyên Tửu, Tiêu Hòa Hòa cắn răng, ngân hàng tư nhân nhận vạn linh thạch, toàn bộ dùng cho chế riêng cho linh tử.

3h gian, trong nháy mắt mà.

Tiêu Hòa Hòa mặc vào đấu bông màu đen, hướng phía Hải Châu phòng đấu giá đi. Khi hần vừa mới đi vào Hải Châu phòng đấu giá đại môn, cước bộ nhất thời ngừng tới, con ngươi đột nhiên rút lại, con ngươi đứng đầu, nhất thời nhiều hơn ba đạo nhân ảnh.

Tô Khải, Tần Đỗ Khang cùng Ly Mộng ba người chậm rãi đi tới!

Mới Tiêu Hóa Hóa chứng kiến Tô Khải trong nháy mắt, Tô Khải cũng đã nhận ra Tiêu Hóa Hóa tồn tại, khoe miệng lộ ra trên tức nụ cười, tay trái chú ý gian leo lên Ly Mộng eo nhỏ.

Mới Tô Khải tay trái đặt lên Ly Mộng eo nhỏ trong nháy mắt,

Xuất thần muốn sự tình Ly Mộng thân thể nhất thời cứng lại rồi, song mỹ mâu chứa đựng nhân nhật tức giận.

Còn không có đợi đến Ly Mộng phát tác, Tô Khải ngả ngón giờ lên Ly Mộng tinh xảo ba, dừng chỉ có hai người bọn họ có thể nghe được thanh âm nói.

\ "So với quên chúng ta trong lúc đó ước định! \ "

Ly Mộng sắc mặt cương, nhãn thần âm đạm tối, tâm biệt khuất, giống như bị đùa giỡn ngược đãi rồi vậy.

Thế nhưng, mặc dù nàng lòng có trăm vạn không tình nguyện, cũng phải phối hợp Tô Khải diễn kịch.

Trải qua những thứ này ở chung, nàng cũng biết biệt hiệu bên ngoài Tô Khải, cũng giống như nghe đồn như vậy hoa tâm, chỉ ít đối với mình không có bất kỳ quá trốn cừ động.

Hiện tại hần mới trước cổng chúng đứng đầu đùa giỡn chính mình, Hóa ca hần nhất định liền ở chung quanh.

Ly Mộng nhãn thần tỏa ra bốn phía, tìm kiếm Tiêu Hóa Hóa thân ảnh.

\ "Chính xác nhìn loạn! \ "

\ "Hàm tình mạch mạch, hai mắt nhìn chăm chú, nghĩ như vậy đôi tình nhân! \ "

\ "Quý cùng người là tình lữ đâu! \ "

Ly Mộng rồi nhìn, hận đến chân đạp mới Tô Khải trên người.

\ "Ai -- quả nhiên! \ "

Tô Khải lộ ra quả thể đáng đáp.

\ "Quả nhiên cái gì? \ "

\ "Quả nhiên kỹ xảo đủ dung nhan trị thấu, đó là một xem dung nhan trị thời kì! \ "

Đối với Tô Khải mặc danh kỳ diệu nói, Ly Mộng thời gian trượng sờ đầu não, ngờ ngác trông coi gần trong gang tấc Tô Khải.

Ly Mộng có chút đại ra đáng đáp, roi vào Tiêu Hóa Hóa nhìn lại hoàn toàn là khác chứng đáng đáp.

Hàm tình mạch mạch!

Tiền nhân này, nàng chưa từng có như thế hàm tình mạch mạch xem chính mình, nhưng ở trước cổng chúng đứng đầu, cùng không nhận thức nam nhân, liếc mắt đưa tình, nhìn trộm.

Tiền nhân!

Dâm phụ!

Dễ dàng thay đổi!

Tiêu Hóa Hóa tâm oán độc, tựa như con rắn độc lại tựa như, muốn đem hần tâm lý trí tất cả đều cắn nuốt.

Lúc này, Lam Phong đập mạnh lấy nhỏ bé từng bước đi tới.

\ "Lão tiên sinh ngài đã tới! \ "

Lam Phong đại nhân mặt nhợt Tiêu Hóa Hóa chào hỏi, nếu không có muốn sợ quá chạy mất Tiêu Hóa Hóa, hần đã sớm bàn tay quật.

Bị Tô Khải cùng Ly Mộng hai người tức ngắt đầu Tiêu Hóa Hóa, cũng không có chú ý tới người đến, nhẹ nhàng ứng.

\ "Lão tiên sinh, chúng ta đã an bài cho ngài được rồi lâu bao sưng. Tiểu Vũ, mang lão tiên sinh bao sưng! \ "

Tiêu Hóa Hóa tâm căm giận không duyên cớ, thế nhưng cũng biết Hải Châu phòng đấu giá là mình có thể dương oai phương, dẫn mạo mỹ thị nữ đi trước lâu bao sưng, không chút nào nhận thấy được Lam Phong đại nhân lãnh đạm thái độ, có cái gì thích hợp phương.

Đuổi đi Tiêu Hỏa Hỏa, Lam Phong đại nhân liền vội vàng nghênh đón.

\ "Tô phong chủ đại giá quang lâm, thật là làm cho chúng ta Hải Châu phòng đấu giá thật là vinh hạnh! \ "

Lam Phong mặt to không ra đầy đầy nụ cười.

\ "Linh tử buổi biểu diễn dành riêng chính xác thế nào? \ "

Tô Khải hỏi.

\ "Tô phong chủ yên tâm, cắt tận đang nắm trong tay đúng đầu. Tham gia lần này linh tử buổi biểu diễn dành riêng tu sĩ đứng đầu, có ít nhất mười vị kết đan Đan tiền bối! \ "

Nghe được có kết đan đan tu sĩ tham gia lần này linh tử buổi biểu diễn dành riêng, Ly Mộng thần sắc có chút ngưng trọng.

Thanh Châu đứng đầu, nguyên tu sĩ thần long thấy, tung tích có thể tìm ra, không phải đại sự tuyệt lộ. Vì vậy kết đan đan tu sĩ đã là Thanh Châu rõ ràng không tối cường nhóm tu sĩ.

Ngắn ngủi ba bên trong, làm cho chỉ ít mười vị kết đan tu sĩ tham gia đấu giá hội, có thể thấy được Hải Châu phòng đấu giá thủ đoạn đứng đầu lợi hại.

\ "Tô phong chủ, chữ đệ nhất hào bao sương đã vì ngươi chính xác được rồi, mời ngươi đi theo ta. \ "

Nói Lam Phong đại nhân mang theo Tô Khải ba người, đi trước lầu ba chữ đệ nhất hào bao sương.

Hải Châu phòng đấu giá phòng bán đấu giá chia làm ba tầng, tầng là phòng khách, bất luận cái gì tham gia bán đấu giá tu sĩ cũng có thể tiến nhập. Lầu là bao sương, vì vị thế chính xác, thành Kim Lăng tam đại Tộc tham gia đấu giá hội, mới lầu thì có dành riêng bao sương.

Còn như lầu ba chữ bao sương, nhân vật bình thường có thể vào, đó là Hải Châu phòng đấu giá vì tôn kính nhất quý khách chính xác. Tỷ như lần này tham gia đấu giá hội kết đan tu sĩ, mà Tô Khải cũng thứ ba liệt.

Thậm chí Hải Châu phòng đấu giá đem chữ đệ nhất hào bao sương lưu cho Tô Khải, có thể thấy được đối với hắn coi trọng trình độ.

Chữ đệ nhất hào bao sương đã sớm chính xác được rồi phong phú linh quả, ánh sáng màu tiên diễm, hương vị hợp lòng người, khiến người ta muốn ăn mở rộng ra.

\ "Tần lão, muốn khách khí! \ "

Tần Đồ Khang cũng không có khách khí, thưởng thức trên bàn linh quả.

\ "Ăn ngon! Nếu là theo chân Các chủ người, lão hủ cái này thế hệ sợ rằng đều ăn đến bụng này mỹ vị! \ "

Tô Khải cười hắc hắc: \ "Đến khi lần này linh tử buổi biểu diễn dành riêng sau khi chấm dứt, Tần lão người danh đại hiển, đến lúc đó cái gì linh quả ăn được. \ "

Ly Mộng trông coi Tô Khải hai bên người ném linh quả, không chút nào động thủ ý niệm trong đầu.

Những thứ này linh quả tuy là hi hữu, nhưng nàng chung quy sinh ra Phượng tộc, những thứ này linh quả nàng mới Tộc đã sớm ăn, nhieu này suy tư.

Linh tử buổi biểu diễn dành riêng cử hành, làm rối loạn Ly Mộng nguyên bản kế hoạch.

Nguyên bản Ly Mộng nào hiểu rõ Thanh Minh Nguyệt Tửu sau đó, dự định tìm một cơ hội cùng Tô Khải hòa hoãn hệ, từ Tô Khải tay đạt được Thanh Minh Nguyệt Tửu.

Nhưng là linh tử buổi biểu diễn dành riêng sau đó, Ly Mộng nhắm mắt lại cũng có thể nghĩ đến, Tô Khải nhất định sẽ bị cái khác thanh thể tung hô, chính mình còn muốn tương từ trở hết tài năng, vậy khó khăn.

Đang ở Ly Mộng suy tư thời điểm, \ "Đương -- đương -- đương --\ " tu hành giòn chuông vang bắt đầu, nói màn ánh sáng năm màu rơi, huyền lệ loá mắt.

\ "Thiếp Lam Nguyệt, so sánh với chư vị đang ngồi đều biết thiếp danh tiếng, lần này làm linh tử buổi biểu diễn dành riêng bán đấu giá, thật là vinh hạnh! \ "

Bản thân sắc kéo dài váy Lam Nguyệt chân thành đi tới, phong hoa tuyết luân, trong nháy mắt liền hấp dẫn ở đang ngồi tu sĩ ánh mắt, cho dù là ở đây nữ tu sĩ, đều do nhìn chăm chú vào Lam Nguyệt, mơ hồ sản sinh đổ kị.

Khuynh quốc khuynh thành!

Quá yêu diễm rồi!

Tô Khải chứng kiến Lam Nguyệt trong nháy mắt, lại bị nàng cho kinh diễm đến rồi. Đã thành, cái yêu tinh này thật rất biết lợi dụng chính mình ưu thế. Đường như rằng ngọc Trụ vậy thon dài hai chân, đường như tròn vậy bầy động, tinh tế tron mềm, dù cho dùng Tô Khải xoi mói nhân thần, cũng lấy ra chút nào tỳ vết nào, phảng phất thế gian nhất tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ.

Trước mắt Lam Nguyệt, vì chính xác linh tửu buổi biểu diễn dành riêng, có thể vẽ lên rồi tinh xảo trang điểm da mặt, trên người sắc quần dài muốn đi thường vậy bảo thủ, nơi ngực bán trong suốt sa mỏng, cảnh xuân như ẩn như hiện, nói rãnh sâu phảng phất hắc động vậy, hấp dẫn mọi người nhân thần.

\ "Hiện tại ta tuyên bố, linh tửu chuyên buổi đầu giá thức bắt đầu! \ "

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: tấm màn đen

Linh tửu buổi biểu diễn dành riêng thức bắt đầu!

Cùng lúc đó, phía sau lệch cửa mở ra, danh ăn mặc áo dài, thân thể thướt tha thị nữ chân thành đi tới, tay ngọc nhỏ dài đầu trên lấy ngân sắc khay, khay bị màu lửa đỏ tơ lụa che lại, khiến người ta thấy rõ trong bảo vật.

Lam Nguyệt bãi động thon dài không tỳ vết đùi đẹp, nhẹ nhàng liêu, đẩy ra ngân sắc trên khay tơ lụa, lộ ra trên khay ngọc chất bầu rượu, tinh ich trong sáng, xuyên thấu qua ngọc bích có thể chứng kiến trong màu hồ phách rượu ngon.

\ "Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu, có tấm bỏ hồn phách hiệu quả, giá quy định 500 linh thạch, mỗi lần tăng giá được ít hơn so với 50 linh thạch. \ "

Theo Lam Nguyệt mang theo ba phân mị hoặc ngôn ngữ roi, toàn bộ đầu giá hội hiện trường nhất thời lửa nóng.

Tấm bỏ hồn phách rượu ngon!

Không ít tu sĩ liếm liếm khô ráo môi, hai mắt hùng hực nhìn chăm chăm ngân sắc trên khay rượu ngon.

Hồn phách đối với tu sĩ tầm quan trọng, không cần nhiều lời, thậm chí so với thân thể còn trọng yếu hơn. Thế nhưng tấm bỏ hồn phách thủ đoạn lại phi thường rất thừa thớt, tuy là cũng có dưỡng hồn mộc, cứu chuyển hoàn hồn quả loại này thần vật có thể tấm bỏ hồn phách, thế nhưng những thần vật này không là linh ngộ, cho dù là kết đan tu sĩ đều chỉ có thêm nhỏ dãi.

Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu tấm bỏ hồn phách công hiệu, mặc dù so sánh lại không dưỡng hồn mộc, cứu chuyển hoàn hồn quả loại này thần vật, thế nhưng đồ số lượng nhiều có thể vào tay, đặc biệt đối đầu tiếp tục tấm bỏ hồn phách tu sĩ, nhất định chính là cho bọn hắn mở ra phiên mới đại môn.

Vèn vèn đến cái hô hấp thời gian, thì có tu sĩ kiểm chế lại tâm hoà nhiệt.

\ "600 linh thạch! \ "

Giá này, giống như là khóa Hòa Tinh rơi vào liệt dầu đứng đầu, nhất thời dẫn bạo liễu đầu giá hội hiện trường tu sĩ nhiệt tình.

\ "650 linh thạch! \ "

\ "700 linh thạch! \ "

Thường lui tới vì khóa linh thạch đều phải tính toán chi li tu sĩ, lúc này tổn linh thạch thật giống như linh thạch là tiền dạng, vèn vèn đến thời gian uống cạn chun trà, liệt dương rượu sư giá cả đã đột phá ngàn linh thạch.

Đến khi giá cả ngàn linh thạch sau đó, ra giá tu sĩ rõ ràng giảm thiểu, cùng lúc đó lầu bao sương tu sĩ, bắt đầu phát, nhao nhao gia nhập vào Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu truy đuổi đứng đầu.

Khoảng khắc đứng đầu, Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu giá cả tại mọi người kinh hãi cùng ánh mắt hâm mộ, 1500 linh thạch đại nhân.

\ "1600 linh thạch! \ "

\ "Lão hủ Mại Du Ông, ta tình huống ở đang ngồi đồng đạo nói vậy đều biết, cũng xin chư vị nhường lão hủ không! \ "

Lão già Mại Du Ông thanh âm, từ lâu ba chữ bao sương truyền đến đi ra, mới chân nguyên gia trì đứng đầu, hắc thanh âm tuy là vang, nhưng là lại có thể làm cho ở đây hết thấy tu sĩ nghe rõ.

\ "Nguyên lai là tới tìm Mại Du Ông tiền bối, hắc cư nhiên cũng tham gia lần đấu giá này biết! \ "

\ "Mại Du Ông tiền bối độc thật đáng thương, có người nói chỉ còn đạo tàn hồn rồi! \ "

\ "Lần này linh tửu buổi biểu diễn dành riêng có Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu, làm sao không thể hấp dẫn Mại Du Ông tiền bối! \ "

Mại Du Ông tự tính danh, nhất thời bị ở đây tu sĩ nhận ra được.

Kết đan tu sĩ, mới Thanh Châu tu tiên giới đều là đức vọng trọng chi thể hệ. Hơn nữa cái này Mại Du Ông tiền bối vẫn là người đáng thương, năm 500 đầu gối chỉ có danh độc, hết lần này tới lần khác Mại Du Ông độc bị Ma Đạo Tông Môn ám toán, chỉ còn đạo tàn hồn.

Độc bị hại, Mại Du Ông giống như là phát điên dạng tìm kiếm Ma Đạo Tông Môn phục, dạ chi gian ngay cả tàn sát tam đại Ma Đạo Tông Môn, mấy nghìn ma đầu, thời gian hung uy truyền khắp Thanh Châu.

Nhìn thấy Mại Du Ông ra tranh đoạt Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu, lâu cùng lâu Trúc Cơ tu sĩ, nhao nhao lộ ra bất đắc dĩ thần sắc.

Vô luận là bản thân vẫn là tiền, bọn họ đều không thể cùng Mại Du Ông so sánh với, chỉ có thể bất đắc dĩ tuyền trạch buông tha.

\ "Mại Du lão đầu, đấu giá hội giá cả giả, người ở nơi này không tốt! \ "

Lâu ba khác gian bao sương truyền đến hừ lạnh.

\ "1700 linh thạch! \ "

Mại Du Ông sắc mặt biến thành lãnh, hắc cũng biết mình đối với Trúc Cơ tu sĩ còn có,

Nhưng là muốn ngăn cản kết đan tu sĩ giá cả, vậy coi như có chút thật.

\ "3000 linh thạch! \ "

\ "Vi ta, Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu lão phu tình thế bất buộc! \ "

Mại Du Ông hừ lạnh, hai mắt ửng đỏ.

Lâm tàn hồn hiện tại càng ngày càng ổn định, mặc dù mình bí pháp bảo hộ Lâm tàn hồn, thế nhưng nếu tìm lại được tẩm bổ hồn phách bảo vật, Lâm tuyệt đối chống đỡ năm.

\ "3500 linh thạch! \ "

\ "4000 linh thạch! \ "

Mại Du Ông lần nữa lộ ra người gây sự tư thế.

Tê --

Nghe được 4000 linh thạch giá cả, mọi người tại đây nhao nhao ngược lại hút ngậm khí lạnh.

Ấm Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu giá trị, hai nghìn linh thạch cũng đã đến đỉnh rồi, dù cho đang đấu giá biết, 3000 linh thạch cũng đã là có thể lại giá cả.

Mại Du Ông ra giá 4000 linh thạch, thuần túy chính là nóng lòng.

Mới Mại Du Ông ra giá 4000 linh thạch sau đó, cho dù là lâu ba kết đan tu sĩ, cũng hành quân lặng lẽ, lại cổ họng.

\ "4000 linh thạch lần một! \ "

\ "Hai lần! \ "

\ "Ba lần! \ "

\ "Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu thuộc về Mại Du Ông tiền bối đoạt được! \ "

Lam Nguyệt quyển rũ thanh âm rơi, tuyên bố Liệt Dương Uẩn Hồn Tửu đoạt huy chương.

\ "Kể đó là bốn trăng buổi đầu giá đệ nhất món món đồ đầu giá \ "

Mới Hải Châu phòng đầu giá bên ngoài, danh bào niên nhân bước chậm đi ở trên đường cái, xuyên toa mới tới lui hơi thờ đoàn người. Thế nhưng làm người ta kinh ngạc là, đầy phố tu sĩ, lại tựa như không có ai nhận thấy được bào niên nhân tồn tại, bào niên nhân thật giống như tồn tại ở trên thế giới này vậy.

Bào năm người thần sắc thờ ơ đi vào Hải Châu phòng đầu giá, cửa chính hai đầu với đá kiểm tra sư tử, cư nhiên không phản ứng chút nào.

Cái này hai con sư tử đá tuy là chỉ có Trúc Cơ thật, nhưng là chuyên môn với dò xét, coi như là kết đan tu sĩ đều trốn tránh cửa dò xét.

Thế nhưng bào năm nam nhân, lại có thể chút nào lên vào Hải Châu phòng đầu giá đứng đầu.

\ "Tràng phở thông đầu giá hội, làm cho Kim Phù rung động? \ "

Bào niên nhân từ tốn nói, bản thân bào, nơi ngực thêu không \ "Tôn \ " chữ.

Tôn đạo nhân, nếu là có kết đan tu sĩ nhìn người nọ, tất nhiên sẽ kinh hô lên, linh từ buổi biểu diễn dành riêng cư nhiên hấp dẫn Nhân Đạo Các bát phương chấp bút nhóm người Tôn đạo nhân.

Nhân Đạo Các, Cửu Châu trên đại lục thần bí nhất không thanh thế, không người nào biết Nhân Đạo Các tông môn ở nơi nào, cũng không người nào biết Nhân Đạo Các có bao nhiêu đệ tử, cũng biết Nhân Đạo Các tông môn kết cấu.

Chỉ biết là Nhân Đạo Các có bát phương chấp bút người hành tẩu Cửu Châu, ghi lại đại sự, được gọi là tu tiên giới sử quan. Hơn nữa Nhân Đạo Các cách mỗi đoạn thời gian sẽ công bố các loại bảng danh sách, giống như Kỳ Thạch bảng, linh từ bảng những thứ này bảng danh sách, đều là xuất từ Nhân Đạo Các thủ.

Nhân Đạo Các, lai lịch bí ẩn, có nghe đồn nói Nhân Đạo Các bát phương chấp bút người dùng nhiều chuyện mệnh danh, là thành lập Nhân Đạo Các, giám sát. Cũng có nghe đồn, Nhân Đạo Các bát phương chấp bút người hành tẩu Cửu Châu, vì tìm kiếm thất lạc Vũ Đế cửu đỉnh, Nhân Đạo Các chính là Vũ Đế hậu người.

Loại nào thuyết pháp, không để lộ ra Nhân Đạo Các mạnh mẽ. Đồng thời Nhân Đạo Các lại tham gia Cửu Châu phân tranh, nhất bảng quan, vì vậy cho dù là Đại Tán thất, đều nguyện ý đắc tội Nhân Đạo Các.

Tôn đạo nhân bước bước ra, khác, tới đến phía trên đại sảnh.

Đầu giá hội phía trên đại sảnh nhiều hơn không người sống, thế nhưng lâu ba mươi tên kết đan tu sĩ, dĩ nhiên không có phát hiện Tôn đạo nhân tồn tại.

\ "Liệt Dương Uẩn Hồn Từ thuộc về Mạo Du Ông tiền bối đoạt được! \ "

\ "Liệt Dương Uẩn Hồn Từ, thì ra là thế! \ "

Tôn đạo nhân khẽ gạt đầu, sáng tỏ Kim Phù rung động nguyên nhân.

Tay cầm bút ngòi vàng, mới kim trang trên viết hàng chữ nhỏ.

\ "Liệt Dương Uẩn Hồn Từ, tám bổ hồn phách hiệu quả, Tàn Đồ Khang sáng tạo độc đáo, Tô Khai thay đổi, danh liệt linh từ bảng trên dưới một trăm bốn vị. \ "

Liệt Dương Uẩn Hồn Từ mặc dù đang linh từ trên bảng đội sổ, nhưng vô luận như thế nào cũng là tiến nhập linh từ bảng tồn tại.

Linh từ, nhiều hơn nữa chừng.

Cũng xong sau, Tôn đạo nhân có đứng dậy rời đi ý niệm trong đầu.

\ "Kim Phù chỉ thị, thành Kim Lăng Tiêu Hóa Hóa có vào Tiềm long bảng tư cách, nhưng coi biểu hiện này, bình thường không có gì lạ, xem ra còn có tiếp lấy quan sát là \ "

Đang ở Tôn đạo nhân tức sắp rời đi thời điểm, Lam Nguyệt câu, làm cho Tôn đạo nhân dừng lại rồi cước bộ.

\ "Ngũ Hoa Linh Từ, ngũ hành tu sĩ đều có thể phục Hồi Nguyên Từ, giá quy định 300 linh thạch, mỗi lần tăng giá được ít hơn so với 50 linh thạch! \ "

Tôn đạo nhân trầm mặc khoảng khắc, mới kim trang không lần nữa viết hàng chữ nhỏ.

\ "Ngũ Hoa Linh Từ, ngũ hành Hồi Nguyên Từ, Tàn Đồ Khang sáng tạo độc đáo, Tô Khai thay đổi, danh liệt linh từ bảng trăm mười lăm vị! \ "

Buổi đầu giá liên tiếp xuất hiện lưỡng chủng danh liệt linh từ bảng linh từ, làm cho Tôn đạo nhân hơi có chút kinh ngạc.

Rất, Tôn đạo nhân kinh hãi nhạ càng thêm nồng nặc, tay phải vì vi run rẩy, mới kim trang viết:

Linh tử bằng trên dưới một trăm sáu vị, Bích Ba Ly Hồn Tử!

Đồng thời xuất hiện ba loại có thể lên bằng bảo vật, Tồn đạo nhân bình tĩnh trên thần sắc, lộ ra sợi vẻ mặt.

Linh tử bằng đệ nhất trên dưới một trăm bảy vị, mưa xuân trời hạn gặp mưa rượu sư!

Tồn đạo nhân mạnh mẽ không chế được chính mình run rẩy hai tay, đem cái này hàng chữ nhỏ, gian nan viết mới kim trang trên.

, Tồn đạo nhân ác mộng xa còn chưa có kết thúc.

Linh tử bằng đệ nhất trên dưới một trăm tám vị

Linh tử bằng trăm mười chín vị

Linh tử bằng đệ nhất trăm ba mươi vị

Mười năm chưa từng cải biến linh tử bằng, trong lúc đó liền nhiều hơn chín loại danh rượu sư, dù cho mà lấy Tồn nói tâm trí người, đều do nhắc lên kinh đảo hải lăng.

\ "Kế đó món đồ đấu giá này, là Cửu Chuyển Trúc Diệp Thanh \ "

Lam Nguyệt nói, rốt cục làm cho Tồn đạo nhân thở phào nhẹ nhõm.

\ "Cuối cùng kết thúc! \ "

Tồn đạo nhân thu hồi kim trang cùng bút ngòi vàng, nghĩ thầm trước mắt sẽ phải đang động đến bút ngòi vàng rồi.

Có lẽ là bị cuộc bán đấu giá này cho kinh ngạc đến rồi, Tồn đạo nhân ma xui quỷ khiến để lại tới, cùng đội đấu giá hội áp trực vật.

Trải qua ba canh giờ kịch liệt cạnh tranh cùng bán đấu giá, Lam Nguyệt trên mép vô thi vô khắc treo nụ cười hưng phấn.

Thành công!

Quá thành công!

Trận này linh tử buổi biểu diễn dành riêng thành công, vượt xa khỏi nàng tưởng tượng!

Linh tử buổi biểu diễn dành riêng sau đó, nàng mới trong tộc vị, xem như là triệt để vững chắc!

\ "Kế đó là bồn tràng buổi đấu giá cuối cùng món bảo vật, cũng là mọi người chờ mong áp trực vật! \ "

Lam Nguyệt mang theo ba phần quyền thanh âm phun ra, đấu giá hội không khí hiện trường, rốt cục đạt tới không đỉnh điểm, phảng phất không sẽ phun trào khỏi tới.

\ "Lần này đấu giá hội là là linh tử buổi biểu diễn dành riêng, cuối cùng món bảo vật này, tự nhiên cũng là linh tử, chư vị đại khả trước đoán một chút! \ "

Lam Nguyệt cũng không có nói thẳng ra cuối cùng áp trực vật, ngược lại mọi người bán không.

\ "Lam Nguyệt tiên tử điểm nói, ta bây giờ bị ngươi câu tâm trong một mạch! \ "

Danh tu sĩ nhin xuống thốt ra.

\ "Nói như vậy, hướng Lam Nguyệt có thể giúp ngươi câu tâm trong một mạch rồi! \ "

Lam Nguyệt trên mặt lộ ra u oán thần tình.

\ "Lam Nguyệt tiên tử thứ lỗi, ta đây không quên mà người có thể nói! Đi vào trong Lam Nguyệt tiên tử đồng dạng đem ta câu tâm trong một mạch! \ "

\ "Lam Nguyệt tiên tử, ngươi điểm công bố đáp án a !, ta nhin được! \ "

\ "Vương đạo hữu ngươi như thế thì nhin ở, cẩn thận lệnh phu nhân về sau không cho ngươi lên giường! \ "

Lam Nguyệt nặn lời nói thô tục, nhất thời để ở tràng tu sĩ bộc phát ra trận cười vang.

\ "Nói thuộc về truyện, cuối cùng chúng linh tử thần kỳ, viễn siêu trước hết thấy linh tử tổng cộng. Trước đây Lam Nguyệt quyết định tổ chức linh tử buổi biểu diễn dành riêng, cũng là bởi vì bình này linh tử! \ "

Lam Nguyệt nói, tựa như con mèo nhỏ trảo, tại mọi người tâm cào ta cào, vạ phần hiếu kỳ, gọi lên mọi người hiếu kỳ.

Lầu bao sương Tiêu Hòa Hòa, định liệu trước, nhìn thấy rốt cục đến phiên áp trực vật, khóe miệng lộ ra nụ cười đắc ý.

Chính mình thời kì, lập tức sắp tới!

Thế nhưng khác, Lam Nguyệt nói làm cho sắc mặt hắc nhất thời âm trầm tối.

\ "Lần này linh tửu buổi biểu diễn dành riêng cuối cùng món bảo vật, chính là Thanh Minh Nguyệt Tửu! \ "

Răng rắc!

Tiêu Hòa Hòa tay chén rượu bị tạo thành bột phấn.

Tại sao là Bát Phương Hồi Nguyên Tửu?

Tiêu Hòa Hòa tâm tràn đầy khiếp sợ, thế nhưng càng nhiều cũng là lửa giận.

\ "Tám màn đen! \ "

\ "Tuyệt đối là tám màn đen! \ "

\ "Lần này linh tửu buổi biểu diễn dành riêng có đại hắc màn, các người Hải Châu phòng đấu giá phải trước mọi người, cho ta không khai báo! \ "

Tiêu Hòa Hòa quát chói tai thanh âm, trong sát na truyền khắp toàn bộ phòng khách, rõ ràng có thể nghe rơi vào ở đây tu sĩ tai.

Tám màn đen?

Đây là chuyện gì xảy ra?

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: đầu chỉ để cho con lừa nó đá a !

Tám màn đen!

Thời điểm đấu giá hội tại tu sĩ, nhao nhao gặp ánh mắt đầu lâu Tiêu Hòa Hòa, có chút háng hái nghe, đến cùng có gì tám màn đen?

Lam Nguyệt nhìn giống như chó đại diện cuồng Tiêu Hòa Hòa, sắc mặt biến thành lãnh.

\ "Hải Châu phòng đấu giá dùng lấy sự tin cậy làm gốc, không lừa già dối trẻ. Tại ai cũng lần thứ 2 tham gia Hải Châu phòng đấu giá đấu giá hội, có hay không tám màn đen, tại đồng tâm nhưng là gương sáng hình dáng sáng sủa! \ "

Lam Nguyệt lần lí do thoái thác, để ở tu sĩ nhao nhao gật đầu gật đầu.

Hải Châu phòng đấu giá đặt chân Thanh Châu nhiều năm, xác thực không có nghe nói có cái gì tám màn đen!

Tiêu Hòa Hòa nhìn thấy Lam Nguyệt trở mặt so với lật sách nhanh, tâm thầm mắng tiện nhân, hận đến đem Lam Nguyệt tám kia tinh xảo khuôn mặt cạo sòn.

\ "Lần này linh tửu buổi biểu diễn dành riêng trực vật chắc là Bát Phương Hồi Nguyên Tửu, Thanh Minh Nguyệt Tửu là cái nào cần thông? Dựa vào cái gì chen đi Bát Phương Hồi Nguyên Tửu? Nó xứng sao? \ "

Tiêu Hòa Hòa liên tục đặt câu hỏi, giọng nói người gây sự.

Tại tu sĩ nghe được hắc bào nhân nói trực vật chính là Bát Phương Hồi Nguyên Tửu, thời điểm hiếu kỳ tới.

Lần này Hải Châu phòng đấu giá việc giữ bí mật làm vô cùng được, tại người, không có ai biết trực vật rốt cuộc là vật gì, người này là như thế nào biết được.

Lam Nguyệt giễu cợt, cười tươi như hoa.

\ "Đấu giá hội trực vật từ chúng ta Hải Châu phòng đấu giá nói tính, từ lúc nào biến thành Bát Phuong Hồi Nguyên Tử, ta làm sao biết? \ "

\ "Huống chi, nói Bát Phuong Hồi Nguyên Tử có gì chỗ thần kỳ, có thể trở thành linh tử buổi biểu diễn dành riêng trực vật. \ "

Tiêu Hòa Hòa mũi hừ lạnh: \ "Bát Phuong Hồi Nguyên Tử chính là tám thuộc tính Hồi Nguyên Tử, Ngũ Hành Tam Kỳ tu sĩ đều có thể uống, khó đủ trở thành trực vật sao? \ "

Tuy không biết Lam Nguyệt tại sao lại đột trở mặt, không nhìn hai người mình trong lúc đó ước định, thế nhưng ta sẽ nói cho Lam Nguyệt, nàng phạm vào lỗi lầm.

\ "Tám thuộc tính Hồi Nguyên Tử! \ "

\ "Ngũ Hành Tam Kỳ tu sĩ cũng có thể uống! \ "

Tại tu sĩ nghe xong Tiêu Hòa Hòa nói, nhất thời ngược lại hút ngậm khí lạnh, nhìn biểu lộ nóng rực.

Nếu như Bát Phuong Hồi Nguyên Tử thật có Tiêu Hòa Hòa nói thần kỳ như vậy, như vậy trở thành linh tử buổi biểu diễn dành riêng trực vật, thật không có ỳu khuất nó.

\ "Lam Nguyệt, có thể có lời nói sạo? \ "

Lam Nguyệt lắc lắc tính tế chỉ: \ "Nói sạo? Ta không cần nói sạo? \ "

\ "Chư vị cùng, Lam Nguyệt vừa giống đã nói, lần này linh tử buổi biểu diễn dành riêng trực vật thần kỳ, viễn siêu mọi người tưởng tượng. Bát Phuong Hồi Nguyên Tử thật là không sai Tử, nhưng là cùng Thanh Minh Nguyệt Tử so với, đó chính là ngôi sao nhỏ so với sáng tỏ trắng sáng. \ "

\ "Hai người bất đồng đẳng cấp! \ "

\ "Hiện tại Lam Nguyệt chư vị cùng thức giới thiệu Thanh Minh Nguyệt Tử -- toàn bộ thuộc tính Hồi Nguyên Tử. Vô luận tu luyện cái gì thuộc tính công pháp, ngũ hành cũng tốt, ba giai kỳ cũng được, đều có thể uống Thanh Minh Nguyệt Tử khôi phục chân nguyên. \ "

\ "Hon nữa người mang các loại linh thể thể, chân linh huyết mạch, thể chất đặc thù tu sĩ, cũng có thể uống Thanh Minh Nguyệt Tử! \ "

Tê --

Nghe Lam Nguyệt giới thiệu, hết thấy tu sĩ ngược lại hút ngậm khí lạnh.

Ở là toàn bộ thuộc tính Hồi Nguyên Tử, thảo nào Lam Nguyệt có như thế khẩu khí.

\ "Không có khả năng! Ta Bát Phuong Hồi Nguyên Tử độc bộ, chính là thần kỳ nhất Hồi Nguyên Tử, cái này làm sao có thể có so với Bát Phuong Hồi Nguyên Tử tốt hơn Hồi Nguyên Tử! \ "

\ "Nói Thanh Minh Nguyệt Tử nhất định là bịa đặt tới! \ "

\ "Khó quên chúng ta trong lúc đó ước định, chín phần thành, Bát Phuong Hồi Nguyên Tử là trực vật! \ "

Tiêu Hòa Hòa hô, trên mặt cuồng nộ.

Tiêu Hòa Hòa nói thế, tại tu sĩ đều là tính ranh, biết Tiêu Hòa Hòa cùng Hải Châu phòng đấu giá trong lúc đó có chút mờ ám, thế nhưng tại Thanh Minh Nguyệt Tử trước, lại có ai sẽ đề ý điểm ấy mờ ám

\ "Nực cười! Có thể khiến Hải Châu phòng đấu giá nhượng bộ chín phần thành, không biết Tiêu Hòa Hòa có tài đức gì, có thể khiến Hải Châu phòng đấu giá nhượng bộ. \ "

\ "Nơi này là Tiêu gia, là cho nằm mộng phượng! \ "

Lam Nguyệt lạnh lùng nói.

Tiêu Hòa Hòa dao động vạn phần, tâm xóc Đào sóng biển, hẳn tự cho là nguy trang được cũng đủ thành công, toàn bộ lừa Hải Châu phòng đấu giá người, thế nhưng Lam Nguyệt như thế nhận thấy được chính mình bản thân?

\ "Tiêu Chấn, đem khiến Tiêu Cuồng cầu đất trở về! \ "

Tiêu trưởng lão, nói cho đúng là Tiêu gia tộc trưởng mới nhận chức Tiêu Chấn nghe được hắc bào nhân ở là Tiêu Hòa Hòa, sắc mặt khó tựa như chết cha mẹ.

\ "Tiêu Hòa Hòa sớm đã bị trục Tiêu gia, hắc sở tác sở vi, lão phu không phụ trách. Nếu như Lam Nguyệt tiên tử muốn phải trừng phạt, đã ở chúng ta Tiêu gia mặt mũi! \ "

Tiêu Chấn tựa như né tránh ôn thần vậy, cùng Tiêu Hòa Hòa phân rõ hệ.

\ "Người đến, đem Tiêu Hòa Hòa mời người! \ "

Vừa dứt lời, ngũ Trúc Cơ tu sĩ nhỏ mà, đem Tiêu Hòa Hòa bao bọc vây quanh. Chỉ cần Tiêu Hòa Hòa có chút phản kháng, bọn họ sẽ dùng thế lời đình vận quân đem Tiêu Hòa Hòa bắt.

\ " \ "

Tiêu Hòa Hòa đầy ngập lửa giận.

\ "Khiến biết hối hận! \ "

Lãnh tinh tới Tiêu Hòa Hòa, không có phản kháng, tùy ý Hải Châu phòng đấu giá hộ vệ đem chính mình khu trục phòng đấu giá.

\ "Đây chính là đối phó Hòa ca kế hoạch! \ "

Nhìn thấy Tiêu Hòa Hòa bị khu trục, Ly Mộng hai mắt chứa đựng phẫn nộ.

Tô Khải khuôn mặt bình tĩnh nói: \ "Lam Nguyệt tiên tử đã tìm tới cửa, ta liền thuận giúp nàng đem, còn như gài bẫy rồi Tiêu Hòa Hòa, vậy thì chỉ trách hắc vận khi không tốt! \ "

Ly Mộng hừ lạnh, đối với Tô Khải giải thích lời không tin tưởng.

Dùng Tô Khải cơ trí nếu yêu tính cách, sao lại không ngờ rằng?

Nhìn Ly Mộng phẫn nộ, khoe miệng treo chớ cười dung, làm tức giận Tiêu Hòa Hòa chỉ là đệ nhất bước, kế đó Tiêu Hòa Hòa đối đầu Ly Mộng thái độ, là thật trò hay.

Tiêu Hòa Hòa bị khu trục đứng đầu, đấu giá hội tiếp tục thường tiến hành.

\ "Thanh Minh Nguyệt Tử, giá thấp ba nghìn linh thạch, mỗi lần tăng giá được ít hơn so với ngũ bách linh thạch! \ "

\ "3500 linh thạch! \ "

\ "Bốn ngàn linh thạch! \ "

Lam Nguyệt đang nói mới vừa Gia đường, nhất thời đốt hết thầy tu sĩ nhiệt tình, Thanh Minh Nguyệt Tử giá cả, giống như là ngồi hỏa tiễn xông lên tể.

Đấu giá hội trên nhiệt liệt lên triều, Tôn Nhân cũng là cau mày kim trang trên nội dung.

\ "Thanh Minh Nguyệt Tử, toàn bộ thuộc tính Hồi Nguyên Tử, Tô Khải sáng tạo độc đáo, liệt linh tử bảng \ "

Thanh Minh Nguyệt Tử giới thiệu hắc đã viết xong, thế nhưng Thanh Minh Nguyệt Tử đứng hàng, cũng là làm cho Tôn Nhân cảm thấy làm khó dễ, cau mày.

Suy tư thời gian uống cạn chun trà đứng đầu, Tôn Nhân cử bút viết: 66.

Linh tử bảng đứng hàng 66 vị.

Linh tử trên bảng ghi chép ngoài trăm ba mươi ba chủng Tử, mặc dù đều là Tử, thế nhưng lẫn nhau trong lúc đó cũng có lớn chênh lệch.

Trước 10 Tử, không là vô thượng thần vật, độc ngăn hồ sơ. Top 50 Tử, kết đan tu sĩ muốn gặp cũng không dễ dàng, là linh tử bảng đệ nhất ngăn hồ sơ. Top 100 là đệ tam ngăn hồ sơ, ngoài trăm ở trên là đệ tứ ngăn hồ sơ.

Giống như trước Liệt Dương Uẩn Hồn Tử bảy loại Tử, mặc dù liệt linh tử bảng, nhưng đều là đi tới vào Tử chi liệt.

Mà Thanh Minh Nguyệt Tử khả năng liền cùng rồi, đứng hàng 66, chính là đệ tam ngăn hồ sơ Tử. Tại Tôn Nhân hơn một nghìn năm chấp bút cuộc đời, linh tử bảng ba vị trí đầu ngăn hồ sơ Tử đứng hàng, chưa từng có biến động.

Mà nay, tiền lệ này rốt cục bị phá.

Đến khi Tôn Nhân cừ bút viết, Thanh Minh Nguyệt Tửu cạnh tranh, cũng tiến nhập.

\ "800 linh thạch! \ "

Lầu ba kết đàn tu sĩ nói.

\ "800 linh thạch lần một! \ "

\ "Hai lần! \ "

\ "Ba lần! \ "

\ "Chúc mừng \ "

Lam Nguyệt nói cũng không nói gì nói, đứng đầu truyền đến hùng hậu thanh âm.

\ "1 vạn linh thạch! \ "

1 vạn linh thạch!

Lam Nguyệt nhất thời sững sờ, cảnh giác tới, cái này thanh âm, ở là từ tại tu sĩ đứng đầu truyền đến.

Có người nằm vùng ở đầu giá hội!

\ "Là ai? \ "

Lam Nguyệt quát chói tai, chỉ thấy bảo người chậm rãi đi tới.

\ "Người này là ai, ở trên người hắn, toàn bộ tra được chút nào tu vi? \ "

\ "Tôn Nhân! \ "

\ "Là Tôn Nhân! \ "

\ "Tôn Nhân là ai? \ "

Có chút Ngươi cho nên tu sĩ, nhao nhao nói hỏi.

\ "Con bà nó! Ngay cả người Các Bát Phương Chấp Bút đầu người cũng không có nghe, không mắt! \ "

\ "Người Các Bát Phương Chấp Bút người! \ "

Đầu này, ngược lại hút lương khí thanh âm đang đầu giá biết nơi này kia phục.

\ "Tôn Nhân tiền bối giá quang lâm, thật là làm cho thiệp thật là vinh hạnh a! \ "

Lam Nguyệt nụ cười trên mặt, giống như nở rộ cây mẫu đơn, kiều diễm ướt át.

\ "Biết Tôn Nhân tiền bối lần này có gì muốn làm? \ "

\ "Tham gia đầu giá hội, ngoại trừ đầu giá có thể có chuyện gì? \ "

Tôn Nhân nhàn nhạt nói.

\ "Người Các là không tham gia Cửu Châu phân tranh sao? \ "

Có tu sĩ giải khai hỏi.

\ "Người Các không tham gia Cửu Châu phân tranh, đại biểu có thể tham gia đầu giá hội a !! \ "

Thì ra là thế, người Các không tham gia Cửu Châu phân tranh, nhưng là có thể cảm người muốn tu sĩ bình thường như vậy tham gia đầu giá hội!

\ "Đã Tôn Nhân tự mình nói, vẫn bối tự lui cạnh tranh! \ "

\ "Ta cũng lui! \ "

\ "Lão phu cũng! \ "

Thời điểm lâu ba ghé lò kết đàn tu sĩ nhao nhao lui Thanh Minh Nguyệt Tử cạnh tranh, cùng Tôn Nhân cạnh tranh, đó là ăn no muốn chết sao?

\ "1 vạn linh thạch thành giao! Chúc mừng Tôn Nhân đạt được Thanh Minh Nguyệt Tử! \ "

Lam Nguyệt nụ cười trên mặt, càng thêm nồng nặc.

Bát phương chấp bút nhóm người Tôn Nhân tự mình tràng đấu giá Thanh Minh Nguyệt Tử, tất có thể trở thành thủ đoạn của người giai thoại.

Tôn Nhân tại chỗ cầm 1 vạn linh thạch, lấy đi rồi Thanh Minh Nguyệt Tử.

Khi hắn muốn phải ly khai lúc, bị Lam Nguyệt ngăn cản.

\ "Xin hỏi Tôn Nhân tiền bối, Thanh Minh Nguyệt Tử có thể hay không như linh tử bằng! \ "

Thật khôn khéo tiểu nữ oa!

Tôn Nhân tâm thầm than, phần linh tử bằng rất sẽ đổi mới, hắn cũng không có tính toán phải giấu giếm ý tứ.

\ "Linh tử bằng 66 vị! \ "

Khắc, đấu giá hội hiện trường nhất thời sôi trào.

Có thể đã từng nhìn Thanh Minh Nguyệt Tử bị người Các ghi vào linh tử bằng, cái này là bức nào tuyệt vời từng trải, cũng đủ bọn họ thoải thể hệ rồi.

Tôn Nhân thân ảnh biến mất đang đấu giá biết, cùng lúc đó tiêu thất có Tô Khải ba người,

Thừa dịp những tu sĩ khác chưa có trở về thần tới, Tô Khải vội vã ly khai Hải Châu phòng đấu giá, nếu như đi đã muộn, sợ là cũng bị những thứ này điên cuồng tu sĩ cho quán lên.

Đi phòng đấu giá môn, đôi tràn đầy oán độc cùng cừu hận nhãn thần, lẳng lặng nhìn chăm chăm Tô Khải, tựa như ám đánh lên độc xà.

\ "Tô Khải, đây chính là thủ đoạn của người? \ "

\ "Ah! \ " Tô Khải cười nhạt, không để ý chút nào Tiêu Hòa Hòa nói, làm cho Tiêu Hòa Hòa cảm giác cũng trọng quyền đánh vào trên bông, nói khó chịu.

\ "tại tới, thế nào thủ đoạn của người được cho quang minh? \ "

Tiêu Hòa Hòa đánh lồng ngực, hắn còn lại kiêu ngạo, Tô Khải phát khiêu chiến.

\ "Tô Khải, có dám cùng ta đi lên sinh tử lôi đài quyết sinh tử? \ "

\ "Sinh tử lôi đài? \ "

Tô Khải khoe miệng quái thượng khinh miệt độ cung.

\ "Cảm thấy ta sẽ đáp ứng không? Chỉ cần ta ngoác ngoác, đấu giá hội tu sĩ, nguyện ý vì ta cống hiến. \ "

\ "Lấy mạng chó, không cần ta tự mình di chuyển! \ "

\ " \ "

Tiêu Hòa Hòa sắc mặt tức giận đến đỏ lên, nhưng là lại biết Tô Khải nói chính là lời nói thật.

Lời nói thật!

\ "Vạn quyết định \ "

\ "Tiêu Hòa Hòa, nào không có bị lừa á a !? \ "

Tô Khải nghi hoặc đáng đáp, khí Tiêu Hòa Hòa suy tụt chút nữa khẩu khí không có thở gấp tới, tâm vừa thương xót vừa giận.

Không có!

\ " \ "

Tiêu Hòa Hòa nói cũng không nói gì nói, đã bị Tô Khải cắt đứt.

\ "Vậy tới là sống nào tàn! \ "

Phốc --

Tiêu Hỏa Hỏa tức thì nóng giận công tâm, búng máu tươi trực phún tới.

Khinh người quá đáng!

Tiêu Hỏa Hỏa oán hận trừng Tô Khải nhìn, cất bước ly khai, nếu như tại đứng ở Tô Khải trước, hẳn sợ bị tươi sống tức chết.

Ly Mộng thờ sâu, sắc mặt băng lãnh.

\ "Ta muốn gặp Hỏa ca! \ "

\ "Không thành vấn đề! \ "

Tô Khải phi thường độ trả lời.

Hắn như vậy độ phản ứng, ngược lại làm cho Ly Mộng ngẩn ra.

Trước chính mình nhiều lần yêu cầu gặp Hỏa ca, đều bị Tô Khải ngăn trở, vì sao hắn lần này biết thái độ khác thường?

\ "Ngăn ta? \ "

\ "Ta muốn ngăn? \ "

\ "Ta nếu không ngăn, muốn trợ cánh tay đứng đầu! \ "

\ "Đây là Thanh Minh Nguyệt Tửu phối phương, cho Tiêu Hỏa Hỏa mang! \ "

Ly Mộng lên trước mắt ngọc giản, khuôn mặt mê man cùng hoang mang.

Ở muốn chính mình đem Thanh Minh Nguyệt Tửu phối phương cho Hỏa ca, khó Tô Khải hẳn điên rồi thành?

\ "Tô Khải, quân thi triển âm mưu quỷ kế gì, đều sẽ không thành công! \ "

Ly Mộng lấy đi Thanh Minh Nguyệt Tửu phối phương, hướng phía Tiêu Hỏa Hỏa rời phương truy.

Tần Đồ Khang muốn nói lại thôi, về mặt hoang mang.

\ "Các chủ, đem phối phương cho nàng, thật không có vấn đề sao? Vạn rơi xuống Tiêu Hỏa Hỏa trên người, chỉ sợ Tiêu Hỏa Hỏa Đông Sơn lại? \ "

\ "Tần lão yên tâm, Tiêu Hỏa Hỏa tuyệt đối sẽ không tiếp nhận phối phương! \ "

\ "Với hắn mà nói, Thanh Minh Nguyệt Tửu phối phương chính là ta đối với hắn bố thí, dùng hắn kiêu căng tính, sẽ lại muốn của ăn xin. \ "

Tương phản, Tô Khải phi thường chờ mong Tiêu Hỏa Hỏa tiếp nhận rồi Thanh Minh Nguyệt Tửu phối phương.

Đối với thật mệnh mà nói, cái gì trọng yếu nhất?

Chiến đấu vô thắng công không khác tâm tính, là tối trọng yếu, các loại kỳ ngộ bảo vật ngược lại thứ nhì.

Lão gia gia thân là di động bảo khố, biết không có thích hợp Tiêu Hỏa Hỏa công pháp phối phương sao?

Sáng Tiêu Hỏa Hỏa tiếp nhận rồi Thanh Minh Nguyệt Tửu phối phương, liền ý nghĩa Tiêu Hỏa Hỏa mất chiến thắng cực khổ tâm tính, tại chính mình trước không duyên có tự dung lún đầu.

Huống hồ, Tô Khải càng muốn biết, tâm tính đã vỡ Tiêu Hỏa Hỏa, đối đầu bị hắn nhận định là kẻ phản bội Ly Mộng, sẽ có thể nào thái độ.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Thu muôn đời, nhất thống giang hồ

Phản hồi Thanh Liên Cư, Tô Khải không có vào cửa, liền nghe được oanh oanh lộn lờ thanh âm từ Thanh Liên Cư truyền đến.

\ "Là tiểu thúc đã trở về! \ "

\ "Là tiểu thúc thật là đẹp trai! \ "

\ "Ô ô -- là tiểu thúc tại ta, ta muốn té xỉu rồi! \ "

\ "Cái này cần thể diện, là tiểu thúc rõ ràng đang nhìn ta! \ "

Tô Khải không có vào cửa, đã bị tam nữ đệ tử cho quần lấy, hai mắt tỏa ra ánh sao, tựa như cầu trên điền cuồng truy tinh tộc, cuồng nhiệt nhất tiểu mê muội.

Khoan thai tới chậm diệt Giao tiểu đội rồi cuộc đã tới!

Lần này Thanh Liên kiểm tông phái diệt Giao tiểu đội từ mười ngoại môn đệ tử hợp thành, bảy nam tam nữ. Thứ ba nữ nhân đệ tử chính là quần quít lấy Tô Khải, về mặt mê gái ba người.

Còn như thừa lại bảy nam đệ tử, còn lại là khuôn mặt tái nhợt, cắn giận không duyên cớ.

Từ Thanh Liên kiểm tông nhìn thành Kim Lăng trên đường, bọn họ bảy người khiến cho bú sữa mẹ khí để lấy lòng ba vị muội, thế nhưng ba vị muội thủy chung lãnh đạm, lãnh ngạo được giống như Quảng Hàn cung tiên tử.

Thế nhưng tại Tô Khải trước, cũng là khuôn mặt bộ dáng si mê, như thế nào để cho bọn họ tâm cân bằng, trong lòng chua, ăn dấm chua lại tựa như.

\ "Vị chất trên đường cực khô, nếu là ở nhìn thành Kim Lăng, ta đều lo lắng khiến ở trên đường chuyển! \ " Tô Khải nhiệt tình nói, nghênh tiếp hân cũng là màu xanh mặt lạnh.

\ "Khụ khụ -- \ "

Tô Khải hắng giọng, đối với cái này chúng lạnh lùng và kỳ thị đã sớm tập mãi thành thói quen, cho rằng ý.

Thanh Liên kiểm tông có hạch tâm đệ tử, nội môn đệ tử cùng ngoại môn đệ tử chi tranh. Nội ngoại môn đệ tử chi tranh, cũng là dựa theo phân chia, cũng là dựa theo tiềm phân chia, mà là dựa theo tuổi tác phân chia.

Phàm là không 15 tuổi, vô luận là phong chủ đứng đầu cũng tốt, trưởng lão Tôn cũng được, Luật đều là ngoại môn đệ tử, cùng phổ thông ngoại môn đệ tử hưởng thụ không duyên cớ các loại tư nguyên.

Tuổi tròn 15 tuổi đứng đầu, tông môn hội đối ngoại môn đệ tử chính xác khảo hạch, bình thường giả ly khai tông môn, tàn sát Thanh Châu, quản lý tông môn sản nghiệp. Mà người ở lại, thì hội tiến vào nội môn, tiếp tục tu luyện đường.

Mà ngoại môn đệ tử thiên kiều, thì sẽ bị phong chủ trưởng lão thu làm đệ tử, trở thành thân truyền đệ tử, hưởng thụ được tài nguyên nghiêng, những thứ này ngoại môn thiên kiều đệ tử, cũng được gọi là tiên căn mầm.

Lần này tàn sát Giao hành trình thập đệ, không ngoại lệ đều là năm nay tiên căn mầm, tâm tự không chịu phục Tô Khải.

Dù sao Tô Khải năm trước kia cũng chỉ là phổ thông ngoại môn đệ tử, tuổi tròn 15 tuổi đứng đầu, thức bá nhập Từ Toàn tiên tử, nhảy trở thành Thanh Liên kiểm tông người thứ mười phong chủ, rất nhiều tiểu bối là tiểu thúc, như thế nào để cho bọn họ tâm cân bằng.

\ "Thu Vụ Sơn đây diệt Giao việc, vị chất có ý kiến gì? \ "

Nghe xong Tô Khải đàm luận, mười ngoại môn đệ tử nhao nhao thần sắc ngưng, trịnh trọng tới.

\ "Diệt Giao việc, sự tình trọng, nguy hiểm trùng điệp, chúng ta cần phải đoàn kết tâm, có thể viên mãn thành tàn sát Giao việc. \ " Triệu Dương tiến lên bước, sắc mặt kiều căng nói.

\ "Ta đồng ý Triệu Dương thuyết pháp. Quốc gia không thể không chủ, diệt Giao trước, chúng ta cần phải xác lập dẫn đầu, mọi người phải tuân theo dẫn đầu mệnh lệnh hành sự! \ "

Hàn Băng không tỏ ra yếu kém, đồng dạng trước người bước, giọng nói hết sức rõ ràng, hân Hàn Băng muốn trở thành lần này tàn sát Giao hành trình dẫn đầu.

Tô Khải có chút hăng hái lấy Triệu Dương cùng Hàn Băng hai người, trải qua ngắn ngủi nhìn thời gian uống cạn chun trà quan sát, Tô Khải liền hai người bọn họ chính là mười ngoại môn đệ tử làm người mạnh nhất, cũng lần này tàn sát Giao hành trình nhân vật thủ lĩnh.

\ "Triệu diệt, hàn chất, khiến hai cho là người nào có thể đảm đương lần này tàn sát Giao hành trình dẫn đầu? \ "

Triệu Dương cùng Hàn Băng không có nói trả lời, ba giai tiểu mê muội liền vội và cùng đội gọi tới.

\ "Làm là tiểu thúc a! \ "

\ "Là tiểu thúc làm dẫn đầu, ta song song chân tán thành! \ "

\ "Phải là là tiểu thúc, nếu như những người khác, ta liền lui tàn sát Giao tiểu đội! \ "

Tam nữ đệ tử liú rú đàm luận tới,

Dẫn đầu vị xá Tô Khải bên ngoài người nào!

Triệu Dương cùng Hàn Băng sắc mặt hai người, tựa như ăn phải con ruồi khó chịu.

\ "Dựa vào cái gì? \ "

\ "Là tiểu thúc dựa vào cái gì làm dẫn đầu! \ "

Triệu Dương đầy chất vấn.

Tam nữ đệ tử lập tức sắc mặt thay đổi, đôi chống nạnh, gà mái che chở con gà con đáng đáp.

\ "Bởi vì \ "

\ "Là tiểu thúc đẹp trai nhất! \ "

\ "Là tiểu thúc nhất! \ "

\ "Là tiểu thúc anh tuấn nhất! \ "

\ "Dung nhan trị tức nghĩa! \ "

Triệu Dương mũi hừ lạnh, vẻ mặt đầy.

\ "Ta đồng ý! Tàn sát Giao nguy hiểm trùng điệp, há là làm trò, cần phải tuyển trạch người mạnh nhất làm tàn sát Giao hành trình dẫn đầu! \ "

\ "Ta cũng tán thành! \ "

Hàn Băng nói đồng ý Triệu Dương đề nghị, mặc dù không duyên cớ trong hai người bọn họ đối chọi gay gắt, ám độ sức, thế nhưng tại Tô Khải trước, cũng là cùng chung mối thù.

\ "Ta Triệu Dương cực chur vị đệ tử tâm, vị kia đệ tử nguyện ý đề cử ta trở thành lần một tàn sát Giao hành trình dẫn đầu? \ "

Triệu Dương hướng về phía nam đệ tử hỏi.

\ "Ta đồng ý Triệu Dương trở thành dẫn đầu! \ "

\ "Ta cũng đồng ý! \ "

Hai bên đệ tử lập tức hô ứng.

Hai bên ngoại môn đệ tử, hơn nữa Triệu Dương chính mình, cộng ba người đề cử Triệu Dương trở thành dẫn đầu.

Hàn Băng không tỏ ra yếu kém, hướng phía thừa lại ngoại môn đệ tử, quả bên ngoài, có hai bên đệ tử thuộc về Hàn Băng loại, cỗ nào đề cử Hàn Băng trở thành dẫn đầu.

Tam nữ đệ tử tán thành Tô Khải, ba giai nam đệ tử tán thành Triệu Dương, thừa lại ba giai nam đệ tử tán thành Hàn Băng.

Tam đôi tam đôi ba giai.

Dẫn đầu vị tuyển cử, thời điểm không duyên cớ, thừa lại nam đệ tử ý kiến, ở quyết định dẫn đầu vị thuộc sở hữu.

Xoát xoát xoát --

Mọi người ánh mắt, đồng loạt rơi vào nhất nam đệ tử trên người.

Thừa lại áo lam đệ tử lại tựa như cảm nhận được trên người nồng đậm, hai vai run nhẹ, lại tựa như vô cùng bình tĩnh hình dáng.

\ "Đệ tử khản trương, vô luận là tuyển trạch ta là tuyển trạch Hàn Băng, chúng ta đều ủng hộ tuyển trạch! \ " Triệu Dương mạnh mẽ biểu hiện độ đáng đáp.

\ "Ta \ "

\ "Tuyển trạch \ "

Tại mọi người nhân thần nhìn kỹ đứng đầu, áo lam đệ tử mãnh liệt ngẩng đầu, lưu hải cặp kia mắt hổ, tràn đầy cuồng nhiệt kính ý, phảng phất như là thành tín nhất giáo đồ.

\ "Là tiểu thúc! \ "

\ "Ta tuyển trạch là tiểu thúc! \ "

Áo lam đệ tử vừa dứt lời, Triệu Dương nhất thời sắc mặt thay đổi, mắng, hôn hên.

\ "Kẻ phản bội! \ "

\ "Làm sao có thể chọn là tiểu thúc! \ "

\ "Chính là, nói xong cùng chung mối thù, đứng ở cùng cái trên chiến tuyến! \ "

\ "Kẻ phản bội! Đáng thẹn kẻ phản bội! \ "

Thời điểm cái khác nam đệ tử nhao nhao chỉ trích áo lam đệ tử.

Bọn họ muốn Người, áo lam đệ tử sẽ chọn là tiểu thúc.

Tam nữ đệ tử bị là tiểu thúc tư sắc mê hoặc, tuyển trạch là tiểu thúc làm dẫn đầu cũng cho qua. Áo lam đệ tử sẽ phản bội bọn họ, khó hấn là cơ lão?

\ "Sẽ chọn ta? \ "

Tô Khải sờ sờ mũi, nghi hoặc hỏi.

Áo lam đệ tử ba chân bốn cẳng, chạy đến Tô Khải trước, vẻ mặt cuồng nhiệt.

\ "Là tiểu thúc, ta sùng bái, là ta thần tượng! \ "

\ "Chờ ta tuổi tròn 15 tuổi đứng đầu, nhất định sẽ bái nhập là tiểu thúc Thiên Sơn Phong! \ "

Áo lam đệ tử hai mắt đứng đầu tràn đầy cuồng nhiệt, Tô Khải hiện lên rồi nổi da gà.

Mỹ nữ như vậy cuồng nhiệt nhân thần cũng cho qua, thế nhưng bị nam nhân như thế cuồng nhiệt nhìn chăm chăm, làm cho Tô Khải tâm hiện lên nói thầm.

\ "Ah? Sùng bái ta cái gì? \ "

\ "Là tiểu thúc anh tuần tiêu sái, phong lưu phóng khoáng, ngọc thụ lâm phong, tình diễm, tám đầu, túc trí đa mưu, thiên thu vạn đại, thống giang hồ! \ "

Mặc dù biết rõ áo lam đệ tử tại tăng bóc mình, thế nhưng Tô Khải tâm vẫn là phiêu phiêu, đối với hấn nịnh hót lời nói, có chút thoả mãn.

Áo lam đệ tử đem Tô Khải nịnh bợ ai phách đứng đầu, chuyện chuyển.

\ "Chất muốn bái nhập là tiểu thúc môn, học tập là tiểu thúc tán gái vô thượng bí thuật! \ "

Văng vè!

Mảnh nhỏ văng vè!

Áo lam đệ tử vừa dứt lời, cái khác ngoại môn đệ tử lại cũng nói tới, tâm mắng không xấu hổ.

, càng nhiều cũng là tức giận cùng hối hận.

Vuốt mông ngựa chính là mình?

Là tiểu thúc tán gái bản lĩnh, đó là Thanh Liên kiếm tông tuyệt, nếu là có thể học được lần nữa trảo, đó cũng là chịu vô cùng cảm ngưỡng mộ trong lòng nữ thần tại nói?

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: dựa theo kịch bản, nơi này phải có khiêu chiến

Tô Khải lấy cảm giận không duyên cớ Triệu Dương Hàn Băng hai người, tâm ám: Dựa theo kịch bản, khiến hai người là thời điểm ta đây vị là tiểu thúc phát khiêu chiến! Nhân tiện, cũng cái này là tiểu thúc tại đệ tử trước trang bị thủy chiều bức!

Dựa theo kịch bản, nơi này phải có khiêu chiến.

Qua bên ngoài, ngực không lòng dạ Triệu Dương toàn bộ kiểm chế lại nghĩ thâm pháp.

\ "Tô Khải, ta Triệu Dương khiêu chiến, có dám chiến đấu! \ "

Tô Khải khoe miệng quái thượng dừng độ cung: \ "Đã Triệu diệt nghĩ tới ta thỉnh giáo, ta nào có chuẩn lý lẽ. \ "

\ "Thân là khiến là tiểu thúc, ta cũng chiếm khiến tiện nghi, cùng Hàn Băng a !! \ "

Nhìn thấy Tô Khải như vậy nâng, Triệu Dương rồi Hàn Băng nhìn, đến rồi Hàn Băng nhãn thần, lộ ra cùng mình hình dáng ngoan sắc, trước mắt nhất định phải thật tốt cho Tô Khải giáo huấn.

Mình và Hàn Băng cũng trở thành băng hòa song tinh, cả ngoại môn đứng đầu, ngoại trừ vị kia từ lúc nào bị khinh thị, trước mắt nhất định phải giáo Tô Khải hảo hảo đối nhân xử thế.

\ "Liệt Dương Kiếm! \ "

\ "Băng Phong Kiếm! \ "

Triệu Dương cùng Hàn Băng hai người tiến lên bước, trên người khí thế nhất thời bạo phát tới, cực nóng hàn lãnh hai cổ chặn đồng khí hơi thở, tại tiểu viện bạo phát tới.

Hai người trường kiếm phun ra nuốt vào lấy hồng lam hai màu kiếm quang, sắc bén khí tức, dù cho cách mười trượng xa, trên mặt như trước có thể cảm thụ được mơ hồ đau đớn.

Nếu như từ quan sát, tất sẽ tới nóng bức bức xạ nhiệt cùng Băng Hàn hàn khí phân biệt rõ ràng, mơ hồ hợp thành thái cực.

Triệu Dương cùng Hàn Băng hai người, đều là Tiên thiên đỉnh phong tu vi, kém bước liền có thể đột phá luyện khí, hai người Liên, chính là bình thường luyện khí tu sĩ cũng dám khinh thường.

Tô Khải hướng về phía cực nóng cùng hàn lãnh hai cổ chặn tương phản khí tức, bả vai có quy luật động lấy, chú ý gian đem hai người khí thế toàn bộ tháo.

\ "Tô Khải, cẩn thận rồi! \ "

Triệu Dương cùng Hàn Băng lại tựa như thần giao cách cảm vậy, hai người tại cùng lúc nhảy tới bước, bàn chân ở trên nghiêm khắc đạp, lưu thiện sắc bàn chân ấn.

\ "Liệt Dương Kiếm pháp! \ "

\ "Băng Phong Kiếm pháp! \ "

Hồng lam hai màu kiếm khí khắp nơi bay lượn, phảng phất long quyền phong vậy, hướng phía Tô Khải cuộn sạch mà.

Cái khác ngoại môn đệ tử nhìn đầy kiếm quang, nhao nhao sắc mặt thay đổi, là ngoại môn băng hòa song tinh, uy thế bức này công kích, nếu như rơi tại trên người bọn họ, tất trọng thương.

Triệu Dương cùng Băng Hàn là ngoại môn đệ tử nhân vật thủ lĩnh, kiếm pháp trụ cột vững chắc, đầy kiếm khí, mặt gió lửa, tựa như Trương lưới đánh cá lại tựa như bao phủ tới.

Thế nhưng tại Tô Khai trước, cũng là kẻ hở ngoài trăm, tờ này kiếm khí lưới trên, có ít nhất mà là chỗ kẻ hở.

Thần cấp Nhân Thuật, như thế nào thôi!

Tô Khai đầu ngón chân điểm, thân hình giống như bụi hoa Vũ Điệp, chỉ có múa. Mỗi lần cất bước, không có quy luật chút nào đáng nói, thoải mái tốt cùng, thành thạo.

Tô Khai định né tránh, làm cho Triệu Dương tâm biệt khuất vạn phần, thật giống như cũng trọng quyền đánh vào trên bông vải, sử dụng khí.

\ "Tô Khai, có bản lĩnh muốn né tránh. Là nam nhân, liền cùng chúng ta mới vừa! \ "

Triệu Dương ám phúng.

\ "Đã Triệu diệt vội vã như vậy nhưng chịu không được muốn ta tới chỉ điểm, ta đây liền cố mà làm rồi! \ "

Tô Khai bên bơi, bên khắp nơi chú ý nói.

\ "Triệu diệt chân trái chịu kiếm thương, kinh mạch có chút nhỏ bé vỡ tan, vì vậy thi triển Liệt Dương Kiếm pháp thời điểm, tả hữu chân phát đều đều. \ "

\ "Ta nói nhưng đối với? \ "

Tô Khai nói, làm cho Triệu Dương tâm nhất thời.

Hắn làm sao biết?

Chính mình chân trái chịu kiếm thương chuyện này, chỉ có tự mình biết, liền ngay cả mình bạn thân Hàn Băng cũng không từng đối kỳ nói.

Triệu Dương sắc mặt lại vừa nghi, thế tiến công từ chậm rồi.

Tô Khai nói tiếp: \ "Triệu diệt phải cẩn thận, ta muốn đá chân trái! \ "

Triệu Dương nghe được Tô Khai muốn công kích hắn chân trái,

Tâm thầm mắng gian trá, Liệt Dương Kiếm pháp đều phát hiện rồi sợ hãi loạn. Triệu Dương vội vã thế tiến công thu liễm, ngưng thần bế khí, đem chú ý toàn bộ đều đặt ở chính mình chân trái.

Hô --

Hô --

Tô Khai liên tục vùng hai quyền, hai quyền gió gào thét hoa, tại sáu bên nhọn nổ bùng.

Không có chờ được Triệu Dương phản ứng tới, cái kia khuôn mặt anh tuấn dần trên, liền đỉnh đối đầu mắt gấu mèo, chính người đều mộng ép, cái mộng ngồi ở trên.

Nói một chút tốt công kích chân trái sao?

Như thế nào chính mình khuôn mặt!

Bóc người nói rõ chỗ yếu, đánh người về mặt!

Không phận!

Chính mình phải dựa vào tờ này khuôn mặt anh tuấn dần thông đồng muội!

Triệu Dương nha muốn cất nát, tâm tràn đầy tức giận, muốn bạo, thế nhưng Tô Khai nắm tay ám kinh phi thường xảo quyết, trong nháy mắt đem Triệu Dương chân nguyên trong cơ thể đánh tan, làm cho hắn thời không hồi lâu đứng.

\ "Là tiểu thúc uy vũ! \ "

\ "Là tiểu thúc lợi hại nhất! \ "

...

Nghe muội khiến hoan hô, Triệu Dương nào hải phát ong ong thanh âm, thật giống như có đàn ong mật ở bên tai bay lượn, đầu mảnh nhỏ đàn độn.

Kịch bản phản!

Hoan hô là hân là vì mình chính là!

Triệu Dương khóc không ra nước mắt.

Chính mình ở thua ở tu vi như chính mình Tô Khải!

Triệu Dương cắn giận không duyên cớ, tâm ghen khẩu khí kia làm sao đều thổ tới.

\ "... \ "

\ "Cần thể diện! \ "

Tô Khải khẽ cười, không để ý chút nào: \ "Triệu diệt, lời này liền nói đúng! Cùng người đầu pháp, khó đối đầu sẽ đem chiêu nói cho sao? \ "

\ "Bình yểm trá, đây là thân là Thúc ta, cho khiến thượng đẳng lớp! \ "

Nhìn thấy Triệu Dương bị Tô Khải chiêu đánh ngã, Hàn Băng sắc mặt biến thành vì ngưng trọng. Mặc dù Tô Khải thắng đứng đầu võ, thậm chí có chút đề tiện, thế nhưng Hàn Băng lại biết, Tô Khải có thể lừa gạt Triệu Dương trụ cột, đó là Tô Khải thật phát hiện Triệu Dương kẻ hở.

Bằng không, Tô Khải không có khả năng như vậy dễ dàng.

\ "Là tiểu thúc, làm phiền chỉ điểm một chút ta Băng Phong Kiếm pháp! \ "

Tri giác trong lúc đó, Hàn Băng đối đầu Tô Khải xưng hô, phát sanh biến hóa.

Tàn ra hàn khí trường kiếm, hóa thành đầy kiếm ảnh, từng chiêu sắc bén xảo quyết, kiếm quang tung hoành.

Tô Khải tập trung tinh thần lấy Băng Phong Kiếm pháp tại Hàn Băng thi triển tới, từ nhẹ nhàng gạt đầu.

Là được gọi là gần trăm năm nay tới cường giới ngoại môn đệ tử, gần thật tốt, hơn nữa trụ cột vững chắc, thật là khả tạo chi tài.

\ "Hàn chất Băng Phong Kiếm pháp trụ cột vững chắc, nói vậy tại Băng Phong Kiếm pháp trên là không ít tâm tư. Thế nhưng kiếm pháp với trúc trắc, thiếu êm dịu! \ "

\ "Lại tốt! \ "

Tô Khải dùng chỉ thay mặt kiếm, hướng phía hư đứng đầu nhẹ nhàng gõ.

Ở khác mắt người chỉ là bình thường chỉ, thế nhưng rơi vào Hàn Băng nhìn, cũng là làm cho tâm thần hân chấn động mạnh mẽ di chuyển tới.

Băng Phong Kiếm pháp!

Đây là thật Băng Phong Kiếm pháp!

Hàn Băng hai mắt đứng đầu bạo phát tinh quang, rõ ràng nhìn Tô Khải cái này chỉ, ẩn chứa không tỳ vết chút nào Băng Phong Kiếm pháp.

Keng!

Tô Khải kiếm chỉ rơi vào Hàn Băng trên trường kiếm, trường kiếm trong nháy mắt bị đánh bay, rơi ầm ầm trên.

Quyền bại Triệu Dương, chỉ hàng Hàn Băng!

Tô Khải vác mà đứng, gió nhẹ hiu hiu, đưa hân quần áo màu xanh thổi đón gió lay động, người đáng đáp.

\ "Trẻ nhỏ dễ dạy! \ "

Tô Khải gặp Hàn Băng bởi vì mình chỉ, rơi vào tình ngộ, từ nhẹ nhàng gạt đầu.

\ "Là tiểu thúc giỏi nhất! \ "

\ "Là tiểu thúc nhất! \ "

\ "Là tiểu thúc đẹp trai nhất! \ "

Tam nữ đệ tử sùng bái Tô Khải bóng lưng, hai mắt dính bóc lên ngôi sao nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Tô Khải đến đó 1 du

Ly Mộng ôm nháp nhô tâm tình, đẩy ra khê che lấy cửa phòng, khê gọi.

\ "Hóa ca \ "

Nghe được cửa phòng phát hất xì, Tiêu Hỏa Hỏa mãnh liệt đánh tiết lộ, tóc tai bù xù hai mắt, trần ngập nồng đậm tơ máu, đặc biệt khủng bố.

\ "Cũng tới trào phúng ta? Trà đạp ta tôn nghiêm? \ "

\ "Trở về nói cho Tô Khải, ta là chân mệnh, thà chết đứng, cũng tuyệt hội hấn rung cầu xin thương xót! \ "

\ "Có cái này thủ phụ dâm phụ, coi như ta Tiêu Hỏa Hỏa mắt chó dui mù, sẽ lại trên loại này đồ dê tiện! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa liên tiếp rít gào đứng đầu, nhất thời đem Ly Mộng chấn nhiếp, đầu mảnh nhỏ chấn động, không phân rõ phương hướng.

Những ngày này nàng đi theo Tô Khải bên người, thắng ảo tưởng cùng Tiêu Hỏa Hỏa gặp lại cảnh tượng, thế nhưng Ly Mộng vô luận như thế nào cũng nghĩ đến, nàng trăm phương nghìn kế muốn tới Tiêu Hỏa Hỏa nhìn, lại lạc được như vậy kết quả.

Dâm phụ?

Đồ dê tiện?

Đây thật là từ Hỏa ca miệng nói tới?

Ly Mộng lòng như đao cắt, tích giọt máu tươi từ trái tim thấm tới, đau đến nàng tự hấp lãnh khí, nói tới.

Tiêu Hỏa Hỏa sắc mặt dữ tợn, Ly Mộng nhân thân, lại cũng không có trước đây ôn nhu, trở thành tràn đầy oán hận cùng phần nộ.

\ "Có phải không lời phản bác! \ "

\ "Tiêu Chấn đem ta trực Tiêu gia thời điểm, đứng mà nói chuyện, mắt mở trừng trừng lấy ta bị trực Tiêu gia, trở thành người cười? \ "

\ "Nằm Tô Khải trong lòng, hàng đêm Khèn Tiêu, có từng thể nghiệm nhìn lòng ta khổ sở, có từng nghĩ đến chúng ta trước cảm tình? \ "

\ "Nhân, sẽ trách ta nghĩa! \ "

Tiêu Hỏa Hỏa không tốt độc ác nói, tựa như cây chùy thủ, tại Ly Mộng trong lòng thọc khô lâu.

Ly Mộng mũi ề ảm, trong lòng tràn đầy ủy khuất.

Tiêu Chấn nguyên bản định giết Tiêu Hỏa Hỏa, nếu là mình cầu tình, sớm đã bị Tiêu Chấn bắt giết với lấy lòng Tô Khải!

Ta thay người báo thù, đạp nguyệt tới, ám sát Tô Khải, địch mắt bị bắt, hàng đêm muốn trốn Tô Khải ma trào, lại nghĩ làm ta cùng với Tô Khải hàng đêm Khèn Tiêu!

Ly Mộng càng muốn tâm càng là ủy khuất, đầu giọt nước mắt, từ nàng đôi mắt đẹp đứng đầu lưu tới.

\ "Tiêu Hỏa Hỏa, đây là Thanh Minh Nguyệt Từu phối phương! \ "

Ly Mộng đem ngọc giản ném cho Tiêu Hỏa Hỏa, có thể, cái này là mình có thể vì hấn làm nhất một ít chuyện.

Từ nay về sau dùng, chúng ta ân đoạn nghĩa tuyệt!

Nhìn phi độn mà đến ngọc giản, Tiêu Hòa Hòa đầu tiên là vi vi sững sờ, theo phản ứng tới, thẹn quá thành giận.

\ "Ta cần thương cảm! \ "

\ "Càng cần nữa Tô Khải bố thí! \ "

\ "Liên dừng ở chỗ này làm bộ làm tịch rồi! Cho rằng Tô Khải chân sẽ đem Thanh Minh Nguyệt Tử phối phương đưa cho ta? \ "

\ "Chân! \ "

Tiêu Hòa Hòa khuôn mặt hèn mọn hình dáng, tâm tức giận, chính mình trước đây làm sao sẽ thích như vậy ngu xuẩn nằng, nói đem ngọc giản đây, một lần nữa trả lại cho Ly Mộng.

Ly Mộng lau khô trên mặt giọt nước mắt, ép buộc chính mình lộ kiên cường đáng đáp.

\ "Cái này là mình lựa chọn, từ hôm nay bằng vào chúng ta chúng ta ân đoạn nghĩa tuyệt! \ "

Ly Mộng là cố nén tâm bi đau nhức, dừng dừng khí, thổ lời này.

\ "Hanh -- từ thần phục tại Tô Khải khổ đứng đầu, giữa chúng ta liên sớm đã không còn tình nghĩa! \ "

Tiêu Hòa Hòa không biểu tình, chút nào xá, lại tựa như liên ném đi thẳng gãy rách, cũ mới tới!

Ly Mộng cố nén viên mắt gần bạo phát tới giọt nước mắt, chạy bộ khách sạn. Nắng ánh mặt trời rơi vào trên thân, trong chớp nhoáng này, đậu nước mắt tại cũng kèm chế, giống như phá tan đề bá hồng thủy, cuộn trào mãnh liệt tới.

Đến khi Ly Mộng ly khai đứng đầu, Tiêu Hòa Hòa sắc lạnh lòng nghiêm nghị, song quyền nắm chặt, cắn chặt răng, phát kéo kệt kệt kệt thanh âm.

\",

Linh từ buổi biểu diễn dành riêng bị Tô Khải trộn lẫn rồi, chúng ta phải làm gì? \ "

\ "Ta có thể chiến thắng Tô Khải sao? \ "

Tiêu Hòa Hòa nhăn thần tràn đầy đối đầu Tô Khải cừ hận, thế nhưng càng nhiều cũng là mê man.

Hắn là đứng đầu thiên kiêu!

Hắn là mệnh đứng đầu!

Tại gặp phải Tô Khải trước, hắn Gia đường thuận gió, tình duyên, lại có mỹ nhân làm bạn, càng là Tiêu gia tương lai chủ, tiềm long tại uyên.

Thế nhưng tại gặp phải Tô Khải đứng đầu, cuộc đời hắn cắt cũng thay đổi.

Ly Mộng bị Tô Khải cướp đi, mình bị trục Tiêu gia, cái này cắt đều là chịu Tô Khải ban tặng.

Tiêu Hòa Hòa nhìn mê mang, chính mình thật có thể chiến thắng Tô Khải sao?

Cổ Lão đề an ủi \ "Hỏa Hỏa, phải nhiều muốn. Mặc dù hiện tại so sánh với Tô Khải, thế nhưng luận tiềm mười Tô Khải đều so sánh với! \ "

\ "Khó quên rồi, trân quý nhất tài phú là cái gì không? \ "

Cổ Lão nói, làm cho Tiêu Hòa Hòa tại mê man đứng đầu, lại tựa như đến rồi tia quang minh.

\ "Chân long huyết mạch! \ "

\ "Không sai, chính là chân long huyết mạch! \ "

\ "Chỉ cần trong cơ thể chân long huyết mạch tại, thì có Đông Sơn lại cơ hội. \ "

Tiêu Hòa Hòa sắc mặt có chút gầy dựa: \ "Nhưng là, nói rồi, trong cơ thể ta chân long huyết mạch phi thường mỏng manh, nếu là không có kỳ ngộ, chỉ có nhìn kết đan đứng đầu, có thể thức tỉnh chân long huyết mạch! \ "

Cổ Lão cười hắc hắc.

\ "Kỳ ngộ đang ở trước mắt! \ "

\ "Kỳ ngộ gì? \ "

Tiêu Hòa Hòa đột đánh tinh thần, hai mắt xoay mình sáng sủa tới.

\ "Nhớ kỹ lần trước ta cùng nói Chân Long Tinh Huyết sao? \ "

\ "Chỉ cần hấp thu Chân Long Tinh Huyết, nhất định có thể thức tỉnh trong cơ thể chân long huyết mạch! \ "

\ "Chân Long Tinh Huyết! \ "

Tiêu Hòa Hòa nghe đến đó, hô hấp từ từ chủ gấp tới, hai mắt tiết lộ ra nồng đậm nóng rực.

\ "Chân Long Tinh Huyết ở nơi nào? \ "

\ "Thu Vụ Sơn đây! \ "

Ly Mộng hai mắt đầm lệ phản hồi Thanh Liên Cư, lạnh lùng ngữ nói.

\ "Ngọc giản cho! \ "

Tô Khải đầu ngón tay vuốt ve ngọc giản, khoe miệng Ruth quả như nơi này nụ cười.

Chính mình ở lại ngọc giản ấn ký, cũng không có bị người xúc động. Nếu là có người chân tra xét ngọc giản, chính mình ở lại ngọc giản ấn ký sẽ bạo phát tới, đem bên trong ngọc giản dung.

Chính mình sao lại chân đem Thanh Minh Nguyệt Từ phối phương đưa cho Tiêu Hòa Hòa?

\ "Tôi tiểu tình lang phụ lần hảo ý! \ "

Ly Mộng song mỹ mâu nhìn thẳng Tô Khải, nhãn thần lộ ra phẫn nộ, giảng hoà mê man.

Mình và Tiêu Hòa Hòa đi đến mức này, toàn bộ bái Tô Khải ban tặng.

Nhưng là mình hận Tô Khải sao?

Hận!

Ly Mộng lừa chính mình.

Chính mình ám sát Tô Khải, Tô Khải nhốt chính mình, đó là chuyện đương nhiên. Hơn nữa cái này, mình có thể gặp Tiêu Hòa Hòa, thậm chí ngay cả nhân sinh tự do cũng không có bị hạn chế, cũng không có khinh bạc chính mình, thậm chí Ly Mộng đều cho là mình là Tô Khải thượng tôn mà là giai Tù.

Muốn trách chỉ có thể trách Tiêu Hòa Hòa hấn lòng dạ hẹp hòi.

Hấn tự ti, đạo trí hai người bọn họ đi đến mức này.

Càng muốn, Ly Mộng tâm càng là khổ sở cùng.

\ "Theo ta uống rượu! \ "

Tô Khải rồi màu đen nhánh, lộ cổ quái.

Đã mỹ nhân tương yêu, chính mình có thể bằng lòng để ý.

Nói, Tô Khải chiếc nhãn trừ vật trên linh quang chớp động, mười bầu rượu ngon chính tề đặt lên bàn.

Tô Khải phi thường thân sĩ cho Ly Mộng đến rồi ly rượu ngon, tâm suy tư về hoa tháng trước, chính mình hẳn là ngâm cái gì thơ?

< Tướng Tiến Từ >!

Bài thơ này không được, Tướng Tiến Từ biểu đạt dừng cảm bó, tự tin lạc quan tình cảm, lại tựa như và mỹ nhân thất tình bầu không khí lấy điều.

< Nguyệt Độc Chúc >?

Bài thơ này bầu không khí không sai, thế nhưng cơ khổ không chỗ nương tựa, không người thân cận tình cảm, há là đem mình cũng bài trừ tại ngoại?

Thỏa!

Thỏa!

Tô Khải nhu liễu nhu huyết Thái Dương, chính mình tự xưng là đường thi tiểu vương, ở thời không hồi lâu muốn thích hợp thi từ.

Đang nhìn Tô Khải suy tư về thi từ thời điểm, Ly Mộng nói nói uống muộn tửu, trong chớp mắt trên bàn rượu ngon thì ít đi nhiều nửa.

Ly Mộng sắc mặt trở nên hồng, thần sắc say chuẩn choáng, bởi vì khô nóng, quần áo bán giải, lộ khiết nhẵn nhụi vai, dưới ánh trăng đứng đầu, lại tựa như tản ra quang vừng vậy.

Tô Khải nhìn chăm chăm Ly Mộng hai mắt, con mắt có chút đăm đăm.

\ "Khụ khụ! \ "

Tô Khải hắng giọng.

\ "Chỉ sợ ta đem quá chén! \ "

Ly Mộng quỵên rũ Tô Khải nhìn.

\ "Dám không? \ "

\ "Nếu là dám đối với ta không cho động chân, ta liền cắt lão kia thật đồ đạc! \ "

\ "Đừng quên ta bối cảnh! \ "

Ly Mộng cầm đôi bàn tay trắng như phấn, lộ uy hiếp thần sắc.

Nghĩ đến Ly Mộng chính là hòa phượng dây nữ nhân, Tô Khải vừa giống ngẩng đầu lão, nhất thời héo đầu (chỗ này).

Băng Phong Mạch cùng hòa phượng dây đấu tranh, hấn cũng có nghe thấy, hấn có thể tưởng tượng dính vào nhìn loại này kéo dài vạn năm đấu tranh đứng đầu.

Mỹ nhân say chuẩn choáng, chính mình lại chỉ có thể đứng xa nhìn mà có thể tiết, làm cho Tô Khải tâm phiền muộn, nói buồn bực ly rượu ngon, học Ly Mộng nói nói uống rượu.

Từu ba tuần.

Từu lượng Ly Mộng, rốt cục ngã vào rượu ngon đứng đầu, toàn thân mùi rượu, miệng đầy mê sảng, còn kém sẽ đùa giỡn Từu điên rồi.

Tô Khải ôm say như chết Ly Mộng, đi Ly Mộng gian phòng, Gia đường đình viện roi, thật là tẩu xảo bị áo lam đệ tử đến nơi này màn.

\ "Là tiểu thúc, đây là \ "

Áo lam đệ tử lấy Tô Khải nghi ngờ say như chết Ly Mộng, trọn cả mắt lên rồi.

Cô gái này, ở cùng Minh Nguyệt tỷ vậy xinh đẹp.

Là tiểu thúc thật sự là thật lợi hại!

Đụng tới áo lam đệ tử, Tô Khải hắng giọng nói, lộ hiểu được nụ cười: \ "Chúc say, tốt! \ "

Lấy Tô Khải rời lưng ảnh, áo lam đệ tử tỉnh ngộ.

Thì ra là thế!

Là tiểu thúc nói, thật là lời vàng ngọc.

Nói áo lam đệ tử vội và cùng đội bắt hấn tiểu Bồn Bồn, tại tiểu Bồn Bồn trên viết.

\ "Mỗi năm tháng nào ta, là tiểu thúc quá chén tuyệt sắc nữ nhân, lưu lời vàng ngọc 'Chúc say, tốt', hiểu ra! \ "

Tô Khải đem Ly Mộng bao vệ về phòng Ly Mộng, tâm buồn khổ, nếu là mình cái gì cũng làm, xứng đôi chính mình mộc nhĩ thu gặt máy móc là tiểu thúc đầu sao?

\ "Đã không cho động chân, thế nhưng ta có thể viết! \ "

Tô Khải cười hắc hắc, lộ xấu xa nụ cười, cừ bút, tại Ly Mộng tỉnh xảo trên xương quai xanh, lưu chính mình vết tích.

\ "Tô Khải đến chỗ này boi! \ "

Người.

Ly Mộng phòng, phát trận thờ gấp.

\ "Tô Khải hỗn đản! \ "

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: ấn ký

Thư phòng.

Tô Khải cùng Ly Mộng hai người nhìn nhau tròn mắt đồng hồ rồi.

Lấy Ly Mộng tiểu lão hồ vậy thần tình, Tô Khải từ đầu trận đau nhức, chính là tại nàng trên xương quai xanh để lại chính mình ấn ký, có cần phải cái này muốn ăn chính mình đáng đáp.

\ "Khụ khụ! \ "

\ "Kể đó có tính toán gì không? \ "

Tô Khải nhân thần liếc, kéo khai thoại đề nói.

\ "Phản hồi Tộc! \ "

Ly Mộng mũi hừ lạnh.

Tại thành Kim Lăng những ngày này, có chút buồn phiền, Ly Mộng tâm phiền muộn, muốn đi tìm ly khai điều này làm cho nàng thương tâm phượng.

\ "Phượng Huyết Thạch? Khó không muốn! \ "

Ly Mộng trận trăm mặt, nhìn chợt hiện âm đạm.

Ly khai Tộc đi trước Tiêu gia trước, nàng tại tất cả trưởng lão trước lập cam đoan, nhất định có thể có được Phượng Huyết Thạch, thức tỉnh Phượng huyết dây.

Thế nhưng Tô Khải đột không tham gia, để cho nàng có thể có được Phượng Huyết Thạch có khả năng, trở nên nhỏ bé rất nhỏ.

\ "Ai -- đi bộ tính bước, quyết định có thể tìm tới cái khác Phượng Huyết Thạch \ "

Nói đến đây, Ly Mộng thanh âm yếu ớt, giống như muỗi kêu.

Lời nói này tới, ngay cả chính cô ta đều không không tin tưởng.

Phượng Huyết Thạch liệt Kỳ Thạch bảng thứ chín, nếu là thật tốt như vậy tìm, dùng Phượng Thế thanh thế sớm tìm được, làm sao khổ làm cho Ly Mộng lên vào tại Tiêu gia.

\ "Ta có lẽ có biện pháp lấy được Tiêu gia Phượng Huyết Thạch! \ "

Tô Khải nhấp miếng linh trà, nhàn nhạt nói.

\ "Chân thật? \ "

Ly Mộng hồ nghi nhìn chăm chăm Tô Khải khuôn mặt, trải qua những ngày này muốn, nàng biết rõ Tô Khải lòng dạ màu tím đậm, cơ trí như yêu. Miệng hẳn không có khả năng có biện pháp, có thể chính là thật có nắm chắc nắm chặt.

\ "Biện pháp gì? \ "

\ "Có thể nói! Lúc này phải cùng Thu Vụ Sơn dây có. \ "

Tô Khải lắc đầu, đánh thiên cơ, thật giống như ngồi trời tăng nhân vậy.

\ "Diệt Giao? \ "

\ "Cùng nơi này có! \ "

\ "Lần trước ta sử dụng Tộc bí thuật, nguyên khí đến nay chưa có hồi phục, nếu là muốn ta bang tàn sát Giao, sợ rằng làm cho thất vọng rồi! \ "

Ly Mộng khẽ lắc đầu.

\ "Yên tâm, chỉ là làm cho tròng trò hay, không cần tự mình đi chuyên! \ "

Tô Khải định liệu trước nói.

Đêm qua hẳn đêm xem Tiêu Hóa Hóa số mệnh, phát hiện Tiêu Hóa Hóa số mệnh dị tượng vẫn tồn tại như cũ, làm cho Tô Khải tâm vô cùng nghi hoặc.

Theo lý, chính mình phá hủy Tiêu Hóa Hóa quật Gia đường, lại để cho Cung nương nương ly tâm, Tiêu Hóa Hóa số mệnh hẳn là tổn hại, không còn cách nào bảo trì số mệnh dị tượng đối đầu.

Thế nhưng, Tiêu Hóa Hóa số mệnh như trước thịnh vượng, tiềm long tại uyên đáng đáp.

Vì vậy, chỉ có thể!

Cơ duyên

Có cơ duyên tại Tiêu Hóa Hóa trước người, nếu không không cách nào giải thích vì sao quật Gia đường bị cắt đứt, Cung nương nương ly tâm, như vậy cảm, Tiêu Hóa Hóa số mệnh như trước như vậy thịnh vượng.

\ "Dựa theo kịch tình, Tiêu Hóa Hóa đấu giá hội bị nhục, hẳn là bắt đầu rồi dây núi lịch lãm. Tại nguyên tác, Tiêu Hóa Hóa tại dây núi lịch lãm đạt được cơ duyên, từ cùng quý phi nương nương phát sinh âm mưu, khí thế như hồng. \ "

Tô Khải tâm yên lặng niệm, não hải hiện lên người ý niệm trong đầu.

Tiêu Hóa Hóa cơ duyên Thu Vụ Sơn dây chốt hiện Ác Giao

Những đầu mối này tổng hợp lại tại, chân tướng hồ muốn -- Chân Long Tinh Huyết.

Chân Long Tinh Huyết tàn mất Thu Vụ Sơn dây, bị Thu Vụ Sơn dây yêu xà thôn phệ, lột da Hóa Giao, làm hại nhân gian.

Nghĩ thông suốt cái này tiết, Tô Khải tâm mơ hồ hiện lên kế hoạch.

Trên canh ba, Tô Khải triệu tập Triệu Dương Hàn Băng đám người, dự định khởi hành đi trước Thu Vụ Sơn dây.

Mặc dù rồi đêm, thế nhưng Triệu Dương sắc mặt như trước tốt như vậy, lại tựa như đang đối với hôm qua Tô Khải bình yếm trá tính toán chi li.

Ngược lại thì Hàn Băng mặt trầm ổn, đêm không thấy, ở lại có đột phá.

\ "Đã người đều đến đông đủ, khởi hành trước có mấy lời ta muốn nói trước. Tiến nhập dây núi, nguy hiểm trùng điệp, tất đều phải nghe ta chỉ huy, được tự ý hành động. \ "

Tô Khải tai nói mệnh dặn mọi người, đã đem các loại tiên căn mầm giao cho mình, chính mình tự phải bảo đảm bọn họ an toàn.

Dặn, Tô Khải dẫn đội ly khai thành Kim Lăng.

Tại phía Nam thành Kim Lăng môn, hắc bào nhân đột từ đoàn người chạy tới, đầu đụng vào Tô Khải trên người, lật té ngã, lại đụng vào Triệu Dương các loại đệ tử bên cạnh.

\ "Không biết xấu hổ! \ "

\ "Không biết ngượng! \ "

Hắc bào nhân liên tục áy náy.

Triệu Dương sắc mặt tái xanh, tâm thảm than xui.

Thực sự là xui!

Từ hắn đi tới thành Kim Lăng, có thuận lợi, đầu tiên là bị thật như chính mình Tô Khải đánh lén, lại là bị người qua đường đụng vào, đơn giản là xui xẻo.

Ly Mộng nhìn hắc bào nhân bóng lưng thời điểm, nhìn chột hiện nhân nhật nghị hoặc.

Lại tựa như có chút quen thuộc.

Đến khi Tô Khải đám người ly khai thành Kim Lăng đi, trốn chỗ rẽ chỗ bóng tối hắc bào nhân, nhìn chột hiện nguy hiểm quang mang.

\ "Thành công không? \ "

\ "Thành công! \ "

\ "Ấn ký đã trồng ở Tô Khải trên người, mặc cho hắn có bản lĩnh, cũng trốn vì chương.

Cổ Lão lạnh lẽo thanh âm hiện tại hắc bào nhân nào hải.

Hắc bào nhân này, hách chính là Tiêu Hòa Hòa giả trang.

Tô Khải người đi đường đều là Tiên thiên thật, chạy đi nhanh chóng, vèn vèn rồi đến canh giờ gian, liền đi tới Thu Vụ Sơn dãy ngoại vi.

Từ Thu Vụ Sơn dãy ngoại vi bắt đầu, Tô Khải bọn họ liền thả chậm cước bộ, tiểu tâm cảnh giác hành tẩu tại dãy núi.

Tuy nói Thu Vụ Sơn dãy sớm đã bị Thanh Châu bốn tông môn càn quét, không có cường yêu thú tồn tại. Thế nhưng bốn tông môn tiền bối hình như có ý làm cho tông môn đệ tử lịch lãm, có thể mang chút nhỏ yếu yêu thú để lại tới, chỉ cần không có tứ giai yêu tướng hiện tại, liền nhắm một mắt mở một mắt.

Yêu thú dựa theo thật có thể chia làm thất giai,, ba giai, tứ giai yêu tướng, ngũ giai yêu vương, lục giai yêu đế cùng với truyền thuyết thần thú.

Tương đương với nhân loại tu sĩ kỳ, 2 giai tương đương tiên thiên kỳ, ba giai tương đương với luyện khí kỳ, mà tứ giai yêu tướng tương đương với Trúc cơ kỳ.

Nhân loại tu sĩ có các loại công pháp thần công, lại có pháp khí linh bảo, luận cùng trình tự yêu thú và nhân loại tu sĩ, nhân loại tu sĩ thật càng mạnh trù.

Thu Vụ Sơn dãy ngoại vi yêu thú, thật phổ biến nhị giai,, đối với Triệu Dương Hàn Băng những ngày này ban đầu nhà tranh mà nói, bắt đầu bị yêu thú đánh thổ cùng, có chút hoảng sợ. Nhưng là bọn hấn cuối cùng là ngoại môn đệ tử làm thiên kiều, rất liền thích ứng tới, đang cùng yêu thú chiến đấu chiếm cứ phía.

Trải qua lần một cùng yêu thú chiến đấu, mười ngoại môn đệ tử nhân thần trở nên kiên cố hơn kiên quyết rồi, hành sự cũng càng thêm trầm ổn, có thể thấy được lần lịch luyện này, khá có hiệu quả.

Tựa.

\ "Bây giờ chỗ này nghỉ ngơi! \ "

Tô Khải phân phó, tìm bóng cây chỗ, ngồi xếp bằng, thi triển Nhân Thuật, nội thị trong cơ thể, đến rồi màu đen nhánh quang đoàn.

\ "Ấn ký! \ "

Tô Khải khoe miệng hoa trào phúng độ cung.

Bực nào mảnh khoe nhỏ đối với những tu sĩ khác mà nói, có thể thật có, thể nhưng ở trên người hấn -- vô hiệu!

Không chế được chân nguyên bực lại Cổ Lão lưu ở trong cơ thể hấn chân nguyên, mạnh mẽ ép tới.

Cổ Lão lưu cái này ấn ký, chung quy chỉ là ấn ký, chỉ là với định vị, cũng không có cái khác công kích, bên ngoài ả chứa chân nguyên cũng hùng hậu, vì vậy rất đã bị Tô Khải bức bên ngoài cơ thể.

Tô Khải chuẩn bị hắc sắc ấn ký, khoe miệng hoa độ cung.

\ "Cái này ấn ký, có thể có thể hãm hại Tiêu Hòa Hòa đem \ "

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: công và tư thù địch

Buổi trưa.

Chung Mộ Vân nhân thần mê ly nhìn Tô Khải tròn khắc đồng hồ rồi, kiểu điểm môi đỏ mọng thời gian mím chặt, thời gian buông ra, chân mày vì đi tới, do dự hồi lâu, rốt cục cổ dừng hướng phía Tô Khải đi ra.

\ "Tiểu thúc! \ "

Chung Mộ Vân khẽ gọi.

\ "Có sự tình? \ "

Chung Mộ Vân mím môi một cái: \ "Tiểu thúc, ta biết chỗ được cốc tại phụ cận, ta hy vọng tiểu thúc có thể dẫn đội đi được cốc! \ "

Được cốc!

Nghe xong Chung Mộ Vân nói, Tô Khải hai mắt chợt hiện tinh quang.

Được cốc, chính là quần sơn cực kỳ đặc thù phượng. Dãy núi, linh khí nồng nặc, thế nhưng vậy nồng nặc mỏng manh phân. Linh khí mỏng manh, chính là tu sĩ nói Hung Sơn Ác Thủy; linh khí nồng nặc, được xưng là linh huyết, thường thường dụng dụng cái này chủng thần vật.

Được cốc chính là Chủng Linh Huyết, nghe đồn dụng dụng khắp núi linh được, mỗi được cốc đều là chỗ bảo tàng.

\ "Mộ Vân hiền chất không cần phải công khai được cốc giá trị, chân thật muốn cùng ta chia sẻ được cốc vị trí? \ "

Tô Khải chỉ điểm đến, chỗ được cốc vô giá, chính là Tiêu gia, Vương gia như vậy một tộc, phát hiện được cốc đều sẽ vững vàng bảo vệ bí mật.

Chung Mộ Vân gật đầu, dường như gà con mổ thóc.

\ "Đã từng thăm dò được cốc, thế nhưng được cốc yêu thú thủ hộ, bằng vào hai ta nguoi đem, chỉ không thể được bảo sơn. \ "

\ "Cho nên, ta thỉnh tiểu thúc, ta chỉ muốn được cốc ba thành thảo được! \ "

Chung Mộ Vân đuổi cây khiết chỉ.

Tô Khải sờ sờ: \ "Thủ hộ yêu thú là như thế nào? \ "

\ "Vừa giống tấn chức tam giai! \ "

\ "Vừa giống tấn chức ba giai, bằng vào ta là không khó! \ " Tô Khải rồi, liền đáp ứng rồi tới.

Nghỉ ngơi khoảng khắc, Tô Khải đã đem được cốc sự tình nói cho mọi người.

Mọi người nghe được, khuôn mặt nhao nhao lộ hưng phấn thần sắc.

Được cốc!

Đây chính là truyện được cốc!

Thăm dò được cốc, tất có thể có được linh được, so với diệt Giao, rõ ràng thăm dò được cốc càng thêm có thể ngoại môn đệ tử cảm thấy hưng phấn.

Tại Chung Mộ Vân dẫn dắt, Tô Khải người đi đường rất tâm lý liền đi tới được cốc ngoại vi.

\ "Tiểu tâm, được cốc thủ hộ yêu thú \ "

Tô Khải đang nói xuống dốc, thao gào thét từ xa gần truyền tới, rõ ràng bỏ đá xuống tại mọi người tai.

\ "Rống -- \ "

Hồ hấp thời gian, bóng đèn hướng phía mọi người bồn tập tới, bóng đèn mỗi cất bước, trên phát ầm vang thanh âm, vén đầy mặt bụi bặm.

Bụi bặm bỏ đá xuống, Tô Khải rốt cục rõ ràng bóng đèn này chân thực nhần.

Ban Lan Hồ!

Trượng dài Ban Lan Hồ hùng dũng oai vệ hiên ngang, nói phát trầm thấp rít gào, mắt lộ ra hung quang, rơi vào tại Tô Khải bọn người trên thân.

Thon dài nhịp điệu đánh ra cái này, thanh thế chìm, phát ba ba ba thanh âm, nếu như rơi vào người trưởng thành trên người, đủ để cắt đứt mười cái xương sườn.

Cảm thụ được Ban Lan Hồ trên người hơi thở, quả như cùng Chung Mộ Vân cho nên, vừa giống đi vào tam giai, thậm chí ngay cả hơi thở đều không ổn định.

\ "Ai nguyện ý xung phong nhận việc giải quyết Ban Lan Hồ? \ "

Tô Khải hỏi.

Mười ngoại môn đệ tử, bao quát Triệu Dương cùng Hàn Băng hai người ở bên trong, đều nhìn nhau, nhìn chột hiện nồng đậm kiêng kỵ.

Ba giai, tương đương với nhân loại luyện khí tu sĩ, mặc dù là hơi vượt qua, nhưng là đối với trước tới, như trước vô cùng kiêng kỵ.

\ "Đã không ai xung phong nhận việc, ta đây nói điem! \ "

Tô Khải khóe miệng hoa giáo hoạt độ cung.

Vừa dứt lời, Triệu Dương trong lòng liền hiện lên cảnh giác, ngẩng đầu, quả đến Tô Khải ánh mắt, rơi vào trên thân, trên mép treo treu tức nụ cười.

\ "Tốt! \ "

Triệu Dương tâm hồ.

\ "Triệu Dương, thân là ngoại môn đệ tử nhân vật thủ lĩnh, cần phải tác dụng làm gương mẫu! \ "

Tô Khải vô cùng đơn giản nói, nói Triệu Dương trên trán mạo ba cái khối đen.

Công và tư thù địch!

Tuyệt đối là công và tư thù địch!

Tô Khải lòng dạ quá nhỏ, chính mình hôm qua quét, trước mắt nói cho mình tiểu hài xuyên.

Triệu Dương kiên trì: \ "Ta không là Ban Lan Hồ đối thủ, thỉnh sư thúc tự mình di chuyển! \ "

Tô Khải sắc mặt duyệt, hừ lạnh: \ "Tới Thu Vụ Sơn mạch là tới làm gì? \ "

\ "Là tới lịch luyện! \ "

\ "Hay là tới hưởng! \ "

\ "Nếu như Ban Lan Hồ là vượt qua, cần phải sao? Hay kêu là lịch lãm, hay kêu là hưởng đồ ăn! \ "

Tô Khải khuôn mặt, nghĩa ngôn từ lấy.

\ "Triệu Dương, yên tâm can đảm chém giết Ban Lan Hồ, tiểu thúc vì tọa trấn, tuyệt đối sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn! \ "

Nghe xong Tô Khải miệng đầy chuyện ma quỷ, Triệu Dương tâm càng thêm khổ sáp rồi, sớm đã đem Tô Khải từ đầu đến chân tất cả đều mắng lần.

Có gọi tuyệt đối sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn!

Có gọi mình tọa trấn!

Đã biết, Tô Khải chỉ sợ sớm đã làm xong bỏ đá xuống giếng chính là.

Cố ý!

Tô Khải tuyệt đối là cố ý!

Thế nhưng, Triệu Dương cực tuyệt, người nào Tô Khải chính là lần này Thu Vụ Sơn mạch đi dẫn đầu.

Liếc mắt dài ba trượng Ban Lan Hồ, Triệu Dương tâm cầu khẩn Ban Lan Hồ thật là hình dáng hàng, ngân thương sáp bắp, .

Triệu Dương đi lên bước, bắt chặp khó khăn, rút ra trường kiếm, thi triển am hiểu Liệt Dương Kiếm pháp.

Cực nóng kiếm từ trường kiếm bạo phát tới, mỗi kiếm đều toả ra hào quang màu đỏ, hơi nóng trập trập, dù cho cách xa ba trượng, trên trán ở đều bốc lên tinh tế dây đặc mồ hôi hột, có thể thấy được uy thế không chút bình thường.

Thế nhưng Ban Lan Hồ nhìn thấy cực nóng kiếm trong nháy mắt, trên mép ở phi thường có tính người lộ trào phúng độ cong.

Bực này con kiến hôi, ở cũng dám tới khiêu khích ngô uy nghiêm!

Ta nắm là có thể đập chết trước mắt châu chấu!

Rống --

Ban Lan Hồ rống giận, rất nặng Hồ chuông đánh chụp Triệu Dương thân thể gãy yếu, thanh thể Trầm, Triệu Dương chính người lung la lung lay, tựa như cuồng phong cây gãy trúc, bất cứ lúc nào cũng sẽ gãy.

Chung Mộ Vân nhìn thấy Tô Khải Khiến Triệu Dương làm đối thủ Ban Lan Hồ, tâm vì vì lo lắng.

\ "Tiểu thúc, Triệu sư huynh đối phó Ban Lan Hồ, hội gặp nguy hiểm! \ "

Tô Khải thoải mái \ "Mộ Vân hiền chất yên tâm, Triệu Dương chính là ngoại môn thiên kiêu, là mạnh mẽ, dù cho địch Ban Lan Hồ, vậy tuyệt đối sẽ không nguy hiểm tánh mạng! \ "

Chung Mộ Vân cái hiểu cái không gật đầu, nàng không tin tưởng tiểu thúc cái này :Người tốt, tuyệt đối sẽ lừa nàng.

Chung Mộ Vân gật đầu không có kết thúc, liền nghe được thê thảm kêu thảm thiết.

Cái này thanh âm nặng quá quen thuộc, hách chính là Triệu Dương thanh âm.

Hàn Băng hô: \ "Tiểu thúc, Triệu Dương bị đánh gãy chân! \ "

Tô Khải mắt lệ liếc, phong bình vân đạm lấy: \ "Chớ hoảng sợ, chặt đứt chân, Triệu Dương chống đỡ được! \ "

Vừa dứt lời, lại là kêu thảm thiết, giống như bị xâm lược heo tử, phát gào khóc khóc vậy tru lên.

\ "Tiểu thúc được rồi, Triệu Dương khác chân vậy bị đánh gãy! \ "

\ "Không sao không sao! Chỉ cần cái chân thứ ba không có bị cắt đứt là được! \ "

Tô Khải như trước thờ ơ.

Triệu Dương nhìn thấy Tô Khải nhăn tâm như vậy, chính mình có ý bán kẻ hở, Ban Lan Hồ cắt đứt chính mình hai cái đùi, Tô Khải ở đều thờ ơ, Triệu Dương tâm thật chút luống cuống.

Nếu là mình tại không khó mười tầng là, chính mình chân thật có thể sẽ chết ở Ban Lan Hồ.

Lại dùng Tô Khải đối thái độ với mình, nhất định sẽ làm như không thấy chết sự tình đến.

Triệu Dương cắn răng, cổ thượng bẻ gãy trên hai chân đau đớn, phần nhảy, kiếm quang Khiếu.

\ "Liệt Diễm -- trăm! \ "

Triệu Dương chân nguyên trong cơ thể điên cuồng vận chuyển tới, hội tụ tại trường kiếm. Trên trường kiếm, nhất thời hiện lên hào quang màu đỏ, tựa như tiên huyết vậy tiên diễm, tại hoa màu đỏ hồ quang.

\ "Chết cho ta! \ "

Triệu Dương trừng mắt tẩn nức, chân nguyên trong cơ thể cuộn trào mãnh liệt bành bãi bạo thể, không dám chút nào bảo lưu, là không chết chính là ta sống hình dáng.

Không thể buông tha đừng giả thắng!

Ban Lan Hồ đồng dạng không tỏ ra yếu kém, Hồ chuông trên hiện lên thổ hoàng sắc quang vạm, hướng phía Triệu Dương trường kiếm trào, ở dự định

dùng huyết nhục thân thể, đối kháng đao kiếm lợi.

Oanh!

Triệu Dương cùng Ban Lan Hồ va chạm tại, Xích trường kiếm màu đỏ cắm sâu vào Ban Lan Hồ Hồ chưởng, Ban Lan Hồ bạo phát rống giận cùng kêu rên.

Triệu Dương càng thêm thê thảm, bị Hồ chưởng phách, xương sườn chặt đứt ba cái, cả lồng ngực đều lõm xuống, thân thể tựa như cùng điều vậy bị quăng rồi, rơi âm âm trên.

Ban Lan Hồ hai mắt màu đỏ tươi trước mắt tổn thương mình nhân loại mình, mắt hồ tràn đầy cừ hận, nhảy lên tới Triệu Dương trước người, Hồ chưởng trùng điệp bỏ đá xuống.

Cái này chưởng, nếu là thật rơi vào Triệu Dương trên người, Triệu Dương chắc chắn phải chết.

\ "Mạng ta mất rồi! \ "

Triệu Dương tâm trận bị thiết.

Chính mình đường đường Thanh Liên kiếm tông thiên kiêu, sẽ lại cái này biệt khuất chết ở chỗ này.

Cam tâm!

Nói đập Ban Lan Hồ cái này chưởng gần hạ thấp thời gian sau khi, Tô Khải thân hình chợt hiện, đột ngột xuất hiện tại Ban Lan Hồ trước.

\ "Dừng ở đây! \ "

\ "Tại Tô mỗ trước, vậy dám đụng đến ta kiếm tông đệ tử? \ "

Tô Khải ngời đem dáng dấp, trước tiên là đối Ban Lan Hồ trận quở trách, chặt quyền chậm oanh.

Oanh!

Tô Khải thiết quyền, vội vả lấy nhẹ, dường như như đạn pháo, phát chói tai phá.

Ở nơi này quyền vừa giống vung trong nháy mắt, Ban Lan Hồ mắt đột nhiên rụt lại.

Con người trước mắt rõ ràng là nhỏ yếu như vậy, thậm chí so sánh với vừa giống con kiến vậy, thế nhưng tại Tô Khải trên nắm tay, nó ở cảm thụ được cổ nguy hiểm trí mạng.

Ban Lan Hồ ý thức muốn lấy lại Hồ chưởng, nhưng là lại đã muộn.

Tô Khải thiết quyền, hồ hấp bên trong, giống như Hồ chưởng tới tiếp xúc thân mật.

Phanh!

Tô Khải nắm tay cùng Hồ chưởng va chạm tại, tại Ban Lan Hồ tây qua tiểu Hồ chưởng trước, Tô Khải nắm tay là nhỏ yếu như vậy, thế nhưng bên trong ẩn chứa số lượng, cũng là phá lệ đánh đắm cùng cuồng bạo.

Răng rắc răng rắc!

Xương cốt vỡ vụn thanh âm, từ Hồ chưởng truyền tới, rõ ràng có thể nghe, bỏ đá xuống tại mọi người tai.

Nếu như một thân vậy mắt nhìn xuyên tường nói, không nhất định có thể đến, Ban Lan Hồ xương cốt toàn thân trên, đều phát hiện tinh tế dày đặc khe hở, tựa như nghiền nát gốm sứ vậy.

Ban Lan Hồ thậm chí không có cảm thụ được đau đớn, to lớn thân thể nói trận cười mây đập gió, trực tiếp bị đánh bay, rơi âm âm trên.

Tô Khải quyền tiêu diệt rồi Ban Lan Hồ, vác lập, ở ngoại môn đệ tử trước, có thể tiêu sái tư thế.

\ "Tiểu thúc thật là giỏi! \ "

\ "Tiểu thúc thật là đẹp trai! \ "

\ "Tiểu thúc thật là lợi hại! \ "

Chung Mộ Vân các loại tam nữ đệ tử Tô Khải nhân thân, hai mắt hiện lên bóng loáng, nháy mắt lưu động.

Triệu Dương đến cái này màn, suýt chút nữa thổ huyết máu tươi tới.

Ban Lan Hồ bản thân chiến đấu tất cả đều tập tại đôi Hồ chưởng trên, rõ ràng chính là mình bị thương nặng Hồ chưởng, Tô Khải tới lược đào, sẽ không ngại đem nhớ kỹ chính mình công lao.

Triệu Dương tâm buồn bực, rõ ràng mình là công thần, rõ ràng mình là người bệnh, sẽ không ngại đem chú ý mình?

Nghe xong lần thổi phòng, Tô Khải chặt đi thông thả đến Triệu Dương bên người, thoải mái.

\"Triệu diệt, không muốn nản lòng, lần này vượt cấp khiêu chiến mặc dù không thành công, thế nhưng đã làm được rất tâm lý sai rồi! \"

Nghe xong Tô Khải biểu dương, Triệu Dương tâm càng thêm buồn bực.

\"Tới! Uống Khẩu Linh Tửu, rượu này có thể chữa cho tốt thương thế trên người! \"

Triệu Dương về mặt phiền muộn uống Khẩu Linh Tửu, cổ nhiệt lưu chảy xuôi ở trong người, trong chớp mắt, bản thân thương thế ở chân thật toàn bộ đều tốt, Triệu Dương tràn đầy dao động.

\"Thủ hộ yêu thú đã loại trừ, chính mình hái linh dược a !! \"

\"Nhớ kỹ, mọi việc lưu, tốt gấp lại, bình thường là linh thảo cây non, Luật chính là thái! \"

Tô Khải hướng về phía mọi người.

\"Tiểu thúc anh minh! \"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Đi theo Tiểu Sư Thúc, có thịt ăn

Ngoại Môn Đệ Tử rồi rít trước đi hái Linh Dược, Tô Khải chậm rãi hướng dược cốc sâu bên trong đi tới.

Ở đi tới dược cốc trước tiên, Tô Khải Thiên Nhân thuật liên bao phủ toàn bộ dược cốc, phát hiện dược cốc hướng đông nam linh khí phá lệ đậm đặc, là cả dược cốc linh khí ngọn nguồn.

Không ra ngoài dự liệu, dược cốc bên trong trân quý nhất Linh Dược tựu tại này nơi.

Một thời gian uống cạn chun trà sau khi, Tô Khải đi tới dược cốc linh khí ngọn nguồn --- -- Xứ Tiểu Hồ Bạc.

Óng ánh trong suốt nước hồ, giống như màu hồ phách rượu ngon một dạng trong suốt thấy đáy, nước hồ xanh biếc, từ trên trời cao nhìn tiếp, toàn bộ hồ giống như tô điểm ở dược cốc bên trong Phi Thúy, mỹ lệ mê người.

Hơi nước nhàn nhạt tràn ngập ở hồ trên, những nước này sương mù cũng không phải là phổ thông Thủy Khí, mà là nồng nặc linh khí sương mù, nhẹ nhàng hít một hơi, để cho người tâm thần sáng khoái.

Một góc Băng Liên ở giữa hồ theo gió tung bay, xanh biếc lá sen, đáng đáp yêu điệu.

"Ngàn năm Băng Tâm Liên!"

Tô Khải kêu lên một tiếng.

Dược cốc bên trong lại sinh trưởng một buổi này ngàn năm Băng Tâm Liên, đây thật là ra ý hấn đoán.

Ngàn năm Băng Tâm Liên, có bình phục Tâm Ma kỳ hiệu, đối với tẩu hỏa nhập ma tu sĩ mà nói, không khác nào Thần Vật. Cho dù là tu sĩ bình thường, ở Trúc Cơ thời điểm, cũng sẽ có Tâm Ma Kiếp, ngàn năm Băng Tâm Liên đối với Tâm Ma Kiếp giống vậy có kỳ hiệu.

"Chỉ là một buổi này ngàn năm Băng Tâm Liên, chính là không uống lần đi này!"

Tô Khải đập sóng mà đi, đi tới giữa hồ, xuất ra ngọc sừ đem ngàn năm Băng Tâm Liên moi ra.

Ngàn năm Băng Tâm Liên, Chí Thuần Chí Tịnh, nếu là lấy tay tiếp xúc, sẽ ô nhiễm ngàn năm Băng Tâm Liên, phá hư kỳ Dược Lực, vì vậy phải dùng Ngọc Khí tới hái ngàn năm Băng Tâm Liên.

Tô Khải đem ngàn năm Băng Tâm Liên cẩn thận gìn giữ ở Ngọc Hạp tử, cúi đầu nhìn một cái, thấy đáy hồ thoáng qua một vệt Băng Tinh màu sắc.

"Đáy hồ có đồ!"

Tô Khải nhẹ nhàng nói một tiếng, mười ngón tay liền động, trong tay bóp một cái pháp quyết.

"Tị Thủy Thuật!"

Vừa dứt lời, trong hồ sóng biếc lại tách đi ra, thật giống như biết nhân tính một dạng là Tô Khải mở ra một cái đường lớn.

Tô Khải một đầu đâm vào giữa hồ, lặn xuống vài chục trượng sau, hai chân rơi xuống đất, rốt cuộc đi tới đáy hồ, thấy trước một màn kia Băng Tinh màu sắc.

Một khối óng ánh trong suốt đá, lẳng lẳng nằm ở đáy hồ, toàn thân Băng Lam trắng như tuyết, thật giống như trên núi cao vạn năm không thay đổi bằng tuyết, tản ra từng tia ý lạnh, tựa như không dính khối bụi trần gian Tiên Tử.

Tô Khải ngón tay vuốt ve ở màu băng lam trên đá, nhất thời cảm giác một cỗ lạnh giá thấu xương rùng mình, thẳng đất chui vào trong cơ thể hắn, mà lấy hắn tu vi và thể chất, lại cũng không khỏi đánh run một cái.

"Quả nhiên là Băng Ly Thạch!"

Tô Khải trong giọng nói, tràn đầy hưng phấn cùng kinh ngạc.

Băng Ly Thạch, đứng hàng Kỳ Thạch báng địa 36 vị, bất ngờ chính là Phụ Nhạc trải qua đồ thiết yếu cho tu luyện Kỳ Thạch một trong.

"Nơi này hồ hẻo lánh u tĩnh, không bằng ở nơi này bế quan tu luyện Phụ Nhạc trải qua!"

Trong đầu nghĩ giữa, Tô Khải tâm niệm vừa động, lúc này quyết định ở hồ bên dưới bế quan, ngồi xếp bằng xuống, ngưng thần Bế Khí, toàn lực vận chuyển Phụ Nhạc trải qua công pháp.

Hàn Băng lạnh lùng Băng Ly Thạch, ở Tô Khải trong lòng bàn tay, dần dần hòa tan, dung nhập vào Tô Khải trong cơ thể

Thời gian ở đầu ngón tay trôi qua, một giờ vội vã đi qua, chung Mộ Vân, Hàn Băng đám người, cũng lục tục từ được cốc bên trong trở lại, trên mép treo mỉm cười, hiển nhiên thu hoạch không rẻ.

Duy chỉ có Triệu Dương trong lòng buồn buồn không vui, buồn rầu đến nhận việc điểm học máu. Do với thương thế trong cơ thể chưa có hoàn toàn được, chỉ có thể trợ mắt nhìn đồng bạn đi hái Linh Thảo, mùa thu hoạch lớn, mà chính mình chỉ có thể gương mặt nhìn.

Hàn Băng hái Linh Dược sau khi trở về, đi tới Triệu Dương bên người, nhẹ nói đạo.

"Triệu Dương, ngươi còn không chịu cúi đầu sao?"

Triệu Dương trong mũi lạnh rên một tiếng, cắn răng nghiêng lợi, trong giọng nói tràn đầy hận ý.

"Ta mới sẽ không hướng tiểu bạch kiêu cúi đầu đây!"

Hàn Băng thật dài thờ dài một hơi, mặc dù mình cùng Triệu Dương cũng bị trở thành Băng Hỏa song tinh,

Nhưng là mình cùng hắn tính cách, nhưng là hoàn toàn bất đồng.

Triệu Dương ra đòi đại gia tộc, từ nhỏ nuông chiều từ bé, trong lòng tràn đầy ngạo khí, dĩ nhiên không muốn vô duyên vô cớ so với Tô Khải đệ nhất, vì vậy không nghĩ chính mình, chậm chạp không chịu cúi đầu.

"Triệu Dương, ta cho ngươi biết một tin tức, Chung sư muội ba người các nàng, đã bắt đầu ghét ngươi!"

Hàn Băng tin tức, giống như một tiếng sét, ở Triệu Dương bên tai nổ vang.

"Cái gì?"

"Mộ Vân nàng ghét ta!"

Triệu Dương nhất thời bối rối, giống như trên chảo nóng con kiến, trong lòng thất thượng bát hạ.

Trong tâm khảm hoàn mỹ nữ thần, chính mình khổ khổ theo đuổi ba năm Chung sư muội, lại bắt đầu ghét chính mình, làm sao không để cho Triệu Dương trong lòng vô cùng lo lắng.

"Hàn Băng, chúng ta là không phải là hảo huynh đệ, nhanh mau cứu huynh đệ ta!"

Triệu Dương mặt đầy hốt hoảng.

Hàn Băng một bộ ngưng trọng bộ dáng: "Triệu Dương, ngươi cũng đã biết Chung sư muội các nàng tại sao bắt đầu ghét ngươi sao?"

"Tại sao?"

"Bởi vì ngươi luôn là cùng Tiểu Sư Thúc đối nghịch!"

Nghe Hàn Băng nói rõ lý lẽ do, Triệu Dương nhất thời kinh ngạc há hốc miệng ba, thiếu chút nữa liền xuống ba cũng rớt xuống.

Tức giận!

Ủy khuất!

Tràn đầy cảm giác vô lực!

Triệu Dương trong lòng cảm giác khó chịu, giống như vỡ ra ngũ vị bình.

Quá khi dễ người!

"Triệu Dương, ta khuyên ngươi ngoan ngoãn cúi đầu đi."

"Đi theo Tiểu Sư Thúc có thịt ăn, ngươi xem chúng ta đều ăn tràn đầy bụng mỡ, ngươi đang xem nhìn chính ngươi "

Hàn Băng lắc đầu, một bộ không thể nói rõ đáng vẻ.

Triệu Dương sắc mặt biến hóa không chừng, trong lòng vén lên kinh đảo hải lăng.

Nhưng vào lúc này, một tiếng thở gấp từ xa đến gần truyền tới, rơi vào Thanh Liên Kiếm Tông Ngoại Môn Đệ Tử trong tai.

"Các ngươi làm gì!"

"Đây là ta Linh Dược!"

Chung Mộ Vân trong mắt phun lửa giận, nơi khóe miệng chảy xuôi một vệt vệt máu.

"Hắc hắc nơi đây Linh Dược là vật vô chủ, người có đức câu chi, ngươi dựa vào cái gì nói đây là ngươi Linh Dược!"

"Rõ ràng chính là ta, Linh Dược vừa mới còn trong tay ta!"

"Nhưng là linh dược bây giờ trong tay ta, dĩ nhiên chính là ta!"

Thanh âm khàn khàn, tựa hồ không quan tâm da mặt một dạng từ cả người thua Đường Dao nam tử trong miệng thốt ra tới.

"Ngươi "

Chung Mộ Vân bị người trước mắt vô sỉ, khí sắc mặt ngốc bạch, ngực nhất khởi nhất phục, đưa tới nam tử một trận dâm ánh sáng mơ ước.

"Ha ha! Quả nhiên Thiên Dao Ổ cũng là một đám câu tạp chủng!"

Thấy chung Mộ Vân bị thương, Triệu Dương nhất thời Tinh Hồng cặp mắt, không để ý trong cơ thể chưa khỏi hẳn thương thế, vội vã chạy tới, trợn mắt nhìn thẳng.

Người mang Đường Dao nam tử sắc mặt dữ tợn, trong mũi lạnh rên một tiếng.

"Các ngươi Thanh Liên Kiếm Tông người, lúc nào quản đến chúng ta Thiên Dao Ổ trên đầu?"

Thiên Dao Ổ cùng Thanh Liên Kiếm Tông đều là Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn một trong, không thông qua Thanh Liên Kiếm Tông cùng Thiên Dao Ổ nhất tông giới Ngự Kiếm, nhất tông giới Dao Pháp, tựa hồ từ thành lập Tông môn đệ nhất ngày lên, chính là bất chiết bất khuất từ đối đầu.

Thanh Liên Kiếm Tông cùng Thiên Dao Ổ tiểu bối, phát sinh mâu thuẫn cũng không phải lần một lần hai, trần trường cướp đoạt Linh Dược sự tình cũng chẳng lạ lung gì.

Chung Mộ Vân nguyên tưởng rằng chỗ này được cốc cốc gắng hết sức ả núp, tùy tiện sẽ không khác (đùng) những tu sĩ khác phát hiện, mới thả thả lỏng cảnh giác, cho nên mới tìm Thiên Dao Ổ đệ tử đánh lên.

"Ha ha —— Thanh Liên Kiếm Tông bắt quá chỉ là một đám nhuyển đàn!"

Người mang Đường Dao nam tử châm chọc.

Oanh một tiếng!

Triệu Dương Hàn Băng các loại (chờ) trong lòng người tức giận, nhất thời giống như núi lửa một dạng bộc phát ra, khí thế hung hăng, đem Đường Dao nam tử bao bọc vây quanh.

Đối mặt với mười tên Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử, Đường Dao nam tử sắc mặt bên trên không chút nào kinh hoảng, ngược lại treo một vệt như có như không nụ cười.

"So với người nhiều không?"

"Các ngươi đám này ngu xuẩn, chẳng lẽ thật sự cho rằng Thiên Dao Ổ chỉ có một mình ta đi!"

Đường Dao nam tử vừa dứt lời, một đám Thiên Dao Ổ đệ tử vội vã chạy tới, số người là Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử gấp đôi, người người đều là Thiên Dao Ổ trong ngoại môn đệ tử tinh anh.

Bất quá càng dễ cho Triệu Dương Hàn Băng các loại (chờ) tâm tình người ta chìm vào đáy cốc là, Thiên Dao Ổ lần này lĩnh đội, lại là Tây Môn Lập Nhân —— Thiên Dao Ổ bốn tiểu đạo khách một trong, luyện khí sơ kỳ tu vi, Thanh Châu đại danh đỉnh đỉnh Thiên Kiều.

Tây Môn Lập Nhân một đôi mắt tam giác quét nhìn qua Triệu Dương đám người, khoe môi nhếch lên vẻ khinh miệt nụ cười, nghiêm nghị quát lên.

"Giao ra các ngươi ở được cốc ở bên trong lấy được Linh Dược, tha các ngươi một mạng!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Chẳng lẽ người có Hỏa Nhân Kim Tinh không được

Tây Môn Lập Nhân một lời hạ xuống, Triệu Dương Hàn Băng đám người nhất thời vỡ tổ.

Quá khi dễ người!

Không chỉ có cướp Chung Mộ Vân Linh Dược, còn tràn trường cướp bóc bọn họ.

"Không thể nào!"

"Này ra được cốc là chúng ta muốn ăn đòn, thù họ Yêu Thú cũng là chúng ta sẵn giết, dựa vào cái gì đem Linh Dược giao cho các ngươi!"

"Không sai, các ngươi Thiên Dao Ổ khinh người quá đáng, ta muốn để cho Thanh Châu tu sĩ phân xử!"

"Giao cho các ngươi? Ý nghĩ ngu ngốc! Có bản lĩnh sẽ tới cướp a!"

"Chờ đến Tiểu Sư Thúc trở lại, nhất định sẽ cho các ngươi đẹp mắt!"

Triệu Dương Hàn Băng đám người lòng đầy căm phẫn, tức miệng mắng to.

Tây Môn Lập Nhân cười lạnh một tiếng.

Thanh Liên Kiếm Tông Ngoại Môn Đệ Tử, hẳn cho tới bây giờ không có coi ra gì, nghe được Thanh Liên Kiếm Tông lần này lĩnh đội lại là Tô Khải, thì càng thêm khinh thường.

Một cái tiểu bạch kiếm cộng thêm một đám Ngoại Môn Đệ Tử, không phải là đưa bảo đồng tử sao?

"Đừng nói ta ý lớn hiếp nhỏ, hôm nay ta liền cho các ngươi một cái cơ hội, chỉ cần các ngươi có thể đánh bại ta Thiên Dao Ổ Ngoại Môn Đệ Tử, ta liền bỏ qua cho bọn ngươi!"

Tây Môn Lập Nhân lời nói, để cho Triệu Dương các loại (chờ) người sắc mặt hơi đổi một chút, trong lòng có chút ý động.

Tây Môn Lập Nhân bọn họ không đánh lại, nhưng là bọn hắn vẫn không đánh thắng Thiên Dao Ổ Ngoại Môn Đệ Tử sao?

Triệu Dương cùng Hàn Băng cũng trở thành Thanh Liên Kiếm Tông Băng Hàn song tinh, trong lòng tràn đầy ngạo khí, đối phó Thiên Dao Ổ Ngoại Môn Đệ Tử, Tự Nhiên bắt vào tay.

"Để cho ta tới trước lĩnh giáo ngươi môn Thiên Dao Ổ cao chiêu!"

Triệu Dương nóng lòng ở Chung Mộ Vân trong lòng dọn về mặt mũi, thứ nhất không kịp chờ đợi nhảy ra, nhãn quang nóng bỏng đất rơi vào cướp đi Chung Mộ Vân Linh Dược Đường Đào nam tử trên người.

Tây Môn Lập Nhân lạnh rên một tiếng: "Chu Tử Ngang, nếu người ta đối với ngươi có hứng thú, ngươi phải đi thật tốt giáo huấn hắn làm thế nào người!"

Đường Đào nam tử nghe được Triệu Dương muốn khiêu chiến hắn, khoe miệng lộ ra một vẻ dữ tợn nụ cười.

"Yếu gã, ra chiêu đi, đừng trách tiểu gia khi dễ ngươi!"

"Ngươi "

Chu Tử Ngang khinh bạc lời nói, nhất thời đem Triệu Dương giận đến giận sôi lên.

"Đồ cạnh tranh miệng lưỡi hạng người!"

"Xem chiêu!"

Triệu Dương nghiêm ngặt quát một tiếng, ánh mắt Băng Hàn đi xuống, lòng bàn chân trên mặt đất hung hãn đạp một cái, oanh một tiếng, cả người giống như mũi tên rời cung một loại phi thân mà ra.

Triệu Dương tốc độ nhanh, gào thét một tiếng sẽ đến Chu Tử Ngang trước mặt, thân hình có chút dừng lại, trường kiếm trong tay xuất khiếu.

"Liệt Dương kiếm pháp!"

Đầy trời kiếm khí, từ trường kiếm bên trong bắn ra, mưa như trút nước một loại hương Chu Tử Ngang hạ xuống.

Một chiêu này, bao hàm Triệu Dương trong lòng tức giận, bộc phát ra 12 phân uy lực, thậm chí so sánh với bình thường thi triển Liệt Dương kiếm pháp mạnh hơn 3 phần, chút nào không nhìn ra bị thương trên người.

Đối mặt với đầy trời kiếm khí, Chu Tử Ngang nhất thời sắc mặt đại biến, bắc lên Đường Đào ngăn cản ở trước người.

Mỗi một đạo kiếm khí rơi vào Đường trên đạo, Chu Tử Ngang nhất thời cảm giác một cỗ cự lực, từ Đường Đào bên trên truyền tới, chấn hắn miệng hùm tê dại, tựa hồ ngay cả Đường Đào cũng ổn không yên.

Này không phải Ngoại Môn Đệ Tử!

Thanh Liên Kiếm Tông Nội Môn Đệ Tử chỉ sợ cũng không gì hơn cái này thực lực!

Chu Tử Ngang tức miệng mắng to, trong lòng bức bối, thiếu chút nữa bị Triệu Dương đánh ị rashit tới!

Thanh Liên Kiếm Tông bao năm qua Ngoại Môn Đệ Tử thực lực, trong lòng của hắn rõ ràng rằng, lấy chính mình lực, chiến thắng Thanh Liên Kiếm Tông Ngoại Môn Đệ Tử, không phí nhiều sức.

Nhưng là, người này thật là Ngoại Môn Đệ Tử sao?

Chu Tử Ngang không biết, Thanh Liên Kiếm Tông năm nay Ngoại Môn Đệ Tử, là trăm năm qua mạnh nhất một lần.

Đừng xem Triệu Dương cùng Hàn Băng hai người liên thủ bị Tô Khải nhẹ nhàng thoái mái đánh bại, nhưng là hai người bọn họ thực lực, thả ở Ngoại Môn Đệ Tử chính giữa, tuyệt đối là cao hơn những người khác một mảng lớn tồn tại.

Bạch bạch bạch đặt ——

Chu Tử Ngang một đường lùi gấp, ước chừng quay ngược lại vài chục bước cũng không có ổn định thân hình, cố gắng hết sức chặt vật, sắc mặt tái xanh.

Tây Môn Lập Nhân thấy như vậy một màn, trên mặt giống vậy không nén giận được, chính mình nhất thời khinh thường, không ngờ rằng Thanh Liên Kiếm Tông Ngoại Môn Đệ Tử cư nhiên như thế sinh猛.

Tây Môn Lập Nhân môi nhúc nhích, ép thanh âm thành tuyến, thanh âm rơi vào Chu Từ Ngang trong tai.

Chu Từ Ngang nghe được Tây Môn Lập Nhân truyền âm, sắc mặt vui mừng, vốn là hoảng loạn đao pháp, lại chừng chặc đi xuống, hơn nữa còn có biến hóa, trở nên âm nhu đa đoan, vừa vận khắc chế Triệu Dương Cương Mãnh kiếm pháp.

Trong hô hấp, mạnh yếu điên đảo.

Vốn là đại chiến thượng phong Triệu Dương, ở âm nhu Đao Pháp bên dưới, lại rơi xuống hạ phong. Triệu Dương mỗi ra một chiêu, đối phương tựa hồ cũng sẽ trước thời hạn biết trước một dạng lấy phi thường xảo quyết góc độ xuất đao, để cho hẳn cả người cảm giác không được tự nhiên, tốt như sa vào vũng bùn một dạng buồn rầu học mẩu.

Mười chiêu đi qua, ở Tây Môn Lập Nhân dưới sự chỉ điểm, Chu Từ Ngang một chương phá không, bàn tay in vào Triệu Dương trên lồng ngực, mãnh liệt kinh đạo trong nháy mắt bộc phát ra.

"A —— "

Triệu Dương kêu thảm một tiếng, cả người bay ngược mà ra, máu tươi tự phun.

"Người ăn gian!"

"Vô sỉ!"

"Nếu không phải Tây Môn Lập Nhân chỉ điểm người, người căn bản không phải là đối thủ của ta!"

Triệu Dương mặt đầy bi phẫn, cắn răng nghiêng lợi nói.

"Vô sỉ?"

Tây Môn Lập Nhân cười khẩy.

"Rõ ràng là người vô năng!"

"Người có bản lĩnh cũng để cho những tu sĩ khác tới chỉ điểm người a!"

"Các người còn có ai muốn xuất thủ, nếu không không ra tay vậy thì ngoan ngoãn giao ra Linh Dược!"

Thanh Liên Kiếm Tông Ngoại Môn Đệ Tử sắc mặt phẫn uất, nhưng là lại vô lực phản bác.

"Ta tới!"

Hàn Băng tiến lên một bước, trên người tản mát ra hơi thở lạnh như băng, ánh mắt Băng Hàn.

"Cũng là người!"

Hàn Băng giọng lạnh giá, chỉ chỉ việc trải qua một trận đại chiến Chu Từ Ngang.

Chu Từ Ngang sắc mặt dữ tợn, nhao nhao muốn thử, hẳn cũng không tin Thanh Liên Kiếm Tông Ngoại Môn Đệ Tử, người người cũng như vậy hùng hổ.

"Băng Phong kiếm pháp!"

"Cuồng phong Thập Tam Đao!"

Hàn Băng cùng Chu Từ Ngang hai người ra tay một cái, liền là mình tối tuyệt kỹ sở trường, đao quang kiếm ảnh, ở thuốc trong cốc bay lượn, lóa mắt đoạt người, được không lợi hại.

Hàn Băng cùng Triệu Dương cũng trở thành Băng Hỏa song tinh, một thân thực lực tuyệt không lại Triệu Dương bên dưới, chỉ dùng ba cái hô hấp thời gian, liền vũng vàng không chế được tình cảnh bên trên quyền chủ động, đem Chu Từ Ngang vũng vàng đè ở dưới kiếm.

Đặc biệt mẫu thân các người thật là Ngoại Môn Đệ Tử?

Không phải là Nội Môn Đệ Tử giả trang?

Chu Từ Ngang trong lòng vận phần bức bối, cảm giác mình chỉ số thông minh bị làm nhục.

Ngoại Môn Đệ Tử lại có mạnh như vậy thực lực.

Thấy Chu Từ Ngang lại một lần nữa rơi xuống hạ phong, Tây Môn Lập Nhân sắc mặt tái xanh, đem Chu Từ Ngang mắng gằn chết.

Bình thường nhìn rất lợi hại, đến một cái thời khắc máu chốt là được nhuyển chân tâm (sợ vãi hà~~).

Mặc dù trong lòng đối với (đúng) Chu Từ Ngang bất mãn trong lòng, nhưng là Tây Môn Lập Nhân như cũ lựa chọn truyền âm chỉ điểm Chu Từ Ngang.

Ở Tây Môn Lập Nhân dưới sự chỉ điểm, Chu Từ Ngang giống như đánh thuốc hưng phấn, Đao Pháp ác liệt, lại đánh Hàn Băng luyện một chút chống đỡ không được.

Lần này, Hàn Băng rốt cuộc cảm nhận được Triệu Dương trong lòng bức bối.

Thực lực của chính mình rõ ràng đang đối với trên tay, nhưng là đối thủ lại liệu địch tiên tri một dạng mỗi lần cũng có thể chuẩn xác dự đoán được chính mình chiêu tiếp theo kiếm pháp, trước thời hạn làm xong ứng đối.

Đây chính là Nhân Quang Thượng Soa Cự!

Tây Môn Lập Nhân trong lòng tràn đầy tự đắc, chính mình từ nhỏ bác lãm quần thư, lãm tấn thiên hạ võ học, đối với (đúng) đủ loại võ học kiếm pháp như lòng bàn tay. Triệu Dương cùng Hàn Băng thi triển kiếm pháp, ở Ngoại Môn Đệ Tử tầng diện bên trên xác thực hoàn mỹ, nhưng là trong mắt hắn, nhưng là sơ hở trăm chỗ.

Oanh một tiếng!

Giữ vững một thời gian uống cạn chun trà, Hàn Băng cũng bị đánh bay ra ngoài, miệng phun máu tươi.

"Còn có ai!"

Tây Môn Lập Nhân lạnh rên một tiếng.

Chung Mộ Vân đám người trở mắt nhìn nhau, ngay cả mạnh nhất Triệu Dương cùng Hàn Băng đều không phải là Chu Từ Ngang đối thủ không đúng, nói cho đúng không phải là Tây Môn Lập Nhân đối thủ, bọn họ thì càng thêm không có cơ hội.

Thật chẳng lẽ phải đóng ra Linh Dược?

"Nếu là Tiểu Sư Thúc tại chỗ, nhất định sẽ đem bọn người đánh ngay cả các người cha mẹ cũng không nhận ra!"

Chung Mộ Vân thở phì phò vừa nói.

"Ha ha —— chính là Tô Khải tại chỗ thì như thế nào?"

"Hắn tại chỗ, ta như thường bắt nạt người môn như chỗ không người!"

"Ồ? Nghe nói người muốn ngay trước mặt ta, lần ta Kiếm Tông đệ tử?"

Tô Khải thanh âm, từ xa đến gần bay tới, rõ ràng có thể nghe đất rơi vào tất cả mọi người trong tai.

Chung Mộ Vân đám người quay đầu nhìn lại, thấy Tô Khải chân đạp Thanh Phong, ngồi theo gió mà đến.

"Tiểu Sư Thúc tới!"

"Tiểu Sư Thúc người phải giúp chúng ta hả giận!"

"Tiểu Sư Thúc, Thiên Đao Ổ người kẻ gian xấu, bọn họ muốn cướp chúng ta Linh Dược!"

Chung Mộ Vân các loại (chờ) Ngoại Môn Đệ Tử riu ra riu rít hướng Tô Khải khóc kể.

Tây Môn Lập Nhân thấy Tô Khải đến, sắc mặt hơi đổi một chút, nhưng nhìn đến Tô Khải một năm qua đi, tu vi như cũ dừng lại ở Tiên Thiên trung kỳ, khóe miệng lộ ra một vết giễu cợt.

Tô Khải tiểu bạch kiếm, không phải mình đối thủ!

Tô Khải đến thì như thế nào? Chẳng qua chỉ là vì chính mình tăng thêm một phần thu nhập a!

Mình là trời kiêu, há sẽ bị Tô Khải vượt cấp khiêu chiến?

"Là có thể nào! Ta không chỉ có muốn bắt nạt người Kiếm Tông đệ tử, hơn nữa còn phải ngay mặt người tới khi phụ!"

Tây Môn Lập Nhân chỉ cao khí ngang nói.

"Ha ha!"

Tô Khải khẽ cười một tiếng.

"Nếu nói tốt là Ngoại Môn Đệ Tử giữa quyết đấu, vậy thì giao cho Ngoại Môn Đệ Tử để giải quyết!"

Tô Khải lời nói, rơi vào Tây Môn Lập Nhân trong tai, để cho hắn nghe ra ý khiếp đảm —— Tô Khải không dám cùng tự mình động thủ!

Nhưng là Tô Khải ý nghĩ trong lòng, có lẽ chỉ có hắn tự mình biết.

Chỉ điểm đệ tử!

Chẳng lẽ người có Hòa Nhân Kim Tinh không được, có thể cùng ta Thiên Nhân thuật so sánh?

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Giả bộ nhân sinh, tịch mịch Như Tuyết a!

Tô Khải nghiêm ngặt quát một tiếng.

Nghe được Tô Khải làm cho mình xuất chiến, Triệu Dương ánh mắt một trận âm đạm, thậm chí còn có nhân nhật như đưa đám cùng sợ hãi.

"Ta ta không phải là đối thủ của hắn!"

"Ha ha ha ha —— "

Thiên Dao Ổ đệ tử đại bật cười, mặt lộ chế nhạo thần sắc, giống như nhìn Tiểu Sư.

"Chắc chắn —— đây chính là Thanh Liên Kiếm Tông Ngoại Môn Đệ Tử, thật là làm cho chúng ta mở rộng tầm mắt!"

Thiên Dao Ổ bên kia truyền tới tiếng giễu cợt, để cho Triệu Dương sắc mặt đỏ bừng, đầu thấp đủ cho cang phía dưới, hận không được trên đất có một cái lỗ thủng to để cho hắn quẹo vào.

Tô Khải sắc mặt không vui, lạnh rên một tiếng, lên tiếng khiển trách.

"Triệu Dương, ngươi ngạo cốt đây? Liền dễ dàng như vậy bị cắt đứt?"

"Nếu như ngươi ngay cả điểm này thất bại cũng chịu đựng không, cũng không xứng thành cho chúng ta Kiếm Tông đệ tử!"

"Ta "

"Ta "

Triệu Dương đỏ lên mặt.

"Ngươi xem một chút phía sau ngươi, là bị hắn Thiên Dao Ổ khi dễ đệ tử, thân thể ngươi là ngoại môn đệ tử nhân vật thủ lĩnh, thậm chí ngay cả xuất chiến dũng khí cũng không có, quá làm cho ta thất vọng!"

"Cũng quá dễ cho phía sau ngươi những đồng bạn thất vọng!"

"Từ nơi nào ngã nhào, liền muốn từ nơi nào đứng lên!"

Tô Khải lời nói, kích thích đến Triệu Dương sâu trong nội tâm, để cho cả người hắn khẽ run lên.

Triệu Dương tựa như ư đã thấy, đứng sau lưng hắn những đồng bạn, đã lộ ra khinh bỉ giễu cợt ánh mắt, không nữa đưa hắn coi là trong ngày thường Triệu sư huynh.

Có thể thua, nhưng là được (phải) phải đứng chết!

"Ta xuất chiến!"

Triệu Dương cơ hồ là sắp xếp lực khí toàn thân gầm hét lên, cùng lắm lại bị Tây Môn Lập Nhân đánh bại, bại bởi Thiên Dao Ổ bốn tiểu đao khách, không mất mặt!

"Đây mới là ta Kiếm Tông đệ tử!"

Thấy Triệu Dương lần nữa tỉnh lại, Tô Khải không khỏi khen ngợi một tiếng.

"Vùng vẫy giãy chết!"

"Đồ làm chuyện vô ích!"

Tây Môn Lập Nhân có chút lắc đầu, lần này, Triệu Dương chỉ có thể so với trước kia thua thảm hại hơn.

"Kiệt kiệt, ta sẽ một lần nữa đưa ngươi đánh ngã xuống đất!"

Chu Tử Ngang khoe miệng rách mở một cái lỗ, có Tây Môn sư huynh phía sau chỉ điểm, chính là một cái Triệu Dương coi là cái gì.

Triệu Dương sắc mặt ngưng trọng, trường kiếm trong tay, từ từ xuất khiếu, sức thế đả phát, chờ đến khi thế hội tụ đến cực điểm lúc, một kiếm đâm ra.

Một kiếm này, bao hàm Triệu Dương một thân tu vi!

Một kiếm này, hàm chứa Triệu Dương chân nguyên toàn thân!

Một lần là xong!

Triệu Dương ra tay một cái chính là Ngọc Thạch Câu Phần tư thế, thắng bại tự tại này một kiếm.

Triệu Dương trường kiếm trong tay, giống như một con rồng lửa tựa hồ, Bành đàng lưu chuyển, tản ra trận trận hơi nóng, hướng Chu Tử Ngang kích bắn đi.

Đối mặt Triệu Dương Ngọc Thạch Câu Phần một kiếm, Chu Tử Ngang nghe Tây Môn Lập Nhân chỉ điểm, trên mặt không kinh hoàng chút nào, nhẹ nhàng bước ngang qua một bước, trường đao trong tay về phía trước chém một cái, sắc bén Đao Mang rơi vào trên thân kiếm.

Không được tự nhiên!

Không được tự nhiên!

Triệu Dương đối mặt với một đao lúc, chỉ cảm thấy cả người không được tự nhiên.

Đây là võ học thành tựu bên trên bị Tây Môn Lập Nhân cho nghiền ép!

Đao Mang ở Triệu Dương trong con mắt, càng biến càng lớn, giống như một đạo Kinh Thiên chi nhận, để cho hắn không có lực phản kháng chút nào.

"Muốn thua!"

Triệu Dương khoe miệng một trận khổ sở.

Quả nhiên vẫn là thua!

Nhưng vào lúc này, Tô Khải thanh âm, đột nhiên truyền vào trong óc hắn.

"Thứ Thần đình!"

Thứ Thần đình!

Tô Khải lời nói, để cho Triệu Dương có chút một trận ngẩn ra.

Thần Đình chỗ, không phải là Chu Tử Ngang Đao Pháp mạnh nhất một chút, đi Thứ Thần đình, không phải là tự tìm đường chết sao?

Bất quá rất nhanh Triệu Dương liền kịp phản ứng, phản chính tự mình thua định, ngựa chết làm ngựa sống Y, nói không chừng Tô Khải chỉ điểm thật có thể ngăn con sóng dữ.

Triệu Dương trường kiếm trong tay kiếm chuyển hướng, hướng Chu Tử Ngang Thần Đình đâm một cái.

Này đâm một cái, bỗng dưng không có gì lạ, tất cả mọi người không có nhìn ra trong đó con đường, chỉ có Tây Môn Lập Nhân sắc mặt đại biến.

Thần Đình, đúng lúc là Chu Từ Ngang Đao Pháp sơ hở.

Chỗ mạnh nhất, cũng là yếu nhất chỗ.

Tây Môn Lập Nhân liên tục muốn biến chiêu, nhưng là lại đã trễ.

Một kiếm vạch qua, giống như Lưu Tinh vạch qua chân trời, tàn phá mà rực rỡ tươi đẹp, ở trước mắt mọi người nở rộ, mỹ lệ như rực rỡ tươi đẹp pháo hoa.

Mũi kiếm vào cơ thể, Chu Từ Ngang Thần Đình, trong nháy mắt liền bị trường kiếm đâm thủng, đồ tươi huyết dịch, từ trên trán lưu lại, tí tách một tiếng, rơi trên mặt đất.

Thắng!

Thật thắng!

Triệu Dương bất khả tư nghị nhìn trước mắt đã biến thành một cỗ thi thể Chu Từ Ngang, chính mình lại thật thắng.

Trong mắt lóe lên một vết lệ khí, Triệu Dương đem Chu Từ Ngang cướp đi Linh Dược, tất cả đều cảm về.

"Chung sư muội, ta đem Linh Dược đoạt lại!"

Chung Mộ Vân nhận lấy trong tay Linh Dược, trên mặt thoáng qua một vết thẹn thùng, trong con ngươi xinh đẹp thậm chí lóe lên tiểu tinh tinh.

Tiểu tinh tinh!

Tiểu tinh tinh!

Triệu Dương thấy Chung Mộ Vân trong mắt lại có tiểu tinh tinh, cả người cũng phiêu, liền vội vàng nửa quỳ ở Tô Khải trước người, hô to một tiếng.

"Tiểu Sư Thúc, sau này ta Triệu Dương tự lấy ngươi như Thiên Lô sai đâu đánh đó!"

Vào giờ phút này, Triệu Dương rút cuộc minh bạch bạn tốt Hàn Băng lời nói.

Đi theo Tiểu Sư Thúc, có thịt ăn!

Tây Môn Lập Nhân sắc mặt âm trầm xuống, phảng phất có thể véo ra nước một dạng lạnh rên một tiếng.

"Vận khí tốt a!"

Đối với Tô Khải có thể phát hiện Chu Từ Ngang mệnh môn, Tây Môn Lập Nhân lo lắng, tự cho là Tô Khải vận khí tốt, mèo mù vớ cá rán.

Bản về chỉ điểm đệ tử, mười Tô Khải cũng so ra kém chính mình một sợi lông.

"Triệu Quả, ngươi tới xuất chiến!"

Tây Môn Lập Nhân mặt lạnh hướng về phía sau lưng một tên Thiên Đao Ồ đệ tử nói.

"Sư đệ tuyệt đối không phụ Tây Môn sư huynh nhờ vả!"

Triệu Quả nâng lên lồng ngực, về phía trước bước ngang qua một bước, trên người khí thế nhất thời bộc phát ra, rất là bất phàm. Đương nhiên muốn dựa vào khí thế chấn nhiếp Tô Khải, vậy thì có ít ngày thật.

"Chắc chắc — -- -- tên đệ tử? Còn chưa đủ tư cách!"

"Ta xem không bằng còn lại người cùng lên đi!"

Nghe được Tô Khải khiêu khích, Thiên Đao Ồ đệ tử nhất thời sắc mặt đại biến, mặt đầy phẫn uất, trước đối với (đúng) Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử cao cao tại thượng tâm tính nhất thời biến mất hết sạch, cảm giác mình bị vũ nhục.

"Phách lối!"

"Một cái tiểu bạch kiếm cũng lớn lối như vậy, ai cho hắn lá gan?"

"Ha ha —— lịch luyện lĩnh đội lại là tiểu bạch kiếm, xem ra Thanh Liên Kiếm Tông cũng chỉ thường thôi!"

Thiên Dao Ổ chur vị đệ tử châm chọc, nhìn về phía Tô Khải ánh mắt, giống như nhìn Tiểu Sưu.

Tiên Thiên kỳ tu sĩ, thực lực mặc dù có cao thấp, nhưng là chênh lệch cũng không có khác nhau trời vực. Cho dù là Triệu Dương Hàn Băng bức này đối với (đúng) đứng đầu Ngoại Môn Đệ Tử, một cái đánh ba liền Đình Thiên, chẳng lẽ vẫn có thể một người một mình đấu bọn họ mười người.

Tây Môn Lập Nhân kiệt kiệt cười một tiếng, mắt lộ ra hàn quang.

"Nếu Tô Khải cho các ngươi cùng tiến lên, các ngươi còn kiểu cách cái gì? Thật tốt nghĩ (muốn) Tô Khải hiện ra một chút chúng ta Thiên Dao Ổ đệ tử phong thái!"

Lấy được Tây Môn Lập Nhân công nhận, Thiên Dao Ổ đệ tử rồi rít tiến lên một bước, rút ra ra bản thân bảo đao, Đao Mang ngang dọc.

Hơn mười đạo sắc bén sáng chói Đao Mang, tại trong hư không du đăng, chỉ là liếc mắt nhìn, sẽ để cho không ít đệ tử sắc mặt trắng bệch một mảnh. Bức này tư thế, sợ là chỉ có Trúc Cơ tu sĩ phương có thể đối đầu.

Tô Khải ánh mắt quét qua Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử mọi người, cuối cùng rơi vào Hàn Băng trên đầu.

"Hàn Băng, ngươi có dám đánh một trận?"

Hàn Băng như cũ giống như vậy băng bó một gương mặt cương thi, mặt vô biểu tình.

"Có gì không dám!"

Đón rong ruổi Đao Mang, Hàn Băng đi về phía trước, nhịp bước chừng chặc, trường kiếm trong tay nhưng là sức thế đãi phát, một khi ra khỏi vỏ, tất nhiên là kinh thiên động địa một kiếm.

"Băng Phong kiếm pháp!"

Một kiếm ánh sáng hàn mười bốn Châu.

Dài kiếm xuất vỏ, khí lạnh tràn ngập, trong không khí nhiệt độ, trong nháy mắt này hạ xuống mấy chục độ, trên mặt đất lại xuất hiện băng mảnh vụn, nếu không phải nhìn trên đỉnh đầu chói chang Thái Dương, còn tưởng rằng thân ở Tam Cửu trời đông giá rét.

"Tiểu Sư Thúc, Hàn Băng lấy một địch mười, sẽ không lỗ là đi!"

Một tên Nữ Đệ Tử mặt đầy lo âu.

"Yên tâm, có Tiểu Sư Thúc ở, Hàn Băng hẳn khỏi ăn thiệt thòi!"

Tô Khải trong lòng có dự tính, đừng xem Thiên Dao Ổ mười tên đệ tử liên thủ, nhưng là bọn hắn mười người nhưng là chia rẽ, không cách nào bện thành một sợi dây thừng, hướng một nơi dùng sức.

Cho dù là bọn họ có Tây Môn Lập Nhân chỉ điểm, ở trong mắt Tô Khải cũng là sơ hở trăm chỗ, hẳn ít nhất có một ngàn loại phương pháp, để cho Hàn Băng có thể không bị thương chút nào đất lấy được thắng lợi

Chỉ không tới ba cái hô hấp thời gian, được cốc bên trong liền truyền ra từng trận kêu thảm thiết gào thét bi thương.

"Ô —— ta chân đoạn!"

"Ta bị đâm trúng!"

"Máu! Tất cả đều là máu! Thật là nhanh phải chết!"

Từng trận tiếng kêu rên, ở trên trời đao Ổ đệ tử trong miệng hào gọi ra.

Hàn Băng một bước Thập Kiếm, thập bộ một người, nếu không phải Hàn Băng hạ thủ lưu tình, Thiên Dao Ổ đệ tử liền không chỉ là gào thét bi thương đơn giản như vậy, mà là biến thành từng cỗ lạnh giá thân thể.

Tây Môn Lập Nhân khi cả người phát run, hẳn cho Thiên Dao Ổ đệ tử chỉ điểm "Diệu chiêu", tựa hồ bị người liệu địch tiên tri, mỗi lần cũng cướp trước một bước, chiếm hết tiên cơ, để cho Tây Môn Lập Nhân cũng cảm nhận được Triệu Dương Hàn Băng trước bức bối.

Rõ ràng tự có dùng mọi cách võ nghệ thủ đoạn, nhưng chính là không thi triển được, loại này bức bối cảm giác, thiếu chút nữa để cho Tây Môn Lập Nhân buồn rầu học máu.

Mười cái hô hấp!

Chỉ mười cái hô hấp!

Thiên Dao Ổ mười tên Ngoại Môn Đệ Tử tất cả đều té xuống đất, bừa bãi đầy đất, nhìn qua giống như đọi làm thịt heo từ.

"Phế vật!"

"Thiên Dao Ổ chỉ thường thôi!"

Hàn Băng phun một cái, nâng lên hán cao ngạo đầu, mắt nhìn xuống trên đất Thiên Dao Ổ đệ tử.

Hàn Băng kia khinh miệt ánh mắt, lần nữa cho Thiên Dao Ổ đệ tử mang đến mười ngàn điểm Bạo Kích, khí sắc mặt trắng bệch, môi phát run.

"Tiểu Sư Thúc thật là giỏi!"

"Tiểu Sư Thúc thật là đẹp trai!"

"Tiểu Sư Thúc vô địch!"

Từng trận nóng nảy trào dâng tiếng gọi ầm ỉ rơi vào Tô Khải trong tai, để cho hán lảng lảng.

Lần này, không chỉ có riêng là ba gã Nữ Đệ Tử trong mắt toát ra tiểu tinh tinh, ngay cả còn lại vài tên nam đệ tử, cũng thay đổi thành Tô Khải mê muội —— mặc dù dài xấu xí điểm.

Giả bộ nhân sinh, tịch mịch Như Tuyết a!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Giẫm đạp chính là người mặt

"Tiểu bạch kiểm, là ta xem thường ngươi!"

Tây Môn Lập Nhân rên lên một tiếng, nhìn về phía Tô Khải trong ánh mắt, nhiều hơn một vết ngưng trọng.

Hắn không phải người ngu, Thiên Dao Ổ đệ tử liên tiếp thất bại, cho hắn biết đây nhất định là Tô Khải thâm ngôn giữa chỉ điểm.

Mặc dù không nguyện ý thừa nhận, nhưng là, tựa hồ Tô Khải chỉ chút bản lĩnh thật mạnh hơn chính mình!

"Tiểu bạch kiểm "

Tây Môn Lập Nhân lời còn chưa nói hết, liền bị Tô Khải cắt đứt.

"Nghĩ (muốn) muốn khiêu chiến ta? Ta đã sớm ngờ tới!"

Tô Khải cái loại này quả là như thế ánh mắt, để cho Tây Môn Lập Nhân trong lòng không nói ra bức bối, Tô Khải nhiều lần có thể liệu địch tiên cơ, liền làm nổi bật lên chính mình vô năng tới.

"Hừ —— chỉ điểm người khác có gì tài ba, ta sẽ nhượng cho ngươi kiến thức một chút ta thực lực chân chính!"

Tây Môn Lập Nhân lòng bàn chân trên mặt đất nặng nề đạp một cái, trên mặt đất truyền tới một trận chấn động, giống như vạn ngựa đều chạy, một người là có thể làm ra như thế động tĩnh, quả thực kinh khủng.

Ồn ào một tiếng!

Tây Môn Lập Nhân bóng người, trên không trung vạch qua một đạo tia chớp màu tím, trong hô hấp, liền xuất hiện ở Tô Khải trước mặt. Tốc độ kia nhanh, Triệu Dương Hàn Băng đám người lại cũng không có thấy rõ ràng hắn động tác.

Đây chính là Luyện Khí Kỳ cùng Tiên Thiên kỳ trên bản chất khác biệt.

Tây Môn Lập Nhân trong lòng điên cuồng gầm hét lên!

Tô Khải ngơ ngác chỉ chút bản lĩnh ở lợi hại có thể nào?

Tiên Thiên trung kỳ tu vi, ta nghiền chết ngươi hãy cùng nghiền ép con kiến hôi như thế.

Tây Môn Lập Nhân tựa như đã thấy Tô Khải bị chính mình chỉ một cái nghiền chết bộ dáng, khóe miệng không nhịn được phồng lên một vết độ cong.

Nhưng là sau một khắc, Tây Môn Lập Nhân trên mép độ cong động lại.

Không thấy!

Tô Khải bóng người không thấy!

Phi thường đột ngột, Tô Khải liền biến mất ở Tây Môn Lập Nhân trước mắt, chỉ để lại mặt đầy mộng ép Tây Môn Lập Nhân.

"Đi nơi nào?"

"Ta tại sao không thấy?"

Tây Môn Lập Nhân mặt đầy mộng ép, trong đầu vô tri vô giác.

Tô Khải như thế nào từ trước mắt mình biến mất, hẳn là hoàn toàn không có nhận ra được, thậm chí ngay cả một chút xú cảm ứng cũng không có, liền cố gắng hết sức đột ngột biến mất ở chính mình trong tầm mắt.

"So với tốc độ —— ngươi quá chậm!"

Tô Khải chậm rãi thanh âm, từ Tây Môn Lập Nhân phía sau truyền tới, bị dọa sợ đến Tây Môn Lập Nhân dưới chân không vững, thiếu chút nữa lao đảo một cái té cái ngã gục.

"Thật là nhanh chóng độ!"

Tây Môn Lập Nhân vừa giận vừa sợ.

"Nhưng là chạy thoát thân bản lĩnh mạnh hơn nữa lại có thể thế nào? Có thể chiến thắng ta sao?"

Tô Khải nhìn chằm chằm Tây Môn Lập Nhân, một đôi ưng chuẩn một loại con mắt, tựa hồ sớm đã đem Tây Môn Lập Nhân trong lòng tiểu cửu cửu nhìn cái tinh xảo đặc sắc.

"Ngươi đang nhớ ta tốc độ mau hơn nữa, cũng thương không ngươi một sợi lông?"

Tô Khải khóe miệng lộ ra một vết giễu cợt độ cong.

"Hắn làm sao biết?"

Tây Môn Lập Nhân trong lòng vén lên kinh đào hải lãng, bất quá còn không có đợi đến hắn bình tĩnh lại, Tô Khải bóng người lần nữa biến mất, một cái to lớn lòng bàn chân, mang theo đen thui bùn, xuất hiện ở Tây Môn Lập Nhân trong con mắt.

"Tránh!"

Tây Môn Lập Nhân thấy lòng bàn chân phản ứng đầu tiên, chính là tránh.

Nhưng là Tô Khải một cước này nhanh, sắp đến Tây Môn Lập Nhân hoàn toàn theo không kịp hắn phản ứng. Đối mặt với nhanh như thiểm điện một cước, Tây Môn Lập Nhân chỉ cảm giác mình giống như cả người bị ỉ, muốn tránh lại vô luận như thế nào cũng không tránh thoát.

Ba một tiếng!

Tô Khải lòng bàn chân nặng nề giẫm ở Tây Môn Lập Nhân trên mặt, một cước đưa hắn giẫm đập trên đất.

"Tô Khải —— "

Một tiếng tức giận kêu gào, từ Tây Môn Lập Nhân trong miệng gầm hét lên.

Hắn thiên chi kiêu từ!

Hắn sửa Đại Trưởng Lão chi tôn!

Khi nào bị như thế sỉ nhục!

Tây Môn Lập Nhân cặp mắt Tinh Hồng, điên cuồng gầm hét lên, uyển như cuồng ma, gào thét tiếng, thậm chí để cho những đệ tử khác cảm thấy run sợ trong lòng.

Tây Môn Lập Nhân bàn tay trên đất nặng nề đánh một cái,

Phát ra một tiếng trâu tiếng bò rống, hiện ra một đạo nhân nhạ Ngưu Ma hư ảnh.

Bị Tô Khải làm nhục sau khi, Tây Môn Lập Nhân lại cũng không đoái hoài tới bại lộ thực lực, đem chính mình lực lượng thôi phát đến mức tận cùng, một trâu lực từ hân nhục thân bên trong bộc phát ra.

Một trâu lực, lực đại vô cùng, kinh khủng như vậy.

Nếu là Triệu Dương Hàn Băng đám người, chính là mười người liên thủ, cũng không chống đỡ được Tây Môn Lập Nhân một quyền.

Nhưng là đối mặt một trâu lực Tô Khải, lại là vô cùng bình tĩnh, trên mặt không có mảy may hốt hoảng.

"Trâu ma lực, ta cũng có!"

Tiếng bò rống ——

Tiếng bò rống ——

Tiếng bò rống ——

Ba tiếng bò hồng, đột ngột vang lên!

Ba trâu lực!

Tô Khải lại nắm giữ ba trâu lực!

Tô Khải giậm chân một cái, trong nháy mắt đem muốn phản kháng Tây Môn Lập Nhân lần nữa trấn áp xuống.

"Ba trâu lực!"

"Làm sao có thể?"

Tây Môn Lập Nhân mặt đầy khiếp sợ kinh hô lên.

Tô Khải lại nắm giữ ba trâu lực, nhất định là chính mình hoa mắt!

Không đúng, mình nhất định nằm mộng, cho nên mới bị Tô Khải giam ở dưới chân.

Tây Môn Lập Nhân trong lòng tràn đầy khiếp sợ và nghi hoặc, chính mình nắm giữ luyện khí tu vi, lại từ nhỏ dùng thiên tài địa bảo, hưởng dụng đủ loại tài nguyên, mới ở mấy ngày trước đây tu luyện ra một trâu lực, ý được (phải) từ từ xuất quan lịch luyện, nhất định có thể càn quét đồng bối tu sĩ.

Nhưng là nhưng là

Lại đụng phải Tô Khải!

Đừng nói càn quét đồng bối tu sĩ, hân trực tiếp bị Tô Khải vượt cấp khiêu chiến, hơn nữa còn thua như thế khó chịu, Tây Môn Lập Nhân trong lòng đầy bụng ầy khuất.

Ba trâu lực từ trên người Tô Khải bộc phát ra, trong nháy mắt đem Tây Môn Lập Nhân hoàn toàn trấn áp, liên động một ngón tay khí lực cũng không có.

Ba trâu lực, đây chính là Tô Khải hấp thu Băng Ly Thạch sau khi thành quả tu luyện.

Hấp thu Băng Ly Thạch sau khi, Tô Khải trong đan điền Phụ Nhạ hư ảnh, có tăng lớn một phần, sức mạnh thân thể, trực tiếp từ một trâu lực tăng lên tới ba trâu lực.

Bực này kinh khủng tăng lên, tuyệt đối là chất bay vọt.

Vượt cấp khiêu chiến, giống như uống trà ăn cơm như thế dễ dàng!

"Thiên Dao Ổ Thiên Kiêu!"

"Bốn tiểu đạo khách một trong!"

"Đại Trưởng Lão chi tôn!"

"Tây Môn gia Thánh Từ!"

"Tây Môn Lập Nhân, nghe nói ngươi rất thối xấu?"

Tô Khải dùng sức ở Tây Môn Lập Nhân trên mặt giẫm đạp mấy đá, trong lòng đó là một cái sáng khoái.

Giẫm đạp Thiên Kiều ngay cả, thật là thống khoái!

"Không cho phép giẫm đạp ta mặt!"

Tây Môn Lập Nhân bị thiết một tiếng.

Hắn biết hôm nay chính mình tài cán đầu, chỉ có thể hy vọng Tô Khải không muốn giẫm đạp hắn mặt, dầu gì mình cũng là bốn tiểu đạo khách một trong, ở trước mặt đạo Ô đệ tử trước mặt cho mình chừa chút mặt mũi.

"Giẫm đạp chính là ngươi mặt!"

Vừa nói Tô Khải ngại không thoải mái, dùng sức dậm chân một cái, đem Tây Môn Lập Nhân đầu hoàn toàn giẫm đạp vào trong bùn đất.

"Ô —— "

"Ô —— "

Đất sét nhét đầy Tây Môn Lập Nhân miệng, mồm miệng mơ hồ, hoàn toàn không nghe rõ hắn đang nói gì.

"Không biết có thể hay không đem Tây Môn Lập Nhân giết chết?"

Tô Khải thăm nghĩ đến, dưới chân lực lượng lại lớn một phần.

Tựa hồ nhận ra được Tô Khải trong mắt sát khí, Tây Môn Lập Nhân bên hông Linh Ngọc lóe lên linh quang, màu trắng Hộ Thể linh quang, đem Tây Môn Lập Nhân bảo vệ.

"Hắn muốn giết ta!"

"Hắn lại thật muốn giết ta!"

Tây Môn Lập Nhân cảm nhận được Tô Khải trong mắt sát khí, trong lòng lại sinh ra một vết sợ hãi.

Tô Khải dùng sức giẫm đạp mấy đá, phát hiện mình thật giống như giẫm đạp tại một cái kẹo da trâu bên trên, thế nào giẫm đạp cũng giẫm đạp không phá Hộ Thể linh quang.

"Tây Môn lão quý thật đúng là chịu cho, lại ban cho Tây Môn Lập Nhân một khối Hộ Thể chi bảo!"

Ở thấy bên hông ngọc bội trong nháy mắt, Tô Khải cũng biết hôm nay khẳng định giết không được Tây Môn Lập Nhân.

"Tội chết có thể miễn, tội sống khó tha!"

"Tây Môn Lập Nhân, ngươi sai sử Thiên Dao Ô đệ tử cướp bóc ta Kiếm Tông đệ tử, đối với ta Kiếm Tông đệ tử Áu tiểu tâm linh tạo thành một trăm ngàn chỉ điểm đã kích. Số nợ này, ngươi nói chúng ta làm như thế nào coi là!"

Tô Khải lạnh rên một tiếng.

"Chó má, các ngươi Kiếm Tông đệ tử nào có bị đã kích, rõ ràng là ta Thiên Dao Ô đệ tử bị đánh!"

Tây Môn Lập Nhân đầy bụng ủy khuất, rõ ràng là phe mình thua thiệt, thế nào rơi vào Tô Khải trong miệng, biến thành chính mình lần phụ bọn họ Thanh Liên Kiếm Tông.

"Không tin, chính ngươi nhìn một chút!"

Tiếng nói rơi xuống, Tây Môn Lập Nhân quay đầu nhìn lại, nhất thời sắc mặt cũng đổi xanh.

Vừa mới vẫn còn ở vung cánh tay hô to, ý vị kêu lên Tiểu Sư Thúc uy vũ Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử, lúc này lại biến thành một bộ kỳ kỳ ngả ngả bộ dáng, mặt đầy nước mắt, không biết người còn thật cho là bọn họ thu ủy khuất.

Tất cả đều là diễn kỹ!

Tất cả đều là diễn kỹ!

Tây Môn Lập Nhân lệ rơi đầy mặt!

Đầu năm nay, sửa cái tiên không dễ dàng a, không hiểu diễn kỹ cũng bị người lán!

"Ngươi muốn thế nào?"

Tây Môn Lập Nhân cắn răng mở miệng nói.

Tô Khải cười lạnh một tiếng: "Ngươi xem, ta Kiếm Tông đệ tử được thế nào đại uy khuất, tinh thần an ủi kim yêu cầu đi!"

"Còn nữa, ta Kiếm Tông đệ tử bị thương, tiền chữa bệnh được các ngươi ra đi!"

"Chó má, các ngươi Kiếm Tông đệ tử nơi nào bị thương?"

Tây Môn Lập Nhân vừa mới phản bác, liền nghe được từng tiếng gào thét bị thương từ Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử trong miệng truyền tới.

"A! Trong tay ta đoạn!"

"Ta xương sườn đoạn ba cái!"

"Ô —— ô —— ta tiểu huynh đệ bị dọa dẫm phát sợ!"

"Ta đầu bị nhìn một chút tới!"

Thấy bọn họ phù khoa diễn kỹ, Tây Môn Lập Nhân khoe miệng co giật hai cái.

"Cho !"

"Ta cho hết!"

"Trong nạp giới bảo vật, đủ bồi thường các ngươi đám này không biết liêm sỉ diễn viên!"

Tây Môn Lập Nhân phẫn uất nói.

Tô Khải kiểm tra trong nạp giới bảo vật, trên mặt mang bên trên một nụ cười.

"Không tìm linh, đa tạ!"

Vừa nói Tô Khải đem trong nạp giới bảo vật phân cho Triệu Dương Hàn Băng đám người, Tây Môn Lập Nhân trong nạp giới bảo vật đối với hắn này một phong chi chủ mà nói cũng không có ích lợi gì, nhưng là đối với Ngoại Môn Đệ Tử mà nói, không ngoài một phen phát tài.

Đi theo Tiểu Sư Thúc, có thịt ăn!

Chư vị đệ tử trong lòng càng thêm kiên định cái ý niệm này.

"Chúng ta đi!"

Tây Môn Lập Nhân sắc mặt tái xanh, mang theo Thiên Dao Ổ đệ tử lững thững rời đi.

"Chờ đã!"

Tô Khải ngăn lại Tây Môn Lập Nhân đám người.

"Tô Khải, bảo vật cũng cho, ngươi còn muốn thế nào?"

Tây Môn Lập Nhân mặt đầy tức giận, coi như khi dễ người, cũng không thể mang chơi như vậy.

Tô Khải cười hắc hắc.

"Ta không muốn thế nào?"

"Chỉ là muốn cùng các ngươi liên thủ mà thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Bị phong ấn Thánh Nữ

Cái gì? Liên thủ!!

Tây Môn Lập Nhân trên mặt một trận kinh ngạc, cũng hoài nghi mình có phải hay không sinh ra ảo giác?

Tô Khải vừa mới giẫm đạp chính mình giẫm đạp thống khoái như vậy, lại chuyển đề tài muốn liên thủ với chính mình, chẳng lẽ suy nghĩ bị lừa đá hay sao?

Tô Khải Thanh Thanh cổ họng: "Tây Môn huynh, mặc dù chúng ta trước sinh ra một ít hiểu lầm, nhưng vậy cũng là tiểu bối giữa mâu thuẫn, người có thể mười triệu không nên để ở trong lòng."

Không nên để ở trong lòng?

Tây Môn Lập Nhân thiếu chút nữa khí giận quá mà cười.

Bị giẫm đạp không phải là người, người đương nhiên sẽ không đặt tại tâm lý!

"Các người Thiên Dao Ổ cùng ta Kiếm Tông đều là Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn, như thể chân tay, theo lý cùng nhau trông coi. Nếu là ta không có đoán sai lời nói, Tây Môn huynh lần lịch luyện này mục tiêu, cũng là Thu Vực Sơn Mạch đầu kia Ác Giao đi!"

Tô Khải chậm rãi nói.

Tây Môn Lập Nhân khẽ gật đầu, buồn bực khó chịu địa đáp một tiếng, hần ngược lại là muốn nhìn một chút, Tô Khải rốt cuộc có thể chơi đùa ra cái trò gì tới.

"Không sai, ta lần này mục tiêu, đúng là Thu Vực Sơn Mạch Ác Giao."

Tô Khải nói liên tục: "Tây Môn huynh người có chỗ không biết, đầu kia Ác Giao thực lực mạnh mẽ, Thu Vực Sơn Mạch lại vừa là nó ổ, nếu là chúng ta đơn độc nhất phương, sợ là tùy tiện không bắt được nó, cho dù bắt lại, chỉ sợ cũng phải có không nhỏ tổn thất. Vì vậy không ngại hai nhà chúng ta liên thủ, chung nhau Đồ Giao."

Tô Khải khuyên đề cho Tây Môn Lập Nhân trong lòng có chút ý động, nhưng là nghĩ đến hần xảo trá tính cách, Tây Môn Lập Nhân sắc mặt nhất thời Âm lạnh xuống.

"Tô Khải, đừng cho là ta không biết trong lòng người đại tính toán, không phải là muốn để cho chúng ta đi làm con cò thí, người ngồi thu ngư ông thủ lợi sao?"

"Ý nghĩ ngu ngốc!"

"Liên thủ chuyện, đừng nhắc lại!"

Tây Môn Lập Nhân nghĩ chính ngôn từ địa cự tuyệt nói.

"Khục khục —— giống ta loại này chính trực hiền lành chăm chỉ quan tâm thân thiện người, sẽ làm ra hãm hại đồng đội sự tình sao?"

Tây Môn Lập Nhân cùng với Thiên Dao Ổ đệ tử, thấy Tô Khải như thể chẳng cần thể diện khoe khoang, nhất thời lộ ra khinh bỉ thần sắc.

Kiếm Tông Tiểu Sư Thúc, không hổ là Thanh Châu một đại kỳ lạ!

"Nếu là Tây Môn huynh lo lắng trở thành con chốt thí bị ta hãm hại, đến lúc đó có thể bằng vào chúng ta Kiếm Tông chủ công, các người Thiên Dao Ổ bỏ đạo, tại hạ đều như vậy nhượng bộ, chẳng lẽ Tây Môn huynh cũng không có lòng tin sao?"

Tô Khải đem nói tới chỗ này, thật để cho Tây Môn Lập Nhân cố gắng hết sức động tâm, nhưng là trong lòng lại có chút nghi hoặc.

Thanh Liên Kiếm Tông chủ công, bọn họ Thiên Dao Ổ bỏ đạo, thấy thế nào đều là Thanh Liên Kiếm Tông thua thiệt, Tô Khải sẽ làm ra bức này vì người khác làm áo cưới sự tình sao?

Nhưng là, Tây Môn Lập Nhân hay lại là đáp ứng, chỉ cần Thiên Dao Ổ đệ tử không được chủ công Ác Giao, hẳn sẽ không sợ Tô Khải có thể bày trò tới.

"Được ! Liền nói như vậy định!"

Tây Môn Lập Nhân đáp ứng sau khi, người hai phe Mã Hưu cả một phen, hướng Ác Giao ồ đi trước.

Chờ đến Tô Khải đám người rời đi được cốc sau khi, một đạo nhân ảnh lững thững tới chậm.

Người này, bất ngờ chính là một mực treo ở Thanh Liên Kiếm Tông đoàn người sau lưng Tiêu Họa Họa.

"Sư phụ, tại sao chúng ta không được trực tiếp đi giết Ác Giao, ngược lại muốn cho Tô Khải cùng Thiên Dao Ổ người đi ở phía trước."

"Vạn nhất Chân Long tinh huyết bị bọn họ lấy được, chúng ta không phải là làm không công một trận sao?"

Tiêu Họa Họa đầy bụng nghi vấn hỏi.

"Bình tĩnh chờ nóng!"

"Bình tĩnh chờ nóng!"

Cổ Lão nói một cách đầy ý vị sâu xa đạo.

"Chân Long tinh huyết khởi là thế nào dễ dàng đến? Chờ đến Tô Khải Tây Môn Lập Nhân cùng Ác Giao liều cái lưỡng bại câu thương, chúng ta sẽ xuất thủ cướp đi Chân Long tinh huyết, khởi không tươi đẹp?"

"Đến lúc đó cũng để cho Tô Khải ném thử một chút bị cướp đi yêu quý vật tuyệt vọng!"

Cổ Lão khặc khặc-x-xxxxx cười một tiếng.

Nghe Cổ Lão kế hoạch, Tiêu Họa Họa nhất thời tâm tình dâng trào.

"Sư phụ anh minh. Tô Khải nếu là thấy hắn tân tân khổ khổ Đồ Giao lấy được Chân Long tinh huyết bị ta cướp đi, biểu hiện trên mặt, nhất định rất khó nhìn!"

Tiêu Họa Họa hưng phấn đại bật cười,

Tựa như ư đã thấy Tô Khải như tang thi miệng lưỡi công kích thần sắc.

"Để cho Tô Khải cùng Ác Giao trừ ác đầu, ta tới ngồi thu ngư ông thủ lợi!"

"Không đúng, cái này gọi là bọ ngựa bắt ve chim sẻ rình sau khặc khặc-x-xxxxx "

"Bất quá trước đó, đồ nhi ngươi trước đem được cốc quét sạch hết sạch. Tô Khải những danh môn chính phái này, hết thấy đều là ngu xuẩn! Cái gì có thể kéo dài phát triển chỗ má vô dụng, cái gì cây giống không thể hái, càng là nói bậy nói bạ!"

"Thấy Linh Dược liền muốn chín nhận qua nhỏ lông, gà chó không để lại!"

"Tuân lệnh, sư phụ!"

Vừa nói, Tiêu Họa Họa tràn đầy vội vàng, liền giống như Man Ngưu xông vào được cốc. Phàm là linh dược, bất kể có hay không thành thực, trước cướp đi đang nói, thậm chí ngay cả vừa mới mọc ra cây giống, cũng không có bỏ qua cho.

Sau một canh giờ, vốn là vẻ xanh biếc dồi dào được cốc, biến thành quang ngốc ngốc, màu đỏ thẫm nham thạch phơi bày bên ngoài, khắp núi bừa bãi, thật giống như quý tử vào thôn tựa như.

Mà Tiêu Họa Họa Trữ Vật Giới Chỉ chính là phình, Linh Dược nhiều thiếu chút nữa cũng không chứa nổi.

Đem được cốc quét sạch không chút tạp chất sau khi, Cổ Lão cảm ứng đầu ấn, men theo Tô Khải đám người rời đi phương tiến về phía trước.

"Nơi này chính là Ác Giao ổ?"

Ở Thu Vụ Sơn Mạch đi hai ba canh giờ, Tô Khải đám người rốt cuộc đi tới Ác Giao ổ.

Một mảnh đậm đà sương mù, đưa tay không thấy được năm ngón, hoàn toàn không thấy rõ trong sương mù tình huống.

"Căn cứ tông môn tình báo, nơi này vốn là một tòa Thủy Đàm, trong đầm nước có Thanh Xà bày chiếm cứ. Sau đó Thanh Xà trong đầm có một cái Thanh Xà Hóa Giao, nuốt ỏi tinh hoa nhật nguyệt, những thứ này sương mù dày đặc chính là Ác Giao còn chưa hoàn toàn hấp thu tinh hoa nhật nguyệt."

Tô Khải phen này sau khi giải thích, Triệu Dương Hàn Băng đám người gạt đầu liên tục, nguyên lai này sương mù dày đặc lại là Ác Giao nuốt ỏi tinh hoa nhật nguyệt lưu, khó trách cho bọn hắn một loại nhân nhật cảm giác bị áp bách.

"Tất cả mọi người đi theo ta đi, nhớ tuyệt đối không nên đi ra Hộ Thể quang tráo ở ngoài!"

Vừa nói, Tô Khải trong tay bầu một tấm màu vàng Phù Lục, linh khí kích thích, một vệt màu trắng Hộ Thể màn hào quang đem Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử tất cả đều bao phủ lại, sau đó hướng trừ mê vụ sâu bên trong tiến phát.

Tây Môn Lập Nhân cũng không cam chịu yếu thế, giống vậy lấy ra một tờ Phù Lục, mang theo Thiên Dao Ổ đệ tử tiến vào trong sương mù.

Tô Khải cùng Tây Môn Lập Nhân người hai phe ngra một trước một sau đi, đi đại khái một thời gian uống cạn chun trà sau khi, đột nhiên nghe được kịch liệt tiếng đánh nhau.

"Chẳng lẽ có người nhanh chân đến trước?"

Tô Khải trong lòng âm thầm suy đoán, không khỏi bước nhanh hơn đi về phía trước.

Đi không tới ba trượng khoảng cách, chung quanh sương mù dần dần trở thành nhạt, vốn là mờ mịt không thấy rõ tầm mắt, cũng dần dần lộ ra mặt mũi thực.

Một tòa đường kính trên trăm trượng Thủy Đàm, xuất hiện ở Tô Khải đám người trước mặt. Đàm Thủy trong suốt, ở Thủy Đàm ngay phía trên, một con Thanh Giao cùng một tên nhân loại nữ tử đang ở kịch liệt đấu pháp, điện quang thạch hỏa, linh quang ngang dọc.

Tô Khải hướng về phía Thanh Giao cùng Nhân loại nữ tử ném một cái Thiên Nhân thuật đi qua.

"Thanh Giao, dị chủng trời sinh, cấp ba hậu kỳ, vốn là cấp ba Đại Viên Mãn thực lực, Trúc Cơ lúc, Độ Kiếp thất bại, đưa đến thực lực giảm xuống."

Cấp ba hậu kỳ, tương đương với nhân loại tu sĩ bên trong luyện khí hậu kỳ, so với Tô Khải tưởng tượng hơi chút cường một chút.

Bất quá càng dễ cho Tô Khải có chút giật mình là, Thanh Giao lại thử Trúc Cơ, không có kết quả, Độ Kiếp thất bại đưa đến thực lực giảm xuống, đây là tông môn trong tình báo không có nói tới.

Thật may Thanh Giao Độ Kiếp thất bại, nếu không ánh sáng dựa vào bản thân chút người này, cho Thanh Giao nhét không đủ để nhét kẻ rãng Cách.

"Hoa Mộng Vũ, luyện khí trung kỳ, Bách Hoa Cốc Thánh Nữ, tu luyện Bách Hoa Cốc Trần Tông phương pháp —— Bách Hoa Luân Hồi Quyết, thường cách một đoạn thời gian tu vi cũng sẽ bị Phong Ấn, thực lực chân thật không biết."

Tê ——

Tô Khải ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Bị phong ấn Thánh Nữ!

Này kịch bản thật giống như viết thiên về, Thánh Nữ không phải là phải cùng Ác Giao đại chiến ba trăm hiệp, sau đó bị phong ấn sao?

Bất quá hình như là Hoa Mộng Vũ tự thân công pháp xảy ra vấn đề, lâm vào Phong Ấn kỳ, nếu không đầu này Ác Giao ở Hoa Mộng Vũ trong tay ngay cả một chiêu cũng không chống nổi.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Trang bức không được, phản bị sét đánh

Ở Tô Khải đám người đi tới đàm bên lúc, chính đang kịch đấu Hoa Mộng Vũ cũng nhận ra được bọn họ đến, trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ.

Bách Hoa Cốc tình báo cùng Thanh Liên Kiếm Tông tương đối, đối với (đúng) Thanh Giao thực lực lớn đại đánh giá thấp, đưa đến Hoa Mộng Vũ một mình tới, lại lâm vào vũng bùn, không bắt được Thanh Giao.

Yêu Thú sức mạnh thân thể, bản thân liền so với nhân loại cường đại, huống chi Thanh Giao mặc dù Độ Kiếp thất bại, nhưng là sức mạnh thân thể đi không có suy nhược.

Tô Khải cùng Thanh Giao so bì lực lượng, há chẳng phải là lấy mình ngắn công địch dài!

Hoa Mộng Vũ trong lòng tràn đầy lo âu, chẳng lẽ mình mãi mãi chờ đến lúc tới người giúp đỡ, cứ như vậy vẫn lạc, trong lòng nàng vạn phần không tình nguyện.

Nhưng là, ngay sau đó một màn, nhưng là để cho Hoa Mộng Vũ trọn to hai mắt, một đôi kiêu diễm môi đỏ mọng, thế nào hợp cũng không thể chọn, trong mắt đẹp tràn đầy thần sắc khiếp sợ.

Oanh một tiếng!

Tô Khải quả đấm cùng Giao Trảo chính diện đụng vào nhau, kinh khủng sóng trùng kích từ hai người chỗ quả đấm bộc phát ra, chỗ đi qua, Phong Quyển Vân tàn.

Ba đạo Ngưu Ma hư ảnh hiện lên Tô Khải phía sau, lực lượng kinh khủng tiết ra, giống như hai chiếc tốc độ cao chạy xe lửa, chính diện đụng vào nhau, lực lượng tương đương.

Bạch bạch bạch!

Tô Khải trên không trung lưu lại chín đạo dấu chân, ước chừng quay ngược lại chín bước mới miễn cưỡng ổn định thân hình. Bất quá Thanh Giao so với Tô Khải cũng không có tốt hơn chỗ nào, dài ba trượng thân thể cuốn ngược đi, trên không trung lăn lộn lăn lộn mấy vòng.

"Con bà nó như vậy sinh mãnh!"

Tây Môn Lập Nhân thấy Tô Khải như vậy sinh mãnh, chân xuống lao đảo một cái, thiếu chút nữa té một cái ngã gục.

Chính mình vừa mới lại cùng người kia tính quái thú đánh nhau!

Tây Môn Lập Nhân trong lòng chỉ là suy nghĩ một chút, cũng không khỏi một trận sợ hãi, trong miệng không khỏi run run xuống.

"Ai —— trang bức không phải là ta Bán Nguyên, không biết sao ta như thế ưu tú!"

Tô Khải trong lòng than nhẹ một tiếng.

Ước chừng qua ba cái hô hấp thời gian, Hoa Mộng Vũ mới từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại.

"Còn không mau động thủ!"

Thanh Giao bị Tô Khải đánh bay ra ngoài, mất đi thăng bằng, thật là bỏ đá xuống giếng thời cơ tốt.

Hoa Mộng Vũ tiếng nói rơi xuống, trong lúc nhất thời đao quang kiếm ảnh rơi rớt bắn ra, Uyển Như mưa như trút nước một loại rơi vào Thanh Giao Thanh Giao trên người.

Đao quang kiếm ảnh tuy nhiều, nhưng là hai tông Ngoại Môn Đệ Tử công kích, đối với (đúng) Thanh Giao mà nói thật chẳng qua là cù lét, thậm chí ngay cả thanh giao lân mãnh nhỏ cũng không phá được.

Chỉ có Tây Môn Lập Nhân cùng Hoa Mộng Vũ hai người thế công, mới có thể cho Thanh Giao mang đến chân chính tổn thương.

Chỉ thấy Tây Môn Lập Nhân xuất ra trước không có sử dụng qua một thanh bảo đao, toàn thân bích lục trong suốt, phảng phất Phi Thúy chế tạo thành một dạng chỉ là liếc mắt nhìn cũng biết chuôi này bảo đao rất là bất phàm.

Tây Môn Lập Nhân mỗi vung ra một đạo, sắc bén Đao Mang liền từ bảo trong đao bộc phát ra, ở Thanh Giao trên người lưu lại một đạo vết máu, đau Thanh Giao cuồng hô liên tục.

Mà Hoa Mộng Vũ đầu pháp thủ đoạn đây là tương đối quý dị, đầu ngón tay trên một đóa nở rộ mẫu đơn nhẹ nhàng xoay tròn, kiêu diễm cánh hoa mỗi một lần đập chòn, cũng sẽ bắn nhanh ra một đạo linh quang, rơi vào Thanh Giao trên người.

Mẫu đơn bắn ra linh quang, nhìn như ôn nhu, rơi vào Thanh Giao trên người tạo thành vết thương, nhưng là Tây Môn Lập Nhân Đao Mang gấp mấy lần, trong ôn nhu, ngầm chứa đến vô hạn sát cơ.

Thanh Giao thương thế trên người càng ngày càng nặng, ần núp không ra, nhưng là Tô Khải bất an trong lòng nhưng là càng ngày càng nồng đậm. Thanh Giao tuyệt đối không phải không có sức đánh trả, nó ần núp không ra, nhẫn nhịn như vậy, chỉ có một cái khả năng —— chuẩn bị đại chiêu.

Tô Khải ý niệm trong lòng đồng thời, chỉ thấy Thanh Giao đột nhiên mở ra dử tợn hai mắt, trong hai mắt ánh sáng lạnh lẽo thoáng qua, nhưng là lại nhiều hơn một phần điên cuồng.

"Không được!"

Tô Khải trong lòng hiện ra nòng nặc bất an, vừa định phải ngã lui, bên tai lại đột nhiên nghe được một tiếng muợn lời vạch qua, đình tai nhức óc.

Thanh Giao há to miệng một cái, Yêu Đan từ miệng bên trong bắn ra, ở giữa không trung nhẹ nhàng xoay tròn. Nếu là nhìn kỹ một chút, có thể thấy Thanh Giao Yêu Đan phát sinh biến dị, lại có sấm sét màu tím vờn quanh.

Những thứ này Lôi Điện, bất ngờ chính là Thanh Giao khi độ kiếp, Thiên Kiếp lưu lại Thiên Lôi.

Thanh Giao trong mắt lóe lên một màn điên cuồng, không giữ lại chút nào thôi phát này Yêu Đan bên trong Yêu Lực, đầy trời Lôi Điện, lấy Yêu Đan làm đầu nguồn, chọt bực phát ra.

Trong nháy mắt, đầm nước biến thành Lôi Trạch, Lôi Quang Thiểm động, tiếng sấm không dứt, thật giống như một bộ Diệt Thế cảnh tượng.

Càng để cho Tô Khải tâm tình nặng nề là, Thanh Giao lại có thể thao túng những ngày qua lôi.

Thanh Giao mặc dù Độ Kiếp thất bại, nhưng cũng không phải không có chút nào thu hoạch, Thiên Kiếp lưu lại ở trong cơ thể nó Thiên Lôi, đã bị hấn hoàn toàn luyện hóa, trở thành nó đòn sát thủ.

Ở Thanh Giao dưới sự khống chế, ba thành Thiên Lôi hướng Tô Khải đi, lấy Vạn Mã Bôn Đằng thế, không thể ngăn cản, về phần còn lại ba thành Thiên Lôi, đây là bị Hoa Mộng Vũ đám người chia đều, có thể thấy Thanh Giao trong lòng đối với (đúng) Tô Khải mỗi hận.

Nếu là không có Tô Khải, nó khởi sẽ chặt vật như thế? Nó há sẽ bị một bầy kiến hôi đánh bẹp?

"Con bà nó "

Tô Khải không nhịn được bạo nổ thô tục.

"Cái này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết trang bức không được, phản bị sét đánh?"

Tô Khải trong lòng một trận bi thảm, Thanh Giao đại gia, tại hạ không phải là thuận tay giả bộ một lớp ép, ngài đại nhân đại lượng, không nên để ở trong lòng.

Đáng tiếc Thanh Giao cũng không biết đọc tâm thuật, nghe không hiểu Tô Khải tâm thần, Thiên Lôi lóe lên một cái rồi biến mất, liền rơi vào Tô Khải trên người.

Thiên Lôi cuộn cuộn!

Dày đặc tới cực điểm Thiên Lôi, Uyển Như Tử Sắc sương mù, trong nháy mắt liền đem Tô Khải bóng người bị nuốt hết.

"Không được, Tiểu Sư Thúc bị sét đánh!"

Một tên Nữ Đệ Tử kêu lên một tiếng, hù dọa đến sắc mặt trắng bệch.

Xú Thanh Giao!

Phôi Thanh Giao!

Tiểu Sư Thúc hấn vừa không có làm chuyện xấu, tại sao phải bị sét đánh!

Cuồng bạo Thiên Lôi, lấy thế như chẻ tre thế, xông vào Tô Khải trong cơ thể, người ở bên ngoài xem ra, Tô Khải chính là bị sét đánh. Nhưng là thật là tình huống, chỉ có Tô Khải tự mình biết.

"Ồ? Ngày này lôi thế nào ôn nhu như thế, không có chút nào cuồng bạo!"

Tô Khải cảm thụ trong cơ thể ngoan ngoãn Thiên Lôi, giống như mèo con như thế, mặt đầy mộng ép.

Nói tốt cuồng bạo Thiên Lôi đây?

Tại sao biến thành ngoan ngoãn mèo con?

Thiên Lôi ở nhục thân bên trong rong ruổi, chẳng những không có mang đến cho mình tổn thương, Tô Khải ngược lại cảm giác Thiên Lôi lực lượng, tựa hồ bị chính mình hấp thu.

Tu vi, lại mơ hồ có tăng lên!

"Là bởi vì ta hấp thu Lôi Minh Thạch, cho nên thể chất phát sinh thay đổi!"

Tô Khải trong lòng mơ hồ có suy đoán, bởi vì chính mình hấp thu Lôi Minh Thạch, thể chất phát sinh thay đổi, đối với (đúng) người khác mà nói cường bạo vô cùng Thiên Lôi, với hắn mà nói ngược lại là thuốc bổ.

Tăng cao tu vi thuốc bổ!

Tô Khải đi lên mừng như điên, cũng không để ý nơi này là chiến trường, trực tiếp ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Tiểu Nê Thu, ta cho ngươi nếm thử một chút bị sét đánh cảm thụ

Cường bạo lôi hồ tại trong hư không nhảy lên, từng cái dữ tợn lôi xà, đem trọn cái Thủy Đàm tất cả đều che phủ ở trong đó. Hoa Mộng Vũ ngón tay ngọc nhỏ dài liền động, đánh ra từng đạo huyền diệu pháp quyết, trong tay mẫu đơn bạch quang bắn ra bốn phía, đem chung quanh lôi xà toàn bộ đánh rơi.

Nếu là này đầy trời Thiên Lôi, tất cả đều trút xuống đến Hoa Mộng Vũ trên người, cho dù là Hoa Mộng Vũ cũng phải luống cuống tay chân, hơi không để ý cẩn thận liền sẽ bị thương nặng.

Nhưng là này cường bạo Thiên Lôi rơi ở trên người nàng không tới ba thành, để cho Hoa Mộng Vũ ứng phó thành thạo, nhanh và gọn đem lôi xà đánh nát, chỉ có nhẹ nhàng lên xuống lồng ngực cùng với tóc mai dâng hương mờ mờ có thể thấy được, nàng vừa mới trải qua một trận đại chiến.

Hoa Mộng Vũ nghiêng đầu nhìn về phía Tô Khải chỗ, cường bạo Thiên Lôi, phảng phất ngửi được mùi máu tanh cá mập tựa như, hướng Tô Khải chen chúc đi.

Thiên Lôi dày đặc, từ xa nhìn lại giống như một cái Lôi Cầu, đem Tô Khải cả người tất cả đều bao phủ lại, từ bên ngoài hoàn toàn không thấy rõ tình huống bên trong.

Hoa Mộng Vũ lo lắng, Tô Khải được chính mình mời Đồ Giao, lại lạc cái ngàn cân treo sợi tóc, không rõ sống chết. Nếu là Tô Khải là đệ tử bình thường cũng liền thôi, hết lần này tới lần khác Tô Khải hay lại là Thanh Liên Kiếm Tông phong chủ, một khi ngoài ý, Thanh Liên Kiếm Tông tất nhiên sẽ không nghĩ, cái này làm cho Hoa Mộng Vũ như đầu không thôi.

"Tô Khải tuyệt đối không thể có chuyện!"

Hoa Mộng Vũ trầm nghĩ đến, cắn răng một cái dự định thi triển Cẩm Kỳ Chi Thuật, dù là kéo dài chính mình Phong Ấn kỳ, cũng phải đem Tô Khải từ Thiên Lôi bên trong cứu ra.

Ngay tại Hoa Mộng Vũ dự định lúc động thủ, Khí Cơ nhảy cảm năng, đột nhiên cảm nhận được Thiên Lôi bên trong vẻ này sinh cơ dồi dào.

Là Tô Khải khí tức!

Từ nơi này Cỗ bộc lộ ra ngoài khí tức nhìn, Tô Khải tựa hồ không những không việc gì, hơn nữa còn sinh cơ thịnh vượng.

Nhưng là, ngay sau đó phát sinh một màn, để cho Hoa Mộng Vũ trợn mắt hốc mồm, tựa hồ thấy cả đời bất khả tư nghị nhất một màn.

Tô Khải khí tức, lại ở trở nên mạnh mẽ!

Điều này sao có thể?

Chẳng lẽ Tô Khải ở trước mặt lôi bên trong tu luyện?

Hoa Mộng Vũ trong lòng vén lên kinh đảo hải lăng, nàng đã không nhớ rõ, chính mình bao lâu không có ở trong vòng một ngày, liên tục đối với (đúng) cùng một người lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Hô ——

Thiên Lô bên trong, hét dài một tiếng đột ngột bộc phát ra.

Ở này hét dài một tiếng bên trong, là một người cũng có thể nghe ra Tô Khải trong lòng vui thích cùng hưng phấn.

Tiên Thiên hậu kỳ khí tức không giữ lại chút nào thả ra ngoài.

Thiên Lô tán đi, lộ ra hoàn hảo không chút tổn hại Tô Khải. Tô Khải sắc mặt đỏ thắm, thần thái sáng láng, giống như vừa mới dùng Thập Toàn Đại Bổ hoàn một dạng kia có một chút điểm bị thương đáng về.

"Người "

"Người "

Hoa Mộng Vũ đã kinh ngạc hoàn toàn không nói ra lời.

Ở trước mặt lời bên trong tu luyện, Thanh Liên Kiếm Tông lại còn có bức này kỳ lạ!

Không chỉ là Hoa Mộng Vũ kinh ngạc không nói ra lời, ngay cả tâm lý không ngừng nguyên rủa Tô Khải Tây Môn Lập Nhân, cũng kinh ngạc thiếu chút nữa đem rớt cảm xuống.

Con bà nó

Nói tốt bị sét đánh, thế nào một cái chớp mắt đã đột phá thăng cấp!

Tây Môn Lập Nhân tâm lý đem Thanh Giao mắng một vạn lần, làm việc như vậy không bền chắc, cả Thiên Lô cũng chơi không vui.

Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử thấy Tô Khải không những không việc gì, ngược lại tu vi nâng cao một bước, nhất thời bộc phát ra một trận sôi nổi kêu lên.

Tiểu Sư Thúc, quả nhiên không gì không thể!

Tô Khải hoạt động một chút gân cốt, không có hảo ý nhìn Thanh Giao.

"Tiểu Nê Thu, nghe nói người cũng rất thích điện nhân, ta cũng để cho người nếm thử một chút bị sét đánh cảm thụ!"

Vừa dứt lời, Tô Khải bàn tay vừa nhấc, một đạo thiên lôi từ trong lòng bàn tay bắn ra, hóa thành rực rỡ tươi đẹp Hồ Quang Điện.

Tô Khải hấp thu Thiên Lô sau khi, không chỉ có mượn Thiên Lô bên trong hùng hậu linh khí đột phá Tiên Thiên trung kỳ bình cảnh, càng là đem Thiên Lô chứa đựng trong đan điền, nắm giữ không chế Thiên Lô năng lực.

Thanh Giao thấy Tô Khải trong lòng bàn tay Hồ Quang Điện, nhất thời bị sợ giật mình.

Nó ở nơi này đạo Hồ Quang Điện trên, cảm nhận được Thiên Kiếp khí tức.

Đối với Thiên Kiếp,

Thanh Giao là từ trong xương sâu bên trong sợ hãi.

Chính là Thiên Kiếp, phá hư nó tấn thăng cơ duyên!

Chính thức Thiên Kiếp, đưa nó một thân khổ tu tu vi đánh tan, rơi vào chật vật như thế tình cảnh!

Đối diện Tô Khải trong lòng bàn tay Thiên Lô, Thanh Giao trong đầu chuyện làm thứ nhất không phải là nhào tới đem Tô Khải cắn xé thành mảnh vụn, mà là trốn!

Điên cuồng chạy trốn!

Thanh Giao chạy trốn, làm cho tất cả mọi người trong lúc nhất thời cũng không phản ứng kịp.

Đây là vừa mới Hưng Uy hiển hách, đem tất cả mọi người ép tới không thở nổi Thanh Giao sao?

Chẳng lẽ Tô Khải gọi nó một tiếng Tiểu Nê Thu, nó liền thật thành Tiểu Nê Thu!

"Trốn chỗ nào!"

Hoa Mộng Vũ kêu quát một tiếng, chân ngọc nhẹ một chút, hướng Thanh Giao đuổi theo, bóng lưng đẹp, nghi là tiên nữ hạ phàm đến, hồi mâu cười một tiếng thảng tỉnh hoa.

Bóng lưng giết!

Được rồi, Tô Khải không khỏi không thừa nhận, như vậy trong nháy mắt, hắn bị Hoa Mộng Vũ bóng lưng cho tươi đẹp đến, thật sâu thương thức Hoa Mộng Vũ bóng lưng.

Thanh Giao sợ hãi Tô Khải không chế Thiên Lô, nhưng là cũng không sợ Hoa Mộng Vũ, thấy Hoa Mộng Vũ một thân một mình đuổi theo, chẳng những không có sợ hãi, ngược lại trong mắt lóe lên một vết giảo hoạt thần sắc, một cái hướng Hoa Mộng Vũ nuốt đi.

Một người một giao nhất thời dây dưa đầu, bóng người dung hợp vào một chỗ, kịch liệt giao phong.

"Còn không mau tới giúp ta!"

Hoa Mộng Vũ vội vàng la lên, Thanh Giao chỉ khó giải quyết, nếu là một mình nàng xuất thủ, dù là thật có thể bắt lại, cũng tất nhiên người bị thương nặng.

"Hoa tiên tử chờ một chút, ta đây sẽ tới giúp ngươi!"

Lần này Tô Khải không có cười Thiên Lô, bởi vì Thanh Giao trong nước Độn Thuật cực nhanh, một khi chính mình thi triển Thiên Lô, Thanh Giao tất nhiên sẽ liều lĩnh chạy trốn, không ai ngăn cản được nó.

Vì vậy Tô Khải đem Thiên Lô thu liễm, lộ ra một bộ người hiền lành bộ dáng, đầu ngón tay bắn ra, Đồ Long đỉnh hóa thành một tia ô quang kích bắn đi.

Đồ Long đỉnh, Điền Nhất Phàm dùng Huyền Thiết Kim Tinh chế tạo thành, tám Long Huyết, Tế Luyện ước chừng trên trăm năm, đối với nắm giữ Long Tộc huyết mạch Yêu Thú, có trời sinh khắc chế.

Tô Khải hướng Điền Nhất Phàm mượn tới Đồ Long đỉnh, cũng là Tô Khải đối mặt Thanh Giao lớn nhất sức lực.

Ô Quang lóe lên Đồ Long đỉnh, cũng tầm thường, mắt thấy Tô Khải không có thi triển Thiên Lô, Thanh Giao trực tiếp đem Tô Khải cho không nhìn, một cách hết sức chăm chú mà đối mặt với trước mắt đại địch.

Hô ——

Một tiếng gào thét, xẹt qua chân trời.

Không tầm thường chút nào Đồ Long đỉnh, lấy thế như chẻ tre thế, đâm vào Thanh Giao trong cơ thể, Thanh Giao vẫn lấy làm kiêu ngạo Giao Lân, trực tiếp bị Đồ Long đỉnh xuyên thủng!

Rống ——

Thanh Giao phát ra một tiếng bi thiết.

Cho đến mình bị Đồ Long đỉnh đâm ở, Thanh Giao mới ý thức tới Đồ Long đỉnh chỗ lợi hại, trong cơ thể mình Yêu Khí, lại không bị khống chế hướng Đồ Long đỉnh vọt tới.

Này Đồ Long đỉnh giống như một cái động không đẩy một dạng tham lam cắn nuốt chính mình Yêu Khí.

Rống ——

Thanh Giao thậm chí ở tiếp tục như thế, chính mình Yêu Khí cũng sẽ bị Đồ Long đỉnh chiếm đoạt không chút tạp chất, trong mắt lóe lên một vết kiên quyết.

Hoa Mộng Vũ thấy Thanh Giao trong mắt kiên quyết, nhất thời ý thức được không được, nhưng là lại lúc này đã trễ.

Thanh Giao miệng to như chậu máu một tấm, Yêu Đan bật thốt lên, hướng Hoa Mộng Vũ kích bắn đi.

Oanh ——

Yêu Đan tự bạo!

Kinh khủng sức nổ, trong nháy mắt đem Hoa Mộng Vũ che phủ ở trong đó.

Cuồng bạo sóng trùng kích, hướng bốn phía tàn phá đi, phạm là chỗ đi qua, Đàm Thủy hóa thành trận trận sóng lớn. Dù là ở cân nhắc bên ngoài trăm trượng, cũng có thể cảm nhận được này cỗ trong lúc nổ tung lực lượng kinh khủng.

Ở Yêu Đan tự bạo trong nháy mắt, núp ở sương mù ra Tiêu Hòa Hòa nhất thời mở hai mắt ra.

"Yêu Đan tự bạo!"

"Chúng ta không sai biệt lắm cũng nên động thủ!"

Cổ Lão cười lạnh một tiếng.

"Sư phụ, thân thể ta liền giao cho người không chế!"

Tiêu Hòa Hòa liếm liếm khô ráo môi, trong mắt lóe lên một vệt tham lam.

Tô Khải, các người quyết đấu sinh tử, cuối cùng chẳng qua chỉ là cho ta làm áo cưới a!

Yêu Đan kinh khủng sức nổ còn không có tản đi, giữa cả người đầy vết máu Hoa Mộng Vũ từ trong lúc nổ tung phi độn mà ra, khắp người chật vật, thậm chí ngay cả Độn Quang cũng không đủ sức cười, oai oai nữu nữu địa hướng Thủy Đàm ngoại môn bay trốn đi.

Hoa Mộng Vũ lúc này đã không để ý tới nàng lần này Đồ Giao con mắt —— Chân Long tinh huyết.

Trong cơ thể nàng tình trạng chi hồng huyết, so với nàng ngoài mặt thương thể còn nghiêm trọng hơn gấp trăm lần, nếu không phải kịp thời chữa thương, mình bị Phong Ấn tu vi, rất có thể sẽ thấy cũng khôi phục không được.

Hoa Mộng Vũ vội vã đi chữa thương, mà Yêu Đan tự bạo sau khi Thanh Giao, giống vậy cũng không chịu nổi, cực kỳ suy yếu, tùy tiện một tên Tiên Thiên tu sĩ cũng có thể muốn nó mệnh.

Ở hai đại tông môn đệ tử dưới sự liên thủ, Thanh Giao rất nhanh thì đền tội.

Ừm ừm một tiếng!

Thanh Giao thân hình không hề ngã xuống, lộ ra trong cơ thể nó Chân Long tinh huyết.

Một giọt dòng máu màu vàng óng, hiện lên ở trước mặt mọi người, thậm chí bọn họ ở giọt máu này bên trong, vẫn có thể nghe được tiếng ròn ngậm.

"Chân Long tinh huyết!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Tô Khải, người tại sao còn không chết?

Tây Môn Lập Nhân thấy Chân Long tinh huyết trong nháy mắt, cặp mắt phun ra lửa ánh sáng, tham lam dục vọng, tràn đầy trong lòng, nóng bỏng một mảnh.

Không nói hai lời, Tây Môn Lập Nhân bước ngang qua một bước, bàn tay chụp tới, hướng Chân Long tinh huyết bắt đi.

"Hèn hạ!"

"Hạ lưu vô sỉ!"

"Tây Môn Lập Nhân người có tư cách gì cướp Chân Long tinh huyết? Nếu không phải Tiểu Sư Thúc, người giết Ác Giao sao?"

Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử tiếng mắng liên tục, Tây Môn Lập Nhân nhưng là mắt điếc tai ngơ, trong lòng càng là tràn đầy khinh bỉ.

Bộ ngựa bắt ve chim sẽ rình sau!

Các người đám này Hoàng Mao tiểu nhi biết cái gì?

Tô Khải hấn lợi hại hơn nữa, cuối cùng còn chưa phải là cho mình làm áo cưới.

"Tiểu Sư Thúc, tại sao không ngăn trở Tây Môn Lập Nhân?"

Tô Khải cười nhạt: "Các người nhìn kỹ được, lòng người khó dò, đừng xem Thanh Giao đã chết, nhưng vẫn là nguy hiểm nặng nề!"

"Nguy hiểm nặng nề cái rắm!"

"Tô Khải ngại nhất gan như chuột, cũng không cần nói mò nguy hiểm nặng nề!"

Tây Môn Lập Nhân lơ đãng, đối với Tô Khải trong miệng lời muốn nói nguy hiểm khịt mũi coi thường, đem Chân Long tinh huyết cầm trong lòng bàn tay.

"Ha ha ha ha —— Chân Long tinh huyết là ta "

Tây Môn Lập Nhân lời còn chưa dứt xuống, một cái tức giận ngút trời thanh âm, đột nhiên từ Thủy Đàm vòng ngoài bộc phát ra.

"Tô Khải, hôm nay chính là ngươi Từ Kỳ!"

Kèm theo rống giận tiếng, một đạo Thần Mang, xuyên vân mà qua, từ trên trời hạ xuống.

Lực lượng kinh khủng, từ Thần Mang bên trong bộc phát ra, Phong Quyển Vân tàn. Trên đầm nước vô ích cả ngày không thêm ngăn nước Vụ, lại ồ vào giờ phút này tan ra, giống như một bàn tay vô hình, từ trong đánh ra một lỗ hồng.

Thần Mang xuất hiện trong nháy mắt, tất cả mọi người nhất thời sắc mặt đại biến.

Triệu Dương, Hàn Băng đám người mặt lộ nóng nảy, lo lắng, mà Tây Môn Lập Nhân đây là hứng thú tai gây họa.

Mặc dù không biết là ai dự định mạo hiểm bị Thanh Liên Kiếm Tông dưới sự đuổi giết trắng, đối với (đúng) Tô Khải nén giận xuất thủ, nhưng là hẳn biết Tô Khải ngày tốt đến cuối.

"Tiểu Sư Thúc, đi mau!"

Triệu Dương Hàn Băng đám người thúc giục này Tô Khải, nhưng là Tô Khải nhưng là mặt đầy gió bình mây nhạt bộ dáng.

"Yên tâm, Tiểu Sư Thúc ta ra lệnh bị con gián còn cứng rắn, chết không được!"

Đúng như dự đoán, Tô Khải vừa dứt lời, kinh khủng Thần Mang từ ngày hạ xuống, kinh khủng sóng trùng kích, để cho mọi người cảm giác mình chính là trong cuồng phong bạo vũ một chiếc thuyền lá nhỏ, bất cứ lúc nào cũng sẽ bột thân sườn non.

Thần Mang trên không trung vạch qua một đường vòng cung, sau đó rơi vào Tây Môn Lập Nhân trên người.

Thần Mang mục tiêu là Tây Môn Lập Nhân!

Ồ? Kịch bản thật giống như những thứ kia bị lỗi!

Đang lúc mọi người kinh hãi trong ánh mắt, Thần Mang lực lượng kinh khủng rơi vào Tây Môn Lập Nhân trên người, đáng thương Tây Môn Lập Nhân, trong nháy mắt liền bị nghiền thành đồng cặn bã.

Không sai, chính là đồng cặn bã!

Thậm chí ngay cả một chút máu thịt cũng không có để lại!

Hạ thủ chỉ ác độc, làm cho tất cả mọi người cũng ngược lại hít một hơi khí lạnh!

Cái này cần là bao lớn cừu hận, mới đưa Tây Môn Lập Nhân trực tiếp nghiền thành đồng cặn bã, ngay cả một chút vết tích cũng không có lưu xuống, phảng phất trên thế giới cho tới bây giờ không có Tây Môn Lập Nhân người này.

Ngay cả Thiên Dao Ồ Đại Trường Lão để lại cho Tây Môn Lập Nhân hộ thân ngọc bội, ở này lực lượng kinh khủng bên dưới, chỉ giữ vững trong nháy mắt, liền hóa thành bột, phiêu tán trên không trung.

Thảm thiết!

Quá khốc liệt!

Tây Môn Lập Nhân kết quả thảm thiết, để cho vài tên nhất gan Nữ Đệ Tử trực tiếp khóc lên.

Hồn phi phách tán, tan xương nát thịt, ngay cả một chút di vật cũng không hề lưu lại.

Kinh khủng sóng trùng kích tàn đi, một đạo màu đen tàn ảnh đột ngột xuất hiện ở Chân Long tinh huyết trước mặt, ngửa mặt lên trời gào to một tiếng.

"Ha ha ha —— Tô Khải ngại nhất cuộc chết!"

"Ngươi đoạt vợ ta, hủy ta tiền đồ, hôm nay ta rốt cuộc tự tay đưa ngươi huyết nhận!"

Tiêu Hỏa Hỏa trong lòng áp chế nhiều ngày oán niệm, bức bối, tức giận cùng cừ hận, rốt cuộc ở vào giờ phút này bộc phát ra, sâu tận xương tủy thoải mái cảm giác, một tiết như chủ.

Nhưng là, rất nhanh Tiêu Hỏa Hỏa tiếng cười liền dừng lại, trong mắt lóe lên vẻ nghi ngờ.

Tại sao bọn họ nhìn chính mình ánh mắt, kỳ quái như thế?

Mặt đầy mộng ép, giống như nhìn kẻ ngu như thế!

Định thần nhìn lại!

Không đúng thật giống như có chỗ nào không đúng!

Tiêu Hỏa Hỏa dùng sức xoa một chút con mắt, nhìn trước mắt khắc cốt铭心 bóng người, đột nhiên ý thức được có cái gì không đúng địa phương.

Tô Khải còn sống!

Vậy mình vừa mới giết chết được ai?

Tô Khải khoe miệng phủ lên một vết quỷ dị độ cong.

"Tiêu Hỏa Hỏa, ngươi xong đời!"

"Ngươi biết ngươi vừa mới giết là ai chăng?"

"Là ai?"

Tiêu Hỏa Hỏa buồn bức khó chịu, trong lòng tràn đầy nồng nặc bất an, đặc biệt là Tô Khải trên mặt kia như có như không nụ cười, thật sâu đau nhói nội tâm của hắn.

"Tây Môn Lập Nhân!"

"Tây Môn Lập Nhân? Chưa nghe nói qua!"

Sau đó, Tô Khải trong miệng vang ra một câu để cho Tiêu Hỏa Hỏa run sợ trong lòng.

"Thiên Dao Ổ Đại Trưởng Lão độc Tôn!"

"Thiên Dao Ổ Đại Trưởng Lão là nổi danh bao che, nếu là cho hắn biết ngươi giết hắn độc Tôn, hắn sẽ có phản ứng gì?"

Tô Khải lộ ra một bộ hiểu kỳ bảo bảo đáng vẻ.

"Ngươi "

Tiêu Hỏa Hỏa giận đến cả người phát run.

Nhưng vào lúc này, một Cổ khí tức kinh khủng, từ xa đến gần truyền tới. Cổ hơi thở này kinh khủng, người dù chưa tới, nhưng là uy áp lại để cho thiên địa biến sắc, nước sông chảy ngược, mọi người nhất thời cảm giác một tảng đá lớn đè ở trên người, để cho bọn họ không thở nổi.

"Là ai —— dám giết ta Tôn!"

Kinh khủng Âm Ba, chớp mắt đã tới, rơi vào Tiêu Hỏa Hỏa trên người, đem bộ ngực hắn quần áo dao động thành mảnh vụn.

Kinh khủng như vậy!

Chỉ một lời, liền có kinh khủng như vậy uy lực!

Nếu là bản thân hạ xuống, gặp nhau kinh khủng bức nào, để cho người hít thở không thông.

Phốc ——

Tiêu Hỏa Hỏa trong miệng phun ra một cái đồ tươi nghịch huyết, cũng không biết là bị Thiên Dao Ổ Đại Trưởng Lão đã thương, vẫn bị Tô Khải khí, sắc mặt đỏ lên.

"Tô Khải, ngươi hại ta!"

Tiêu Hỏa Hỏa cặp mắt Tinh Hồng, hận không được một cái đem Tô Khải nuốt, ăn thịt, uống kỳ huyết, hủy đi kỳ cốt.

Hắn rõ ràng nhắm ngay Tô Khải công kích, vì sao công kích mình, sẽ rơi vào Tây Môn Lập Nhân trên người, cái này làm cho Tiêu Hòa Hòa nghĩ mãi mà không ra.

"Ngốc đồ nhi, chúng ta mưu kế đã sớm bị Tô Khải nhìn thấu!"

Cổ Lão cơ hồ là cắn răng nghiêng lợi phun ra một câu.

Hắn cảm giác Chân Long tinh huyết cùng dấu ấn vị trí chồng vào nhau sau, liền quả quyết xuất thủ, thậm chí không tiếc hao tổn chính mình Linh Hồn Chi Lực, bộc phát ra lực lượng kinh khủng, vô cùng phải đem Tô Khải một đòn toi mạng.

Nhưng là lại không ngờ đạo cao một thước, Ma cao một trượng, bọn họ ngược lại bị Tô Khải lợi dụng, Sát Thiên đao Ổ Đại Trưởng Lão chi tôn.

"Chúng ta không thể đang do dự, mang đi Chân Long tinh huyết, bỏ trốn!"

Cổ Lão liền vội vàng thúc giục.

"Nhưng là "

"Nhưng là "

Tiêu Hòa Hòa cặp mắt Tinh Hồng dữ tợn.

"Chỉ cần một chiêu!"

"Sur phụ, chỉ cần một chiêu, ta là có thể giết Tô Khải!"

Tiêu Hòa Hòa trong lòng tràn đầy không cam lòng.

"Ngu xuẩn! Đầu óc nguoi bị lừa đá sao? Tiểu mạng trọng yếu hay lại là báo thù trọng yếu? Nếu là có ở đây không đi, chúng ta liền đi không được!"

Mặc dù đây bụng không cam lòng, nhưng là Tiêu Hòa Hòa như cũ lựa chọn chạy trốn!

Phi thường biệt khuất chạy trốn.

Chờ đến Tiêu Hòa Hòa sau khi rời khỏi, Triệu Dương mới từ một loạt kinh biến bên trong phục hồi tinh thần lại.

"Tiểu Sur Thúc, vừa mới xảy ra chuyện gì? Tây Môn Lập Nhân chết như thế nào?"

Tô Khải cười nhạt.

"Ta cũng không biết!"

Mặc dù Tô Khải không có thừa nhận, nhưng là Triệu Dương trong lòng có cảm giác, chuyện hôm nay, nhất định là Tiểu Sur Thúc bày ra.

Chuyện này đương nhiên là Tô Khải bày ra, hắn đem dấu ấn ép ra bên trong thân thể sau khi, Tô Khải liền suy nghĩ như thế nào dùng cái này đã hãm hại Tiêu Hòa Hòa một cái.

Tây Môn Lập Nhân các loại (chờ) Thiên Đao Ổ đệ tử đến, vừa vặn ngủ gật đưa tới gối.

Tô Khải đem Tây Môn Lập Nhân giam ở dưới chân thời điểm, phi thường ần núp mà đem dấu ấn đánh vào Tây Môn Lập Nhân trong cơ thể, sau đó ở mời Tây Môn Lập Nhân cùng liên thủ diệt Giao.

Tô Khải bày ra mớ đầu, nhưng là lại không có đoán được kết cục.

Tiêu Hòa Hòa xuất thủ lại sẽ như vậy ác, trực tiếp đem Tây Môn Lập Nhân đánh hôn phi phách tán, lại cũng không có sống lại có khả năng.

Nếu là Tây Môn Lập Nhân chẳng qua là nhục thân bị hủy, y theo Thiên Đao Ổ Đại Trưởng Lão thù đoạn, còn có sống lại có khả năng, về phần hôn phi phách tán ha ha!

Ba cái hô hấp sau khi, một ông già xuất hiện ở Thủy Đàm trên, khí tức kinh khủng, giống như Thôn Thiên Phệ Địa Thần Ma, chỉ một đạo ánh mắt, sẽ để cho Tô Khải dám người không dám ngẩng đầu.

Người này chính là Thiên Đao Ổ Đại Trưởng Lão, Tây Môn Phong.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Cổ Lão thân phận chân thật

Tây Môn Phong đã một thân khí tức cực kỳ khủng bố, trên người tản mát ra ba động, thậm chí để cho hư không mơ hồ xuất hiện không yên dấu hiệu.

Nguyên Anh tu sĩ một cụ hóa thân liền có kinh khủng như vậy thực lực, nếu là Nguyên Anh đại tu sĩ chân thân hạ xuống, đem sẽ như kinh khủng bức nào? Như thần ma hạ xuống!

Nhưng là, lúc này lão già sắc mặt khó coi, âm trầm gần như có thể vụn ra nước, ngay cả dữ tợn đều khó hình dung hẳn lúc này vẻ mặt.

Lập Nhân hẳn chết!

Hồn phi phách tán!

Tây Môn Phong tâm tình rơi vào vực sâu không đáy.

Rốt cuộc là ai, cùng bọn chúng Tây Môn gia có như thế thâm cừ đại hận, đưa hẳn người thừa kế duy nhất đại hồn phi phách tán!

Tây Môn Phong sắc mặt tái xanh, gân xanh tuôn ra.

Bọn họ Tây Môn gia huyết mạch đệ tử không ít, nhưng là người người đều là không có ý chí tiến thủ tiểu tử, Tây Môn Lập Nhân là duy nhất có thiên phú đệ tử, hẳn tự nhiên trở thành bảo bối tối bồi dưỡng, liền trông cậy vào Tây Môn Lập Nhân có thể thừa kế hẳn y bát.

Nhưng là hôm nay, vì vậy bình thường một lần lịch luyện, lại để cho Lập Nhân tang tánh mạng, đây là Tây Môn Phong bất ngờ.

Này là hóa thân, là Tây Môn Phong đặc biệt an bài cho Tây Môn Lập Nhân người hộ đạo, từ đầu chí cuối cũng Thần Niệm cũng bao phủ Tây Môn Lập Nhân nhất cử nhất động, một khi Tây Môn Lập Nhân xuất hiện nguy hiểm, hẳn liền sẽ xuất thủ không chút lưu tình.

Giống như trước Tô Khải cuồng ngược Tây Môn Lập Nhân một màn, hẳn cũng rõ mồn một trước mắt, nhưng là hẳn cũng không có phát hiện thân ngăn cản. Bởi vì lúc ấy Tây Môn Lập Nhân không có nguy hiểm tánh mạng, chỉ cần Tây Môn Lập Nhân không có nguy hiểm tánh mạng, như vậy hẳn sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt.

Thậm chí, hẳn còn mơ hồ hy vọng Tây Môn Lập Nhân nhiều hơn gặp phải loại này thất bại. Hẳn thấy, loại này thất bại cùng làm nhục chính là hoàn mỹ lịch luyện, chỉ có lịch luyện, mới có thể mài Tây Môn Lập Nhân tính tình, để cho hẳn quyết chí tự cường.

Nhưng là, toàn bộ lịch luyện cũng xây dựng ở một cái cơ sở trên!

Kia chính là không có nguy hiểm tánh mạng!

Tiêu Hòa Hòa hạ thủ chi tàn nhẫn, ra tất cả mọi người dự liệu. Kia một đạo Thần Mang kinh khủng, trong nháy mắt đem Tây Môn Lập Nhân hồn phi phách tán, Tây Môn Phong thậm chí ngay cả xuất thủ cứu giúp cơ hội cũng không có.

"Vô luận người là ai, chỉ cần dám đụng đến ta Tây Môn gia huyết mạch, lão phu nhất định không buông tha người, cho dù là đuổi kịp chân trời góc biển, cũng phải giết người Huyết Tể ta Tồn!"

Tây Môn Phong sắc mặt dữ tợn, trong hai mắt dâng lên hồng quang, liền giống bị chọc giận trâu đực, tức giận từ trong thất khiếu tán phát ra.

Gào thét một tiếng!

Tây Môn Phong hơi chuyển động ý nghĩ một chút, sau một khắc thanh âm liền biến mất ở trên đầm nước vô ích, sau một khắc lúc xuất hiện, đã bước ngang qua trên trăm trượng.

Nguyên Anh tu sĩ Độn Thuật nhanh bức nào, dù là chẳng qua là một cụ hóa thân, ở Tô Khải đám người trong mắt, vẫn là giống như thanh như gió, biến mất ở trước mắt mọi người, ở chân trời hóa thành một vệt điểm đen nhỏ.

"Nghiệt Súc, chạy đâu!"

Tây Môn Phong tiếng giận dữ thanh âm, truyền vào Tiêu Hòa Hòa trong đầu, để cho hẳn không từ rùng mình một cái.

Bị Nguyên Anh tu sĩ đuổi giết, dù là hẳn đối với (đúng) Cổ Lão tràn đầy lòng tin, trong lòng như cũ lặn dạn không chừng, kiên trì đến cùng về phía trước

chui đi.

Thật may lúc này là Cổ Lão đang không chế thân thể của hắn, nếu là chính bản thân hắn, Tây Môn Phong chỉ cần một cái ý niệm, là có thể muốn tánh mạng mình.

"Sur phụ, chúng ta có thể thoát được sao?"

Tiêu Hòa Hòa lặn đầu không chừng hỏi.

"Lần này, chúng ta sợ là có đại phiền toái?"

Cổ Lão thanh âm âm trầm vừa nói, lần này bị Tô Khải sắp xếp một đạo, có thể nói là tổn thương nguyên khí nặng nề, bị Nguyên Anh tu sĩ đuổi giết kinh khủng, so với lần Tiêu Hòa Hòa càng rõ ràng hơn.

"Trần!"

Tây Môn Phong mặt lộ sát cơ, bàn tay vừa nhấc, thiên địa nguyên khí bạo động, Phong Quyền Vân tuôn, một cái nguyên khí bàn tay trống rỗng xuất hiện, nặng nề một chương, hướng Tiêu Hòa Hòa bao phủ đi.

Nguyên khí bàn tay chưa hạ xuống, Tiêu Hòa Hòa liền cảm nhận được không gian xung quanh nhất thời đọng lại, vốn là thật nhanh Độn Thuật, lúc này phảng phất lâm vào nhuyển bột trong đầm.

Không khí chung quanh, càng là giống như cốt sắt một loại cứng rắn, nặng thậm chí ngay cả động một ngón tay cũng hết sức khó khăn.

Nhưng vào lúc này,

Cổ Lão Linh Hồn Chi Lực nhất thời bộc phát ra, đối mặt với sóng còn nguy cơ, Cổ Lão cũng không dám chút nào cất giữ, đưa hắn sờ sờ không nhiều Linh Hồn Chi Lực, tất cả đều chen ép đi ra, hướng bầu trời một quyền vung ra.

Màu đen quyền ảnh, Bạo Thể mà ra, phảng phất dùng cứng rắn nhất Ô Kim đúc mà thành, lợi nhuận kiếm xuất vô, đâm thủng bầu trời. Kinh khủng Quyền Phong, chỗ đi qua, không khí phát ra quỷ khóc sói tru một loại sắc bén âm thanh.

Oanh một tiếng!

Màu đen quyền ảnh cùng nguyên khí bàn tay chính diện đụng vào nhau, kinh khủng sóng trùng kích hướng bốn phía tàn phá đi, Phong Quyền Vân tàn, dù là thân ở gần nhất bên ngoài trăm trượng Tô Khải đám người, cũng có thể cảm nhận được sóng trùng kích bên trong lực lượng kinh khủng.

Kinh khủng ba động chỗ đi qua, Thu Vụ Sơn Mạch Cổ Mộc toàn bộ gãy, đất đai nứt nẻ, thậm chí ngay cả đất sét, đều bị lột bỏ thật dày một thước, lộ ra màu đỏ thâm phôi bày nam thạch.

Phốc ——

Tiêu Hòa Hòa trong miệng phun ra một ngụm tiên huyết, sắc mặt tái nhợt vô cùng, không có một tia huyết sắc.

Nhưng là Cổ Lão mượn chính diện va chạm một đòn xông ngược lực, Độn Thuật lần nữa tăng nhanh 3 phần, hướng xa xa chui đi.

"Ồ? Có chút ý tứ!"

"Ngươi rút cuộc là ai?"

Tây Môn Phong trong mắt lóe lên vẻ nghi ngờ, Tiêu Hòa Hòa trên người cổ khí tức kia bùng nổ trong nháy mắt, để cho Tây Môn Phong cảm giác có một ít quen thuộc, tựa hồ lúc trước gặp qua người này.

Trong mũi lạnh rên một tiếng, Tây Môn Phong trong mũi hướng bước tới trước một bước, mấy trăm trượng khoảng cách nháy mắt trôi qua, trong nháy mắt gần hơn hắn cùng với Tiêu Hòa Hòa giữa khoảng cách.

Thấy Tây Môn Phong lần nữa đuổi theo, Cổ Lão cau mày.

"Đồ nh, thầy đệi lát nữa sẽ thi triển bí thuật, đưa ngươi đưa đi. Nhưng là thầy một khi thi triển bí thuật, linh hồn sẽ gặp lâm vào suy yếu, là trong vòng ba ngày không tìm được bồi bổ linh hồn Thần Vật, liền tất cần phải tiến hành ngủ say!"

Cổ Lão trong giọng nói, lộ ra một vẻ nhàn nhạt bi thương.

"Sur phụ —— "

Tiêu Hòa Hòa trong lòng một tiếng bi thiết, đối với (đúng) Tô Khải hận ý, càng đậm đà.

Nếu không phải Tô Khải từ trong cản trở, chính mình há sẽ bị Tây Môn Phong đuổi giết, sur phụ có há sẽ bởi vì cứu mình mà rơi vào trạng thái ngủ say?

"Đồ nhĩ, bây giờ không phải là ủ rũ thời điểm, chạy thoát sau khi, phải nhớ kỹ mau sớm là thầy tìm tới bồi bổ linh hồn Thần Vật!"

Cổ Lão nghiêm ngặt quát một tiếng, đem Tiêu Hỏa Hòa thức tỉnh, tỉ mỉ phân phó.

"Biết, sư phụ!"

Tiêu Hỏa Hòa cố nén trong lòng đau buồn đáp ứng nói.

"Đồ nhĩ ngoan, thầy chờ ngươi!"

Cổ Lão mặt lộ hiện hòa thần sắc, nhưng là hiện hòa thần sắc bên dưới, lại lộ ra một vẻ lo âu và dữ tợn.

Hắn trợ giúp Tiêu Hỏa Hòa chạy thoát thân, không chỉ có riêng là vì Tiêu Hỏa Hòa, càng là vì chính mình. Một khi chính mình tung tích bị Tây Môn Phong phát hiện, lấy hắn và Tây Môn Phong giữa ân oán, coi như không chỉ là vẩn lạc đơn giản như vậy.

Y theo Tây Môn Phong thủ đoạn, chính mình sợ là muốn chết cũng khó khăn!

Cổ lão trong tay kết xuất một cái huyền diệu Thủ Ấn, vốn là ôn hòa Linh Hồn Chi Lực, nhất thời bạo động, phảng phất bị đốt nước sôi, ầm ầm ở Tiêu Hỏa Hòa trong cơ thể bộc phát ra.

"Cổ Thần Giải Thể!"

Cổ Lão khẽ quát một tiếng, Tiêu Hỏa Hòa thân thể nhất thời muốn nổ tung lên, hóa thành từng con từng con màu đen Tiểu Trùng Tử, hướng bốn phía bốn tán mát.

Những thứ này Tiểu Trùng Tử Độn Thuật nhanh, tốc độ nhất thời chọt tăng gấp ba. Hơn nữa những thứ này màu đen còn trùng rậm rạp chẳng chịt, che khuất bầu trời, số lượng nhiều, cho dù là Nguyên Anh tu sĩ Thần Niệm, đều không cách nào phong tỏa Tiêu Hỏa Hòa chân thân.

"Cổ Ma tàn dư!"

Tây Môn Phong trừng mắt tấn rạch, thấy Cổ Thần Giải Thể trong nháy mắt, rốt cuộc mình bạch được, vì sao tự mình ở Tiêu Hỏa Hòa trên người, cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc.

Tiêu Hỏa Hòa trên người, tất nhiên có giấu Cổ Ma tàn dư.

Trăm năm trước Cổ Ma tàn phá Thanh Châu, Cổ Trùng thiên biến vạn hóa. Ở Cổ Ma trong tay, có một loại kỳ Cổ, có thể khống chế lòng người, thần không biết quỷ không hay khống chế tu sĩ tâm thần, làm cho cả Thanh Châu Tu Chân Giới trở nên sợ hãi.

Cổ Ma thời kỳ cường thịnh, chỗ đi qua, tiểu nhi khóc, thành trống không tĩnh mịch, toàn bộ Thanh Châu đều tại Cổ Ma Hung Uy xuống run rẩy. Sau đó Thanh Châu Mục liên hiệp Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn liên thủ vây quét Cổ Ma.

Vây quét Cổ Ma đánh một trận, đánh kinh thiên động địa, Thanh Châu tu sĩ chính giữa hơn mười người Nguyên Anh Kỳ đại tu sĩ vẩn lạc, Thanh Châu Mục càng là người bị thương nặng. Bất quá thật may Cổ Ma cũng bị tiêu diệt, chỉ có Cổ Ma trong tay một cái Cổ Trùng chạy thoát, từ nay không tin tức.

Bây giờ, cái này biến mất trăm năm Cổ Trùng lần nữa tái hiện ở Tây Môn Phong trước mặt.

Cổ Lão, hoặc là hẳn xưng là —— Cổ lão!

"Đáng tiếc!"

"Cổ Thần Giải Thể nhưng là huyền diệu vạn phần, ban đầu nếu không phải bày đại trận, vây khốn Cổ Ma, Cổ Ma chỉ là bằng vào Cổ Thần Giải Thể một chiêu này, cũng đủ để đứng ở thế bất bại!"

Nhìn đầy trời đen trùng, Tây Môn Phong ngược lại dừng bước lại, không được đang đuổi giết, bởi vì hắn biết rõ mình lại đuổi tiếp cũng là không làm nên chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Tiềm Long lệnh

"Tiểu Sư Thúc, ngươi nói Tiêu Hòa Hòa thật chỉ có Tiên Thiên sơ kỳ tu vi sao?"

Tô Khải nhún nhún vai, mặt đầy bất đắc dĩ.

"Có lẽ đi!"

Mọi người nghi ngờ Tiêu Hòa Hòa thân phận chân thật, vừa vặn Tô Khải biết được, liền để lộ ra tới. Khi mấy tên tiểu mê muội biết Tiêu Hòa Hòa đã từng là bại tướng dưới tay Tô Khải sau, ngừng thì hưng phấn, riu riu rít hỏi lung tung này kia.

"Nhưng là Tiểu Sư Thúc, Tiêu Hòa Hòa trước biểu hiện ra thực lực, coi như là Trúc Cơ Kỳ Sư Thúc, cũng không có mạnh như vậy!"

"Ai biết được? Nói không chừng Tiêu Hòa Hòa trên người cũng có lão gia gia đây!"

"Lão gia gia là cái gì?"

"Khục khục lão gia gia chính là tương tự với Khí Linh tồn tại, chỉ bất quá lão gia gia so với Khí Linh càng thêm lợi hại. Lão gia gia biết rất nhiều công pháp, tinh thông các loại thần thông, hơn nữa còn có truyền thụ cho người Luyện Đan Chi Thuật, lúc mấu chốt còn có thể trợ giúp người chạy thoát thân tóm lại, lão gia gia phi thường thối xấu!"

"Tốt nhất!"

"Lão gia gia rất lợi hại!"

"Ta cũng muốn một cái lão gia gia làm sủng vật!"

"Lợi hại như vậy lão gia gia làm thú cưỡi, bay ra ngoài nhất định rất lạp phong!"

"

Tô Khải trong lòng không nói gì, dường như lão gia gia bị hắn chơi đùa xấu.

"Bất quá Tiểu Sư Thúc càng thêm lợi hại, Tiêu Hòa Hòa hắn có lão gia gia, như thường không phải là Tiểu Sư Thúc đối thủ!"

Tô Khải nghe được câu này, liền vội vàng đầu đi một cái tán thưởng ánh mắt.

Sâu trầm tâm!

Sâu trầm tâm!

Nhưng vào lúc này, một trận cuồng phong cuốn tới, đem Tô Khải tóc thổi đầy trời tung bay.

"Ngươi chính là Tô Khải!"

Lạnh giá lời nói, từ Tây Môn Phong trong miệng vọng tới, trong ánh mắt, tràn đầy Băng Hàn, giống như vạn năm không thay đổi Huyền Băng.

Tô Khải hơi biến sắc mặt, chấp tay một cái.

"Tây Môn tiền bối, tại hạ thật là Tô Khải, Thiểm Cư Thiên Sơn đỉnh phong chủ!"

Tây Môn Phong lạnh rên một tiếng: "Hừ —— Thanh Liên Kiếm Tông kia dám ngu xuẩn cho ngươi thẳng con nít này làm phong chủ, ngươi thật đúng là coi mình là một nhân vật hay sao?"

"Ồ lão phu trong mắt, ngươi và phổ thông Ngoại Môn Đệ Tử không có khác nhau chút nào!"

Tây Môn Phong trong giọng nói, tràn đầy nồng nặc uy áp, phảng phất Thái Sơn Áp Đỉnh một dạng bao phủ ở Tô Khải trên người, dường như muốn đem Tô Khải xương sống ép cong.

Uy áp kinh khủng, từ trên người Tây Môn Phong tán mát ra, bị dọa sợ đến mọi người đều không dám lên tiếng. Mà Tô Khải thuộc về chính giữa vòng xoáy, trên người chịu đựng áp lực, có thể tưởng tượng được.

Tô Khải kinh ngạc hàm răng, sống lưng thẳng tắp, ngẩng đầu ưỡn ngực, trong ánh mắt không sợ hãi chút nào.

"Tô mẫu người phong chủ này vị, là lão tổ khâm định, trải qua môn sư huynh đồng ý, Thanh Liên Kiếm Tông trên dưới không một người không được tam phục khẩu phục. Ngươi Tây Môn Phong lại là người nào vật, lại dám nghi ngờ lão tổ cùng môn sư huynh ý tứ?"

"Tiềm nha lợi chủi!"

Tây Môn Phong sắc mặt giận đến xanh mét.

"Nói cho ta biết, Tiêu Hòa Hòa vì sao lại ra tay với Lập Nhân?"

"Cái này tại hạ không biết!"

Tô Khải hỏi gì cũng không biết, ở Tây Môn Phong trước mặt, hắn kia dám thừa nhận là mình đem dấu ấn in vào Tây Môn Lập Nhân trên người? Đây không phải là tìm ngược sao!

"Người không biết?"

Tây Môn Phong giận quá mà cười, giọng điệu đề cao 3 phần.

"Nếu là không có quan hệ gì với người, vì sao Tiêu Hòa Hòa trước khi rời đi, hô to là người hại hắn?"

Tây Môn Phong ngang dọc Tu Tiên Giới mấy trăm năm, là lão giang hồ bên trong lão giang hồ, Tiêu Hòa Hòa lúc rời đi một câu nói, để cho hắn sinh ra rất nhiều ý nghĩ.

Tô Khải mặt không được đỏ tai không được đất chết vừa nói.

"Lúc này còn phải từ một tờ hôn ước nói đến!"

Tô Khải từ chính mình xuống núi là Đông Phương Minh Nguyệt từ hôn bắt đầu, giống như kể chuyện xưa một dạng đem chính mình cùng Tiêu Hòa Hòa giữa phải có nói sự tình, nói ra.

Bản về kể chuyện xưa bản lĩnh, Tô Khải là nhất tuyệt, đem cổ sự nói êm tai thú vị, hai tông Ngoại Môn Đệ Tử rồi rít lâm vào Tô Khải lời muốn nói trong chuyện xưa, không thể tự kèm chế.

Nhưng là Tô Khải cổ sự, lừa gạt hai tông Ngoại Môn Đệ Tử, nhưng là lại không gạt được Tây Môn Phong bức này lão giang hồ.

"Hừ —— một bên nói bậy nói bạ!"

"Lập Nhân cái chết, người tuyệt đối không thoát liên hệ!"

"Ngày này sang năm, chính là người Tô Khải ngày giỗ!"

Tây Môn Phong đằng đằng sát khí, trong giọng nói để lộ ra tới giết máy, Uyển Như Tam Cửu trời đông giá rét băng tuyết, lạnh giá thấu xương lạnh xuyên tim.

Cảm nhận được Tây Môn Phong trên người sát khí, Tô Khải hơi biến sắc mặt.

"Tây Môn tiền bối, người dự định cùng ta Thanh Liên Kiếm Tông khai chiến hay sao?"

"Người làm một mình thù riêng, đem Thiên Dao Ổ đẩy vào vạn kiếp bất phục vực sâu, Thiên Dao Ổ Tông Chủ biết sau khi, không biết có thể hay không tự tay đưa người bắt lại?"

Nghe Tô Khải uy hiếp, Tây Môn Phong lơ đãng, ngược lại ngửa mặt lên trời gào to một tiếng.

"Người Tô Khải ngược lại thật là can đảm, lại dám uy hiếp lão phu, lão phu đã mấy trăm năm không có người khác uy hiếp."

"Đừng nói là người, chính là người cửa kia sư huynh ở chỗ này, lão phu cũng giết không tha!"

"Muốn khai chiến, lão phu tuyệt không úy kỵ bất kỳ người nào!"

Tây Môn Phong trong mắt đằng đằng sát khí, hắn uy danh, là từng đao từng đao giết ra đến, há sẽ bị một tên tiểu bối hù dọa.

Vô luận Tô Khải cùng Lập Nhân cái chết có quan hệ hay không, hôm nay người ở tại tràng, đều phải là Lập Nhân chôn theo.

"Lão phu Đại Nhân đại đức, khinh thường với khi dễ người tiểu bối này, lão phu nói với người một câu Di Ngôn cơ hội!"

Tô Khải trong lòng thật dài thở dài một hơi, Tây Môn Phong sát ý kiên quyết như vậy, xem ra chính mình không thể làm gì khác hơn là thi triển đòn sát thủ.

"Tây Môn tiền bối, người đây là buộc vẫn bối xuất ra lá bài tẩy!"

Tô Khải buông tay một cái, mặt đầy nhàn nhạt bất đắc dĩ.

"Lá bài tẩy?"

Tây Môn Phong xuy cười một tiếng, Tô Khải cho dù có lá bài tẩy do như thế nào, tại hắn tên này Nguyên Anh tu sĩ trước mặt, chẳng qua chỉ là một chuyện tiểu lâm.

"Tồn tiền bối, ngươi nếu là ở không ra tay, vẫn bối liên thật muốn đi đòi nhà ma!"

Tô Khải lời nói, đề cho Tây Môn Phong trong lòng cả kinh.

Tồn đạo nhân!

Tây Môn Phong Thần Niệm đảo qua, quả nhiên nhận ra được Tồn đạo người thân ảnh.

"Làm sao ngươi biết ta ở phụ cận?"

Tồn đạo nhân từ hư không trong cái khe đi ra, trên mép mang theo như có như không nụ cười, bất quá đang ý cười phía sau, còn có một lau nhàn nhạt nghi ngờ.

Nhân đạo Các bí mật thuật cực kỳ huyền diệu, chỉ cần mình không chủ động đứng ra, người khác tuyệt đối không phát hiện được chính mình tồn tại.

Ngày đó biển châu phòng đấu giá kia hai con sư tử đá, cũng chưa có phát hiện mình tung tích. Hôm nay Tây Môn Phong vị này Nguyên Anh Kỳ đại tu sĩ, giống vậy không có nhận ra được mình tới tới.

Nhưng là hết lần này tới lần khác, chính mình tung tích lại bị Tô Khải nhìn thấu.

Vốn đang hắn muốn nhìn một chút Tô Khải ở Nguyên Anh tu sĩ trước mặt sẽ gây giũa như thế nào, sau đó ở hiện thân, bất quá lúc này bị Tô Khải điểm phá, hắn cũng không tiện tiếp tục ẩn giấu đi.

"Tồn đạo nhân, làm sao ngươi tới?"

Tây Môn Phong thấy Tồn đạo nhân trong nháy mắt, trên mặt tràn đầy ngưng trọng.

"Ta là Tô tiểu hữu tới!"

"Là Tô Khải tới?"

Tây Môn Phong trong lòng hơi kinh hãi, cảm giác mơ hồ có chút bất an.

Hôm nay mình muốn giết Tô Khải, tựa hồ xuất hiện đôi tốc độ.

"Tô Khải, ngươi vẫn không trả lời ta, ngươi là thế nào nhận ra được ta tung tích?"

Tồn đạo người trong lòng tràn đầy hiếu kỳ.

Tô Khải cười nhạt.

"Ta đoán!"

Đoán?

Tồn đạo nhân không khỏi lắc đầu, đối với Tô Khải mê sảng, hắn một chữ cũng không tin.

Nếu là dựa vào đoán là có thể nhìn thấu bọn họ nhân đạo Các bí pháp, bọn họ nhân đạo Các cũng không cách nào tại Cửu Châu đặt chân.

"Thật ra thì cái này cũng không khó khăn đoán!"

Tô Khải giải thích.

"Nếu là vẫn bối không có nói sai lời nói, Tồn tiền bối lần này tới, hẳn là đến cho vẫn bối đưa Tiềm Long lệnh!"

Tiềm Long lệnh ba chữ vừa ra, mọi người sắc mặt rồi rít đại biến.

Triệu Dương Hàn Băng đám người, trên mặt lộ ra mừng rỡ phần chấn thần sắc, mà Thiên Dao Ổ đệ tử, đây là mặt đầy hâm mộ.

Mà Tây Môn Phong mặt đầy xanh mét.

Tiềm Long lệnh!

Lại là Tiềm Long lệnh!

Nhân đạo Các rất nhiều bảng danh sách bên trong, có một cái cực kỳ đặc thù bảng danh sách —— Tiềm Long Bảng.

Tiềm Long Bảng, danh như ý nghĩa, là vợ vết Anh Tái Thiên Kiêu bảng danh sách. Tiềm Long Bảng không hỏi ra thân, bất luận tu vi, chỉ nhìn tiềm lực. Có thể nói có thể tiến vào Tiềm Long Bảng, chính là đối với (đúng) tu sĩ trẻ tuổi lớn nhất công nhận. Tiềm Long Bảng Thượng Thiên kiêu, vô luận đi đến nơi nào, đều là các thế lực lớn khát vọng bỏ vào trong túi đối tượng.

Tiềm Long Bảng bảng danh sách chỉ có cố định ba trăm cái vị trí, Tô Khải vào Tiềm Long Bảng, ý nghĩa có một tên Thiên Kiêu bị Tô Khải dồn xuống Tiềm Long Bảng.

Tiềm Long lệnh, chính là nhân đạo Các đối với (đúng) Tô Khải công nhận, chỉ có Tiềm Long Bảng Thượng Thiên kiêu mới có thể thu được.

Bất quá càng dễ cho Tây Môn Phong kiêng kỵ là, Tiềm Long lệnh một cái khác tác dụng —— đối với (đúng) người cảm được che chở.

Cửu Châu chính đạo tông môn từng uống máu ăn thề, tiền bối tu sĩ không rất đúng Tiềm Long Bảng Thượng Thiên kiêu hạ tử thủ!

Người vi phạm, thiên hạ tu sĩ, quần khởi công chi!

Tô Khải đầu ngón tay vuốt ve trong tay lệnh bài màu vàng óng, khiến cho bài bên trên chạm trở một con kim long, trông rất sống động.

"Tây Môn tiền bối, ngươi còn dự định động thủ với ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Tiềm Long Bảng yết bảng

Tô Khải như có như không nụ cười, thật sâu đậm nhói Tây Môn Phong.

Ngươi còn dự định động thủ với ta sao?

Lời này nhất định chính là đối với hắn lớn nhất giễu cợt.

Tây Môn Phong sắc mặt âm trầm, kinh khủng linh khí vờn quanh tại thân thể bốn phía, kịch liệt chấn động, đưa hắn áo khoác thổi bay phát phới.

"Tôn đạo nhân, Tô Khải có tài đức gì, có thể có được Tiềm Long lệnh? Xin Tôn đạo nhân ngươi nghỉ lại sau khi mới quyết định!"

Tây Môn Phong Âm nói một cách lạnh lùng đến.

Tôn đạo nhân mặt vô biểu tình, lắc đầu một cái.

"Nhân đạo Các làm việc, không cần người chỉ điểm!"

Tôn đạo nhân như thế quả quyết cự tuyệt, để cho Tây Môn Phong sắc mặt càng âm trầm, phảng phất thẳng sáu Thiên Âm Vân, bất cứ lúc nào cũng sẽ xuống kỳ mưa như trút nước.

"Tiềm Long Bảng là nhằm vào tiểu bối bảng danh sách, Tô Khải thân là Thiên Sơn đỉnh phong chủ, Tiềm Long Bảng bên trên còn lại Thiên Kiêu, đối mặt hắn đều sợ là muốn kêu một tiếng Sư Thúc. Nếu là đưa hắn liệt vào Tiềm Long Bảng, tại hạ cảm thấy không ổn."

Tây Môn Phong cứng rắn nói.

Triệu Dương nghe được Tây Môn Phong nói như vậy, trong lòng mừng to quá vô sỉ!

Vừa mới còn nhất khẩu giáo định Tiểu Sư Thúc là tiểu bối, không có cách nào cùng hắn ngồi ngang hàng, bây giờ lập tức thì trở nên mặt, cổ động thổi phồng Tiểu Sư Thúc bối phận cao, không thích hợp tiến vào Tiềm Long Bảng.

Còn có so với người càng vô sĩ tu sĩ tiền bối sao?

Triệu Dương trong lòng ý vị đất điên cuồng thảm mắng.

"Tây Môn huynh, nếu là không nhẫn nại được trong lòng oán hận, đại khái có thể nhúc nhích Tô Khải thử một chút!"

Tôn đạo nhân khẽ cười một tiếng, cũng không cùng Tây Môn Phong nói nhiều.

Tôn đạo nhân trong lời nói nhìn như đồng ý ý tứ hàm xúc, nhưng là để cho Tây Môn Phong người đồ mồ hôi lạnh.

Thiên Dao Ổ những năm gần đây xưa nay bá đạo, chọc cho không ít chính đạo tông môn không ưa, hôm nay mình nếu là động Tô Khải, vừa vặn cho những kẻ lương tiểu sừ đó mượn cớ, hợp nhau tấn công.

Tây Môn Phong trong mắt ánh sáng lạnh lẽo lóe lên, nhưng là càng nhiều nhưng là do dự cùng quần quít, sắc mặt biến đổi không chừng.

Ước chừng qua một thời gian uống cạn chun trà, Tây Môn Phong trên người khí thế mới có chút thu liễm, trong mũi lạnh rên một tiếng, thân ảnh biến mất ở trước mắt mọi người.

"Tô Khải, hôm nay tính là người hảo vận, lão phu không thể động thủ, nhưng là Thiên Dao Ổ có là người có thể động thủ!"

"Hô ——"

Tô Khải thấy Tây Môn Phong thật đi, thật dài thur một hơi thở.

Hắn thật đúng là sợ Tây Môn Phong sẽ nổi điên như thế, liều lĩnh đối với chính mình.

"Đa tạ Tôn tiền bối động thủ!"

Tô Khải hướng về phía Tôn đạo nhân chấp tay một cái.

"Nếu là không có ta, người sợ là cũng có hậu chiêu. Ta không tin dùng người đang ở đây Thanh Liên Kiếm Tông địa vị, sẽ không có người hộ đạo."

Tôn đạo nhân lơ đãng vừa nói.

Tô Khải ngượng ngừng cười một tiếng, Tôn đạo nhân lời nói, tựa hồ điểm phá trong lòng của hắn điểm tiểu tâm tư kia.

"Tôn tiền bối, người cũng đã biết giấu ở Tiêu Hòa Hòa trong cơ thể đạo kia linh hồn thân phận chân thật?"

Tô Khải hỏi.

Tôn đạo nhân ngắn gọn phun ra bốn chữ tới.

"Cổ Ma tàn dư!"

Cổ Ma tàn dư!

Có lẽ những ngoại môn đệ tử khác nghe được Cổ Ma tàn dư bốn chữ thời điểm, sẽ mặt đầy mờ mịt, nhưng là Tô Khải nhất thời công khai Cổ Lão thân phận chân thật.

Nguyên lai là một con không nhục thân Cổ Trùng, khó trách tại thiên nhãn thuật bên dưới, là sâu trùng bề ngoài.

"Cổ Ma tàn dư không phải là dễ dàng đối phó như thế!"

Tôn đạo nhân nhắc nhở, không hy vọng Tô Khải vị này Tiềm Long đầu nóng lên, liền tang tạnh mạng.

Cổ Ma tàn dư cuối cùng là Cổ Ma tàn dư, dù là bây giờ người bị thương nặng, cũng không phải dễ dàng đối phó như vậy.

Nếu không trăm năm trước, nó làm sao biết từ Thanh Châu đông đảo Nguyên Anh đại tu sĩ trong tay chạy thoát đây!

"Đa tạ Tôn tiền bối chỉ điểm!"

Mặc dù mình biết rõ mình truy kích cụ có nguy hiểm, nhưng là Tô Khải như cũ lựa chọn đuổi giết.

Có lẽ Tây Môn Phong truy lùng không được Tiêu Hòa Hòa, nhưng là cũng không có nghĩa là Tô Khải truy lùng không được Tiêu Hòa Hòa.

Khí vận!

Tiêu Hòa Hòa khí vận, chính là ở trong mắt Tô Khải, nhất định chính là trong đêm tối chờ hắn,

Cho hần chỉ rõ đường sáng.

Nếu là Tiêu Hỏa Hỏa chẳng qua là người bình thường khí vận, Tô Khải dù là thi triển Thiên Nhân thuật, cũng không cách nào từ mịt mờ trong đám người phân biệt ra được Tiêu Hỏa Hỏa.

Nhưng là hết lần này tới lần khác Tiêu Hỏa Hỏa khí vận phơi bày Ngũ Trảo Kim Long giống như, hạc đứng trong bầy gà, thật sự là quá dễ dàng phân biệt.

Tô Khải trong mắt lóe lên ánh bạc, thấy duy nhất với Tiêu Hỏa Hỏa đầu kia Ngũ Trảo Kim Long khí vận Dị Tượng, so sánh với nửa tháng trước, Ngũ Trảo Kim Long ngực hắc khí, càng đậm đà.

Hướng tây nam!

Đây chẳng phải là Hoa Mộng Vũ chui đi phương hướng sao?

Tô Khải nhếch mép, kịch bản quán tính cư to lớn như thế, tại chính mình nhiều lần nhiều động bên dưới, vẫn là phải để cho Tiêu Hỏa Hỏa nhiều Hoa Mộng Vũ thân thể hay sao?

Thành Thanh Châu, trà lâu khách sạn.

Trong ngày thường vắng lặng trà lâu, hôm nay thái độ khác thường người ta tấp nập, chen vai sát cánh. Ở trà lâu tu sĩ, rồi rít nhón chân lên, rướn cổ lên, tựa hồ mới nhìn mỹ nữ tuyệt thế.

Không lâu lắm, một đạo cột sáng màu trắng từ trên trời hạ xuống, rơi vào trong trà lâu.

"Yết bãng!"

"Yết bãng!"

"Nhân đạo Các yết bãng!"

Ở cột sáng màu trắng từ trên trời hạ xuống trong nháy mắt, toàn bộ trà lâu cũng sôi sùng sục, ở trong trà lâu tu sĩ, trong mắt tràn đầy nhiệt tình cùng lửa nóng.

"Mau nhìn! Mau nhìn!"

"Ngày kỳ Tiềm Long Bảng rút cuộc có hay không phát sinh thay đổi?"

Bạch quang tản đi, hoàn chỉnh Tiềm Long Bảng rơi vào đông đảo tu sĩ mi mắt.

Tiềm Long Bảng, nhìn như một tấm đơn giản bảng danh sách, nhưng là bên trong lại hàm chứa số lớn tin tức, không chỉ là ba trăm cái tên mà thôi, còn có lên bảng Thiên Kiêu đủ loại sự tích, cùng với nhân đạo Các nhìn trời kiêu lời bình.

"Biến hóa!"

"Ngày kỳ Tiềm Long Bảng phát sinh biến hóa!"

Tĩnh mất tu sĩ, liếc mắt liền thấy Tiềm Long Bảng trên có ba cái tên màu đỏ.

Phàm là lần đầu tiên lên bảng Thiên Kiêu, tên đều biết dùng màu đỏ tới đánh dấu, tận lực biểu dương, để cho người một mực nhưng.

"Trung Châu Thần Toán Tử "

"Hoang Châu Dã Khâu "

Trước hai cái mới lên bảng Thiên Kiêu, trong trà lâu tu sĩ liếc mắt nhìn, liền lướt qua đi. Dù sao bọn họ thân ở Thanh Châu, Trung Châu cùng Hoang Châu sự tình, đối với bọn họ mà nói, quá mức xa xôi!

Duy chỉ có thấy cái thứ 3 tên của sau khi, toàn bộ tu sĩ đồng tử nhất thời động lại.

"Thanh Châu, Tô Khải, Thanh Liên Kiếm Tông Thiên Sơn đỉnh phong chủ, đứng hàng Tiềm Long Bảng người thứ 300. Chiến tích: Sáng tạo độc đáo một loại danh rượu, sửa đổi tám loại danh rượu. Lời bình: Chưng cất rượu thiên phú vạn năm hiếm thấy, đợi một thời gian phải là chưng cất rượu đại tông sư, chiến lực không rõ, cổ danh liệt Tiềm Long Bảng cuối cùng."

Trong trà lâu tu sĩ thấy Tô Khải lên bảng nguyên nhân, nhất thời trợn mắt hốc mồm.

Lại là chưng cất rượu thiên phú vạn năm hiếm thấy!

Cái này cũng được!

Tiến vào Tiềm Long Bảng một loại yêu cầu, không ngoài là tốc độ tu luyện thật nhanh, hoặc là chiến lực kỳ mạnh, ở cùng tầng thứ tu sĩ chính giữa chiến vô bất thắng.

Nhưng là giống như Tô Khải như vậy, bởi vì chung cất rượu thiên phú mà tiến vào Tiềm Long Bảng, thật đúng là Khai Thiên Tích Địa đầu một lần.

Trong lúc nhất thời mọi người nghị luận âm ỉ, đặc biệt là đối với (đúng) Tô Khải chiến lực.

Tô Khải chiến lực không rõ, như vậy Tô Khải chiến lực rốt cuộc có bao nhiêu?

Này thành đông đảo tu sĩ trong lòng tò mò nhất vẫn đề!

Nếu là Tô Khải chiến lực không mạnh, như vậy bọn họ vô cùng có khả năng chiến thắng Tô Khải. Chiến thắng Tiềm Long Bảng Thượng Thiên kiều, đối với bọn họ mà nói, không khác nào là danh tiếng vang xa cơ hội.

"Các ngươi nhìn, Diệp Phong bị dồn xuống bảng danh sách!"

Một người tu sĩ đột nhiên kêu lên một tiếng, những người khác ánh mắt nhất thời rơi vào Tiềm Long Bảng bên trên, tìm Diệp Phong tên.

Quả nhiên, Diệp Phong thì rớt!

Bị một tên sau cùng Tô Khải cho dồn xuống bảng danh sách!

Răng rắc một tiếng!

Trong trà lâu cái bàn gỗ một tiếng ầm vang, biến thành một đồng gỗ vụn.

Kịch liệt tiếng vang, hấp dẫn toàn bộ tu sĩ sự chú ý.

Đem cái bàn gỗ đánh thành tro tận bã người, bất ngờ chính là vừa mới thì rớt Diệp Phong.

Lúc này Diệp Phong, sắc mặt tái xanh, gân xanh tuôn ra, trong đôi mắt tràn đầy lửa giận.

Bị dồn xuống Tiềm Long Bảng, đây là hấn bình thân bị lớn nhất sỉ nhục.

"Tô Khải, ta tới cân nhắc một chút ngươi rốt cuộc có bao nhiêu cân lượng?"

Vừa nói, Diệp Phong rời đi trà lâu, phương hướng rời đi, bất ngờ chính là Thanh Liên Kiếm Tông sơn môn chỗ.

Thanh Liên Kiếm Tông, Thanh Liên đỉnh.

Thanh Liên trên đỉnh núi, quanh quần lên nấc thang, như lũ sợi dây bằng quần quanh ở nước biếc xanh trong núi, thung lũng sâu thẳm, bay lên hòa hợp linh khí, như sương như Huyền, Uyên Như lụa mỏng màn che. Núi gió cuốn tiếng thông reo, mang theo có vận luật tiếng sóng, từ đằng xa cuộn cuộn tới, hòa âm tựa như ở Thanh Liên đỉnh chảy xuôi đến.

Tĩnh hảo trong cung điện, một tên thân mặc đạo bào người trung niên mở mắt, ánh mắt lộ ra vẻ vui vẻ yên tâm.

"Tiểu sư đệ vào Tiềm Long Bảng, quả nhiên không hổ là Từ Tuyên Sư Tổ chọn trúng người!"

Môn sư huynh tràn đầy vui vẻ yên tâm gật đầu.

Lúc này Điện Nhất Phẩm hóa thành một đạo Độn Quang, đi tới Thanh Liên trên đỉnh núi.

"Hắc hắc, môn sư huynh ngươi có thể nhìn đến này kỳ Tiềm Long Bảng?"

"Dĩ nhiên là thấy!"

Môn sư huynh gật đầu hỏi thăm.

"Ta đã nói rồi, dùng tiểu sư đệ tư chất, chỉ cần thoát cố gắng, là có thể vào Tiềm Long Bảng. Cái này không, lúc này mới đi ra ngoài lịch luyện mấy ngày, tiểu sư đệ hấn liền tiến vào Tiềm Long Bảng!"

"Tiểu sư đệ hấn tiến vào Tiềm Long Bảng, cũng coi là khai hòa hấn danh tiếng, bất quá hấn thân là một phong chi chủ, nên vì người sư, còn phải không ngừng cố gắng."

"Thừa dịp khoảng cách khai sơn thu học trò còn có chút thời gian, lại để cho tiểu sư đệ nhiều hơn lịch luyện!"

Ở Tô Khải không biết chuyện dưới tình huống, hắn không biết, hắn hai vị sư huynh, đã sớm an bài cho hắn tốt tiếp theo hai tháng khổ bức thời gian.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Trong sơn động kia 1 lau phong tình

Thu Vực Sơn Mạch.

"Đây chính là người cho ta xem đại hí sao?"

Lưu ly Mộng nhi mặt vô biểu tình, từ nàng thân sắc trên mặt, chút nào không nhìn ra nàng lúc này nội tâm, là vui hay buồn.

Tiêu Hỏa Hỏa lại cùng Cổ Ma tàn dư cấu kết chung một chỗ, đây là Lưu ly Mộng nhi chưa bao giờ ngờ tới, thậm chí cho tới bây giờ không có như vậy một khắc, nàng cảm giác mình quen thuộc Tiêu Hỏa Hỏa, là xa lạ như vậy.

"Nếu là vô sự..."

Lưu ly Mộng nhi lời mới nói nửa đoạn, liền bị Tô Khải cường ngang cắt đứt.

"Không được có vội hay không! Trò hay mới vừa diễn ra, chân chính cao triều còn ở phía sau đây!"

Lưu ly Mộng nhi nhìn về phía Tô Khải trong ánh mắt, thoáng qua vẻ hồ nghi.

Bị Nguyên Anh tu sĩ hóa thân đuổi giết đều không phải là cao triều, chẳng qua là mở đầu, kia cao triều rốt cuộc là cái gì?

"Ha ha —— đi theo ta, người rất nhanh thì là đến cái gì là cao triều!"

Nói xong, Tô Khải cùng Lưu ly Mộng nhi hướng hướng tây nam lao đi.

Tô Khải dọc theo một đường thẳng thẳng tắp đi trước, không có chút gì do dự, phảng phất vô cùng rõ ràng Tiêu Hỏa Hỏa vị trí, cái này làm cho Lưu ly Mộng nhi trong lòng không ngừng hiện lên lăm bầm.

Ngay cả Nguyên Anh tu sĩ hóa thân cũng truy lùng không được Tiêu Hỏa Hỏa tung tích, Tô Khải là thế nào làm được?

Tô Khải khỏe môi nhếch lên một vết độ cong, Tiêu Hỏa Hỏa cùng Thánh Nữ sơn cốc ở chung loại chuyện này, mình tại sao có thể không đi chặn ngang thờ một chân vào.

Hướng chi, Chân Long tinh huyết quyết không thể rơi vào Tiêu Hỏa Hỏa tay.

...

Thu Vực Sơn Mạch một nơi dốc núi nhỏ bên trong.

Một cái màu đen Tiểu Trùng Tử, từ trong bụi cỏ nhô đầu ra, trong mắt lại lộ ra một vết Nhân Tinh Hóa oán hận cùng tức giận.

Hắc Quang chợt lóe!

Màu đen cơn trùng trên thân thể tản mát ra một trận Hắc Vực, Hắc Vực ở trên sườn núi một trận sôi trào, sau đó lộ ra Tiêu Hỏa Hỏa bóng người.

Tô Khải!

Tây Môn Phong!

Đều là các người hại ta!

Tiêu Hỏa Hỏa giống như một cái bị cường bạo lỗ (.) cục hoa tiêu cô nương, mặt đầy ủy khuất.

Nếu không phải Tô Khải hãm hại, mình tại sao sẽ bị Tây Môn Phong tên này Nguyên Anh tu sĩ đuổi giết, sư phụ cũng sẽ không người bị thương nặng.

Liếc mắt nhìn chiếc nhẫn màu đen Trung Cổ lão, Tiêu Hòa Hòa trong lòng hiện ra một vết cảm giác vô lực.

Cổ Lão linh hồn trắng bệch như tờ giấy, cực kỳ suy yếu, phảng phất là trong cuồng phong sao Hòa, bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt.

"Ngoan ngoãn đồ nhi, thầy còn dư lại Linh Hồn Chi Lực không nhiều, tối đa chỉ có thể đủ chống đỡ ba ngày. Ngươi mau sớm luyện hóa Chân Long tinh huyết, tăng cường thực lực, mới phải là thầy tìm bồi bổ linh hồn Thần Vật!"

Tiêu Hòa Hòa cố gắng gật đầu, Cổ Lão nhắc nhở, mới để cho hắn nhớ tới chính mình chuyến này tới đại thu hoạch —— Chân Long tinh huyết.

Lấy được Chân Long tinh huyết, nhưng là Cổ Lão lại rơi vào trạng thái ngủ say, hơn nữa chính mình còn bị Thiên Dao Ổ truy nã đuổi giết, không biết cuộc mua bán này có hay không tính toán.

"Đêm dài lắm mộng, trước mặt thì có một nơi sơn cốc, liền đi nơi đó luyện hóa Chân Long tinh huyết."

Cổ Lão âm thanh yếu ớt, truyền vào Tô Khải trong tai.

"Đáng tiếc nơi này điều kiện đơn sơ, sợ là không thể đem Chân Long tinh huyết hiệu quả toàn bộ đều phát huy ra!"

"Chân Long tinh huyết, chí cương chí dương, qua cương mà dễ gãy, yêu cầu Chí Âm Chi Khí điều hòa. Nếu là vô Chí Âm Chi Khí điều hòa, ắt sẽ chịu đựng ngọn lửa đốt người đau. Lưu ly Mộng nhi cô nàng kia chính là một cụ cực tốt Đỉnh Lô, âm khí cực thịnh, đáng tiếc..."

Tiêu Hòa Hòa nghe được Lưu ly Mộng nhi danh tự này, khóe miệng co giật một chút, sắc mặt âm trầm có thể chảy ra nước.

"Sư phụ ngươi yên tâm, dù là không có Đỉnh Lô, ta cũng có thể kiên trì nổi!"

Tiêu Hòa Hòa cho mình phình tinh thần sức lực, đi nhanh vào chớp động bên trong.

"Đừng động!"

Cổ Lão đột nhiên kêu lên một tiếng.

"Sư phụ, xảy ra chuyện gì?"

"Trong sơn động có người!"

Cổ Lão sắc mặt nghiêm túc nói.

Tiêu Hòa Hòa lòng bàn tay có chút đổ mồ hôi, trên trán cũng toát ra tinh tế dây đặc mồ hôi lạnh.

"Đi vào dò xét, hành sự cẩn thận!"

"Biết, sư phụ!"

Nếu biết trong sơn động có người,

Tiêu Hòa Hòa thả chậm bước chân, nhẹ giọng nhẹ chân đi vào, ở sơn động sâu bên trong, thấy một vết tịnh lệ bóng lưng.

Tuyệt mỹ bóng lưng, đột nhiên xuất hiện ở Tiêu Hòa Hòa trước mặt, để cho hắn hai mắt tỏa sáng, hoàn toàn bị tươi đẹp đến.

Quốc sắc thiên hương mỹ nhân!

Hơn nữa mỹ nhân vẫn còn ở chữa thương!

Người này, chính là bị Thanh Giao bị thương nặng Hoa Mộng Vũ.

Hoa Mộng Vũ bản thân liền là cực đẹp, phong hoa tuyết luân, cong cong mày liễu, làm cho người ta một loại dịu dàng cảm giác. Lúc này nàng người bị thương nặng, sắc mặt tái nhợt, giữa hai lông mày toát ra một màn kia nhu nhược vẻ mặt, càng làm cho người thương tiếc, muốn ôm vào trong ngực thật tốt thương yêu.

"Ha ha ha ha —— trời cũng giúp ta!"

Cổ Lão thấy chữa thương Hoa Mộng Vũ, nhất thời đại bật cười.

"Ngoan ngoãn đồ nhi, ngươi thật đúng là Hồng Phúc Tề Thiên a!"

Tiêu Hỏa Hỏa trên mặt cảm thấy rất ngỡ vực.

"Sự phụ, người đây là ý gì?"

"Khắc khế-x-xxxxx —— người luyện hóa Chân Long tinh huyết đang thiếu Đỉnh Lô, liền cho người đưa tới một đại mỹ nhân, chẳng lẽ không đúng Hồng Phúc Tề Thiên."

"Sự phụ, ý người là..."

Tiêu Hỏa Hỏa sâu hít một hơi khí lạnh, trên mặt thoáng qua một vết do dự.

"Nhưng là..."

"Thế nào? Đẹp như vậy người người không được động tâm?"

"Cô gái này nhưng là Bách Hoa Cốc Thánh Nữ, bao nhiêu tu sĩ muốn quỳ xuống nàng dưới gấu quần đều không có tư cách, người có thể nhất thân phụng trạch, không biết để cho bao nhiêu tu sĩ hâm mộ!"

"Nhiều nàng thân thể, từ bình nàng trái tim, đến lúc đó Bách Hoa Cốc chính là người hậu hoa viên. May là Tây Môn Phong lại lão mưu thâm toán, cũng tuyệt đối không nghĩ tới chúng ta sẽ núp ở Bách Hoa Cốc bên trong."

Cổ Lão thanh âm, giống như Ác Ma một dạng thật sâu dụ dỗ Tiêu Hỏa Hỏa, để cho hắn trong đôi mắt, dâng lên một vết hồng quang.

Ánh mắt ở Hoa Mộng Vũ trên người không ngừng quét nhìn, từ ngạo nhân hai ngọn núi đến tinh tế thon thả, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở như ngọc chân dài bên trên, nhẵn nhụi da thịt, phẳng phát mờ dề.

"Đem Hợp Hoan Đan cho Hoa Mộng Vũ ăn vào, không ra một thời gian uống cạn chun trà, Ngọc Nữ biến dục nữ... Ha ha ha ha khắc khế-x-xxxxx khắc khế-x-xxxxx!"

Tiêu Hỏa Hỏa sờ trong tay màu hồng đan dược, cốt khí dừng khí đi tới Hoa Mộng Vũ trước mặt, nhìn chăm chăm nàng dung nhan tuyệt mỹ, sau đó đem Hợp Hoan Đan độ vào trong môi.

Hoa Mộng Vũ nuốt vào Hợp Hoan Đan sau khi, vốn là tái nhợt trên mặt, nhiều hơn một vết đỏ ửng, trông rất đẹp mắt. Đôi mi thanh tú hơi nhú, sáng bóng trên trán hiện ra rậm rạp chẳng chịt mồ hôi rịn, đưa nàng hai tán tóc đen làm ướt. Hoa Mộng Vũ thân thể mềm mại bên trong, càng là có một màn nóng ran bay lên, không khỏi gây dục đường cong ưu mỹ thân thể.

Trong lúc chữa thương Hoa Mộng Vũ, thuộc về vô ý thức trạng thái, nàng thế nào cũng không ngờ rằng, hoang vu Thu Vụ Sơn Mạch, lại sẽ trong vòng thời gian ngắn gặp phải những người khác, mới bị Tiêu Hỏa Hỏa thừa lúc vắng mà vào.

Hơn nữa Hoa Mộng Vũ một thân tu vi toàn bộ dùng cho trong lúc chữa thương, ở Hợp Hoan Đan trước mặt không có lực phản kháng chút nào, không nhiều ra trong môi đỏ thờ khê một tiếng oanh đề như vậy thờ gấp.

"Ngạch —— "

Hoa Mộng Vũ một tiếng này thanh âm, để cho Tiêu Hỏa Hỏa thân thể và gân cốt cũng tê dại 3 phần.

"Tiểu tử ngốc, còn chờ cái gì, nhanh lên một chút luyện hóa Chân Long tinh huyết!"

Cổ Lão hừ lạnh, để cho Tiêu Hỏa Hỏa từ cảnh đẹp trước mắt bên trong phục hồi tinh thần lại.

Tiêu Hỏa Hỏa liền vội vàng cắn đầu lưỡi một cái, làm cho mình miễn cưỡng tỉnh táo đánh tới, từ trong trừ vật giới chỉ xuất ra Chân Long tinh huyết.

Màu vàng kim Chân Long tinh huyết hiện lên Tiêu Hỏa Hỏa trước mặt, mơ hồ có thể nghe được như ầm ầm hiện tiếng rỗng ngậm. Chân Long tinh huyết bên trong ẩn chứa lực lượng kinh khủng, càng làm cho Tiêu Hỏa Hỏa cảm thấy một trận kinh hãi.

Chân Long tinh huyết lực lượng cực kỳ cuồng bạo, cũng liền Thanh Giao loại này Yêu Thú, thể xác cực kỳ mạnh mẽ, mới có thể trực tiếp chiếm đoạt Chân Long tinh huyết.

Tu sĩ bình thường muốn luyện hóa Chân Long tinh huyết, chỉ có thể thông qua đặc thù bí pháp, nếu không nhất định sẽ bị Chân Long tinh huyết bên trong lực lượng cuồng bạo Bạo Thể mà chết.

Tiêu Hỏa Hỏa mười ngón tay liền động, từng đạo huyền diệu pháp quyết, từ trong hai tay hắn bắn ra, rơi vào Chân Long tinh huyết bên trong.

Suốt một khắc đồng hồ thời gian, Tiêu Hỏa Hỏa rốt cuộc thi triển xong bí thuật, trên lưng áo quần, đã sớm bị mồ hôi làm ướt, thật giống như giang can trong nước mới vớt ra.

Há to miệng, Chân Long tinh huyết tựa hồ bị không khỏi lực kéo, hướng Tiêu Hỏa Hỏa trong miệng bay trốn đi.

Ngay tại Chân Long tinh huyết tức sẽ tiến vào Tiêu Hỏa Hỏa trong miệng lúc, đột nhiên một cổ hấp lực đột nhiên xuất hiện, đem Chân Long tinh huyết chặn lại.

Chân Long tinh huyết thân hình một cái chớp động, sau đó hướng bên cạnh kích bắn đi, rơi vào Tô Khải trong tay.

Thấy Chân Long tinh huyết bị cướp, Tiêu Hỏa Hỏa Nhại Ti tẩn rách, con ngươi bên trên trải rộng tia máu.

"Tô Khải!"

Giống như đã thủ găm thét một loại thanh âm, từ Tiêu Hỏa Hỏa trong cổ họng, cuồng loạn một loại tán phát ra.

Tô Khải, chẳng biết lúc nào cũng tới đến chớp động bên trong!

Ngay cả Tiêu Hỏa Hỏa nhớ thương đạo thân ảnh kia —— Lưu ly Mộng nhi, cũng đứng ở Tô Khải bên người, dùng một loại cực kỳ khinh thường ánh mắt nhìn mình.

"Hèn hạ vô sỉ!"

"Tiêu Hỏa Hỏa, ta đối với ngươi hoàn toàn thất vọng!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Dâm Tặc, nhận lấy cái chết

Ly Mộng Nhi trong mắt chứa đựng vô tận tức giận cùng với tràn đầy ảo não.

Trước mắt mình làm sao biết vừa ý loại cặn bã này!

Nếu không phải Tô Khải giúp mình thoát ly khổ hải, chính mình còn không thấy rõ Tiêu Hỏa Hỏa mặt mũi thực.

"Ta hèn hạ?"

"Ngươi cái này lại có tư cách nói ta hèn hạ!"

Tiêu Hỏa Hỏa liền muốn là bị giẫm đạp chân mèo, nhất thời xù lông, trong lòng tức giận uyển giống như là núi lửa phun trào bắn ra tới.

"Nhất định là ngươi cái này dẫn đường loại giờ trò quỷ, bằng không Tô Khải như vậy có thể tìm được ta tung tích!"

Tiêu Hỏa Hỏa kêu gào, khí Ly Mộng Nhi sắc mặt trắng bệch một mảnh.

"Nói bậy nói bạ!"

"Ta làm sao biết ngươi tung tích? Dẫn đường loại nói một chút, càn là bịa đặt hoàn toàn!"

Tiêu Hỏa Hỏa trong mũi lạnh rên một tiếng.

"Nói nhiều vô ích! Ta trước hết là giết ngươi môn đây đối với Gian Phu đang nói!"

Oanh một tiếng!

Tiêu Hỏa Hỏa chân trên đất nặng nề đạp một cái, cả người giống như mũi tên rời cung tựa như, hướng Ly Mộng Nhi bắn ra. Tốc độ nhanh, chỉ tại trong hư không, lưu lại một đạo tàn ảnh.

Trong hô hấp, Tiêu Hỏa Hỏa khoảng cách Ly Mộng Nhi chỉ có không tới một trượng xa, thân thể có chút một cái dừng lại, liền đột ngột dừng lại, thiết quyền đánh ra, thế đại lực trầm.

"Chân Long Trảo!"

Tiêu Hỏa Hỏa nắm ngón tay có chút cong, lộ ra sắc bén móng tay, ánh sáng lạnh lẽo lóe lên, mang theo Ác Phong, thổi tới trên mặt, dù là cách mấy trượng xa, cũng có thể cảm nhận được một trận làm đau.

Tiêu Hỏa Hỏa Chân Long Thánh Thể mặc dù không có đạt thành, nhưng là cũng tuyệt đối không thể coi thường. Hắn nén giận một đòn, một chiêu này Chân Long Trảo, cho dù là luyện khí tu sĩ cũng không dám khinh thị.

Nhưng là, hắn đối mặt nhưng là Hóa Phượng nhất mạch Thánh Nữ, không chỉ tu là ở Tiêu Hỏa Hỏa mạnh, công pháp bí thuật cũng tuyệt đối không thua kém gì hắn cái này vừa mới khởi bước chân mệnh thiên tử.

"Phượng Hóa Già Thiên Thủ!"

Ngon lửa màu đỏ thẩm tạo thành che trời bàn tay, cuốn tới, hơi nóng trần trần, trong sơn động không khí nhiệt độ, nhất thời lên cao vài lần.

Ly Mộng Nhi tay trái nhẹ nhàng đánh một cái, Phượng Hoàng Niết Bàn hỏa tạo thành che trời bàn tay, giống như chụp con muỗi một dạng vỗ vào Tiêu Hỏa Hỏa trên người.

Oanh một tiếng!

Tiêu Hỏa Hỏa thân thể bay ngược mà ra, ngay cả y phục trên người, cũng bị ngọn lửa thiêu đốt, một bộ rách rách rưới rưới đáng vẽ, thẳng nhỏ thiếu chút nữa cũng bại lộ ra.

Tô Khải nhiều hứng thú nhìn của bọn hắn "Cô dâu mới" xích mích thành thù, hôm nay vừa qua, Ly Mộng Nhi cùng Tiêu Hỏa Hỏa giữa, liền hoàn toàn từ như người đứng nước lã biến thành cừu nhân.

Đây mới là hắn muốn đạt tới mục đích!

Đối phó chân mệnh thiên tử, chỉ là cướp đi hắn cơ duyên là không đủ. Chân mệnh thiên tử khí vận thịnh vượng, vĩnh viễn sẽ không thiếu cơ duyên, càng dễ cho người run sợ trong lòng là, chân mệnh thiên tử chung quy là có thể tay trắng dựng nghiệp, chung quanh tụ tập được một nhóm lớn nghe hắn sai sử thế lực.

Nữ nhân thông qua chinh phục đàn ông để chinh phục thế giới, mà chân mệnh thiên tử chinh phục đủ loại Thánh Nữ, tới chinh phục thiên hạ.

Oanh một tiếng!

Tiêu Hỏa Hỏa bị nặng nề chụp trên đất, trên đất lưu lại một cái thật sâu hố to.

"Buông tha đi, ngươi không phải là Ly Mộng Nhi đối thủ!"

Cổ Lão thở dài một hơi náo nê, trong lòng tràn đầy không cam lòng.

Hồ lạc bình dương bị Chó khinh!

Nếu không phải mình linh hồn suy yếu tới cực điểm, há sẽ bị Tô Khải cùng Ly Mộng Nhi hai cái tiểu bối ép thảm như vậy.

Nếu là mình còn có Nhất Kích Chi Lực, thật chỉ cần Nhất Kích Chi Lực, chính mình là có thể đem hai cái này tiểu bối đánh thành tro tàn bã!

Đáng hận a!

Đáng hận a!

Cổ Lão trong lòng thống khổ và hối tiếc, giống như triệu con kiến đang gặm ăn nội tâm của hắn, mà Tiêu Hỏa Hỏa trong lòng oán hận cùng tức giận, chỉ có thể so với Cổ Lão sẽ nhiều chứ không ít.

"Đi mau!"

"Cái kia cô gái nhỏ thật đối với ngươi sinh ra sát cơ!"

Tiêu Hỏa Hỏa hung hãn nhìn Tô Khải liếc mắt, tựa hồ muốn Tô Khải bộ dáng, vững vàng khắc ở đáy lòng, sau đó cũng không quay đầu lại hướng sơn động ra chui đi.

Thấy Tiêu Hỏa Hỏa chạy trốn,

Ly Mộng Nhi hơi biến sắc mặt.

"Trốn chỗ nào?"

Thả hồ về rừng, bức này đạo lý Ly Mộng Nhi quá rõ!

Ly Mộng Nhi nhất thời hóa thành một đạo Độn Quang, hướng Tiêu Hỏa Hỏa đuổi theo.

Tiêu Hỏa Hỏa cùng Ly Mộng Nhi hai người một trước một sau rời đi sơn động, trong sơn động chỉ còn lại Tô Khải, cùng với dục hỏa đốt người Hoa Mộng Vũ.

Đối với Ly Mộng Nhi, hẳn ngược lại không có bao nhiêu lo lắng, Ly Mộng Nhi là bài tẩy đông đảo, đối phó một cái bị chính mình chơi đùa tàn chân mệnh thiên tử, cũng sẽ không ngoài ý.

Ngược lại thì chớp động bên trong Hoa Mộng Vũ, để cho Tô Khải cảm thấy nhức đầu.

"Khục khục hai người các ngươi thật nghịch ngợm, chẳng lẽ là tự cấp ta tạo cơ hội!"

Tô Khải thanh thanh cổ họng, nhìn dục hỏa đốt người Hoa Mộng Vũ, không khỏi xoa xoa đầu.

Không dễ làm!

Thật là không dễ làm!

Hợp Hoan đan được hiệu phi thường mãnh liệt, Hoa Mộng Vũ đồ quân dụng dùng Hợp Hoan Đan đã lâu, Hợp Hoan đan được lực đã sớm sâu tận xương tủy, muốn bật trừ càng là khó lại càng khó hơn.

Biện pháp tốt nhất, liền là thông qua chuyện nam nữ, âm dương giao hợp.

Bất quá thừa dịp người gặp nguy sự tình, Tô Khải là tuyệt đối khinh thường với liên quan (khô).

Nhưng vào lúc này, hai mắt nhắm nghiền Hoa Mộng Vũ, tựa hồ lại cũng được không đoàn tụ đan được lực, thân thể điên cuồng vặn vẹo, liền giống một điều mỹ nữ xà như thế.

"Ta muốn!"

"Ta muốn!"

"Cho ta!"

Nguyên bản là hết sức yếu ớt Hoa Mộng Vũ, không biết nơi nào bộc phát ra khí lực, thon dài tứ chi quán quanh, thật chặt ôm lấy Tô Khải. Thon dài như ngọc đùi đẹp, càng là không có chút nào kẻ hở đất dán Tô Khải lưng, kia tiêu hồn cảm giác, chỉ có dùng qua mới biết.

Nửa trong hôn mê Hoa Mộng Vũ, tựa hồ người được hơi thở nam nhân, hai tay theo bản năng lồi xé Tô Khải áo quần, nóng bỏng thân thể cùng da thịt, phảng phất cả người muốn dung nhập vào Tô Khải trong cơ thể.

Hoa Mộng Vũ thân thể điên cuồng giãy dụa bên trong, lên cao trần truồng hơn nửa, lộ ra nhẵn nhụi mà da thịt trắng nõn, đặc biệt là này một đôi nửa chận nửa che, muốn nói xấu hổ ngạo nhân hai ngọn núi, nhìn Tô Khải trọn cả mắt lên.

Gọi cảm môi đỏ mọng, mề con yêu cầu ăn tựa như, đưa ra đỏ thắm đầu lưỡi, ở Tô Khải trên cổ vuốt ve.

Một luồng khí nóng từ Tô Khải trong bụng làm đau, để cho hắn thiếu chút nữa thì hóa thân lão sói xám.

Con bà nó

Ngươi đây là cảm dỗ ta phạm tội!

Trong ngực mỹ nhân, để cho Tô Khải tâm thần một trận rạo rực.

"Hoa Mộng Vũ, hôm nay coi như ngươi vận khí tốt, trong tay của ta vừa vận có một gốc ngàn năm Băng Tâm Liên!"

Vừa nói, Tô Khải xuất ra từ trong cốc tìm tới ngàn năm Băng Tâm Liên, linh khí kích động, đem ngàn năm Băng Tâm Liên nghiền thuốc pha chế sẵn dịch, dứt cho Hoa Mộng Vũ.

"Bách Hoa Cốc Thánh Nữ hẳn rất dùng đi, ngươi dùng ta một gốc ngàn năm Băng Tâm Liên, ngươi được đưa ta một trăm bụi cây ừ, không đúng, là một ngàn bụi cây mới đúng."

"Nếu không phải ta, ngươi tám thân xử nữ coi như không gánh nổi!"

Tô Khải huyết sáo, đem ngàn năm Băng Tâm Liên nước thuốc dứt cho Hoa Mộng Vũ. Lạnh như băng chất lỏng cửa vào, nhu như không có xương một dạng theo cổ họng chảy vào Hoa Mộng Vũ trong cơ thể.

Lãnh!

Lâm vào vô trong ý thức Hoa Mộng Vũ, cảm giác một cổ thấu xương Băng Hàn, lửa nóng thân thể mềm mại nhất thời cứng ngắc, thật giống như cả người cũng sẽ bị băng phong.

Vốn là lửa nóng thân thể mềm mại, trong nháy mắt biến thành băng côn, lãnh Tô Khải không từ rùng mình một cái.

Hoa Mộng Vũ nửa thân trần trên thân thể mềm mại, tản ra từng tia ý lạnh, mắt trần có thể thấy.

"Không được, ngàn năm Băng Tâm Liên Dược Lực quá mạnh!"

Tô Khải khẽ nhíu mày, vốn là ngàn năm Băng Tâm Liên Dược Lực, là tuyệt đối sẽ không đem Hoa Mộng Vũ cho đông lại.

Nhưng là Hoa Mộng Vũ bị Thanh Giao bị thương nặng, dùng cho Hợp Hoan Đan Thượng Nguyên khí, cực kỳ suy yếu, thậm chí ngay cả người bình thường thể chất cũng không bằng, cho nên mới bị ngàn năm Băng Tâm Liên Dược Lực đông lại.

Bất quá Hợp Hoan đan dược lực ở ngăn ngùi áp chế sau khi, lần thứ hai bộc phát ra, Hoa Mộng Vũ tái nhợt trên mặt, lúc đỏ lúc trắng, lạnh giá cùng nóng ran hai cổ hơi thở va chạm giữa, phá hư này Hoa Mộng Vũ trong cơ thể kinh mạch.

"Không được, ở đây sao để cho dưới người đi, Hoa Mộng Vũ thật sẽ chết!"

Nếu là Hoa Mộng Vũ thật ngoài ý, nàng chỉ sợ sẽ là Bách Hoa Cốc từ trước tới nay chết biệt khuất nhất Thánh Nữ!

"Quả nhiên, bực này thời khắc mấu chốt, vẫn phải là muốn Ngọc Thụ Lâm Phong ta xuất thủ mới được!"

"Chớ trách! Chớ trách! Ta không phải là có ý chiếm tiện nghi của người!"

Vừa nói, Tô Khải đem Hoa Mộng Vũ ôm, nằm ngang ở trên thạch đài, đem nửa thân trần dưới váy dài nửa người, cũng cởi ra tới.

Hoàn mỹ không một tí vết, không có một tí vết nào thân thể mềm mại, hoàn toàn bại lộ ở Tô Khải trước mặt. Dù là Tô Khải "vạn hoa từng trung quá" (chú thích: vô cùng đào hoa, vô số người tình), như cũ bị cảnh đẹp trước mắt cho tươi đẹp đến.

Thật đẹp!

Khó trách từ cổ chí kim nhiều tu sĩ như vậy muốn quỳ xuống Bách Hoa Cốc Thánh Nữ dưới gấu quần.

Ừ ực!

Tô Khải cực xương ở cổ họng không nhịn được cơn động.

Quá mê người!

Tô Khải ngón tay khẽ búng, ở Hoa Mộng Vũ trên thân thể mềm mại đại đòi bắt đầu vuốt ve, bóng loáng như tơ da thịt, để cho Tô Khải đầu ngón tay lưu luyến quên về.

Đầu ngón tay ở Hoa Mộng Vũ trên thân thể mềm mại mỗi một lần chớp động, cũng có một đạo chân nguyên từ đầu ngón tay bắn ra, tinh chuẩn rơi vào Hoa Mộng Vũ trong cơ thể, điều hòa đến Hoa Mộng Vũ trong cơ thể Băng Hàn cùng nóng ran hai cổ hơi thở.

Theo Tô Khải độ vào chân khí điều hòa Hoa Mộng Vũ trong cơ thể kịch liệt dụng Dược Lực, Hoa Mộng Vũ sắc mặt tái nhợt bên trên, nhiều hơn chút tia máu.

Hoa Mộng Vũ sắc mặt càng ngày càng đỏ nhuận, trong mũi tiếng rên rỉ thanh âm, càng ngày càng rõ ràng, biết thân thể chột cứng ngắc, hai chân căng thẳng, chất mật làm ướt vườn hoa.

"Ừ —— "

Hoa Mộng Vũ phiêu phiêu dục tiên, phảng phất đến Thế Giới Cực Lạc một dạng trên mặt lộ ra một vết thỏa mãn.

"Chà chà! Nhảy cảm như vậy, ta thật sự muốn lỗ lớn "

Tô Khải tiếng nói còn chưa rơi xuống, hai mắt nhắm nghiền Hoa Mộng Vũ, đột nhiên từ trong hôn mê tỉnh lại.

Trong nháy mắt, Hoa Mộng Vũ liền nhận ra được chính mình thân thể mềm mại một mảnh trần truồng.

Mình bị ô nhục!

Hai hàng thanh lệ hạ xuống.

"Dâm Tặc, nhận lấy cái chết!"

Hoa Mộng Vũ nén giận một đòn, kinh khủng tuyệt luân lực lượng, từ Hoa Mộng Vũ Thiên Thiên trong tay ngọc bọc phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Đêm vào Tiêu gia

"Dâm Tặc, nhận lấy cái chết!"

Hoa Mộng Vũ một tiếng khẽ kêu, giống như mùa hè trời giống tổ sấm sét, ở Tô Khải bên tai đột nhiên nổ vang.

Ngay sau đó, còn không có đợi đến Tô Khải kịp phản ứng, Hoa Mộng Vũ Thiên Thiên ngọc thủ liền bỏ một cái đèn, trong tay ẩn chứa lực lượng kinh khủng, để cho Tô Khải tê cả da đầu.

Loại trình độ này lực lượng, tuyệt đối là Trúc Cơ tầng thứ công kích!

Hoa Mộng Vũ tay còn chưa hoàn toàn hạ xuống, Tô Khải ngực bùa hộ mạng bên trên, liền thoáng qua một vệt linh quang, ngăn ở Hoa Mộng Vũ Thiên Thiên trên ngọc thủ.

Tám bùa hộ mệnh này là sư phụ Từ Tuyên Tiên Từ ban thưởng, đủ để có thể ngăn cản Trúc Cơ tu sĩ Toàn Lực Nhất Kích.

Nhưng là ở Hoa Mộng Vũ nén giận một đòn bên dưới, lại chỉ chống đỡ ba cái hô hấp thời gian, liền phát ra một tiếng kêu gào, linh quang bẻ tan tành, bùa hộ mạng cũng hóa thành đầy trời bột.

Bất quá chính là bùa hộ mạng chống đỡ này ba cái hô hấp thời gian, để cho Tô Khải có đầy đủ thời gian phản ứng, điểm mũi chân một cái, cả người hướng sau lưng chột lui đi.

Bất quá Hoa Mộng Vũ Thiên Thiên ngọc thủ càng nhanh, nặng nề in vào Tô Khải trên lồng ngực.

Nhất thời, một cỗ cự lực từ Hoa Mộng Vũ Thiên Thiên trên ngọc thủ truyền tới, Tô Khải cảm giác cả người giống như là bị một tòa núi lớn đụng vào một dạng trong cơ thể khí huyết sôi trào.

Thật may bùa hộ mạng triệt tiêu này một chín thành uy lực, nếu không này một chân dùng muốn Tô Khải nửa cái tánh mạng.

"Hoa Mộng Vũ, người chính là như vậy đối đãi ân nhân cứu mạng sao?"

Tô Khải cố nén trong cơ thể sôi trào huyết khí, hóa thành một đạo Độn Quang nhanh chóng hướng sơn động ra lao đi.

Mất lý trí đàn bà là không nói phải trái, ai biết Hoa Mộng Vũ sẽ làm ra cái gì phát điên sự tình tới.

Là mạng nhỏ, Tô Khải quyết định hay là trước bỏ trốn.

Mất thấy Tô Khải muốn bỏ trốn, Hoa Mộng Vũ liền vội vàng mũi chân nhẹ một chút, muốn đuổi bắt Tô Khải.

Nhưng là khi nàng rón mũi chân trong nháy mắt, toàn thân nhất thời mềm yếu, chân xuống lão đảo một cái, thiếu chút nữa thì té lăn trên đất.

Hoa Mộng Vũ nguyên bản là người bị thương nặng, lại bị Hợp Hoan Đan cùng ngàn năm Băng Tâm Liên một phen gây vò, chân nguyên trong cơ thể đã sớm khô khốc. Trước nàng kinh khủng kia một, hoàn toàn là trong cơn giận dữ, đem tiềm lực chèn ép đi ra.

Bây giờ trong lòng khầu khí kia một tiết, dĩ nhiên là liền động ngón tay khí lực cũng không có.

Hoa Mộng Vũ Nội Thị tự thân, dùng trong mắt nàng rất nhanh thì nhìn ra Hợp Hoan Đan cùng ngàn năm Băng Tâm Liên lưu lại Dược Lực.

"Chẳng lẽ ta thật oan uổng hử!"

Hoa Mộng Vũ sắc mặt không ngừng biến đổi, thật sự như Tô Khải chính mình từng nói, hửn là mình ân nhân cứu mạng. Nhưng là nàng tức liền biết rõ mình oan uổng Tô Khải, nhưng là trong lòng như cũ vạn phần ủy khuất.

Chính mình bằng thanh ngọc khiết thân thể bị xem hết trơn!

Hoa Mộng Vũ hung tợn khế cắn răng, ngồi xếp bằng xuống, vận chuyển công pháp, khôi phục chân nguyên.

Sau ba canh giờ, Hoa Mộng Vũ kinh ngạc phát hiện, chính mình Phong Ấn kỳ lại trải qua.

Vốn là hẳn còn có năm năm Phong Ấn kỳ, lại liền không giải thích được trải qua!

"Chẳng lẽ là Hợp Hoan Đan cùng ngàn năm Băng Tâm Liên tác dụng?"

Hoa Mộng Vũ không tỏ ý kiến đoán được, có lẽ là bởi vì Hợp Hoan Đan cùng ngàn năm Băng Tâm Liên kịch liệt mâu thuẫn Dược Lực, phá trong cơ thể nàng Phong Ấn.

Thực lực hoàn toàn khôi phục Hoa Mộng Vũ, nhìn một chút Tô Khải phương hướng rồi đi, trên mặt một trận do dự, cuối cùng là không có tiến lên một bước.

Tô Khải cuối cùng là chính mình ân nhân cứu mạng, tức thì nóng giận bên dưới nàng có lẽ có thể bỏ ra kinh khủng một, nhưng là khôi phục lý trí nàng, cuối cùng không làm được bức này tuyệt tình sự tình tới.

Càng nghĩ, trong lòng càng loạn.

Kéo không ngừng, còn vương vấn!

"Đời này, tốt nhất từ nay không gặp nhau nữa!"

Hoa Mộng Vũ trong lòng lộn xộn đất một đoàn, không biết nên như thế nào đối mặt đùa bỡn thân thể mình Tô Khải, thở dài một hơi, Độn Quang biến mất ở chân trời.

Tô Khải ước chừng chạy như điên năm canh giờ, đi tới Thu Vụ ngoài dãy núi vậy, mới thả chậm bước chân, phun ra một hơi thật dài tới.

Thật may cái kia nữ nhân điên không có đuổi theo!

Hừ chết bảo bảo!

Lúc rời Thu Vụ Sơn Mạch trên đường,

Tô Khải thấy thần sắc cô đơn Ly Mộng Nhi.

"Tiêu Hỏa Hỏa hẳn thế nào?"

"Bị ta đánh xuống vách đá, hẳn là chết đi!"

Ly Mộng Nhi ưỡn oai vừa nói.

Roi vào vách đá, chẳng lẽ lại gặp phải kỳ ngộ đi!

Tô Khải sắc mặt sắc mặt quái dị, thi triển Thiên Nhãn thuật hướng về phía chân trời nhìn lại, phát hiện Tiêu Hỏa Hỏa Ngũ Trảo Kim Long khí vận Dị Tượng đã biến mất.

Mất nhiên mọi người vậy!

Thấy khí vận Dị Tượng biến mất, Tô Khải mới phun ra một hơi thật dài tới.

Tiêu Hỏa Hỏa đã không đáng để lo, thậm chí, rất có thể trực tiếp chết ở vách đá bên dưới cũng có thể.

"Nhìn người chặt vật như vậy, lại bị nhân gia trở thành Dâm Tặc đi!"

Ly Mộng Nhi theo bản năng một câu nói, để cho Tô Khải trong lòng đau xót, không khỏi co quắp.

Sỉ nhục!

Đây tuyệt đối là hẳn bình sinh gặp được lớn nhất đánh bại!

Quá sỉ nhục!

"vạn hoa từng trung quá" (chú thích: vô cùng đào hoa, vô số người tình), mảnh nhỏ lá không để lại thân chính mình, lại cũng sẽ có thua ở trên người nữ nhân một ngày.

Tô Khải chỉ là suy nghĩ một chút đã cảm thấy tức giận.

Hai người tức giận đất trở lại Thanh Liên Cư, Triệu Dương, Hàn Băng các loại (chò) Ngoại Môn Đệ Tử, đã đi trước một bước trở lại tông môn phục mệnh.

Màn đêm buông xuống.

Trải qua qua một buổi chiều trôi chảy, Tô Khải thương thế trong cơ thể đã hoàn toàn hảo bên phải lật tay một cái, lộ ra một chiếc nhẫn trữ vật.

Này chiếc nhẫn trữ vật, cũng không phải là Tô Khải, mà là thuộc về Tiêu Hóa Hóa chiếc nhẫn trữ vật kia.

Trong sơn động, thừa dịp Tiêu Hóa Hóa cùng Ly Mộng Nhi đại chiến, Tô Khải thuận tay đất dề liền đem Trữ Vật Giới Chỉ dắt đi.

Mở ra Trữ Vật Giới Chỉ, nhất thời một đồng lớn Linh Dược cây giống, chất đầy cả phòng.

"Dược cốc bên trong Linh Dược cây giống!"

Thấy những thứ này còn chưa hoàn toàn lớn lên Linh Dược cây giống, Tô Khải không khỏi lên chân mày.

Thanh Liên Kiếm Tông quy củ là làm chuyện lưu lại một đường, Linh Dược cây giống tuyệt đối không thể hái, cũng coi là là hậu nhân lưu lại phúc lợi.

Giống như Tiêu Hóa Hóa như vậy đem trộn cái dược cốc Linh Dược cây giống quét sạch hết sạch, thật là phát điên.

Đương nhiên, Tiêu Hóa Hóa như thế phát điên, trong đó có một bộ phận nguyên nhân là Tô Khải tạo thành.

Bởi vì hắn nghèo quá!

Bị đuổi ra Tiêu gia, Nhường Tử Sư con đường lại bị Tô Khải cho lấp kín, Tiêu Hóa Hóa có thể nói đã là nghèo điên, đến bụng đói ăn quàng trình độ, kia chú ý những linh dược này có hay không thành thực.

"Thật may những linh dược này sinh cơ chưa đoạn tuyệt, nếu như có thể tìm tới thích hợp linh điền, có lẽ có thể đem những linh dược này lần nữa trồng trọt đứng lên!"

Tô Khải thì thảo nói đạo, bất quá lúc này không gấp, cũng gấp không được, hắn phải hơn trở lại tông môn điều tra điển tịch sau khi, rồi quyết định như thế nào làm việc.

Thu cất đồng núi nhỏ một loại Linh Dược cây giống sau khi, một giọt dòng máu vàng, xuất hiện ở Tô Khải trước mặt.

Chân Long tinh huyết!

Tiêu Hóa Hóa phí hết tâm tư muốn có được Chân Long tinh huyết, cuối cùng vẫn là rơi ở trong tay mình, đây cũng là Tô Khải lần này Thu Vụ Sơn Mạch chuyển đi tới đại thu hoạch.

Chân Long tinh huyết, hàm chứa lực lượng kinh khủng, nếu là không có đặc biệt Tế Luyện Chân Long tinh huyết bí thuật, tu sĩ bình thường căn bản là không có cách luyện hóa Chân Long tinh huyết.

Đương nhiên, Tô Khải cũng không có như vậy bí thuật.

"Mặc dù không có thể đem Chân Long tinh huyết luyện hóa, bất quá Chân Long tinh huyết ngược lại có tác dụng khác!"

Tô Khải khoe miệng phủ lên một vết không khỏi độ cong, bóng người chột lóe, biến mất ở Thanh Liên Cư bên trong.

Dưới bóng đêm, Tô Khải bóng người giống như quỷ mỵ, trời giạt Tiềm Hành, không lâu lắm sẽ đến Tiêu gia.

"Căn cứ Ly Mộng Nhi từng nói, Thiên Phượng Huyết Thạch bị đặt ở Tiêu gia Từ Đường, nhưng bởi vì Tiêu gia nhiều năm không người huyết mạch có thể đạt tới yêu cầu, vì vậy Thiên Phượng Huyết Thạch vẫn ẩn núp ở Tiêu gia Từ Đường bên trong, không người biết."

Tô Khải Tự Nhiên không có Tiêu gia Chân Long Huyết Mạch, nhưng là Chân Long Huyết Mạch xuất từ Chân Long, chính mình nắm giữ Chân Long tinh huyết, hoàn toàn có thể lừa gạt Tiêu gia Từ Đường bên trong Phong Ấn.

Thi triển Thiên Nhân thuật, Tô Khải cơ hồ trong nháy mắt liền nhìn rõ Tiêu gia hệ thống phòng ngự, dễ dàng lên vào Tiêu gia Từ Đường.

Tiêu gia Tổ Tiên biết Tiêu gia suy yếu sau khi, không cách nào giữ được Thiên Phượng Huyết Thạch, vì vậy lưu lại Phong Ấn, thậm chí cũng không có để lại mảy may liên quan tới Phong Ấn tin tức.

Bất quá, tầng này ẩn núp hơn ngàn năm Phong Ấn, tối nay đi không giữ lại chút nào bại lộ ở Tô Khải trước mặt, giống như trần truồng đại cô nương.

"Xem ra Tiêu gia tổ tiên cũng là người tài ba, lại có thể bố trí ra huyền diệu như vậy Phong Ân!"

Tô Khải liếc mắt nhìn Phong Ân, cũng cảm giác được hoa mắt choáng váng đầu, lưu lại Phong Ân người, một thân thực lực sợ là không kém gì Phụ Nhạc Chân Nhân.

Đầu ngón tay bắn ra, Hệt như vàng đúc một loại Chân Long tinh huyết, hiện lên Từ Đường bên trong.

"Đi!"

Tô Khải nhẹ nhàng điểm một cái, Chân Long tinh huyết quay tít một vòng, phi độn mà ra, không có vào Phong Ân trên.

Ở Chân Long tinh huyết tiếp xúc được Phong Ân trong nháy mắt, tảng này Phong Ân phảng phát liền là giả mạo nguy liệt sản phẩm một dạng không có bất kỳ chống cự, sẽ để cho Chân Long tinh huyết không có vào trong đó.

Ông một tiếng!

Từ Đường bên trong, bạch quang đại phóng, lóe lên một cái rồi biến mất.

Chờ đến bạch quang hạ xuống, một khối đỏ như màu máu đá xuất hiện ở Từ Đường trên, đỏ như màu máu đá trong suốt như Hồ Phách, bán trong suốt trong đá, có thể thấy một cái Phượng Hoàng dấu ấn.

Thiên Phượng Huyết Thạch!

Tô Khải liếm liếm khô ráo đầu lưỡi, đây chính là Kỳ Thạch bằng ngày thứ chín Phượng Huyết thạch.

Ngón tay khinh xúc Thiên Phượng Huyết Thạch, ngay trong nháy mắt này, một người trung niên văn sĩ hư ảnh, hiện lên Thiên Phượng máu trên đá.

"Ồ? Lại không phải là ta huyết mạch sau đó(chi hậu)!"

Văn sĩ trung niên hư ảnh khẽ di một tiếng, phảng phát chân nhân.

Nghe được văn sĩ trung niên mà nói sau, Tô Khải da đầu nhất thời nổi.

Người này, bất ngờ chính là năm đó lưu lại Phong Ân Tiêu gia Tổ Tiên.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Nhân quả thần thông

"Văn bối Tô Khải, xin ra mắt tiên bối!"

Văn sĩ trung niên nhẹ nhàng gật đầu, liếc mắt nhìn không có vào trong phong ấn Chân Long tinh huyết, lộ ra một bộ bình tĩnh đại ngộ bộ dáng.

"Nguyên lai là Chân Long tinh huyết, khó trách có thể phá vỡ ta Phong Ân!"

Thấy chính mình thủ đoạn nhỏ bị Tiêu gia Tổ Tiên đoán được, Tô Khải sờ mũi một cái, lúng túng cười một tiếng.

"Văn bối chút thủ đoạn nhỏ nhen này để cho tiên bối chê cười!"

"Nếu là tiên bối vô sự, vậy văn bối liền đi trước!"

Văn sĩ trung niên kia sắc bén ánh mắt, để cho Tô Khải da đầu tê dại một hồi, hận không được lòng bàn chân mặt du, nhanh lên một chút rồi đi Tiêu gia Từ Đường.

"Tiểu hữu nếu đến, vậy thì ở lâu một hồi!"

Văn sĩ trung niên nhẹ nhàng cười một tiếng, phát ống tay áo một cái, Từ Đường đại môn liền bị đóng lại.

Tinh tế dày đặc mồ hôi lạnh, chẳng biết lúc nào đem Tô Khải phía sau áo quần tất cả đều thấm ướt.

Khinh thường!

Chính bản thân lần này khinh thường!

Không nghĩ tới Tiêu gia Tổ Tiên như thế xảo trá, không chỉ có đem Phong Ấn lưu bí ẩn như vậy, hơn nữa còn lưu lại một đạo ý chí.

Quả nhiên, gừng càng già càng cay!

"Tiền bối tìm vẫn bối khi nào?"

Tô Khải đón da đầu nói.

"Lão phu còn dư lại thời gian không nhiều!"

Văn sĩ trung niên trong miệng khinh phiêu phiêu phun ra một câu, nhìn như bình thường mà nói, lại để cho Tô Khải trong lòng vén lên kinh đào hải lãng.

Văn sĩ trung niên thời gian không nhiều, như vậy hấn tất nhiên sẽ ở tiêu tan trước, có hành động.

"Tiếp tục ta chi quả, gánh ta chi nhân."

Văn sĩ trung niên phiêu miểu thanh âm, ở Từ Đường bên trong vang vọng, giờ tay lên nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo kim sắc đóng dấu phi động mà ra.

Kim sắc in vào Tô Khải trong con mắt càng biến càng lớn, Tô Khải không chút suy nghĩ, mũi chân nhẹ một chút, về phía sau lui nhanh. Nhưng là kim sắc đóng dấu tốc độ nhanh hơn, trong nháy mắt liền đuổi kịp lui nhanh Tô Khải.

Hoàn toàn bất đắc dĩ bên dưới, Tô Khải trong tay bầu một tấm Từ Sắc Phù Lục, đây là Từ Tuyền Tiên Từ để lại cho hấn cuối cùng một tấm bùa hộ mạng.

Từ Sắc Phù Lục linh quang thoáng qua, Hộ Thể linh quang đem Tô Khải vững vàng bảo vệ, để cho hấn không khỏi thở phào một cái.

Nhưng là tiếp theo phát sinh một màn, để cho Tô Khải nhất thời trợn mắt hốc mồm, trợn cả mắt lên.

Kim sắc đóng dấu chợt lóe lên, trực tiếp đem Hộ Thể linh quang coi là không có gì, xuyên thủng mà qua.

Từ Tuyền Tiên Từ ban thưởng bùa hộ mạng, lại một chút tác dụng cũng không có tạo được.

"Điều này sao có thể!"

Tô Khải kêu lên một tiếng, rất nhanh thì nghĩ đến một cái đáng sợ khả năng.

"Nhân quả thần thông!"

Này đạo kim sắc đóng dấu tất nhiên là nhân quả thần thông, nếu không làm sao có thể như thế biến thái.

Tiêu gia Tổ Tiên, lại sẽ phi thường hiếm thấy nhân quả thần thông, phải biết ở Nguyên Anh tu sĩ bên trong, nhân quả thần thông đều là một cái truyền thuyết.

Văn sĩ trung niên khẽ vuốt cằm.

"Tiểu hữu ngược lại kiến thức không cạn!"

Mặc dù Tô Khải nhìn ra kim sắc đóng dấu lai lịch, nhưng là lại không lo lắng chút nào Tô Khải có biện pháp có thể phá giải.

Nếu là có thể phá giải, vậy còn gọi là nhân quả sao?

Kim sắc đóng dấu rơi vào Tô Khải trong cơ thể, bång bạc tin tức chui vào Tô Khải trong đầu, để cho Tô Khải không khỏi cảm giác đầu giống như là bị phách mở mang một loại đau đớn.

Này đạo kim sắc đóng dấu bên trong hàm chứa văn sĩ trung niên truyền thừa, trong đó không chỉ có công pháp thần thông, bí thuật kỳ văn, còn có luyện hóa Chân Long tinh huyết bí thuật.

Trừ những thứ này vô hình truyền thừa ra, văn sĩ trung niên trả lại cho hậu nhân lưu lại hai món bảo vật.

Thiên Phượng Huyết Thạch liền không nói thêm nữa, Kỳ Thạch bång hạng thứ chín Kỳ Thạch, kỳ giá trị không cần nhiều lời, chính là Thanh Liên Kiếm Tông cũng không cầm ra bọc này Kỳ Thạch tới.

Kiện thứ hai bảo vật là một món Linh Giáp —— Chân Long Linh Giáp.

Chân Long Linh Giáp, toàn thân thâm trầm kim quang, mặt ngoài chạm trổ một cái rồng rất sống động Chân Long, là vạn năm trước, Tiêu gia cường thịnh lúc, hội tụ toàn tộc lực chế tạo ra tới Trần Tộc Chi Bảo.

Tiêu gia sa sút sau khi, toàn bộ bảo vật bị còn lại chân linh thể gia chia cắt hết sạch,

Nhưng là cái này Trần Tộc Chi Bảo, lại bị Tiêu gia Tổ Tiên hợp lại tánh mạng dưới sự bảo vệ đến, bây giờ cũng theo truyền thừa rơi vào Tô Khải trong tay. .

Đương nhiên, trừ truyền thừa ra cũng có văn sĩ trung niên lưu lại yêu cầu.

Phụ trợ Tiêu gia trở lại Hoang Châu!

Tiêu gia vốn là Hoang Châu chân linh thể gia một trong, suy bại sau khi mới thối lui ra Hoang Châu, một đường bị cừu địch đuổi giết, cho đến chạy trốn tới Thanh Châu mới an định lại.

Ở Thanh Châu đặt chân sau khi, Tiêu gia Tổ Tiên vô thời vô khắc không nghĩ trở lại Hoang Châu, nhưng là giới hạn thực lực bản thân có hạn, không cách nào dẫn Tiêu gia một lần nữa quật khởi.

Tiếp tục ta chi quả, gánh ta chi nhân!

Cảm người khác tốt nơi, tự nhiên muốn giúp người khác làm việc, đây chính là nhân quả thần thông ảo diệu.

Nhân quả thần thông không cách nào chống cự, chỉ có thể tiếp nhận, một khi vi phạm, tất nhiên sẽ gặp nhân quả cản trở, hạ xuống Thiên Kiếp.

Đương nhiên chỗ tốt cùng yêu cầu làm sự tình phải là đồng giá, nếu không nhân quả thần thông cũng không cách nào thành lập.

Nếu là Tô Khải đến chết đều không cách nào phụ trợ Tiêu gia trở lại Hoang Châu, như vậy thì phải đem văn sĩ trung niên truyền thừa lần nữa phong ấn ở Tiêu gia Từ Đường, lặng lẽ đợi người hữu duyên.

Phụ trợ Tiêu gia trở lại Hoang Châu, như vậy to lớn mục tiêu, Tô Khải chỉ là suy nghĩ một chút cũng trở nên đau đầu.

Đương nhiên, văn sĩ trung niên cũng biết trong đó độ khó, Tô Khải có thể ở tấn thăng Nguyên Anh sau đó mới đi phụ trợ Tiêu gia trở lại Hoang Châu.

Trước lấy chỗ tốt, đi làm chuyện!

"Tiểu hữu, tại hạ không có thời gian chờ đợi thêm nữa, nhiều có đắc tội!"

Văn sĩ trung niên hướng về phía Tô Khải chấp tay một cái, trước người hắn lưu lại đạo ý chí này, liền hoàn toàn biến mất ở bên trong trời đất.

Để cho Tô Khải đi phụ trợ Tiêu gia trở lại Hoang Châu, đây cũng là văn sĩ trung niên hành động bất đắc dĩ, ai bảo Tiêu gia hậu nhân bần nhảo không đánh lên tường được, hãn các loại (chờ) ngàn năm, cũng không có chờ được thích hợp nhân tuyển.

Tô Khải rời đi Tiêu gia, sầu mi khổ kiểm, liên tục than thở.

Lần này Tiêu gia chuyển đi, cũng không biết là phúc là họa.

Bất quá chính mình nếu gánh vác Tiêu gia nhân quả, cũng phải kịp chuẩn bị mới được.

Chính mình phụ trợ Tiêu gia trở lại Hoang Châu, đầu tiên Tiêu gia muốn có không tầm thường thực lực, dùng Tiêu gia bây giờ bộ dáng này, đừng nói trở lại Hoang Châu đâu rồi, sợ rằng vẫn chưa đi đến Hoang Châu liền tan tành mây khói.

Hơn nữa, muốn ở Hoang Châu đặt chân, không có nhân mạch là tuyệt đối không được.

"Xem ra, là thời điểm kết giao Hóa Phượng nhất mạch!"

Vừa nói, Tô Khải đi tới Ly Mộng Nhi trong khuê phòng.

"Làm sao ngươi tới?"

Tô Khải đi tới Ly Mộng Nhi khuê phòng trong nháy mắt, Ly Mộng Nhi liền phát hiện Tô Khải tung tích, mặt đầy cảnh giác.

Tên cầm thú này, không lạ sẽ phát điên đi!

Ly Mộng Nhi nhìn về phía Tô Khải trong ánh mắt, tràn đầy cảnh giác ánh mắt, giống như đề phòng sắc như sói vậy.

Đối với Ly Mộng Nhi kia cảnh giác ánh mắt, Tô Khải sờ mũi một cái, cũng là mặt đầy bất đắc dĩ.

Ta cũng không phải là tên háo sắc, ngươi đề phòng ta làm gì?

"Ta tới cấp cho ngươi một phần cơ duyên!"

Tô Khải cười nhạt, xuất ra Thiên Phượng Huyết Thạch.

"Thiên Phượng Huyết Thạch!"

Ly Mộng Nhi nhất thời kinh hô lên.

"Ngươi làm sao làm tới tay!"

Tô Khải cười nhạt.

"Ta làm sao làm tới tay không trọng yếu, trọng yếu là ngươi muốn không?"

Ngươi muốn không?

Ly Mộng Nhi hô hấp nhất thời nóng rực, một đôi mắt đẹp Trung Thu ba lưu chuyển, cái loại này nóng bỏng ánh mắt, dường như muốn đem Tô Khải nuốt chửng lấy.

Nàng đương nhiên muốn!

Nhưng là Ly Mộng Nhi cũng biết, dùng mình và Tô Khải giữa quan hệ, Tô Khải tuyệt đối không thể nào vô duyên vô cớ để làm tốt chuyện, liền là trợ giúp chính mình giác tỉnh Hỏa Phượng huyết mạch.

Tô Khải hẳn, nhất định là có còn lại mục đích.

"Điều kiện gì?"

Ước chừng dùng một chén trà công pháp, Ly Mộng Nhi nội tâm mới bình tĩnh lại, hô hấp thông thả, khai môn kiến sơn địa nói.

Tô Khải đưa ra ba ngón tay.

"Ta muốn ngươi tam cá nhân tình!"

Ly Mộng Nhi trong mắt lóe lên vẻ kinh dị, hơi kinh ngạc cùng khiếp sợ.

"Ngươi cứ như vậy coi trọng ta?"

"Hỏa Phượng huyết mạch Thánh Nữ, ta dựa vào cái gì không coi trọng ngươi?"

Tô Khải nhún nhún vai, dù là Hỏa Phượng huyết mạch bị Băng Phong huyết mạch cướp đi Tổ Địa, những năm gần đây có chút suy yếu. Nhưng là lạc đà gãy so ngựa còn lớn, chân linh thể gia tuyệt đối không thể coi thường.

Chính mình nếu muốn phụ trợ Tiêu gia ở Hoang Châu đặt chân, như vậy tự nhiên phải có sở hữu an bài, nếu là có địa đầu xà tương trợ, Tự Nhiên làm ít công to.

Hỏa Phượng huyết mạch, chính là Tô Khải lựa chọn mục tiêu.

Thứ nhất Hỏa Phượng huyết mạch những năm gần đây suy yếu, ở Băng Phong huyết mạch chèn ép bên dưới, thời gian trải qua cũng không tốt, chính mình đưa ra cảnh ô liu, bọn họ cũng nguyện ý ngồi Thanh Liên Kiếm Tông con đường này.

Thứ hai Ly Mộng Nhi giác tỉnh Hỏa Phượng huyết mạch, cũng không cần dung hợp Thiên Phượng Huyết Thạch, chỉ muốn mượn Thiên Phượng Huyết Thạch một luồng khí tức là được, nhìn trời Phượng Huyết thạch không tổn thương chút nào.

Thiên Phượng Huyết Thạch một luồng khí tức, đổi lấy tương lai Nguyên Anh tu sĩ tam cá nhân tình, cuộc mua bán này thật là tính toán bạo nỏ.

"Được ! Ta đáp ứng ngươi!"

Ly Mộng Nhi chân mày cũng không có một chút, liền đáp ứng.

Thi Triển gia tộc bí thuật, Ly Mộng Nhi từ Thiên Phượng máu trong đá thu một luồng khí tức, trong lòng mừng như điên lại cũng át không chế trụ được, trên gương mặt tươi cười hiện lên nụ cười sáng rỡ, giống như nở rộ mẫu đơn, kiều diễm ướt át.

Chính mình mai phục ở Tiêu gia nhiều năm mục tiêu, một buổi sáng được như ý, để cho Ly Mộng Nhi tâm hoa nộ phóng.

Lúc này, Ly Mộng Nhi hận không được lập tức chấp cánh trở về gia tộc bên trong bể quan, hấp thu Thiên Phượng Huyết Thạch khí tức, giác tỉnh Hỏa Phượng huyết mạch.

Trước khi đi, Tô Khải dùng mang theo thâm ý ánh mắt, nhìn Ly Mộng Nhi liếc mắt.

"Ly Mộng Nhi, nếu là sau này ta dự định ở Hoang Châu thành lập chân linh thể gia, ngươi sẽ giúp ta sao?"

Ly Mộng Nhi nhàn nhạt cười một tiếng.

"Vì sao không giúp?"

"Nhiều một mình ngươi đối thủ cạnh tranh, lại có sợ gì?"

Ly Mộng Nhi vô cùng đại độ đất vừa nói, dưới cái nhìn của nàng, Tô Khải đi Hoang Châu thành lập chân linh thể gia, hoàn toàn chính là nói mơ giữa ban ngày.

Nhưng là, Ly Mộng Nhi thế nào cũng không ngờ rằng, tới nay một câu nói đùa, lại để cho nhiều năm sau nàng tình thế khó xử.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Tiểu Vũ, tiểu Vũ, Hoa Mộng Vũ

Hôm sau, trời đẹp ánh mặt trời, thông qua cửa sổ khe hở chuyển đi vào, lộ ra hoạt bát đầu.

Thanh Liên Cư bên trong, khác nhau ngày xưa bình tĩnh, ha ha thì thầm, lộ ra phá lệ náo nhiệt.

Bởi vì, Tô Khải muốn trở lại tông môn.

Tô Khải trở lại Thanh Liên Kiếm Tông sau, Thanh Liên Cư bên trong Nhường Tử Sư, thấy Tô Khải cơ hội không nhiều, Tự Nhiên nghĩ (muốn) thừa cơ hội này, ở Các Chủ trước mặt lưu xuống một cái ấn tượng tốt.

Trong ngày thường mũi vênh lên trời Nhường Tử Sư, rồi rít thấp kém cao ngạo đầu, từng cái thay phiên cho Tô Khải tặng quà, bộ dạng phục tùng gât đầu, nếu để cho tu sĩ bình thường thấy, tất nhiên sẽ con mắt xuống đầy đất.

"Được, chur vị tâm ý Tô mỗ tâm linh!"

"Tô mỗ là thiết thực người, cũng không chơi đùa hư. Chỉ cần các người là Thanh Liên Cư làm ra công hiến, cho chúc cho các người địa vị và khen thưởng, Tô mỗ tuyệt đối sẽ không keo kiệt!"

Tô Khải hướng về phía mọi người cam kết.

Nghe Tô Khải cam kết, mọi người nhất thời hăng hái mười phần, hận không được lập tức trở về đến chưng cất rượu trong phòng, nghiên cứu mới chưng cất rượu cách điều chế.

Tô Khải ánh mắt, ở trên người mọi người quét qua, cuối cùng rơi vào Tiêu Đái trên người.

"Tiêu Đái, ngươi qua đây!"

Tiêu Đái nghe được Tô Khải có một chút tên mình, trong lòng có chút khấn trương, trong lòng bàn tay toát ra một tầng tinh tế dày đặc mồ hôi.

"Các Chủ, ngươi tìm ta có chuyện gì?"

Tiêu Đái hít thở sâu một hơi, mình bị Các Chủ ngay trước mọi người chỉ đích danh, cho không phải là làm chuyện sai đi!

Tô Khải hỏi.

"Tiêu Đái, ngươi sau này có tính toán gì?"

"Dự định?"

Tiêu Đái hơi sững sờ, có chút không phản ứng kịp.

Tương lai mình có tính toán gì?

Tiêu Đái hần thật cho tới bây giờ liền không có nghĩ qua.

Lúc trước, Tiêu Đái lớn nhất mơ mộng liền là trở thành Thanh Liên Cư Nhường Tử Sư. Nhưng là khi hần thật coi bên trên Thanh Liên Cư phó quản sự sau khi, hần ngược lại có chút mờ mịt, không biết phía trước đường làm như thế nào đi.

Những ngày gần đây, hần chỉ cần vừa xuất hiện ở trước mặt mọi người, ngày xưa đồng bạn liền rối rít thổi phồng nịnh hót, để cho hần lòng hư vinh lấy được cực lớn thỏa mãn, hoàn toàn không có công phu muốn lấy hậu sự tính.

Nhưng là, Tiêu Đái trong đáy lòng luôn là cảm thấy, đây không phải là hần muốn sinh hoạt.

"Có dự định rồi đi Thanh Liên Cư ý tưởng sao?"

Rời đi Thanh Liên Cư!

Tô Khải mà nói, một lời kinh người, thiếu chút nữa đem Tiêu Đái hù dọa gần chết, sắc mặt một mảnh trắng bệch.

"Các Chủ đại nhân ngươi đối với (đúng) Tiêu Đái ân trọng như núi, ta làm sao biết rời đi Thanh Liên Cư?"

"Ta Tiêu Đái sinh là Thanh Liên Cư người, chết là Thanh Liên Cư quỷ, cuộc đời này tuyệt đối sẽ không rời đi Thanh Liên Cư nửa bước!"

Tiêu Đái lòng đầy căm phẫn nói đến.

Tô Khải vỗ vỗ Tiêu Đái bả vai nói.

"Không nên hoảng hốt, ta không có dò xét ý ngươi, chẳng qua là hỏi ngươi một câu, ngươi có hay không bái nhập Thanh Liên Kiếm Tông ý nghĩ."

Thanh Liên Kiếm Tông!

Tiêu Đái trong lòng không khỏi nhảy hai cái, run rẩy.

Thanh Liên Kiếm Tông là Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn, tu sĩ kia không được muốn bái nhập Thanh Liên Kiếm Tông.

Nhưng là, mình có thể sao?

"Các Chủ, ta tư chất ngu độn, sợ là Thanh Liên Kiếm Tông coi thường ta!"

Thấy Tiêu Đái này tấm ngực ngốc bộ đáng, Tô Khải trong lòng cũng là say.

Này tiểu tử ngốc, chính mình rõ ràng như vậy ám chỉ, hần cũng không nhìn ra được à.

"Hai tháng sau, Thanh Liên Kiếm Tông khai sơn thu học trò, nhớ nhất định phải đi tham gia!"

Tô Khải tiếng nói rơi xuống, còn lại Nhường Tử Sư rối rít lộ ra ánh mắt hâm mộ. Tô Khải lộ liễu như vậy mà nói, trong đó ám chỉ không cần nói cũng biết, ngược lại là Tiêu Đái người trong cuộc này, đầu óc mơ hồ, đầu không xoay chuyển được tới.

Tô Khải dặn dò một tiếng, cười bảo câu, trở lại Thanh Liên Kiếm Tông.

Một người cười ngửa, biết móng ngựa hất lên bụi bặm hoàn toàn hạ xuống, Tiêu Đái vẫn không có minh bạch Tô Khải rốt cuộc muốn biểu đạt ý gì?

"Tần lão, ngươi nói ta thật có thể bái nhập Thanh Liên Kiếm Tông sao?"

Tiêu Đái mặt đầy nghi hoặc.

Tần Đồ Khang thở dài một hơi náo nề,

Trong lòng không ngừng hâm mộ.

Quả nhiên người so với người làm người ta tức chết, Tiêu Đái mệnh, hần hâm mộ không đến a!

"Dĩ nhiên có thể!"

"Các Chủ hân chính là Thanh Liên Kiếm Tông phong chủ, hân cho người đi Thanh Liên Kiếm Tông bá sự, như vậy người bá nhập Thanh Liên Kiếm Tông chính là thiết ván đã đóng thuyền sự tình!"

"Tiêu Đái, chúc mừng!"

"Tiêu Đái, chờ người gia nhập Thanh Liên Kiếm Tông, nhất định không nên quên chúng ta những huynh đệ này môn!"

Những người khác rồi rít chúc mừng Tiêu Đái, trong mắt hân mộ và say mê, là thế nào cũng không che giấu được.

Bọn họ biết, Tiêu Đái lúc này thật muốn quật khởi.

Trở lại tông môn trên đường, Tô Khải huyết sáo mà, đối với mình an bài, trong lòng dương dương đắc ý.

Tiêu Đái cũng là Tiêu gia huyết mạch, nếu muốn nâng đỡ Tiêu gia, vì sao không được nâng đỡ người một nhà đây?

Phòng chừng văn sĩ trung niên cũng không ngờ rằng, Tiêu gia sẽ chán nản đến loại trình độ này, huyết mạch mỏng manh bằng hệ đệ tử đều bị đuổi ra chủ nhà, này mới khiến Tô Khải chuyển tới không từ.

...

Thanh Liên Kiếm Tông, Triều Dương vườn.

Thanh Liên Kiếm Tông mười đình một vườn, trong đó Triều Dương vườn là một cái cực kỳ đặc thù tồn tại, nếu không có tông môn mệnh lệnh, từ phong chủ cho tới Nội Môn Đệ Tử, ai đều không cách nào tiến vào Triều Dương trong viên.

Bởi vì, Triều Dương vườn là Ngoại Môn Đệ Tử chỗ ở.

Thê đồ ánh nắng chiều treo ở chân trời, Triều Dương vườn một nơi dốc núi nhỏ bên trên, truyền tới khàn khàn tiếng khóc kêu, thật giống như vệt đục giọng một loại khó nghe.

"Sở Thiên Dương, người không nên làm ta sợ, giống ta như vậy anh tuấn tiêu sái Mỹ Nam Tử, không chịu nổi bị dọa sợ đến."

Một tên gương mặt viên cổ cổ mập mạp nhỏ một cái nước mũi một cái lệ.

"Thật không có... Khí... Ô ô..."

Lúc này, nằm trên đất tên kia gầy yếu đệ tử trong miệng phát ra một tiếng nỉ non.

"Tiểu Vũ —— "

Sở Thiên Dương chột căng thẳng, hai mắt nhắm chặt nhất thời mở ra, kia một đôi tròng mắt màu đen bên trong, tràn ngập nồng nặc nghi ngờ, nhưng là càng nhiều nhưng là... Khiếp sợ.

"Ta không có chết!"

"Ta lại còn còn sống!"

Sở Thiên Dương đầu có chút không xoay chuyển được tới.

"Thiên Dương, người rút cuộc tỉnh, hù chết anh tuấn tiêu sái ta!"

Vệt đục giọng một loại khó khăn nghe thanh âm, cái búng Sở Thiên Dương trí nhớ sâu bên trong nhớ lại.

Triều Dương vườn... Thanh Liên Kiếm Tông...

Ta bây giờ mới mười lăm tuổi, khoảng cách Thanh Liên Kiếm Tông khai sơn thu học trò còn có hai tháng.

Từng chút từng chút trí nhớ, hiện lên Sở Thiên Dương trong đầu, để cho hân hưng phấn cả người run rẩy.

Chính mình trọng sinh!

Chính mình chẳng những không có chết, hơn nữa còn trọng sinh đến 15 tuổi thời điểm, chính mình nhân sinh thứ nhất vận mệnh đan chéo miệng.

Khai sơn thu học trò!

Chính mình đời trước tư chất phổ thông, không có thể bá nhập Thanh Liên Kiếm Tông Nội Môn, khai sơn thu học trò sau khi, chính mình đã bị đánh xuất phát đi quản lý Thanh Liên Kiếm Tông sản nghiệp.

Mặc dù mình sau khi như cũ lấy được không ít cơ duyên, nhưng là ở hàng bắt đầu bên trên rơi ở phía sau còn lại Thiên Kiều quá nhiều, dù cho một thân, cũng bao vây Kết Đan đình phong, bị ngăn ở Nguyên Anh trước cửa.

Sống lại một đời, chính mình muốn đền bù kiếp trước tiếc nuối.

"Sở Thiên Dương, ngươi con ngươi di chuyển, nhanh lên một chút di chuyển... Xong, ngươi con ngươi sẽ không di chuyển, chẳng lẽ bị đánh ngốc đi!"

Vịt được giọng một loại thanh âm, để cho Sở Thiên Dương không khỏi lông mi.

"Đầu heo, cắt ngay cho ta!"

Sở Thiên Dương chán ghét ở mập mạp nhỏ tròn trên bụng đập một cước, hấn trong ánh mắt cái loại này khinh thị cùng chán ghét, để cho mập mạp nhỏ cảm thấy xa lạ.

Đầu heo!

Mập mạp nhỏ nghe được Sở Thiên Dương gọi, đầu tiên là hơi sùng sờ, sau đó kịp phản ứng, tràn đầy nổi nóng.

"Sở Thiên Dương, ngươi mới vừa rồi nói cái gì vậy?"

Sở Thiên Dương trên mặt cười khẩy.

"Đầu heo! Ngươi đã cái này đầu heo như vậy bị coi thường, ta đây liền cẩn thận thỏa mãn ngươi!"

"Đầu heo! Đầu heo! Đầu heo! Đầu heo!"

Sở Thiên Dương mỗi kêu một tiếng đầu heo, mập mạp nhỏ sắc mặt liền đỏ lên một phần, máu chảy ngược đến trên đầu, nộ phát trùng quan.

Hắn lớn lên là mập, nhưng là mập mạp cũng có nhân cách của mình, mập mạp cũng có chính mình tự ái, hắn tối ghét người khác kêu hắn đầu heo.

"Sở Thiên Dương, chúng ta nhưng là hảo huynh đệ, ngươi làm sao có thể la như vậy ta?"

"Hảo huynh đệ?"

Sở Thiên Dương khoe miệng vạch qua một vết chàm chọc độ cong.

"Đầu heo, nếu không phải ngươi có một cái trường thôn tốt cha, ngươi có thể đủ bái nhập Thanh Liên Kiếm Tông Ngoại Môn sao?"

"Ta trước cùng ngươi xưng huynh gọi đệ, liền là muốn dựa bên trên ngươi bái nhập Thanh Liên Kiếm Tông. Bây giờ, ngươi đã mất đi giá trị lợi dụng!"

Sở Thiên Dương trong lòng có dự tính đất vừa nói, một bộ nắm chắc phần thắng đáng vẻ.

Đầu heo kết quả, trong lòng của hắn đã sớm nhưng. Đầu heo thiên phú còn không bằng chính mình, khai sơn thu học trò sau khi, liền phải đi quản lý Thanh Liên Kiếm Tông sản nghiệp. Nhưng là đầu heo được không được khổ, làm hai tháng gãi sai vật sau, cắt ngay trở về núi Câu Câu, khi hắn thô bá, cuối cùng hóa thành một sườn núi hoang thổ.

Một cái nhất định rồi đi Tu Tiên Giới phạm nhân, căn bản không giá trị được bản thân hao tổn sức lực đi kết giao.

Chính mình chân mệnh thiên tử, bay lượn Cửu Thiên Chân Long, cùng hắn không phải là một thế giới người.

Đùng ——

Đùng ——

Đùng ——

Xương thịt tiếng va chạm, ở dốc núi nhỏ bên trên bộc phát ra.

Sở Thiên Dương không chút lưu tình đánh mập mạp nhỏ một hồi, từng cú đâm thấu thịt, vung quyền trong nháy mắt, không chút nào cố kỵ những năm gần đây Thanh Phong, ngược lại làm không biết mệt, để báo những năm gần đây mập mạp nhỏ đối với chính mình chèn ép.

Rời đi lúc, Sở Thiên Dương trên mép treo thống khoái nụ cười.

"Đời này, mình nhất định có thể thay đổi vận mạng mình, cũng có thể cải biến tiêu Vũ vận mệnh."

Tiểu Vũ, ngươi chờ đó, đời này không người có thể tách ra chúng ta!

Đời trước, Sở Thiên Dương quản lý Thanh Liên Kiếm Tông sản nghiệp, phí thời gian trăm năm sau, mới đến cơ duyên vô cùng to lớn, Du Lịch Thanh Châu, bước lên cường giả con đường.

Ở Du Lịch Thanh Châu trên đường, hắn gặp phải cả đời tình cảm chân thành, một màn kia để cho hắn khắc cốt铭心 tâm Thiên Ảnh.

Cùng tiểu Vũ chung một chỗ đoạn thời gian kia, là Sở Thiên Dương hạnh phúc nhất thời gian, cho dù là trong ngủ mơ, trên mép cũng treo Điềm Điềm nụ cười.

Một năm sau, hắn hướng tiểu Vũ cầu hôn, bây giờ như cũ rõ ràng nhớ tiểu Vũ trên mặt ngượng ngùng vẻ mặt. Đêm động phòng hoa chúc, xuân tiêu giá trị thiên kim. Ở tại bọn hắn động phòng ngày hôm đó, tiểu Vũ sư môn xuất hiện.

Cho đến đó là, Sở Thiên Dương mới biết tiểu Vũ là tông môn Thánh Nữ, bởi vì công pháp thiếu sót, tu vi bị phong ấn, Du Lịch Thanh Châu lịch luyện tâm cảnh. Hơn nữa, dựa theo các năng nhất mạch quy củ, Thánh Nữ phải giữ băng thanh ngọc khiết, cả đời không thể lập gia đình.

Trải qua một phen kịch liệt đấu pháp, Sở Thiên Dương hai quả đấm không địch lại bốn tay, người bị thương nặng, tiểu Vũ là cứu mình, lựa chọn thỏa hiệp trở lại tông môn.

"Bách Hoa Cốc, đời này ngươi nếu là ở ngăn trở ta cùng tiểu Vũ, ta liền diệt các ngươi!"

Sở Thiên Dương trong mắt lóe lên một vệt lệ khí.

Đời này, ai phản ta, tất phải giết!

Tiểu Vũ, tiểu Vũ, Hoa Mộng Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Người nhưng là Chân Long sao liền kinh sợ?

Thanh Liên Kiếm Tông Thiên Sơn đình.

Tô Khải trở về cấp tịch tịch Thiên Sơn đình mang đến từng tia sức sống nhiều một mảnh phiền yên.

Ở tĩnh thất tu luyện chính giữa Tô Khải ngồi xếp bằng chân mày khi thì chặt khi thì buông lỏng sắc mặt vừa buồn vừa vui một khắc trước hay lại là trời u ám một giây kế tiếp chính là ánh nắng rực rỡ chói chang Thái Dương nở rộ.

Ước chừng qua ba canh giờ Tô Khải mới phun ra một hơi thật dài tới.

"Hô ——"

"Phương pháp đúng huyền diệu lại có thể như vậy luyện hóa Chân Long tinh huyết."

Tiêu gia Tổ Tiên lưu truyền tới nay Tế Luyện bí thuật so với Cổ Lão truyền thụ cho Tiêu Hòa Hòa còn huyền diệu hơn gấp trăm lần.

Cổ Lão Tế Luyện Chân Long tinh huyết bí thuật còn cần xử nữ nguyên âm tới phụ trợ nếu không sẽ dục hỏa đốt người. Qua Tiêu gia Tổ Tiên lưu truyền tới nay Tế Luyện bí thuật không có chút nào tệ đoạn thậm chí không cần bảo vật phụ trợ cho dù là Tô Khải như cao nhân giới cũng xem thể là đủ rồi.

"Đêm dài lắm mộng ta bây giờ sẽ tới Tế Luyện Chân Long tinh huyết."

Tô Khải trong mắt lóe lên một vạch kim quang trên mặt lộ ra nhao nhao muốn thử hưng phấn.

Từ trong trừ vật giới chỉ xuất ra Chân Long tinh huyết dòng máu màu vàng óng trôi lơ lửng ở giữa không trung Chân Long tinh huyết bên trên tản mát ra uy áp mơ hồ có thể cảm nhận được một tia Chân Long uy nghiêm và ngang ngược.

Chân Long là uy nghiêm và ngang ngược tượng trưng cho dù là ở Chân Long tinh huyết bên trên cũng có thể cảm nhận được một tia uy nghiêm và ngang ngược chân thật.

Tô Khải hai tay đặt ở trên bụng mười ngón tay liền động kết ra một cái huyền diệu pháp quyết há to miệng một cái dùng sức hút một cái đem Chân Long tinh huyết hút vào trong bụng.

Ở Chân Long tinh huyết bị hút vào trong bụng trong nháy mắt Tô Khải bên tai nghe được một tiếng rõ nét Long Ngâm ,dòng máu màu vàng óng nhất thời hóa thành một cái kim sắc tiểu Long rong ruổi ở Tô Khải kỳ kinh Bách Mạch bên trong.

Một cỗ nóng bỏng khí tức từ Tứ Chi Bách Hải bên trên truyền tới ẩm áp thật giống như trong ngày mùa đông suối nước nóng tản ra từng trận hơi nóng.

"Luyện hóa!"

Tô Khải khẽ quát một tiếng dẫn đạo kim sắc tiểu Long tiến vào chính mình trong đan điền.

Kim sắc tiểu Long tiến vào Tô Khải Đan Điền giống như giao long xuất hải được không sông động liên tục phát ra thư âm thanh vang dội Long Ngâm giương nanh múa vuốt thật giống như ở tuyên bố chính mình chủ quyền.

Chân Long tinh huyết vào Đan Điền Tô Khải trên mép treo một vệt nụ cười nhàn nhạt ngay tại hần dự định bước kế tiếp Tế Luyện thời điểm chiếm cứ trong đan điền Phụ Nhạc hư ảnh đột nhiên mở hai mắt ra phát ra rít lên một tiếng.

Này rít lên một tiếng bên trong Tô Khải nghe được khinh miệt nghe được chán ghét mang theo nồng nặc khinh thường giống như ở nói cho Tô Khải.

"Không được mang loại rác rưởi đều tới trong bụng nuốt!"

Phụ Nhạc hư ảnh phen này động tác làm cho Tô Khải sửng sốt một chút còn chưa có lấy lại tinh thần tới liền thấy vốn là chỉ cao khí ngang kim sắc tiểu Long đang đối mặt Phụ Nhạc hư ảnh trong nháy mắt

Kinh sợ!

Giống như chuột gặp mèo kinh sợ! Sợ!

Trên mặt lại lộ ra một vệt sợ hãi.

Sau đó

Xích lưu một tiếng vô cùng lo lắng đất thoát ra Tô Khải Đan Điền.

Tô Khải thấy như vậy một màn khoe miệng nụ cười cứng lại thần sắc sửng sốt tâm lý giống như là bị một đám * vụt qua.

Con bà nó

Ngươi nhưng là Chân Long thể nào kinh sợ!

Tô Khải không nhịn được nghĩ muốn tức miệng mắng to đại ca ngươi nhưng là Chân Long làm sao lại chạy trốn chết.

Coi như ngươi sợ Phụ Nhạc hư ảnh cũng tốt xấu ra sức phản kháng một chút để biểu hiện ngươi ngạo cốt bỏ lại câu lời độc ác rồi bỏ trốn là được nha! .

Chạy trốn tư thế không đúng!

Tô Khải khoe miệng co giật một chút cặp mắt trực lăng lăng tránh lên trước mắt Chân Long tinh huyết đầy mắt thoáng qua vẻ miệt thị. Giống như là đang nói—— ngươi này tên quỷ nhất gan! Ngươi này tên quỷ nhất gan!

"Ngươi đường đường một con chân long lại sợ hãi Phụ Nhạc nói ra ngươi sau này làm sao còn ở Chân Long bên trong giới lẫn lộn!"

Tô Khải lải nhải không ngừng.

"Ta cũng không tin hôm nay luyện không được ngươi!"

Tô Khải cố định trụ kim sắc tiểu Long thân thể

Dùng sức đi đến bên trong cấm tiểu Long thì lại thật giống như gặp phải Đại Ma Vương điên cuồng về phía trước chạy trốn.

Một người một rống nhất thời giăng co từ xa nhìn lại tựa hồ đang kéo co.

"Ta cũng không tin ta không cùng một giọt Chân Long tinh huyết không có biện pháp!"

Tô Khải trong mũi lạnh rên một tiếng trong mắt lóe lên một vệt nghiêm túc.

Tiểu gia nghiêm túc ngay cả mình cũng sẽ sợ run rẩy!

"Tam trâu lực!"

Ba tiếng rõ ràng trâu tiếng bò rống tiếng đột ngột từ trên người Tô Khải bộc phát ra ba đạo Ngưu Ma hư ảnh Gia Trì bên dưới Tô Khải lực lượng nhất thời tăng vọt gấp ba.

"Cho ta đi vào!"

Tô Khải dùng sức trong cơ thể Hồng Hoang lực đem kim sắc tiểu Long xen vào vào bên trong cơ thể kim sắc tiểu Long tựa hồ nhận ra được chính mình khoảng cách Phụ Nhạc càng ngày càng gần trong mắt lại lộ ra một tia Nhân Tính Hóa sợ hãi.

Gào thét một tiếng!

Kim sắc tiểu Long trên thân rồng dấy lên Kim Sắc Hóa Diễm hóa thành một vầng mặt trời vàng óng chiếu sáng cả tỉnh thất tu luyện âm áp kim quang rơi rải trên mặt đất.

"Con bà nó có cần phải như vậy cường liệt sao?"

Thấy Chân Long tinh huyết tự thiêu bị dọa sợ Tô Khải liền vội vàng buông tay trên mặt buồn rầu cực kỳ muốn là mình liều lĩnh muốn luyện hóa Chân Long tinh huyết chỉ sợ sẽ là cả người cả của đều không còn kết quả.

Thấy Tô Khải buông tay kim sắc tiểu Long xích lui một tiếng chui vào Trữ Vật Giới Chỉ sâu bên trong bằng Tô Khải thể nào kêu cũng không chịu mới đi ra.

Thấy Chân Long tinh huyết này tấm nhất gan như chuột bộ dáng Tô Khải trong lòng ác ý suy đoán hàng này trước người có phải hay không bị Phụ Nhạc hóa!

Thấy Chân Long tinh huyết phi thường thức thời rút đi Phụ Nhạc hư ảnh hài lòng nhẹ rên một tiếng.

Tiểu tử gia địa bàn không cho phép người nhúng tay.

Phụ Nhạc hư ảnh hài lòng đánh chạy đoạt chén com Chân Long tinh huyết, một người bá đạo chiếm đoạt Tô Khải Đan Điền. Chân Long tinh huyết cũng mất ý rồi đi Phụ Nhạc Đại Ma Vương xa xa.

Duy chỉ có Tô Khải buồn rầu không thể luyện hóa Chân Long tinh huyết chính mình há chẳng phải là thua thiệt.

Lỗ lớn!

Chính bản thân lần này thành Kim Lăng chuyển đi tới đại thu hoạch chính là Chân Long tinh huyết Thiên Phượng Huyết Thạch cùng với Chân Long Linh Giáp.

Chân Long tinh huyết bị Phụ Nhạc hư ảnh hù dọa chạy bộ kia thụ thương tiểu tức phụ đáng về sợ là mình đời này cũng không có luyện hóa Chân Long tinh huyết khả năng.

Qua Thiên Phượng Huyết Thạch chính mình trong thời gian ngắn không có cách nào Tế Luyện « Phụ Nhạc Kinh » mặc dù huyền diệu nhưng là cũng không thể không nhìn Kỳ Thạch luyện hóa độ khó.

Kỳ Thạch trên bảng hạng phía sau mười tám vị trí Kỳ Thạch trực tiếp có thể Tế Luyện hạng sáu đến mười tám Kỳ Thạch yêu cầu đem « Phụ Nhạc Kinh » tu luyện tới chút thành tựu liền có thể Tế Luyện. Qua Kỳ Thạch trên bảng xếp hạng thứ năm Kỳ Thạch không có chỗ nào mà không phải là Đoạt Thiên Địa tạo hóa mà sống Thần Vật cho dù là « Phụ Nhạc Kinh » cũng phải tu luyện đến đại thành mới có thể Tế Luyện.

Thiên Phượng Huyết Thạch hạng thứ chín Tô Khải yêu cầu đem « Phụ Nhạc Kinh » tu luyện tới chút thành tựu mới có thể Tế Luyện ít nhất trong thời gian ngắn là không có cách nào.

"Hy vọng Chân Long Linh Giáp không để cho ta thất vọng!"

Tô Khải chân nguyên rót vào Chân Long Linh Giáp bên trong rầm rầm một tiếng Chân Long Linh Giáp trên người vàng óng ánh miêng vậy bao trùm ở Tô Khải bên ngoài thân giống như một tầng áo giáp màu vàng óng.

Bánh bao!

Tao khí!

Tô Khải trong lòng không nhịn được oán thầm một tiếng bắc lên Độn Quang đi tới Thiên Sơn đỉnh một nơi đất hoang trên.

"Cho ta xem nhìn Chân Long Linh Giáp người rút cuộc có uy lực!"

Tô Khải đầm ra một quyền sáu âm thanh trâu tiếng bò rống tiếng liên tục vang lên tới dồn dập giống như hòa âm một loại ở trong vùng hoang dã đan vào một chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Kiếm Linh cũng là mặt giá trị khổng

Sáu âm thanh trâu tiếng bò rống tiếng thay nhau vang lên phảng phất trên biển khơi đợt sóng liên miên bất tuyệt. Lục đạo Ngưu Ma hư ảnh bay múa đầy trời thật giống như Thần Ma hạ xuống cuốn lên trận trận Ác Phong.

Oanh một tiếng!

Tô Khải một quyền hạ xuống cứng rắn hơn lại nhiều hơn một đầu dài ba trượng vết nứt hướng xa xa lan tràn đi qua. Vết nứt bên bờ tung bay đến bột màu trắng những thứ này bột màu trắng là cứng rắn nhám thạch chấn thành bụi không lưu lại cặn bã.

Ừc!

Tô Khải không nhận được lẫn cục xương ở cổ họng Mãnh nuốt nước miếng.

Quá mạnh!

Có thể là mạnh!

Chân Long Linh Giáp uy lực vượt xa chính mình tưởng tượng.

Chân Long Linh Giáp trừ có thể cung cấp không tầm thường lực phòng ngự ra lớn nhất công hiệu chính là đối với (đúng) lực lượng Gia Trì.

Lực lượng tăng lớn gấp hai!

Tô Khải vốn là sức mạnh thân thể chỉ có tam trâu lực mặc vào Chân Long Linh Giáp sau khi chính là sáu trâu lực mặt với luyện khí hậu kỳ tu sĩ Tô Khải cũng không chút nào nhìn vào mắt.

Lại... Chân Long Linh Giáp còn không có hạn mức tối đa!

Không có hạn mức tối đa điểm này liền kinh khủng!

Lực lượng tăng lên gấp đôi Linh Giáp xưng là cực phẩm không phải ít. Theo hẳn biết Thanh Liên kiếm môn thì có năm cụ ngay cả Thanh Liên kiếm môn cái này kiếm đạo môn đều có năm cụ như vậy Luyện Thể môn số lượng có thể tưởng tượng biết.

Là không có hạn mức tối đa nhưng là gọi là kinh khủng!

Tiên Thiên tu sĩ sử dụng Linh Giáp ở trong mắt luyện khí tu sĩ như vậy tự có vẻ gân gà. Luyện khí tu sĩ sử dụng Linh Giáp nếu là Trúc Cơ tu sĩ sử dụng hiệu quả liền phi thường yếu.

Chân Long Linh Giáp tối cao giới hạn đặc điểm đủ để cho Tô Khải sử dụng đến Nguyên Anh Kỳ sức mạnh thân thể cũng có thể tăng cường gấp đôi.

Đây mới là Chân Long Linh Giáp kinh khủng nhất phương!

Suy nghĩ ra khúc mắc trong đó Tô Khải cả người trên dưới bắp thịt tất cả đều hưng phấn run rẩy.

Không hổ là Tiêu gia liệu chết cũng phải bảo vệ đi xuống Linh Giáp không phụ lòng "Trần Tộc Chi Bảo" bốn chữ này.

"Uống —— "

Tô Khải nghiêm ngặt quát một tiếng hướng về phía khoảng không liên tục vung ra mấy quyền đầy trời quyền ảnh tại trong hư không bay lượn mỗi một đạo quyền ảnh trên đều có hàm chứa lực lượng kinh khủng luyện khí trung kỳ tu sĩ chạm vào không chết cũng bị thương!

Àm!

Àm!

Àm!

Tiếng nổ Uyển Như mùa hè trời giông tố mãnh liệt liên tiếp ở ngàn trên ngọn núi nổ vang thay nhau vang lên liên miên bất tuyệt.

Thật may Thiên Sơn trên ngọn núi thanh tịnh hẻo lánh chỉ có Tô Khải mỗi người nếu không sợ rằng có lẽ có đệ tử cho là có cường địch đánh tới đây!

Một khắc đồng hồ sau khi niềm vui tràn trề Tô Khải rốt cuộc dừng lại vùng quyền.

Thời không mặt đã sớm bị Tô Khải dày xéo không còn hình người bên trên bùn đất bị lột bỏ thật dày một thước dữ tợn rãnh ngón ngang trải rộng ở trên mặt.

Lực lượng rất cường đại!

Quả đám rất Cương Mãnh!

Là Tô Khải lại không vui!

Cái này phong cách không đúng!

Mình là Kiếm Tu phải làm anh tuấn tiêu sái khí chất xuất trần uyển như sơn dã giữa Tiên Nhân Tiên Khí lượn lờ. Nhưng là mình thật giống như ở liên thể trên đường càng đi càng xa.

Liên hướng về phía chính mình kia Cương Mãnh lực lượng cùng đấu pháp thấy thế nào đều giống như sắt thép kẻ cơ bắp cùng Kiếm Tiên không có một chút điểm quan hệ.

"Coi như môn mặt giá trị đảm đương ta không thể tự cam đoan lạc à!"

Tô Khải thở dài thở ngắn sờ một cái chính mình vốn là bội kiếm vừa đến tay liền bị Tô Khải bá đạo thủ kinh vò thành một cục bột nhão phát ra kẽo kẹt kẽo kẹt thanh âm.

"Xem ra chính mình phải hơn lần nữa tìm một cái bội kiếm coi như là Trọng Kiếm vậy cũng so với kẻ cơ bắp cường!"

Tô Khải gạt đầu một cái mình nhất định muốn tìm một cái Trọng Kiếm không thể lại kẻ cơ bắp trên đường càng chạy càng xa.

Dựng lên một đạo Độn Quang Tô Khải đi tới Kiếm Các, đàn mộc hương xây thành kiếm Các tản ra sâu kín mùi thơm mặc dù không hùng vĩ lại điềm tĩnh thích hợp Không Cốc U Lan mang theo 3 phần Tiên Khí.

"Tiểu Sư Thúc người cũng tới mua bội kiếm?"

Thấy Tô Khải đến Kiếm Các đệ tử liền vội vàng chào đón

Nhiệt tình nói.

Tô Khải khẽ vuốt cằm.

"Thanh kiếm Các nặng nhất kiếm lấy ra cho ta!"

Nặng nhất kiếm?

Kiếm Các đệ tử hơi sững sờ Tiểu Sư Thúc sở thích cùng đệ tử tầm thường thật đúng là bất đồng.

Đệ tử tầm thường mua bội kiếm một loại sẽ chọn sắc bén nhất kiếm bằng không chính là chọn nhẹ nhất nhanh nhất kiếm giống như Tiểu Sư Thúc như vậy mở miệng liền muốn nặng nhất tối chìm bội kiếm còn thật không nhiều thấy.

Kiếm Các đệ tử mang theo 3 phần nghi ngờ đi tới thương khố ánh mắt rơi vào Kiếm Các bên trong là số không nhiều Trọng Kiếm dùng tay áo ở Trọng Kiếm bên trên xoa một chút xóa đi một tầng thật dày tro bụi.

"Tiểu Sư Thúc Kiếm Các bên trong có ba thanh Trọng Kiếm người xem có thích hợp hay không?"

Kiếm Các đệ tử đem ba thanh Trọng Kiếm đặt ở Tô Khải trước mặt sau đó nhiệt tình cho Tô Khải giới thiệu.

"Tiểu Sư Thúc này thanh thứ nhất Trọng Kiếm được đặt tên là Hắc Vân kiếm xuất từ luyện kiếm sư tay dùng năm mươi kg Hắc Vân thạch hợp với rất nhiều kim loại hiếm chế tạo thành nặng một trăm tám mươi tám cân không phải là lực cánh tay kinh người người không thể sử dụng."

Kiếm Các đệ tử phi thường thân thiết nhắc nhở Tô Khải rất sợ Tô Khải không có sắp tới Vân Kiếm nhắc tới rơi mặt mũi.

"Một trăm tám mươi tám cân quá nhẹ!"

Tô Khải nhỏ giọng lầm bầm một câu bên phải tay nắm chặt Hắc Vân kiếm chuôi kiếm ngay cả một phần khí lực cũng không có sử xuất ra Hắc Vân kiếm liền bị Tô Khải nhắc tới nhẹ nhõm.

"Quá nhẹ! Quá nhẹ!"

Kiểm Các đệ tử thấy Tô Khải cử trọng nhược khinh nhẹ nhàng thoái mái liền cầm lên bản thân muốn hai tay ôm lại Hắc Vân kiếm miệng há thật to.

"Nếu Tiểu Sư Thúc ngươi cảm thấy Hắc Vân kiếm không đủ nặng không ngại thử một chút Trọng Thủy kiếm. Trọng Thủy kiếm dùng biển sâu trăm ngàn chế tạo thành mũi kiếm chỗ có bí pháp Gia Trì tôn thương người lúc Âm Hàn Chi Khí sẽ từ vết thương chỗ truyền vào bên trong cơ thể người tội nhẹ..."

Kiểm Các đệ tử lời mới nói nửa đoạn Tô Khải liền chờ đến không nhìn được một tay giơ lên Trọng Thủy kiếm tùy ý quơ múa mấy cái như cũ cảm giác quá nhẹ.

"Đổi lại một cái!"

Kiểm Các đệ tử ánh mắt trực lăng lăng đối với Tô Khải kinh người lực cánh tay hôm nay cũng coi như thấy được.

Ai nói Tiểu Sư Thúc là dựa vào mặt ăn cơm tiểu bạch kiếm?

Là ai tung tin vịt?

Tiểu Sư Thúc bằng vào này kinh người lực cánh tay ở môn bên trong thì có chỗ đứng.

Kiểm Các đệ tử trong lòng oán thầm mấy câu xuất ra cuối cùng một thanh Trọng Kiếm.

Chuôi này Trọng Kiếm toàn thân ngăm đen tản ra nhàn nhạt u quang thô thô nhìn một cái giống như trong đêm tối u linh.

"Tiểu Sư Thúc chuôi này U Minh Kiếm là Lâm trưởng lão chém chết một tên Tà Tu sau đó lấy được nghe nói tên kia Tà Tu đồng dạng là lực cánh tay kinh người giỏi Trọng Kiếm chi đạo. Chuôi này U Minh kiếm huy vũ vừa nhanh vừa mạnh cho Lâm trưởng lão mang đến không ít phiền toái."

Nghe Kiểm Các đệ tử phen này thối phồng Tô Khải đối với (đúng) u minh kiếm dâng lên từng tia mong đợi hy vọng U Minh kiếm không nên để cho chính mình thất vọng.

Tô Khải trong tay ở u minh kiếm trên chuôi kiếm nhẹ nhàng nhắc tới phát hiện u minh kiếm cùng trước hai cái Trọng Kiếm rất bất đồng tổng số rõ ràng không cùng một cấp bậc bên trên. Lại thi triển 3 phần khí lực Tô Khải mới đưa u minh kiếm cầm lên.

"Tiểu Sư Thúc chuôi này u minh kiếm là có thích hợp hay không?"

Thấy Tô Khải cầm lên u minh kiếm lúc đó có nhiều chút dừng lại không giống trước như vậy dễ dàng Kiểm Các đệ tử khóe miệng lộ ra từng tia nụ cười.

U minh kiếm rốt cuộc phải bị bán ra ngoài!

U minh kiếm cái này ngốc đại cá tử tử bị Lâm trưởng lão gửi bán ở kiếm trong các sau đó không người vắn tân hết lần này tới lần khác còn chiếm theo không ít phương đề cho Kiểm Các đệ tử phiền não trong lòng.

Nếu là Tiểu Sư Thúc mua đi U Minh kiếm vừa vặn cho tự mình giải quyết cái phiền toái này.

Là sau một khắc Kiểm Các đệ tử nụ cười trên mặt liền động lại.

Keng một tiếng!

Tô Khải tay cầm u minh kiếm nặng nề đi lên bỏ một cái u minh kiếm hòa diện bên trên tấm đá xanh va chạm ra một trận kịch liệt tia lửa tia lửa văng khắp nơi.

Sau đó... Sau đó...

Ừc một tiếng!

Kiểm Các đệ tử hung hăng nuốt một bãi nước miếng hần không nhìn được xoa một chút con mắt lại thấy u minh kiếm cong.

Kiểm Các bên trong nặng nhất Trọng Kiếm ở Tiểu Sư Thúc một đòn bên dưới lại cong hiện ra một đạo Tàn Nguyệt bộ dáng có thể thấy Tiểu Sư Thúc thi triển lực lượng rốt cuộc có bao nhiêu kinh khủng.

"Không được hay lại là quá nhẹ!"

Tô Khải mặt đầy thất lạc lắc đầu một cái.

Ước chừng qua tốt mấy hơi thở Kiếm Các đệ tử mới từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại lắm bả nói nhỏ mặt đầy cười khở.

"Tiểu Sư Thúc kiểm các bên trong các bộ kiểm đều là hàng thông thường sợ là vào không được ngươi pháp nhãn ngươi không ngại đi Kiểm Trì thử vận khí một chút."

Tò Khai than nhẹ một tiếng Kiếm Các bên trong bội kiếm là mặt hàng gì trong lòng của hấn Tự Nhiên rõ ràng chẳng qua là ôm có một tí tia (to) ảo tưởng a.

Rời đi Kiểm Các Tô Khải đi tới Kiểm Trì.

Nếu là hỏi Thanh Liên kiểm nơi bảo kiểm nhiều nhất không nghi ngờ chút nào chính là Kiểm Trì.

Kiểm Trì bên trong không chỉ là bảo kiểm càng là danh kiểm.

Vì danh kiểm xông ra danh tiếng bảo kiểm mới xứng đáng được cho danh kiểm.

Kiểm Trì bên trong mỗi một chuỗi danh kiểm cũng đã từng nắm giữ qua chủ nhân.

Anh hùng tri mộ bảo kiếm bất hủ kiếm môn cao nhân tiền bối sau khi tọa hóa không ít lựa chọn đem chính mình bội kiếm ở lại Kiếm Trì lặng lẽ đợi người hữu duyên.

Kiểm Trì bên trong danh kiểm không có chỗ nào mà không phải là sinh ra Kiểm Linh càng là ghi lại tiền bối tu sĩ truyền thừa. Lấy được Kiểm Trì bên trong một thanh danh kiểm là từng cái Thanh Liên kiểm đệ tử mơ mộng.

Nếu như nói Kiểm Các bên trong bảo kiểm là một cái toàn bộ trò chơi mới tài khoản như vậy Kiểm Trì bên trong danh kiểm chính là miễn cấp tài khoản đủ loại cực phẩm trang bị tất cả đều đầy đủ hết thoải mái bay lên.

Là nhân tuyển kiếm hay là kiếm chọn người!

Muốn có được danh kiểm thừa nhận cũng không phải là dễ dàng như vậy.

Tô Khải ở Kiểm Trì bên trong hành tẩu phóng tầm mắt nhìn tới tràn đầy danh kiểm nhưng là lại không có hấn Trong lòng bảo kiểm.

Thanh Liên kiểm bên trong lựa chọn Trọng Kiếm chi đạo tu sĩ rất ít có thể xông ra danh tiếng lưu lại truyền thừa Trọng Kiếm tu sĩ vậy thì càng ít.

Cho đến ở Kiểm Trì sâu bên trong Tô Khải mới tìm được một thanh Trọng Kiếm.

Là... Chuôi này Trọng Kiêm thật là xấu xí!

Kiểm là trong binh khí quân tử bề ngoài cho dù không xuất chúng nhưng là tuyệt đối sẽ không kém.

Là dấp dấp xấu như vậy kiểm Tô Khải hay lại là lần đầu thấy.

Chuôi này Trọng Kiểm toàn thân đen nhánh một chút sáng bóng cũng không có không có một tí kim loại cảm nhận phản giống như là than đá như thế xấu xí không sót mấy. Mấu chốt nhất là chuôi này Trọng Kiểm mặt ngoài còn không bằng phẳng gập ghềnh không có chút nào mỹ cảm có thể nói.

Xấu xí đại hắc!

Mở mang hiểu biết!

Bảo kiếm còn có thể chế tạo thành xấu như vậy không biết vì kia luyện kiếm sư có cá tính như vậy.

Tô Khai tay ta ở trên chuôi kiếm không có cảm nhận được chút nào linh khí giống như trong tay mình Trọng Kiếm liền là một khối bình thường than đá.

"Lên !"

Tô Khải khê quát một tiếng phát hiện này xấu xí đại hắc phân lượng thật đúng là không nhẹ cách xa ở u minh kiếm trên. Tô Khải ước chừng sử dụng chín phần khí lực mới đưa xấu xí đại hắc giờ lên.

Hô —

Hô ———

Hô ———

Tô Khải đem xấu xí đại hắc quơ múa phát ra từng trăn không khí tiếng nổ ùng ùng thanh âm thật là thống khoái.

"Là ai đem lão phu đánh thức?"

Trong ngủ mê Kiếm Linh dần dần tỉnh lại thấy gần trong gang tấc Tô Khải một bộ thịnh thế mỹ mạo nhìn thật thuận mắt.

"Thiếu niên ngươi đã đem lão phu đánh thức có thể chuẩn bị xong tiếp nhận lão phu khảo nghiệm?"

"Thông qua khảo nghiệm thiếu niên ngươi liền có thể có được Lão Chủ Nhân lưu lại truyền thừa..."

Kiếm Linh đem Thần Niệm rơi vào Tô Khải trên người chỉ liếc mắt nhìn nhất thời ánh mắt thì trở nên.

"Bực này nhục thân cường độ lại so với cùng lúc Lão Chủ Nhân mạnh hơn... Tốt một khối lương tài mỹ ngọc... Ho khan khục... Khó trách có thể đánh thức lão phu..."

Kiếm Linh thanh âm càng ngày càng yếu ớt đến cuối cùng giống như văn một một loại không nghe rõ.

"Khục khục —— thiếu niên Bồn Tọa nhìn ngươi thịnh thế mỹ mạo đột nhiên cảm thấy không cần khảo nghiệm ngươi. Lão Chủ Nhân truyền thừa rơi vào tay của ngươi ngàn vạn lần không nên đọa Lão Chủ Nhân danh tiếng!"

Kiếm Linh mặt đầy ổn định mặt không đỏ tai không đỏ vừa nói.

Thịnh thế mỹ mạo!

Từ đầu đến cuối biến chuyển cũng quá lớn!

Quả nhiên Kiếm Linh cũng là mặt giá trị khổng!

Tô Khải khinh miệt khinh bỉ liếc mắt tiện tay đem xấu xí đại hắc ném ra.

Oanh một tiếng!

Xấu xí đại hắc rơi âm âm bên trên ở trên mặt đập ra một cái hố to.

Kiếm Linh trong lúc nhất thời ngu dốt!

"! Thiếu niên ngươi chẳng lẽ không muốn Bồn Tọa sao?"

Tô Khải phun một cái lộ ra khinh thường ánh mắt.

"Ngươi quá xấu! Cùng với ngươi sẽ kéo thấp ta mặt giá trị!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Rốt cuộc tìm được tổ chức

"Sẽ kéo thấp ta nhan giá trị!"

Tô Khải mà nói nhất thời để cho kiếm linh mộng bực!

Thiếu niên ta đầu gì cũng là kiếm linh ta có thể là có Lão Chủ Nhân truyền thừa đối với (đúng) tiền bối tu sĩ truyền thừa ngươi phải có cơ bản nhất xem trọng.

Kiếm linh thẳng tắp nằm ở bên trên ngồi chờ Tô Khải hồi tâm chuyển ý nhưng là cho đến Tô Khải bóng lưng biến mất ở hán mi mắt Tô Khải cũng không có chút nào hồi tâm chuyển ý dấu hiệu.

Gấp!

Kiếm linh gấp!

Chính mình thật vất vả gặp phải bức này lương tài mỹ ngọc có thể thừa kế Lão Chủ Nhân truyền thừa há có thể bỏ qua cho!

"Hừ —— ta cũng không tin cảm đồ không biết một mình ngươi tiểu gia hòa!"

Dứt lời Trọng Kiếm hóa thành một tia ô quang hướng Tô Khải đuổi theo.

"Thiếu niên ngươi chờ ta một chút!"

"Ta tới cấp cho ngươi đưa truyền thừa!"

Thấy Trọng Kiếm thí diên thí diên đuổi theo Tô Khải mặt đầy ghét bỏ.

"Cách ta xa một chút!"

Tô Khải một cước đá vào nặng trên thân kiếm đem Trọng Kiếm đạp lật lăn lộn mấy vòng.

Ô ——

Ô ——

Kiếm linh trong lòng ủy khuất à!

Khác (đừng) kiếm linh tìm tới truyền nhân sau khi những thứ kia truyền nhân cái nào không phải là coi Kiếm Linh là Thành gia gia như thế cung bưng trà đưa nước một mực cung kính.

Chính mình mệnh khổ à lại gặp phải như vậy một cái truyền nhân.

Lại bị truyền nhân ghét bỏ đáng ghét quá xấu.

Đáng ghét quá xấu cũng không phải là tự ta có thể quyết định.

Nội này kiếm linh kiên quyết không biết vác!

Ta lớn lên là xấu xí nhưng là ta rất lợi hại!

Phanh ——

Phanh ——

Phanh ——

Vật nặng rơi thanh âm ở kiếm môn trong ao liên tiếp thay nhau vang lên thật lâu không ngừng.

Xấu xí đại hắc mặc dù xấu xí điểm nhưng là nhận tính mười phần nhận định sự tình liền tuyệt sẽ không dễ dàng buông tha.

Đến cuối cùng Tô Khải cảm thấy pháp cũng liền bằng xấu xí đại hắc đi theo chính mình mang theo một cái tiểu theo đuôi đi ở kiếm môn trong ao.

Suốt năm canh giờ Tô Khải đem trọn cái Kiếm Trì tất cả đều đi một lần vẫn không có tìm tới Tâm Nghi Trọng Kiếm.

Dường như thí sinh thích hợp không đúng là kiếm môn chọn chỉ còn lại xấu xí đại hắc.

Thấy Tô Khải đi dạo hết toàn bộ Kiếm Trì cũng không có tìm được Tâm Nghi Trọng Kiếm xấu xí đại hắc không khỏi ngạo kiêu nhếch lên tiểu đuôi giống như khát vọng lấy được chủ nhân vuốt ve tiểu cầu cầu.

"Nhanh chọn ta!"

"Nhanh chọn ta!"

Thấy xấu xí đại hắc kia mặt đầy được nước Tô Khải trong lòng khí sẽ không đánh một nơi ra.

"Muốn làm ta bội kiếm không chút bản lĩnh cũng không tin!"

Kiếm linh nghe Tô Khải mà nói kích động thân kiếm cũng run rẩy.

"Bồn Tọa cái gì cũng không nhiều chính là bản lĩnh nhiều."

"Thiếu niên ngươi có thể nhìn tốt Bồn Tọa tiếp theo thí triển nhưng là kinh thiên Khiếp Quỷ Thần tuyệt học. Ngươi ước chừng phải đứng ngay gần chỗ kinh ngạc hơn xuống đập đầu đến tiến lên!"

Thân kiếm chợt lóe Trọng Kiếm trùng thiên đã dậy một đạo kiếm khí phun ra nuốt vào ra bước ngang qua bầu trời.

Đạo kiếm khí này cũng không sắc bén cũng không nhanh tốc độ nhưng là lại làm cho người ta một loại cảm giác dày nặng phảng phất đối mặt với son nhạc nguy nga cao vút trong mây tiêu đề cho người trong lúc lơ đãng tâm sinh kính sợ.

"Thiếu niên Bồn Tọa tuyệt học nhưng?"

"Bồn Tọa biết Thiếu niên dùng xem không hiểu đề cho ta thật tốt chỉ điểm nguoi "

Tô Khải bấu môi một cái khinh thường vừa nói.

"Không phải là Sơn Nhạc kiếm ý sao? Có cái gì không tương!"

Tô Khải không chút lưu tình mà nói đề cho dương dương tự đắc kiếm linh thiếu chút nữa từ trên trời rơi xuống tới mặt đầy bị phản.

Cái gì gọi là không phải là Sơn Nhạc kiếm ý sao?

Nghe vào Sơn Nhạc kiếm ý rất kém cỏi như thế!

Dẫu gì vốn sơn nhạc kiếm ý cũng là Đại Ngũ Hành kiếm ý nghiền ép phổ thông Ngũ Hành Kiếm ý.

Kiếm ý phân cho làm trụ cột Ngũ Hành Kiếm ý cùng Đại Ngũ Hành kiếm ý cơ sở Ngũ Hành Kiếm ý chỉ là Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm loại kiếm ý là Tu Tiên Giới thường thấy nhất cũng dễ dàng nhất cảm kiếm ý bởi vì cũng được gọi là Tiểu Ngũ Hành kiếm ý.

Đại Ngũ Hành kiếm ý là từ nhỏ Ngũ Hành Kiếm ý bên trong biến dị tới vô luận là uy lực hay lại là linh ngộ độ khó đều vượt xa Tiểu Ngũ Hành kiếm ý.

Kiếm linh buồn rầu chính mình kiêu ngạo Sơn Nhạc kiếm ý ở Tô Khải trong miệng thì trở thành chỉ thường thôi.

"Kỳ Sơn Nhạc kiếm ý ta cũng đã biết!"

Tô Khải nhàn nhạt nói một câu Thuyết Kiếm linh sừng sốt một chút.

Bên phải tay nắm chặt chuôi kiếm vung về phía trước một cái kiếm linh nhất thời cảm giác một cỗ hùng hậu giống như núi cao kiếm ý từ trên người Tô Khải phun trào khỏi tới.

Đây là Sơn Nhạc kiếm ý!

Kiếm linh con mắt tròn thật lớn xuống thiếu chút nữa dập đầu đến bên trên.

Thật là Sơn Nhạc kiếm ý lại so với chính mình kiếm ý càng Tinh Thuần càng hùng hậu.

Trời ạ!

Đây thật là người sao?

Này rõ ràng liền là yêu nghiệt!

Kiếm linh toàn thân hưng phấn run rẩy này chính là mình chủ nhân! Ta nhận định Thiếu niên nguoi chạy cũng chạy không thoát!

Cầm Sơn Nhạc kiếm ý khó khăn sao?

Không khó!

Bản chất mà nói kiếm ý cũng là chân ý một loại.

Dùng kiếm đem chân ý thì triển ra chính là kiếm ý; dùng quả đấm đem chân ý thì triển ra chính là Quyền Ý; dùng đao đem chân ý thì triển ra chính là Đao Ý.

Tô Khải lấy được Phụ Nhạc Chân Nhân truyền thừa Sơn Nhạc chân ý đã sớm lĩnh ngộ kiếm pháp Tự Nhiên càng không thiếu duy chỉ có không cách nào dùng kiếm pháp đem Sơn Nhạc chân ý thì triển ra.

Sơn Nhạc chân ý cùng kiếm pháp giống như hai khối bính đồ Tô Khải đã nắm giữ nhưng là không có cầm khiếu môn đem hai người kết hợp với nhau.

Vừa mới kiếm linh thi triển Sơn Nhạc kiếm ý nhất thời đề cho Tô Khải sờ tới khiếu môn cầm Sơn Nhạc kiếm ý Tự Nhiên cũng liền nước chảy thành sông.

"Nguoi còn có bản lĩnh gì?"

Kiểm linh sắc mặt đỏ lên ghen thật lâu biệt xuất một câu.

"Bồn Tọa sẽ còn ba chiêu kiếm pháp Thiếu niên ngươi có thể nhìn được!"

"Chiêu thứ nhất được đặt tên là 'Trần' ; chiêu thứ hai được đặt tên là 'Băng' ; chiêu thứ ba được đặt tên là 'Diệt' ."

Kiểm linh đắc ý đem Lão Chủ Nhân tự nghĩ ra ba chiêu ở Tô Khải trước mặt thi triển ra.

Trần thức lực nếu thiên quân trấn áp vạn vật; băng thức bùng nổ kinh khủng núi lửa phun trào; diệt thức diệt tuyệt ngày giam cầm thời không.

Tô Khải nhìn xong kiếm linh thi triển tam đại kiếm chiêu trước mắt không khỏi sáng lên.

Không hổ là Kiếm Trì bên trong danh kiếm truyền thừa nổi nhưng bất phạm.

Này tam đại kiếm chiêu Tô Khải nhìn một cái liền nhưng bọn họ đều mở lớn đại hợp chiêu thức phi thường thích hợp bản thân tới thi triển.

Bất quá xấu xí đại hắc vốn là chủ nhân cũng là một lười nhác mặt hàng gọi là cũng quá mưu đồ sẽ dùng một chữ.

"Thiếu niên ta đem chiêu thứ nhất 'Trần' bí quyết lên lên nói cho ngươi biết ngươi cũng không nên truyền đi "

Kiểm linh nói được nửa câu đột nhiên thật sự muốn bị kẹp lại cổ họng cũng không nói một câu nào nữa.

Hắn thấy cái gì?

Kiểm linh dùng sức xoa một chút con mắt mặt đầy không tưởng tượng nổi mình là không phải là ngủ say quá lâu sinh ra ảo giác.

"Trần!"

Trọng Kiếm ở Tô Khải trong tay nặng nề đè một cái phía dưới không khí phảng phất bị lực lượng cực lớn phát ra chói tai tiếng xé gió đinh tai nhức óc.

Bên trên cứng rắn nham thạch rõ ràng thân kiếm cũng không có rơi nhưng là một tầng thật dày nham thạch không biết hiện nay hóa thành bột màu trắng chương hiển vừa mới một chiêu kia lực lượng khủng bố cỡ nào.

"Diệt!"

Tô Khải thi triển xong "Trần" một chiêu này sau đó nóng lòng thử một lần bắt đầu thi triển chiêu thứ hai "Băng" .

"Thiếu niên không thể!"

Kiểm linh mặt đầy cuồng cuồng vừa nói.

"Trần thức là Lão Chủ Nhân Luyện Khí Kỳ sáng chế Thiếu niên dùng thiên tư tươi đẹp mặc dù còn chưa bước vào Luyện Khí Kỳ nhưng là lực cánh tay kinh người thi triển ra độ khó không lớn."

"Băng thức là Lão Chủ Nhân Trúc Cơ Kỳ sáng chế Thiếu niên ngươi chính là lực cánh tay kinh người đi nữa cũng không khả năng ở phía trước ngày kỳ thi triển ra "

Kiểm linh mà nói vẫn là còn chưa nói hết liền bị kẹp lại cổ họng một cái âm tiết cũng phát hành đi ra.

Băng thức lại bị thi triển ra.

Mặc dù ít năm thật giống như có chút thoát lực bất quá bất quá

Kiểm linh đã không biết lấy cái gì từ ngữ để hình dung thiếu niên trước mắt chỉ hy vọng Lão Chủ Nhân nhanh lên một chút phái một cái khác vệ đạo sĩ tới cắt kỹ cái yêu nghiệt này!

"Kia diệt thức là thời kỳ nào sáng tạo ra?"

"Kết Đan Kỳ!"

"Y theo Thiếu niên ngươi kinh người lực cánh tay hắc hắc ở Trúc Cơ Kỳ chính là thi triển ra!"

Tô Khải bĩu môi một cái.

"Trúc Cơ? Phải dùng tới phiên toái như vậy sao?"

"Luyện khí đủ để!"

Này tam đại kiếm chiêu không có gì kỳ xảo thuần túy chính là dùng lực lượng đè người sử dụng sức mạnh thân thể đạt tới thi triển yêu cầu thi triển ra phi thường dễ dàng.

"Thiếu niên làm người không thể cuồng vọng như vậy sẽ "

"Ngu xuẩn!"

Tô Khải nghiêm ngặt quát một tiếng.

Tô Khải tức miệng mắng to thanh kiếm linh mẫn trong lúc nhất thời ngu dốt.

Chính mình làm gì sai chuyện?

Thấy kiếm linh ngăn người tại đó Tô Khải không nhận được chỉ điểm cái này đáng yêu ngu xuẩn kiếm linh.

"Còn nói Thiếu niên còn không mau đổi lời nói chủ nhân!"

Kiếm linh nhất thời mừng rỡ đáng tiếc hắn không có thân thể nếu không nhất định sẽ lộ roi đầy mặt.

Chính mình rốt cuộc tìm được tổ chức!

Quá cực khổ!

"Kiếm linh bái kiến chủ nhân!"

Kiếm linh hưng phấn thiếu chút nữa không nhận được gào khóc hô gọi ra.

"Đáng yêu ngu xuẩn"

"Không thấy chủ nhân mệt mỏi mà! Chẳng lẽ thân là kiếm linh ngươi liền không có gì biểu thị?"

Kiếm linh đảo tròn mắt một vòng lập tức nói: "Chủ nhân mệt mỏi kiếm linh chờ chủ nhân ngươi trở về!"

"Khục khục —— làm ngươi xấu như vậy tọa giá ta mặt mũi hướng nơi nào đặt?"

"Chủ nhân kia ngươi "

"Còn không mau một chút trở về cho ta châm trà bụng nước hơn nữa chuẩn bị xong nước tắm. Giống như ngươi vậy không có ánh mắt kiếm linh khó trách không có ai muốn ngươi!"

Kiếm linh hai mắt lưng tròng.

Bảo bảo tâm lý khổ nhưng là bảo bảo không nói!

Nhà khác kiếm linh lựa chọn chủ nhân sau khi đều là đi làm đại gia tác uy tác phúc.

Tự lựa chọn kiếm linh đó là đi làm người làm phải đem chủ nhân phục vụ béo trắng.

Trong lòng ủy khuất kiếm linh đem trong lòng bị phản hóa thành tràn đầy động lực gào thét một tiếng hướng Thiên Sơn đỉnh bắn nhanh đi.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Truyền Công Tiểu Sư Thúc

Mấy ngày kế tiếp bên trong Tô Khải sai sử đáng yêu ngu xuẩn kiếm linh sai sử ghiền châm trà bụng nước sửa sang lại ổ chăn hồn nhiên đem kiếm linh trở thành thị nữ đối xử đáng tiếc không thể bồi ngu.

Li!

Một tiếng thanh thúy Hạc Minh từ đằng xa truyền tới nhưng là ở một tiếng này ngẩng cao Hạc Minh bên trong Tô Khải nghe được từng tia gấp gáp cùng thờ hồn hèn.

Mở cửa phòng Tô Khải thấy chân đạp Bạch Hạc Đông Phương Minh Nguyệt toàn thân áo trắng tiêu sái phiêu dật Uyển Như truy lạc Phàm Trần Tiên Tử. Nhưng là dưới chân Bạch Hạc lông chim có chút hỗn loạn phá hư hút bụi khí chất.

"Minh Nguyệt Sư Diệt nữ người hôm nay thế nào có rảnh rỗi tới ta đây!"

Tô Khải cười khanh khách vừa nói.

Đông Phương Minh Nguyệt nghe được Tô Khải gọi nàng Sư Diệt nữ sắc mặt nhất thời cứng đờ.

"Sư tôn xin người đi Lôi Trạch đình một chuyến!"

Đông Phương Minh Nguyệt sắc mặt lạnh như băng vừa nói.

Qua sông rút cầu!

Tả ma giết lửa!

Thò tử cầu phanh!

Tri ân không báo!

Tô Khải trong lòng nhỏ giọng oán thăm mấy câu.

Tìm chính mình đi thành Kim Lăng từ hôn thời điểm há mồm Tiểu Sư Thúc ngậm miệng Tiểu Sư Thúc miệng ngọt cực kì. Chờ đến lui thành hôn liền một cước đá văng chính mình biến thành ngay cả gọi cũng không có người xa lạ.

Tô Khải con người quay tit một vòng tâm lý suy nghĩ phải cho Đông Phương Minh Nguyệt chuẩn bị một món lễ lớn trọng chấn Sư Thúc cương.

"Nếu Nhị Sư Huynh vội vã thấy ta Minh Nguyệt Sư Diệt nữ người liền chở ta đoạn đường!"

Đông Phương Minh Nguyệt sắc mặt càng cứng ngắt mặc dù trong lòng không muốn Tô Khải ngồi lên chính mình Bạch Hạc nhưng là cũng nghĩ không ra lý do để phản bác không thể làm gì khác hơn là ngầm thừa nhận Tô Khải cử động.

Tô Khải chân đạp Bạch Hạc Bạch Hạc nâng lên cao ngạo đầu bất mãn nghiêm ngặt quát một tiếng ở Đông Phương Minh Nguyệt trấn an bên dưới mới bay vào không trung.

"Minh Nguyệt Sư Diệt nữ ta xem người Bạch Hạc lông chim có chút lộn xộn à!"

Tô Khải thuận miệng nói một câu.

Đông Phương Minh Nguyệt trong mũi lạnh rên một tiếng.

"Tới Thiên Sơn đình trên đường gặp phải một vệt bóng đen thiếu chút nữa đụng vào Tiểu Bạch trên người!"

"Kia Minh Nguyệt Sư Diệt nữ người cũng phải cẩn thận Thiên Sơn đình gần đây có Dã Cầu qua lại vậy cũng đủ điên lên có thể hung!"

Dã Cầu!

Nghe Tô Khải giải thích Đông Phương Minh Nguyệt trên trán toát ra ba cái khối đen.

Dã Cầu có thể bay?

Lại Phi còn nhanh hơn Tiểu Bạch?

Thấy Đông Phương Minh Nguyệt bộ dáng này Tô Khải trong lòng cười thâm.

Nếu là hần không có đoán sai mà nói Đông Phương Minh Nguyệt gặp phải đạo hắc ảnh kia chính là khắp núi tán loạn đáng yêu ngu xuẩn kiếm linh.

Đáng yêu ngu xuẩn kiếm linh có lẽ là ngủ say quá lâu sau khi tỉnh lại vừa ở không chính là khắp núi tán loạn nếu là mình không biết kêu gọi hần cũng không thấy được bóng hần.

"Minh Nguyệt Sư Diệt nữ người không tin? Người xem kia con chó hoang lại tới!"

Vừa nói Tô Khải chỉ chỉ hướng đông nam

Đông Phương Minh Nguyệt hướng Tô Khải ngón tay chỉ phương hướng nhìn quả nhiên thấy một vệt bóng đen bắn nhanh tới tốc độ nhanh chỉ lát nữa là phải đụng vào Tiểu Bạch trên người.

Một tiếng nổ ầm!

Nhọn tiếng xé gió xẹt qua chân trời.

Chờ đến Đông Phương Minh Nguyệt kịp phản ứng bóng đen lau qua bả vai nàng gào thét qua cuồng bạo kinh phong đem Đông Phương Minh Nguyệt thậm chí thổi lệch.

Tô Khải tay mát lạnh lẹ một cái ôm chầm Đông Phương Minh Nguyệt eo thon đưa nàng thân thể phù chính lữ lữ mùi thơm xủ từ chui vào Tô Khải trong lỗ mũi.

Kinh hồn một khắc Đông Phương Minh Nguyệt lồng ngực khởi khởi phục phục ước chừng qua tốt mấy hơi thở mới từ kinh hồn bên trong trở lại đi lên thấy Tô Khải An Lộc Sơn móng vuốt thả tại chính mình thon thả bên trên sắc mặt khí một mảnh trắng bệch.

"Buông tay!"

"Minh Nguyệt Sư Diệt nữ nguoi nói cái gì? Nơi này gió quá lớn ta không nghe rõ!"

Đông Phương Minh Nguyệt chứng trần khí ngực miệng phập phồng phập phồng sóng mãnh liệt.

Tô Khải tỏ rõ liền là cố ý!

Đông Phương Minh Nguyệt cắn chặt môi đỏ mọng.

"Tiểu Sư Thúc nguoi nhanh lên một chút buông tay!"

Tô Khải cười hắc hắc.

"Minh Nguyệt Sư Diệt nữ thân là sư thúc

Ta có nghĩa vụ bảo vệ nguoi an toàn. Nếu là nguoi ở Thiên Sơn đỉnh bị thương ta thế nào hướng Nhị Sư Huynh giao phó."

"Nguoi xem kia con chó hoang lại tới!"

Đông Phương Minh Nguyệt quay đầu nhìn lại quả nhiên thấy đạo hắc ảnh kia lần thứ hai hướng nàng bắn nhanh tới thật giống như cùng nàng có thù oán.

Hô ——

Lần này bóng đen mặc dù không có lau qua bả vai qua nhưng là mang theo kinh phong lại so với trước kia càng mãnh liệt khí lăng trận trận đem Đông Phương Minh Nguyệt có lỗi có lỗi thân thể mềm mại đẩy vào Tô Khải trong ngực.

Mỹ nhân vào ngực hương phong trận trận ngay cả Tô Khải Ma đều có không già cử động.

"Minh Nguyệt Sư Diệt nữ nguoi chớ sợ kia con chó hoang trở lại mà nói ta giúp nguoi đánh nó!"

Xa xa kiếm linh nghe được Tô Khải mà nói mặt đầy chua cay lệ.

Chủ nhân không phải là nguoi để cho ta tới dọa một chút Đông Phương Minh Nguyệt sao?

Nguoi qua sông rút cầu!

Đông Phương Minh Nguyệt khí đến sắc mặt trắng bệch lạnh như băng phun ra một câu.

"Không cần!"

Vừa nói Đông Phương Minh Nguyệt không chế Bạch Hạc Phi nhanh rời đi Thiên Sơn đỉnh phạm vi.

Đáng tiếc Thiên Sơn đỉnh quá nhỏ Bạch Hạc trong nháy mắt liền phi độn xuất thiên đỉnh núi để cho Tô Khải không có cơ hội mới hạ thủ một lần.

Lôi Trạch đỉnh.

"Nhị Sư Huynh gần đây có mạnh khỏe?"

Thấy Tô Khải đến Điền Nhất Phàm hi mũi trợn mắt.

"Không được!"

"Phi thường không được!"

"Người khác tiếp tục ta Đồ Long đỉnh liền đồ thừa không trả , ngươi nói ta tâm tình được không?"

Tô Khải sờ mũi một cái mặt đầy lúng túng.

"Khục khục sư đệ ta không phải là quên sao?"

Tô Khải không cam tâm không tình nguyện đem Đồ Long đỉnh trả lại cho Điền Nhất Phàm.

Bảo bối à!

Đáng tiếc ngươi phải đi!

Đồ Long đỉnh danh bất hư truyền.

Nếu là không có Đồ Long đỉnh Thu Vực Sơn Mạch Tô Khải cũng giết không biết Thanh Giao.

"Đừng hâm mộ đừng tưởng rằng sư huynh ta không biết trên tay ngươi có Chân Long tinh huyết!"

Điền Nhất Phàm thấy Tô Khải kia mặt đầy thèm thường đáng vẽ tức giận vừa nói.

"Đồ Long đỉnh phương pháp luyện chế cùng tài liệu đều là hàng thông thường sắc chỉ có Long Huyết khó tìm. Ngươi bây giờ trong tay có Chân Long tinh huyết sợ hãi Tề Luyện không biết Đồ Long đỉnh sao?"

Tô Khải cười hắc hắc mặc dù mình có Chân Long tinh huyết nhưng là bảo bối ai sẽ ngại nhiều.

"Sư huynh ngươi lần này mời ta tới sẽ không liền vì giết Long đỉnh chút chuyện nhỏ này đi!"

Điền Nhất Phàm thu hồi trên mặt nụ cười mặt đầy nghiêm nghị.

"Triều Dương vườn trước mắt còn thiếu một vị Truyền Công đệ tử vốn nên là đến phiên ta Lôi Trạch đỉnh ra người. Nhưng là môn hạ ta mấy tên đệ tử không phải là đi ra ngoài Du Lịch chính là đang bế quan cho nên tới thật là phiên phúc sư đệ!"

Triều Dương vườn!

Truyền Công đệ tử!

Tô Khải sắc mặt biến thành hơi cương cứng rần tâm lý đem Điền Nhất Phàm cho mắng một lần.

Quả nhiên tới tìm mình không có chuyện tốt rõ ràng biết rõ mình tính chất lười nhác còn nghĩ loại phiên toái này sự tình đây cho mình.

Triều Dương vườn Truyền Công đệ tử ở Thanh Liên kiếm môn là một cái cố gắng hết sức đặc biệt vụ.

Nói Truyền Công đệ tử đặc biệt đó là bởi vì cái này vụ cũng không phải là công việc béo bở thậm chí càng lao oán nhưng là lại như cũ có vô số đệ tử cạnh tranh bề đầu da muốn cướp cái này vụ.

Triều Dương vườn là Ngoại Môn Đệ Tử trụ sở làm Truyền Công đệ tử mặc dù không có rõ ràng chỗ tốt nhưng là lại có thể cùng Triều Dương vườn đồng đạo đệ tử lưu lại một phần hương hỏa tình.

Bởi vì mỗi một chủ phong chủ cũng từng tại Triều Dương vườn làm qua Truyền Công đệ tử cùng rất nhiều đệ tử lưu lại hương hỏa tình Quyền chỉ sau đó càng lợi cho Thanh Liên kiếm môn thống trị.

Bởi vì nếu như không phải là coi là người thừa kế tới bồi dưỡng dù là thiên phú ở cao vừa làm không biết Triều Dương vườn Truyền Công đệ tử.

Nhưng là Thiên Sơn đỉnh liền hẳn một cái độc nhất ty Tô Khải kia phải dùng tới phí tâm nghĩ đi bảo vệ thống trị.

"Nhị Sư Huynh chuyện có thể hay không thương lượng!"

Điền Nhất Phàm mặt băng bó.

"Không được!"

"Tuyệt đối không được!"

"Tiểu sư đệ ngươi cũng không nên quên người khác còn nợ ta một món nợ ân tình!"

Nghe đến đó Tô Khải nhất thời công khai.

Sáo lộ!

Tất cả đều là sáo lộ!

Môn làm cho mình dẫn đội Đồ Giao còn để cho Điền Nhất Phàm tới tự nói với mình tin tức này thỏa thỏa đều là sáo lộ là chính là làm cho mình ghi nợ ân tình buộc chính mình đi làm Truyền Công đệ tử.

Từ xưa thâm tình không giữ được chỉ có bộ sách võ thuật đặc nhân tâm!

"Nhị Sư Huynh ngươi nói các ngươi một bang Kết Đan tu sĩ đóng lại hãm hại ta một cái Tiên Thiên tu sĩ thích hợp sao?"

Điền Nhất Phàm ngượng ngừng cười một tiếng.

"Cái này không đều là thật sao!"

Điền Nhất Phàm lời đã nói đến nơi này Tô Khải cũng chỉ đành nể mặt mũi nhận thức thu thập hành lý sẽ đến Triều Dương viên ngoại.

Thấy quen thuộc bảng hiệu phía trên rồng bay phượng múa viết "Triều Dương vườn" ba chữ để cho Tô Khải không khỏi một trận thổn thức.

Một năm trước chính mình hay lại là Triều Dương vườn Ngoại Môn Đệ Tử.

Một năm sau khi chính mình lại lặc mình một cái thành Truyền Công đệ tử.

Không đúng là Truyền Công Tiểu Sư Thúc.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Dừng tay, Tiểu Sư Thúc giường, không thể tùy tiện bên trên

Triều Dương vườn, sơ đẳng các đệ tử Tinh Xá.

Hô ——

Sở Thiên Dương thật dài phun ra một ngụm trọc khí, trong hai mắt, bộc phát ra một đạo tinh quang.

"Tiên Thiên hậu kỳ!"

"Đây đã là ta trong thời gian ngắn có thể rất nhanh tốc độ tăng cao tu vi cực hạn!"

"Nhưng là Tiên Thiên hậu kỳ tu vi, chỉ cần không đụng với nàng, đủ để cho ta Tại Triều Dương trong vườn đi ngang, Triệu Dương Hàn Băng hàng ngũ, căn bản cũng không phải là đối thủ của ta!"

Sở Thiên Dương trên mặt lộ ra một vết nụ cười lạnh nhạt, nhớ kiếp trước, chính mình rồi đi Triều Dương vườn lúc, cũng bắt quá Hậu Thiên hậu kỳ tu vi, quản lý Thanh Liên Kiếm Tông sản nghiệp suốt mười năm, mới đưa tu vi tăng lên tới Tiên Thiên.

Mà đời này, hắn chỉ chưa dùng tới thời gian mười ngày, liền điện định chính mình cơ sở.

"Muốn tiếp tục nhanh chóng tăng thực lực lên, phải đến trong trí nhớ cơ duyên. Bất quá phần lớn cơ duyên, đều không phải là bây giờ ta có thể dụng "

Sở Thiên Dương trong miệng lẩm bẩm nói nhỏ.

"Bất quá, nếu là ta nhớ không lầm lời nói, Triều Dương trong vườn có hai nơi cơ duyên, vừa vặn thích hợp bản thân."

Vừa nói Sở Thiên Dương rồi đi đệ tử Tinh Xá, đi tới Triều Dương vườn đại điện.

"Ta muốn đòi lấy cao đẳng các đệ tử Tinh Xá!"

Trong đại điện Thanh Y Nữ Đệ Tử nghe Sở Thiên Dương yêu cầu, ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ vừa nói.

"Vị sư đệ này, dựa theo tông môn yêu cầu, là kích thích tông môn đệ tử tu luyện cảm xúc mạnh mẽ, Tiên Thiên hậu kỳ tu vi mới có thể nắm giữ cao đẳng các đệ tử Tinh Xá."

Sở Thiên Dương mặt vô biểu tình, ý thức động một cái, trên người bộc phát ra độc chúc với Tiên Thiên hậu kỳ khí thế.

Thanh Y Nữ Đệ Tử trên mặt lộ ra một vết vẻ kinh sợ.

Vị sư đệ này dáng dấp nhân sinh, bình thường không có tiếng tăm gì, lại âm thầm tu luyện tới Tiên Thiên hậu kỳ cảnh giới.

"Nếu sư đệ ngươi đã có Tiên Thiên hậu kỳ thực lực, vậy là có thể lựa chọn cao đẳng các đệ tử Tinh Xá."

Vừa nói, Thanh Y Nữ Đệ Tử lấy ra một tờ bản đồ, đặt ở Sở Thiên Dương trước mặt.

"Trên bản đồ màu xanh lá cây điểm, là vô chủ cao đẳng các đệ tử Tinh Xá, sư đệ ngươi có thể tùy ý lựa chọn sử dụng. Màu đỏ điểm là đã có chủ Tinh Xá, sư đệ ngươi không cách nào nữa lựa chọn sử dụng!"

Sở Thiên Dương quen thuộc mà nhìn trước mắt bản đồ, rất nhanh thì tìm tới hắc trong trí nhớ tòa kia Tinh Xá.

Năm năm sau khi, có một tên mây mẩn ở toà này trong tinh xá, tìm tới một người bình thường Tiểu Ngọc Phật. Tên đệ tử kia trong mắt có hận, cho là Tiểu Ngọc Phật chẳng qua là phổ thông Phật Tượng, lơ đãng.

Nhưng là Sở Thiên Dương biết rõ, vị này Tiểu Ngọc Phật bên trong, hàm chứa Thiên Đại Bí Mật.

"Chính là chỗ ngồi này!"

Thanh Y Nữ Đệ Tử thấy Sở Thiên Dương lựa chọn cao đẳng các đệ tử Tinh Xá, không khỏi nhún mày tới.

"Sư đệ, ngươi chính là đòi một tòa Tinh Xá đi!"

Sở Thiên Dương sắc mặt lạnh lùng.

"Chỗ ngồi này Tinh Xá chính là vật vô chủ, ta vì sao không thể lựa chọn!"

Thanh Y Nữ Đệ Tử hít sâu một hơi.

"Bởi vì đây là Tiểu Sư Thúc Tinh Xá, ngươi không thể ở!"

Tiểu Sư Thúc Tô Khai

Nghe được Tô Khai tên, Sở Thiên Dương trong đầu nhớ lại có liên quan Tô Khai trí nhớ, nhưng là hắc kinh ngạc phát hiện

Trong đầu hắc cũng không có Tô Khai trí nhớ.

Chuẩn đi nói, hắc trí nhớ kiếp trước bên trong, cũng không có Tô Khai người này.

Nhưng là trong hiện thật, Tô Khai không chỉ là Tiểu Sư Thúc, hơn nữa còn là Thiên Sơn đỉnh phong chủ.

Sở Thiên Dương chân mày thật chặt nhíu lại.

"Tại sao có thể như vậy?"

"Kiếp trước Thiên Sơn đỉnh truyền thừa, muốn ở ba trăm năm sau mới mở khai, đời này lại đã sớm mở ra!"

Sở Thiên Dương trong lòng, sinh ra một vết mờ hồ bất an.

"Vị sư đệ này, ngươi không nên miễn cưỡng, hay lại là đòi một tòa Tinh Xá!"

Thanh Y Nữ Đệ Tử ôn nhu nói.

Sở Thiên Dương trong mắt lóe lên vẻ tàn khốc.

"Ta mạn phép muốn miễn cưỡng!"

Vừa nói, Sở Thiên Dương tay trái tìm tòi, lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai, đoạt lấy Thanh Y Nữ Đệ Từ trong tay Tinh Xá lệnh bài.

"Sư đệ nguoi "

Thanh Y Nữ Đệ Từ vừa giận vừa sợ.

"Ta Sở Thiên Dương muốn cái gì, ai cũng không đỡ nổi!"

Thanh Y Nữ Đệ Từ khí vừa giận vừa sợ, kiêu quát một tiếng.

"Các chị em, có người muốn ô nhục Tiểu Sư Thúc Tinh Xá."

Thanh Y Nữ Đệ Từ một tiếng khê kêu, nhất thời có năm sáu tên gọi Nữ Đệ Từ vội vàng vàng chạy đến, mặt đầy bầu không khí đất nhìn thẳng Sở Thiên Dương.

"Buông xuống lệnh bài!"

"Buông xuống lệnh bài!"

"Tiểu Sư Thúc Tinh Xá, không cho nguoi ô nhục!"

Đối mặt với khí thế hung hăng năm sáu tên gọi Nữ Đệ Từ, Sở Thiên Dương sắc mặt lạnh lùng.

"Om sòm!"

Một đạo kiếm khí từ đầu ngón tay tán phát ra, Hoàn Tảo Thiên Quân, hung mãnh lực đạo trực tiếp đem những nữ đệ tử này chấn người ngã ngựa đổ, rồi rít rót cuộc gào thét bi thương.

Thanh Y Nữ Đệ Từ trong lòng ủy khuất.

Thanh Liên Kiếm Tông dương thịnh âm suy, người nhiều cháo ít, nam đệ tử trong ngày thường đối với các nàng có nhiều nhãn nhin, nào có loại này một lời không hợp liền động thù tình huống.

Sở Thiên Dương khoe miệng thoáng qua vẻ khinh miệt cùng giễu cợt.

Thương hương tiếc ngọc?

Buồn cười!

Có mấy trăm năm hành tẩu giang hồ hần, đã sớm lòng dạ ác độc, bực này tàn hoa bại liễu, còn không đáng cho hần thương hương tiếc ngọc.

Những nữ đệ tử này tiếng kêu rên, truyền đến đại diện ra, nhất thời nghênh đón một đám nam đệ tử, thấy trong ngày thường nữ thần bị đánh cho bị thương, nhất thời lòng đầy căm phẫn.

"Lâm sư muội, nguoi bị thương?"

Một tên vóc người khôi ngô, mày kiếm mắt sáng nam đệ tử đi tới trước, mặt đầy ôn nhu hỏi.

"Thạch sư huynh, ngực ta miệng đau!"

"Lâm sư muội yên tâm, ta nhất định giúp nguoi báo thù!"

Thạch sư huynh mặt đầy chán nể, trên mặt lộ ra một bộ lòng đầy căm phẫn đáng vẽ, nhưng là trong đáy lòng nhưng là rất vui vẻ.

Nếu là không có Sở Thiên Dương xuất thủ, hần cũng sẽ không có cái này làm mỹ nhân vui vẻ cơ hội.

"Sở sư đệ, đồng môn Sư Huynh Sư Đệ giữa, phải làm lẫn nhau hữu ái, hổ bang hổ trợ. Nguoi lại tàn nhẫn như vậy, xuất thủ "

Thạch sư huynh lời còn chưa nói hết, liền bị Sở Thiên Dương cắt đứt.

"Không phải là nghĩ (muốn) ngay trước mặt mọi người găm đáp ta, đến đòi nàng vui vẻ, cần gì phải nói nhiều như vậy đường đường chính chính lời nói."

Thạch sư huynh sắc mặt cứng đờ.

"Sở sư đệ, đã như vậy, vậy thì phải tội!"

Những đệ tử còn lại thấy Thạch sư huynh phải chiến Sở Thiên Dương, rớt rít lộ ra hưng phấn thần sắc.

"Thạch sư huynh chiến lực Tại Triều Dương trong vườn có thể đứng vào trước 10, trận chiến này tất thắng."

"Sở Thiên Dương hẳn là như vậy đáng thương a! Bình thường thấp như vậy trên người, hôm nay suy nghĩ trúng cái gì gió, lại dám đối với nữ thần môn xuất thủ!"

"Sở Thiên Dương xong đời, Triều Dương trong vườn Lâm sư muội ủng hộ rất nhiều, dù là hôm nay tránh thoát Thạch sư huynh, ngày mai còn có Vương sư huynh, Triệu sư huynh, Chu sư huynh đánh người!"

Mọi người nghị luận, Sở Thiên Dương bịt tai không nghe, trong lòng cười lạnh một tiếng.

Thạch Lỗi, chiến lực Triều Dương vườn xếp hạng thứ mười, vừa vặn cho ta làm hòn đá kê chân.

"Sở sư đệ, xin mời!"

Thạch Lỗi rút ra phía sau trường kiếm, tận lực sắp xếp làm ra một bộ tiêu sái đáng vẻ, lộ ra hấn anh tuấn gương mặt.

Sở Thiên Dương xuy cười một tiếng.

"Động tác võ thuật đẹp!"

Sau một khắc, Sở Thiên Dương bóng người liền biến mất ở trước mắt mọi người, còn không có đợi đến mọi người phục hồi tinh thần lại, liền nghe được ba một tiếng, thanh thúy bật tai âm thanh sao vang.

Thạch Lỗi trên mặt nhiều hơn năm ngón tay ấn, cả người bay rớt ra ngoài.

Mới vừa vừa xuống đất, Thạch Lỗi cả đầu vẫn còn mộng ép trong trạng thái lúc, một vệt bóng đen đột ngột xuất hiện ở trước mặt mình.

Sở Thiên Dương nặng nề một cước giẫm đạp ở trên người mình, răng rắc răng rắc, Thạch Lỗi cảm giác mình ít nhất đoạn ba cái xương sườn.

"Phế vật!"

Sở Thiên Dương cười khẩy, ánh mắt quét qua mọi người, không có người nào dám cùng hấn mắt đối mắt, chỉ cao khí ngang rồi đi đại diện.

"Lâm sư tỷ, chúng ta nên làm cái gì?"

Thanh Y Nữ Đệ Tử hung hấn nói.

"Tiểu Sư Thúc Tinh Xá tuyệt không có thể bị ô nhục, nhanh lên một chút đi mời Sở sư muội xuất quan."

Rời đi đại diện sau khi, Sở Thiên Dương không kịp chờ đợi đi tới Tinh Xá, tìm trong tinh xá Tiểu Ngọc Phật.

"Làm sao biết không có?"

"Không nên a!"

"Căn cứ trí nhớ, Tiểu Ngọc Phật nên ở trong tối Cách bên trong!"

Sở Thiên Dương nhìn đầu giường không có vật gì cơ quan ngầm, mặt đầy phát điên.

Rõ ràng hẳn nằm ở cơ quan ngầm bên trong Tiểu Ngọc Phật, lại không cánh mà bay.

Sở Thiên Dương sắc mặt âm trầm xuống.

"Ngũ Hoa Phật Tông tại sao lại thần bí biến mất? Ngũ Hoa Phật Tông truyền thừa thân ở nơi nào? Phật địch tại sao lại tàn phá Thanh Châu? Những bí mật này tất cả đều ở Tiểu Ngọc Phật Thân bên trên."

"Tiểu Ngọc Phật, khẳng định ở Tô Khai trong tay, tuyệt đối không thể sai sót!"

"Ta cơ duyên, vô luận là ai cướp, đều phải phun ra!"

Sở Thiên Dương thật chặt nắm chặt quả đấm.

"Sở Thiên Dương

Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử, Tiên Thiên hậu kỳ cảnh giới, trong đầu có một ít tiết Tàn Kiếm, hư hư thực thực Kiếm Linh."

"Nhược điểm: Khấp nơi, một trong số đó khôn khổ vì tình, trong lòng một màn kia bóng hình xinh đẹp, chính là hấn cảm luyến "

Nhìn Thiên Nhân thuật dò xét đến tin tức, Tô Khải chắc chắn miệng.

Lại vừa là một cái chân mệnh thiên tử.

Người trọng sinh!

Còn có tương lai trí nhớ!

Mình là cùng chân mệnh thiên tử mạng xung đột lẫn nhau, vừa mới đưa đi một cái Tiểu hóa hóa, bây giờ có ngênh tới một Sở Thiên Dương.

Hơn nữa, chính mình rất mẫu thân lại bị chân mệnh thiên tử nhớ đến!

Tô Khải trong tay vuốt vuốt một người tinh xảo Tiểu Ngọc Phật, vị này Tiểu Ngọc Phật chính là hấn từ cơ quan ngầm bên trong tìm tới Tiểu Ngọc Phật. Ban đầu cái kia loại vị này Tiểu Ngọc Phật, chẳng qua là cảm thấy Tiểu Ngọc Phật cố gắng hết sức đẹp đẽ, đáng giá cất giữ.

Nhưng là không nghĩ tới, vị này Tiểu Ngọc Phật, lại cùng Ngũ Hoa Phật Tông lý kỳ biến mất bí mật có liên quan.

Ngũ Hoa Phật Tông, cái này tông môn tên, Thanh Châu tu sĩ nghĩ vào tất nhiên biến sắc.

Ba chục ngàn năm trước, Thanh Châu còn không có Tứ Đại Tông Môn nói đến, cũng không có Đại Tấn vương triều cùng Thanh Châu Mục tồn tại, lúc ấy Thanh Châu, là Ngũ Hoa Phật Tông thiên hạ.

Toàn bộ Thanh Châu, chỉ có Ngũ Hoa Phật Tông một cái tông môn, Ngũ Hoa Phật Tông chính là Thanh Châu hoàn toàn xứng đáng bá chủ, kỳ thời kỳ tốt cùng cường đại, dù là sắp hiện ra ở Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn buộc chung một chỗ, cũng không phải đối thủ.

Nhưng là, chính là như vậy một cái vật khổng lồ, ở cường thịnh nhất thời điểm, đột nhiên biến mất. Giống như trống không tan biến mất một dạng toàn bộ tông môn đệ tử trong một đêm biến mất hết sạch, ngay cả sơn môn cũng bị xóa đi.

Ngũ Hoa Phật Tông biến mất bí ẩn, chính là Thanh Châu Tu Tiên Giới lớn nhất một Trảng vấn đề chưa giải quyết, đến nay cũng không có tìm được bất kỳ liên quan tới Ngũ Hoa Phật Tông truyền thừa.

Vị này Tiểu Ngọc Phật, lại cùng Ngũ Hoa Phật Tông dặt dĩnh lưu quan hệ, để cho Tô Khải không khỏi thất kinh.

Sở Thiên Dương ngồi ở trên giường, suy nghĩ như thế nào từ Tô Khải trong tay đem Tiểu Ngọc Phật đoạt lại, nhưng vào lúc này, một đạo thân ảnh kiều tiểu xuất hiện ở Tinh Xá ra, một tiếng khẽ kêu.

"Dừng tay, Tiểu Sư Thúc giường không thể tùy tiện tiến lên!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Tiểu Sư Thúc giường, chỉ có thể ta tới tiến lên!

Một đạo thân ảnh kiều tiểu, xuất hiện ở Tô Khải Tinh Xá bên ngoài, trên gương mặt tươi cười chứa đựng nhân nhật tức giận.

Đáng ghét!

Tiểu Sư Thúc giường ta đều không có lên qua, Sở Thiên Dương tại sao có thể tiến lên!

Sở Hề Hề tức mặt đẹp đỏ bừng, tâm lý ủy khuất, bị người đoạt đi lần đầu tiên, sớm biết rõ mình ngay tại Tiểu Sư Thúc trên giường lẫn lộn.

"Tiểu Sư Thúc giường, chỉ có thể ta tới tiến lên!"

Sở Hề Hề nhìn về phía Tô Khải giường, giống như gà mẹ che chở Con gà.

Rắc rắc một tiếng.

Tô Khải trượt chân một cái, thiếu chút nữa từ trên cây té xuống, trên đầu toát ra ba cái khối đen.

Cô gái nhỏ này làm sao tới?

Tô Khải trong lòng có loại dự cảm không tốt.

Trong phòng Sở Thiên Dương thấy Sở Hề Hề cúi gập đáng vẻ, trong lòng một bầm.

Lại là nàng!

Triều Dương trong vườn Ngoại Môn Đệ Tử có lẽ không biết Sở Hề Hề thân phận chân thật, nhưng là kiếp trước hắn ở Châu Mục trong phủ gặp qua Sở Hề Hề, nàng chính là Thanh Châu Mục con gái độc nhất, thật là được cưng chiều.

Sở Hề Hề thân là Thanh Châu Mục con gái độc nhất, tại sao lại gia nhập Thanh Liên Kiếm Tông làm lên Ngoại Môn Đệ Tử, nguyên do trong đó Sở Thiên Dương không biết được, nhưng là không trở ngại hắn kết giao Sở Hề Hề quyết định.

Sở Thiên Dương sửa sang lại quần áo một chút, lộ ra một bộ hần tự nhận là tràn đầy phái nam mị lực nụ cười.

"Hề hề, làm sao ngươi tới?"

Vừa dứt lời, Sở Hề Hề mày liễu nhất thời giờ lên đến, trong con ngươi xinh đẹp chứa đựng nồng nặc tức giận.

"Thật là lớn Cậu Đám, ai cho phép ngươi gọi tên ta?"

"Muốn gọi ta Sở sư tỷ!"

Sở Thiên Dương sắc mặt cứng đờ, trong tay áo hai quả đấm, nắm thật chặt đến, gân xanh tuôn ra, phát ra khanh khách thanh âm.

Nếu là những người khác, Sở Thiên Dương tất nhiên thật tốt dạy hắn làm người, nhưng là đối mặt Sở Hề Hề, Sở Thiên Dương lại lựa chọn im hơi lặng tiếng.

Trải qua kiếp trước đánh cướp tu sĩ, mới biết Thanh Châu Mục rốt cuộc có bao nhiêu kinh khủng, đặc tội Thanh Châu Mục ái nữ, thật là bất trí. Huống chi Châu Mục trong phủ có một phần Đại Cơ Duyên, ở lấy đi phần kia cơ duyên trước, tuyệt không thể đem Sở Hề Hề đặc tội.

"Thiên Dương gặp qua Sở sư tỷ!"

Sở Hề Hề trong mũi lạnh rên một tiếng.

"Là ngươi đã thương Lâm sư tỷ các nàng?"

Sở Thiên Dương có chút cúi đầu, giải thích: "Chuyện này toàn bộ từ Tô Khải lên "

"Là ngươi đánh liền đúng !"

Sở Hề Hề phi thường cậy mạnh cắt đứt Sở Thiên Dương lời nói.

"Chỉ cần ngươi có thể tiếp được ta một chiêu, hôm nay ngươi khen thưởng Lâm sư tỷ sự tình, liền xóa bỏ."

Đối mặt khí thế hùng hổ dọa người Sở Hề Hề, Sở Thiên Dương hít sâu một hơi, sắc mặt nghiêm túc.

Toàn bộ Triều Dương trong vườn, lấy thực lực của chính mình, không dò xét bất luận kẻ nào, Triều Dương Hàn Băng hàng ngũ, hoàn toàn không bị hắn coi ra gì. Nhưng là duy chỉ có một người, Sở Thiên Dương không dám có bất kỳ khinh thường nào.

Người này chính là Sở Hề Hề!

Sở Hề Hề Tại Triều Dương trong vườn mặc dù không nổi danh, nhưng là xếp hạng thứ mười Ngoại Môn Đệ Tử đều biết, Sở Hề Hề mới là Ngoại Môn Đệ Tử chính giữa bá chủ, chưa bại một lần.

"Xin Sở sư tỷ dạy bảo!"

Sở Hề Hề tinh điêu ngọc trác một loại mũi quỳnh bên trên nhẹ rên một tiếng.

"Vẻ nho nhã, một chút ý tứ cũng không có!"

Vừa nói, ngón tay ngọc nhỏ dài hướng hư không một chút, trên người tu vi nhất thời bày ra.

Luyện khí trung kỳ.

15 tuổi, luyện khí trung kỳ tu vi, bậc này thiên phú, quả thực kinh khủng.

Chỉ như hành căn (cái), sắc bén kiếm khí ở trên đầu ngón tay phun ra nuốt vào mà ra, hướng Sở Thiên Dương kích bắn đi.

Đạo kiếm khí này nhanh, phảng phất có thể xuyên thấu hư không một dạng bước ngang qua vài chục trượng khoảng cách, trực tiếp xuất hiện ở Sở Thiên Dương trước người.

"Hư không kiếm ý!"

Sở Thiên Dương thấy như vậy một màn, không nhịn được kinh hô lên, trong cổ họng một trận khô sở.

Sở Hề Hề thực lực, so với chính mình tương tượng bên trong mạnh hơn.

Mười mười lăm tuổi, liền lĩnh ngộ ra kiếm ý, hơn nữa còn là phi thường hiếm thấy, lại vô cùng cường đại hư không kiếm ý.

Vào một tiếng!

Sở Thiên Dương hoàn toàn không có phản ứng đường sống,

Hư không kiếm khí liền thẳng tắp chui vào Sở Thiên Dương trong cơ thể, ác liệt kiếm ý, tại hần trong kinh mạch tàn phá.

Nhưng ngay lúc này, Sở Thiên Dương cảm thụ đối bụng không đúng, là Đan Điền đối bụng

Tốt cảm giác kỳ quái!

Sở Thiên Dương không để ý tới trấn áp trong kinh mạch kiếm ý, tâm thần chìm vào chính mình trong đan điền, cảm nhận được trong đan điền bộc phát ra một cỗ kinh khủng lực cắn nuốt, hóa thành chiếm đoạt gió bão.

Đây là

Này là

Hiên Viên kiếm!

Nhìn một cái bên dưới, Sở Thiên Dương nhất thời kinh hô lên.

Chính mình trong đan điền, có một đạo hư ảo Tiểu Kiếm, còn quán Huyền Hoàng Chi Khí, tản ra mệnh môn khí chất.

Thanh kiếm này, Sở Thiên Dương không thể quen thuộc hơn nữa, bất ngờ chính là hần kiếp trước bội kiếm——Hiên Viên kiếm.

Kiếp trước Sở Thiên Dương tư chất bình thường, phí thời gian trăm năm năm tháng, còn đang luyện khí kỳ đậm chân không tiến lên. Nhưng là trăm năm sau, lại Nhất Phi Trùng Thiên, tu vi tiến triển kinh khủng, liền ngay cả những Thiên Kiêu đó cũng xấu hổ.

Vì sao?

Bởi vì hần lấy được một phần cơ duyên vô cùng to lớn——tiết Hiên Viên kiếm Tàn Kiếm.

Hiên Viên kiếm, Thượng Cổ Thời Kỳ Hiên Viên Nhân hoàng đúc mà thành, thuận theo chính phạt cả đời, chính là nhân đạo chí bảo. Nhưng là Nhân Hoàng sau khi ngã xuống, Hiên Viên gia tộc phát sinh nghiêm trọng nội loạn, Hiên Viên kiếm chia ra làm chín, tán lạc Cửu Châu các nơi.

Kiếp trước, Sở Thiên Dương liền phi thường may mắn lấy được chín tiết Hiên Viên kiếm một người trong đó, hơn nữa lấy được một nhóm người Hoàng truyền thừa, mới có thể Nhất Phi Trùng Thiên.

Sau đó hơn ngàn năm, Sở Thiên Dương đều tại là gom Hiên Viên kiếm mà bốn tẩu, trải qua trăm ngàn cay đắng, rốt cuộc thu thập được chín tiết Hiên Viên kiếm, để cho Hiên Viên kiếm lần nữa xuất thế.

Hiên Viên kiếm xuất thế sau khi, đưa tới không nhìn tu sĩ mơ ước, Sở Thiên Dương mặc dù chiến lực mạnh mẽ, nhưng cuối cùng chỉ là một gã Kết Đan tu sĩ, bị hơn mười người Nguyên Anh tu sĩ vây công sau khi vẫn lạc.

Nhưng là hần không ngờ rằng, Hiên Viên kiếm lại cùng mình đồng thời chuyển kiếp đã đến đi.

Không đúng, nói cho đúng là Hiên Viên kiếm Kiếm Linh.

Lúc này Kiếm Linh, suy yếu tới cực điểm, rơi vào trạng thái ngủ say bên trong. Nhưng là đang cảm thụ đến Tinh Thuần hư không kiếm ý sau khi, trong nháy mắt tỉnh lại, lực cắn nuốt cuốn hư không kiếm ý, sau đó

Tĩnh Thuần hư không kiếm ý liền bị cắn nuốt!

Sở Thiên Dương thấy như vậy một màn, ngừng lúc hưng phấn đất cả người run sợ đứng lên.

Hiên Viên kiếm lại có thể chiếm đoạt những người khác kiếm ý, đây là Sở Thiên Dương kiếp trước không biết diệu dụng.

Nhưng là, Hiên Viên kiếm mang cho Sở Thiên Dương kinh hãi, còn lâu mới có được kết thúc.

Phốc đất một tiếng.

Hiên Viên kiếm chiếm đoạt hư không kiếm ý sau khi, phun ra một vệt màu trắng kiếm ý, trôi lơ lửng trong đan điền.

Đây là hư không kiếm ý.

Hơn nữa trải qua Hiên Viên kiếm Tĩnh Hóa sau khi, Sở Thiên Dương phát hiện mình có thể thao túng hư không kiếm ý.

Hiên Viên kiếm lại có thể đưa hấn Nhân Kiếm ý, biến hoá để cho bản thân sử dụng.

"Ha ha ha ha —— "

Mà lấy Sở Thiên Dương lòng dạ, cũng không nhịn được đại bật cười.

Hiên Viên kiếm như thế nghịch thiên hiệu quả, để cho Sở Thiên Dương trong lòng hào tình vạn trượng, Hiên Viên kiếm nơi tay, thiên hạ ta có.

Tiểu Vũ, Bách hoa cốc, Phật địch, còn có kiếp trước truy sát ta Nguyên Anh tu sĩ, đời này, hết thầy đều đem thay đổi.

"Này, đầu ngươi có phải hay không bị lừa dối!"

Sở Hề Hề một đôi mắt đẹp bên trong mang theo nòng nặc nghi ngờ.

Sở Thiên Dương bị chính mình đánh ngã xuống đất, chẳng những không có tức giận tức giận, ngược lại cười lớn, làm thật giống như hấn chiếm thượng phong, đắc tiện nghi tựa như.

Không giải thích được!

Thật là kỳ quái người!

Nghe được Sở Hề Hề lời nói, Sở Thiên Dương sắc mặt cứng đờ, nhưng là trong lòng vui thích, nhưng là như thế nào cũng không che giấu được.

"Ngược lại trong tình xá Tiểu Ngọc Phật đã bị Tô Khai lấy đi, cho Sở Hề Hề một bộ mặt, nhường ra Tĩnh Xá thì thế nào."

Sở Thiên Dương đảo tròn mắt một vòng nói.

"Nếu Sở sư tỷ ngươi xem bên trên căn này Tĩnh Xá, người sư đệ kia Tự Nhiên nhường nhịn, chuyện hôm nay, xin Sở sư tỷ ngươi thay ta mấy vị Sư Tỷ nói xin lỗi."

Vừa nói Sở Thiên Dương lưu lại tiêu sái bóng lưng, rồi đi Tĩnh Xá, nhưng là trong lòng của hấn tình, cũng không giống như trên mặt bình tĩnh như vậy, mà là tràn đầy mừng như điên cùng vội vàng.

Sở Thiên Dương hận không được lập tức tìm một cái địa phương vắng vẻ, đi thí nghiệm một chút Hiên Viên kiếm chuyển đổi kiếm ý rốt cuộc có uy lực bức nào.

Chờ đến Sở Thiên Dương sau khi rời khỏi, Sở Hề Hề trong miệng nhỏ giọng lầm bầm.

"Người này thật là kỳ quái!"

Đang khi nói chuyện, Sở Hề Hề nghiêng đầu nhìn về phía Tô Khai ẩn nấp địa phương, tinh điều ngọc trác mũi rung động hai cái.

"Tiểu Sư Thúc, ngươi không cần lại tránh, ngươi khẳng định ở chỗ này!"

Quả nhiên!

Tô Khai vỗ đầu một cái, chính mình quả nhiên không có tránh thoát Sở Hề Hề lỗ mũi chó.

Thấy Tô Khai xuất hiện, Sở Hề Hề một đôi mắt đẹp nhất thời hoàn thành Nguyệt Nha, trong mắt tràn đầy kiêu vui cùng hưng phấn.

"Tiểu Sư Thúc, ngươi sẽ Triều Dương vườn, có phải hay không nghĩ tới ta!"

"Ho khan một cái —— "

Sở Hề Hề kia lộ liễu ánh mắt, để cho Tô Khải cả người một trận không được tự nhiên, cảm giác mình giống như là bị lấy hết con cừu nhỏ, bị đặt ở lão sói xám trước mặt.

Sở Hề Hề, chính mình cao nhất tiểu mê muội.

Mấy năm trước tự mình ở một lần lịch luyện bên trong, trong lúc vô tình anh hùng cứu mỹ nhân không đúng, rõ ràng chính là đại ca ca cứu tiểu muội muội, sau đó liền bị cô gái nhỏ này cho ý lại vào.

Sở Hề Hề cô gái nhỏ này cũng là thần thông quảng đại, lại còn nói phục Thanh Châu Mục để cho nàng tới Thanh Liên Kiếm Tông làm Ngoại Môn Đệ Tử, để cho Tô Khải vừa bực mình vừa buồn cười.

"Tiểu Sư Thúc, người lần này trở lại Triều Dương vườn, có phải hay không còn ngôi nhà phòng này trong!"

Tô Khải gật đầu một cái, từ chối cho ý kiến.

"Ồ —— quá tốt!"

"Ta tốt cuộc phải bắt đầu ở chung sinh hoạt!"

Vừa nói, lưu lại một mặt mộng ép Tô Khải, Sở Hề Hề hưng phấn chạy vào trong tinh xá, từ trong trư vật giới chỉ cảm ra bản thân chần nệm cửa hàng ở trên giường.

Dự mưu!

Đây tuyệt đối là có dự mưu!

Tô Khải lập tức biết, nhất định là có nội gian đem chính mình hành tung nói cho cô gái nhỏ này.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Tiểu Ngọc Phạt bên trong bí mật

"Ồ chung sinh hoạt!"

"Ồ chung sinh hoạt!"

Sở Hề Hề một khuôn mặt tươi cười bên trên, tràn đầy hưng phấn cùng vui sướng, trong môi đỏ huyết sáo, giống như đạt được tốt nhất phần thưởng.

Thấy Sở Hề Hề hưng phấn như vậy, Tô Khải liền nhúc nhủ.

Hắn không đành lòng cho hưng phấn Sở Hề Hề làm cụt hứng, nhưng là cùng một cái như vậy yếu điệu trẻ con mỹ nữ ở chung, đây không phải là buộc chính mình đi phạm tội sao.

Tô Khải đứng ngồi không yên, may may không nhìn ra hắn là căn này Tinh Xá chủ nhân, ngược lại là Sở Hề Hề, so với chính hắn một chủ nhân còn phải coi mở, trang nghiêm đem Tinh Xá trở thành chính mình khuê các.

Màn đêm buông xuống.

Tô Khải nhìn tránh trong chăn Sở Hề Hề, bỏ đi quần dài, lộ ra trắng tinh giống như nõn nà da thịt, xinh xắn thân thể nhỏ bên trên, chỉ có một tầng thật mỏng cái yếm che giấu này tư mật vị trí. Một ít trọng yếu chân ngọc càng là từ trong chăn thò đầu ra, ở màu bạc dưới ánh trăng, phảng phất khoác một tầng mỏng sương, càng lộ ra nàng da thịt nhẵn nhụi.

Sở Hề Hề chân đẹp nhẹ nhàng gõ đến Tô Khải lòng ngực, nhút nhát hỏi.

"Tiểu Sư Thúc, người không lên giường ngủ sao?"

Tô Khải ngấm nhìn bốn phía, một mảnh mờ mịt.

Nơi này còn có tấm thứ hai giường cho mình ngủ sao?

"Hề hề, người ngủ đi, Tiểu Sur Thúc còn phải tu luyện!"

"Ồ ô —— Tiểu Sur Thúc tốt chăm chỉ, những thứ kia nói Tiểu Sur Thúc lười nhác người, đều là đại bại hoại!"

Sở Hề Hề ngoẹo đầu, cười tươi rói nói.

Tô Khải trong lòng lệ rơi, hẳn cũng buồn ngủ, nhưng là cũng không thể đi làm nhọc còn không có nở rộ nụ hoa.

Có lẽ là bởi vì Tô Khải tồn tại, để cho Sở Hề Hề đặc biệt an tâm, Sở Hề Hề rất nhanh thì lâm vào trong giấc mộng, trên mặt mang bên trên một vết vui vẻ ngủ sắc mặt.

Chờ đến Sở Hề Hề ngủ sau khi, Tô Khải xuất ra Tiểu Ngọc Phật, thật tốt quan sát.

Lúc trước hẳn ở giường đầu cơ quan ngấm bên trong tìm tới Tiểu Ngọc Phật thời điểm, đã từng dùng Sơ Cấp thuật thăm dò dò xét qua, nhưng là chút nào không đoạt được.

Bất quá vị này Tiểu Ngọc Phật cuối cùng là chính mình lần đầu tiên "Kỳ ngộ", Tô Khải hay là đem Tiểu Ngọc Phật cất giữ, tinh xảo Tiểu Ngọc Phật, cũng vẫn có thể xem là một món tinh xảo đây chuyện.

Bất quá hôm nay thấy Sở Thiên Dương khả trương như vậy Tiểu Ngọc Phật, Tô Khải đối với (đúng) Tiểu Ngọc Phật nhất thời tràn đầy hứng thú.

"Thiên Nhân thuật!"

Tại thiên nhân thuật bên dưới, Tiểu Ngọc Phật ở trong mắt Tô Khải, sinh ra không khỏi biến hóa.

Vốn là toàn thân óng ánh trong suốt Tiểu Ngọc Phật bên trên, lại xuất hiện từng hàng tinh tế đầy đặc cực nhỏ chữ nhỏ, giữa những hàng chữ bên trong tràn đầy thiên cơ.

"Tĩnh tâm chú!"

Quan Tự Tại Bồ Tát, hành thâm Bàn Nhược Ba La Mật Đa lúc,

Tám ảnh thấy Ngũ Uẩn giai không, độ hết thấy khổ ách.

Xả Lợi Tử, sắc tức thị không, không tức thị sắc; sắc tức là không, không tức là sắc.

Được nghĩ (muốn) đi thương thức cũng lại như là.

Xả Lợi Tử, là Chư pháp Không Tướng, Bất Sinh Bất Diệt, bất cấu bất tịnh, không tăng không giảm.

Là cố không trung Vô Sắc, vô được nghĩ (muốn) đi thương thức, không có mắt tai mũi lưỡi thân ý, Vô Sắc âm thanh mùi thơm xúc pháp,

Không có mắt giới, thậm chí còn vô ý thức giới, vô Vô Minh, cũng không Vô Minh tận;

Thậm chí còn vô chết già, cũng không chết già tận; vô khổ tập Diệt Đạo, Vô Trí cũng không.

Lấy không đoạt được cố, Bồ Đề Tát đóa, y theo Bàn Nhược Ba La Mật Đa cố, tâm vô lo ngại.

Vô lo ngại cố, không có kinh khủng, cách xa điên đảo mơ mộng.

Kết quả Niết Bàn, Tam Thế Chư Phật, y theo Bàn Nhược Ba La Mật Đa cố, được (phải) A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề.

Bạn cũ Bàn Nhược Ba La Mật Đa, là đại thần nguyên rửa, là Đại Minh Chú, là Vô Thượng Chú.

Là vô vân vân nguyên rửa, có thể trừ hết thấy khổ.

Chân thật bất hư cố, nói Bàn Nhược Ba La Mật Đa nguyên rửa.

Gần thuyết nguyên rửa viết: Yết Đế Yết Đế? Ba La Yết Đế, Ba La Tăng Yết Đế? Bồ Đề Tát Bà Ha.

Đoạn này tĩnh tâm chú phá là huyền diệu, mỗi khi Tô Khải nhìn xong một chữ, Tiểu Ngọc Phật bên trên liền biến mất một chữ. Chờ đến Tô Khải đọc một lượt bản hoàn chỉnh tĩnh tâm chú sau, trong lòng hoàn toàn yên tĩnh, vô hi vô bị, quán tính một dạng

Lần nữa đọc một lần.

Lần thứ hai

Lần thứ ba

Thứ tư khắp

Lần thứ năm

Năm lần tĩnh tâm chú sau khi, Tô Khải phảng phất rơi vào trạng thái ngủ say bên trong, khí tức nội liễm, người ngoài nhìn, phảng phất liền là một tảng đá, không phát hiện được bất kỳ khí tức gì.

Mà Tô Khải nội tâm, một mảnh an lành, nói không nên lời tĩnh mịch, phảng phất trở lại chân không quê hương, vô hi vô bi.

Không biết qua bao lâu, ở Tô Khải sâu trong thân thể, phát ra một tia rất nhỏ tiếng vỡ vụn.

Rắc rắc!

Rắc rắc!

Phảng phất có vật gì bề tan tành tựa như, vết nứt càng ngày càng lớn, biết sau khi ầm ầm một tiếng, như hồng thủy phá đê, thế không thể đỡ, xông phá những ràng buộc.

Tô Khải trên người khí thế, nhất thời bộc phát ra, quần áo bị thổi làm bay phất phới, không gió tung bay.

"Tiên Thiên đỉnh phong!"

Tô Khải kinh ngạc cảm thụ chính mình tu vi, miệng kinh ngạc đáng đáp thật to.

Chính mình đọc năm lần tĩnh tâm chú, lại liền không giải thích được đột phá!

Tiên Thiên đỉnh phong!

Thứ thiệt Tiên Thiên đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa, liền có thể tấn thăng luyện khí.

Như thế niềm vui, để cho Tô Khải không nhận được gào to một tiếng.

Tô Khải cảm lên Tiểu Ngọc Phật, phát hiện tinh ích trong sáng Tiểu Ngọc Phật bên trên, lại cũng không nhìn thấy một chút chữ viết.

"Đây chính là Tiểu Ngọc Phật bên trên bí mật?"

Tô Khải có chút không dám tin, Sở Thiên Dương thân là Người trọng sinh, hao tổn tâm cơ đi tranh đoạt Tiểu Ngọc Phật, phía trên liền viết một phần « tĩnh tâm chú » .

Tiểu Ngọc Phật phía trên, căn bản không có Ngũ Hoa Phật Tông biến mất bí mật, cũng không có Ngũ Hoa Phật Tông truyền thừa.

Kỳ tai quái tai!

Tô Khải hướng về phía Tiểu Ngọc Phật liên tục thi triển năm lần Thiên Nhãn thuật, nhưng là đạt được kết quả giống nhau như đúc.

Không có chữ viết Tiểu Ngọc Phật, chính là bình thường ngọc điêu, không có bất luận chỗ thần kỳ nào.

Nếu như nói Tiểu Ngọc Phật thật cùng Ngũ Hoa Phật Tông biến mất bí ẩn, truyền thừa tung tích có liên quan lời nói, như vậy mấu chốt nhất định ở nơi này đoạn « tĩnh tâm chú » phía trên.

"Quả nhiên, nghĩ (muốn) muốn biết rõ ràng Tiểu Ngọc Phật bên trong chân chính bí mật, còn phải từ trên người Sở Thiên Dương vào tay!"

Tô Khải trong miệng Nam Nam lầm bầm.

Hắn là một cái lười nhác người, có thể lười biếng, tuyệt không chăm chỉ. Nếu là đặt ở ngày xưa, hắn chắc chắn sẽ không chủ động đi treu chọc những thứ này chân mệnh thiên tử, nhưng là lần này bất đồng.

Nếu là thật giống như Sở Thiên Dương từng nói, ba trăm năm sau Ngũ Hoa Phật Tông lần nữa xuất thế, cuốn Thanh Châu, như vậy Ngũ Hoa Phật Tông xuất thế chuyện thứ nhất, Tô Khải nhắm mắt lại cũng có thể đoán được.

Tất nhiên là tìm Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn phiên toái!

Ngũ Hoa Phật Tông chính là vốn là Thanh Châu bá chủ, mà Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn đều là ở Ngũ Hoa Phật Tông trên thi thể lớn lên. Bây giờ cũ bá chủ trở về, cùng Tân Vương giữa, tất nhiên có một phen long tranh hổ đấu.

Còn lại ba đại tông môn Tô Khai có thể không quan tâm, nhưng là Thanh Liên Kiếm Tông chính là nhà hấn, hấn tuyệt đối không thể khoanh tay đứng nhìn.

"Đáng tiếc ta không có Suru Hồn Thủ đoạn, nếu không trực tiếp đem Sở Thiên Dương bắt giữ, đối với hấn Suru Hồn liền có thể biết tương lai cần phải chuyện phát sinh."

Suru Hồn Chi Thuật, chính là Nguyên Anh đại tu sĩ mới có thủ đoạn, Tô Khai đương nhiên sẽ không. Mặc dù mình sư phụ Từ Tuyên Tiên Từ cũng là Nguyên Anh đại tu sĩ, nhưng là chẳng lẽ mình đi nói cho sư phụ, Sở Thiên Dương nắm giữ tương lai trí nhớ?

Sợ rằng Từ Tuyên Tiên Từ ý niệm đầu tiên, chính là mình điên!

Đêm dài đằng đẵng, một đêm không có chuyện gì đặc biệt, sắc trời từng bước, Triều Dương lên chức.

"Ừ —— "

Sở Hề Hề ưm một tiếng, từ trong ngủ mơ tỉnh lại, xoa một chút mắt lim dim buồn ngủ cặp mắt, lập tức từ giường đứng lên.

Trên người khinh bạc chán nệm, giống như tơ lụa một dạng từ trên người nàng trượt xuống, lộ ra mảng lớn mảng lớn trắng tinh như ngọc da thịt, chỉ có xinh xắn cái yếm, che không thể miêu tả phong cảnh.

Sở Hề Hề sờ một cái thân thể mình, phát hiện cùng tối hôm qua ngủ đi thời điểm, không có khác nhau chút nào, tâm lý buồn rầu.

"Tiểu Sư Thúc, ngươi tại sao không có động tay động chân với ta!"

Sở Hề Hề một câu nói, liền đem Tô Khai tức nhất Phật xuất thế, hai Phật thăng thiên!

Cái gì gọi là thể nào không đối với nàng động tay động chân?

Chẳng lẽ ở trong mắt của nàng, mình chính là một cái hèn hạ Lolicon.

Tô Khai cảm giác ở cùng với Sở Hề Hề, chính mình sớm muộn sẽ biệt xuất nội thương đi ra.

Sở Hề Hề ra dấu chính mình bình thường ngực, mặt đầy khổ sở.

"Tiểu Sư Thúc, ngươi có phải hay không thích bánh bao lớn!"

Thấy Sở Hề Hề cố gắng hết sức nghiêm túc ra dấu bộ ngực mình, Tô Khai trên đầu dâng lên ba cái khói đen.

"Rất có lớn gọi cảm, có chút Tiểu Tiểu xảo, vô luận lớn nhỏ, ta đều thích!"

Sở Hề Hề nghe Tô Khai câu trả lời, thở dài một hơi nào nề, lộ ra một bộ thành thực bộ dáng.

"Quả nhiên, Lâm sư tỷ các nàng nói đúng!"

"Lâm sư diệt nữ các nàng nói cái gì?"

Tô Khai có chút hiếu kỳ.

"Tiểu Sư Thúc ngươi chính là Ấu Ấu khổng!"

Rắc rắc một tiếng!

Tô Khai cảm giác mình tâm cũng nát.

Chính mình danh tiếng a!

Thiên cổ kỳ oan!

Thiên cổ kỳ oan!

So với Đậu Nga còn oan!

Chính mình rõ ràng chính là ngự tỷ khổng có được hay không!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Trong truyền thuyết đá lót đường

"Hi hi, Tiểu Sư Thúc, ngươi lần này trở về làm Truyền Công đệ tử, đánh coi là lúc nào tiếp quản Truyền Công Các?"

Sở Hề Hề mặc thật lâu váy, ngoẹo đầu hỏi.

"Khục khục, ta vừa mới đến, liền chen chúc đi Chu trưởng lão, sợ rằng không tốt sao!"

Tô Khải Thanh Thanh cổ họng nói.

Sở Hề Hề trong lỗ mũi hừ rên một tiếng.

"Có cái gì không được! Nếu là Chu trưởng lão không đem Truyền Công Các nhường cho ngươi, ta liền bắt quái hấn chòm râu!"

Sở Hề Hề nâng lên trắng tinh thon dài cổ, cao ngạo giống như Tiểu công chúa.

Nghe Sở Hề Hề lời nói, Tô Khải rất cuộc mình bạch tại sao Triệu Dương vườn các trưởng lão vừa nhắc tới Sở Hề Hề, liền là một bộ sần mi khổ kiểm đáng về.

Gặp phải như vậy một tên tiểu ma nữ, lần này Triệu Dương hiệu trưởng nhà trẻ lão, không dễ làm a!

Truyền Công Các, Tô Khải tự nhiên muốn đi tiếp quản, nhưng là hấn suy tư nhiều lần sau khi, còn là tuyệt đối không mang theo Sở Hề Hề cô gái nhỏ này. Có nàng cái này không an phận phá kẻ xấu ở, không chừng vừa có thể gây ra cái gì yêu nga từ.

Vừa mới bước vào Truyền Công Các, Tô Khải liền kinh ngạc phát hiện, Chu trưởng lão tựa hồ đã sớm đang đợi mình.

"Tô sư đệ, ngươi rốt cuộc đến, lão hủ có thể chờ ngươi một đêm!"

Tô Khải Thanh Thanh cổ họng.

"Tôi hôm qua có chuyện quan trọng quán quanh người, cho nên tới buổi tối, xin Chu trưởng lão ngươi thứ lỗi!"

"Chuyện quan trọng quán quanh người? Chỉ sợ là Đào Hoa quán quanh người đi!"

Chu trưởng lão cái này thật ngoan cố, lại cũng sẽ có giống như người tuổi trẻ như thế, đối với mình nháy nháy mắt.

"Khục khục —— Chu trưởng lão, sư đệ ta lần này lại triều dương vườn nhiệm vụ, tin tưởng ngài trong lòng hấn rõ ràng!"

Chu trưởng lão vén vén râu, gạt đầu tỏ ý.

"Lão hủ đương nhiên biết rõ, Truyền Công Các lệnh bài, đã sớm là Tô sư đệ ngươi chuẩn bị xong!"

Vừa nói, Chu trưởng lão đem Truyền Công Các lệnh bài giao cho Tô Khải.

Nhỏ máu nhận chủ, đem Truyền Công Các lệnh bài sau khi luyện hóa, nhất thời cảm giác toàn bộ Truyền Công Các đều tại Tô Khải nắm trong bàn tay.

"Triều Dương Phong Truyền Công trong các công pháp, mặc dù không có mười đỉnh như vậy nhiều vô số, nhưng là trải qua trên vạn năm tích lũy, cũng tuyệt đối không bằng số ít."

"Truyền Công trong các toàn bộ công pháp bí thuật, lão hủ cũng trong lòng hiểu rõ, Tô sư đệ ngươi nếu là có yêu cầu, trực tiếp đi hỏi lão hủ là được!"

"Đa tạ Chu sư huynh!"

Tô Khải luyện hóa lệnh bài sau khi, liền leo lên lầu hai, kiểm điểm Truyền Công trong các điển tịch. Triệu Dương vườn Truyền Công trong các điển tịch, đều là nhắm vào Ngoại Môn Đệ Tử công pháp nhập môn điển tịch, nặng ở cơ sở.

Những thứ này điển tịch, Tô Khải Tại Triệu Dương trong vườn đã sớm đọc qua, bây giờ lần nữa lật xem, lại nhiều một phen cảm ngộ, trong lòng có xúc

động.

Tô Khải kiểm điểm điển tịch, vừa bước bên trên lầu hai, ở lầu hai dưới giá sách mặt, phát hiện thú vị đồ vật — -- -- khối đá lót đường.

Tô Khải dừng bước chân lại, sờ cảm một cái, trên mặt có chút hăng hái.

"Dựa theo kịch bản, bị đương thành đá lót đường đồ vật, thường thường đều là không muốn người biết bảo vật."

"Chắc chắc —— "

Tô Khải trong lòng thoáng qua một vết ác thú vị.

Từ Truyền Công trong các cảm một quyển phi thường ít lưu ý « Bạt Kiếm Thuật », thay đổi xuống dưới giá sách mặt đá lót đường.

"Nếu là thật có chủ giác mô bản phát hiện dưới giá sách mặt « Bạt Kiếm Thuật », không biết sẽ có cảm tưởng thế nào!"

Tô Khải tà ác cười một tiếng, rời đi lầu hai kệ sách, tiếp tục kiểm điểm Truyền Công trong các điển tịch.

Tô Khải đi tới Truyền Công Các sau khi, Sở Thiên Dương trước khi đi vội vã cũng tới đến Truyền Công trong các.

"Chu trưởng lão, đệ tử tới Truyền Công Các, lựa chọn sử dụng công pháp!"

Chu trưởng lão khẽ vuốt cằm.

"Có thể!"

"Bất quá ngươi tốc độ nhanh một chút, chưa tới mấy giờ, lão hủ sẽ không đang quản lý Truyền Công Các!"

Sở Thiên Dương nghe một chút Chu trưởng lão lời nói, nhất thời hiểu được.

Tô Khải tới đây tiếp quản Truyền Công Các.

Nghĩ tới đây, Sở Thiên Dương trong lòng không khỏi có chút gấp thiết, gấp gấp leo lên Truyền Công Các, lựa chọn sử dụng công pháp.

Một khắc đồng hồ sau khi,

Sở Thiên Dương trước khi đi vội vã từ Truyền Công trong các đi xuống, mặt lộ vẻ vui mừng, mặt mũi hồng hào.

"Chu trưởng lão, ta đã chọn xong công pháp."

Chu trưởng lão liếc về liếc mắt Sở Thiên Dương chọn công pháp, trên mặt hơi kinh ngạc.

Sở Thiên Dương lại lựa chọn một môn phi thường ít lưu ý Khoái Kiếm kiếm pháp!

Kiếm pháp chi đạo, có thể chia làm ba: Pháp Kiếm, Khoái Kiếm cùng Trọng Kiếm.

Pháp Kiếm chi đạo, mượn thiên địa linh khí biến ảo vạn vật, huyền diệu sâu không lường được, chú trọng thiên địa linh khí biến hóa lý lẽ; Khoái Kiếm chi đạo, sợ như lôi điện, lấy nhanh chế thắng, chú trọng giết người không chớp mắt, một bước mười người khí thế; còn Trọng Kiếm chi đạo, ở Chu trưởng lão xem ra, hoàn toàn là Man Ngưu chi đạo, Nhất Lực Hàng Thập Hội, Dĩ Lực Phá Pháp.

Thanh Liên Kiếm Tông lấy Pháp Kiếm lập tông, công pháp nhiều vô số, tu luyện Pháp Kiếm tu sĩ nhiều nhất, thực lực mạnh nhất, chính là Thanh Liên Kiếm Tông chủ lưu. Mà Khoái Kiếm cùng Trọng Kiếm, lựa chọn tu sĩ cũng rất ít, từ Kiếm Tri bên trong Khoái Kiếm cùng Trọng Kiếm danh kiếm số lượng, cũng có thể thấy được một, hai.

"Môn kiếm thuật này phi thường lạ, tu luyện độ khó cực lớn, ngươi nhất định phải lựa chọn sử dụng cửa này kiếm pháp."

Chu trưởng lão lòng tốt chỉ điểm một tiếng, cửa này Khoái Kiếm kiếm pháp, lựa chọn người phi thường thưa thớt, dù là thực sự có người lựa chọn, cũng là thử mấy ngày sau liền buông tha.

Sở Thiên Dương chọn sau khi đi, chỉ sợ cũng giống như tiền nhân, dùng không mấy ngày liền đem kiếm pháp vốn là hoàn trả.

"Đệ tử chắc chắn!"

Sở Thiên Dương mặt lộ kiên nghị thần sắc.

Chu trưởng lão thấy Sở Thiên Dương bộ dáng này, thật dài thở dài một hơi, tựa hồ thấy lúc còn trẻ chính mình.

Lúc trước chính mình tự giác Khoái Kiếm sắc bén, lựa chọn Khoái Kiếm chi đạo, bây giờ hồi tưởng, thật là hối hận không kịp.

Khoái Kiếm chi đạo, mới bắt đầu khởi bước dễ dàng nhất, tiến triển nhanh nhất. Nhưng là tu luyện tới phía sau, mới thật nhanh một phần kiếm tốc độ, đều là Nan Vu Thượng Thanh Thiên, con đường càng chạy càng hẹp.

Nửa đêm, Chu trưởng lão mỗi lần từ trong mộng thức tỉnh, lòng tràn đầy hối tiếc, nếu là mình ban đầu lựa chọn Pháp Kiếm chi đạo, sợ rằng bây giờ đều đã Kết Đan.

Nhưng là Chu trưởng lão lại vừa là một cái tâm chí kiên nghị hạng người, nhận đúng một con đường, tuyệt đối không quay đầu lại. Dù là Khoái Kiếm tiến triển chậm chạp, hắn cũng không có Trọng Tu Pháp Kiếm ý tưởng.

"Ta Tông lấy Pháp Kiếm đặt chân, Pháp Kiếm điển tịch, nhiều vô số, danh sư Lương Sư, đếm không hết. Lựa chọn Pháp Kiếm một đạo, mới thật sự là hoạn lộ thênh thang, người lựa chọn Khoái Kiếm, đúng là bất trí."

Chu trưởng lão thở dài một hơi náo nề, trong lòng có chút tiếc cho, lại là một gã đệ tử đi vào kỳ đồ.

"Chu trưởng lão, Khoái Kiếm chi đạo, tiền đồ tuyệt đối không thể so với Pháp Kiếm kém!"

Sở Thiên Dương khòe miệng vạch qua một vết độ cong.

Người khác có lẽ không biết Chu trưởng lão sau này thành tựu, nhưng là hắn nhưng trong lòng thì một mực nhưng.

Tương lai Khoái Kiếm Chí Tôn, Cửu Châu đệ nhất khoái kiếm, chẳng qua là ai cũng không nghĩ tới, đem tới Cửu Châu Khoái Kiếm đệ nhất nhân, bây giờ nhưng vẫn là như thế chán nản, không chút nào đem tới Khoái Kiếm Chí Tôn phong thái.

Nếu là mình bây giờ chỉ điểm một phen Chu trưởng lão, Chu trưởng lão nợ ơn ta liền đại.

Sở Thiên Dương trong lòng âm thầm vui vẻ.

"Thiên hạ võ công, duy nhanh bất phá!"

Sở Thiên Dương lẩm bẩm nói nhỏ lời nói, rơi vào Chu trưởng lão trong tai, uyển như sấm nổ vang, hồng chung đại lữ.

Thiên hạ võ công, duy nhanh bất phá.

Chu trưởng lão thân thể có chút lay động, nghe Sở Thiên Dương lời nói sau khi, khốn nhiều hắn hồi lâu bình cảnh, lại sinh ra dần ra, nhất thời lâm vào trong trầm tư.

Sở Thiên Dương khòe miệng lộ ra vẻ đắc ý nụ cười.

Những lời này, chính là Chu trưởng lão thành tựu Cửu Châu đệ nhất khoái kiếm sau khi, khai đàn giảng đạo lúc dần ý, hàm chứa Đại Đạo Chí Lý, tuyên truyền giác ngộ.

Bây giờ chính mình đem Chu trưởng lão Khoái Kiếm đại thành sau khi cảm ngộ, trước thời hạn nói cho Chu trưởng lão, làm sao có thể không có xúc động!

Truyền Công Các tổng cộng chín tầng, gom điển tịch nhiều vô số, dù là Tô Khải lấy đọc nhanh như gió tốc độ, cũng đầy đủ dùng ba canh giờ, đem Truyền Công trong các điển tịch kiểm điểm xong.

Từ lầu cuối trở lại, đi ngang qua lầu hai bên trong. Tô Khải sửng sốt, thật lâu không cách nào bước về phía trước một bước.

Bởi vì « Bạt Kiếm Thuật » không thấy.

Chính là quyền kia đừng bản thân ác cáo trở thành đá lót đường « Bạt Kiếm Thuật », lại không cánh mà bay.

Chẳng lẽ

Tô Khải bước nhanh đi tới lầu một, thấy một cái quen thuộc bóng lưng —— Sở Thiên Dương.

Lúc này, quyền kia « Bạt Kiếm Thuật » chính ngoan ngoãn nằm ở Sở Thiên Dương trong ngực.

Thấy như vậy một màn, Tô Khải trên mặt lộ ra thần sắc cổ quái.

Chẳng lẽ chính mình làm Đạo Diễn thiên phú?

Chương 53: Trong sách quý còn có thể nuôi cá!

Tô Khải đến, để cho Chu trưởng lão từ trong trầm tư tỉnh lại.

"Tô sư đệ, điển tịch kiểm điểm như thế nào?"

"Hoàn hảo không chút tổn hại, đa tạ Chu trưởng lão ngời những năm gần đây công lao!"

"Chu trưởng lão ngời mặt lộ vẻ vui mừng, không biết có chuyện gì vui?"

Tô Khải khá có thâm ý đất nhìn Sở Thiên Dương liếc mắt.

Chu trưởng lão trong mắt mang theo ba phần sắc mặt vui mừng nói: "Tô sư đệ, nói ra thật xấu hổ, tên này Ngoại Môn Đệ Tử một phen, lại để cho trong nội tâm của ta có xúc động."

"Ồ? Không biết Sở sư đệ nói cái gì lời nói, có thể làm cho Chu sư huynh ngời có chỗ lợi?"

Tô Khải rất là tò mò, Sở Thiên Dương chính là Người trọng sinh, nói hử liền chân tài thực học.

"Thiên hạ võ công, duy nhanh bất phá!"

Chu trưởng lão ý vị thâm trường đưa ra những lời này, đến bây giờ, hử vẫn ở chỗ cũ trở về chỗ câu này chỉ lý bên trong ẩn chứa.

"Như thế có nhận xét lời nói, cũng sẽ không Sở sư đệ chính ngời đối với (đúng) Khoái Kiếm cảm ngộ đi!"

Tô Khải hỏi, khoe miệng vạch qua một vết hải hươc độ cong.

Sở Thiên Dương sắc mặt cứng đờ, trong mắt lóe lên một vết lệ khí, Tô Khải lời này ý tứ, đủ để xóa sạch chính mình một bán phần công lao, sợ Chu trưởng lão đối với chính mình lòng cảm kích, sẽ không giống trước như vậy sâu nặng.

"Đệ tử tài sơ học thiên, Tự Nhiên không nói ra bực này chỉ lý. Còn tám bé lúc, cửa nhà đi ngang qua một tên đạo sĩ tha phương, lời này bèn xuất núi tự đạo sĩ tha phương miệng, lúc ấy ta cảm thấy được (phải) lời này rất là ý cảnh, liền nhớ kỹ!"

"Sở sư đệ, ngời cũng đã biết tên kia đạo sĩ tha phương tung tích?"

Chu trưởng lão không kịp chờ đợi hỏi.

"Tên kia đạo sĩ tha phương Vân Du Tứ Hải, hơn nữa lại qua rất nhiều năm, đệ tử kia còn biết đạo sĩ tha phương tung tích!"

Sở Thiên Dương làm bộ lộ ra một bộ bất đắc dĩ vẻ mặt, cùng Chu trưởng lão trên mặt tiếc cho lẫn nhau nổi bật.

"Đáng tiếc!"

"Như vậy cao nhân, vô duyên gặp nhau một lần, cũng mệnh a!"

Chu trưởng lão tâm lý đã mùi vị, nếu mình có thể com sáng gặp phải tên kia đạo sĩ tha phương, có lẽ cũng sẽ không phí thời gian nhiều năm.

"Tô sư đệ, ngời định thế nào những lời này."

Tô Khải khẽ mỉm cười.

"Nếu Chu trưởng lão ngời có hứng thú, người sư đệ kia ta liền nói bên trên nói một chút, kiếm đạo bên trên ý tưởng."

"Lúc đó sư đệ ta thích nghe thuyết kể chuyện cổ tích, trong đó có một đoạn liên quan tới kiếm đạo miêu tả, để cho sư đệ ta đến nay cũng trí nhớ sâu sắc."

Tô Khải lời nói, đưa tới Chu trưởng lão hứng thú.

Tô Khải chính là Từ Tuyên Tiên Từ cao đồ, có thể làm cho Tô Khải sinh ra hứng thú, tất nhiên có chỗ thích hợp.

"tung hoành giang hồ hơn ba mươi năm, giết hết kẻ thù, bại tận anh hùng, thiên hạ càng không có địch thủ, không tìm địch thủ, duy ẩn cư Thâm Cốc, lấy điều là bạn. Than ôi, bình sinh yêu cầu một địch thủ mà không thể được, thành buồn tẻ khó chịu "

"Bén nhon Cương Mãnh, Vô Kiên Bất Tồi, 20 tuổi trước đã cùng Hà Sóc quần hùng tranh phong."

"Từ Vi Nhuyễn Kiếm, ba mươi tuổi trước sử dụng, ngộ thương Nghĩa Sĩ chẳng may, hối hận vô cùng, chính là bỏ đi Thâm Cốc."

"Trọng Kiếm Vô Phong, Đại Xảo Bất Công. Bốn mươi tuổi trước ý lại cái đó hoành hành thiên hạ."

"Bốn mươi tuổi sau, đã ngưng tụ với vật, cỏ cây trúc thạch đều có thể làm kiếm. Từ đó Tinh Tu, tiến dần với Vô Kiếm Thắng Hữu Kiếm cảnh giới."

Chu trưởng lão nghe xong Tô Khải lời nói, thân thể chấn động mạnh một cái, trong lòng vén lên kinh đảo hải lãng.

Hay!

Chân diệu!

Tô sư đệ chữ nào cũng là châu ngọc, mỗi một câu nói bên trong đều tràn đầy kiếm đạo huyền diệu, không phải là một sớm một chiều có thể hoàn toàn Linh Vật.

Chu trưởng lão trong lòng thở dài một hơi, thoáng qua một vết kính nể về mặt.

Tô Khải không hổ Từ Tuyên Tiên Từ cao đồ, ở kiếm pháp bên trên thành tựu, quả nhiên hơn mình xa.

Càng trọng yếu hơn Tô sư đệ nhân phẩm, rất mực khiêm tốn

Một tên kẻ chuyện cổ tích phạm nhân làm sao có thể có như vậy thấy nhận xét?

Rõ ràng chính mình đối với (đúng) kiếm đạo nhận xét, Tô sư đệ ngược lại mượn người khác miệng nói ra, liền không để cho mình khó chịu. Bực này đạo đức cao, thật dễ cho Chu trưởng lão bội phục đầu rạp xuống đất.

"Chu trưởng lão, người cũng đã biết vì sao Từ Vi Nhuyễn Kiếm ba mươi tuổi trước sử dụng, ngộ thương Nghĩa Sĩ chẳng may, hối hận vô cùng, chính là bỏ đi Thâm Cốc?"

"Không biết?"

"Bởi vì Từ Vi Nhuyễn Kiếm quá nhanh, không cách nào thu phóng tự nhiên, cho nên bỏ đi không cần."

"Thu phóng tự nhiên mới là vương đạo, nếu không thể làm được thu phóng tự nhiên, luyện tập kiếm pháp, đơn giản hại người hại mình a!"

Tô Khải lời nói, hồng chung đại lý, tuyên truyền giác ngộ, ở Chu trưởng lão trong lòng chột đập về phía, phảng phất sấm khai thiên tựa như.

Sở Thiên Dương thấy Chu trưởng lão cái kia mặt đầy phấn chấn đáng vẻ, cũng biết hôm nay bản thân nhân tình, coi là bạch bán, tâm lý giống như ăn con ruồi như thế khó chịu.

"Tô sư đệ còn nhỏ tuổi, rất mực khiêm tốn, để cho sư huynh ta xấu hổ!"

Chu trưởng lão kính nể nói.

Chu trưởng lão lời nói, để cho Tô Khải trong lòng cười khổ một hồi.

Đầu năm nay, thế nào nhiều môn như vậy con đường đạo, chính mình nói nói thật đều không người tin tưởng.

"Chu sư huynh, vị kia thuyết thật tồn tại!"

"Chu sư huynh người nếu không đi, chỗ này của ta còn có của hần tiểu thuyết."

Vừa nói Tô Khải đem một quyển sách đưa cho Chu trưởng lão, Chu trưởng lão nhận lấy sách vở, thấy bìa viết bốn chữ lớn.

Thần Điều Hiệp Lữ!

"Thật chẳng lẽ có bực này kiếm pháp Thông Thần thuyết?"

Chu trưởng lão ý niệm trong lòng có chút giao động.

"Tô sư đệ người yên tâm, quyển sách này sư huynh ta tất nhiên sẽ coi là kiếm đạo Bảo Điển tới nghiên cứu, hàng đêm không ngừng."

Chu trưởng lão mặt đầy nghiêm nghị vừa nói, nhìn về phía « Thần Điều Hiệp Lữ » trong ánh mắt, tràn đầy hết sạch, giống như nhìn tuyệt thế thần công.

"Đệ tử yêu thích Phật Pháp, không biết Tiểu Sư Thúc có gì nhận xét?"

Sở Thiên Dương tiến lên một bước hỏi.

Tô Khải trong lòng cười lạnh một tiếng.

Trò hay bắt đầu.

"Nói đến Phật Pháp, Tô mỗ ngưỡng mộ rất a!"

"Ồ, Tô sư đệ nguyên lai ngời đôi với (đúng) Phật Pháp tràn đầy hứng thú!"

Chu trưởng lão khẽ đi một tiếng, trên mặt lộ ra có chút hăng hái biểu tình, hiển nhiên hẳn đối với (đúng) Phật Pháp tràn đầy hứng thú.

"Vây dĩ nhiên! Hơn nữa sư đệ trong tay của ta vừa vặn có một người Tiểu Ngọc Phật, xin Chu trưởng lão ngời phẩm định một phen."

Dứt lời, Tô Khải ngay trước Sở Thiên Dương mặt, xuất ra hần tha thiết ước mơ Tiểu Ngọc Phật.

"Hô —— "

"Hô —— "

Sở Thiên Dương hô hấp nhất thời ngưng trọng, trong hai mắt tràn đầy lửa nóng, không chớp mắt nhìn chăm chăm Tô Khải trong tay Tiểu Ngọc Phật.

Quả nhiên, Tô Khải cướp đi ta cơ duyên.

Răng rắc răng rắc!

Sở Thiên Dương nắm tay chặt chẽ nắm lên đến, gân xanh tuôn ra, bởi vì dùng sức, nhọn móng tay đâm vào trong lòng bàn tay, vạch ra từng đạo vết máu.

Này chính mình Tiểu Ngọc Phật!

Này chính mình cơ duyên!

Sở Thiên Dương cơ hồ không kiềm chế được trong lòng xung động, muốn nổi lên cướp đi Tô Khải trong tay Tiểu Ngọc Phật.

Nhưng Chu trưởng lão tồn tại, giống như một chậu nước lạnh làm tắt đi Sở Thiên Dương trong lòng dục hỏa.

Nếu tự mình ra tay cướp đoạt Tiểu Ngọc Phật, tất nhiên sẽ bị Chu trưởng lão bắt giữ, Sở Thiên Dương trong lòng giống như tựa như gương sáng, biết rõ xuất thủ cướp đoạt Tiểu Ngọc Phật tuyệt đối hạ hạ cách.

Cho dù chính mình thật đoạt vào tay, tuyệt đối không trốn thoát Triều Dương vườn.

Ngay tại Chu trưởng lão cùng Tô Khải thương thức Tiểu Ngọc Phật thời điểm, Sở Thiên Dương con ngời không ngừng lớn vồn, suy nghĩ làm sao có thể đủ từ Tô Khải trong tay cướp đi Tiểu Ngọc Phật.

Nhìn thấy sức mạnh làm mất lý trí, cho dù chính mình là bài tẩy đông đảo, ở chu trước mặt trưởng lão, phần thắng không lớn.

Trao đổi, phương pháp này có lẽ có thể được, nhưng Tô Khải người này nhân cao thủ đề, phổ thông bảo vật sợ không cách nào vào Tô Khải pháp nhãn. Nếu dùng trong trí nhớ truyền thừa cùng Tô Khải trao đổi, Sở Thiên Dương lại đau lòng đến bản thân hút hơi lạnh.

Trong trí nhớ truyền thừa đã sớm bị hần coi là độc chiếm, há có thể cùng Tô Khải chia sẻ.

Như vậy, chỉ còn lại một điều cuối cùng con đường trộm.

Nói đến trộm, Sở Thiên Dương nghĩ (muốn) từ bản thân kiếp trước bạn tốt Quý Thủ Thần Thâu, một chiêu Đạo Tặc Quý Thủ huyền diệu khó lường, chính là trộm đạo đỉnh phong, không biết bao nhiêu tu sĩ trong tay hần thiệt thòi lớn.

Nhưng, tu luyện bất quá Quý Thủ ít nhất yêu cầu Luyện Khí Kỳ tu vi.

"Tô sư đệ ngời thật vận khí tốt, có thể có được như vậy một phần cơ duyên."

Tô Khải ngượng ngừng cười một tiếng.

"Cơ duyên đảo không tính là, chỉ một người phổ thông Tiểu Ngọc Phật mà thôi, điều khắc tương đối tình xảo, liền một món đồ chơi a."

Nghe được Tô Khải không có phát hiện Tiểu Ngọc Phật bên trong huyền diệu, Sở Thiên Dương tim không tự chủ động động trực nhảy.

Ít nhất, Tiểu Ngọc Phật bên trong bí mật, chỉ có chính mình một người biết được.

"Ta đem vị này Tiểu Ngọc Phật mang theo người, càng nhiều Tiểu Ngọc Phật ý nghĩa tượng trưng. Vị này Tiểu Ngọc Phật coi như ta bước lên con đường tu tiên tới nay, lần đầu tiên kỳ ngộ "

Vừa nói, ngay trước mặt Sở Thiên Dương, Tô Khải dương dương đắc ý mà đem hấn như thế nào phát hiện đầu giường phòng tối, lấy đi Tiểu Ngọc Phật quá trình nói sinh động, tức Sở Thiên Dương sắc mặt lúc xanh lúc đỏ, hận không được đem Tô Khải xé thành mảnh nhỏ.

"Không nghĩ tới vị này Tiểu Ngọc Phật đối với (đúng) Tô sư đệ ngươi còn có như vậy ý nghĩa, xem ra sư huynh ta vô duyên từ Đệ trong tay ngươi đối lấy Tiểu Ngọc Phật."

Tô Khải khẽ vuốt cằm.

"Vị này Tiểu Ngọc Phật, ta dự định coi là phong chủ tín vật truyền cho đệ tử!"

Tô Khải nhìn như vô tình, kì thực cố ý nói ra đem tới xử lý như thế nào vị này Tiểu Ngọc Phật, còn kém lộ liễu đất nói cho Sở Thiên Dương.

Chân mệnh thiên tử, mau lại đây làm đệ tử ta, tiếp nhận ta chèn ép đi!

Làm Tô Khải đệ tử?

Đùa!

Sở Thiên Dương trong lòng cười lạnh một tiếng.

Chính mình chính là chân mệnh thiên tử, há sẽ lạy Tô Khải thầy.

Trong mũi lạnh rên một tiếng, Sở Thiên Dương tìm một cái cớ, rồi đi Truyền Công Các, vội vội vàng vàng đất trở lại đệ tử trong tinh xá.

Trở lại đệ tử Tinh Xá, Sở Thiên Dương lập tức mở ra toàn bộ trận pháp, đem đệ tử Tinh Xá bao bọc vây quanh, kín không kẽ hở, sau đó mới mở ra từ Truyền Công trong các lấy tới « Bạt Kiếm Thuật » .

"Kiếp trước trong truyền có Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử từ Truyền Công Các đá lót đường ở bên trong lấy được một cái Thánh Ngự, bất quá kiếp này, phần cơ duyên này thuộc về ta!"

Sở Thiên Dương ngón tay vuốt ve qua « Bạt Kiếm Thuật » phía trên nét bút, bình thường, cùng phổ thông công pháp không có khác nhau chút nào.

Bất quá thật bởi vì không có chút nào khác biệt, mới để cho Sở Thiên Dương càng tin tưởng, chính mình đạt được liền trong truyền thuyết "Đá lót đường" .

Nếu « Bạt Kiếm Thuật » cùng người khác bất đồng, há sẽ bị đương thành cái đá lót đường đặt ở dưới giá sách mặt?

"Trong đó tất nhiên có huyền cơ!"

Dứt lời, Sở Thiên Dương Thập Chi Liên Đạn, từng đạo kiếm khí từ đầu ngón tay bên trong bắn ra, rơi vào « Bạt Kiếm Thuật » quyển bí tịch này trên.

Xoẹt!

Xoẹt!

Tơ lụa xé rách thanh âm, từ trên bí tịch truyền tới.

Trải qua kiếm khí lễ rủa tội « Bạt Kiếm Thuật », cũng chưa từng xuất hiện Sở Thiên Dương tượng tượng Thánh Ngự, chỉ bất quá nhiều hơn luồng đạo dữ tợn kẻ hở.

"Chẳng lẽ bên ta phương pháp có vấn đề?"

Sở Thiên Dương lẩm bẩm nói nhỏ, trong mắt toát ra một trận tinh quang.

"Nếu kiếm pháp không được, như vậy thì nước ngâm."

Sở Thiên Dương đánh tới một chậu nước sạch, đem « Bạt Kiếm Thuật » ngâm vào trong nước. Suốt ngâm ba canh giờ, thước tờ giấy màu vàng trừ bị nước thấm phát quyền, không có bất kỳ biến hóa khác.

Nhìn đến đây, Sở Thiên Dương hoàn toàn nổi điên.

Nói là Thánh Ngự đâu

Chẳng lẽ ngươi quyền này Tiểu Tiểu bí tịch xem thường ta!

Sở Thiên Dương tức sắc mặt đỏ lên, muốn ngay cả một quyển Tiểu Tiểu bí tịch cũng đổi phó đã, hần còn gọi là chân mệnh thiên tử sao?

Nếu người bình thường biết Sở Thiên Dương lúc này nội tâm ý tưởng, tuyệt đối sẽ mở rộng tầm mắt.

Trong sách quý làm sao có thể vắng ra một con cá tới?

Sở Thiên Dương tuyệt đối bị điên, mới có thể sinh ra như vậy ảo giác.

Trong sách tự có vàng phòng!

Trong sách tự có Nhan Như Ngọc!

Phần ngoại lệ bên trong còn có thể nuôi cá hay sao?

Nhưng Sở Thiên Dương suy nghĩ hoàn toàn bị trí nhớ kiếp trước cứng ngắc, ép căn bản không hề bất kỳ ý niệm gì muốn động đầu óc, tất cả đất giầy vò này đáng thương « Bạt Kiếm Thuật ».

"Ngươi này buộc ta thi triển tuyệt chiêu!"

Sở Thiên Dương trên mặt thoáng qua một vệt lệ khí, xuất ra đá lửa, chân nguyên rót vào nổi tiếng trong đá, đá lửa bữa trước khi toát ra ngọn lửa hùng hực.

"Lửa đốt bên dưới, ta sẽ không sợ ngươi không hiện ra nguyên hình!"

« Bạt Kiếm Thuật » bị vô tình ném vào trong ngọn lửa, phát ra xì xì kết thanh âm, trong chớp mắt liền một mảnh nám đen, đốt thành tro bụi.

Cho đến « Bạt Kiếm Thuật » tan tành mây khói, Sở Thiên Dương đầu mới thanh tỉnh lại.

Căn cứ tông môn luật lệ, hư hại công pháp, phải chịu phạt!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Trong đá đựng tới cá

"Tiểu Sư Thúc, ngươi rút cuộc trở lại?"

"Ta chờ ngươi các loại (chờ) con mắt cũng dòng chảy!"

Sở Hề Hề hai mắt lưng tròng đất nhìn chăm chăm Tô Khải.

Con mắt cũng dòng chảy?

Cô gái nhỏ này là muốn nói mỗi mắt chờ mong đi!

"Khục khục! Cũng trẻ như vậy, Hề Hề ngươi như vậy còn chưa ngủ?"

Sở Hề Hề cười hắc hắc.

"Ngày hôm qua Tiểu Sư Thúc ngươi xem ta ngủ, hôm nay đến phiên ta nhìn vào ngươi ngủ, như vậy mới có thể huề nhau!"

Vừa nói, Sở Hề Hề lại phi thường lớn mật đất tới phá Tô Khải quần áo.

"Ta tự mình tới!"

"Ta tự mình tới!"

Tô Khải đầu đầy tuyến, hiện tại hắn có chút minh bạch, vì sao Thanh Châu Mục sẽ đồng ý Sở Hề Hề tới Thanh Liên Kiếm Tông làm Ngoại Môn Đệ Tử, sợ là cũng không chịu được tiểu ma nữ này hành hạ.

Tối nay trên giường hắn không ngủ được, chỉ có thể ở trong tình xá nghĩ một chút một hồi.

Vì vậy Tô Khải xuất ra một khối thạch coi là gối, nửa người tựa vào phía trên tảng đá, trong lòng mặc niệm « Tĩnh Tâm Chú », rất nhanh vào lâm vào hoàn toàn yên tĩnh bên trong.

Loại này yên lặng hết sức kỳ lạ, Tô Khải trong lòng sáng rộng rãi, nhưng là lại không muốn ngủ đến loại cảm giác đó, không cảm giác chút nào, suy nghĩ ngược lại mà phi thường bén nhạy rõ ràng, thậm chí ngay cả lúc trước trong tu luyện khổn nhiều, cũng vào giờ khắc này bị giải khai.

Không nói hai lời, Tô Khải vận chuyển công pháp, bắt đầu tu luyện.

Nguyệt quái thụ sao, Tô Khải không biết tu luyện bao lâu, đầu đột nhiên nặng nề rơi xuống đất, cảm giác đau đớn thấy, để cho Tô Khải cũng thấy được (phải) trên đầu mình bị đập một cái túi.

Tô Khải trong nháy mắt từ trong tu luyện tỉnh lại, ngẩng nhìn bốn phía, mặt đầy mờ mịt.

Đá không thấy!

Chính là hắn từ Truyền Công trong các mạng về đá lót đường, lại không cánh mà bay!

Kỳ lạ!

Bất quá Tô Khải tỉnh tể nhìn một cái, thấy hắn nguyên lai nghĩ một chút địa phương, nhiều hơn một ít nhỏ vụn sắc bột, cùng sắc đá lót đường chính là cùng một loại tài liệu.

"Chẳng lẽ trong đá có đồ?"

Tô Khải bị chính mình ý nghĩ dọa cho giật mình, lập tức ngẩng nhìn bốn phía, nhưng là lại thứ gì cũng không nhìn thấy.

"Hừ —— "

"Yêu ma quỷ quái, cũng muốn tránh được ta pháp nhãn!"

Tô Khải lạnh rên một tiếng, lập tức thi triển Thiên Nhãn thuật.

Tại thiên nhãn thuật bên dưới, quả nhiên để cho hắn nhận ra được một ít đầu mối.

Một cái cá nhỏ!

Trong hư không, lại khoe giàu điều này cá nhỏ, con cá nhỏ này phi thường đặc thù, đặc thù đến để cho Tô Khải cũng kinh ngạc mười mấy hơi thở cũng chưa có lấy lại tinh thần tới.

Con cá nhỏ này chỉ lớn chừng bằng bàn tay, nhưng là toàn thân chính là không trong suốt, phảng phất thủy tinh chế tạo một dạng ngay cả thể khung xương cùng nội tạng, đều là trong suốt, hơn nữa trong cơ thể không có một giọt máu.

Kỳ lạ!

Nếu không phải Tô Khải thấy con cá nhỏ này con mắt nháy nháy đất nhìn mình chăm chăm, hắn đều cho là con cá nhỏ này là một kiện tinh mỹ tác phẩm nghệ thuật.

"Người là ai?"

Tô Khải đồng tử chợt co rút lại, sắc mặt nghiêm túc đất thành lên trước mắt cá nhỏ.

Mặc dù hắn ở cá nhỏ trên người không có nhận ra được bất cứ uy hiếp gì, nhưng là có thể làm cho mình không có chút nào phát hiện, thậm chí thi triển Thiên Nhãn sau khi giải phẫu còn tồn không ít công phu mới nhận ra được thần bí cá nhỏ, thật ra thì hàng thông thường?

"Ồ! Người có thể thấy ta?"

Non nét thanh âm từ nhỏ cá miệng cá bên trong phun ra, phảng phất mới sinh ra trẻ sơ sinh, trên mặt càng là lộ ra Nhân Tính Hóa thần sắc kinh ngạc, phảng phất thấy không tương tượng nổi đồ vật.

"Người làm sao có thể có thể thấy ta?"

Trong suốt cá nhỏ hỏi.

"Ta tại sao không thể nhìn thấy ngươi?"

Tô Khải phản bác.

"Ngay cả Nguyên Anh tu sĩ, nếu là không có thủ đoạn đặc biệt cũng không phát hiện được ta tồn tại, một mình ngươi Tiểu Tiểu Tiên Thiên tu sĩ, làm sao có thể phát hiện ta tung tích?"

Trong suốt cá nhỏ mặt đầy kiêu ngạo nói.

"Tiểu Tiểu?"

"Ta đây sẽ để cho ngươi kiến thức một chút, trong mắt ngươi 'Tiểu Tiểu' Tiên Thiên tu sĩ, có thể đuổi ra bao lớn mặt sự tình!"

Vừa dứt lời, một đạo kiếm khí từ Tô Khải đầu ngón tay bung ra, gào thét một tiếng, tại trong hư không vạch qua một đạo thẳng tắp đường vòng cung, trong chớp mắt liền đánh trúng trong hư không trong suốt cá nhỏ.

"Không có dùng!"

"Ngươi làm gì được ta!"

Trong suốt cá nhỏ thờ ơ vừa nói, đối mặt với Tô Khải kiếm khí, tựa hồ không thèm để ý chút nào, sau đó kiếm khí rơi ở trên người mình.

Sau đó ở Tô Khải trợn mắt hốc mồm sắc mặt xuống, kiếm khí trực tiếp xuyên thủng trong suốt cá nhỏ, nhưng là lại không có cho nó lưu lại mây may tồn thương.

Thật giống như trước mắt mình điều này trong suốt cá nhỏ, chính là một đạo ảo ảnh.

"Ta cũng không tin!"

Tô Khải trong mũi lạnh rên một tiếng, Sơn Nhạc kiếm ý không giữ lại chút nào thả ra ngoài, rơi vào trong suốt cá nhỏ trên người.

Trong nháy mắt, trong suốt cá nhỏ chung quanh không khí, nhất thời ngưng đọng, Uyển Như cốt sắt thiết cốt một loại cứng rắn.

"Ta nói, vô dụng!"

Trong suốt cá nhỏ vẫy đuôi một cái, ngay trước mặt Tô Khải, dễ dàng rời đi Sơn Nhạc kiếm ý phạm vi, tựa hồ Sơn Nhạc kiếm ý đối với (đúng) trong suốt cá nhỏ một chút tác dụng cũng không có.

"Như thế nào đây? Ngươi còn có thủ đoạn gì nữa tất cả đều thi triển ra đi!"

Trong suốt cá nhỏ ngạo kiều nói đến.

Tô Khải yên lặng, trước mặt trong suốt cá nhỏ cổ quái, xa xa ra hần đoán, thậm chí đang đối mặt trong suốt cá nhỏ thời điểm, Tô Khải lại sinh ra một cỗ cảm giác vô lực.

Dường như, bản thân thủ đoạn thật đối với nó không hề có tác dụng.

Giằng co một thời gian uống cạn chén trà sau, vốn là ánh mắt ảm đạm Tô Khải, đột nhiên đại bật cười, thần thái sáng láng.

"Thì ra là như vậy!"

"Nguyên lai cái gì?"

"Ha ha —— ta đã nhìn thấu ngươi lai lịch!"

Tô Khải khoe miệng phồng lên một vệt tự tin độ cong.

Lúc này đến phiên đến cá nhỏ giật mình, nhưng là càng nhiều chính là không không tin.

"Một mình hần loại thiếu niên, làm sao có thể nhìn thấu lai lịch mình!"

"Thế nào, ngươi không tin phải không? Ta đây liền muốn nói liên tục."

"Trên người của ngươi khí tức, yếu cơ hồ có thể bắt kẻ, vì vậy thực lực ngươi hần hết sức có hạn. Nhưng là ngươi nhưng lại có thể đối với ta công kích xong toàn miễn dịch, như vậy chỉ có một cái khả năng."

"Người thiên phú hẳn cùng hư ảo bảo vệ tánh mạng có liên quan!"

"Thiên đạo cân bằng, không thể nào tạo ra lợi hại vượt quá bình thường sinh mệnh đi ra. Người thủ đoạn bảo vệ tánh mạng lợi hại như vậy, người không thể nào còn nữa cực kỳ nghịch thiên công phạt thủ đoạn, nếu không thiên đạo trật tự há chẳng phải là bị các người nhất tộc cho đánh nát!"

"Thậm chí, theo ta đoán, các người nhất tộc hẳn không có bất kỳ sát phạt thủ đoạn mới đúng!"

Tô Khải một phen phân tích, hoàn toàn để cho trong suốt cả nhò kinh ngạc đến ngây người.

Hắn lại thật đoán được!

"Vậy thì như thế nào? Ta lấy người không có bất kỳ biện pháp nào, người được như thường bất ta không có cách!"

Trong suốt cả nhò tức giận vừa nói.

Tô Khải nghe trong suốt cả nhò lời nói, lắc đầu liên tục.

"Cũng không phải! Cũng không phải!"

"Lấy người ẩn thân bảo vệ tánh mạng năng lực, chỉ cần người theo trong đá đựng tới, ta khẳng định không phát hiện được người tồn tại. Người đã chủ động hiển thân, khẳng định như vậy là trên người của ta có hấp dẫn người đồ vật!"

Tô Khải cẩn thận thăm dò một dạng đem trong suốt cả nhò trong đáy lòng bí mật, từng điểm từng điểm lộ ra đến, không giữ lại chút nào phơi bày ở trước mắt.

Nghe Tô Khải lời nói, trong suốt cả nhò sắc mặt một trận tái nhợt, mặc dù nó bản thân liền là trong suốt, ép căn bản không hề đảm nhiệm về mặt gì.

Giữa giữa hồi lâu, trong suốt cả nhò lộ ra mặt đầy cô đơn.

"Người thắng!"

"Bây giờ có thể người nói một chút ý đồ!"

Trong suốt cả nhò nổi lên một hồi, nói với Tô Khải.

"Người cũng đã biết Không Minh Thánh Ngự nhất tộc?"

"Không Minh Thánh Ngự?"

Tô Khải nghe được cái này xa lạ mà lại có chút quen thuộc tên, nhất thời bán hội còn không nhớ nổi, ở Phụ Nhạc chân nhân lưu cho trong trí nhớ mình lật hồi lâu, mới biết này Không Minh Thánh Ngự nhất tộc, rốt cuộc là bức nào tồn tại.

Không Minh Thánh Ngự, thân thể trong suốt mà Vô Huyết, xen vào hư ảo cùng chân thực giữa, tâm thường thủ đoạn không thể gây tổn thương. Nhưng không có chút nào sát phạt thủ đoạn, ốm yếu, đối với tu sĩ nhân tộc mà nói chỗ dùng không có, nhưng là đối với Yêu Tộc chính là tối cao Thánh Phẩm, dùng có thể tăng lên một cái đại giai cấp.

Một cái đại giai cấp, có ý gì?

Yêu Tướng tăng thứ Yêu Thú, nếu là có thể ăn tươi nuốt sống một cái Không Minh Thánh Ngự, liền có thể tăng cấp Yêu Vương. Tương đương với nhân loại Trúc Cơ tu sĩ, trực tiếp trở thành Kết Đan tu sĩ.

Quá nghịch thiên!

Đáng tiếc thứ hiệu quả này đối với Yêu Tộc hữu dụng, đối với (đúng) nhân loại tu sĩ vô dụng, nếu không Tô Khải đều có đem Không Minh Thánh Ngự nướng ăn ý nghĩ!

"Người nếu nghe nói qua chúng ta Không Minh Thánh Ngự, như vậy biết chúng ta Không Minh Thánh Ngự trong cơ thể Vô Huyết. Đại đạo có thiếu, tu luyện chính là đền bù tự thân chưa đủ quá trình."

"Ta Tu Luyện Chi Đạo, chính là ngưng tụ ra chúc tại chúng ta Không Minh Thánh Ngự nhất tộc huyết mạch!"

Trong suốt cả nhò trên mặt, lộ ra một vệt kiên nghị.

"Nhưng là muốn ngưng tụ ra huyết mạch, khó khăn bức nào, cho nên ta yêu cầu đủ loại huyết dịch coi như đối tượng nghiên cứu!"

Tô Khải bừng tỉnh đại ngộ.

"Cho nên người xem làm gì trong tay của ta Chân Long tinh huyết!"

"Chân Long tinh huyết? Loại đồ vật này ta thấy nhiều! Ngươi nếu là muốn lời nói, chúng ta Không Minh Thánh Ngự nhất tộc trong thánh địa còn rất nhiều, chờ ta tu luyện thành công, ta đưa ngươi một Thủy Đàm!"

Tô Khải miệng há trưng, trong lúc nhất thời không biết nên trả lời như thế nào trong suốt cả nhỏ lời nói.

Chân Long tinh huyết, vật này có thể sử dụng một Thủy Đàm một Thủy Đàm để hình dung?

"Vậy ngươi coi trọng trên người của ta thứ gì?"

"Ta nhìn trúng ngươi huyết mạch!"

Trong suốt tiểu cá trong mắt lộ ra một vệt cuồng nhiệt.

"Ngươi huyết mạch, là ta bình thân gặp qua dòng máu mạnh nhất một trong, nếu là có thể nghiên cứu ngươi huyết mạch, đối với ta đã tu luyện tất nhiên rất có ích lợi!"

Lại đem chú ý đánh tới trên đầu ta!

Bất quá, muốn đánh ta chú ý, liền nhất định phải bỏ ra chân giá.

"Ta muốn trên người của ngươi một giọt máu, có điều kiện gì, ngươi mặc dù mở!"

Trong suốt cá nhỏ vô cùng hiếu kỳ nói đến.

Tô Khải trên mặt gian trá nụ cười thu liễm, lộ ra một bộ nhà bên đại ca ca bộ dáng.

"Yên tâm, nhìn ngươi như vậy đáng thương, người không có đồng nào, ta sẽ không hướng ngươi đòi bảo vật!"

"Vậy ngươi muốn cái gì?"

"Chỉ cần ngươi ký phần này Khế Ước Bán Thân không đúng, là ngang hàng điều ước, ta liền mỗi tháng cho ngươi một giọt máu dùng để điều nghiên đạt tới!"

Trong suốt cá nhỏ nhìn một chút trên giấy da đề nội dung, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, thậm chí có thể dùng mộng ép để hình dung.

Thú thân quyền lợi độc nhất trao quyền thoả thuận

Đây là cái gì ý tứ?

Trong suốt cá nhỏ nhìn trên da cừu rậm rạp chẳng chịt chữ nhỏ, đầu hoàn toàn choáng váng. Trên da cừu viết những lời này, thế nào như vậy lượn quanh miệng, rõ ràng mỗi một chữ đều biết, nhưng là liền cùng một chỗ, luôn cảm giác mình không thể nào minh bạch.

"Nhanh lên một chút ký nó, ngươi là có thể nghiên cứu dòng máu của ta."

"Ngươi suy nghĩ một chút, dòng máu của ta thần kỳ như vậy, chờ ngươi nghiên cứu, dùng không phải có thể hoàn thiện ngươi đại đạo, cho các ngươi Không Minh Thánh Ngự nhất tộc từ nay có sát phạt thủ đoạn."

"Đi qua tuyệt đối không thể bỏ!"

"Động tâm không thể làm động!"

Ở Tô Khải dưới sự thúc giục, trong suốt cá nhỏ liền không khỏi ký tắt này "Khế Ước Bán Thân".

Đương nhiên nói là Khế Ước Bán Thân kia hơi quá đáng, chỉ là phi thường phổ thông một phần Linh Thú khế ước mà thôi, chỉ bất quá Tô Khải dùng trên địa cầu luật pháp cách thức viết ra, để cho trong suốt cá nhỏ trong lúc nhất thời không phản ứng kịp.

"Bây giờ, ngươi có thể đem huyết dịch cho ta đi!"

Nhìn Tô Khải trong tay tích xuất tới huyết dịch, trong suốt cá nhỏ trong hai mắt, tràn đầy cuồng nhiệt, nó ở Tô Khải trong huyết dịch, ngửi được một cỗ Hồng Hoang Khí Tức.

Ngày thứ hai, Truyền Công Các.

Sở Thiên dương mặt đầy xanh mét đất đi tới Truyền Công trong các.

"Sở sư diệt ngươi sắc mặt khó coi, chẳng lẽ tối hôm qua ngủ không được ngon giấc?"

Nghe Tô Khải lời nói, Sở Thiên dương khóe miệng co giật xuống.

"Ta đem « Bạt Kiếm Thuật » hư hại!"

Nghen hồi lâu, Sở Thiên dương trong miệng rót cuộc biệt xuất một câu.

Tô Khải nghe đến đó, lộ ra một bộ quả là như thế bộ dáng.

Tiểu tử này, chẳng lẽ thật sự cho rằng « Rút Kiếm Thuật » bên trong có giấu bảo vật, sau đó gầy vò một đêm đi!

"Căn cứ tông môn luật lệ, hư hại công pháp, chịu trừng phạt!"

"Những thứ này là trừng phạt nhiệm vụ, Sở sư diệt người tự lựa chọn một cái đi!"

Vừa nói, Tô Khải ném ra một đồng lớn nhiệm vụ Ngọc Giản, để cho Sở Thiên dương tự đi lựa chọn xử phạt nhiệm vụ.

Sở Thiên dương rất nhiều trong ngọc giản nhìn hồi lâu, sau đó mặt không thay đổi lựa chọn một người trong đó.

"Bắc sơn trừ yêu, ta lựa chọn nhiệm vụ này!"

"Bắc sơn trừ yêu nhiệm vụ, thời hạn một ngày, Sở sư diệt người chó có bỏ qua thời gian."

Chờ đến Sở Thiên dương sau khi đi, Tô Khải hướng về phía trong hư không nói một tiếng, nếu là có người ngoài ở đây trông, còn tưởng rằng Tô Khải đang lăm bằm lăm bầu.

"Không Không, đi theo Sở Thiên dương, có phát hiện gì lập tức hướng ta báo cáo!"

"Chèn ép lao động trẻ em!"

Dứt lời, một cái trong suốt cá nhỏ vẩy quẫy đuôi, đi theo Sở Thiên Dương theo đuôi mà ra.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Đứng với đạo lý kỳ ngộ?

Bắc Sơn, Triều Dương trong vườn không tầm thường chút nào một tòa núi nhỏ sườn núi, linh khí mỏng manh, chính là không hơn không kém vùng khí ho cò gầy nơi, ngày xưa rất ít sẽ có Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử tới đây, vì vậy ngược lại cho Yêu Thú không gian sinh tồn.

"Nhiệm vụ: Bắc Sơn trừ yêu. Mục tiêu: Ngũ Thái Ngân Quan Xà."

Sở Thiên Dương khóe miệng lộ ra một vệt vui vẻ nụ cười.

Trước Truyền Công trong các, hắn thấy lần này trừ yêu mục tiêu là Ngũ Thái Ngân Quan Xà, đột nhiên nghĩ tới trí nhớ sâu bên trong một vệt nhớ lại.

Nhớ kiếp trước Triều Dương trong vườn có một tên Ngoại Môn Đệ Tử tư chất bình thường, khoảng cách khai sơn thu học trò không tới thời gian một tháng bên trong, đột nhiên mở mang trí tuệ một dạng tu vi đột nhiên tăng mạnh. Cuối cùng người này khai sơn thu học trò bên trong danh liệt kiếp trước, bá nhập Lôi Trạch đỉnh phong chủ môn hạ, được coi là Thanh Liên Kiếm Tông nhất chuyên tâm kinh điển.

Nhưng là, cho đến mười năm sau khi, tên đệ tử kia mới chính mình tuôn ra, hắn tu vi có thể đột nhiên tăng mạnh, đó là bởi vì hắn phục một gốc Kim Huyết Huyền Sâm.

Kim Huyết Huyền Sâm, cũng không thể trực tiếp tăng lên tu sĩ tu vi, nhưng là lại có thể mở rộng tu sĩ kinh mạch, tăng nhanh tu sĩ tốc độ tu luyện.

Có thể nói, một gốc Kim Huyết Huyền Sâm, có thể để cho một kẻ ngu biến thành người bình thường, để cho một người bình thường biến thành tiểu Thiên kiều, để cho tiểu Thiên kiều thiên phú nâng cao một bước.

Còn có cái gì Linh Dược, là so với có thể cải biến người tư chất Linh Dược càng để cho tu sĩ điên cuồng.

Mà bụi cây Kim Huyết Huyền Sâm, liền sinh trưởng Triều Dương vườn, được một con Ngũ Thái Ngân Quan Xà thủ hộ.

Vì vậy, Sở Thiên Dương thấy Ngũ Thái Ngân Quan Xà trong nháy mắt, liền nhớ lại quy tắc này tin đồn.

Thân hình chớp động, Sở Thiên Dương rất nhanh thì đi tới bắc trong núi, Thần Niệm đảo qua, liền cảm thấy nồng nặc Yêu Khí.

"Yêu nghiệt, !"

Sở Thiên Dương nghiêm ngặt quát một tiếng, bóng người trần trổ xê dịch, lấy cực nhanh tốc độ ép tới gần Ngũ Thái Ngân Quan Xà.

Sở Thiên Dương đi tới Bắc Sơn trong nháy mắt, chiếm cứ trong sơn động Ngũ Thái Ngân Quan Xà tức khắc nhận ra được Sở Thiên Dương tồn tại, phun ra Tinh Hồng Xà Hình tử, một đôi mắt tam giác bên trong, lóe lên lãnh mang.

Tinh như xử tử, động như thỏ chạy, Ngũ Thái Ngân Quan Xà trên mặt đất nhanh chóng du động, cứng rắn miếng vảy, cùng trên mặt đất nham thạch va chạm, bộc phát ra từng trận sao Hỏa, ánh lửa văng khắp nơi.

Gào thét một tiếng!

Ngũ Thái Ngân Quan Xà chột hất một cái đuôi, thon dài đuôi rắn, Uyển Như độ một tầng kim loại trường tiên, tản ra kim loại sáng bóng, hướng Sở Thiên Dương bổ tới, mang theo một trận Ác Phong.

"Chút tài mọn!"

Sở Thiên Dương trong mũi lạnh rên một tiếng, trong mắt lóe lên vẻ khinh thường.

Cấp hai hậu kỳ Yêu Thú a!

Cấp hai hậu kỳ Yêu Thú, tương đương với nhân loại tu sĩ bên trong Tiên Thiên hậu kỳ, nếu là phổ thông Ngoại Môn Đệ Tử, trừ phi là Triệu Dương Hàn Băng những gia hỏa này, nếu không còn không phải là đầu này Nghiệt Súc đối thủ.

Nhưng là Sở Thiên Dương là ai, một cái năm giữ kiếp trước hơn ngàn năm trí nhớ cùng kinh nghiệm Lão Quái Vật, liếc mắt liền xuyên thủng Ngũ Thái Ngân Quan Xà nhược điểm.

Mũi chân trên mặt đất nhẹ nhàng điểm một cái, Sở Thiên Dương thân hình giống như hồng nhan một loại nhẹ nhàng bay lên, nhẹ nhõm, trực tiếp từ trên mặt đất bay lên, Ngũ Thái Ngân Quan Xà ắt phải được (phải) một roi, được Sở Thiên Dương dễ dàng tránh thoát đi.

"Liền lấy nguoi đi thử một chút hư không kiểm ý uy lực!"

Sở Thiên Dương đầu ngón tay bắn ra, một đạo kiếm khí từ đầu ngón tay chỗ bung ra, trong hư không chỉ để lại phốc đất một tiếng, sau đó liền đột ngột biến mất.

Nếu là Sở Hề Hề thấy như vậy một màn, nhất định sẽ kinh ngạc không nói ra lời.

Sở Thiên Dương làm sao biết năng hư không kiểm ý?

Hư không kiểm ý, là là một loại cực kỳ cao thâm huyền diệu kiểm ý, nếu là không có cao nhân cùng bí tịch chỉ điểm, ánh sáng dựa vào chính mình Ngộ, là Ngộ không ra hư không kiểm ý này huyền diệu kiểm ý.

Hư không kiểm ý chính là Thanh Châu Mục độc môn truyền thừa, có Thanh Châu Mục vị này Đại Cao Thủ chỉ điểm, cho nên Sở Hề Hề mới có thể tuổi còn trẻ nắm giữ hư không kiểm ý.

Nhưng là, Sở Thiên Dương một không có cao nhân chỉ điểm, có hay không bí tịch chỉ dẫn, làm sao có thể lĩnh ngộ ra hư không kiểm ý.

Cái này hư không kiểm ý Tự Nhiên không phải là Sở Thiên Dương chính mình ngộ ra tới kiểm ý,

Chính là Hiên Viên kiếm Kiếm Linh cắn nuốt kiểm ý. Mặc dù không phải mình ngộ ra được, nhưng là cái này hư không kiểm ý uy lực, lại không chút nào kém cỏi hơn nguyên bản.

Kiểm khí đột ngột biến mất trong hư không, Ngũ Thái Ngân Quan Xà trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, hơi sừng sờ.

Nhưng là, chính là chỗ này hơi sừng sờ, trực tiếp muốn chết Ngũ Thái Ngân Quan Xà tánh mạng.

Phốc đất một tiếng!

Kiểm khí từ trong hư không, đột ngột xuất hiện, thẳng bắn trúng đầu rắn xuống bảy tám nơi miếng vảy.

Rắc rắc một tiếng!

Miếng vảy bề tan tành, Yêu Xà mất mạng.

"Thật là mạnh uy lực!"

Sở Thiên Dương thấy hư không kiếm ý chiến công, trong mắt nóng hừng hực, không nhịn được liếm liếm khô ráo đầu lưỡi.

Hắn hiện hận không được phải đi tìm kiếm đạo cao thủ khiêu chiến, sau đó chiếm đoạt bọn họ kiếm ý, biến hoá để cho bản thân sử dụng.

Nếu là mình nắm giữ mười ngàn đạo kiếm ý, vạn kiếm đều xuất hiện, chính là Nguyên Anh tu sĩ ta đây có thể như?

Sở Thiên Dương trong lòng tràn đầy dã tâm.

Vượt qua Ngũ Thái Ngân Quan Xà thi thể, Sở Thiên Dương Ngũ Thái Ngân Quan Xà ở bên trong, tìm tới một đoạn đỏ thẫm như máu cành cây, tản ra nhàn nhạt thoang thoảng, phảng phất Hạnh Từ thực.

"Kim Huyết Huyền Sâm!"

Nhìn thấy đoạn này đỏ thẫm như máu cành cây, Sở Thiên Dương trong mắt bộc phát ra một trận tinh quang, vật này chính là có thể tăng lên tu sĩ thiên phú tiềm lực Kim Huyết Huyền Sâm.

Rút ra đi Kim Huyết Huyền Sâm sau khi, Sở Thiên Dương nhanh chóng rời đi Bắc Sơn.

Nhưng là, Sở Thiên Dương từ đầu chí cuối cũng không có phát hiện, có một đôi ngậy thơ ánh mắt, không chớp mắt theo dõi hắn, đưa hắn nhất cử nhất động toàn bộ đều thấy.

Nghỉ một chút Tô Khải, đột nhiên nhận được Không Không truyền âm.

"Xấu chủ nhân, Sở Thiên Dương Bắc Sơn tìm tới một gốc Kim Huyết Huyền Sâm!"

Tô Khải nghe được tin tức này, hơi sững sờ, sau đó lộ ra một bộ quả là như thế.

Chân mệnh thiên tử chính là chân mệnh thiên tử, chính là một cái phổ thông trừu yếu nhiệm vụ, lại cũng có thể được Kim Huyết Huyền Sâm như vậy bảo bối.

Nhưng là, Bắc Sơn loại này vùng khí ho cò gáy, linh khí mỏng manh nơi, làm sao có thể tạo ra Kim Huyết Huyền Sâm này Thần Vật.

Trừ phi

Tô Khải tức khắc lên tinh thần đến, bắc lên một đạo Độn Quang, đi tới Triều Dương vườn Bắc Sơn.

"Kim Huyết Huyền Sâm, có thể tăng lên tu sĩ thiên phú và tiềm lực, chính là khó gặp Thần Vật, nhất định sinh trưởng linh khí đậm đà Bảo Địa."

"Mà Bắc Sơn linh khí mỏng manh, như vậy mỏng manh nồng độ linh khí, là tuyệt đối mang bầu không ra Kim Huyết Huyền Sâm bảo vật này. Trừ phi bắc trong núi, có huyền cơ khác!"

Gào thét một tiếng!

Tô Khải biến hóa chỉ làm kiếm, bỏ ra một đạo dài ba trượng kiếm khí, sắc bén khí tức, dù là cách vài chục trượng khoảng cách, cũng có thể cảm giác rõ ràng.

Ừng ừng!

Bắc Sơn trên, bị phách mở một cái to lớn vết nứt, nếu là từ không trung nhìn qua, phảng phất một cái mở ra miệng to như chậu máu cự thú.

Điều này to lớn vết nứt bên trong, linh khí nồng nặc tản mát ra, cỗ linh khí này độ dày đặc, so với Triều Dương vườn tinh thất tu luyện bên trong nồng độ linh khí, còn phải đậm đà thấp bội trở lên.

"Lại là Linh Tuyền!"

Tô Khải trong mắt lóe lên vẻ vui mừng, đây chính là đại phát hiện, thiên đại phát hiện.

Đáng tiếc Sở Thiên Dương lại bỏ qua!

Những thứ này nhiều chút chân mệnh thiên tử, cũng cảm giác mình có số mệnh coi trọng, lấy được kỳ ngộ chính là đúng với đạo lý, không có được kỳ ngộ là có người âm thầm chèn ép hắn, lại không chút nào nghĩ tới, kỳ ngộ phía sau!

Có nhân tất có quả!

Linh khí mỏng manh Bắc Sơn có thể tạo ra Kim Huyết Huyền Sâm, chỉ cần hơi có điểm suy nghĩ tu sĩ, cũng sẽ cảm thấy hoài nghi, cảm giác trong đó kỳ lạ.

Nhưng là Sở Thiên Dương dĩ nhiên tự cho là này là mình khí vận, cho là hết thảy các thứ này đều là đúng với đạo lý, ngược lại xem nhẹ Kim Huyết Huyền Sâm phía sau kỳ lạ.

Tô Khải liên tục bỏ ra mười đạo kiếm khí, trực tiếp đem Bắc Sơn ngọn núi nhỏ cho tiêu diệt, Linh Tuyền mặt mũi thực, hoàn toàn hiện ra Tô Khải trước mắt.

Oanh một tiếng!

Linh khí nồng nặc, hội tụ đồng thời, phảng phất tìm tới khe thông cửa ra, hóa thành một đạo linh khí Quang Trụ, xông thẳng lên trời, phàm là Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử, đều có thể nhìn rõ ràng.

Trong nháy mắt, toàn bộ Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử rối rít ngẩng đầu nhìn về phía linh khí Quang Trụ phương hướng, mặt đầy kinh hãi.

Xảy ra chuyện gì?

Chẳng lẽ có chí bảo xuất thế?

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Uống nước không quên người đào giếng

"Xảy ra chuyện gì?"

Chu trưởng lão nhìn kinh người linh khí Quang Trụ, trên mặt vừa sợ vừa nghi, lại mang 3 phần vui vẻ.

Kinh người như vậy linh khí Quang Trụ, nhất định là có bảo vật xuất thế, hơn nữa nhìn cái hướng kia, tựa hồ là Triều Dương trong vườn Bắc Sơn.

Trong đầu nghĩ giữa, Chu trưởng lão thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh, biến mất tĩnh thất tu luyện bên trong. Chỉ chưa dùng tới mười cái hô hấp thời gian, Chu trưởng lão sẽ đến Bắc Sơn trên.

Khi Chu trưởng lão đi tới Bắc Sơn, nếu không phải hấn Triều Dương trong vườn ngây ngô năm mươi năm, đối với (đúng) Triều Dương vườn mỗi một tác thổ nhượng, mỗi mỗi thân cây cối, mỗi một tảng đá, hấn đều như lòng bàn tay, hấn sợ rằng cũng không nhận ra, trước mắt linh khí đậm đà sơn cốc —— lại sẽ là Bắc Sơn.

Lúc trước Bắc Sơn, linh khí mỏng manh, là Triều Dương trong vườn nổi danh hung núi ác Thủy chi đất, không người vãn tân.

Mà hiện, trong thiên địa du ly linh khí, là đậm đà như vậy, để cho hấn không nhận được hít thở sâu một hơi, thần thanh khí sảng, tựa hồ ngay cả tu vi cũng có một chút điểm tăng lên.

Bắc Sơn đỉnh núi, đã bị sắc bén kiếm khí tiêu diệt, lưu lại bóng loáng như gương vết cắt, Bắc Sơn trong sơn cốc, đứng một đạo thân ảnh màu trắng, bất ngờ chính là Tô Khải.

"Tô sư đệ, đây là chuyện gì xảy ra?"

Chu trưởng lão không nhận được nghi ngờ trong lòng hỏi.

"May mắn! Là phát hiện một nơi Linh Nhân chi tuyền!"

Linh Nhân chi tuyền!

Chu trưởng lão ánh mắt nhất thời sáng lên đứng lên, lấy hấn lịch duyệt, Tự Nhiên biết Tô Khải phát hiện Linh Nhân chi tuyền, có ý nghĩa trọng đại.

Tiên gia đất lành, thường thường xếp đặt Linh Sơn Tú Thủy giữa, là?

Không ngoài linh khí đậm đà!

Đừng xem linh khí liền cùng không khí như thế, tùy ý có thể thấy, nhưng là là linh khí đậm đà nơi chính là không không được thường gặp, trên căn bản đều bị các đại tông môn thế lực chiếm đoạt, không có đất vô chủ.

Giống như Thanh Châu Tử Đại Tông Môn, liền chiếm cứ Thanh Châu linh khí nồng nặc nhất khắp nơi dãy núi.

Nhưng là, cho dù là Thanh Liên Kiếm Tông trong sơn môn, nồng độ linh khí cũng có khác biệt lớn, linh khí nồng nặc nhất nơi, chính là Linh Huyệt. Mà Linh Huyệt trên căn bản đều bị mở ra thành nơi ở của đệ tử, hoặc là các trưởng lão bế quan nơi.

Khi Linh Huyệt bên trong linh khí đậm đà tới trình độ nhất định, cướp đoạt sự thần kỳ của đất trời, có thể tạo thành Linh Nhân vật, Linh Nhân chi tuyến chính là Linh Nhân vật một loại.

Cho dù là Thanh Liên Kiếm Tông như vậy đỉnh cấp đại tông môn, Linh Nhân vật cũng không nhiều, ba vị lão tổ nơi bế quan có bao nhiêu Linh Nhân vật không biết, nhưng là Cửu Phong một vườn trên mặt nổi Linh Nhân vật, chỉ có chính là bảy cái, cũng không phải là mỗi một đỉnh đều có Linh Nhân vật.

Mà Tô Khải đi tới Triều Dương vườn ngày thứ ba, liền phát hiện một nơi Linh Nhân chi tuyến, nhất định chính là Triều Dương vườn phúc tinh a!

Chu trưởng lão mặt tươi cười đất chúc mừng đạo.

"Tô sư đệ, chúc mừng ngươi!"

"Này ra Linh Nhân chi tuyến chính là Tô sư đệ ngươi phát hiện, Tự Nhiên thuộc về Tô sư đệ ngươi vật, ngươi dự định như xử lý chỗ này Linh Nhân chi tuyến?"

Bắc Sơn mặc dù là tông môn sản nghiệp, nhưng là là dựa theo tông môn quy củ, phạm là tông môn sơn môn trong phạm vi phát hiện bảo vật, hết thảy thuộc về người phát hiện.

Tô Khải phát hiện Linh Nhân chi tuyến, chỗ này Linh Nhân chi tuyến dĩ nhiên là thuộc về Tô Khải!

Tô Khải sờ cảm một cái, nhìn về phía Linh Nhân chi tuyến trong ánh mắt, đã có chú ý.

"Sư đệ trong tay của ta vừa vặn có một nhóm bị người sát hại Linh Dược cây giống, không chỗ trồng trọt, hôm nay phát hiện Linh Nhân chi tuyến, chính để dành bố trí một nơi Dược Viên!"

Ngày đó Tiêu Hỏa Hỏa chà đạp không ít Linh Dược cây giống, Tô Khải không chỗ trồng trọt, bây giờ có Linh Nhân chi tuyến, chính để giải quyết cái vấn đề này.

Nghe được Tô Khải phải đem Linh Nhân chi tuyến bố trí thuốc pha chế sẵn vườn, Chu trưởng lão trong lòng một trận nhức nhối.

Quá tự do phóng khoáng!

Còn lại phong chủ nếu là phát hiện Linh Nhân chi tuyến, tất nhiên sẽ mở ra một nơi mới tu luyện thánh địa, làm sao giống như Tô Khải như vậy xa xỉ, lại trở thành Dược Viên tới sử dụng.

Bất quá mặc dù đây là Tô Khải phát hiện Linh Nhân chi tuyến đây!

Tô Khải cười ha ha.

"Dĩ nhiên,

Uống nước không quên người đào giếng. Này ra Linh Nhân chi tuyến chính là Triều Dương trong vườn phát hiện, là Tự Nhiên cũng phải cấp toàn bộ Ngoại Môn Đệ Tử một câu trả lời!"

"Tô sư đệ ngươi định cho Ngoại Môn Đệ Tử như vậy một câu trả lời?"

Tô Khải ngón tay chỉ chỉ Linh Tuyến chung quanh linh khí nồng nặc nhất địa phương, nói: "Là dự định này thành lập mười đang lúc tinh thất tu luyện, lấy cung Ngoại Môn Đệ Tử tu luyện."

"Dĩ nhiên, Giá Thập đang lúc tinh thất tu luyện như phân công, sư đệ ta còn cần từ cân nhắc tỉ mỉ. Giá Thập đang lúc tinh thất tu luyện, phải làm muốn chết kích thích Ngoại Môn Đệ Tử tu luyện tích cực tính, tóm lại nhất định phải vật tận kỳ dụng (xài cho đúng tác dụng)!"

Chu trưởng lão khẽ vuốt cằm, đối với (đúng) Tô Khải quyết định vui lòng phục tùng.

Linh Nhân chi tuyến chính là Tô Khải bảo vật, còn có thể không quên đông đảo Ngoại Môn Đệ Tử, có như thế phong chủ, chính là tông môn may mắn, đó là tông môn đệ tử may mắn.

"Tô sư đệ nói là, quá dễ dàng lấy được đồ vật, ngược lại mà sẽ không để cho người quý trọng. Như đem mười đang lúc tinh thất tu luyện hiệu quả phát huy đến lớn nhất, còn phải Tô sư đệ ngươi bận tâm!"

"Sư đệ ta hiện sớm tinh thất tu luyện thời điểm, còn phiền toái Chu sư huynh ngươi xuống cấm lệnh, Cấm Chế Triều Dương vườn đệ tử đến gần!"

"Chút chuyện nhỏ này Bao sư huynh trên người!"

Chu trưởng lão chụp vỗ ngực bảo đảm nói.

Rất nhanh, Chu trưởng lão cứ dựa theo Tô Khải phân phó, đối với (đúng) toàn bộ Triều Dương vườn đệ tử truyền đạt cấm lệnh.

Cấm lệnh một nơi, tức khắc toàn bộ Triều Dương vườn cũng sôi sùng sục.

Kính người như vậy linh khí Quang Trụ ai không nhìn thấy, sau đó Chu trưởng lão lập tức truyền đạt cấm lệnh, là kẻ ngu cũng có thể nghĩ ra được, bắc trong núi tất nhiên phát hiện không nổi bảo bối.

Này càng là cấm, càng kích thích Triều Dương vườn đệ tử lòng hiếu kỳ, ngay cả Nội Môn Đệ Tử cùng đệ tử nòng cốt, cũng nhờ quan hệ đến Triều Dương trong vườn hỏi dò tin tức.

Tô Khải vốn là không có tính toán giấu giếm Linh Nhân chi tuyến tin tức, có lớn mật đệ tử đem Chu trưởng lão chuốc say sau khi, Bắc Sơn xuất hiện Linh Nhân chi tuyến tin tức, cuối cùng từ Chu trưởng lão trong miệng bộc lộ ra ngoài.

Trong lúc nhất thời, Triều Dương vườn đệ tử rối rít sôi sùng sục, mừng rỡ như điên, xuân phong đắc ý.

Linh Nhân chi tuyến xuất hiện Bắc Sơn, ngoài ý muốn bọn họ Triều Dương vườn đệ tử, đem sẽ có được một nơi mới tu luyện thánh địa, há có thể không vui.

Nhưng là Ngoại Môn Đệ Tử chính giữa, chỉ có một người buồn buồn không vui.

Sở Thiên Dương nghe được Tô Khải Bắc Sơn phát hiện Linh Nhân chi tuyến tin tức này trong nháy mắt, cả đầu thật giống như được Cự Chùy đập trúng một dạng tức khắc che đậy.

Linh Nhân chi tuyến Bắc Sơn!

Nhưng là hần lấy đi Kim Huyết Huyền Sâm thời điểm lại không có phát hiện, mấu chốt nhất là, Bắc Sơn linh khí như thế mỏng manh, làm sao có thể tạo ra Kim Huyết Huyền Sâm này Thần Vật.

Nghĩ tới đây, Sở Thiên Dương giận khí công tâm, trước mắt một.

Đơn giản như vậy đạo lý, hần sớm nên nghĩ đến mới là, chính mình không biết phạm cái gì hồ đồ, lại bỏ qua Linh Nhân chi tuyến như vậy bảo bối.

Sở Thiên Dương càng muốn trong lòng càng bức bối, Linh Nhân chi tuyến rõ ràng chính là mình bảo vật, lại bị Tô Khải chiếm tiện nghi, liên tiếp mấy ngày sắc mặt đều là xanh mét.

Mấy ngày kế tiếp bên trong, Tô Khải lục tục mà đem Linh Dược cây giống trồng trọt Linh Nhân chi tuyến chung quanh, có Linh Nhân chi tuyến dễ chịu, những linh dược này cây giống rất nhanh thì khôi phục sinh cơ, thịnh vượng phồn vinh.

Đương nhiên, xây tinh thất sự tình, Tô Khải cũng không có quên. Tinh thất xây cũng không phức tạp, duy chỉ có trận pháp bố trí đại có chú trọng, Tô Khải cuối cùng vẫn mời một tên tinh thông trận pháp sư huynh, tới bố trí tinh thất tu luyện bên trong trận pháp.

Tô Khải vừa mới vô ích rảnh rồi, liền nhận được Không Không truyền âm.

Sở Thiên Dương ngắt đi!

Sở Thiên Dương nghe được Linh Nhân chi tuyến tin tức sau, tức thì nóng giận công tâm, phun ra một cái nghịch huyết, sau đó trực tiếp được xui vì tức.

Nghe được tin tức này, Tô Khải không khỏi lắc đầu một cái.

"Này Linh Nhân chi tuyến vốn phải là người phát hiện, nhưng là người lại bị trọng sinh chuyện này mộng ép cặp mắt, có thể trách được (phải) ai?"

Bố trí Dược Viên cùng tinh thất tu luyện, hoa Tô Khải ước chừng thời gian nửa tháng.

Bất quá nửa tháng này bên trong, Tô Khải tu luyện cũng không có rơi xuống. Ngày ngày đợi Linh Nhân chi tuyến bên cạnh, linh khí đậm đà, lại có Tinh Tâm Chú phù chú, Tô Khải tu vi tiến triển cực nhanh.

Sau nửa tháng, Tô Khải tu vi bất tri bất giác liền chạm tới Luyện Khí Kỳ bình cảnh.

Tô Khải thử mấy lần bộc phát Luyện Khí Kỳ bình cảnh, nhưng là chung quy bộc phát thời điểm kém một hơi thở, để cho Tô Khải trong lòng cảm thấy vạn phần căm tức.

"Xem ra chính mình còn thiếu ít lịch luyện!"

"Linh Nhân chỉ tuyên bố trí trên căn bản đã hoàn thành, là thời điểm nên đi lịch luyện một phen!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: 18 Mộc Nhân tháp

"Tháng này đoạt Đan ngày lại đến, nghe nói lần này đoạt Đan ngày khen thưởng, rất là phong phú, lại là Hồi Dương Đan. Chắc chắn —— ngay cả ta đây cái Nội Môn Đệ Tử cũng không có dùng qua Hồi Dương Đan!"

Một tên Hắc Y Nội Môn Đệ Tử trên mặt vô cùng hâm mộ nói.

Đoạt Đan ngày, chính là Triều Dương vườn một cái truyền thống.

Mỗi đầu tháng, Triều Dương vườn Trưởng Lão Hội phát ra một nhóm đan dược, dĩ nhiên những đan dược này cũng không phải là đi thẳng đến Ngoại Môn Đệ Tử trong tay, mà là đặt ở mười tám Mộc Nhân trong tháp, Ngoại Môn Đệ Tử thông qua xông tháp lấy được đan dược.

Mười tám Mộc Nhân tháp, cộng 18 tầng, chính là phỏng theo năm đó Phật Tông Thập Bát Đồng Nhân đường hầm xây mà thành, chính là chuyên môn dùng để lịch luyện Ngoại Môn Đệ Tử nơi.

"Hắc hắc, sư đệ ngươi có chỗ không biết đi. Hàng năm lúc này đoạt Đan ngày, khen thưởng đều là Hồi Dương Đan, ai bảo sau một tháng chính là khai sơn thu học trò, này Hồi Dương Đan chính là treo ở Ngoại Môn Đệ Tử trước mắt củ cà rốt, ép của bọn hắn toàn lực tu luyện."

"Nhưng là này Hồi Dương Đan nhưng là chân thực, một viên Hồi Dương Đan, tương đương với ba năm khổ tu."

Hắc Y Nội Môn Đệ Tử trong lời nói có chút chua xót.

Hồi Dương Đan bậc này thượng đẳng đan dược, một loại chỉ có đệ tử nồng cốt mới có thể phân phối đến, về phần bọn hắn Nội Môn Đệ Tử, trừ phi là tông môn lập được đại công, nếu không tuyệt đối không khả năng có được Hồi Dương Đan loại này kỳ đan.

"Đem Hồi Dương Đan khen thưởng cho Ngoại Môn Đệ Tử, tuyệt đối là phí của trời a!"

"Ai nói không phải sao! Nghe nói những năm gần đây ngoại môn đệ tử dùng Hồi Dương Đan, phổ biến chỉ có thể gia tăng một năm công lực, còn lại được liệu tất cả đều bị lãng phí!"

Tên này Nội Môn Đệ Tử mặt đầy nhức nhối, tựa hồ Ngoại Môn Đệ Tử lãng phí chính là hắn Hồi Dương Đan.

"Ha ha! Lấy Ngoại Môn Đệ Tử những thứ kia bản lĩnh, lãng phí Hồi Dương Đan dược liệu dùng cái mộng suy nghĩ một chút cũng có thể nghĩ ra được, gần đây mười năm này Ngoại Môn Đệ Tử, Nhất cấp so với một lần kém, mười năm này, lại không có một Ngoại Môn Đệ Tử có thể xông đến mười tám Mộc Nhân tháp xuống ba tầng, tốt nhất cũng là dùng bước tầng mười lăm."

Hắc Y Nội Môn Đệ Tử trong mắt lóe lên một vệt nhẹ nhàng khinh thường, nhớ năm đó hắn chính là xông đến mười tám Mộc Nhân tháp Thập Lục Tầng, mới trước mắt chen vào trước 10.

Mà những năm gần đây, trong ngoại môn đệ tử hạng nhất lại mới xông đến mười tám Mộc Nhân tháp tầng mười lăm, có thể có được Hồi Dương Đan, để cho trong lòng của hắn khá cảm giác khó chịu.

Hai gã Nội Môn Đệ Tử trong lúc nói chuyện, lục tục có Ngoại Môn Đệ Tử đi tới mười tám Mộc Nhân ngoài tháp, trên mặt một bộ nhao nhao muốn thử đáng về.

Lần này đoạt Đan ngày hạng nhất khen thưởng chính là Hồi Dương Đan, tin tức này ngay từ lúc nửa tháng trước liền truyền khắp toàn bộ Triều Dương vườn, Ngoại Môn Đệ Tử Tự Nhiên thật sớm biết chuyện này.

Là hôm nay đoạt Đan ngày, toàn bộ Ngoại Môn Đệ Tử có thể là chuẩn bị nhiều ngày, mài dao sên soét hướng heo dề.

Không tới thời gian một nén nhang, toàn bộ Ngoại Môn Đệ Tử toàn bộ đều đến đông đủ, bao gồm thân hình ẩn núp trong đám người Sở Thiên dương.

Đương nhiên, giống như Sở Hề Hề loại này tiểu phú bà, Tự Nhiên khinh thường với cùng Ngoại Môn Đệ Tử tranh đoạt Hồi Dương Đan, dù sao nàng muốn Hồi Dương Đan, há mồm có thể có được.

"Đời này, Hồi Dương Đan thuộc về ta!"

Sở Thiên dương trong lòng có dự tính, khoe miệng lộ ra một vết nụ cười tự tin, tựa hồ sớm đã đem Linh Nhân chi tuyến cảm giác bị thất bại quên ở sau óc.

"Kiếp trước, này cái Hồi Dương Đan bị Triệu Dương đoạt được. Triệu Dương bản thân liền là Ngoại Môn Đệ Tử chiến lực báng tiền tam tồn tại, dùng Hồi Dương Đan sau khi, một cú đột phá đến Luyện Khí Kỳ, ở khai sơn thu học trò bên trong rực rỡ hào quang, cướp đi hạng nhất. Dĩ nhiên Triệu Dương cướp đi hạng nhất, cũng nhiều thua thiệt với Sở Hề Hề vô ý cạnh tranh, nếu không hạng nhất tất nhiên thuộc về Sở Hề Hề."

Sở Thiên dương còn nhớ kiếp trước chính mình xông tháp, chỉ xông đến Đệ Ngũ Tầng liền bị đánh bay ngoài tháp, còn lại phần lớn thời gian, chính mình là được một người đứng xem.

Nhưng là đời này, hết thảy đều đem thay đổi, chính mình không còn là người đứng xem, mà là lần này đoạt Đan nhật chủ giác.

Cũng không lâu lắm, Chu trưởng lão lững thững tới chậm.

"Đoạt Đan ngày quy củ lão phu không nói thêm nữa, lẫn nhau so với trong lòng các ngươi cũng hết sức rõ ràng. Lần này đoạt Đan ngày hạng nhất khen thưởng, chính là Hồi Dương Đan, có thể tiến ba năm công lực, hi vọng nhìn các ngươi có thể đủ tất cả lực ứng phó, đem thực lực của chính mình toàn bộ bày ra."

Chu trưởng lão thanh âm mặc dù không vang, nhưng là ở pháp lực Gia Trì bên dưới, lại để cho tất cả mọi người tại chỗ cũng có thể nghe rõ ràng, phảng phất liền ở bên tai nói chuyện tựa như.

"Xông tháp, chính thức bắt đầu!"

Theo Chu trưởng lão ra lệnh một tiếng, toàn bộ Ngoại Môn Đệ Tử nói đuôi mà vào, trong nháy mắt, người người nhón nháo trên quảng trường, không có một bóng người, lưu lại một lau vắng lặng.

Chu trưởng lão ngồi xuống, xuất ra Tô Khải đưa cho hắn « Thần Điều Hiệp Lữ », khi thì chau mày, khi thì cúi đầu khổ tư, chỉ có Ngoại Môn Đệ Tử xông vào tầng kế tiếp tháp thời điểm, Chu trưởng lão mới lộ ra một vết vui vẻ yên tâm nụ cười.

Một chén trà sau khi, Triệu Dương dẫn đầu tiến vào Đệ Nhị Tầng, Hàn Băng theo sát phía sau.

Sau một nén nhang, Hàn Băng cướp trước một bước tiến vào Đệ Tam Tầng, Triệu Dương không cam lòng yếu thế.

Một khắc đồng hồ sau, Triệu Dương cùng Hàn Băng hai người, gần như cùng lúc đó tiến vào Đệ Tứ Tầng.

Triệu Dương cùng Hàn Băng hai người không hồ là được gọi là Băng Hỏa song tinh, thực lực sần sần với nhau, cơ hồ là tề đầu tịnh tiến, dốc hết bú sữa mẹ khí lực ở xông tháp.

Sau một canh giờ, Triệu Dương cùng Hàn Băng hai người tiến vào mười tám Mộc Nhân tháp tầng thứ mười. Tiến vào tầng thứ mười sau khi, độ khó đột nhiên lên cao, dù là lấy hai người bọn họ thực lực, cũng phải phải cẩn thận ứng đối, tốc độ không khỏi chậm lại.

Hai giờ sau khi, mạnh nhất vài tên Ngoại Môn Đệ Tử đã tiến vào Đệ Thập Tứ Tầng, lại đặt vào Hồi Dương Đan tầng thứ mười lăm, chỉ có một bước ngắn.

Ngay tại Chu trưởng lão cùng mấy vị Nội Môn Đệ Tử tranh luận ai gặp nhau cướp đi Hồi Dương Đan lúc, Tô Khải bóng người, xuất hiện ở mười tám Mộc Nhân tháp trước.

"Ngạch —— Tô sư đệ làm sao người tới?"

Tô Khải Thanh Thanh cổ họng nói.

"Ta tu luyện gặp phải bình cảnh, cho nên muốn đi vào mười tám Mộc Nhân trong tháp lịch luyện một phen!"

Chu trưởng lão Thần Niệm đảo qua, nhận ra được Tô Khải lúc này khí tức, nhất thời bừng tỉnh đại ngộ.

"Nếu Tô sư đệ người muốn đi vào mười tám Mộc Nhân tháp lịch luyện, lão phu kia giúp người phá một lần lệ!"

Dựa theo quy củ mười tám Mộc Nhân tháp chỉ có Ngoại Môn Đệ Tử có thể tiến vào, nhưng là Tô Khải thân phận cuối cùng đặc thù. Hơn nữa Ngoại Môn Đệ Tử đã tiến vào hai giờ, Tô Khải lại tiến vào, đối với (đúng) Ngoại Môn Đệ Tử cũng tạo thành không bao lớn ảnh hưởng, Chu trưởng lão cũng

liền mở một con mắt nhắm một con mắt.

Chu trưởng lão trong tay lệnh bài linh quang chột lóe, mười tám Mộc Nhân tháp mở ra một con đường, cung Tô Khai tiến vào.

Bước vào mười tám Mộc Nhân tháp, Tô Khai nhất thời cảm giác chung quanh trống không một mảnh, không cảm ứng được mảy may linh khí, giống như con cá đột nhiên toát ra mặt nước, không thể thở nổi như thế cảm giác.

Mười tám Mộc Nhân tháp có ngăn cách linh khí hiệu quả, là vì tốt hơn lịch luyện Ngoại Môn Đệ Tử, để cho bọn họ đầy đủ lợi dụng trong cơ thể mỗi một phần linh khí.

"Mười tám Mộc Nhân tháp, ta tới!"

Tô Khai mới vừa bước vào tầng thứ nhất, một cụ tượng gỗ nhất thời hiện lên Tô Khai trước mắt, trên người tản ra Hậu Thiên sơ kỳ khí tức.

Này là tượng gỗ điêu khắc phi thường sinh động, trông rất sống động, lớn nhỏ cũng cùng Nhân loại tương tự, tay cầm một thanh kiếm gỗ, hướng về phía Tô Khai thi triển một bộ cơ sở kiếm pháp.

"Tốt yếu!"

Tô Khai lẩm bẩm nói nhỏ, một năm trước tầng thứ nhất tượng gỗ vẫn có thể mang đến cho hắn một chút phiền toái. Nhưng là bây giờ, này là tượng gỗ ở trước mắt hắn yếu cơ hồ có thể không cần tính.

Một đạo kiếm khí từ đầu ngón tay lên đạn bắn mà ra, gào thét một tiếng, trong nháy mắt đem tượng gỗ đánh thành mảnh vụn.

Tượng gỗ mảnh vụn một trận ngọa nguây, rất nhanh thì trở về hình dáng ban đầu, nhưng là trở về hình dáng ban đầu sau khi, cầm kiếm tượng gỗ không nhúc nhích, phảng phất không nhìn thấy Tô Khai.

Nhẹ nhàng thoái mái thông qua tầng thứ nhất, Tô Khai xuống phía dưới đi tới Đệ Nhị Tầng, nói cho đúng là dưới đất Đệ Nhị Tầng.

Lúc trước mười tám Mộc Nhân tháp người thiết kế cũng không biết nghĩ như thế nào, nói là tháp, trên thực tế tòa tháp này là xuống phía dưới xây, chỉ có cửa vào cao hơn mặt đất mà thôi.

Đệ Nhị Tầng, Tô Khai vẫn là một kiếm.

Đệ Tam Tầng, một kiếm!

Đệ Tứ Tầng, hai kiếm!

Đệ Ngũ Tầng, ba kiếm!

Đệ Ngũ Tầng thông quan sau khi, một viên đan dược hiện lên Tô Khai trước mắt, Tô Khai liếc một cái, liền đem đan dược thu nhập trong nhẫn trữ vật.

Mỗi xông qua năm tầng, sẽ có đan dược khen thưởng, dĩ nhiên những đan dược này Tô Khai hoàn toàn không có để ở trong lòng.

Đệ Lục Tầng, độ khó đột nhiên lên cao một mảng lớn.

Ngoài tháp, Chu trưởng lão sờ một cái râu nói.

"Đệ Lục Tầng cầm kiếm tượng gỗ là là Tiên Thiên kỳ tượng gỗ, mới có thể cho Tô sư đệ mang đến một chút xiu phiền toái!"

Tô Khai xông Top 5 tầng sử dụng thời gian, Chu trưởng lão rõ mồn một trước mắt, cũng không có cảm giác được kỳ quái.

Hậu Thiên kỳ tượng gỗ, ít ỏi khả năng đối với (đúng) Tô Khai tạo thành ảnh hưởng.

Chân chính khiêu chiến, từ Đệ Lục Tầng vừa mới bắt đầu.

"Các ngươi nói, Tô sư đệ xông Đệ Lục Tầng cần cần bao nhiêu thời gian?"

"Một thời gian uống cạn chun trà!"

Hắc Y Nội Môn Đệ Tử nói.

"Trăm cái hô hấp!"

Một tên khác Nội Môn Đệ Tử như đinh chém sắt nói.

"Cũng không phải! Cũng không phải!"

Chu trưởng lão nghe câu trả lời thẳng lắc đầu.

"Theo ta thấy đến, mười cái hô hấp liền đủ!"

Nhưng là, Chu trưởng lão vừa dứt lời, Tô Khải sẽ đến Đệ Thất Tầng.

Một hơi thở!

Chỉ dùng một hơi thở thời gian!

Chu trưởng lão ba trên mặt người, toàn bộ đều lộ ra kinh hãi về mặt.

Một hơi thở!

Đây cũng quá nhanh đi!

Đệ Thất Tầng, ba bộ Tiên Thiên kỳ cầm kiếm tượng gỗ đem Tô Khải bao bọc vây quanh.

Từ Đệ Lục Tầng bắt đầu, đối mặt Tiên Thiên kỳ cầm kiếm con rối, cho dù là Tô Khải cũng không cách nào chỉ dựa vào kiếm chỉ miểu sát, là tiết kiệm thời gian, Tô Khải dứt khoát xuất ra Trọng Kiếm, lấy thế đè người.

Đối mặt ba bộ Tiên Thiên kỳ cầm kiếm tượng gỗ, Tô Khải cũng không có bất kỳ lưu tình, một kiếm đánh xuống.

Trọng Kiếm bên trên bọc phát ra kinh phong, gào thét mà qua, trực tiếp rơi vào ba bộ tượng gỗ trên người, thổi tượng gỗ ngã trái ngã phải.

Mặc dù nặng kiếm còn chưa rơi xuống, nhưng là này ba bộ tượng gỗ cũng đã có mơ hồ chống đỡ hết nỗi hiện tượng.

Oanh một tiếng!

Một kiếm miểu sát!

Đệ Thất Tầng, vẫn là một hơi thở thông qua.

Ngoài tháp Chu trưởng lão ba người thấy Đệ Thất Tầng Tô Khải cũng là một hơi thở thông qua, kinh ngạc con mắt trừng lão ra, thiếu chút nữa rơi xuống đất.

Đệ Lục Tầng, một hơi thở!

Đệ Thất Tầng, một hơi thở!

Đệ Bát Tầng, hay lại là một hơi thở!

Đệ Cửu Tầng, Chu trưởng lão đã chết lặng, không nghĩ lại đi tính giờ.

Tầng thứ mười, quả nhiên vẫn là một hơi thở!

Phảng phất mỗi một tầng độ khó đối với Tô Khải mà nói, chút nào không khác biệt.

Duy nhất giải thích, liền là Tiên Thiên kỳ cầm kiếm con rối, xa còn lâu mới có được bức ra Tô Khải cực hạn.

Nhưng là, từ Đệ Thập Nhất Tầng bắt đầu, cầm kiếm con rối nhưng là Luyện Khí Kỳ.

Chu trưởng lão trong lòng âm thầm suy nghĩ, Luyện Khí Kỳ cầm kiếm con rối, chung quy sẽ không lại bị một kiếm giãy đi!

Luyện Khí Kỳ cầm kiếm con rối, mặc dù thực lực không bằng luyện khí tu sĩ, nhưng là đầu gì cũng là Luyện Khí Kỳ a!

Đối phó Tô Khải một cái Tiên Thiên đỉnh phong tu sĩ, dù là không địch lại, nhưng là luôn có thể chế tạo một chút phiền toái mới đúng.

"Đệ Thập Nhất Tầng, Tô sư đệ hẳn yêu cầu ba hơi thở lúc "

Lời còn chưa dứt, Tô Khải bóng người đã tới Đệ Thập Nhị Tầng.

Thật lâu, Chu trưởng lão không nói ra một câu, hẳn quyết định không nói thêm gì nữa, nói càng nhiều, chẳng qua là mặt bị đánh càng đau mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Cua đồng đại thần, đã từng nói tiểu động vật thành tinh

Hai hơi thở sau khi, Tô Khải đi tới mười tám mộc nhân tháp tầng thứ 14, cũng là Ngoại Môn Đệ Tử cạnh tranh kịch liệt nhất một tầng, khoảng cách cuối cùng khen thưởng Hồi Dương Đan, chỉ thiếu chút nữa xa.

Ở tầng thứ 14 bên trong, chín bộ Luyện Khí Kỳ tri kiếm khô lồi lấy một nửa vòng tròn hướng về Tô Khải bao vây tới, tốc độ nhanh, thậm chí không thấp hơn phổ thông luyện khí tu sĩ.

Đối mặt chín bộ Luyện Khí Kỳ tri kiếm khô lồi, Tô Khải mặt không sợ hãi, sắc mặt bình tĩnh.

"Son Nhạc kiếm ý!"

Kinh khủng Son Nhạc kiếm ý từ trên người Tô Khải bùng bột bộc phát ra, rơi vào chín bộ tri kiếm khô lồi trên người.

Trong nháy mắt, chín bộ tri kiếm khô lồi thân hình, đọng lại, phảng phất thời gian đình chỉ lưu động một dạng bị cố định ở giữa không trung.

"Toái!"

Tô Khải ngâm nhẹ một tiếng, chín bộ tri kiếm khô lồi trong nháy mắt bị nghiền thành bột, không có lực phản kháng chút nào.

..

"Chỉ còn lại cuối cùng một cụ tri kiếm khô lồi!"

Khi tức hỗn loạn Triệu Dương, nhìn chăm chăm cuối cùng một cụ tri kiếm khô lồi, mặc dù chân nguyên trong cơ thể tiếp cận với khô cạn, nhưng là hấn ánh mắt nhưng là đặc biệt sáng chói.

Một khắc đồng hồ đánh chết tám cụ Luyện Khí Kỳ tri kiếm khô lồi, Triệu Dương tin tưởng, chính mình tốc độ tuyệt đối so với Hàn Băng còn nhanh hơn một nước.

Hồi Dương Đan, nhất định là thuộc về mình.

"Liệt Dương kiếm pháp!"

Triệu Dương trường kiếm trong tay mũi kiếm nghiêng một cái, lấy một cái xảo quyết góc độ, hướng tri kiếm khô lồi đâm một cái, trên mũi kiếm nóng bỏng Kiếm Mang, làm không khí chung quanh nhiệt độ, tức khắc tăng lên một mảng lớn, hơi nóng bùng bùng.

Keng ——

Keng ——

Keng ——

Tinh Thiết giao minh thanh âm, ở tầng thứ mười lăm bên trong bộc phát ra, Triệu Dương thực lực so sánh với tri kiếm khô lồi chiếm thượng phong, mỗi một kiếm cũng có thể đem tri kiếm khô lồi bức lui hết mấy bước.

Một thời gian uống cạn chun trà sau khi, Triệu Dương bắt tri kiếm khô lồi sơ hở, tung người một kiếm, nộ bổ xuống, tựa như đã thấy tri kiếm khô lồi bị chính mình chém tới đầu một màn.

Nhưng là, nhưng vào lúc này, một cái trắng nõn bàn tay, đột ngột xuất hiện Triệu Dương bên người, nhẹ nhàng tìm tòi.

Một chương này, nhanh vô cùng!

Triệu Dương còn chưa phản ứng kịp, là tại trong hư không hóa thành một đạo màu đen tàn ảnh, rơi vào Triệu Dương trên lưng.

Phốc một một tiếng!

Triệu Dương phun ra một cái nghịch huyết, cả thân thể cũng bay rớt ra ngoài.

"Đánh lên!"

"Sở Thiên Dương, ngươi thật là hèn hạ!"

Triệu Dương Nhại Tử tấn rách, không nghĩ tới ở đây sao thời khắc mấu chốt, lại bị Sở Thiên Dương đánh lên.

Sở Thiên Dương từ trong bóng tối đi ra, sắc mặt lạnh lùng.

Triệu Dương trong đôi mắt lửa giận, chẳng những không có để cho Sở Thiên Dương tức giận, ngược lại để cho trong lòng của hắn cảm thấy một trận thống khoái. Kiếp trước cao cao tại thượng Thiên Kiêu, kiếp này cuối cùng là ngã vào tại chính mình dưới chân.

"Hừ —— ngậy thơ!"

"Ngay cả nguy hiểm cũng không có nhận ra được, có thể trách được (phải) ai?"

Thấy Triệu Dương mất đi chiến đấu lực, Sở Thiên Dương quay đầu bước đi, nhưng là cũng không phải là hướng tầng thứ mười lăm phương hướng, mà là hướng Hàn Băng vị trí.

"Cần gì phải làm thế chứ?"

Chờ đến Sở Thiên Dương sau khi rời khỏi, vẫn ẩn núp ở phụ cận Tô Khải lăm bắm lác đầu.

"Trực tiếp đi tầng thứ mười lăm bắt được Hồi Dương Đan không phải sao?"

"Ngươi đường đường một cái sống thêm ngàn năm Lão Quái Vật, lại muốn ở Ngoại Môn Đệ Tử trước mắt giả bộ! Thỏa mãn ngươi kia biến thái thoải mái cảm giác sao?"

"Tiểu Sư Thúc —— "

Thấy Tô Khải đi tới, Triệu Dương mặt đầy ủy khuất, giống như lạc đường dê con tìm tới nhà.

"Sở Thiên Dương cái này quân trời đánh!"

"Ta bị hắn đánh lên!"

Tô Khải cười nhạt.

"Ngươi tao hắn nói cũng không coi là mất mặt sự tình. Nếu là cảm thấy mất mặt, chờ đến khai sơn thu học trò thời điểm, chính giữa chiến thắng hắn, đem mặt mũi tìm trở về thì phải!"

Tô Khải phen này khuyên giải, để cho Triệu Dương trong lòng có chút còn dễ chịu hơn một ít.

Hôm nay mình là thua thiệt, nhưng là kia là bởi vì mình trải qua liên tục quyết chiến,

Kiệt sức, chân nguyên sắp khô kiệt, mới để cho Sở Thiên Dương có cơ hội để lợi dụng được.

Chờ đến khai sơn thu học trò lúc, chính mình lấy Toàn Thịnh thể, tuyệt đối có thể nghiền ép Sở Thiên Dương.

Thấy Triệu Dương này một bộ kích động dáng vẻ, Tô Khải vì hắn cảm thấy một trận mặc niệm. Tiểu tử ngốc này, ở khai sơn thu học trò thời điểm, phỏng chừng sẽ bị Sở Thiên Dương bị đánh cho đến hoài nghi mình nhân sinh.

"Đây là Thanh Thiên Minh Nguyệt rượu, có thể khôi phục ngươi chân nguyên, nhanh lên một chút uống vào."

Triệu Dương nhận lấy Tô Khải Thanh Thiên Minh Nguyệt rượu, trên mặt mang ra một vệt vui vẻ nụ cười.

"Đa tạ Tiểu Sư Thúc."

Dùng Thanh Thiên Minh Nguyệt rượu khôi phục chân nguyên, mặc dù trì hoãn một chút thời gian, đệ nhất vô vọng, nhưng là ba vị trí đầu vẫn có thể tranh một chuyến. Ba vị trí đầu khen thưởng mặc dù không bằng Hồi Dương Đan, nhưng là khen thưởng như cũ không rẻ.

Tô Khải an ủi một phen Triệu Dương sau khi, bay thẳng đến tầng thứ mười lăm tiến phát.

Hắn lần này tới mười tám mộc nhân tháp là vì lịch luyện, đột phá Luyện Khí Kỳ bình cảnh. Nhưng là trước Thập Tứ Tầng đối với (đúng) Tô Khải áp lực quả thực quá nhỏ, thậm chí đều không cách nào để cho hắn sử dụng toàn lực.

Mà lại tầng thứ mười lăm làm tông môn đặt vào khen thưởng tầng lầu, cũng không có tri kiểm khôi lỗi tồn tại.

Vì vậy, Tô Khải chỉ có thể đưa mắt roi vào mười tám mộc nhân tháp xuống ba tầng bên trong.

Tầng thứ 16, ba bộ luyện khí trung kỳ trì kiếm khôi lỗi.

Tầng thứ 17, ba bộ luyện khí hậu kỳ trì kiếm khôi lỗi.

Tầng thứ 18, ba bộ luyện khí đỉnh phong trì kiếm khôi lỗi.

Từ Tầng thứ 16 bắt đầu, mỗi một tầng độ khó, cùng tầng thứ 14 gấp mấy lần.

"Hy vọng từ Tầng thứ 16 bắt đầu không để cho ta thất vọng."

Tô Khải lẩm bẩm nói nhỏ, vừa bước một bước vào tầng thứ mười lăm.

Ở bước vào tầng thứ mười lăm trong nháy mắt, Tô Khải thấy một màn kinh người, tức khắc bị nhìn ngốc.

Chính mình thấy cái gì?

Cảnh tượng trước mắt, để cho Tô Khải cảm giác mình thật giống như chưa có tỉnh ngủ, hung hăng mà xoa xoa mắt.

Hắn thấy một cụ trì kiếm khôi lỗi!

Ở mười tám mộc nhân trong tháp, trì kiếm khôi lỗi phi thường thường gặp.

Nhưng là, này là trì kiếm khôi lỗi lại đang hấp thu Hồi Dương Đan Dược Lực.

Đặc biệt mẹ nó, trì kiếm khôi lỗi lại cũng biết hấp thu đan dược bên trong dược lực?

Tô Khải cảm giác cả người cũng mất trật tự!

Hà giải đại thần, đã nói tiêu động vật không thể thành tinh, Mộc Đầu Nhân thành tinh, có tính hay không vi phạm quy lệ?

Khó trách vì sao Ngoại Môn Đệ Tử luôn là than phiền đan dược bên trong dược lực chỉ còn lại 1 phần 3, nguyên lai tất cả đều là này là Mộc Đầu Nhân âm thầm giờ trò quỷ.

Từ mười năm trước bắt đầu, cơ hồ từng cái lấy được đan dược Ngoại Môn Đệ Tử, cũng muốn Chu trưởng lão hỏi báo đan dược thuốc đông y lực chỉ còn lại 1 phần 3.

Mới đầu Chu trưởng lão vô cùng coi trọng chuyện này, cho là tông môn Luyện Đan Sư ăn xén nguyên liệu, nhưng là trải qua một phen điều tra, cũng không có phát hiện Luyện Đan Sư ăn xén nguyên liệu tình huống.

Hơn nữa mỗi một lần đều là Chu trưởng lão tự mình đem khen thưởng đan dược đặt ở tầng thứ mười lăm, cũng không tồn tại bị người đánh tráo khả năng, tiêu diệt bất luận cái gì có khả năng.

Nhưng là Ngoại Môn Đệ Tử vẫn như cũ tuyên bố đan dược bên trong chỉ còn lại 1 phần 3 Dược Lực, để cho Chu trưởng lão cảm tức không thôi, toàn bộ chịu tân tất cả đều loại bỏ xuống sau khi, liền đem nguyên nhân quy kết đến Ngoại Môn Đệ Tử luyện hóa phương thức không đúng, tạo thành 2 phần 3 Dược Lực uống công chạy mất.

Vì thế, Ngoại Môn Đệ Tử luyện hóa đan dược, hoàn thành Nội Môn Đệ Tử cười nhạo Ngoại Môn Đệ Tử một cái ngành.

Nhưng là, ai cũng không nghĩ tới, kia hư không tiêu thất 2 phần 3 Dược Lực, lại là bị một người gỡ hấp thu đi, để cho Tô Khải mở rộng tầm mắt.

Mộc Đầu Nhân chính nhất mặt mũi tiêu hồn đất hấp thu đan dược bên trong dược lực, là giống như quá khứ mười năm như vậy, muốn gì được nấy, cho đến Tô Khải đi tới tầng thứ mười lăm, mới để cho Mộc Đầu Nhân thức tỉnh, mặt đầy mộng ép.

Tô Khải mộng ép, Mộc Đầu Nhân cũng tương tự mộng ép.

Hắn lúc nào đến tầng thứ 15?

Ngoại Môn Đệ Tử xông cửa tốc độ, Mộc Đầu Nhân như lòng bàn tay, cho nên mới có thể mỗi lần hấp thu đan dược Dược Lực, nhưng là lại cho tới bây giờ không có bị phát hiện.

Dựa theo trước tính toán, Ngoại Môn Đệ Tử hẳn còn có một thời gian uống cạn chun trà mới sẽ tới.

Thế nào

Thế nào

Mộc Đầu Nhân trong lòng buồn rầu, chính mình lại tính toán sai, bị người phát hiện.

"Mộc Đầu Nhân, ngươi cũng đã biết gỗ là không thể thành tinh!"

"Còn không mau buông xuống bị ngươi hãm hại đan dược!"

Tô Khải nghiêm ngặt quát một tiếng.

Mộc Đầu Nhân trong mắt hàn quang chợt hiện, hóa thành một đạo tàn ảnh, một kiếm đâm về phía Tô Khải.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Kiếm ý tỷ thí

"Son Nhạc kiếm ý!"

Một đạo hùng hậu Son Nhạc kiếm ý, từ... Mộc Đầu Nhân trên người bộc phát ra, Thái Sơn bình thường nghiêm nghị, nhất thời cường ép bây giờ Tô Khải trên người.

"Ngươi cũng sẽ Son Nhạc kiếm ý!"

Tô Khải khiếp sợ kinh hô lên.

Này Mộc Đầu Nhân chân thật thành tinh, không chỉ biết ăn trộm đan dược, lại còn nắm giữ Son Nhạc kiếm ý.

Loại chuyện này nói ra, ai sẽ tin tưởng?

"Ngươi sẽ Son Nhạc kiếm ý, ta cũng sẽ!"

Tô Khải cũng không chút nào hàm hồ, Tinh Thuần Son Nhạc kiếm ý Bạo Thể mà ra, trong tay Trọng Kiếm bổ về phía trước, gào thét kinh phong, đem Tô Khải trên đầu sợi tóc thổi theo chiều gió tung bay.

Lưỡng đạo Son Nhạc kiếm ý ở tầng thứ mười lăm công bằng chính trực đối diện đụng vào nhau, tiếng nổ ầm ầm, thật giống như thật có hai ngọn núi lớn, vang dội tiêu chạm vào nhau sụp đổ, bắn tung tóe ra vô số đá vụn.

Mộc Đầu Nhân trong mắt, tràn đầy khiếp sợ, trong mắt vẻ kinh ngạc, Giống như cuối mùa thu thời tiết sương mù dày đặc, làm sao biến hóa cũng biến hóa không ra.

Thanh Liên Kiếm Tông Ngoại Môn Đệ Tử, lúc nào có như vậy thực lực?

Còn nhỏ tuổi lại nắm giữ Son Nhạc kiếm ý!

Hơn nữa, người này Son Nhạc kiếm ý, lại so với chính mình Son Nhạc kiếm ý còn tinh khiết hơn.

Lưỡng đạo Son Nhạc kiếm ý chính diện va chạm, nhìn như ngang tay, nhưng là Mộc Đầu Nhân biết rõ, chính mình sơ sơ chiếm thượng phong, nếu không phải mình thân thể chính là gỗ, sợ rằng mới vừa rồi một kiếm kia là có thể đánh gãy xương tay hắn.

Mộc Đầu Nhân dùng ánh mắt kinh ngạc số lớn đến Tô Khải đồng thời, Tô Khải cũng đầy là nghi ngờ đánh giá Mộc Đầu Nhân.

Bởi vì, hắn ở Mộc Đầu Nhân kia một đạo Son Nhạc kiếm ý trên, cảm nhận được khí tức quen thuộc, tựa hồ cùng mình Son Nhạc kiếm ý xuất xứ đồng nguyên.

"Đến tốt lắm!"

"Có như ngươi vậy đối thủ, mới cũng coi là lịch luyện!"

Tô Khải quát lên một tiếng lớn, trong mắt tràn đầy kích động ánh sáng, trước 14 tầng chiến đấu, thật là quá dễ dàng quá tiểu nhi khoa, với hắn mà nói không có áp lực chút nào.

Chỉ có như vậy chính diện va chạm, mới đối với hắn đột phá bình cảnh có chút ích lợi.

"Trở lại!"

Tô Khải mũi chân trên mặt đất hung hãn bước lên một bước, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng Mộc Đầu Nhân kích bắn đi.

Thấy Tô Khải này tâm tốt đáng khen bộ dáng, Mộc Đầu Nhân muốn nhũu mày đến, đáng tiếc hắn không có chân mày.

Hắn không phải là ăn trộm điểm đan dược, dùng liều mạng như vậy sao? Tô Khải bộ dáng kia, thật giống như hắn không được đem chính mình cho tháo tung.

Trong lòng than thầm thở dài một hơi, Mộc Đầu Nhân chỉ có thể dựa vào da đầu, nghênh kiếm mà lên.

Thấy Mộc Đầu Nhân nghênh kiếm mà lên, Tô Khải cả người đều trở nên hưng phấn, trong cơ thể Sơn Nhạc kiếm ý phun ra, tạo thành Trùng Thiên Kiếm mạng.

Đồng thời, Tô Khải hơi chuyển động ý nghĩ một chút, Tiêu gia Trần Tộc Chi Bảo Chân Long Linh Giáp hiện lên hắn bên ngoài thân, vàng óng ánh Linh Giáp, để cho Tô Khải phảng phất dát lên lá vàng, Tựa như trong miếu bên trong Phật Tượng Kim Thân.

"Sáu trâu lực!"

Ồ ——

Ồ ——

Ồ ——

Ồ ——

Ồ ——

?

Ồ ——

Trâu Mu *tiếng bò rống* tiếng, ở Tô Khải thân trên vang vọng, Lục đạo Ngưu Ma hư ảnh, cơ hồ trong nháy mắt xuất hiện ở Tô Khải phía sau, lực lượng kinh khủng từ Tô Khải trong nhục thể bộc phát ra.

Ba trâu lực, cộng thêm Chân Long Linh Giáp gấp bội hiệu quả, trong nháy mắt đem Tô Khải sức mạnh thân thể tăng lên tới sáu trâu lực.

Ở sáu trâu lực Gia Trì bên dưới, Tô Khải trong tay Trọng Kiếm, phảng phất nặng như vạn tấn, thật hóa thành một tòa núi cao tựa như, nặng nề ép xuống.

Hồ ——

Hồ ——

Tựa hồ ngay cả hư không cũng chịu đựng không Tô Khải Trọng Kiếm lực lượng, phát ra liên miên bất tuyệt tiếng xé gió, Tựa như kêu gào.

Keng một tiếng!

Tô Khải trong tay Trọng Kiếm cùng Mộc Đầu Nhân trong tay Mộc Kiếm, chính diện đụng vào nhau, nhưng là cũng không có phát ra sắt thép va chạm thanh âm

Mà là... Rắc rắc một tiếng!

Mộc Kiếm đoạn!

Mộc Đầu Nhân chỉ cảm thấy chính mình tựa hồ bị một con mãnh thú thuở hồng hoang chính diện đụng một dạng

Lực lượng kinh khủng, phảng phất sau một khắc là có thể đem thân thể của hắn, hoàn toàn nghiền thành bụi phấn, không còn sức đánh trả chút nào.

Oanh một tiếng!

Mộc Đầu Nhân bay ngược mà ra, Uyển Như đạn đại bác.

Nhưng là Mộc Đầu Nhân thân pháp nhưng là vạn phần quý dị, mượn Tô Khải lực lượng kinh khủng, lại vạch ra một cái quý dị độ cong, quẹo hướng đan được chỗ thạch đài.

Nhất duỗi tay một cái, Mộc Đầu Nhân đem đan được thu nhập, sau đó cũng không quay đầu lại trốn vào mười tám Mộc Nhân tháp Đệ Thập Lục Tầng.

"Kháo nguoi nghèo điên đi!"

Tô Khải thấy Mộc Đầu Nhân nước chảy mây trôi vậy đem đan được bỏ vào trong túi, sau đó mới trốn vào Đệ Thập Lục Tầng, nhất thời kinh ngạc trở mặt ghen hòng.

Này Mộc Đầu Nhân phải hơn nghèo bao nhiêu, vì mấy viên thuốc lại làm loại chuyện này.

Tiểu tử này khi còn bé tuyệt đối bị nghèo sợ!

"Hừ —— "

"Dám ngay ở ta Tô Khải mặt, trộm ta Thanh Liên Kiếm Tông tài sản, quá không ta đây phong chủ coi ra gì!"

Tô Khải trong mũi lạnh rên một tiếng, hướng Mộc Đầu Nhân chui đi phương hướng truy kích đi.

Ngay tại Tô Khải dự định truy kích thời điểm, tầng 15 bên trong người vừa tới.

Sở Thiên dương đột ngột xuất hiện ở tầng thứ mười lăm bên trong, trên mép treo lên vẻ đắc ý nụ cười.

Đánh lén Triệu Dương Hàn Băng hai người thuận lợi, giải quyết lớn nhất đối thủ cạnh tranh sau khi, Sở Thiên dương huyết sáo đi tới tầng thứ mười lăm, mặt đầy đắc ý tràn đầy đáng về.

Vốn cho là mình là người thứ nhất đến tầng thứ mười lăm đệ tử, xuân phong đắc ý, nhưng là khi bước vào tầng thứ mười lăm trong nháy mắt, trước mắt một màn kia bóng người kích thích đến hắn, nụ cười trên mặt nhất thời động lại.

Lại có thể có người vẫn còn ở ta trước!

Sở Thiên dương định thân nhìn lại, nhận ra Tô Khải bóng lưng.

"Tô Khải, làm sao nguoi tới nơi này?"

Sở Thiên dương sắc mặt âm trầm chất vấn.

Tô Khải nhún nhún vai, hỏi ngược lại.

"Ta vì sao liền không thể tiến vào 18 tầng Mộc Nhân tháp?"

"Nguoi cũng không phải là Ngoại Môn Đệ Tử..."

Sở Thiên dương lời còn chưa nói hết, nhất thời thấy trên thạch đài đan được biến mất.

Hơn nữa biến mất không chỉ là phần thưởng đệ nhất trở về Dương Đan, top 10 khen thưởng đan được, lại tất cả đều không cánh mà bay.

"Tô Khải, nguoi khinh nguoi quá đáng!"

Sở Thiên dương Hai mắt trợn nứt ra, trong đôi mắt phiến đầy Máu đỏ tươi.

Chính mình tỉ mỉ tính kế Hồi Dương Đan bị Tô Khải cướp đi, ngay cả mười vị trí đầu đan được đều bị Tô Khải cướp đi, ngay cả một chút đồng cặn bả cũng không để lại cho mình.

Quá khi dễ người!

Thấy Sở Thiên dương bộ dáng này, Tô Khải cũng biết hắn hiểu lầm.

Rõ ràng chính là Mộc Đầu Nhân nòi, dựa vào cái gì muốn tự mình tiến tới vắc.

"Những đan được này không phải là ta lấy đi!"

Không có nghe hoàn Tô Khải giải thích, Sở Thiên dương liền lạnh rên một tiếng, mặt đầy khinh thường.

"Nguoi nghĩ rằng ta sẽ tin tưởng nguoi lời nói?"

"Giao ra đan được, nếu không hôm nay ta nguoi tất có một trận chiến!"

Thấy Sở Thiên dương muốn khiêu chiến chính mình, Tô Khải lắc đầu liên tục.

Chính mình bận bịu truy kích Mộc Đầu Nhân, nào có thời gian cùng chân mệnh thiên tử chơi đùa.

"Ta còn có việc, đi trước một bước!"

Vừa nói, www.uukanshu.net T Tô Khải cũng không quay đầu lại hướng Tầng 16 thản nhiên mà đi.

"Khinh người quá đáng!"

Thấy Tô Khải không chút nào đem chính mình để ở trong lòng, Sở Thiên dương cả người đều sắp tức giận nổ, ngón tay bắn liên tục, ba đạo kiếm khí bắn ra.

Này ba đạo kiếm khí chính giữa, tất cả đều hàm chứa hư không kiếm ý, một khắc trước vẫn còn ở Sở Thiên dương đầu ngón tay, sau một khắc liền xuất hiện ở Tô Khải trước mặt.

"Hư không kiếm ý!"

Tô Khải kêu lên một tiếng, Sở Thiên tự nhiên nhưng nắm giữ hư không kiếm ý.

Không hổ là chân mệnh thiên tử, lại lấy huyền diệu khó mà nắm giữ hư không kiếm ý, đều bị hắn nắm giữ.

Đối mặt với ba đạo kiếm khí, Tô Khải không tránh không né, Sơn Nhạc kiếm ý Bạo Thể mà ra, cả phiên hư không đều bị trong nháy mắt trấn áp, vốn là thuận di kiếm khí, nhất thời tại trong hư không hơi chậm lại.

Ngay cả hư không kiếm ý, cũng bị Sơn Nhạc kiếm ý cũng cho ngăn ngui trấn áp!

Hư không kiếm ý bị trấn áp thời gian mặc dù ngắn ngủi, chỉ có hơi ngưng lại khe hở, nhưng là Tô Khải thân hình liên tục chớp động, biến mất ở tầng 15 chính giữa.

Thấy Tô Khải tiêu sái rời đi, Sở Thiên dương trong lòng phiền muộn vạn phần, dự định truy kích đi, nhưng là nhưng vào lúc này, bị hắn đánh lén thuận lợi Triệu Dương Hàn Băng hai người, cũng tới đến tầng thứ mười lăm bên trong.

Vừa mới bước vào tầng 15, Triệu Dương Hàn Băng hai người liền thấy Sở Thiên dương cừu nhân này, cùng với... Không hề có thứ gì bệ đá.

"Sở Thiên dương, ngươi khinh người quá đáng!"

"Không chỉ có đánh lén ta, lại còn một người nuốt một mình top 10 khen thưởng!"

"Hàn Băng, ta ngươi liên thủ, chung nhau đối phó Sở Thiên dương!"

"Được!"

Trong ngày thường luôn luôn tinh táo Hàn Băng, trong mắt chứa đựng tức giận, lại đồng ý Triệu Dương đề nghị.

Thấy chính mình truy kích con đường bị cản, Sở Thiên dương trong lòng càng là buồn bực, kiếm khí liên phát, cùng Triệu Dương Hàn Băng hai người chiến đấu thành một đoàn.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: 19 tầng Địa Ngục

Tầng 16.

Tô Khải mới vừa vừa bước vào 18 tầng Mộc Nhân tháp tầng 16, cũng cảm giác được một cỗ vô hình áp lực, rơi vào hắn đầu vai, dường như muốn đưa hắn ép cong.

"Trọng Lực biến hóa!"

"Tăng lớn gấp hai!"

Tô Khải ánh mắt lóe lên mấy cái, 18 tầng Mộc Nhân tháp từ tầng 16 bắt đầu, không chỉ có ngăn cách thiên địa linh khí, càng là thay đổi bên trong tháp Trọng Lực, tăng lên xông thấp độ khó.

Nhưng là tầng 16 giữa vốn trì kiếm khôi lỗi, lại biến mất không thấy gì nữa.

Dựa theo thiết kế hoạch định, tầng 16 bên trong, vốn là chắc có ba bộ luyện khí trung kỳ trì kiếm khôi lỗi. Nhưng là lúc này, Tô Khải trước mặt hoàn toàn trống trải, gió thu cuốn hết lá vàng một loại không chút tạp chất.

Tô Khải bước vào tầng 16, nhất thời kinh động Mộc Đầu Nhân.

"Hắn lại đuổi kịp tầng 16 tới!"

Mộc Đầu Nhân hẳn là đại ra trong ánh mắt, nhưng là dị quang liên tục, tính toán ở Thập Lực Tầng bên trong chính mình đối với (đúng) Tô Khải tỷ số thắng.

Mộc Đầu Nhân thực lực bản thân không bằng Tô Khải, nhưng là ở tầng 16 bên trong Trọng Lực biến hóa sẽ suy nhược Tô Khải thực lực, mà chính mình chính là gỗ thân, không bị ảnh hưởng.

Đến lúc này một lần, tương đương với chính mình tăng cường ba thành thực lực.

"Giết!"

Mộc Đầu Nhân trong mắt lóe lên vẻ tàn nhẫn, hóa thành một đạo tàn ảnh ép tới gần Tô Khải phía sau, trong tay Mộc Kiếm, không biết lúc nào đổi một cái.

"Sớm tự đọit đến ngươi!"

Tô Khải phảng phát đã sớm ngờ tới Mộc Đầu Nhân sẽ đánh lên mình phía sau, trở tay một kiếm, dài ba trượng Kiếm Mang từ Trọng Kiếm trên bắn ra.

Sắc bén mũi kiếm, dù là cách vài chục trượng khoảng cách, cũng có thể cảm nhận được một kiếm này kinh khủng, thổi vào mặt đao cắt một loại kinh phong.

"Trần!"

Tô Khải không nói hai lời, thi triển Trọng Kiếm ba thức bên trong Trần tự quyết.

Hào quang màu vàng đất hiện lên Trọng Kiếm trên thân kiếm, một cỗ vô hình ba động, bao phủ tại trong hư không, phảng phát toàn bộ hư không đều bị Tô Khải một kiếm này trấn áp.

Một kiếm này chưa hạ xuống, Mộc Đầu Nhân cũng cảm giác được không khí chung quanh, trong nháy mắt biến thành cột sắt thiết cốt một loại cứng rắn, để cho hắn không chỗ né tránh, không thể tránh né, chỉ có thể kiên trì đến cùng chính diện ngạnh hám một kiếm này.

Oanh một tiếng!

Trọng Kiếm rơi vào Mộc Đầu Nhân trên người, giống như đập con ruồi đem Mộc Đầu Nhân đánh bay ra ngoài, trong tay thanh kiếm gỗ này, lần nữa bước tiền nhiệm vết xe đổ.

"Luyện khí tu sĩ kiếm pháp!"

Mộc Đầu Nhân trên người khí tức phi thường không yên, điên cuồng chấn động.

Lấy Tiên Thiên tu vi thi triển ra Luyện Khí Kỳ kiếm thuật, người này tuyệt đối không phải phổ thông Ngoại Môn Đệ Tử, thực lực của hắn chính mình muốn lần nữa đánh giá.

Không nói hai lời, Mộc Đầu Nhân hướng Tầng 17 chạy trốn.

Tô Khải theo sát phía sau, tiến vào 18 tầng Mộc Nhân tháp Tầng 17.

Tiến vào Đệ Thập Thất Tầng trong nháy mắt, Tô Khải cũng cảm giác được trên đầu vai áp lực vô hình, lại tăng trưởng gấp đôi.

Bốn lần Trọng Lực!

"Ta cũng không tin bốn lần Trọng Lực bên dưới, ngươi còn có thể đuổi ta đánh!"

Mộc Đầu Nhân trong lòng điên cuồng gầm thét, đột nhiên một cái xoay người, không những không lùi, ngược lại hướng Tô Khải lướt nhanh tới, không biết từ nơi nào lại mọc ra một cái Mộc Kiếm, Mộc Kiếm mũi kiếm, giống như tàn phá Lưu Tinh, vạch qua chân trời.

"Băng!"

Đối mặt Mộc Đầu Nhân này một chiêu kiếm đẹp đẽ đến đáng kinh ngạc, Tô Khải không dám chút nào khinh thường, thi triển Trọng Kiếm ba thức bên trong băng tự quyết.

Ừng ừng ——

Mộc Đầu Nhân cảm giác mình phảng phất bị Hồng Hoang lực đập trúng một dạng Tô Khải kia thân thể gầy yếu chính giữa, làm sao có thể có kinh khủng như vậy lực lượng.

Lại một lần nữa rắc rắc một tiếng!

Mộc Kiếm lại đoạn!

Mộc Đầu Nhân không để ý tới đau lòng Mộc Kiếm hao tổn, cũng không quay đầu lại hướng Tầng 18 chạy thực mạng.

Gặp phải chuyện có thể thi triển Trúc Cơ kiếm pháp yêu nghiệt, coi như hấn xui xẻo.

Ta cũng không tin ngươi vẫn có thể thi triển ra Kết Đan kiếm pháp!

Tô Khải bước vào Đệ Thập Bát Tầng, thân chịu áp lực lần nữa tăng lớn gấp hai. Gấp tám lần Trọng Lực, dù là lấy Tô Khải nhục thân,

Đều cảm giác được có chút bước đi liên tục khó khăn.

Ở Tô Khải tiến vào Đệ Thập Bát Tầng trong nháy mắt, Mộc Đầu Nhân đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, liều mạng một lần, trong tay chẳng biết lúc nào có nhiều ra một cái Mộc Kiếm, một kiếm bổ tới.

Một kiếm này, nhìn như bình thường không có gì lạ, nhưng là ở gấp tám lần Trọng Lực Gia Trì bên dưới, lại phảng phất Hồng Hoang mãnh thú một dạng hàm chứa lực lượng kinh khủng.

"Ta xác thực sẽ không Kết Đan Kỳ kiếm pháp, nhưng là vậy thì như thế nào?"

"Ngươi chẳng lẽ ngày thật sự cho rằng, ta chỉ biết kiếm pháp sao?"

Tô Khải vừa dứt lời, một tiếng Hồng Hoang dị thú gầm thét, từ Tô Khải trong đan điền bộc phát ra, tiếng gầm, tựa như sấm rền.

"Phụ Nhạc hàng lâm!"

Một con dài ba trượng Phụ Nhạc hư ảnh, hàng lâm ở Tầng 18 bên trong, bốn chân rơi xuống đất, mang theo một trận nổ ầm chấn động, phảng phất động đất.

"Cho ta trấn áp!"

Phụ Nhạc lực lượng, tựa như núi lửa bùng nổ một loại Bạo Thể mà ra, rơi vào Mộc Đầu Nhân trên người, trực tiếp đưa nó trấn áp, nặng nề khấu trên đất.

"Nghe nói ngươi thật biết chạy thoát thân, ngươi đang cho ta trốn đào nhìn?"

Tô Khải ngạo kiều nâng lên đầu, này Mộc Đầu Nhân hoạt lưu giống như con lươn một dạng lại nhiều lần từ trong tay mình chạy trốn.

Nhưng là, cuối cùng còn chưa phải là rơi tại chính mình bị thương.

"Phụ Nhạc hư ảnh!"

"Ngươi tu luyện « Phụ Nhạc Kinh »!"

Đang bị Phụ Nhạc hư ảnh trấn áp trong nháy mắt, Mộc Đầu Nhân trực tiếp kinh hô lên, trong lòng nhắc lên con sóng thần.

"Con bà nó! Này Mộc Đầu Nhân chân thật thành tinh, không chỉ biết ăn trộm đan dược, thậm chí ngay cả tiếng người cũng học được!"

Nghe được Mộc Đầu Nhân nói chuyện, Tô Khải kinh ngạc miệng cũng rớt xuống.

Này Mộc Đầu Nhân tiến hóa thật là đủ hoàn thiện, thậm chí ngay cả tiếng người cũng sẽ nói.

"Người thành tinh đây! Bồn Tọa nhưng là người!"

Nghe Mộc Đầu Nhân lời nói, Tô Khải đồng tử chợt co rụt lại.

"Ồ? Vậy người là ai?"

Mộc Đầu Nhân hít sâu một hơi nói.

"Bồn Tọa Ngô Đạo Khôn!"

Ngô Đạo Khôn!

Tô Khải nghe được cái tên này, không khỏi cảm giác một trận quen thuộc, tựa như cùng thấy Mộc Đầu Nhân thi triển Sơn Nhạc kiếm ý lúc như vậy, trong lòng hiện lên một cỗ không khỏi cảm giác quen thuộc.

"Ngô Đạo Khôn chẳng lẽ người chính là Phụ Nhạc chân nhân tam đại cầm kiếm đệ tử đứng đầu Khôn Sơn Đạo nhân?"

"Chính là Bồn Tọa!"

Mộc Đầu Nhân kiêu ngạo mà đáp một tiếng.

Thanh Liên Kiếm Tông bên trong, phàm là bị phong chủ Cùng trưởng lão thu làm đệ tử tu sĩ, đều thuộc về đệ tử thân truyền. Nhưng là đệ tử thân truyền giữa, nhưng cũng có đệ tử y bát cùng cầm kiếm đệ tử phân chia.

Phong chủ trưởng lão hàng ngũ, không khỏi là nắm giữ nhiều môn công pháp thần thông, trong đó có một môn hoặc là mấy môn chính là nòng cốt truyền thừa, còn lại những thứ kia công pháp truyền thừa, kém một chút một bậc, cũng không phải là nòng cốt truyền thừa.

Lấy được nòng cốt truyền thừa mới cũng coi là đệ tử y bát, về phần cầm kiếm đệ tử, phong chủ Trưởng Lão Hội căn cứ cầm kiếm đệ tử thiên phú, có lựa chọn truyền thụ công pháp thần thông.

Lúc trước Phụ Nhạc chân nhân cũng không phải là không có thu học trò, chỉ là không có đệ tử y bát mà thôi. Ở Phụ Nhạc chân nhân ngồi xuống, có tam đại cầm kiếm đệ tử, kiếm pháp.

Nhưng là Phụ Nhạc chân nhân cốt lõi nhất truyền thừa « Phụ Nhạc Kinh » cũng không có truyền xuống, cho nên Thiên Sơn đỉnh mới ngừng truyền thừa.

"Nói như vậy, người cũng coi là sư huynh ta Ạc~!"

Tô Khải sờ lên cằm, trong lòng không còn gì để nói.

Đặc biệt mẹ nó, này Mộc Đầu Nhân lại là chính mình sư huynh.

Nghiệm chứng thân phận đối phương sau khi, Tô Khải liền thu Phụ Nhạc hư ảnh.

"Thời gian qua đi 3000 năm, sư phụ « Phụ Nhạc Kinh » rốt cuộc tìm được truyền nhân, chắc hẳn sư phụ ở dưới cửu tuyền, rốt cuộc có thể nhắm mắt!"

Ngô Đạo Khôn đầy mắt nóng bỏng mà nhìn Tô Khải, cũng nhìn Tô Khải có chút ngượng ngùng.

"Khục khục, Ngô sư huynh, người làm sao sẽ biến thành Mộc Đầu Nhân?"

Tô Khải Thanh Thanh cổ họng hỏi.

Nghe Tô Khải vấn đề, Ngô Đạo Khôn mặt đầy nghiêm nghị.

"Ta là vì truy xét sư phụ nguyên nhân cái chết, mới bị vây ở 18 tầng Mộc Nhân trong tháp!"

Ngô Đạo Khôn lời nói, một lời kinh người.

"Sư phụ nguyên nhân cái chết? Ngô sư huynh người biết cái gì?"

Tô Khải liền vội vàng hỏi.

Trên thực tế, Phụ Nhạc chân nhân rốt cuộc như thế nào chết, Thanh Liên Kiếm Tông bên trong đến nay cũng không có một rõ ràng cách nói.

Ba ngàn năm trước, Phụ Nhạc chân nhân thuộc về cường thịnh lúc, đột nhiên ra đi không từ giả, rồi đi tông môn đi Cực Tây Chi Địa.

Sau khi một năm, liền truyền tới Phụ Nhạc chân nhân chết trận tin tức.

Tin đồn, Phụ Nhạc chân nhân vẫn lạc lúc, máu nhuộm đỏ trường không. Tử Kim máu rơi vào ba đầu, hóa thành Thiên Hòa, chói hừng hực, mấy ngàn

năm bắt diệt, tạo thành Hỏa Diễm Sơn.

Nhưng là, Phụ Nhạc chân nhân tại sao lại ra đi không từ biệt, thậm chí ngay cả một câu nói cũng không có để lại, liền đi Cực Tây Chi Địa, cuối cùng mất mạng Cực Tây Chi Địa?

Ngô Đạo Khôn trong ánh mắt, toát ra một tia nhớ lại thần thái.

"Ba ngàn năm trước, ta nhớ được sư phụ nhận được một đạo truyền âm phù sau khi, liền gấp vội vã đi tới 18 tầng Mộc Đầu Nhân dò xét một phen, sau đó sau đó sư phụ hẳn liền đi Cực Tây Chi Địa."

"Một năm sau khi, Cực Tây Chi Địa truyền tới sư phụ tin chết!"

"Sư phụ đối với ta ân trọng như núi, hẳn chết không minh bạch, thân ta là đệ tử há có thể an lòng?"

"Sau đó, ta sẽ tới dò xét 18 tầng Mộc Nhân tháp, tìm tòi phát hiện "

"Phát hiện cái gì? Ngô sư huynh ngược lại nói mau a!"

Ngô Đạo Khôn dừng dừng một cái, tiếp tục nói.

"Ta phát hiện, 18 tầng Mộc Nhân tháp cũng không phải là tầng mười tám."

"Ở tầng mười tám phía dưới, còn có một nơi ẩn núp không gian, chính là 18 tầng Mộc Nhân tháp tầng 19!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Đế Kiếm

Mười tám Mộc Nhân tháp tầng 19!

Tô Khải nhất thời bị kinh động đến!

Mười tám Mộc Nhân tháp! Mười tám Mộc Nhân tháp!

Hết sức quen thuộc tên, lại thoáng cái biến thành Thập Cửu Tầng!

"Vì sao lại có tầng 19?"

"Tầng 19 bên trong có cái gì?"

Tô Khải liên tục đặt câu hỏi, giống như bắn đạn đại bác.

Ngô Đạo Khôn trầm ngâm một hồi nói.

"Sư đệ, ngược lại cũng đã biết ban đầu mười tám Mộc Nhân tháp vì sao phải xây đứng ở nơi này?"

"Vì sao?"

Tô Khải hơi nghi hoặc một chút, mười tám Mộc Nhân tháp bản thân liền là là để dùng cho đệ tử lịch luyện, xây dưới ánh mặt trời trong vườn cũng dễ hiểu.

Nhưng là hôm nay nghe Ngô Đạo Khôn nói một chút, Tô Khải trong lòng nhất thời cả kinh, xem ra mười tám Mộc Nhân tháp ban đầu xây dưới ánh mặt trời trong vườn, cũng là sương mù nồng nặc.

"Trải qua ta điều tra, mười tám Mộc Nhân tháp không có xây trước, chính là một nơi Bí Cảnh. Mười tám Mộc Nhân tháp tầng 19, chính là kia ra Bí Cảnh nồng cốt không gian."

"Ba ngàn năm trước sư phụ đi Cực Tây Chi Địa trước, xông qua mười tám Mộc Nhân tháp. Sư phụ vẫn lạc bí ẩn, ta không có đầu mối chút nào, chỉ có thể xông vào một lần mười tám Mộc Nhân tháp."

"Ban đầu bằng vào ta Kết Đan Kỳ thực lực, phi thường dễ dàng liền xông qua tầng mười tám, nhưng là cũng không có phát hiện đầu mối. Ở tầng mười tám bên trong, ta ước chừng tĩnh tọa một năm, mới phát hiện tầng 19 bí mật."

"Ban đầu ta nóng lòng tìm sư phụ vẫn lạc bí mật, liền đâm đầu xông thẳng vào tầng 19, kết quả bị giam ở trong đó, cho đến Thọ Nguyên hao hết. Thọ Nguyên hao hết sau khi, ta không cam lòng không có tìm được sư phụ vẫn lạc bí mật, vì vậy đem thần hồn ký thác vào một người tri kiếm khôi lỗi bên trên."

Ngô Đạo Khôn chậm rãi nói đến, trong ánh mắt tiết lộ ra vô tận thê lương, bị vây ở Âm Vô Thiên Nhật mười tám Mộc Nhân trong tháp 3000 năm, vô tận tịch mịch, giống như hắc ám một loại cắn nuốt Ngô Đạo Khôn nội tâm.

Ngô Đạo Khôn thời gian qua đi 3000 năm vẫn có thể giữ bình thường, có thể thấy hán đạo tâm kiên nghị.

"Cho đến mười năm trước, ta rốt cuộc tự nghĩ ra một môn bí thuật, có thể trong thời gian ngắn rời đi tầng 19 không gian, vì vậy ta liền thăm dò lên trên tác, cho đến hôm nay gặp phải sư đệ ngươi!"

Nghe Ngô Đạo Khôn tự thuật, Tô Khải trong lòng than thầm một tiếng, Ngô Đạo Khôn cũng là một cái số khổ người.

"Nói như vậy, mười năm này đan dược Dược Lực vô căn cứ giảm bớt, đều là Ngô sư huynh ngươi táy máy tay chân!"

Bị Tô Khải vừa nói như thế, Ngô Đạo Khôn mặt già đỏ lên, có chút lúng túng.

"Cái này còn không là mười tám Mộc Nhân tháp ngăn cách linh khí tạo thành sao? Ta bị vây ở mười tám Mộc Nhân trong tháp 3000 năm, chân nguyên trong cơ thể đã sớm tiêu hao hầu như không còn, không có cách nào hấp thu thiên địa nguyên khí cho nên chỉ có thể ăn trộm đan dược!"

Ngô Đạo Khôn càng nói thanh âm càng yếu ớt, giống như văn nột.

Nếu là khiến người khác biết, hán đường đường một tên Kết Đan tu sĩ lại dựa vào ăn trộm đan dược duy trì sinh mệnh, thật là tron nhãn thiên hạ lớn kê.

Ngô Đạo Khôn vốn là có Kết Đan Kỳ thực lực, nhưng là chân nguyên trong cơ thể khô kiệt, có thiên địa linh khí hay không bổ sung, cảnh giới mặc dù không có rơi xuống, nhưng là cả đời chiến lực nhưng từ Kết Đan ngã vào Trúc Cơ, cuối cùng ngã nhào luyện khí, thậm chí đều không phải là Tô Khải đối thủ.

"Ngô sư huynh, tầng 19 trong không gian, rốt cuộc là thứ gì?"

Tô Khải hít sâu một hơi hỏi, có thể đem Kết Đan Kỳ Ngô Đạo Khôn vây khốn 3000 năm, có thể thấy tầng 19 không gian, tuyệt không phải hiền lành.

Ngô Đạo Khôn bàn tay khẽ run, môi ngoa nguẩy mấy cái, mới chậm rãi thổ lộ thật tình.

"Thứ 19 hướng trong không gian là... Một nơi truyền thừa!"

"Truyền thừa?"

"Không sai, một vị đại năng truyền thừa. Kia ra truyền thừa bộc lộ ra ngoài khí tức, để cho ta cảm giác so với sư phụ mạnh hơn."

Tê ——

Tô Khải ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Khí tức so với Phụ Nhạc chân nhân mạnh hơn!

Phải biết thua Nhạc chân nhân nhưng là Thanh Liên Kiếm Tông từ trước tới nay chiến lực xếp hạng thứ ba tồn tại, thời kì đỉnh phong, cái tay Kinh Thiên, đánh khắp Thanh Châu không địch thủ.

Ở tầng 19 trong không gian lưu lại truyền thừa tên kia Đại Năng, có thể so sánh Phụ Nhạc chân nhân còn mạnh hơn?

"Vị kia đại có thể đến cùng là ai?"

Tô Khải tiếng nói còn chưa rơi xuống,

Tầng mười tám trong không gian, đột nhiên nứt ra một cái đen nhánh kẽ hở, kinh khủng hấp lực từ trong cái khe bộc phát ra, rơi vào ở Tô Khải cùng Ngô Đạo Khôn trên người hai người.

"Không được!"

"Sư đệ, ngươi đi mau!"

Ngô Đạo Khôn thấy cái khe này, nhất thời ý thức được không được, ban đầu hẳn chính là bị này khe nứt hút vào tầng 19 trong không gian, sau đó bị khốn trụ.

Nhưng là cỗ lực hút này lớn, căn bản không cho phép Tô Khải cùng Ngô Đạo Khôn phản kháng. Ngô Đạo Khôn mặc dù muốn đưa đi Tô Khải, nhưng là có lòng giết địch, lại không thể cứu vãn, hẳn sớm thì không phải là ban đầu Kết Đan tu sĩ.

Đầu Chuyển Tinh Di!

Tô Khải chỉ cảm thấy hoàn cảnh chung quanh phát sinh biến hóa long trời lở đất, chờ đến hẳn phục hồi tinh thần lại lúc, đã tới tầng 19 không gian.

Tầng 19 không gian, cùng mười tám Mộc Nhân tháp tiền thập bát lớp không gian bố trí cũng không có gì khác nhau. Nếu không phải biết có tầng 19 không gian tồn tại, Tô Khải cũng cho là mình chẳng qua là ngủ gật, vẫn còn ở tầng mười tám bên trong đây!

"Có lẽ, mười tám Mộc Nhân tháp ban đầu lúc kiến tạo sau khi, liền là dựa theo nơi này thiết kế!"

Tô Khải lẩm bẩm nói nhỏ.

Ở tầng 19 không gian ngay chính giữa, cùng tiền thập bát tầng như thế tọa lạc một tòa thạch đài. Trên thạch đài cắm một thanh dạng thức phong cách cổ xưa trường kiếm, kiếm thân bao quanh Huyền Hoàng Chi Khí, để cho Tô Khải không thấy rõ thanh trường kiếm này chân thực bộ dáng.

"Sur đệ, ngươi không nên bị thanh trường kiếm này mê muội! Thật ra thì thanh trường kiếm này cũng không phải là chân thực tồn tại, mà là một đạo ảo ảnh, vị kia Đại Năng cố ý lưu lại truyền thừa!"

Ngô Đạo Khôn nhắc nhở.

"Truyền thừa!"

Tô Khải có chút kinh ngạc, vị kia Đại Năng truyền thừa, liền rõ ràng như vậy sắp xếp ở trước mắt, Vị Diện cũng quá dễ dàng một chút đi.

"Qua nhiều năm như vậy, Ngô sư huynh ngươi liền không có suy nghĩ qua thu truyền thừa sao?"

Ngô Đạo Khôn khóe miệng cười khổ một hồi.

"Ta làm sao có thể không có nghĩ qua?"

"Chẳng qua là sư huynh ta cơ duyên có hạn, không chiếm được vị kia Đại Năng truyền thừa."

"Sur đệ ngươi nếu có thể có được sư phụ « Phụ Nhạc Kinh », tất nhiên là thiên phú hơn người, không ngại đi thử một lần, có lẽ có thể thành công."

"Nếu là thất bại..."

"Thất bại sẽ như thế nào?"

Tô Khải hỏi, trong lòng mơ hồ sinh ra vẻ bất an.

"Thất bại kết quả, chính là cùng sư huynh ta cũng như thế, vĩnh viễn bị vây ở chỗ này!"

Tô Khải một hồi trầm mặc, sắc mặt nghiêm túc, Ngô Đạo Khôn cũng không có thúc giục, hẳn dĩ nhiên biết Tô Khải lúc này nội tâm cực kỳ không bình tĩnh, dù sao hẳn rất có thể bước chính mình hậu trăn.

Yên lặng thời gian một nén nhang, Tô Khải đi về phía thạch đài.

Hắn cho phép chính mình sẽ thất bại, nhưng là tuyệt đối không cho phép chính mình ngay cả thử dũng khí cũng không có.

"Thiên Nhân thuật!"

Tô Khải trong mắt lóe lên một đạo ngân mang, đem Thiên Nhân thuật thôi phát đến cực hạn.

Tại thiên nhân thuật bên dưới, Tô Khải khiếp sợ phát hiện, vốn là xen vào ở trên bãi đá thanh trường kiếm kia không thấy, ngược lại thì vốn là không tầm thường chút nào thạch đài, trong nháy mắt lộ ra kinh người phong mang, phảng phất một cái Trảm Thiên Liệt Địa Bảo Địa.

"Thạch đài mới là truyền thừa chân chính chỗ!"

Tô Khải trong lòng có chút hiểu ra, thân thể thẳng xông qua trường kiếm hư ảnh, đưa tay rơi vào trên thạch đài.

Nhất thời, một đạo ngang ngược Vô Song Kiếm ý truyền vào Tô Khải trong linh đài.

Ừng ừng!

Tô Khải trong đầu nổ ầm một mảnh, thật giống như có mấy ngàn đạo thiên lôi đồng thời ghé vào lỗ tai hắn nổ vang, trong nháy mắt mất đi đối với (đúng) thân thể lực khổng lồ, chỉ có thể trơ mắt nhìn cái này bá đạo kiếm ý chui vào trong linh đài.

Sau đó, đem chính mình Sơn Nhạc kiếm ý gạt bỏ đến một cái nhỏ vô cùng trong góc.

Thậm chí, Tô Khải phảng phất nghe được Sơn Nhạc kiếm ý phát ra từng tiếng kêu gào.

Cùng bá đạo kiếm ý so sánh, Tô Khải Sơn Nhạc kiếm ý, giống như mới vừa mới sinh ra Hải nhi vậy nhỏ yếu, không chịu nổi một kích.

Thậm chí, nếu không phải Tô Khải Sơn Nhạc kiếm ý thoát thai từ Sơn Nhạc chân ý, thập phần Tinh Thuần, chỉ sợ sớm đã trong nháy mắt bị phá hủy.

Một thanh thông thiên bảo kiếm, trời lơ lửng ở Tô Khải trong linh đài, tràn đầy uy nghiêm và bá đạo, phảng phất trong kiếm Đế Vương, hiệu lệnh thiên hạ vạn kiếm, ai dám không theo!

Thanh trường kiếm này thân kiếm, một mặt khắc Nhật Nguyệt Tinh Thần, một mặt khắc núi đồi cỏ cây, huyền diệu vô cùng.

Hiên Viên kiếm!

Tô Khải trong đầu không khỏi toát ra một cái ý niệm.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Ta có Kỳ Lân Tí, đồng thời cái đỉnh hai

Hiên Viên kiếm!

Khi nhìn đến đạo kiếm ý này bộ dáng lúc, Tô Khải không khỏi nhớ tới Hiên Viên kiếm tin đồn.

Hiên Viên kiếm thân kiếm, một mặt khắc Nhật Nguyệt Tinh Thần, một mặt khắc núi đồi cỏ cây, chuôi kiếm một mặt sách nông canh nuôi dưỡng thuật, một mặt sách tứ hải nhất thống cách, bên trong tích chứa vô cùng lực, là trăm yêu trừ ma Đế Đạo Chi Kiếm.

Trong đầu mình đạo kiếm ý này, vô luận là trên thân kiếm đồ án, hay lại là ác liệt bá đạo khí tức, đều giống như vô cùng trong truyền thuyết Nhân hoàng bội kiếm —— Hiên Viên kiếm.

Như vậy... Lưu lại cái này truyền thừa Đại Năng thân phận, cũng liền miêu tả sinh động.

Tô Khải cẩn thận tìm hiểu Đế Kiếm kiếm ý, không ra một thời gian uống cạn chun trà liền rõ Ngô đạo kiếm ý này.

Đạo kiếm ý này, không chỉ là một đạo kiếm ý, càng là một chiêu kiếm chiêu —— Đế Kiếm.

"Tô sư đệ, ngươi được đến kiếm pháp truyền thừa?"

Ngô Đạo Khôn thấy Tô Khải tỉnh lại, không kịp chờ đợi tiến lên một bước hỏi.

Vậy khôn chính mình 3000 năm truyền thừa, cứ như vậy bị Tô Khải lấy được, để cho Ngô Đạo Khôn thiếu chút nữa ngoác mồm kinh ngạc.

Đương nhiên trong lòng của hắn trừ khiếp sợ, càng nhiều nhưng là như trút được gánh nặng.

Chính mình rốt cuộc tự do!

Cái này truyền thừa vậy khôn chính mình 3000 năm, bây giờ bị Tô Khải trong tay, như vậy ý nghĩa chính mình rốt cuộc có thể đi ra chỗ này đáng chết không gian.

"Cái này truyền thừa, chính là Đế Kiếm!"

Tô Khải lẩm bẩm nói nhỏ.

Ngô Đạo Khôn nghe được Đế Kiếm hai cái này bá đạo dòng chữ, trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc.

Từ cổ chí kim, trong thiên hạ, có thể được gọi là Đế Kiếm, trừ Hiên Viên kiếm còn có thể là ai?

"Tô sư đệ ngươi được đến lúc đó Hiên Viên Cửu Kiếm còn là Nhân Hoàng kim chương?"

Ngô Đạo Khôn không nhẫn nại được trong lòng hiếu kỳ, không kịp chờ đợi hỏi.

Vô luận là Hiên Viên Cửu Kiếm còn là Nhân Hoàng kim chương đều là Cửu Châu cao cấp nhất công pháp truyền thừa, được (phải) một trong số đó đủ để cho Tô Khải mở lại tích một cái tương đương với Thanh Liên Kiếm Tông đỉnh cấp tông môn.

Tô Khải lắc đầu, cười khỏ một tiếng.

"Đều không phải là!"

Nếu như hắn lấy được truyền thừa chính là Hiên Viên Cửu Kiếm hoặc là Nhân hoàng kim chương một trong, hắn chỉ sợ sớm đã đại bật cười.

Hết lần này tới lần khác, hắn lấy được là Đế Kiếm

Này Đế Kiếm, thật là ban đầu Nhân hoàng chiến đấu Xi Vưu lúc ngộ ra chí cao kiếm, thật là bằng vào một chiêu Đế Kiếm, chém không giết chết Ma Thần Xi Vưu.

Đế Kiếm một thức này, không thể nghi ngờ là Nhân Hoàng Kiếm đạo đỉnh phong Kết Tinh, Cửu Châu chí cường kiếm thuật một trong.

Nhưng là đối với Tô Khải mà nói, một thức này quá mạnh mẽ, quá xa xôi, cho tới hắn căn bản là không có cách tu luyện.

Tu luyện giống như leo núi, muốn một bước một cái dấu chân vững chắc đất đi lên. Mà Đế Kiếm chính là trên đỉnh núi khiết bạch vô hạ tuyết liên hoa, nhìn như mỹ lệ, nhưng là nếu là không có dưới chân đường, có làm sao có thể hái đi này một đóa tuyết liên hoa.

Tô Khải bây giờ liền gặp phải như vậy khốn cảnh, hắn không có Nhân hoàng truyền thừa công pháp cơ bản. Mà Thanh Liên Kiếm Tông công pháp tuy tốt, nhưng đi nhưng là học thiên địa con đường, cùng Đế Kiếm con đường hoàn toàn bất đồng.

Ý nghĩa Tô Khải nếu là muốn tu luyện Đế Kiếm, liền muốn chính mình muốn buông tha Thanh Liên Kiếm Tông công pháp, ngược lại đi tìm thích hợp Đế Kiếm công pháp.

Hoặc là, buông tha Đế Kiếm truyền thừa, chuyên tâm tu luyện Thanh Liên Kiếm Tông công pháp. Mặc dù không bằng Nhân hoàng truyền thừa, nhưng là cũng tuyệt đối là Cửu Châu cao cấp nhất công pháp.

Như vậy thứ nhất, cái này Đế Kiếm kiếm ý giá trị liền thật to thu nhỏ lại, chỉ có thể làm làm trui luyện kiếm ý đá mài dao.

Thấy Tô Khải chau mày, Ngô Đạo Khôn hỏi một chút, mới biết Tô Khải trong lòng khổ não, xuy cười một tiếng.

"Thuyền đến đầu cầu Tự Nhiên thẳng, Tô sư đệ ngươi lại bởi vì truyền thừa quá nhiều mà khổ não, thật là hâm mộ chết sư huynh ta!"

"Nhưng là... Cá cùng Hùng Chường ta nghĩ rằng tất cả được (phải)!"

Tô Khải nhún nhún vai, được rồi, hắn thừa nhận, mình chính là một cái lòng tham không đáy người.

"Sư đệ ngươi không cần khổ não, ngược lại chờ ngươi đã tu luyện đến Luyện Khí Kỳ mới yêu cầu làm quyết định. Lấy Tô sư đệ ngươi cơ duyên, nói không chừng đến lúc đó có được Nhân hoàng kim chương hoặc là Hiên Viên Cửu Kiếm đây!"

Ngô Đạo Khôn an ủi.

Tô Khải thở dài một hơi, trong lòng biết rõ mình tái được Nhân hoàng kim chương người sau Hiên Viên Cửu Kiếm truyền thừa không quá thực tế.

Nếu là nhân Hoàng truyền thừa thật dễ chiếm được như thế, há sẽ đến bây giờ cũng không có nghe nói kia cái thế lực lấy được hoàn chỉnh Nhân hoàng truyền thừa, dù là lấy được vụn vặt, đều đủ để để cho tu sĩ trở thành một phương Cự Bá.

Đế Kiếm kiếm ý bị Tô Khải trong tay sau khi, chỗ này không gian đối với (đúng) Ngô Đạo Khôn trôi buộc cũng biến mất theo.

...

Mười tám Mọc Nhân tháp ra.

Triệu Dương Hàn Băng các loại (chờ) chín tên đệ tử lòng đầy căm phẫn đất căm tức nhìn Sở Thiên dương, cái loại này tàn bạo ác ảnh mắt, hận không được một cái đem Sở Thiên dương cho nuốt.

"Trưởng lão, ngươi muốn làm chủ cho chúng ta, Sở Thiên dương một mình hắt nuốt một mình top 10 đan dược!"

"Trưởng lão, mời cho chúng ta Làm chủ!"

Triệu Dương Hàn Băng các loại (chờ) chín tên đệ tử trăm miệng một lời đất tình nguyện.

Chu trưởng lão khẽ nhủ mảy, chất vấn.

"Sở Thiên dương, có phải là ngươi hay không nuốt một mình đan dược?"

Sở Thiên dương sắc mặt lạnh lùng, mặt đầy bức bối.

Rõ ràng chính là Tô Khải nuốt một mình đan dược, dựa vào cái gì muốn ý lại ở trên người mình.

"Khải bẩm trưởng lão, không phải là ta nuốt một mình đan dược, ngay cả chính ta cũng không có được trở về Dương Đan!"

"Há, vậy những đan dược này đi nơi nào?"

Chu trưởng lão tò mò hỏi.

Nếu là đan dược không có ở đây Sở Thiên dương thủ bên trong, sẽ rơi vào trong tay ai.

"Ồ Tô Khải trong tay!"

Sở Thiên dương phi thường khẳng định nói.

"Tô Khải trước ta một bước đi tới tầng thứ mười lăm, chờ ta đến thời điểm, trên thạch đài đan dược, đã sớm không có vật gì!"

"Tô sư đệ!"

Chu trưởng lão mảy nhủ lại càng chặt.

Lấy Tô Khải thân phận cùng với hắt nắm giữ tài nguyên, hoàn toàn tội gì cùng Ngoại Môn Đệ Tử tới tranh đoạt này mấy viên thuốc.

"Ngươi đã nói như vậy, ta đây liền cô thả tạm thời tin tưởng ngươi, chờ đến Tô sư đệ từ trong tháp đi ra, chân tướng Tự Nhiên rõ ràng!"

Chu trưởng lão đám người các loại (chờ) sau nửa canh giờ, Tô Khải cuối cùng từ mười tám Mộc Nhân trong tháp đi ra.

"Khục khục —— Tô sư đệ, khen thưởng Ngoại Môn Đệ Tử những đan dược kia, có hay không ở trong tay ngươi?"

Tô Khải khẽ vuốt cằm.

"Là trong tay ta! Ta chính là cùng các ngươi mở một cái ham chơi cười, không nên tưởng thiết! Không nên tưởng thiết!"

Nghe được đan dược ở Tô Khải trong tay, thật sự có người trong lòng cũng thờ phào một cái.

"Những đan dược này vốn chính là khen thưởng cho các ngươi, ta đương nhiên sẽ không tham ô. Nhưng là ta bây giờ cho các ngươi một lựa chọn, lựa chọn trong tay của ta đan dược, hoặc là ta cho các ngươi chuẩn bị một phần thần bí đại lễ!"

Tô Khải nói lời này thời điểm, trong lòng có chút hư.

Bởi vì, Ngô sư huynh ăn trộm đan dược ăn trộm quá lợi hại, đồng thời đều là lưu lại ba thành dược lực. Nhưng là lần này bị Tô Khải phát hiện, dứt khoát buông ra bụng đại cật đặc cật.

Mười viên đan dược bên trong, có năm viên đan dược đã bị hoàn toàn luyện hóa, Tô Khải nghĩ (muốn) cầm cũng không lấy ra được. Về phần còn lại năm viên, cũng chỉ còn lại một thành dược lực.

Chính là bởi vì như vậy, Tô Khải trong lòng hơi có chút áy náy, cho Ngoại Môn Đệ Tử một người khác cơ hội.

Nghe được Tô Khải cho bọn hắt lựa chọn, Triệu Dương Hàn Băng đám người sắc mặt khẽ biến. Bất quá bọn hắt cũng cùng Tô Khải sống chung qua một đoạn thời gian, lớn Tô Khải sẽ không hãm hại lừa bọn họ.

"Ta lựa chọn Tiểu Sư Thúc thần bí đại lễ!"

"Ta cũng lựa chọn muốn thần bí đại lễ!"

...

Chỉ chốc lát sau, mười người chính giữa có chín người chọn Tô Khải chuẩn bị thần bí đại lễ, chỉ còn lại Sở Thiên đương một người không có làm ra lựa chọn.

"Sở Thiên đương, người lựa chọn đây?"

Tô Khải hỏi.

Sở Thiên đương trong mũi lạnh rên một tiếng, mặt coi thường.

Thần bí đại lễ!

Hắn không lạ gì!

"Ta lựa chọn đàn dược!"

Nghe Sở Thiên đương lựa chọn, Tô Khải một chút cũng không có làm rung động ngoài ý muốn.

Nhân vật chính mà, luôn là muốn cùng người khác bắt đồng, nếu không tại sao có thể nổi lên ra hắn là chủ giác thân phận.

"Đã như vậy, Hồi Dương Đan người tốt lắm!"

Sở Thiên đương nhận lấy trở về Dương Đan, khoe miệng lộ ra một nụ cười.

Tới tay!

"Khục khục, bây giờ ta chính thức tuyên bố, ta bị các người chuẩn bị đại lễ chính là —— "

"Giáp Đăng tinh thất tu luyện thời gian tu luyện một tháng!"

Giáp Đăng tinh thất tu luyện!

Nghe được cái này phản thần bí đại lễ, tất cả mọi người bao gồm Chu trưởng lão ở bên trong, toàn bộ đều kinh ngạc đất trời mắt hốc mồm.

Thanh Liên Kiếm Tông bên trong tinh thất tu luyện rất nhiều, nhưng là Giáp Đăng tinh thất tu luyện nhưng là tư nguyên khan hiếm, cung không đủ cầu. Mà Giáp Đăng tinh thất tu luyện ngưỡng cửa, liền là nồng độ linh khí là ngoại giới mười lăm lần.

Chu trưởng lão cả người giật mình một cái.

"Tô sư đệ, Linh Nhân chi tuyên bố trí thừa đáng?"

"Không sai, Linh Nhân chi tuyên bố đã bố trí thừa đáng. Mười gian Giáp Đăng tinh thất tu luyện, đối với Triều Dương vườn Ngoại Môn Đệ Tử khai phóng!"

Nghe được đột nhiên xuất hiện này tin tức tốt, tại chỗ Ngoại Môn Đệ Tử tất cả đều kinh ngạc đến ngây người.

Mặc dù nhưng cái Nguyệt Giáp này các loại (chờ) tinh thất tu luyện đã bị Triều Dương đám người chiếm cứ, nhưng là còn có sau này mà!

Chỉ cần mình chuyên cần làm nhiệm vụ, góp nhặt tông môn điểm cống hiến, sớm muộn cũng có thể tiến vào Giáp Đăng tinh thất tu luyện tu luyện.

Sở Thiên đương nghe được tin tức này, trợn chân một cái, thiếu chút nữa lao đảo một cái, khoe miệng không ngừng co quắp.

Giáp Đăng tinh thất tu luyện tu luyện một tháng, bậc này khen thưởng ngay cả Sở Thiên đương cũng có chút động tâm.

Bất quá nhớ tới trong tay Hồi Dương Đan, Sở Thiên đương trong lòng có chút cân bằng.

Hồi Dương Đan có thể tiến ba năm công lực, mà Giáp Đăng tinh thất tu luyện tu luyện một tháng, luận công hiệu tương đương với Hồi Dương Đan một nửa hiệu quả, nhìn như vậy chính mình hay lại là kiếm.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hoàn chỉnh Hồi Dương Đan!

Tô Khải mang theo chín tên Ngoại Môn Đệ Tử đi tới bắc sơn, bắc sơn bên trong đậm đà thiên địa linh khí, để cho Ngoại Môn Đệ Tử thiếu chút nữa cho là mình đi tới Tiên Cảnh, thiếu chút nữa không nhận được rên rỉ đi ra.

"Mười gian tinh thất tu luyện hiệu quả giống nhau, tự các người lựa chọn đi!"

Tô Khải vừa dứt lời, Ngoại Môn Đệ Tử liền không kịp chờ đợi chui vào trong tinh thất tu luyện, ngay cả một giây cũng không muốn buông tha.

Ở Giáp Đăng tinh thất tu luyện bên trong tu luyện, một ngày tương đương với ngoại giới nửa tháng, bậc này cảm dỗ bọn họ tại sao có thể ngăn cản?

Triệu Dương Hàn Băng đám người sau khi rời khỏi, chỉ còn lại Tô Khải cùng với hắc tiểu mê Đệ đệ tử áo lam.

"Người trả thế nào không đi tu luyện?"

Đệ tử áo lam nói.

"Tiểu Sư Thúc, trong nội tâm của ta ngẹn một cái vấn đề, không hỏi ra tới trong lòng không thoải mái!"

"Có vấn đề gì người hỏi đi!"

"Dương Quá bị chặt tay trái sau khi, hắc như thế nào cùng Tiểu Long Nữ hưởng thụ khuê phòng chi vui?"

"Khục khục khục —— "

Nghe đệ tử áo lam vấn đề, Tô Khải không nhịn được ho khan mấy tiếng, trên đầu toát ra ba cái khói đen.

Ngay cả Cửu Châu bốn có thanh niên đều bị tiểu thuyết đầu độc... Cái này, Kim Lão Tiên Sinh phải chịu a!

"Hắc hắc, người đừng nhìn Dương Quá chỉ có một con tay, nhưng là cái kia chỉ có thể là Kỳ Lân Tí, một cái đỉnh hai, cho nên người cũng không cần là Dương Quá lo lắng!"

"Nếu là người có thể chuyển kiếp đến « Thần Điều Hiệp Lữ » bên trong, người sẽ chọn chuyển kiếp thành ai?"

Tô Khải thờ ơ hỏi một câu.

"Chuyển kiếp? Đây là ý gì?"

"Ồ... Ừ... Chính là người Nguyên Thần xuất khiếu, phụ thân ở trong tiểu thuyết người nào đó trên người, người sẽ chọn phụ thân ở trên người người đó?"

Đệ tử áo lam không chút nghĩ ngợi, mặt đầy kiên định.

"Dĩ nhiên là Dồn Chí Bình!"

"Nếu ta chuyển kiếp thành Dồn Chí Bình, chuyện làm thứ nhất chính là đem Dương Quá giết!"

"..."

Tô Khải trong lòng không nói gì.

Đâu có vốn có thanh niên đây?

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Từ nay heo mẹ đồng thời sinh đen (2 hợp đồng thời)

Đệ tử Tinh Xá.

"Luyện Khí Kỳ!"

Oanh một tiếng!

Luyện khí tu sĩ khí tức, từ Sở Thiên dương trên người bộc phát ra.

"Đáng ghét! Viên này Hối Dương Đan chỉ còn lại một thành dược lực, nhất định là Tô Khải đang chèn ép ta!"

Sở Thiên dương tàn bạo nói đạo.

Dựa theo hần vốn là phòng chừng, một viên Hôi Dương Đan đủ để cho chính mình tăng lên tới luyện khí trung kỳ. Nhưng không nghĩ về đến Dương Đan chỉ còn lại một thành dược lực, hại Sở Thiên dương tu vi dừng đang luyện khí sơ kỳ phía trên.

Đột phá luyện khí sau khi, Sở Thiên dương bắt đầu tu luyện Đạo Tặc Quỷ Thủ, rất nhanh thì đem cái môn này trộm đạo tuyệt học nắm giữ.

"Là thời điểm đi trộm Tô Khải trên người Tiểu Ngọc Phật!"

"Còn nữa, Thiên Sơn trên ngọn núi còn có Hiên Viên kiếm mũi kiếm, ta cũng tình thế bắt buộc!"

Sở Thiên dương trong mắt lóe lên một vệt lửa nóng.

Kiếp trước trăm năm sau Phật địch công Thượng Thanh Liên Kiếm Tông, lật tay làm mây úp tay làm mưa, đường đường Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn Thanh Liên Kiếm Tông tông môn bị công phá, đệ tử vô số tử thương.

Sở Thiên dương ở trong trận chiến đó người bị thương nặng, tràn ngập nguy cơ. Nhưng là Họa Phúc Tương Y, may mắn thoát được một mạng hần ở Thiên Sơn đỉnh di chỉ phía dưới lấy được Hiên Viên kiếm mũi kiếm, từ nay bước lên quật con đường.

"Kiếp này, ta trước thời hạn trăm năm lấy được mũi kiếm, trước thời hạn trăm năm là có thể bước lên quật con đường!"

Sở Thiên dương thi triển một môn Ảo thuật, biến thành Chu trưởng lão bộ dáng, quang minh chính đại đi ra Triều Dương vườn.

"Xin chào Chu trưởng lão!"

Hai vị thủ môn đệ tử hướng về phía biến hóa tới Chu trưởng lão chấp tay một cái.

"Chu trưởng lão" sắc mặt lạnh lùng, khẽ vuốt cằm.

"Xem thật kỹ môn, chớ có để cho kẻ xấu đồ chui vào!"

Sở Thiên dương làm bộ làm tịch khiển trách hai gã thủ môn đệ tử một phen sau, rồi đi Triều Dương vườn.

"Tiểu Ngọc Phật Tô Khải tùy thân mang theo, dù là ta tu luyện Đạo Tặc Quỷ Thủ cũng không tiện hạ thủ, chỉ có chờ đến Tô Khải lúc tu luyện, đối với ngoại giới không có chút nào phát hiện, tỷ lệ thành công mới lớn nhất!"

Sở Thiên dương lẩm bẩm nói nhỏ, hần cảm tưởng ra ăn trộm Tiểu Ngọc Phật loại này chú ý, đó cũng là Thiên Sơn trên ngọn núi Thủ Bị lực lượng hình như không, hần mới dám đi Thiên Sơn đỉnh ăn trộm Tiểu Ngọc Phật.

"Trộm Tiểu Ngọc Phật trước khi, hiện tại đem Hiên Viên kiếm mũi kiếm lấy đi!"

Dứt lời, Sở Thiên dương hướng Thiên Sơn đỉnh sau núi chạy như điên.

...

Thiên Sơn đỉnh trong tĩnh thất.

Một cụ Mộc Đầu Nhân hai chân khoanh lại ngồi ở trên bồ đoàn, hai tay kết xuất một đạo huyền diệu Pháp Ấn, trong thiên địa Du Lịch linh khí, Uyển Như ngửi được mùi máu tanh cá mập một dạng hướng Mộc Đầu Nhân trong cơ thể vọt tới.

Thiên địa linh khí tràn vào, ở giữa không trung hóa thành một đạo Ngũ Thái Ban Lan linh khí cái phễu, rót ngược vào.

Mộc Đầu Nhân trên người khí tức, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ... Ổ tăng cường!

Sau một canh giờ.

"Hô —— "

Hết dài một tiếng từ Mộc Đầu Nhân trong miệng bộc phát ra, xông thẳng lên trời.

"Chúc mừng Ngô sư huynh ngươi khôi phục thực lực!"

Ngô Đạo Khôn bị vây ở mười tám Mộc Nhân trong tháp, thiên địa linh khí bị ngăn cách, không cách nào thổ nạp thiên địa linh khí, thực lực một đường giảm mạnh. Nhưng là từ mười tám Mộc Nhân trong tháp sau khi đi ra, trải qua ba ngày tu luyện, liền khôi phục lại trạng thái cường thịnh.

"Tô sư đệ, ngươi thân là Thiên Sơn đỉnh phong chủ, dự định như thế nào tổ chức Thiên Sơn đỉnh!"

Ngô Đạo Khôn đi thẳng vào vấn đề, thẳng vào đề tài.

Hắn là Thiên Sơn đỉnh lão nhân, gặp qua ba ngàn năm trước Thiên Sơn đỉnh Huy Hoàng, khi nhìn đến Thiên Sơn đỉnh bây giờ cô đơn cùng buồn tẻ, trong lòng làm sao biết còn dễ chịu hơn.

Khôi phục thực lực sau khi, Ngô Đạo Khôn lớn nhất niềm tưởng, chính là lần nữa khôi phục Thiên Sơn đỉnh vinh quang.

"Tổ chức tông môn sự tình, sự đệ ta một chữ cũng không biết, còn phải Ngô sư huynh người nhiều nhiều tha thứ!"

Tô Khải chấp tay một cái nói.

"Đây là Tự Nhiên! Ta cũng vậy Thiên Sơn đỉnh người, dĩ nhiên sẽ dốc toàn lực phụ trợ Tô sư đệ!"

Năm đó Phụ Nhạc chân nhân thường xuyên bề quan, Thiên Sơn đỉnh công việc hàng ngày, chính là Ngô Đạo Khôn đang xử lý.

"Tu sĩ tu luyện, trọng yếu nhất chính là pháp đất lửa tài sản,

Tự Nhiên Kinh doanh tông môn trọng yếu nhất, cũng là pháp đất lửa tài sản bốn chữ này."

"Pháp, là công pháp! Sự đệ người được đến sự phụ thân truyền, mà ta lại tinh thông đủ loại kiếm pháp, cũng không thiếu công pháp kiếm thuật, này hạng nhất có thể nói đã đầy đủ cho môn hạ đệ tử tu luyện!"

"Đất, là tu luyện linh địa! Thiên Sơn trong ngọn núi có Giáp Đẳng tinh thất tu luyện ba gian, Ất các loại (chờ) tinh thất tu luyện hai mươi lăm đang lúc, Bính các loại (chờ) tinh thất tu luyện ba trăm hai mươi chín đang lúc, còn lại bất nhập lưu tinh thất tu luyện hơn ngàn. Mặc dù những tu luyện này tinh thất lâu năm không tu sửa, nhưng là trận pháp chủ thể vẫn còn, thêm chút tu sửa, liền có thể một lần nữa đưa vào sử dụng, đừng lo."

"Lửa, bèn nói lửa, là truyền sự thụ đạo giải thích ân sư. Thiên Sơn trong ngọn núi Kết Đan cao thủ chỉ có một mình ta, bằng vào ta tinh lực, trước mặt có thể chỉ điểm năm mươi người, nếu là nhiều hơn nữa chỉ sợ cũng chiếu cố không chu toàn. Một điểm này còn phải sự đệ người nhiều nghĩ một chút biện pháp, xem không có thể mời chào tới Kết Đan Kỳ Tán Tu."

"Về phần cuối cùng tài sản, mới là mấu chốt nhất, cũng là chúng ta bây giờ thiếu nhất một chút. Bồi dưỡng đệ tử mười năm trước, đều là đã vào được thì không ra được, mỗi một người học trò hàng năm ít nhất tiêu hao mười ngàn linh thạch tài nguyên, đây là phổ thông Nội Môn Đệ Tử đãi ngộ, nếu là đệ tử nòng cốt, còn phải lật gấp mười lần."

"Kiếm tiền, người sư huynh này ta không thông thạo, chỉ có thể dựa vào sự đệ người tự nghĩ biện pháp!"

"Hàng năm ít nhất năm trăm ngàn linh thạch!"

Nghe Ngô Đạo Khôn tính toán, thời kỳ không khỏi xoa xoa đầu, mặt đầy nhưc đầu.

Hàng năm ít nhất năm trăm ngàn linh thạch, Tô Khải mơ hồ có chút hối hận, là giận đối Tiêu hòa hòa mỗi năm lãng phí ba bốn trăm ngàn linh thạch.

Huống chi, mỗi năm năm trăm ngàn linh thạch hay lại là tiêu chuẩn thấp nhất, lấy Tô Khải tính cách, thế nào cho phép môn hạ đệ tử hưởng dụng tiêu chuẩn thấp nhất đây.

Thà thiếu không ầu!

Nếu muốn khai sơn thu học trò, tự muốn đem môn hạ đệ tử coi là tinh anh tới bồi dưỡng, hàng năm ít nhất cũng phải tiêu phí... Năm triệu linh thạch.

"Xem ra, là thời điểm phát triển thanh liên cư!"

Tô Khải lầm bầm nói nhỏ, Thiên Sơn trong ngọn núi bây giờ không có ra dáng sản nghiệp, muốn gom góp được hàng năm năm triệu linh thạch tài nguyên, dựa hết vào tông môn ủng hộ là tuyệt đối không đủ, còn phải chính mình tăng thu giảm chi.

"Kia hộ sơn đại trận đây!"

"Hộ sơn đại trận sự đệ người không cần lo lắng, Bản Phong hộ sơn đại trận ban đầu hay là ta đi theo sự phụ một bố trí. Hắc hắc... Ta nhưng là hiểu cực kì."

"Sự đệ chờ một chút, ta đi mở ra hộ sơn đại trận, đi một chút sẽ trở lại!"

Cũng không lâu lắm, Ngô Đạo Khôn sẽ cầm một cái Trận Bàn tinh thất tu luyện bên trong.

"Tô sư đệ người xem, khối này Trận Bàn liền là cả hộ sơn đại trận trung xu, phía trên tổng cộng có 108 cái điểm, chính là hộ sơn đại trận 108 cái tiết điểm."

"Nếu là những thứ này điểm hiện ra màu xanh lá cây, ý nghĩa hộ sơn đại trận hết thấy bình thường. Nếu là xuất hiện màu đỏ..."

Ngô Đạo Khôn tiếng nói còn chưa rơi xuống, trên trận bàn màu xanh lá cây điểm nhỏ, nhất thời toàn bộ biến thành màu đỏ.

"Biến thành màu đỏ ý vị như thế nào?"

Tô Khải sâu kín hỏi.

"Ý nghĩa... Hộ sơn đại trận bị tấn công!"

Tô Khải ngẩng nhìn bốn phía, dùng hoài nghi ánh mắt nhìn chằm chằm Ngô Đạo Khôn.

Có người tấn công Thiên Sơn đỉnh?

Ngươi chắc chắn chứ?

Lúc này Thiên Sơn trên ngọn núi chỉ có mình và Ngô Đạo Khôn hai người, đem ra tấn công?

Ngô Đạo Khôn trên mặt một trận lúng túng.

"Khục khục... Hẳn là ta đem Trận Bàn độ bén nhảy mức độ quá cao, mức độ thấp một chút thì không có sao!"

Vừa nói, Ngô Đạo Khôn hướng về phía Trận Bàn đánh vào mấy đạo pháp quyết, trên trận bàn màu đỏ điểm rất nhanh thì biến thành màu xanh lá cây.

"Sur đệ ngươi tấn công trận pháp thử một chút!"

Tô Khải không nói hai lời, một quyền đánh phía hộ sơn đại trận.

Oanh một tiếng!

Ở Tô Khải thế đại lực trầm bên dưới, hộ sơn đại trận màn sáng, sinh ra một con chấn động, linh quang lóe lên.

Nhưng là, trên trận bàn điểm, nhưng là đồng loạt màu xanh lá cây... Căn bản cũng chưa có biến đổi.

"Sur huynh, ngươi chắc chắn ngươi hội thao Không Trận bàn?"

Tô Khải kia nghi ngờ ánh mắt, để cho Ngô Đạo Khôn nét mặt giả nua một trận đỏ bừng.

Hắn mất mặt!

"Sur đệ ngươi chờ một chút, lần này là sai lầm!"

"Sai lầm!"

Vừa nói Ngô Đạo Khôn vừa hướng Trận Bàn đánh vào mấy đạo pháp quyết.

Sau đó... Trên trận bàn có một cái điểm biến thành màu đỏ.

Tô Khải trên mặt một trận quái dị.

"Sur huynh, lúc này là thực sự sao?"

"Hắn..."

Ngô Đạo Khôn trong lòng có chút chột dạ, cắn răng một cái nói.

"Nhất định là thật, chúng ta đi nhìn một chút liền có thể biết được!"

Vừa nói, Tô Khải cùng Ngô Đạo Khôn hướng trên trận bàn màu đỏ tiết điểm lao đi.

Lúc này, đang ở gần rìa trên ngọn núi Tiềm Hành Sở Thiên dương thấy Tô Khải hai người Độn Quang hướng hần bắn nhanh tới, nhất thời sắc mặt đại biến.

Bị phát hiện!

Sở Thiên dương tâm tình trầm xuống, không biết mình làm sao sẽ bị phát hiện.

Nhưng là, bây giờ trọng yếu nhất là như thế nào tránh thoát Tô Khải tại mắt không bị phát hiện.

Thi triển Ảo thuật biến thành Chu trường lão?

Không ổn!

Chu trưởng lão thường xuyên dạo dưới ánh mặt trời vườn, căn bản sẽ không đi tới Thiên Sơn đỉnh, chính mình biến thành Chu trưởng lão nhất định sẽ lộ vùi lấp.

Nên làm cái gì?

Ngay tại Sở Thiên dương cuồng cuồng thời điểm, đột nhiên thấy trong bụi cây rậm rạp chạy qua một đám linh heo, động linh cơ một cái.

"Biến hóa!"

Sở Thiên dương thi triển mấy cái pháp quyết, Ảo thuật bao phủ thân hình hắn, đưa hắn nhất thời biến thành một đầu... Linh heo, chui vào linh heo trong đám.

"Ha ha —— Tô Khải ta xem ngươi như thế nào phát hiện ta!"

Mười mấy hơi thở sau khi, Tô Khải cùng Ngô Đạo Khôn đi tới linh heo bày cạnh.

"Nguyên lai là một đám linh heo! Xem ra là ta đem Trần Bàn mức độ quá mức bén nhạy!"

Ngô Đạo Khôn có chút ách não vừa nói.

Nhưng là, Tô Khải lại không cho là như vậy.

Bởi vì, linh heo nhiều hơn một đầu.

Đám này linh heo đó là hắn nuôi dưỡng, là vì thỏa mãn hắn ham muốn ăn uống, linh heo bày số lượng trong lòng của hắn Tự Nhiên rõ ràng.

Nhưng là hôm nay, vô căn cứ nhiều hơn một đầu.

Cho mình bữa ăn ngon linh heo, làm sao biết vô căn cứ nhiều hơn một con tới đây?

Nhất định có mờ ám!

Thiên Nhân thuật!

Thiên Nhân thuật bên dưới, không chỗ có thể ẩn giấu, Tô Khải lập tức thấy Sở Thiên dương thân hình.

Thì ra là như vậy!

Tô Khải cười lạnh một tiếng.

"Tô sư đệ chúng ta nên trở về đi, tiếp tục điều chỉnh thử Trần Bàn!"

Ngô Đạo Khôn thúc giục.

"Không gấp! Không gấp! Ngô sư huynh ngươi không biết, Thiên Sơn trên ngọn núi linh heo kêu chính là nhất tuyệt, chẳng lẽ sư huynh ngươi không muốn nghe một chút?"

"Nghe linh heo kêu?"

Ngô Đạo Khôn sắc mặt một trận cổ quái, hoàn toàn đoán không ra Tô Khải ý nghĩ trong lòng.

"Ngô sư huynh ngươi hảo hảo nghe!"

Vừa nói Tô Khải đầu ngón tay bắn ra, một đạo kiếm khí bắn vào linh heo trong đám.

Linh heo bày bị kinh sợ, nhất thời bộc phát ra từng tiếng heo kêu.

Nghe được huyền não linh heo tiếng kêu, Ngô Đạo Khôn sắc mặt càng cổ quái, chính mình vị sư đệ này rốt cuộc là cái gì ham mê, lại thích nghe linh heo kêu.

Mắt thấy tất cả linh heo bị kinh sợ kêu gào đến, Sở Thiên dương nhất thời làm khó.

Nếu là mình không gọi, nhất định sẽ bị Tô Khải phát hiện, chỉ có thể kiên trì đến cùng học linh heo kêu.

"Ngô sư huynh ngươi nghe, đầu này linh heo tiếng kêu tựa hồ có hơi bất đồng!"

Tô Khải chỉ chỉ Sở Thiên dương biến hóa đầu kia linh heo.

Sở Thiên dương sắc mặt nhất thời đen.

Mình là người, bắt chước thanh âm dĩ nhiên cùng linh heo có chút khác nhau.

"Thật giống như... Tựa hồ... Sur đệ ngươi nói để ý tới!"

Ngô Đạo Khôn sờ lên cằm, một bộ thâm dĩ vi nhiên đáng vẻ.

Đầu này linh heo tiếng kêu, thật có chút bất đồng.

"Có thể là phát Xuân!"

Ngô Đạo Khôn suy tư một phen, lắc đầu nói.

Động dục!

Sở Thiên dương trong lòng giống như là bị mười ngàn đầu * giẫm đạp lên mà qua một dạng sắc mặt khí đỏ lên.

Ngươi mới phát tình đây!

Tô Khải mặt đầy nghiêm nghị gật đầu một cái.

"Ngô sư huynh ngươi nói có lý!"

"Nghe nói linh heo phát tình thời điểm, nếu là không chiếm được phát tiết, bị hư hỏng thịt tươi đẹp!"

"Xem ra cần phải muốn tìm một con heo mẹ mới được!"

"Vừa vặn theo ta được biết Triều Dương vườn có một con heo mẹ gần đây đang ở phát tình, sư huynh ngươi chờ một chút, ta đi một chút sẽ trở lại. Ngươi giúp ta nhìn đầu này linh heo, chớ có để cho hấn chạy!"

Dứt lời, Tô Khải chiếc Độn Quang hướng Triều Dương vườn lao đi.

Thấy Tô Khải kia mặt đầy nghiêm nghị đáng vẻ, Ngô Đạo Khôn như có điều suy nghĩ sờ cảm một cái, Thần Niệm cẩn thận đảo qua, nhất thời nhận ra được đầu này "Linh heo" mặt mũi thực, trên mép treo như có như không nụ cười.

Heo mẹ!

Nghe được Tô Khải phải cho hấn tìm phát tình heo mẹ, Sở Thiên dương thiếu chút nữa cấp khiêu chân tới.

Nhưng là có Ngô Đạo Khôn vị này Đại Cao Thủ trấn thủ, Sở Thiên dương chỉ có thể gắng gượng chịu đựng, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Một khắc đồng hồ sau khi, Tô Khải trở lại, trên tay dắt một đầu động dục heo mẹ.

"Tiểu linh heo, Bản Phong Chúa đối đãi ngươi không tệ chứ, đặc biệt cho ngươi tìm một cái con dâu!"

Tô Khải buông tay ra to bên trong vòng cổ, phát tình heo mẹ tựa hồ ngữ được tuyệt thế mỹ vị một dạng hương "Linh heo" phóng tới.

Gào ——

Sở Thiên dương nhìn Lao tới heo mẹ, giống như một đồng núi thịt như thế, đem mặt đất chấn rung một cái rung một cái, trong miệng gào thét bi thương một tiếng, mặt cũng đỏ xanh!

Chính mình lại muốn bị một con heo mẹ... !

Sở Thiên dương sử dụng ra bú sữa mẹ khí lực chạy về phía trước, nhưng là sợ hãi Tô Khải cùng Ngô Đạo Khôn nhìn ra bản thân chân thân, còn không dám sử dụng tu vi, chỉ có thể dựa vào nhục thân chạy như điên.

Mà thời kỳ động dục heo mẹ tốc độ nhanh hơn, nhìn Sở Thiên dương con mắt, ánh mắt đều đỏ, hấn không được thoát cái đem Sở Thiên dương ngã nhào xuống đất.

"Sur đệ, chúng ta đi về trước suy nghĩ hộ sơn đại trận, hai người bọn họ phỏng chừng muốn quyết chiến một đêm!"

"Quyết chiến một đêm, sợ là dinh dưỡng cũng theo không kịp!"

Tô Khải cùng Ngô Đạo Khôn ly khai, nhưng là Sở Thiên dương như cũ không dám biến trở về thân thể con người, rất sợ Tô Khải cùng Ngô Đạo Khôn nhòm ngó trong bóng tối hấn.

Chạy như điên đến trời sáng, từ nay heo mẹ một sinh đen!

Sở Thiên dương rút cuộc chạy ra khỏi ma chường, hai chân như nhũn ra, không ngừng đang run rẩy, trên mặt bộ kia bộ dáng ủy khuất, giống như là bị cường gian tiểu tức phụ.

Ba ngày sau, Triều Dương vườn đệ tử kinh ngạc phát hiện, Triều Dương trong vườn đầu kia tình mẫu linh heo bị giết, hơn nữa chết vô cùng thảm.

Trong ngày thường rất là ngoan ngoãn mẫu linh heo bị người băm thành tám mảnh, trên mặt thống khổ về mặt, hiển nhiên trước khi chết gặp thiên đại hành hạ. Hung thủ thủ đoạn chỉ tàn nhẫn, khiến cho người tức lộn ruột.

Chuyện này thậm chí kinh động Chu trưởng lão, tự mình điều tra mẫu linh heo ly kỳ Tử Vong sự kiện. Nhưng là điều tra hơn mười ngày, hung thủ là ai, lại vẫn không có tra được.

Bởi vì Chu trưởng lão thế nào cũng muốn không biết, rút cuộc là ai cùng mẫu linh heo có thù hận lớn như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Leo Cổ Đạo

Sau một tháng.

Tọa lạc tại Thanh Liên Sơn Mạch chân núi Đăng Tiên khách sạn người đến người đi, người người nhốn nháo, trong khách sạn lữ khách đông loạt đều có tu vi bàng thân. Trong ngày thường khó gặp Tiên Thiên Cao Thủ, ở Đăng Tiên trong khách sạn ném một tảng đá đi xuống, cũng có thể đập trúng mười mấy.

Tiên Thiên nhiều như chó, ngày hôm sau đầy đất đi.

Những tu sĩ này, không khỏi là hướng về phía Thanh Liên Kiếm Tông khai sơn thu học trò mà tới. Thanh Liên Kiếm Tông thân là Thanh Châu tứ đại tu luyện thánh địa, đối với (đúng) tu sĩ sức hấp dẫn không cần nói cũng biết.

Lúc này Đăng Tiên trong khách sạn đi vào một tên thiếu niên, dài gió dầm sương, y phục trên người cùng trên ống quần cũng vá chằng vá đụp, nhưng là trong ánh mắt lại tiết lộ ra trầm ổn thần sắc, cùng hần non nớt gương mặt tạo thành so sánh rõ ràng.

Vị thiếu niên này, chính là thanh liên cư phó quản sự Tiêu Đái.

Chỉ có lấy sai tên, không có lấy sai ngoại hiệu, thanh liên cư to bên trong Nhưỡng Tử Sư đều gọi hô Tiêu Đái là tiểu ngốc tử, thật là rất đúng.

Tô Khải trước khi chuẩn bị đi để cho Tiêu đeo thật tốt lịch luyện một phen, đi Thanh Liên Kiếm Tông tham gia khai sơn thu học trò đại hội. Tiêu Đái thật đúng là toàn cơ bắp đất để rộng rãi quan đạo không đi, đâm đầu thẳng vào đủ loại trong rừng rậm, tay không đi ngang qua rừng rậm.

Kết quả vốn là phạm nhân cũng chỉ cần nửa tháng chặng đường, hần vị này Hậu Thiên Cao Thủ dĩ nhiên đi hai tháng mới chạy tới Thanh Liên Kiếm Tông, thật may không có bỏ lỡ khai sơn thu học trò đại hội.

Đi vào Đăng Tiên khách sạn, nồng nặc nhân khí đập vào mặt, Tiêu đeo phảng phất từ rừng núi hoang vắng trong nháy mắt trở lại đại đô thị to bên trong tựa như, trong lúc nhất thời có chút câu nệ.

Đặc biệt là Đăng Tiên trong khách sạn lữ khách, người người đều có câu tu vi bàng thân, mạnh hơn hần tu sĩ không phải số ít. Tiêu Đái nhẹ nhàng liếc một cái, liền ít nhất thấy mười tên Tiên Thiên tu sĩ. Lấy hần Hậu Thiên hậu kỳ tu vi, ở Đăng Tiên trong khách sạn chỉ có thể vỗ vào trung du.

"Tô Các Chủ, ta nhất định sẽ bái nhập Thanh Liên Kiếm Tông, sẽ không cô phụ người kỳ vọng!"

Tiêu Đái hung hãn cầm nắm quyền đầu cho mình kích động.

...

Triều Dương vườn.

"Tiểu thư, chúng ta nên rời đi!"

Một vị ông lão mặc áo tím tận tình vừa nói.

"Ta không đi!"

Sở hề hề chu môi đỏ mọng, mặt đầy quật cường đáng vẽ.

Ông lão mặc áo tím thấy Sở hề hề bộ dáng này, mặt đầy cười khò.

"Tiểu thư, ngươi cũng tự do phóng khoáng ba năm qua, nên trở về từ. Chẳng lẽ ngươi còn muốn bá nhập Thanh Liên Kiếm Tông Nội Môn hay sao?"

"Từ Y bá bá, lại để cho hề hề tự do phóng khoáng một lần đi!"

Sở hề hề lắc ông lão mặc áo tím cánh tay làm nũng.

"Tiểu thư, gia chủ hẳn vẫn chờ ngươi trở về. Có một số việc, ngươi không thể miễn cưỡng!"

Sở hề hề tỉnh xảo trong quỳnh tị quất lạnh một tiếng.

"Ta muốn miễn cưỡng!"

"Ta muốn ở lại Thanh Liên Kiếm Tông!"

"Ta muốn đợi ở Tô Khải bên người!"

"Cho dù là khi hẳn học trò, ta cũng cam tâm tình nguyện!"

Sở hề hề mặt đầy cố chấp vừa nói.

Thấy Sở hề hề cố chấp như thế, ông lão mặc áo tím cảm thấy khó giải quyết.

"Tiểu thư, ngươi không phải là ưa thích Tô Khải sao? Nếu là ngươi Thành hẳn học trò, gia chủ chắc chắn sẽ không đồng ý hai người các ngươi sự tình. Không ngại trước theo ta trở về, thảo luận kỹ hơn!"

Ở ông lão mặc áo tím xem ra, trước tiên đem Sở hề hề lừa gạt Hồi Châu Mộc Phủ, về phần lừa gạt sau khi trở về làm sao bây giờ, cái vấn đề khó khăn này sẽ để lại cho Châu Mộc đại nhân đi.

"Hừ —— ai nói không thể!"

"Quá nhi cùng cô cô không phải là ở một sao?"

...

Oanh một tiếng!

Một cỗ mạnh mẽ ba động, từ Đệ tử trong tinh xá truyền tới, ngay sau đó là hét dài một tiếng tiếng, dài tiếng khóc, chảy xuôi nồng nặc hưng phấn cùng vui sướng.

"Luyện khí trung kỳ!"

Sở Thiên dương trong hai mắt bộc phát ra một trận hết sạch, một tháng trước hẳn bị heo mẹ làm nhục sau khi, rút kinh nghiệm xương máu, quyết định bế quan tu luyện, không đột phá đến luyện khí trung kỳ, tuyệt không xuất quan.

Một tháng khổ tu, rốt cuộc để cho hẳn tu vi nhảy lên một cái mới tăng thứ.

Ngoại Môn Đệ Tử thời kỳ thì có luyện khí trung kỳ tu vi, đôi mắt Thanh Liên Kiếm Tông bên trên thời gian ngàn năm,

Đều là đánh khắp Ngoại Môn Đệ Tử không địch thủ.

"Khai sơn thu học trò đại hội chính là ta quật noi, dù là ngươi Tô Khải tay chân thông thiên, dùng mọi cách quấy nhiễu, cũng không khả năng cắt đứt ta quật con đường."

Sở Thiên dương trong hai mắt tràn đầy lòng tin, tựa như có lẽ đã từ heo mẹ trong bóng tối đi ra.

"Bất quá ta tạm thời vẫn không thể bại lộ tu vi, chờ đến khai sơn thu học trò đại hội tiến vào cao triều sau khi ta lại bùng nổ, nhất minh kinh nhân!"

...

Thanh Liên đỉnh, Thanh Liên Sơn Mạch to bên trong ngọn núi cao nhất, cũng là Thanh Liên Kiếm Tông Chủ Phong, cao vút trong mây, Tiên Khí lượn lờ. Thanh Liên đỉnh đi thông đỉnh núi chỉ có một cái Cổ Đạo, Cổ Đạo leo vách núi mà lên, cộng 99999 cấp nấc thang.

Ngày hôm đó Thanh Liên dưới đỉnh, hơn mười ngàn tên gọi tu sĩ ma vai sát chương, nhao nhao muốn thử, trong mắt lộ ra nồng nặc vẻ hưng phấn.

Cổ Đạo cửa vào chỗ, một tên đệ tử áo xanh sắc mặt lạnh lùng, nơi ngực thêu ba mũi Thanh Liên, nhìn chăm chú trước mắt rậm rạp chằng chịt đám người.

"Bản Tông khai sơn thu học trò cộng ba cửa ải, thông qua ba cửa ải, các người liền có thể gọi ta là một tiếng sư huynh. Ở trước mặt các người Cổ Đạo, chính là Đệ Nhất Quan."

"Trong vòng ba canh giờ, leo lên Thanh Liên đỉnh núi, liền coi như thông qua khảo nghiệm. Nhưng là, các người Trữ Vật Giới Chỉ ở leo núi trong quá trình cũng bị phong ấn, phạm là ai không tuân theo quy củ, hết thầy đuổi ra khỏi Thanh Liên đỉnh!"

"Các người nghe mình chưa?"

Đệ tử áo xanh nghiêm ngặt quát một tiếng.

"Rõ!"

Đệ tử áo xanh trên mặt khí lạnh, có chút thu liễm.

"Đệ Nhất Quan leo Cổ Đạo chính thức bắt đầu!"

Đệ tử áo xanh vừa dứt lời, rậm rạp chằng chịt tu sĩ tựa như cùng châu chấu một dạng leo lên Thanh Liên đỉnh Cổ Đạo.

Thanh Liên Kiếm Tông khai sơn thu học trò tổng cộng có ba cửa ải, Đệ Nhất Quan leo Cổ Đạo, Đệ Nhị Quan Ngô kiếm thạch, ải thứ ba Đăng Tiên cầu.

Leo Cổ Đạo, cộng 99999 cấp nấc thang, cao vút trong mây, trong lúc vẫn không thể dừng trong trữ vật giới chỉ đan dược và Linh Tụ, khảo nghiệm tu sĩ lực ý chí.

Đệ Nhị Quan Ngô kiếm thạch, yêu cầu tu sĩ từ kiếm trong đá ngộ ra kiếm chiêu, khảo nghiệm tu sĩ ngộ tính.

Về phần cuối cùng Đăng Tiên cầu, kiểm tra tu sĩ tư chất, chỉ có thiên phú đủ này mới có thể đi vào Thanh Liên Kiếm Tông Nội Môn.

Đương nhiên có thể đi đến một bước này tu sĩ không khỏi là tâm chí kiên nghị, ngộ tính thượng cấp hạng người, cho dù không có leo lên tiên cầu, cũng có cơ hội tiến vào Thanh Liên Kiếm Tông sản nghiệp to bên trong làm một gã quản sự.

Sở Thiên dương bóng người vốn là lẫn trong đám người, nhưng là theo đệ tử áo xanh vừa dứt lời, cả người giống như mũi tên rời cung một loại xông ra.

Mấy hơi thở bên trong, Sở Thiên dương sẽ đến đông đảo tu sĩ đệ nhất tập đoàn, sải bước về phía trước.

Thanh Liên đỉnh Cổ Đạo, cao vút trong mây, bố trí huyền diệu trận pháp, mỗi leo lên một đạo nấc thang, trên bậc thang Trọng Lực sẽ tăng thêm một phần, để cho tu vi yếu hơn tu sĩ phảng phất lâm vào nhuyển bột trong đầm.

Nhưng là Sở Thiên dương lại phảng phất không có thu đến bất kỳ hạn chế một bước, bước nhanh đến phía trước, ngay cả khí thô đều không thở gấp một cái. Nhưng là, nếu nhìn kỹ Sở Thiên dương đi tiếp phương hướng, lại phát hiện hắc đường tắt, cũng không phải là một đường thẳng, ngược lại chột trái chột phải, thô thô nhìn một cái không có quy luật chút nào.

"Ha ha —— đồ dốt nát!"

Sở Thiên dương nhìn trước người Triệu Dương Hàn Băng đám người, khoe miệng lộ ra vẻ khinh miệt nụ cười.

Thanh Liên Kiếm Tông khai sơn thu học trò Đệ Nhất Quan không chỉ có riêng là khảo nghiệm tu sĩ lực ý chí đơn giản như vậy, đồng thời còn khảo nghiệm tu sĩ nhân lực.

Một hơi thở leo lên 99999 cấp nấc thang, cho dù là Sở Thiên Dương Đô cũng cảm thấy cổ hết sức, hướng chỉ là còn lại tham gia khai sơn thu học trò tu sĩ. Hơn nữa Trữ Vật Giới Chỉ còn bị phong ấn, không cách nào dùng đan dược và Linh Tụ, để cho leo Cổ Đạo càng là khó lại càng khó hơn.

Nếu không có chuyện ngoài ý muốn, chỉ là leo Cổ Đạo cửa ải này, sẽ đào thải 99% tu sĩ. Mà Thanh Liên Kiếm Tông chương môn đương nhiên sẽ không làm ra ngu xuẩn như vậy sự tình, không cho tham gia khảo hạch đệ tử một con đường sống.

Vì vậy Cổ Đạo bên trong, có chín mươi chín nơi Bí Cảnh, Bí Cảnh to bên trong đã sớm chuẩn bị xong đan dược và Linh Tụ, cung cấp cho tu sĩ khôi phục thật.

Những thứ này Bí Cảnh chính là leo Cỏ Đạo to bên trong bay liên tục đứng, tìm được Bí Cảnh, mới là leo Cỏ Đạo của ải này to bên trong chân chính điểm khó khăn.

Người khác có lẽ không biết ảo diệu trong đó, nhưng là Sở Thiên dương kiếp trước trải qua một lần khai sơn thu học trò, đáp lời to bên trong mấu chốt quá quá là rõ ràng.

Một ngàn hai trăm cấp nấc thang đi qua, Sở Thiên dương bước chân đột nhiên chậm lại, khoe miệng lộ ra một nụ cười.

"Chỗ thứ nhất Bí Cảnh, chính là ở đây!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Người nhan giá trị, gặp thăm ta vô tình nghiền ép

Thanh Liên đỉnh đỉnh núi.

Từ khi giá trị khai sơn thu học trò đang lúc, Thanh Liên Kiếm Tông Cửu Phong phong chủ tề tụ một Đường, Tô Khải thân là Thiên Sơn đỉnh phong chủ, Tự Nhiên cũng ở trong đó.

"Tiểu sư đệ, lần này khai sơn thu học trò người có thể không còn là khán giả, cũng phải vì người Thiên Sơn đỉnh chọn đệ tử, người chuẩn bị sẵn sàng sao? Cần thận đến lúc đó một người học trò cũng không thu được!"

Điền nhất Phàm nhẹ giọng giễu giễu nói.

Đối mặt Điền nhất Phàm trên tức, Tô Khải vẫn là một bộ lười biếng bộ dáng, lấy hấn và Điền một Phàm giữa quan hệ, Tô Khải mới không quan tâm Điền nhất Phàm trên tức.

"Nhị Sư huynh, người nên lo lắng là người bản thân mới đúng!"

Tô Khải nhỏ giọng lầm bầm một câu.

Điền nhất Phàm trong mắt có chút hiếu kỳ.

"Ồ? Ta có cái gì có thể lo lắng?"

Tô Khải dẫn gân cốt một cái nói: "Nhị Sư huynh người chỉ điểm đệ tử bản lĩnh mặc dù không kém ta, nhưng là ở nhan giá trị bên trên, người lại chịu khổ ta vô tình nghiền ép. Người nói người có nên hay không lo lắng Ngoại Môn Đệ Tử chê người xấu xí, không muốn bái nhập học trò người?"

Nghe Tô Khải phen này vô tình lời nói, Điền nhất Phàm khoe miệng co giật hai cái.

Quả nhiên, nhà mình vị tiểu sư đệ này, chính là tông môn nở rộ một đóa kỳ lạ.

Ngay tại Tô Khải cùng Điền một Phàm trong lúc nói chuyện, chương môn sư huynh trong miệng khẽ đi một tiếng.

"Ồ! Có người tìm tới Bí Cảnh!"

Theo chương môn sư huynh vừa dứt lời, còn lại phong chủ cũng rói rít đầu đi hiếu kỳ ánh mắt, ánh mắt rơi vào một mặt Thủy Kính trên.

Thủy Kính bên trên hình ảnh, bất ngờ hiện lên xông cửa đệ tử nhất cử nhất động, hơn mười ngàn tên đệ tử hành vi, tất cả cũng không có chạy ra khỏi Thủy Kính dò xét, thu hết vào mắt.

Còn lại phong chủ trong ánh mắt toát ra hiếu kỳ, duy chỉ có Tô Khải con người động cũng không động.

Dùng đầu ngón chân suy nghĩ một chút, Tô Khải cũng biết chương môn sư huynh trong miệng thứ nhất tìm tới Bí Cảnh đệ tử, tất lại chính là Sở Thiên dương không thể nghi ngờ.

"Ta nhớ được không nói vậy, tên đệ tử này được đặt tên là Sở Thiên dương, tựa hồ là hai tháng này vừa mới có ngọn Ngoại Môn Đệ Tử!"

"Xem ra Sở Thiên dương hẳn không chỉ có thiên phú không tẻ, nhãn lực cũng là thượng cấp, chỗ thứ nhất Bí Cảnh liền bị hắn phát hiện. Dựa theo dĩ vãng, đệ thập nơi Bí Cảnh bắt đầu, mới có thể lục tục bị Ngoại Môn Đệ Tử phát hiện."

Vài tên phong chủ hơi biến sắc mặt, hiển nhiên đối với (đúng) Sở Thiên dương tràn đầy nòng nặc hứng thú.

Nếu là có thể, thu kỳ vì Đồ cũng có chút ít không thể.

Chương môn sư huynh thấy mấy vị phong chủ cũng đối với (đúng) Sở Thiên dương rất cảm thấy hứng thú, biết thời biết thế nói.

"Khóa này đệ tử chính giữa, mấy vị sư đệ có thể Tâm Nghi nhân tuyển?"

"Khóa này đệ tử chính giữa, thiên phú người mạnh nhất đương kim Sở hề hề. Bất quá Sở hề hề thân phận nhạy cảm, chính là Thanh Châu Mục con gái, sợ là không tốt thu nàng làm đồ đệ."

"Sở hề hề nhưng là phi phạm, bất quá thân phận nàng... Không nói cũng được. Trừ Sở hề hề ra, ta coi trọng nhất hay lại là Triệu Dương, một tay Liệt Dương kiếm pháp như hỏa thuần tình."

"Hàn Băng người này cũng không tẻ, thật tốt bồi dưỡng, có Kết Đan hy vọng!"

"Triệu Dương Hàn Băng hai người danh tiếng ai lớn, nhưng là ta xem Sở Thiên dương người này càng hơn một bậc, những người khác không có phát hiện Bí Cảnh, chỉ có Sở Thiên dương phát hiện chỗ thứ nhất Bí Cảnh."

Mấy vị phong chủ rồi rít nói ra bản thân trong tâm khảm nhân tuyển, bất quá nhân tuyển nói chung tập trung ở Sở hề hề, Triệu Dương, Hàn Băng cùng Sở Thiên Dương Tử người chính giữa.

"Tiểu sư đệ, ý kiến ngươi đây?"

Chương môn sư huynh hỏi.

Tô Khải sờ cảm một cái, ánh mắt rơi vào Thủy Kính trên, tìm kiếm mình suy nghĩ trong lòng người.

"Tiêu Đái!"

Tô Khải trong miệng, phun ra một cái những người khác cảm thấy xa lạ tên.

"Tiêu Đái là ai? Hắn là khóa này Ngoại Môn Đệ Tử sao?"

Điền một Phàm nghi ngờ hỏi.

"Hắc hắc —— Tiêu Đái không phải là Ngoại Môn Đệ Tử, là thanh liên cư to bên trong một tên Nhường Tử Sư."

Tô Khải một phen giải thích, còn lại phong chủ rồi rít thông qua Thủy Kính quan sát Tiêu Đái.

Không nhìn không biết, nhìn một cái dọa cho giật mình.

"Kiểm ảnh thân thể!"

"Lại là kiểm ảnh thân thể!"

"Không đúng,

Tiêu Đái trên người người này còn có Chân Long Huyết Mạch, mặc dù mỏng manh, nhưng cuối cùng là Chân Long Huyết Mạch!"

"Kiểm ảnh thân thể thêm Chân Long Huyết Mạch, tiểu sư đệ ngươi thật đúng là vận khí tốt!"

Điền nhất Phàm mặt đầy hâm mộ vừa nói, giọng chua xót.

Chính mình vừa mới còn lo lắng Tô Khải không thu được đệ tử, trong nháy mắt Tô Khải liền giày vò ra một cái kiểm ảnh thân thể thêm Chân Long Huyết Mạch thiên tài tuấn kiệt.

Bực này thiên phú, ngay cả Điền nhất Phàm đều động tâm, không ngừng hâm mộ.

Đáng tiếc, Tiêu Đái đã là Tô Khải người!

Hắn hâm mộ đều hâm mộ không đến!

Ngay tại mấy vị phong chủ hâm mộ Tô Khải thời điểm, Thủy Kính to bên trong Tiêu Đái tựa hồ phát hiện dị thường gì chỗ, sau đó hoàn cảnh chung

quanh nhất thời biến hóa, đi tới Bí Cảnh bên trong.

"Tiêu Đái cũng phát hiện Bí Cảnh!"

"Người này thiên phú nghị lực nhân lực câu giai, thật là một khối ngọc thô chưa mài dũa!"

"Tiểu sư đệ, đem người này nhường cho sư huynh ta như thế nào? Chúng ta xuống đệ tử, tùy ngươi chọn chọn hai mươi người!"

"Không thể không thể! Tiểu sư đệ ngươi đem Tiêu Đái nhường cho sư huynh ta, sư huynh ta Pháp Khí, tùy ngươi chọn chọn!"

...

Mấy vị phong chủ rồi rít mặt dày hướng Tô Khải thỉnh cầu Tiêu Đái.

Tô Khải lắc đầu phi thường quả quyết cự tuyệt.

"Tiêu Đái nhưng là ta khai sơn đại đệ tử, chính là một trăm tên đệ tử, ta đều không đổi!"

Thấy Tô Khải như thế quả quyết, còn lại phong chủ cũng sẽ không tốt đang dây dưa Tô Khải.

"Khục khục —— chương môn sư huynh, Tiêu Đái thực lực của hắn địa vị, ta sợ hắn thua thiệt, đi một chút sẽ trở lại!"

Thấy Tô Khải ánh mắt lóe lên, chương môn sư huynh nhất thời mình Tô Khải muốn có ý gì.

Thiên vị!

Hắn định cho Tiêu Đái thiên vị!

Cũng chính là tục xưng ăn gian.

"Tiểu sư đệ chậm, sư huynh chỗ này của ta có một giọt ngàn năm Linh Dịch, tựa xem như cho Tiêu Đái lễ ra mắt!"

Dứt lời, chương môn sư huynh phát ổng tay áo một cái, một giọt linh khí đậm đà tới cực điểm Linh Dịch, rơi vào Tô Khải trong tay.

"Chuyện này..."

Tô Khải trở mắt ghen hòng.

Chính mình đi trợ giúp Tiêu Đái ăn gian, chương môn sư huynh chẳng những không có cự tuyệt, lại còn tiếp tay cho giặc, thêm dầu vào lửa.

Chương môn sư huynh, ngươi làm như vậy thật tốt sao?

Chương môn sư huynh nói mà không có biểu cảm gì đến: "Tiêu Đái trẻ tuổi như vậy tuấn kiệt, nếu không phải may mắn thì rớt, chính là chúng ta Kiếm Tông tổn thất nha!"

"Thần là Kiếm Tông chương môn, ta hết thảy phải lấy đại cuộc làm trọng, phải lấy Kiếm Tông lợi ích trên hết!"

Nghe chương môn sư huynh miệng nước đường hoàng lời nói, Tô Khải khoe miệng co giật mấy cái, trong lòng âm thầm oán thầm.

Quả nhiên gừng hay lại là càng cay!

Mang theo ngàn năm Linh Dịch, Tô Khải thân hình mấy cái chớp động, sẽ đến Tiêu Đái vị trí Bí Cảnh bên trong.

Bí Cảnh bên trong, thể lực sắp không chống đỡ được nữa Tiêu Đái, dùng đan dược và Linh Từ sau khi, chính hai chân khoan lại khôi phục thật, thấy Tô Khải đến, lập tức nhảy đến, mặt đầy câu nệ.

"Tiêu Đái bái kiến Tô Các Chủ!"

"Không muốn câu nệ, chờ ngươi vào Kiếm Tông, chúng ta chính là người một nhà!"

Tô Khải vỗ Tiêu Đái bả vai nói.

Tiêu Đái trong miệng một trận khổ sở.

"Tiêu Đái thực lực nhỏ, sợ là muốn cho Tô Các Chủ ngươi thất vọng!"

Ở khai sơn thu học trò trước, Tiêu Đái còn là tin tâm tràn đầy, nhưng là ở từ leo Cổ Đạo bắt đầu, Tiêu Đái liền ý thức được bái nhập Thanh Liên Kiếm Tông độ khó.

Thông qua ba cửa ải khảo hạch, Tiêu Đái không có may mắn lòng tin.

"Không cần lo lắng, ta bây giờ không phải cho người đưa sười ảm tới sao?"

Vừa nói, Tô Khải nhẹ nhàng một chưởng, đem ngàn năm Linh Dịch đánh vào Tiêu Đái trong cơ thể.

Nhất thời, Tiêu Đái cảm giác một cỗ linh khí nồng nặc từ trong cơ thể bộc phát ra, phảng phất núi lửa bùng nổ tựa như, ngăn cản cũng không ngăn được.

"Ngây ngốc đến làm gì? Còn không mau vận chuyển công pháp!"

Tô Khải nhắc nhở một câu.

Vừa dứt lời, Tiêu Đái nhất thời ngồi xếp bằng vận chuyển công pháp, trong cơ thể khí tức liên tục tăng lên.

Sau ba hơi thở.

Oanh một tiếng!

Tiên Thiên tu sĩ khí tức, từ Tiêu Đái trên người bộc phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Người gan thật mập, lại dám ở trước mặt ta giả bộ

3 hơi thở bên trong, bước vào Tiên Thiên!

Bực này kinh khủng tốc độ tu luyện, nếu để cho tu sĩ bình thường thấy, tất nhiên sẽ trở mắt ghen hờn.

Nhưng là, Tiêu Đái tu vi, không chút nào dừng lại tăng trưởng ý tứ, phảng phất chủ tên lửa một loại hướng lên nhảy lên.

Tiên Thiên sơ kỳ!

Tiên Thiên trung kỳ!

Tiên Thiên hậu kỳ!

Tu vi tăng lên tới Tiên Thiên hậu kỳ sau khi, Tiêu Đái trên người khí tức, mới chậm rãi ổn định lại.

Một khắc đồng hồ sau khi, Tiêu Đái tu vi từ Hậu Thiên Đỉnh Phong một đường tiêu thăng đến Tiên Thiên hậu kỳ, bực này tăng lên không thể bảo là không khủng bố.

Tiêu Đái có thể trong vòng thời gian ngắn tu vi tăng vọt, trừ ngàn năm Linh Dịch huyền diệu, quan trọng hơn là cơ sở vô cùng vững chắc. Từ Tiêu Đái đem cơ sở những thủ thuật tu luyện đến Đại viên mãn một điểm này cũng có thể thấy được, Tiêu Đái cơ sở có bao nhiêu vững chắc.

Chính thức bởi vì có phi thường vững chắc cơ sở, cho nên Tiêu đeo vào tu vi tăng vọt sau khi, đối với (đúng) trong cơ thể mình lực lượng, như cũ có rất tốt không chế, sẽ không xuất hiện lực lượng mất không chế tình huống.

Từ trong tu luyện tỉnh lại, Tiêu Đái mặt vui vẻ cùng hưng phấn, nếu không phải Tô Khải tại chỗ, hẳn chỉ sợ sớm đã không nhận được gào to một tiếng.

"Đa tạ Các Chủ!"

"Chớ vội cảm ơn, ta còn muốn đưa người một món lễ lớn!"

Nghe được Tô Khải muốn đưa chính mình đại lễ, Tiêu Đái lập tức sắc mặt nghiêm túc, nghiêm trang, giống như học sinh tiểu học như vậy vô cùng nghiêm túc nhìn Tô Khải.

"Bây giờ ta liền truyền cho ngươi nhất thức kiếm chiêu!"

"Ta chỉ thi triển một lần, ngươi hãy coi trọng!"

Trọng Kiếm chẳng biết lúc nào rơi vào Tô Khải trong lòng bàn tay, hướng về phía hư không nặng nề chém một cái, nhất thời toàn bộ hư không cũng động lại.

Một kiếm này nhìn như uy mãnh bá đạo, nhưng là Tô Khải đối với (đúng) lực lượng khổng lồ, đã sớm đến cử trọng nhược khinh cảnh giới. Trọng Kiếm tại trong hư không nhẹ nhàng điểm một cái, vô hình ba động hướng bốn phía khuếch tán ra, sau đó Trọng Kiếm bị Tô Khải khinh phiêu phiêu thu nhập trong nháy mắt.

"Ngươi có thể thấy rõ ràng!"

Tiêu Đái sắc mặt trở nên hồng, vẻ mặt có chút câu nệ.

"Tiêu Đái nhìn không phải rất rõ, chỉ nắm giữ tám phần mười mà thôi!"

Tô Khải sắp xếp làm ra một bộ Lương Sư bộ dáng, lạnh nhạt nói.

"Một kiếm này được đặt tên là trấn thức, là là Tiên Thiên tầng thứ kiếm chiêu, nhìn một lần ngươi có thể đủ nắm giữ tám phần mười, cũng đã khá vô cùng!"

"Đến, thi triển cho ta nhìn xem một chút!"

Tiêu Đái hít sâu một hơi, rút ra trên lưng thông thường nhất Tinh Thiết kiếm, học Tô Khải bộ dáng, hướng trong hư không chém một cái.

"Trấn!"

Trong nháy mắt, không khí đông đặc, cả vùng không gian phẳng phất cũng bị tập trung.

"Con bà nó"

"Rõ ràng liền nắm giữ Thập Tầng!"

"Còn hết lần này tới lần khác nói nắm giữ tám phần mười!"

"Đặc biệt mẹ nó tiểu tử ngươi gan thật mập, lại dám ở trước mặt ta giả bộ!"

Tô Khải trong mũi hừ rên một tiếng, sắc mặt có chút không vui.

Bất quá đối với Tiêu Đái thiên phú lại là vô cùng hài lòng, không hổ là kiếm ảnh thân thể, đi Kiếm Tu một đạo, quả nhiên làm ít công to.

Thấy Tô Khải tức giận, Tiêu Đái gãi gãi sau gáy, mặt đầy nghi ngờ.

Mình không phải là đem trấn thức thi triển ra sao?

Tại sao Tô phong chủ còn phải tức giận?

"Ta... Ta có phải hay không làm sai..."

Tiêu Đái lắp bắp vừa nói.

Tô Khải xụ mặt nói: "Ngươi đương nhiên làm sai!"

"Làm to!"

"Nhớ sau này ta truyền thụ cho ngươi kiếm chiêu, ngươi cho dù nắm giữ mười phần, trong miệng chỉ có thể nói tám phần mười, ở trước mặt ta càng là chỉ có thể thi triển năm phần mười, nếu không ngươi để cho ta thế nào giáo huấn ngươi?"

Thanh Liên đỉnh đỉnh núi chuông môn đám người một mực thông qua Thủy Kính quan sát Tô Khải cùng Tiêu Đái hai người, khi bọn hắn nghe được Tô Khải những lời này, không khỏi cười một tiếng.

Chính mình tiểu sư đệ, thật là khả ái!

Tô Khải truyền thụ hoàn kiếm chiêu sau khi, liền trở lại Thanh Liên đỉnh đỉnh núi.

Mà Tiêu Đái chính là lần nữa bước lên xông cửa con đường, ở tu vi tăng vọt sau khi, Tiêu Đái đẳng Cổ Đạo tốc độ có thể đứng vào top 20 nhóm, liên tiếp không ngừng vượt qua trước người tu sĩ,

Đưa tới từng trận kêu lên.

Bắt quá Tiêu Đái tại Bí Cảnh bên trong tu luyện cuối cùng là tiêu hao không thiếu thời gian, chờ đến hần đi tới Cổ Đạo cuối, đã có hơn ba mươi người trước hần một bước xông qua Cổ Đạo.

Ở Cổ Đạo cuối, đứng vững một khối cao vút trong mây đá lớn, khối này trên đá lớn hẹp xuống rộng, Đỉnh đá nhọn, từ xa nhìn lại giống như một cái dựng ngược kiếm.

Kiếm thạch!

Đệ Nhị Quan, chính là Ngộ kiếm thạch.

Khối này kiếm thạch cũng không phải là phổ thông đá, mà là Thanh Liên tổ sư năm đó Du Lịch Bắc Hải, ở Bắc Hải sâu bên trong phát hiện một khối Kỳ Thạch, nhìn như phổ thông tầm thường, nhưng nếu là tìm hiểu kỹ càng mới phát hiện kiếm trong đá, tràn đầy kiếm đạo chí lý.

Thanh Liên tổ sư lấy được kiếm thạch huyền diệu sau khi, liền dẫn Hồi tông môn, đặt ở Thanh Liên đỉnh đỉnh núi, cung cấp hậu bối đệ tử tìm hiểu.

Thanh Liên Kiếm Tông khai sơn thu học trò Đệ Nhị Quan —— Ngộ kiếm thạch, yêu cầu ở trong vòng một canh giờ, từ kiếm trong đá tìm hiểu ra nhất thức kiếm chiêu.

Tiêu Đái ngấm nhìn bốn phía, tìm một cái trống trải địa phương, ngồi xuống, dự định tìm hiểu kiếm thạch.

Ngay tại hần dự định tìm hiểu kiếm thạch thời điểm, thấy phía trước đột nhiên có người gào to một tiếng, trên người bộc phát ra một cỗ ác liệt kiếm ý, Uyển Như mãnh hổ rời núi, Ứng Kích Trường Không.

"Phân Quang Nhất Kiếm!"

Sở Thiên dương tung người nhảy một cái, trường kiếm trong tay ra khỏi vỏ, tại trong hư không thoáng qua ánh sáng, xa xa cỗ thụ trên thân cây, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái bóng loáng như bình tĩnh lỗ hồng.

Nhanh!

Cực hạn nhanh!

Sở Thiên dương một kiếm này nhanh, ở phía trước ngày tu sĩ trong mắt phảng phất một tia sáng, hoàn toàn không phân rõ Thiên Dương thi triển rốt cuộc là kiếm hay lại là ánh sáng.

Cho dù là luyện khí tu sĩ sơ kỳ, cũng chỉ có thể miễn cưỡng đuổi theo Sở Thiên dương xuất kiếm tốc độ.

Sở Thiên dương có kiếp trước hơn ngàn năm kiếm pháp, thi triển đến nay chưa xuất thế kiếm pháp, đừng nói là một môn, coi như là mười môn với hần mà nói cũng là nhẹ nhàng thoái mái.

Đối với những tu sĩ khác mà nói, khảo nghiệm ngộ tính Đệ Nhị Quan, trong mắt hần nhất định chính là đùa nghịch một loại đơn giản.

Duy nhất khốn nhiều Sở Thiên dương chính là, hần rốt cuộc hần lựa chọn kia một con đường.

Pháp Kiếm? Khoái Kiếm? Hay lại là Trọng Kiếm?

Đầu tiên Trọng Kiếm bị Sở Thiên dương cho tổng ra, kiếp trước hần đối với (đứng) Trọng Kiếm cơ hồ không có xem qua, mà Thanh Liên Kiếm Tông to bên trong Trọng Kiếm cũng không phải chủ lưu, tu luyện công pháp hơi ít, Tự Nhiên không vào Sở Thiên dương pháp nhãn.

Ở Pháp Kiếm cùng Khoái Kiếm bên trong, Sở Thiên dương cuối cùng lựa chọn Khoái Kiếm.

Vì sao?

Mặc dù Pháp Kiếm chính là Thanh Liên Kiếm Tông chính thống, nhưng là Khoái Kiếm mới là thích hợp hần nhất kiếm đạo.

Pháp Kiếm chi đạo chú trọng thiên địa khí biến hóa, Trọng Kiếm chi đạo chú trọng nhục thân cường độ, mà Khoái Kiếm chi đạo đây là chú trọng linh hồn cảm giác.

Thiên hạ vô công, Duy nhanh bất phá.

Nếu là kiếm trong tay, đã sắp đến địch nhân căn bản phát hiện không, cảm giác không tới, cũng đã đứng ở thế bất bại. Vì vậy vô luận là tu luyện Khoái Kiếm, hay lại là ứng đối Khoái Kiếm, trọng yếu nhất chính là cảm giác, chỉ có có thể cảm giác được kiếm, thấy kiếm, mới có đầu pháp tư bản.

"Chính mình cái gì mạnh nhất?"

" Dĩ nhiên là linh hồn!"

Sở Thiên dương trong lòng âm thầm đắc ý, chính mình xuyên việt trọng sinh, mặc dù Linh Hồn Chi Lực ở trọng sinh từ khi tiêu hao chín thành, nhưng là còn lại một thành, cũng chú ý cùng Trúc Cơ tu sĩ sánh bằng.

Khoái Kiếm chi đạo, nhất định chính là vì chính mình chế tạo riêng.

"Thật là nhanh kiếm!"

Đang quan sát Sở Thiên dương một tên phong chủ không nhận được kêu lên một tiếng.

Sở Thiên dương kiếm pháp nhanh, cho dù là đang luyện khí tu sĩ chính giữa, cũng là thuộc về cao cấp nhất.

Chưa bái nhập vào nội môn, liền có như thế kiếm pháp, thiên phú quả thực đáng sợ.

...

"Lần này khai sơn thu học trò quả nhiên là Ngọa Hồ Tàng Long, ta muốn cố gắng gấp bội, mới có thể bái nhập Tô Các Chủ môn hạ!"

Thấy Sở Thiên dương hăm hở, Tiêu Đái sắc mặt nghiêm túc, nắm chặt quả đấm, tìm hiểu cao rút kiếm thạch.

Kiểm trên đá huyền diệu hoa văn, rơi vào Tiêu Đái trong mắt, sinh ra một ít huyền diệu biến hóa, Tiêu Đái tâm thần, nhất thời đắm chìm vào trong đó, không thể tự kiềm chế.

Một khắc đồng hồ sau khi, Tiêu Đái như có sở ngộ, chợt từ trong tìm hiểu tỉnh lại, rút ra phía sau Tinh Thiết kiếm, hướng hư không chỗ bỏ một cái.

"Trần!"

Tiêu Đái ra tay một cái, chính là Tô Khải hết sức quen thuộc Trần tự quyết, nhưng là ngay sau đó, Trần tự quyết ở Tiêu Đái trong tay, phát sinh một ít kỳ diệu biến hóa.

Tinh Thiết kiếm hạ xuống, hư không ngưng trệ, nhưng là nhìn kỹ một chút, có thể thấy có một đạo vô hình kiếm ảnh, phảng phất là Tinh Thiết bóng kiếm mới một loại như bóng với hình.

Bóng kiếm cùng Tinh Thiết kiếm hợp hai thành một, Tinh Thiết trên thân kiếm nguyên bản là lực lượng kinh khủng, nhất thời chợt tăng gấp đôi, chói tai tiếng xé gió ở Thanh Liên đỉnh trên đỉnh núi vang, tựa hồ ngay cả hư không cũng chịu đựng không một kiếm này lực lượng.

Thanh Liên Kiếm Tông cường môn thấy như vậy một màn, vén vén râu, ánh mắt lộ ra một vết công nhận thần sắc.

"Có thể nhanh như vậy nhận ra được bóng kiếm thân thể diệu dụng, người này ngộ tính phi phàm!"

Tiêu Đái tự nghĩ ra nhất thức kiếm chiêu sau, mặt lộ vẻ vui mừng, trong lòng tràn đầy nồng nặc hưng phấn, quả đấm không khỏi nắm chặt tới.

Ngộ kiếm thạch, thông qua!

Thông qua Ngộ kiếm thạch sau khi, ái thứ ba Đăng Tiên cầu chính là thoải mái nhất đóng một cái, dĩ nhiên đối với hại bộ phận tu sĩ mà nói, Đăng Tiên cầu nhưng là một đạo Thiên Khiển.

Đăng Tiên cầu, khảo nghiệm là tu sĩ căn cốt. Căn cốt loại vật này, bẩm sinh, trừ phi ngày hôm sau có cơ duyên vô cùng to lớn, nếu không người vừa sinh ra chính là quyết định tốt.

Tâm trí cùng ngộ tính có thể đền bù căn cốt bên trên nhất định chưa đủ, nhưng là Phàm là có thể tu luyện tới Kết Đan Anh tu sĩ, không người nào là căn cốt tâm trí ngộ tính câu giai hạng người.

Tiêu Đái leo lên Ngũ Sắc tiên cầu, nhất thời cảm giác có một cỗ vô hình lực lượng rơi ở trên người mình, sau đó lóe lên một cái rồi biến mất. Bước chậm đi mau, Tiêu Đái rất nhanh thì thông qua tiên cầu.

Tiên trên cầu này cỗ dò xét lực, đặc biệt dùng cho kiểm tra tu sĩ căn cốt, căn cốt càng tốt, trở lực càng nhỏ, căn cốt càng kém, trở lực càng lớn.

Giống như Tiêu Đái loại này có đặc thù Linh Thể tu sĩ mà nói, thông qua Đăng Tiên cầu thật là tựa như cùng ăn cơm uống nước một loại dễ dàng.

Tiêu Đái thông qua tiên cầu, đi tới trên quảng trường, trong quảng trường tọa lạc mười lồi đài, ở lồi đài sau khi, là là đang ngồi Tô Khải đám người.

"Ta rốt cuộc bái nhập Thanh Liên Kiếm Tông!"

Tiêu Đái hưng phấn trong lòng đất hét lớn ra, bắp thịt toàn thân cũng bởi vì hưng phấn run sợ.

"Nhưng là, còn chưa đủ! Ta muốn bái nhập Tô phong chủ môn hạ, nhất định phải biểu hiện càng lại có tài đi!"

Thông qua leo Cổ Đạo, Ngộ kiếm thạch, Đẳng Tiên cầu ba cửa ải sau khi, liền coi như chính thức gia nhập Thanh Liên Kiếm Tông Nội Môn. Nhưng là ở nơi này ba cửa ải sau khi, Thanh Liên Kiếm Tông còn chưa rất nhiều Thiên Kiêu một cái biểu diễn chính mình võ đài —— nhập môn thi đấu.

Thanh Liên đỉnh đỉnh núi tọa lạc thập phương lời đài, cuối cùng quyết ra đang tiến hành nhập môn đệ tử chính giữa top 10, top 10 không chỉ có thể lựa chọn tông môn trưởng lão phong chủ thầy, hơn nữa còn có tướng thưởng phong phú.

Phàm là thông qua ba cửa ải đệ tử, không có chỗ nào mà không phải là hăm he, nhao nhao muốn thử. Trong đó Sở Thiên dương càng là đem khóa này nhập môn thi đấu hạng nhất, coi là chính mình vật trong túi.

Ba cửa trước với hắn mà nói, đây chẳng qua là khai vị chút thức ăn mà thôi, chân chính bữa ăn chính, nhập môn thi đấu mới là bắt đầu.

Sau một canh giờ, Phàm là có thể ba cửa ải khảo hạch tu sĩ, cơ bản cũng đã tới trên quảng trường, về phần còn ở leo Cổ Đạo, Ngộ kiếm thạch, Đẳng Tiên cầu tu sĩ, cơ bản vô duyên Thanh Liên Kiếm Tông Nội Môn.

Chương môn sư huynh từ chỗ ngồi đứng, mặt như nụ cười, hướng về phía đông đảo tu sĩ nói

"Bồn Tọa Thanh Liên Kiếm Tông chương môn, hôm nay phi thường vui vẻ yên tâm, có rất nhiều Thiên Kiêu bái nhập ta Kiếm Tông, quả thật Kiếm Tông may mắn..."

Ngay tại chương môn sư huynh muốn tuyên bố nhập môn thi đấu chính thức lúc bắt đầu sau khi, một đạo Độn Quang từ xa đến gần, gào thét mà tới.

Cái này Độn Quang trên người tản mát ra khí tức, sâu không lường được, tựa như biển khơi như thế thâm thúy, chỉ bộc lộ ra ngoài khí tức, sẽ để cho rất nhiều Nội Môn Đệ Tử khó mà hô hấp.

Nguyên Anh tu sĩ!

Tô Khải nhìn về phía chân trời đạo kia Độn Quang, đồng tử chợt co rút lại.

"Thiên Đạo Ồ Đại Trường Lão!"

"Tây Môn phong!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Đến phiên ta biểu diễn

Tây Môn Phong đến đây tới tham gia lần này khai sơn thu học trò đại hội, để cho Thanh Liên đỉnh đỉnh núi chư vị mất lệ về kinh ngạc.

Khai sơn thu học trò đại hội đối với Thanh Liên Kiếm Tông mà nói khá quan trọng, chính là hấp thu mới mẻ thành phần chính thời cơ. Nhưng là đối với còn lại Tam đại tông môn mà nói, liền không có cái gì đáng giá xem.

Ngoại Môn Đệ Tử chung quy thực lực nhỏ, tiềm lực chưa khai phát ra tới, cũng không có đáng giá chú ý tiểu bối, vì vậy Bách hoa cốc cùng Ngưu Ma lực Tông chỉ phái ra một tên Kết Đan sơ kỳ trưởng lão tới xem cuộc chiến.

Giống như Tây Môn Phong như vậy tự mình đến, dù là chẳng qua là một cụ Nguyên Anh hóa thân, cũng là thật to vượt qua cách thức.

Chuyện ra khác thường nhất định có yêu quái, Tây Môn Phong xuất hiện trong nháy mắt, liền dẫn chương môn và chư vị phong chủ cảnh giác.

"Lâm chương môn, Bồn Tọa không mời mà tới, ngươi không hoan nghênh phải không?"

Tây Môn Phong lời còn chưa dứt xuống, sau một khắc thân hình liền biến mất ở chân trời, vừa sải bước ra, đi tới Thanh Liên đỉnh đỉnh núi.

Sau lưng Tây Môn Phong, một mực cung kính đứng hai người trẻ tuổi, thần sắc cung kính, một người mặc áo tím, một người khác người đeo một thanh Trọng Kiếm, chuỗi này Trọng Kiếm lớn, so với Tô Khải trong tay Trọng Kiếm còn muốn lớn hơn 3 phần.

"Tây Môn Đại Trường Lão đến tới thăm, Kiếm Tông trên dưới Tự Nhiên hoan nghênh."

Lâm chương môn tiến lên một bước nói.

Mặc dù trước mắt đây chỉ là Tây Môn Phong một bộ Nguyên Anh hóa thân, nhưng là Nguyên Anh đại tu sĩ uy nghiêm há cho giẫm đạp lên, đôi mắt toàn bộ Thanh Liên đỉnh đỉnh núi, cũng liền Lâm chương môn có thể cùng Nguyên Anh hóa thân bình thường ngồi.

Lâm chương môn ngoài cười nhưng trong không cười, mặc dù trong lòng đối với (đúng) Tây Môn Phong tràn đầy không vui, nhưng là mặt mũi sự tình, như cũ không thể không chủ, nhiệt tình nghênh đón Tây Môn Phong.

"Ha ha —— lão phu hôm nay tới đây chẳng qua là tới xem khai sơn thu học trò đại hội, Lâm chương môn không cần để ý lão phu, tới như thế nào tổ chức giống như cần gì phải tổ chức!"

Tây Môn Phong ngoài miệng nói không cần để ý hắn, nhưng là tại hành động bên trên hắn có thể không chút nào hàm hồ, trực tiếp ngồi ở Người ngồi bên cạnh, lo âu một bộ nhân vật chính khí thế.

Lâm chương môn trong mắt lóe lên vẻ lạnh lùng, mặc dù trong lòng kiêng kỵ Tây Môn Phong, nhưng là khai sơn thu học trò đại hội vẫn là phải bình thường cử hành.

"Chư vị đệ tử, các ngươi có thể đến quảng trường, ý nghĩa các ngươi đã là Thanh Liên Kiếm Tông một thành viên. Nhưng là còn có lớn hơn Sân khấu lớn, hướng các ngươi rộng mở!"

"Nhập môn thi đấu top 10 khen thưởng, có thể tuyển chọn phong chủ kỳ vi sư, cùng với một quả Hồi Dương Đan. Top 3 khen thưởng, tại trước 10 khen thưởng trên, còn có tông môn cống hiến mười ngàn điểm. Về phần hạng nhất, khen thưởng Bí Bảo một món, hoặc là buông tha toàn bộ khen thưởng, hướng tông môn nói lên một cái điều kiện."

Trên quảng trường rất nhiều Nội Môn Đệ Tử, nghe được nhập môn thi đấu khen thưởng sau, nhất thời cặp mắt phóng tinh quang, nòng nặc vẻ tham lam, tràn ngập ở một đôi trông mắt bên trong.

Nhập môn thi đấu trước 10 khen thưởng, thật sự là quá phong phú.

Tiến vào trước 10, là có thể bãi nhập phong chủ môn hạ, chỉ là một điểm này khen thưởng cũng đủ để cho bất kỳ Nhất tên đệ tử điên cuồng, huống chi còn có một mai tinh tiến ba năm công lực Hồi Dương Đan.

Về phần top 3 khen thưởng, kia liền càng kinh khủng hơn, tại trước 10 khen thưởng trên căn bản, khen thưởng tông môn điểm cống hiến mười ngàn. Trên lý thuyết, tông môn điểm cống hiến tương đương với mười ngàn linh thạch, nhưng là trên thực tế Thanh Liên Kiếm Tông bên trong không thiếu thần công Diệu Pháp, sức mua tại phía xa mười ngàn linh trên đá.

Về phần hạng nhất khen thưởng —— Bí Bảo, càng làm cho đông đảo đệ tử đầu não choáng váng, vốn là kiên nghị tâm trí, cũng ở đây Bí Bảo hai chữ này xuống, nhất thời bị làm cho hôn mê đầu.

Hơn nữa hạng nhất khen thưởng còn phi thường có ý tứ, có thể buông tha tự thân khen thưởng, từ đó hướng tông môn nói một cái yêu cầu. Quy củ này, còn phải từ từ vạn năm trước nói.

Vạn năm trước một lần khai sơn thu học trò đại hội, một tên tuyệt thế thiên tài kiếm đạo lực áp quần hùng, chút nào không tranh cãi đoạt được hạng nhất, nghênh đón toàn bộ phong chủ tranh nhau thu học trò.

Nhưng là tên kia tuyệt thế thiên tài kiếm đạo cự tuyệt, ngược lại nguyện ý buông tha hạng nhất khen thưởng, khẩn cầu tông môn lão tổ cứu hắn yêu quý nữ tử một tên.

Nguyên lai tên này tuyệt thế thiên tài kiếm đạo cũng là Nhất Tinh Si, hắn yêu quý nữ tử từ bởi vì luyện công tẩu hỏa nhập ma, sinh mệnh đe dọa, chỉ có Nguyên Anh đại tu sĩ xuất thủ mới có thể cứu giúp.

Vì vậy hắn đang đoạt phải chức thủ khoa sau, buông tha hạng nhất khen thưởng, khẩn cầu tông môn lão tổ xuất thủ cứu giúp. Lúc ấy tông môn lão tổ bị tên này tuyệt thế thiên tài kiếm đạo cho làm rung động, xuất thủ cứu giúp, hơn nữa còn thu kỳ thật làm đệ tử thân truyền, trở thành một cộc câu chuyện mọi người ca tụng.

Sau đó, tông môn lão tổ lập được quy củ, sau này phạm là khai sơn thu học trò đại hội hạng nhất, có thể buông tha tự thân khen thưởng, hướng tông môn nói lên một cái yêu cầu.

Đương nhiên, cái yêu cầu này cuối cùng có thể hay không bị thỏa mãn, vậy phải xem tình huống cụ thể, tỷ như tự sát, Trích Tinh Tinh chi loại không thể nào thực hiện yêu cầu, đương nhiên sẽ không bị hoàn thành.

Hơn nữa, một khi lựa chọn buông tha hạng nhất khen thưởng, dù là chính mình nói lên yêu cầu không có bị thỏa mãn, hạng nhất cũng không cách nào hồi hận nặng mới chiếm được hạng nhất khen thưởng.

Chính là bởi vì điều kiện hà khắc, ở đó vị Tinh Si sau khi, cũng không có còn lại hạng nhất lựa chọn buông tha khen thưởng. Bởi vì buông tha khen thưởng sau khi, bọn họ lại có thể nói lên yêu cầu gì đây?

Bái sư?

Hạng nhất có thể tùy chọn Cửu Phong phong chủ một trong bái sư, hoàn toàn không cần thiết buông tha khen thưởng.

Công pháp?

Bái sư sau khi sẽ còn thiếu công pháp sao?

Bảo vật?

Hạng nhất khen thưởng Bí Bảo, tất nhiên là tuyển chọn tỉ mỉ thích hợp nhất hạng nhất bảo vật.

Chính là bởi vì không có cần yêu cầu có thể nói, vì vậy ở Tinh Si sau khi, lại cũng không có hạng nhất lựa chọn buông tha khen thưởng.

"Nhập môn thi đấu, chính thức bắt đầu!"

Theo Lâm chương môn ra lệnh một tiếng, trong quảng trường bầu không khí, nhất thời đọng lại, tràn đầy mùi thuốc súng, tự hồ chỉ muốn một đốm lửa, là có thể đem toàn trường nổ.

Thập phương lôi đài, cuối cùng thủ lôi thành công đệ tử, chính là nhập môn thi đấu kiếp trước, liền có thể được thưởng phong phú.

Này mười phương lôi đài, liền tựa như mười mỹ nữ tuyệt thế, hấp dẫn đông đảo đệ tử ánh mắt, nhưng là lại không có một người chủ động dẫn đầu xuất thủ.

Lôi đài cuộc so tài hiển nhiên là cuối cùng ra sân có đủ nhất ưu thế, nếu là ngay từ đầu liền lên đài, dù là thực lực ngạo nhân, cũng không chống nổi xa luân chiến.

"Nếu không có ai bên trên, ta đây lên trước!"

Sở hề hề trong quỳnh tị lạnh rên một tiếng, ngẩng đầu ưỡn ngực đi về phía lôi đài số một —— cuối cùng ở lại lôi đài số một thượng nhân, đó là khóa này tông môn thi đấu hạng nhất.

Nhập môn thi đấu chia làm hai cái giai đoạn, giai đoạn thứ nhất chính là thủ lôi, thủ lôi thành công, cuối cùng có thể đứng ở trên lôi đài đệ tử, chính là trước 10 nhóm.

Giai đoạn thứ hai chính là trước 10 giữa đệ tử khiêu chiến, mỗi người chỉ có cơ hội khiêu chiến một lần, do hạng gần chót đệ tử bắt đầu, một khi thất bại liền mất đi lần nữa cơ hội khiêu chiến.

Bất quá đối với Sở hề hề leo lên lôi đài số một, lại không có Nhất tên đệ tử sinh ra khiêu chiến ý nghĩ.

Sở hề hề có luyện khí trung kỳ tu vi, lấy được hạng nhất, đây là chuyện đương nhiên.

Sở hề hề sau khi, Triệu Dương mặt không thay đổi leo lên số 2 lôi đài, ở nơi này giới Nội Môn Đệ Tử chính giữa, hẳn chỉ phục Sở hề hề, nếu Sở hề hề chiếm cứ lôi đài số một, như vậy số 2 lôi đài tất nhiên thuộc về mình.

Chờ đến Triệu Dương leo lên số 2 trên lôi đài sau, rốt cuộc có đệ tử không nhẫn nại được trong lòng sợ hãi, hướng Triệu Dương phát ra khiêu chiến.

"Triệu sư huynh, xin chỉ giáo!"

Trầm hương Dịch chấp tay một cái nói.

"Trầm sư đệ, xin mời!"

Triệu Dương bày ra một cái mời thủ thế, nhưng là trường kiếm trong tay, cũng không có ra khỏi vỏ.

Thấy Triệu Dương khinh thường như vậy lại không có lượng kiếm, Trầm hương Dịch mừng thầm trong lòng, bước chân trượt một cái, nhanh chóng hướng Triệu Dương lao đi. Chờ đến hai người khoảng cách không tới một trượng khoảng cách từ khi, Trầm hương Dịch trường kiếm trong tay, lấy một cái phi thường quỹ dị góc độ đâm về phía Triệu Dương lồng ngực.

Ngay tại trường kiếm sắp đâm trúng Triệu Dương thời điểm, chỉ thấy Triệu Dương trên người khí thế chợt một bên, nhất thời giống như mảnh hổ xuống núi một dạng tràn đầy chèn ép tính.

Một đạo linh quang hiện lên Triệu Dương trước người, ngăn trở Trầm hương Dịch tình thế bất buộc Nhất Kiếm.

"Luyện Khí Kỳ!"

"Nguyên lai Triệu sư huynh người đã tấn thăng luyện khí, sư đệ ta xa không phải là đối thủ!"

Thẩm hương Định hít sâu một cái hơi lạnh, khoe miệng lộ ra vẻ cười khở.

Triệu Dương thì đã đột phá đến Luyện Khí Kỳ, chính mình tuyệt không phải đối thủ, chính mình một cơ hội nhỏ nhoi cũng không có. Sợ rằng khóa này trong đệ tử nội môn, cũng chỉ có Sở hề hề có thể ôn áp Triệu Dương một đầu.

Trận đầu giao chiến vội vã kết thúc, nhưng là lại Thành nhập môn thi đấu mỗi lần hòa, từng cuộc một kịch liệt giao phong, này kia phục, không chớp mắt.

Sở Thiên dương nhìn này kia phục giao thủ, linh quang ở trên lông mày thoáng hiện bay lượn, trong mắt lóe lên vẻ khinh thường.

"Ngu xuẩn!"

"Lời đài cuộc so tài loại này cuộc so tài chế, cuối cùng xuất thủ trấn áp toàn bộ đối thủ, mới là vương đạo, một vòng một vòng quyết chiến xa luân chiến, thật là quá ngu xuẩn!"

Mọi người giao thủ đang lúc, Sở Thiên dương không những chủ động đánh ra, ngược lại hai chân khoanh lại ngồi xuống, Tĩnh Tĩnh tu luyện.

Cho đến mặt trời chiều ngã về tây, nhập môn thi đấu sắp kết thúc đang lúc, Sở Thiên dương mới đứng, trong hai mắt bộc phát ra lưỡng đạo Thần Mang.

"Đến phiên ta biểu diễn thời điểm!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Điều Nhân? Người chim rất lớn sao?

Sở Thiên Dương trong đôi mắt hiện lên bóng loáng, hướng số mười lăm đi tới.

Hắn không có lựa chọn Sở hề hề chỗ lười đi số một, cũng không có lựa chọn Triệu Dương chỗ số 2 lười đi, mà là... Số mười lăm.

Sở Thiên Dương dự định ở nhập môn thi đấu to bên trong nhất mình kinh nhân, hắn không chỉ có muốn có được ghế thủ khoa, càng phải diễn ra Thanh Liên Kiếm Tông chưa bao giờ có hắc thập kỳ tích.

Hắc thập kỳ tích, tên thứ mười về phía trước khiêu chiến tên thứ chín, Đệ Bát Danh, Đệ Thất Danh... Cho tới khi top 10 ở giữa chín người khác toàn bộ đánh bại, đoạt được ghế thủ khoa, đây cũng là hắc thập kỳ tích.

Hắc thập kỳ tích, ở Thanh Liên Kiếm Tông chưa bao giờ có người hoàn thành qua, gần gũi nhất cũng chính là đen năm kỳ tích, số 5 lười đi đệ tử lực áp quần hùng, cuối cùng đoạt được chức thủ khoa.

Số mười trên lười đi Thạch Lỗi, nhìn dần dần tây xuống chiều tà, trong lòng vui sướng, giống như Trần nhượng rượu ngon, càng ngày càng nồng đậm.

"Đang kiên trì thời gian một chun trà, ta liền có thể đi vào trước 10!"

Thạch Lỗi nghĩ (muốn) trước 10 khen thưởng, trong lòng liền nóng hừng hực.

Nhưng là khi nhưng thấy Sở Thiên Dương hướng hắn đi tới từ khi, nụ cười trên mặt nhất thời động lại, nếu là cẩn thận nhìn chăm chăm Thạch Lỗi cặp mắt, tất nhiên có thể thấy Thạch Lỗi trong ánh mắt tràn ngập nhàn nhạt sợ hãi.

"Sở... Thiên... Dương..."

Thạch Lỗi cục xương ở cổ họng to bên trong một mảnh khổ sở, tựa hồ hôm đó bị Sở Thiên Dương giẫm đạp lên cảnh tượng, đang ở trước mắt.

"Chính ngươi xuống đài hay là ta ném ngươi đi xuống!"

Sở Thiên Dương khinh miệt nói.

"Ngươi..."

Thạch Lỗi khí sắc mặt đỏ lên, mặc dù mình không phải là Sở Thiên Dương đối thủ, nhưng là Sở Thiên Dương lời nói, quả thực là quá bức người.

"Ta đây liền muốn lĩnh giáo một phen Sở sư đệ cao chiêu!"

Thạch Lỗi vừa dứt lời, Sở Thiên Dương thân hình, đột ngột biến mất ở Thạch Lỗi trước mắt, chỉ có nhàn nhạt lời nói, truyền vào hần trong tai.

"Không biết tự lượng sức mình!"

Ngay trong nháy mắt, Sở Thiên Dương xuất hiện ở Thạch Lỗi trước mặt, không có rút kiếm, thậm chí ngay cả kiếm chỉ cũng không có thi triển, đơn giản về phía đàn chọc ra một quyền.

Oanh một tiếng!

Xương cốt tiếng vỡ vụn thanh âm, từ số mười trên lời đài vang, thủ lời một giờ Thạch Lỗi, trong nháy mắt bị đánh ra lời đài.

Sở Thiên Dương, thắng!

Dưới đài đệ tử thấy Sở Thiên Dương khí thế kinh khủng, vốn là nhao nhao muốn thử đệ tử, rồi rút ngừng công kích.

Từ Sở Thiên Dương chạm biểu hiện ra thực lực, tuyệt đối có tiến vào tiền tam năng lực.

Không người lên đài khiêu chiến Sở Thiên Dương, thời gian một chun trà vội vã mà qua.

Thấy trước 10 đã quyết ra, Lâm chương môn đứng hướng về phía mọi người nói.

"Tiếp theo trước 10 khiêu chiến trong cuộc so tài, mỗi người đệ tử chỉ có cơ hội khiêu chiến một lần, hơn nữa chỉ có thể hướng thân một người đứng đầu phát ra khiêu chiến. Nếu là khiêu chiến thất bại, là mất đi tư cách khiêu chiến, nếu là khiêu chiến thành công, hạ hơn ngàn một tên, hơn nữa lấy được tư cách khiêu chiến kế tiếp."

Lâm chương môn thanh âm không vang, nhưng là tại hần hùng hậu đàn điền Gia Trì bên dưới, lại có thể để ở nơi có tu sĩ đều nghe rõ ràng.

"Tên thứ mười, Sở Thiên Dương, có hay không phát khiêu chiến!"

Sở Thiên Dương nghe được Tài Phán Trưởng cách ngôn ngữ, khóe miệng lộ ra Nhất tia cười lạnh.

"Phát khiêu chiến!"

Sở Thiên Dương rời đi số mười lời đài, đi tới Cửu Hào trong võ đài, đối mặt với một tên mặt như Đào Hoa Nữ Đệ Tử.

Tây Môn Phong thấy khai son thu học trò đại hội tiến vào cuối cùng cao triều, phát tay một cái đối với (đứng) sau lưng thanh niên áo tím nói.

"Liệu Nhân, người phụng bồi chúng ta những lão già này trách là không thú vị, thật là tấu xảo Thiên Sơn đình đình chúa cùng người tuổi tác tương phản, không ngại đi trao đổi một phen, kiến thức một chút Thiên Sơn đình phong chủ phong thái!"

Tây Môn Phong thờ ơ vừa nói, nhất thời dẫn Lâm chương môn đám người toàn bộ chú ý lực.

Rốt cuộc tới!

Hoàng Thử Lang cho gà đi chúc tết, làm sao có thể Hội An lòng tốt?

Tây Môn Phong sau lưng thanh niên áo tím, chính thức Tây Môn lập nhân sau khi ngã xuống, Tây Môn Phong lần nữa chọn lựa ra người thừa kế.

Tây Môn liệu người thiên phú bình thường,

Thậm chí ở Thanh Châu không tính là ưu tú, nhưng là Tây Môn thế gia nhân tài điều linh, vóc dáng lùn to bên trong chọn vóc dáng cao, dĩ nhiên lựa ra bình thường chút nào vô danh khí Tây Môn liệu người coi như người thừa kế.

"Tuân lệnh, lão tổ!"

Tây Môn liệu người ma vai sát chương, kích động trong lòng tình, ở trên mặt bộc lộ hoàn toàn, hần chờ giờ khắc này đã thật lâu.

Lần này hần theo Tây Môn Phong đi tới Thanh Liên Kiếm Tông, Tự Nhiên không chỉ là đến xem nhập môn thi đấu, hần mục tiêu chính là Tô Khải.

Tây Môn lập nhân cái chết, rất có kỳ quặc, nhưng là lấy bọn họ Tây Môn thế gia sức ảnh hưởng, nhẹ nhàng thoái mái liền tra rõ Tô Khải cùng Tiêu Hòa Hòa ở trong thành Kim lăng ân oán.

Tiêu Hòa Hòa tự mình ra tay giết Tây Môn lập nhân, Tự Nhiên không thể bỏ qua, nhưng là Tô Khải chính là kẻ cầm đầu, giống vậy không thể bỏ qua.

Lúc đó nói theo một ý nghĩa nào đó, Tây Môn liệu trong lòng người thật ra thì vẫn là rất cảm kích Tô Khải. Nếu là không có Tô Khải giết chết Tây Môn

lập nhân, chính mình liền không cách nào trở thành người thừa kế, chính mình liền không cách nào lấy được đến gia tộc tài nguyên nghiêng về, chính mình liền không cách nào ở gần gũi hai tháng giữa, trước ngày sơ kỳ tu luyện tới luyện khí trung kỳ.

Hết thấy các thứ này, là lấy Tô Khải ban tặng.

Nhưng là ở gia tộc đại nghĩa bên trên, Tây Môn liệu người như cũ coi Tô Khải là tử địch.

"Tô phong chủ, tại hạ Thiên Dao Ổ Tây Môn liệu Nhân..."

Tây Môn liệu Nhân lời còn chưa nói hết, Tô Khải mí mắt vừa nhấc, trong giọng nói thản nhiên mang theo nghi ngờ.

"Điều Nhân?"

"Người chim rất lớn sao?"

Tô Khải vừa dứt lời, chư vị phong chủ Hòa trưởng lão liền không nhận được xuy cười một tiếng.

Điều Nhân?

Người nào không biết Tây Môn thế gia công pháp phi thường bá đạo cương liệt, tu luyện tới sâu bên trong, đối với (đúng) nam nhân long căn cũng tạo thành không thể nghịch chuyển tổn thương.

Đây cũng là vì sao Tây Môn lập nhân sau khi chết, Tây Môn Phong không có toàn lực tạo nhân, mà là lựa chọn Tây Môn liệu người coi như người thừa kế.

Điều Nhân?

Bọn họ Tây Môn thế gia tu sĩ xứng sao xưng là Điều Nhân, Hoạn nhân còn kém không sai biệt lắm đây!

Loáng thoáng tiếng cười, giống như từng cây một loại thứ đâm vào trên lưng hắn, để cho hắn như đứng đồng lửa, đứng ngồi không yên, sắc mặt giận đến đỏ lên.

Tô Khải người này, quả thực là quá đáng ghét!

Tây Môn liệu người ngồi ở Tô Khải bên người.

"Ta nghe nghe Thiên Dao Ổ đệ tử nói Tô phong chủ là người, có phải chăng?"

Tô Khải bữu môi một cái, liếc Tây Môn liệu Nhân một cái, hắn điểm tiểu tâm tư kia chính mình còn không đoán được.

"Lời ấy sai vậy!"

"Tại hạ nhãn lực, ở Thanh Liên Kiếm Tông bên trong chỉ có thể xếp hạng một trăm ngàn tên gọi, thế nào đảm đương được hai chữ này?"

"Cũng chính là so với một điều nhân thoáng cường một chút!"

Hi hi hi ——

Tiếng chê cười thanh âm, ở Thanh Liên đỉnh đỉnh núi vang.

Lần này phát ra tiếng cười, có thể thì không phải là phong chủ trưởng lão mấy người, liền ngay cả những nội môn đệ tử kia, là trong miệng treo nụ cười, nhìn thấy Tô Khải cùng Tây Môn liệu Nhân hai người.

Tây Môn liệu Nhân khoe miệng điên cuồng co quắp, tâm lý hưng hăng mà ám chỉ chính mình.

Tô Khải đang chọc giận chính mình!

Tô Khải đang chọc giận chính mình!

Nhất định phải tỉnh táo!

Nhất định phải tỉnh táo!

Hít sâu một hơi, Tây Môn liệu Nhân ở bị Tô Khải hai lần ba phen cắt đứt sau khi, rốt cuộc lộ ra dữ tợn răng nanh.

"Tô phong chủ, người có thể dám cùng ta đánh cược một lần, liền đánh cược lời đài cuộc so tài thắng bại!"

Vừa nói, Tây Môn liệu nhân viên chỉ chỉ hướng liền có thể trên lời đài hai người.

Tô Khải khóe miệng lộ ra một vết cằm chọc.

"Đại đánh cược đi, đánh cuộc nhỏ tổn hại sức khỏe, mạnh mẽ đánh cuộc dự tiên dự tử mới đủ kích thích!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Ngốc nghếch đặt thua, phát tài làm giàu; ngốc nghếch đặt thắng, đồng thời điểm không dư thừa

Nghe Tô Khải lời nói, Tây Môn liệu Nhân hơi sững sờ, có chút kinh ngạc.

Tô Khải không phải là hấn cự tuyệt mình đồ ước sao?

Sau đó chính mình bằng vào ba tắc bắt lạn ăn nói thành công chọc giận Tô Khải, Tô Khải to bên trong chính mình phép khích tướng, lửa giận công tâm, sau đó đáp ứng xuống chính mình đồ ước.

Gió bình vân đạm mà liền đáp ứng, này tính là gì sự tình?

"Sững sờ cái gì sững sờ, còn không mau một chút xuống tiền đặt cược!"

Tô Khải mặt đầy không nhận được thúc giục.

"Nếu là không dám đánh cược, kia thì cứ nói mà! Bại bởi phong lưu phóng khoáng Tiểu Sư Thúc ta, không có ai cũng nhìn không được người!"

Hô ——

Hô ——

Tây Môn liệu Nhân dùng sức hút mấy cái khí, hai quả đấm bởi vì dùng sức quá mạnh mà Khớp Xương phát, khanh khách vang dội, cường ép dè xuống trong lòng hành hung Tô Khải dự vọng, liên tục đưa mắt rơi vào Sở Thiên Dương trên người.

Hắn rất sợ nhìn lại Tô Khải một cái, sẽ không áp chế được trong lòng Bạo Lệ.

"Một ngàn linh thạch, ta cá là thủ lời thành công!"

Tây Môn liệu Nhân buồn bực khó chịu nói đến.

Trước khi đến Thanh Liên Kiếm Tông trước, Tây Môn liệu Nhân sớm đã đem Thanh Liên Kiếm Tông khóa này Ngoại Môn Đệ Tử lai lịch tất cả đều tiết một lần.

Sở Thiên Dương là nhân vật nào?

Hắn không biết, một cái không được mắt con kiến hôi không đáng giá hắn chú ý.

Nhưng là Cửu Hào trên lời đài nếu Đào Hoa thiếu nữ, hắn lại sớm quan tâm, chính là Thanh Liên Kiếm Tông lần này Ngoại Môn Đệ Tử chính giữa người xuất sắc, ba năm trước đây giống như chiến lực bằng trước 10.

Sở Thiên Dương sẽ thắng, Tây Môn liệu Nhân nhắm mắt lại cũng không tin.

"Hắc hắc! Người đã đánh cược thủ lời thành công, ta đây liền đánh cược thủ lời không thành công!"

Tô Khải cùng Tây Môn liệu Nhân hai Nhân trong lúc nói chuyện, Sở Thiên Dương hòa diện nếu Đào Hoa thiếu nữ giữa đấu pháp bắt đầu.

"Sở sư đệ, người ước chừng phải hạ thủ lưu tình nha!"

Thiếu nữ trong mắt thu ba lưu chuyển, mị ý hoành sinh, trên người sức dự dõ trong lúc lơ đãng bộc lộ ra ngoài, mọi cử động tiết lộ ra thành thực mị lực.

Có lẽ Tây Môn liệu Nhân không biết Sở Thiên Dương, nhưng là thiếu nữ nài nhưng là trải qua đoạt đan nhật, Sở Thiên Dương có thể lấy được số một, có thể tuyệt không là vận khí tốt a.

Thiếu nữ Hồ Mị một loại hai tròng mắt hàm tình mạch mạch nhìn chăm chăm Sở Thiên Dương, nếu là phổ thông Ngoại Môn Đệ Tử, bị nàng nhìn như vậy, sợ rằng thân thể và gân cốt cũng bơ, chưa đầu pháp, cũng đã thua một nửa.

Nhưng là Sở Thiên Dương chính là sống thêm thiên niên lão yêu trách, khỏi sẽ phải chịu ảnh hưởng.

"Mị Thuật đối với ta vô dụng!"

Sở Thiên Dương trong mũi lạnh rên một tiếng, trong mắt thanh minh một mảnh, không chút nào để vào Mị Thuật ảnh hưởng.

Phản phạt một tiếng!

Một đạo kiếm khí vạch qua hư không, lấy thể nhanh như chớp không kịp bật tai xuất hiện ở trước mặt thiếu nữ, kiếm khí bên trên sắc bén khí tức, phẳng phát một thanh Trảm Thiên Liệt Địa bảo kiếm, bị dọa sợ đến trên mặt cô gái phát.

"Sở sư đệ, ta nhận thua!"

Một chiêu chế địch, Sở Thiên Dương thắng!

Thấy Sở Thiên Dương thắng như thế dễ dàng, Tây Môn liệu Nhân trong mũi không vui nhẹ rên một tiếng.

Lần này là hấn nhìn lầm, nhưng là mười ngàn linh thạch hấn còn không coi vào đâu.

"Hai ngàn linh thạch, ta như cũ đặt thủ lôi thành công!"

Tây Môn liệu Nhân một hơi thở đem tiền đặt cược tăng gấp đôi, hấn không chỉ có phải thắng Tô Khải, càng là muốn một hơi thở đem đàn thua tất cả đều thắng trở lại.

Tô Khải nhún nhún vai, liếc về một cái đưa bảo đồng tử Tây Môn liệu Nhân, cảm giác người này thật là khá ái.

Lại ép chân mệnh thiên tử thua, thật là không biết chữ chết là thế nào viết!

"Hai ngàn linh thạch, thủ lôi thất bại!"

Số tám trên lôi đài, Sở Thiên Dương tựa hồ không chút nào để vào Tây Môn liệu Nhân nguyên rửa ảnh hưởng, chỉ dùng một cái hô hấp thời gian, liền dứt khoát chiến thắng đối thủ.

Thấy đài chủ sa sút trong nháy mắt, Tây Môn liệu sắc mặt người âm trầm khó coi.

Sở Thiên Dương có thể một hơi thở giết chết hai gã đài chủ, có thể thấy hấn thực lực mạnh mẽ, là mình trước môn học không làm được vị.

Nhưng là, bây giờ Tây Môn liệu Nhân cười hồ khó xuống.

Nếu là hiện tại ở thay đổi chủ ý, đặt Sở Thiên Dương thắng.

Há chẳng phải là thừa nhận trước hấn nhìn lầm.

Mặt mũi này, hấn ném không được!

"Bốn ngàn linh thạch, thủ lôi thành công!"

Tây Môn liệu Nhân thờ phỉ phò vừa nói.

Thấy Tây Môn liệu Nhân bộ dáng này, Tô Khải trong lòng than thầm một tiếng.

Lại là một cái hồ cha tiểu hài tử.

Dựa theo Tây Môn liệu người xuất hiện tại loại này đặt tiền cuộc phương pháp, mười ngàn toàn bộ thua, đó chính là một trăm lẻ hai vạn Tam linh thạch. Nếu là trên quảng trường này lôi đài nhiều hơn nữa mười, sợ là đưa bọn họ Thiên Dao Ổ toàn bộ ngồi cũng trả không tiền đặt cược.

Số tám trên lôi đài, Sở Thiên Dương đối thủ, chính là kiếm ảnh thân thể Tiêu Đái.

"Kiếm ảnh thân thể, có chút ý tứ!"

Sở Thiên Dương thấy Tiêu Đái bóng người, không khỏi nghĩ (muốn) kiếp trước cũng có một vị kiếm ảnh thân thể Nguyên Anh Tán Tu, sợ sẽ là trước mắt Tiêu Đái.

Nhưng là không nghĩ tới, này đòi Tiêu Đái lại tới Thanh Liên Kiếm Tông bá sự.

"Kiếm ảnh thân thể thì như thế nào? Còn chưa trưởng thành trước, ta như thường Nhất Kiếm chém chết!"

Một đạo thông thiên Kiếm Mang từ Sở Thiên Dương trong tay chém ra, Tiêu Đái sa sút.

Thấy Tiêu Đái không có chút nào sức đề kháng đất sa sút, Tây Môn liệu Nhân không nhịn được tức miêng mắng to.

"Thao Bàn Thủ!"

"Tô Khải ngươi đang ở đây phía sau màn thao bàn!"

Tô Khải cười lạnh một tiếng.

"Thao bàn?"

"Đối phó ngươi ta phải dùng tới hạ tiện như vậy thủ đoạn sao?"

"Cho dù ta có thể thao bàn, đó cũng là ta bản lĩnh, ngươi có bản lĩnh cũng đi thao bàn thử một chút!"

Tô Khải khinh thường nói.

Vừa nói vô tình, người nghe có lòng.

Tô Khải lời nói, để cho Tây Môn liệu Nhân sinh ra một cái tuyệt diệu phương pháp.

Thao bàn!

Chính mình đem Sở Thiên Dương thu mua không phải, đến lúc đó trận đấu thắng bại còn không phải mình nói tùy tiện.

Về phần Sở Thiên Dương cự tuyệt hẳn có khả năng, Tây Môn liệu Nhân hoàn toàn không có nghĩ qua.

Một người bình thường Nội Môn Đệ Tử, dám cự tuyệt mình vị này Tây Môn thế gia người thừa kế?

Tây Môn liệu Nhân nghĩ tới đây, trong lòng nóng hừng hực, vội vàng cấp Sở Thiên Dương truyền âm.

"Sở Thiên Dương, xuống cuộc tranh tài ngươi nhận thua, sau này ngươi liền theo ta lăn lộn, mỗi tháng một ngàn linh thạch cung phụng."

Tây Môn liệu Nhân truyền âm rơi vào Sở Thiên Dương trong tai, để cho Sở Thiên Dương dừng bước chân lại, trên mặt lộ ra kinh ngạc vẻ mặt.

Tây Môn liệu Nhân, này là cái thái độ gì?

Lại dám làm cho mình với hắn lăn lộn?

Không biết tự lượng sức mình khiêu lương tiểu sư!

"Cút!"

Sở Thiên Dương quát chói tai thanh âm truyền vào Tây Môn liệu trong tai người, thiếu chút nữa đem Tây Môn liệu Nhân phỉ cho tức điên!

Khinh người quá đáng!

Liền một cái Nội Môn Đệ Tử cũng dám không nể mặt mình, thật là phản thiên!

Tây Môn liệu Nhân trong mắt lóe lên một vết oán độc, mình và Tô Khải đồ ước, hắn không chỉ có đem Tô Khải cho ghi hận bên trên, đồng thời cũng sắp Sở Thiên Dương tính vào chính mình danh sách đen.

Có cơ hội, nhất định phải kêu Sở Thiên Dương tiểu tử này làm thế nào Làm người.

Số sáu lời dài, Sở Thiên Dương thắng!

Số 5 lời dài, Sở Thiên Dương thắng!

Số 4 lời dài, Sở Thiên Dương thắng!

Sở Thiên Dương lấy thể như chẻ tre thể thắng liên tiếp ba trận, khí thể bùng bùng, nhìn còn lại Nội Môn Đệ Tử kêu lên liên tục.

Mặc dù bọn họ trước biết Sở Thiên Dương rất mạnh, nhưng là không nghĩ tới Sở Thiên Dương mạnh mẽ như vậy, lại từ tên thứ mười một đường giết tới Đệ Tử Danh, chỉ cần đang thắng cuộc kế tiếp, liền có thể xếp vào ba vị trí đầu.

Số 3 lời dài, Sở Thiên Dương đối trận Hàn Băng.

Hàn Băng, Băng Hòa song tinh một trong.

Hàn Băng ngay từ lúc mấy tháng trước một thân tu vi cũng đã tu luyện tới Tiên Thiên đỉnh phong, ở Linh Nhân chi tuyến cạnh tu luyện một tháng, càng làm cho hần tu vi luôn cố gắng cho giỏi hơn.

Luyện khí sơ kỳ!

"Đưa bảo đồng tử, cuộc tỷ thí này, ngươi đặt ai thắng?"

Tô Khải lười biếng vừa nói.

Nghe được Tô Khải gọi mình đưa bảo đồng tử, Tây Môn liệu Nhân khốc miệng không ngừng co quắp, nhưng là lại vô lực phản bác.

Sáu cuộc tranh tài, mình đã bại bởi Tô Khải suốt 127,000 linh thạch, sợ đã là danh xứng với thực đưa bảo đồng tử.

"Dĩ nhiên là thủ lời thắng!"

Tô Khải một bộ lão khí hoành thu dạy dỗ.

"Ngốc nghếch đặt thua, phát tài làm giàu; ngốc nghếch đặt thắng, một chút không dư thừa."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Tô Khải, người trong bóng tối thao bàn!

"Hừ —— Sở Thiên Dương, mười tám Mộc Nhân trong tháp sổ sách, hôm nay chúng ta nên tính một lần!"

Nghe được Hàn Băng tuyên ngôn, Sở Thiên Dương xuy cười một tiếng.

Hàn Băng thiên phú thật không tệ, hơn nữa còn ở Linh Nhân chi tuyến cạnh tu luyện một tháng, nhưng là loại trình độ này tiến bộ với hần mà nói, còn thiếu rất nhiều nhìn!

"Một chiêu!"

"Giải quyết ngươi chỉ cần một chiêu!"

Sở Thiên Dương khốc miệng hướng lên giương lên, lộ ra một vết Tà Mị độ cong.

Một chiêu!

Cư nhiên như thể coi thường chính mình!

Cho dù là xưa nay tinh táo Hàn Băng, nghe được Sở Thiên Dương bức này không nhìn mình nói sau, như cũ chứng trần khí ngực thang từng cái phục.

"Thật là cuồng vọng giọng!"

"Ta đến muốn nhìn ngươi một chút Sở Thiên Dương rốt cuộc có hay không như vậy bản lĩnh!"

"Hàn Băng kiểm ý!"

Trường kiếm trong tay ra khỏi vỏ, đậm đà khí lạnh, trong nháy mắt trải rộng ở trên lồi đài, không khí nhiệt độ, đột nhiên hạ xuống mấy chục độ, Sở Thiên Dương tóc mai bên trên, lại xuất hiện Băng mảnh vụn.

Hàn Băng kiếm ý!

Lại là Hàn Băng kiếm ý.

Ở Hàn Băng thi triển ra kiếm ý trong nháy mắt, nhất thời dẫn oanh động, Ngoại Môn Đệ Tử rồi rít ngược lại hút khí lạnh, lộ ra mặt đầy kinh hãi đáng sợ.

Đây là khóa này trong nội môn đệ tử cái thứ 2 nắm giữ kiếm ý Thiên Kiêu!

Đệ nhất nhân, Tự Nhiên chính là lồi đài số một bên trên Sở hề hề.

Chư vị phong chủ Hòa trưởng lão nhận ra được Hàn Băng trên người kiếm ý, rồi rít gật đầu, mặt mỉm cười.

Tông môn lại thêm ra cùng tuần kiệt!

Bất quá trong đầu của bọn họ nghĩ đến càng nhiều là, như thế nào đem Hàn Băng vị này Thiên Kiêu thu làm môn hạ.

Gió lạnh thổi qua, phảng phất mùa đông hạ xuống, nếu là nhìn kỹ một chút, có thể thấy Sở Thiên Dương ở Hàn Băng kiếm ý bao phủ bên dưới, lông mày tóc phát, Uyển Như thuyền cô độc thả câu lão Ông.

Tam hơi thở!

Chỉ dùng thời gian ba cái hô hấp, Sở Thiên Dương liền bị Hàn Băng kiếm ý đông lạnh Thành một khối Huyền Băng.

"Ha ha ha —— Tô Khải, ngươi rốt cuộc thua!"

Thấy Sở Thiên Dương bị đông thành nước đá, Tây Môn liệu làm người rốt cuộc hung hãn trút cơn giận.

Sở Thiên Dương cái này không thức thời vụ tiêu tử, tốt nhất bị đông thành nước đá vĩnh viễn vẫn chưa tỉnh lại.

Tây Môn liệu làm người vui thích đất huyết sáo, tựa như ư đã thấy chính mình thắng được đồ ước một màn, chính mình không chỉ có đem đàn thua lĩnh thạch tất cả đều thắng trở lại, hơn nữa còn để cho thâm vốn một số lớn lĩnh thạch.

"Sở Thiên Dương thua? Ta xem chưa chắc!"

Tô Khải lắc đầu.

Chân mệnh thiên tử làm sao biết thua?

"Ha ha —— mạnh mẽ, dùng không phải Tam hơi thở, ngươi liền mạnh mẽ không đến!"

Tây Môn liệu làm người lạnh rên một tiếng, lấy Hàn Băng kiếm ý uy lực, Sở Thiên Dương tuyệt đối không chống nổi thời gian ba cái hô hấp.

Người ở bên ngoài xem ra, Sở Thiên Dương bây giờ cục diện tràn ngập nguy cơ, thậm chí là không có chút nào xoay mình có khả năng, nhưng là sự thật đúng như này sao?

Chỉ có Sở Thiên Dương mình mới biết, chính mình mặc dù bị băng phong ở, nhưng là Hàn Băng kiếm ý đối với hắn không hề có tác dụng, thậm chí ngược lại hóa thành phân bón.

Trong đầu Kiếm Linh, điên cuồng Thôn Phệ Giả Hàn Băng kiếm ý, sau đó biến hoá để cho bản thân sử dụng.

Sở Thiên Dương thậm chí mơ hồ cảm giác, ở gần ngủi này mấy hơi thở bên trong, Kiếm Linh tăng cường không ít.

Sau ba hơi thở!

Luyện khí trung kỳ khí thể kinh khủng từ trên người Sở Thiên Dương bộc phát ra, mặt ngoài thân thể Hàn Băng, trong nháy mắt bị chấn bể, hóa thành đầy trời sáng chói Băng Tinh.

"Hàn Băng kiếm ý, không gì hơn cái này!"

Ở Hàn Băng kiếm ý bị phá trong nháy mắt, Hàn Băng không chịu nổi kinh khủng cắn trả lực, phun ra một cái đỏ bừng máu tươi.

"Từ Linh Phân Quang Bộ!"

Lưỡng đạo ánh sáng màu tím, ở Sở Thiên Dương lòng bàn chân lưu chuyển, hắn thân ảnh nhất thời chia ra làm hai, trông rất sống động, không phân biệt được gia tăng.

Gào thét một tiếng!

Sở Thiên Dương hai bóng người trong chớp lát, xuất hiện ở Hàn Băng trước người cùng sau lưng, đồng thời nặng nề một chương vỡ ra.

Oanh một tiếng!

Hai chương đồng thời rơi vào Hàn Băng trên người,

Lực lượng kinh khủng, trực tiếp đem Hàn Băng dao động ngắt đi, thân thể ném ra lõi đài ra, nặng nề rơi trên mặt đất.

Sở Thiên Dương thắng!

Đồng dạng là một chiêu!

Một chiêu chế địch, Sở Thiên Dương thực lực, lần nữa đối mới người ngoài đối với hắn nhận biết.

Luyện khí trung kỳ tu vi!

Sở Thiên Dương lúc nào tu luyện tới luyện khí trung kỳ?

Hơn nữa Sở Thiên Dương lại còn nắm giữ Tử Linh Phân Quang Bộ, Tử Linh Phân Quang Bộ nhưng là Tử Tuyền Tiên Tử tuyệt học độc môn, Sở Thiên Dương thế nào nắm giữ?

Trong lúc nhất thời, chư vị phong chủ Hòa trưởng lão ánh mắt nhìn về phía Tô Khải.

Tô Khải nhún nhún vai, mặt đầy bất đắc dĩ sờ mũi một cái.

Các ngươi nhìn ta, ta nhìn ai đi?

Sở Thiên Dương nắm giữ Tử Linh Phân Quang Bộ, mình tại sao biết?

Tử Linh Phân Quang Bộ phải có luyện khí tu vi mới có thể thi triển, đặc biệt miêu, muốn biết rõ mình cái này chính quy đệ tử thân truyền còn không cách nào thi triển Tử Linh Phân Quang Bộ đây!

"Cố ý đem sư phụ Tử Linh Phân Quang Bộ bại lộ ra, ta ngược lại là muốn nhìn một chút ngươi rốt cuộc có ý gì?"

Mặc dù mọi người không có từ Tô Khải việc kia đắc được đến rõ ràng câu trả lời, nhưng là đối với (đúng) nhưng trong lòng mơ hồ có suy đoán.

Có lẽ, Tử Tuyền Tiên Tử đã sớm đang âm thầm quan sát Sở Thiên Dương, nếu không giải thích như thế nào Sở Thiên Dương ở gần ngủ hai tháng Nội Tu là tăng vọt?

"Ngươi còn đánh cược thủ lỗi thành công sao?"

Tô Khải cười ha hả vừa nói.

"Đánh cược! Dĩ nhiên tiếp lấy đánh cược!"

Tây Môn liệu Nhân kiên trì đến cùng nói, linh thạch có thể thua, nhưng là mặt mũi tuyệt đối không thể bỏ.

Số 2 lõi đài.

Triệu Dương mặt đầy ngưng trọng tránh lên trước mắt kinh địch, trước đó, Triệu Dương cho tới bây giờ không có nghĩ đến, một mực không có tiếng tăm gì Sở Thiên Dương, lại sẽ trở thành chính mình kinh địch.

Sở Thiên Dương khinh miệt liếc về Triệu Dương một cái, nếu mình đã bại lộ thật là tu vi, kia liền trực tiếp nghiền ép lên đi.

Hàn Băng kiếm ý!

Kinh khủng kiếm ý, từ trên người Sở Thiên Dương bộc phát ra. Mặc dù đều là Hàn Băng kiếm ý, nhưng là từ Sở Thiên Dương cái này trộm cắp người trên người thi triển ra, so với chính quy Hàn Băng mạnh hơn 3 phần.

Kinh khủng khí lạnh, xông tới mặt, Triệu Dương nhất thời thậm kêu không tốt.

"Liệt Dương kiếm ý!"

Một vết chói mắt hồng quang, từ Triệu Dương trên tay trên trường kiếm bộc phát ra, phảng phất một vòng mặt trời đỏ, nhiễm nhiễm trắng, toát ra chói mắt hồng quang.

Nóng bỏng hơi nóng, đón cuốn tới khí lạnh, chính diện đập đến ở cùng.

Oanh một tiếng!

Hồng quang cùng Lam Quang ở trên lôi đài kinh khủng thất cổ ở cùng, mỗi một tác không gian, đều tràn đầy sát cơ, phảng phất sau một khắc cũng sẽ bị nghiền thành bột.

Ước chừng kéo dài mười hơi thở công phu, Hồng Lam lưỡng sắc quang mang tán đi, mọi người nhìn về phía số 2 lôi đài, phát hiện Triệu Dương té xuống đất, khí tức yếu ớt.

"Tê —— "

Nội Môn Đệ Tử thấy như vậy một màn, rồi rít ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Sở Thiên Dương thực lực quá kinh khủng, nhất định chính là nghiền ép Triệu Dương cùng Hàn Băng hai người, khóa này Nội Môn Đệ Tử chính giữa, sợ rằng chỉ có Sở hê hê có thể rất cứng hàm kỳ phong mang.

"Sáu mươi bốn vạn linh thạch, ta đánh cuộc nửa thủ lôi thành công!"

Thấy Sở Thiên Dương lấy nghiền ép thế giải quyết Hàn Băng cùng Triệu Dương, Tây Môn liệu làm người chẳng những không có buông tha chính mình sách lược, ngược lại càng tràn đầy lòng tin.

Trận chiến cuối cùng, thủ lôi nhất định thành công!

Bởi vì, lôi đài số một bên trên nhưng là Sở hê hê.

Thanh Châu Mục con gái độc nhất, Tiềm Long Bảng bên trên Top 50 Thiên Kiêu, làm sao có thể bại bởi một cái không biết tên Sở Thiên Dương.

Đối với lần này, Tây Môn liệu trong lòng người tràn đầy lòng tin.

Sở hê hê thấy Sở Thiên Dương kia khiêu khích ánh mắt, rất là khó chịu, nhất thời đem trên người khí thể bộc phát ra, cứng rắn ép Sở Thiên Dương một đầu.

Luyện khí hậu kỳ!

Sở hê hê chẳng biết lúc nào đã đem tu vi tăng lên tới luyện khí hậu kỳ!

15 tuổi luyện khí hậu kỳ tu sĩ, cô gái nhỏ này thiên phú, quả thực kinh khủng!

Luyện khí trung kỳ Sở Thiên Dương, nắm giữ Hàn Băng kiếm ý cùng Tử Linh Phân Quang Bộ, luyện khí hậu kỳ Sở hê hê, nắm giữ hư không kiếm ý, hai người bọn họ to bên trong tùy ý một người, cũng có thể trở thành là bất kỳ một lần nhập môn thi đấu hạng nhất.

Nhưng là hai người bọn họ đồng thời xuất hiện ở đây giới nhập môn thi đấu bên trong, hơn nữa còn muốn tranh đoạt cuối cùng hạng nhất, tất nhiên hay lại là Hóa Tinh độn Địa Cầu một loại chiến đấu.

Mặc dù Sở Thiên Dương trước bày ra thực lực, ở Nội Môn Đệ Tử chính giữa cực kì khủng bố, nhưng là càng nhiều phong chủ trường lão và đệ tử, hay lại là coi trọng Sở hê hê.

Luyện khí hậu kỳ cộng thêm hư không kiếm ý, bực này ưu thế là hết sức rõ ràng.

Nhưng là, nếu như nói Thanh Liên đỉnh đỉnh núi có người tin tưởng Sở Thiên Dương sẽ chiến thắng Sở hê hê, như vậy chỉ có hai người —— Tô Khải cùng Sở Thiên Dương chính mình.

Sở hê hê lớn nhất dựa vào hư không kiếm ý, ở Sở Thiên Dương trong đầu Kiếm Linh trước mặt, không có lực phản kháng chút nào.

"Sáu mươi bốn vạn linh thạch, Tây Môn liệu Nhân, người chờ lát nữa có thể ngàn vạn lần không nên khóc nhè!"

Tô Khải con mắt nửa hí, ép thanh âm thành tuyến, ở Sở hê hê bên tai nhẹ nói đạo.

Một hơi thở sau khi, Sở hê hê trên gò má, nhất thời lộ ra nụ cười sáng rỡ, sau đó đại đại liệt liệt vừa nói.

"Ta nhận thua!"

Ta nhận thua!

Trong nháy mắt, Thanh Liên đỉnh trên đỉnh núi toàn bộ tu sĩ cũng sửng sốt, ước chừng mười cái hô hấp thời gian, không cách nào phục hồi tinh thần lại.

"Thao Bàn Thủ!"

"Tô Khải, ngươi trong bóng tối thao bàn!"

Tây Môn liệu làm người tiếng gầm gừ, nhất thời vang vọng ở Thanh Liên đình đình trên đình, tức giận hoành sinh.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thức Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Mời Tử Tuyên Tiên Tử thu ta làm đồ đệ

Quá vô sỉ!

Quá vô sỉ!

Lại âm thầm thao bàn!

Hơn nữa âm thầm thao bàn còn rõ ràng như vậy, để cho Sở hê hê chủ động nhận thua đầu hàng, Tô Khải hẳn thật cho là điều này có thể lừa gạt được chính mình Hỏa Nhân Kim Tinh?

Hắn thật là đem mọi người trở thành kẻ ngu!

Tây Môn liệu kín người khang lừa gạt, Tô Khải thao bàn hành vi quá rõ ràng, rõ ràng đến thật là đang vũ nhục hắn chỉ số thông minh.

512,000 linh thạch, cứ như vậy bị Tô Khải cho đen!

Nghĩ tới đây, Tây Môn liệu trong lòng người thẳng nhỏ máu, uyển như dao cắt.

"Tô Khải, ngươi quá vô sỉ!"

Tây Môn liệu làm người không để ý chút nào phong độ tức miệng mắng to.

"Vô sỉ?"

Tô Khải cười lạnh một tiếng.

"Bất cứ lúc nào trước tiên thao bàn?"

"Đừng tưởng rằng ngươi cho Sở Thiên Dương truyền âm ta không có nghe thấy, ngươi dự định thao bàn điểm tiểu tâm tư kia, ta thấy rõ!"

"Nếu không phải ngươi trước muốn thao bàn, ta Tô Khải đường đường chính chính ngươi, khởi sẽ chủ động thao bàn?"

"Lấy cách của ngươi Trả lại cho người!"

Tô Khải nghĩa chính ngôn từ lời nói, nói Tây Môn liệu làm người một trận cứng họng.

Không sai, xác thực là mình trước định thao bàn, nhưng là... Chính mình thất bại.

"Nhưng là ta chưa thành công!"

Tây Môn liệu Nhân tức giận nói.

"Ngươi thao bàn chưa thành công, này trách ta rồi!"

"Một người bình thường Nội Môn Đệ Tử, ngươi đường đường Tây Môn thế gia người thừa kế lại điều khiển không phải, mất mặt như vậy sự tình ngươi còn nói được."

"Ngươi nhìn một chút ta, ngay cả Thanh Châu Mục con gái độc nhất cũng ngoan ngoãn nghe lời ta, ta ngươi giữa cao thấp, lập tức rõ ràng!"

"Người không xứng trở thành đối thủ của ta!"

Nghe Tô Khải ngụ ý, Tây Môn liệu Nhân cặp mắt đỏ bừng, buồn bực thiếu chút nữa phun ra một ngụm tiên huyết đi ra.

Sở Thiên Dương không chấp nhận chính mình mời chào, cái này muốn ta được rồi?

Đĩ nhiên không phải!

Cái này muốn Sở Thiên Dương tới công!

Tây Môn liệu Nhân đối với (đúng) Sở Thiên Dương hận ý, tăng lên tới một cái mới tăng thứ.

Không chỉ là Tây Môn liệu làm người thấy rõ ràng Tô Khải âm thầm thao bàn, bao gồm phong chủ chương môn thậm chí không ít Nội Môn Đệ Tử, là mặt đầy mộng ép, bất quá càng nhiều nhưng là cười khổ.

Quá trò đùa!

Không chỉ là Tô Khải hành vi quá trò đùa, ngay cả Sở hề hề lựa chọn, cũng quá hoang đường!

Nhập môn thi đấu hạng nhất, nói không cần là không cần, nhưng là hết lần này tới lần khác không cách nào đi ra ngoài chỉ trích Sở hề hề.

Sở hề hề năng thân là Thanh Châu Mục con gái độc nhất, coi thường nhập môn thi đấu hạng nhất, lại có ai có thể nói nhiều một câu đây?

Trong mọi người, nếu như nói ai đúng Tô Khải cừu hận lớn nhất, kia tuyệt đối không phải thua 512,000 linh thạch Tây Môn liệu làm người, mà là lời dài số một trên Sở Thiên Dương.

Bực bội!

Bực bội phải nghĩ muốn cho làm người nổi điên!

Sở Thiên Dương sắc mặt dữ tợn, trong lòng không ngừng găm hết lên.

"Ai mà thêm người bố thí thắng lợi?"

"Ta dựa vào chính mình liền có thể trở thành hạng nhất!"

Tô Khải âm thầm thao bàn, nhìn như nhẹ nhàng thoái mái đưa chính mình leo lên ghế thủ khoa, nhưng là như vậy leo lên ghế thủ khoa, cũng không phải là Sở Thiên Dương trong lòng hy vọng.

Hắn hy vọng là có thể chiến thắng toàn bộ đối thủ, lấy tối cao phong thái leo lên ghế thủ khoa, như vậy mới là hoàn mỹ hắc thập kỳ tích.

Bây giờ bị Tô Khải như vậy cùng thao bàn, chính mình xác thực trở thành hạng nhất, nhưng là này chức thủ khoa, vừa vặn Thành hắc thập kỳ tích bên trong vết nhơ.

Bởi vì này chức thủ khoa, không phải là chính bản thân hắn lấy được, mà là Sở hề hề để cho hắn.

Dù là sau này có người vọng về chuyện hôm nay, đầu tiên nghĩ đến tất nhiên là Tô Khải thao bàn, Sở hề hề nhường ra chức thủ khoa. Chính mình chính mình hắc thập kỳ tích, đơn giản chính là trên trời rơi xuống nhân bánh, tất cả mọi người đều sẽ không cảm thấy, mình có thể chiến thắng Sở hề hề.

Rõ ràng chỉ thiếu một chút điểm!

Khô Hải Vô Nhai, phía trước là bờ.

Rõ ràng bờ liền ở trước người, chính mình chỉ cần đưa tay nắm một cái liền có thể bắt được, nhưng là lại bị Tô Khải phá hư chuyện tốt.

Hết lần này tới lần khác... Chính mình còn không thể nào phát tiết.

Ở những người khác góc độ nhìn lên, chính mình còn phải cảm tạ Tô Khải mới được, chính là bởi vì Tô Khải thao bàn, mới làm cho mình leo lên chức thủ khoa.

Mặc dù Sở Thiên Dương leo lên chức thủ khoa có chút trò đùa, nhưng là Sở Thiên Dương trước tám trận chiến to bên trong bày ra thực lực, tuyệt đối đứng hạng nhất hai chữ này.

Lâm chương môn Thanh Thanh cô hống, hướng về phía mọi người nói.

"Nhập môn thi đấu chính thức kết thúc, đang tiến hành nhập môn thi đấu hạng nhất —— Sở Thiên Dương!"

Nghe được Lâm chương môn tuyên bố chính mình chính là đang tiến hành nhập môn thi đấu hạng nhất, Sở Thiên Dương sắc mặt khó coi, giống như ăn con ruồi như thế khó chịu.

"Bây giờ ban hành top 10 khen thưởng!"

Nghe được khen thưởng hai chữ, còn bị ở trên lời đài Nội Môn Đệ Tử, tất cả đều cặp mắt sáng lên, tràn đầy lửa nóng vẻ mặt, ngay cả trước trọng thương hôn mê Triệu Dương, trong hai mắt cũng là sáng ngời một mảnh.

Từ tên thứ mười bắt đầu, theo thứ tự từ Lâm chương môn trong tay dẫn quá khen lệ, có vài tên Nội Môn Đệ Tử, càng là kích động toàn thân run rẩy đến, lời nói không có mạch lạc.

Chín người nhận khen thưởng sau khi, chỉ còn lại Sở Thiên Dương người cuối cùng.

"Sở Thiên Dương, ngươi lần này ở nhập môn thi đấu bên trên nhất mình kinh nhân, thật là làm cho ta cùng chư vị phong chủ trưởng lão thất kinh. Tông môn có thể xuất hiện người trẻ tuổi như vậy tuần kiệt, thật đáng mừng."

"Hồi Dương Đan một quả, tông môn Điểm công hiến mười ngàn, Nhân Cấp Bí Bảo một món."

"Ta xem ngươi tu luyện Khoái Kiếm chi đạo, chuỗi này gió táp Vô Ảnh kiếm vừa vặn thích hợp ngươi!"

Vừa nói, một thanh màu xanh trong suốt trường kiếm xuất hiện ở Lâm chương môn trong tay. Chuỗi này màu xanh trong suốt trường kiếm to bên trong chín đạo làm người Cẩm tạo thành một cái huyền diệu đồ án. Ở trong thân kiếm, mơ hồ vẫn có thể thấy màu xanh Khí Toàn lưu động, phảng phất trên chín tầng trời Tôn Phong, không có tung tích.

Nhân Cấp Bí Bảo!

Hơn nữa còn là chín đạo Nhân Cẩm Nhân Cấp Bí Bảo!

Nội Môn Đệ Tử thấy Lâm chương môn trường kiếm trong tay, rồi rít nuốt nước miếng, trong hai mắt tràn đầy lửa nóng.

Đây chính là Nhân Cấp Bí Bảo!

Nhân Cấp Bí Bảo, chính là Luyện Khí Kỳ tu sĩ mới có thể không chế bảo vật. Mặc dù Luyện Khí Kỳ tu sĩ liền có thể không chế Nhân Cấp Bí Bảo, nhưng là chân chính lại có người Cẩm Bí Bảo luyện khí tu sĩ, mười không còn một.

Thậm chí, một ít xui xẻo Tán Tu, Trúc Cơ sau khi đều không cách nào có một kiện Nhân Cấp Bí Bảo, có thể thấy Nhân Cấp Bí Bảo trân quý.

Cũng chính là Thanh Liên Kiếm Tông nhiều tiền lắm của, mới có thể ở nhập môn thi đấu bậc này tầng thấp trong tỷ thí, xuất ra một món làm người Cẩm Bí Bảo coi như hạng nhất khen thưởng.

Tật Phong Vô Ảnh kiếm ở trước mắt, nhưng là Sở Thiên Dương lại chậm chạp không có đưa tay, nhận lấy cái này những đệ tử khác thấy thèm không biết dùng người Cẩm Bí Bảo.

Thấy Sở Thiên Dương ngăn người tại đó, Lâm chương môn trong mắt lóe lên vẻ nghi ngờ.

"Sở Thiên Dương, ngươi nhưng còn có những ý nghĩ khác?"

Sở Thiên Dương chần chờ hai ba cái hô hấp sau khi, hít sâu một hơi, trong mắt lóe lên một vệt kiên nghị cùng kiên quyết.

"Khải bảm chương môn, đệ tử thật có những ý nghĩ khác."

"Ồ? Ngươi có những ý nghĩ gì khác?"

Lâm chương môn có chút hăng hái hỏi, đối với cái này tên gọi đột nhiên quật đệ tử, hẳn là như vậy tràn đầy hiếu kỳ.

"Đệ tử muốn buông tha khen thưởng!"

Sở Thiên Dương vang vang có lực lời nói, ở Thanh Liên đình đình trên đỉnh vang vọng, nhất thời kinh ngạc đến ngây người tất cả mọi người, những nội môn đệ tử kia nghe được Sở Thiên Dương muốn buông tha khen thưởng, người người kinh ngạc trợn mắt hốc mồm.

Cư... Nhưng... Thả... Bỏ... Thương... Lệ...

Chẳng lẽ Sở Thiên Dương muốn?

Mọi người trong đầu hiện ra một cái kinh ngạc ý nghĩ, còn không có lên tiếng, liền thấy Sở Thiên Dương nói tiếp.

"Đệ tử nguyện ý buông tha tông môn khen thưởng, khẩn cầu tông môn trưởng bối đáp ứng đệ tử một điều thỉnh cầu!"

Quả nhiên...

Trên mặt mọi người lộ ra một bộ quả là như thế bộ dáng.

Sở Thiên Dương lại muốn phải đi ban đầu vị kia Tinh Si lão Lộ!

Hạng nhất buông tha tông môn khen thưởng, ngược lại yêu cầu tông môn một điều thỉnh cầu, loại này nguy hiểm vô cùng chuyện lớn, đổi mất toàn bộ Thanh Liên Kiếm Tông, cũng liền chỉ xuất hiện qua hai lần.

Một lần là Tinh Si, lần thứ hai chính là Sở Thiên Dương.

Chẳng lẽ Sở Thiên Dương nhân tình, cũng tẩu hỏa nhập ma?

Trong lúc nhất thời tất cả đệ tử trong lòng Nhiên hừng hực bát quái lửa.

Sở Thiên Dương nói lên yêu cầu, tất nhiên không phải là báỉ sư, cũng sẽ không là công pháp tài nguyên, như vậy còn lại có thể tình huống, đơn giản chính là cùng Đạo Lữ cha mẹ có liên quan thỉnh cầu.

"Ngươi có thể nghĩ rõ ràng?"

Lâm chương môn mặt đầy nghiêm nghị hỏi.

"Đệ tử nghĩ rõ ràng!"

"Ngươi nói lên yêu cầu, tông môn chỉ sẽ xem xét, nhưng là không nhất định cũng đáp ứng. Nếu là bị cự tuyệt, hạng nhất khen thưởng coi như không có duyên với ngươi."

"Ngươi là có hay không còn phải ở cân nhắc một chút?"

Sở Thiên Dương mặt đầy kiên quyết nói.

"Không cần cân nhắc, hết thấy hậu quả, đệ tử một mình gánh chịu."

"Lại ngươi tâm ý đã quyết, quyền kia ngồi sẽ không đang khuyên nói ngươi, nói lên ngươi yêu cầu đi!"

Sở Thiên Dương ngẩng đầu Đầu, nhìn hướng trong bầu trời một mảnh kia Hư Vô Chi Địa.

"Đệ tử khẩn cầu Từ Tuyên Tiên Từ thu ta làm đồ đệ!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Khải nhi, người thay mặt sư thu học trò

"Đệ tử khẩn cầu Từ Tuyên Tiên Từ thu ta làm đồ đệ!"

Sở Thiên Dương thỉnh cầu một nơi, toàn bộ Nội Môn Đệ Tử tất cả đều sững sốt.

Sở Thiên Dương lại muốn muốn lấy Từ Tuyên Tiên Từ thầy!

Từ Tuyên Tiên Từ chính là tông môn ba vị lão tổ một trong, bình thường thần long kiến thủ bất kiến vĩ, trừ Tô Khải này cùng vị đệ tử ra, không có những thứ khác đệ tử tồn tại.

Phải biết, ban đầu Từ Tuyên Tiên Từ thu Tô Khải làm đồ đệ, nhưng là khiếp sợ toàn bộ tông môn.

Chẳng lẽ, hôm nay lại phải phát sinh một môn khiếp sợ tông môn đại sự sao?

Sở Thiên Dương ngẩng đầu đầu, nhìn Thanh Liên trên đỉnh núi phượng ba vị lão tổ chỗ Bí Cảnh, trong ánh mắt tràn đầy có chấp.

Lạ Tử Tuyên Tiên Tử thầy, đây là hấn nghĩ lại sau khi quyết định.

Hiên Viên kiếm mũi kiếm ở Thiên Sơn trong ngọn núi, hấn tình thế bắt buộc, tuyệt đối không thể rơi vào tay người khác. Nhưng là Thiên Sơn ngọn núi trận đã thành, chính mình không có bất kỳ mượn cớ tiến vào Thiên Sơn đỉnh, biện pháp duy nhất chính là bái nhập Thiên Sơn đỉnh.

Nhưng là, muốn Sở Thiên Dương bái Tô Khải làm thầy, lấy hấn cao ngạo tính tình, là tuyệt đối không chịu nhận.

Vì vậy, Sở Thiên Dương nghĩ ra song toàn cách —— lạ Tử Tuyên Tiên Tử thầy.

Sở Thiên Dương mặc dù là Người trọng sinh, nhưng là kiếp trước cũng liền Kết Đan đỉnh phong tu vi, lạ Tử Tuyên Tiên Tử thầy cũng không tùy tiện bôi nhọ hấn.

Lâm chương môn nghe được Sở Thiên Dương yêu cầu, sắc mặt biến hóa mấy cái.

"Sở Thiên Dương, Tử Tuyên Tiên Tử thần long kiến thủ bất kiến vĩ, lạ Tử Tuyên Tiên Tử thầy tỷ lệ thành công phi thường thấp, ngươi có thể phải có chuẩn bị tâm lý."

"Đệ tử đã làm tốt xấu nhất dự định!"

Sở Thiên Dương mặt mũi kiên nghị.

Hấn tin tưởng, tự mình ở nhập môn thi đấu trong... biểu hiện, tuyệt đối có thể dẫn Tử Tuyên Tiên Tử chú ý. Đặc biệt là chính mình thi triển Tử Tuyên Tiên Tử sở trường tuyệt hoạt Tử Linh Phân Quang Bộ, cũng không phải là là cho chương môn phong chủ chỉ lưu nhìn, mà là cho Tử Tuyên Tiên Tử nhìn.

Không chỉ là Sở Thiên Dương tin tưởng Tử Tuyên Tiên Tử cũng thu chính mình làm đồ đệ, ngay cả những tu sĩ khác, cũng không khỏi khẽ vuốt cằm, suy nghĩ Tử Tuyên Tiên Tử thu Sở Thiên Dương có khả năng.

Cũng không phải không có khả năng!

Thậm chí có khả năng khá lớn!

Nếu là Tử Tuyên Tiên Tử thật không có chút nào thu Sở Thiên Dương làm đồ đệ ý nghĩ, Sở Thiên Dương có thể thi triển Tử Linh Phân Quang Bộ nên giải thích như thế nào?

Nếu là không có Tử Tuyên Tiên Tử chỉ điểm, dựa hết vào Sở Thiên Dương một thân một mình tu luyện, là có thể luyện thành tận tuyệt như vậy học, bọn họ là không tin!

"Ha ha ha —— Tô Khải, ngươi có dám cùng ta đang đánh cuộc ván trước?"

Tây Môn liệu làm người đảo qua trước trên mặt khói mù, phủ lên nụ cười sáng rỡ.

Sở Thiên Dương không chịu cam lòng dưới người, nếu là hấn có thể đủ lạ Tử Tuyên Tiên Tử thầy, cùng Tô Khải giữa tất nhiên là một trận xuất sắc sư giữa huynh đệ đấu tranh.

Tựa hồ... tựa hồ mình đã thấy Sở Thiên Dương cùng Tô Khải hai người là tranh đoạt Tử Tuyên Tiên Tử coi trọng mà bùng nổ đã kích ngấm ngầm hay công khai.

"Cát —— bại tướng dưới tay, có gì không dám?"

Tô Khải không chút suy nghĩ liền đáp ứng.

"Chúng ta lần này liền đánh cược Sở Thiên Dương có thể hay không bái sư thành công. Một trăm lẻ hai vạn bốn ngàn linh thạch, ta cá là Sở Thiên Dương có thể thành công!"

Tô Khải nghe Tây Môn liệu Nhân, không ngừng lắc đầu.

Này Tây Môn thế gia người thừa kế, làm sao lại là cùng nào tàn.

Trước giáo huấn còn chưa đủ sao?

Ngốc nghếch đặt thua, phát tài làm giàu; ngốc nghếch đặt thắng, một chút không dư thừa.

Tiểu tử này đầu tuyệt đối bị lừa đá, lại còn dám đặt thắng!

"Đánh cược này, ta tiếp theo!"

Tô Khải vừa dứt lời, chỉ thấy một đạo Tử Sắc hư ảnh, đột nhiên xuất hiện ở Thanh Liên đỉnh đỉnh núi.

Từ Tuyên Tiên Từ!

Thanh Châu đệ nhất mỹ nhân!

Cái này Từ Sắc hư ảnh, bất ngờ chính là Thanh Châu đệ nhất mỹ nhân Từ Tuyên Tiên Từ Thần Niệm hình chiếu.

Từ Tuyên Tiên Từ mang trên mặt Từ Sắc cái khăn che mặt, để cho làm người không thấy rõ nàng dung mạo, nhưng là kia một đôi phong hoa tuyết luân đôi mắt đẹp, như cũ để cho làm người mơ mộng không phải là không phải là.

Tô Khải thấy Từ Tuyên Tiên Từ bóng lưng, trong mắt một trận mê ly.

Người khác chưa từng thấy qua Từ Tuyên Tiên Từ hình dáng,

Nhưng là mình lại từng thấy kia quốc sắc thiên hương dung mạo, bây giờ nghĩ lại đến, Tô Khải như cũ có một mình xung động, phải đem Từ Tuyên Tiên Từ cho rằng con dâu nuôi từ bé.

Ở Từ Tuyên Tiên Từ xuất hiện trong nháy mắt, toàn bộ tu sĩ ánh mắt, tất cả đều rơi ở trên người nàng, chờ đợi Từ Tuyên Tiên Từ quyết định.

Từ Tuyên Tiên Từ, rốt cuộc có thể hay không thu Sở Thiên Dương làm đồ đệ?

"Sở Thiên Dương, ngươi nghĩ bái ta làm thầy?"

Từ Tuyên Tiên Từ lan khí thở khẽ.

Sở Thiên Dương trong hai mắt tràn đầy nóng bỏng, mặt đầy thành khẩn vừa nói.

"Phải! Đệ tử kính ngưỡng Từ Tuyên Tiên Từ ngài một thân thần công, huyền diệu khó lường, uy lực phi phàm. Đệ tử muốn bái ngài làm thầy, tập được vô thượng Diệu Pháp!"

Từ Tuyên Tiên Từ đôi mi thanh tú hơi nhíu lại.

"Ta bây giờ thuộc về bề quan thời khắc mấu chốt, không rảnh chỉ điểm đệ tử..."

Từ Tuyên Tiên Từ lời còn chưa nói hết, Sở Thiên Dương trong lòng liền hơi hồi hộp một chút, sắc mặt nhất thời âm trầm xuống.

Mình bị cự tuyệt!

Từ Tuyên Tiên Từ tại sao có thể cự tuyệt mình?

Thấy Sở Thiên Dương bộ kia kinh ngạc đáng vẽ, Tô Khải trong lòng thông khoái nha!

Tiểu tử, cho ngươi đánh ta con dâu nuôi từ bé chủ ý, kinh ngạc có phải hay không!

Nghĩ (muốn) đấu với ta, ngươi lại đi tu luyện một vạn năm.

Bất quá, Từ Tuyên Tiên Từ câu nói tiếp theo, lại để cho Tô Khải cùng Sở Thiên Dương sắc mặt cũng đồng đặc.

"Nhưng là, ngươi đã ngưỡng mộ ta thần công Diệu Pháp... Khải nhi, ngươi thay mặt sư thu học trò, thật tốt chỉ điểm Sở Thiên Dương!"

Từ Tuyên Tiên Từ vừa dứt lời, Tô Khải liền không nhịn được đem trong miệng linh trà cùng miệng phun ra tới.

Thần mã?

Muốn chính mình thu chân mệnh thiên tử làm đồ đệ!

Sư phụ, cái này nòi đồ nhi không phải chịu a!

Nhìn Sở Thiên Dương bộ kia muốn ăn chính mình bộ dáng, Tô Khải dùng đầu ngón chân suy nghĩ một chút cũng biết, Sở Thiên Dương món hàng này tuyệt đối ở tính kế chính mình.

Về phần Sở Thiên Dương, nghe được Từ Tuyên Tiên Từ lời nói sau, sắc mặt một mảnh đỏ ửng, tươi đẹp ướt át, có lẽ người bên cạnh xem ra hẳn là kích động đến mặt đầy đỏ ửng, nhưng là chỉ có hắn tự mình biết, đây quả thực là... Sĩ nhục.

Lại muốn chính mình lạy Tô Khải cái này chưa dứt sữa tiểu tử thầy, nhất định chính là thiên đại sỉ nhục.

Sở Thiên Dương lúc này nội tâm, là không bình tĩnh, giống như mười ngàn đầu * tập kích bất ngờ mà qua.

"Thế nào ngươi không muốn sao?"

Từ Tuyên Tiên Từ thấy Sở Thiên Dương bộ kia không tình nguyện về mặt, trên mặt có chút không vui.

"Đệ tử... Ta..."

Sở Thiên Dương thật nhanh chuyển động đầu óc, suy nghĩ như thế nào cự tuyệt Từ Tuyên Tiên Từ yêu cầu.

"Hừ —— "

Từ Tuyên Tiên Từ trong mũi lạnh rên một tiếng, trong mắt lóe lên một vệt hàn mang.

"Nói như vậy, ngươi mới vừa nói những thứ kia ngưỡng mộ ta thần công tuyệt học lời nói, là gạt ta?"

Từ Tuyên Tiên Từ trong mắt rùng mình, để cho Sở Thiên Dương trong lòng cả kinh, mồ hôi lạnh giống như măng mùa xuân khai quật một dạng tinh tế dày đặc đất trải rộng tại hán sau lưng, đem áo quần hán thấm ướt.

"Đệ tử mới vừa rồi nói, câu câu đầy lòng, tuyệt không nửa câu nói sáo!"

Sở Thiên Dương kiên trì đến cùng nói, hán biết chuyện hôm nay chính mình khinh thường, nếu là không xử lý tốt, chỉ sợ là không chỉ là bá sư thất bại đơn giản như vậy, càng có thể bị Từ Tuyên Tiên Từ cho hạ giận giết.

Nguyên Anh đại tu sĩ tôn nghiêm, há cho chính mình một cái tu sĩ nho nhỏ làm nhục.

Răng rắc răng rắc!

Sở Thiên Dương trong lòng không cam lòng, hai quả đấm bởi vì dùng sức mà khanh khách vang dội, Khớp Xương phát, nhưng là ở Từ Tuyên Tiên Từ kia Băng Hàn dưới con mắt, khó khăn phun ra bốn chữ.

"Đệ tử nguyện ý!"

Nghe được Sở Thiên Dương nguyện ý lấy Tô Khải thầy, Từ Tuyên Tiên Từ trong mắt hàn mang tàn đi.

"Khải nhi, chúng ta mạch này nhân số đơn bạc, thật vất vả phải một thiên tài tuần kiệt, ngươi nhất định phải thật tốt chỉ điểm!"

Tô Khải khoe miệng cười khổ một hồi, hán đến bây giờ cũng không có nghĩ (muốn) mình, Từ Tuyên Tiên Từ vì sao lại làm ra quyết định như vậy.

Từ Tuyên Tiên Từ thật bận đến không có thời gian chỉ điểm đệ tử sao?

Đây tuyệt đối là gạt người, ngược lại Tô Khải thỉnh thoảng phải đi hướng Từ Tuyên Tiên Từ thỉnh.

Về phần Từ Tuyên Tiên Từ trong lòng rốt cuộc có tính toán gì không, sợ rằng chỉ có Từ Tuyên Tiên Từ trong lòng mình rõ ràng.

"Đệ tử cần tuân sư phụ dạy bảo, nhất định sẽ thật tốt chỉ điểm Sở Thiên Dương!"

Thu học trò lúc lại, Từ Tuyên Tiên Từ Thần Niệm hư ảnh liền giống bị đâm thủng bọt khí như thế, tiêu tan mờ.

"Chúc mừng tiểu sư đệ ngươi lại được nhất giai Đồ!"

"Chúc mừng tiểu sư đệ, năm nay các ngươi Thiên Sơn đỉnh coi như là mùa thu hoạch lớn nha!"

...

Từ Tuyên Tiên Từ vừa rồi đi, chư vị phong chủ Hòa trưởng lão liền rối rít mở miệng chúc mừng Tô Khải.

Mặc dù chư vị trong nội môn đệ tử Thiên Kiêu còn chưa mở lời nói muốn lấy ai là thầy, nhưng là Tô Khải đã được đến Sở Thiên Dương cùng Tiêu Đái hai vị giai đồ, dù là sau khi không có ai chọn Thiên Sơn đỉnh, Tô Khải cũng coi là hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ.

"Khục khục —— "

Tô Khải Thanh Thanh cổ họng, thẳng tắp sống lưng, ngồi nghiêm chỉnh.

"Ngoan ngoan đồ nhi, còn không mau mau tới bái kiến thầy!"

Tô Khải tiếng nói rơi xuống, Sở Thiên Dương hơi sùng sò, cho đến mọi người ánh mắt tất cả đều rơi ở trên người mình, mới ý thức tới Tô Khải trong miệng ngoan ngoan đồ nhi, bất ngờ chính là chính mình.

Sắc mặt đỏ lên!

Tươi đẹp như máu!

Sở Thiên Dương chỉ cảm thấy toàn thân mình máu chảy ngược tìm trong đầu, ở ánh mắt mọi người dưới sự bức bách, thân thể không bị khống chế từng bước từng bước đi về phía Tô Khải.

"Đệ... Từ... Bái kiến sư... Phụ..."

Sở Thiên Dương cơ hồ dùng sức lực toàn thân, mới khó khăn nói ra những lời này để.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Còn không đem Tây Môn Liệu Nhân treo ngược lên đánh

Thoải mái!

Thoải mái YY!

Nghe được chân mệnh thiên tử gọi mình sư phụ, này chưa thoải mái cảm giác, để cho Tô Khải có chút lảng lảng.

"Ngoan ngoan đồ nhi ngươi yên tâm, có Vi Sư ở, bao ngươi ăn ngon mặc đẹp. Ngươi ở phía trước mặt đánh trách, sư phụ ở phía sau giúp ngươi nhất bảo, tuyệt đối sẽ cho ngươi lưu một phần!"

Tô Khải những lời này, nghe chư vị phong chủ Hòa trưởng lão khóe miệng co giật mấy cái.

Tô Khải hẳn thật là ở thu đồ đệ sao?

Rõ ràng chính là ở thu tiểu đệ!

Hơn nữa còn là Hắc Bang đại ca cái loại này thu tiểu đệ bộ đáng.

"Khục khục —— "

Lâm chương môn Thanh Thanh cổ họng.

Trải qua Sở Thiên dương cùng Tô Khải phen này náo nhiệt, ngay cả Lâm chương môn đều cảm thấy trên mặt có nhiều chút không nén giận được. Khóa này khai sơn thu học trò đại hội, thấy thể nào náo nhiệt nhân tố càng nhiều.

"Tiếp theo chư vị Nội Môn Đệ Tử các ngươi tùy chọn nhất phong bái nhập sư môn đi!"

Theo Lâm chương môn tiếng nói rơi xuống, chư vị phong chủ Hòa trưởng lão sự chú ý, cuối cùng từ Tô Khải cùng Sở Thiên dương trên người dời đi, rơi tại cái khác Nội Môn Đệ Tử trên người.

Mỗi một lần khai sơn thu học trò, đều là thu nạp mới mẻ huyết dịch thời cơ, mỗi một đỉnh phong chủ Hòa trưởng lão, Tự Nhiên hy vọng đã biết nhất phong có thể có được càng nhiều càng đệ tử giới.

Phong chủ Hòa trưởng lão đang chọn đệ tử thời điểm, Nội Môn Đệ Tử cũng đồng thời đang chọn phong chủ Hòa trưởng lão.

Thanh Liên Kiếm Tông Cửu Phong, mỗi một đỉnh đều có chính mình đặc sắc, lựa chọn thích hợp bản thân nhất mạch, đối với (đúng) sau này con đường tu luyện rất có ích lợi.

Có lẽ những đệ tử khác còn phải nghĩ cặn kẽ, nhưng là Sở hệ hệ không chút nghĩ ngợi, đi thẳng tới Tô Khải trước người.

"Tiểu Sư Thúc, sau này ta liền theo ngươi, ngươi không thể vứt bỏ ta!"

Sở hề hề hai mắt lưng tròng đáng vẽ, hợp với nàng kiều thân thể nhỏ, thấy thế nào cũng muốn một đứa bé đang nói: "Thúc thúc, ta đi với người!"

Sở hề hề vừa dứt lời, Tiêu Đái cũng vội vã chạy đến Tô Khải trước người, muốn lạy Tô Khải thầy.

Đối với Sở hề hề cùng Tiêu đeo hai người, chư vị phong chủ Hòa trường lão cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, hai người này bản thân liền là Tô Khải đặt trước.

Nhưng là tiếp theo phát sinh một màn, lại để cho chư vị phong chủ Hòa trường lão mở rộng tầm mắt.

Đám người rối loạn tung bùng, Nội Môn Đệ Tử rối rít làm ra bọn họ lựa chọn, nhưng là... Tại sao Nội Môn Đệ Tử phương hướng đi tới... Có cái gì không đúng.

Ừng ừng!

Rậm rạp chẳng chút tiếng bước chân ở Thanh Liên đỉnh đỉnh núi vang lên, lấy Triệu Dương Hàn Băng lĩnh hàm gần trăm tên gọi Nội Môn Đệ Tử hấp tấp đi tới Tô Khải trước mặt, trăm miệng một lời nói.

"Đệ tử muốn bái nhập Thiên Sơn đỉnh!"

Lời này vừa nói ra, còn lại tám đỉnh phong chủ Hòa trường lão, nhất thời hóa đá.

Ánh mắt bọn họ hoa sao?

Tại sao... Tại sao... Bọn họ đều lựa chọn Tô Khải?

Chẳng lẽ cũng bởi vì Tô Khải thịnh thế dung nhan?

Chẳng lẽ khóa này trong nội môn đệ tử lưu hành nhật xà bông?

Tám đỉnh phong chủ Hòa trường lão trong lòng bồn hổi, phảng phất có mười ngàn đầu * vọt qua một dạng thật lâu không nói ra một câu.

Dựa theo thường ngày thông lệ, chư phong mặc dù có mạnh có yếu, nhưng là nhận được đệ tử, đại khái bên trên coi như thăng bằng. Mỗi đỉnh trước 10 ít nhất có thể đủ cam đoan một người, Top 50 mở đủ cam đoan bốn người, Top 100 nói ít cũng có bảy tám người.

Nhưng là khóa này, đặc biệt miêu thế nào đệ tử ưu tú tất cả đều chạy đi Thiên Sơn đỉnh!

Triệu Dương Hàn Băng đám người làm ra quyết định như vậy, Tự Nhiên có bọn họ khảo lượng.

Tô Khải tu vi cường sao?

Không mạnh!

Nhưng là Tô Khải chỉ điểm đệ tử bản lĩnh quá lợi hại!

Ở trong thành Kim Lăng mấy ngày đó, Tô Khải chỉ điểm mặc dù không nhiều, nhưng là câu câu có một chút mệnh môn, để cho Triệu Dương Hàn Băng đám người lấy được chỗ ích không nhỏ.

Triệu Dương Hàn Băng đám người nhanh chóng tăng lên, Tự Nhiên cũng rơi tại cái khác Nội Môn Đệ Tử trong mắt. Bọn họ mười người đi một chuyến thành Kim Lăng, thực lực tu vi nhân giới cũng tăng vọt, làm sao không để cho những đệ tử khác đỏ con mắt.

Trải qua hỏi thăm, những đệ tử khác cũng biết Tô Khải ở chỉ điểm đệ tử bên trên bản lĩnh.

Huống chi, Tô Khải nguyện ý cởi mở Linh Nhân chi tuyến,

Miễn phí để cho Ngoại Môn Đệ Tử tu luyện. Để cho Tô Khải ở trong lòng bọn họ hình tượng, càng hơn một tầng lầu.

Đi theo như vậy phong chủ, sau này còn sợ không có thịt ăn?

Thấy trên trăm tên gọi Nội Môn Đệ Tử đứng ở trước người mình, Tô Khải làm khó.

Đệ tử ưu tú quá nhiều, có lúc cũng là một loại phiền toái a!

"Khục khục —— chư vị chắc hẳn cũng biết, bây giờ đang là ta Thiên Sơn đỉnh khai sáng chỗ, rất nhiều tu luyện Bảo Địa cũng chưa tu sửa, có thể chứa đệ tử số lượng thừa thớt, cho nên..."

"Ta sẽ ở trong các người lựa chọn hai mươi người bái nhập ta Thiên Sơn đỉnh!"

Gần trăm tên gọi Nội Môn Đệ Tử nghe được Tô Khải chỉ chọn hai mươi người, trong mắt lóe lên vẻ thất vọng. Mà còn lại tám đỉnh phong chủ Hòa

trưởng lão, nghe Tô Khải quyết định sau, không khỏi thở phào một cái.

Cũng còn khá, Tô Khải chỉ chọn hai mươi người, mặc dù đem tới đệ tử ưu tú tất cả đều chọn lấy, nhưng là đầu gì cũng lưu khẩu thang cho bọn hắn uống một chút.

"Ta có một chút tên, chính là ta Thiên Sơn Phong đệ tử!"

"Triệu Dương... Hàn Băng... Từ Trường Liên..."

Tô Khải trong miệng kêu lên hai mươi tên, bị điểm đến tên đệ tử, Tự Nhiên mặt đầy hưng phấn, về phần không có bị có một chút tên, chính là mặt đầy cô đơn, suy nghĩ còn lại tám đỉnh bọn họ đối như thế nào lựa chọn.

Nhìn thi rớt mấy chục tên gọi ưu tú Nội Môn Đệ Tử, Tô Khải trong lòng một trận nhức nhối, không phải là hắn không nghĩ khuếch trương đại quy mô, chẳng qua là bây giờ Thiên Sơn đỉnh tình huống, không cho phép hắn làm như thế.

Thiên Sơn đỉnh trước mắt tài nguyên thiếu thốn, không thể cùng lúc bồi dưỡng gần trăm tên đệ tử. Huống chi nếu là mình đem những đệ tử này tất cả đều nhận lấy, vậy còn không đem còn lại phong chủ toàn bộ đều đắc tội.

Gần ngàn tên gọi tân tấn cấp Nội Môn Đệ Tử rồi rớt làm ra tự lựa chọn, trong lúc nhất thời Thanh Liên đỉnh trên đỉnh núi có chút lộn xộn, ước chừng dùng một thời gian uống cạn chun trà, mới một lần nữa bình tĩnh lại.

Toàn bộ Nội Môn Đệ Tử ghi danh vào sách sau khi, Tô Khải quay đầu nhìn lại, kinh ngạc phát hiện... Tây Môn Liễu Nhân không thấy.

Hàng này... Lại chạy!

Hơn nữa hắn còn thiếu chính mình 204 vạn bảy ngàn linh thạch đây!

Lại thiếu trái không trả, thật coi mình là mèo bệnh sao?

Tô Khải tức giận, hậu quả vô cùng nghiêm trọng!

Trong mũi lạnh rên một tiếng, Tô Khải hướng về phía Thiên Sơn Phong đệ tử nói.

"Có người thiếu chúng ta Thiên Sơn đỉnh hai triệu linh thạch, các ngươi nói ta phải nên làm như thế nào?"

"Tính toán hắn chân chó!"

"Treo ngược lên đánh!"

"Lại dám thiếu phong chủ tiền, thật là sống được không nhịn được!"

"Thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa!"

Tô Khải thấy đông đảo đệ tử phản ứng, vô cùng hài lòng, khóa này đệ tử phi thường có tập thể vinh dự cảm giác.

Chính mình ra lệnh một tiếng, chư vị đệ tử liền rồi rớt ủng hộ chính mình.

Loại này tiền hô hậu ủng cảm giác, chính là chưa thoải mái!

"Hừ —— thiếu nợ người, Tây Môn Liễu Nhân là vậy!"

Tô Khải vừa dứt lời, thì có tinh mắt đệ tử thấy ý đồ đục nước béo cò Tây Môn Liễu Nhân.

"Mau nhìn! Tây Môn Liễu Nhân ở nơi nào!"

Thanh âm hạ xuống, ánh mắt mọi người đồng loạt rơi vào Tây Môn Liễu Nhân trên người.

Tô Khải đưa ngón tay ra, chỉ Tây Môn Liễu Nhân, hét lớn một tiếng.

"Người đâu a! Còn không mau đem Tây Môn Liễu Nhân chân chó cắt đứt!"

Rốt cuộc... Rốt cuộc, cắt đứt chân chó loại chuyện này, không cần chính mình thân lực thân vi.

Có đệ tử cảm giác, chính là được!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Ta tự mình 1 kiếm chém chi

"Dự định hấn chân chó!"

Tây Môn Liệu Nhân nghe được có đệ tử kêu muốn đánh gãy hấn chân chó, trượt chân một cái, thiếu chút nữa ngã xuống.

Lấy hấn Luyện Khí Kỳ thực lực, một tên đệ tử hấn tự nhiên không sợ, nhưng là một đám... Cái này coi như có chút treo.

"Ho khan một cái —— ở xa tôi là khách, Tô phong chủ người chính là như vậy đối đãi khách nhân?"

Tây Môn Liệu Nhân nghiêm trang chất vấn.

Tô Khải cười hắc hắc, trong mắt lóe lên một vết lệ khí.

"Đối đãi khách nhân, ta Tô mỗ người nghĩ đến đều là rất nhiệt tình. Nhưng nếu là ác khách, vậy sẽ phải treo ngược lên đánh, bóc hấn ba tầng da da mới được!"

Thấy Tô Khải trong mắt một màn kia lệ khí, Tây Môn Liệu Nhân nhất thời bị dọa đến tim đập mạnh.

"Ác khách? Ta thế nào lại là ác khách đây?"

"Tô phong chủ người nói đùa!"

Tô Khải trong mũi lạnh rên một tiếng.

"Ta cũng hy vọng Tây Môn Liệu Nhân người không phải là ác khách, bất quá ít nhất người thiếu ta linh thạch, hấn đi!"

"Sòng bạc đánh cược, người toàn bộ đánh cược thua, tổng cộng thiếu đòi nợ 204 vạn bảy ngàn linh thạch!"

Nghe được chính mình thiếu đòi nợ số lượng, Tây Môn Liệu Nhân vầng đầu choáng váng, vô tri vô giác, trong lúc nhất thời không nghĩ ra, chính mình mỗi tràng đánh cược đem tiền đặt cược bay lên lần, liền thiếu nhiều linh thạch như vậy!

"Tây Môn Liệu Nhân, người không tính còn sao?"

Tô Khải nghiêm ngặt quát một tiếng.

"Ta..."

"Ta..."

Tây Môn Liệu Nhân giọng lắp ba lắp bắp, nhìn trước người đưa hấn đoàn đoàn vây lại, Uyển Như Hồ Báo như thế hung mãnh Thiên Sơn Phong đệ tử, Tây Môn Liệu Nhân không ngừng nuốt nước miếng.

"Hừ —— ta Tây Môn gia còn sẽ không luân lạc tới thiếu nợ không trả trình độ!"

Tây Môn gió lạnh lạnh giọng thanh âm từ xa đến gần truyền tới.

Tây Môn Liệu Nhân mười cục thua liền tình huống, tựa hồ cũng không có để cho Tây Môn trong gió tâm, sinh ra mây may rung động.

Tây Môn Liệu Nhân đánh cược thất bại, đã sớm hấn tính kế bên trong. Hoặc có lẽ là đến hơn 2 triệu linh thạch, chẳng qua là câu dẫn Tô Khải mồi nhử, chân chính hậu chiêu, vẫn chờ Tô Khải một con tiến dụng vào tới đây.

Nghe được Tây Môn gió lời nói, Tô Khải nhún nhún vai.

"Tây Môn Đại Trưởng Lão lời nói, tham gia tin tưởng."

Tây Môn gió mặc dù là người bá đạo, nhưng là đường đường lấy Nguyên Anh đại tu sĩ, còn tội gì là hai triệu linh thạch chống chế.

"Tô Khải, liệu nhân thiếu người hơn 2 triệu linh thạch, đó là hẳn thực lực không đủ. Nhưng là người nếu muốn lấy được tiền đặt cược, có dám cuối cùng lại lần nữa 1 ván?"

Đối mặt hùng hổ dọa người Tây Môn gió, Tô Khải khoe miệng vạch qua một vết như có như không độ cong.

"Có gì không dám!"

Tây Môn gió hướng về phía sau lưng vác nhân trọng kiếm người tuổi trẻ phát tay một cái.

"Diệp Phong, đến chứng minh chính người thời điểm!"

"Từ Tô Khải trong tay đoạt lại thuộc về người Tiềm Long làm!"

Tây Môn gió vừa dứt lời, nhất thời tất cả mọi người ánh mắt, tất cả đều rơi vào Tây Môn gió sau lưng tên kia người tuổi trẻ.

Diệp Phong, Tiềm Long Bảng bên trên tuyệt thế Thiên Kiêu... Không đúng, phải nói là Tiềm Long Bảng thượng tiền nhiệm Thiên Kiêu.

Hắn chính là cái đó bị Tô Khải chen xuống con trùng đáng thương.

"Nguyên lai Tây Môn phong đánh là cái này chú ý!"

Tô Khải trong lòng một mảnh bùng tình đại ngộ.

Tây Môn phong hận chính mình tận xương, nếu như hắn muốn tiêu diệt chính mình, lựa chọn tốt nhất tuyệt đối không phải tự mình xuất thủ. Chính mình nắm giữ Tiềm Long làm hộ thân, tương đương với lấy được nhân đạo Các và toàn bộ Cửu Châu Tu Tiên Giới che chở, dù là mạnh như Tây Môn gió cũng chỉ có thể nhẫn nhịn đến.

Nhưng là, nếu chính mình mất đi Tiềm Long làm, như vậy thì tương đương với mất đi tối Đại Hộ Thân Phù. Trừ phi cả đời mình đợi ở Thanh Liên Kiếm Tông bên trong, nếu không thì phải đối mặt Tây Môn gió đuổi giết.

Diệp Phong, người muốn đoạt ta Tiềm Long làm?

Thì nhìn người có vài phần bản lĩnh!

Tô Khải khoe miệng vạch qua một tia cười lạnh.

"Tây Môn Đại Trưởng Lão, trận chiến này người chuẩn bị bao nhiêu linh thạch?"

Tô Khải hài hước nói.

"Linh thạch không có, nhưng là Nhâm Thủy Kỳ Thạch lão phu trong tay ngược lại có một khối!"

Nhâm Thủy Kỳ Thạch!

Tô Khải nghe được Tây Môn gió dùng Nhâm Thủy Kỳ Thạch làm tiền đặt cược,

Chân mày không khỏi vẩy một cái.

Cái lão gia hỏa này quả nhiên đến có chuẩn bị!

Nhâm Thủy Kỳ Thạch đứng hàng Kỳ Thạch bảng đất ba mươi ba vị, thật là tu luyện Phụ Nhạc Kinh nhất thiết phải Kỳ Thạch một trong.

Tây Môn Phong Nhãn bên trong dâng lên một vết ánh sáng lạnh lẽo, Phụ Nhạc trải qua xuất thế bức này đại sự, lấy bọn họ Thiên Dao Ổ hệ thống tình báo, Tự Nhiên cũng sớm đã phát hiện.

Tu luyện Phụ Nhạc trải qua yêu cầu 36 loại Kỳ Thạch, hơn nữa mỗi một chủng Kỳ Thạch đều là người thường khó gặp bảo vật, hắn cũng không tin Tô Khải không mắc câu.

Không thể không nói, Tây Môn Phong lão mưu thâm toán, ra tay một cái đánh liền Trung Tô khai điểm đau.

Đối mặt Nhâm Thủy Kỳ Thạch cá cược, Tô Khải thật đúng là không cách nào cự tuyệt.

"Diệp Phong, còn không mau hướng Tô phong chủ đi lãnh giáo cao chiêu!"

Tây Môn phong nói một tiếng, Diệp Phong đi đi về phía Tô Khải.

Diệp Phong sắc mặt chìm, dưới con mắt mọi người cũng không phân nửa vẻ kinh hoàng, chỉ là này một vết khí độ sẽ để cho chư vị phong chủ trường lão không khỏi nhẹ nhàng gật đầu.

Không hổ là đã từng leo lên Tiềm Long Bảng Thiên Kiêu, phần khí độ này xác thực không phải là phổ thông Thiên Kiêu có thể so sánh.

"Tham gia Diệp Phong, hôm nay cố ý hướng Tô phong chủ ngươi chỉ điểm cao chiêu!"

Diệp Phong giọng bình tĩnh, nhưng là ở bình tĩnh giọng phía dưới, cũng chỉ có một mình hắn biết, trong lòng mình tức giận cùng kích động, giống như sắp phun ra núi lửa một dạng như thế nào áp chế cũng không áp chế được.

Hôm nay, chính mình nhất định đem rửa nhục trước!

Tiềm Long làm bị đoạt, đây tuyệt đối là hấn bình thân sĩ nhục nhất sự tình.

Huống chi vẫn bị Tô Khải cướp đi.

Nếu là cướp đi hấn Tiềm Long khiến cho ngươi, là lấy chính diện đánh bại hấn hình thức leo lên Tiềm Long Bảng, Diệp Phong cũng chỉ có thể cưỡng ép nuốt xuống một hóp này khí.

Nhưng là hết lần này tới lần khác, Tô Khải tu vi không mạnh, chiến lực càng là một yếu gà, dựa vào Thiên Sơn đỉnh phong chủ thân phận cùng với mấy chương chung cất rượu cách điều chế, liền thay thế tự mình ở Tiềm Long Bảng lên chức đưa.

Đây là Diệp Phong không thể chịu đựng đau!

Diệp Phong trong lòng kìm nén một cỗ khí, một cỗ buồn rầu tới cực điểm tức giận, muốn phát tiết cũng không thể nào phát tiết ra ngoài, cơ hồ khiến hấn khó chịu muốn lấy đầu đập đất.

Cho đến Tây Môn thế gia người buổi sáng chính mình, cho mình một cái quang minh chính đại đánh bại Tô Khải võ đài, Diệp Phong không chút suy nghĩ liền đáp ứng.

Hôm nay mình sẽ ở Thanh Liên đỉnh đỉnh núi, đem Tô Khải giẫm ở dưới chân, nói cho toàn bộ Thanh Châu tu sĩ, nhân đạo Các nhìn lầm, chính mình không là đối thủ mình.

"Diệp mỗ giới Trọng Kiếm chi đạo, mời Tô phong chủ chỉ giáo!"

Diệp Phong trong hai mắt, dấy lên hùng hực ngọn lửa báo thù, hấn tựa như ư đã thấy, ở qua mười cái hô hấp Tô Khải đảo tại chính mình Trọng Kiếm bên dưới một màn.

Vừa nói, một thanh so với Diệp Phong thân thể cao hơn Trọng Kiếm rơi vào hấn trong lòng bàn tay, chỉ là nhìn chuỗi này Trọng Kiếm uy thế, sẽ dễ cho rất nhiều đệ tử cảm thấy trong lòng trầm xuống, phảng phất có một khối trọng thạch ép ở trong lòng mọi người.

"Người Cầm Bí Bảo!"

Diệp Phong trong tay màu đen Trọng Kiếm, bất ngờ là là một kiện người Cầm Bí Bảo, hơn nữa còn là một món ba đạo người Cầm người Cầm Bí Bảo.

Tô Khải lâm nguy!

Nhìn đến đây, chư vị phong chủ Hòa trường lão không khỏi là Tô Khải đỏ mặt hôi hột.

Bản về tu vi, Diệp Phong luyện khí sơ kỳ nghiền ép Tô Khải.

Bản về bảo vật, Diệp Phong có một kiện người Cầm Bí Bảo, mà Tô Khải chưa lên cấp luyện khí, ngay cả sử dụng người Cầm Bí Bảo tư cách cũng không có.

Bản về đấu pháp kinh ngạc, Diệp Phong chính là Tiềm Long Bảng Thượng Thiên kiêu, thân kinh bách chiến, mà Tô Khải còn không làm nổi tên gọi cuộc chiến.

So sánh Tô Khải cùng Diệp Phong hai nhân tình huống, cơ hồ toàn bộ Thanh Liên Kiếm Tông tiền bối cùng đệ tử đều là Tô Khải cảm thấy lo âu.

Đây quả thực là một trận nghiêng về đúng một bên tru diệt.

Bất quá chỉ có Tô Khải trong lòng một mảnh yên tĩnh.

Tiềm Long Bảng Thiên Kiêu thì như thế nào?

Người Cầm Bí Bảo thì như thế nào?

Ta tự mình một kiếm chém cái đó!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Không muốn nói càn, rõ ràng chính là 1 cục gạch!

Tô Khải trong mắt lóe lên một vết nhìn bằng nửa con mắt tỉnh.

"Trọng Kiếm!"

"So với ta Trọng Kiếm!"

"Đội lạt nửa của ta sẽ dạy ngươi làm thế nào người!"

"Không đúng, là dạy ngươi làm thế nào quý!"

Đối với Trọng Kiếm chỉ đạo, Tô Khải tràn đầy lòng tin.

Trọng Kiếm chỉ đạo ở chỗ sức mạnh thân thể, chính mình tu luyện Phụ Nhạc Kinh, đối thủ cùng cấp giữa, hắn còn không có tìm được qua có thể cùng chính mình tám lạng nửa cân đối thủ.

Về phần tự tu luyện Trọng Kiếm chỉ đạo Diệp Phong, càng không phải là đối thủ của hắn.

Tô Khải từ chỗ mình ngồi đứng dậy, đi về phía lối đi, phong bằng vân đạm, tựa hồ trên lối đi chờ đợi mình cũng không phải là một cái Tiềm Long Bảng Thượng Thiên kiều, mà là một cái không biết tên tiểu bối.

Ở Tô Khải leo lên lối đi trên trong nhảy mắt, Diệp Phong trong hai mắt dấy lên ngọn lửa hùng hực.

"Tô Khải, ngươi có thể chuẩn bị sẵn sàng, tiếp nhận này bại một lần sao?"

Diệp Phong nghiêm ngặt quát một tiếng, trong tay Trọng Kiếm Chỉ Thiên, thân kiếm dưới ánh mặt trời, lóe lên ưu ánh sáng màu đen, làm người sợ hãi uy lực, ở trên thân kiếm lưu chuyển.

"Ban cho của ta bại một lần?"

"Ngươi còn chưa đủ tư cách!"

Tô Khải nhẹ nhàng lắc đầu một cái, kia nhàn nhạt khinh thường ánh mắt, giống như nhìn một cái lãng đầu tiểu tử.

"Ngươi..."

"Miệng lưỡi bén nhọn!"

"Dùng không mui hơi thở, ngươi sẽ ở cửa ta dưới kiếm ngoan ngoãn cầu xin tha thứ!"

"Rút ra ngươi kiếm đi!"

Tô Khải nhún nhún vai.

"Nói nhảm thật nhiều!"

"Ngươi nếu là đánh lên, nói không chừng còn có chút cơ hội, bắt quá bây giờ... Chặt chặt... Xem ta Trọng Kiếm!"

Chỉ thấy Tô Khải trên tay trong trư vật giới chỉ lóe lên ánh bạc, Trọng Kiếm đột ngột xuất hiện ở Tô Khải trong lòng bàn tay.

"Con bà nó, Tiểu Sư Thúc từ trong đũng quần móc ra cái gì?"

"Lớn như vậy! Tối như vậy! Tất nhiên là tuyệt thế Thần Khí!"

"Vật này xứng sao xưng là Trọng Kiếm? Xấu như vậy!"

"Rõ ràng chính là một cục gạch có được hay không, không muốn nói càn!"

Kiểm Linh nghe được Thanh Liên Kiếm Tông Nội Môn Đệ Tử gọi hần là bàn chuyên, thiếu chút nữa trực tiếp từ giữa không trung té xuống.

Bồn Tọa nhưng là danh kiếm!

Danh kiếm!

Các người những thứ này chưa dứt sữa tiểu tử, biết không hiểu cái gì là danh kiếm?

Kiểm Linh lúc này hận không được tại chính mình trên thân kiếm, viết xuống "Danh kiếm" hai chữ.

Xấu xí không phải là của ta nòi!

Tô Khải mũi chân ở trên lôi đài nhẹ nhàng đạp một cái, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh biến mất ở trên lôi đài.

Thân hình như gió!

Xuống trong nháy mắt, Tô Khải liền xuất hiện ở Diệp Phong trước người, phảng phất không nhìn thẳng không gian khoảng cách.

"Thật là nhanh!"

Thấy Tô Khải thân pháp, đây là Diệp Phong trong đầu ý niệm đầu tiên.

Không cách nào né tránh, đây là Diệp Phong trong đầu cái thứ 2 ý nghĩ.

Diệp Phong đồng tử chợt co rút lại, sắc mặt vô cùng ngưng trọng, biết rõ mình khinh thường Tô Khải.

Bất quá Tô Khải thân pháp nhanh, nhưng là hần kiếm càng nhanh, phảng phất tu luyện căn bản thì không phải là Trọng Kiếm chi đạo, mà là Khoái Kiếm chi đạo.

Trọng Kiếm tại trong hư không lưu lại hai đạo tàn ảnh, vạch ra một đạo quỹ dị độ cong, hướng Diệp Phong đỉnh đầu bổ tới.

Đối mặt thế đại lực trầm, lại nhanh như gió tấp một kiếm, Diệp Phong có thể làm, chỉ có hai chân có chút cong, trong tay Trọng Kiếm giờ lên, ngăn ở Tô Khải trước người.

Oanh một tiếng!

Hai thanh Trọng Kiếm chính diện đụng vào nhau, phát ra hồng chung đại lý một loại tiếng vang, phảng phất Thiên Lôi vang dội, giống như tiếng chuông minh minh, chấn chư vị Ngoại Môn Đệ Tử màng nhĩ khẽ run.

Một cỗ kinh khủng sóng linh khí, từ hai thanh Trọng Kiếm va chạm chỗ bộc phát ra, trên lôi đài bằng phẳng tám đá xanh, trong nháy mắt liền bị nghiền nát, phế tích một mảnh, có thể thấy rõ rậm rạp chằng chịt kẽ hở, Uyển Như mạng nhện.

Răng rắc răng rắc!

Diệp Phong lòng bàn chân tám đá xanh, chẳng biết lúc nào đã bị lực lượng kinh khủng nghiền thành bụi phấn, nhưng là Diệp Phong hai chân, đã không nhìn được đất không ngừng cong.

Phảng phất trên người lưng đeo một tòa thiên quân Thái Sơn.

Nặng!

Nặng!

Nặng!

Lực lượng kinh khủng, từ Trọng Kiếm bên trong truyền tới, để cho Diệp Phong cảm giác chính mình phảng phất bị Thái Sơn ngăn chặn một dạng ngay cả xương cốt sâu bên trong, đều giống như đang phát ra kêu gào.

Trọng Kiếm!

Đây mới thực sự là Trọng Kiếm!

Chẳng biết tại sao, Diệp Phong cảm giác mình lúc trước tu luyện Trọng Kiếm, phảng phất hoàn toàn liền là sai lầm, chỉ có Tô Khải thi triển một kiếm này, mới là Trọng Kiếm chân chính áo nghĩa.

"Diệp Phong, người chịu thua chưa?"

Diệp Phong cắn chặt hàm răng, thể khung xương phát ra từng tiếng khê run, tựa hồ trong xương cốt mỗi một âm thanh khê run, đều là một tiếng kêu gào, đang suy nghĩ Tô Khải phát ra cầu xin tha thứ. .

"Ta... Không... Nhận thức... Thua..."

Diệp Phong phảng phất là sử dụng ra bú sữa mẹ khí lực, mới nói ra bốn chữ này tới!

Trong lòng của hắn ngao khí, tuyệt đối không cho phép hắn nói ra nhận thua hai chữ này đến, cho dù là chết trận ở trên lôi đài, hắn cũng tuyệt đối sẽ không giống như Tô Khải nhận thua.

"Ngươi đã không nhận thua, ta đây đánh liền đến ngươi nhận thua!"

"Trần!"

Tô Khải thở khê một tiếng, thi triển Trọng Kiếm ba thức bên trong Trần tự quyết, nhất thời một cổ vô hình áp lực, rơi vào Diệp Phong trên người.

Cổ lực lượng kinh khủng này, ước chừng là trước kia gấp đôi, để cho nguyên bản là thuộc về huyền nhai biên thượng Diệp Phong, lại cũng không chống đỡ được kinh khủng như vậy cự lực.

Rắc rắc rắc rắc!

Rắc rắc rắc rắc!

Xương cốt tiếng vỡ vụn thanh âm, từ Diệp Phong trong thân thể bộc phát ra, phảng phất rang đậu một dạng rõ ràng có thể nghe, để cho toàn bộ tu sĩ phảng phất thật có thể thấy xương cốt bề tan tành một màn.

Oanh một tiếng!

Tô Khải trong tay Trọng Kiếm, nặng nề rơi trên mặt đất, xương cốt toàn thân bị đè gãy Diệp Phong, phảng phất một bãi bùn nát rớt ở Trọng Kiếm bên dưới.

Tê ——

Mọi người ngược lại hít một hơi khí lạnh!

Quá kinh khủng!

Ở nơi này tràng đấu pháp trước, ai cũng không coi trọng Tô Khải có thể chiến thắng.

Dù sao, Tô Khải đối thủ, nhưng là đã từng Tiềm Long Bảng Thượng Thiên kiều, mặc dù Diệp Phong đứng hàng Tiềm Long Bảng sau cùng, nhưng đó cũng là Tiềm Long Bảng Thiên Kiều.

Nhưng là, thực tế lại hung hãn đánh bọn họ mất.

Trước phách lối ép một cái Diệp Phong, cư nhiên như thể yếu ớt, so với kinh sợ trứng còn phải kinh sợ, ở Tô Khải trước mặt không có lực phản kháng chút nào liền bị nghiền thành một bãi loạn nhuyễn bột.

Chính đang lúc mọi người kêu lên Tô Khải ẩn núp thật thâm lúc, một vệt tràn đầy sát ý bóng người, đột ngột xuất hiện ở Tô Khải trước người, nặng nề một chương hạ xuống.

Lâm chương môn thấy như vậy một màn, nhất thời Nhai Tĩ tẩn rách.

"Tây Môn phong, ngươi dám!"

Một cổ kinh khủng gầm thét từ Lâm chương môn trong miệng bộc phát ra, phảng phất nổi giận sur tử, lôi đình vạn quân, kinh đảo hải lãng.

Nhưng là Lâm chương môn phản ứng chậm nửa nhịp, Tây Môn phong cuối cùng là Nguyên Anh cường giả, thừa dịp mọi người ngăn ra trong nháy mắt, liền lần người đến gần Tô Khải.

Lâm chương môn đối với (đúng) Tây Môn gió không phải là không có phòng bị, nhưng là không nghĩ tới Tây Môn gió lại thật không biết xấu hổ như vậy, đối với (đúng) một cái Tiên Thiên kỳ hậu bối động thủ.

Mặc dù đây chỉ là Tây Môn gió một đạo Nguyên Anh hóa thân, bản về tu vi đại khái chỉ có Kết Đan đỉnh phong.

Nhưng là dù là chỉ có Kết Đan đỉnh phong tu vi, vậy cũng tuyệt đối không phải Tô Khải có thể ngăn cản tồn tại.

Tây Môn phong bàn tay nặng nề đè một cái, một cái nguyên khí bàn tay hướng Tô Khải đánh một cái đi, giống như vỗ con ruồi.

Tây Môn phong trên cao nhìn xuống, trong ánh mắt lãnh đạm vô tình, phảng phất không tình cảm chút nào Thiên Dao một dạng ngưng mắt nhìn con kiến hôi, lấy một loại không thể ngăn cản thế, nghiền ép lên đi.

Lập nhân thù, không thể không báo cáo.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Tử Tuyền, hẳn chẳng lẽ là người Tiểu Tình Lang

Tây Môn Phong hôm nay ở Thanh Liên Kiếm Tông khai sơn thu học trò trong đại hội, mạo hiểm vô cùng mạo hiểm lớn ra tay với Tô Khải, trừ nên vì Tây Môn lập nhân báo thù, quan trọng hơn tâm tư, nhưng là đối với Tô Khải nồng nặc kiêng kỵ.

Nói cho đúng là đối với (đúng) Phụ Nhạc chân nhân cùng Phụ Nhạc Kinh kiêng kỵ!

Ba ngàn năm trước, Thanh Liên Kiếm Tông đi xuống suy yếu, mà khi đó chính là Thiên Dao Ổ cường thịnh lúc, chèn ép Thanh Liên Kiếm Tông lựa chọn, cũng là Thiên Dao Ổ một tay bày ra.

Vốn là Thanh Liên Kiếm Tông thời kì giáp vù, Thiên Dao Ổ mắt thấy liền muốn thành công lúc, lại toát ra Phụ Nhạc chân nhân cái yêu nghiệt này, ngăn con sóng dữ, một tay che trời.

Ba ngàn năm trước, Tây Môn Phong chưa ra đời, nhưng là thông qua ghi lại chuyện năm đó Ngọc Giản, Tây Môn Phong như cũ có thể cảm nhận được Phụ Nhạc chân nhân ngút trời Hùng Uy.

Thanh Liên đỉnh cuộc chiến, Thiên Dao Ổ thuộc về thời kỳ cường thịnh, bảy tên Nguyên Anh cao thủ dất tay nhau tới, lấy thế thái sơn áp đỉnh trấn áp Thanh Liên Kiếm Tông.

Nhưng là bảy tên Nguyên Anh cao thủ liên thủ, ở Phụ Nhạc chân nhân trước mặt nhưng là thiết thời lớn, một tên Nguyên Anh tu sĩ chết trận, hai gã Nguyên Anh tu sĩ nhục thân bị hủy, ba người bị thương nặng, chỉ có một toàn thân người trở ra.

Trận chiến ấy, không chỉ có thành tựu Phụ Nhạc chân nhân Thanh Châu Đệ Nhất Cao Thủ danh tiếng, càng là đánh Thiên Dao Ổ run sợ trong lòng, Phong Sơn không ra. Cho đến thua Nhạc chân nhân bỏ mạng ở Cực Tây Chi Địa, Thiên Dao Ổ mới dám lần nữa đi ra sơn môn.

Chính là năm đó trận chiến ấy, để cho Thiên Dao Ổ tu sĩ đến nay nghe được Phụ Nhạc chân nhân tên nghe mà biến sắc.

Tây Môn lập nhân sau khi chết, Tây Môn Phong đối với (đúng) Tô Khải tiến hành phi thường cận kề điều tra. Không tra không biết, tra một cái dọa cho giật mình, Tô Khải lại lấy được Phụ Nhạc chân nhân chân truyền, để cho Thiên Dao Ổ run sợ trong lòng « Phụ Nhạc Kinh » lần nữa xuất thế, để cho Tây Môn Phong ăn ngủ không yên.

Chính vì vậy, cho nên mới có Thanh Liên đỉnh đỉnh núi xuất thủ trấn áp Tô Khải một màn.

Dù là hôm nay bỏ ra vô cùng giá thật lớn, Tây Môn Phong cũng phải chấm dứt hậu hoạn, quyết không thể để cho Tô Khải này uy hiếp lớn lên.

Nguyên khí bàn tay không lồ, lấy thế nhanh như chớp không kịp bật tai, ầm ầm hạ xuống.

Tô Khải trong con mắt, trong nháy mắt bị che trời bàn tay không lồ tràn đầy, ở nguy cơ sinh tử trước mặt, sâu trong thân thể tiềm lực trong nháy mắt toàn bộ bị kích thích ra.

"Sáu trâu lực!"

"Băng tự quyết!"

"Phụ Nhạc hư ảnh!"

"Chân Long Linh Giáp!"

Linh quang ở Tô Khải trên người điên cuồng lóe lên, chân nguyên trong cơ thể, phảng phất không cần tiền một loại Bạo Thể mà ra, mơ hồ tạo thành một

cái nguyên khí gió bão.

Ngưu Ma hư ảnh, cục gạch Trọng Kiếm, Phụ Nhạc hư ảnh, cơ hồ ở một cái hô hấp bên trong, trong nháy mắt xuất hiện ở Tô Khải trước người, ngăn cản Tây Môn Phong này tình thế bất buộc một chương.

Oanh một tiếng!

Một tiếng điếc tai như óc tiếng nổ vang lên, phảng phất Thiên Lô nổ vang.

Tây Môn Phong cuối cùng là Nguyên Anh tu sĩ, dù là chẳng qua là một đạo Nguyên Anh hóa thân, cũng không phải Tô Khải có thể ngăn cản.

Đủ để ngạo thị bạn cùng lứa tuổi chiêu số, ở Tây Môn Phong vị này Nguyên Anh tu sĩ trước mặt, không có chút nào sức chống cự, dễ như bỡn một loại bị phá hủy, nguyên khí bàn tay không hề nặng nề đè ở Tô Khải trên người.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Thanh Liên đỉnh đỉnh trên đỉnh, Tô Khải vốn là đứng địa phương, miễn cưỡng bị in dấu lên một cái dáng vóc to đầu bàn tay, năm ngón tay vân tay có thể thấy rõ ràng.

"Tây Môn Phong, ngươi dám!"

Cầm lên một tiếng từ trên chín tầng trời truyền tới, một tiếng này quát chói tai bên trong, tràn đầy nồng nặc tức giận cùng oán khí.

Lời còn chưa dứt xuống, Từ Sắc linh quang tại trong hư không chớp động, một đạo Từ Sắc thân ảnh tuyệt mỹ, đột ngột xuất hiện ở Thanh Liên đỉnh đỉnh núi. Cái này thân ảnh màu tím như thế nào xuất hiện, cho dù là Lâm chương môn bức này sai Anh tu sĩ, cũng không có thấy rõ ràng.

Người này, bất ngờ chính là Tô Khải sư phụ, Từ Tuyên Tiên Tử.

Từ Tuyên Tiên Tử tràn đầy nổi nóng, nàng mặc dù biết Tô Khải giết Tây Môn lập nhân, nhưng là thế nào cũng không nghĩ tới, Tây Môn Phong lại thực có can đảm bất cứ giá nào, ở Thanh Liên trên đỉnh núi đối với (đứng) Tô Khải động thủ.

"Từ Tuyên Tiên Tử, bình tĩnh chút nóng..."

Tây Môn Phong lời còn chưa thốt ra miệng, liền bị Từ Tuyên Tiên Tử đầy mắt tức giận nói chiếm đoạt.

"Tây Môn Phong, hôm nay ngươi nên vì đồ nhi ta chôn theo!"

Từ Sắc linh quang chợt lóe, Từ Tuyên Tiên Tử Ngọc Thạch điêu khắc thành Thiên Thiên mảnh nhỏ tay, đột ngột xuất hiện ở Tây Môn Phong trước người, một chương vỗ ra.

Này nhẹ nhõm một chương, nhìn như không có chút nào uy lực, nhưng là chỉ có thuộc về trong nước xoáy Tây Môn Phong, mới có thể cảm nhận được một chương này bên trong hàm chứa kinh khủng bức nào lực lượng.

Tây Môn Phong liền vội vàng chợt lui, nhưng là ở gần đỡ Từ Tuyên Tiên Tử trước mặt, hắn có thể nào có thể đủ tất cả thân trở ra.

Một chương hạ xuống, Tây Môn Phong cánh tay phải trong nháy mắt bị dao động thành hư vô, phảng phất chính là trời sinh người cụt một tay.

"Từ Tuyên, ta không phải là giết ngươi một đệ tử, ngươi nổi điên làm gì?"

"Chẳng lẽ đệ tử này, chẳng lẽ là ngươi Tiểu Tinh Lang hay sao?"

Từ Tuyên Tiên Tử nghe được Tiểu Tinh Lang ba chữ kia, trong mắt lóe lên vẻ ngưng ngưng cùng nổi nóng.

"Tây Môn Phong, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết!"

Cảm nhận được Từ Tuyên Tiên Tử trên người kia dường như muốn đem hắn ăn tươi nuốt sống một loại sát ý, Tây Môn Phong run sợ trong lòng.

Nếu là bản thể ở chỗ này, hắn tự nhiên không sợ, nhưng là hắn chẳng qua là một cụ hóa thân, như thế nào Từ Tuyên Tiên Tử đối thủ. Dựa theo Từ Tuyên Tiên Tử mới vừa rồi kia tàn bạo xuất thủ, chính mình sợ rằng ngay cả ba chiêu cũng ngăn cản không.

"Từ Tuyên, ngươi thật chẳng lẽ muốn giết ta?"

"Chẳng lẽ ngươi không sợ làm cho hai tông đại chiến!"

Từ Tuyên Tiên Từ trong mũi lạnh rên một tiếng.

"Hai tông đại chiến thì như thế nào? Các người Thiên Dao Ở ở môn phái nhỏ trước mặt xưng Vương xưng Bá, bá đạo quán, chẳng lẽ thật cho là chúng ta Thanh Liên Kiếm Tông sẽ sợ các người?"

Từ Tuyên Tiên Từ giọng lạnh giá, trong ánh mắt sát ý, không chút nào bởi vì Tây Môn Phong uy hiếp tiêu tán.

Ngọc thủ lần nữa huơ ra một chưởng, hư không phảng phất bề tan tành một dạng linh khí cuồng bạo dừng động, trước mắt mọi người tầm mắt một trận vận vận. Chờ đến tầm mắt lần nữa sáng suốt lúc, mọi người phát hiện Tây Môn Phong nửa người dưới, đã biến mất.

Tây Môn Phong lúc này sắc mặt tái nhợt, trên người khí tức yếu ớt tới cực điểm, thậm chí ngay cả một tên phổ thông Kết Đan tu sĩ cũng có thể muốn tính mạng hắn.

"Từ Tuyên Tiên Từ, ta nguyện ý bồi thường!"

"Xuất ra bốn khối Kỳ Thạch coi như bồi thường!"

Vì có thể đủ giữ được này một cụ hóa thân, Tây Môn Phong cũng không đoái hoài tới mặt mũi, trực tiếp đuổi bốn khối Kỳ Thạch coi như điều kiện. Dù là Tây Môn Phong trong lòng biết rõ Từ Tuyên Tiên Từ hận chính mình tận xương, hơn phân nửa sẽ không tiếp nhận chính mình điều kiện, nhưng là Tây Môn Phong như cũ lựa chọn thử.

Này bốn khối Kỳ Thạch, hơn nữa trước Nhâm Thủy Kỳ Thạch, là là dùng để để cho Tô Khải mắc câu mồi nhử. Một hơi thở xuất ra năm khối Kỳ Thạch, cho dù là Tây Môn Phong như vậy Nguyên Anh tu sĩ đều là đem hết toàn lực.

Bây giờ Tô Khải đã chết, coi như đem bốn khối Kỳ Thạch đưa cho Thanh Liên Kiếm Tông thì như thế nào?

Nhiều nhất cảm đi cho Tô Khải chôn theo mà thôi!

"Ý nghĩ ngu ngốc!"

Từ Tuyên Tiên Từ ánh mắt Băng Hàn, sát ý đậm đà, Uyển Như cuối mùa thu thời tiết bên trong sương mù dày đặc, biến hóa cũng biến hóa không mở.

Ngay tại Từ Tuyên Tiên Từ dự định xuất thủ lần nữa lúc, một cái thanh âm gắng gượng để cho Từ Tuyên Tiên Từ dừng lại xuất thủ.

"Sư phụ, mau trả lời ứng hắn, bốn khối Kỳ Thạch không cần thì phí!"

"Về phần điều này lão cầu tánh mạng, hôm nay liền tha hắn một lần!"

Tô Khải thanh âm, đột ngột đọng tới, làm cho tất cả mọi người nhất thời cả kinh.

Tô Khải... Lại còn còn sống.

Càng để cho người mở rộng tầm mắt là, dù là Tô Khải có thể lúc trước kinh khủng kia một chưởng bên trong sống sót, kia chắc cũng là người bị thương nặng, sinh mệnh đe dọa.

Nhưng là Tô Khải nói ra như vậy trung khí mười phần lời nói, kia có một chút người bị thương nặng bộ dáng.

Tô Khải từ đầu bàn tay bên trong bỏ ra ngoài, thân hình chật vật, nhưng là trên người lại hoàn hảo không chút tổn hại, chẳng qua là Chân Long Linh Giáp linh quang âm đạm, không có nửa năm Tề Luyện tu bổ, sợ là không có cách nào đang sử dụng.

"Khải nhi, ngươi..."

Khi nhìn đến Tô Khải trong nháy mắt, lấy Từ Tuyên Tiên Từ nhãn lực, Tự Nhiên nhìn ra Tô Khải trên người bất đồng.

"Sư phụ, hôm nay còn nhiều hơn thua thiệt điều này lão cầu xuất thủ, nếu không đệ tử này Luyện Khí Kỳ bình cảnh, không biết lúc nào mới có thể đột phá đây!"

Vừa nói, Tô Khải cũng sẽ không lại che che giấu giấu, đem khí tức không giữ lại chút nào thả ra ngoài.

Luyện khí sơ kỳ!

Chương 77: Lột sạch treo ngược lên đánh

Luyện khí sơ kỳ!

Tô Khải vốn là bị vấy ở bình cảnh bên trong nhiều ngày, ngày đó đi mười tám Mộc Nhân tháp lịch luyện, cũng là vì đột phá bình cảnh. Chẳng qua là sau đó phát sinh một đay chuyện, để cho Tô Khải chưa thành công.

Ngay mới vừa rồi, Tô Khải đối mặt với Tây Môn Phong kinh khủng kia áp lực, ở sống còn đang lúc, rốt cuộc đột phá khốn nhiều hần nhiều ngày bình tĩnh, nhất cử bước vào Luyện Khí Kỳ.

Đương nhiên Tô Khải có thể ở Tây Môn Phong một chừng kia bên dưới còn sống, nhờ có Chân Long Linh Giáp bảo vệ. Vốn là linh quang lóe lên Chân Long Linh Giáp, lúc này linh quang âm đạm, không có nửa năm Tế Luyện tu bổ, lại cũng phát huy không bất cứ tác dụng gì.

"Còn sống là tốt rồi!"

"Còn sống là tốt rồi!"

Từ Tuyên Tiên Từ trong mắt dâng lên một tầng hơi nước, vừa mới thấy Tô Khải bị Tây Môn Phong một chừng trấn áp trong nháy mắt, nàng cảm giác mình tim giống như là bị chém thành hai khúc, không nói ra thống khổ.

Tây Môn Phong thấy Tô Khải không phải là nhưng cũng còn tốt bụng bụng còn sống, hơn nữa tu vi còn có điều đột phá, sắc mặt âm trầm vô cùng, giống như ăn con ruồi như thế khó coi.

Hôm nay hần coi như là mang đá lên đập chân mình, chẳng những không có muốn Tô Khải tánh mạng, hơn nữa còn làm cho mình lồm sồm sâu trong tuyệt cảnh.

"Hoạn nhân, nói tốt bồi thường đây? Ngươi còn không mau mau đem Kỳ Thạch lấy ra!"

Tô Khải hướng về phía Tây Môn Phong nghiêm ngặt quát một tiếng, không chút nào đối với (đúng) tiền bối tôn trọng.

Bắt đầu từ hôm nay, Tô Khải cùng Tây Môn thế gia giữa thù oán tính là không chết không nghỉ, hần cũng sẽ không cho Tây Môn Phong lưu bất kỳ mặt mũi gì.

Tây Môn Phong nghe được Tô Khải kêu hần Hoạn nhân, miệng lưỡi điên cuồng co quắp, trong hai mắt khói mù, hận không được đem Tô Khải chém thành muôn mảnh. Nhưng là Tô Khải bên người Từ Tuyên Tiên Từ, Khí Cơ thời khắc tập trung vào Tây Môn Phong, để cho hần không dám nhúc nhích chút nào.

Toàn bộ Thanh Châu Tu Tiên Giới đều biết bọn họ Tây Môn gia tu luyện công pháp cố gắng hết sức bá đạo, tu luyện tới chỗ cao thâm, bị hư hỏng nam tử long căn, mất năng lực sinh sản.

Nhưng là này đau xót điểm, nhiếp vụ Tây Môn Phong Nguyên Anh tu sĩ uy nghiêm, ai cũng không dám ngay trước Tây Môn Phong mặt nhắc lên. Hết lần này tới lần khác hôm nay bị Tô Khải đâm thủng, hơn nữa còn là ở nhiều người như vậy trước mặt, không chút lưu tình đâm thủng, để cho hần cảm tức không thôi.

Đặc biệt là bên tai truyền tới Thanh Liên Kiếm Tông Nội Môn Đệ Tử tiếng cười đùa, càng làm cho hần tức điên.

"Hoạn nhân, còn không mau đem Kỳ Thạch lấy ra!"

Tô Khải không khách khí chút nào nói.

Đối với Kỳ Thạch, hần chính là thêm nhỏ dãi, Tây Môn Phong tự mình đưa tới cửa bảo vật, nếu là mình không cười nhận, lúc đó bị thiên lôi đánh.

"Hừ —— "

"Tô Khải, ngươi chính là như vậy cùng tiền bối nói chuyện?"

Tô Khải khoe miệng cười khẩy.

"Tiền bối?"

"Hoạn nhân, ngươi nếu là còn dám mạnh miệng, ta có là biện pháp chinh ngươi!"

Nghe được Tô Khải nói hẳn có là biện pháp chính mình, Tây Môn Phong ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, trên mặt tràn đầy khinh thường.

Hắn Tây Môn Phong ngang dọc Thanh Châu hơn ngàn Niên, sẽ còn sợ một tên tiểu bối uy hiếp?

Thật là ngây thơ!

Chẳng lẽ Tô Khải cho là có Tử Tuyền Tiên Tử cho hắn chỗ dựa, hắn liền có thể tùy ý làm nhục chính mình?

Đại không phải là hy sinh một cụ hóa thân a!

Thấy Tây Môn Phong đối với chính mình uy hiếp lơ đãng, Tô Khải khóe miệng cười gằn.

"Xem ra ngươi này chết Hoạn nhân là coi thường ta Tô Khải thủ đoạn rồi! Chờ ta lấy hết quần áo ngươi, đem ngươi treo ở Thanh Liên Kiếm Tông cửa, cung toàn bộ Thanh Châu tu sĩ chiêm ngưỡng Nguyên Anh tiền bối phong thái, không biết Hoạn nhân ngươi còn dám hay không mạnh mẽ!"

Tô Khải vừa dứt lời, Tây Môn Phong sắc mặt nhất thời xanh.

Hy sinh một cụ hóa thân, hắn không quan tâm!

Nhưng mình nếu như bị lấy hết cung toàn bộ Thanh Châu tu sĩ chiêm ngưỡng, chuyện này... Chuyện này... Đơn giản là vô cùng nhục nhã.

Tây Môn Phong trên trán gân xanh không ngừng nhảy lên, người này... Quá ác độc!

Kế sách này ác độc ngay cả Tây Môn Phong vị này lão tiền bối, đều không khỏi đánh rùng mình một cái.

Nếu là thật dễ cho Tô Khải được như ý, chính mình há chẳng phải là...

Mình bị lấy hết treo ngược lên đánh, hậu quả này Tây Môn Phong cũng không dám tưởng tượng.

"Hừ —— hôm nay xem ở Tử Tuyền Tiên Tử mặt mũi, ta liền không cùng người so đo!"

Trong lòng mặc dù chịu thua, nhưng là Tây Môn Phong trong miệng nhưng là không có chút nào chịu thua thiệt, vung tay phải lên đem bốn miếng Kỳ Thạch giao cho Tô Khải.

Này bốn miếng Kỳ Thạch cộng thêm trước Nhâm Thủy Kỳ Thạch, tổng cộng năm khối Kỳ Thạch, nhất định có thể làm cho Tô Khải Phụ Nhạc Kinh tiến hơn một bước, nghĩ đến mình làm tư địch sự tình, Tây Môn Phong liền buồn rầu phát điên.

"Bây giờ, có thể dễ cho lão phu đi thôi!"

Tây Môn Phong mặt âm trầm nói, ngưng mắt nhìn Tử Tuyền Tiên Tử.

Tử Tuyền Tiên Tử liếc mắt nhìn Tô Khải, hôm nay chủ yếu là là cho Tô Khải hả giận, Tô Khải khí ra, nàng mới có thể thu tay lại.

"Hoạn nhân ngươi Tự Nhiên có thể đi, nhưng là chim người không thể đi!"

Tô Khải chỉ chỉ bị Thiên Sơn Phong đệ tử bao bọc vây quanh Tây Môn Liễu Nhân, ngoắc ngoắc ngón tay, lập tức Thiên Sơn Phong đệ tử liền đem Tây Môn Liễu Nhân trói tới.

"Ngươi có ý gì?"

Tây Môn Phong nhất thời giận tím mặt.

Tô Khải lười biếng vừa nói.

"Không có ý gì!"

"Chính là thấy được các ngươi Tây Môn thế gia người thừa kế không quá hợp cách, ta đến giúp ngươi lần nữa chọn một lần!"

Vừa dứt lời, Tô Khải trên mặt lười biếng thần sắc, nhất thời biến mất hết sạch, cướp lấy chính là quả quyết sát phạt, sát khí ngang dọc.

Đám ra một quyền, nhanh như thiểm điện!

Oanh một tiếng!

Ở Tô Khải Cương Mãnh Quyền Kính bên dưới, Tây Môn Liễu Nhân trong nháy mắt bị Tô Khải đánh thành thành ngất ngất mê.

Lão chính mình không đánh lại, vậy thì từ nhỏ nơi nào thu chút lợi tức.

"Người..."

Răng rắc rắc rắc!

Răng tiếng vỡ vụn thanh âm, từ Tây Môn Phong trong miệng truyền tới, chảy ra một vết vết máu.

Hai vị người thừa kế!

Hai vị người thừa kế tất cả đều hao tổn ở Tô Khải trong tay!

Bọn họ Tây Môn thế gia vốn là nhân số không thịnh vượng, xuất sắc nhất hai vị Thiên Kiều toàn bộ hao tổn ở Tô Khải trong tay.

Thù này...

Thù này...

Tây Môn Phong chứng trần khí ngực thang nhất khởi nhất phục, nhưng là lẳng là không dám thả ra nửa câu lời độc ác tới.

"Hôm nay, coi là lão phu tài!"

Vừa nói, Tây Môn Phong vung tay lên, mang theo còn dư lại một hơi thở Diệp Phong, ào ạt rời đi Thanh Liên Kiếm Tông.

Cho đến Tây Môn Phong tung tích, hoàn toàn biến mất ở Thần Niệm bên trong sau, Từ Tuyên Tiên Tử mới Nam Nam nói.

"Khải nhi, người thật muốn thả Tây Môn Phong một mạng?"

Tô Khải nhếch mép nói.

"Sư phụ, Thiên Dao Ổ Ổ Chủ cuối cùng là Thanh Châu đệ nhất nhân, nếu là thật lưu lại Tây Môn Phong một cụ hóa thân, Thiên Dao Ổ tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ. Bây giờ cùng Thiên Dao Ổ hoàn toàn vạch mặt, thật là bất trí!"

"Lại nói, chém chết một cụ hóa thân đối với Tây Môn Phong mà nói, tổn thất cũng không lớn, đại không tiêu hao bảo vật lại luyện chế một cụ a."

Nghe Tô Khải một phen nhận xét, Từ Tuyên Tiên Tử khẽ vuốt cằm.

"Vậy người cho là khi nào có thể hoàn toàn vạch mặt?"

"Hắc hắc! Thiên Dao Ổ vị kia mạnh hơn nữa, cuối cùng cũng là Nguyên Anh tu sĩ, Thọ Nguyên còn dư lại không nhiều, chờ đến vị kia Tọa Hóa vạch mặt cũng không muộn!"

"Huống chi, chờ đến Thiên Dao Ổ vị kia Tọa Hóa, ta không sai biệt lắm cũng có thể tu luyện tới Nguyên Anh Kỳ. Đến lúc đó ta muốn tự mình động thủ, đem Tây Môn Phong điều này lão câu lấy hết treo ngược lên đánh!"

Tô Khải là rất cẩn thận mắt, mỗi thù hôm nay đi, tất nhiên phải báo, hơn nữa muốn đích thân báo lại.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Cho Tử Tuyên Tiên Tử nhìn « Thần Điều Hiệp Lữ »

Khai sơn thu học trò kết thúc.

Mặc dù việc trải qua rất nhiều ly kỳ khúc chiết, buồn triền miên câu chuyện tình yêu, Tô Khải cuối cùng là cuối cùng người đại thắng, thu một nhóm lớn mã tử... Không đúng, là đệ tử, hơn nữa còn từ Tây Môn Phong nơi nào bắt chẹt một số lớn tài nguyên.

Thiên Sơn đình.

Vốn là nhân khí lạnh tanh, chỉ có Tô Khải một người Thiên Sơn đình, hôm nay rốt cuộc nhiều một phần nhân khí, 20 danh Nội Môn Đệ Tử cung cung

Kính kính đứng ở Tô Khai trước mặt, chờ Tô Khai giáo huấn.

"Bắt đầu từ hôm nay, các ngươi chính là Thiên Sơn Phong đệ tử."

"Ta vẫn là câu nói kia —— đi theo Tiểu Sư Thúc, có thịt ăn!"

Đi theo Tiểu Sư Thúc, có thịt ăn!

Triệu Dương trong hai mắt tràn đầy hưng phấn thần sắc, đối với Tô Khai khác, hẳn là ngốc nghếch đồng ý.

Ở Tiểu Sư Thúc dưới sự chỉ điểm, hẳn rút cuộc bắt lại trong lòng nữ thần Chung sư muội, mấy ngày nay xuân phong đắc ý, tiêu sái khoái hoạt.

Chỉ cần là Tiểu Sư Thúc nói, vậy khẳng định là đúng !

Tô Khai hướng về phía Sở Thiên Dương ngoắc ngoắc tay.

"Sở Thiên Dương, sư phụ để cho ta thay thế nàng thu ngươi làm đồ đệ, bắt đầu từ hôm nay, ngươi chính là của ta khai sơn đại đệ tử!"

Sở Thiên Dương nhìn Tô Khai bộ kia dương dương đắc ý mặt nhon, tâm lý giống như là ăn ruồi nặng như thế khó chịu.

Chính mình lại luân lạc tới trở thành Tô Khai đệ tử!

Sở Thiên Dương trong lòng buồn bực thiếu chút nữa nổi điên.

"Còn không mau mau tới bái kiến sư tôn!"

Tô Khai ngồi ở chủ vị trên, chờ Sở Thiên Dương bái kiến.

Sở Thiên Dương kiên trì đến cùng, tiến lên một bước, không biết dùng bao lớn dũng khí, không biết ôm bọc nào ủy khuất tâm tình, khó khăn phun ra một câu.

"Đệ tử bái kiến... Sư... Phụ..."

Thấy Sở Thiên Dương bái sư, trong đám người Sở hề hề đã sớm không kịp chờ đợi, không chớp mắt nhìn chăm chăm Tô Khai, long lanh nước mắt to thật giống như đang nói.

Tại sao còn không đến phiên của ta?

Ta cũng phải bái sư!

"Sở hề hề..."

Tô Khai lời còn chưa dứt xuống, Sở hề hề liền lập tức nhảy đến Tô Khai trước mặt, ánh mắt nóng bỏng đất nhìn chăm chăm Tô Khai.

"Tiểu Sư Thúc, ta cũng biết ngươi là nhất ngôn cửu đỉnh người!"

Sở hề hề con mắt hoàn thành Nguyệt Nha Nhi, nếu không phải Tô Khai đáp ứng sẽ thu nàng làm đồ đệ, nàng tại sao sẽ ở trên lôi đài hướng Sở Thiên Dương nhận thua?

"Khục khục —— "

Tô Khai Thanh Thanh cổ họng, nhìn Sở hề hề tiểu ma nữ này, không khỏi trở nên đau đầu.

Cô gái nhỏ này lấy Hậu Thiên trời đãi ở Thiên Sơn trong ngọn núi, xem ra chính mình có đại phiền toái.

"Sở hề hề, ngươi là Nhị Sư Tỷ, sau này không cho phép ở câu thả tháo tháo!"

Đối với Tô Khai dạy bảo, Sở hề hề bịt tai không nghe, lông suy nghĩ nghĩ cũng là một ít không nên tưởng niệm đầu.

"Ô —— rút cuộc bắt đầu thầy trò yêu!"

Sở hề hề lời nói, trong nháy mắt để cho Tô Khai trên đầu bốc lên khí ba cái khói đen, không muốn cùng Sở hề hề tiếp tục dây dưa tiếp.

"Tiêu Đái, ngươi qua đây!"

Tiêu Đái hít sâu một hơi, tận lực giữ vững bình tĩnh cho mình, nhưng là trên mép nụ cười cùng hưng phấn, nhưng là vô luận như thế nào cũng không che giấu được.

"Tiêu Đái gặp qua Tô Các Chủ!"

"Đáng yêu ngốc!"

Tô Khải gõ gõ Tiêu Đái đầu.

Khó trách Tiêu Đái sẽ bị thanh liên cư bên trong Nhưỡng Tử Sư xưng là tiểu ngốc tử, thật là đủ đáng yêu ngu xuẩn.

"Còn không mau kêu sư phụ!"

Tiêu Đái đầu tiên là hơi sững sờ, sau đó ở những đệ tử khác hâm mộ ghen tị trong ánh mắt, phục hồi tinh thần lại, vội vàng hướng Tô Khải xá một cái.

"Đệ tử gặp qua sư phụ!"

"Rất tốt, sau này ngươi chính là ta Tam Đệ Tử!"

"Về phần những người khác..."

Vừa nói Tô Khải ánh mắt quét qua còn sót lại mọi người, thấy trong mắt mọi người kia nóng bỏng khát vọng, phảng phất Tô Khải là mỹ nữ tuyệt thế.

"Tới cho các ngươi, hết thấy là Thiên Sơn đỉnh đệ tử thân truyền!"

Triệu Dương Hàn Băng đám người nghe được chính mình chính là đệ tử thân truyền, sắc mặt hơi có chút cô đơn.

Bất quá mặc dù không có bái nhập Tô Khải môn hạ,

Nhưng là có thể thành làm đệ tử thân truyền, cũng coi là không tệ bởi thường.

"Các ngươi sau này tu luyện, liền do Ngô sư huynh chỉ điểm!"

Tô Khải phân phó một câu, lưu lại Triệu Dương Hàn Băng đám người mặt đầy nghi hoặc.

Ngô sư huynh, hần là ai?

Thiên Sơn đỉnh chỉ có Tô Khải quang can tư lệnh một người, đây là toàn bộ Thanh Liên Kiếm Tông đều biết được sự tình, Thiên Sơn đỉnh khi nào trả có những tu sĩ khác.

"Ngô sư huynh, còn không mau một chút tới gặp một chút Thiên Sơn đỉnh tương lai!"

Dứt lời, một bóng người màu đen, từ trong bóng ma đi ra.

Ngô Đạo Khôn mặc đầu bông màu đen, đưa hần cầm kiếm con rối thân thể cho che giấu, nhưng là lộ ra ở bên ngoài gương mặt cùng hai tay, nhưng là vô luận như thế nào cũng không che giấu được.

"Chuyện này..."

"Chuyện này..."

Thấy Tô Khải trong miệng Ngô sư huynh, tất cả mọi người cũng trợn mắt hốc mồm, trong lúc nhất thời lại còn nói không ra một câu.

Ngô sư huynh... Lại là Mộc Đầu Nhân.

Hơn nữa này Mộc Đầu Nhân, Triệu Dương Hàn Băng bọn họ ở không thể quen thuộc hơn, không phải là mười tám Mộc Nhân trong tháp cầm kiếm con rối mà!

"Khục khục —— các ngươi Mạc còn coi khinh hơn Ngô sư huynh, hần chính là hàng thật giá thật Kết Đan tu sĩ!"

Vừa nói Tô Khải đem Ngô sư huynh thân phận giới thiệu cho mọi người, nghe Ngô Đạo Khôn lai lịch, Triệu Dương Hàn Băng đám người rồi rít ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Không nghĩ tới ngàn trong ngọn núi lại còn ẩn tàng như vậy Lão Quái Vật!

Triệu Dương Hàn Băng đám người ánh mắt, từ vốn là nghi hoặc không hiểu, nhất thời biến thành nóng bỏng.

Ngô Đạo Khôn thực lực có lẽ không kịp tông môn ba vị lão tổ, nhưng là 3000 năm lịch duyệt, dù là thoáng chỉ điểm bọn họ may mắn, cũng đủ bọn họ hưởng thụ.

"Cuối cùng, ta còn muốn tuyên bố một chuyện!"

Tô Khải đứng lên nói với mọi người.

"Thiên Sơn đình căn cứ thả ít mà tốt nguyên tắc, vô luận là bây giờ còn là tương lai, cũng sẽ đi tình anh đường đi, đệ tử không tại nhiều mà ở tình."

"Vì vậy, của ta ở chỗ này tuyên bố, các ngươi hàng năm đã tu luyện tài nguyên, sẽ là còn lại tám Phong đệ tử thập bội!"

Thập bội!

Triệu Dương Hàn Băng đám người nhất thời bị đột nhiên xuất hiện này nhân bánh đập chóng mặt.

Thanh Liên Kiếm Tông mặc dù gia đại nghiệp đại, nhưng là không ngăn được đệ tử đông đảo, vì vậy mỗi người đệ tử chia đều đến tài nguyên, phi thường có hạn. Nội Môn Đệ Tử hàng năm mười ngàn linh thạch tài nguyên, đệ tử thân truyền hai chục ngàn linh thạch tài nguyên, nếu là muốn lấy được nhiều tài nguyên hơn, kia liền phải dựa vào chính mình đi ra sức thực hiện.

Tô Khải một hơi thở đem đài ngộ tăng lên thập bội, dựa theo còn lại tám đình đệ tử thân truyền hai chục ngàn linh thạch tài nguyên tính toán, đây chẳng phải là bọn họ hàng năm gặp nhau có... Hai trăm ngàn linh thạch tài nguyên.

Ngô Đạo Khôn nghe Tô Khải đã tâm bưng bưng kế hoạch, lập tức liền đứng ra phản đối, mặt đầy vội vã.

"Tô sư đệ, ngươi có hay không tính qua, ngươi làm như vậy Thiên Sơn đình chịu đựng không!"

"Mặc dù trước mắt Thiên Sơn đình chỉ có 20 tên đệ tử, nhưng là mỗi người hàng năm hai trăm ngàn linh thạch, một năm chính là bốn triệu linh thạch tiêu hao. Ngươi từ Tây Môn Liễu Nhân nơi đó thắng được hai triệu linh thạch, cũng chỉ có thể chống đỡ trăm năm, đến tiếp sau này tài nguyên nên làm cái gì?"

Tô Khải trong lòng có dự tính, trấn an Ngô Đạo Khôn.

"Ngô sư huynh, linh thạch tài nguyên chuyện, hết thầy ôm ở trên người của ta!"

Ngô Đạo Khôn thấy Tô Khải như thế lời thề son sắt bảo đảm nói, trong lúc nhất thời không nghĩ ra Tô Khải phải thế nào trong vòng một năm kiếm được hai triệu linh thạch.

Trong mọi người, cũng chỉ có Tiêu Đái trong lòng có suy đoán.

Sư phụ sợ là phải đem chú ý đánh tới thanh liên cư trên người!

Quyết định tốt Thiên Sơn đình đem tới phương hướng phát triển sau khi, Tô Khải hữu đường lên vung tay chưởng quỹ, cụ thể chỉ điểm đệ tử nhiệm vụ, Tô Khải liền phi thường không biết xấu hổ giao cho Ngô Đạo Khôn.

Mọi người rời đi sau khi, chỉ có Sở hề hề lưu lại.

"Sư phụ, ta chơi đùa sư đồ yêu!"

"Khục khục —— "

"Hề hề ngoan ngoan, không nên hồ nháo!"

"Thầy trò yêu không dễ chơi!"

"Ta lại muốn chơi!"

Sở hề hề quyết môi đỏ mọng nói.

"Không được chơi đùa!"

"Loli liền phải ngoan ngoan, không có nhân quyền, chỉ có quyền sở hữu!"

Sở hề hề mũi quỳnh mặt nhăn hai cái, rất là bất mãn, ở trên ngực khoa tay múa chân hai cái.

"Ta cũng biết ngươi chê của ta tiểu, không có Tử Tuyền Tiên Tử đại!"

Sở hề hề kia nghiêm trang ra dấu bộ ngực mình, còn đi cùng Tử Tuyền Tiên Tử tương đối, thiếu chút nữa để cho Tô Khải đem trong miệng linh trà phun ra ngoài.

Nhưng là Sở hề hề câu nói tiếp theo, thiếu chút nữa để cho Tô Khải cấp khiêu nhấc chân tới.

"Ta cũng biết ngươi thích Tử Tuyền Tiên Tử, cho nên mới không thích hề hề!"

"Hề hề, người này không thể nói lung tung được!"

Tô Khải nghiêm mặt.

"Cắt! Đàn ông các người ý đồ kia ta sẽ không hiểu?"

"Tử Tuyền Tiên Tử lớn như vậy mỹ nhân người sẽ không thích?"

"Sư phụ, người khẳng định thích Tử Tuyền Tiên Tử, bằng không viết như thế nào cho ra cô cô cùng Quả nhi như vậy buồn triền miên tiểu thuyết tình cảm... Ồ... Người và Tử Tuyền Tiên Tử khẳng định liên là tiểu thuyết nguyên hình..."

Sờ hề hề lời nói, nhất thời để cho Tô Khải hóa đá.

Kim Lão Tiên Sinh, người nhanh điếm chuyển kiếp tới.

Nội này, ta không vác!

"Hừ hừ —— sư phụ người nếu là không đồng ý, của ta bây giờ sẽ để cho Tử Tuyền Tiên Tử nhìn một chút người viết « Thần Điều Hiệp Lữ »!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Thân, ngài nhanh đưa đến!

Hôm sau, Thiên Sơn phong chủ điện.

Rộng rãi trong chủ điện, lựa thừa mà chỉ ngồi hai người —— Tô Khải cùng Lâm chương môn.

"Tiểu sư đệ, người bây giờ đã bước vào luyện khí, là thời điểm lựa chọn Chủ Tu công pháp!"

Lâm chương môn nói với Tô Khải.

Tô Khải gật đầu một cái, mặt đầy nghiêm nghị.

"Là thời điểm lựa chọn Chủ Tu công pháp!"

Chủ Tu công pháp, quan hệ đến tương lai tu luyện con đường tu luyện, một khi định đoạt, đơn giản không thể sửa đổi. Vì vậy lựa chọn Chủ Tu công pháp lúc, yêu cầu thật chi hữu thật, vạn nhất chọn không thích hợp công pháp, biến thành Tây Môn Phong như vậy hoạn nhân Tô Khải coi như lỗ lớn.

« Phụ Nhạc Kinh » tuy mạnh, nhưng cuối cùng chẳng qua là một môn Luyện Thể Chi Pháp, không cách nào coi như căn bản đại đạo.

Vì vậy, Tô Khải ở « Phụ Nhạc Kinh » ngoài, còn cần lựa chọn một môn công pháp làm vi chủ tu công pháp.

Lâm chương môn gật đầu nói.

"Bản Tông công pháp chí cao « Thanh Liên Kiếm Điển » chính là cấp độ thần thoại tuyệt học, nếu là tiểu sư đệ người muốn tu luyện, Tự Nhiên không vấn đề chút nào, « Thanh Liên Kiếm Điển » sư huynh cũng mang đến."

"Nếu là tiểu sư đệ muốn đi Trọng Kiếm chi đạo, trong tông môn cũng không có xuất sắc công pháp. Bất quá sư huynh lúc còn trẻ đã từng có thật sự kỳ ngộ, lấy được một môn Thiên Giai trung phẩm công pháp, nếu là tiểu sư đệ người thật muốn đi Trọng Kiếm chi đạo, sư huynh cũng sẽ không keo kiệt."

Lâm chương môn mấy câu nói, để cho Tô Khải yên lặng.

Với hấn mà nói, đi Trọng Kiếm chi đạo cùng Pháp Kiếm chi đạo, cũng có lợi có hại.

Cách đi kiếm chi đạo Tự Nhiên dễ dàng nhất, tu luyện « Thanh Liên Kiếm Điển » liền có thể, bên trong tông môn có quá nhiều Pháp Kiếm bí tịch. Nhưng là tu luyện Pháp Kiếm, nhưng không cách nào đem « Phụ Nhạc Kinh » nhục thân thực lực hoàn toàn phát huy được.

Mà lúc trước Phụ Nhạc chân nhân lựa chọn chính là... Không luyện kiếm.

Không sai, Thanh Liên Kiếm Tông trong lịch sử xếp hạng thứ ba cường giả, cũng sẽ không dùng kiếm. Phụ Nhạc chân nhân dùng là quả đấm, chính là kia một đôi thiết quyền, xông ra Thanh Châu đệ nhất nhân danh tiếng.

"Chưởng môn sư huynh, người có đề nghị gì?"

Tô Khải hỏi.

Lâm chương môn trăm ngâm một hồi nói.

"Lấy sư huynh xem ra, sư đệ người chính là cách đi kiếm chi đạo tương đối vững chắc, đem tới Nguyên Anh có hy vọng!"

Ngay tại Tô Khải suy nghĩ như thế nào lựa chọn lúc, Sở Thiên Dương chính nhất mặt ngưng trọng chấp hành hấn Đại Kế.

Thiên Sơn đỉnh, Cửu Dương hội tụ chi địa.

Cửu Dương hội tụ chi địa, chính là Thiên Sơn đỉnh một nơi tu luyện Bảo Địa, trước bởi vì Thiên Sơn đỉnh vô chủ, hoang phế nhiều năm. Bây giờ Thiên Sơn đỉnh lần nữa khai sơn thu học trò, bực này tu luyện Bảo Địa Tự Nhiên lần nữa tu sửa một phen, đối với (đúng) Thiên Sơn Phong đệ tử khai phóng.

Sở Thiên Dương nhìn trước mặt Thanh Ngọc môn, trong hai mắt tràn đầy nóng bỏng cùng tham lam.

Cửu Dương hội tụ chi địa!

Chính mình rút cuộc một lần nữa bước lên Cửu Dương hội tụ chi địa trên bùn đất.

Kiếp trước Phật diệt Thanh Liên Kiếm Tông cuộc chiến, cuối cùng chiến trường chính là ở Thiên Sơn trên ngọn núi. Trận chiến ấy hấn cũng tham gia, dưới cơ duyên xảo hợp may mắn thoát được một mạng, hơn nữa phát hiện Cửu Dương hội tụ chi địa bên trong bí mật —— Hiên Viên kiếm mũi kiếm.

Tất cả đều là Sở Thiên Dương là Hiên Viên kiếm mũi kiếm, có thể nói là nhận hết áp bức và lăng nhục, bây giờ Hiên Viên kiếm mũi kiếm rút cuộc hướng mình vẫy tay.

Đẩy ra Thanh Ngọc môn, Sở Thiên Dương phi thường thuận thực đi vào Cửu Dương hội tụ chi địa, từng trận dương khí nhào tới trước mặt, không cần Sở Thiên Dương chủ động hấp thu, những thứ này dương khí liền chui vào bên trong cơ thể.

Ấm áp dương khí chảy xuôi ở Tứ Chi Bách Hải bên trong, thoải mái thiếu chút nữa để cho Sở Thiên Dương thanh âm đi ra.

Chỉ đi vào Cửu Dương hội tụ chi địa liền có hiệu quả thần kỳ như thế, nếu là ở nơi đây tu luyện, nhất định làm ít công to. Bất quá Sở Thiên Dương cuối cùng vẫn nhận được tu luyện dục vọng, đi thẳng tới Cửu Dương hội tụ chi địa chỗ sâu nhất.

"Chính là ở đây!"

Sở Thiên Dương mũi chân điểm một cái không hề có thứ gì sàn nhà, trên mặt lộ ra một vết si mê.

Hiên Viên kiếm mũi kiếm tự tại này nơi!

Ông một tiếng!

Một đạo kiếm khí hiện lên Sở Thiên Dương lòng bàn tay trên, nhanh chóng xoay tròn, sắc bén Khí Kinh, phảng phất có thể đem không khí cắt rời.

"Đi!"

Sở Thiên Dương búng ngón tay một cái,

Kiếm khí hướng xuống đất kích bắn đi.

Ầm!

Trên mặt đất bị phách ra một kẽ hở, loạn thạch tung tóe, bụi bặm tràn ngập.

Sở Thiên Dương như thể một hơi thở bắn ra hai mươi đạo sắc bén kiếm khí, rút cuộc một vết màu vàng Thần Mang, đột nhiên từ trong cái khe bộc phát ra, đem trọn cái Cửu Dương hội tụ chi địa tất cả đều chiếu sáng.

"Kiếm... Sắc nhọn..."

Sở Thiên Dương hưng phấn hưng hấn nắm chặt quả đấm, trong hai mắt toát ra nồng nặc hưng phấn cùng tham lam.

Mặt đất bẻ tan tành, Hiên Viên kiếm mũi kiếm phảng phất có linh tính một dạng từ trong cái khe bắn ra.

"Người là của ta!"

Sở Thiên Dương tay mát lạnh, đem Hiên Viên kiếm mũi kiếm cảm trong lòng bàn tay, trên mặt thoáng hiện điên cuồng tâm tình vui sướng.

Nhưng là trên mặt hắn tâm tình vui sướng lóe lên một cái rồi biến mất, xuống trong nháy mắt, sắc mặt âm trầm xuống, mây đen giăng đầy, lệ quang lóe lên.

Mũi kiếm lại có thể... Bài xích chính mình.

Không sai, Sở Thiên Dương cảm giác được một cách rõ ràng Hiên Viên kiếm mũi kiếm ở bài xích chính mình, phảng phất mình là nó sinh từ đại địch.

Ông ——

Ông ——

Ông ——

Hiên Viên kiếm mũi kiếm ở Sở Thiên Dương trong tay điên cuồng chớp động, dường như muốn rời tay bay ra ngoài một dạng gãy giữa lực đạo càng ngày càng lớn.

"Tại sao?"

"Tại sao?"

"Của ta chính là Hiên Viên kiếm truyền nhân, người vì sao không chấp nhận của ta!"

Sở Thiên Dương cơ hồ là găm thét một loại chất vấn.

Hắn hoàn toàn không hiểu, vì sao chính mình lấy được Kiếm Linh công nhận, nhưng là mũi kiếm nhưng phải bài xích chính mình.

Nhưng vào lúc này, Hiên Viên kiếm mũi kiếm bên trong bộc phát ra một cỗ kinh khủng cự lực, đem Sở Thiên Dương cánh tay chấn tê dại.

Hiên Viên kiếm mũi kiếm là mình trong miệng thật, Sở Thiên Dương há cho có sai lầm, hữu quyền nắm chặt, hung hăng bắt lại mũi kiếm không buông tay.

Vèo một tiếng!

Hiên Viên kiếm mũi kiếm hướng Thiên Sơn phong chủ điện bay trốn đi, mà Sở Thiên Dương sống chết không chịu buông tay, dĩ nhiên bị mũi kiếm kéo dài phi độn đi ra ngoài.

Hô ——

Sở Thiên Dương cùng Hiên Viên kiếm mũi kiếm ở ngàn trên ngọn núi vạch qua một đạo mỹ lệ Độn Quang, thẳng xông qua Thiên Sơn phong chủ điện đại môn, rơi vào... Tô Khải trước mặt.

Sở Thiên Dương thân thể ảm ảm rơi xuống đất, hai chân đẩy trên đất, nhưng là tay trái nhưng là dùng sức duỗi về phía trước, cái tư thế này, giống như là ở... Dâng vật quý.

Tô Khải thấy Sở Thiên Dương kiếm trong tay sắc nhọn, nhất thời công khai, mang theo nhân nhật nộ cười nói.

"Ngoan ngoan đồ nhi, người có bảo vật hiến tặng cho thầy, thầy vui lòng nhận!"

Thấy Sở Thiên Dương hiến bảo đáng vẽ, Tô Khải không khỏi nghĩ đến Đào Bảo kia thanh âm quen thuộc.

Thân, ngài chuyển phát nhanh!

Tô Khải trong lòng một trận ác thú vị, Sở Thiên Dương tiểu tử này, làm Nhân viên chuyển phát nhanh rất có tiền đồ, đưa hàng vẫn là quý đưa tới, thái độ phục vụ nhất lưu.

Vừa nói Tô Khải cầm lấy Hiên Viên kiếm mũi kiếm.

Hết lần này tới lần khác trước kịch liệt phản kháng Hiên Viên kiếm mũi kiếm, rơi vào Tô Khải trong tay sau khi, lại phi thường an tĩnh, giống như điềm tĩnh tiểu cô nương, mặc cho Tô Khải định đoạt.

Sở Thiên Dương thấy như vậy một màn, nhất thời ngẩn ra, thật lâu chưa tỉnh hồn lại.

Làm sao có thể?

Mình mới là Hiền Viên kiểm chính thống truyền nhân, Tô Khải hẳn dựa vào cái gì lấy được Hiền Viên kiểm công nhận.

Sở Thiên Dương triệt để mất trật tự!

Chính mình tân tân khổ khổ lấy được mũi kiếm, cứ như vậy rơi vào Tô Khải trong tay, buồn bực Sở Thiên Dương thiếu chút nữa không nhận được phun ra một ngụm tiên huyết ra.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: 9 trâu lực

"Tiểu sư đệ, ngươi thật là làm cho sư huynh ta hâm mộ!"

Lâm chương môn thấy Sở Thiên Dương hiển bảo một màn, trong mắt lóe lên một vết hâm mộ.

"Sở Thiên Dương về thiên phú Giai, có tôn sư trọng đạo, chủ động hướng ngươi hiển bảo, thật là hâm mộ chết sư huynh ta!"

Tôn sư trọng đạo!

Lâm chương môn lời nói, để cho Sở Thiên Dương sắc mặt thiếu chút nữa xanh.

Ta mới không phải cam tâm tình nguyện đem mũi kiếm đưa cho Tô Khải!

Rõ ràng chính là Tô Khải trắng trợn cướp đoạt!

Nhưng là ở Lâm trước mặt chương môn, hẳn hết lần này tới lần khác không thể nào phát tiết ra ngoài, còn phải phối hợp Lâm chương môn khen, lộ ra một bộ ta chính là tới hiển bảo bộ dáng.

Thấy Sở Thiên Dương bộ dáng này, Tô Khải biết Sở Thiên Dương tâm tính nhanh nổ!

"Đã nói đi theo Tiểu Sư Thúc của ta có thịt ăn, thân ta là sư tôn, làm sao biết vô duyên vô cớ tiếp nhận ngươi bảo vật đây!"

Vừa nói, Tô Khải xuất ra một người Tiểu Ngọc Phật, trong nháy mắt nhìn Sở Thiên Dương con mắt đều đáng giá.

Chẳng lẽ Tô Khải phải đem Tiểu Ngọc Phật đưa cho mình?

Một cái lớn mật ý tưởng, hiện lên Sở Thiên Dương trong đầu.

"Thiên Dương, ta biết ngươi yêu thích Phật Lý, vị này Tiểu Ngọc Phật coi như là thầy tặng cho ngươi lễ ra mắt!"

Sở Thiên Dương hưng phấn nhận lấy Tiểu Ngọc Phật, mặt đầy hưng phấn cùng kinh ngạc.

Tô Khải... Thật đem Tiểu Ngọc Phật đưa cho mình!

Thấy Sở Thiên Dương cả người ngẩn người tại đó, Tô Khải không nhận được Thanh Thanh cổ họng.

"Khục khục!"

"Thiên Dương, ngươi liền không có gì bày tỏ sao?"

Sở Thiên Dương hít sâu một hơi, trong lòng lạnh rên một tiếng.

Xem ở ngươi tiền ta Tiểu Ngọc Phật mặt mũi, của ta tạm thời cho ngươi một bộ mặt.

"Đa tạ sư phụ ban bảo vật!"

Nghe được Sở Thiên Dương còn chính mình sư phụ so với lúc trước chảy xuôi nhiều, khẽ vuốt cằm

Quả nhiên chân mệnh thiên tử cùng tiểu cầu cầu như thế, cũng phải thuận hoá mới được.

Cái này không, nhiều kêu hai tiếng sư phụ, không phải thuận miệng nhiều.

Sở Thiên Dương lấy được Tiểu Ngọc Phật sau khi, liền không kịp chờ đợi rời đi đại điện.

Nhìn Sở Thiên Dương rời đi bóng lưng, Tô Khải như có điều suy nghĩ.

Ngoan ngoãn đồ nhi, thầy chờ ngươi đem Ngũ Hoa Phật Tông truyền thừa đưa đến dẫn đầu trong tay.

Ngũ Hoa Phật Tông truyền thừa, Phật dịch xuất thế, những thứ này đều là để cho Tô Khải hết sức quan tâm sự tình. Dù sao dựa theo Sở Thiên Dương trí nhớ, kiếp trước Thanh Liên Kiếm Tông chính là tiêu diệt ở Phật dịch thủ bên trong, Tô Khải tuyệt đối không cho phép như vậy sự tình phát sinh.

Hết lần này tới lần khác loại này hoang đường sự tình, tự có không cách nào cùng sư phụ nói, chẳng lẽ nói cho Từ Tuyên Tiên Từ Sở Thiên Dương chính là sống lại làm người?

Từ Tuyên Tiên Từ sẽ không tin tưởng, chính mình vừa không có Suru Hồn Thủ đoạn, chỉ có thể lừa gạt đến Sở Thiên Dương chủ động đi mở ra Ngũ Hoa Phật Tông truyền thừa.

"Tiểu sư đệ, Chủ Tu công pháp chuyện, ngươi có quyết định sao?"

Tô Khải gật đầu một cái.

"Ta dự định đi... Để Kiếm chi đạo!"

Để Kiếm, trong kiếm Đế Vương, là Nhân Hoàng kiếm đạo, nếu là có thể tu luyện Để Kiếm chi đạo, dĩ nhiên là lựa chọn tốt nhất.

Trước Tô Khải mặc dù lấy được Để Kiếm kiếm ý, nhưng là đi không có tu luyện công pháp, rất là tiếc nuối.

Hôm nay Sở Thiên Dương coi như là ngu gật đưa lên gối đến, cho tự mình giải quyết đại phiền toái.

Ở Tô Khải ngón tay tiếp xúc được Hiên Viên kiếm mũi kiếm trong nháy mắt, liền có một đạo tin tức dòng lũ chui vào trong đầu.

Cái này tin tức hồng lưu, bắt ngờ chính là « Nhân hoàng kim chương » phần luyện khí cùng với Hiên Viên Cửu Kiếm đệ nhất kiếm —— liệt thiên.

Nhân hoàng kim chương phần luyện khí cùng Hiên Viên Cửu Kiếm đệ nhất kiếm, có thể nói là cho Tô Khải giải quyết đại phiền toái.

Nhân hoàng truyền thừa so với « Thanh Liên Kiếm Điển » càng thích hợp Tô Khải, chỉ là trước kia Tô Khải vẫn không có Nhân hoàng truyền thừa công pháp, chỉ có thể lực bất tòng tâm, nhìn Để Kiếm kiếm ý thêm nhỏ dãi.

Bây giờ lấy được Hiên Viên kiếm mũi kiếm, để cho Tô Khải rốt cuộc có thể đi lên Để Kiếm kiếm đạo con đường.

"Bất quá đang tu luyện « Nhân hoàng kim chương » trước, vẫn là phải tu luyện Phụ Nhạc Kinh, đem Kỳ Thạch tất cả đều hấp thu."

Tô Khải lẩm nhẩm nói, Nhân hoàng truyền thừa trân quý, nhưng là cũng không có làm cho hôn mê Tô Khải đầu,

Nhưng hấn trong lúc nhất thời nóng não trực tiếp đi tu luyện « Nhân hoàng kim chương ».

Đánh tốt cơ sở mới là trọng yếu nhất, nhục thân chính là cơ sở, nhục thân càng cường đại, kinh mạch càng rộng, cơ sở Tự Nhiên vững chắc.

Tô Khải bàn tay một phen, trong lòng bàn tay xuất hiện năm khối linh quang lấp lánh tảng đá.

Này năm tảng đá, lập loè kim, Lục, lam, đỏ, vàng ngũ sắc quang mang, tản ra Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm loại hoàn toàn khác nhau sóng linh khí, bắt ngờ chính là Tô Khải từ Tây Môn Phong tay ở bên trong lấy được năm khối Kỳ Thạch.

Này năm khối Kỳ Thạch theo thứ tự là Kỳ Thạch bảng thứ hai mươi chín vị đến thứ ba mươi ba vị Giáp Mộc Kỳ Thạch, Bính Hỏa Kỳ Thạch, Mậu Thổ Kỳ Thạch, Canh Kim Kỳ Thạch, Nhâm Thủy Kỳ Thạch.

Năm loại Kỳ Thạch, vừa vận đối ứng ngũ hành, chính là luyện chế thành Ngũ Hành Pháp Khí thật tốt tài liệu. Nếu để cho Luyện Khí đại sư xuất thủ, tuyệt đối có thể đem này năm khối Kỳ Thạch luyện chế thành Địa Cầm Pháp bảo, tuyệt không thể tả.

Bất quá lúc này năm khối Kỳ Thạch số mạng, chỉ có thể trở thành Tô Khải tu luyện « Phụ Nhạc Kinh » phân bón.

Năm khối Ngũ Hành Kỳ Thạch ở Tô Khải trong tay, tản ra ngũ sắc quang mang, linh khí ở Ngũ Hành kỳ trong đá lưu động, tương sinh tương khắc, trang nghiêm tạo thành một cái bên trong tuần hoàn.

Này năm khối Kỳ Thạch, vừa vận tạo thành Ngũ Hành, nếu là không ngoài sở liệu, Tây Môn Phong phải làm ở là nơi nào đó trong động phủ, đồng thời lấy được này năm khối Kỳ Thạch.

Bất quá cuối cùng, hay lại là rơi vào Tô Khải trong tay.

Không nói hai lời, Tô Khải hai tay đưa vào trên bụng, vận chuyển « Phụ Nhạc Kinh », luyện hóa năm khối Ngũ Hành Kỳ Thạch, ngũ sắc quang mang, bao phủ ở Tô Khải trên người...

Mặt trời chiều ngã về tây, xuyên thấu qua cửa sổ chiếu trên mặt đất, lưu lại một mảnh nhỏ đỏ tươi ánh nắng chiều.

Không biết tu luyện bao nhiêu ngày giờ Tô Khải, cuối cùng từ trong tu luyện tỉnh lại, dùng dùng xương cốt va chạm thanh âm, giống như rang đậu một dạng từ trong thân thể hân truyền tới.

Tô Khải về phía trước nhẹ bước một bước, tám đá xanh tựa hồ chịu đựng không Tô Khải trên mặt bàn chân truyền tới cự ly, lại trong nháy mắt xuất hiện một cái tinh tế vết nứt.

"Thật là mạnh mẽ sức mạnh thân thể!"

Tô Khải nhìn trên tám đá xanh vết nứt, không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Chính mình chẳng qua là giống như phổ thông đi bộ như thế, lại là có thể để cho tám đá xanh xuất hiện kẽ hở, có thể thấy mình sức mạnh thân thể, đã mạnh mẽ đến mức nào.

Đương nhiên cùng này mang đến khôn nhiều, đó chính là như thế nào hoàn mỹ không chế sức mạnh thân thể.

Một hơi thở luyện hóa năm khối Kỳ Thạch, dù là Tô Khải căn cơ thâm hậu, trong lúc nhất thời cũng không cách nào hoàn mỹ không chế sức mạnh thân thể, chuyện này được (phải) phải thật tốt mới được.

"Trước để cho ta tới thử một chút, ta bây giờ sức mạnh thân thể cực hạn, rốt cuộc là bao nhiêu!"

Vừa nói Tô Khải đi tới tập võ tràng, thoải mái tay chân, toàn lực ứng phó đám ra một quyền.

Tô Khải thiết quyền chỗ đi qua, không khí lại phát ra từng tiếng kêu gào, chói tai tiếng xé gió ở trong quả đám bộc phát ra, ngẩng cao nhọn.

Ồ ——

Trâu tiếng bò rống thanh âm, không cam lòng yếu thế đất truyền tới, chín đạo Ngưu Ma hư ảnh, hiện lên sau lưng Tô Khải, phảng phất Thần Ma hạ phàm tựa như.

Chín trâu lực!

Tô Khải cảm nhận được đã biết một quyền bên trong ẩn chứa lực lượng, không nhận được hưng phấn đại bật cười.

Chín trâu lực, sức mạnh thân thể ước chừng là trước kia gấp ba, tiến thêm một bước chính là Trúc Cơ luyện thể sĩ mới thi triển một hồ lực!

Nhưng vào lúc này, Tô Khải bên hông đưa tin ngọc bội một trận chớp động, Thần Niệm đảo qua, Tô Khải lập tức biết được tin tức.

Tần Đồ Khang đám người đã đến Thanh Liên Kiếm Tông.

"Thanh liên cư là thời điểm rực rỡ hào quang!"

Tô Khải trong mắt lóe lên một vết hết sạch, tính toán như thế nào trong thời gian ngắn nhất, khai hỏa thanh liên cư danh tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Cho Tử Tuyền Tiên Tử Quay quảng cáo

Thiên Dao Ổ.

Một tên áo dài trắng đạo nhân thân hình chớp động, đi tới Thiên Dao Ổ hộ sơn đại trận ngoài.

Ổ áo dài trắng đạo nhân xuất hiện trong nháy mắt, liền đưa tới Tây Môn Phong chú ý.

"Tôn đạo nhân, người tới ta Thiên Dao Ổ có gì muốn làm?"

Tây Môn Phong ngoài cười nhưng trong không cười nói đến.

"Ta tới này phải làm, Tây Môn Đại Trưởng Lão người chẳng lẽ không biết Hiếu sao?"

Tôn đạo nhân trong mắt phẫn đến ánh sáng lạnh lẽo.

"Ha ha! Các người nhân đạo Các từ trước đến giờ xuất quỷ nhập thần, làm việc không theo lẽ thường, lão phu cũng không phải là Tôn đạo nhân người trong bụng giun dũa, làm sao biết người tới này làm gì?"

Tôn đạo nhân trong mũi lạnh rên một tiếng.

"Ta hôm nay tới đây, là vì nhân đạo Các đòi lại tôn nghiêm."

"Phạm Tiềm Long Bảng Thượng Thiên kiều, tiền bối tu sĩ hết thấy không được động thủ, xem ra Tây Môn Đại Trưởng Lão gần đây đầu hồ đồ, quên điều này luật sắt."

"Hôm nay tham gia tới, muốn cho Tây Môn Đại Trưởng Lão người tỉnh lại đi nào!"

Tôn đạo nhân một phen, để cho Tây Môn đại trưởng lão sắc mặt âm trầm xuống.

Từ hấn tấn thăng Nguyên Anh cảnh, còn từ xưa tới nay chưa từng có ai dám đối với hấn như vậy nói chuyện.

Làm cho mình tỉnh não, hấn là cái thứ gì?

"Vậy hôm nay tham gia liền muốn lĩnh giáo Tôn đạo nhân người cao chiêu!"

Nguyên Anh giữa các tu sĩ đấu pháp, động tĩnh quá lớn, chu vi mười mấy dặm tất nhiên phệ tích một mảnh. Vì vậy Tôn đạo nhân Cùng Tây Môn Phong hai người trốn vào trên chín tầng trời, mới vừa toàn lực xuất động, mơ hồ có thể cảm nhận được kinh khủng ba động, từ trên chín tầng trời truyền xuống.

Sau ba canh giờ.

Tây Môn Phong vạch qua một đạo Độn Quang, trở lại Thiên Dao Ổ.

Nhưng là lúc này Tây Môn Phong sắc mặt nhưng là vô cùng nhợt nhạt, trên người đạo bào cũng là rách rách rưới rưới, vẫn có thể thấy rõ ràng vết máu, trên người khí tức cũng hết sức yếu ớt, hiển nhiên đang cùng Tôn đạo nhân trong lúc giao thủ, thiệt thòi lớn.

...

Thanh Liên Phường Thị, danh liệt Thanh Châu tam đại Phường Thị một trong, nằm ở Thanh Liên Sơn Mạch vòng ngoài.

Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn bên trong, Bách hoa cốc xưa nay không thích cùng người ngoài tiếp xúc, không có thành lập Phường Thị. Ngưu Ma lục Tông đều là một bang Luyện Thể người điên, suốt ngày Hạc Yêu Thú so tài. Vì vậy tam đại trong phường thị chỉ có Thanh Liên Phường Thị Và Thiên Dao Phường Thị, cùng với thành Thanh Châu.

Thanh Liên Phường Thị dựa lưng vào Thanh Liên Kiếm Tông, tu sĩ mọi người, dòng người dày đặc, Thanh Liên trong phường thị cửa tiệm tắc tắc đất tắc vàng.

Tần Đỗ Khang đi tới Thanh Liên trong phường thị đã có ba ngày, phí không ít khí lực mới ở Thanh Liên trong phường thị mua nhà tiếp theo hẻo lánh tiệm nhỏ, nhưng là sau khi nghe ngóng Thanh Liên trong phường thị Tù Quán tình huống, tâm tình nhất thời chìm vào đáy cốc.

"Tần lão, người nói Thanh Liên trong phường thị có mười tám nhà Tù Quán, người người đều là bối cảnh thâm hậu?"

Tô Khải có chút kinh ngạc hỏi.

"Không sai! Trải qua ta ba ngày này điều tra, này mười tám nhà Tù Quán người người lai lịch bất phàm."

Tô Khải bấu môi một cái.

"Bọn họ lai lịch, so ta bất phàm sao?"

Nghe Tô Khải lời nói, Tần Đồ Khang khóe miệng cười khổ một hồi.

"Cư Chủ, người có chỗ không biết, này mười tám nhà Tửu phường bằng hiệu, đều là Thanh Liên Kiếm Tông chương môn hoặc là Nguyên Anh lão tổ đệ tử."

"Tất cả đều là!"

Tô Khải kêu lên một tiếng, lúc nào Thanh Liên Kiếm Tông chương môn và Nguyên Anh lão tổ dờ như vậy đường lớn, một hơi thở cho mười tám nhà Tửu Quán đệ tử.

Theo hẳn biết, chương môn sư huynh cũng không có cho người khác để chữ thói quen, chính mình sư phụ Tửu Tuyền Tiên Tử vậy thì càng không cần phải nói.

Thấy Tô Khải có chút nghi hoặc, Tần Đồ Khang giải thích.

"Cư Chủ người có chỗ không biết, này mười tám nhà Tửu Quán bằng hiệu, đó là Lịch Đại Chương Môn Hạc Nguyên Anh lão tổ đệ tử. Thanh Liên Kiếm Tông chương môn và Nguyên Anh lão tổ mặc dù không nhiều, nhưng là Thanh Liên Kiếm Tông cuối cùng có trên vạn năm lịch sử, cộng lại chương môn và Nguyên Anh lão tổ cũng không ít!"

"Theo ta biết, mười tám nhà Tửu Quán chính giữa lịch sử lâu dài nhất Thanh Lam Tửu Quán Tửu Quán Thanh Liên Kiếm Tông đời thứ hai chương môn đệ tử!"

"Nếu là chúng ta không có chương môn và Nguyên Anh lão tổ nói chữ, quang thị khí thế bên trên, yếu người ta một đầu. Càng không cần phải nói phải đi xâm chiếm bọn họ phần ngạch!"

Tần Đồ Khang mặt đầy lo âu.

Thanh Liên trong phường thị nước, so với hẳn tượng tượng bên trong còn muốn sâu.

Hắn nguyên tưởng rằng thanh liên cư nắm giữ thập đại tên gọi rượu, trong đó Thanh Thiên Minh Nguyệt rượu càng là linh tửu trên bảng hạng thứ sáu mươi sáu vị, thanh liên cư hẳn có hết sức lớn ưu thế.

Nhưng là cẩn thận một điều tra, Tần Đồ Khang mới biết rõ mình nghĩ (muốn) xóa.

Hai Đại Chương Môn đệ tử!

Tô Khải khóe miệng co giật mấy cái, không khỏi cảm khái Thanh Liên trong phường thị nước thật là sâu.

Bất quá, này như cũ không làm khó được chính mình!

Không phải là chương môn và Nguyên Anh lão tổ đệ tử mà, chính mình đi cầu sư phụ, chẳng lẽ còn biết không chiếm được.

"Hừ hừ ——"

"Tần lão người yên tâm, bằng hiệu sự tình quán ở trên người của ta, ta tuyệt đối sẽ làm cho thanh liên cư bằng hiệu hạc giữa bày gà, đem mười tám nhà Tửu Quán kiểu căng phách lời tất cả đều cho đệ xuống!"

Tô Khải trấn an Tần lão, trong lòng như cũ có chủ ý.

Thấy Tô Khải trong lòng có dự tính, Tần lão cũng biết Tô Khải bối cảnh bất phàm, cũng liền bình tĩnh lại.

"Vây lão hù liền trước thời hạn cầu chúc cư Chủ người mã đáo thành công!"

Tô Khải rời đi Thanh Liên Phường Thị, sẽ đến Tửu Tuyền Tiên Tử chỗ tu luyện.

"Đệ tử Tô Khải, bái kiến sư phụ!"

"Đi vào!"

Ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ truyền vào Tô Khải trong tai, còn chưa thấy đến Tửu Tuyền Tiên Tử người, nhưng là nghe hết sạch đến thanh âm, là có thể tưởng tượng ra chủ nhân thanh âm, tất nhiên là phong hoa tuyệt luân đại mỹ nhân.

Tô Khải đi vào Động Phủ, phát hiện Tửu Tuyền Tiên Tử cùng thường ngày không giống nhau, trên mặt có nhiều chút câu nệ, ngay cả nhìn mình ánh mắt, cũng có chút lấp lánh tránh một chút, có loại không nói rõ được cũng không tả rõ được ý.

"Khải nhi, người tìm vì sự chuyện gì?"

Tửu Tuyền Tiên Tử hít sâu một hơi, tận lực giữ vững bình tĩnh hỏi.

"Sư phụ ngươi cũng biết đệ tử bây giờ chính là Thiên Sơn đỉnh phong chủ, phía dưới nuôi một đám gào khóc đòi ăn đệ tử, thân chịu áp lực núi lớn, cả ngày suy nghĩ như thế nào kiếm tiền sự tình!"

Tô Khải như nói thật đạo, trên mặt lộ ra buồn rầu khổ sở về mặt.

"Ngươi nghĩ vì sư như thế nào giúp ngươi?"

Từ Tuyên Tiên Từ vừa dứt lời, Tô Khải trên mặt buồn rầu khổ sở về mặt, nhất thời biến mất hết sạch, cướp lấy chính là gian trá nụ cười.

"Đệ tử ở trong thành Kim Lăng thu mua một nhà Từ Quán, được đặt tên là thanh liên cư. Mấy ngày tới đệ tử suy tư như thế nào đem thanh liên cư làm lớn, vì vậy để cho Thanh Liên đình làm được Thanh Liên trong phường thị phát triển. Bất quá..."

Tô Khải lời còn chưa nói hết, Từ Tuyên Tiên Từ liền nhất thời công khai.

"Ồ Thanh Liên trong phường thị gặp phải phiền toái?"

Tô Khải gãi đầu một cái nói.

"Mười tám nhà Từ Quán bảng hiệu, đều là có lai lịch lớn, không phải là chương môn nói chữ, chính là Nguyên Anh lão tổ chính tay viết. Mà thanh liên cư bảng hiệu bình thường, vô duyên vô cớ yêu người ta một đầu!"

"Cho nên ngươi muốn vì sư cho ngươi thanh liên cư đề tự?"

Từ Tuyên Tiên Từ bạch tô Khải liếc mắt.

Lấy nàng vắng lặng tính tình, là tuyệt đối sẽ không làm cho người ta đề tự. Nhưng là ngày gần đây muốn cầu cạnh nàng chính là duy nhất đệ tử, để cho Từ Tuyên Tiên Từ không đành lòng cự tuyệt.

"Đề tự cũng được, bất quá ngươi cũng không thể mượn ta nói chữ đi ức hiếp người khác..."

Từ Tuyên Tiên Từ lời mới nói nửa đoạn, liền bị Tô Khải cắt đứt.

"Sư phụ, ta hôm nay tới đây thật ra thì không hề giống cho ngươi đề tự!"

"Vậy ngươi rốt cuộc có gì mục đích?"

Từ Tuyên Tiên Từ nghi ngờ nhìn Tô Khải, Khải nhi hần lại muốn đùa bốn cái gì xảo quyết?

Tô Khải cười hắc hắc, nói ra hần hôm nay tới đây chân chính mục đích.

"Sư phụ, ta cho ngươi Quay quảng cáo!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Kết Đan trước không được phép đánh vì sư chủ ý

"Quảng cáo?"

Từ Tuyên Tiên Từ nghe cái này danh từ mới mẻ, trong lúc nhất thời không phản ứng kịp.

Quảng cáo là cái gì?

Từ Tuyên Tiên Từ mặt đầy nghi ngờ.

Tô Khải cẩn thận hướng Từ Tuyên Tiên Từ giải thích.

"Sư phụ người xem, đây là một khối lưu ảnh thạch, có thể đem hình ảnh gìn giữ ở phía trên tảng đá. Chờ đến Quay quảng cáo thời điểm, sư phụ người này phải dựa theo ta yêu cầu bày ra mấy động tác, sau đó nói mấy câu, đem những động tác này cùng lời nói gìn giữ ở lưu ảnh trên đá, liền đại công cáo thành!"

Nghe Tô Khải giải thích, Từ Tuyên Tiên Từ đại khái minh bạch quảng cáo rốt cuộc là thứ gì.

Thật ra thì cùng mình Thần Niệm hư ảnh không sai biệt lắm, chỉ bất quá không có sức chiến đấu, cũng không cần Thần Niệm ủng hộ, chỉ cần có linh khí cung ứng, hình ảnh là có thể một mực tồn tại.

"Người nghĩ vì sư bày ra cái gì động tác?"

Từ Tuyên Tiên Từ có chút cảnh giác nhìn Tô Khải, nếu là những động tác này quá mức khác người...

Từ Tuyên Tiên Từ trong lòng có thật sự lo âu, nhưng là cũng may Tô Khải cũng biết phân tấu, cũng không có an bài một ít khác người động tác, chẳng qua là để cho Từ Tuyên Tiên Từ mặc vào quần dài màu đỏ, đứng trong hồ cường uống rượu ngon. Màu hổ phách rượu ngon từ khóe miệng đang lúc hạ xuống, tựa như Trân châu, tản ra trong suốt màu sắc.

Cuối cùng môi đỏ mọng khẽ nhếch, lan khí thơm khê.

"Người đẹp rượu đẹp hơn!"

Thấy như vậy một màn, Tô Khải con mắt cũng nhìn thẳng.

Lâm Thanh Hà đóng vai Đông Phương Bất Bại, đều không cùng Từ Tuyên Tiên Từ lúc này 3 phần dung nhan.

Nữ thần!

Tuyệt đối với nữ thần!

Từ Tuyên Tiên Từ không chỉ là Nguyên Anh lão tổ, càng là Thanh Châu đệ nhất mỹ nhân, Tô Khải tựa như ư đã thấy đem phần này quảng cáo treo ở trên tấm bảng, sẽ đưa tới bức nào oanh động.

Đáng tiếc, sư phụ sẽ không chấp hạn chế cấp mạng lớn, Tô Khải trong lòng hơi có chút tiếc nuối.

Không đúng, sư phụ con dâu nuôi từ bé hạn chế cấp mạng lớn chỉ có thể tự nhìn, nửa đêm canh ba tịch tịch khó ngủ thời điểm một mình thương thức, tuyệt đối không thể và những người khác chia sẻ.

Chụp tốt quảng cáo, Tô Khải có mặt dày hướng Từ Tuyên Tiên Từ thỉnh cầu bảng hiệu đề tự, mới vừa hài lòng rồi đi.

Ngay tại Tô Khải dự định lúc rồi đi sau khi, phát hiện Từ Tuyên Tiên Từ trên bàn gỗ đàn để một cái ngọc giản.

Chuyện này... Không phải là « Thần Điều Hiệp Lữ » sao?

Tô Khải nhất thời kinh ngạc.

Sư phụ lại biết xem « Thần Điều Hiệp Lữ » !

Con mẹ nó!

Sở hê hê cô gái nhỏ này, chẳng lẽ thật đem « Thần Điều Hiệp Lữ » cho sư phụ xem đi.

Tô Khải tâm lý mất trật tự, giống như bị mười ngàn đầu lê dương chạy đập mà qua, trong lúc nhất thời ngẩn người tại đó, thật lâu chưa tỉnh hồn lại.

Từ Tuyên Tiên Từ thấy Tô Khải phát hiện trên bàn « Thần Điều Hiệp Lữ », trên mặt hơi đỏ lên, thật giống như bị đệ tử phát hiện cái gì nhận không ra người sự tình.

"Khải nhi, người phải chuyên tâm tu luyện, không muốn cả ngày dùng tới não cân, đặc biệt là đối với.. Sư phụ!"

Nói tới chỗ này, Từ Tuyên Tiên Từ trên mặt đỏ ửng càng đậm đà, giống như tình yêu đầu tiên Của tiểu nữ sinh.

"Sư phụ, ta không có dùng tới não cân!"

Tô Khải thề, hần ban đầu viết quyển này « Thần Điều Hiệp Lữ » thật không phải là cố ý.

Lúc trước chính là vì hạn Sở Thiên Dương mà thôi, như vậy biết ngờ tới « Thần Điều Hiệp Lữ » biết rơi vào Từ Tuyên Tiên Từ trong tay ngày nay.

Từ Tuyên Tiên Từ thở dài một hơi, chính mình nhất tâm hướng đạo, chưa bao giờ thể nghiệm qua chuyện nam nữ, cũng không biết nên khuyên như thế nào Tô Khải, chỉ coi là Tô Khải nhất thời hồ đồ, đối với (đúng) chính hần một sư phụ... Sinh ra một ít Tà Niệm.

Nhưng là hết lần này tới lần khác, Từ Tuyền Tiên Từ tâm loạn như ma, lại không biết nên xử lý như thế nào.

"Khải nhi, người không nên giải thích. Thầy... Thầy... Cũng là người từng trải, cũng biết người tâm tư... Người xem Đông Phương Minh Nguyệt dung mạo khuynh thành, thiên phú xuất chúng, không ngại thầy thay các người kết hợp một chút!"

Nghe đến đó, Tô Khải thiếu chút nữa phun ra một cái lão huyết.

Oan uổng!

Đơn giản là thiên đại oan uổng!

Chính mình thuần khiết như vậy đồng nam nhỏ, làm sao biết đối với (đúng) sư phụ dùng tới não cân, đều là Sở hề hề cô gái nhỏ này quá xấu.

"Sư phụ ta..."

Từ Tuyền Tiên Từ vươn ngọc thủ,

Che lại Tô Khải miệng.

"Khải nhi, người tâm tư thầy minh bạch. « Thần Điều Hiệp Lữ » quyền sách này Về chân dung rất tốt, cô cô cùng Quá nhi giữa ái tình, càng làm cho sư phụ động tâm."

"Chỉ là chúng ta chính là thầy trò... Sư đồ yêu... Sư đồ yêu... Ai... Bực này làm bại hoại thuần phong mỹ tục chuyện, người chính là giấu ở trong lòng..."

Từ Tuyền Tiên Từ kia một bộ nhần nhần nhỏ nhỏ, muốn nói lại thôi đáng vẻ, để cho Tô Khải trong lòng không khỏi dấy lên một đám lửa, cháy hừng hực, thật giống như nắm ở sư phụ nàng tinh tế mảnh mai, đưa nàng ôm vào trong ngực.

Tô Khải kia nóng bỏng ánh mắt, nhìn chăm chăm Từ Tuyền Tiên Từ, thật giống như phải đem nàng ăn một miếng.

Từ Tuyền Tiên Từ ánh mắt không ngừng né tránh, không biết nên như thế nào mặt đối với mình đồ đệ.

Chính mình rơi xuống nước bị kẹt đoạn thời gian đó bên trong, Tô Khải đối với chính mình chiếu cố từng li từng tí, thậm chí ngay cả tắm chuyện, đều là Tô Khải một tay lo liệu. Lúc ấy Tô Khải mới sáu tuổi, một cái tiểu thí hài biết cái gì, Từ Tuyền Tiên Từ Tự Nhiên cũng không ở ý.

Nhưng là hôm nay bị Tô Khải như vậy nóng bỏng nhìn, Từ Tuyền Tiên Từ không khỏi nghĩ đến mười năm trước một mình đoạn thời gian kia, nhịp tim như ma.

Ngay tại Từ Tuyền Tiên Từ không biết nên xử lý chuyện này như thế nào chuyện, đưa tin trên ngọc bội linh quang chớp động, còn lại hai gã Nguyên Anh lão tổ mời Từ Tuyền Tiên Từ trò chuyện với nhau chuyện quan trọng.

"Hô —— "

Từ Tuyền Tiên Từ không khỏi thở phào một cái.

"Khải nhi, vì sư còn có việc đi trước!"

"Kết Đan trước, tuyệt đối không thể miên man suy nghĩ!"

Vừa nói Từ Tuyền Tiên Từ vội vội vàng vàng đất đứng dậy rồi đi, thật giống như đang tránh né Hồng Hoang mãnh thú.

Từ Tuyền Tiên Từ sau khi rời khỏi, Tô Khải cũng cảm thấy không thú vị, chậm rãi rồi đi Từ Tuyền Tiên Từ Động Phủ.

Nhưng là Tô Khải đầy đầu nghĩ, nhưng đều là Từ Tuyền Tiên Từ lúc rời đi câu nói kia.

Kết Đan trước không thể suy nghĩ lung tung, như vậy Kết Đan sau khi, xem có đúng hay không liền có thể suy nghĩ lung tung!

Tô Khải trong đầu lộn xộn mà trở lại Thanh Liên Phưởng Thị, đem bài mới viết cùng quảng cáo treo sau khi đi lên, Tàn Đồ Khang đám người, nhất thời trợn cả mắt lên.

Bảng hiệu... Còn có thể chỉnh thành như vậy.

Tàn Đồ Khang nhìn lưu ảnh trong đá một màn kia phong hoa tuyết luân Thân ảnh, hô hấp nhất thời dồn dập, con ngươi không nhúc nhích nhìn chăm chăm Từ Tuyền Tiên Từ mặt đẹp.

Bộ dáng kia, nhất định chính là trư ca trên đời.

"Người đẹp, rượu đẹp hơn!"

Theo Từ Tuyền Tiên Từ một tiếng thở khẽ hạ xuống, Tần Đồ Khang mới từ tràn đầy trong khiếp sợ, phục hồi tinh thần lại, trên mặt lộ ra diện cuồng hưng phấn cùng vui sướng.

"Cư Chủ, vị này... Vị này... Vị này là Từ Tuyền Tiên Từ?"

"Không sai, chính là ta sư phụ!"

Tô Khai kêu ngạo gắt đầu.

Đôi mắt toàn bộ Thanh Châu, trừ chính mình, còn có ai có thể làm cho Từ Tuyền Tiên Từ tới Quay quảng cáo.

"Lại thật Từ Tuyền Tiên Từ!"

"Thanh Châu đệ nhất mỹ nhân a!"

"Lúc trước ta đều chỉ có thể trong đầu ảo tưởng, hôm nay rốt cuộc thấy Từ Tuyền Tiên Từ hình dáng... So với ta tưởng tượng còn phải đẹp hơn gấp trăm lần!"

"Người đẹp rượu đẹp hơn, thật muốn mỹ nhân trong ngực, rượu ngon vào cổ họng!"

...

Thanh liên cư bên trong Nhường Tửu Sư trong lúc nhất thời tất cả đều oanh động, trên mặt lộ ra đối với (đúng) Từ Tuyền Tiên Từ si mê.

Thanh Châu đệ nhất mỹ nhân sức hấp dẫn, liền là như thế to lớn.

Hơn nữa Tô Khai vẫn đủ nhỏ mọn, để cho Từ Tuyền Tiên Từ mang theo Từ Sắc cái khăn che mặt Quay quảng cáo, nếu là đem Từ Sắc cái khăn che mặt tháo xuống, đám này chết trạch Nhường Tửu Sư sợ là dinh dưỡng muốn theo không kịp.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: 3 nặng hảo lễ hưởng không ngừng

Hôm sau, vừa mới đến Thanh Liên Cư là được Thanh Liên trong phường thị tiêu điểm, người người nhón nháo, rậm rạp chằng chịt đám người đem trọn cái Thanh Liên đỉnh bao bọc vây quanh, chen chúc cũng không chen vào được.

Mặc dù Thanh Liên Cư danh tiếng không có còn lại mười tám nhà Tửu Quán đại, nhưng là liền hướng về phía Từ Tuyền Tiên Từ Thanh Châu đệ nhất mỹ nhân danh tiếng, tất cả mọi người đều nghĩ (muốn) uống một hớp Từ Tuyền Tiên Từ uống qua rượu ngon.

Ngắn ngắn không đến Nhất thời gian uống cạn chun trà bên trong, Thanh Liên Cư bên ngoài cũng đã tụ tập ba trăm tên gọi tu sĩ, hơn nữa chung quanh nghe nói tin tức tu sĩ, còn lục tục chạy tới.

Nếu là từ Thanh Liên Phường Thị bầu trời xem, liền sẽ phát hiện Thanh Liên Phường Thị đám người lưu động, phát sinh quỷ dị biến hóa, ngày xưa thẳng bằng dòng người, hôm nay lại tất cả đều hướng về một phương hướng vọt tới.

Mà cái phương hướng này điểm cuối, bất ngờ chính là Thanh Liên Cư.

Tần Đồ Khang nhìn Thanh Liên Cư bên ngoài tụ tập nhiều như vậy tu sĩ, nụ cười trên mặt, từ một buổi sáng sớm liền chưa từng nghe qua.

Thanh Liên Cư trong thư phòng.

"Tần lão, Thanh Thiên Minh Nguyệt rượu số lượng dự trữ như thế nào?"

Tô Khai ngón tay ở trên bàn trà gõ gõ, cũng không có bị trước mắt náo nhiệt lượng người đi cho làm cho hôn mê suy nghĩ, phản mà vô cùng tỉnh táo.

Dẫn lưu chẳng qua là bước đầu tiên, dẫn lưu sau khi, như thế nào để cho những tu sĩ này cam tâm tình nguyện từ túi tiền trong bỏ tiền, vậy coi như phải

dựa vào thực lực chân thật đến nói chuyện, cũng không phải là Từ Tuyên Tiên Từ thứ nhất quảng cáo có khả năng làm hết sự tình.

Thanh Liên Cự đem so sánh với mười tám nhà Từ Quán, ưu điểm lớn nhất chính là tên gọi rượu rất nhiều, ước chừng mười loại danh rượu, thậm chí so với mười tám nhà Từ Quán cộng lại danh rượu còn nhiều hơn.

Mà Thanh Thiên Minh Nguyệt rượu càng là đứng hàng Linh Từ bảng thứ sáu mươi sáu vị, chính là Tô Khải trong tay tuyệt đối vương bài. Vì vậy Thanh Thiên Minh Nguyệt rượu số lượng dự trữ quan hệ đến đến tràng chiến dịch này có thể đại hoạch toàn thắng.

Tần Đồ Khang chụp vỗ ngực bảo đảm nói.

"Cư Chủ ngại yên tâm, Thanh Thiên Minh Nguyệt rượu số lượng dự trữ tuyệt đối đủ!"

"Thanh Liên Cự bao gồm lão phu ở bên trong tổng cộng 20 danh Nhưộng Từ Sư, toàn bộ đều đã đem cơ sở chứng cất rượu thuật tu luyện đến Đại viên mãn tầng thứ, tuyệt đối sẽ không gây trở ngại."

Vốn là Tần Đồ Khang đảm người thì không cách nào ở như thế trong thời gian ngắn, đem cơ sở Nhưộng Từ Sư đã tu luyện đến Đại viên mãn tầng thứ. Bất quá có Tiêu Đái Thành Công kinh nghiệm, bọn họ dọc theo Tiêu đeo đi qua đường xưa tiến tới, cũng liền ít đi không ít đường vòng.

"Là thời điểm khai trương!"

Vừa nói Tô Khải trên mặt lưỡi biếng thần sắc biến mất hết sạch, đối với (đúng) Thanh Liên Cự chur vị quán sự nói.

"Hôm nay chính là Thanh Liên Cự khai trương ngày, cần phải Nhất pháo tẩu hồng , các ngại có ý kiến gì?"

Tần Đồ Khang suy nghĩ một chút nói.

"Cư Chủ, Từ Tuyên Tiên Từ quảng cáo đã nên chúng ta mang đến lớn vô cùng người lưu lượng, thuộc hạ cho là, chỉ cần chúng ta Linh Từ giá cả so với mười tám nhà Từ Quán hơi thấp, tất nhiên có thể quá hấp dẫn rất nhiều tu sĩ."

Tô Khải nghe một chút Tần Đồ Khang ý tưởng, không khỏi lắc đầu một cái.

"Tần lão, ngại ý tưởng quá bảo thủ, hơn nữa cũng không phù hợp chúng ta Thanh Liên Cự xác định vị trí!"

"Ta đối với (đúng) Thanh Liên Cự xác định vị trí, chính là Thanh Châu đệ nhất Từ Quán, nếu là linh từ giá cả so với mười tám nhà Từ Quán thấp, tất nhiên sẽ làm cho ngại ta Nhất loại cảm giác —— Thanh Liên Cự so ra kém mười tám nhà Từ Quán."

"Vì vậy, Linh Từ giá cả không những không thể thấp, hơn nữa muốn đề cao, xa cao hơn nhiều mười tám nhà Từ Quán."

Nghe Tô Khải quyết định, Tần Đồ Khang liền vội vàng khuyên, mặt đầy lo âu.

"Cư Chủ, chúng ta bây giờ căn cơ bất ổn, tùy tiện giá cao bán ra Linh Từ, sợ là không có tu sĩ mua chúng ta trướng!"

Tô Khải trên mép treo lên một vệt nụ cười nhàn nhạt, trong lòng có dự tính.

"Tần lão không cần lo lắng, ta hôm nay đặc biệt mà chuẩn bị tam trọng hảo lễ."

Tam trọng hảo lễ?

Trong thư phòng chur vị quán sự trên mặt nhất thời lộ ra cảm thấy rất ngờ vực thần sắc.

Tam trọng hảo lễ, bọn họ trước thế nào chưa có nghe nói qua.

Tô Khải chậm rãi nói tới.

"Phần thứ nhất hảo lễ, miễn phí thưởng thức... Phần thứ hai hảo lễ, tổ hợp tiêu thụ... Thứ ba phần hảo lễ, ngẫu nhiên miễn phí..."

Tô Khải đem Thanh Liên Cự ưu đãi hoạt động nói cho chur vị quán sự,

Chur vị quán sự nghe sùng sốt một chút.

Cái gì miễn phí thưởng thức, cái gì tổ hợp tiêu thụ, cái gì ngẫu nhiên miễn phí, những thứ này thuật ngữ bọn họ những này có vài chục năm quản lý kinh nghiệm quán sự, dĩ nhiên một cái từ ngữ cũng nghe không hiểu.

Nhưng là từ Tô Khải trong miệng nói ra, nhưng lại là như thế cụ có sức thuyết phục.

Bán món đồ, vẫn có thể có nhiều như vậy chỗ kỳ diệu!

Cửu Châu đã tu luyện làn gió thịnh hành, đối với buôn bán nghiên cứu, Tự Nhiên so ra kém Trái Đất.

Miễn phí thưởng thức, ở đại hình siêu thị bên trong tùy ý có thể thấy được; tổ hợp tiêu thụ, nói dễ nghe điểm kỳ thực chính là giới hạn tiêu thụ, đem mấy món hàng hóa cùng bán ra, cũng là thương gia quen dùng việc. Về phần ngẫu nhiên miễn phí, càng là điện thoại đi động thanh toán sở trường trò hay.

Những thứ này trên địa cầu nhìn như tầm thường thủ đoạn, nhưng là tại Cửu Châu nhưng là Khai Thiên Tích Địa đầu một lần.

...

Phùng Đào, Thanh Liên trong phường thị chúng sinh nơi nơi một thành viên, bình thường trừ nghiện rượu không có những yêu thích khác. Nhưng là trong nhà vợ rất là hung hãn, trong tay túi quần, mỗi lần mua Linh Tửu đều là tính toán tỉ mỉ.

Hôm nay nghe nói Thanh Liên trong phường thị mở một nhà rượu mới Tứ, phùng đào giống như là người được mùi máu tanh cá mập, không kịp chờ đợi đi Thanh Liên Cư.

Làm Phùng Đào thấy Thanh Liên Cư bên trong Từ Tuyền Tiên Từ bóng người xinh xắn kia, nhất thời liền bị mê chặt.

"Người đẹp rượu càng đẹp hơn!"

Phùng Đào trong miệng lẩm bẩm nói nhỏ, trong lòng chẳng biết tại sao dấy lên một đám lửa, muốn lập tức phải đi thưởng thức một cái Thanh Liên Cư Ngọc Lộ Quỳnh Tương.

Chờ hồi lâu, Thanh Liên Cư rốt cuộc mở cửa, phùng đào theo dòng người đi vào Thanh Liên Cư bên trong. Rộng rãi sáng ngời Đại Đường, để cho Phùng Đào hai mắt tỏa sáng.

"Thật là khí phái! So với Thanh Lam Từ Quán đều muốn khí phái!"

Phùng đào nhìn dài rộng 20 trượng đại điện, trong lòng không ngừng cảm khái, Như Vân rượu ngon đặt ở phùng đào trước mặt, để cho hắn trong lúc nhất thời không biết nên lựa chọn như thế nào.

"Vị đạo hữu này, chúng ta nơi này cung cấp miễn phí thưởng thức!"

Một tên mạo mỹ thị nữ bước liên tục nhẹ nhàng, đi tới phùng đào trước mặt, lan khí thở khẽ.

"Miễn phí thưởng thức?"

"Người nói ta có thể miễn phí uống Linh Tửu?"

Phùng đào trong nháy mắt sững sờ.

Mạo mỹ thị nữ trên mặt mang nhàn nhạt nụ cười.

"Đạo hữu người Nói không sai, miễn phí thưởng thức chính là hôm nay Thanh Liên Cư đưa cho chư vị hảo lễ, bỏ qua hôm nay, sau này liền không có cơ hội!"

"Đạo hữu, người muốn thưởng thức Linh Tửu?"

"Dĩ nhiên muốn!"

Phùng đào gật đầu liên tục, đầu giống như gà con mổ thóc như thế.

"Đạo hữu, mời chậm Hãy A...!"

Mạo mỹ thị nữ chuyển một ly màu hổ phách rượu ngon cho phùng đào.

Này bị Linh Tửu mặc dù không nhiều lắm, nhưng cuối cùng là bạch chiếm tiện nghi, phùng đào trực tiếp tới một cái một cái bực bội.

Màu hổ phách Quỳnh Tương Ngọc Lộ cửa vào, giống như tư lựa một dạng theo cổ họng thấm vào cánh cửa lòng. Trong nháy mắt, phùng đào cảm giác mình cả người nhẹ nhõm, thật giống như Vũ Hóa Đẳng Tiên một loại tuyệt vời.

Thế gian... Lại có tốt như vậy uống Linh Tửu!

Chính mình lúc trước uống những Linh Tửu đó, tất cả đều là nước tiểu ngựa.

Nghĩ tới vừa mới cái loại này phiêu phiêu dục tiên cảm giác, phùng đào nhất thời đối với (đúng) lúc trước yêu thích Linh Tửu mất đi hứng thú, trong mắt chỉ có trong ly màu hổ phách chất lỏng.

"Còn có thể lại để cho ta uống một ly không?"

Phùng đào sắc mặt trở nên hồng hồng.

Mạo mĩ thị nữ trên mặt thoáng qua một vết áy náy.

"Mỗi người hạn chế một ly!"

Phùng đào trong mắt tràn đầy tràn đầy tiếc nuối.

"Đạo hữu người nếu là yêu thích chúng ta Thanh Liên Cư rượu ngon, hôm nay chúng ta Thanh Liên Cư còn có tổ hợp tiêu thụ đại lễ chờ ngài!"

"Tổ hợp tiêu thụ? ..."

Mặc dù không biết tổ hợp tiêu thụ là ý gì, nhưng là ở mạo mĩ thị nữ dưới sự đề cử, Phùng đào hồ lý hồ đồ liền tuyển đi một phần phần món ăn.

Chờ đến Phùng đào tính tiền thời điểm, thấy đã có không ít người chọn xong Linh Từ, đều là giống như hấn lựa chọn phần món ăn, cũng không có lựa chọn mua một cái.

Ước chừng các loại (chờ) một khắc đồng hồ thời điểm, trước mặt hàng dài dần dần giảm bớt, rốt cuộc đến phiên Phùng đào.

"Vị đạo hữu này, phần món ăn ba tổng cộng 3,200 linh thạch."

Điềm Điềm thanh âm rơi vào Phùng đào trong tai, nhất thời đưa hấn người đổ mồ hôi lạnh.

Bốn ảm Linh Từ, lại muốn 3,200 linh thạch, cái giá tiền này thật sự là... Quá đắt!

Dĩ vãng 3,200 linh thạch, cũng có thể mua được bốn mươi ảm Linh Từ.

Nếu là trong nhà Xú Bà Nương biết ta dùng 3,200 linh thạch liền mua bốn ảm Linh Từ, nhất định sẽ đại phát lời đình.

Phùng đào trên mặt một trận quần quít, nhưng là nghĩ đến Thanh Liên Cư Linh Từ kia phiêu phiêu dục tiên cảm giác, trong lòng hung ác, dù là về nhà bị Xú Bà Nương miêng lưỡi công kích một hồi, hấn hôm nay cũng cần mua này bốn ảm Linh Từ.

"Ta mua..."

Phùng đào lời còn chưa nói hết, liền thấy thị nữ ngọc bội trong tay linh quang chớp động, sau đó mặt đầy nụ cười sáng rỡ đất tự nhủ.

"Vị đạo hữu này chúc mừng người, bốn điểm hôm nay ngẫu nhiên không tính tiền, người thật tốt là bốn điểm thứ sáu mươi sáu vị khách hàng, cho nên hôm nay người có thể hưởng thụ được miễn phí ưu đãi!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Mặt cùng Hoa nhi nhất dạng đồ

Thanh Lam Từ Quán lâu ba, tỉnh thất.

Trong tỉnh thất, mười tám có tên tuổi tu sĩ, ngồi bàn dài trước mặt, xì xào bàn tán.

Nếu là Thanh Liên trong phường thị tin tức linh thông này thấy như vậy một màn, tất nhiên sẽ lớn tiếng kinh hô lên.

Này mười tám người bất ngờ chính là mười tám nhà Từ Quán quân sự, có thể làm cho mười tám nhà Từ Quán quân sự đồng thời tụ tập chung một chỗ, đây là phát sinh bức nào kinh thiên động địa sự tình.

"Tần quân sự, người cũng đừng vòng vo, lần này triệu tập mọi người rốt cuộc có chuyện gì?"

Một tên béo lùn chắc nịch tu sĩ đại đại liệt liệt nói.

"Triệu lão đệ, ta tìm chư vị chuyện gì, chẳng lẽ chư vị còn không đoán ra được sao?"

Tần Thương uống một hớp trà xanh, gió bình mây nhạt nói.

Chư vị đang ngồi quán sự trở mắt nhìn nhau, thấy trong mắt đối phương kia vẻ lo âu, trăm miệng một lời nói.

"Thanh Liên Cư!"

Tần Thương khẽ vuốt cằm.

"Không sai! Hôm nay triệu tập chư vị, là vì Thanh Liên Cư sự tình."

"Thanh Liên Cư sinh ý mà bạo nổ, chắc hẳn chư vị đã cảm nhận được, ngược lại gần đây này ba ngày, ta Thanh Lam Từ Quán lợi nhuận ước chừng hạ xuống ba thành!"

Nói tới chỗ này, trước gió bình mây nhạt Tần Thương trong mắt, thoáng qua vẻ hàn quang.

Ngăn người tài lộ, Như giết cha mẹ người!

Nếu Tần Thương phát biểu nói ra, còn lại chư vị Từ Quán quán sự cũng rớt rít mở miệng.

"Ba thành? Kia đừng ba thành! Ta Thiên Tuyền Từ Quán lợi nhuận ước chừng hạ xuống năm tầng!"

Một tên quán sự khí thế hung hăng nói.

"Nhà ta hạ xuống bốn tầng!"

"Ba phần rưỡi!"

...

Trong lúc nhất thời chư vị Từ Quán quán sự rớt rít lên tiếng, sắc mặt giận đến xanh mét.

Thanh Liên Cư đến, có thể nói là cho bọn hắn mười tám nhà chính là mang đến một trăm ngàn điểm Bạo Kích, lợi nhuận mỗi ngày giảm dần, nhìn bọn họ những thứ này quán sự buồn ở trong mắt, gấp ở trong lòng.

Nhưng là bọn họ nắm Thanh Liên Cư không có cách nào!

Ngay cả Từ Tuyền Tiên Từ cũng tự mình làm Thanh Liên Cư chỗ dựa, có thể thấy Thanh Liên Cư bối cảnh thâm hậu, cho dù là bọn họ cũng bó tay toàn tập.

"Tần quán sự, ngươi đã hôm nay triệu tập đoàn người tới, chắc hẳn trong lòng đã có chủ ý!"

Tần Thương khẽ vuốt cằm.

"Tại hạ xác thực đã nghĩ ra hai tính toán có thể đối phó Thanh Liên Cư!"

Nghe được Tần Thương đã nghĩ (muốn) đối sách tốt, chư vị quán sự nhất thời vểnh tai, lắng nghe Tần Thương lời nói, hận không được một chữ cũng không muốn hạ xuống.

Tần Thương chậm rãi nói tới.

"Thanh Liên Cư đa dạng phồn đa, để cho Tần mỗ người mở rộng tầm mắt. Bất quá Thanh Liên Cư có thể chơi đùa đa dạng, chúng ta cũng có thể."

"Hạ sách, Thanh Liên Cư có thể ngẫu nhiên không tính tiền, chúng ta có thể tới một cái ngẫu nhiên rút số, đem người khí lần nữa kéo trở về. Chúng ta mười tám nhà chính là ở Thanh Liên trong phường thị cây sâu nhiều năm, so với Thanh Liên Cư cái này mới tới nhà, tất nhiên có ưu thế."

Chư vị quán sự nghe Tần Thương lời nói, trong lúc nhất thời yên lặng không nói.

Ngẫu nhiên rút số lại là có thể đem người khí kéo trở về, nhưng là nhiều hơn Thanh Liên Cư tên đối thủ này, lợi nhuận tất nhiên không có trước phong phú.

"Vậy thượng sách đây?"

"Chư vị so sánh cũng biết chúng ta khai tửu Tử, trọng yếu nhất chính là danh tiếng, nếu là thanh danh bất hảo, liền là linh tửu khá hơn nữa, trò gian nhiều hơn nữa cũng không làm nên chuyện gì."

"Vì vậy, thượng sách chính là phá hư Thanh Liên Cư danh tiếng. Nếu để cho Thanh Liên trong phường thị tu sĩ biết Thanh Liên Cư coi như ngẫu nhiên miễn phí cũng không phải là ngẫu nhiên, mà là đặt trước, bọn họ sẽ như thế nào nhìn Thanh Liên Cư?"

Tần Thương khoe miệng lộ ra một vết ánh sáng lạnh lẽo.

"Ngẫu nhiên miễn phí không tùy cơ!"

Chư vị quân sự nhất thời rất cảm thấy hứng thú.

"Tần quân sự, bộ kia thể phải làm như thế nào?"

Tần Thương kiệt kiệt cười một tiếng

"Những thứ kia hưởng thụ ngẫu nhiên miễn phí tu sĩ đều có con cháu đi, không có con cháu luôn có có đạo lữ, cho dù đạo lữ cũng không có, cha mẹ tổng có đi!"

"Ta liền không sợ bọn họ không được ngoan ngoãn nghe chúng ta lời nói!"

"Kế này rất hay!"

Chư vị Tù Quân quân sự nghe Tần Thương kể sách,

Nhất thời rồi rít hưng phấn thần sắc, kế này mới phù hợp bọn họ lợi ích.

Bất quá rốt cuộc lựa chọn thượng sách hay lại là hạ sách, lại còn phải xem Thanh Lam Tù Quân vị lão đại này Ca, ý tứ.

"Tần quân sự, các người Thanh Lam Tù Quân tính toán tuyển trạch thượng sách hay lại là hạ sách."

"Dĩ nhiên là tiến hành song song!"

Tần Thương trên người tản ra khí lạnh, đem trong ly trà linh trà đông thành Hàn Băng.

...

Thanh Liên Cư trong thư phòng.

Tô Khải nghe Tần Đỗ Khang hồi báo, ngăn ngui trong vòng ba ngày, Thanh Liên Cư liền ước chừng kiểm lấy năm chục ngàn linh thạch lợi nhuận, ước chừng bù đắp được thành Kim Lăng năm lãi hàng năm, để cho Tô Khải mừng rỡ khôn kể xiết.

Thanh Liên Phường Thị không hổ được gọi là Thanh Châu tam đại Phường Thị, xác thực không phải là thành Kim Lăng loại này thành nhỏ có thể so sánh với.

"Cư chủ, mười tám nhà Tù Quán hôm nay rốt cuộc có hành động, nghe nói đẩy ra ngẫu nhiên rút số hoạt động, thu hẹp không ít người khí!"

Nghe được mười tám nhà Tù Quán có hành động, Tô Khải khẽ vuốt cằm

Mười tám nhà Tù Quán vẫn còn có chút bản lĩnh, ít nhất còn biết biến hóa, không có đem chính mình tam trọng hảo lễ toàn bộ rập khuôn.

Bất quá dựa hết vào ngẫu nhiên rút số liền muốn chạy trốn ra ta lòng bàn tay, không có khả năng!

Tô Khải trong lòng đã sớm suy nghĩ xong 100 cái hậu chiêu chờ mười tám nhà Tù Quán.

Nhưng vào lúc này, một tên mạo mỹ thị nữ đột nhiên vội vã đi tới, bước chân dồn dập.

"Cư chủ, có người hôn mê ở cửa tiệm!"

Tô Khải chân mày cau lại, liền vội vàng rời đi thư phòng đi tới cửa cửa hàng, thấy một người trung niên tu sĩ khắp người máu tươi đất té xuống đất.

"Mang hắn đến tĩnh thất!"

Tô Khải phân phó một tiếng, gã sai vặt đem hôn mê tu sĩ mang lên trong tĩnh thất, tiếp nhận chữa trị.

Không biết quá lâu dài, Phùng Đào từ hôn mê tỉnh lại, nhưng là sắc mặt vẫn tái nhợt như cũ một mảnh.

"Các hạ chính là Thanh Liên Cư cư chủ?"

Phùng Đào thấy Tần Đỗ Khang khí vũ bất phàm, nhất thời cho là Tần Đỗ Khang chính là Thanh Liên Cư cư chủ.

Tần Đỗ Khang Thanh Thanh cổ họng nói.

"Khục khục —— tại hạ chẳng qua là Thanh Liên Cư quản sự, cư chủ chính là vị này!"

Phùng Đào hướng Tần Đồ Khang ngón tay chỉ phương hướng nhìn, thấy một tên tuổi trẻ thiếu niên đáng sợ.

Hắn là Thanh Liên Cư cư chủ?

Phùng Đào trong lòng ngổn ngang, suy nghĩ chốc lát không chuyển qua tới!

Thanh Liên Cư cư chủ, lại còn trẻ như vậy.

"Tại hạ Tô Khải, chính là Thanh Liên Cư cư chủ, ngươi tại sao lại hôn mê ở Thanh Liên Cư bên ngoài?"

Tô Khải một phen, để cho Phùng Đào từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại.

"Tô cư chủ, xin ngươi mau cứu vợ tánh mạng!"

Phùng Đào không để ý thương thế trên người, trực tiếp hướng về phía Tô Khải quỳ xuống.

Tô Khải khê cau mày.

"Trước đứng lên, từ từ cùng ta nói cho cùng xảy ra chuyện gì.",

Phùng Đào thở gấp hai cái nói.

"Tối hôm qua có một đám người quần áo đen bắt cóc vợ ta, yêu cầu ta đứng ra vụ hãm Thanh Liên Cư."

"Vụ hãm Thanh Liên Cư cái gì?"

"Vụ hãm Thanh Liên Cư ngẫu nhiên miễn phí hoạt động không phải là ngẫu nhiên, mà là trước thời hạn liền dự định tốt."

Nghe đến đó, Tô Khải cùng Tần Đồ Khang hai mắt nhìn nhau một cái, nhất thời hiểu được.

Bực này thấp hèn thủ đoạn, không phải là mười tám nhà liên minh còn sẽ là ai?

"Tần lão, ngươi tuyệt đối là mười tám trong nhà một nhà kia tác phẩm?"

Tần Đồ Khang trầm ngâm một hồi nói.

"Mười tám nhà Tù Quán lấy Thanh Lam Tù Quán như Thiên Lô sai đâu đánh đó, không ra ngoài dự liệu chính là Thanh Lam Tù Quán số lượng!"

"Thanh Lam Tù Quán!"

Tô Khải trong mắt lóe lên vẻ hàn quang.

"Nếu dám khi dễ đến trên đầu ta, xem ta không được đem các ngươi đánh mặt, rút ra giống Bông hoa như thế đó!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Tiêu Hỏa Hỏa lại xuất hiện

"Phùng Đào, ngươi cũng đã biết Thanh Lam Tù Quán người đem ngươi đạo lữ nhốt ở nơi nào?"

Phùng Đào sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng là trong hai mắt lại tràn đầy vui sướng cùng hy vọng.

Quả nhiên, tự mình tiến tới tìm Tô cư Chủ bước này không có đi sai.

"Ta biết Thanh Lam Tù Quán giam giữ chỗ, không chỉ dưới vợ ta bị giam ở trong đó, còn lại vài tên bị ngẫu nhiên miễn phí tu sĩ người nhà, cũng bị nhốt

ở trong đó."

Tô Khải khẽ vuốt cằm.

"Việc này không nên chậm trễ, người dẫn đường chúng ta đi cứu người!"

"Được !"

Phùng Đào cũng không lo bên trên thương thế trong cơ thể chưa có hoàn toàn được, thẳng mang theo Tô Khải cùng Tần Đồ Khang đi Thanh Lam Tử Quán nhốt chỗ.

Thanh Lam Tử Quán mặc dù đang Thanh Liên trong phường thị thế lực kinh người, nhưng là cuối cùng không cách nào cùng Thanh Liên Phường Thị chống lại. Vì vậy nhốt nhốt loại chuyện này làm vẫn là tương đối ẩn núp, nhốt chỗ cũng không tại Thanh Liên Phường Thị.

Tô Khải ba người thừa dịp bóng đêm rời đi Thanh Liên Phường Thị, một đường hướng nam chạy đi khoảng hai mươi dặm, đi tới một nơi Sơn Trang ra.

"Tô cư Chủ, một ngọn núi này trang chính là Thanh Lam Tử Quán trụ sở bí mật, toàn bộ Sơn Trang người, đều là Thanh Lam Tử Quán người. Chỉ dựa vào ba người chúng ta, có phải hay không..."

Phùng Đào trong mắt lóe lên vẻ lo âu.

Tô Khải khoát khoát tay nói.

"Không sao, trước đem người cứu ra, sau đó trực tiếp nghiền ép lên bỏ tới được (phải)!"

Trong khi nói chuyện, Tô Khải đã mở ra Thiên Nhân thuật, toàn bộ Sơn Trang cũng rõ ràng phơi bày ở trước mắt.

Mỗi cái khu vực kết cấu, mỗi cái khu vực lính gác, thu hết vào mắt, nhìn một cái không sót gì.

Tô Khải ánh mắt liếc một cái, thấy bị giam trong phòng ngầm dưới đất mọi người, trong đó có Phùng Đào vợ.

"Sơn Trang có Trúc Cơ tu sĩ một tên, luyện khí tu sĩ mười lăm tên, Tiên Thiên & Hậu Thiên tu sĩ một số..."

Tô Khải Lắm bảm nói, không chỉ có đem trong sơn trang đám tu sĩ tu vi tất cả đều nhìn rõ ràng, ngay cả bọn họ lúc này người ở chỗ nào, cũng như lòng bàn tay.

Phùng Đào nhìn Tô Khải thuộc như lòng bàn tay một dạng đem trong sơn trang lực lượng thủ vệ toàn bộ nói hết ra, trở mắt ghen hờn, cảm thiếu chút nữa rơi xuống đất.

"Tô cư Chủ người..."

Phùng Đào lời nói lấp ba lấp bắp, nếu không phải hẳn biết Tô Khải chính là thanh liên cư cư Chủ, hẳn nói không chừng cũng tưởng là Tô Khải là Thanh Lam Tử Quán an bài ở thanh liên cư bên trong Gian Tế.

Tần Đồ Khang vỗ vỗ Phùng Đào bả vai, mặt đầy cao thâm mặt trầm nói.

"Cư Chủ Thần kỳ, người suy đoán đến một góc của băng sơn!"

Phùng Đào miệng, giống như nổi lên mặt nước con cá, không ngừng dài, từ đầu đến cuối không nói ra một câu.

Tô Khải đem nay thần kỳ, hoàn toàn đem tâm thần hẳn chấn nhiếp, dĩ nhiên càng nhiều chính là hưng phấn cùng vui mừng, chính mình Đạo Lữ rốt cuộc có thể cứu.

Đem trong sơn trang lực lượng thủ vệ tất cả đều điểm danh sau khi, Tô Khải phân phó nói.

"Tần lão, còn làm phiền người đi hấp dẫn Sơn Trang lực lượng thủ vệ, đem tên kia Trúc Cơ tu sĩ hấp dẫn đi!"

Tần Đồ Khang chụp vỗ ngực bảo đảm nói.

"Cư Chủ người yên tâm, thuộc hạ nhất định hoàn thành người an bài nhiệm vụ!"

Vừa nói Tần Đồ Khang lẳng không hờ bước, hướng Sơn Trang bay trốn đi, Trúc Cơ tu sĩ khí tức, không giữ lại chút nào bộc phát ra.

"Là ai?"

Ở Tần Đồ Khang đến gần trong nháy mắt,

Liền bị trong sơn trang lính gác phát hiện ra.

"Lão phu Tần Đồ Khang, liếm cứt thanh liên cứt quần sự, hôm nay đặc biệt đến cửa viếng thăm!"

Son Trang trang chủ Nghe được Tần Đồ Khang chính là thanh liên cứt quần sự, sắc mặt nhất thời đại biến, phản ứng đầu tiên liền là bọn hắn Thanh Lam Tửu Quán kẻ sách bị thanh liên cứt nhìn thấu.

Bất quá thấy Tần Đồ Khang một mình tới, không khỏi thở phào một cái.

Chính là một tên Trúc Cơ tu sĩ giống như từ trong tay mình cứu người?

Tần Đồ Khang ngơ ngẩn nghĩ nhiều!

Tưởng niệm trong lúc đó, Son Trang trang chủ phóng lên cao, trôi lơ lửng ở giữa không trung, cùng Tần Đồ Khang giằng co.

"Thanh liên cứt, lấy ở đâu Dã Cầu, ta nghe cũng chưa từng nghe nói?"

Son Trang trang chủ khoe miệng lộ ra vẻ khinh miệt nụ cười.

Tần Đồ Khang sắc mặt biến thành lạnh.

Thanh liên cứt chính là hắn cả đời tâm huyết, khởi để người khác làm nhục.

"Đội lặt nữa ngơ ngẩn cũng biết thanh liên cứt là bực nào tồn tại, Tần mỗ rốt cuộc là người ra sao vật!"

Dứt lời, Tần Đồ Khang mười ngón tay liên động, kết xuất một cái huyền diệu Thủ Ấn, một cái dải mười trượng hỏa cầu phóng lên cao, hướng núi Trang trang chủ kích bắn đi.

"Đến tốt lắm!"

Núi Trang trang chủ nghiêm ngặt quát một tiếng, trong tay hiện ra một thanh Ngọc Xích, hai mươi đạo người Cẩm Linh ánh sáng chớp động, bộc phát ra kinh người thước ánh.

Hai gã Trúc Cơ tu sĩ tranh đấu động tĩnh cực lớn, trong lúc nhất thời hấp dẫn đông đảo lính gác sự chú ý, rồi rít xem Cao Không Chi Trung hai người đấu pháp.

Nhưng là những thủ vệ này lại không có phát hiện, ở Tần Đồ Khang cùng núi Trang trang chủ đấu pháp lúc, có hai bóng người, lặng yên không một tiếng động lên vào son trang bên trong.

"Theo sát, ngơ ngẩn đạo lữ ngay tại trong địa lao!"

Tô Khải hướng về phía sau lưng Phùng Đào nói.

Phùng Đào đầu có chút vô tri vô giác, từ hắn đến Son Trang ra sau, kinh ngạc liền giống như là thủy triều, một sóng tiếp theo một làn sóng, thật giống như vĩnh còn lâu mới có được cuối cùng.

Lính gác thâm nghiêm Son Trang, ở Tô Khải trước mặt, phảng phất không hề phòng. Mỗi khi có lính gác đến gần, Tô Khải cũng có thể trước thời hạn nhận ra được lính gác vị trí, sau đó phi thường xảo diệu tránh né.

Từ Son Trang đại môn bắt đầu, bọn họ đã tránh thoát mười nơi lính gác, dĩ nhiên không có bị một người phát hiện.

"Đến!"

Ngay tại Phùng Đào đầu có chút vô tri vô giác thời điểm, Tô Khải một tiếng khê hô, đem Phùng Đào đánh thức.

Trong lúc bất tri bất giác, bọn họ đã tới địa lao ra.

"Tô cứt Chủ, địa lao trên cửa xây dựng phi thường lợi hại cấm chế, chính là Kết Đan tu sĩ đều không thể lặng yên không một tiếng động thông qua, chỉ có thể dựa vào man lực phá vỡ..."

Phùng Đào lời còn chưa nói hết, đã nhìn thấy Tô Khải ngón tay tại trong hư không khoa tay múa chân hai cái, địa lao đại môn cấm chế, liền đột ngột bị phá ra.

"Cái này cũng... Có thể..."

Phùng Đào miệng há to, thật lâu chưa tỉnh hồn lại.

"Ngớ ra làm gì, còn không mau vào tới cứu người!"

Phùng Đào vào vào địa lao, nhất thời cặp mắt ướt át.

Tô Khải nhìn vòng quanh địa lao, thấy năm tên tu vi bị phong ấn tu sĩ, khẽ nhủu mày.

Này năm tên tu sĩ tu vi bị phong ấn, dù là Phong Ấn bị giải khai, trong thời gian ngắn đều không cách nào khôi phục sức chiến đấu.

Nhưng vào lúc này, vài luồng mạnh mẽ khí tức ép tới gần địa lao.

"Có lính gác tới!"

Nghe được có lính gác tới, Phùng Đào nhất thời sắc mặt tái nhợt.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Ba tiếng nổ đột nhiên ở trong địa lao bộc phát ra, ba gã Luyện Khí Kỳ lính gác nổi giận đùng đùng vọt vào địa lao.

Trợn mắt nhìn thẳng!

Bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới, Tần Đỗ Khang lại là kẻ điếu hổ ly sơn, hấp dẫn bọn họ sự chú ý sau khi, lại không biết dùng thủ đoạn gì, len lén chạy vào địa lao.

"Đi tìm chết!"

Một tên vóc người khôi ngô lính gác nghiêm ngặt quát một tiếng, miệng chén thiết quyền, một quyền đánh phía Tô Khải.

Tiểu bạch kiểm, hôm nay gia gia sẽ đem người đánh mẫu thân cũng không nhận ra!

Lính gác khoe miệng, lộ ra một vẻ dữ tợn nụ cười, tựa như ư đã thấy mặt trắng nhỏ bị chính mình khốc lớn một màn.

Nhưng là sau một khắc, lính gác nụ cười trên mặt, nhất thời động lại.

Một cái trắng nõn quả đấm, tại hấn trong con mắt càng ngày càng lớn.

Tại sao... Thân thể của mình chậm như vậy, thật giống như rỉ sét xuống như thế... Không đúng, là quả đấm quá nhanh.

Oanh một tiếng!

Đang lúc mọi người kinh hãi trong ánh mắt, một tên luyện khí trung kỳ lính gác, bị Tô Khải một quyền đánh bay ra ngoài, bay ra địa lao.

"Ưc!"

"Ưc!"

Nuốt nước miếng thanh âm, ở trong địa lao vang lên, liên tiếp.

Còn lại hai gã lính gác trở mắt nhìn nhau, trong mắt tràn đầy ngưng trọng cùng bất an.

Ba người bọn họ đối với (đúng) thực lực đối phương hiểu thấu, mới vừa rồi bị Tô Khải một quyền đánh bay ra ngoài tên lính gác kia, Luyện Thể đạt được, lực lớn vô cùng. Nhưng là ngay cả hấn đều bị một quyền đánh bay ra ngoài, chẳng lẽ trước mắt tiểu bạch kiểm, nhưng thật ra là ẩn núp Luyện Thể cao thủ.

Mặc dù trong lòng kiêng kỵ thậm chí mơ hồ sợ hãi, nhưng là bọn hấn không thể trở mắt nhìn con tin được người cứu đi.

"Động thủ!"

Một tiếng quát chói tai, lưỡng đạo màu đen linh quang phóng lên cao, ngấm đen Ô Quang ở trong địa lao bạo phát đi ra, Tựa như Hắc Nhật nở rộ.

Một đao một kích ở giữa không trung vạch qua lưỡng đạo tuyệt vời đường vòng cung, hướng Tô Khải bắn nhanh tới, gào thét tiếng xé gió nhọn chói tai.

"Một kiện Nhân Cấp bí bảo!"

Tô Khải khẽ lắc đầu, một đao này một kích mặc dù cũng là nhân Cấp Bí Bảo, bất quá cũng chỉ có một kiện Nhân Cấp bí bảo, là nhân Cẩm Bí Bảo bên trong lót đáy tồn tại.

Oanh ——

Oanh ——

Tô Khải đánh ra hai quyền, trực tiếp đem một đao một Kích đánh bay ra ngoài.

Nhục thân đối kháng Bí Bảo!

Hai gã lính gác thấy như vậy một màn, nhất thời con mắt tròn tròn, trố mắt ghen hòng.

Đặc biệt mẹ nó, trước mắt tiểu bạch kiếm thật là người sao?

Như thế nào Yêu Thú còn phải Mãnh!

Ở hai người kinh hãi trong ánh mắt, Tô Khải thân ảnh biến mất, chờ đến lúc xuất hiện lần nữa sau khi, hai người mắt tối sầm lại, trực tiếp ngất đi.

"Phiền phiền nhiều nhiều, còn không thiết thòi đi!"

Tô Khải nghiêm ngặt quát một tiếng, trong khiếp sợ Phùng Đào đám người mới phục hồi tinh thần lại, trong lòng vén lên kinh đào hải lãng, đi theo Tô Khải đi ra địa lao.

Nếu nhóm người mình tung tích đã bị phát hiện, Tô Khải cũng sẽ không lại che che giấu giấu, trực tiếp quang minh chính đại xông ra, phạm là tiến lên ngăn cản tất cả, đều bị Tô Khải một quyền đánh bay ra ngoài.

Không sai, chính là một quyền.

Không có người nào có thể làm cho Tô Khải huoi ra quyền thứ hai.

Phùng Đào lần đầu nhìn thấy Tô Khải thời điểm, nhìn Tô Khải bạch bạch tịnh tịnh, cho là hấn cố gắng hết sức điềm điềm. Nhưng là tối nay, Phùng Đào coi như là đối với (đúng) Tô Khải hoàn toàn thay đổi cái nhìn.

Tô Khải đó là mặt trắng nhỏ, nhất định chính là một mãnh thú hình người.

Không tới một thời gian uống cạn chun trà, Tô Khải liền mang theo người lao ra Sơn Trang.

"Phùng Đào, Thanh Lam Tửu Quán bắt cóc con tin, là bức bách các người kêu xấu ta thanh liên cư. Bây giờ con tin đã bị cứu ra, còn lại vài tên tu sĩ phải dựa vào người đi báo tin."

"Tô cư Chủ người yên tâm, ta nhất định ở thời gian nhanh nhất bên trong đem tin tức thống trị cho mấy người khác."

Phùng Đào do dự đôi chút, tràn đầy hiếu kỳ hỏi.

"Tô cư Chúa, người dự định thế nào đối phó Thanh Liên Phưởng Thị?"

Tô Khải cười lạnh một tiếng.

"Gậy ông đập lưng ông!"

"Nếu Thanh Liên Phưởng Thị muốn vu khống ta thanh liên cư, ta đây đang lúc bọn hấn trên đầu trước trừ một chậu bồ ỉa tử, xem ai còn sẽ tin tưởng bọn họ nói chuyện!"

Chờ đến Tô Khải đám người sau khi rời khỏi, một đạo thân ảnh màu đen, từ trong bóng ma đi ra.

Nếu là Tô Khải lúc này vẫn còn, nhất định sẽ nhận ra, cái này màu đen thanh âm, bất ngờ chính là rơi xuống vách đá...

Tiêu Hỏa Hỏa.

Lúc này Tiêu Hỏa Hỏa, cùng Tô Khải trong trí nhớ bộ dáng, có gì biến hóa rất lớn.

Vốn là ánh mặt trời đẹp trai trên khuôn mặt, Thanh Khí đèn bù, ba cái gân xanh quanh quẩn ở trên gương mặt, nhìn qua xấu vô cùng. Trong hai mắt vẻ mặt, ngọc trệ mà mê mang, không có một tí linh động. Tiêu Hỏa Hỏa nắm ngón tay móng tay, thon dài mà sắc bén, nhìn qua không chút nào giống người móng tay.

"Kiệt kiệt —— Tô Khải, rất nhanh chúng ta lại muốn gặp mặt!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Gậy ông đập lưng ông (tám mươi lăm, tám mươi sáu làm lẫn lộn)

Tiêu Hòa Hòa phát ra thanh âm khàn khàn, nhưng là thanh âm này cũng không phải Tiêu Hòa Hòa, mà là Cổ Lão.

"Tô Khải, nếu không phải ngươi nhúng tay, ta luyện chế Nhân Cổ kế hoạch cũng sẽ không như thế suông sẻ!"

Tiêu Hòa Hòa —— nói chính xác là Cổ Lão lẩm bẩm nói nhỏ.

"Năm đó Cổ Tổ đại nhân mưu đồ Nhân Cổ kế hoạch, nếu không phải Thanh Châu đám kia Nguyên Anh Lão Quái Vật xuất thủ, Cổ Tổ đại nhân sớm thì thành công."

"Bất quá là năm đó Cổ Tổ đại nhân đều chưa hoàn thành kế hoạch, bây giờ rốt cuộc trong tay ta đắc ý hoàn thành!"

Cổ Lão kiệt kiệt dạt cười lớn.

Nhân Cổ chính là Cổ Tổ năm đó hùng vĩ kế hoạch, nếu là có thể thành công, Thanh Châu chính là Cổ Tổ Thanh Châu, đáng tiếc cuối cùng sắp thành lại hỏng.

Cổ Tổ nắm giữ mê hoặc lòng người thủ đoạn, nhưng là bị đầu độc tu sĩ lại có rất nhiều tặc đồan, thực lực không cách nào tăng lên, nhục thân cường độ cũng không đủ, không cách nào phát huy ra các loại huyền diệu thủ đoạn.

Vì vậy năm đó Cổ Tổ đưa ra Nhân Cổ suy nghĩ, đem người luyện chế thành Cổ, chính là Nhân Cổ.

Nhưng là luyện chế Nhân Cổ trong quá trình, đối với (đúng) nhục thân sẽ tạo thành cực lớn tổn thương, hơn nữa sẽ mang đến cực lớn thống khổ. Nếu không có kiên cố vững chắc ý chí cùng với mạnh mẽ nhục thân, Nhân Cổ thì không cách nào luyện chế thành công.

Cổ Lão tìm nhiều năm, cuối cùng tìm tới Tiêu Hòa Hòa như vậy một cái hoàn mỹ tài liệu thực tế, người mang Chân Long Huyết Mạch, tiềm lực vô hạn. Hơn nữa bị Tô Khải ngay cả hai lần ba đá kích bên dưới, trong lòng oán niệm chấp niệm vạn kiếp bất diệt, chỉ cần có thể báo thù, bất kỳ thống khổ cũng có thể chịu đựng đi xuống.

Trải qua mấy tháng luyện chế, Nhân Cổ rốt cuộc ở Cổ lão trong tay sinh ra. Hoàn toàn thể Nhân Cổ có bất diệt thân thể, hơn nữa còn có thể thôn phệ vạn vật tăng thực lực lên, chính là một kinh khủng Nhân Hình Bình Khí.

Tô Khải cũng không biết Tiêu Hòa Hòa trở về, ở trở lại Thanh Liên Phường Thị sau khi, Tô Khải phải đi mười tám nhà Tù Quán mua đồ.

Không sai, chính là mua đồ!

Thanh Lam Tù Quán muốn ở trên đầu mình khấu trừ bỏ ĩa tử, Tô Khải khởi sẽ nhẹ nhàng như vậy sẽ bỏ qua bọn họ.

Hơn nữa Thanh Lam Tù Quán liền nhưng còn dám đảm nhận : dám ngay ở chính mình mặt, chơi đùa ngẫu nhiên rút số trò hề này, bọn họ không biết mình là mờ ra treo sao?

Tô Khải ngay trang thành tu sĩ bình thường đi tới Thanh Lam Tù Quán bên trong, bởi vì ngẫu nhiên rút số hoạt động, Thanh Lam Tù Quán hôm nay lộ ra phá lệ náo nhiệt, người đến người đi, đảo qua trước hết sức yên tĩnh đáng đáp.

Thanh Lam Tù Quán ngẫu nhiên rút số thủ đoạn phi thường khéo léo, bọn họ ở chai rượu trên nắp bình khắc xong khen thưởng, sau đó sẽ dùng trận pháp ngăn trở tu sĩ dò xét, để cho tu sĩ chỉ có thể dựa vào vận khí mới có thể rút được khen thưởng.

Loại thủ đoạn này, cùng trên địa cầu mờ nắp có thưởng, trở lại một bình thủ pháp giống nhau như đúc.

Chỉ bất quá Thanh Lam Tù Quán trúng giải lệ, càng phong phú, không chỉ có linh thạch Linh Thảo, nghe nói hạng nhất thưởng là là một kiện người Cấp Bí Bảo, để cho toàn bộ tu sĩ đỏ con mắt nổi điên.

Bất quá đến bây giờ, như cũ vẫn chưa có người nào lấy được món đó người Cấp Bí Bảo.

"Chắc chắn —— những trận pháp này xác thực huyền diệu, nhưng là có thể ngăn trở ta Thiên Nhân thuật sao?"

Vừa nói Tô Khải mở ra Thiên Nhân thuật, quét nhìn toàn bộ Thanh Lam Từ Quán, nhất thời toàn bộ trên nắp bình khắc chữ nhỏ, thu hết vào mắt.

"Ồ!"

"Lại còn thực sự có nhân Cấp Bí Bảo khen thưởng!"

Tô Khải khê di một tiếng, kia bình khen thưởng nhân Cấp Bí Bảo Linh Từ, cũng không phải là giấu ở một cái phi thường nơi hẻo lánh, không để cho tu sĩ tìm tới, ngược lại ngoài dự đoán mọi người đặt thả ở trước mặt mọi người, coi là hàng mẫu biểu diễn.

Chính là bởi vì lợi dụng tu sĩ suy nghĩ bên trên thị giác, này bầu rượu ngon dĩ nhiên đến bây giờ cũng không có bị những người khác mua đi.

Tô Khải trên mép phủ lên một vết độ cong, sau đó đem toàn bộ có khen thưởng rượu ngon, tất cả đều quét sạch hết sạch, ngay cả một bình cũng không cho những người khác lưu lại.

Chờ đã có khen thưởng rượu ngon quét sạch không còn một mống sau khi, đi tới hàng mẫu rượu ngon trước mặt, đưa tay lấy đi.

"Vị đạo hữu này, bình này Linh Từ chính là hàng mẫu!"

Ngay tại Tô Khải muốn lấy lúc đi, một tên mạo mỹ thị nữ liên tục ngăn cản Tô Khải.

"Chẳng lẽ hàng mẫu lại không thể mua sao?"

Tô Khải nhẹ nhàng giễu cợt một tiếng, có chút hăng hái mà nhìn mạo mỹ thị nữ.

"Không phải là... Dĩ nhiên có thể! Chẳng qua là bình này Linh Từ bị đông đảo tu sĩ đụng chạm qua, sở hữu (tất cả) ta kiến nghị lựa chọn còn lại Linh Từ!"

Mạo mỹ thị nữ ôn nhu nói.

"Hắc hắc! Nhưng là ta hết lần này tới lần khác đã cảm thấy bình này Linh Từ thuận mắt."

"Nhưng là... Nhưng là..."

"Nhưng mà cái gì? Chẳng lẽ bình này Linh Từ bên trong có mờ ám hay sao?"

Tô Khải nghiêm ngặt quát một tiếng, gấp mạo mỹ thị nữ cũng cuống đến phát khóc đi ra.

Bình này Linh Từ bên trong có nhân Cấp Bí Bảo khen thưởng, chuyện này nàng tự nhiên biết, trước kia cũng có tu sĩ nghĩ (muốn) muốn chọn bình này Linh Từ, nhưng đều bị nàng cho đuổi xuống.

Giống như Tô Khải như vậy không tha thứ tu sĩ, nàng còn thật chưa bao giờ gặp.

"Không có!"

"Chúng ta Thanh Lam Từ Quán uy tín có bảo đảm, tuyệt đối không có mờ ám!"

"Nếu không có mờ ám, như vậy bình Linh Từ ta muốn định!"

Vừa nói, Tô Khải không cho mạo mỹ thị nữ phản bác cơ hội, trực tiếp đem bình này Linh Từ mua đi.

Tính tiền sau khi, Tô Khải cũng không có trước tiên mở ra nắp bình hỏi đoán khen thưởng, mà là trở lại thanh liên cư, hảo hảo trừ tính như thế nào cho Thanh Lam Từ Quán một bài học.

...

Hôm sau.

Thanh Lam Từ Quán bên trong khách hàng như cũ người ta tấp nập, người người nhốn nháo. Nhưng là so sánh với hôm qua, những tu sĩ này trên mặt nhiều hơn một vết không nhìn được thần sắc.

Bởi vì, đã suốt mười canh giờ không có ai trúng giải.

Nếu không phải ngay từ đầu có không ít trong tu sĩ thường, bọn họ cũng cho là đây là Thanh Lam Từ Quán một cái trò lừa bịp.

Thanh Lam Từ Quán gả sai vật cùng thị nữ Tự Nhiên cũng nhận ra được mánh quỵ dị này, nhưng là cũng không nghĩ nhiều, tự cho là đúng những tu sĩ này vận khí không được, cho nên mới chậm chạp không có ai trúng giải.

Mặt trời lên cao canh ba.

Sở Hồ Hồ ngao kiêu mà nâng lên thon dài cổ, hùng hùng hổ hổ đi tới Thanh Lam Từ Quán bên trong.

"Ta muốn đòi tặng phẩm!"

Thị nữ Nghe được Sở Hồ Hồ muốn đòi tặng phẩm, không khỏi thở phào một cái.

Rốt cuộc có nhân tới đòi tặng phẩm, nếu là ở không có ai đòi tặng phẩm, sợ rằng trong cửa hàng khách hàng cũng sắp mất đi lòng tin.

Sở Hồ Hồ dứt tiếng, nhất thời hấp dẫn Thanh Lam Từ Quán bên trong khách hàng sự chú ý, ánh mắt đồng loạt rơi vào Sở Hồ Hồ trên người, hiếu kỳ Sở Hồ Hồ bên trong cái gì thưởng.

Sở Hồ Hồ xuất ngoại trên mặt nhẵn Ngân Quang một trận chớp động, một trăm hai mươi bảy cái nắp bình hô lạp lạp rơi vào trên quầy.

"Vị đạo hữu này, ngươi đây là ý gì?"

"Chúng ta Thanh Lam Từ Quán hoan nghênh toàn bộ tu sĩ, nhưng là không chào đón có người tới quấy rối!"

Thị nữ thấy trên quầy toàn bộ là nắp bình, sắc mặt âm trầm xuống.

"Làm loạn? Ngươi Chân Nhân con ngươi xem thật kỹ một chút, này từng cái trên nắp bình mặt, cũng đều có khen thưởng!"

Sở Hồ Hồ vừa dứt lời, nhất thời toàn bộ Thanh Lam Từ Quán bên trong yên tĩnh một mảnh, nghe được cả tiếng kim rơi.

Toàn bộ nắp bình cũng trúng giải!

Điều này sao có thể!

Toàn bộ tu sĩ trong đầu ý niệm đầu tiên, liền là không có khả năng. Sở Hồ Hồ vận khí tốt, bên trong năm ba lần thưởng, đây là có thể.

Nhưng là đồng thời bên trong một trăm hai mươi bảy lần thưởng, đây tuyệt đối không thể nào, thật khi bọn hắn đầu bị lừa đá sao?

"Không được, chính ngươi nhìn một chút!"

Thị nữ nửa tin nửa ngờ kiểm tra nắp bình, nhất thời trợn cả mắt lên.

Thứ nhất... Trúng giải!

Cái thứ 2... Trúng giải!

Cái thứ 3... Hay lại là trúng giải!

Thị nữ tâm tình, từ vừa mới bắt đầu khiếp sợ, càng về sau chết lặng, đến cuối cùng đã biến thành cơ giới thức đất thao tác, trong đầu vô tri vô giác.

Lại tất cả đều trúng giải.

Làm thị nữ cảm lên người cuối cùng nắp bình, bất ngờ thấy "Nhân Cấp Bí Bảo" bốn cái chữ nhỏ.

Ngay cả đầu tường cũng bị người khác lấy mất!

Thanh Lam Từ Quán bên trong đông đảo tu sĩ thấy thị nữ bộ dáng, trong lòng liền một cái lộp bộp, sắc mặt âm trầm vô cùng.

Thật chẳng lẽ như cái đó cô gái nhỏ từng nói, một trăm hai mươi bảy cái nắp bình bên trong toàn bộ trúng giải!

"Các ngươi ghen tị sao?"

Sở Hồ Hồ cao ngạo ngẩng đầu, hướng về phía những tu sĩ khác nói.

"Các ngươi đám này ngu xuẩn, thật sự cho rằng Thanh Lam Từ Quán rút số hoạt động là cho các ngươi chuẩn bị sao?"

"Ta nói cho các ngươi biết, toàn bộ khen thưởng đều là đặt trước!"

Sở Hồ Hồ lời nói, mà thẳng thắn một tiếng sét, đem toàn bộ tu sĩ, bao gồm thị nữ cùng gã sai vặt tất cả đều cho kinh động đến.

"Các ngươi không tin?"

"Không tin các ngươi đem còn lại chai rượu tất cả đều mở ra, nhìn một chút có còn hay không trúng giải nắp bình. Chỉ cần còn có một cái, ta đây nhiều

chút trứng giải nắp bình, liền toàn bộ đưa cho hắn!"

Sở Hề Hề lời nói hùng hồn, hoàn toàn phá hủy tu sĩ trong lòng lý trí, rồi rít mở ra giá hàng mang rượu lên bình.

"Không có!"

"Vẫn là không có!"

"Vẫn không có!"

...

Một khắc đồng hồ sau khi, toàn bộ chai rượu cũng bị mở ra.

Nhưng là, tựa như cùng Sở Hề Hề từng nói, một cái trứng giải nắp bình cũng không có.

"Bây giờ các ngươi tin tưởng đi!"

"Cái gọi là rút số hoạt động tất cả đều là gạt người, những phần thưởng này đều là ta loại thân phận này cao quý tu sĩ chuẩn bị, không có các ngươi đám này chân đất phần!"

Sở Hề Hề gió thổi lửa cháy lời nói, hoàn toàn đốt mọi người trong lòng nóng giận, Thanh Lam Từ Quán cửa tiệm, liền thừa nhận mọi người phát tiết đối tượng.

Cho đến Tần Thương tự mình ra mặt xử lý, mới đưa nhiều người tức giận dề xuống, nhưng là Thanh Lam Từ Quán giờ trò bịp bợm danh tiếng, nhưng là trong lúc lơ đãng lưu truyền ra đi, trở thành Thanh Lam Từ Quán trò cười.

Về phần Sở Hề Hề những thứ kia khen thưởng, Thanh Lam Từ Quán một phần một chút nào cũng không thể ít, Sở Hề Hề chính là Thanh Châu Mục con gái độc nhất, cho Tần Thương một trăm cái lá gan, hắn cũng không dám tham ô Sở Hề Hề khen thưởng.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Thần Cấp Chí Bảo

"Sur phụ, quá thoải mái! Sau này còn có như vậy nhiệm vụ, nhất định phải kêu ta!"

Sở Hề Hề hưng phấn vừa nói, cặp mắt hoàn thành Nguyệt Nha Nhi.

"Sur phụ, ngươi không thấy Tần Thương sắc mặt hắn, giống như là ăn con ruồi như thế, ha ha ha ha... Ta bây giờ nhớ lại còn nhin không được muốn bật cười!"

Thu khen thưởng, hơn nữa trở tay đem bộ ỉa tử khấu trừ đến Thanh Lam Từ Quán trên đầu, Tô Khải thân phận không thích hợp làm, nhưng là để cho Sở Hề Hề vị này Thanh Châu Mục con gái độc nhất đi làm, thật sự là quá thích hợp.

Trải qua này chiến dịch, Thanh Lam Từ Quán tổn thương nguyên khí nặng nề, trong thời gian ngắn hắn sẽ ẩn nấp.

Sở Hề Hề sau khi rời khỏi, Tô Khải ngồi xếp bằng xuống, Thần Niệm từng tại giữa chân mây Hiến Viên kiểm mũi kiểm bên trong.

Trải qua mấy ngày nay tìm hiểu, Tô Khải rút cuộc đem « Nhân hoàng kim chương » phần luyện khí tìm hiểu thấu đáo, đem quá trình tu luyện lần nữa bắt chước ba lần sau khi, chính thức bắt đầu « Nhân hoàng kim chương » tu luyện.

Ừng ừng ——

Ở Tô Khải vận chuyển « Nhân hoàng kim chương » trong nháy mắt, trong tĩnh thất linh khí, phảng phất như thủy triều hướng Tô Khải trong thân thể vọt tới. Hùng hậu Tĩnh Thuần thiên địa linh khí, chui vào Tô Khải trong kinh mạch, trong nháy mắt đưa hắn kinh mạch tất cả đều lấp đầy.

"Không hổ là Nhân hoàng truyền thừa, thật là bá đạo!"

Tô Khải cảm nhận được thiên địa linh khí hướng hẳn vọt tới tốc độ, trong lòng không khỏi kêu lên một tiếng.

« Nhân hoàng kim chương » hấp thu thiên địa linh khí tốc độ, so với « Thanh Liên Kiếm Điển » còn nhanh hơn gấp đôi, không hổ là thượng cổ tam hoàng truyền thừa.

Toàn lực vận chuyển công pháp, trong kinh mạch thiên địa linh khí, bị Tô Khải luyện hóa thành tinh khiết chân nguyên, trên người khí tức, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ đang tăng trưởng.

108 cái chu thiên sau, Tô Khải chợt mở hai mắt ra, ánh mắt sắc bén, trên người khí thể, phảng phất một thanh tròng thiên bảo kiếm.

Trọng Kiếm chẳng biết lúc nào rơi vào Tô Khải trong tay, chân nguyên trong cơ thể Bạo Thể mà ra, hội tụ ở Trọng Kiếm trên.

"Liệt thiên!"

Tô Khải trong lòng hào tình vạn trượng, không khỏi thi triển Hiên Viên Cửu Kiếm bên trong đệ nhất kiếm —— liệt thiên.

Một cỗ kinh khủng kiếm phong, hiện lên ở Trọng Kiếm trên.

Đạo này kiếm phong chỉ sắc bén, dường như muốn đem trọn phiên hư không cũng cắt thành hai nửa tựa như, Trọng Kiếm còn chưa ra khỏi vỏ, nhưng là tinh thất tu luyện bên trong bàn ghế, trong nháy mắt chia năm xẻ bảy.

Nếu là một kiếm này thật xuất ra, tất nhiên là kin thiên động địa một kiếm.

Ngay tại Tô Khải trên người khí thể, sắp đến đỉnh phong lúc, Trọng Kiếm trên phát ra rầm rầm rầm rầm thanh âm, một cái mịn kẽ hở hiện lên trên thân kiếm.

Tựa hồ nếu như là Tô Khải liều lĩnh thi triển liệt thiên một kiếm này, Trọng Kiếm tất nhiên chịu đựng không nổi liệt thiên kiếm uy lực kinh khủng, mà hóa thành đầy trời mảnh vụn.

"Đáng tiếc —— "

Tô Khải than nhẹ một tiếng, trên người khí tức thu liễm, Trọng Kiếm bên trên tiếng rền rĩ thanh âm, dần dần yếu bớt.

Chỉ chớp lát sau, Kiếm Linh hiện lên Tô Khải trước mặt, sắc mặt tái nhợt, thân thể đều có chút trong suốt, tựa hồ bệnh nặng một trận giống như.

"Chủ nhân, ngươi một kiếm kia quá kinh khủng!"

Kiếm Linh nhớ tới vừa mới Tô Khải thi triển một kiếm, cả cái linh hồn cũng run rẩy.

Trên thế giới lại còn có kinh khủng như vậy kiếm chiêu, Kiếm Linh tự cho là Trọng Kiếm ba thức đã có thêm được xem Cửu Châu đứng đầu kiếm pháp, nhưng là hôm nay gặp gỡ, cho hắn biết chính mình chẳng qua là ếch ngồi đáy giếng.

"Ngươi quá yếu, chịu đựng không đến liệt thiên kiếm!"

Tô Khải tiếc cho lời nói, rơi vào Kiếm Linh trong tai, nhất thời để cho hắn mắc cỡ đỏ bừng mặt.

Chính mình chính là danh kiếm, nếu không phải... Nếu không phải...

"Nếu là ta không có đoán sai lời nói, ngươi khi tiến vào kiếm trì trong ao cũng đã bị tổn thương đi!"

Kiếm Linh gật đầu một cái.

"Đỉnh phong lúc, Lão Chủ Nhân đem ta Tế Luyện thành bốn mươi tám chính gốc Sát Cẩm Chế Địa Cấp Pháp bảo. Ở Lão Chủ Nhân trận chiến cuối cùng bên trong, đối mặt cường địch, ta phẩm cấp bị đánh rơi, bây giờ thậm chí ngay cả nhân Cấp Bí Bảo cũng không sánh bằng."

Nói tới chỗ này, Kiếm Linh mặt đầy cô đơn.

Nghĩ lúc đó hắn chính là vừa mới ở trên cao Địa Cẩm Pháp bảo, bây giờ nhưng ngay cả nhân Cấp Bí Bảo đều không phải là.

Bực này khác nhau trời vực, để cho Kiếm Linh tâm như giao nhận.

"Ngươi đã bán thân thì có Địa Cẩm Pháp bảo đệ tử, như vậy đưa ngươi tăng lên tới nhân Cấp Bí Bảo tăng thứ không khó lắm."

Tô Khải lẩm bẩm nói nhỏ.

Hôm nay thi triển liệt thiên kiếm, để cho Tô Khải nồng đậm đất cảm nhận được, chính mình trước kia bội kiếm, đã theo không kịp chính mình tu vi, là thời điểm yêu cầu một thanh nhân Cấp Bí Bảo làm vì chính mình bội kiếm.

Bình thường muốn Nhân Cấp Bí Bảo, lấy thân phận của mình muốn có được Tự Nhiên không khó.

Nhưng là Kiếm Linh mặc dù xấu xí, nhưng là với Tô Khải nhiều như vậy thời gian, chung quy là có chút cảm tình. Huống chi Kiếm Linh có Địa Cẩm Pháp bảo đệ tử, chỉ cần có đủ tài nguyên, hoàn toàn có thể mang Trọng Kiếm lại tế luyện thành Địa Cẩm Pháp bảo.

Tô Khải mang theo Trọng Kiếm, đi Thối Kiếm Phong.

Thối Kiếm Phong, danh như ý nghĩa, chính là Thanh Liên kiếm trong tông Chủ Tu luyện kiếm Chủ Phong, tông môn chín thành luyện kiếm sư, đều là xuất từ Thối Kiếm Phong.

"Tại hạ Tô Khải, hôm nay tới bái kiến Chu sư huynh!"

Tô Khải đi tới chu hạo nói Động Phủ ra khẽ hô một tiếng.

Không lâu lắm, chu hạo nói ngoài động phủ Cẩm Chế đã bị mở ra, lộ ra một con đường đi ra.

"Tô sư đệ mời vào!"

Tô Khải xông qua lối đi, thấy mặt đầy như đũa đâm chán chường chu hạo nói, chân mày có chút giật mình, ngẩng nhìn bốn phía, thấy không ít bị Chu Hạo Ngôn luyện hồng Linh Quang, trong lòng nhất thời nhiên.

Thấy Chu sư huynh luyện kiếm có thất bại.

"Tô sư đệ, ngại nhưng là khách quý a, hôm nay ngọn gió nào đem ngại thời tới!"

Chu Hạo Ngôn trên mặt trước cổ nặn ra vẻ tươi cười tới.

"Sư đệ ta vừa mới tấn thăng luyện khí, trong tay thiếu một thanh tiện tay bội kiếm, cho nên mới tới phiền toái Chu sư huynh ngại!"

Chu Hạo Ngôn thấy Tô Khải trong tay ở giữa, trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc.

"Ồ! Tô sư đệ chuỗi này Trọng Kiếm, lại lịch phi phạm a!"

Chu hạo nói thân là luyện kiếm đại sư, liếc mắt liền nhìn ra Tô Khải trong tay Trọng Kiếm lại lịch phi phạm, lúc trước sợ là một kiện Địa Cẩm Pháp bảo, bởi vì bị thương nặng mà phẩm cấp giảm sút.

"Chu sư huynh ngại mắt sáng như đuốc, trên tay ta chuỗi này Trọng Kiếm lúc trước chính là Địa Cẩm Pháp bảo, bởi vì bị tổn thương nghiêm trọng, trên thân kiếm cẩm chế toàn bộ bị hủy."

Chu hạo nói trầm ngâm một hồi.

"Tô sư đệ ngại nếu là muốn đem chuỗi này Trọng Kiếm Tế Luyện đến Địa Cẩm Pháp bảo tầng thứ, sư huynh ta tỷ lệ thành công chưa đủ ba thành. Bất quá Tô sư đệ ngại bây giờ tu vi, cũng dùng không Địa Cẩm Pháp bảo, nếu Tế Luyện thành Nhân Cấp Bí Bảo, chuyện này ôm ở sư huynh trên người của ta."

Chu hạo nói chụp vỗ ngực bảo đảm nói.

Luyện chế một thanh người Cấp Bí Bảo, với hấn mà nói không chút nào độ khó.

"Đa tạ Chu sư huynh, những thứ này chính là tu bổ Trọng Kiếm Linh Quang!"

Vừa nói Tô Khải đem một chiếc nhẫn trữ vật giao cho chu hạo nói, trong trữ vật giới chỉ tồn phóng tu bổ Trọng Kiếm cần Linh Quang.

Chu Hạo Ngôn nhìn trong tay Trọng Kiếm, suy nghĩ tu bổ phương án.

Một khắc đồng hồ sau khi, chủng loại phong phú Linh Quang rơi vào chu hạo nói trong tay, nóng bỏng ngọn lửa ở chu hạo nói trong lòng bàn tay tùy ý bay lượn, dung luyện Linh Quang.

Không tới một thời gian uống cạn chun trà, Linh Quang liền bị dung luyện như Trọng Kiếm bên trong, tiếp theo chính là đóng dấu cẩm chế.

Đóng dấu cẩm chế, mới là luyện chế nhân Cấp Bí Bảo mấu chốt nhất một bước.

Nhân Cấp Bí Bảo nhiều nhất có thể đóng dấu 108 đạo nhân Cấp, 108 đạo nhân Cấp kết hợp, liền có thể ngưng tụ ra một đạo Địa Sát Cẩm Chế. 72 Đạo Địa Cấp kết hợp, ngưng tụ ra một đạo cẩm chế Thiên Cương. 36 Đạo cẩm chế Thiên Cương kết hợp, ngưng tụ ra một đạo Thần Tiêu Cẩm Chế.

Thần Cấp Chí Bảo, chính là Cửu Châu trong đại lục cao cấp nhất bảo vật, Thanh Liên Kiếm Tông Trần Tông Chi Bảo, liền là một kiện Thần Cấp Chí Bảo.

Nhân Cấp đối với Chu Hạo Ngôn loại tiêu chuẩn này luyện kiếm đại sư mà nói, cũng không có bao nhiêu độ khó, một đạo tiếp lấy một kiện Nhân Cấp, bị Chu Hạo Ngôn in vào trên thân kiếm...

Ở Chu Hạo Ngôn luyện kiếm thời điểm, Tô Khải không có chuyện làm, dứt khoát ở Chu Hạo Ngôn nói luyện kiếm trong phòng tùy ý đi đi lại lại, thấy đầy đất bị Chu Hạo Ngôn nói luyện hồng Linh Quang.

Từ Kim Ngọc Tùy...

Huyền Dương Ngọc Tùy...

Tinh Thần thép...

Dao đánh lửa thạch...

Tô Khải thấy những thứ này bị Chu Hạo Ngôn nói luyện hồng Linh Quang, không khỏi chắc chắn miệng.

Luyện Khí Sư không hổ là tiêu hao tài nguyên nhà giàu, chỉ là trên đất những thứ này bị Chu Hạo Ngôn nói luyện hồng Linh Quang, liền giá trị hơn mười ngàn linh thạch.

Tô Khải nhìn bị luyện hồng Linh Quang, thời gian từng giờ từng phút trôi đi, cho đến Chu Hạo Ngôn thở nhẹ một tiếng, mới để cho Tô Khải gạt mình tỉnh lại.

"Tô sư đệ, ngươi xem chuỗi này Trọng Kiếm như thế nào?"

Vừa nói một thanh Trọng Kiếm xuất hiện ở Tô Khải trước mặt, để cho Tô Khải hai mắt tỏa sáng.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Xấu xí không phải là người sai

Một thanh dử tợn màu đen Trọng Kiếm phơi bày ở Tô Khải trước mặt, Trọng Kiếm thân kiếm mặt ngoài lồi lõm, bị Chu Hạo Ngôn thuận tay cho tu bổ, hơn nữa đóng dấu hai mươi bảy đạo người Cấp, một cụ trở thành Nhân Cấp Bí Bảo.

Nhưng là luyện chế lần nữa sau khi Trọng Kiếm nhìn qua thập phân dử tợn, làm cho người ta một loại tim đập rộn lên cảm giác.

"Xấu xí không phải là người sai, nhưng giải phẫu thẩm mỹ cũng đều không được, đó chính là người sai!"

Tô Khải nhỏ giọng thì thầm, để cho nguyên vốn cho là mình sẽ được khen Kiếm Linh, nhất thời biến thành một tấm mặt khổ qua.

Chu Hạo Ngôn thấy Tô Khải đối với hần luyện hồng Linh Quang khá có hứng thú, không khỏi hỏi.

"Tô sư đệ ngươi cũng đúng Luyện Khí có hứng thú?"

Tô Khải nhún nhún vai nói.

"Nói có hứng thú cũng chưa nói tới, chẳng qua là cảm thấy Chu sư huynh người..."

Tô Khải lời còn chưa nói hết, Chu Hạo Ngôn liền tự giấu một tiếng.

"Tỷ lệ thành công thấp, điểm này sư huynh trong nội tâm của ta đã sớm rõ ràng. Chẳng qua là Luyện Khí bản thân liền là một món nguy hiểm cao sự tình, mười lần Luyện Khí chính giữa, có thể thành công một lần cũng đã không tệ!"

"Nếu không phải Tô sư đệ ngươi thanh trọng kiếm này căn cơ được, không cần sư huynh ta gia công thêm, sư huynh ta cũng không dám hứa chắc nhất định có thể đủ đem Nhân Cấp Bí Bảo luyện chế được!"

"Luyện Khí rất khó sao?"

"Có khó không Tô sư đệ chính ngươi thử một lần không phải là biết!"

Chu Hạo Ngôn ngược ngược cười một tiếng, vừa nói xuất ra hai khối Linh Quang đặt ở Tô Khải trước mặt.

"Luyện Khí đại khái có thể chia làm hai bước, bước đầu tiên dung quang, đem mấy loại Linh Quang dung luyện chung một chỗ, trở thành một khối, luyện chế ra Pháp Khí hình thức ban đầu. Bước thứ hai Minh Văn, ở Pháp Khí hình thức ban đầu bên trên in dấu lên Cẩm Chế, Pháp Khí mới có thể xuất thế!"

"Luyện Khí chính giữa tỷ số thất bại cao nhất, chính là bước đầu tiên dung quang. Thiên hạ chưa có hoàn toàn giống như hai mảnh lá cây, Tự Nhiên cũng không có hoàn toàn giống nhau hai khối Linh Quang, mỗi khối Linh Quang giữa đều có sự sai biệt rất nhỏ, mà nhiều chút sự sai biệt rất nhỏ thì sẽ đưa đến dung mô thất bại."

"Mỗi một khối Linh Quang đều có chính mình Đặc Tính, đối với (đứng) Luyện Khí Sư thủ pháp và nắm bắt thời cơ yêu cầu cực cao. Chỉ có cùng Linh Quang cộng hưởng sau khi, mới có thể làm được 1% như vậy thành công."

Tô Khải nghi ngờ hỏi.

"Chu sư huynh ngươi không có cách nào cùng Linh Quang cộng hưởng sao?"

Chu Hạo Ngôn chau mày.

"Nếu là Linh Quang thuộc tính cùng ngươi thể chất thuộc tính tương hợp, như vậy cộng hưởng độ khó liền sẽ giảm mạnh. Nếu là hai người xung đột lẫn nhau, trên căn bản không thể nào cùng Linh Quang sinh ra cộng hưởng."

"Tỷ như một tên Hòa Thuộc Tính Luyện Khí Sư, cùng Hòa Thuộc Tính Linh Quang cộng hưởng tương đối dễ dàng, nhưng là muốn cùng Thủy Thuộc Tính Linh Quang cộng hưởng, chính là khó lại càng khó hơn, thậm chí cả đời cũng không thể!"

"Này hai khối chính là Thủy Thuộc Tính Linh Quang cùng Mộc Thuộc Tính Linh Quang, thủy sinh mộc, hai người dung mô độ khó là toàn bộ dung mô bên trong thấp nhất. Nếu là Tô sư đệ ngươi có hứng thú, không ngại có thể thử một lần, nói không chừng Tô sư đệ ngươi cũng có Luyện Khí thiên phú!"

Tô Khải đầu ngón tay sờ qua màu xanh da trời cùng màu xanh lá cây hai khối linh quang, nhất thời cảm nhận được đậm đà Thủy Thuộc Tính linh khí cùng Mộc Thuộc Tính linh khí.

"Sư đệ ta liền thử một chút!"

Vừa nói Tô Khải học Chu Hạo Ngôn dung quang bộ dáng, xem mèo vẽ hổ, dùng chân nguyên thôi phát ra một đám lửa, cháy hừng hực, hai khối Linh Quang lấy mắt trần có thể thấy tốc độ biến thành chất lỏng.

"Tô sư đệ ngươi phải cẩn thận, này hai luồng chất lỏng chính là Linh Quang tinh hoa, dung luyện bên trong phải chú ý hai người Khí Cơ liên tiếp điểm!"

Chu Hạo nói ra âm thanh chỉ điểm, nhưng là lúc này Tô Khải, nhưng là hai mắt nhắm nghiền, Thần Niệm bao phủ trong tay hai khối Linh Quang tinh hoa, trong lòng có một loại không khỏi cảm giác thân thiết.

Cảm giác thân thiết!

Không sai, chính là cảm giác thân thiết!

Giống như kẻ lãng tử gặp phải mẫu thân một loại cảm giác thân thiết.

Loại cảm giác này phi thường kỳ diệu, Huyền diệu khó giả thích, để cho Tô Khải trong lòng không khỏi tin tưởng, đã biết lần dung mô khẳng định có thể thành công.

Hô ——

Hít thở sâu một hơi, lam xanh sắc mặt chất lỏng theo Tô Khải ngón tay có quy luật động, dung hợp vào một chỗ, thủy nhũ - Giao Dung, tuy hai mà một.

Khi nhìn đến hai khối Linh Quang hoàn mỹ dung hợp một chỗ,

Chu Hạo Ngôn cặp mắt nhất thời trợn thật lớn, mặt đầy không thể tin.

Chuyện này... Làm sao có thể!

Lần đầu tiên tiếp xúc Luyện Khí, liền hoàn thành Linh Quang!

Hơn nữa toàn bộ dung mô quá trình phi thường thuận lợi, chưa từng xuất hiện mảy may bất trắc, cũng để cho Chu Hạo Ngôn cho là mình vị sư đệ này, là vị nào không xuất thế đại sư.

Một chén trà sau khi, một khối màu thủy lam Linh Quang xuất hiện ở Tô Khải trong tay, uyển như hồ nước trong veo.

"Chuyện này... Chuyện này..."

"Sư đệ... Ngươi lúc trước tiếp xúc qua Luyện Khí..."

Chu Hạo Ngôn nói chuyện lấp ba lấp bắp.

"Không có!"

"Bất quá Luyện Khí thật đơn giản!"

Tô Khải lạnh nhạt nói.

Chu Hạo Ngôn ngoác miệng ra hợp lại, hoàn toàn không biết nên nói như thế nào.

"Có lẽ... Tô sư đệ thể chất, vốn là cùng Thủy Thuộc Tính cùng Mộc Thuộc Tính tương hợp..."

Chu Hạo Ngôn Tâm bên trong âm thầm suy đoán nói, cũng chỉ có khả năng này, mới có thể giải thích hẳn hôm nay thấy hết thấy.

"Khục khục —— nếu Tô sư đệ người đang ở đây Luyện Khí bên trên có như thể thiên phú, không ngại thử một chút còn lại thuộc tính Linh Quang dung luyện!"

Chu Hạo Ngôn trong động phủ, trần quý Linh Quang có lẽ không nhiều, ngay cả chính hắn cũng không nỡ bỏ dùng. Nhưng là phổ thông Linh Quang, lại là phi thường đầy đủ.

Tô Khải bản thân liền muốn suy nghĩ về này không khỏi cảm giác thân thiết rồi cuộc là chuyện gì xảy ra, muốn tiếp tục dung luyện Linh Quang, nếu Chu Hạo Ngôn mời, Tô Khải cũng không có từ chối.

Hỏa Thuộc Tính Linh Quang, dung mở thành công!

Kim Thuộc Tính...

Thổ Thuộc Tính...

Lôi Thuộc Tính...

Băng Thuộc Tính...

Chu Hạo Ngôn lấy ra Linh Quang, ở Tô Khải trong tay, giống như ngoan ngoãn nghe lời trẻ nít, mặc cho Tô Khải định đoạt.

Toàn bộ đều thành công!

Chu Hạo Ngôn trong đầu thật giống như có một trăm ngàn chữ ong tại ong ong ong kêu, để cho hắn thật lâu không cách nào từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại.

Bây loại thuộc tính Linh Quang, lại toàn bộ dung luyện thành công, chẳng lẽ Tô Khải thật là trong một vạn không có một Luyện Khí thiên tài?

"Phong Thuộc Tính Linh Quang!"

Chu Hạo Ngôn ánh mắt rơi vào Phong Thuộc Tính Linh Quang trên, hít sâu một hơi.

"Tô sư đệ, tới phiên ngươi thử một lần!"

Tô Khải cầm lên Phong Thuộc Tính Linh Quang, đem Phong Thuộc Tính linh quang cùng Lôi Thuộc Tính Linh Quang dung luyện, nhưng là ở dung luyện trong nháy mắt, Tô Khải cũng cảm giác được đã biết lần... Sẽ thất bại.

Bởi vì hắn ở Phong Thuộc Tính Linh Quang phía trên, không cảm giác được bất kỳ cảm giác thân thiết.

"Thì ra là như vậy!"

Tô Khải trong lòng mơ hồ có một cái suy đoán, mình có thể cùng Linh Quang giữa có cảm giác thân thiết, hẳn cùng « Phụ Nhạc trải qua » không thoát liên hệ.

« Phụ Nhạc trải qua » luyện hóa Kỳ Thạch, để cho mình có thể cùng Linh Quang sinh ra cộng hưởng.

Ngũ Hành ba kỳ tám loại thuộc tính, Tô Khải không có dung hợp Phong Thuộc Tính Kỳ Thạch, thật sự dĩ vô pháp cùng Phong Thuộc Tính Linh Quang sinh ra cộng hưởng, về phần còn lại thuộc tính Linh Quang, Tô Khải cũng có thể hoàn mỹ cộng hưởng.

Suy nghĩ ra một điểm này, Tô Khải đối với (đúng) « Phụ Nhạc trải qua » mong đợi càng hơn một tầng lầu.

"Tô sư đệ, ngươi có bằng lòng hay không cùng theo ta học Luyện Khí Chi Thuật? Lấy ngươi đang ở đây Luyện Khí Chi Thuật Thượng Thiên phú, nhất định có thể trở thành Luyện Khí đại sư!"

Chu Hạo Ngôn hưng phấn vừa nói.

"Quá đơn giản, không muốn học!"

Tô Khải đi, lưu lại Chu Hạo Ngôn ở trong gió ngổn ngang.

...

Thanh Lam Từu Quán.

Tần Thương ngồi trong thư phòng, cau mày, kể từ ngày đó rút thương mâu thuẫn sau khi, Thanh Lam Từu Quán làm ăn mỗi hướng nhật hạ, thậm chí ngay cả thời kỳ cường thịnh một tầng cũng không có, cái này làm cho Tần Thương cảm giác nồng nặc cảm giác vô lực.

Thậm chí Tần Thương mơ hồ có một loại cảm giác, tựa hồ chính mình mỗi một bước kế sách, đều bị thanh liên cư vị kia cho đoán được, không có lực phản kháng chút nào.

Nhưng vào lúc này, một trận Ác Phong thổi qua, trong thư phòng nhiều hơn một bóng người màu đen.

"Ngươi là ai?"

Tần Thương nhất thời sắc mặt đại biến, lại có thể có người tránh Thanh Lam Từu Quán trận pháp, lặng yên không một tiếng động len vào thư phòng mình bên trong.

"Giúp người người!"

Cổ Lão dùng thanh âm khàn khàn nói.

"Hừ —— giả thần giả quỷ, chỉ bằng ngươi cũng có thể giúp ta?"

Tần Thương trong mắt tràn đầy cảnh giác, ngưng trọng tránh lên trước mắt người quần áo đen, đối với Cổ Lão lời nói, hần một chữ cũng không tin.

"Không tin?"

Cổ Lão cười lạnh một tiếng.

"Ngươi xem bình này Linh Từu cũng biết!"

Vừa nói Cổ Lão xuất ra một bình Liệt Dương uẩn Hồn rượu, đặt ở trên bàn đọc sách.

Tần Thương đối với (đúng) Liệt Dương uẩn Hồn rượu ở không thể quen thuộc hơn, đây không phải là thanh liên cư bảng hiệu tên gọi rượu sao?

Nhưng là, bình này Liệt Dương uẩn Hồn rượu có cái gì kỳ quái?

"Hắc hắc, nếu ta là ngươi, tuyệt đối sẽ không tự mình thưởng thức bình này Linh Từu!"

Cổ Lão kiệt kiệt cười một tiếng.

Tiêu Hòa Hòa là luyện chế Nhân Cổ tuyệt cao tài liệu, nhưng là... Tô Khải nhục thân tốt hơn.

Tần Thương chân mày lẳng lẳng nhíu lại, tạo thành một cái thật sâu chữ xuyên.

Không lâu lắm, Tần Thương cũng làm người ta đưa tới ba bé thỏ trắng, đem Liệt Dương uẩn Hồn rượu rót vào trong rượu cho bạch thỏ uống.

"Không có chuyện gì?"

Tần Thương thấy ba bé thỏ trắng bình yên vô sự, trên mặt tràn đầy nghi ngờ vẻ mặt.

"Không gấp! Không gấp!"

Một khắc đồng hồ sau khi liền thấy rõ.

Cổ Lão nói một khắc đồng hồ, vậy thì thật là một khắc đồng hồ, liền ngay cả một cái hô hấp thời gian đều không kém.

Phanh ——

Phanh ——

Phanh ——

Ba đầu bạch thỏ cơ hồ là cũng trong lúc đó té xuống đất, thất khiếu chảy ra dòng máu màu đen.

"Thật độc —— "

Tần Thương hít sâu một hơi, cũng không biết là đang nói bình này Linh Từ độc, còn là nói Cổ Lão kẻ sách ác độc.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Thanh Liên dấu ấn

Tô Khải vốn là dự định cùng Chu Hạo Ngôn tiếp tục trao đổi Luyện Khí Chi Thuật, nhưng là Tần Đồ Khang đưa tin, nhất thời để cho hấn mất đi hứng thú.

Bởi vì... Liệt Dương Uẩn Hồn uống rượu chết người!

Hơn nữa thân nhân người chết vẫn còn ở thanh liên cư bên ngoài gây chuyện.

Tô Khải vô cùng lo lắng Mà chạy về Thanh Liên Phường Thị, chờ đến hấn đi tới thanh liên cư bên ngoài, phát hiện thanh liên cư đã bị trên trăm tên gọi tu sĩ vây nước chảy không lọt, chen chúc cũng không chen vào được, để cho Tô Khải trong lòng gấp xoay quanh.

"Vị đạo hữu này, thanh liên cư bên trong xảy ra chuyện gì, lại vây nhiều như vậy đồng đạo?"

Tô Khải giả giả bộ cái gì cũng không biết thuận miệng hỏi một tên tu sĩ áo tím.

Tên này tu sĩ áo tím thấy Tô Khải trắng trắng mềm mềm, tuổi còn trẻ, không khỏi chậm rãi nói tới.

"Tiểu huynh đệ ngươi lại không biết? Thanh liên cư Linh Từ uống chết người!"

"Chết thật thảm, thất khiếu chảy máu mà chết!"

"Hôm nay, chúng ta là hướng thanh liên cư đòi công đạo!"

"Nếu để cho ta bắt thanh liên cư cư Chủ tên này gian thương, nhất định đem hấn treo ngược lên đánh!"

Đòi công đạo?

Đem mình treo ngược lên đánh?

Tô Khải khòe miệng giễu cợt một tiếng, trên trăm tên gọi tu sĩ chính giữa, trừ tận cùng bên trong thân nhân người chết ra, những tu sĩ khác sợ đều là tới xem náo nhiệt.

Có thể có được thanh liên cư bởi thường dĩ nhiên là được, nếu là không chiếm được, bọn họ cũng không khả năng thật cùng thanh liên cư làm.

Dù sao thanh liên cư phía sau nhưng là có Nguyên Anh lão tổ trấn giữ, những thứ này không môn không phái Tán Tu, trừ phi là tự tìm chết, nếu không tuyệt đối sẽ không làm ra như vậy không lý trí động tác.

Vì vậy, trên trăm tên gọi tu sĩ vây quanh thanh liên cư, dĩ nhiên không có một người lẫn nhau làm chim đầu đàn.

Bất quá, nếu là chuyện hôm nay không muốn xử lý xong, thanh liên cư danh tiếng coi như là hoàn toàn hồi.

"Các vị đạo hữu nhường một chút, để cho ta đi vào, ta muốn chất vấn thanh liên cư này thương!"

Tô Khải nghiêm ngặt quát một tiếng.

Đúng như dự đoán, rất nhiều tu sĩ thấy Tô Khải cái này lẳng đầu thanh năm nguyên ý làm chim đầu đàn, trên mặt nhất thời lộ ra hưng phấn thần sắc, rối rít cho Tô Khải nhường đường.

Bỏ qua đám người, Tô Khải liền xuyên qua một tầng thật dày đám người.

"Các vị đạo hữu, rốt cuộc có nghĩa sĩ đứng ra cho mọi người nói một lời công đạo!"

Không biết vị kia tu sĩ hô to một tiếng, thanh âm ở chân nguyên Gia Trì bên dưới, truyền khắp toàn bộ thanh liên cư, để cho mọi người nghe rõ ràng.

Mọi người thấy Tô Khải đứng ra, trong lòng vui vẻ, có lẳng đầu thanh năm ra mặt chính là tốt.

Chen qua đám người, đầu đầy mồ hôi Tần Đồ Khang thấy Tô Khải đến, nhất thời thở phào một cái.

"Cư Chủ, người rốt cuộc tới!"

Cư Chủ!

Trước vẫn còn ở ồn ào lên tu sĩ, nghe được Tần Đồ Khang kêu Tô Khải cư Chủ, nhất thời hóa đá.

Bọn họ hận không được uống kỳ huyết, ăn thịt, hủy đi kỳ cốt gian thương, cứ như vậy ở dưới con mắt mọi người, theo số đông nhân viên bên trong chuồn mất.

"Thuộc hạ vô năng, lại xuất hiện bức này sai lầm!"

Tần Đồ Khang mặt đầy xấu hổ, cư Chủ là như vậy tín nhiệm chính mình, làm cho mình chủ trì thanh liên cư bên trong sự vụ lớn nhỏ, nhưng là mình lại đem sự tình làm hư.

"Không sao, hết thầy đều giao cho!"

"Nghe nói các người muốn đem ta treo ngược lên đánh?"

Tô Khải ánh mắt liếc một cái, ánh mắt rơi vào hán vừa mới hỏi vấn đề tên tu sĩ kia trên người, nhất thời tên tu sĩ kia sắc mặt một trận đỏ bừng.

Đem thanh liên cư cư Chủ treo ngược lên đánh chẳng qua là hán nhất thời nói lấy, chính là cho hán một trăm cái lá gan, hán cũng không dám ra tay với Tô Khải, chỉ là không có nghĩ đến... Chính mình thuận miệng nói, liền bị chính chủ cho nghe được.

"Đem ta treo ngược lên đánh. Các người có gan này sao?"

Tô Khải nghiêm ngặt quát một tiếng, tại chỗ tu sĩ nhất thời khí đến sắc mặt đỏ bừng, nhưng là lại không lời phản bác.

"Bất quá, thân ta là thanh liên cư cư Chủ, nay nhất xuất hiện như vậy tin dữ, tự nhiên sẽ cho mọi người một câu trả lời!"

Tô Khải thoải phong nhất chuyển, giọng trở nên hòa hoãn.

Nghe được Tô Khải nguyên ý cho mọi người một câu trả lời, mọi người không khỏi thở phào một cái.

"Tần lão, người chết khi còn sống uống Linh Tửu, chính là chúng ta Liệt Dương Uẩn Hồn rượu sao? Có thể có giả mạo?"

Tần Đồ Khang mặt đầy cười khổ.

"Đúng là thanh liên cư bên trong bán ra Liệt Dương Uẩn Hồn rượu, không có giả mạo!"

Người chết nhưng là bởi vì uống Liệt Dương Uẩn Hồn rượu mà chết, điểm này Tần Đồ Khang không cách nào không thừa nhận.

Tô Khải khẽ cau mày.

Liệt Dương Uẩn Hồn rượu chính là hán sửa đổi Linh Tửu, Tô Khải trong lòng tràn đầy tự tin, không thể nào biết xuất hiện tình huống như vậy, trừ phi là bị người động tay chân.

"Tần lão, sẽ chết người khi còn sống uống Linh Tửu cảm cho ta xem!"

Tô Khải phân phó nói.

Vừa nói Tần Đồ Khang sẽ chết người khi còn sống uống Linh Tửu đặt ở Tô Khải trước mặt.

"Chính là bình này Linh Từ?"

Tô Khải hướng về phía thân nhân người chết hỏi.

"Không sai, chính là chỗ này bình đáng chết Linh Từ! Phu quân hấn uống bình này Linh Từ sau, không tới một khắc đồng hồ liền qua đời, đều là các người Linh Từ độc chết phu quân ta!"

Một tên thiếu phụ mặt đầy nước mắt Địa khóc sụt sùi, cau mày, để cho người thương tiếc.

"Bình này Linh Từ, cũng không phải chúng ta thanh liên cư xuất phẩm!"

Tô Khải từ tốn nói.

Không phải là thanh liên cư xuất phẩm!

Vừa dứt lời, nhất thời đưa tới sóng to gió lớn. Mọi người trong lòng tức giận, phảng phất sắp bùng ra núi lửa một dạng hướng Tô Khải trên người khơi thông đi ra.

"Không chớp mắt nói bừa!"

"Gian thương! Rõ đầu rõ đuôi gian thương!"

"Đừng tưởng rằng có Nguyên Anh lão tổ chỗ dựa, người liền có thể muốn làm gì thì làm, người nhất định sẽ gặp báo ứng!"

Ác Ngôn ác ngữ, nhất thời từ tán phát ra.

Tô Khải từ chối trách nhiệm lời nói, giống như mồi dẫn hỏa một dạng hoàn toàn đốt mọi người lửa giận.

"Chư vị không tin?"

"Ta rất nhanh sẽ biết chứng minh cho chư vị nhìn!"

"Tàn lão, lại đi lấy một tên chính tông Liệt Dương Uẩn Hồn rượu đi ra!"

Tàn Đồ Khang trong lòng hiện lên lăm lăm, không biết cư Chủ làm như vậy rốt cuộc đang có ý gì?

Bình này Liệt Dương Uẩn Hồn rượu hấn đã sớm xem qua, đúng là xuất từ thanh liên cư tay, tuyệt đối không có bất kỳ đáng nghi, vì sao cư Chủ hấn sẽ còn...

Mặc dù trong lòng vạn phần nghi ngờ, nhưng là Tàn Đồ Khang hay lại là một vạn phần trăm địa tương tin Tô Khải, đem ra một bình Liệt Dương Uẩn Hồn rượu.

Hai bình giống nhau như đúc Liệt Dương Uẩn Hồn rượu đặt ở Tô Khải trước mặt, giống như huynh đệ sinh đôi một dạng không có mấy may khác nhau, từ màu sắc đến giống như, thậm chí ngay cả bầu rượu bên trên chi tiết, cũng không có bất kỳ khác biệt.

Ở trong mắt mọi người, này hai bình Linh Từ, đều là thanh liên cư Liệt Dương Uẩn Hồn rượu.

Nhưng là ở Tô Khải Thiên Nhân thuật bên dưới, nhưng cũng không là có chuyện như vậy, Cổ Lão làm ẩn núp, nhưng là lại chạy không khỏi hấn Thiên Nhân thuật.

"Chư vị coi trọng, kế tiếp là làm chứng kỳ tích thời khắc!"

Vừa nói, Tô Khải mười ngón tay liền động, giống như hồ điệp xuyên hoa một dạng để cho người hoa cả mắt.

Sau ba hơi thở, Tô Khải đánh ra một đạo pháp quyết, rơi vào giả Liệt Dương Uẩn Hồn trong rượu.

Mọi người tròn to hai mắt, nhìn Tô Khải gầy vò lâu như vậy, có thể lần qua lần lại ra thứ gì tới.

Nhưng là, cho đến ánh mắt bọn họ cũng chưa mới thôi, cũng không nhìn thấy bất kỳ biến hóa nào!

"Chư vị không cần nhìn!"

"Bình này Linh Từ không có bất kỳ biến hóa nào!"

"Nhưng chính là không có thay đổi, mới là vấn đề lớn nhất, chư vị không ngại nhìn một chút chân chính Liệt Dương Uẩn Hồn tiệc rượu có phản ứng như vậy!"

Vừa nói Tô Khai hướng về phía Liệt Dương Uẩn Hồn rượu lần nữa đánh ra một đạo pháp quyết, pháp quyết rơi vào trong bầu rượu, nhất thời..

Một đạo thanh quang từ màu hổ phách linh trong rượu bộc phát ra, sau đó ở giữa không trung, tạo thành một đóa sen xanh, trông rất sống động.

"Chư vị thấy đi, phạm là ta thanh liên cư xuất phẩm Linh Từ, đều có Thanh Liên dấu ấn. Nếu là không có, đó chính là giả!"

Thân là người địa cầu, nhãn hiệu ý thức Tô Khai làm sao có thể không có.

Mà Cửu Châu đại, đạo pháp Thông Huyền, nhãn hiệu hình thức có thể thì càng thêm nhiều.

Thanh liên cư bên trong mỗi một bình linh trong rượu, đều có Thanh Liên dấu ấn, một khi Linh Từ thành phần bị người từng giờ rò, Thanh Liên dấu ấn sẽ biến mất.

Tô Khai không nói, ngay cả Tần Đồ Khang đều bị chôn ở cổ trong, càng không cần phải nói là Cổ Lão.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Tóm thâu 18 nhà liên minh

"Giờ ta liền đem pháp quyết truyền thụ cho các vị đạo hữu, các vị đạo hữu có thể tự đi nghiệm chứng trong tay các ngươi Linh Từ, có phải hay không chính phẩm!"

Tô Khai đem pháp quyết truyền thụ cho mọi người sau khi, tất cả mọi người không kịp chờ đợi đi nghiệm chứng, mình rốt cuộc có hay không hàng giả.

"Thanh Liên dấu ấn, thật có!"

"Ta cũng có!"

Không tới mười cái hô hấp thời gian, thanh liên cư bên ngoài Thanh Liên nhiều đóa, phảng phất giữa hè thời tiết Tây Hồ, Tiếp Thiên Liên Diệp vô cùng Bích, ánh nhật hà hoa biệt dạng hồng.

"Ồ? Ta Linh Từ tại sao không có dấu ấn!"

Một người tu sĩ kêu lên một tiếng, sắc mặt nhất thời đại biến, trong lòng ảo não.

Có nhân hướng mình giảm 20% rao hàng Liệt Dương Uẩn Hồn rượu, chính mình nhất thời tham niệm, không nghĩ tới mua được lại là độc tửu!

Vừa dứt lời, lại có vài tên tu sĩ kinh hãi phát hiện, tự mua tới Linh Từ, cũng không có Thanh Liên dấu ấn.

"Ngươi chẳng lẽ mua phải hàng giả đi!"

"Nhất định là hàng giả, thật may Tô cư chủ nhìn thấu quỷ kế, nếu không cái này thì ngươi vừa uống, coi như đi đòi nhà ma!"

Mọi người mồm năm miệng mười nói, nói tên tu sĩ kia trên trán mồ hôi lạnh liên tục.

Nếu không phải phát hiện mình trong tay Linh Từ là là hàng giả, nói không chừng chính mình cơ hội bước vào chết đi tên tu sĩ kia hậu trần.

"Chư vị giúp ta tìm trắng nhọt thỏ, ta phải thử một chút độc này rượu!"

Không bao lâu tìm tới một bé thỏ trắng, bạch thỏ uống độc tửu, một khắc đồng hồ thời gian, thất khiếu chảy máu mà chết, cùng người chết chết khôn khiếp giống nhau như đúc.

"Tần lão, đem Thanh Lam Từ Quán toàn bộ thị nữ gả sai vật chân dung lấy ra!"

Tô Khai phân phó một tiếng, Tần Đồ Khang động tác thật nhanh, rất nhanh thì đem Thanh Lam Từ Quán thị nữ cùng gả sai vật bức họa, sắp xếp ở trước mắt mọi người.

"Chư vị xem thật kỹ một chút, các người là từ trong tay ai mua được Linh Từ? Có hay không trên bức họa người?"

Mắt thấy tu sĩ, liếc mắt liền thấy trên bức họa một màn kia quen thuộc bóng lưng.

"Chính là hân! Chính là cái đó xấu xí tu sĩ!"

"Không sai, ta chính là từ trong tay hân bán được độc tửu!"

Cơ hồ trong nháy mắt, bán độc tửu tu sĩ, liền bị nổi giận bùng bùng mọi người cho phong tỏa.

"Chư vị, tên tu sĩ này chính là Thanh Lam Từ Quán một tên sai vật!"

Tô Khải nhẹ nhàng mà nói một câu, sau đó... Đám người tán, tập thể hướng Thanh Lam Từ Quán lao tới đi, trùng trùng điệp điệp.

Cho đến đám người hoàn toàn biến mất ở tầm mắt, Tàn Đồ Khang mới xoa một chút trên trán mồ hôi hột, mặt đầy may mắn.

"Nếu không phải cư chủ người có dự kiến trước, hôm nay ta sợ là nhảy vào Hoàng Hà cũng không tẩy sạch!"

"Thanh Lam Từ Quán lại sử dụng bức này ác độc thủ đoạn, tất nhiên có thể nuốt vào này cái kết cục thảm hại. Không biết Tàn Thương hân lúc này là cái gì sắc mặt?"

"Cái gì sắc mặt ta không biết, nhưng là ta biết Tàn Thương còn nhanh liền muốn nhìn ta sắc mặt làm việc!"

Tô Khải tự tin nói.

Bóng đêm hạ xuống.

Đúng như dự đoán giống như Tô Khải từng nói, Tàn Thương mặt đầy tiêu tụy Mà tới thăm Tô Khải.

Từ thấy trên trăm tên gọi tu sĩ đem Thanh Lam Từ Quán bao bọc vây quanh trong nháy mắt, Tàn Thương cũng biết, chính mình bại!

Hơn nữa còn là thất bại thảm hại, hoàn toàn không có bất kỳ sức đánh trả nào!

"Hôm nay là lão phu bại, muốn chém giết muốn róc thịt, lão phu tự nhiên muốn làm gì cũng được!"

Tàn Thương mặt đầy bất đắc dĩ, ở Tô Khải tiểu thanh niên này trước mặt thấp kém cao quý đầu.

Tô Khải cười nhạt.

"Muốn chém giết muốn róc thịt? Ta Tô Khải cũng không phải là bạo lực như vậy người!"

"Huống chi thanh liên cư chỉ tại Cửu Châu, không chỉ có riêng là lấy cái khác Thanh Liên Phường Thị!"

Tô Khải lời nói, để cho Tàn Thương hơi sùng sờ.

Chỉ tại Cửu Châu, khẩu khí thật là lớn.

Nhưng là nghĩ đến thanh liên cư nắm giữ mười loại Linh Từ, chỉ tại Cửu Châu có lẽ không thể nào, nhưng là xưng hùng Thanh Châu, ngược lại có rất lớn cơ hội.

Bất quá, Tô Khải câu nói tiếp theo, càng là trừ Tàn Thương dự liệu.

"Tàn quân sự người có bằng lòng hay không mang theo Thanh Lam Từ Quán gia nhập liên minh ta thanh liên cư?"

Gia nhập thanh liên cư!

Tàn Thương hoàn toàn sững sờ,

Chính mình lại nhiều lần cùng Tô Khải đối nghịch, Tô Khải lại muốn muốn thu phục chính mình.

Vật lộn!

Do dự!

Tàn Thương ở tới thanh liên cư trước, nghĩ (muốn) rất nhiều, suy nghĩ Tô Khải sẽ có thủ đoạn gì trừng phạt chính mình, mới sẽ bỏ qua cho Thanh Lam Từ Quán.

Nhưng là duy chỉ có không nghĩ tới, Tô Khải khẩu vị lại lớn như vậy!

"Nếu là Thanh Lam Từ Quán nguyện ý gia nhập liên minh thanh liên cư, thanh liên cư bên trong danh rượu, có thể cung cấp cho người!"

Tô Khải ném ra cái khác nặng ký mời như.

Tần Thương thủ đoạn, Tô Khải gặp qua, phi thường, nếu không phải hấn gặp là mình, chỉ sợ hấn sớm thì thành công.

Tuy nói Tần Thương thủ đoạn có chút bi ối tàn nhẫn, nhưng là ở thanh liên cư khuếch trương trên đường, thật đúng là thiếu không muốn người như vậy mới.

Để cho Tần Đồ Khang điều nghiên Linh Từ cách điều chế không khó, nhưng là để cho Tần Đồ Khang cùng người lục đục với nhau, sẽ phải Tần Đồ Khang mạng già. Nhưng là cùng người lục đục với nhau loại chuyện này, để cho Tần Thương làm, vừa vặn phù hợp hấn tính cách cùng thủ đoạn.

Gia nhập liên minh thủ đoạn trên địa cầu phi thường thường thấy, có lẽ so ra kém trực tiếp tóm thâu như vậy trực tiếp, quyền lực không muốn tập trung. Nhưng là thắng ở không sợ ăn no, về phần quyền lực không muốn tập trung, chờ đến chính mình Kết Đan, sợ hãi thu không trở về quyền lực sao?

Hô ——

Hô ——

Tần Thương hô hấp nóng rực lên.

Đem danh rượu cung cấp cho mình, này là bực nào cảm dỗ.

Ở thanh liên cư trước mặt, vì sao Thanh Lam Từ Quán sẽ không chịu nổi một kích, thất bại thảm hại?

Không phải là chiến đấu tội, chính là thực lực sai biệt cách quá xa.

Bối cảnh cũng tốt, mưu kế cũng tốt, nói cho cùng chẳng qua là phụ trợ. Chỉ có thực lực, mới là đạo lý cứng rắn.

Thanh liên cư tác dụng thập đại danh rượu, từ vừa mới bắt đầu, đây cũng không phải là một trận công bình đấu tranh.

Tô Khải không có bức bách Tần Thương, Tần Thương là một người thông minh, hấn tin tưởng Tần Thương sẽ làm ra chính xác nhất lựa chọn.

Tần Thương nhìn Tô Khải liếc mắt, ở trong mắt Tô Khải, hấn thấy nồng nặc dã tâm, giống như dưới bóng đêm ngọn lửa, cháy hừng hực.

"Gia nhập liên minh thanh liên cư chỉ có ta Thanh Lam Từ Quán?"

Tô Khải lắc ngón tay nói.

"Đương nhiên không chỉ Thanh Lam Từ Quán, mà là mười tám nhà liên minh!"

Tê ——

Tần Thương ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Tốt Đại Dã Tâm, lại muốn có thể một hơi thở tóm thâu mười tám nhà liên minh!

"Hơn nữa thanh liên cư mỗi tháng cung ứng danh rượu nhưng là có hạn, càng trước gia nhập liên minh Từ Quán, lấy được phân ngạch Tự Nhiên càng nhiều."

Nhất thời, Tần Thương cảm thấy nhàn nhạt áp lực.

Tô Khải không khỏi cười một tiếng, hấn biết Tần Thương là cái khác dã tâm bừng bừng người, chính mình cung cấp cái khác sân thượng cung hấn thực hiện dã tâm, hấn tuyệt đối cự tuyệt không muốn.

"Thuộc hạ nguyện ý!"

Tần Thương nửa quỳ xuống, trong hai mắt tràn đầy dã tâm ngọn lửa.

"Như vậy, giờ người có thể nói, là ai ở Liệt Dương Uẩn Hồn rượu bên trên tẩy máy tay chân?"

Nếu dự định quy thuận Tô Khải, Tần Thương đương nhiên sẽ không có giữ lại chút nào, đem Cổ Lão như thế nào hợp tác với hấn sự tình, toàn bộ đều nói cho Tô Khải.

"Lại là Tiêu Hòa Hòa!"

Tô Khải trên mặt thoáng qua vẻ tức giận, tang gia chi khuyến lại còn dám xuất hiện ở trước mặt mình.

"Hắn lúc này người ở nơi nào?"

"Hắn lúc này người đang Ngự Kiếm Sơn Trang!"

Tần Thương cung kính nói.

Lại ở Ngự Kiếm Sơn Trang, Tô Khải khước miệng vạch qua một vết độ cong.

Ngự Kiếm Sơn Trang, chính là cái kia ngày cứu người Sơn Trang.

"Tiêu Hòa Hòa, là thời điểm giải quyết giữa chúng ta thù oán!"

Tô Khải trong mắt ánh sáng lạnh lẽo chợt lóe, một mình đi Ngự Kiếm Sơn Trang.

Hai mươi dặm nơi ngay lập tức mà qua.

Làm Tô Khải bước vào Ngự Kiếm Sơn Trang trong nháy mắt, trong tĩnh thất Tiêu Hòa Hòa, chợt mở hai mắt ra, lộ ra một vẻ dữ tợn nụ cười.

"Tô Khải, ta chờ ngươi thật lâu!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Chiến đấu! ! ! ! !

"Tô Khải, ta chờ ngươi thật lâu!"

Lời còn chưa dứt xuống, "Tiêu Hòa Hòa" trên người khí tức chợt bộc phát ra, uy áp kinh khủng, bao phủ ở toàn bộ Ngự Kiếm trong sơn trang.

Nhất thời, chìm tước im lặng, mọi âm thanh yên tĩnh, nghe được cả tiếng kim rơi.

Đang cảm thụ đến "Tiêu Hòa Hòa" trên người khí tức trong nháy mắt, Tô Khải nhất thời sắc mặt đại biến.

Chuyện này... Không phải là Tiêu Hòa Hòa khí tức.

Thiên Nhân, mở!

Tại thiên nhân thuật bên dưới, "Tiêu Hòa Hòa" hư thật nhất thời hiển lộ rõ ràng hoàn toàn.

Ở trong mắt Tô Khải, phát hiện "Tiêu Hòa Hòa" lại không có linh hồn, ở trước mặt hắn chẳng qua chỉ là một cụ con rối... Hoặc có lẽ là Cổ Trùng càng thích hợp hơn.

Ở "Tiêu Hòa Hòa" trong óc, chiếm cứ một cái màu đen côn trùng, bắt ngờ chính là Tiêu Hòa Hòa lão gia gia —— Cổ Lão.

Lúc này Cổ Lão, so sánh với hai tháng trước, có thay đổi thật lớn, không còn là Linh Hồn Chi Thể.

Này hai tháng giữa, Cổ Lão không chỉ có đem Tiêu Hòa Hòa luyện chế thành Nhân Cổ, càng là lần nữa ngưng tụ ra thân thể.

"Ngươi không phải là Tiêu Hòa Hòa!"

"Ngươi là Cổ Ma tàn dư!"

Tô Khải kêu lên một tiếng.

Mặc dù Tô Khải đã sớm biết Cổ Lão trợ giúp Tiêu Hòa Hòa lòng không tốt, nhưng là cũng không nghĩ tới, Tiêu Hòa Hòa tên này Thiên Mệnh thiên tử nhanh như vậy liền rơi vào Cổ Lão Ma Trảo.

"Tô Khải, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết!"

"Ta bố trí ván cờ này, các loại (chờ) chính là ngươi!"

"Tiêu Hỏa Hỏa" trong mắt lóe lên điên cuồng ánh sáng lạnh lẽo, rừng mình đậm đà, phảng phất vạn năm Huyền Băng một dạng nhìn không ra bất kỳ cảm tình.

Hắn chủ động hiện thân xuất hiện ở Thanh Liên Phường Thị, không chỉ là là báo cáo thù một mũi tên, càng là ôm đem Tô Khải luyện chế thành Nhân Cô ý nghĩ.

"Bàn cờ?"

"Nếu như ngươi có thể đủ chiến thắng ta, chuyện hôm nay dĩ nhiên là bàn cờ. Nếu như ngươi không phải là đối thủ của ta, hết thảy các thứ này bất quá muốn chết mà thôi!"

Tô Khải cười lạnh một tiếng.

Coi như "Tiêu Hỏa Hỏa" bị luyện thành Nhân Cô thì như thế nào, hai tháng trước Cổ Lão đầu tiên là đụng phải Tây Môn phong bị thương nặng, lại bị Lưu ly Mộng nhi cô gái nhỏ này bỏ một đao, hắn còn có bao nhiêu Linh Hồn Chi Lực?

Trăm không còn một!

Cổ Lão lúc này duy nhất dựa vào, chính là Tiêu Hỏa Hỏa cái này Nhân Cô.

"Bại tướng dưới tay, ta có thể chiến thắng Tiêu Hỏa Hỏa một lần, Tự Nhiên còn sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba..."

Tô Khải trong lòng có dự tính, trong ánh mắt tràn đầy lòng tin.

"Ngây thơ!"

"Ngây thơ!"

"Tô Khải, ngươi rất vinh hạnh trở thành Nhân Cô đối thủ thứ nhất. Dù không bao lâu, ngươi sẽ cảm nhận được Nhân Cô sợ hãi!"

Oanh một tiếng!

"Tiêu Hỏa Hỏa" bàn chân phải trên mặt đất nặng nề đạp một cái, trên mặt đất lưu lại một đạo lòng bàn chân ấn, tiếng nổ thanh âm, từ trên mặt đất bộc phát ra.

Gào một tiếng!

"Tiêu Hỏa Hỏa" tốc độ cực nhanh, phảng phất dưới bóng đêm Tinh Linh, bóng người lóe lên, không tới một hơi thở thời gian, liền xuất hiện ở Tô Khải ngoài một trượng.

"Tiêu Hỏa Hỏa" có chút một người dừng lại, thân thể lấy cái khác quỹ dị góc độ thay đổi, đùi phải phảng phất roi một loại quất về phía Tô Khải đầu, Cương Mãnh kinh phong, để cho mềm mại ổng quần trở nên cốt sắt một loại cứng rắn.

"Ta ngược lại là muốn nhìn một chút, ngươi bị luyện chế thành Cổ Trùng sau khi, sức mạnh thân thể tăng lên bao nhiêu!"

Tô Khải không tránh không né, một quyền vung ra.

Chín đạo Ngưu Ma hư ảnh, hiện lên sau lưng Tô Khải, phảng phất Thần Ma hạ xuống, bộc phát ra từng tiếng điên cuồng gầm thét.

Oanh một tiếng!

Quyền chân đan xen, Tô Khải quả đấm rơi vào "Tiêu Hỏa Hỏa" trên chân, giống như đụng vào một tòa núi lớn tựa như, miệng hùm tê dại, một cổ bài sơn hải đảo cự lực, dọc theo quả đấm truyền tới trên người hắn.

Đặng ——

Đặng ——

Đặng ——

Tô Khải ước chừng quay ngược lại ba bước, mới miễn cưỡng ổn định thân hình, trên mặt hiện lên vẻ kinh sợ.

"Tiêu Hỏa Hỏa" lực lượng, lại còn mơ hồ vượt trên chính mình một đầu.

Chính mình nắm giữ chín trâu lực sức mạnh thân thể, nhưng là Tiêu Hỏa Hỏa sức mạnh thân thể, không có bất kỳ Dị Tượng, nhưng là lực lượng cũng không lại dưới mình, để cho Tô Khải trong lòng khiếp sợ.

Bất quá Cổ Lão lúc này trong lòng, so với Tô Khải càng khiếp sợ, vén lên kinh đào hải lãng, thật lâu không cách nào bình tĩnh.

Chín trâu lực!

Hai tháng trước Tô Khải còn chỉ có ba trâu lực, ngăn ngui trong hai tháng, Tô Khải sức mạnh thân thể liền tăng lên tới chín trâu lực!

Hắn là như vậy tu luyện?

Cổ Lão trong lòng khiếp sợ vạn phần, bất quá càng nhiều nhưng là mừng như điên.

Tô Khải nhục thân tiềm lực càng lớn, luyện chế được Nhân Cổ dĩ nhiên là càng mạnh, tiềm lực càng lớn.

Cổ Lão cặp mắt tràn đầy lửa nóng, trực câu câu ngưng mắt nhìn Tô Khải, giống như đang nhìn một món Tuyệt Thế Trân Bảo tựa như, hận không được lập tức đem Tô Khải nhục thân đoạt lại, luyện chế thành Nhân Cổ.

Trong đầu nghĩ giữa, "Tiêu Hỏa Hỏa" thân hình hóa thành một đạo màu đen gió xoáy, hướng Tô Khải đánh tới. Tô Khải cũng không cam chịu yếu thế, đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, thiết quyền liên tục, đầy trời quyền ảnh, đem "Tiêu Hỏa Hỏa" thân thể tất cả đều bao phủ ở.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Xương tiếng va chạm, ở Ngự Kiếm trong sơn trang bộc phát ra, liên tiếp, giống như rang đậu một dạng liên miên bất tuyệt.

Ngăn ngui mười cái hô hấp bên trong, Tô Khải liền cùng "Tiêu Hỏa Hỏa" giao thủ không dưới trăm chiêu, mỗi một chiêu đều dùng sức toàn lực, để cho Tô Khải cả người cảm thấy thống khoái.

Thật lâu không có như vậy tận hứng Địa thi triển sức mạnh thân thể!

"Hô —— "

Tô Khải ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, trong mắt tràn đầy cảm giác hưng phấn.

Nhưng là ba trọng ra "Tiêu Hỏa Hỏa", nhưng là sắc mặt âm trầm, gần như có thể vịn nổi trên mặt nước.

Tô Khải thực lực, vượt xa Cổ Lão dự trừ, thậm chí Cổ Lão có thể cảm nhận được, lúc trước lúc giao thủ sau khi, Tô Khải nhục thân bên trong tiềm lực, bị tiến một bước mở mang.

"Hừ —— "

"Tô Khải, vừa mới chẳng qua là món ăn khai vị. Tiếp theo ta sẽ nói cho ngươi biết, cái gì gọi là sợ hãi!"

"Tiêu Hỏa Hỏa" sức mạnh thân thể thu liễm, chung quanh linh khí kích động, hội tụ ở "Tiêu Hỏa Hỏa" đỉnh đầu, mơ hồ tạo thành cái khác linh khí vòng xoáy.

"Nước!"

Cổ Lão trong miệng thốt ra một tên kỳ quái âm tiết, nhất thời chung quanh thiên địa linh khí bên trong Thủy Thuộc Tính linh khí, bị bóc ra, hóa thành đầy trời giọt nước, óng ánh trong suốt, phảng phất đèn thủy tinh một loại mỹ lệ.

Nhưng là ở nơi này phần mỹ lệ bên dưới, đi tràn đầy trí mạng nguy cơ, sát cơ lâm liệt.

"Tiêu Hỏa Hỏa" đưa ngón tay ra, hướng về phía Tô Khải một chút. Đầy trời giọt nước, phảng phất thành thiên thượng vạn mũi tên nhọn, hướng Tô Khải kích bắn đi.

Giọt nước ở giữa không trung vạch qua một đạo tuyệt vời đường vòng cung, phô thiên cái địa một dạng rơi vào Tô Khải trên người, không có bất kỳ có thể né tránh vị trí.

"Kiếm tới!"

Tô Khải khẽ quát một tiếng, trên mặt hưng phấn về mặt thu liễm, thiếu mà thay thế chính là mặt đầy ngưng trọng.

Trọng Kiếm xuất hiện ở Tô Khải trên tay, theo Tô Khải cánh tay múa động.

"Trần!"

Lấy Tô Khải bây giờ thực lực, đối Trọng Kiếm ba thức bên trong Trần tự quyết, có thể nói là hạ bút thành văn, đã không muốn giới hạn với từng chiêu từng thức.

Trọng Kiếm chất phác thân kiếm, ngăn ở Tô Khải trước mặt, đầy trời bóng kiếm, phảng phất tạo thành một thanh dù lớn tựa như, ngăn trở thành thiên thượng vạn giọt nước.

Trích ——

Trích ——

Trích ——

Giọt nước lút nhit rơi vào Trọng Kiếm trên, phát ra tích tí tách thanh âm.

Mỗi một giọt nước trích (dạng) bên trong, cũng hàm chứa kinh khủng cự lực, để cho Tô Khải ngực cảm nhận được một trận bực mình, phảng phất bị một chiếc búa lớn chùy xuống.

"Mộc!"

Cổ Lão mặt vô biểu tình, lần nữa khẽ gọi một tiếng.

Một cây thông thiên Cự Mộc, hiện lên "Tiêu Hòa Hòa" sau lưng.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Ngũ Hành Pháp Thuật

Ở thông thiên Cự Mộc xuất hiện trong nháy mắt, Tô Khải cũng cảm giác được trong thiên địa Mộc Thuộc Tính linh khí bị bóc ra, hội tụ ở thông thiên Cự Mộc trên người, tản mát ra màu xanh lá cây Thần Mang.

"Song thuộc tính pháp thuật!"

Tô Khải kêu lên một tiếng.

Không nghĩ tới Cổ Lão người lão quái này vật, lại tinh thông song thuộc tính pháp thuật.

Pháp thuật một loại đều là đơn chúc tính, nhưng là cũng có nhiều thuộc tính pháp thuật, thuộc tính mỗi nhiều một loại, uy lực pháp thuật liền bạo tăng gấp đôi.

Nhưng là nắm giữ nhiều thuộc tính pháp thuật độ khó, cao vô cùng, cho dù là Tiềm Long Bảng Thượng Thiên kiều, cũng không nhất định có thể nắm giữ.

Thi triển Mộc Thuộc Tính pháp thuật, đầu tiên phải có Mộc Thuộc Tính thể chất, sau đó còn phải tốn số lớn thời gian đi tu luyện. Dĩ nhiên sau khi luyện thành, nhiều thuộc tính uy lực pháp thuật, vượt xa phổ thông pháp thuật.

"Tiêu Hòa Hòa" lần nữa nhẹ nhàng điểm một cái, thông thiên Cự Mộc phảng phất đánh chuông Mộc một dạng mang theo không thể ngăn cản khí thế, đánh về phía Tô Khải.

"Trọng Kiếm ba thức —— băng!"

Tô Khải trong tay Trọng Kiếm hướng trong hư không bỏ một cái, gắng gượng ở đầy trời giọt nước bên trong, trừ ra một con đường đi ra, tung người nhảy một cái.

Trong cơ thể lực lượng không giữ lại chút nào bộc phát ra, Trọng Kiếm hạ xuống, vừa vụn rơi vào thông thiên Cự Mộc trên.

Oanh một tiếng!

Một cỗ băng liệt lực lượng, ở Trọng Kiếm bên trong quanh quẩn, riêng là đem thông thiên Cự Mộc cho vỡ nát, hóa thành đầy trời linh quang, tiêu tan tại trong hư không.

Thông thiên Cự Mộc mặc dù bị Tô Khải vỡ nát, nhưng là Tô Khải chính mình cũng không chịu nổi, ngực phảng phất bị người chùy một quyền, cả người bay rớt ra ngoài.

Thông thiên Cự Mộc bị phá, nhưng là Cổ lão thần tình trên mặt, như cũ không có bất kỳ biến hóa nào, phảng phất không thấy gì cả một dạng Tâm Tĩnh Dừng.

"Hóa!"

Cổ Lão vừa dứt lời, cả trong phiên hư không Hòa Thuộc Tính linh khí nhất thời sôi trào, phảng phất núi lửa bùng nổ.

Trong hô hấp, trên bầu trời, trải rộng mười đám hỏa cầu, mỗi một quả cầu lửa, đường kính mười trượng, nóng bỏng ngọn lửa cháy hư không, hơi nóng trận trận, phảng phất một vòng chói chang Thái Dương.

"Tiêu Hỏa Hóa" bàn tay lẳng không ấn xuống, mười đám hỏa cầu chợt hạ xuống, nóng bỏng nhiệt độ cao,

Phảng phất có thể cháy đại địa.

"Pháp thuật, không chỉ có người hội!"

Tô Khải tàn bạo nói một câu, chân nguyên trong cơ thể kích động, đầy trời Lôi Điện, nhất thời bộc phát ra, bao phủ ở Ngự Kiếm Sơn Trang bầu trời.

Trong nháy mắt, một mảnh Lôi Trạch xuất hiện.

Những ngày qua rồi, bắt ngờ chính là Tô Khải từ trên người Thanh Giao hấp thu mà tới. Chỉ bất quá những ngày qua rồi cũng không phải là Tô Khải tu luyện được, chính là không có rễ chi nguyên, dùng một phần thiếu một phần.

Nếu là Tô Khải muốn bổ sung, nhất định phải đi lần nữa hấp thu Thiên Lôi. Nhưng là Thiên Lôi chính là tu sĩ cùng Yêu Thú tấn thăng lúc, trên chín tầng trời hạ xuống Lôi Kiếp, kia dễ dàng như vậy tìm được.

Không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, Tô Khải tuyệt đối không muốn sử dụng Thiên Lôi.

Hỏa cầu rơi vào Lôi Trạch bên trong, đỏ tím hai màu linh quang, ở Ngự Kiếm Sơn Trang bầu trời điên cuồng kích động. Nóng bỏng ngọn lửa, cùng cuồng bạo Thiên Lôi, lẫn nhau chiếm đoạt, lẫn nhau tiêu phí, cuối cùng ầm ầm muốn nổ tung lên.

Oanh một tiếng!

Một cỗ kinh khủng sóng linh khí lấy Lôi Trạch làm trung tâm, hướng bốn phương tám hướng khuếch tán ra. Phàm là sóng linh khí chỗ đi qua, loạn thạch tung tóe, đất đai vỡ nát, một mảnh Mạt Nhật cảnh tượng.

"Khục khục —— "

Tô Khải Thanh Thanh cổ họng, lảm bảm thảm thĩ.

"Ta cũng không tin người như vậy pháp thuật, còn có loại thứ tư thuộc tính!"

Vừa dứt, Cổ Lão tựa hồ nghe được Tô Khải lời nói, không chế Tiêu Hỏa Hóa gương mặt, lộ ra một vết quỷ dị độ cong.

"Thở!"

Cổ Lão thở khè một tiếng, sau một khắc Tô Khải liền sắc mặt đại biến.

Đất đai trên, hiện lên một vết tia sáng màu vàng, trong nháy mắt Tô Khải phảng phất cảm giác, mình bị cả vùng đất trấn áp một dạng lực lượng kinh khủng rơi ở trên người hắn.

Chung quanh thân thể hư không, trong nháy mắt biến thành cốt sắt thiết cốt một loại cứng rắn, để cho hắn động một ngón tay cũng hết sức khó khăn.

"Son Nhạc —— kiểm ý —— "

Kiểm Linh phảng phất cảm nhận được Tô Khải trên người áp lực thật lớn, trên thân kiểm bộc phát ra một trận ừ ánh sáng màu đen, nặng nề Son Nhạc kiểm ý, bộc phát ra.

Ngưng ——

Son Nhạc kiểm ý Bạo Thề mà ra, tại trong hư không, lại ngưng tụ ra một đỉnh núi nhỏ, cao hơn trăm trượng, trên đỉnh núi cây cối xanh um tươi tốt, phảng phất thật giống như núi cao.

Kiểm ý Ngưng Hình!

Chẳng biết lúc nào, Tô Khải đã đem Sơn Nhạc kiểm ý tu luyện tới kiểm ý Ngưng Hình mức độ.

"Roi!"

Tô Khải khẽ rên một tiếng, trên bầu trời Sơn Nhạc ầm ầm hạ xuống.

Oanh ——

Đất đai cùng Sơn Nhạc va chạm, Thiên Bổng Địa Liệt, kinh khủng sóng trùng kích rơi vào Ngự Kiếm Sơn Trang trận pháp trên, trận pháp màn sáng lại điên cuồng lấp lánh, giữ vững ba cái hồ hấp sau khi, ầm ầm tan vỡ.

Lực lượng kinh khủng, nhất thời phát tiết ra ngoài, trong nháy mắt liền đem toàn bộ Ngự Kiếm Sơn Trang che phủ ở trong đó.

Ngự Kiếm Sơn Trang... Hủy!

Đất đai bừa bãi một mảnh, Tô Khải cũng giống vậy vô cùng chật vật.

Một chiêu này Sơn Nhạc kiểm ý, mấy có lẽ đã là Tô Khải cực hạn.

Nhưng là Tô Khải ngửa đầu nhìn một cái, "Tiêu Hòa Hòa" hai tay vẫn ở chỗ cũ thật nhanh chuyển động, kết xuất huyền diệu pháp quyết.

"Chẳng lẽ là Ngũ Hành pháp thuật?"

Tô Khải trên mặt lộ ra vẻ kinh sợ.

Cổ Lão không phải là Cổ Ma tàn dư sao?

Đặc biệt miêu tả sao biết Ngũ Hành pháp thuật!

Tô Khải trong lòng xóc xếch, Cổ Lão cái lão gia hỏa này, học cũng quá tạp một chút.

Cửa này Ngũ Hành pháp thuật, Tự Nhiên không phải là Cổ Tổ truyền thụ cho Cổ Lão, là là năm đó Cổ Tổ bị giết, Cổ Lão trốn chết lúc may mắn được. Trước vẫn không có nhục thân, thi triển cửa này Ngũ Hành pháp thuật, hôm nay coi như là Cổ Lão lần đầu tiên triển khai phép thuật này.

"Kim!"

Cổ Lão khẽ di một tiếng, một tiếng này, phảng phất đao kiếm trời lên giống như, phát ra kim thiết đan xen leng keng tiếng.

Tê lạp ——

Một tiếng tơ lụa phá vỡ thanh âm, đột ngột vang lên, còn không có đợi đến Tô Khải phục hồi tinh thần lại, liền thấy một đạo Kim Mang bắn nhanh mà tới.

Nói cho đúng, là một thanh kim sắc phi đao.

Kim chủ giết!

Một chiêu này mới là cái môn này Ngũ Hành pháp thuật cuối cùng sát chiêu.

Phi đao màu vàng óng tốc độ nhanh, trên không trung lưu lại một đạo tàn ảnh, Tô Khải thậm chí ngay cả phi đao chân thân, cũng không có thấy rõ ràng, chỉ nhìn thấy một mảnh Kim Mang.

Gào một tiếng.

Phi đao màu vàng óng lóe lên một cái rồi biến mất, trong nháy mắt đem Tô Khải chém thành hai khúc, xuyên thủng mà qua.

Nhưng là bị phi đao màu vàng óng xuyên thủng mà qua Tô Khải, chẳng những không có chết, ngược lại lộ ra một vết nụ cười quỷ dị.

Vốn là bị chém thành hai khúc thân thể, nhất thời biến thành hai cái Tô Khải, hóa thành hai vệt ánh sáng màu tím hương "Tiêu Hòa Hòa" kích bắn đi.

Từ Linh Phân Quang Bộ!

Này bất ngờ chính là tím tuyến Tiên Từ độc môn bí tịch Từ Linh Phân Quang Bộ.

Tô Khải dưới chân Tử Quang lóc lên, hai đạo nhân ảnh gần như cùng lúc đó xuất hiện ở "Tiêu Hỏa Hỏa" trước người, đâm ra một quyền.

Rầm một tiếng!

Thiết quyền rơi vào "Tiêu Hỏa Hỏa" trên người, dù là lấy "Tiêu Hỏa Hỏa" kinh khủng như vậy nhục thân, đã bị Tô Khải một quyền đánh bay ra ngoài, máu thịt be bét.

Ầm!

Ầm!

"Tiêu Hỏa Hỏa" thân thể, nặng nề rơi trên mặt đất, trên mặt đất đập ra cái khác ba trượng sâu hồ to, bụi trần tràn ngập.

"Hô —— "

"Nguy hiểm thật, thiếu chút nữa thì bị treo!"

Tô Khải làm xong hết thấy các thứ này, mới phun ra một hơi thật dài tới.

Cổ Lão cuối cùng kia một thanh phi đao màu vàng óng, nhanh như thiểm điện, Tô Khải thậm chí thiếu chút nữa cũng chưa kịp thì triển Tử Linh Phân Quang Bộ.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Nguyên lai là tới đưa sưởi ấm

Bụi trần hạ xuống, lộ ra to trong hầm "Tiêu Hỏa Hỏa" bóng người.

Lúc này "Tiêu Hỏa Hỏa" trên người bừa bãi một mảnh, nhìn qua cố gắng hết sức không xong. Nhưng là Tô Khải lại có thể cảm nhận được, "Tiêu Hỏa Hỏa" khí tức cũng không có yếu bớt, nói rõ chính mình vừa mới một quyền kia, cũng không có cho hắn tạo thành chân chính tổn thương.

"Kiệt kiệt —— "

Cổ Lão cười lạnh một tiếng.

"Tô Khải, không thể không nói ngươi chiến lược ở cùng tầng thứ tu sĩ chính giữa, ngạo thị quần hùng. Nếu là chỉ Tiêu Hỏa Hỏa cái này Nhân Cổ, thật đúng là không bắt được ngươi!"

"Nhưng là, ngươi hôm nay đối mặt không chỉ có riêng là Nhân Cổ, càng là ta!"

"Nếu không phải ta Linh Hồn Chi Lực trăm không còn một, lão phu một cái ánh mắt là có thể đưa ngươi tiêu diệt!"

Cổ Lão tiếng cười lạnh, ở Ngự Kiếm Sơn Trang bầu trời vang vọng, phảng phất lúc này chiếm thượng phong không phải là Tô Khải mà là hắn.

"Ồn ào!"

"Nói nhảm nhiều như vậy, ngươi như cũ không phải là đối thủ của ta!"

Tô Khải khẽ nhún mảy, chờ đợi Cổ Lão còn có cái gì chiêu số.

"Ngươi cho rằng là như vậy Ngũ Hành pháp thuật thật chấm dứt sao?"

"Mới vừa rồi kia năm chiêu chẳng qua là một đạo món ăn khai vị mà thôi, chân chính Ngũ Hành pháp thuật, giờ mới thật sự bắt đầu!"

Vừa dứt lời, Tô Khải nhất thời cảm giác, vốn là bị bác ly Ngũ Hành linh khí, lúc này lại giống như là thủy triều, hướng Cổ Lão hội tụ đi, Vạn Mã Bôn Đẳng, thanh thể cuộn cuộn.

"Đây là..."

Tô Khải thấy như vậy cuộn cuộn thanh thế, đồng tử chợt co rút lại, cảm giác một cổ không ai sánh bằng khí tức nguy hiểm.

Lượng lớn Ngũ Hành linh khí hội tụ ở "Tiêu Hóa Hòa" đầu ngón tay trên, tạo thành một đạo lam xanh Hồng Hoàng kim Ngũ Sắc Thần Quang.

"Ngũ Hành Động Huyền Quang!"

Cổ Lão nghiêm ngặt quát một tiếng, hướng Tô Khải chỉ một cái hạ xuống, phảng phất đã thấy Tô Khải bị chính mình tiêu diệt một màn.

Ngũ Hành Động Huyền ánh sáng, Ngũ Hành Tương Sinh, trấn áp Ngũ Hành, phạm là thể chất có một trong ngũ hành, cũng sẽ bị Ngũ Hành Động Huyền ánh sáng vô tình trấn áp.

Trước Thủy, Mộc, hòa, Thổ, kim,

Ngũ Môn pháp thuật, đều là Ngũ Hành Động Huyền ánh sáng thức mở đầu, chỉ có ngũ hành này Động Huyền ánh sáng mới thật sự là sát chiêu.

Ngũ Hành vừa ra, thiên hạ thần phục!

Từng ngón tay ra, thậm chí ngay cả "Tiêu Hóa Hòa" trên người khí tức, cũng trong nháy mắt bên trong rơi xuống ba thành.

Một đạo Ngũ Sắc Thần Mang vạch qua chân trời.

Nhất thời, Tô Khải toàn thân tóc gáy dựng lên, phảng phất đối mặt với Hồng Hoàng mãnh thú một dạng trong lòng không khỏi bất an.

Ngũ Hành Động Huyền ánh sáng Phá Toái Hư Không, phảng phất có thể thuận di một dạng trong chốc lát, rơi vào Tô Khải trong đan điền.

Ngũ Hành Động Huyền tốc độ ánh sáng độ nhanh, sắp đến Tô Khải không cách nào phản ứng, chỉ có thể trở mắt nhìn Ngũ Hành Động Huyền ánh sáng rơi tại chính mình trong đan điền.

Nhưng là tưởng tượng đau đớn cũng không có truyền tới, ngược lại cả người ấm áp, giống như ở ngâm suối nước nóng.

Chỉ thấy Ngũ Hành Động Huyền ánh sáng xuyên qua Đan Điền, rơi vào thua Nhạc hư ảnh trên lưng trên ngọn thần sơn kia.

Làm người ta kinh ngạc một màn phát sinh!

Ngũ Hành Động Huyền ánh sáng rơi vào phía trên ngọn thần sơn, chẳng những không có tạo thành mây may tổn thương, ngược lại dung nhập vào trong đó, phảng phất thủy nhu - Giao Dung tựa như, tuy hai mà một.

"Chuyện này..."

Tô Khải thấy như vậy một màn, trở mắt ghen hờn.

Hắn còn tưởng rằng Cổ Lão thi triển cái gì không nổi pháp thuật, nguyên lai là tới đưa sười ầm.

Nếu là đưa xong ấm áp, vậy thì nói sớm đi, cần gì phải bày ra này tằm tàn bạo ác đáng về!

Ngũ Hành Động Huyền Quang ở phía trên ngọn thần sơn một trận lưu chuyển, hóa thành Ngũ Hành linh khí tản mạn ra, Tô Khải vốn là sắp khô kiệt chân nguyên, lại trong nháy mắt hoàn toàn khôi phục, thậm chí tất cả còn có mơ hồ tăng lên.

Không hổ là lão gia gia, dù là thân là địch nhân, lại cũng không quên nhớ đưa sười ầm chúc vụ mình công việc!

Ngũ Hành Động Huyền ánh sáng đối với chính mình không có hiệu quả, chỉ sợ cũng là chính mình hấp thu Ngũ Hành Kỳ Thạch nguyên nhân.

Tô Khải trong lòng âm thầm suy đoán nói, « Phụ Nhạc trải qua » hấp thu Kỳ Thạch, không chỉ có thể tăng cường nhục thân cường độ, hơn nữa còn sẽ cải biến tu sĩ thể chất, người mang Ngũ Hành.

Ngũ Hành Động Huyền chỉ riêng này môn Ngũ Hành pháp thuật làm thật huyền diệu vô cùng, có thể trấn áp Ngũ Hành tu sĩ, nhưng là đối với thể chất Ngũ Hành viên mãn tu sĩ, phản mà không có bất kỳ sát phạt lực lượng.

Cổ Lão thấy Tô Khải bên trong chính mình Ngũ Hành Động Huyền ánh sáng, thiếu bình yên vô sự, một bộ sinh long hoạt hổ bộ dáng, nhất thời cả kinh trợn mắt hốc mồm, trong lúc nhất thời không nói ra lời.

"Sao... Thế nào... Khả năng... Chẳng lẽ..."

"Chẳng lẽ Tô Khải chính là trong một vạn không có một Ngũ Hành viên mãn thể chất?"

Cổ Lão nhất thời công khai chuyện gì xảy ra, Ngũ Hành viên mãn cũng không phải... gì đó không nổi thể chất, nhưng là cố gắng hết sức thừa thốt hiếm

thấy, thậm chí so kiếm Ảnh chỉ thể những thứ này Linh Thể còn phải hiếm thấy.

"Hắc hắc —— lão gia gia, ngươi nhưng còn có sười ả muốn tặng cho ta?"

Tô Khải ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, thấy Cổ Lão sắc mặt, âm trầm có thể chảy ra nước.

"Nếu không có, ta đây có thể có lễ vật cho ngươi!"

Tô Khải lời còn chưa dứt xuống, thân thể liền đột ngột hóa thành một trận gió lốc, biến mất ở Cổ Lão trước mắt.

"Không được!"

Cổ Lão nhất thời ý thức được không được, liền vội vàng không chế "Tiêu Hỏa Hỏa" lui nhanh, nhưng là hấn phản ứng đã là chậm nửa nhịp.

Oanh một quyền!

Tô Khải thiết quyền nặng nề rơi vào "Tiêu Hỏa Hỏa" trên ngực, "Tiêu Hỏa Hỏa" nhất thời giống như một quả đạn đại bác bị Tô Khải đánh bay ra ngoài.

Nếu là trước kia, "Tiêu Hỏa Hỏa" sức mạnh thân thể tuyệt không lại Tô Khải bên dưới. Nhưng là thi triển Ngũ Hành Động Huyền Quang chi sau, "Tiêu Hỏa Hỏa" khí tức suy yếu, mà Tô Khải ngược lại ăn Đại Bổ Dược.

Đến lúc này một lần, chính là chênh lệch thật lớn.

Hô ——

Tô Khải bóng người tại trong hư không lưu lại mấy đạo tàn ảnh, "Tiêu Hỏa Hỏa" thân thể còn chưa rơi xuống, liền bị Tô Khải đuổi kịp, lại vừa là một cú đập nặng nề.

Kinh khủng sức mạnh thân thể, dọc theo lòng bàn chân rơi vào "Tiêu Hỏa Hỏa" trên thân thể, nhất thời xương sườn đứt gãy thanh âm ùng ùng Địa truyền tới.

Phanh ——

Phanh ——

Phanh ——

Tô Khải mỗi một lần hươi quyền, mỗi một lần đập chân, cũng hàm chứa lực lượng khổng lồ, phảng phất giống như núi cao, nghiền ép đến giữa không trung "Tiêu Hỏa Hỏa".

Oanh một tiếng!

Một tiếng vang lên ầm ầm, trên mặt đất xuất hiện cái khác hơn mười trượng thâm hố to, to trong hầm, bất ngờ chính là "Tiêu Hỏa Hỏa" kia tàn phá không chịu nổi thân thể.

Nếu là tu sĩ bình thường, thân thể tàn phá đến loại trình độ này, đã sớm mất mạng.

Nhưng là "Tiêu Hỏa Hỏa" cái quái vật này, dĩ nhiên không biết đau nhức, lại còn có sức lực có thể đứng đứng lên, nơi vết thương dài ra làm người tê cả da đầu thịt lòi, chữa trị nhục thân.

"Kiệt kiệt —— Tô Khải ngươi cho rằng là ngươi thắng sao?"

"Nếu là người Cổ dễ dàng như vậy cũng sẽ bị đánh bại, năm đó sẽ còn đưa tới hơn mười người Nguyên Anh tu sĩ vây công sao?"

"Nhân Cổ, là là Bất Từ Chi Khu!"

Theo Cổ Lão vừa dứt, "Tiêu Hỏa Hỏa" thương thể trên người, lại hoàn toàn khôi phục, lại cũng không nhìn thấy mấy may vết thương.

"Bất Từ Chi Khu?"

"Ngươi lừa gạt ai đó?"

Tô Khải cười lạnh một tiếng.

Trên thế giới không thể nào có Bất Từ Chi Khu, chỉ là thực lực của chính mình không đủ cường đại a.

Nếu là thật có, vậy liền đem ngươi trấn áp một vạn năm, mười vạn năm, cho đến Thiên Hoang Địa Lão, cho đến thế giới tan biến.

Tô Khải lòng bàn chân trên mặt đất nặng nề đạp một cái, thân thể chớp động, xuất hiện ở "Tiêu Hỏa Hỏa" trước mặt, lần nữa đối với hắn một hồi bạo nổ đánh.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Chính Cung cô nương thuộc về ta, lão gia gia cũng thuộc về ta!

Oanh

"Tiêu Hỏa Hỏa" giống như bao cát một dạng bị Tô Khải một lần lại một lần Địa đánh bay ra ngoài, nặng nề mà rơi trên mặt đất, bụi trần tràn ngập.

Mười hơi thở sau khi, "Tiêu Hỏa Hỏa" trên người thịt lồi xuất hiện lần nữa, chữa trị "Tiêu Hỏa Hỏa" nhục thân.

Tô Khải thấy như vậy một màn, chân mày không khỏi khóa chặt.

"Kiệt kiệt ta nói, ta là là Bất Từ Chi Khu..."

Cổ Lão vừa mới còn là một bộ cười như điên bộ dáng, nhưng là sau một khắc nụ cười trên mặt liền động lại.

Chỉ thấy Tô Khải xuất ra đưa tin ngọc bội, trên ngọc bội linh quang chớp động.

"Ngô sư huynh, nghe nói người đối Bất Từ Chi Khu cảm thấy hứng thú, ta vừa vận dụng phải một cái!"

Cổ Lão nghe được chiếm thượng phong Tô Khải lại muốn tông môn xin viện trợ, thiếu chút nữa không nhịn được tức miệng mắng to.

Quá vô si!

Không phải là bị treo lên đánh một phương tìm tông môn cầu viện sao?

Ở bây cái vòng này vô thời điểm, Cổ Lão Tự Nhiên nghĩ đến Tô Khải sẽ hướng Thanh Liên Kiếm Tông cầu cứu, vì vậy hắn đã sớm bày trận pháp, che giấu đưa tin.

Nhưng là trải qua một trận kịch liệt như thế đấu pháp, Ngự Kiếm Sơn Trang chung quanh trận pháp, đã sớm bị hoàn toàn hư hại, Tự Nhiên cũng không cách nào ngăn cản Tô Khải cầu viện.

Vốn là dựa theo Cổ Lão dự liệu, Ngũ Hành Động Huyền ánh sáng vừa ra, Tô Khải lúc này đã là một người chết, nhưng là... Nhưng là...

Hắn không ngờ rằng Tô Khải lại người mang Ngũ Hành!

Thất bại trong gang tấc a!

"Nghe nói Bất Từ Chi Khu rất treo?"

"Ta Thanh Liên Kiếm Tông liền là ưa thích đủ loại kỳ kỳ quái quái đồ vật, chờ đem người cắt thành thái mòng, nhờ người có thể hay không bắt từ!"

Tô Khải lời nói, để cho Cổ Lão nhất thời sắc mặt đại biến, hướng Ngự Kiếm Sơn Trang bên ngoài lao đi.

"Muốn chạy trốn? Đùa!"

Tô Khải tốc độ có thể so với "Tiêu Hỏa Hỏa" nhanh hơn, trong nháy mắt liền đuổi theo, không nói hai lời, quả đấm chăm sóc.

"Hô "

Cổ lão thân sắc trên mặt ngưng trọng,

Kém một bước, đưa đến hôm nay hăm sâu tuyệt cảnh.

Chính mình hôm nay muốn toàn thân trở ra, không muốn xuất ra chân chính lá bài tẩy, sợ là không có khả năng.

"Tô Khải, ta vốn là không nghĩ thi triển một chiêu này. Hôm nay, là ngươi buộc ta!"

Sau một khắc, Cổ lão trên mặt lộ ra một vết ngưng trọng, linh hồn trên, lại đẩy lên tái nhợt ngọn lửa.

Linh Hồn Chi Hóa!

Đây là thiếu đốt linh hồn, đòi lấy lực lượng cường đại.

Nhìn đến đây, Tô Khải trong lòng nhất thời bình nhiên.

Cổ Lão ngón trở chỉ thiên, trên người tản mát ra một Cổ khí tức kinh khủng, một luồng khói đen, lượn lờ dâng lên, ở giữa không trung, tạo thành cái khác bóng đen to lớn.

"Cổ Tổ Thôn Thiên "

Cổ Lão từng chữ từng chữ nói ra, phảng phất mỗi nói một chữ, cũng tiêu hao hẳn lực khí toàn thân.

Làm Cổ Tổ Thôn Thiên bốn chữ toàn bộ phun ra sau khi, Cổ Lão nhất thời già nua trăm tuổi, trên mặt lộ ra một vết mệt mỏi một trong.

Giữa không trung hắc khí, hội tụ thành một cái màu đen cự trùng đầu, chỉ là đầu này thì có trăm trượng dài, có thể tưởng tượng nếu là đem cự trùng tất cả đều triệu hoán đi ra, gặp nhau kinh khủng bậc nào.

Cự trùng ở giữa trán ương, hiện ra một vết kim sắc Thần Văn, huyền diệu cực kỳ, liếc mắt nhìn sẽ để cho tu sĩ trầm luân trong đó.

Ánh mắt lạnh lùng!

Cự trùng ánh mắt, lạnh lùng tới cực điểm, lạnh lùng bên trong có tràn đầy tà ác cảm giác, phảng phất giống như thượng cổ Tà Thần trọng sinh.

Ở cự trùng xuất hiện trong nháy mắt, Tô Khải cả người tóc gáy dựng lên, nồng nặc nguy cơ, để cho hắn hiện lên nổi da gà, phảng phất bị Hồng Hoàng mãnh thú nhìn chăm chăm.

Sợ hãi!

Đầu này màu đen cự trùng, chính là trong thiên địa đại lục kinh khủng!

"Nuốt!"

Cự trùng chột há mồm ra, kinh khủng hấp lực từ trong bầu trời bộc phát ra, đem chu vi một dặm phạm vi, tất cả đều che phủ ở trong đó.

Tô Khải trong nháy mắt, liền cảm nhận được này cỗ lực cắn nuốt kinh khủng, dường như muốn đem linh hồn hắn, cường ép xé kéo ra.

"Không được!"

"Nếu là ở tiếp tục như thế, ta linh hồn sẽ bị Cổ Tổ chiếm đoạt đi!"

Tô Khải hít sâu một hơi, cường ép làm cho mình tỉnh táo lại, trong tay Trọng Kiếm giờ lên thật cao, hai mươi bảy đạo nhân Cầm bộc phát ra chói mắt hào quang óng ánh, trong lúc nhất thời phảng phất sống lại.

Mặt đối nguy cơ sinh tử lúc, Tô Khải trong lòng linh hoạt kỳ ảo một mảnh, vô hi vô bi, trong đầu hiện ra Hiên Viên Cửu Kiếm đệ nhất kiếm Liệt Thiên Kiếm chiêu.

"Liệt thiên!"

Trong cơ thể hùng hậu chân nguyên, điên cuồng hướng trọng kiếm vọt tới, đem hai mươi bảy đạo nhân Cầm, thời phát đến mức tận cùng.

Một thanh thông thiên Cự Kiếm, hiện lên Tô Khải phía sau.

Một thanh này Cự Kiếm, bắt nguồn chính là Nhân hoàng bội kiếm Hiên Viên kiếm.

Hiên Viên trên thân kiếm tản ra nhân đạo uy nghiêm, một kiếm ra, phảng phất có thể đem phía thể giới này trảm phá.

Thượng cổ có tam hoàng, Thiên Hoàng diễn bát quái, địa hoàng lập Đan Đạo, Nhân hoàng bình tứ phương. Nhân hoàng đại biểu nhân đạo uy nghiêm, chính là chính thống tượng trưng, quét sạch tứ phương, trấn áp Sĩ Mị Vong Lược.

Cổ Trùng một đạo, liền là năm đó bị Nhân hoàng trấn áp Sĩ Mị Võng Lượng một trong.

Ở Hiên Viên kiếm xuất hiện trong nháy mắt, màu đen cự trùng trong mắt lóe lên điên cuồng ánh sáng lạnh lẽo, nhưng là đáy mắt thiếu thoáng qua một vệt mịt mờ sợ hãi.

Kinh khủng lực cắn nuốt, Mãnh mà tăng lên một nấc thang, phảng phất cả vùng đất, đều phải bị màu đen cự trùng chiếm đoạt.

"Liệt thiên!"

"Chém!"

Tô Khải nghiêm ngặt quát một tiếng.

Một kiếm chém ra, một đạo thông thiên Kiếm Mang, phóng lên cao.

Vào giờ khắc này Tô Khải thậm chí cảm giác, ngay cả hư không đều ở đây kêu gào, có thể thấy một kiếm này Kiếm Mang rất sắc bén.

Kiếm Mang thông thiên, phảng phất không chịu lực cắn nuốt ảnh hưởng, roi thẳng vào màu đen cự trùng trên.

Trong nháy mắt, màu đen cự trùng bị chém thành hai khúc, hóa thành đầy trời đen khí tiêu tán mờ.

Ở màu đen cự trùng bị phá trong nháy mắt, kinh khủng cản trở lực, để cho Cổ Lão phun ra một cái Hồn máu, trên người khí tức, như có như không, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt.

Chém chết màu đen cự trùng sau khi, thông thiên Kiếm Mang cũng không có tản đi, ngược lại kiếm chuyển hướng, một kiếm bổ về phía "Tiêu Hòa Hòa".

Kiếm quang hạ xuống, "Tiêu Hòa Hòa" cái gọi là Bất Tử Chi Khu, ở liệt thiên kiếm Kiếm Mang bên dưới, tựa hồ chịu đựng không nổi kia sức mạnh kinh khủng, trong nháy mắt hóa thành đầy trời huyết vụ.

Bất Tử Chi Khu, diệt!

"Hô "

Tô Khải dưới chân mềm nhũn, chân nguyên trong cơ thể khô cạn, dường như muốn hư thoát một dạng liền vội vàng xuất ra Thanh Thiên Minh Nguyệt rượu khôi phục chân nguyên.

Liệt thiên kiếm uy lực không ai sánh bằng, nhưng là đối chân nguyên tiêu hao nhưng là cực kỳ khủng bố.

Tô Khải lần đầu tiên thi triển liệt thiên kiếm, thật may hần tu luyện chính là « Nhân hoàng kim chương », chân nguyên so với cùng tầng thứ tu sĩ hùng hậu gấp đôi, nếu không còn không có tiêu diệt cự trùng, chính mình liền bị hút thành người khô.

Hào quang hạ xuống, cự trùng bị chém, "Tiêu Hòa Hòa" bị tiêu diệt, duy có một đạo u ám bóng đen, hướng xa xa chạy trốn đi.

"Trốn chỗ nào?"

Tô Khải thấy Cổ Lão chạy trốn, làm sao thả hổ về rừng, vừa sai bước ra liền xuất hiện ở Cổ Lão trước người, trong tay xuất hiện một cái hộp gỗ.

"Thu!"

Hộp gỗ bên trong nhất thời bộc phát ra một cỗ hấp lực, đem Cổ Lão hút vào trong đó.

"Ích Tà Mộc!"

Cổ Lão kêu thảm một tiếng, Ích Tà Mộc đối Cổ Trùng có lớn vô cùng tác dụng khắc chế, hiển nhiên Tô Khải đến có chuẩn bị.

Đem Cổ Lão thu nhập hộp gỗ trung hậu, Tô Khải có thiết Hạ Tam Đạo Phong Ấn, mới thật dài phun ra một ngụm trọc khí.

"Chính Cung cô nương thuộc về ta, lão gia gia cũng thuộc về ta!"

Chương 95: Ngũ Hoa Động Thiên, mở ra!

Chờ đến Tô Khải quét dọn xong chiến trường sau khi, Tần Đồ Khang cùng Tần Thương mới lững thững tới chậm.

Tần Thương trong lòng đã sớm biết Tô Khải sẽ đi Ngự Kiếm Sơn Trang, nhưng là Cổ Lão phi thường xảo trá, đang cùng Tần Thương gặp mặt thời điểm, toát ra Tiên Thiên tu sĩ khí tức, tê dại Tần Thương.

Cho đến Ngự Kiếm Sơn Trang trận pháp bị phá, Sơn Trang bị hủy, Tần Thương mới ý thức tới không được, liền vội vàng thông báo Tần Đồ Khang vội vã chạy tới.

Bất quá bọn hắn hai người như cũ chậm một bước, chờ đến bọn họ cảm thấy Ngự Kiếm Sơn Trang lúc, Tô Khải đã đem Cổ Lão Phong Ấn.

Tô Khải cùng Cổ Lão giữa hai người đại chiến, nhìn như thời gian rất dài, thật ra thì từ đầu tới cuối cũng sẽ không đến một thời gian uống cạn chung trà, tình cảnh bên trên tình hình, cơ hồ có thể nói là thay đổi trong nháy mắt.

Tần Đồ Khang cùng Tần Thương đi tới Ngự Kiếm Sơn Trang, thấy là đầy đất đồng bừa bọn, đầy đất đồng đồ nát, kia còn có một chút điểm Sơn Trang bộ dáng, trong lòng thâm giật mình.

"Thuộc hạ tới chậm, mời cư Chủ trách phạt!"

Thấy Tần Đồ Khang cùng Tần Thương hai người kinh sợ, Tô Khải tràn đầy không thêm để ý, nhẹ nhàng cười một tiếng.

"Không muộn! Không muộn!"

"Các ngươi tới vừa vặn!"

"Nếu là ngươi môn tới sớm, khoe khoang loại chuyện này chẳng phải là bị các ngươi cướp!"

Tần Đồ Khang cùng Tần Thương nghe được Tô Khải nói đến khoe khoang loại chuyện này, khoe miệng cười khổ một tiếng.

"Tần Thương, ta đem ngươi Ngự Kiếm Sơn Trang cho hủy, cái này bồi thường..."

Tô Khải lời còn chưa nói hết, Tần Thương khoát tay lia lịa.

"Không sao! Không sao!"

"Có thể được cư Chủ ngươi phá hủy, chính là Ngự Kiếm Sơn Trang vinh hạnh, không cần bồi thường."

Tô Khải trong mũi lạnh rên một tiếng, mặt đầy không vui.

"Ta là loại này hẹp hòi người sao?"

"Sau này thanh liên cư phân phối danh rượu, ngươi chiếm một phần mười!"

Nghe Tô Khải bồi thường, Tần Thương hưng phấn trong lòng được (phải) trong lúc nhất thời không phản ứng kịp.

Chính mình độc chiếm một thành,

Đây là Tần Thương trước hoàn toàn nghĩ cũng không dám nghĩ. Dù sao Tô Khải nhưng là dự định tóm đầu mười tám nhà liên minh, thanh liên cư tất nhiên sẽ còn giữ lại cho mình một bộ phận, cuối cùng rơi vào trong tay mình danh rượu, sẽ có bao nhiêu?

Lúc này trên trời đột nhiên xuống người kế tiếp nhân bánh, để cho Tần Thương trong đầu chóng mặt.

"Làm rất tốt, đi theo ta, sau này chỗ tốt không thiếu ngươi!"

Tô Khải lên mặt cụ non vỗ vỗ Tần Thương bả vai, đơn giản một câu nói, để cho Tần Thương nhất thời ý chí chiến đấu sục sôi.

Thấy Tần Thương bị Tô Khải đùa bỡn đang vỗ tay bên trong, Tần Đồ Khang không khỏi cười một tiếng, biết Tần Thương bước chính mình hậu trần, sợ là lúc sau lại cũng không trốn thoát cư tay thuận tâm.

Trở lại Thiên Sơn đỉnh, Tô Khải lập tức tuyên bố bế quan.

Tĩnh thất tu luyện bên trong, Tô Khải mở ra hộp gỗ, lộ ra bên trong một cái nhỏ đen trùng.

Cái này tiểu Hắc trùng, bất ngờ chính là Cổ Lão bản thể.

Cổ Lão thấy Tô Khải, ánh mắt lộ ra hung tợn ánh mắt.

"Tô Khải, hôm nay coi như ta thua, muốn chém giết muốn róc thịt tự nhiên muốn làm gì cũng được. Nếu là ngươi muốn từ ta miệng bên trong được cái gì bí mật? Hy vọng hảo huyền!"

Cổ Lão gằn dữ nói.

Hắn biết rõ tự mình biết quá nhiều bí mật, Tô Khải tất nhiên không nỡ bỏ qua những bí mật này. Vì vậy Cổ Lão đốc định Tô Khải tuyệt đối sẽ không giết chính mình, thậm chí...

Cổ Lão trong lòng có chút ảo tưởng, có lẽ Tô Khải sẽ giống như Tiêu Hòa Hòa như vậy, đối với chính mình nói gì nghe vậy.

Tô Khải khước miệng lộ ra vẻ khinh miệt nụ cười.

"Muốn chém giết muốn róc thịt?"

"Ngươi đã như vậy tự giác, như vậy ta thành toàn cho ngươi!"

Vừa nói, Hiên Viên kiếm khí hơi thở từ trên người Tô Khải tản mát ra.

Trong nháy mắt, Cổ Lão sắc mặt đại biến.

Tô Khải thật dự định giết chính mình!

"Chậm! Chậm!"

"Ngươi chẳng lẽ không muốn trong đầu ta bí mật sao?"

Tô Khải sắc mặt lạnh lùng.

"Thiên hạ bí mật quá nhiều, thêm ngươi một người không nhiều, thiếu ngươi một người không ít!"

"Hưong loại người như ngươi không có bất kỳ giá trị lợi dụng phế vật, lưu ngươi làm gì?"

Vừa dứt lời, Tô Khải phía sau Hiên Viên kiếm hư ảnh càng chân thực, liệt thiên kiếm, vận sức chờ phát động.

Thấy Tô Khải sắc mặt nghiêm túc, Cổ Lão nhất thời nhớ tới trước kia kinh thiên nhất kiếm. Ngay cả mình thiêu đốt Linh Hồn Chi Hòa thi triển Cổ Tổ Thôn Thiên môn đại thần thông này, đều bị hắn một kiếm trăm phá, nếu là một kiếm này rơi ở trên người mình...

Cổ Lão chỉ là suy nghĩ một chút, trong lòng liền sợ hãi không dứt.

"Ngừng tay!"

"Ngừng tay!"

"Nhanh lên một chút ngừng tay!"

"Lão phu nhận thua!"

Cổ Lão trong miệng lớn tiếng hô to nhận thua, nhưng là Tô Khải động tác vẫn không có dừng lại.

Lúc này, Cổ Lão thật bị sợ mất mật.

Tuổi tác càng lớn, lá gan càng nhỏ.

Giống như Cổ Lão loại chuyện lật vạt này không biết bao lâu Lão Quái Vật, so với tiểu tử vất mũi chưa sạch càng luyện tiếu.

"Lão phu nguyện ý ngươi nhận ngươi làm chủ nhân, lập được chủ tớ khế ước!"

Cổ Lão cơ hồ là bi thương nói ra, gặp phải Tô Khải loại này không muốn theo lẽ thường xuất bài hung ác loại người, cũng là hắn xui xẻo tới cực điểm.

"Này còn tạm được!"

Tô Khải trên người kinh khủng gợn sóng thu liễm.

Trên thực tế, lấy Tô Khải phát hiện ở trong người còn dư lại không nhiều chân nguyên, dù là để cho hắn thi triển xé trời kiếm hắn cũng thi triển không muốn, vừa mới kia một phen cử động, thuần túy là tới hù dọa một chút Cổ Lão.

Chỉ bất quá Cổ đã sớm trở thành chim sợ cành cong, bị Hiên Viên kiếm cho sợ mất mật một dạng, cho nên mới bị Tô Khải cho hù dọa.

Cổ Lão bức ra một giọt Hồn huyết, trên người khí tức, lần nữa suy yếu một phần.

Hồn huyết rơi vào Tô Khải trong tay, đánh vào một đạo huyền diệu trong pháp quyết, chủ tớ khế ước chính thức thành lập.

Chủ tớ khế ước chính là hà khắc nhất khế ước, Chủ chết người hầu cũng chết, người hầu chết Chủ vô sự, so với Tô Khải cùng Không Không trong đó khế ước hà khắc hơn nhiều

"Lão nô, bái kiến chủ nhân!"

Cổ Lão trong lòng tràn đầy không cam lòng vừa nói, nghĩ lúc đó hắn chính là Cổ Tổ thủ hạ Tứ Đại Hộ Pháp một trong, ngang dọc tiêu sái cả đời, không có đến cuối cùng rơi vào Tô Khải trong tay, thành Tô Khải nô bộc.

Số trời đã định!

"Đem Ngũ Hành Động Huyền Quang môn pháp thuật này giao cho ta!"

Tô Khải phân phó nói, đối với Cổ Lão trên người Cổ Ma truyền thừa, hắn một chút hứng thú cũng không có.

Dù sao mình chính là Danh Môn Chính Phái, coi như lấy được Cổ Ma truyền thừa, cũng không cách nào quang minh chính đại tu luyện sử dụng.

Ngược lại thì Cổ Lão Ngũ Hành Động Huyền Quang, để cho Tô Khải thấy thêm không dứt.

Ngũ Hành pháp thuật, bậc này truyền thừa vạn phần quý trọng.

Huống chi Ngũ Hành Động Huyền Quang uy lực Tô Khải nhưng là tự mình thưởng thức qua, nếu không phải mình dung hợp Ngũ Hành Kỳ Thạch, sợ là đã sớm đi đời nhà ma.

Như là đã lấy Tô Khải là chủ nhân, Cổ Lão Tự Nhiên cũng không ần tàng nắm bắt, đem Ngũ Hành Động Huyền Quang môn pháp thuật này truyền cho Tô Khải.

"Ngũ Hành Động Huyền Quang môn pháp thuật này chính là lão nô ở một tòa trong động phủ thượng cổ đạt được, uy lực vô cùng, chỉ có thân cư Ngũ Hành tu sĩ, mới có thể tu luyện."

"Dĩ nhiên, chủ nhân ngươi nên đã sớm đoán được, Ngũ Hành Động Huyền Quang pháp thuật này cũng có khuyết điểm bưng, đó chính là đối Ngũ Hành viên mãn tu sĩ, hoàn toàn không có tác dụng."

Ngũ Hành Động Huyền Quang đối Ngũ Hành viên mãn tu sĩ không có hiệu quả, điểm này Tô Khải trong lòng sớm liền hiểu.

"Vậy cũng có cái tiến phương pháp?"

Tô Khải tò mò hỏi.

Cổ Lão trầm ngâm một hồi.

"Biện pháp đến cũng không phải là không có!"

"Năm đó bởi vì thực lực của ta bị tổn thương, không có đem tòa kia thượng cổ Động Phủ tìm tòi hoàn toàn. Nhưng là căn cứ dấu vết, tòa kia thượng cổ Động Phủ chủ nhân, hẳn sửa đổi Ngũ Hành Động Huyền Quang, giải quyết đối Ngũ Hành viên mãn tu sĩ không có tác dụng nhược điểm."

"Bất quá sửa đổi truyện sau thừa ở Động Phủ chỗ sâu nhất, lão phu cũng không có được tay!"

"Há, tòa kia Động Phủ ở nơi nào?"

Cổ Lão nói tiếp.

"Tòa kia Động Phủ chính là thượng cổ đại tu sĩ Động Phủ, phía ngoài nhất Thủ Hộ Khôi Lỗi, đều có Kết Đan thực lực. Chủ nhân ngươi không có Kết Đan trước, tốt nhất vẫn là không nên đánh thượng cổ Động Phủ chủ ý!"

Tô Khải bĩu môi một cái, trầm nghĩ trong lòng đáng tiếc.

Bất quá ngược lại Cổ Lão nhận thức chính mình làm chủ, cùng lắm đợi chính mình Kết Đan sau khi, lại đi lấy cửa kia truyền thừa.

...

Thanh Châu một chỗ nào đó.

Sở Thiên dương trong đôi mắt tràn đầy cuồng nhiệt cùng hưng phấn, dưới chân bố trí một tòa huyền diệu trận pháp, tản ra linh quang.

"PHÁ...!"

Sở Thiên dương nghiêm ngặt quát một tiếng, trên trận pháp linh quang đại phóng, một đạo Thần Mang đánh tại trong hư không.

Sau đó trong hư không lộ ra một cái đen nhánh kẽ hở.

"Đây chính là năm đó Ngũ Hoa Phật Tông sơn môn, Ngũ Hoa Động Thiên!"

Ngũ Hoa Động Thiên, mở ra!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Tiềm Long Bảng, 99

Ngũ Hoa Phật Tông, ba vạn năm trước Thanh Châu tuyệt đối bá chủ, Thanh Châu duy nhất tông môn.

Ngũ Hoa Phật Tông cường thịnh lúc, toàn bộ thành Thanh Châu Phủ ở Ngũ Hoa Phật Tông dưới chân, không người dám phản kháng Ngũ Hoa Phật Tông mệnh lệnh.

Thậm chí, căn cứ ghi lại, Ngũ Hoa Phật Tông đã từng phát động qua một trận vượt Châu cuộc chiến.

Cửu Châu mặc dù cùng tại Cửu Châu đại lục bên trên, nhưng là Cửu Châu giữa, có Cửu Châu khu vực vách tường ngăn trở, muốn vượt Châu, chỉ có hai cái biện pháp.

Một là siêu viễn cự ly Truyền Tống Trận, hai là vượt sông Cửu Châu khu vực vách tường.

Nhưng là Cửu Châu khu vực vách tường giữa, phổ biến rộng khắp hư không phong bạo, chính là Nguyên Anh tu sĩ rơi vào Cửu Châu khu vực trong vách, cũng là lành ít dữ nhiều.

Nhưng là cường thịnh lúc Ngũ Hoa Phật Tông, lăng là phi thường ngang ngược Mà phát động một trận vượt Châu cuộc chiến, xâm phạm Sơn Châu.

Ngũ Hoa Phật Tông lúc ấy không chỉ có xâm phạm Sơn Châu, hơn nữa còn đánh thắng, đem Sơn Châu duy nhất thánh địa Thái Hư Huyền Tông đánh diệt môn, càng là đem Thái Hư Huyền Tông Thần Cấp Chí Bảo Thái Hư kính đoạt lại Thanh Châu.

Ngang ngược vô song!

Mặc dù Ngũ Hoa Phật Tông thời đại đã qua, nhưng là Thanh Châu lại lịch mạnh nhất trong lịch sử thịnh thời kỳ, tình cờ Ngũ Hoa Phật Tông thống trị đoạn thời gian kia.

Ba vạn năm trước, Ngũ Hoa Phật Tông không biết bởi vì nguyên nhân gì đột nhiên biến mất, đưa đến Thanh Châu đại loạn, từ nay lại cũng không có bất kỳ liên quan tới Ngũ Hoa Phật Tông tin tức.

Nhưng là bây giờ, Ngũ Hoa Phật Tông sơn môn năm Hoa Động Thiên ở trong tay mình xuất thế, Sở Thiên dương trong hai mắt tràn đầy hưng phấn thần sắc.

"Từ nay về sau, ta chính là Ngũ Hoa Động Thiên chủ nhân!"

...

Thanh Liên Kiếm Tông.

Từ Tô Khải đánh với Cổ Lão một trận, đem Tần Thương hoàn toàn chế phục sau khi, tóm đầu mười tám nhà liên minh liền không cần đích thân động

thủ, toàn bộ giao cho Tàn Thương tới làm.

Không thể không nói Tàn Thương đối với chuyện như thế này mặt già đời, không phải là Tô Khải có thể so sánh.

Vốn là mười tám nhà liên minh chính là lấy Thanh Lam Tửu Quán như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, Tàn Thương tự mình ra mặt chủ trì tóm đầu sự tình, hoặc nhiều hoặc ít giảm nhỏ không ít lực cản, chiếm đoạt gây dựng lại tiến hành Địa phi thường thuận lợi.

Ngần ngủ ba ngày, Thanh Liên trong phường thị tu sĩ một đêm tỉnh lại,

Phát hiện Thanh Lam Tửu Quán không thấy, ngay cả lúc trước những lão bài đó Tửu Quán, tất cả đều thay hình đổi dạng.

Nhất thời một mảnh xôn xao.

Thanh liên cư đầu này Quá Giang Long, lại ở gần ngủi trong vòng nửa tháng, đem Thanh Liên Phường Thị mười tám nhà liên minh tất cả đều chiếm đoạt, để cho đông đảo tu sĩ tâm thần chấn động.

Ngoại giới huyên náo cùng náo nhiệt, không chút nào đối Tô Khải sinh ra bất kỳ ảnh hưởng gì.

Này nửa tháng bên trong, Tô Khải ở trong tỉnh thất tu luyện Ngũ Hành Động Huyền Quang, trải qua nửa tháng tu luyện, miễn cưỡng đem Ngũ Hành Động Huyền Quang tu luyện nhập môn.

Sau nửa tháng, Từ Tuyên Tiên Tử một đạo đưa tin, để cho Tô Khải không thể không trước thời hạn xuất quan.

"Sự phụ, người kêu gọi đệ tử chuyện gì?"

Tô Khải đại đại liệt liệt ngồi tại chỗ, không có mấy may câu nệ, ánh mắt không ngừng ở tím tuyên Tiên Tử có lỗi có lỗi trên thân thể mềm mại táo động.

Tím tuyên Tiên Tử từng Tô Khải liếc mắt, sắc mặt nghiêm túc nói.

"Ngũ Hoa Động Thiên xuất thế!"

Nghe được tin tức này, Tô Khải trong lòng nhất thời nghiêm nghị.

Sở Thiên dương tốc độ thật là rất nhanh, gần ngủi thời gian nửa tháng, lại tìm được Ngũ Hoa Động Thiên.

Ngũ Hoa Động Thiên chính là Ngũ Hoa Phật Tông sơn môn chỗ, Ngũ Hoa Động Thiên xuất thế, chẳng lẽ còn sợ không tìm được Ngũ Hoa Phật Tông không được.

Ngũ Hoa Phật Tông truyền thừa!

Phật địch!

Một loạt ý nghĩ hiện lên Tô Khải trong đầu.

"Hơn nữa phát hiện Ngũ Hoa Động Thiên đệ tử, hay là chúng ta Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử nòng cốt."

Từ Tuyên Tiên Tử lan khí thở khẽ, nhìn chăm chăm Tô Khải sắc mặt, tựa hồ muốn thấy được kinh ngạc vẻ mặt.

Tô Khải trong lòng âm thầm cười một tiếng, mặc dù hắn đã sớm biết phát hiện Ngũ Hoa Động Thiên chính là Sở Thiên dương, bất quá vẫn là phi thường phối hợp Từ Tuyên Tiên Tử, lộ ra mặt đầy kinh hãi.

"Cái gì!"

"Lại là ta Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử nòng cốt phát hiện Ngũ Hoa Động Thiên!"

"Vị kia Sư Diệt có như thế khí vận?"

Tô Khải liên tục đặt câu hỏi, trên mặt lộ ra thần sắc khiếp sợ, duy hay duy tiểu, thật giống như thật đối với chuyện này hoàn toàn giống như không biết sự tình

Từ Tuyên Tiên Tử sắc mặt một trận cổ quái.

"Phát hiện Ngũ Hoa Động Thiên người, chính là người đại đệ tử Sở Thiên dương."

Đối với Sở Thiên dương, tím tuyên Tiên Tử ấn tượng vẫn là vô cùng sâu sắc.

Từ tuyên Tiên Tử trên người gánh vác hạng nhất Thanh Liên Kiếm Tông nhiệm vụ bí mật, không rảnh thu học trò, nòng thu Tô Khải làm đệ tử, cũng là dưới cơ duyên xảo hợp làm ra quyết định.

Về phần Sở Thiên dương, nàng tự nhiên khước từ thu học trò thỉnh cầu. Không nghĩ tới mới qua không tới thời gian một tháng, Sở Thiên dương cư nhưng làm ra động tĩnh lớn như vậy.

"Thiên Dương người khác giờ như thế nào?"

Tô Khải mặt không đổi sắc hỏi.

"Căn cứ đốt thành tông môn cửa tiệm truyền về tin tức, Sở Thiên dương tiến vào Ngũ Hoa động thiên sau, liền lại cũng không có đi ra, tin tức cắt đứt, không rõ sống chết!"

"Cho nên, tông môn dự định phái tu sĩ tiến vào năm Hoa Động Thiên cứu Sở Thiên dương, đồng thời cũng phải thăm dò Ngũ Hoa Động Thiên."

Tô Khải nghe tông môn quyết nghị, lập tức nói.

"Sở Thiên dương chính là đệ tử Đại Đồ Đệ, lần hành động này, đệ tử ta việc đáng làm thì phải làm!"

Từ tuyền Tiên Từ trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, đã biết đệ tử từ trước đến giờ lười nhác, lần này lại muốn yêu cầu chủ động đi Ngũ Hoa Động Thiên, chẳng lẽ này Tiểu Hoạt Đầu biết lần này là chính mình dẫn đội?

"Lần này hành động, do vì sư hóa thân dẫn đội. Bất quá người nếu thân là Sở Thiên Dương sư phụ, lần hành động này tự nhiên muốn mang theo người."

"Trừ sư phụ cùng ta ra, còn có người nào?"

Tô Khải hỏi.

"Trừ ngoài ta người, còn có đệ tử thân truyền bên trong Luyện Khí Kỳ Thiên Kiêu cũng sẽ đi Ngũ Hoa Động Thiên."

"Căn cứ trước mắt nhận được tin tức, Ngũ Hoa động thiên mặc dù đã xuất thế, nhưng là bên trong Phong Ấn lực như cũ vô cùng cường đại, luyện khí trên tu sĩ không cách nào tiến vào."

"Vì vậy lần này thăm dò Ngũ Hoa Động Thiên chủ lực, chính là Luyện Khí Kỳ tu sĩ!"

Tô Khải trầm ngâm một hồi, chỉ có Luyện Khí Kỳ tu sĩ mới có thể đi vào năm Hoa Động Thiên, này đối với hắn mà nói là một cái tin tốt. Mặt với luyện khí kỳ thiên kiêu, Tô Khải tự tin chính mình là không có có nguy hiểm tánh mạng.

"Kia còn lại ba đại tông môn có thể nhận được tin tức?"

"Bọn họ cũng nhận được tin tức!"

Từ tuyền Tiên Từ khẽ thở dài một cái, trong lòng đối Sở Thiên dương rất là bất mãn.

Nếu tìm tới năm Hoa Động Thiên, nên trước tiên báo lên cho tông môn, mà không phải mình một mình tìm tòi. Nếu là Sở Thiên dương trước tiên bên trong báo lên cho tông môn, tuyệt đối có khả năng tại cái khác ba đại tông môn nhận được tin tức trước, không chế lại Ngũ Hoa Động Thiên cửa vào.

Hôm sau.

Có Từ tuyền Tiên Từ hóa thân dẫn đội một cái tu sĩ đội ngũ, liền từ Thanh Liên Kiếm Tông lên đường, đi cách Ngũ Hoa Động Thiên gần nhất thành trì Phần thành.

Lần này đi đốt thành tu sĩ trong đó, trừ Từ tuyền Tiên Từ vị này Nguyên Anh hóa thân ra, còn lại đều là đồng loạt Luyện Khí Kỳ đệ tử.

Trong đó có hai người đưa tới Tô Khải cao độ coi trọng, Đông Phương Minh Nguyệt cùng Phong Đình.

Hai người này đều là Tiềm Long Bảng Thượng Thiên kiêu.

Tiềm Long Bảng thứ một trăm hai mươi bảy vị, Đông Phương Minh Nguyệt.

Cùng với... Tiềm Long Bảng người thứ chín mươi chín, Phong Đình.

Đông Phương Minh Nguyệt chính là Nhị Sư Huynh Đệ Nhất Phạm đệ tử thân truyền, Tô Khải Tự Nhiên hết sức quen thuộc, duy chỉ có đối Phong Đình này vị đệ tử cảm thấy phi thường xa lạ.

Phong thái tài hoa, phi thường khiêm tốn, nhưng là thực lực của hắn không thể nghi ngờ, có thể đứng vào Tiềm Long Bảng Top 100, như thế nào hời hợt hạng người.

Nghe nói Phong Đình mười năm trước liền bắt đầu bế quan tu luyện một môn đại thần thông phép thuật, nếu không phải lần này Ngũ Hoa Phật Tông chuyện sự quan trọng đại, người này cũng sẽ không xuất quan.

Mười năm trước, Phong Đình chính là Tiềm Long Bảng Địa chín mươi chín vị, bây giờ chính là Phong Vân hội tụ lúc. Phong Đình lần này xuất quan kinh khủng không chỉ có thăm dò Ngũ Hoa Động Thiên nhiệm vụ, còn có đại triển bản lĩnh ý tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Ngay trước sư phụ mặt vực trộm

Thiên Dao Ổ, một chỗ bí ẩn trong sơn động.

Đậm đà mùi máu tanh từ trong sơn động bay ra, để cho người người một cái, giống như có thể thấy biển máu Thi Sơn, trước mắt hoàn toàn đỏ ngầu.

Trong sơn động, một mảnh Huyết Trì xếp đặt ở ngay chính giữa, nồng nặc kia mùi máu tanh, bắt đầu từ bên trong ao máu tán mát ra.

Ở bên trong ao máu, nằm một tên cả người Xích quả nam tử, màu đồng cổ trên da thịt, chảy xuôi thân vận. Người đàn ông này huyết khí thịnh vượng, khí thể bùng bùng, nhưng là khí tức lại hết sức yếu ớt, phảng phất như người chết, quả thực kỳ quái.

Người này bất ngờ chính là bị Tô Khải trọng thương Diệp Phong!

Khai sơn thu học trò trong đại hội, Diệp Phong bị Tô Khải trọng thương, trở lại Thiên Dao Ổ sau khi, vẫn ở bên trong ao máu tu dưỡng. Trải qua ba tháng chữa trị, Diệp Phong Nhục Thân Chi Lực đầy đủ tăng lên mấy cái nấc thang, nhưng là ý hấn thường thức, vẫn như cũ rơi vào trạng thái ngủ say bên trong, không có tỉnh lại.

Đang lúc này, một tên dung mạo cô gái tuyệt đẹp đi vào sơn động, nhìn về phía Diệp Phong trong ánh mắt, thoáng qua một vệt kỳ quái thần sắc.

"Tuyệt nhi, nhớ lão tổ ta truyền thụ cho ngươi «Đạo Kiếm Hòa Minh», ngươi cùng Diệp Phong âm dương Song Tu, không chỉ có lấy được một tên tư chất không sai phu quân, càng là có thể nhất cử đền bù ngươi trước căn cơ chưa đủ."

Tây Môn Phong thanh thanh âm, đột ngột xuất hiện trong sơn động, gần trong gang tấc, nhưng là Tây Môn Phong chân thân lại vượt xa thiên nhai.

"Tuyệt nhi xin nghe lão tổ dạy bảo!"

Cô gái tuyệt đẹp cúi cúi thân, cúi xuống trên người quần dài, lộ ra trắng tinh như ngọc sau lưng, từng bước từng bước đi về phía trong ao máu Diệp Phong.

Hèo lánh trong sơn động, nhất thời xuân sắc dồi dào.

...

Phản thành.

Trong ngày thường tầm thường một tòa thành nhỏ, nhưng bởi vì Ngũ Hoa Phật Tông xuất thế chuyện, trong lúc nhất thời trở thành toàn bộ Thanh Châu Tu Chân Giới bạo phát.

Ngắn ngủi không ba ngày, Phản trong thành tu sĩ, liền ước chừng nhiều gấp mười lần, hơn nữa người tới tu vi khá là không kém.

Phó lớn ngõ nhỏ, tùy tiện ném một tảng đá đi xuống, đập trúng mười người, trong đó chín người chính là luyện khí tu sĩ, còn lại kia một người, không ra ngoài dự liệu chính là Trúc Cơ tu sĩ.

Nhưng vào lúc này, một thanh thông thiên bảo kiếm từ đằng xa nhanh chóng độn đến, hóa thành một đạo màu xanh Độn Quang.

Trong lúc nhất thời hấp dẫn đông đảo tu sĩ ánh mắt.

"Những thứ này là người nào?"

"Thật là khí phách!"

"Nếu là ta cũng có như vậy phong cách Phi Kiếm..."

"Người không cần suy nghĩ nhiều, đây chính là Thanh Liên Kiếm Tông người. Người biết dưới chân bọn họ thanh phi kiếm này giá trị bao nhiêu sao? Coi như người phần đầu mười đời, cũng không mua nổi nó chuỗi kiếm."

...

Đang lúc mọi người tiếng nghị luận bên trong, to trên thân kiếm đi xuống một tên Tử Sắc tịnh lệ bóng người, cô gái này mặc dù mang mạng che mặt, nhưng là cong cong mày liễu, nhẵn nhụi da thịt, như cũ để cho người miền man bất định.

Cô gái này chính là Thanh Châu đệ nhất mỹ nhân Tử Tuyền Tiên Tử.

Ở Tử tuyền Tiên Tử sau lưng, Tô Khải đám người nổi đuôi mà ra, hưởng thụ đồng đảo tu sĩ ánh mắt hâm mộ.

"Những người khác đi trước Động Phủ tu chính, Khải nhi người theo vì sư đi một chuyến!"

Tử Tuyền Tiên Tử giọng vắng lặng, tùy ý phân phó một câu, liền mang theo Tô Khải biến mất ở mọi người mi mắt.

Chờ đến Tô Khải phục hồi tinh thần lại lúc, phát hiện hắn và Tử Tuyền Tiên Tử đã tới một nơi trong đại điện, trên đại điện, còn ngồi mấy người.

Tô Khải ánh mắt liếc một cái, liền nhận ra mấy người kia thân phận Thiên Dao Ổ cùng Ngưu Ma lực Tông tu sĩ.

"Tử tuyền, không nghĩ tới lần này lại là người tự mình dẫn đội!"

Ngưu Ma lực Tông một tên vóc người khôi ngô tu sĩ ánh mắt nhìn chăm chăm Tử Tuyền Tiên Tử, trong miệng Nam Nam nói.

Người này trên đỉnh đầu có hai cái nhô ra, cong cong, lộ ra một cái tiêm giác, từ xa nhìn lại liền giống như Ngưu Đầu, điển hình Ngưu Ma lực Tông tu sĩ.

Ngưu Ma lực Tông tu luyện công pháp, chính là từ Yêu Tộc công pháp bên trong sửa đổi tới, đi là nhục thân chi đạo. Mặc dù có thể làm cho nhân loại tu sĩ giống như Yêu Tộc, nắm giữ mạnh mẽ nhục thân, nhưng là tệ đoan cũng không nhỏ.

Tu luyện thành công sau khi, trên đầu thì sẽ một thẳng đỡ lấy hai cái sừng trâu.

"Hai vị sư huynh cũng có chuyện quan trọng bận bịu, Tự Nhiên chỉ có thể ta tới dẫn đội!"

Tử Tuyền Tiên Tử lạnh nhạt nói, đối đãi Nguyên Anh cao nhân hóa thân thái độ, vẫn là lãnh lãnh thanh thanh.

Viên Lập tựa hồ đã sớm thói quen Tử Tuyền Tiên Tử bộ dáng này, cũng không có nổi nóng, ngược lại ý vị cười ngây ngô.

Thanh Châu đệ nhất mỹ nhân bóng lưng, cũng không thấy nhiều a!

Tô Khải ánh mắt từ trên người Viên Lập dời đi, rơi vào Thiên Dao Ổ trên người mọi người.

Thiên Dao Ổ lần này lĩnh đội, để cho Tô Khải thất kinh, lại không phải là Nguyên Anh hóa thân, mà là một gã chính gốc Kết Đan tu sĩ.

Nguyên Anh hóa thân mặc dù cũng chỉ có Kết Đan hậu kỳ tu vi, nhưng là Nguyên Anh tu sĩ cảnh giới, cuối cùng xa cao hơn nhiều Kết Đan tu sĩ. Nói riêng về chiến lực, Nguyên Anh hóa thân đủ để nghiền ép Kết Đan đỉnh phong tu sĩ.

Thiên Dao Ổ tên này Kết Đan tu sĩ lại dám thay thế Nguyên Anh hóa thân đến đội, có thể thấy hắn đối với (đúng) thực lực bản thân tự tin.

"Dương Tử Hiên, hắn là Thiên Dao Ổ Thánh Tử, vị kia đệ tử."

Tử Tuyền Tiên Tử ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ thanh âm, truyền vào Tô Khải trong tai.

Tô Khải nghe Tử Tuyền Tiên Tử lời nói, nhất thời hiểu được.

Nguyên lai là Thanh Châu đệ nhất nhân đệ tử, khó trách có như vậy tự tin.

Bất quá càng để cho Tô Khải hiểu kỳ là, Tây Môn Phong này lão cẩu, lần này làm sao lại chưa có tới dẫn đội?

Chẳng lẽ chuyện xấu làm nhiều, bị sét đánh hay sao!

Ở Dương Tử Hiên sau lưng, Tô Khải thấy một tên người quen cũ Diệp Phong.

Diệp Phong cùng một tên dung mạo mỹ lệ nữ tử đứng vai sòng vai, nhìn qua cử chỉ rất là thân mật, không nghĩ tới Diệp Phong lại cưới Tây Môn thế gia nữ tử làm vợ.

"Bách hoa cốc người còn chưa tới sao?"

Tìm tuyền Tiên Từ hỏi một câu.

"Căn cứ Bách hoa cốc truyền tới tin tức, nhiều nhất một khắc đồng hồ các nàng sẽ chạy tới..."

Dương tử hiện tiếng nói còn chưa rơi xuống, mọi người liền nghe được tiếng tế dầy đặc tiếng bước chân từ xa đến gần truyền tới.

Đại điện đại cửa bị đẩy ra, lộ ra một đạo ưu nhã màu trắng thanh âm.

Bách hoa cốc dẫn đội tu sĩ, lại là... Nàng!

Tô Khải nhìn người tới, trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc.

Lại là Hoa Mộng Vũ, thiếu chút nữa bị chính mình khinh nhờn vị thánh nữ kia.

Hoa Mộng Vũ đi vào đại điện, vừa liếc mắt liền thấy ngồi ở Từ Tuyền Tiên Từ bên người Tô Khải, nhất thời cả người cứng đờ, bước chân dừng lại, trong mắt lóe lên vẻ kinh hoàng.

Bất quá cũng may Hoa Mộng Vũ cuối cùng là Kết Đan tu sĩ, chỉ hốt hoảng không tới một cái hô hấp thời gian, liền khôi phục lại bình tĩnh.

"Vũ nhi, ngươi rút cuộc tới!"

Dương tử hiện khi nhìn đến hoa mơ múa trong nháy mắt, ánh mắt lập tức sáng lên, khóe miệng lộ ra một nụ cười, liền vội vàng nghênh đón.

Hoa Mộng Vũ thấy Dương Tử Hiện nhiệt tình hướng nàng đi tới, mũi quỳnh khuôn mặt cau, bước ngang qua một bước, trực tiếp ngồi vào Tô Khải bên người, để cho Dương Tử Hiện sắc mặt nhất thời cứng ngắc đứng im.

Dương tử hiện thấy Hoa Mộng Vũ ngồi ở Tô Khải bên người, ánh mắt âm u mắt liếc, dám nhìn được bất mãn trong lòng, trên mặt như cũ treo nụ cười nhàn nhạt.

"Đạo đức giả!"

Tô Khải thấy Dương Tử Hiện bộ dáng này, trong lòng không khỏi cảm khái một tiếng.

Hoa Mộng Vũ ngồi ở Tô Khải bên người, nhàn nhạt thom dịu, từ thon dài thân thể mềm mại bên trong tản mát ra, để cho Tô Khải không nhìn được nghĩ muốn hít thở sâu một hơi.

Nhưng nhìn đến Từ Tuyền Tiên Từ liền ở bên cạnh mình, lại chỉ có thể bất buộc chính mình biểu hiện lãnh tĩnh, không dám hít thở sâu một hơi, làm được bản thân giống như đang trộm tình như thế.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Làm sư phụ tiểu bạch kiểm

Dương Tử Hiện thấy Từ Tuyền Tiên Từ cùng Hoa Mộng Vũ hai đại mỹ nhân hai bên trái phải ngồi ở Tô Khải bên người, sắc mặt âm trầm.

Tên mặt trắng nhỏ này, bằng cái gì có thể lấy được hai đại mỹ nhân xem trọng, để cho Dương Tử Hiện trong lòng rất là không hiểu.

Từ Tuyền Tiên Từ cũng liền thôi, dù sao Từ Tuyền Tiên Từ chính là Tô Khải sư phụ, hai người ngồi chung một chỗ, chuyện đương nhiên.

Nhưng là, Hoa Mộng Vũ tại sao cũng ngồi ở Tô Khải bên người, cái này làm cho tự xưng là mị lực vô hạn Dương Tử Hiện trong lòng buồn rầu cực kỳ.

"Hoa đạo hữu, ngươi biết Tiểu Đồ?"

Từ Tuyền Tiên Từ tò mò hỏi một câu.

Nữ nhân đều là nhạy cảm, Hoa Mộng Vũ khi nhìn đến Tô Khải trong nháy mắt, thân thể rõ ràng cứng ngắc. Có lẽ Hoa Mộng Vũ che giấu tốt vô cùng,

nhưng là như cũ bị Từ Tuyên Tiên Từ nhận ra được.

"Đồ Giao thời điểm hợp tác qua!"

Hoa Mộng Vũ từ tốn nói, tinh táo lại nòng, không có lộ ra mấy may sơ hở.

Từ Tuyên Tiên Từ trong mắt lóe lên vẻ hồ nghi, nữ nhân giác quan thứ sáu nói cho nàng biết, Hoa Mộng Vũ đối với nàng có chút giấu giếm.

"Khục —— nếu Từ gia cũng đến, như vậy là thời điểm thảo luận Ngũ Hoa Động Thiên sự tình!"

Viên Lập Thanh Thanh cô hòng nói.

Dương Tử Hiền gật đầu một cái công nhận đạo.

"Là thời điểm, nhưng là trước khi thảo luận, ta cảm thấy được (phải) có cần phải trước hết mời người khác đi ra ngoài!"

Dương Tử Hiền tiếng nói rơi xuống, Viên Lập hơi sững sờ.

"Dương đạo hữu ngươi nghĩ mời người nào đi ra ngoài?"

Dương Tử Hiền không chớp mắt nhìn chăm chăm Tô Khải, ý hẩn hết sức rõ ràng, bọn họ thảo luận Ngũ Hoa Động Thiên chuyện, Tô Khải phải rời đi.

Từ Tuyên Tiên Từ cau mày.

"Dương đạo hữu, Tiểu Đồ hẩn không có đắc tội ngươi đi!"

Từ Tuyên Tiên Từ không hiểu, Tô Khải hẩn là lần đầu tiên thấy Dương Tử Hiền, hai người bọn họ lúc nào kết thù?

Dương Tử Hiền cười lạnh một tiếng.

"Tô Khải hẩn tự nhiên không có đắc tội ta,

Chỉ bất quá ta sợ các ngươi Thanh Liên Kiếm Tông tái xuất một tên Bạch Nhân Lang!"

"Ngươi đây là ý gì?"

Từ Tuyên Tiên Từ chất vấn.

"Này còn cần ta nói rõ sao?"

"Nếu là ta Thiên Dao Ổ đệ tử phát hiện Ngũ Hoa Động Thiên, tất nhiên trước tiên báo lên cho tông môn, mà không phải một mình tìm tòi. Sở Thiên dương phát hiện Ngũ Hoa động sau, chẳng những không có báo lên cho các ngươi Thanh Liên Kiếm Tông, ngược lại một mình tìm tòi, hẩn có ý gì, còn dùng nói nhiều sao?"

Dương Tử Hiền từng từ đâm thẳng vào tim gan.

Nếu không phải Sở Thiên Dương sinh lòng tham niệm, sợ rằng Ngũ Hoa Động Thiên cũng chưa có còn lại tam đại tông môn phần.

Từ góc độ nào đó mà nói, bọn họ ba đại tông môn, còn tốt hơn hảo cảm tạ Sở Thiên dương mới đúng.

Tô Khải thấy Dương Tử Hiền nhắm vào mình, cười lạnh một tiếng.

"Bạch Nhân Lang đầu gì cũng là chó sói, dù sao cũng hơn ổ chó cường!"

Dương Tử Hiền sắc mặt nhất thời âm trầm lại, gần như có thể chảy ra nước.

"Ngươi nói ai là ổ chó?"

"Dĩ nhiên là ngươi Thiên Dao Ổ!"

Tô Khải không yếu thế chút nào nói.

"Ngươi cũng không nhìn một chút ngươi đứng phía sau là ai ? Là Diệp Phong!"

"Một cái chó mất chủ, các ngươi Thiên Dao Ổ lại còn sẽ thu lưu, ngươi nói các ngươi Thiên Dao Ổ không phải là ổ chó sẽ là cái gì?"

Diệp Phong nghe được Tô Khải gọi chính mình chó mất chủ, trên trán nhất thời gân xanh tuôn ra, hai quả đấm nắm thật chặt đến, khanh khách vang dội, nhón móng tay đâm vào trong lòng bàn tay, lưu lại một đạo đạo huyết ngân.

Ngay tại Diệp Phong sẽ phải lúc bộc phát sau khi, bên cạnh hấn dung mạo tịnh lệ nữ tử nhẹ giọng an ủi.

"Không nên hướng Tô Khải phép khích tướng!"

"Ngươi đã không còn là trước kia ngươi, ở Ngũ Hoa Động Thiên bên trong, ngươi có là máy sẽ chứng minh chính mình!"

Nữ tử lời nói, mái chèo Kaede (Phong) kia sắp phun ra lửa giận lạnh lại.

"Tuyệt nhị, ngươi yên tâm, ta sẽ không Hương Tô Khải phép khích tướng!"

Tô Khải khoe miệng vạch qua một vết giễu cợt độ cong.

"Tuyệt nhị? Diệp Phong nguyên lai ngươi tốt một hộp này, sống sờ sờ người không thích, lại thích người tuyệt, ngươi sẽ không sợ đem ngươi tiểu đệ đồng hồng?"

Lúc này, đến phiên dung mạo tịnh lệ nữ tử sắc mặt âm trầm xuống.

"Ngươi nói ai là người tuyệt?"

"Dĩ nhiên là ngươi! Dựa theo các ngươi Tây Môn gia đặt tên cách thức, Lập Nhân, Điều Nhân, tiếp theo không phải là tuyệt nhân sao?"

Tây Môn Tuyệt nghe được Tô Khải nói năng là Tây Môn tuyệt nhân, khí nhất Phật thẳng thiên hai Phật xuất khiếu.

"Miệng lưỡi bén nhọn!"

"Tây Môn gia đàn ông mới có như vậy đặt tên phương pháp, nhưng là nữ tử chúng ta có thể không bao gồm ở trong đó!"

Tây Môn Tuyệt trong đôi mắt bùng lên hỏa diễm.

Viên Lập thấy song phương cây kim so với cọng râu, liền vội vàng đứng ra làm người hòa giải.

"Khục —— chur vị không nên quên hôm nay tới đây con mắt, chính là bàn xử trí như thế nào Ngũ Hoa Động Thiên, không nên bởi vì chuyện nhỏ mà xấu đại sự."

Viên Lập một câu nói giữa, theo toát ra Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn khí phách.

Ngũ Hoa động ngày chính là bọn hấn Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn đồ vật, về phần môn phái nhỏ cùng Tân Tu, không có bọn họ phần.

"Nếu Viên đạo hữu ngươi nói như vậy, ta đây cũng liền bán ngươi một bộ mặt. Tô Khải có thể ở lại chỗ này, nhưng là lần này chúng ta đối thoại nếu là tiết lộ ra ngoài, trách nhiệm này các ngươi Thanh Liên Kiếm Tông phải phụ trách."

"Không phải là chịu trách nhiệm, ngươi nghĩ rằng ta không chịu trách nhiệm nổi?"

Tô Khải cắt được (phải) một tiếng.

"Ha ha! Nếu là Ngũ Hoa Động Thiên chính là bởi vì ngươi Tô Khải mà có chút sai lầm, Thiên Sơn đỉnh phong chủ vị, ngươi còn làm ỏn sao?"

Tô Khải nhún nhún vai, thờ ơ như không.

"Không phải là không thích đáng Thiên Sơn đỉnh phong chủ sao? Ngược lại ta có thiên hạ tốt nhất sư phụ, cùng lắm cho sư phụ làm tiểu bạch kiếm!"

Tô Khải tiếng nói rơi xuống, Từ Tuyên Tiên Từ trên mặt thoáng qua một vết vẽ thẹn thùng, trắng mặt mà liếc.

Về phần Viên Lập cùng Dương Tử Hiên hai người hoàn toàn sững sờ.

Cho Từ Tuyên Tiên Từ làm tiểu bạch kiếm!

Nghe nói Từ Tuyên Tiên Từ xưa nay không thích thu học trò, nhưng là hết lần này tới lần khác thu Tô Khải tên mặt trắng nhỏ này làm làm đồ đệ, chẳng lẽ giữa hai người bọn họ...

Trong lúc nhất thời Viên Lập cùng Dương Tử Hiên trong lòng hai người lộn xộn.

Chẳng lẽ Từ Tuyên Tiên Từ thật có bao nuôi tiểu bạch kiếm ham mê?

Chẳng lẽ Thanh Châu đệ nhất mỹ nhân, thật rơi vào Tô Khải trong tay.

Từ Tuyên Tiên Từ tựa hồ nhận ra được không ổn, liền tranh thủ đề tài kéo tới Ngũ Hoa Động Thiên trên.

Đàm phán chính thức bắt đầu, mặc dù trước Tứ Đại Tông Môn đã đạt thành nhận thức chung, Ngũ Hoa Động Thiên chính là Tứ Đại Tông Môn vật, nhưng là cụ thể phân chia như thế nào, nhưng lại là một phen cãi vã sự tình.

Tô Khải nghe một hồi, liền mất đi hứng thú, ánh mắt lưu luyến ở Từ Tuyền Tiên Từ cùng Hoa Mộng Vũ hai đại mỹ nhân trên người.

Không có một tí tỳ vết nào dung nhan tuyệt mỹ, có lỗi có lỗm vóc người, hoàn toàn bất đồng nhưng lại tràn đầy ý nhị khí chất, để cho Tô Khải trong nháy mắt mê mẩn ở sắc đẹp bên trong, không thể tự kiềm chế.

Tô Khải si mê một màn này, bị Dương Tử Hiên thấy, để cho hấn trên trán gân xanh hấn lên, hận không được đem Tô Khải kia như tên trộm con mắt cho moi ra.

Đàm phán suốt kéo dài cả ngày, mới cuối cùng đạt thành hiệp nghị.

Ngày mai bốn Đại Cao Thủ liên thủ đánh vỡ Cẩm Chế, mở ra Ngũ Hoa Động Thiên. Về phần năm Hoa Động Thiên bên trong thu hoạch, các gia đệ tử bằng bản lãnh của mình, đến cuối cùng căn cứ các gia đệ tử thu hoạch tới quyết định Ngũ Hoa Động Thiên phân ngạch.

Đàm phán cuối cùng kết thúc, Tô Khải đi theo Từ Tuyền Tiên Từ rời sân.

Nhưng là cách tràng trước, Hoa Mộng Vũ nhưng là len lén cho mình truyền âm.

"Giờ Tý một khắc!"

Tô Khải bước chân chợt dừng lại.

Giờ Tý một khắc, cô nam quả nữ, sống chung một phòng, cảm được soi dạ đàm, chẳng lẽ muốn phát sinh cái gì không thể miêu tả sự tình?

Trong lúc nhất thời Tô Khải ảo tưởng yy.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Lại dám cướp nữ nhân ta!

Khoảng cách giờ Tý còn có một cái canh giờ thời điểm, Tô Khải liền không kiềm chế được trong lòng rung động, đi tới Hoa Mộng Vũ sân phía ngoài.

"Lại còn đóng kín cửa!"

Tô Khải đưa tay đẩy cửa, lại không có đẩy cửa ra.

"Ngươi cho rằng là đóng cửa lại là có thể ngăn trở ta bước chân sao?"

Vừa nói, Tô Khải thi triển chính mình chèo tường thần công. Mặc dù trên tường cũng có trận pháp bảo vệ, nhưng là những trận pháp này tại thiên nhãn thuật bên dưới, giống như không có tác dụng.

Không tốn sức chút nào, Tô Khải liền chèo tường tiến vào Hoa Mộng Vũ trong sân.

Mới vừa vừa xuống đất, Tô Khải liền thấy Hoa Mộng Vũ mặc màu hồng váy ngắn thành thực đi ra, trắng như tuyết như mỡ dê trên da thịt, còn treo móc ống ánh trong suốt giọt nước.

Hoa sen mới nở!

Thấy Hoa Mộng Vũ hoa sen mới nở bộ dáng, Tô Khải không nhịn được nuốt nước miếng một cái, ân hận chính mình đến chậm một bước.

Chính mình dường như bỏ qua phúc lợi, nếu như sớm tới một bước...

Hoa Mộng Vũ thấy Tô Khải ánh mắt trực câu câu mà nhìn mình, loại ánh mắt đó, nóng bỏng mà tham lam, dường như muốn đem chính mình một cái nuốt, trên mặt thoáng qua một vết đỏ ửng.

"Đã nói giờ Tý một khắc, ngươi như vậy bây giờ sẽ tới!"

"Đây còn không phải là tướng Thánh Nữ ngươi mà! Cùng với đang suy nghĩ Thánh Nữ ngươi phải làm thế nào trả nợ?"

Tô Khải lạnh nhạt nói.

"Trả nợ?"

Hoa Mộng Vũ tức giận nói một câu.

"Ta thiếu ngươi cái gì?"

"Thánh Nữ ngươi chẳng lẽ sẽ không nhìn không ra, ta là cứu ngươi, nhưng là lãng phí một gốc ngàn năm Băng Tâm Liên!"

Tô Khải giả bộ một bộ nhúc nhối đáng vẽ.

Hoa Mộng Vũ thấy Tô Khải này tấm thịt đau đáng vẽ, khí nghiêng răng nghiêng lợi.

Rõ ràng chính là mình bị Tô Khải cái này đặng Đồ lãng tử khinh nhờn, nên ủy khuất là mình, hết lần này tới lần khác Tô Khải còn sắp xếp làm ra một bộ yếu thế bấy bộ đáng.

"Không phải là một gốc ngàn năm Băng Tâm Liên mà,

Ta đã sớm chuẩn bị xong!"

Vừa nói Hoa Mộng Vũ đem hộp gỗ đặt ở Tô Khải trước mặt, bên trong nằm một gốc ngàn năm Băng Tâm Liên.

"Một cây thôi ư? Chẳng lẽ Thánh Nữ ngươi cảm thấy, ngươi thuần khiết chỉ trị giá một gốc ngàn năm Băng Tâm Liên?"

Hoa Mộng Vũ ngực một trận bực mình.

"Kia ngươi muốn bao nhiêu?"

"Một trăm cây! Không đúng, muốn một ngàn cây, lúc này mới không phụ lòng ngươi thân phận thánh nữ!"

Thấy Tô Khải đòi hỏi nhiều, Hoa Mộng Vũ nhất thời nhiều một cái liếc mắt, hung hãn quả liếc cái này lòng tham không đáy Dâm Tặc.

"Không thể nào!"

"Ngươi đòi một điều kiện đi!"

"Nếu một ngàn bụi cây ngàn năm Băng Tâm Liên không được, vậy thì thật khoản nợ thật thường đi!"

Vừa nói, Tô Khải ánh mắt ở Hoa Mộng Vũ trên thân thể rong ruổi.

Tối nay Hoa Mộng Vũ trên người màu hồng váy ngắn, so với giữa ban ngày váy đầm dài màu trắng ngắn rất nhiều, lộ ra thon dài nhắn nhụy đùi đẹp, đang đưa Tô Khải vầng đầu nức ních.

"Không thể nào! Chớ hòng mơ tưởng!"

Hoa Mộng Vũ trong lòng ủy khuất a, rõ ràng chính là mình thiệt thòi lớn, dựa vào cái gì còn phải chính mình bồi thường.

Kiên quyết không bồi thường!

Tuyệt đối không thể hướng tên dâm tặc này thỏa hiệp!

Nhưng vào lúc này, Hoa Mộng Vũ sần đại môn, đột nhiên bị gõ.

"Vũ nhi, ngươi ở đâu?"

Dương Tử Hiên thanh âm truyền vào trong sân.

Hoa Mộng Vũ nghe được Dương Tử Hiên thanh âm, nhất thời sắc mặt đại biến, nhẹ bước một bước, cả người ngã một cái liền rơi vào Tô Khải trong lòng ngực.

Ôn hương nhuyễn ngọc!

Thơm dịu xông vào mũi!

Tô Khải ôm trong ngực giai nhân, đầu trong lúc nhất thời chưa tỉnh hồn lại.

Rầm một tiếng!

Đại cửa bị mở ra, Dương Tử Hiền nụ cười trên mặt, nhất thời cứng ngắc đứng im.

Hắn thấy cái gì?

Hoa Mộng Vũ lại hướng về phía Tô Khải yêu thương nhưng nhớ!

Hai người bọn họ vành tai và tóc mai chạm vào nhau, lời chàng ý thiếp đáng vẻ, để cho Dương Tử Hiền cảm giác một cỗ nhiệt huyết xông lên đầu, cặp mắt trước toàn màu đỏ tươi.

Hàn khí lạnh lẽo!

Trong nháy mắt, trong sân hồ nước nước sạch, bị đông cứng thành Huyền Băng.

Khí lạnh tập thân, Tô Khải cả người run một cái, mới phát hiện mình bị Hoa Mộng Vũ cho lợi dụng.

Bất quá... Cơ hội tốt như vậy, Tô Khải làm sao sẽ bỏ qua cho.

Hai tay rất tự nhiên ôm lấy Hoa Mộng Vũ thon thả, An Lộc Sơn móng vuốt xuất hiện ở mảnh mai trên lưng.

Tô Khải hai tay, phảng phất lạc như sắt thép nóng bỏng, chỗ đi qua, Hoa Mộng Vũ trắng nõn trên da thịt nhất thời hiện ra một vết đỏ ửng.

"Dương đạo hữu, người trẻ như vậy tới, có thể có chuyện quan trọng?"

Dương Tử Hiền khoe miệng co giật mấy cái, thật lâu không nói ra một câu.

"Không... Có..."

"Nếu không có, tại hạ muốn ngủ, xin đạo hữu người rời đi."

Ngủ!

Dương Tử Hiền chỉ cảm giác mình đầu cho Trọng Chùy hung hãn chùy một chút, không thờ nổi.

Ngủ người còn để cho Tô Khải đợi ở phòng người bên trong?

Tô Khải mặt đầy đắc ý nói.

"Dương Tử Hiền, người không nghe được Vũ nhi đuổi người đi sao? Còn ý ở chỗ này làm gì?"

"Người nếu là muốn nhìn giới hạn cấp mạng lớn, chính người đi trăng hoa chỗ từ từ hưởng thụ!"

Tô Khải lời nói, thiếu chút nữa đem Dương Tử Hiền biệt xuất một cỗ nội thương đi ra, trong hai mắt phun ra hai đạo hỏa diễm.

Nếu là ánh mắt cũng có thể giết người lời nói, Tô Khải kinh khủng đã sớm bị thiên đạo vạn quả!

"Nếu Vũ nhi người muốn ngủ, ta đây sẽ không quấy rầy các người khỏe sự tình!"

Dương Tử Hiền cường ép đè xuống lửa giận trong lòng, thối lui ra Hoa Mộng Vũ sân.

"Đạo đức giả!"

Tô Khải bừ môi một cái, nếu như mình là Dương Tử Hiền, sớm liền không nhận được.

Không nghĩ tới Dương Tử Hiền lại còn có thể nhịn, thật là đủ giả dối.

Ở Dương Tử Hiền rời đi sân trong nháy mắt, vốn là giống như mèo con một loại co rúc ở Tô Khải trong ngực Hoa Mộng Vũ, thân hình chợt lóe, nhất thời rời đi Tô Khải ôm trong ngực.

Tô Khải nhìn mỹ nhân rời đi, trên mặt lộ ra vẻ thất vọng.

Vong ân bội nghĩa!

Qua cầu rút ván!

Giết Lừa tháo mào!

Có mới nói cũ!

"Khục! Tôi nay rút cuộc tình huống gì, người trọng yếu phải cho ta một câu trả lời đi!"

Chính mình vô duyên vô cớ bị làm thành bia đỡ đạn, Tô Khải trong lòng Tự Nhiên mất hứng.

Hoa Mộng Vũ trên mặt lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

"Tông môn muốn kết hợp ta cùng Dương Tử Hiên!"

"Tại sao?"

Tô Khải nghi ngờ trong lòng.

Theo hắn biết, Bách hoa cốc Thánh Nữ phải bằng thanh ngọc khiết, suốt đời không thể lập gia đình.

Bách hoa cốc làm sao biết kết hợp Hoa Mộng Vũ cùng Dương Tử Hiên?

Hoa Mộng Vũ chậm rãi nói tới.

"Bởi vì tông môn tình huống bây giờ không ổn!"

"Trong tông môn, trước mắt chỉ có Thanh mỗ mỗ một vị Nguyên Anh tu sĩ trấn giữ. Nhưng là Thanh mỗ mỗ tuổi tác đã cao, bối phận so với Tử Tuyền Tiên Tử cao hơn gấp đôi, Thọ Nguyên bị tổn thương không nhiều. Hơn nữa tông môn trước mắt còn không có vị kia tu sĩ, có hi vọng tấn thăng Nguyên Anh, cho nên mới..."

Nói tới chỗ này, Hoa Mộng Vũ thanh âm bẽ tắc, thấp giọng khóc nức nở.

Nếu là ở cho ngàn trăm năm, Hoa Mộng Vũ có nắm chắc đi đánh vào Nguyên Anh cảnh giới.

Nhưng là bây giờ nàng, muốn đánh vào Nguyên Anh cảnh giới, tích lũy còn chưa đủ sâu.

Một khi Bách hoa cốc không có Nguyên Anh tu sĩ trấn giữ, tất nhiên không gánh nổi Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn danh tiếng.

Có thể trở thành Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn, trừ có Nguyên Anh tu sĩ trấn giữ ra, còn phải có thần Cẩm chí bảo trấn áp khí vận. Chỉ có hai người đều có, mới xứng đáng được cho Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn.

Nếu là Bách hoa cốc không có Nguyên Anh tu sĩ trấn giữ, tất nhiên sẽ bị những tông môn khác quần khởi vây công.

Cho nên, Bách hoa cốc mới có thể nghĩ ra thông gia ý nghĩ, muốn mượn Thiên Dao Ổ tới chấn nhiếp kẻ xấu, cho Bách hoa cốc hòa hoãn đường sống.

Nghe xong Hoa Mộng Vũ tự thuật, Tô Khải nhất thời đột nhiên giận dữ, bàn tay nặng nề rơi vào trên bàn trà.

"hmp, lại dám cướp nữ nhân của ta!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Thạch gia Trọng Đồng người

"Lại dám cướp nữ nhân của ta!"

Tô Khải lời nói, nhất thời để cho Hoa Mộng Vũ cho sững sờ.

Nàng nghĩ tới Tô Khải nghe chính mình nguyên nhân sau khi, sẽ có như thế nào phản ứng.

Nhưng là duy chỉ có không nghĩ tới, Tô Khải lại sẽ bá đạo như vậy bị nói mình là hán nữ nhân, Hoa Mộng Vũ trên mặt dâng lên một vệt đỏ ửng.

"Người nói bậy bạ gì?"

Hoa Mộng Vũ sân Tô Khải liếc, nhưng là sắc mặt lại không có chút nào ý trách cứ.

Tô Khải nhún nhún vai.

"Chẳng lẽ ta nói sai sao?"

"Các người đã Bách hoa cốc có thể cùng Thiên Dao Ổ thông gia, chẳng lẽ lại không thể cùng ta Thanh Liên Kiếm Tông thông gia?"

Tô Khải lời nói, nhất thời để cho Hoa Mộng Vũ sững sốt.

Thiên Dao Ổ chính là Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn bên trong mạnh nhất tồn tại, cho nên Bách hoa cốc muốn thông gia thời điểm, ý niệm đầu tiên chính là Thiên Dao Ổ.

Nhưng là hôm nay bị Tô Khải vừa nói như thế, nàng mới phát hiện, thật ra thì Thanh Liên Kiếm Tông cũng không thể khinh thường, nội tình tuyệt đối không ở Thiên Dao Ổ bên dưới.

Nương thân cho Tô Khải cái này Tiểu Dâm Tặc, dù sao cũng hơn nương thân cho Dương Tử Hiên cái này ngụy quân tử được!

"Thánh Nữ, chúng ta nếu không trước tới một gạo nấu thành cơm, đến lúc đó các người Bách hoa cốc liền không có bất kỳ phản đối lý do!"

Hoa Mộng Vũ thấy Tô Khải bộ kia gian xảo ánh mắt, trong lòng nhất thời tức giận.

"Người có thể đi!"

Vừa nói phát ổng tay áo một cái, trực tiếp đem Tô Khải dúi từ sân.

"Ta triệt thảo 卍!"

"Lòng của nữ nhân, kim dưới đáy biển!"

"Ta đặc biệt miêu lại bị thả chim bồ câu!"

Tô Khải mặt đầy buồn bực trở lại trong phòng mình, vừa mới đẩy cửa phòng ra, bỗng nhiên quay đầu, phát hiện Từ Tuyên Tiên Từ lại trong phòng chờ mình.

"Sư phụ, người tại sao lại ở chỗ này?"

Tô Khải nụ cười trên mặt,

So với khóc càng khó coi hơn.

"Người trẻ như vậy đi nơi nào?"

Từ Tuyên Tiên Từ nghi ngờ nhìn chằm chằm Tô Khải gương mặt.

"Sư phụ ta... Ta... Ta..."

Tô Khải trên trán toát mồ hôi lạnh, nói chuyện lắp ba lắp bắp, dĩ nhiên nói ba lần, không nói ra một câu hoàn chỉnh lời.

Từ Tuyên Tiên Từ mũi ngọc tinh xảo nhún động một cái, ngữi được nữ tử đặc biệt phẫn vị.

Mặc dù Từ Tuyên Tiên Từ không thích son phấn, nhưng là không có nghĩa là nàng không ngữi thấy được.

"Con đường tu luyện nhấp nhô, không nên bị phong lưu nơi mê mắt viễn thị, sau này phải thật tốt tu luyện!"

Tô Khải hướng gà con mổ thóc một loại gật đầu liên tục.

Mặc dù bị sư phụ hiểu lầm cho đi phong lưu nơi làm loạn, nhưng là tựa hồ cũng không có trách phạt chính mình.

Tô Khải vừa mới vẫn còn ở vui mừng, nhưng là Từ Tuyên Tiên Từ câu nói tiếp theo, sẽ để cho Tô Khải sắc mặt kéo xuống.

"Nhớ sao chép Từ Linh Phân Quang Bộ một vạn lần!"

...

Hôm sau.

Tứ Đại Tông Môn tu sĩ tụ tập ở năm Hoa động Thiên chi ngoại.

Một đạo đen nhánh khe hở, phi thường đột ngột xuất hiện tại trong hư không, phá hư hư không vốn là ổn định.

Ở nơi này đạo đen nhánh khe hở phía sau, chính là Ngũ Hoa Phật Tông sơn môn —— Ngũ Hoa Động Thiên.

Bất quá muốn đi vào Ngũ Hoa Động Thiên cũng không phải là dễ dàng như vậy, nếu là để cho do luyện khí tu sĩ thông qua khe hở, tuyệt đối là Cửu Tử Nhất Sinh.

Nhất định phải mở ra Một cái lối đi an toàn, mới có thể đem luyện khí tu sĩ đưa vào đi vào.

"Nếu người đều đến đông đủ, như vậy thì dựa theo hôm qua ước định, mở ra Ngũ Hoa Động Thiên..."

Viên Lập lời còn chưa dứt xuống, chỉ nghe được xa xa chân trời truyền tới nổ vang, phảng phất muốn lời một dạng tiếng nổ liên tục.

Mọi người nghiêng đầu nhìn, chỉ thấy một đạo bóng người to lớn, xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt.

Đạo thân ảnh này to lớn, nhưng là tốc độ nhanh, lại vượt quá mọi người tưởng tượng. Vừa sai bước ra, liền bước ngang qua mấy dặm nơi, đi tới trước mắt mọi người.

Thẳng đến lúc này, Tô Khải mới nhìn rõ đạo thân ảnh này mặt mũi thực.

Lại là... Một con toàn thân bộ lông màu tím con khỉ, cao tam trăm trượng, che khuất bầu trời.

"Các vị đạo hữu, thấy tại hạ là hay không cảm thấy bất ngờ!"

Đầu này Tử Sắc con khỉ ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, thân thể chợt thu nhỏ lại, biến thành người bình thường lớn nhỏ. Mà sau lưng nó, còn đứng ba người khác.

Không đứng, chuẩn bị nói là hai người một khi.

"Tử mao Hầu Vương!"

Tử Tuyên Tiên Tử bốn người thấy tóc tím Hầu Vương trong nháy mắt, đồng tử chợt co rút lại, lộ ra nồng nặc kiêng kỵ.

Này Hầu, bắt ngờ chính là bảy mươi hai lộ Yêu Vương một trong tử mao Hầu Vương.

Yêu Vương, tương đương với nhân loại tu sĩ chính giữa Nguyên Anh tu sĩ.

Bất quá so sánh với Nguyên Anh tu sĩ mà nói, Yêu Vương Thọ Nguyên cơ hồ dài làm người ta tức giận ruột, vạn năm tháng cũng coi như là ngắn.

Vì vậy, mỗi một vị Yêu Vương, cũng có thể nói là như lão cổ hủ, để cho người kiêng dè không thôi.

"Tử mao Hầu Vương, làm sao người tới?"

Dương Tử Hiền cau mày, không chớp mắt nhìn chăm chăm tóc tím Hầu Vương.

Tóc tím Hầu Vương cười ha ha một tiếng.

"Ngũ Hoa Động Thiên xuất thế bực này đại sự, Bản vương Tự Nhiên cũng phải chen vào một chân!"

"Thế nào, các người Tử Đại Tông Môn không muốn?"

Vừa nói, tóc tím Hầu Vương trong mắt lóe lên một vệt ngoan ý.

Tử Tuyên Tiên Tử bốn người trong lòng cảm giác nặng nề.

Đối mặt tóc tím Hầu Vương loại này Lão Quái Vật, cho dù là Tử Đại Tông Môn cũng không nguyện ý tùy tiện vạch mặt.

"Hắc hắc —— Bản vương yêu cầu cũng không nhiều, chỉ cần hai chỗ liền có thể!"

Nghe tóc tím Hầu Vương yêu cầu, Tử Tuyên Tiên Tử bốn người không khỏi thờ phào một cái.

Nếu là chỉ có hai người, đối với (đúng) Tứ Đại Tổng Môn mà nói, cũng không phải là như không thể tiếp nhận điều kiện.

"Có thể!"

"Không biết tử mao Hầu Vương người nhân tuyển là ai?"

"Dĩ nhiên là đằng sau ta hai thằng nhóc!"

Mọi người thả mắt nhìn đi, thấy một đầu Tử Sắc khi nhỏ, bề ngoài cùng tóc tím Hầu Vương cực giống, bất ngờ chính là tử mao Hầu Vương huyết mạch hậu duệ Tử Hầu.

Về phần một người khác, trong mắt mọi người thoáng qua vẻ hồ nghi.

Bởi vì một người khác lại là một cái nhân loại!

Người này, khí độ bình tĩnh, nhưng là trong ánh mắt lại ẩn hàm nhân nhật âm lãnh.

Càng để cho người giết mình là, là người này cặp mắt, lại là trong một vạn không có một Trọng Đồng.

Trọng Đồng người, huyền diệu vô cùng!

"Hắn là Thạch Y!"

Tóc tím Hầu Vương tiếng nói rơi xuống, mọi người nhất thời kịp phản ứng, nguyên lai là hắn.

Tiền Long Bảng người thứ mười bảy, Trọng Đồng giả Thạch Y!

"Hắn không phải là Sơn Châu Thiên Kiêu sao?"

"Làm sao tới đến Thanh Châu?"

Tứ Đại Tổng Môn đồng đảo đề tử nhận ra Thạch Y sau khi, nhất thời mặt đầy nghi ngờ.

Núi Châu Thiên Kiêu, làm sao chạy đến Thanh Châu tới cùng bọn họ tranh đoạt cơ duyên!

Trong lúc nhất thời đồng đảo đề tử cùng chung mối thù!

Thạch Y giải thích.

"Năm đó Ngũ Hoa Phật Tông đoạt ta Sơn Châu Trọng Bảo Thái Hư kính, hôm nay tại hạ tới, chẳng qua là lấy đi Sơn Châu Trọng Bảo mà thôi!"

Thái Hư kính!

Nghe đến đó, mọi người bùng tỉnh đại ngộ.

Thì ra là như vậy, nguyên lai thạch y là vì Thái Hư kính mà tới.

Bất quá hắn muốn cướp đi Thái Hư kính, còn phải hỏi bọn hắn những thứ này Thanh Châu Thiên Kiêu có đồng ý hay không!

"Trọng Đồng giả Thạch Y!"

Tô Khải nghe được cái tên này, khoe miệng cười khở một hồi.

"Không thể nào! Nội dung cốt truyện lại phải bắt đầu!"

"Sư phụ, Thạch Y hắn có phải hay không có tộc đệ chính là trời sinh chí tôn cốt, sau đó bị Thạch Y đoạt xương cướp đi?"

Tô Khải không nhịn được hỏi một câu.

Từ Tuyên Tiên Từ như có điều suy nghĩ.

"Thật có như vậy tin đồn, bất quá rốt cuộc là thật hay giả, chỉ sợ cũng chỉ có bọn họ Thạch gia nội bộ người sẽ biết!"

Quả nhiên!

Tô Khải trong lòng bi thiết một tiếng.

Trọng Đồng giả cũng xuất hiện, Tiểu Bát Điem sẽ còn xa sao?

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Bởi vì, người diễn kỹ quá giả!

Từ Mao Hầu Vương xuất hiện sau khi, Tứ Đại Tông Môn linh đội trải qua một phen thương nghị, cuối cùng đồng ý Từ Mao Hầu Vương yêu cầu.

"Thời gian không còn sớm, là thời điểm mở ra Ngũ Hoa Động Thiên!"

Viên Lập nghiêm ngặt quát một tiếng.

"Chư vị đồng loạt ra tay!"

Vừa nói, Từ Tuyền Tiên Tử trong cơ thể bốn người nhất thời bộc phát ra uy áp kinh khủng, trong lúc nhất thời chung quanh linh khí kịch động, tạo thành kinh khủng linh khí vòng xoáy.

Ở bốn Đại Cường Giả xuất thủ trong nháy mắt, Tô Khải cũng cảm giác được chính mình đối với (đứng) chung quanh linh khí không chế, trực tiếp bị tước đoạt, chỉ có Nhục Thân Chi Lực còn có thể sử dụng.

"Không hổ là Kết Đan tu sĩ, thật là kinh khủng!"

Tô Khải trong miệng lẩm bẩm nói nhỏ, thấy Từ Tuyền Tiên Tử đồng loạt ra tay, cuồng bạo công kích rơi vào trên cái khe.

Từ Tuyền Tiên Tử ngọc thủ nhẹ nhàng bắn ra, một đạo ánh kiếm màu tím trắng rỗng xuất hiện, một kiếm hạ xuống, sắc bén khí tức, dù là cách hơn mười trượng xa, trên mặt cũng một trận đau nhức.

Dương Tử Hiền động tác cũng không chậm, sử dụng một quả ấn chuông. Đây cái con dấu nhìn như tầm thường, nhưng là thứ thiết Địa Cấp pháp bảo, pháp bảo phía trên 36 cái Cẩm Chế đồng loạt lóe lên linh quang, ầm ầm một tiếng rơi vào trên cái khe.

Hoa Mộng Vũ mặt vô biểu tình, một đóa mẫu đơn ở trên đầu ngón tay xoay tròn, cổ tay nhẹ nhàng run lên, mẫu đơn hướng kẻ hở bay trốn đi, chỗ đi qua, linh khí kịch động, Thương Khung biến sắc.

Mà thân là trong bốn người duy nhất Luyện Thể tu sĩ, Viên Lập công kích tự nhiên khiết trực tiếp nhiều, không có xinh đẹp thủ đoạn, thẳng vung ra một quyền.

Không có chút nào xinh đẹp một quyền, nhưng là bàn về uy lực tuyệt đối không ở Từ Tuyền Tiên Tử ba người bên dưới.

Kinh khủng Quyền Kính, áp súc trong hư không không khí, Tô Khải tựa hồ cũng nghe được một tiếng hư không kêu gào.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Ở bốn Đại Cao Thủ dất tay nhau ra dưới tay, hư không nhất thời tan vỡ, đen nhánh kẻ hở nhất thời muốn nổ tung lên. Xa không dài một thước kẻ hở, ngắn ngủi mấy hơi thở thì có ba trượng có thừa.

"Hầu Vương, lúc này không ra tay còn đợi khi nào?"

Dương Tử Hiền nghiêm ngặt quát một tiếng.

Trong hai mắt bộc phát ra một trận hết sạch.

"Kia bản Vương tự ra tay!"

Vừa nói, Từ Mao Hầu Vương bàn tay nhẹ nhàng nâng lên, thiên địa linh khí hội tụ ở hắc trong lòng bàn tay, ngưng tụ ra một cây kim sắc Trường Côn, trùng điệp vung lên.

Oanh một tiếng!

Kim sắc Trường Côn nện ở trên cái khe, nhất thời đập ra một cái lỗ thủng, ở lỗ thủng phía sau, tạo thành Một cái tạm thời lối đi.

"Tất cả mọi người đều đi vào!"

Theo lối đi xuất hiện, Tứ Đại Tông Môn đệ tử cũng không kịp chờ đợi nổi đuôi mà vào.

Tô Khải cũng đi theo đám người bước vào trong lối đi, chỉ cảm thấy chung quanh một trận mơ hồ, Ngũ Thái Ban Lan lối đi, tràn đầy Tô Khải mi mắt.

"Dựa theo kịch bản, tất cả mọi người đều là ngẫu nhiên truyền tống!"

Tô Khải trong miệng lẩm bẩm nói nhỏ, chờ đến chung quanh hư không ổn định, Ngũ Thái lổm đổm biến mất, Tô Khải đã tới Ngũ Hoa Động Thiên bên trong.

Vốn là bên người có Tứ Đại Tông Môn trên trăm tên đệ tử, lúc này toàn bộ cũng không trông thấy.

"Quả nhiên!"

Tô Khải trong lòng oán thăm một câu.

"Chẳng lẽ lại không thể truyền tống thời điểm nam nữ một tổ sao?"

Nam nữ phối hợp, làm việc không mệt.

Tô Khải sâu một hơi thở, nhất thời trong thiên địa linh khí nồng nặc, đập vào mặt, để cho Tô Khải không nhận được rên rỉ một tiếng.

"Thật là nồng đậm thiên địa linh khí!"

Ngũ Hoa Động Thiên bên trong linh khí độ dày đặc, tùy tiện một nơi, lại đều có ở Linh Tuyền bên cạnh tu luyện hiệu quả, kinh khủng như vậy.

Không hổ là ba vạn năm trước Thanh Châu bá chủ, Ngũ Hoa Phật Tông nội tình, sợ rằng so với Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn cộng lại còn hùng hậu hơn.

Động Thiên Phúc Địa, linh khí độ dày đặc, vượt xa ngoại giới.

Hơn nữa Ngũ Hoa Động Thiên ba vạn năm không có mở ra, Động Thiên bên trong mang bầu bao nhiêu Linh Vật, sợ rằng cũng không nói rõ ràng.

Vì vậy Tứ Đại Tông Môn đệ tử, lần này tiến vào Ngũ Hoa Động Thiên trừ tìm năm Hoa Phật Tông truyền thừa ra, chính là vơ vét Ngũ Hoa Động Thiên bên trong Linh Vật.

"Thiên Nhân thuật!"

Tô Khải mở ra Thiên Nhân thuật, hướng về phía Ngũ Hoa Động Thiên bên trong dò xét, Ngũ Hoa Động Thiên bên trong linh khí rải rác tình huống, nhất thời thu hết vào mắt.

Nói như vậy, linh khí đậm đà chỗ, đều là Ngũ Hoa Phật Tông trọng yếu địa phương, tỷ như Dược Viên, tinh thất tu luyện...

"Hướng đông nam!"

Tô Khải thấy hướng đông nam linh khí nồng nặc nhất, nhất thời hướng hướng đông nam bay trốn đi, chỉ không tới một thời gian uống cạn chun trà, liền phát hiện một tòa tài nguyên khoáng sản.

"Lưu ly Kim Cương Sa!"

Tô Khải thấy tài nguyên khoáng sản thời điểm, trong mắt lóe lên vẻ thất vọng.

Lưu ly Kim Cương Sa, chính là Phật Môn tu sĩ Tế Luyện Pháp Thân chủ yếu tài liệu, đối với Phật Môn tu sĩ mà nói, vạn phần trân quý. Nhưng là đối với tu sĩ bình thường mà nói, lại là có chút gân gà.

"Dù sao cũng hơn không có mạnh mẽ!"

Lưu ly Kim Cương Sa mặc dù gân gà, nhưng là nếu là có thể tìm tới một tên Phật Môn tu sĩ coi như tiếp tục bàn Hiệp, cũng là có thể bán ra giá tiền cao.

Không tới thời gian một phút, Tô Khải liền đem lưu ly Kim Cương Sa vơ vét xong.

"Bảo vật tới tay!"

"Dựa theo kịch bản, nơi này chắc có cướp đoạt!"

Tô Khải tiếng nói còn chưa rơi xuống, một tiếng tiếng cầu cứu, truyền vào Tô Khải trong tai.

"Vị này Thanh Liên Kiếm Tông đạo hữu, xuất thủ tặc cứu mạng, tại hạ tất có hậu báo!"

Tô Khải sắc mặt cổ quái, chẳng lẽ hôm nay thành miệng quạ đen?

Quay đầu nhìn lại, thấy một tên Ngưu Ma lực Tông đệ tử Đoạt Mệnh chạy như điên, sau lưng hắn một tên Thiên Dao Ổ đệ tử không ngừng theo sát, mặt lộ hung quang, nhìn một cái liền biết không phải là người tốt.

Thiên Dao Ổ đệ tử Hoàng Đồng thấy có người tới quấy nhiễu hắn chuyện tốt, trợn mắt nhìn thẳng.

"Tiểu tử, ngươi nếu là dám nhúng tay, sang năm hôm nay, chính là ngươi ngày giỗ!"

"Thanh Liên Kiếm Tông đạo hữu, không nên nghe Hoàng Đồng nói, ta ngươi liên thủ, tất nhiên có thể chém chết Hoàng đồng. Đến lúc đó, Hoàng Đồng thân bên trên bảo vật, tất cả đều thuộc về đạo hữu ngươi một người!"

Chu lâm tựa hồ bị bức bách, cặp mắt đỏ bừng, liên tục hướng Tô Khải cầu cứu.

"Ồ! Ngươi định dùng bảo vật gì tới cảm ơn ta?"

Tô Khải có chút hăng hái mà nhìn Chu Lâm cùng Hoàng Đồng hai người, Chu Thông luyện khí sơ kỳ tu vi luyện thể sĩ, bị một tên luyện khí trung kỳ Đạo Tu đuổi giết...

"Ta nguyện ý xuất ra một món nhân Cấp Bí Bảo coi như thù lao!"

Nhân Cẩm Bí Bảo!

Tô Khải chân mày cau lại, không nghĩ tới tuần này lâm hay lại là một cái mờ sung túc đại dê béo a!

Chu lâm thấy Tô Khải động tâm bộ dáng, trên mặt nhất thời lộ ra vẻ mừng rỡ nụ cười.

Đối với luyện khí tu sĩ mà nói, nhân Cẩm Bí Bảo cảm đồ không thể bảo là không lớn. Huống chi Tứ Đại Tông Môn ngoài mặt hòa hòa khí khí, trên thực tế thâm bên trong lẫn nhau so tài, hai phe đều có chém giết, quan hệ không gọi được hài hòa.

Đặc biệt là Thanh Liên Kiếm Tông cùng Thiên Dao Ổ, năm đó Thanh Liên Kiếm Tông nghèo túng thời điểm, Thiên Dao Ổ tổ chức một cái Diệt Kiếm liên minh, dự định hoàn toàn tiêu diệt Thanh Liên Kiếm Tông.

Vì vậy Thanh Liên Kiếm Tông cùng Thiên Dao Ổ hai nhà cừu hận lớn đây, đây cũng là Chu Lâm tại sao lựa chọn hướng Tô Khải cầu cứu.

"Có thể!"

"Đạo hữu ngươi mau hướng ta tới gần, chúng ta liên thủ chém chết!"

Tô Khải trầm ngâm mấy hơi thở sau khi đáp ứng.

Chu lâm nhất thời mặt lộ vẻ vui mừng, lập tức hướng Tô Khải phương hướng chạy như điên tới.

30 trọng!

20 trọng!

Mười trọng!

Ba trọng!

Mắt thấy liền muốn cùng Tô Khải hội hợp, Chu Lâm trên mặt vui vẻ trở nên vô cùng nồng nặc, nhưng là sau một khắc sắc mặt hắn liền ngưng kết.

Nhìn gần trong gang tấc chu lâm, Tô Khải chân mày cau lại, đâm ra một quyền.

Cương Mãnh Quyền Phong gào thét tới, tại trong hư không lưu lại một đạo chói tai tiếng xé gió.

Một quyền này tốc độ nhanh, Chu lâm chỉ cảm thấy trước mắt thoáng qua bồi đen ảnh, sau đó Tô Khải thiết quyền, liền xuất hiện ở trước mặt mình.

"Ngươi..."

Chu lâm ngay cả hoàn chỉnh lời nói đều không nói được, trên người nhất thời bộc phát ra luyện khí hậu kỳ khí tức, vội vàng đánh ra một quyền, cùng Tô Khải thiết quyền chính diện oanh đùng vào nhau.

Oanh một tiếng!

Một cỗ kinh khủng cự lực rơi vào chu lâm trên người, trực tiếp đưa hắn đánh bay ra ngoài.

Phốc ——

Chu Lâm phun ra một ngụm máu tươi, trên không trung lưu lại một đạo tuyệt vời đường vòng cung.

Trong chớp mắt phát sinh biến đổi lớn, ngay cả truy kích vàng đồng trong lúc nhất thời cũng dừng sững sờ, dừng lại bước chân.

Vừa mới phát cái gì chuyện gì?

Chu lâm trên mép treo máu tươi, mặt đầy tức giận chất vấn.

"Tại sao?"

Tô Khải lạnh nhạt nói.

"Bởi vì, ngươi diễn kỹ quá giả!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Thân thể này, không tệ!

"Diễn kỹ quá giả?"

Chu Lâm trong lòng một trận lộn xộn, chính mình diễn kỹ thật như vậy kém sao?

"Ngươi như vậy phát hiện?"

Chu Lâm không cam lòng chất vấn.

"Cái này rất khó khăn phát hiện sao?"

Tô Khải trên mép treo vẻ khinh miệt nụ cười.

"Ngươi biết tên ta sao?"

Chu Lâm buồn bực khó chịu nói đến.

"Không biết!"

Mặc dù hắn biết Tô Khải tiểu bạch kiểm Sư Thúc danh tiếng, nhưng là Tô Khải chân nhân hắn còn thật chưa từng thấy qua, thật không nhận ra người trước mắt, chính là Thanh Châu tối mang theo danh tiếng tiểu bạch kiểm.

"Vậy làm sao ngươi biết Hoàng Đồng tên?"

Chu Lâm nghe Tô Khải lời nói, nhất thời sững sờ.

Chính mình sợ hãi, lại ở Hoàng Đồng tên phía trên.

Từ Đại Tông Môn bên trong, trừ nổi danh nhất mấy cái Thiên Kiêu ra, đệ tử bình thường với nhau giữa cũng không quen biết.

Hoàng Đồng thực lực phổ thông, khi tiến vào Ngũ Hoa Động Thiên bên trong đệ tử chính giữa, thực lực chỉ có thể coi là trung đẳng thiên hạ, hơn nữa

hắn cũng không phải là đại gia tộc người thừa kế, hắn không có tiếng tăm gì mới đúng.

Chu Lâm lại có thể một lời vạch trần Hoàng Đồng tên, cơ hồ có thể kết luận hai người bọn họ trước nhận biết.

Huống chi, Chu Lâm che dấu hơi thở công pháp xác thực huyền diệu, nếu là đệ tử bình thường, thật đúng là không phát hiện được đầu mối.

Nhưng là tại thiên nhãn thuật bên dưới, hết thảy đều là hư vọng, Tô Khải liếc mắt liền nhìn ra Chu Lâm che dấu hơi thở.

Rõ ràng chính là luyện khí hậu kỳ tu sĩ, còn phải đem khí tức áp chế đến luyện khí sơ kỳ, hết lần này tới lần khác lại bị một tên luyện khí trung kỳ tu sĩ đuổi giết. Trong đó mờ ám, Tô Khải chính là nhắm mắt lại cũng có thể đoán được.

"Người —— "

Chu Lâm sắc mặt một lúc xanh một lúc đỏ.

Trước hắn và Hoàng Đồng dùng giống vậy mưu kế, chôn giết không ít tu sĩ,

Không nghĩ hôm nay ở Tô Khải trước mặt thất bại.

Từ Đại Tông Môn không đồng tông môn giữa đệ tử, vốn phải là không có giao tình.

Nhưng là Chu Lâm cùng Hoàng Đồng nhưng là một cái ngoại lệ, hai người bọn họ chính là chơi từ nhỏ, lúc đó bạn chơi. Sau đó Chu Lâm cơ thể mạnh mẽ, lạy Ngưu Ma lực Tông thu làm môn hạ, mà Hoàng Đồng chính là đối với (đúng) Đạo Pháp rất có kiến giải, bái nhập Thiên Đạo Ổ.

Mặc dù hai người thân ở không đồng tông môn, nhưng là với nhau giữa cảm tình, lại không có đạ**o** bạc đi xuống.

Lần này tiến vào Ngũ Hoa Động Thiên, hai người bọn họ thương lượng xong, nhất định phải đại kiện một bút.

Chu Lâm nguy trang thành luyện khí tu sĩ sơ kỳ, bị Hoàng Đồng đuổi giết, chờ đến đến gần sau khi ở đột nhiên xuất thủ, thạch phá thiên kinh, sau đó Hoàng Đồng đang nhanh chóng lẩn người ép tới gần tới bỏ đạo.

Chu Lâm hai người kế hoạch rất tốt, nhưng là lại không nghĩ rằng đụng phải Tô Khải quái thai này.

"Hừ —— coi như bị người đoán được thì như thế nào?"

"Chính là bằng thực lực, hai người chúng ta cũng đủ để nghiền ép người!"

"Đến lúc đó cho người thể nghiệm một chút, song quyền khó địch tứ thủ cảm giác!"

Chu Lâm mặt đầy tự tin nói, hắn và Hoàng Đồng hai người, một người luyện khí hậu kỳ, một người luyện khí trung kỳ, chẳng lẽ còn sợ không bắt được Tô Khải một tên luyện khí tu sĩ sơ kỳ.

Tô Khải khóe miệng cười lạnh một tiếng.

"Nghe nói, người rất tự tin?"

Sau một khắc, Tô Khải lòng bàn chân trên mặt đất nhẹ nhàng điểm một cái, sau đó hóa thành luồng đạo Từ Sắc linh quang, hướng Chu Lâm cùng Hoàng Đồng hai người kích bắn đi.

"Người nào là thật?"

"Người nào là thật?"

Chu Lâm trên trán toát ra tinh tế đầy đặc mồ hôi lạnh, Thần Niệm quét qua Tô Khải luồng đạo phân thân, nhưng là luồng đạo phân thân cho hắn cảm giác, hoàn toàn giống nhau như đúc, không phát hiện được chút nào khác biệt.

Từ Linh Phân Quang Bộ chính là Từ Tuyên Tiên Từ tuyệt kỹ thành danh, làm sao có thể dễ dàng như vậy liền bị nhìn thấu.

"Đồng loạt ra tay..."

Chu Lâm lời còn chưa dứt xuống, chỉ thấy Tô Khải hai bóng người dưới chân, lần nữa chớp động Từ Sắc linh quang.

Hai biến hóa bốn!

Bốn biến tám!

Tám cái Tô Khải vây công hai người bọn họ.

Vào giờ phút này, Chu Lâm trong lòng một mảnh lạnh như băng, cuối cùng là cảm nhận được song quyền nan địch tứ thủ thâm lương.

Chín đạo Ngưu Ma hư ảnh xuất hiện sau lưng Tô Khải, phảng phất Ma như thần, mắt nhìn xuống Chu Lâm cùng Hoàng Đồng hai người.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Vây công Chu Lâm Hoàng Đồng hai người tám đạo ảo ảnh ngay cả liền xuất thủ, đầy trời quyền ảnh rơi vào Chu Lâm cùng Hoàng Đồng trên người hai người.

Răng rắc răng rắc!

Tiếng xương vỡ vụn thanh âm, giống như rang đậu một dạng ở trên bầu trời ùng ùng mà vang lên tới.

Một hồi bạo nổ đánh, thân thể và gân cốt yếu Hoàng Đồng lại trực tiếp đi đời nhà ma.

Mất thấy phát tiểu tử trận, Chu Lâm chẳng những không có kích thích ra bỏ mạng đánh một trận đùng khí, ngược lại trực tiếp hô to cầu xin tha thứ.

"Ta nhận thua!"

"Ta nhận thua!"

Người bị thương nặng Chu Lâm, mặt lộ vẻ kinh hãi.

Chín trâu lực!

Mình tại sao lại trêu chọc tới loại quái vật này.

Luyện khí sơ kỳ liền nắm giữ chín trâu lực sức mạnh thân thể, hẳn đặc biệt mẹ nó thật là Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử sao? Chẳng lẽ không đúng ta Ngưu Ma lực Tông mai phục ở Thanh Liên Kiếm Tông Gian Tế?

Chu Lâm trong lòng lúc này là tuyệt vọng, lại biết, Ngưu Ma lực Tông đại sư huynh đang luyện khí sơ kỳ lúc, cũng không có Tô Khải ngang ngược như vậy sức mạnh thân thể.

Ngưu Ma lực Tông một thân chiến lực toàn ở trên thân thể, một khi sức mạnh thân thể bị áp chế, bọn họ một chút đường phản kháng cũng không có.

"Tha mạng?"

"Ta ngược lại thật ra muốn hỏi một chút ngươi, song quyền nan địch tứ thủ cảm giác như thế nào?"

Tô Khải nhạo báng hỏi.

Chu Lâm trong lòng bức bối, sắc mặt đỏ bừng.

"Cảm giác... Rất tốt..."

"Nếu cảm giác rất tốt, kia trở lại một lần đi!"

Tô Khải lời nói, bị dọa sợ đến Chu Lâm sắc mặt tái nhợt một mảnh, lắc đầu liên tục.

"Không muốn... Không muốn..."

Chỉ có chân chính đối mặt qua song quyền nan địch tứ thủ, mới biết kia giống như mưa rơi như thế Quyền Phong, là kinh khủng dường nào, mình tựa như trong cuồng phong bạo vũ thuyền nhỏ.

Vào giờ phút này Tô Khải, ở Chu Lâm trong mắt, nhất định chính là thập ác bất xá Đại Ma Vương, từ Cửu U trong địa ngục bò ra ngoài Tà Thần.

"Đạo hữu, là tại hạ có mắt như mù đùng ngài, tại hạ nguyện ý xuất ra toàn bộ bảo vật hướng ngài bồi tội!"

Chu Lâm liên tục cầu xin tha thứ, trong mắt lóe lên một vết khao khát, hy vọng chính mình toàn bộ bảo vật, có thể làm cho Tô Khải mở một mặt lưới.

"Ngươi bảo vật? Liền về điểm này rác rưởi, ngươi nghĩ rằng ta sẽ để mất?"

Tô Khải từ tốn nói.

Nguru Ma lực Tông Chi nghèo, là cả Thanh Châu tu sĩ đều tại biết sự tình.

Nguru Ma lực Tông tu sĩ tu luyện thân thể, toàn bộ tài nguyên tất cả đều dùng ở rèn luyện trên thân thể, trên người kia còn có bảo vật gì?

Nếu thật cũng coi là bảo vật, kia cũng chỉ có Nguru Ma lực Tông tu sĩ thân thể.

Tô Khải nhãn quang rơi vào Chu Lâm trên người, trên dưới quan sát.

Thân thể này, không tệ!

Chu Lâm thấy Tô Khải ánh mắt đánh giá chính mình, nhất thời hoa cúc căng thẳng.

Hắn chẳng lẽ lại cái đó ham mê...

Tô Khải lạnh nhạt nói: "Bây giờ ta cho ngươi hai cái lựa chọn, một là bị ta tại chỗ tiêu diệt, hai là khi ta chân chó, ngươi tự lựa chọn như đi!"

"Ta muốn làm chân chó!"

"Ta muốn làm chân chó!"

"Ta muốn làm chân chó!"

Chu Lâm phi thường không muốn Bích Liên mà hô to ta muốn làm chân chó.

Hắn thấy, làm chân chó coi như chân chó, dù sao cũng hơn bị Tô Khải tại chỗ tiêu diệt tới hay, hay xằng bậy bảo trụ một mạng.

Lưu được núi xanh ở, không sợ không củi đốt.

Ký Huyết Khế sau khi, Chu Lâm từ Nguru Ma lực Tông Thiên Kiều đệ tử, lác mình biến hoá thành Tô Khải sở một chân chó.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Kiểm hạ lưu nhân, đổi 1 cái mục tiêu

Ngũ Hoa Động Thiên.

Thạch Y cảnh sắc trước mắt một trận biến hóa, bị truyền tống đến một cái sơn cốc bên trong.

"Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn, các ngươi muốn ngăn cản ta lấy đi Thái Hư kính? Ta sớm liền chờ các ngươi."

Thạch Y ánh mắt âm lãnh, khóe miệng lộ ra một vết trào phúng vẻ mặt.

Tiếng nói rơi xuống, Thạch Y trong tay nhiều hơn một bức tranh, hướng lên trên ném đi, hứng gió bày ra.

Họa quyền trên nhất thời bộc phát ra một trận chói mắt Ngân Quang, một luồng không gian ba động khuếch tán ra.

Bức tranh này, bất ngờ chính là hết sức hiếm thấy không gian pháp bảo.

Ngân Quang hạ xuống, một đám nhân ảnh trống rỗng xuất hiện ở trong sơn cốc, nếu là có những người khác tại chỗ, nhất định sẽ nhận ra những người này chính là Tấn Tu bên trong người xuất sắc.

"Đa tạ Thạch Y đạo hữu!"

"Thạch Y đạo hữu kẻ sách chân diệu!"

"Thạch Y đạo hữu, tính toán không một chỗ sai sót a!"

Tầng bậc lời nói, từ những tán tu này bên trong người xuất sắc trong miệng thốt ra tới.

Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn bá đạo vô song, đem Ngũ Hoa Động Thiên coi là độc chiếm, ngay cả môn phái nhỏ đều chỉ có gương mặt nhìn phần, khỏi hữu tha cho bọn họ chấm dứt.

Cho đến Thạch Y ra mặt, đưa bọn họ bối rối, bày ra man thiên quá hải diệu kế, lừa gạt được Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn.

Đem trăm tên Tán Tu thu nhập không gian pháp bảo bên trong, sau đó để cho tử mao Hầu Vương ra mặt, từ Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn bên trong phải đi hai chỗ, đây chính là Thạch Y bày ra kế sách.

Nhìn như đơn giản, nhưng là chấp hành lên quả thật muôn vàn khó khăn.

Đầu tiên không gian pháp bảo dị thường hiếm hoi, chính là tầm thường Nguyên Anh tu sĩ cũng khó gặp, nếu không phải Sơn Châu Luyện Khí Chi Thuật vượt xa Thanh Châu, Thạch Y hẳn cũng không cầm ra một món không gian pháp bảo.

Thứ yếu, muốn để cho Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn tay phải đi hai chỗ, cũng không phải là bất luận kẻ nào đều có như vậy mặt mũi.

Toàn bộ Thanh Châu, đại khái cũng chỉ có Thanh Châu Mục cùng tử mao Hầu Vương hai người có mặt mũi này.

Vì thỉnh cầu tử mao Hầu Vương, Thạch gia nhưng là bỏ ra không nhỏ giá, là vì Thái Hư kính.

Thái Hư kính, Sơn Châu chỉ bảo, tuyệt đối không thể rơi vào Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn trong tay.

Tu chính một phen sau khi, Tô Khải hướng chu lâm hỏi.

"Ngươi có thể từng nhìn thấy Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử?"

"Ta trước gặp qua hai người "

Chu Lâm một hồi miêu tả, Tô Khải nhất thời nhận ra chu lâm thấy kia hai gã Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử, lại chính là Hàn Băng cùng Triệu Dương hai người.

"Đi, dẫn ta đi tìm bọn họ!"

"Tuân lệnh, chủ nhân!"

Chu Lâm nếu làm Tô Khải chân chó, tự nhiên sẽ toàn tâm toàn ý làm xong chân chó bốn phận, mang theo Tô Khải tìm Triệu Dương Hàn Băng hai người.

Dứt lời, ở Chu Lâm dẫn đường đi, Tô Khải hướng phía nam lao nhanh, lao nhanh trăm dặm sau khi, rốt cuộc thấy Triệu Dương Hàn Băng hai người.

Bất quá lúc này Triệu Dương Hàn Băng hai nhân tình huống cũng không hay, chật vật không chịu nổi, mặt đầy mệt mỏi, ngay cả trên pháp bảo trải rộng to to nhỏ nhỏ lẫn.

Ở Triệu Dương Hàn Băng trước người hai người, một vệt kim quang không ngừng lóe lên, thân pháp chi huyền diệu, sợ là phổ thông Trúc Cơ tu sĩ cũng không sánh nổi.

"Kim Xà Tử!"

Tô Khải thấy đạo kim quang này, chân mày không khỏi chặt khóa.

Kim Xà Tử, là là một gã khá có danh tiếng Luyện Khí Kỳ Tán Tu, ở Thanh Châu danh tiếng không nhỏ.

Nhưng là vì sao Kim Xà tử sẽ xuất hiện ở nơi này?

Ngũ Hoa Động Thiên đã bị Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn phong tỏa, Kim Xà tử là như thế nào giấu giếm qua bốn Đại Cao Thủ tai mắt, tiến vào Ngũ Hoa Động Thiên bên trong.

Ở Triệu Dương Hàn Băng cùng Kim Xà Tử giao chiến phạm vi ra, còn có mấy tên gọi Tán Tu, có chút hăng hái mà nhìn tràng này đấu pháp.

"Kim Xà Tử, Thanh Liên Kiếm Tông tu sĩ đến, ngươi cũng phải cẩn thận!"

Một tên Tán Tu nhắc nhở.

Kim Xà tử mí mắt vừa nhắc, xa xa thấy nhanh chóng chui tới Tô Khải cùng chu lâm hai người.

"Tiểu bạch kiếm Tô Khải?"

Kim Xà Từ hiển nhiên là nhận ra Tô Khai, trên mặt lộ ra vẻ khinh thường.

Tô Khai danh tiếng ở Thanh Châu tuy lớn, thậm chí còn vào Tiềm Long Bảng, nhưng là tại chỗ vùi tên Tấn Tu, nhưng không có đem Tô Khai coi vào đâu.

Một cái dựa vào Nam Sắc cùng chung cất rượu là Thiên Kiều, có gì phải sợ?

"Kết thúc!"

Kim Xà Từ trong mắt lóe lên vẻ băng hàn, tựa như ư đã thấy mình lâm đến Tô Khai vị này Tiềm Long Bảng Thiên Kiều mặt, tại chỗ chém chết Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử,

Trong lòng nói đúng là không ra thống khoái.

Keng ——

Kim Xà Từ trường kiếm trong tay, phát ra một tiếng khê rên, phảng phất rắn độc đưa ra lưỡi rắn tựa như.

Triệu Dương Hàn Băng hai người nghe được cái này một tiếng quen thuộc kiếm minh, nhất thời tóc gáy dựng lên, trên trán găng đầy tinh tế dây đặc mồ hôi lạnh.

Trước Kim Xà từ mấy lần thi triển một chiêu này, nhanh như thiểm điện, để cho bọn họ vô kíp tránh né, trên người bọn họ vết thương, hơn phân nửa đều là được một chiêu này ban tặng.

"Chẳng lẽ sẽ chết ở Ngũ Hoa Động Thiên bên trong sao?"

Triệu Dương trong mắt lóe lên vẻ không cam lòng.

Bái nhập Thiên Sơn đỉnh trong nửa tháng, ở phong phú tài nguyên phụ trợ, hấn và Hàn Băng hai người đều đột phá luyện khí sơ kỳ, thực lực đại tăng.

Luyện khí trung kỳ tu vi, lần này tiến vào Ngũ Hoa Động Thiên Thiên Kiều ở trong, Tự Nhiên không tính là đề mất tới, thậm chí chỉ có thể coi là đội sổ.

Bất quá hấn cùng Hàn Băng hai người nắm giữ kiếm ý, hơn nữa tu luyện một môn Băng Hỏa Hợp Kích Chi Thuật, hai người liên thủ, chiến lực tăng vọt, đủ để cùng luyện khí hậu kỳ tu sĩ đánh một trận, lúc này mới dám đến Ngũ Hoa Động Thiên bên trong xông vào một lần.

Nhưng là không nghĩ tới, ra quân bất lợi, tiến vào Ngũ Hoa Động Thiên không tới ba canh giờ, liền lâm vào trong tuyệt cảnh.

Hai người bọn họ ở Ngũ Hoa Động Thiên trong sơn cốc tìm tới một khối Cửu Lôi Hàn Thiết, Cửu Lôi Hàn Thiết còn không có ở trong tay ngộ nhiệt đầu rồi, liền bị Kim Xà Từ cho đề mất tới.

Kim Xà Từ muốn Cửu Lôi Hàn Thiết, Triệu Dương Hàn Băng hai người Tự Nhiên không chịu, nhất thời bùng nổ một trận đại chiến.

Nhưng là đại chiến kết quả, nhưng là cho Triệu Dương Hàn Băng hai người đánh đồn cảnh cáo.

Bọn họ tự cho là bằng vào Hợp Kích Chi Thuật, có thể cùng luyện khí hậu kỳ tu sĩ chống đỡ được, nhưng là cho đến chân chính sau khi giao thủ, bọn họ mới ý thức tới hai người cùng luyện khí hậu kỳ giữa các tu sĩ chênh lệch.

Không tới thời gian một phút, hai người bọn họ liền bị Kim Xà từ bức đến tuyệt cảnh.

Keng ——

Kim Xà từ thủ bên trong mảnh nhỏ kiếm xuất vô, trên không trung lưu lại một đạo tia chớp màu vàng, sắc bén Kiếm Mang hướng Triệu Dương Hàn Băng hai người kích bắn đi.

Tô Khai thấy như vậy một màn, nhất thời Nhai Tí tấn rách, trợn mắt nhìn thẳng.

Triệu Dương Hàn Băng có thể là mình nhìn hạt giống tốt, há cho Kim Xà từ chém chết.

Nhưng là mình bây giờ cách chiến trường còn có hơn hai mươi trượng, dù là chính mình thi triển Tử Linh phút ánh sáng bước, cũng không cách nào ở dưới trường kiếm cứu Triệu Dương Hàn Băng hai người.

Mất thấy Kim Xà Từ Trường kiếm liền muốn trăm sát Triệu Dương Hàn Băng hai người lúc, Tô Khai trong mắt lóe lên vẻ hàn quang.

"Kiếm hạ lưu nhân!"

"Đổi một cái mục tiêu!"

Vừa nói, Tô Khai đem bên người Chu Lâm bắt, chột ném đi, Chu Lâm giống như một cái đạn đại bác một dạng kích bắn ra.

Chu Lâm phi độ tốc độ nhanh, thậm chí so với Kim Xà tử xuất kiếm tốc độ còn nhanh hơn gấp đôi.

Mà Chu Lâm chỗ rơi, bắt ngờ chính là Kim Xà tử xuất kiếm phải qua chỗ, vừa vặn ngăn ở Triệu Dương cùng Hàn Băng trước người hai người.

Gào thét kinh phong, ở bên tai vạch qua, Chu Lâm lúc này cả người đều là vô tri vô giác.

Xây ra chuyện gì?

Chốc lát trước, chính mình vẫn còn ở chạy như điên, thế nào thoáng cái liền bị chủ nhân ném ra.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Liền là ưa thích nghiền ép khoái cảm!

Còn không có đợi đến Chu Lâm phục hồi tinh thần lại, liền thấy một thanh kim sắc tề kiếm, hướng hấn kích xạ mà tới.

"Kim Xà Tử, ngươi dám!"

Chu Lâm cặp mắt Tinh Hồng, quát lên một tiếng lớn.

Không chỉ là Chu Lâm không có phản ứng kịp, ngay cả Kim Xà Tử cũng là trong lúc nhất thời thất thần!

Đặc biệt mẹ nó, còn có thể như vậy!

Người trong thành, quá sành chơi!

Bây giờ lúc này Xà Tử thu kiếm đã tới không kịp, cho dù hấn có thể đủ thu kiếm, hấn cũng tuyệt đối sẽ không thu kiếm.

Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử cũng giết, giết Ngưu Ma lực Tông đệ tử, cũng là giết!

Kim Xà Tử xuất kiếm tốc độ chẳng những không có thu liễm, ngược lại càng sắp một phần, trong mắt lóe lên hàn mang cùng ánh sáng lạnh lẽo.

Trong nháy mắt, Chu Lâm cảm nhận được nồng nặc rừng mình cùng nguy cơ sinh tử.

Hấn nghĩ (muốn) muốn giết mình!

Hấn lại thật nghĩ (muốn) muốn giết mình!

Kim Xà Tử chẳng lẽ không sợ bị tông môn đuổi giết sao?

Nguy cơ sinh tử trước, hoàn toàn kích thích Chu Lâm trong cơ thể tiềm lực.

"Ám Kim Ngưu Ma Thân!"

Chu Lâm quát to một tiếng, mặt ngoài thân thể hiện ra một vết hào quang màu vàng sậm, từ xa nhìn lại, giống như người mặc một bộ thảm áo giáp màu vàng óng.

Tranh một tiếng!

Kim Xà Tử trường kiếm trong tay, nặng nề rơi vào Chu Lâm trên người, giống như trên bầu trời xẹt qua sáng chói Lưu Tinh, cuối cùng rơi vào mặt đất trên, bộc phát ra mạnh mẽ sóng linh khí.

Trường kiếm cùng Chu Lâm lồng ngực chính diện tiếp xúc, nhưng là làm người ta kinh hãi là, cái này sát cùng nhục thân va chạm, chưa từng xuất hiện trong tưởng tượng máu tươi chảy ròng tình cảnh, ngược lại bộc phát ra một tiếng sắt thép va chạm thanh âm, thật giống như

Giống như hai món binh khí tại va chạm!

Chu Lâm ngực chổ, bộc phát ra một trận téo lửa.

Ấm Kim Ngưu Ma Thân mặc dù ngăn trở trường kiếm sắc bén, nhưng là trường kiếm bên trong ẩn chứa chân nguyên cùng lực lượng, cũng không phải Ấm Kim Ngưu Ma Thân có thể ngăn cản.

Oanh một tiếng!

Chu Lâm thân thể trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, nặng nề rơi trên mặt đất.

Bất quá, Ngưu Ma lực Tông không hổ là Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn bên trong duy nhất Thể Tu tông môn, chính là da dày thịt béo.

Bị Kim Xà Từ chính diện một kiếm đâm trúng, ngực trên da lại chẳng qua là xuất hiện một đạo hồng ấn, trong cơ thể khí huyết sôi trào, khoe miệng lộ ra một tia tia máu.

Loại trình độ này thương thế, thậm chí ngay cả trọng thương cũng không bằng.

Có Chu Lâm như vậy một chống ngăn cản, Tô Khải rút cuộc chạy tới Triệu Dương cùng Hàn Băng trước người hai người.

Triệu Dương cùng Hàn Băng thấy Tô Khải đến, âm thầm con ngươi, nhất thời bộc phát ra một trận khao khát.

Có thể cứu!

Bọn họ rút cuộc có thể cứu!

"Tiểu Sư Thúc!"

"Tiểu Sư Thúc!"

Triệu Dương cùng Hàn Băng hai người cùng kêu lên kêu lên, giống như thấy thân cận nhất người.

"Khiến hai người chạy loạn, bây giờ biết Tu Tiên Giới nguy hiểm đi!"

"Đi theo Tiểu Sư Thúc, mới có thịt ăn!"

Tô Khải nghiêm trang giáo huấn hai người này.

"

"

Triệu Dương Hàn Băng hai trên mặt người không còn gì để nói.

Không phải là bọn hắn muốn chạy loạn, chẳng qua là này truyền tống chính là ngẫu nhiên, bọn họ muốn không loạn chạy đều làm không được đến.

"Tiểu bạch kiếm Tô Khải!"

Kim Xà Từ lạnh rên một tiếng, ánh mắt bất thiện nhìn Tô Khải.

Nếu không phải thời khắc máu chó Tô Khải quý thần xui khiến đem Chu Lâm coi là tấm thuẫn tới dùng, lúc này Triệu Dương Hàn Băng hai người sớm liền trở thành hai cỗ thi thể.

"Tiểu hắc kiếm Kim Xà Từ!"

Tô Khải không cam lòng yếu thế đất lạnh rên một tiếng.

"Ai mặt đen!"

Kim Xà Từ trợn mắt nhìn thẳng, mặc dù hắn không có Tô Khải như vậy thịnh thế mỹ nhân, nhưng là dầu gì cũng là phong lưu tiêu sái, bạn gái không ngừng, thế nào cũng cùng "Đen" cái chữ này vô duyên.

"Cắt! Không tin?"

"Nếu không ngươi danh tiếng tại sao không lớn bằng ta!"

"Ngươi ngay cả làn mặt trắng nhỏ vốn liếng cũng không có!"

Hi hi hi ——

Không khỏi tức cười tiếng cười, truyền tới, mặc dù người kia phi thường dùng sức ở biệt trụ, nhưng là tại chỗ tu sĩ tu vi cũng không yếu, Tự Nhiên nghe được nhỏ giọng tiếng cười khẽ.

Kim Xà Từ khoe miệng điên cuồng giật giật.

Hắn từ trước tới nay chưa từng gặp qua như thế người vô sỉ!

"Miệng lưỡi thật lợi hại, sẽ nhìn một chút trên tay người bản lĩnh, có hay không ngãi miệng lưỡi 10% uy lực!"

Dứt lời, Kim Xà Từ thân hình chợt lóe,

Hóa thành một đạo kim sắc linh quang, tại trong hư không điên cuồng son động.

"Kim Xà Du, Kim Xà Từ rút cuộc xuất ra tuyệt chiêu!"

"Hắc hắc! Kim Xà Từ bằng vào một chiêu Kim Xà Du Thân pháp, mới xông ra lớn như vậy danh tiếng, lấy tiểu bạch kiểm Tô Khải trong mắt, sợ là ngay cả Kim Xà Từ chân thân cũng phát hiện không!"

"Đó là dĩ nhiên, Kim Xà Du chính là Địa Giai thượng phẩm thân pháp, chính là Trúc Cơ tu sĩ muốn nhìn thấu, đều phải phí chút sức lực. Về phần luyện khí tu sĩ ha ha "

"Xác thực! Kim Xà giết chết phạt lực đang luyện khí tu sĩ chính giữa có lẽ không tính là đứng đầu, nhưng là bảo vệ tánh mạng năng lực, tuyệt đối là nhất lưu!"

"Sát phạt lực không mạnh? Bất quá dùng để đối phó Tô Khải nhưng là đủ!"

Vài tên Tán Tu thấy Kim Xà Từ thi triển Kim Xà Du, rồi rít phát ra từng tiếng thán phục, mấy ư đã thấy Kim Xà Từ trêu đùa Tô Khải một màn.

"Kim Xà Du?"

"Được xưng Luyện Khí Kỳ mạnh nhất thân pháp?"

Tô Khải khoe miệng thoáng qua vẻ khinh蔑 độ cong.

"Ngài chạy mau hơn nữa thì có ích lợi gì? Ta trực tiếp nghiền ép lên đi!"

Vừa nói, hùng hậu kiếm ý từ trên người Tô Khải bộc phát ra.

"Son Nhạc kiếm ý!"

Theo Tô Khải tiếng nói rơi xuống, một tòa sừng sững đỉnh núi, trống rỗng xuất hiện ở giữa không trung, tản ra mạnh mẽ uy áp, Uyển Như Thái Sơn.

"Kiếm ý Ngưng Hình!"

Kim Xà Từ thấy giữa không trung Son Nhạc, nhất thời không nhận được trong lòng kinh hãi, kinh hô lên.

Tô Khải lại đem kiếm ý tu luyện tới kiếm ý Ngưng Hình mức độ!

Thanh Liên Kiếm Tông Luyện Khí Kỳ trong hàng đệ tử, tu luyện ra kiếm ý không phải số ít, nhưng là có thể đem kiếm ý tu luyện tới kiếm ý Ngưng Hình mức độ, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Tô Khải lại, cũng sắp kiếm ý tu luyện tới kiếm ý Ngưng Hình mức độ.

Điều này sao có thể?

Tô Khải danh tiếng tàn tạ, cũng không phải là Thanh Liên Kiếm Tông nổi danh thiên tài tu luyện, làm sao làm được, âm thầm giữa, lại đem kiếm ý đã tu luyện đến kiếm ý Ngưng Hình mức độ.

Kim Xà Từ mặt đầy kinh hãi, mà Triệu Dương Hàn Băng hai người thấy như vậy một màn, nhưng là lộ ra một bộ quả là như thế bộ dáng.

Đây mới thực sự là Tiểu Sư Thúc!

Nếu là Tiểu Sư Thúc không có đem kiếm ý tu luyện tới kiếm ý Ngưng Hình mức độ, bọn họ ngược lại mới sẽ cảm thấy kỳ quái.

"Roi!"

Tô Khải ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, giữa không trung Sơn Nhạc ngay đầu hạ xuống, không chỗ có thể trốn.

Kim Xà Từ thân pháp lại huyền diệu thì như thế nào?

Kim Xà Từ tốc độ mau hơn nữa thì như thế nào?

Trực tiếp bình đẩy qua thì phải!

Oanh một tiếng!

Sơn Nhạc kiếm ý rơi vào Kim Xà Từ trên người, trực tiếp đưa hấn đánh bay ra ngoài, trong miệng máu tươi cuồng phun.

Kim Xà Từ Nhai Tí tăn rách.

"Tô Khải, có bản lĩnh không dùng Sơn Nhạc kiếm ý, so với ta so thân pháp cùng kiếm pháp!"

Kim Xà Từ vẻ mặt không dám, Tô Khải loại này Dã Man Nhân, chỉ có thể dùng loại này dã man thủ đoạn. Nếu là cùng mình tỷ thí kiếm pháp cùng thân pháp, thua không nghi ngờ!

Chính mình Kim Xà Du Thân pháp sư, lấy huyền diệu nhiều thay đổi đến danh hiệu, Tô Khải tuyệt đối theo không kịp chính mình tốc độ.

Nếu là Tô Khải sử dụng dã man như thế thủ đoạn, chính mình há sẽ bị thương?

"Đầu óc nguoi bị lừa đá sao?"

"Ta chính là thích loại này nghiền ép khoái cảm!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Tật Phong thạch

"Thật là lớn một ngọn núi!"

"Tô Khải lại đem kiếm ý tu luyện tới kiếm ý Ngưng Hình mức độ, không tương tượng nổi!"

"Thật đáng sợ!"

"Nếu là ta đối mặt Sơn Nhạc kiếm ý, sợ rằng trong nháy mắt cũng sẽ bị trấn áp!"

Nguyên bản gây tai gây họa vài tên Tán Tu, khi nhìn đến Sơn Nhạc kiếm ý trong nháy mắt, sắc mặt tái nhợt, trong mắt lóe lên sợ hãi.

Tô Khải ở Thanh Châu danh tiếng tàn tạ, được khen là Thanh Châu đệ nhất tiểu bạch kiếm, này vài tên Tán Tu Tự Nhiên không có đem Tô Khải để ở trong lòng.

Dù sao Tô Khải dựa vào Nam Sắc lên chức, thật sự là sĩ nhục!

Dù là Tô Khải leo lên Tiềm Long Bảng, trong chốc lát cũng không cách nào thay đổi đang lúc mọi người trong tâm khảm ấn tượng.

Bởi vì Tô Khải không có đem ra được chiến tích, mà là lấy chung cất rượu thiên phú leo lên Tiềm Long Bảng, Tự Nhiên bị hạ thấp liếc mắt nhìn.

Về phần khai sơn thu học trò trong đại hội Tô Khải chiến thắng Diệp Phong, Thiên Dao Ổ che giấu, không muốn nói rõ. Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử ngược lại vô tình hay cố ý đem tin tức truyền bá ra ngoài, nhưng là nghe được tin tức tu sĩ, không thể nghi ngờ không phải là khịt mũi coi thường.

Tại chính mình trong hang ổ, có thể phát sinh mờ ám quá nhiều!

Vì vậy, Thanh Châu Tán Tu đối với Tô Khải thực lực, một mực có một loại nhận thức sai lầm.

Cho tới bây giờ, này vài tên Tán Tu mới kinh hãi phát hiện, Tô Khải leo lên Tiềm Long Bảng, danh xứng với thực!

Oanh một tiếng!

Son Nhạc hạ xuống, Kim Xà Tử một lần nữa bị đập bay ra ngoài, máu tươi cuồng phun.

"Tô Khải, có bản lĩnh so với ta..."

Kim Xà Tử lời còn chưa dứt xuống, Son Nhạc tại hấn trong con mắt, càng biến càng lớn.

Oanh một tiếng!

Kim Xà Tử thân thể, giống như Bi-a một dạng trong nhảy mắt bị đánh Bay vài chục trượng, đầu văng mắt hoa, trong lòng buồn bực sắp học máu.

Kiểm ý Ngưng Hình cảnh giới Son Nhạc kiểm ý, đối với chính mình khắc chế thật sự là quá to lớn.

Kim Xà Tử tuyệt học độc môn Kim Xà Du, thân pháp quỷ dị nhiều lần, không dễ bị người thấy rõ hư thật. Vì vậy Kim Xà Tử nghĩ đến yêu thích du tẩu thiên đầu, sau đó chờ đến đối thủ buông lỏng, trong lúc lơ đãng sát cơ lâm liệt, một chiêu phải giết.

Nhưng là Tô Khải loại này đã man đầu pháp, để cho Kim Xà Tử cả người khó chịu, thậm chí ngay cả một chút lực phản kháng cũng không có.

Du tẩu?

Ca, mới lười rất ngại du tẩu!

Trực tiếp nghiền ép lên là được.

Son Nhạc kiểm ý phạm vi vượt qua 30 trượng, chỉ cần ở 30 trượng trong phạm vi, cũng sẽ bị Son Nhạc phủ đầu một đòn, Kim Xà Tử căn bản cũng không có cơ hội, xuất kỳ bất ý giết hướng Tô Khải.

Oanh ——

Lại vừa là một tiếng đất rung núi chuyển tiếng nổ, Kim Xà Tử giống như vãn thạch một dạng bị nặng nề đập trên mặt đất chi ba, lưu lại một đạo đáng sợ cái khe lớn.

"Tô Khải, ngài khinh người quá đáng!"

"Hừ —— lần chính là ngươi!"

Tô Khải tiếng hừ lạnh thanh âm, từ trong bầu trời truyền xuống, khí Kim Xà Tử sắc mặt lúc xanh lúc đỏ.

"Tô Khải, ta với ngươi liều mạng!"

Kim Xà Tử tê khản cổ họng, tóe ra một tiếng thê lương gầm thét, trên người khí tức nhất thời bộc phát ra, một đạo kim sắc thần vận, chảy xuôi ở mặt ngoài thân thể.

"Kim Xà Tử rốt cuộc phải nghiêm túc!"

Một tên Tán Tu ngừng lúc hưng phấn.

Kim Xà Tử một khi nghiêm túc, tuyệt đối là lần này tiến vào Ngũ Hoa Động Thiên bên trong kinh khủng nhất một trong mấy người.

Tiểu bạch kiểm Tô Khải tuyệt đối xong đời!

"Ha ha —— có cái xem, Kim Xà Tử một khi nghiêm túc, nhiều nhất mười chiêu liền có thể tiêu diệt Tô Khải!"

"Cần gì phải mười chiêu, ba chiêu đã đủ..."

Bất quá lời còn chưa dứt xuống, những tán tu này liền kinh ngạc thấy, Kim Xà Tử... Trốn!

Không sai, chính là trốn!

Giữa Kim Xà Tử trên người thần vận lưu chuyển, đem thân pháp thôi phát đến mức tận cùng, gào thét một tiếng, hóa thành một đạo kim sắc giấy nhỏ hướng xa xa bỏ chạy.

Đây là... Kim Xà Du!

Không sai, thật là Kim Xà Tử độc môn tuyệt chiêu Kim Xà Du, chỉ bất quá lúc này lại bị Kim Xà Tử cầm để chạy trốn chết.

Vài tên Tán Tu thấy như vậy một màn, sắc mặt nhất thời cứng đờ, thậm chí mơ hồ còn có chút sợ hãi.

Kim Xà Từ lại không đánh mà chạy!

Tô Khải chẳng lẽ ra tay với chúng ta chứ ?

Bất quá chúng ta thật giống như cũng không có đối với (đúng) Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử xuất thủ.

"Hừ —— lần này coi như ngươi thoát được nhanh!"

Tô Khải đảo tròn mắt một vòng.

Ánh mắt rơi vào còn lại này vài tên Tán Tu trên người, nhất thời này vài tên Tán Tu hai chân run rẩy, trên trán mạo hiểm tinh tế đầy đặc mồ hôi lạnh.

"Tô... Tô..."

"Các ngươi thế nào tiến vào!"

Tô Khải cũng không có dài dòng, trực tiếp hỏi.

Vài tên Tán Tu khoe miệng cười khỏ một tiếng.

"Là Thạch Y dùng không gian pháp bảo đem chúng ta mang vào!"

Không gian pháp bảo!

Tô Khải trong lòng cả kinh, Thạch gia lần này tốt đại động tác, thậm chí ngay cả không gian pháp bảo đều lấy ra.

Thạch gia vì lần này Ngũ Hoa Động Thiên việc, không chỉ có phái ra gia tộc tiểu bối đệ nhất nhân Thạch Y, càng là xuất ra không gian pháp bảo, là vì trộm lấy nước, có thể thấy Thạch gia đối với (đúng) Thái Hư kính tình thế bất buộc.

"Các ngươi có thể đi!"

Tô Khải mặt đầy chề đất phát tay một cái.

Thấy Tô Khải không có ý định đối với bọn họ động thủ, vài tên Tán Tu nhất thời thở phào một cái, liên tục chạy trốn.

"Hai người các ngươi không có sao chứ!"

"Đa tạ Tiểu Sư Thúc quan tâm, chúng ta chẳng qua là bị chút bị thương ngoài da!"

Triệu Dương Hàn Băng hai người mặt đầy sùng bái mà nhìn Tô Khải.

"Không việc gì liên có thể..."

Tô Khải lời mới nói nửa đoạn, Chu Lâm ngay cả liền đi tới.

"Chủ nhân, ta bị thương, ngươi xem ngực ta miệng đều đỏ!"

Tô Khải liếc về liếc mắt, Chu Lâm ngực đỏ cũng đỏ, nhưng là ngay cả da cũng không có phá.

"Xem ra các ngươi Nguru Ma lực Tông tu sĩ nghe da dày thịt béo, lần sau còn bắt ngươi làm bia đỡ đạn!"

Lần sau...

Chu Lâm nghe đến đó, khoe miệng điên cuồng co quắp, ở trong gió ngổn ngang!

Còn có lần sau! ! ! !

Triệu Dương Hàn Băng nghe được Chu Lâm lại gọi Tiểu Sư Thúc là chủ nhân, trong mắt sùng kính tình càng đậm đà, thật giống như muốn hóa thành thực chất.

Tiểu Sư Thúc mới tiến vào Ngũ Hoa Động Thiên bao nhiêu thời gian, lại hãy thu phục một tên Nguru Ma lực Tông Thiên Kiêu coi như người làm!

Không hổ là Thanh Châu đệ nhất Tiểu Sư Thúc!

"Triệu Dương Hàn Băng, các ngươi các ngươi nói một chút làm sao sẽ bị Kim Xà Từ đuổi giết?"

Triệu Dương trầm ngâm một hồi nói.

"Tiểu Sư Thúc, ta bị truyền tống đến Ngũ Hoa Động Thiên bên trong sau khi, phi thường may mắn rất nhanh thì cùng Hàn Băng hội họp, sau đó ở một nơi trong sơn cốc, phát hiện một con Ngự Phong Hải Đông Thanh ồ."

Nghe được Ngự Phong Hải Đông Thanh thời điểm, Tô Khải hai mắt đột nhiên bộc phát ra một trận tinh quang.

Ngự Phong Hải Đông Thanh, nhưng là trong tu tiên giới đại danh鼎鼎 Yêu Thú, bởi vì Ngự Phong Hải Đông Thanh thích gom Linh Quang, chỉ cần có thể tìm tới Ngự gió Hải Đông Thanh ồ, ý nghĩa có thể có được từ lượng cao Linh Quang.

"Kia các ngươi được cái gì Linh Quang?"

Hàn Băng nói.

"Chúng ta thừa lúc Ngự Phong Hải Đông Thanh bị những tu sĩ khác dây dưa ở thời điểm, lặng lẽ lấy đi một khối Cửu Lô Hàn Thiết."

"Nguyên lai là Cửu Lô Hàn Thiết, khó trách Kim Xà Tử đối với (đúng) hai người các ngươi đuổi giết không tha!"

Cửu Lô Hàn Thiết, đây chính là luyện chế Địa Cấp pháp bảo tài liệu chính, giá trị liền thành, Kim Xà Tử dụng phải bức này Đại Cơ Duyên thể nào nguyện ý buông tay, coi như là đắc tội Thanh Liên Kiếm Tông cũng sẽ không tiếc.

Hàn Băng đảo tròn mắt một vòng nói tiếp.

"Tiểu Sư Thúc, ngươi cũng đã biết Ngự Phong Hải Đông Thanh trong hang ồ, trân quý nhất Linh Quang là cái gì?"

"Cái gì?"

"Là một khối Kỳ Thạch!"

"Tật Phong thạch!"

Nghe đến đó, Tô Khải cùng Chu Lâm hai người trong mắt, cũng bộc phát ra một vệt hết sạch, toát ra hưng phấn thần sắc.

Kỳ Thạch!

Ngự Phong Hải Đông Thanh lại tìm tới một khối Kỳ Thạch!

Hơn nữa còn là chính mình là dung hợp gió tấp thạch, Tô Khải không khỏi liếm liếm khô ráo khóe miệng, trong lòng lửa nóng một mảnh.

Ngự gió Hải Đông Thanh ồ ——

Xuất phát!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Chim sẻ rình sau?

Sơn cốc!

Cuồng phong gào thét, mãnh liệt kinh phong, quét ngang đỉnh núi, trên đỉnh núi mây trắng to cỏ thụ hoành thất lưng bị gãy, đầy đất bừa bãi.

Ở sơn cốc giữa không trung, kinh khủng sóng linh khí tùy ý cần quét, năm tên tu sĩ cùng một con màu xanh lam Đại Điều kịch liệt giao chiến, kinh khủng pháp thuật một chiêu tiếp lấy một chiêu, giống như là thủy triều.

"Các vị đạo hữu ở thêm một phần lực, đầu này Ngự Phong Hải Đông Thanh sắp không nhịn được!"

Ngụy Hồng Phi trong mắt lửa nóng một mảnh, ánh mắt nhìn chăm chăm khám nạm ở Ngự Phong Hải Đông Thanh trên đầu kia một khối màu xanh lam bảo thạch—— Tật Phong Thạch.

Tật Phong Thạch, đứng hàng Kỳ Thạch bằng thứ ba mươi bốn vị, diệu dụng vô cùng.

Theo Ngụy Hồng Phi tiếng nói rơi xuống, còn lại bốn gã được hấn mời Tán Tu, trong cơ thể linh khí Bạo Thể mà ra, hỏa cầu, Băng Trụ, cuồng phong, lôi đình, tới dồn dập, đồng loạt rơi vào Ngự Phong Hải Đông Thanh trên người.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Ngũ đại Tán Tu cường giả đồng loạt ra tay, bộc phát ra kinh khủng chiêu thức, dù là lấy Ngự Phong Hải Đông Thanh mạnh mẽ nhục thân, ở giống như cuồng phong bạo vũ thể công bên dưới, lông chim hạ xuống, khắp người vết máu.

"Ngự Phong Hải Đông Thanh sắp không ngăn được!"

Tô Khải nhìn giữa không trung chiến hướng, Nam Nam nói.

Tam giai đỉnh phong Ngự Phong Hải Đông Thanh, thực lực tương đương với nhân loại luyện khí đỉnh phong tu sĩ, đối mặt năm tên luyện khí hậu kỳ Tán Tu, vẫn lạc chẳng qua là sớm muộn sự tình.

Tán Tu có lẽ tài nguyên không bằng Danh Môn Chính Phái đệ tử, nhưng là đấu pháp kinh nghiệm lại cực kỳ phong phú, thực lực không thể khinh thường.

Tô Khải ánh mắt, từ giữa không trung đại chiến dời đi, rơi vào sơn cốc còn lại xó xỉnh, mịt mờ cảm giác không ít tu sĩ khí tức.

Không ít tu sĩ giống như hấn, đánh chim sẽ rình sau chủ ý.

Một điểm này, không chỉ có Tô Khải nhận ra được, chim sẽ rình sau tu sĩ trong lòng cũng minh bạch, thậm chí ngay cả lúc này kịch chiến năm tên Tán Tu, trong lòng cũng đã sớm ngờ tới.

Nhưng là Ngụy Hồng Phi năm người như cũ nghĩa vô phản cố xuất thủ, bởi vì bọn họ đối với (đúng) thực lực bản thân tín nhiệm.

Năm tên luyện khí hậu kỳ Tán Tu liên thủ, ở Ngũ Hoa Động Thiên bên trong, tuyệt đối có thể đi ngang.

Nhưng vào lúc này, giữa không trung chiến hướng phát sinh biến hóa, chỉ thấy Ngụy Hồng Phi lẩn người đến gần, Thập Chỉ Liên Đan, một thanh tản ra thần quang Thiết Trụ bắn ra, lấy thể nhanh như chớp không kịp bịt tai, đem Ngự Phong Hải Đông Thanh xuyên thủng.

Trong nháy mắt, Ngự Phong Hải Đông Thanh trong đôi mắt ánh sáng, trở nên âm đạm vô cùng.

Phanh ——

Dài mười mấy trượng thân thể, từ giữa không trung hạ xuống, trên mặt đất đập ra một cái to lớn hố sâu, bụi trần trần ngập.

"Rốt cuộc chết!"

Ngụy Hồng Phi trong đôi mắt bùng nổ ra một vệt tinh quang, Ngự Phong Hải Đông Thanh rốt cuộc bị chính mình tiêu diệt, không quên chính mình nổi khổ tâm.

Nhưng là trong chốc lát, Ngụy Hồng Phi nụ cười trên mặt, nhất thời đọng lại.

Chỉ thấy Ngự Phong Hải Đông Thanh ở, một góc bên trên cao trăm trượng Cổ Mộc bên trên, bộc phát ra một trận u tịch ánh sáng, rơi vào Ngự Phong Hải Đông Thanh trên người.

Vốn là thoi thóp Ngự Phong Hải Đông Thanh, trong miệng phát ra một tiếng thanh thúy hạc lệ, thanh thúy mà dồn dập, trung khí mười phần, không có mây may thoi thóp đáng về.

Tô Khải thấy như vậy một màn, không khỏi cả kinh, nhìn về phía Ngự Phong Hải Đông Thanh sau lưng Cổ Mộc, luôn cảm giác viên này Cổ Mộc khí tức, cho hấn một loại hoàn toàn xa lạ cảm giác.

Cổ Mộc, phải sinh cơ dồi dào!

Cổ Mộc, phải bóng bẩy xanh ngắt!

Cổ Mộc, phải cứng cáp mạnh mẽ!

Nhưng là ở nơi này viên Cổ Mộc trên người, Tô Khải lại cảm nhận được một loại cổ quái khí tức, phảng phất không thuộc về mảnh không gian này.

Lệ một tiếng!

Ngự Phong Hải Đông Thanh đột nhiên hai cánh mở ra, một trận cuồng phong gào thét mà qua, chỗ đi qua, cứng rắn nham thạch bị cuồng phong thổi thành mảnh vụn.

Ngụy Hồng Phi đám người rối rít dồn dập phòng ngự Bí Bảo, mới khó khăn lắm ngăn trở này một luồng yêu phong. Nhưng là ở yêu phong bên trong, bọn họ năm người loạn choà loạn choạng, phảng phất tửu quỷ uống say.

Ngự Phong Hải Đông Thanh thực lực, lại so với trước kia còn cường hoành hơn ba thành, đều gần sánh bằng Trúc Cơ tu sĩ, bị cho Ngụy Hồng Phi năm trong lòng vén lên kinh đảo hải lăng.

"Đây là..."

Ngụy Hồng Phi đồng tử chợt co rụt lại, nhìn về phía Ngự Phong Hải Đông Thanh phía sau Cổ Mộc, sắc mặt tràn đầy ngưng trọng.

"Không không cần biết ngươi là cái gì quái vật,

Hôm nay cũng ngăn trở được ta!"

Là Tật Phong Thạch, hấn bỏ ra nhiều như vậy đại giới, há sẽ bởi vì vì một gốc Cổ Mộc mà buông tha chính mình kế hoạch?

Bất giác phải bắt vua trước, Ngụy Hồng Phi cũng không phải kẻ ngu dốt, nhất thời hiểu được, Ngự Phong Hải Đông Thanh phía sau Cổ Mộc, mới thật sự là mấu chốt.

"Vốn là không nghĩ vận dụng vật kia, bắt quá bây giờ là ngươi buộc ta!"

Ngụy Hồng Phi trong miệng lầm bầm nói nhỏ, trong mắt lóe lên một vết Bất Xá cùng thịt đau, trong lòng bàn tay xuất hiện ra một viên lam hạt châu màu tím, mìn Lôi Điện ở trên hạt châu nhảy lên, dù là dùng mắt thường cũng có thể thấy được hạt châu này bên trong hàm chứa bức nào cuồng bạo lực công kích.

Viên này Lôi Châu vốn là dùng để đối phó Hoàng Tước, bắt quá lúc này tình thế khẩn cấp, Ngụy Hồng Phi cũng quản không nhiều như vậy!

Vừa nói, Ngụy Hồng Phi cổ tay một phen, Lôi Châu hướng Ngự Phong Hải Đông Thanh sau lưng Cổ Mộc kích bắn đi.

Cổ Mộc thấy viên này Lôi Châu trong nháy mắt, tựa hồ cảm nhận được khí tức nguy hiểm, liên tục khổng chế Ngự Phong Hải Đông Thanh bộc phát ra một trận yêu phong, hướng Lôi Châu cuốn đi.

"Nhanh ngăn lại Ngự Phong Hải Đông Thanh, không nên để cho hấn thuận lợi!"

Ngụy Hồng Phi vừa dứt lời, chỉ thấy còn lại bốn gã Tán Tu rối rít xuất thủ, www. uukanshu. ne T đủ loại pháp thuật hướng yêu phong hạ xuống.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Cuồng bạo sóng linh khí, ở trong sơn cốc bộc phát ra, yêu phong cùng hỏa cầu, Băng Trùy, lôi đình va chạm, linh khí chấn động, ngay cả trên đất đất sét, đều bị lật bỏ một tầng thật dày.

Ở bốn vị Tán Tu quấy nhiễu bên dưới, Lôi Châu bình yên vô sự xuyên qua yêu phong, phảng phất một tia chớp một dạng tốc độ cực nhanh, Ngự Phong Hải Đông Thanh muốn lại thì triển một lần yêu phong, đã tới không kịp.

Li!

Ngự Phong Hải Đông Thanh trong miệng phát ra một tiếng thanh thúy kêu to, trong mắt lóe lên một vết hào quang màu tím đậm, lại quên mình dùng nhục thân chống cự Lôi Châu uy lực.

"Kia Cổ Mộc rốt cuộc là quái vật gì? Lại có thể khổng chế Ngự Phong Hải Đông Thanh!"

Ngụy Hồng Phi trong miệng kêu lên một tiếng, trong mắt tràn đầy khiếp sợ bỏ thần sắc.

Hiển nhiên mình trước mắt Ngự Phong Hải Đông Thanh đã không phải là sống sờ sờ sinh mệnh, mà là một loại tương tự với con rối đồ vật bình thường, nhưng là cùng Tu Tiên Giới thường gặp con rối, lại hoàn toàn bất đồng.

"Không không cần biết ngươi là cái gì quái vật, hôm nay cũng không đỡ nổi ta!"

Vừa nói, Ngự Hồng Phi trong mắt lóe lên một màn điên cuồng thần sắc, Thập Chi Liên Đạn, hai tay kết xuất một đạo huyền diệu pháp quyết, trong miệng phun ra một ngụm tiên huyết.

"Thương Mãng đại địa ần!"

Ngự Hồng Phi chỉ ngón trỏ, một quả Thổ Hoàng Pháp Ấn bắn ra, rơi vào Ngự Phong Hải Đông Thanh trên người.

Oanh một tiếng!

Thương Mãng đại địa ần bị Ngự Phong Hải Đông Thanh đụng một cái dưới, liền bị đụng nát, hóa thành một chút quang sáng, tiêu tan tại trong hư không.

Nhưng là ở Thương Mãng đại địa ần ngăn trở bên dưới, Ngự Phong Hải Đông Thanh thân hình hơi chậm lại, chỉ có thể trợ mắt nhìn Lôi Châu ở trước mắt mình thoáng hiện lên, vạch qua một đạo tuyệt vời đường vòng cung, rơi vào Cỗ Mộc trên.

Oanh một tiếng!

Lôi Châu muốn nổ tung lên, từng cái Thủy Xà to lớn đình, từ Lôi Châu bên trong bộc phát ra, Long Xà Loạn Vũ, mang theo tịch diệt vạn vật kinh khủng Lôi Đình Chi Lực.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: 3 tuổi là có thể lớn như vậy?

Chói mắt lóe quang thiểm thước, bị cho Tô Khải không nhìn được hít mắt lại, kinh khủng sóng linh khí, từ Lôi Châu bên trong bộc phát ra.

Từng cái bằng thùng nước Lôi Điện, phẳng phát lóe một dạng trên không trung tùy ý bay lượn, giương nanh múa vuốt, một bộ Diệt Thế bộ dáng, tiếng nổ không ngừng.

Kinh khủng lôi đình rơi vào Cỗ Mộc trên thân thể, trong nháy mắt đem Cỗ Mộc bên trên cao trăm trượng thân thể, nổ thành một đồng gỗ vụn.

Tê ——

Chuẩn bị chìm sẽ rình sau đồng đảo tu sĩ, thấy kinh khủng này một màn, rồi rít ngược lại hút khí lạnh.

Không hổ là có thể làm trọng thương Trúc Cơ tu sĩ Lôi Châu, uy lực thật kinh khủng.

Thật may ——

Thật may gốc cây này Cỗ Mộc dị thường quý dị, bức ra Ngự Hồng Phi át chủ bài, thiếu chút dùng viên Lôi Châu dùng để đối phó bọn họ, lại có bao nhiêu người có thể ở Lôi Châu bên dưới còn sống.

Mùi hơi thở sau khi, lôi đình tàn đi, lộ ra giống như than củi bình thường Cỗ Mộc.

Lúc này Cỗ Mộc trên thân thể, một mảnh đen nhánh, giống như than, không có chút nào sinh cơ, tĩnh mịch một mảnh, có thể thấy Lôi Châu uy lực to lớn.

Theo lôi đình hạ xuống đồng thời, bị không chế Ngự Phong Hải Đông Thanh cũng chết!

Bị lôi đình chém thành than, thân thể chia năm xẻ bảy, không có chút nào khí tức, chết không thể chết lại!

Nhìn đến đây, Ngự Hồng Phi không khỏi thở phào một cái.

Rốt cuộc giải quyết, mặc dù lãng phí một viên Lôi Châu, nhưng là đầu gù rốt cuộc tiêu diệt trước mắt đại địch.

Nhưng vào lúc này.

Răng rắc răng rắc!

Cháy khét trên thân cây, xuất hiện một cái tinh tế kê hờ, hướng bốn phía lan tràn ra.

Trong nháy mắt, trong sơn cốc toàn bộ tu sĩ, đều không khỏi tập chung chăm chú, trái tim giống như là bị một bàn tay vô hình hung hăng nắm chặt.

Chẳng lẽ, ngay cả Lôi Châu cũng tiêu diệt không chết bụi cây cổ quái Cổ Mộc.

Răng rắc răng rắc!

Kê hờ càng ngày càng lớn!

Ầm ầm một tiếng!

Cổ Mộc sụp đổ, lộ ra bên trong tối sầm sắc hoa.

Cái này ngược lại đáng dấp hết sức kỳ lạ, không có phiến lá, cánh hoa hình dáng không giống phổ thông Linh Hoa, ngược lại xếp chồng lên nhau, tầng tầng lớp lớp. Ở trong cánh hoa, lộ ra một cái cổ quái đồ hình, từ xa nhìn lại giống như một tấm trắng bạch mặt người.

Râm râm!

Màu đen hoa thân thể lay động, Cổ Mộc mảnh gỗ vụn tất cả đều ném bay ra ngoài, sau đó...

Vèo một tiếng!

Màu đen hoa đột nhiên biến mất ở trước mắt mọi người, hướng xa xa chạy trốn đi.

Thấy như vậy một màn, Ngụy Hồng Phi cùng với trong sơn cốc kia một nhóm Hoàng Tước tất cả đều thở phào một cái.

Trốn!

Mặc dù không biết gốc cây này cổ quái màu đen hoa rốt cuộc là vật gì, bất quá Tật Phong Thạch rốt cục thì thuộc về bọn họ!

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Tùng cổ một mạnh mẽ ba động, nhất thời từ trong sơn cốc bộc phát ra, hướng Ngụy Hồng Phi năm người xuất thủ, mục tiêu bắt ngờ chính là trên đất Tật Phong Thạch.

Hoàng Tước xuất thủ!

"Tiểu Sư Thúc, chúng ta cũng xuất thủ sao?"

Triệu Dương nóng lòng muốn thử, không chút nào bởi vì lúc trước bị Kim Xà tử đánh bại mà nổi giận, ngược lại tràn đầy ý chí chiến đấu.

"Không gấp! Không gấp!"

"Coi như Hoàng Tước, phải có kiên nhẫn! Ngươi xem một chút những thứ này không có kiên nhẫn Hoàng Tước, đều là không hợp cách Hoàng Tước!"

Tô Khải trong miệng lầm bầm nói nhỏ, nhưng là tâm thần lại đều bị kia cổ quái hoa hấp dẫn.

U Minh quý hoa!

Kia màu tím đen hoa, tên thật là kêu U Minh quý hoa.

Trong sơn cốc những tu sĩ khác nhãn giới có hạn, không có nhận ra kia màu tím đen hoa, nhưng là Tô Khải nhưng nhìn ra thân phận chân thật.

U Minh quý hoa, truyền thuyết sinh trưởng ở trong địa ngục kỳ hoa, tự thân không có chút nào sức chiến đấu, nhưng là lại có thể chiếm đoạt linh hồn, thao túng người khác thân thể.

Tô Khải sờ lên cằm, không ngoài sở liệu, đầu kia Ngự Phong Hải Đông Thanh thật sớm liền bị U Minh quý hoa chiếm đoạt linh hồn, từ đầu tới cuối đều là U Minh quý hoa khống chế Ngự Phong Hải Đông Thanh đang cùng Ngụy Hồng Phi đám người đại chiến.

Nhưng là...

Trong địa ngục sinh trưởng kỳ hoa, làm sao sẽ xuất hiện ở Ngũ Hoa Động Thiên bên trong.

Ngũ Hoa Động Thiên, chính là Ngũ Hoa Phật Tông sơn môn, theo lý thuyết chính là Phật gia thánh địa, hẳn thanh tịnh an lành, làm sao sẽ xuất hiện U Minh quỷ hoa cái loại này trong ngục Quỷ Vật?

Tô Khải trong lòng tràn đầy hiếu kỳ.

"Các ngươi chờ một chút, ta đi một chút sẽ trở lại!"

Vừa nói Tô Khải cũng không có giải thích,

Trực tiếp thi triển Tử Linh phút ánh sáng bước hóa thành một đạo Tử Sắc hồng quang, hướng U Minh quỷ hoa chạy trốn phương hướng chui đi.

Hô ——

Gào thét kinh phong, ở bên tai thổi qua, đem Tô Khải áo khoác, thổi bay phát phối.

U Minh quỷ hoa tốc độ không chậm, nhưng là lại không sánh bằng thi triển Tử Linh Phân Quang Bộ Tô Khải, chỉ chưa dùng tới một thời gian uống cạn chun trà, liền bị Tô Khải cho đuổi kịp.

U Minh quỷ mất mớ thấy phải bị Tô Khải đuổi giết, trong cánh hoa đồ hình một trận biến hóa, tựa hồ muốn uy hiếp Tô Khải.

"Thiên Lô, hiện!"

Ừng ừng!

Sét giữa trời quang, một đạo thiên lôi đột ngột từ trên bầu trời miệng lưỡi công kích xuống, rơi vào U Minh quỷ hoa bên người, sát vai mà qua.

Đạo này Thiên Lô, nếu là thật bổ trúng U Minh quỷ hoa, U Minh quỷ hoa không chết cũng sẽ bị thương nặng.

Cảm nhận được Thiên Lô khí tức, U Minh quỷ hoa lộ rõ ra sợ hãi thần kỳ, cánh hoa mà run lẩy bẩy.

"Ngươi nên nhận được Thiên Lô đi!"

"Bị ngày sét đánh trúng kết quả, ta nhớ ngươi so với ta càng rõ ràng hơn!"

Tô Khải lạnh nhạt nói.

Thiên Lô, đối với U Minh quỷ hoa cái loại này trong ngục sinh mệnh, có cực lớn khắc chế.

Một khi bổ trúng, Thiên Lô đối với (đúng) U Minh quỷ hoa tổn thương, là tu sĩ bình thường thập bội.

"Ngươi... Ngươi muốn cái gì..."

U Minh quỷ hoa bên trong, truyền ra một đạo non nớt thanh âm.

"Ta muốn ngươi!"

Tô Khải ánh mắt nóng bỏng thứ nhìn chăm chăm U Minh quỷ hoa, giống như U Minh quỷ hoa loại này hiếm hoi phẩm loại, chính là tìm khắp toàn bộ Cửu Châu, cũng không nhất định có thể tìm được một gốc.

Bây giờ ở Ngũ Hoa Động Thiên bên trong phát hiện một gốc trong địa ngục kỳ hoa, Tô Khải há sẽ bỏ qua?

"Tiểu U ăn không ngon!"

"Tiểu U cánh hoa rất khó ăn, lại không thể Luyện Đan, bỏ qua cho ta đi!"

Non nớt thanh âm, từ U Minh quỷ hoa trên người truyền tới.

Tô Khải sờ cảm một cái, không nghĩ tới U Minh quỷ hoa đối với (đúng) nhân loại tu sĩ phi thường biết, còn biết U Minh quỷ hoa không cách nào dùng để luyện chế đan dược.

"Yên tâm, ta sẽ không ăn ngươi, nhiều nhất đưa ngươi cánh hoa hái vài miếng đi xuống!"

Tô Khải trong lòng bàn tay lôi quang thiểm thức, ở trên trời lôi dưới sự uy hiếp, U Minh quỷ hoa chỉ có thể cùng Tô Khải ký khế ước.

"Ngươi đã linh trí đã mở, mới có thể hóa thành hình người đi!"

"Dĩ nhiên có thể, ca ca thú!"

Non nốt thanh âm hạ xuống, U Minh quý hoa trên người u quang chột lóe, cổ quái tiêu tiền thất, biến thành một cái khả ái Tiểu La Ly.

Tiểu U vóc dáng rất thấp, nhìn qua cũng liền bốn năm tuổi Nữ Đồng bộ dáng, nhưng là quần áo dưới hai ngọn núi, nhưng là ngạo nghễ đứng thẳng!

Mặt trẻ... Vú to!

Quá được khoa học!

"Ca ca thúi, không được ăn thịt người nhà, Tiểu U thật biết điều!"

Tiểu U yếu ớt nói.

Tô Khải trong mũi lạnh rên một tiếng.

"Không muốn ở trước mắt ta giả bộ nai tơ, ngươi rõ ràng đó là sống mấy ngàn năm lão yêu quái!"

Tiểu U quyết môi đỏ mọng, mặt đầy ủy khuất.

"Người ta mới sống 3000 năm, dựa theo nhân loại các ngươi tuổi tác cách tính, ta hiện năm mới ba tuổi!"

Tô Khải liếc về liếc mắt Tiểu U quy mô khá lớn hai ngọn núi, nuốt nước miếng.

"Ba tuổi là có thể lớn như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Người đó mới thật sự là Hoàng Tước!

Ba tuổi là có thể lớn như vậy, có phải hay không dinh dưỡng quá thừa!

Tô Khải không nhịn được nuốt nước miếng một cái.

Tiểu U thấy Tô Khải kia một đôi ánh mắt gian tà tại chính mình trên hai vú bay tới bay lui, mặt đầy buồn rầu.

"Quả nhiên!"

"Ca ca thúi chính là biến thái Ấu Ấu không!"

Băng một tiếng!

Tiểu U đầu bị Tô Khải nặng nề mà đánh xuống.

"Cái gì Ấu Ấu không? Ta rõ ràng chính là ngự tỷ không, nữ vương không, đối với (đúng) loại người như ngươi Tiểu Bất Điểm một chút hứng thú cũng không có!"

Tô Khải mặt đầy tức giận vừa nói.

Vì sao bên cạnh mình tổng hội toát ra một ít kỳ kỳ quái quái Tiểu La Ly, cái này nòi tác giả phải vác!

"Tiểu U, ngươi là sinh trưởng ở trong địa ngục kỳ hoa, tại sao lại xuất hiện ở Ngũ Hoa Động Thiên bên trong?"

Tô Khải tò mò hỏi.

U Minh quý hoa chính là trong địa ngục kỳ hoa, tượng trưng cho Tử Vong cùng sợ hãi, tại sao lại xuất hiện ở Phật gia thánh địa bậc này thanh tịnh chỗ?

Tiểu U méo mó ánh sáng, trong mắt lộ ra một vệt mê mang.

"Tiểu U cũng không biết?"

"Cực kỳ lâu lúc trước, Tiểu U linh trí còn không có hoàn toàn mở ra thời điểm, mơ hồ cảm nhận được một cổ kêu gọi, sau đó liền men theo kêu gọi lang thang, cuối cùng đi tới nơi này."

Thấy Tiểu U mặt đầy mê mang đáng vẽ, Tô Khải cũng biết sợ thì không cách nào từ tiểu u trên người lấy được câu trả lời.

Chẳng lẽ người hi vọng nào từ một cái đứa trẻ ba tuổi trong miệng, biết được ngàn một tuổi thời điểm xảy ra chuyện gì sao?

Nhưng là, nếu Tiểu U nhắc tới kêu gọi, chẳng lẽ Ngũ Hoa Động Thiên bên trong còn có còn lại Địa Ngục vật?

Son cốc.

Ngự Phong Hải Đông Thanh bỏ mình, U Minh quý hoa chạy trốn, Tật Phong Thạch bất ngờ thành là trong mắt mọi người miếng bánh thơm, vốn là Ân núp trong bóng tối Hoàng Tước, cũng không nhận được nữa trong lòng lửa nóng.

Một trận đại chiến ở trong son cốc bộc phát ra, kinh khủng sóng linh khí, liên tiếp, cho dù là cách mấy dặm nơi, cũng có thể cảm thụ rõ ràng.

Trong son cốc, ngàn Câu vạn hác, răng răng lần lượt thay nhau, dài hàng trăm trượng đáng sợ kẻ hồ, giống như theo một loại trái rộng ở trong son cốc, có thể thấy trận chiến này đánh là bức nào kịch liệt.

"Chúng ta còn không ra tay sao?"

Triệu Dương không chớp mắt nhìn chăm chăm trên bầu trời đấu pháp, trong lòng gấp gấp gấp, tựa như trên chảo nóng con kiến.

Nếu là không ra tay nữa, Tật Phong Thạch tranh đoạt chỉ sợ cũng muốn hạ màn kết thúc.

"Hắc hắc! Chủ nhân vẫn chưa về, ta đương nhiên sẽ không vi phạm chủ nhân mệnh lệnh động thủ!"

Chu Lâm mặt dày mày dạn nói.

Tranh đoạt Tật Phong Thạch nguy hiểm như vậy sự tình, chi cần không có Tô Khải mệnh lệnh, hẳn mới sẽ không chủ động xuất thủ đây!

Muốn hẳn nói, cùng nhiều tu sĩ như vậy tranh đoạt Tật Phong Thạch, còn không bằng bày cạm bẫy chặn đánh tu sĩ tới có thể có lợi đây!

"Hàn Băng, người nói như vậy?"

Hàn Băng khẽ cau mày, lạnh nhạt nói.

"Hết thầy các loại (chờ) Tiểu Sư Thúc sau khi trở về lại làm thương nghị!"

Hàn Băng không phải là không muốn đi tranh đoạt Tật Phong Thạch, chẳng qua là trong lòng của hắn vô cùng rõ ràng, Chu Lâm không ra tay, lấy mình và Triệu Dương hai người thực lực, không có tư cách tranh đoạt Tật Phong Thạch.

"Nhưng là "

"Nhưng là "

Triệu Dương mặt đầy không cam lòng.

"Nếu như Tiểu Sư Thúc ở là tốt rồi!"

"Nếu là ta ở, có cái gì tốt?"

Tô Khải thanh âm, đột ngột xuất hiện ở Triệu Dương ba trong tai người.

"Tiểu Sư Thúc, người rút cuộc trở lại!"

"Tiểu Sư Thúc, chúng ta còn ra không ra tay tranh đoạt Tật Phong Thạch!"

Triệu Dương Hàn Băng hai người thấy Tô Khải trở về, nhất thời lộ ra hưng phấn thần sắc, chỉ có Chu Lâm mặt đầy nhăn nhó, trong lòng tính toán, mình là không phải là sẽ bị trở thành tấm thuẫn tới sử dụng!

"Tật Phong Thạch có cái gì tốt dùng? Ta phát tay một cái, Tật Phong Thạch giống như tiểu cầu như thế chính mình sẽ chạy tới!"

Một cái non nốt thanh âm vang lên, hấp dẫn Triệu Dương ba người sự chú ý.

Thật là đẹp Tiểu La Ly!

Triệu Dương Hàn Băng Chu Lâm ba người thấy Tiểu U thời điểm, trong đầu không khỏi hiện ra như vậy ý nghĩ.

Tiểu Sư Thúc để Tật Phong Thạch được tranh giành, là vì đi lừa gạt Tiểu La Ly?

Triệu Dương nhìn Tiểu U tinh xảo gương mặt, nhớ tới Tiểu Sư Thúc ở bên trong tông môn trên hoa ghẹo nguyệt sức khỏe, không khỏi bội phục đầu rạp xuống đất.

Nhỏ như vậy Laury cũng không buông tha,

Tiểu Sư Thúc thật là thần nhân vậy!

"Giọng ngược lại thật lớn, ngược lại cho ta xem một chút thể nào để cho Tật Phong Thạch trở thành con chó nhỏ?"

Chu Lâm có chút bất mãn nói.

Bây giờ Tiểu La Ly, hai ngọn núi đại, giọng so với hai ngọn núi còn lớn hơn!

Nhiều tu sĩ như vậy tranh đoạt Tật Phong Thạch, dù là tự mình ra tay, tranh đoạt đến Tật Phong Thạch xác suất cũng không đến một thành.

"Cái này có gì khó khăn?"

Tiểu U nói ra non nốt thanh âm, hướng trong bầu trời Tật Phong Thạch phát tay một cái.

Nhưng vào lúc này, đang bị hơn mười người tu sĩ điên cuồng tranh đoạt Tật Phong Thạch phía trên, đột nhiên bộc phát ra một trận u quang, ở giữa không trung vạch qua một đạo tuyệt vời đường vòng cung, sau đó hướng Tô Khải đám phương hướng bắn nhanh mà tới.

"Lại thật tới!"

Chu Lâm thấy như vậy một màn, không nhịn được mắng to một tiếng.

Rất mẹ nó, Tật Phong Thạch thật chẳng lẽ có cầu cầu thuộc tính?

"Người chính là vừa mới chạy trốn kia xấu xí hoa?"

Thấy Tật Phong Thạch bắn nhanh tới một màn, Hàn Băng giật mình một cái, nhất thời kịp phản ứng nguyên lai Tiểu U liền là mới vừa kia chạy trốn xấu xí hoa.

"Tiểu U đáng yêu như thế, xinh đẹp như vậy, chỗ nào xấu xí?"

Tiểu U lựa chọn trắng mịn môi, mặt đầy bất mãn.

Gào thét một tiếng!

Tật Phong Thạch phi độ tốc độ nhanh, ở trong bầu trời lưu lại một đạo nhon tiếng xé gió, trong chớp lát liền rơi vào Tiểu U trên tay.

Tiểu U nắm giữ Tật Phong Thạch hơn ngàn năm, làm sao biết không có để lại một chút hậu chiêu đây?

Giữa không trung rất nhiều tu sĩ, thấy Tật Phong Thạch rơi vào Tiểu U trên tay, nhất thời một cỗ nhiệt huyết xông thẳng đầu, khí bọn họ giận sôi lên.

Người đó mới thật sự là Hoàng Tước!

Rất nhiều tu sĩ đột nhiên cảm giác, chính mình thật giống như bị một đứa bé cho đùa bỡn.

"Ca ca thú vị, người xem Tật Phong Thạch có phải hay không bị Tiểu U đoạt lại!"

Tiểu U mặt đầy ngạo kiều, suy nghĩ Tô Khải giành công.

Băng một tiếng!

Nghênh đón Tiểu U lại là Tô Khải đánh.

"Bản vẽ đồ Ngốc!"

"Người không thấy bọn họ còn một bộ sinh long hoạt hổ đáng vẽ sao? Người nên chờ đến bọn họ lưỡng bại câu thương thời điểm, động thủ mới đúng!"

Tô Khải một bộ chi tiết rèn sắt không thành thép đáng vẽ.

Tiểu La Ly cuối cùng là quá đơn thuần, không hiểu trong cuộc sống hiểm ác a!

Chu Lâm thấy Tô Khải một bộ nghĩa chính ngôn từ bộ dáng dạy dỗ Tiểu U, trong lòng là ngổn ngang, tựa như có lẽ đã thấy Tiểu U bị làm hư bộ dáng.

Ừ ừ ừ ——

Hơn mười đạo Độn Quang hướng Tô Khải đâm phương hướng bắn nhanh tới, tức giận trùng quan, trong mắt ánh sáng lạnh lẽo thoáng qua, nếu là ánh mắt có thể giết người lời nói, Tô Khải chỉ sợ sớm đã bị thiên đao vạn quả!

"Ta Ngụy Hồng Phi đồ vật, ai dám cướp!"

Ngụy Hồng Phi cặp mắt trong lòng, rít lên một tiếng, đỉnh tai nhức óc, tựa hồ ngay cả hư không đều tại chấn động.

Là Tật Phong Thạch hẳn chính là tổn sức tâm tư, bỏ ra vô cùng trả giá lớn, thậm chí ngay cả Lôi Châu cũng sử dụng. Mắt nhìn mình liền đánh bại cường địch, đem Tật Phong Thạch bỏ vào trong túi lúc, lại nửa đường giết ra một cái Trình Giảo Kim.

"Giao ra Tật Phong Thạch, tha cho một mình ngươi toàn thân!"

"Tứ Đại Tổng Môn hồng hách lộng hành, khinh người quá đáng, hôm nay Ngũ Hoa Động Thiên liên là các ngươi những danh môn chính phái này đệ tử táng địa!"

Hơn mười người tu sĩ, mang theo bài son hải đảo một loại khí thế, hướng Tô Khải uy áp mà tới.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Thạch Y xuất thủ

Tô Khải nhìn hơn mười người hướng hắn phi độn tới tấn tu, khoe miệng lộ ra một tia ánh sáng lạnh lẽo.

"Bảo vật người có đức câu chi!"

"Tật Phong Thạch tự nguyện đem mình đưa đến trong tay ta, giải thích ta cao thượng phẩm đức, đã cảm hóa khối này ngoan thạch. Tới cho các ngươi, điển hình đạo đức luân tang, nhân cách bôi xấu, bằng không biết cái gì ngay cả ngoan thạch cũng chê các ngươi thì sao?"

Tô Khải lời nói, thiếu chút nữa đem Ngụy Hồng Phi giận đến học máu.

"Đi chết!"

Ngụy Hồng Phi mười ngón tay liên động, phi điệp xuyên hoa tựa như, tại trong hư không lưu lại một đạo đạo tàn ảnh, một quả thổ hoàng sắc Pháp Ấn, xuất hiện trong lòng bàn tay.

"Thương Mãng Đại Địa Ấn!"

Một quả to bằng nắm tay màu vàng đất Pháp Ấn tại trong hư không vạch qua một đạo tươi đẹp đường vòng cung bay tới, đáng sợ sóng linh khí, từ Thương Mãng Đại Địa Ấn bên trong tán mát ra, trấn áp hư không, phảng phất quần tinh vẫn lạc.

Đối mặt với Ngụy Hồng Phi Thương Mãng Đại Địa Ấn, Tô Khải không tránh không né, lòng bàn chân trên mặt đất nặng nề đạp một cái, Trọng Kiếm xuất hiện trong lòng bàn tay, hướng về phía Thương Mãng Đại Địa Ấn không chút lưu tình bổ một cái.

"Trọng Kiếm ba thức!"

"Trấn!"

Trọng Kiếm hạ xuống, thế như thiên quân, tựa hồ ngay cả không khí cũng chịu đựng không được một kiếm này cự lực, phát ra một tiếng kêu gào.

Oanh một tiếng!

Trọng Kiếm ở giữa mà rơi vào Thương Mãng Đại Địa Ấn bên trên, một tiếng ầm ầm vang lớn bộc phát ra, phảng phất trên chín tầng trời sấm vang, đỉnh tai nhức óc.

Kinh khủng ba động, lấy Trọng Kiếm cùng Thương Mãng Đại Địa Ấn va chạm chỗ làm trung tâm, hướng bốn phía khuếch tán ra. Ba động chỗ đi qua, Cổ Mộc ngang eo gãy đổ, trên mặt đất bùn đất bị lột bỏ một tầng thật dày.

Ô ——

Thương Mãng Đại Địa Ấn bên trong phát ra một tiếng gào thét, tựa hồ thừa nhận không nổi trên thân kiếm sợ hãi lực lượng, cư nhiên xuất hiện một cái khe.

Bình một tiếng, thanh thủy dễ nghe, như thủy tinh bể tan tành tựa như.

Ở dưới con mắt mọi người, Ngụy Hồng Phi sở trường tuyệt chiêu đặc biệt Thương Mãng Đại Địa Ấn lại bị Trọng Kiếm mạnh mẽ chém thành chia năm xẻ bảy, vỡ vụn thành đầy trời màu vàng đất mảnh vụn, tiêu tan tại trong hư không.

Thương Mãng Đại Địa Ấn vỡ vụn, Ngụy Hồng Phi phảng phất thừa nhận đến to lớn cản trở lực lượng, lập tức phun ra một ngụm tiên huyết, Nhai Tĩ tử rách mà nhìn Tô Khải Trọng Kiếm, nặng nề rơi ở trên người mình.

Ngụy Hồng Phi nhất thời cảm giác một luồng giống như núi cao cự lực, rơi ở trên người mình, cả người không bị khống chế bay rót ra ngoài, Uyển Như Lưu Tinh vạch qua chân trời.

Oanh một tiếng!

Trên vùng đất nhiều hơn một cái thật sâu hố to, bụi trần mù mịt, ước chừng qua mười hơi thở thời gian, Ngụy Hồng Phi đều không cách nào từ to trong hầm bò ra ngoài.

Tê ——

Nguyên bốn định đối với (đúng) Tô Khải động thủ mọi người, chợt ngược lại hít một hơi khí lạnh!

Tô Khải lại mạnh như vậy!

Chỉ một kiếm, liền kinh khủng như vậy!

Trong lúc nhất thời, trong mắt mọi người thoáng qua vẻ sợ hãi.

Chẳng lẽ đây chính là Tứ Đại Tông Môn Thiên Kiêu Đệ tử thực lực chân chính?

Chính là luyện khí sơ kỳ Đệ tử, là có thể một chiêu trấn áp luyện khí hậu kỳ tán tu cường giả!

Quá kinh khủng!

Chẳng lẽ tán tu cùng tông môn giữa đệ tử, chênh lệch liền thật kinh khủng như vậy?

"Đồng loạt ra tay!"

"Song quyền khó địch tứ thủ, ta cũng không tin một mình hắn có thể trấn áp mọi người chúng ta!"

Không biết ai nói một câu, nhất thời đốt mọi người trong lòng lòng tin.

Một chọi một, bọn họ không phải là đối thủ.

Nhưng là, bọn họ nhiều người!

Tô Khải khóe miệng lộ ra vẻ khinh miệt.

"Nhiều người thì có dùng?"

"Các ngươi nhiều người, có thể quá nhiều qua ta kiếm ảnh?"

Vừa dứt lời, Tô Khải trong tay Trọng Kiếm ra lại ra khỏi vỏ, hướng về phía trong hư không chém một cái, trên trăm đạo bóng kiếm ầm ầm bạo phát đi ra.

"Trọng Kiếm ba thức!"

"Băng!"

Đáng sợ huỷ hoại lực lượng, từ Trọng Kiếm trên bệ phát ra.

Mặc dù này cổ huỷ hoại lực lượng bị phân chia trên trăm đạo, nhưng là mỗi một đạo kiếm ảnh bên trên lực lượng, như cũ không thể khinh thường.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Kiếm ảnh hạ xuống, mỗi một tên tán tu cũng chịu đựng mấy đạo kiếm ảnh, nhất thời cảm giác mình hình như là cuồng phong Kiếm Vũ bên trong thuyền nhỏ, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều có tiêu diệt nguy cơ.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Từng đạo bóng người rơi xuống từ trên không, liền giống bị quảng bao bố.

"Ồ?"

"Trên trời Thế nào bắt đầu mưa?"

Tiểu U ngoe đầu hỏi.

Chu Lâm khòe miệng co quắp một trận.

"Rõ ràng chính là mưa người!"

Trận chiến ngày hôm nay, Chu Lâm mới thật sự ý thức được Tô Khải kinh khủng.

Trước bị Tô Khải thu phục, Chu Lâm trong lòng còn có chút không cam lòng, còn có chút bức bối, nhưng là thấy biết đến Tô Khải này hai chiêu kiếm pháp sau khi, nhất thời bội phục sát đất, đem trong lòng điểm tiểu tâm tư kia tất cả đều thu lại.

Ba hơi thở!

Chỉ ba hơi thở!

Khắp núi tu sĩ, toàn bộ đều biến thành từng cái ụ đá một cái, nặng nề rơi trên mặt đất, trèo cũng không đứng dậy được.

"Các người, có thể có người còn ham muốn ta Tật Phong Thạch!"

Trong lúc nhất thời, không có tu sĩ dám nói một tiếng, bọn họ nhìn về phía Tô Khải ánh mắt, giống như nhìn kinh khủng Đại Ma Vương.

Tô Khải ánh mắt quét nhìn chư vị tán tu, không có người nào dám nhìn thẳng vào mắt hắn, cho dù là Tô Khải hận thấu xương Ngụy Hồng Phi, cũng cúi đầu, đem trong ánh mắt oán hận cùng tức giận, chôn sâu trong lòng.

"Tật Phong Thạch!"

"Ta ngược lại thật ra có chút hứng thú!"

Một cái âm lãnh thanh âm, đột ngột từ trong bầu trời truyền xuống.

Này một giọng nói, nhất thời làm cho tất cả mọi người cũng sửng sốt!

Tô Khải đại phát thần uy, kinh khủng như vậy, lại còn có người muốn đánh Tật Phong Thạch chủ ý.

Chỉ thấy trong bầu trời, một đạo thân ảnh màu đen, Long Hành Hồ Bộ, bước từ từ đáp tới.

"Thạch Y!"

Tô Khải thấy cái này màu đen thanh âm, đồng tử chợt co rút lại.

Người vừa tới rõ ràng là Thạch gia Thiên Kiều, Tiềm Long Bảng người thứ mười bảy —— Thạch Y.

"Nguyên lai là Thạch Y đại nhân!"

"Thạch Y lại cũng xuất thủ!"

Bị Tô Khải đánh không dám ngăn đầu chư vị tán tu, thấy Thạch Y hạ xuống trong nháy mắt, âm đạm ánh mắt, nhất thời bộc phát ra vô cùng sáng ngời.

"Thạch Y đại nhân xuất thủ, nhất định có thể cướp đi Tật Phong Thạch!"

"Đâu chỉ cướp đi Tật Phong Thạch, trong vòng nhất chiêu nhất định có thể tiêu diệt Tô Khải!"

"Tô Khải ngày tốt đến cuối!"

Nghe được Thạch Y đối với (đúng) Tật Phong Thạch cũng dám hứng thú, hơn mười người tán tu rồi rít sắc mặt đỏ lên, đánh máu gà một dạng thật giống như đã thấy Tô Khải bị tiêu diệt một màn.

Thạch Y cứ chỉ mạnh mẽ Hùng Uy, tự tin đi tới, trên mép treo nụ cười lạnh nhạt.

"Là chính ngươi dâng lên Tật Phong Thạch, vẫn là phải ta tự mình xuất thủ?"

Tô Khải nhếch mép giác, tự giễu một tiếng.

"Chẳng lẽ bây giờ Thiên Kiêu cũng như vậy tự phụ sao?"

"Nếu là ngươi bản lĩnh thật có ngươi khẩu khí lớn như vậy, có thể tới thử một chút!"

"Ha ha —— rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

Thạch Y dùng khinh miệt ánh mắt mắt nhìn xuống Tô Khải, giống như nhìn con kiến hôi.

"Có vài người, bên trên Tiềm Long Bảng liền quên hết tất cả, không biết trời cao đất dày. Đồng dạng là Tiềm Long Bảng Thượng Thiên kiêu, giữa chênh lệch giống như khác nhau trời vực."

"Ngươi cho rằng là Tiềm Long Bảng đất ba trăm tên cùng top 30 Thiên Kiêu, là cùng một cái khái niệm sao?"

Thạch Y vừa dứt lời, tay phải nhắc một cái, một quả toàn thân như lửa Ngọc Như Ý xuất hiện trong lòng bàn tay.

Này cái Ngọc Như Ý tươi đẹp như lửa, thần vận chảy xuôi ở trong đó, phảng phất lưu động nham tương. Vừa xuất hiện ở Thạch Y trong tay, chung quanh trong thiên địa Hỏa Thuộc Tính linh khí, nhất thời bạo động.

"Hỏa Loan trời giáng!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Ngũ Hoa Phật Tông xuất thế

"Hỏa Loan thiên hàng!"

Thạch Y tay cầm này Ngọc Như Ý, hướng trong hư không nhẹ nhàng điểm một cái, chung quanh trên bầu trời Hỏa Thuộc Tính linh khí, phảng phất người được mùi máu tanh cá mập, nhất thời rút ngược vào Ngọc Như Ý bên trong.

Một đạo đỏ bùng mà nóng bỏng linh khí vòng xoáy, trống rỗng xuất hiện sau lưng Thạch Y.

Cái này linh khí vòng xoáy xuất hiện trong nháy mắt, chung quanh hư không nhiệt độ, nhất thời đề cao một mảng lớn, để cho người phảng phất đưa thân vào núi lửa bên cạnh, lớn chừng hạt đậu mồ hôi từ trên trán nhỏ xuống tới.

"Thật là khủng khiếp khí thế!"

"Không hổ là Thạch Y đại nhân, ra tay một cái chính là không giống bình thường!"

"Tô Khải lần này chết chắc!"

"Thạch Y đại nhân nhất định có thể một chiêu trấn áp Tô Khải!"

Nằm trên đất, đến nay còn không có bỏ dậy chur vị tán tu, trên mặt lộ ra hưng thịnh tai gây họa nộ cười, tựa như ư đã thấy Thạch Y đại phát thần uy, tiêu diệt Tô Khải một màn.

Bọn họ không chiếm được đồ vật, Tô Khải cũng không thể lấy được!

Ánh lửa ngút trời, từ Ngọc Như Ý bên trên bộc phát ra, xông thẳng lên trời.

Đậm đà Tinh Thuần Hòa Thuộc Tinh linh khí, hội tụ tại trong hư không, biến ảo ra trên trăm đầu trông rất sống động Hỏa Loan.

Lệ ——

Lệ ——

Lệ ——

Từng tiếng thanh thúy Hạc Minh quanh quẩn ở trên bầu trời, dư âm lượn lờ, bất tuyệt như lũ.

Này trên trăm đầu Hỏa Loan, mở ra hai cánh, che trời như một dạng phẳng phát đầy trời ánh nắng chiều, thông đỏ như lửa, đốt khắp toàn bộ không trung.

Thạch Y nhẹ nhàng điểm một cái, này đầy trời Hỏa Loan, phẳng phát nhận được mệnh lệnh, hướng Tô Khải bay lượn đi.

Trên trăm đầu Hỏa Loan, hạo hạo đặng đặng, khí thế Lãng Thiên, Triệu Dương Hàn Băng hai người nhìn thấy một màn này, nhất thời sắc mặt đại biến.

Bực này kinh khủng thế công, nếu là rơi ở trên người bọn họ, chắc chắn phải chết!

Cho dù là Chu Lâm thấy bực này thế công, cũng không khỏi sắc mặt nghiêm túc, cân nhắc đến chính mình Âm Kim Ngu Ma thân, có thể ngăn cản hay không ở kinh khủng như vậy thế công.

Ngay tại Triệu Dương cùng Hàn Băng trong lòng hai người tràn đầy cuồng cuồng thời điểm, Tô Khải môi khẽ nhếch, phun ra một cái cổ quái âm tiết.

"Thùy!"

Trong hô hấp, đầy trời Thùy Thuộc Tinh linh khí hướng Tô Khải bên người tụ đến, tinh tế dày đặc giọt nước, trải rộng ở toàn bộ trong hư không.

"Ồ!"

Thạch Y thấy này đầy trời lóng lánh giọt nước, không khỏi khẽ ồ lên một tiếng, trong mắt khinh miệt dần dần tản đi.

"Ngược lại là có chút bản lĩnh, khó trách có thể bên trên Tiềm Long Bảng!"

Thạch Y lời còn chưa dứt xuống, Tô Khải ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, đầy trời giọt nước hướng Hỏa Loan phóng tới, mỗi một giọt nước trích (dạng) bên trong, cũng hàm chứa ngàn quân lực.

"So với người nhiều? Ta giọt nước so với người càng nhiều!"

Oanh ——

Một tiếng nổ vang rung trời!

Hỏa Loan đại quân cùng đầy trời giọt nước chứng nhận oanh động vào nhau, trong nháy mắt trong thiên địa linh khí mãnh liệt bạo động, đáng sợ sóng linh khí, hướng bốn phía khuếch tán ra.

Hồng Lam lưỡng sắc quang mang, tại trong hư không điên cuồng dội vào nghiền ép, kinh người đáng sợ ba động, để cho mười mấy vị tán tu da đầu tê dại một hồi, trong mắt lóe lên một vệt sợ hãi.

Nếu là Tô Khải dùng một chiêu này đi đối phó bọn họ, bọn họ sợ rằng

Mười hơi thở sau khi, đáng sợ sóng linh khí tản đi, lộ ra trong suốt không trung.

Quét ——

Mọi người ánh mắt nhìn lại, thấy Tô Khải cùng Thạch Y giữa hai người, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái trâm trượng dài kẻ hở, thật sâu khắc ở đại địa trên.

Tê ——

Ngược lại hút khí lạnh thanh âm, liên tục không ngừng.

"Đây mới là Tiềm Long Bảng Thượng Thiên kiều thực lực!"

Nguy Hồng Phi thấy như vậy một màn, tê cả da đầu, nghĩ đến vừa mới chính mình lại còn chủ động hướng Tô Khải công kích, trong lòng sợ cùng với nhân nhật vui mừng.

"Thủ vị!"

Thạch Y nhẹ nhàng cười một tiếng, tựa hồ không để ý chút nào Hòa Loan hạ xuống một chiêu này bị Tô Khải tiếp, trong tay Ngọc Như Ý, lần nữa hướng hư không một chút.

"Hỏa Phượng "

Thạch Y tiếng nói mới nói một nửa, đột nhiên thật giống như bị kẹp lại cổ họng, một chữ đều không nói được.

Một cỗ vô hình ba động quét qua toàn bộ năm Hoa Động Thiên, giống như thủy triều Phạm Âm, khuếch tán ra, để cho năm Hoa Động Thiên bên trong mỗi một người tu sĩ, cũng có thể nghe rõ ràng.

"Ngũ Hoa Phật Tông tông môn bị tìm tới!"

Thạch Y sắc mặt nhất thời đại biến,

Ánh mắt không ngừng lóe lên.

Ngũ Hoa Phật Tông xuất thế!

Lần này hẳn tới Thanh Châu mục đích, sẽ là thu hồi Thái Hư kính. Mà Thái Hư kính, căn cứ tình báo, ngay tại năm Hoa Phật Tông bên trong tông môn.

Đại sự làm trọng, trước hết để cho Tô Khải một người!

Tật Phong Thạch mặc dù trân quý, nhưng là núi Châu Trọng Bảo Thái Hư kính vừa so sánh với, vậy thì hoàn toàn không thể so sánh.

"Tật Phong Thạch để trước ở ngươi nơi này, ngày sau so sánh với thu hồi!"

Thạch Y trong mũi lạnh rên một tiếng, hướng Ngũ Hoa Phật Tông sơn môn đi tới.

Tô Khải nhìn hướng đông nam, Phật quang đầy trời, giống như thủy triều Phạm Âm, chính là từ bên kia truyền tới.

Tứ Đại Tông Môn tiến vào Ngũ Hoa Động Thiên mục đích chủ yếu có nửa hai cái, một trong số đó là vơ vét năm Hoa Động Thiên bên trong tài nguyên bảo vật, mà là tìm Ngũ Hoa Phật Tông truyền thừa.

Tự Nhiên, năm Hoa Phật Tông truyền thừa, mới thật sự là đại sự.

"Tiểu Sư Thúc, chúng ta làm sao bây giờ?"

Triệu Dương hỏi.

"Dĩ nhiên là đi Ngũ Hoa Phật Tông sơn môn!"

Tô Khải trong mắt, lóe lên một vệt tinh quang.

Ngũ Hoa Phật Tông sâu bên trong.

Đang ở cẩn thận từng li từng tí tìm tòi Sở Thiên dương, nghe được Phạm Âm trong nháy mắt, hơi biến sắc mặt.

"Tứ Đại Tông Môn ngươi rốt cuộc tới sao?"

"Xem ra bọn họ động tác không chậm"

Sở Thiên dương khóe miệng thoáng qua một tia cười lạnh.

Từ chính mình tiến vào Ngũ Hoa động ngày sau, Sở Thiên dương cũng biết Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn tất nhiên sẽ tiến vào, Sở Thiên dương trong

lòng sớm có chuẩn bị.

Vì vậy Ngũ Hoa Phật Tông sơn môn bị mở ra lúc, Sở Thiên dương trong lòng đã sớm ngờ tới một điểm này, trong lòng không chút nào bất ngờ.

"Bất quá cho dù các người đi vào thì lại làm sao?"

"Còn chưa phải là ở sau môn ăng tro bụi!"

Sở Thiên dương trong lòng cười lạnh.

Chính mình kiếp trước tìm tòi qua một lần Ngũ Hoa Phật Tông sơn môn, bây giờ lại nắm giữ tiên cơ, lấy được Ngũ Hoa Phật Tông truyền thừa, không chế toàn bộ Ngũ Hoa Động Thiên thừa thủ có thể đứng.

Chờ đến bàn tay mình cầm Ngũ Hoa Động Thiên, vô luận là gia nhập trở lại Thanh Liên Kiếm Tông, hay lại là tự lập tông môn, đối mặt Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn thời điểm, đều có trả giá sức lực.

"Tô Khải, ngày đó nhục, ta nhất định gấp trăm lần trả lại!"

Trong rừng rậm.

Một con tử mao con vượn ở trong rừng rậm chạy như điên, chỗ đi qua, toàn bộ Yêu Thú tất cả đều nằm sấp trên mặt đất, cúi đầu, đại khí không dám thở gấp một tiếng, trong ánh mắt toát ra nồng nặc kính sợ.

Về phần những thứ kia dám phản kháng Yêu Thú, đã sớm thú vật rơi xuống đất, Huyết Sơn biến máu.

"Ngũ Hoa Phật Tông sơn môn rốt cuộc xuất thế!"

Từ Hào toét miệng cười một tiếng.

"Những thứ này ngu xuẩn tu sĩ, liều mạng tìm sơn môn có ích lợi gì? Cuối cùng còn chưa phải là khiến cho mọi người đều biết!"

"Giống như ta vậy hưởng thụ một chút, há miệng chờ sung chẳng phải tốt thay!"

Vừa nói Từ Hào bước dài đi ra rừng rậm, hướng Ngũ Hoa Phật Tông sơn môn chạy như điên.

Như thế tương tự một màn, ở những địa phương khác cũng liên tiếp phát sinh.

Đông Phương Minh Nguyệt, Phong Đình, Diệp Phong, Tây Môn Tuyết cùng với Ngưu Ma lực Tông, Bách hoa cốc Thiên Kiêu, tựa hồ với nhau giữa cụ ẩn ý một dạng hướng Ngũ Hoa Phật Tông sơn môn bay trốn đi.

Trong lúc nhất thời, trên trăm đạo Độn Quang vạch qua chân trời.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Cái gọi là thủ thuật che mắt, chính là dùng để khám phá

Một khắc đồng hồ sau khi, Tô Khải nhìn cửa lớn màu vàng óng, trên mặt một trận cổ quái.

Đầu tiên xuất thế, lại là Ngũ Hoa Phật Tông đệ tử lịch luyện nơi —— Thập Bát Đồng Nhân đường hầm!

Thập Bát Đồng Nhân đường hầm, đại danh鼎鼎 lịch luyện nơi, toàn bộ Cửu Châu đều là danh tiếng hiển hách, Thanh Liên Kiếm Tông mười tám Mộc Nhân tháp chính là phỏng theo Thập Bát Đồng Nhân đường hầm thành lập.

Thập Bát Đồng Nhân đường hầm nếu là lịch luyện nơi, tất nhiên có nửa khen thưởng, nói không chừng thì có Ngũ Hoa Phật Tông truyền thừa cũng khó nói.

Tô Khải nhìn một chút sau lưng đã kim nén không được Triệu Dương Hàn Băng, phát tay một cái nói.

"Chúng ta đi vào!"

Xuyên qua cửa lớn màu vàng óng, Tô Khải tiến vào Thập Bát Đồng Nhân ngõ hẻm trong, thấy Thập Bát Đồng Nhân đường hầm, đã đến không ít tu sĩ.

Từ Hầu, Đông Phương Minh Nguyệt, Phong Đình, Diệp Phong, Tây Môn Tuyết

Quen thuộc cùng chưa quen thuộc tất cả đều có mặt, chỉ có so với chính mình đi trước một bước Thạch Y, lại không có Thập Bát Đồng Nhân ngõ hẻm trong, để cho Tô Khải cảm thấy hết sức tò mò.

Thạch Y đi nơi nào?

Chẳng lẽ hẳn phát hiện còn lại cửa vào khác.

Trong lòng trong ngực nghi ngờ, Tô Khải hướng Đông Phương Minh Nguyệt đi tới.

"Minh Nguyệt Sư Diệt nữ, người cũng không tới lên tiếng chào hỏi!"

Đông Phương Minh Nguyệt thấy Tô Khải hướng hẳn đi tới, nhất thời sắc mặt cứng đờ, nghiêng đầu đi, trong mũi hừ nhẹ một tiếng.

Hôm đó Thiên Sơn trên ngọn núi, Tiểu Bạch mang theo mình và Tô Khải, mình bị Tô Khải chiếm không tiểu tiện nghỉ, Đông Phương Minh Nguyệt ngay từ đầu còn không có đem sự tình cùng Tô Khải liên hệ với nhau.

Cho đến khai sơn thu học trò đại hội, Tô Khải xuất ra chuôi này khuôn mặt đáng ghét "Chó dữ", Đông Phương Minh Nguyệt kia còn không biết sự tình nguyên nhân hậu quả.

Vừa nghỉ tới ngày đó chính mình dần dần mà bị Tô Khải chiếm tiện nghi lớn, Đông Phương Minh Nguyệt trong lòng liền một trận ảo não.

Bách hoa cốc lần này Ngũ Hoa động Thiên Chi Hành nhân vật thủ lĩnh Tô Bách Mị đi tới Đông Phương Minh Nguyệt bên người, lan khí thờ khê.

"Minh Nguyệt Thế nào? Chẳng lẽ cùng các người tông môn vị kia tiểu bạch kiếm có hiềm khích hay sao?"

Đông Phương Minh Nguyệt trong mũi quát lạnh một tiếng.

"Không muốn trước ta nói cái đó tiểu tặc!"

Nghe được Đông Phương Minh Nguyệt kia là lạ ngữ khí, Tô Bách Mị trong lòng cả kinh. Nàng từ nhỏ đã nhận biết Đông Phương Minh Nguyệt, hai người chính là không có gì giấu nhau khuê mật, Đông Phương Minh Nguyệt xưa nay lãnh tính thanh nhã, khi nào lộ ra giận dữ thần sắc.

Chẳng lẽ, Minh Nguyệt cùng vị này đại danh鼎鼎 tiểu bạch kiếm giữa, có phải có nói bí mật?

Nhất thời, Tô Bách Mị ánh mắt ở Tô Khải trên người đánh giá, đối với (đúng) ta đây trong truyền thuyết tiểu bạch kiếm, tràn đầy hiếu kỳ.

Có thể được Minh Nguyệt thấy hợp mắt, há sẽ là người bình thường!

"Tô Bách Mị gặp qua Tiểu Sư Thúc!"

Tô Bách Mị mang theo 3 phần trên chộc giọng, chút nào không có bởi vì chính mình Bách hoa cốc Đệ tử, mà có bất kỳ xa lạ, một bộ Đông Phương Minh Nguyệt tốt khuê mật bộ dáng.

Tô Khải thấy Tô Bách Mị, nhất thời hai mắt tỏa sáng.

Mắt ngọc mây ngài, mây liễu mắt hạnh, Thu Thủy y nhân, tốt một bộ quốc sắc thiên hương dung mạo. Thanh thuần dung mạo, giữa hai lông mày lại tiết lộ ra 3 phần mị ý, thanh thuần cùng quyến rũ kết hợp thể, để cho Tô Khải không nhịn được thêm ăn nhỏ dãi.

Bách hoa cốc xuất phẩm, tất nhiên thuộc tinh phẩm!

Bách hoa cốc Đệ tử, Tô Khải chỉ nhận thưởng thức Hoa Mộng Vũ cùng Tô Bách Mị hai người, hai người đều là như vậy tuyệt sắc, thật là làm cho người thán phục không thôi.

Khó trách Thanh Châu có nửa nhiều như vậy tu sĩ, lập chí muốn kết hôn Bách hoa cốc Nữ Đệ Tử làm vợ, thậm chí cưới được Bách hoa cốc Nữ Đệ Tử làm vợ, hay lại là đựng một cái đáng giá khoe khoang chiến tích.

"Tại hạ gặp qua Tô đạo hữu, Tô đạo hữu thật đúng là để cho người hai mắt tỏa sáng a!"

Tô Khải ánh mắt không che giấu chút nào mà ở Tô Bách Mị trên người quét nhìn.

Thưởng thức cảnh đẹp, vĩnh viễn là một món sẽ không mệt mỏi sự tình.

Đông Phương Minh Nguyệt thấy Tô Khải không có ở đây nhìn hắn, ngược lại ánh mắt không ngừng rơi tại chính mình khuê mật trên người, trong lòng không khỏi bật lại, càng nổi nóng.

"Bách Mị, cách đây cái tiểu tặc xa một chút!"

"

Tô Khải trên đầu nhất thời mọc lên ba cột khói đen.

Quá không nể mặt mũi, chính mình tốt xấu là Tiểu Sư Thúc!

Đáng đánh cái mông!

"Khục khục!"

"Minh Nguyệt Sư Diệt tiểu nữ, người đang ở đây Thập Bát Đồng Nhân ngõ hẻm trong nhưng có thu hoạch?"

Tô Khải không nhịn được hỏi.

Đông Phương Minh Nguyệt trong mũi lạnh rên một tiếng, không nói một lời.

Tô Bách Mị thấy chính mình tốt khuê mật đối với (đúng) Tô Khải trừng mắt thị nhãn,

Càng chắc chắn Tô Khải cùng Đông Phương Minh Nguyệt giữa, tất nhiên có không thể cho ai biết bí mật.

"Ta cùng Minh Nguyệt trước đi xông cửa, Thập Bát Đồng Nhân đường hầm xông cửa độ khó không thấp, muốn xông qua mười tám đóng, sợ là chỉ có Tiềm Long Bảng bên trên tiền tam thập Thiên Kiêu mới có thể làm được."

"Tuy nhiên"

Nói tới chỗ này, Tô Bách Mị cau mày đến, thật chặt khóa thành một cái chữ xuyên.

Không hổ là mỹ nhân, cho dù là cau mày cũng xinh đẹp như vậy!

"Bất quá, muốn có được khen thưởng, lại còn phải dựa vào vận khí!"

Tô Khải hơi có chút nghi ngờ.

"Dựa vào vận khí, tại sao?"

"Tiểu Sư Thúc, người thấy trong bầu trời quang đoàn sao?"

Tô Khải ngửa đầu nhìn một cái, quả nhiên thấy Thập Bát Đồng Nhân đường hầm bầu trời rậm rạp chằng chịt chớp sáng, thô thô khê đềm, lại chừng chín trăm chín mươi chín một dạng, xán rực triều huy, mật như sao.

"Khen thưởng liền giấu ở những thứ này quang đoàn bên trong, chỉ cần thông qua một cửa khảo hạch, liền có thể có được một cơ hội, lấy đi quang đoàn bên trong bảo vật."

"Nhưng là, cũng không phải là từng cái quang đoàn bên trong, đều có bảo vật."

"Chín trăm chín mươi chín đoàn quang một dạng, trong đó chỉ có chín mươi chín cái chớp sáng bên trong ẩn tàng bảo vật, còn lại đều là không có vật gì!"

Tô Khải nghe Tô Bách Mị lời nói, khê cau mày.

Nếu chỉ có chín trăm chín mươi chín đoàn quang một dạng, Thập Bát Đồng Nhân ngõ hẻm trong có nửa hai trăm tên tu sĩ, trung bình mỗi người xuyên qua năm cửa, không được là có thể đem quang đoàn cần quét hết sạch.

Tô Bách Mị thở dài một hơi.

"Mới đầu ta cũng cùng Tiểu Sư Thúc người nghĩ như thế, nhưng là Ngũ Hoa Phật Tông đám này con lừa già ngốc thật sự là quá giáo hoạt!"

Tô Bách Mị lộ ra một bộ hung tợn đáng sợ.

"Một khi một chùm sáng một cái bị lấy đi, sẽ có tân quang một cái lại xuất hiện bổ sung đi vào, từ đầu tới cuối duy trì chín trăm chín mươi chín đạo quang một dạng, không nhiều không ít."

"Vị vậy, càng về sau, lấy được khen thưởng xác suất càng thấp!"

"Đám kia đáng ghét con lừa già ngốc, cầm một khen thưởng còn chú trọng duyên phận, thật sự là diện mục khả tăng!"

Nghe Tô Bách Mị một phen giải thích, Tô Khải công khai.

Năm Hoa Phật Tông đám kia con lừa già ngốc cũng thật là góp keo kiệt, cũng xông qua cửa khẩu, lại còn phải dùng loại thủ đoạn này tới kẻ đáng ghét.

Dựa vào vận khí!

Vận khí loại chuyện này, ai nói chuẩn đây!

Trong đầu nghĩ giữa, Tô Khải thi triển Thiên Nhân thuật, hướng về phía trong bầu trời chín trăm chín mươi chín đạo quang mỗi cái quét nhìn một cái.

Sau đó, nhất thời liền sững sờ!

Này chín trăm chín mươi chín đạo quang mỗi cái, tại thiên nhân thuật bên dưới, giống như là bị lấy hết đại cô nương, nhìn một cái không xót gì, cho hấn sùng hạnh.

Ngũ Hoa Phật Tông chăm chú chuẩn bị thủ thuật che mắt, ở Tô Khải Thiên Nhân thuật trước mặt, liếc mắt một cái là rõ mồn một, không hề có tác dụng.

Cái gọi là chướng nhãn pháp, chính là dùng để nhìn thấu

Nhìn đến đây, Tô Khải liền không nhịn được muốn cười to đi ra.

"Minh Nguyệt Sư Diệt nữ, vậy các ngươi bây giờ được mấy món bảo vật?"

Tô Khải hỏi.

Tô Khải vấn đề, để cho Đông Phương Minh Nguyệt sắc mặt càng thêm khó coi.

Nàng và Tô Bách Mị mỗi người xông qua năm cửa, tổng cộng mười lần cơ hội, nhưng là dĩ nhiên một lần cũng không có được khen thưởng, buồn bực Đông Phương Minh Nguyệt suýt chút nữa thì phát điên.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Cái trò chơi này, không thích hợp không phải là tù tói chơi

Tô Bách Mị sắc mặt cô đơn, ngược ngừng cười một tiếng

"Ta cùng Minh Nguyệt tương đối xui xẻo, một món bảo vật cũng không có được!"

Tô Khải nam nam nói, nói ra một câu để cho Tô Bách Mị khiếp sợ lời.

"Ta ngược lại thật ra có biện pháp, có thể để cho các ngươi lấy được khen thưởng!"

"Thật "

Tô Bách Mị trong mắt, thoáng qua vẻ kinh ngạc, bất quá càng nhiều nhưng là hoài nghi.

Đông Phương Minh Nguyệt thấy chính mình khuê mật bị Tô Khải hù dọa sững sờ một chút, liền vội vàng kéo kéo Tô Bách Mị tay áo.

"Bách Mị, đừng nghe hấn bịa chuyện!"

Tô Khải sờ mũi một cái, trong lòng thầm nghĩ, các người rất nhanh sẽ biết muốn cầu cạnh ta.

Nhưng vào lúc này, Thập Bát Đồng Nhân gõ hèm trong truyền tới một trận huyền não mắng to âm thanh.

Tô Khải ngẩng đầu nhìn lại, thấy Triệu Dương khí sắc mặt đỏ lên, ngay cả nhanh tới băng lãnh Hàn Băng, cũng trong mắt chứa đựng lửa giận, tựa như một tòa sắp phun ra núi lửa.

"Thế nào hai người các người không cam lòng "

Kim Xà Từ trong mắt lóe lên một vệt ánh sáng lạnh lẽo, tầm kia phi thường có đặc sắc than đá trên mặt, treo lên một vệt giễu cợt độ cong.

"Nếu không phải Tô Khải xuất thủ cứu giúp, hai người các người đã sớm thành ta vong hồn dưới kiếm!"

"Dù cho sợ các người hai cái lại tới khiêu chiến ta một vạn lần, ta như thường có thể một kiếm chém chết!"

Triệu Dương sắc mặt tức giận vừa nói.

"Người cũng liền dám ở trước mặt chúng ta qua loa vài câu, ở Tiểu Sư Thúc trước mặt, ngay cả thí cũng không dám phóng một cái!"

Nghe được Triệu Dương nhắc lên Tô Khải, Kim Xà từ sắc mặt cứng đờ, trong ánh mắt tràn đầy như độc xà âm lãnh.

Kim Xà từ thấy Tô Khải hướng hấn đi tới, hai chân không khỏi run rẩy một chút, buồn bực khó chịu mà nói một câu.

"Lần sau gặp hai người các người, nhất định chém chết!"

Vừa nói, Kim Xà Từ dưới chân kim quang chớp động, hóa thành một đạo kim sắc Lôi Điện hướng trong bầu trời chớp sáng kích bắn đi.

"Quá kiêu ngạo!"

"Ỗ vào thân pháp xuất chúng, chẳng lẽ hấn thật sự cho rằng không có người có thể trừng trị hấn "

Triệu Dương thấy Kim Xà từ kia thái độ phách lối, sắc mặt đỏ lên, tâm lý tương tự ăn con ruồi như thể bực bội, quyết định chú ý trở lại trong tông môn, nhất định phải khổ luyện thân pháp.

"Tiểu Sư Thúc, người nói Kim Xà từ hấn sẽ thành công sao "

Hàn Băng giọng thoáng hòa hoãn hỏi.

Tô Khải ngẩng đầu nhìn lên, thấy Kim Xà từ chọn kim sắc chớp sáng, cười ha ha.

"Làm sao có thể "

Triệu Dương nghi ngờ hỏi.

"Tại sao Kim Xà Từ sẽ không thành công "

"Lấy được khen thưởng xác suất cũng liền ở chừng một thành, Kim Xà Từ hấn xông qua 11 quan, tổng cộng có mười một cơ hội, mới có thể lấy được một phần khen thưởng!"

Tô Khải cắt được (phải) một tiếng.

"Bởi vì hấn mặt đen!"

"Cái trò chơi này, không thích hợp không phải là từ tới chơi!"

Quả nhiên Tô Khải vừa dứt lời, Kim Xà Từ liền mở ra một cái hấn tuyển chọn tỉ mỉ quang đoàn.

Kim Xà Từ thân là Tán Tu, lại có thể danh liệt Tiềm Long Bảng thứ hai trăm bảy mươi tám vị. Mặc dù danh liệt Tiềm Long Bảng sau cùng, nhưng là cũng có thể thấy được Kim Xà từ khí vận tràn đầy.

Đối với mình khí vận, Kim Xà Từ tràn đầy lòng tin, vì vậy hấn tuyển chọn tỉ mỉ sau khi, đối với trong tay chớp sáng tràn đầy lòng tin.

"Nhất định sẽ thành công!"

Phốc đất một tiếng!

Quang đoàn bị mở ra.

Kim Xà tử trên mặt một trận cứng ngắc.

Không có gì cả!

"Ngay cả Kim Xà Tử đều thất bại!"

"Những thứ này đáng chết quang đoàn, sẽ không phải là gạt người đi!"

"Gạt người đến không đến nổi, trước không chính là có người lấy được một chai Hoàng Long Đan sao "

"Ngay cả Kim Xà Tử đều thất bại, xem ra chỉ có thể thử vận khí một chút!"

...

Trên mặt đất truyền tới từng trận tiếc cho ào ão thở dài, kia từng đạo thất vọng ánh mắt, nhìn Kim Xà tử trong lòng xấu hổ, đỏ mặt lên.

"Ta cũng không tin!"

"Mười một cơ hội, sẽ còn không chiếm được một lần khen thưởng "

Kim Xà tử giận dữ nói.

Tiếp lấy Kim Xà tử lần nữa tuyển chọn tỉ mỉ một phen sau khi, chọn trúng một cái hấn cho là có khả năng nhất xuất hiện khen thưởng quang đoàn.

Hút từng hơi ngắn nhẹ một tiếng!

Lại vừa là không hề có thứ gì.

Nghe tới mặt đất dâng lên tới rồi rít nghị luận, Kim Xà tử than đá mặt sắc mặt càng thêm đỏ, giống như một khối bị nung đỏ than đá biểu cảm.

Lúc này Kim Xà Tử học thông minh, không có ở đây tuyển chọn tỉ mỉ, nhắm mắt lại tiện tay trao một cái, quyền sáng rơi vào trong lòng bàn tay.

"Phật gia chú trọng duyên phận, ta đây tiện tay trao một cái, mới phù hợp Phật Môn chân ý, tất nhiên sẽ lấy được khen thưởng!"

Rắc rắc một tiếng!

Quang đoàn bề tan tành, nhưng là Kim Xà tử sắc mặt, lại càng cứng ngắc.

Lại thất bại!

Làm sao có thể

Kim Xà tử tâm lý một trận xóc xếch, liền giống bị hơn mười ngàn đầu * giẫm đạp lên qua.

"Không thể nào!"

"Tuyệt đối không thể nào!"

"Ta Kim Xà tử Hồng Phúc Tề Thiên, khí vận hưng thịnh, làm sao có thể không chiếm được khen thưởng!"

Kim Xà tử mặt đầy phát điên, lần nữa hướng chớp sáng xuất thủ.

Thất bại!

Thất bại!

Thất bại!

...

Kim Xà tử cũng không biết thất bại bao nhiêu lần, chỉ biết là trên mặt đất rất nhiều tu sĩ, ngay từ đầu tiếc cho thở dài đã không thấy, cướp lấy là mặt đầy không hiểu, cùng với hưng thịnh tai gây họa giữu cột.

Liên tục thất bại mười lần, mặt mũi này thật đen!

Một lần cuối cùng!

Kim Xà tử vẻ mặt hốt hoảng.

Dựa theo xác suất, trọng yếu để cho mình bên trong một lần thưởng đi!

Kim Xà tử trong lòng an ủi mình, trong tay lực đạo, không khỏi gia tăng một phần.

Rắc rắc một tiếng!

Chớp sáng bề tan tành, lộ ra đồ bên trong.

Không có vật gì.

Lại vừa là không có vật gì, liền cùng trước mặt mười lần tình cảnh, giống nhau như đúc.

Triệu Dương thấy Kim Xà tử liên tục thất bại mười một lần, trong lòng thống khoái, giống như ăn nhâm sâm quả.

"Tiểu Sư Thúc, Kim Xà tử vận khí liền thật như vậy vác, liên tục mười một lần thất bại "

Tô Khải nghiêm trang nói.

"Ta đã sớm nói, Kim Xà Tử mặt quá đen, cái trò chơi này, không thích hợp không phải là tù tui chơi!"

"Chỉ có giống như ta vậy Âu Hoàng huyết thống, mới có thể Bách Phát Bách Trung!"

"Tiểu Sư Thúc, chúng ta cũng đi nhận khen thưởng!"

Vừa nói Triệu Dương cùng Hàn Băng hai người phi độn đến trong bầu trời, ở chín trăm chín mươi chín đạo quang một dạng bên trong qua lại.

Triệu Dương cùng Hàn Băng hai người thực lực ở trong mọi người đội sổ, Thập Bát Đồng Nhân đường hầm cũng chỉ xông qua ba cửa ải, vì vậy lựa chọn quang đoàn lúc, cũng là cực kỳ thận trọng, không dám tùy tiện hạ thủ.

Ngay tại Triệu Dương quần quít thời điểm, Tô Khải thanh âm, đột nhiên truyền vào trong tai.

Nhất thời, Triệu Dương trên mặt lộ ra một trận kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn liếc mắt Hàn Băng, quả nhiên thần sắc hân cùng mình giống nhau như đúc.

Tiểu Sư Thúc, lại chỉ điểm bọn họ tuyển chọn cái nào quang đoàn.

Triệu Dương trong mắt lóe lên vẻ nghi ngờ, bất quá rất nhanh thì tán đi, cướp lấy là tín nhiệm.

Đối với Tiểu Sư Thúc tín nhiệm!

Tiểu Sư Thúc tuyệt đối sẽ không hãm hại lừa bọn họ.

Tưởng niệm trong lúc đó, Triệu Dương lựa chọn Tô Khải chỉ điểm cái quang đoàn kia.

Rắc rắc một tiếng!

Chớp sáng bề tan tành, Triệu Dương thấy chớp sáng bên trong bảo vật.

Một chai đan dược!

Lại thật có khen thưởng!

Triệu Dương trong lòng mừng rỡ vừa kinh ngạc!

Mở ra bình ngọc, một cổ đậm đà Hóa Thuộc Tinh khí tức đập vào mặt, mười viên màu đỏ thẫm đan dược nằm ở trong bình ngọc, đan dược vàng sáng phảng phất nhảy lên ngọn lửa, xán rực rỡ triều huy.

Viêm Long Xích Dương Đan!

Lại là Viêm Long xích dương đan, Triệu Dương trong lòng mừng rỡ như điên.

Viêm Long xích dương đan, có thể tinh tiến luyện khí tu sĩ tu vi, đối với Hóa Thuộc Tinh tu sĩ, hiệu quả đặc biệt vượt trội, hơn nữa còn sẽ không sinh ra Đan Độc, có thể nói là trước mắt thích hợp nhất Triệu Dương đan dược.

Chỉ tiếc Viêm Long xích dương đan ngay từ lúc vạn năm trước cũng đã thất truyền, Triệu Dương tìm rất lâu, cũng không có tìm được một viên Viêm Long xích dương đan.

Bây giờ thoảng cái lấy được mười viên, làm sao không để cho hân mừng rỡ như điên.

Ngẩng đầu nhìn về phía Hàn Băng, thấy Hàn Băng tắm kia ngàn năm băng sơn trên mặt, lại cũng lộ ra vui vẻ.

Tuyệt Giản Băng Phách Đan!

Hàn Băng lấy được chính là tuyệt Giản Băng Phách Đan, hiệu quả cùng Xích Dương Hỏa Long Đan giống nhau, đối với Băng Thuộc Tính tu sĩ hiệu quả có bổ trợ.

Triệu Dương cùng Hàn Băng hai người hai mắt nhìn nhau một cái, trong lòng vén lên kinh đảo hải lãng, thật lâu không cách nào bình tĩnh.

"Tiểu Sư Thúc không chỉ có trợ giúp bọn họ lấy được khen thưởng, hơn nữa còn là thích hợp bọn hắn nhất khen thưởng!"

"Chẳng lẽ, thật là bởi vì Tiểu Sư Thúc mặt trắng sao "

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Mờ ám! Tuyệt đối có mờ ám!

"Thành công!"

"Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử lại thành công!"

Bất quá trước cuối cùng là có tu sĩ thành công qua, vì vậy Triệu Dương Hàn Băng hai người lấy được khen thưởng, đưa tới một ít oanh động, bất quá còn đang lúc mọi người có thể lý giải phạm vi bên trong.

"Lần đầu tiên, vận khí tốt mà thôi!"

"Lần sau sẽ không có vận khí tốt như vậy!"

Một tên Tán Tu chưa xót mà nói.

Thuộc về trong hưng phấn Triệu Dương Hàn Băng hai người, bên tai có truyền tới Tô Khải thanh âm.

Lần này, Triệu Dương Hàn Băng hai người chút nào không có chút gì do dự, lập tức xông về Tô Khải chỉ cái quang đoàn kia, sợ bị người khác cướp đi.

Răng rắc răng rắc!

Hai cái chớp sáng gần như cùng lúc đó bễ tan tành, lộ ra hai món Nhân Cấp Bí Bảo, nóng bỏng hơi nóng cùng lạnh lùng khí lạnh, ở giữa không trung kích động.

Hai món người Cẩm Bí Bảo, hơn nữa còn đều là phù hợp Triệu Dương Hàn Băng hai người thuộc tính, để cho Triệu Dương Hàn Băng hai người hưng phấn tới cực điểm, đối với (đúng) Tô Khải bội phục sát đất.

Sợ rằng lúc này Tô Khải để cho hai người bọn họ đi ăn cứt, bọn họ cũng sẽ không một chút nhú mảy, chỉ sẽ cho rằng Tiểu Sư Thúc có thâm ý khác.

"Có thành công!"

"Liên tiếp thành công hai lần, hơn nữa hai người cũng vận khí tốt như vậy!"

"Không công bình! Bọn họ Tứ Đại Tông Môn đệ tử, bình thường liền chiếm cứ tiện nghi, dựa vào cái gì tiến vào Ngũ Hoa động ngày, còn có vận khí tốt như vậy!"

Triệu Dương Hàn Băng hai người lần nữa lấy được khen thưởng, để cho phía dưới chư vị tu sĩ rối loạn tung bưng, ngay cả Thiên Dao Ổ, Ngưu Ma lực Tông cùng Bách hoa cốc đệ tử, cũng không khỏi lộ ra hiếu kỳ thần sắc.

Triệu Dương Hàn Băng hai người là thế nào làm được

Thật chẳng lẽ là vận khí tốt

Tô Bách Mị ánh mắt từ Triệu Dương Hàn Băng trên người hai người dời đi, nhìn về phía Tô Khải.

Nàng tu luyện công pháp rất là kỳ lạ, cảm giác đặc biệt bén nhạy, ở Triệu Dương Hàn Băng hai người chọn chớp sáng trước, nàng cảm giác được Tô Khải truyền âm cho Triệu Dương Hàn Băng.

Nếu là một lần, có lẽ chẳng qua là trùng hợp.

Nhưng là, liên tiếp hai lần, chẳng lẽ còn là trùng hợp sao

"Minh Nguyệt, ngươi đối với người nhà Tiểu Sư Thúc biết sao "

"Ngươi không cảm thấy Tô Khải hẳn rất đặc biệt sao "

Đồng Phương Minh Nguyệt thấy chính mình khuê mật đối với (đúng) Tô Khải tràn đầy hiếu kỳ, nhất thời lộ ra một bộ hận sắt không thành được thép bộ dáng.

"Một cái Tiểu Dâm Tặc, có cái gì kỳ lạ địa phương "

Không có từ Đồng Phương Minh Nguyệt trên người lấy được hữu dụng tin tức, nhưng là Tô Bách Mị cũng không có liên từ bỏ như vậy, một đôi mắt đẹp có chút hăng hái nhẹ nhìn chăm chăm Tô Khải.

Ngay tại Tô Bách Mị nhìn chăm chăm Tô Khải thời điểm, Triệu Dương Hàn Băng hai người lựa chọn sử dụng cái thứ 3 chớp sáng.

Sau đó... Lại được đến khen thưởng!

Trong nháy mắt, toàn bộ Thập Bát Đồng Nhân đường hầm trên quảng trường nổ mạnh.

Tam liên bên trong!

Cái này quá thật không thể tin!

Một lần thành công tỷ lệ thành công chỉ có một thành, liên tục ba lần đều được khen thưởng, xác suất này chỉ có 0,1%.

Bực này đầu tưởng lại để cho Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử đụng phải, hơn nữa một tới vẫn là hai người.

0,1% nhân với 0,1%, chính là 0,0001% xác suất.

Mờ ám!

Nơi này tuyệt đối có mờ ám!

Trên mặt đất bên trên rất nhiều tu sĩ, giống như người được mùi âm mưu, quét nhìn bốn phía, hận không được đem hắc thủ sau màn cho bắt tới.

Thấy Triệu Dương Hàn Băng hai người rồi rít tam liên bên trong, Tô Bách Mị không có nổi nóng, cũng không có hăm dọa, trên mặt ngược lại lộ ra tươi đẹp nụ cười rực rỡ.

Quả là như thế!

Tô Bách Mị bước liên tục nhẹ nhàng, hướng Tô Khải thành thực đi tới.

"Bách Mị, ngươi đi đâu vậy "

Đồng Phương Minh Nguyệt thấy Tô Bách Mị hướng Tô Khải đi tới, nhất thời gấp.

"Dĩ nhiên là đi câu dẫn nhà ngươi Tiểu Sư Thúc!"

Nghe được Tô Bách Mị cư nhiên như thế gọn gàng làm không biết xấu hổ nói phải đi câu kết Tô Khải, Đồng Phương Minh Nguyệt sắc mặt biến thành hơi ngại ngùng đỏ.

"Bách Mị, không cho phép ngươi đi!"

Tô Bách Mị nghi ngờ nhìn Đồng Phương Minh Nguyệt.

"Minh Nguyệt, ngươi thành thật khai báo, Tô Khải có phải là ngươi hay không Tiểu Tình Lang "

Đồng Phương Minh Nguyệt phun một cái.

"Làm sao có thể "

"Nếu không phải là người Tiểu Tinh Lang, ta đây câu dẫn thời điểm cũng chưa có gánh nặng trong lòng!"

Tô Bách Mị le le béo mập đầu lười, không để ý Đông Phương Minh Nguyệt ngăn trở, đi tới Tô Khải trước mặt.

Một làn gió thơm đánh tới, Tô Khải mũi từng động một cái, hít thở sâu một hơi, thấm thơm tho vào Tỳ.

Thật tốt người!

"Tiểu Sư Thúc, Bách Mị có một chuyện muốn nhờ!"

Tô Bách Mị trên mặt nụ cười sáng rỡ, giống như nở rộ mẫu đơn, kiều diễm ướt át, để cho người không nhận được nghĩ muốn hôn một cái. Một đôi mắt đẹp Trung Thu ba lưu chuyển, để cho xương người đầu cũng mềm yếu 3 phần.

"Khục khục —— Tô đạo hữu người có chuyện gì muốn nhờ "

"Bách Mị cũng muốn Thập Bát Đồng Nhân đường hàm khen thưởng!"

Tô Bách Mị một sân nở nụ cười, giữa hai lông mày bộc lộ ra ngoài quyền rũ về mặt, cho dù là Phật Môn Cao Tăng, cũng sẽ trực tiếp liền quỳ rạp xuống nằng dưới gối quần.

Thật may Tô Khải ngắm tấn thiên hạ sắc đẹp, "vạn hoa tùng trung quá" (chú thích: vô cùng đào hoa, vô số người tình), mảnh nhỏ lá không lưu thân, mới có thể giữ một tia thanh minh.

"Lấy được khen thưởng phải hơn dựa vào vận khí, cái này... Ta cũng giúp không!"

Tô Bách Mị bạch tồ khai liếc mắt.

"Triệu Dương Hàn Băng bọn họ mỗi lần chọn chớp sáng trước, Tiểu Sư Thúc người cũng sẽ cho bọn hắn truyền âm. Người có thể ngăn vạn lần không nên khi dễ Bách Mị là người nhà quê, cái gì cũng không biết!"

Chính mình truyền âm lại bị Tô Bách Mị đoán được, để cho Tô Khải hơi có chút nhức đầu.

"Tiểu Sư Thúc, đây là người ta Động Phủ trận pháp phương pháp phá giải, người có thể ngăn vạn lần không nên cô phụ người ta nha!"

Vừa nói, Tô Bách Mị đem một cái ngọc giản nhét vào Tô Khải trong y phục, Thiên Thiên ngọc thủ còn như có như không ở Tô Khải trên ngực an ủi sờ sờ một chút.

Yêu tinh!

Được không!

Ta muốn thu phục người cái yêu tinh này!

Tô Khải không nhận được nuốt nước miếng một cái, này Bách hoa cốc nữ nhân, chẳng lẽ người người đều là yêu tinh chuyển thế không được

Quét ——

Trên trăm đạo ánh mắt đồng loạt rơi vào Tô Khải trên người.

Ánh mắt như đao!

Hàn quang lăm lệt!

Nếu là ánh mắt có thể giết người lời nói, Tô Khải chỉ sợ sớm đã bị thiên đao vạn quả!

Tô Bách Mị thân là Bách hoa cốc tuổi trẻ đệ nhất nhân vật thủ lĩnh, mỹ danh bên ngoài, thậm chí ngay cả còn lại tám Châu tu sĩ, cũng nghe nói qua Tô Bách Mị mỹ danh, ủng hộ nhiều, đều có thể tạo thành một cái tông môn.

Mà lúc này, bọn họ lại thấy... Lại thấy...

Tô Bách Mị đem Động Phủ trận pháp phương pháp phá giải đưa cho Tô Khải!

Đây chính là khổ trình thao chia khóa a!

Mọi người trong lòng một trận bi thiết, cặp mắt Tinh Hồng, nếu không phải cố kỵ muốn ở nữ thần trước mặt giữ hình tượng, chỉ sợ sớm đã không nhận

được phải đi khiêu chiến Tô Khải.

Mọi người hung tợn ánh mắt, để cho Tô Khải một trận ủy khuất.

Nếu là mình phải cảm tạ trộm cắp sự tinh, chính là Động Phủ trận pháp có thể ngăn trở ta sao

Chính mình Thiên Nhân mở một cái, trận pháp gì, đều là hư vọng!

"Tiểu Sư Thúc, ngươi thật tuyệt tình như vậy sao "

Tô Bách Mị một đôi mắt đẹp bên trong, dâng lên hơi nước, mông lung mê mang, một bộ trong khuê phòng oán phụ bộ dáng, Tô Khải trở nên đau đầu, ở Tô Bách Mị bên tai nhẹ nói đạo.

Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử đem chọn chớp sáng cơ hội toàn bộ dùng xong, cũng cảm không xong toàn bộ khen thưởng, không ngại lấy ra coi như ân huệ đưa cho Tô Bách Mị.

Ngược lại nhân tình này lại không phải là mình trả nợ, chính là ba vạn năm trước Ngũ Hoa Phật Tông con lừa già ngốc tới trả tiền.

Nghe Tô Khải truyền âm, Tô Bách Mị ánh mắt sáng lên, mũi chân đạp nhẹ, sẽ đến trong bầu trời, chọn Tô Khải lời muốn nói chớp sáng.

Rắc rắc một tiếng!

Chớp sáng bên trong lộ ra một viên phật châu.

Thì ra là như vậy!

Trong quảng trường tu sĩ, đều không phải là ngu xuẩn, nguyên lai Tô Khải chính là cái đó hắc thủ sau màn.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Liều 1 phen Xe ô tô biến hóa mô-tơ

Trong lúc nhất thời, mọi người ánh mắt lóe lên, suy nghĩ làm sao có thể đủ mời được Tô Khải xuất thủ.

Bất quá còn không có đợi đến mọi người nghĩ ra biện pháp trước, Tô Khải chủ động nói.

"Trả tiền một cơ hội, là có thể từ ta trong miệng chỉ điểm ba lần, dĩ nhiên ta cũng không thể bảo đảm 100% có thể có được khen thưởng!"

Tô Khải lời nói, để cho mọi người sắc mặt biến đổi, suy nghĩ Tô Khải nói lên đề án.

Thấy mọi người lần này không có xuất thủ ý tưởng, Tô Khải lẩm bầm nói nhỏ.

"Tổng cộng chín mươi chín cái khen thưởng, khen thưởng có hạn, tới chậm khen thưởng coi như bị người đi xong!"

Nhất thời, Thập Bát Đồng Nhân ngũ hèm trong tu sĩ, bộc phát ra rối loạn tung bừng, nhìn về phía chung quanh đồng bạn trong ánh mắt, tràn đầy cảnh giác cùng hoài nghi.

Đoàng đoàng đoàng ——

Nặng nề tiếng bước chân truyền tới, một đám Ngưu Ma lực Tông tu sĩ đi tới Tô Khải trước mặt.

"Ngưu Ma lực Tông mời Tô đạo hữu chỉ điểm!"

Một tên cao lớn thô kệch hán tử nói với Tô Khải.

"Chỉ điểm ba lần, cần phải bỏ ra một lần tuyển lựa cơ hội, các ngươi có đồng ý hay không "

"Đĩ nhiên là đồng ý, xin Tô đạo hữu người chỉ điểm ba chúng ta mười lần!"

Vừa nói ngũ đại tam thô Hàn lực, đem mười miếng bằng sắt lệnh bài giao cho Tô Khải, những thứ này bằng sắt lệnh bài bất ngờ chính là xông qua Thập Bát Đồng Nhân đường hầm bằng chứng.

Một hơi thở bỏ ra bốn mươi lần cơ hội, tốt đại thủ bút!

Tô Khải hơi kinh hãi, đối với (đúng) Hàn Lực Phách lực cảm đến kinh ngạc.

"Nếu Nguru Ma lập tông đạo hữu chiếu cố ta làm ăn, kia Tô mỗ cũng sẽ không từ chối!"

Vừa nói, Tô Khải đem mười cái giấu khen thưởng quang cầu vị trí nói cho Hàn lực.

Hàn lực biết được vị trí sau khi, lập tức phái Nguru Ma lập tông đệ tử lấy đi mười quang cầu.

Thứ nhất quang cầu một chai đan dược.

Ánh mắt mọi người nóng bỏng.

Quả nhiên, Tô Khải thật có khiếu môn, có thể nhìn rõ những thứ này quang cầu hư thật.

Cái thứ 2 quang cầu một kiện Nhân Cấp Bí Bảo.

Cái thứ 3 quang cầu một tấm bùa chú.

Tê ——

Ngược lại hút khí lạnh thanh âm, ở trên quảng trường vang lên.

Lại vừa là một cái tam liên bên trong!

Đồng đảo tu sĩ nhìn về phía Tô Khải trong ánh mắt, tràn đầy nồng nặc đồ kị.

Dựa vào cái gì như vậy bản lĩnh bị Tô Khải nắm giữ, mà không phải bị bàn tay mình cầm!

Cái thứ 4 quang cầu một mảnh trống không, không có có đồ.

"Cũng còn khá!"

Không biết bao nhiêu tu sĩ trong lòng thở phào một cái, thật may Tô Khải không phải là 100% có thể có được khen thưởng, nếu không để cho trong lòng bọn họ làm sao có thể đủ bằng.

Thứ năm quang cầu một khối Linh Quáng.

Chỉ mười mấy hơi thở, mười quang cầu toàn bộ bị bóp vỡ, lộ ra bên trong bảo vật.

Tổng cộng sáu cái bảo vật!

Lục Thành tỷ lệ thành công!

Liều một phen Xe ô tô biến thành mô-tơ!

Nguru Ma lực Tông này đánh một trận, nào chỉ là biến thành mô-tơ, rõ ràng chính là đánh ra Ferrari!

Trong lúc nhất thời mọi người ánh mắt nóng bỏng, nhìn về phía Tô Khải ánh mắt, giống như nhìn mỹ nữ tuyệt thế.

"Ha ha ha ha —— đa tạ Tô đạo hữu chỉ điểm!"

Hàn Lực ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, mình làm ra lựa chọn, quả nhiên chính xác vô cùng.

Tô Khải quả thật không có làm cho mình thất vọng!

Nếu để cho Nguru Ma lực Tông đệ tử mình lựa chọn, bốn mươi lần cơ hội, có thể có chiếm được ba cái khen thưởng cũng đã cảm ơn trời đất.

Nhưng là để cho Tô Khải chỉ điểm, mặc dù tổn thất mười lần cơ hội, nhưng là lại có thể 18 cái khen thưởng.

18 cùng 3 giữa, lựa chọn thế nào, kẻ ngu đều biết.

Trước 10 cái quang cầu bề tan tành sau khi, Tô Khải còn nói ra mười quang cầu vị trí.

Lúc này, đã hoàn toàn bị Tô Khải chinh phục Nguru Ma lập tông đệ tử, người người hăng hái mười phần, dựng lên một đạo Độn Quang, tới hướng thiên không bên trong chớp sáng.

Quảng trường trong góc một đạo cô đơn bóng người —— Kim Xà Tử, nhìn Nguru Ma lực Tông tu sĩ mùa thu hoạch lớn, tâm lý chưa xót.

Chính mình mười một lần sẽ toàn bộ đều thất bại, dựa vào cái gì những thứ này Man Nguru Tử có thể bắt được nhiều như vậy khen thưởng.

Càng nghĩ, Kim Xà Tử trong lòng thì càng không thăng bằng!

Hết thấy các thứ này đều là Tô Khải tạo thành.

Khác (đừng) nói mình bây giờ đã không có bằng sắt nhãn hiệu, coi như còn nữa, sợ rằng Tô Khải cũng sẽ không nguyện ý chi điểm mình.

Nhóm thứ hai quang đoàn kết quả đi ra.

Lại vừa là sáu cái khen thưởng!

Tô Khải hướng về phía Nguru Ma lực Tông tu sĩ nói ra cuối cùng 10 cái quang đoàn vị trí,

Nguru Ma lập tông tu sĩ mặt đầy hưng phấn phi độn lên.

Nhưng là, mặt đầy hưng phấn Nguru Ma lực Tông đệ tử, hoàn toàn đắm chìm trong vui mừng, hoàn toàn không có nhận ra được Kim Xà Tử trên mặt dữ tợn.

"Đánh cược một lần!"

"Coi như cược thất bại, cùng lắm không phải là chạy thoát thân, phản chính tự mình nắm giữ Kim Xà du, Ngũ Hoa Động Thiên bên trong chẳng lẽ còn có người có thể uy hiếp tánh mạng mình "

Kim Xà Tử trong lòng điên cuồng găm thét, dưới chân kim quang chọi lóe, nhất thời hóa thành một đạo tia chớp màu vàng.

Đi sau mà tới trước!

Kim Xà Tử mặc dù khởi bước ở Nguru Ma lực Tông đệ tử sau, nhưng là không ngăn được Kim Xà du cửa này thân pháp huyền diệu vô cùng, lại nửa đường vượt qua, ở Nguru Ma lực Tông đệ tử thuận lợi trước.

Mười chớp sáng, toàn bộ bị Kim Xà Tử cướp đi.

Đỏ con mắt!

Cặp mắt Tinh Hồng!

Nguru Ma lực Tông đệ tử, nhất thời Trùng mắt tẫn rách, nhìn về phía Kim Xà Tử trong ánh mắt tràn đầy tức giận cùng căm ghét.

Lại có thể có người dám cướp bọn họ Nguru Ma lực Tông Bảo vật!

Không chỉ là Nguru Ma lực Tông đệ tử kinh ngạc đến ngây người, liền cả mặt đất bên trên đông đảo tu sĩ, tất cả đều là mặt đầy mòng mòng ép bộ dáng.

Lại thực sự có người, dám đoạt đồ ăn trước miệng hổ!

Kim Xà là gan con con, nhất định chính là bạo tạc!

"Hèn hạ, lại dám cướp chúng ta Nguru Ma lực Tông đồ vật!"

Nguru Ma lực Tông một người tu sĩ hét lớn một tiếng.

Kim Xà Tử mặt coi thường, Âm lãnh nói một cách lạnh lùng.

"Bảo vật, người có đức đều chết!"

"Các người đám này trâu man từ không gánh nổi bảo vật, có thể oán được (phải) ai "

Sáu cái không thấp hơn Nhân Cấp Bí Bảo bảo vật, kia sợ đắc tội Nguru Ma lực Tông cũng đáng giá!

Kim Xà tử thoại, nhất định chính là đổ dầu vào lửa, đem Nguru Ma lực Tông đệ tử trong lòng tức giận, tất cả đều bộc phát ra.

"Kim Xà Tử, người tìm chết!"

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Ngư Ma lực Tông đệ tử, rớt rít hướng Kim Xà Tử xuất thủ, kinh khủng Quyền Phong, ở trong bầu trời la, tạo thành một cái kinh khủng gió bão.

Ngư Ma lực Tông đệ tử ra quyền tốc độ nhanh như thiểm điện, nhưng là Kim Xà Tử thân pháp, càng nhanh.

Mười người vây công Kim Xà Tử một người, nhưng dĩ nhiên ngay cả Kim Xà Tử Y Góc áo đụng không được.

Thấy Kim Xà Tử ở mười tên Ngư Ma lực Tông đệ tử vây công bên dưới, thành thạo, đông đảo tu sĩ không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Không hổ là Tiềm Long Bảng Thượng Thiên kiều, chiến lực thật không phải là thổi, mười tên Ngư Ma lực Tông đệ tử liên thủ, lại còn không phải là Kim Xà Tử đối thủ.

Hàn Lực thấy như vậy một màn, sắc mặt âm trầm khó coi, hai quả đấm nắm chặt, trong quả đấm phát ra kết kết kết kết tiếng vang, gân xanh tuôn ra.

Chính là một tên Tán Tu, lại dám đối với (đúng) khi dễ phụ bọn họ Ngư Ma lực Tông

Bình thường bọn họ Ngư Ma lực Tông không khi dễ Tán Tu, đấm này Tán Tu liền muốn cảm ơn trời đất.

Hôm nay, bọn họ lại ngược lại bị Kim Xà Tử khi dễ, để cho Hàn lực cảm đến bức bối nổi nóng.

Nhưng là càng để cho Hàn lực nổi nóng là, bọn họ Ngư Ma lực Tông Đường Đường Thanh Châu Tử Đại Tông Môn một trong, lại cầm một cái Kim Xà Tử không có biện pháp chút nào.

Ngư Ma lực Tông điều nghiên Luyện Thể Chi Thuật, một thân tu vi toàn bộ đều tập trung ở trên thân thể.

Nếu là chính diện sập lá cà, Hàn Lực tự nhận là không dò xét bất kỳ cùng tầng thứ tu sĩ.

Nhưng là nghĩ (muốn) Kim Xà Tử như vậy rong ruổi trơn nhẵn tay con lươn, nhưng là để cho Hàn lực cảm đến một trận bất đắc dĩ.

Hắn ghét nhất như vậy đối thủ, cũng vậy dạng này đối thủ không có biện pháp chút nào.

Tô Khải nhìn trên bầu trời đấu pháp, trong mắt lóe lên vẻ hàn quang.

"Dám đến quấy nhiễu ta làm ăn, Kim Xà Tử người là ăn gan hùm mật báo!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Phạt Bảo Lực sắc Kỳ

Tô Khải lạnh rên một tiếng, trong mắt bất mãn.

Hắn sinh ý, há là dễ dàng như vậy quấy nhiễu

"Kim Xà Tử, người chẳng lẽ thật sự cho rằng dài Kim Xà Du, liền không người có thể trị người!"

Tô Khải tiếng nói rơi xuống, dưới chân thoáng qua một vệt Tử Quang, Tử Quang lưu loát, Tô Khải bóng người, nhất thời biến mất ở Hàn Lực trước mắt.

Tử Linh Phân Quang Bộ!

Tô Khải thân hình, hóa thành một đạo Tử Sắc hồng quang, hướng Kim Xà Tử kích bắn đi.

Kim Xà Tử thấy Tô Khải truy kích tới, sắc mặt hơi đỏ một chút.

"Ngu xuẩn, lại muốn cùng ta so với thân pháp "

Kim Xà Tử khoe miệng thoáng qua một vết giễu cợt.

Tô Khải nếu là dùng Sơn Nhạc kiếm ý chính diện nghiền ép, hẳn tự nhiên không phải là đối thủ. Nhưng là Tô Khải lại ngu xuẩn lựa chọn cùng so với hắn thử thân pháp, thật là không biết chết cái chữ này viết như thế nào

"Kim Xà du!"

Kim Xà Tử thân hình chợt lóe, dưới chân kim quang càng đậm đà, phảng phất giống như du long, tại trong hư không rong ruổi, tốc độ nhanh, thậm chí để cho rất nhiều tu sĩ không thấy rõ bóng hân.

"Phút!"

Tô Khải nghiêm ngặt quát một tiếng, hân bóng người chia ra làm hai, hai phân thành bốn, bốn phân thành tám.

Ước chừng tám đạo thân ảnh, đập Từ Sắc hồng quang, hướng Kim Xà Tử kích bắn đi, tốc độ nhanh, bên tai gào thét kinh phong, đem Tô Khải trên người áo khoác thổi bay phát phối.

Rào ——

Rào ——

Rào ——

Mọi người ngẩng đầu ngưng mắt nhìn trên bầu trời một trận chiến, muốn nhìn rõ ràng rốt cuộc phát sinh cái gì, nhưng là trừ Hàn Lực, Đông Phương Minh Nguyệt, Tô Bách Mị các loại (chờ) lác đác không có mấy vài tên Tiềm Long Bảng Thượng Thiên kiều, mới có thể chân chính thấy rõ ràng trên bầu trời bùng nổ truy追逐 chiến.

Từ Quang lóe lên, kim sắc Lôi Điện vạch qua tia sáng chói mắt, từng đạo Từ Sắc cùng kim sắc linh tuyến, trải rộng ở trong bầu trời.

Bịch một tiếng!

Kim sắc linh tuyến thật giống như đột nhiên đụng phải đòn nghiêm trọng một dạng thân thể chợt một cái dừng lại, sau đó cả người giống như vỡ thạch rơi xuống một dạng từ trên bầu trời vẫn lạc.

Ầm!

Trên mặt đất bộc phát ra một trận nổ rất lớn, bụi trần tràn ngập, che kín mọi người tầm mắt.

Chờ đến bụi trần hạ xuống, mọi người mới phát hiện Kim Xà Tử liền giống một điều chó chết, bị Tô Khải giẫm ở dưới chân, giống như than đen một loại đánh mặt, dừ tợn vụn vụn.

"Kim Xà Tử, ngươi phục sao sao "

Tô Khải trong mắt lóe lên vẻ hàn quang.

Kim Xà Tử thấy Tô Khải trong mắt hàn quang, trái tim không khỏi mà run lên.

Hắn sẽ giết chính mình!

Hắn sẽ động thủ!

Vào giờ phút này, Kim Xà Tử thật sợ hãi.

"Ta phục!"

"Ta nhận thua! Chỉ cần không giết ta, ta tùy ngươi xử trí!"

Kim Xà Tử lập tức hô to cầu xin tha thứ, lại cũng không có trước Tiềm Long Bảng Thiên Kiều ngạo khí.

"Tô đạo hữu, ngươi dự định như vậy xử trí hắn "

Hàn Lực đi tới hỏi.

Đối với Kim Xà Từ tên tiểu nhân hèn hạ này, Hàn Lực có thể nói là hận vô cùng.

Nếu như không phải là Tô Khải xuất thủ, không chỉ có khen thưởng bị Kim Xà Từ cướp đi, hơn nữa bọn họ Ngưu Ma Lực Tông mất mũi, coi như là ở Thanh Châu đồng đạo trước mặt ném đại!

"Hàn đạo hữu, Kim Xà Từ cướp là các người khen thưởng, tự nhiên do các người tới xử trí!"

Tô Khải phong bình mây nhạt nói.

Nhất thời, Hàn Lực trong mắt lóe lên một vệt long cảm kích.

"Đa tạ Tô đạo hữu, chuyện hôm nay, chúng ta Ngưu Ma Lực Tông thiếu người một cái nhân tình!"

Kim Xà Từ nghe được Tô Khải để cho Ngưu Ma Lực Tông Nhân xử trí chính mình, nhất thời hét rầm lên, thanh âm the thé.

"Không được!"

"Không được!"

Chính mình đem Ngưu Ma Lực Tông đắc tội chết như vậy, nếu là mình rơi vào Ngưu Ma Lực Tông trong tay, kết quả gì, Kim Xà Từ nhắm mắt lại đều biết.

"Van cầu "

Kim Xà Từ lời còn chưa dứt phát, chỉ thấy Hàn Băng oanh một quyền, như núi lớn thiết quyền rơi vào Kim Xà Từ trên đầu.

Rầm một tiếng!

Kim Xà Từ đầu, giống như rạn nứt dưa hấu, ầm ầm vỡ nát, chết không thể chết lại.

Có Kim Xà Từ tốt như vậy "Tám gương" ở trước mặt, dù là còn có tu sĩ tiểu tâm tư, cũng không khỏi không thật sâu Ân giấu ở đáy lòng, không dám có bất kỳ lộ ra.

Sau khi, Tô Khải làm ăn phi thường thuận lợi, kiếm lớn đặc biệt coi là.

Người khác tân tân khổ khổ mà đi xông cửa, chảy máu chảy mồ hôi,

Thân là nhà tư sản Tô Khải, đây là dễ dàng liền từ những tu sĩ khác trên người bóc một lớp da.

Tô Bách Mị nhìn bên người mặt đầy quần quít Đông Phương Minh Nguyệt, nhẹ giọng khuyên nhủ.

"Người thật không đi sao "

"Ta "

"Ta "

Đông Phương Minh Nguyệt lồng ngực nhất khởi nhất phục, chẳng biết tại sao, trong lòng nàng chính là có một cỗ quật cường, không muốn đi xin Tô Khải.

"Nếu là người lại không ra tay, sợ sẽ là muốn không kịp!"

Tô Bách Mị tâm lý tính toán, đã có bảy mươi, tám mươi cái khen thưởng xuất thế, còn lại khen thưởng bên trong, Tô Khải tất nhiên muốn chiếm cứ phần lớn, vì vậy để lại cho những tu sĩ khác khen thưởng, thật ra thì đã không nhiều.

Thậm chí không ít tu sĩ bắt được khen thưởng sau khi, thực lực đại tiến, bắt đầu đợt thứ hai xông cửa.

Đông Phương Minh Nguyệt trong lòng cũng minh bạch hết thấy các thứ này, quần quít hồi lâu sau, cắn răng một cái hướng Tô Khải.

Tô Khải thấy Đông Phương Minh Nguyệt đi tới, lộ ra mặt đầy nụ cười.

"Minh Nguyệt Sư Diệt nữ, ta nhưng là chờ người thật lâu!"

"Ta tổng cộng chỉ có hai lần cơ hội "

Đông Phương Minh Nguyệt lời còn chưa nói hết, liền bị Tô Khải cắt đứt.

"Minh Nguyệt Sư Diệt nữ người thật đúng là quá khách khí, lấy giữa chúng ta quan hệ, kia phải dùng tới giao dịch a! Chỉ cần người gọi ta là một tiếng

thân Tiểu Sư Thúc, ta Tự Nhiên nói cho ngươi biết nắm giữ khen thưởng quang đoàn."

Mấy vị nữ Tán Tu thấy Tô Khải đối với (đúng) Đông Phương Minh Nguyệt tốt như vậy, trong mắt tràn đầy ghen tị, hận không được chính mình hóa thân Đông Phương Minh Nguyệt.

"Thân Tiểu Sư Thúc!"

Đông Phương Minh Nguyệt một tiếng khẽ gọi, để cho Tô Khải cả người thoải mái, giống như ăn nhâm sâm quả.

Rốt cuộc để cho Đông Phương Minh Nguyệt cái này ngạo kiều cô gái nhỏ thấp kém cao ngạo đầu!

Tô Khải chỉ điểm Đông Phương Minh Nguyệt, Đông Phương Minh Nguyệt từ chớp sáng bên trong lấy đi một chai đan dược, cùng với một kiện có khắc Vạn Tự Ấn Tiểu Kiếm.

"Chỉ điểm đến đây kết thúc!"

Tô Khải hướng về phía mọi người nói, để cho vốn là còn dự định lại đi xông cửa tu sĩ, rồi rít phát ra một tiếng than thở.

99 cái khen thưởng, 75 cái khen thưởng đã bị tu sĩ lấy đi, còn lại hai mươi bốn dạng khen thưởng, đều đưa là Tô Khải vật trong túi.

Lăng không đáp hồ, Tô Khải đi tới trong bầu trời, bên phải tay khẽ vẫy, một đoàn không hề bắt ánh mắt chút nào cầu, rơi vào Tô Khải trong tay.

Những người khác có lẽ không nhìn ra đầu mối, nhưng là chỉ có Tô Khải biết, đây mới là Thập Bát Đòng Nhân ngũ hém trong có giá trị nhất khen thưởng.

Một kiện Phật Bảo —— lục sắc Kỳ!

Như thế nào Phật Bảo

Cũng không phải tùy tiện một kiện Phật Môn bảo vật, cũng có thể gọi là Phật Bảo, chỉ có trải qua đắc đạo Cao Tăng tụng kinh Gia Trì Pháp Khí, địa phương có thể xưng được là Phật Bảo.

Phật Môn luyện chế Pháp Khí phương pháp, cùng Thanh Châu hiện tại đang tu hành phương pháp luyện khí hoàn toàn bất đồng.

Bây giờ Pháp Khí, chính là ở Pháp Khí Phôi Thai trên, đóng dấu Cẩm Chế, Cẩm Chế càng mạnh, Pháp Khí uy lực Tự Nhiên càng lớn.

Mà Phật Bảo nhưng là hoàn toàn bất đồng, Phật Bảo trên không có Cẩm Chế, chỉ có Phật quang. Phật quang mạnh yếu, do Gia Trì đắc đạo Cao Tăng Phật Lý trình độ thâm hậu quyết định.

Vì vậy, mỗi một cái Phật Bảo phía sau, đều có một vị đắc đạo Cao Tăng mấy trăm năm thậm chí hơn ngàn năm tụng kinh Gia Trì, uy lực bất phàm.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Còn nữa không? Trở lại 1 viên! (một / hai mươi chín)

Mà Tô Khải trong tay chuỗi này Lục Sắc Kỳ, bất ngờ chính là phẩm chất rất là không tầm thường Phật Bảo, nói riêng về phẩm chất, tương đương với 108 đạo người cấp đỉnh cấp người cấp Bí Bảo.

Lục Sắc Kỳ chảy xuôi đến lục sắc quang vàng sáng, đỏ, vàng, Chanh, bạch, lam cùng với Ngũ Sắc hỗn hợp sắc.

Truyền thuyết Phật Tổ đắc đạo lúc, Phật Thể trên toát ra đỏ, vàng, Chanh, bạch, lam cùng với Ngũ Sắc hỗn hợp sắc này lục sắc quang mang, ánh sáng đầy trời, đồng thời linh hội này lục sắc quang mang, ngộ ra một thức thần thông.

Vì vậy Lục Sắc Kỳ, cũng trở thành trong Phật môn thường thấy nhất một loại bảo vật.

Tô Khải cũng không có đem chớp sáng bóp vỡ, trực tiếp thu nhập trong trử vật giới chỉ, để cho rất nhiều tu sĩ trong lòng than thầm một tiếng đáng tiếc.

Trong lòng bọn họ đều biết, Tô Khải tất nhiên sẽ tốt nhất bảo vật lưu lại cho mình, vì vậy bọn họ cũng muốn liếc mắt nhìn Tô Khải lưu lại cho mình bảo vật gì.

Nhưng là không nghĩ tới, Tô Khải lại cẩn thận như vậy, thậm chí ngay cả quang đoàn cũng không có bóp vỡ, liền trực tiếp thu nhập trong nhẫn trử vật.

Tay trái lần nữa vùng lên, hai cái quang đoàn xuất hiện ở Tô Khải trong tay.

Hai cái này chớp sáng bên trong, theo thứ tự là một tòa Liên Thai cùng với một vòng kim sắc.

Phật Môn Cửu Bảo, Phật Tháp "hoa sen, Pháp Thân, Vạn Tự Ấn, niệm châu, Bồ Đề Thụ, Mạn Đà La cùng với Lục Sắc Kỳ.

Phật Môn Cửu Bảo bên trong ba cái đã rơi vào Tô Khải trong tay, này ba cái bảo vật, cũng là tất cả khen thưởng bên trong duy Tam Phật môn Cửu Bảo.

"Ngũ Hoa Phật Tông đám này con lừa già gốc thật là keo kiệt, thứ tốt cũng ần tàng nắm vuốt."

Lục Sắc Kỳ "Liên Thai tuy tốt, nhưng cuối cùng chẳng qua là nhân cấp Bí Bảo, đều là để lại cho đệ tử sử dụng pháp khí mà thôi. Nếu là có thể lấy được Pháp Thân, Vạn Tự Ấn hoặc là Bồ Đề Thụ như vậy truyền thừa Trọng Bảo, kia mới xem như chân chính đại thu hoạch.

"Bất quá Pháp Thân, Vạn Tự Ấn cùng Bồ Đề Thụ loại này tông môn căn cơ, năm Hoa Phật Tông phỏng chừng sẽ không để ở đệ tử lịch luyện địa phương."

Tô Khải sờ lên cằm thì thảo nói đạo.

Trừ này ba cái Phật Bảo ra, những đan dược khác Phù Lục Linh Quang, cũng không có chỗ nào mà không phải là tinh phẩm.

Chờ đến Tô Khải đi xong khen thưởng sau khi, một đạo bóng người to lớn, đột nhiên xông vào Thập Bát Đồng Nhân ngõ hẻm trong.

Từ Hầu!

Vừa mới đi vào đạo thân ảnh này, bất ngờ chính là Từ Hầu!

Ở Từ Hầu sau lưng, Tô Khải còn chứng kiến hai cái thân ảnh quen thuộc —— Diệp Phong cùng Tây Môn Tuyết.

Thấy cảnh này, Tô Khải không thể không thừa nhận, Diệp Phong thật đúng là sẽ trèo cao cảnh, không chỉ có leo lên Tây Môn thế gia cái này đại thụ, lại còn có thể bám lên Từ Hầu cái này bấp dùi.

"Tô Khải, nghe nói ngươi nơi này bỏ ra một cơ hội, liền có thể có được ba lần chi điểm?"

Từ Hầu buồn bực khó chịu nói đến.

Tô Khải nhún nhún vai nói.

"Ngươi tới chậm!"

"Làm ăn đến đây kết thúc!"

Nghe Tô Khải lời nói, Từ Hầu nhất thời giận tím mặt.

"Ngươi nói cái gì?"

"Ngươi là xem thường ta đây lão Hầu?"

Nặng nề khí thô từ Từ Hầu trong mũi phun ra ngoài, giống như hai cái cột khói tựa như, cặp mắt trừng so với chuông đồng còn lớn hơn.

"Khen thưởng đã toàn bộ xong, nơi nào còn khen thưởng để lại cho ngươi?"

Tô Khải nói một cách lạnh lùng.

"Hừ —— ta nghe nói ngươi một người liền lấy đi hai mươi bốn dạng khen thưởng!"

"Quá nhiều! Quá nhiều! Ngươi phân cho ta đây một nửa, sau này chúng ta chính là hảo huynh đệ!"

Tô Khải thấy Từ Hầu nói ra như vậy không đầu không đuôi lời, trong lòng một mảnh nhưng, đầu này tứ chi phát triển đầu óc ngu si con khỉ, sợ là được Diệp Phong vợ chồng đầu độc đi.

Diệp Phong trong ánh mắt thoáng qua cái này rừng mình, kể mượn đao giết người chính là hấn nghĩ ra được, hấn cũng không sợ Tô Khải sẽ nhìn thấu.

Bởi vì, đây là dương mưu!

Tô Khải chỉ có đồng ý cùng cự tuyệt hai cái lựa chọn.

Nếu là Tô Khải ở sau khi trước mặt nhận, hấn có một trăm loại phương pháp đầu độc sau khi, đem Tô Khải chèn ép thành người khô. Nếu là Tô Khải cự tuyệt, liền ý nghĩa cùng Tử Hào kết thù.

Tử mao Hào Vương cường thế, cho dù là Thanh Châu Tử Đại Tông Môn đều không nguyện cùng kết oán.

Tô Khải đắc tội tử mao Hào Vương ái tử Tử Hào, sau này sẽ chờ tử mao Hào Vương trả thù đi!

Tô Khải nhếch mép.

"Nói nhiều vô ích!"

"Ngươi đã muốn động thủ, vậy thì động thủ đi!"

"Nói cho cùng, tu sĩ chúng ta, quả đấm lớn nhất, đạo lý mưu kế dù xuất chúng,

Cũng không chống nổi quả đấm lực lượng!"

Tử Hào trên mặt lộ ra mặt đầy hưng phấn.

"Nói thật hay, ta đây liền là ưa thích như ngươi vậy người sáng khoái!"

"Chờ ta đánh ngươi một trận, đoạt ngươi bảo vật, ta còn sẽ đem ngươi trở thành làm hảo huynh đệ!"

Tử Hào lời nói, để cho Thập Bát Đồng Nhân ngỡ hể trong tu sĩ khóe miệng điên cuồng co quắp.

Con khi cuối cùng là con khi, nảo sức chứa chính là so với nhân loại nhỏ rất nhiều!

"Tô đạo hữu, có muốn hay không ta môn Ngưu Ma lực Tông hỗ trợ!"

Hàn chủ trương gắng sức thực hiện đi xin đi giết giặc, một bức nhao nhao muốn thử bộ dáng.

Bọn họ Ngưu Ma lực Tông tu luyện sức mạnh thân thể, trong ngày thường phần lớn thời gian, đều là đang cùng hưng thú chém giết.

Bây giờ gặp phải tử mao Hào Vương huyết mạch hậu duệ, làm sao không để cho Hàn Lực đám người hưng phấn.

Dù là biết rõ sức mạnh thân thể bọn họ không bằng Tử Hào, nhưng là Hàn lực vẫn là một bộ tràn đầy phấn khởi bộ dáng.

"Hàn đạo hữu yên tâm, chính là một cái Tử Hào, ta vẫn có thể đối phó!",

Tô Khải vừa dứt lời, liền nghe được một tiếng vang thật lớn.

Oanh một tiếng!

Tử Hào bàn chân trên mặt đất nặng nề đạp một cái, to bằng miệng chén quả đấm, hướng Tô Khải trên ót vung đi.

"Cẩn thận "

Tử Hào lời còn chưa dứt xuống, chỉ thấy Tô Khải nhẹ nhàng nâng lên trắng nõn bàn tay, ngăn ở Tử Hào thiết quyền trước.

Như thế gãy nhỏ một bàn tay, Tử Hào trong lòng thoáng qua vẻ khinh thường.

Nhân loại tu sĩ hấn quá biết, nếu không phải những thứ kia sắc sở Pháp Khí, nhân loại tu sĩ ngay cả hấn một đấm cũng không tiếp nổi.

Này Tô Khải cũng thật là đủ kỳ quái, Diệp Phong nói hấn xảo trá như hồ, hôm nay nhìn một cái cũng không gì hơn cái này, lại dám cùng mình so với sức mạnh thân thể, chẳng lẽ là suy nghĩ bị lừa đá hay sao?

Hô ——

Tử Hào thiết quyền, trên không trung vạch qua một vết chói tai tiếng rít, nặng nề rơi vào Tô Khải trên lòng bàn tay, khóe miệng vạch qua vẻ mỉm cười, tựa như có lẽ đã thấy Tô Khải bị một quyền của mình đánh bay ra ngoài bộ dáng, thậm chí còn có chút thu lực, rất sợ đem Tô Khải cái này Tiểu Bát Đỉnh cho đánh chết.

Nhưng là sau một khắc, Tử Hạo sắc liền động lại.

Quả đấm mình thế nào bất động?

Định thần nhìn lại!

Tử Hạo mới khiếp sợ phát hiện, quả đấm mình lại bị Tô Khải cầm, phăng phất lâm vào nhuyễn bột trong đấm, muốn tiến tới một phần, đều là khó với đấng Thanh Thiên.

"Làm sao có thể?"

Từng tiếng kêu lên, trăm miệng một lời mà từ Tử Hạo, Diệp Phong, Hàn lực cùng rất nhiều vây xem tu sĩ trong miệng phát ra ngoài.

Lại có thể ngăn trở Tử Hạo chính diện một quyền, Tô Khải đặc biệt miêu hay lại là người sao?

Diệp Phong mặt đầy không thể tin được, khai sơn thu học trò đại hội thời điểm, Tô Khải sức mạnh thân thể tối đa chỉ có ba trâu lực, nhưng là bây giờ lại có thể cùng tím Hạo chống đỡ được.

Ý nghĩa Tô Khải sức mạnh thân thể, ít nhất có bảy trâu lực!

Điều này sao có thể?

Tô Khải hẳn là ăn cái gì lớn lên?

Lực cánh tay kinh người như vậy!

Tử Hạo mặt đầy kinh hãi, không thể tin được, Tô Khải như thế gầy yếu trong thân thể, lại hàm chứa kinh khủng như vậy lực lượng.

"Ngươi "

Tím Hạo lời còn chưa dứt, Tô Khải trên lòng bàn tay chợt vừa phát lực, đem tím Hạo thân thể quăng lên đến, sau đó nặng nề kén trên đất.

Oanh một tiếng!

Một tiếng đécc tại nhức óc nổ ầm.

Thấy Tử Hạo kia bộ dáng thê thảm, vây xem tu sĩ chỉ là suy nghĩ một chút, [www. uukanshu. ne](http://www.uukanshu.net) T đã cảm thấy trứng thương yêu không dứt.

"Có phục hay không!"

"Không phục!"

"Không phục đánh liền đến ngươi phục!"

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Từng tiếng vang lớn, từ Thập Bát Đồng Nhân ngõ hẻm trong truyền tới đi ra.

Diệp Phong thấy Tử Hạo bị Tô Khải treo lên đánh, trong lòng tràn đầy sốt ruột, vội vàng cấp Tử Hạo truyền âm.

"Tử Hạo, mau đưa cái vật kia cho Tô Khải ăn!"

Tử Hạo sắc có chút do dự.

"Còn không mau một chút, ngươi chẳng lẽ liền thích bị người treo lên đánh?"

Diệp Phong ở Tử Hạo bên tai không ngừng đầu độc, Tử Hạo suy nghĩ nóng lên, nhìn chuẩn cơ hội, xuất ra một viên đỏ búng trái cây, nhét vào Tô Khải trong miệng.

Chu Quả!

Tím Hạo lại Uy cho mình một viên Chu Quả!

Tô Khải hơi sững sờ.

Diệp Phong thấy Tô Khải đem Chu Quả nuốt cả quả táo mà nuốt vào Chu Quả, trong lòng cười lạnh một tiếng.

Tô Khải ngơoi chết định.

Chu Quả cũng không phải là độc dược, ngược lại là tu bổ nguyên khí Thánh Quả.

Nhưng là Chu Quả Dược Lực mạnh, cho dù là Tử Hâu như vậy Yêu Thú bản thân, cũng chỉ có thể từng mảnh từng mảnh mà dùng, nếu là dùng nhiều, tất nhiên sẽ bị Chu Quả Dược Lực xanh bạo.

Giống như Tô Khải như vậy một hơi thở ăn một viên Chu Quả, chết chắc!

Diệp Phong tựa như có lẽ đã thấy Tô Khải hóa thành đầy trời huyết vụ một màn.

Chu Quả Dược Lực, ở Tô Khải trong cơ thể muốn nổ tung lên.

Loại cảm giác này, giống như giống như cười mây đập gió!

Hùng hậu Dược Lực, chảy xuôi ở Tô Khải Tử Chi Bách Hải bên trong, ầm ầm, để cho Tô Khải không nhận được thanh âm đi ra.

Theo Dược Lực bị hấp thu, Tô Khải cảm giác chính mình tu vi, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ đang tăng lên.

Vốn là lấy Tô Khải vừa mới bước vào luyện khí sơ kỳ, muốn tu luyện tới luyện khí trung kỳ, tất nhiên yêu cầu ba tháng khổ tu.

Nhưng là dùng một viên Chu Quả sau khi, Tô Khải cảm giác, mình đã chạm được luyện khí trung kỳ bình cảnh.

"Còn nữa không? Trờ lại một viên!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Phạt Tháp Xá Lợi Tử

"Còn nữa không? Trờ lại một viên!"

Tô Khải trần đầy tham lam ngôn ngữ, để cho Tử Hâu cặp mắt trừng lão ra, tâm lý vén lên kinh đảo hải lăng.

Làm sao có thể?

Hắn nhục thân thể nào còn không có bạo tạc?

Tô Khải hắn thật là người sao? Không phải là cái gì Hồng Hoang Dị Chung?

Tử Hâu một đôi mắt to như chuông đồng thần bên trong, tràn đầy kinh hãi.

Coi như là chính mình, luyện hóa Chu Quả cũng cần phải cẩn thận, tìm một cái tuyệt đối an toàn phương bế quan luyện hóa.

Tô Khải hắn lại liền hỗn độn nuốt chừng một quả nuốt xuống!

Tử Hâu hung hãn nuốt một bãi nước miếng.

"Còn nữa không?"

Tô Khải nặng nề hỏi một câu.

Chính mình rõ ràng cũng đã chạm được luyện khí trung kỳ bình cảnh, nhưng là Chu Quả còn lại Dược Lực, nhưng không cách nào chống đỡ hắn tiến hành đột phá.

Loại này nửa vôi cảm giác, thật là khó chịu!

Từ Hầu cắn răng một cái, trong mắt lóe lên một vết đau lòng.

Tự mình ở Ngũ Hoa Động Thiên bên trong tổng cộng lấy được ba viên Chu Quả, trong đó một viên bị chính mình luyện hóa, một viên đã bị Tô Khải ăn, chỉ còn lại một viên cuối cùng

"Còn!"

Vừa nói, lại vừa là một viên Chu Quả quăng vào Tô Khải trong miệng.

Từ Hầu chỉ hy vọng, hai khóa Chu Quả Được Lực, có thể đem Tô Khải căng nứt.

Đúng như dự đoán, viên thứ hai Chu Quả vào trong miệng, Tô Khải trên da, dâng lên lúc thì đỏ choáng váng, đậm đà nguyên khí, từ trên người Tô Khải tản mát ra, tạo thành một vòng sương mù.

Diệp Phong thấy Tô Khải trên đỉnh đầu sương mù, nhất thời hưng phấn đến nắm quyền đầu.

Tô Khải muốn nhìn không được!

Chu Quả nguyên khí hướng ra phía ngoài tiêu tán, đây là Tô Khải chịu đựng không Được Lực triệu chứng.

Nhìn đến đây, Diệp Phong trong mắt vẻ hưng phấn, càng nồng nặc.

"Tô Khải, cho ngươi cuồng vọng! Cho ngươi ngông cuồng! Cuối cùng còn chưa phải là thua ở trong tay ta "

Diệp Phong ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, trên mặt tràn đầy một tiết như chú khoái cảm.

Nhưng vào lúc này, Tô Khải trên đỉnh đầu sương mù, càng đậm đà, phảng phất tạo thành thực chất.

Rắc rắc một tiếng!

Tô Khải cảm giác thân thể của mình sâu bên trong, có những ràng buộc bề tan tành, Tự như mới tái sinh, luyện khí trung kỳ khí tức, phun trào khỏi tới.

Luyện khí trung kỳ khí tức, từ trên người Tô Khải bộc phát ra, đáng sợ kinh phong, cuốn tới, đem trên đỉnh đầu sương mù thổi tan.

"Ngạch —— "

Tô Khải ợ một cái.

Ăn rất ngon lành!

Diệp Phong cảm nhận được Tô Khải trên người khí tức sau, nhất thời sững sốt, thật lâu chưa tỉnh hồn lại.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Tô Khải hần như vậy cứu đột phá!

Về phần bị Tô Khải giẫm ở dưới chân Từ Hầu, cặp mắt càng là trừng giống như to bằng miệng chén.

Như vậy cũng được!

Tới khắp chung quanh vây xem Tán Tu, nhìn đến đây, đại não đã hoàn toàn đăng máy.

Tô Khải cùng Từ Hầu hai người thật là ở đấu pháp sao?

Rõ ràng chính là Từ Hầu đang tìm ngược cùng đưa sười ảm.

Nếu là không biết tu sĩ còn tưởng rằng Tô Khải cùng Từ Hầu hai người quan hệ tốt bao nhiêu, trân quý như vậy Chu Quả, Từ Hầu ra tay một cái chính là đưa hai khóa.

Bằng bạc lực lượng, chảy xuôi ở Tô Khải Tứ Chi Bách Hải trên, để cho hần thiếu chút nữa không nhìn được liền ngửa mặt lên trời gào to một tiếng.

"Ngươi có phục hay không?"

Tô Khải hưng hần trừng Từ Hầu liếc mắt.

"Không phục!"

Từ Hài vênh miệng nói.

Chính mình ăn bị thua thiệt lớn như vậy, bị Tô Khải giẫm ở dưới chân, có uổng công đưa ra hai khóa Chu Quả. Nếu là lúc này chịu thua, hấn sau này làm sao còn ở Thanh Châu lẫn vào.

"Không phục?"

Tô Khải chân mày cau lại.

"Không phục, vậy thì đánh tới ngươi phục!"

Từ Hài cặp mắt Tinh Hồng.

"Ngươi dám!"

"Ta nhưng là rất bạo lực! Bạo lực dâng lên ngay cả chính ta đều sợ!"

Tô Khải ngượng ngừng nở nụ cười.

"Bạo lực? Ta hiện ngay cho ngươi kiến thức một chút, cái gì mới nghiêm túc chính bạo lực!"

Tiếng nói rơi xuống, Tô Khải vung ra hai chưởng, gào thét kinh phong, tại trong hư không lưu lại lưỡng đạo tiếng xé gió.

Ba ——

Ba ——

Hai tiếng thanh thúy bạt tai, ở trên quảng trường vang lên.

Từ Hài văng đầu vô cùng, mặt đầy bị phần.

Hấn lại đánh chính mình mặt!

Hấn lại đánh chính mình mặt!

Quá phận!

"Lông lá,

Cảm giác thật tốt!"

"Hôm nay, ta muốn đánh tới ngươi gương mặt cùng ngươi cái mông như thế đó!"

Ba ——

Ba ——

Ba ——

Từng tiếng thanh thúy thanh thanh âm, ở trong đại điện không ngừng vang vọng, vậy xem rất nhiều tu sĩ nghe được đến thanh thúy tiếng vang, không khỏi cảm giác trên mặt mình một trận làm đau.

Quá bạo lực!

Đã nói tiểu bạch kiểm đây? Làm sao có thể bạo lực như vậy!

Hàn Lực lặng lẽ nhìn tất cả những thứ này, trong lòng âm thầm suy tư.

Ở Ngũ Hoa Động Thiên bên trong, không có Ngưu Ma Lực Tông đệ tử đắc tội Tô Khải đi! Nếu là có, ta phải mau mau đi qua bồi tội.

Lúc trước, Hàn Lực tự xưng là chính là hình người hung thú, bất quá hôm nay nhìn một cái, tự ti.

Bọn họ Ngưu Ma Lực Tông tu luyện công pháp, sửa đổi chi Yêu Tộc công pháp, mặc dù thích hợp nhân loại tu, nhưng là uy lực cũng không như nguyên bản. Hàn Lực tự xưng là Ngưu Ma Lực Tông đệ tử đệ nhất nhân, nhưng là cùng Từ Hài chính diện giao thủ, thua không nghi ngờ.

Tô Khải mới là thứ thiệt hình người hung thú.

Tô Bách Mị nhìn không chớp mắt Tô Khai, trong mắt tràn đầy hiếu kỳ thần sắc.

"Minh Nguyệt, hẳn thật đúng các ngươi Kiếm Tông Tiểu Sư Thúc sao?"

"Tại sao hẳn không sử dụng kiếm, ngược lại giống như Ngưu Ma Lực Tông những thứ kia trâu man tử như thế!"

Tô Bách Mị lời nói, để cho Đồng Phương Minh Nguyệt trên mặt một trận mắc cỡ đỏ bừng.

Quá mất mặt!

Lúc này, lại có hai gã nam tử, lững thững tới chậm, tiến vào Thập Bát Đồng Nhân ngõ hẻm trong.

Đã tiến vào Thập Bát Đồng Nhân đường hầm, liền nghe được ba ba ba thanh âm, thanh âm trong lòng cả kinh.

"Đó là vật gì, bị cuời ở người kia dưới thân?"

Một người tu sĩ hỏi.

"Lông lá, nhất định là một con con khi!"

Một tên tu sĩ khác mặt đầy khinh thường.

"Ta là người nhà quê, kiến thức ngắn, ngươi không nên gạt ta. Con khi ta làm sao có thể không nhận biết, nào có con khi mọc ra hai cái móng?"

Hắn đồng bạn ngữ trọng tâm trường nói.

"Ngươi nhìn kỹ!"

"Kia con khi mặt, bị đánh cùng cái móng như thế đỏ!"

Kia con khi ngay cả, bị đánh cùng cái móng như thế đỏ.

Những lời này ở Tử Hầu bên tai vang vọng, giận đến hẳn nhất Phật xuất khiếu, hai Phật thẳng thiên, dòng máu khắp người chảy ngược, sắc mặt càng đỏ bừng.

"Ta phục!"

"Ta phục!"

"Ta muốn đang đánh!"

Ngũ Hoa Phật Tông sâu bên trong.

Sở Thiên Dương dè dặt về phía trước tìm tòi, dọc theo đường đi rất nhiều trận pháp, nhưng đều bị Sở Thiên Dương phi thường khéo léo tránh.

"Kiếp trước những trận pháp này không muốn biết bao nhiêu tu sĩ tánh mạng, mới tìm tòi ra quy luật. Kiếp này xông Ngũ Hoa Phật Tông tông môn, nhất định chính là tôi du ngoạn như thế."

Sở Thiên Dương trong miệng lầm bầm nói nhỏ, trên mặt mặt đầy ung dung, tựa hồ không chút nào dụng phải nguy hiểm.

Có trí nhớ kiếp trước, Sở Thiên Dương có thể phi thường tinh chuẩn tránh né Ngũ Hoa Phật Tông bên trong nguy hiểm, một đường thông suốt, lấy được rất nhiều truyền thừa cùng Bí Bảo.

Pháp Thân, Vạn Tự Ấn, Chư Phật Phật Kinh, những thứ này Ngũ Hoa Phật Tông trọng yếu nhất truyền thừa, cơ hồ tất cả đều rơi vào Sở Thiên Dương trong tay.

"Còn cuối cùng như thế bảo vật, ta tình thế bất buộc!"

Không bao lâu, Sở Thiên Dương bước chân dừng lại, một tòa Phật quang bao phủ Phật Tháp, xuất hiện ở Sở Thiên Dương trước mắt.

Khi nhìn đến này tòa Phật Tháp trong nháy mắt, Sở Thiên Dương bên tai xuất hiện sóng biển dâng Phạm Âm, tràn đầy tường hòa thanh tịnh, dường như muốn đem Độ Hóa.

Sở Thiên Dương hung hãn cắn cắn đầu lưỡi, làm cho mình tỉnh hồn lại.

"Rất lợi hại Phạm Âm, đi qua ba vạn niên đều tuyệt chút nữa để cho ta lấy đạo!"

Nhìn về phía Phật Tháp trong ánh mắt, Sở Thiên Dương lửa nóng cùng về tham lam, càng đậm đà.

Phật Tháp, không chỉ là toàn bộ Ngũ Hoa Phật Tông đại trận nóng cốt, khổng chế Phật Tháp là có thể khổng chế Ngũ Hoa Phật Tông son môn đại trận.

Hơn nữa, Phật Tháp hay lại là Ngũ Hoa Phật Tông các đời Cao Tăng cất giữ Xá Lợi Tử nơi.

Ngũ Hoa Phật Tông có bao nhiêu Cao Tăng, nhiều như trên trời đầy sao, không đếm xuể!

Phật Tháp bên trong có bao nhiêu Xá Lợi Tử, Sở Thiên Dương chỉ là suy nghĩ một chút, đầu liền một trận nóng lên.

Sải bước trước, tiến vào Phật trong tháp, chung quanh ánh sáng nhất thời ảm đạm xuống, đen kịt một màu, chỉ có khắp trời đầy sao, tô điểm ở dưới bóng đêm.

"Đây là "

Sở Thiên Dương nhìn khắp trời đầy sao, trong lòng mừng như điên không dứt.

Những thứ này đầy sao, bất ngờ chính là các đời Cao Tăng Xá Lợi Tử, xán lạn như ánh bình minh, dày như sao, cho tâm thần người một loại không ai sánh bằng rung động.

Sở Thiên Dương đưa tay đưa về phía một viên Xá Lợi Tử, đầu ngón tay chạm được Xá Lợi Tử trong nháy mắt, đột nhiên thay đổi đột phát.

Vàng rực Xá Lợi Tử trên, hiện ra một vết huyết quang.

Ánh sáng đỏ như máu ngút trời.

Nhất thời toàn bộ Phật trong tháp Xá Lợi Tử, toàn bộ cho huyết quang nhuộm thành đỏ bùng.

Nguyên vốn phải là tường hòa thanh tịnh Phật Tháp, ở trong mắt Sở Thiên Dương trong nháy mắt biến thành một cái biển máu.

Huyết Hải Vô Nhai!

Ở huyết quang bùng nổ trong nháy mắt, Ngũ Hoa Động Thiên bên trong nhất thời sinh ra dị biến.

Một tòa biển máu, đột ngột hiện lên Ngũ Hoa Động Thiên bầu trời, đem trọn cái Ngũ Hoa Động Thiên tất cả đều bao phủ lại.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Biển máu Hung Uy

Ở biển máu xuất thế trong nháy mắt, Từ Tuyên Tiên Tử các loại (chờ) năm vị Đại Cao Thủ chợt mở hai mắt ra, nhìn về phía Ngũ Hoa Động Thiên trong ánh mắt, tràn đầy khiếp sợ.

Ngũ Hoa Động Thiên bên trong phát sinh cái gì?

Lại sẽ để cho bọn họ cảm thấy một trận lòng rung động.

Oanh một tiếng!

Vốn là bị năm Đại Cao Thủ liên thủ mở ra đến dài ba trượng đen nhánh kẽ hở, bên trong truyền tới sóng biển một loại tiếng gầm gừ, tiếng nổ liên tục, mấy hơi thở bên trong, thì trở thành một cái trăm trượng dài Cự Chùy, hoành treo ở trong bầu trời.

Năm Đại Cao Thủ liên thủ mới đưa Không Gian Liệt Phùng mở ra đến ba trượng dài, nhưng là Ngũ Hoa Động Thiên bên trong kinh biến, nhưng trong nháy mắt lan tràn ra một cái trăm trượng dài Không Gian Liệt Phùng, có thể thấy này cỗ sức mạnh to lớn kinh khủng.

"Rốt cuộc phát sinh cái gì?"

Hoa Mộng Vũ nhìn chăm chăm màu đen nhánh vết nứt, mí mắt nhảy lên, thật giống như bị một con mãnh thú thuở hồng hoang nhìn chăm chăm một dạng

tâm lý truyền hình trực tiếp lỏng.

Nàng đường đường một tên Kết Đan hậu kỳ đại tu sĩ, lại cảm thấy sợ hãi!

Nổ ầm một tiếng!

Không Gian Liệt Phùng bên trong, xuất hiện một vết huyết quang, đang lúc mọi người trong con mắt, xông thẳng lên trời.

"Là biển máu!"

Viên Lập kêu lên một tiếng, khi nhìn đến huyết quang trong nháy mắt, đồng tử chợt co rụt lại.

Biển máu hẳn không phải là không có từng thấy, hẳn đã từng chém chết một tên Huyết Đạo Ma Tu, năm đó vị kia Huyết Đạo Ma Tu làm té luyên một món Pháp Khí, ngay cả tàn sát mười thành, hội tụ thành một cái biển máu.

Nhưng là Viên Lập trong lòng biển máu, cùng trước mắt biển máu vừa so sánh với, nhất định chính là tiểu vu kiến đại vu, ngay cả trước mắt biển máu 0,1% cũng không có.

Biển máu rút ngược!

Thanh đậm mùi thơm tràn ngập tại trong hư không.

Nhưng là ngửi được này cỗ thanh đậm mùi thơm trong nháy mắt, năm Đại Cao Thủ tất cả đều lông tơ dựng ngược, nhanh chóng lui về phía sau.

"Thật là khủng khiếp biển máu!"

"Đây là đâu vị Đại Ma Đầu muốn xuất thế?"

Tóc tím Hào Vương buồn bực khó chịu nói, trong ánh mắt thoáng qua một vết kiêng kỵ.

Có thể luyên chế ra kinh người như vậy biển máu, tất nhiên là Cửu Châu trong lịch sử nổi danh Hung Ma.

"Chẳng lẽ Ngũ Hoa Phật Tông nội bộ trấn áp một tên Thái Cổ Cự hung? Một ít đệ tử không biết nặng nhẹ, phá hư Ngũ Hoa Phật Tông năm đó bố trí, đem Thái Cổ Cự hung thả ra?"

Dương tử hiện sắc mặt biến hóa mấy cái suy đoán nói.

Trước mắt hẳn có thể nghĩ đến, cũng chỉ có thể nghĩ tới đây.

"Thái Cổ Cự hung xuất thế, thân là Thanh Châu chính đạo, trấn áp biển máu nghĩa bất dung từ, huống chi chúng ta đệ tử còn lổm sâu Ngũ Hoa Động Thiên bên trong đây!"

Từ Tuyên Tiên Từ khinh thân nói.

"Từ Tuyên Tiên Từ nói có lý, chúng ta mấy nhà đệ tử cũng còn vui lập ở Ngũ Hoa Động Thiên bên trong, vội vàng xuất thủ trấn áp biển máu. Nếu là tri, bọn họ sợ là sẽ phải ngoài ý!"

Viên Lập lập tức phụ họa nói.

"Nói không tệ, tùy ý Thái Cổ to hung hăng Uy ngút trời, nhưng là bị phong ấn mấy vạn năm, còn dư lại bao nhiêu thực lực, càng cũng chưa biết!"

Trong vòng vài ba lời, năm Đại Cao Thủ liền đạt thành nhất trí, hiện tại đem biển máu trấn áp.

Bất kể là Ngũ Hoa Động Thiên bên trong đệ tử, hay lại là vị bọn họ Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn thống trị, cũng không cho phép Thanh Châu xuất hiện như vậy Hung Ma.

Trong nháy mắt, trong thiên địa linh khí hướng năm vị cao thủ trong cơ thể hội tụ, tạo thành một đạo kinh khủng linh khí gió bão.

"Ngư Ma Thánh Thế!"

Viên Lập vốn là gầy nhỏ thân thể, vô căn cứ tăng lớn 3 phần, đá hoa cương một loại bắp thịt, ở dưới ánh mặt trời chiếu sáng, tản ra kim loại một loại sáng bóng.

Oanh một quyền!

Viên Lập hướng biển máu chợt đánh ra một quyền, vô hình Quyền Kính, rơi vào Huyết Hải Chi Thượng, nhất thời để cho biển máu xuất hiện một cái trống rỗng.

Nhưng là Viên Lập trên mép nụ cười, chỉ kéo dài không tới ba cái hô hấp, liền động lại.

Liên tục không ngừng huyết thủy từ Không Gian Liệt Phùng bên trong hiện ra đến, trong nháy mắt, liền đem trong biển máu trống rỗng đền bù ở.

"Còn nhanh giúp ta giúp một tay!"

Viên Lập nghiêm ngặt quát một tiếng, lời còn chưa dứt xuống, trên trăm đạo kiếm khí màu tím phóng lên cao, rơi vào Huyết Hải Chi Thượng.

Nhưng là nhưng vào lúc này, đầy trời biển máu phát sinh dị biến.

Trong biển máu xuất hiện một con lốc xoáy, điên cuồng xoay tròn, phóng lên cao, nhưng sau khi ngưng tụ ra một cái Huyết Ma, ngàn trượng cao, che khuất bầu trời.

Chỉ thấy huyết ma huyết chương đánh một cái, oanh một tiếng.

Đem trên trăm đạo kiếm khí màu tím đập nát.

Huyết Ma oai, kinh thiên động địa!

"Ăn Bản vương một cơn!"

Từ mao Hầu Vương tiến lên đạp một bước, bóng người đột nhiên biến mất, xuất hiện ở Huyết Ma trên đỉnh đầu, trong tay linh khí hội tụ lớn cơn, nặng nề hạ xuống.

Một cơn này, thế như thiên quân, nặng như Thái Sơn, ra tay một cái, cả phiên hư không phảng phất cũng chịu đựng không một cơn này bên trong lực lượng, phát ra từng tiếng kêu gào.

Huyết Ma trở tay đánh một cái, dài chừng mười trượng bàn tay, hướng về phía tử mao Hầu Vương đánh một cái, liền giống như đập ruồi đem tử mao Hầu Vương cho đánh bay ra ngoài.

Tê ——

Thấy như vậy một màn, Từ Tuyên Tiên Từ đám người không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Từ mao Hầu Vương sức mạnh thân thể Thanh Châu số một, dù là đây chỉ là tử mao Hầu Vương một đạo phân thân, cũng tuyệt không thua kém gì Nguyên Anh Kỳ luyện khí tu sĩ.

Từ mao Hầu Vương lại bị một chương vỡ Bay!

Huyết Ma một chương vỡ Phi Tử lông Hầu Vương sau khi, biển máu liên tục sôi trào, vén lên con sóng thần, hướng Hoa Mộng Vũ cuốn đi.

"Vũ nhi, cẩn thận!"

Dương tử hiên kêu lên một tiếng, nhưng là hần tiếng nói còn chưa rơi xuống, chỉ thấy biển máu sóng lớn liền xuất hiện ở Hoa Mộng Vũ trước người.

Trong nháy mắt, Hoa Mộng Vũ cũng cảm giác được một cỗ không thể ngăn cản lực lượng rơi ở trên người mình.

"Hộ!"

Trong lòng bàn tay kiêu diễm mẫu đơn nhanh chóng xoay tròn, màu trắng Hộ Thể linh quang, tầng tầng lớp lớp, bảo vệ Hoa Mộng Vũ thân hình.

Oanh ——

Huyết lăng vỡ vào mẫu đơn hư ảnh trên, kinh khủng cự lực, trong nháy mắt đem mẫu đơn hư ảnh đập nát, Hoa Mộng Vũ bóng người bị con sóng lớn màu đỏ ngòm bao phủ, không rõ sống chết.

"Hoa đạo hữu!"

"Vũ nhi!"

Từ Tuyên Tiên Từ đám người liên tục kêu lên, chỉ vừa đối mặt, tóc tím Hầu Vương bị đánh bay, Hoa Mộng Vũ không rõ sống chết, biển máu oai, vượt qua xa bọn họ trước phòng chừng.

"Làm sao bây giờ?"

"Chúng ta tiếp tục đấu nữa hay là chờ đến viện binh!"

Viên Lập sắc mặt âm trầm nói.

Biển máu xuất thế, vô luận Tử Đại Tông Môn cuối cùng có thể hay không đem biển máu trấn áp, cái này ở Thanh Châu tuyệt đối là một món kinh thiên động địa chuyện lớn.

Không đợi Viên Lập đám người suy tư, chiếm đoạt Hoa Mộng Vũ huyết lãng, hướng Viên Lập ba người cuốn tới, rất nhiều đem ba người bao vây chung chỗ khí thế.

Nếu là bị con sóng lớn màu đỏ ngòm bao vây, Hoa Mộng Vũ chính là tốt nhất ví dụ.

Dương Tử Hiền sắc mặt biến hóa mấy cái, âm trầm không chừng, hướng về phía Viên Lập chém ra một đạo, thông thiên Đao Mang, để cho người tê cả da đầu.

Viên Lập toàn bộ chú ý lực toàn bộ tập trung huyết lãng trên, thế nào cũng không nghĩ tới Dương Tử Hiền sẽ ra tay với hắn, thông thiên Đao Mang, trực tiếp đánh hắn một trở tay không kịp.

Bạch bạch bạch ——

Viên Lập liên tục quay ngược lại mấy bước, thân thể lung la lung lay, phun ra một ngụm máu tươi ra.

Huyết lãng tựa hồ cũng nhận ra được Viên Lập không chịu nổi, trực tiếp một cái chuyển hướng, toàn bộ huyết lãng hướng Viên Lập dùng để, không tới một hơi thở thời gian, liền đem Viên Lập cắn nuốt.

Nhân cơ hội này, Dương tử hiền hóa thành một vệt kim quang, hướng xa xa chui đi.

Dương Tử Hiền đánh lên Viên Lập, hóa thành kim quang chạy trốn, hết thấy các thứ này cũng phát sinh ở trong chớp mắt.

Chờ đến Tử Tuyền Tiên Tử khi phản ứng lại, Dương tử hiền đã biến mất ở chân trời, mà Viên Lập chính là bị biển máu chiếm đoạt, phát ra từng tiếng thê tiếng kêu thảm thiết.

Ba cái hô hấp sau khi, biển máu thối lui, lộ ra Viên Lập bóng người.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Người so với đại cục trọng yếu (2 / 29)

Lúc này Viên Lập, thê thảm một mảnh, không còn hình người, huyết nhục toàn bộ bị Huyết Hải ăn mòn, chỉ còn lại có một cái màu vàng sậm bộ xương, từ xa nhìn lại tựa như một cái khô sọ đầu.

Thậm chí, liền ngay cả màu vàng sậm Thiết Cốt, tại Huyết Hải ăn mòn phía dưới, tản ra từng đợt khói xanh.

Viên Lập này là phân thân, xem như phế!

Từ Tuyền tiên tử khẽ thở dài một cái, không còn dám dừng lại thêm, thừa dịp Huyết Hải chú ý lực vẫn còn ở Viên Lập trên thân thì hóa thành một đạo từ sắc Độn Quang hướng phía chân trời kích xạ mà đi.

Từ Huyết Hải xuất thế, đến ngũ đại cao thủ bại lui, tuy nhiên vẹn vẹn mười cái hô hấp thời gian, Huyết Hải hung uy, có thể thấy được lóe lóe.

Thập Bát Đồng Nhân gõ hèm.

"Người có phục hay không!"

Tô Khải nhìn hằm hằm hung hăng trừng Từ Hạo liếc một chút.

"Ta phục!"

Từ Hạo khó khăn nói ra, miệng bên trong tràn đầy đắng chát.

Chính mình thế mà bại bởi một cái nhân loại, hơn nữa còn là tại chính mình lớn nhất tự ngao Nhục Thân Lực Lượng thượng diện, thất bại thảm hại, để cho tâm cao khí ngạo Từ Hầu mặt mũi tràn đầy đấng chất

"Nghe nói ngươi cũng bạo lực "

"Vậy ta hiện tại hỏi ngươi, là ngươi bạo lực hay là ta bạo lực "

" "

Từ Hầu mặt mũi tràn đầy bi phẫn, trong lòng buồn bực thổ huyết

Như thế lại có làm sao hung tàn người!

"Ngươi bạo lực!"

"Ngươi bạo lực!"

Mọi người nghe được Tô Khải ép Từ Hầu hô to Tô Khải bạo lực, sắc mặt một trận cổ quái

Đặc biệt mẹ nó ai nói Tô Khải là tiểu bạch kiểm, rõ ràng cũng là hình người hung thú!

Nhưng vào lúc này, oanh một tiếng!

Toàn bộ Thập Bát Đồng Nhân ngũ hêm bất thành linh nứt ra đứng lên, thanh thế to lớn, nồng đậm huyết quang, chiếu xạ như Thập Bát Đồng Nhân ngũ hêm trong

"Chuyện gì xảy ra "

"Phát sinh sự tình gì "

Thập Bát Đồng Nhân ngũ hêm bất thành linh sụp đổ, nhất thời để cho rất nhiều tu sĩ trên mặt một trận bối rối, chấn động vang động, để cho rất nhiều tu sĩ sợ hãi

Ở đây tu sĩ, từng cái thực lực cao cường, tự nhiên không e ngại chấn động

Nhưng là cũng không nhìn một chút chấn động là địa phương nào

Ngũ Hoa động thiên!

Ngũ Hoa động thiên chấn động vùng núi đong đưa, há có thể là chuyện nhỏ

Còn không có đợi đến mọi người thăm dò manh mối thời điểm, Thập Bát Đồng Nhân ngũ hêm hoàn toàn vỡ nát, đầy trời Huyết Hải hướng phía mọi người vọt tới

"Máu —— hải —— "

Âm thanh còn chưa rơi xuống, Huyết Hải liền lấy vạn mã bốn đằng tư thế, cuốn tới

Thao thiên cự lãng, một con sóng đánh tới trên thân mọi người, nhất thời sở hữu tu sĩ giống như một chiếc thuyền con, đắm chìm trong biển máu

Ầm ầm!

Tiếng oanh minh thanh âm tại Tô Khải vang lên bên tai, đỏ như máu dòng máu, tràn ngập toàn bộ tầm mắt

"Huyết Hải!"

"Ngũ Hoa động thiên bên trong tại sao có thể có loại vật này "

Ngũ Hoa động thiên chính là Ngũ Hoa Phật Tông sơn môn, thế mà lại xuất hiện Ma Đạo Tu Sĩ Huyết Hải, thật sự là quá bất khả tư nghị

Tô Khải bất chấp hồi phục trong lòng kinh ngạc, lập tức té ra vừa mới đạt được Phật Bảo, bảo vệ tự thân

Thất Diệp Liên đài su một tiếng, hiện lên ở Tô Khải dưới chân, ôn nhuận phát quang, tạo thành một cái hộ thể Linh Tráo, cầm Tô Khải bảo vệ, dòng máu bị ngăn cách tại hộ thể Linh Tráo bên ngoài

"Lên!"

Tô Khải mười ngón động liên tục, hai tay bấm niệm pháp quyết, đánh ra từng đạo từng đạo huyền diệu pháp quyết

Nhất thời Thất Diệp Liên trên đài phật quang đại phóng, là lướt phạm âm, khuếch tán ở trong hư không Thất Diệp Liên đài Phi Động, cảm Tô Khải nâng lên đến Huyết Hải Chi Thượng

Phóng tầm mắt nhìn tới, Huyết Hải mệnh môn, liếc một chút không nhìn thấy cuối cùng, toàn bộ Ngũ Hoa động thiên, đều bị huyết sắc bao phủ

Tô Khải hơi hơi trở nên thất thần, một đạo hắc ảnh bất thành linh nhảy lên đi ra, vọt tới Tô Khải

Còn không có đợi đến Tô Khải thấy rõ ràng bóng đen này bộ mặt thật sự, chỉ gặp Thất Diệp Liên đài tự hành kích phát ra một đạo phật quang, rơi vào hắc ảnh phía trên

Bóng đen này bị phật quang bao phủ, giống như bị thái dương thiêu đốt qua, trên thân thể tán mát ra một làn khói xanh, chói tai tiếng thét chói tai, để cho Tô Khải cau mày, rùng mình

"Thật là nồng nặc oán khí!"

Tô Khải nhìn thấy cỗ này hắc ảnh chân thân, lông mày co rút nhanh thành một cái chữ xuyên

Bóng đen này, thành linh chính là vô tận oán khí hội tụ thành cùng một chỗ

Oán khí đều có thể hóa hư là thật, đối với tu sĩ tạo thành thương tổn, có thể thấy được cỗ này oán khí nặng, sợ là Cực Hung chỗ đều khó gặp một lần

"Ngũ Hoa động thiên đến phát sinh sự tình gì "

"Cái này đầy trời Huyết Hải,

Còn có hóa thành thực chất oán khí, thế nào đều giống như một cái Đại Hung Chi Địa!"

Tô Khải trong lòng sinh ra một vòng bất an

"Chẳng lẽ là Phật Địch sắp xuất thế "

Từ Sở Thiên Dương trong trí nhớ, Tô Khải biết, Phật Địch liền bị trấn áp tại Ngũ Hoa Phật Tông chỗ sâu

Cái này kinh thiên Đại Biến Cố, Tô Khải cũng chỉ có thể đủ nghĩ đến Phật Địch!

Oanh một tiếng!

Tại phật quang chiếu rọi phía dưới, oán khí hư ảnh rất nhanh liền bị trấn sát

"Không biết người khác thế nào "

Tô Khải trong lòng cảm thấy sốt ruột, Đông Phương Minh Nguyệt, Triệu Dương, Hàn Băng bọn họ cũng không muốn bản thân như vậy, có Phật Bảo hộ thể, gặp được quý dị như vậy oán khí, bọn họ chưa chắc có thù đoạn có thể đối phó

Nương tựa theo Huyết Hải hàng lâm trong nháy mắt trí nhớ, Tô Khải xem chừng Triệu Dương bọn người hẳn là tại Tây Bắc phương hướng, thế là liền một đường hướng Tây Bắc phương hướng bay đi

Trên đường đi, Tô Khải gặp được mười mấy lần oán khí hắc ảnh tập kích, tuy nhiên Thất Diệp Liên đài cùng những oán khí hắc ảnh tựa hồ chính là trời sinh địch, cũng không cần Tô Khải tế luyện, liền chủ động xuất kích, trấn sát oán khí hắc ảnh

Một phút bên trong, Tô Khải nghe được kịch liệt đấu pháp âm thanh

"Là Đông Phương Minh Nguyệt!"

Tô Khải phóng tầm mắt nhìn tới, nhìn thấy Đông Phương Minh Nguyệt đang cùng năm đạo oán khí hắc ảnh kịch chiến, trên thân nhiều chỗ vết thương, thậm chí ngay cả trắng nõn trên cánh tay, đều máu tươi chảy ròng

Tuy nhiên may là, Đông Phương Minh Nguyệt cuối cùng vẫn là Tiềm Long Bảng thượng thiên kiều, những này oán khí hắc ảnh tuy nhiên quý dị dị thường, tầm thường thủ đoạn đối bọn hắn không có hiệu quả nhưng là oán khí hắc ảnh muốn trấn sát Đông Phương Minh Nguyệt, cũng không phải trong thời gian ngắn mà có thể thành công

"Minh nguyệt sư chất nữ, ta hiện tại liền đến giúp ngươi một tay!"

Đông Phương Minh Nguyệt nghe được Tô Khải âm thanh, sắc mặt nhất thời đại biến

"Không được qua đây!"

"Những này oán khí hắc ảnh phi thường quý dị, tầm thường thù đoạn đối bọn hắc không có hiệu quả!"

"Ngươi nhanh lên rời đi Ngũ Hoa động thiên, cầm tại đây tình huống báo cho lão tổ!"

Đông Phương Minh Nguyệt nhìn thấy Tô Khải hướng phía hắc Phi Độn mà đến, vội vàng ngăn cản nói

Chỉ có tự mình trải qua những này oán khí hắc ảnh, mới có thể cảm nhận được những này oán khí hắc ảnh đến đến cỡ nào khó chơi, mặc dù có Tô Khải giúp đỡ, hai người bọn hắc cũng không phải cái này năm đạo oán khí hắc ảnh đối thủ

"Hắc hắc —— "

"Không thử một chút làm sao biết ta không phải oán khí hắc ảnh đối thủ đâu?"

Nói, Tô Khải Độn Quang tăng tốc ba phần

Nhìn thấy Tô Khải không nghe chính mình khuyến cáo, Đông Phương Minh Nguyệt Tâm bên trong tràn đầy tức giận

"Tô Khải hắc chẳng lẽ thấy không rõ tình thế sao không biết những này oán khí hắc ảnh đến cỡ nào khó chơi làm sao có thể "

"Đần độn!"

"Đại cục làm trọng!"

"Ngươi nhanh lên cầm tại đây tình huống nói cho lão tổ!"

Đông Phương Minh Nguyệt dậm chân một cái, mặt mũi tràn đầy ảo não, tựa hồ tại trách cứ Tô Khải vì sao lại làm ra ngu xuẩn như vậy lựa chọn

"Hắc hắc! Đại cục nào có Minh Nguyệt sư chất nữ ngươi trọng yếu!"

Tô Khải lời nói, để cho Đông Phương Minh Nguyệt trên mặt một trận đỏ bừng, xi một cái

Tiểu Sư Thúc hắc, lúc này còn có tâm tư hoa tâm

Nhưng là nghe được Tô Khải nói mình so đại cục còn trọng yếu hơn, Đông Phương Minh Nguyệt Tâm bên trong nhưng là chẳng biết vì sao ngọt ngọt

Ngay tại Đông Phương Minh Nguyệt Tâm bên trong tưởng niệm Tuổi đẹp thời điểm, Tô Khải dưới chân Thất Diệp Liên đài, nhất thời bộc phát ra năm đạo Phật quang, bắn về phía oán khí hắc ảnh

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Nhật xà phòng nhật cỡ nào

Trong chốc lát, năm đạo Phật quang phảng phất vượt qua Thiên Sơn Vạn Thủy, chớp mắt đã tới, rơi vào oán khí hắc ảnh phía trên, phát ra Xi xi xi xi... Âm thanh, khói xanh tràn ngập

Năm đạo Nguyên Khí hư ảnh tại Phật quang bao phủ phía dưới, phảng phất Bạch Tuyết gặp được mùa xuân, băng tuyết tan rã, ở trong hư không điên cuồng vận vẹo, lộ ra từng cái tầng nhân gương mặt

Nhưng là những này tầng nhân, lại cùng đặc đạo cao tầng không có liên hệ, khuôn mặt dữ tợn, mây may nhìn không ra vẫn là người trong Phật môn, ngược lại giống như là ma đạo đại ma đầu

PHỐC ——

PHỐC ——

PHỐC ——

Vèn vèn không đến thời gian ba cái hô hấp, năm đạo oán khí hắc ảnh hóa thành đầy trời khói xanh, tiêu tán ở trong hư không

"Cái này "

Đông Phương Minh Nguyệt khiếp sợ nhìn xem một màn này, những này oán khí hắc ảnh có bao nhiêu khó chơi, nàng thế nhưng là tự mình trải qua

Nhưng là như thế khó chơi oán khí hắc ảnh, tại Phật quang trước mặt lại là như thế không chịu nổi một kích, thậm chí ngay cả sức hoàn thủ đều không có

"Những này oán khí hắc ảnh vô hình vô chất, phổ thông thủ đoạn đối bọn hắn không có hiệu quả, nhưng lại bị Phật Bảo khắc chế "

Tô Khải chậm rãi giải thích nói

Đông Phương Minh Nguyệt đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Tô Khải dưới chân Liên Đài, làn thu thủy (chỉ mắt long lanh của người con gái đẹp) lưu chuyển

"Minh Nguyệt sư chất nữ, người cũng đã biết đệ tử khác tung tích "

Có lẽ là bởi vì Tô Khải ân cứu mạng, Đông Phương Minh Nguyệt nghe được Tô Khải gọi nàng Minh Nguyệt sư chất nữ, cũng không có ngày xưa hừ lạnh, ngược lại mười phần bình tĩnh

"Huyết Hải rơi xuống thời điểm, ta mơ hồ nhìn thấy đại bộ phận sư huynh đệ bị Huyết Hải xông về phía tây!"

Đông Phương Minh Nguyệt đuổi ra trắng nõn ngón tay ngọc, chỉ phía tây Huyết Hải

"Ngay cả người cũng không phải oán khí hắc ảnh đối thủ, người khác liền càng thêm không phải là đối thủ việc này không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ liền chạy tới!"

"Tuy nhiên biển máu này phía trên nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, Minh Nguyệt người lại có thương tích tại người, không ngại chúng ta cùng cười một tòa Liên Đài!"

Tô Khải nghĩa chính ngôn từ nói

Trên đường đi Tô Khải liền gặp được không dưới trăm lần oán khí hắc ảnh tập kích, nếu là không có Phật Bảo hộ thể, Đông Phương Minh Nguyệt căn bản là không có cách tại Huyết Hải Chi Thượng có hành động

Đông Phương Minh Nguyệt nhìn xem Tô Khải dưới chân Liên Đài, rõ ràng cũng chỉ đủ một người cười, nếu là hai người đều đứng lên trên, tất nhiên có chút chen chúc

Bất quá nghĩ đến hiện tại chuyện quá khẩn cấp, cũng không cho phép nàng già mồm

Thất Diệp Liên kịch bản thân thể cũng là một kiện một mình phi hành Phật Bảo, hiện tại đứng lên hai người, tự nhiên có chút chen chúc, một chút tiếp xúc thân mật không thể tránh được

Đông Phương Minh Nguyệt thân thể mềm mại cơ hồ bị vấp là nửa tựa ở Tô Khải trên lồng ngực, chớp mũi người Đông Phương Minh Nguyệt trên thân truyền đến mùi thơm, Tô Khải nhin không được hít sâu một cái khí

Cái này lại kiếm lời!

Không chế lấy Thất Diệp Liên đài, Tô Khải cùng Đông Phương Minh Nguyệt một đường hướng phía tây bay đi

Trên đường đi, Tô Khải cùng Đông Phương Minh Nguyệt gặp không dưới trăm lần tập kích, những này oán khí hắc ảnh phảng phất vô cùng vô tận, nhìn thấy người sống, liền quên mình nhào lên

Nếu là không phải Phật Bảo, chỉ sợ lần này Tô Khải cùng Đông Phương Minh Nguyệt ngay tại Ngũ Hoa động thiên bên trong cầm

Tuy nhiên cái này bởi vì nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, Tô Khải trong lòng liền càng thêm sốt ruột

Chính mình có Phật Bảo hộ thân, tại Huyết Hải Chi Thượng tự nhiên bình yên vô sự, nhưng là đệ tử của hắn nhưng liền không có vận khí tốt như vậy, vô ý thức, Tô Khải cảm Đông Phương Minh Nguyệt eo ôm đến càng gia tăng hơn

Đông Phương Minh Nguyệt cảm nhận được trên lưng truyền đến nhiệt khí, sắc mặt khẽ biến thành hơi nóng, vội vàng đổi đề tài, dời đi chú ý lực

"Người nói, những này oán khí hắc ảnh đến cùng là cái gì "

Tô Khải bĩu môi, oán thán một câu

"Đoán chừng là Ngũ Hoa Phật Tông đệ tử nhặt xà phòng nhặt nhiều, sinh lòng oán hận!"

"Chắc chắn, rõ ràng ba vạn năm đều làm hao mòn không bọn họ oán khí, lúc trước bọn họ cúc hoa đến vẫn là gặp như thế nào tàn phá a!"

"Nhật xà phòng cúc hoa "

Đông Phương Minh Nguyệt nghe Tô Khải bừa bãi hồ ngôn loạn ngữ, hoàn toàn không có nghe mình bạch

Nhìn thấy Đông Phương Minh Nguyệt vẻ mặt vô cùng nghi hoặc bộ dáng, Tô Khải Thanh Thanh cổ họng

"Ta ngoài ý muốn nghĩ là Ngũ Hoa Phật Tông đám kia Tiểu Ngốc Lư, đoán chừng là trước người nhận thiên đại oan ức, oán khí tích lũy, hóa thành cái này đây trời oán khí hắc ảnh "

Đông Phương Minh Nguyệt như có như không gật đầu, Tô Khải lời nói này không sai, nếu không có ngập trời oán khí,

Làm sao có thể tạo thành oán khí hắc ảnh

Nhưng là Phật môn đệ tử Giới Sân Giới Sĩ, đến là chuyện gì tình huống, có thể làm cho sở hữu Ngũ Hoa Phật Tông đệ tử, đều sinh lòng nóng đậm như vậy oán khí

Còn có Huyết Hải, rõ ràng cũng không phải là Ngũ Hoa Phật Tông đồ vật, tại sao lại xuất hiện tại Ngũ Hoa động thiên bên trong

Ngay tại Đông Phương Minh Nguyệt suy tư thời điểm, hai người bên hông truyền tin ngọc bội bất thành linh điện cuồng chớp động

"Không tốt, Triệu Dương Hàn Băng bọn họ gặp phải nguy hiểm!"

Tô Khải cùng Đông Phương Minh Nguyệt gần như đồng thời sắc mặt đại biến, hai người bọn họ đều nhận được Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử cầu cứu tin tức

Loại này cầu cứu tin tức không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, là tuyệt đối sẽ không vận dụng, một khi vận dụng, mang ý nghĩa tình huống đã đến tràn ngập nguy hiểm trình độ

Tô Khải sắc mặt đại biến, mười ngón động liên tục, từng đạo từng đạo huyền diệu pháp quyết đánh vào Thất Diệp Liên đài bên trong

Nhất thời, Thất Diệp Liên trên đài phát quang đại phóng, Phi Độn tốc độ nhất thời bạo tăng gấp đôi

Đáng tiếc Tô Khải không tinh thông Phật Môn Công Pháp, chỉ có thể dùng ngu xuẩn nhất phương pháp thôi thúc Thất Diệp Liên đài, nếu không dựa theo Tô Khải đoán chừng, Thất Diệp Liên đài Phi Độn tốc độ, tuyệt đối còn có thể đang gia tăng gấp ba

Hô ——

Gào thét kinh phong ở bên tai thổi qua, Ba Đào Hung Dũng Huyết Lăng, hướng phía Tô Khải hiện lên mà đến, một đạo phát quang tại Huyết Hải Chi Thượng, phi tốc tiến lên

Huyết Hải, mệnh mông, vĩnh viễn không có phản cuối

Tại Huyết Hải Chi Thượng, trừ vô cùng vô tận oán khí hắc ảnh bên ngoài, còn có từng đầu Huyết Ma tại Huyết Hải Chi Thượng săn thức ăn

Những này Huyết Ma mặc dù không có Ngũ Hoa động thiên bên ngoài trấn sát ngũ đại cao thủ Huyết Ma mạnh mẽ, nhưng là Ngũ Hoa trong động thiên đệ tử, cũng không có ngũ đại cao thủ như vậy mạnh mẽ thực lực, vẫn lạc tại Huyết Ma Thủ bên trong đệ tử, không ít

Oanh một tiếng!

Huyết Lăng quay cuồng

Một đầu cao mười trượng Huyết Ma, hung uy hiển hách, Huyết Lăng Thao Thiên

Tại Huyết Lăng trước mặt, Triệu Dương Hàn Băng cùng 20 tên Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử, phảng phất một chiếc thuyền con, tùy thời đều có bị tiêu diệt khả năng

Ông một tiếng!

Kiểm Trận bên trên bộc phát ra một trận linh quang, để cho rất nhiều đệ tử miễn cưỡng ổn định thân hình, nhưng là sắc mặt lại trắng bệch một mảnh, khí tức hỗn loạn

Triệu Dương Hàn Băng bọn người, 20 tên đệ tử tại nguy cơ sinh tử trước mặt, cùng nhau liên thủ, thi triển Kiểm Trận, miễn cưỡng cùng Huyết Ma lượn vòng

Kiểm Trận phía trên, kiếm khí phong mang, nhưng là những này sắc bén kiếm khí, đối mặt Huyết Ma cái này Vô Hình Chi Vật, hiệu quả lại cũng không lý tưởng ngược lại là Huyết Ma một quyền nhất chương ở giữa, mượn nhờ Huyết Hải uy áp, đem kiểm trận đại tiếng buồn bã liên tục

Huyết Hải tạo thành cự chưởng, tại Huyết Ma không chế phía dưới, nặng nề mà rơi vào Kiếm Trận phía trên, khiến cho người nôn mửa máu tươi, nhất thời để cho Triệu Dương Hàn Băng đám người sắc mặt tái nhợt

Oanh một tiếng!

Bàn tay lớn màu đỏ ngòm phía trên, ẩn chứa lực lượng kinh khủng, phảng phất một chiếc búa lớn trọng kích tại Kiếm Trận phía trên nguyên bản liền tràn ngập nguy hiểm Kiếm Trận, nhất thời tan vỡ ra

Ô ——

Một tiếng gào thét, từ Kiếm Trận phía trên truyền tới

Linh quang thiểm kiếm trận, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ đập bẻ giải tán

"Ta mệnh như vậy!"

Hàn Băng nhìn thấy đón đầu đánh tới Huyết Lăng, trong lòng rét lạnh một mảnh

Hắn bái nhập Thanh Liên Kiếm Tông nội môn, tự cho là thật sự là đại triển tay chân thời điểm, không nghĩ tới lại vẫn lạc tại Ngũ Hoa động thiên bên trong

Thật sự là uất ức a!

Trước mắt một mảnh huyết hồng, Hàn Băng đồng tử, bị đầy trời Huyết Hải tràn ngập, phóng tầm mắt nhìn tới, mệnh mông Huyết Hải, trừ huyết hồng vẫn là này làm người ta sợ hãi huyết hồng

Ầm ầm ——

Oanh minh Huyết Lăng, phảng phất Thái Sơn, trút xuống hạ xuống

Ở trên cao trăm trượng Huyết Lăng trước mặt, Hàn Băng cảm giác được chính mình vẫn là nhỏ bé như vậy, nhất thời sinh lòng bất đắc dĩ cảm giác

Ngay tại Huyết Lăng rơi xuống trong nháy mắt, một đạo Phật quang bất thành linh từ trên trời giáng xuống, rơi vào Hàn Băng trên thân, đem đầy trời dòng máu, ngăn cách bên ngoài

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Gầm cái gì gầm, người làm ồn đến tiểu bằng hữu

"Đây là..."

Hàn Băng thấy bên người Phật quang, đem chính mình che phủ ở trong đó, còn chưa có lấy lại tinh thần đến, liền thấy một tòa Liên Thai hóa thành một vệt kim quang, phi độn mà tới.

Ở Liên trên đài, chính là Tiểu Sư Thúc cùng với Đông Phương Minh Nguyệt.

"Tiểu Sư Thúc tới "

Hàn Băng không nhịn được kích động trong lòng hô to một tiếng.

Chẳng biết tại sao, khi nhìn đến Tô Khải trong nháy mắt, Hàn Băng liền tin tưởng Tô Khải nhất định có thể đầy đủ chiến thắng Huyết Ma.

Liên trên đài, Tô Khải một tay ôm Đông Phương Minh Nguyệt thon thả, một tay bấm pháp quyết, Thất Diệp Liên trên đài, kích thích ra hơn mười đạo Phật quang, Phật quang bên trong thậm chí còn có thể thấy rõ ràng Phạm Văn, rơi vào Huyết Ma trên.

Phật quang bao phủ ở máu trên ma thân trong nháy mắt, huyết thủy cùng Phật quang đụng vào nhau, không có nổ vang rung trời, cũng không có kinh người va chạm, liền lặng yên không một tiếng động phai diệt tại trong hư không.

Huyết Ma trên ma thân, nhất thời xuất hiện mười mấy cái lớn nhỏ lỗ thủng, nhưng là ở liên tục không ngừng mà huyết thủy bổ sung bên dưới, rất nhanh thì khôi phục như thế.

Tô Khải thấy như vậy một màn, không khỏi khẽ cau mày.

"Bất Từ Chi Thân?"

"Tiêu Hỏa Hỏa cũng không phải là Bất Từ Chi Thân, không như cũ bị ta đánh bẻ "

"Thả ta đi xuống "

Đồng Phương Minh Nguyệt lan khí thờ khề, ở Tô Khải bên tai nhẹ nói đến.

Trước Thất Diệp Liên đài không gian hẹp hòi, mình bị Tô Khải ngăn thon thả cũng liền thôi, bây giờ đang ở đồng đảo đệ tử trước mặt, Đồng Phương Minh Nguyệt cũng không có dây như vậy da mặt.

Thấy Đồng Phương Minh Nguyệt trong mắt một màn kia nóng nảy, Tô Khải trong lòng tuy có Bất Xá, nhưng cuối cùng buông ra chính mình An Lộc Sơn móng vuốt, trên đầu ngón tay nhả nhụi xúc cảm, để cho Tô Khải hiểu được vô cùng.

"Hàn Băng, ngươi không sao chứ?"

Tô Khải hỏi.

Hàn Băng trên mặt lòng vẫn còn sợ hãi.

"Tiểu Sư Thúc, đệ tử không việc gì chẳng qua là có mấy tên đệ tử tình huống không ổn "

Vừa nói, Tô Khải thả mắt nhìn đi, thấy ba mét Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử đã bị huyết thủy ăn mòn, mi tâm trên, nhiều hơn một đạo huyết sắc giây nhỏ, sắc mặt dữ tợn.

Thiên Nhân mở

Tô Khải mở ra Thiên Nhân thuật, nhìn ba gã bị huyết thủy ăn mòn đệ tử, phát hiện trong biến ý thức của bọn họ hoàn toàn đồ ngẫu, tất cả đều là huyết lãng, nếu không phải chữa trị kịp thời, tất nhiên sẽ bị huyết lãng chiếm đoạt thần trí.

"Thật là khủng khiếp huyết thủy "

Tô Khải sắc mặt đại biến, bị huyết thủy ăn mòn sau khi, lại còn có thể chiếm đoạt tu sĩ thần trí, cái này thì kinh khủng.

Dựa theo huyết thủy bây giờ chiếm đoạt tốc độ, không ra một giờ, coi như Đại La Kim Tiên hạ phạm, cũng cứu không bọn họ.

"Tiểu Sư Thúc, chúng ta làm sao bây giờ?"

Tô Khải suy tư chốc lát, lập tức quyết định.

"Minh Nguyệt, ngươi mang theo những đệ tử khác rời đi trước Ngũ Hoa Động Thiên, đầu này Huyết Ma để ta đối phó."

Đồng Phương Minh Nguyệt nghe Tô Khải an bài, lắc đầu liên tục.

"Không được "

"Tuyệt đối không được "

Tô Khải cười hắc hắc.

"Minh Nguyệt có phải hay không đang lo lắng cho ta? Lo lắng ta bị Huyết Ma tiêu diệt?"

"Ngươi yên tâm, chính là máu me đầy đầu Ma, còn không bị ta Tô Khải coi vào đâu "

Đồng Phương Minh Nguyệt bạch tô khai liếc mắt.

"Ai lo lắng ngươi?"

"Không Phật Bảo che chở, chúng ta căn bản là không có cách rời đi Ngũ Hoa Động Thiên."

Biển máu bên trên đêm không hết oán khí bóng đen, để cho Đồng Phương Minh Nguyệt lòng vẫn còn sợ hãi, nếu không phải Tô Khải có Phật Bảo, chỉ sợ bọn họ hai người đã sớm vẫn lạc.

"Nguyên lai là như vậy, cái này có gì khó khăn?"

"Ta lúc nào nói qua ta chỉ có một kiện Phật Bảo?"

Vừa nói Tô Khải xuất ra một vòng, Phật quang vận chuyển, phẩm chất không chút nào ở Thất Diệp Liên dưới đài.

"Ngươi lại còn có Phật Bảo "

Đồng Phương Minh Nguyệt kêu lên một tiếng, hung hãn trừng Tô Khải liếc mắt, lập tức kịp phản ứng, chính mình mới vừa rồi bị chiếm tiện nghi.

"Vậy ngươi mới vừa rồi còn..."

"Khục khục "

Tô Khải liền vội vàng ho khan hai tiếng, sờ mũi một cái.

"Vừa mới không phải là quên thôi "

Đồng Phương Minh Nguyệt cầm trong tay kim sắc, mang theo 20 tên Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử bắt đầu rút lui.

Lần này tiến vào Ngũ Hoa Phật Tông Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử, tổng cộng hai mươi lăm người, trừ đi Đồng Phương Minh Nguyệt dẫn 20 tên đệ tử ra, còn có Phong Đình đám ba người không rõ tung tích.

Thấy chính mình con mồi lại muốn chạy trốn,

Huyết Ma trong miệng phát ra một tiếng kinh thiên gầm thét.

"Àm ỉ cái gì thế?"

"Rống —— "

"Rống —— "

"Gọi ngươi không cần loạn rống, ngươi càng muốn loạn hống, vạn nhất đem tiểu bằng hữu đánh thức làm sao bây giờ? Coi như không có đem tiểu bằng hữu đánh thức, đánh thức hoa hoa thảo thảo đó cũng là không đúng "

Huyết Ma thấy Triệu Dương Hàn Băng đám người càng bay càng xa, nhất thời cuồng bạo.

Mặc dù hấn kiên kỵ Tô Khải dưới chân Thất Diệp Liên đài, nhưng là mắt thấy đến miệng con mồi bay đi, Huyết Ma há sẽ ngồi chờ chết.

Oanh một tiếng

Huyết Ma thân thể rung một cái, vén lên hơn trăm trượng con sóng thần.

"Nhé người khác nói 3 ngày không đánh tới nhảy lên đầu lật ngói, kịp thời ba cái hô hấp không đánh, giống như tạo phản hay sao?"

Vừa nói, Tô Khải từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một mặt sáu sắc Tiểu Kỳ, đỏ, vàng, Chanh, bạch, lam cùng với Ngũ Sắc hỗn hợp sắc, ở Lục Sắc Kỳ mặt ngoài lưu chuyển, huyền diệu dị thường.

Chân nguyên trong cơ thể Bạo Thể mà ra, hướng trong tay Lục Sắc Kỳ vọt tới.

Nhất thời, Phật Bảo Lục Sắc Kỳ bên trên linh quang đại phóng, sáu sắc hào quang ngút trời lên, rậm rạp chẳng chịt huyền diệu Phạm Văn, hóa thành từng đạo huyền diệu Pháp Ấn, đánh phía ngút trời huyết lãng.

Phạm là Phạm Âm chỗ đi qua, huyết thủy tan rã, phảng phất tuyết trắng gặp phải dương xuân một dạng không chịu nổi một kích.

Thất Diệp Liên đài là một kiện phi hành Pháp Khí, Phật quang chẳng qua là bổ sung thêm đồ vật, đối với (đúng) nguyên khí bóng đen cùng Huyết Ma đều có to lớn tác dụng khắc chế, có thể không cần phải nói là Lục Sắc Kỳ cái này thứ thiệt chiến đấu Phật Bảo.

Phạm Văn một chỗ, huyết lãng tránh lui.

Thậm chí Tô Khải lòng tin có một loại ngạo khí, nếu là mình chân nguyên đủ đầy đủ, nói không chừng có thể đem trọn khắp biển máu tất cả đều Độ Hóa.

Huyết Ma khi nhìn đến Phạm Văn trong nháy mắt, phảng phất gặp phải khắc tinh một dạng liên tục lui nhanh, không chế huyết lãng tạo thành từng đạo phòng ngự lưới, làm tiêu hao Phạm Văn uy lực.

Cái này lùi lại, ước chừng thối lui ra một dặm nơi, Phạm Văn mới hoàn toàn tiêu tan, hóa thành điểm một cái linh quang, biến mất tại trong hư không.

Huyết Ma nhìn về phía Tô Khải trong tay Lục Sắc Kỳ trong ánh mắt, tràn đầy kiêng kỵ, thậm chí còn có từng tia sợ hãi.

Sau đó... Trốn

Tô Khải thấy trước còn Hung Uy hiển hách Huyết Ma, lại muốn chó xù như thế ảo não trốn, Tô Khải trong lòng không vui.

Sớm biết Huyết Ma như vậy không lịch sự đánh, nên để cho Triệu Dương bọn họ lưu lại, xem bọn họ Tiểu Sư Thúc là như thế nào đại phát thần uy, đánh chạy Huyết Ma.

"Muốn chạy? Chạy đi đâu "

Tô Khải nghiêm ngặt quát một tiếng, trong tay Lục Sắc Kỳ Phật quang đại phóng, hướng trong bầu trời tiện tay ném một cái, hóa thành một vòng sáu sắc chói chang Thái Dương, treo cao trong bầu trời.

"Roi "

Tô Khải khẽ ồ lên một tiếng, Lục Sắc Kỳ bên trên lục sắc quang mang bộc phát ra kinh khủng Linh Áp, ngay cả chân chính Thái Dương, cũng vào giờ khắc này bị lục sắc Thái Dương cướp đoạt tia sáng chói mắt.

Oanh một tiếng

Lục sắc Thái Dương rơi vào Huyết Hải Chi Thượng, biển máu sôi sùng sục, cuồng bạo không ngừng.

Trong nháy mắt, chu vi mấy trăm trượng biển máu, bị bốc hơi hết sạch, lộ ra Ngũ Hoa Động Thiên đất sét. Vốn là thổ hoàng sắc đất sét, ở biển máu ngâm bên dưới, biến thành một mảnh máu đất.

Nhưng là đập lục sắc Thái Dương chiếu sáng bên dưới, những thứ này máu trong đất huyết thủy, trong nháy mắt bị bốc hơi hết sạch.

Lục Sắc Kỳ oai, có thể thấy được chút ít.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Thiếu 1 gốc, liền đánh người 1 dưới cái mông! (3 29)

Lục Sắc Thái Dương hạ xuống.

Phản Thiên Chử Hải!

Trong nháy mắt, Huyết Ma liền cảm nhận được nguy cơ trí mạng, loại cảm giác nguy cơ này, là hần sinh ra đến nay cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp.

Rống ——

Huyết Ma ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, muốn giãy dụa, nhưng là tại Lục Sắc Thái Dương nóng rực Phật dưới ánh sáng, lại không chỗ ẩn trốn.

Lục sắc Phật Quang bao phủ, Huyết Ma to khoảng mười trượng thân thể, liền 3 cái hô hấp đều không có kiên trì đến, liền bị Phật Quang tịnh hóa trống không.

Chờ đến lục sắc Phật Quang tán đi, Huyết Ma thân hình khổng lồ biến mất không thấy gì nữa, chỉ có một cái huyết sắc tinh thể, lẳng lặng địa lơ lửng tại giữa không trung.

Sau đó bịch một tiếng, rơi trong biển máu, biển máu không còn tăm hơi vô tung.

"Đại BOSS bị đánh bại, có phải hay không nên bạo bạo rương!"

Tô Khải bĩu môi.

Huyết Ma cái này Đại BOSS quá keo kiệt, hai cái phòng khách đều không có để lại.

Nhưng vào lúc này, bên trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một đạo huyết sắc vòng xoáy, sau đó một đường thân ảnh màu trắng, từ trên trời giáng xuống.

"Ách —— "

"Chẳng lẽ đánh bại Đại BOSS về sau, tuôn ra không phải bảo rương, mà chính là Tiên Nữ "

Tô Khải tay phải vung lên, hóa thành linh khí đại thủ, đem trên trời rơi xuống đến Tiên Nữ cuốn tới.

Hương mềm vào lòng, Tô Khải tập trung nhìn vào, mới phát hiện cái này Tiên Nữ không chỉ là Tiên Nữ, hơn nữa còn là Thánh Nữ.

Hoa Mộng Vũ!

"Hi hi —— Thánh Nữ, chúng ta lại gặp mặt!"

Tô Khải tham lam mà nóng bỏng thần sắc, không chút kiêng kỵ quét mắt Hoa Mộng Vũ thân thể mềm mại.

"Vì cái gì ta mỗi lần nhìn thấy Thánh Nữ ngơ ngác thời điểm, ngươi tu vì đều là bị phong ấn đâu?"

Tô Khải mà nói, để Hoa Mộng Vũ sắc mặt cứng đờ, Bạch Tô Khải liếc một chút.

Cũng không biết Tô Khải là không phải mình trúng đích khắc tinh, vì sao chính mình vừa gặp phải Tô Khải, liền sẽ có cái nào không chuyện tốt phát sinh.

Lần trước thu Vụ Sơn mạch Đồ Giao chuyển đi, Thanh Giao tự bạo nội đan, mình bị trọng thương, còn gặp được Tiêu Hóa Hóa dạng này đáng đồ lãng tử. Lần này Ngũ Hoa động Thiên Chi Hành, lại là cùng với Tô Khải, chính mình tu vì lại bị phong ấn, để Hoa Mộng Vũ trong lòng phiền muộn cùng cực.

Mình bị Huyết Hải thôn phệ, tuy nhiên giữ được tính mạng, nhưng là một thân tu vì lại bị Huyết Hải phong ấn, rơi xuống đến Luyện Khí Đại Viên Mãn cảnh giới, trừ phi rời đi Huyết Hải, nếu không tu vì vô pháp khôi phục.

"Ngươi cũng đã biết ta Bách Hoa Cốc đệ tử hạ lạc..."

Hoa mộng Vũ lời còn chưa nói hết, liền thấy Tô Khải ánh mắt thẳng vào quan sát nàng, mang theo không có hảo ý ánh mắt.

"Ngươi nhìn cái gì "

Tô Khải nam nam nói ra.

"Ta đang nghĩ, Thánh Nữ các hạ ngươi thật giống như còn thiếu ta một ngàn gốc ngàn năm Băng Tâm liên!"

Hoa mộng Vũ nghe được Tô Khải nâng lên ngàn năm Băng Tâm liên, trong lòng một trận tức giận, trắng một cái liếc mắt.

"Lúc nào ghi nợ bản thánh nữ vì cái gì không biết chuyện "

"Tại thu Vụ Sơn mạch ta vì cứu ngươi, ta thể nhưng là nỗ lực một gốc ngàn năm Băng Tâm sen, Thánh Nữ các hạ ngươi sẽ không phải thiếu nợ không trả đi!"

Tô Khải lộ ra một mặt thịt đau bộ dáng.

"Hừ —— đó là bản thánh nữ ta mị lực vô hạn, mê được ngươi cái này Tiểu Dâm Tặc cam tâm tình nguyện xuất ra một gốc ngàn năm Băng Tâm liên!"

"Nếu ta thật sự là Tiểu Dâm Tặc, trong sơn động, liền nên đưa ngươi giải quyết tại chỗ, sau đó lấy về nhà khi ấm giường nha đầu!"

Hoa mộng Vũ nghe được chính mình chỉ có thể làm ấm giường nha đầu, nhất thời khí không đánh một chỗ ra.

"Ngươi có ý tứ gì chẳng lẽ lại ngươi còn có chính cung nương nương "

Tô Khải một mặt ngao kiêu.

"Nào có tự nhiên! Mười năm trước đó chính cung nương nương chi vị liền đã xác định, ngươi nhiều nhất chỉ có thể làm ấm giường nha đầu! Lại nói, ngươi cũng đánh không lại ta chính cung nương nương!"

"Đánh không lại nói đùa! Chẳng lẽ lại ngươi chính cung nương nương là Nguyên Anh Tu Sĩ hay sao "

Hoa mộng Vũ một mặt không tin, nàng chiến lực tại Kết Đan Tu Sĩ ở trong tuyệt đối là tối cao cấp, liền liền Nguyên Anh hóa thân, đều có thể một trận chiến.

Nếu như nói liền nàng cũng không là đối thủ, như vậy tất nhiên chỉ có Nguyên Anh Tu Sĩ.

Nhưng là Nguyên Anh Tu Sĩ từng cái đều là lão quái vật, làm sao coi trọng Tô Khải tên mặt trắng nhỏ này.

"Một ngàn gốc ngàn năm Băng Tâm liên, ngươi còn cũng không đổi "

"Không trả, tuyệt đối không chấp nhận ngươi Bất Bình Đẳng Điều Ước!"

Vừa dứt lời,

Hoa mộng Vũ liền thấy Tô Khải này không có hảo ý ánh mắt, tâm bên trong một cái lộp bộp.

Không tốt!

Đột nhiên, Tô Khải một cái khoanh tay, dùng cả tay chân, đem hoa mộng múa ép dưới thân thể.

"Ngươi muốn làm gì "

Hoa mộng Vũ cảm giác được nam tử dương cương khí tức đập vào mặt, để trái tim không khỏi run lên.

"Tự nhiên là làm cần phải làm việc cần làm, đền bù lần trước trong son động tiếc nuối!"

Hoa mộng Vũ nhất thời hoa dung thất sắc.

"Tô Khải, không muốn! Bách Hoa Cốc lịch đại Thánh Nữ, đều phải gìn giữ Hoàn Bích Chi Thân..."

Hoa mộng Vũ còn chưa dứt lời tới Tô Khải dày rộng trong tay, nặng nề mà rơi vào mướt mà mộng * trên đỉnh.

Ba một tiếng!

Thanh thúy tiếng vang, tại Huyết Hải Chi Thượng vang lên.

Huyết Hải Chi Thượng, không có một ai, kiêu diễm bầu không khí, lại trong không khí dập dờn.

Hoa mộng Vũ cảm giác được mộng * phong bên trên truyền đến nóng bỏng cảm giác, một đôi mắt đẹp trừng to lớn, sắc mặt huyết hồng một mảnh, so đây trời Huyết Hải, còn muốn đỏ bừng ba phần.

"Tô Khải... Ngươi... Làm sao... Dám..."

"Có cái gì không dám!"

Tô Khải trong mũi hừ hừ một tiếng, thủ chương lần nữa rơi vào mộng * trên đỉnh, thể nghiệm lấy này mỹ diệu xúc cảm.

"Có trả hay không —— "

"Không trả!"

Ba ——

Ba ——

Ba ——

Lại là ba tiếng thanh thúy tiếng vang.

"Có trả hay không "

"Ta... Ta... Không..."

"Trả! Ta bây giờ liền trả!"

Hoa mộng Vũ hai gò má ửng hồng, trong mắt tràn ngập hơi nước.

Nàng đường đường Bách Hoa Cốc Thánh Nữ, khi nào bị người tại dưới hông, làm ra như thế cảm thấy khó xử sự tình.

"Ta trừ vật giới chi bên trong ra một gốc ngàn năm Băng Tâm liên!"

"Một ngàn gốc!"

"Một gốc cũng không thể thiếu!"

"Thiếu một gốc, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE liền đánh ngươi một cái mông!"

Tô Khai dương giả trang ra một bộ hung dữ bộ đáng.

"Ngươi... Khi dễ người..."

"Rõ ràng cũng chỉ có một gốc!"

Hoa mộng Vũ vênh lên môi đỏ, trắng tinh hàm răng hung hăng cắn, Tô Khai cái này tiểu tặc, thật sự là quá phận!

"Bách Hoa Cốc Thánh Nữ Hoàn Bích Chi Thân, chẳng lẽ chỉ trị giá một gốc ngàn năm Băng Tâm sen không thành "

"Dĩ nhiên không phải!"

"Nhưng là... Một ngàn gốc ngàn năm Băng Tâm sen, ngươi đây là trần trụi xảo trá!"

"Cũng là xảo trá ngươi!"

Ba ——

Ba ——

Ba ——

Thanh thúy đập âm thanh lần nữa tại Huyết Hải Chi Thượng quanh quẩn.

"Đừng đánh!"

"Cầu ngươi!"

Hoa mộng Vũ lộ ra một bộ cầu khẩn thần sắc.

Nếu không phải là mình tu vi bị phong ấn, chính mình như thế hội thần phục tại Tô Khai cái này Tiểu Dâm Tặc dưới dâm uy.

"Ngàn năm Băng Tâm sen!"

"Một ngàn gốc!"

"Một gốc không ít!"

"Tại ta trừ vật giới chỉ bên trong!"

Nói hoa mộng múa đem ngàn năm Băng Tâm liền từ trừ vật giới chỉ bên trong lấy ra.

Tô Khai nhìn thấy một ngàn gốc ngàn năm Băng Tâm liền, hai mắt tròn thật lớn.

Hoa mộng Vũ nàng cái này đến có chuẩn bị a!

Đáng tiếc ——

Như thế tràn ngập co dãn mông * phong, không thể đánh!

Tô Khai đầy ngập ảo não, hần thà rằng Hoa mộng Vũ chỉ đòi năm trăm gốc ngàn năm Băng Tâm sen, sau đó thịt nọ thịt thường.

Vô ý thức, Tô Khai thủ chương, lần nữa nặng nề mà rơi xuống.

Ba một tiếng!

Hoa mộng Vũ ngổn ngang!

Chính mình rõ ràng còn ngàn năm Băng Tâm liền, vì sao... Vì sao...

"Hắc hắc! Xúc cảm quá tốt, trong nháy mắt không dùng được!"

Tô Khai tiện tiện mà nói, Khí Hoa mộng Vũ trên đỉnh đầu hiển hiện ba cái khói đen.

"Dâm tặc!"

Một tiếng này đâm tặc, rơi vào Huyết Hải Chi Hạ Sở Thiên dương trong tai.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123: Người thế nào không gọi sư nương đâu! (4 hai mươi chín)

Trong biển máu.

Một đạo kim sắc Phật Quang trong biển máu xuyên toa.

Nếu là Tô Khải lần nữa, nhất định sẽ nhận ra, đạo này Phật Quang bên trong bóng người, thỉnh linh chính là biến mất hồi lâu Sở Thiên Dương.

Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn đệ tử tuy nhiên cũng tiến vào Ngũ Hoa Động Thiên bên trong, nhưng là bọn họ không nghĩ Sở Thiên Dương như vậy có được trí nhớ kiếp trước, thăm dò tốc độ tự nhiên thua kém Sở Thiên Dương.

Bởi vậy Tô Khải tuy nhiên một mực có ý thức mà đi tìm Sở Thiên Dương, nhưng lại không có tìm được.

Lúc này Sở Thiên Dương, trên mặt lộ ra một mặt mệt mỏi cùng ảo não.

Hắn không rõ ràng vì sao Ngũ Hoa Động Thiên vào sẽ phát sinh dạng này một lần.

Tại hắn trong trí nhớ, Phật Tháp rõ ràng cũng là toàn bộ Ngũ Hoa Động Thiên Trung khu, chỉ cần luyện hóa Phật Tháp, hắn cũng là Ngũ Hoa Động Thiên chủ nhân.

Ngũ Hoa Động Thiên, Xá Lợi Tử, Phật Tông truyền thừa, Phật Bảo... Đây đều là hắn vật trong bàn tay.

Nhưng là hắn duy chỉ có không nghĩ tới, Ngũ Hoa Động Thiên Trung khu Phật Tháp, thế mà bị huyết quang Hủ Hóa, hơn nữa còn dẫn động đầy trời Huyết Hải.

"Ngũ Hoa Động Thiên ta không lấy được, người khác cũng không chiếm được!"

Sở Thiên Dương trong mắt lóe lên một vòng vẻ tàn nhẫn.

Bất quá so với người khác, hắn ít nhất phải đến không ít Phật Bảo cùng Ngũ Hoa Phật Tông bộ phận truyền thừa. Dù là chỉ có bộ phận truyền thừa, với hắn mà nói vẫn như cũ là cực kỳ hưng phấn một chuyện.

Kiếp trước hắn tiến vào Ngũ Hoa Động Thiên thời điểm, Ngũ Hoa Động Thiên trên cơ bản đã bị thăm dò không sai biệt lắm, lưu cho hắn chỉ có đồ ăn thừa com thừa, thu hoạch cực ít.

Nhưng là đương thời khác biệt, hắn chiếm cứ tiên cơ, cái thứ nhất thăm dò Ngũ Hoa Phật Tông, có thể nói hắn mới thật sự là bên thắng.

Sở Thiên Dương trên thân hồng sắc áo cà sa Phật Quang chớp động, bảo hộ hắn một đường từ Huyết Hải chỗ sâu phi độn mà ra, sừng sốt không có một đạo oán khí hắc ảnh có thể cận thân.

Ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, trên bầu trời mặt trời gay gắt, càng ngày càng rõ ràng.

"Không tới một thời gian uống cạn chung trà, ta liền có thể rời đi Huyết Hải!"

Nghĩ tới đây, Sở Thiên Dương không khỏi buông lỏng một hơi.

Biển máu này quá mức quỷ dị, tại hắn trong trí nhớ, hoàn toàn không có liên quan tới Huyết Hải ẩn tượng. Nhưng là chỉ cần hắn rời đi Huyết Hải, hắn liền hoàn toàn an toàn, thiên hạ to lớn, mặc hắn mà đi.

Nhưng vào lúc này, Sở Thiên Dương nghe được một tiếng thờ gấp.

"Dâm tặc!"

Nhất thời, Sở Thiên Dương cước bộ dừng lại, cả người cứng ngắc ở.

"Tiểu Vũ!"

"Đây là Tiểu Vũ thanh âm!"

Sở Thiên Dương trong lòng điên cuồng địa cuồng vui mừng.

Đây là Tiểu Vũ thanh âm.

Thanh âm này, để hắn nhớ thương, từ khi trọng sinh đến nay, hắn không biết ngày đêm đều đinh chỉ đã từng đối Tiểu Vũ tư niệm.

Nhưng là hắn thật sâu biết, để mình bây giờ thực lực, đi tìm Tiểu Vũ tất nhiên một con đường chết, Bách Hoa Cốc là tuyệt đối không cho phép chính mình mang đi bọn họ Thánh Nữ.

Bởi vậy, Sở Thiên Dương bao giờ cũng không muốn trở nên càng mạnh!

"Tiểu Vũ cũng tới Ngũ Hoa Động Thiên!"

Sở Thiên Dương cảm giác được chính mình thanh âm đang run rẩy.

Nhưng là rất nhanh, trong lòng của hắn cuồng hỉ, liền bị phần nộ lời nói thôn phệ.

"Dâm tặc!"

Tiểu Vũ nàng thể mà hô to dâm tặc, nàng gặp phải chuyện gì

Nhất thời, Sở Thiên Dương giận khí công tâm, trong lòng nộ khí, phảng phất sắp phun trào Hỏa Sơn, oanh một tiếng, bạo thể mà ra.

Trên thân linh quang thiểm động, Sở Thiên Dương thân ảnh, tựa như một đường kim sắc thiểm điện, phóng tới Huyết Hải Chi Thượng.

"Tiểu Vũ, ngươi chờ ta!"

Vén vện không đến thập phần cái hô hấp thời gian, Sở Thiên Dương liền xông ra Huyết Hải, nhìn thấy Huyết Hải Chi Thượng lơ lửng Liên Đài.

Liên Đài, chính là Phật môn Cửu Bảo một trong, vốn hắn nên tượng trưng cho thanh tịnh tường hòa.

Nhưng là giờ này khắc này, sen trên đài lại phát một người không thể miêu tả sự tình.

Sở Thiên Dương hai mắt tinh hồng, nhìn thấy một nữ tử bị cuội dưới hồng, tuy nhiên hắn chỉ thấy một cái bóng lưng, nhưng là vẫn như cũ nhận ra nàng chính là mình nhớ thương nữ nhân —— Hoa Mộng Vũ.

Tiểu Vũ thể mà bị người cuội dưới hồng, khiến đáng giết ngàn đao dâm tặc, còn đem an móng vuốt Lộc Sơn đặt ở Tiểu Vũ móng trên đỉnh, nguyên bản chỉ thuộc về mình cặp móng.

Giận khí công tâm!

Sở Thiên Dương kém chút liền bị khí phun ra một thanh Nghịch Huyết đi ra, hai mắt tinh hồng, tơ máu trải rộng toàn bộ con mắt.

"Dâm tặc, ngươi đi chết đi!"

Lực lượng kinh khủng, nhất thời từ Sở Thiên Dương thể nội bạo phát đi ra, phảng phất Thần Ma bùng nổ.

Hư không kiếm ý!

Liệt Dương kiếm ý!

Hàn băng kiếm ý!

Canh Kim kiếm ý!

Tổn Phong kiếm ý!

Năm loại bất đồng kiếm ý, từ Sở Thiên Dương trong tay thi triển đi ra, tạo thành một cái không thể trốn tránh lồng giam, hướng phía Tô Khải rơi xuống.

Nếu là phổ thông Luyện Khí Tu Sĩ, đối mặt Sở Thiên Dương nổi giận nhất kích, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Nhưng là thời khắc máu chót, Hoa Mộng Vũ Thần niệm không bình thường nhạy cảm, phát giác được một người điên đột nhiên từ trong biển máu xuất hiện, sau đó điên cuồng mà ra tay với Tô Khải, trong lòng nhất thời thầm kêu một tiếng không tốt.

"Hộ!"

Hoa Mộng Vũ bóp một đạo pháp quyết, Mẫu Đơn hư ảnh đưa nàng cùng Tô Khải bao quanh bảo hộ cùng một chỗ.

Oanh một tiếng!

Năm đạo kiếm ý rơi vào Mẫu Đơn hư ảnh phía trên, nhất thời bộc phát ra một trận khủng bố sóng linh khí.

Ba động tán đi, lộ ra Tô Khải cùng Hoa Mộng Vũ hai người thân ảnh.

Hoa Mộng Vũ lúc đầu tu vi liền bị phong ấn, lại tiếp nhận Sở Thiên Dương toàn lực nhất kích, trong lúc nhất thời trì hoãn hết sức khí ra, nửa tựa ở Tô Khải trên lồng ngực, lộ ra một bộ tiểu nữ nhi tư thái.

"Thiên Dương, ngươi làm gì "

Tô Khải lệ quát một tiếng, đề Sở Thiên Dương trong đầu thoáng một mảnh thư thái.

Sở Thiên Dương thấy hoa Mộng Vũ nửa tựa ở Tô Khải trên lồng ngực, tâm lý thẳng tích huyết, cả người đều lộn xộn.

Chuyện gì phát sinh

Vì sao Tiểu Vũ nàng chủ động xuất thủ tới chính mình tất sát nhất kích.

Nhìn thấy Tô Khải nhận biết Sở Thiên Dương, Hoa Mộng Vũ hỏi.

"Hắn là ai "

"Khụ khụ! Ta Khai Sơn Đại Đệ Từ!"

Tô Khải ngượng ngừng nói ra, bị chính mình Khai Sơn Đại Đệ Từ xuất thủ trấn sát, vấn đề này nói ra, có hại chính mình hình tượng.

"Bị chính mình Khai Sơn Đại Đệ Từ xuất thủ, ngươi người sư phụ này nên được thật là với hiếm thấy!"

Nhìn thấy Hoa Mộng Vũ cùng Tô Khải chuyện trò vui vẻ, trong mắt chỉ có đối phương, không chút nào chính mình tồn tại, kém chút nhịn không được phun ra một ngụm tinh huyết.

Hiện tại hắn này còn không biết, Hoa Mộng Vũ này một tiếng "Dâm tặc", căn bản cũng không phải là gào thét, mà chính là thân thiết trong lúc đó hét.

Thẳng đến lúc này, Sở Thiên Dương mới phản ứng được, đây là hắn cùng Tiểu Vũ ở giữa, lần thứ nhất chính thức gặp mặt.

Ở trong mắt Tiểu Vũ, chính mình chỉ là một người xa lạ.

Người xa lạ!

"Tô Khải cái này hỗn đản, hắn lúc nào căm dỗ Tiểu Vũ "

"Tiểu Vũ là thuộc về ta! Thuộc về ta!"

"Tuyệt đối không cho phép ngươi nhúng chàm!"

Nhưng vào lúc này, Hoa Mộng Vũ bên hông ngọc bội một trận lấp lóe.

"Bách Hoa Cốc đệ tử đang cầu xin viện binh, ta hiện tại liền muốn chạy tới!"

Hoa Mộng Vũ một mặt nghiêm nghị.

"Có muốn hay không ta giúp ngươi!"

Tô Khải hỏi.

Hoa Mộng Vũ nhìn Tô Khải cùng Sở Thiên Dương liếc một chút, lập tức cự tuyệt nói.

"Không được! Tuyệt đối không được!"

Mình bị Tô Khải khi dễ sự tình, chỉ có Tô Khải cùng Sở Thiên Dương hai người biết, điều này cũng được a. Vạn nhất Sở Thiên Dương miệng không nghiêm tiết lộ ra ngoài, sau này mình còn thể nào tại Bách Hoa Cốc đệ tử trước mặt tổ người

"Đã ngươi không muốn ta qua, này mang lên một kiện Phật Bảo phòng thân!"

Hoa Mộng Vũ trầm ngâm một hồi, gật đầu đáp ứng.

Đi qua Tô Khải giải thích, nàng cũng biết Phật Bảo tại Huyết Hải Chi Thượng tầm quan trọng.

"Khụ khụ! Thiên Dương, đem trên người ngươi áo cà sa cho Hoa Đạo hữu dùng một chút!"

"Cái này không tốt lắm đâu! Ngươi đệ tử này không có Phật Bảo hộ thân, sẽ gặp nguy hiểm!"

"Sợ cái gì, dù sao có ta bảo vệ hần, có hay không Phật Bảo đều một cái dạng!"

Dăm ba câu ở giữa, Tô Khải cùng Hoa Mộng Vũ liền quyết định tốt áo cà sa quy chúc.

Sở Thiên Dương cam tâm tình nguyện đem áo cà sa đưa cho Hoa Mộng Vũ.

Không sai cũng là cam tâm tình nguyện!

Dù là Tô Khải không nói, hần cũng sẽ chủ động đem áo cà sa đưa cho Hoa Mộng Vũ.

Dù sao, Sở Thiên Dương trong lòng còn có ảo tưởng, chính mình cùng Tiểu Vũ lần thứ nhất gặp mặt có chút xấu hổ, nhưng là mình còn có cơ hội, nhất định có thể đem Tiểu Vũ từ Tô Khải trong tay cướp về.

Tô Khải nhìn lấy Hoa Mộng Vũ, thẳng đến hần bóng lưng biến mất tại trong tầm mắt, mới quay đầu, nặng nề mà đánh đánh Sở Thiên Dương đầu.

"Ngu!"

"Ngươi thật là ngu!"

Bị Tô Khải như thế đồ ập xuống địa một trận thống mạ, Sở Thiên Dương cả người nhất thời mê mẩn!

"Ta vốn cho là các ngươi sư huynh muội ba người bên trong, Tiêu Đái lớn nhất ngu dốt. Hiện tại xem ra, ngươi so Tiêu Đái còn muốn ngu không ai bằng!"

"Cơ hội tốt như vậy, ngươi thể nào không gọi sư nương đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Hoàn toàn hắc hóa

Ngươi thể nào không gọi sư nương

Tô Khải thanh âm, tại Sở Thiên Dương bên tai vang lên ong ong

Gọi sư nương!

Lại để cho chính mình hô nữ nhân yêu mến sư nương!

Phốc một tiếng!

Sở Thiên Dương hai mắt tinh hồng, phun ra một ngụm máu tươi.

"Thiên Dương ngươi làm sao "

Sở Thiên Dương cúi đầu, liếc một cái Tô Khải, nhìn thấy Tô Khải trên mặt quan tâm ánh mắt, tâm lý nói không nên lời buồn nôn. Song quyền lẳng lẳng mà nắm lên đến, gân xanh tuôn ra, bị tóc mái che khuất trong hai mắt, hiện lên một vòng âm lãnh sát khí.

"Đệ tử trước đó xông Huyết Hải thời điểm thụ thương, không có gì đáng ngại!"

"Không có gì đáng ngại liền tốt! Nhớ kỹ tuyệt đối không nên miễn cưỡng chính mình!"

Sở Thiên Dương hít sâu mấy hơi thở, trên mặt miễn cưỡng lộ ra một tia ngoài cười nhưng trong không cười nụ cười.

"Sur phụ, ta tại Huyết Hải Chi Hạ, phát hiện một kiện bảo vật!"

"A! Bảo vật gì "

Tô Khải lông mày nhíu lại, vừa mới còn bị chính mình tức giận đến thổ huyết, trong nháy mắt liền muốn hướng mình Hiến Bảo, nên sẽ không thích bên trên loại này thụ ngược đãi cảm giác đi!

Sở Thiên Dương trên mặt giả bộ ra khoa trương thần sắc.

"Một chiếc gương!"

"Một mặt tỏa ra Ngũ Sắc Quang Mang tám gương!"

"Thái Hư Kính!"

Tô Khải nhin không được trong lòng kinh ngạc, kinh hô một tiếng.

Sở Thiên Dương trong miệng, thành linh chính là quá hư ảo tông Chí Bảo Thái Hư Kính.

"Thái Hư Kính ở nơi nào "

Nhìn thấy Tô Khải mắc câu, Sở Thiên Dương trên khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

"Sur phụ người đi theo ta!"

Sở Thiên Dương lần nữa xuất ra một kiện Phật Bảo, mang theo Tô Khải đâm đầu thẳng vào trong biển máu.

Tại Sở Thiên Dương cái này Trọng Sinh Giả dẫn đường đi, Tô Khải rất nhanh liền trong biển máu, nhìn thấy một vòng Ngũ Sắc Quang Mang.

Huyết Hải tuy mạnh, nhưng là Thần Cẩm Chí Bảo uy nghiêm lại không cho phép kẻ khác khinh nhờn.

Thái Hư Kính chung quanh phương viên một dặm chi địa, hình thành một cái lồng ánh sáng năm màu, đem Huyết Hải toàn bộ ngăn cách, thế mà liền một giọt máu đều không thấy được, có thể thấy được Thái Hư Kính mạnh mẽ.

Nhưng mà này còn là Thái Hư Kính không người thôi động tình huống phía dưới, nếu là có Nguyên Anh đại năng thôi động Thái Hư Kính, uy năng khủng bố dị thường.

Tô Khải cùng Sở Thiên Dương hai người tiến vào lồng ánh sáng năm màu bên trong, nhất thời nhìn thấy một chiếc gương trôi nổi ở trong hư không.

Cái gương này cùng phổ thông trang điểm tám gương nhìn qua không khác chút nào, chỉ có trên mặt kính lưu chuyển Ngũ Sắc ánh sáng nói cho Tô Khải, cái này chính là núi châu trọng bảo Thái Hư Kính.

Sở Thiên Dương đi theo Tô Khải sau lưng, trong mắt lóe lên một vòng âm lãnh sát khí.

"Tô Khải, Tiểu Vũ chỉ có thể thuộc về ta!"

"Cho nên, mời người đi chết đi!"

Sở Thiên Dương lệ quát một tiếng, hướng về hư giữa không trung Thái Hư Kính cũng là nhất quyền.

Oanh một tiếng!

Sở Thiên Dương quyền kinh, để Thái Hư Kính tựa hồ bị kích thích, kính trên mặt Ngũ Sắc Quang Mang đại thịnh, một mảnh màu sắc sắc sỡ màng ánh sáng, hướng phía bốn phía khuếch tán.

Làm xong đây hết thấy, Sở Thiên Dương cũng không quay đầu lại, trực tiếp nhất thời lồng ánh sáng năm màu bên ngoài.

"Huyễn cảnh!"

Tô Khải thì thảo nói nhỏ, đôi mắt Thái Hư Kính bạo phát đi ra huyễn cảnh, phảng phất bị hù dọa, thân thể không nhúc nhích, mặc cho huyễn cảnh rơi trên người mình.

Phương viên một dặm chi địa, trong nháy mắt liền bị Thái Hư Kính huyễn cảnh bao phủ.

Sở Thiên Dương đứng tại lồng ánh sáng năm màu bên ngoài, mắt lạnh nhìn bị huyễn cảnh bao phủ Tô Khải, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

"Thái Hư Kính huyễn cảnh như Thật như Ảo, là được Nguyên Anh Tu Sĩ lâm vào vào, đều khó mà tự kiềm chế!"

"Về phần Tô Khải nguoi, đắm chìm trong trong ảo cảnh, thăng đến hóa thành một đồng hài cốt đi!"

Sở Thiên Dương không có trực tiếp chém giết Tô Khải, hấn đối Tô Khải mỗi hận, hoàn toàn không phải chém giết liền có thể làm hao mòn. Chỉ có để Tô Khải vĩnh thế trầm luân trong ảo cảnh, mới có thể tiêu trừ hấn mỗi hận trong lòng.

Ngay tại Sở Thiên Dương dự định rời đi thời điểm, lồng ánh sáng năm màu bên trong huyễn cảnh, đột nhiên quay cuồng một hồi, sau đó hướng phía bốn phía khuếch tán ra.

Nhìn thấy Thái Hư Kính huyễn cảnh thể mà hướng phía bốn phía khuếch tán, Sở Thiên Dương hai mắt trừng đến lão ra, mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

Cái này sao có thể

Thái Hư Kính huyễn cảnh phạm vi chính là phương viên một dặm, đây chính là hấn kiếp trước tự mình kinh nghiệm, tuyệt đối sẽ không vượt qua lồng ánh sáng năm màu.

Nhưng là

Sở Thiên Dương còn không có nhớ tới sở vấn đề này,

Ý thức được lâm vào trong ảo cảnh.

"Tiểu Khải, nguoi rốt cục tỉnh!"

Tô Khải cảm giác mình đầu giống như muốn nổ, đau nhức muốn nứt, mở hai mắt ra, nhìn thấy một gian sạch sẽ ngăn gọn gian phòng.

Bệnh viện!

Ta không khỏi có chút tại Ngũ Hoa Động Thiên bên trong sao

Tập trung nhìn vào, Tô Khải nhìn thấy mười sáu năm không thấy mẫu thân.

"Mụ mụ "

"Tiểu Khải, nguoi rốt cục tỉnh!"

"Lo lắng chết ta, nguoi có biết hay không nguoi hôn mê trọn vẹn bảy ngày!"

Tô Khải mẫu thân tại Tô Khải bên tai nói liên miên lái nhái mà cầu nhau, trước kia Tô Khải trong lòng phiền chán nói liên miên lái nhái, hôm nay nghe lại là như thế thân thiết.

Nơi này là Thái Hư Kính huyễn cảnh

Vẫn là, Cửu Châu cũng là một giấc mộng!

Tô Khải không có truy đến cùng, tựa như phổ thông bệnh nhân cái kia, tiếp nhận trị liệu, xuất viện an dưỡng, gầy vò thời gian một năm về sau, một lần nữa về tới trường học, tham gia thi đại học.

Lại Cửu Châu sinh hoạt mười sáu năm kinh lịch, thi đại học khảo đề, ở trong mắt Tô Khải, trở nên như thể Tiểu Nhi Khoa, dễ dàng liền cảm xuống trước kia nghĩ cũng không dám nghĩ điểm số.

74 5 điểm

Kém chút liền cảm xuống 750 max điểm

Sau đó giống như tất cả mọi người trong dự liệu như vậy, trở thành Thanh Hoa học sinh một viên, bốn năm Đại Học, quốc ngoại Du Học, thành lập công ty mình, lên Sân trở thành Trung Quốc trẻ tuổi nhất chục tỷ nhà giàu, thắng được Bạch Phú Mỹ, tại mọi người ánh mắt hâm mộ bên trong, đi đến nhân sinh điển phong.

Nếu như đây là chuyện hoang đường, không biết bao nhiêu người nguyện ý đắm chìm trong vào, không muốn tỉnh lại.

Long Phượng Thai xuất thế, Tô Khải lần thứ nhất thương thức được phụ thân tư vị. Phụ mẫu qua đời, Tô Khải tựa như bất lực tiểu hài tử, khóc đến chết đi sống lại.

Tám mươi năm về sau, Tô Khải nằm tại trên giường bệnh, khí tức yếu ớt, hần nhân sinh rốt cục đi đến cuối cùng.

"Phụ thân người yên tâm, người công ty, lại ở chúng ta huynh muội trong tay phát dương quang đại!"

Tô Khải nhìn thấy con trai của chính mình nữ hứa hẹn, không khỏi cười.

"Ta thật hi vọng các người chính là ta con gái, đáng tiếc đây hết thảy đều là giả!"

"Giả phụ thân người không nên làm chúng ta sợ, mẫu thân như thế truyền thống nữ nhân, làm sao có thể công người trộm nam nhân!"

Giường bệnh bên cạnh hai tên trung niên nam nữ nhất thời sắc mặt đại biến.

"Ta dựa vào!"

"Các người liền xem như hư huyền, cũng không thể nguyên rủa ta đội nón xanh!"

Tô Khải nhất thời giận không chỗ phát tiết.

"Không chỉ có các người là giả, cái thế giới này đều là giả!"

"Giả chung quy là giả, vĩnh hoàn toàn không phải thật!"

Huynh muội hai người đưa mắt nhìn nhau, trong lòng biết, bọn họ phụ thân đã điên.

Quan Tự Tại Bồ Tát, được sâu Bàn Nhược Ba La Mật Đa lúc,

Chiếu rõ Ngũ Uẩn Giai Không, cường độ hết thấy khổ ách.

Xả Lợi Tử, Sắc bất thị Không, Không bất thị Sắc; Sắc tức thị Không, Không tức thị Sắc.

Thụ muốn được biết cũng lại như đứng.

Xả Lợi Tử, là Chư Pháp Không Tướng, Bất Sinh Bất Diệt, không cấu không tịnh, không tăng không giảm.

Là cho nên không trung không màu, không thụ muốn được biết, không có mắt tai mũi lưỡi Thân Ý, không màu âm thanh mùi thơm tiếp xúc phương thức trên,

Không có mắt giới, thậm chí vô ý thức giới, không không có có, cũng không không rõ vô tận;

Thậm chí không chết già, cũng không chết già chỉ; không Khổ Tập Diệt Đạo, Vô Trí cũng không.

Để không đoạt được cho nên, Bồ Đề Tát Đóa, theo Bàn Nhược Ba La Mật Đa cho nên, tâm không lo lắng.

Không lo lắng cho nên, không có khủng bố, rời xa điên đảo mộng tưởng.

Đến tột cùng niết bàn, Tam Thế Chư Phật, theo Bàn Nhược Ba La Mật Đa cho nên, đến A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề.

Bạn cố tri Bàn Nhược Ba La Mật Đa, là Đại Thần Chú, là Đại Minh Chú, là Vô Thượng Chú.

Là không chờ một chút chú, có thể trừ hết thấy khổ.

Chân thật bất hư cho nên, lời nói Bàn Nhược Ba La Mật Đa chú.

Tức thuyết chú viết: Yết Đê Yết Đê Ba La Yết Đê, Ba La Tăng Yết Đê Bồ Đề Tát Bà Ha.

Tĩnh Tâm Chú chú ngữ tại Tô Khải trong miệng thốt ra đến, chung quanh thế giới, dần dần bôn hội, thẳng đến hư vô.

"Huyền cảnh phá!"

Tô Khải bỗng nhiên mở hai mắt ra, phát hiện mình vẫn là Ngũ Hoa Động Thiên bên trong, lồng ánh sáng năm màu bên ngoài, Huyết Lăng bốc lên, càng không ngừng cọ rửa lồng ánh sáng năm màu.

"Thái Hư tông đã bị Ngũ Hoa Phật Tông chinh phục, Ngũ Hoa Phật Tông đám kia lão lừa trọc làm sao có thể không lưu lại khắc chế quá hư ảo cảnh thủ đoạn!"

Tô Khải thật dài mà thở một hơi.

Hắn đương nhiên biết Sở Thiên Dương đang tính kế chính mình, nhưng là Tô Khải trong lòng cũng lại chính mình dự định, nếu là không mượn Sở Thiên Dương, chính mình chỉ sợ cũng tìm không thấy Thái Hư Kính.

Tuy nhiên tiếp nhận một số mạo hiểm, hết sức đều tại nắm trong bàn tay.

Tiểu Ngọc Phật vào Tĩnh Tâm Chú, cũng là khắc chế Thái Hư Kính quan trọng.

Đáng thương Sở Thiên Dương suy nghĩ Tiểu Ngọc Phật thật lâu, đều không có suy nghĩ ra một số kết quả, hoàn toàn không biết Tiểu Ngọc Phật vào bí mật, sớm đã bị Tô Khải khám phá.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Thiêu đốt tự mình, hiến tặng chính mình trí nhớ

Tô Khải nhìn về phía lồng ánh sáng năm màu bên ngoài, phát hiện Sở Thiên Dương chính mình cũng lâm vào trong ảo cảnh, không khỏi lắc đầu.

"Trời gây nghiệt, càng có thể sống, tự gây nghiệt, không thể sống!"

Nếu không phải Sở Thiên Dương chính mình kích phát Thái Hư Kính vào huyền cảnh, hẳn như thế nào lại lâm vào trong ảo cảnh đâu?

Tô Khải tự mình thể nghiệm qua Thái Hư Kính huyền cảnh cường đại, nếu không phải là mình lại Tĩnh Tâm Chú, sợ rằng sẽ cả một đời trầm luân tại trong ảo cảnh.

Về phần Sở Thiên Dương chắc chắn

Tô Khải lắc đầu.

Cái này đáng thương hài tử, cả một đời đắm chìm trong chính mình trong ý dâm.

Tô Khải ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy lơ lửng tại giữa không trung Thái Hư Kính, mũi chân điểm một cái, cả người liền nhẹ nhàng đi vào Thái Hư Kính trước mặt.

"Thái Hư tông Chí Bảo!"

Tô Khải nhìn về phía Thái Hư Kính trong ánh mắt, tràn ngập nóng rực cùng tham lam.

Thái Hư Kính, đây chính là Thái Hư tông Chí Bảo, có thể trở thành Thái Hư tông Chí Bảo, Tô Khải nhắm mắt lại đều có thể tưởng tượng ra đến, Thái Hư Kính tất nhiên là một kiện Thần cấp chí bảo.

Nhân cấp Bí Bảo, Địa cấp pháp bảo, Thiên cấp linh bảo, mà so Thiên cấp linh bảo càng thêm một cấp bậc, là được Thần cấp chí bảo.

Thần Cẩm Chí Bảo đến cỡ nào hi hữu toàn bộ Thanh Liên Kiếm Tông cũng chỉ có một kiện mà thôi.

Thậm chí toàn bộ Thanh Châu, bên ngoài Thần Cẩm Chí Bảo tăng thêm không cho hấp thụ ánh sáng âm thầm vào Thần Cẩm Chí Bảo, cũng tuyệt đối không cao hơn mười ngón số lượng.

Mỗi một kiện Thần Cẩm Chí Bảo, đều là giữa thiên địa nhất đẳng đại sát khí!

Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn vì sao được xưng là Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn, không chỉ là bởi vì lại Nguyên Anh Tu Sĩ tọa trấn, càng là bởi vì lại Thần Cẩm Chí Bảo trấn áp sơn môn khí vận.

Chỉ có Nguyên Anh Tu Sĩ cùng Thần Cẩm Chí Bảo cả hai đồng thời có được, mới có thể được xưng là Thanh Châu bá chủ.

Mà Thái Hư tông Thần Cẩm Chí Bảo Thái Hư Kính, lúc này được đặt ở trước mắt mình, Tô Khải chỉ cần khẽ vươn tay, liền có thể đem bỏ vào trong túi.

Thạch gia không biết nỗ lực đại giới cỡ nào, tiến vào Ngũ Hoa Động Thiên, không chỉ có là vì mặt này Thái Hư Kính mà!

Bất quá bây giờ, Thái Hư Kính rơi vào trong tay mình.

Phải tay nắm chặt Thái Hư Kính, Tô Khải đột nhiên kinh ngạc phát hiện, Thái Hư Kính bên trong, lại có hai khối trong suốt Tinh Thạch.

Cái này hai khối trong suốt Tinh Thạch, tinh xảo đặc sắc, lóe ra kim cương đồng dạng lộng lẫy, lộng lẫy chói mắt, trong nháy mắt được hấp dẫn Tô Khải ánh mắt.

Ngón tay vuốt ve qua Thái Hư Kính mặt kính, Tô Khải chân kính phát hiện, tay mình chỉ, thế mà luồn vào qua.

Không sai, cũng là luồn vào qua, phảng phất Thái Hư Kính mặt kính, tựa như đứng mặt nước.

"Chắc chắn, ta sẽ không phải biến thành Trinh Từ đi!"

Tô Khải tự giễu một tiếng, ngón tay luồn vào Thái Hư Kính bên trong, đụng chạm đến Tinh Thạch trong nháy mắt, một cỗ tin tức Dòng nước lũ xông vào Tô Khải não hải.

"Đây là "

Tô Khải hai mắt tròn thật lớn, mặt mũi tràn đầy thật không thể tin.

Cái này trong tinh thạch, lại là chính mình trí nhớ.

Nói cho đúng là mình tại Thái Hư Kính vào kinh lịch hết thầy, bao quát mình tại trong hoàn cảnh sở hữu suy nghĩ cùng ý nghĩ, toàn bộ bị khối này trong suốt Tinh Thạch ghi chép lại.

"Lộc cộc!"

Tô Khải nhìn không được nuốt nước miếng, ánh mắt bên trong tràn ngập hưng phấn.

Không hổ là Thần Cẩm Chí Bảo, chính là thần kỳ năng lực!

Đã khối này Tinh Thạch chính là là mình trí nhớ, như vậy một cái khác khối

Cũng là Sở Thiên Dương trí nhớ!

Nghĩ tới đây, Tô Khải thế mà không tự giác hô hấp nóng rực lên, trong hai mắt để lộ ra nồng đậm hỏa nhiệt.

Trọng Sinh Giả trí nhớ!

Đây tuyệt đối là Sở Thiên Dương quý giá nhất tài phú!

Bây giờ lại rơi vào trong tay mình.

Tô Khải nghĩ tới vô số loại biện pháp, như thế nào đánh cắp Sở Thiên Dương trí nhớ, không nghĩ tới đến cuối cùng vẫn là Sở Thiên Dương cái này Tổng Bảo Đồng Tử tự mình đem chính mình quý giá nhất trí nhớ, hiến đi lên.

Đáng thương hài tử, vì chiều cớ ta cái này không đứng đắn sư phụ, tình nguyện chính mình vĩnh viễn trầm luân huyễn cảnh, cũng phải thiêu đốt bản thân, đem trí nhớ phụng hiến đi ra!

Nhưng vào lúc này, huyễn cảnh bên ngoài, xuất hiện một đạo thân ảnh màu đen, người này thành linh chính là Sơn châu Thiên Kiều Thạch Y.

Ngũ Hoa Phật Tông sơn môn xuất thế, Thạch Y từ bỏ cho Tô Khải tranh đoạt tạt phong thạch, một đường chạy đến thậm chí ngay cả Thập Bát Đồng Nhân ngõ hẻm đều không có tiến vào, chính là vì tìm kiếm Thái Hư Kính.

Nhưng là thạch áo chung quy là xem nhẹ Ngũ Hoa Phật Tông, dù là Ngũ Hoa Phật Tông vẫn lạc ba vạn năm, nhưng là ở bên trong bố trí, vẫn như cũ cho thạch dây thắt lưng đến cực đại phiên toái.

Thăng đến Huyết Hải buồng xuống, đem Ngũ Hoa Phật Tông nội bộ trận pháp quét ngang hết sạch, ngược lại giúp Thạch Y một nắm.

Nhưng là, Thạch Y chung quy là trễ một bước.

"Là ai kích phát Thái Hư Kính huyễn cảnh "

Nhìn trước mắt phương viên vài dặm huyễn cảnh, Thạch Y cau mày đứng lên.

Trong lòng của hân hận a!

Trong lòng của hân hối hận a!

Nếu là mình có thể nhanh hơn chút nữa, có lẽ liền sẽ không bị người đoạt trước một bước đắc thủ.

"Thái Hư Kính chỉ có thể thuộc về ta! Vô luận ngươi là ai, dám cướp ta đồ, vật, dù là truy sát đến chân trời góc biển ta cũng sẽ không bỏ qua ngươi!"

Nói Thạch Y mười ngón động liên tục, đánh ra từng đạo từng đạo pháp quyết, một đạo Ngũ Sắc Thần Mang, rơi trên người mình.

Nếu là tỉ mỉ quan sát mà nói, nhất định sẽ phát hiện thạch áo trên thân Ngũ Sắc Thần Mang, thể mà cùng Thái Hư Kính bên trên lấp lóe Ngũ Sắc ánh sáng có 3 phần tương tự, phảng phất có cùng nguồn gốc.

Sau một khắc, Thạch Y nghĩa vô phản cố tiến vào trong ảo cảnh.

Nhưng là khủng bố huyền cảnh, cho dù là Nguyên Anh Tu Sĩ cũng không dám có bất kỳ khinh thường huyền cảnh, tại Thạch Y trước mặt, lại bàng như không, đối Thạch Y một điểm ảnh hưởng đều không có.

Thạch áo đã mang theo mang về Thái Hư Kính sứ mệnh, làm sao có thể không có khắc chế Thái Hư Kính huyền cảnh thủ đoạn.

Vài dặm chi địa, nháy mắt đã qua, thạch áo vượt qua lồng ánh sáng năm màu, nhất thời nhìn thấy lơ lửng tại giữa không trung Thái Hư Kính.

Nhưng là tại Thái Hư Kính bên cạnh, hân nhìn thấy một cái làm hân vạn phần chán ghét thân ảnh.

Tô Khải!

Lại là Tô Khải!

"Buông ra Thái Hư Kính!"

"Đó là ta Sơn châu trọng bảo!"

Mất thấy Tô Khải hai tay sắp rơi vào Thái Hư Kính phía trên, Thạch Y nhất thời chói tai quát một tiếng, khủng bố âm ba, phảng phất sóng biển đồng dạng phóng tới Tô Khải.

Nhìn thấy Thạch Y đột nhiên xông tới, Tô Khải sắc mặt biến hóa, khoe miệng lộ ra một vòng trào phúng đường cong.

"Các ngươi Sơn châu trọng bảo "

"Buồn cười!"

"Thái Hư tông bị diệt môn, Thái Hư Kính được đưa tới ta Thanh Châu bên trong, dĩ nhiên chính là ta Thanh Châu bảo vật, lúc nào biến thành các ngươi núi châu trọng bảo "

Giải thích, Tô Khải không chút do dự Đem Thái Hư kính thu vào trong lòng.

Đem một kiện Thần Cẩm Chí Bảo tặng không cho người

Nói đùa!

Huống chi Thái Hư Kính vào còn có Sở Thiên Dương cái này Trọng Sinh Giả trí nhớ, trân quý như thể trí nhớ, Tô Khải sao lại đưa người

Nhìn thấy Tô Khải không nghe chính mình cảnh cáo, thể mà ngay trước chính mình mặt muốn cướp phía trước Thái Hư Kính, Thạch Y nhất thời Trùng mắt vô tận nứt ra.

"Tô Khải, ngươi muốn chết!"

"Có nhiều thứ, không khỏi có chút ngươi có thể Đụng!"

Oanh động một tiếng!

Một cỗ mạnh mẽ khí tức, từ Thạch Y trên thân bạo phát đi ra, hóa thành một cỗ vô hình phong bạo, bao phủ tại lồng ánh sáng năm màu bên trong.

Cỗ khí tức này mạnh mẽ, may mắn không kém Trúc Cơ Tu Sĩ.

Đây mới là Thạch Y thực lực chân chính, Tiềm Long Bảng người thứ mười bảy Thiên Kiêu!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126: Con mắt trái sinh cơ, mắt phải hủy diệt

"Chết cho ta "

Thạch Y giận dữ mà nghiêm ngặt quát một tiếng, trong tay đỏ bừng Ngọc Như Ý hướng Tô Khải một chút, Ngọc Như Ý bữa nay thì bộc phát ra một trận hỏa hồng Thần Mang.

Lệ một tiếng

Thạch Y Ngọc Như Ý hóa thành một con Hỏa Loan, cả người thiêu đốt nóng bỏng ngọn lửa, hướng Tô Khải cuốn đi. Hỏa Loan chỗ đi qua, ngọn lửa thiêu đốt hư không, hơi nóng từng trận.

Đôi mắt đập vào mặt Hỏa Loan, Tô Khải không dám chút nào khinh thường, mười ngón tay thay đổi liên tục, phi điệp xuyên hoa giống như vậy, tại trong hư không lưu lại một đạo đạo tàn ảnh.

"Mộc "

Tô Khải trong hai mắt, lóe lên một vết Lục Mang, đưa ngón trỏ ra, hướng Hỏa Loan nhẹ nhàng điểm một cái.

Một gốc thông thiên Cổ Mộc đột nhiên xuất hiện tại trong hư không.

Oanh ——

Tô Khải chỉ ngón trỏ, thông thiên Cự Mộc lấy thế nhanh như chớp không kịp bật tai, đánh về phía bay lượn Hỏa Loan.

Hai cổ lực lượng đáng sợ chính diện oanh đụng vào nhau, nhất thời bộc phát ra kịch liệt sóng linh khí.

Thông thiên Cổ Mộc thanh thế thật lớn, va chạm chi uy, cho dù là Sơn Nhạc đều bị sụp đổ, Hỏa Loan Tự Nhiên cũng chịu đựng không kinh khủng như vậy va chạm lực lượng.

Oanh một tiếng

Hỏa Loan bị thông thiên Cổ Mộc đụng tan xương nát thịt, hóa thành tràn đầy thiên hỏa diêm trôi nổi ở trong hư không.

Mắt thấy Hỏa Loan bị va thành bột thân sườn non, nhưng Thạch Y lại không kinh hoảng chút nào và nhụt chí, ngược lại khoe miệng tắn ra một vết như có như không nụ cười.

"Ngươi nghĩ rằng ta Ngọc Như Ý chỉ có điểm này uy lực sao?"

Sau một khắc, dị biến đột phát.

Vốn là phiêu tán tại trong hư không ngọn lửa, phảng phất thiêu thân một dạng hướng thông thiên Cổ Mộc vọt tới, như ung nhọt tận xương một dạng quần quanh ở thông thiên Cổ Mộc trên.

Trong nháy mắt, Tô Khải sắc mặt biến hóa.

Hắn cảm giác được một cách rõ ràng, thông thiên Cổ Mộc bên trong Mộc Thuộc Tính linh khí, lại bị đốt, hóa thành Hỏa Thuộc Tính linh khí bù đắp Ngọc Như Ý ngọn lửa.

Trong nháy mắt, dài hàng trăm trượng thông thiên Cổ Mộc, sụp đổ.

"Không chỉ có ngươi biết chơi lừa, cho ta cũng biết "

Tô Khải ngón trỏ hướng hư không lần nữa một chút, mười viên hỏa cầu không lồ từ từ dâng lên, phảng phất mười vòng Thái Dương giống như vậy, hướng đầy trời hỏa diêm đánh đi.

Oanh ——

Tiếng nổ tại trong hư không liên miên không dứt, liên giống như thủy triều, vĩnh còn lâu mới có được phần cuối.

Trong nháy mắt, toàn bộ hư không cũng bị ngọn lửa tràn ngập, phóng tầm mắt nhìn tới, vô biên vô hạn biển lửa, che phủ toàn bộ không trung.

Cảm nhận được kia nóng bỏng ngọn lửa, Thạch Y khước miệng lộ ra một vết vệt kinh sợ.

"Thú vị "

"Lại có thể để cho ta Hóa Loan Linh Hỏa vô phương thiêu đốt chuyển đổi linh khí "

Thạch Y biết rõ chính mình Hóa Loan Linh Hỏa bá đạo, có thể thiêu đốt còn lại thuộc tính linh khí, bù đắp tự thân, trước thông thiên Cổ Mộc chính là như vậy bị phá đi.

Nhưng là một chiêu này đối phó những thứ này hỏa cầu, nhưng là không có bất kỳ hiệu quả.

"Tuy nhiên"

Thạch Y lời mới nói nửa đoạn, nhất thời sắc mặt đại biến.

Bởi vì, hắn nghe được Tô Khải thanh âm.

"Kim "

Tô Khải nhận nhạ thanh âm, truyền vào Thạch Y bên tai, để cho Thạch Y xây ra về kinh sợ: Hắn lúc nào chạy đến phía sau mình?

Trong hô hấp, trong hư không Kim Thuộc Tính linh khí, hướng Tô Khải ngón tay hội tụ đi, tạo thành một đạo sắc bén Canh Kim phi đao.

Cái này phi đao, bắt ngờ chính là Ngũ Hành pháp thuật sát phạt lực lượng mạnh nhất Kim Hệ pháp thuật.

Đầu ngón tay trên, kim sắc vàng sáng, vừa phun ra nuốt vào trong lúc đó, tản ra sắc bén khí tức, phảng phất có thể đem hư không cắt ra một dạng để cho Thạch Y cả người lông tơ dựng ngược, như có gai ở sau lưng.

Hô ——

Một tiếng gào thét, Canh Kim phi đao lấy thể nhanh như chớp không kịp bật tai gào thét mà qua, trên không trung lưu lại một đạo tia chớp màu vàng.

Cảm thụ sau lưng sắc bén đao cực điểm phong mang, Thạch Y sắc mặt đại biến, bả vai lướt ngang, miễn cưỡng tránh chính mình chỗ yếu.

Phốc địa một tiếng

Canh Kim Thần Mang rơi vào Thạch Y đầu vai, trong nháy mắt nửa đầu vai bị phá hủy, máu thịt be bét, lộ ra từng chông bạch cốt.

Trên đầu vai truyền tới đủ để cho người ngược lại hút khí lạnh đau đớn, để cho Thạch Y ánh mắt U ám lạnh xuống, trong hai mắt, tràn đầy điên cuồng sát ý.

"Người lại để cho ta bị thương "

"Rất tốt "

"Hôm nay, ngươi sẽ bởi vì tối cực kỳ tàn ác hành hạ mà chết "

Thạch Y trong giọng nói,

Tràn đầy sát khí cùng rừng mình, tựa như Băng Nguyên bên dưới vạn năm Huyền Băng.

Vừa dứt lời, Thạch Y trên mặt trái bắt đầu sáng lên, ngăn ngui một cái hô hấp giữa, cả viên con ngươi biến thành màu trắng bạc, một vết thánh khiết huy hoàng. Tựa như nước suối vậy hiện lên, bọc ở Thạch Y đầu vai.

Cùng lúc đó, một cỗ mạnh mẽ Sinh Mệnh Khí Tức tản mát ra, phảng phất gió xuân thổi lật phát, vạn vật mới sinh. Thạch Y máu chảy đầm đìa trên đầu vai, lóe lên Thụ Lục sáng bóng, tựa hồ đang hấp thu này cỗ mạnh mẽ Sinh Mệnh Khí Tức, phơi bày từng chông bạch cốt, lại lấy mắt trần có thể thấy tốc độ ở trọng sinh.

"Quả nhiên "

Tô Khải thấy như vậy một màn, mặt vô thần sắc, trong lòng than thầm một tiếng quả là như thế.

Mắt trái sinh cơ, mắt phải hủy diệt

Nếu mắt trái sinh cơ đã xuất hiện, như vậy mắt phải hủy diệt, không sai dự liệu

Tô Khải ý nghĩ còn chưa rơi xuống, chỉ thấy Thạch Y vỡ nát đầu vai, như cũ hoàn hảo như lúc ban đầu, không nhìn ra mảy may vết thương, phảng phất trước người bị thương nặng đầu vai, cũng không phải Thạch Y.

"Tô Khải, người cái sinh sai lầm lớn nhất lắm, chính là đem ta chọc giận "

Thạch Y giận dữ một tiếng, bên phải trên mắt, bắn nhanh ra một đạo đen thui ánh sáng. Đạo này đen thui ánh sáng bên trong, hàm chứa kinh khủng Hủy Diệt Chi Lực, khiến người ta run sợ, thậm chí ngay cả Thương Khung, trong nháy mắt này, cũng muốn nổ tung lên.

Cái này đen thui ánh sáng, phảng phất là đến từ Cửu U trong địa ngục U Minh lửa giận, chỗ đi qua, thiêu đốt đất đai, hư không vỡ nát, mang theo kinh khủng hủy diệt Khí Cơ.

Ở hủy diệt chùm ánh sáng xuất hiện trong nháy mắt, Tô Khải đồng tử chợt co rút lại, phảng phất thấy Hủy Thiên Diệt Địa cảnh tượng.

"Không hổ là Tiềm Long Bảng người thứ mười bảy Thiên Kiêu, quả nhiên không phải là người thường "

Tô Khải hít sâu một hơi, biết cái Hủy Diệt Chi Quang vừa ra, chính mình không có thủ đoạn có thể cùng Hủy Diệt Chi Quang chính diện chống đỡ được.

"Từ Linh Phân Quang Bộ "

Tô Khải dưới chân, thoáng qua một vết chói mắt Từ Quang, bóng người chia ra làm hai, hai phân thành bốn, bốn phân thành tám, hướng tám cái phương hướng bay trốn đi.

"Buồn cười "

"Người cho rằng là loại này buồn cười thủ đoạn, ở trước mặt ta sẽ hữu dụng sao?"

Thạch Y xuy cười một tiếng, trên mặt khí lạnh, càng đậm đà 3 phần.

Kim Nhật không đem Tô Khải chém chết lần nữa, hấn thê không làm người

Đen thui sắc hủy diệt chùm sáng ở Thạch Y dưới sự khống chế, oanh khuếch tán ra, hóa thành một đạo hủy diệt chi tường, thiêu đốt khí tức hủy diệt hòa điểm

Đạo này hủy diệt chi tường, mang theo không thể ngăn cản khí tức hủy diệt, trực tiếp đẩy ngang qua, để cho Tô Khải không chỗ có thể trốn.

Nhìn không chỗ có thể trốn hủy diệt chi tường, Tô Khải không có kinh hoảng, sắc mặt vẫn là thập phân bình tĩnh.

Hủy diệt chùm sáng chính mình xác thực không năng lực địch, nhưng là hủy diệt chùm sáng khuếch tán thành một bức tường, uy lực yếu bớt, chẳng lẽ mình còn không có cách nào sao?

"Ngũ Hành Động Huyền Quang "

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành thiên địa linh khí, trong nháy mắt hướng Tô Khải gào thét tới, hội tụ ở Tô Khải đầu ngón tay trên.

Một đạo Ngũ Sắc thần vận, lưu chuyển ở Tô Khải đầu ngón tay trên, tản ra làm người sợ hãi khí tức.

"Đị "

Tô Khải đầu ngón tay bắn ra, Ngũ Hành Động Huyền ánh sáng kích bắn đi, rơi vào hủy diệt chi trên tường.

Oanh một tiếng

Ngũ Hành Động Huyền Quang xuyên thủng mà qua, dĩ nhiên ở hủy diệt chi trên tường đánh ra một cái lỗ thủng khổng lồ.

Thạch Y khi nhìn đến cái này lỗ thủng khổng lồ lúc, hơi biến sắc mặt, muốn khống chế Hủy Diệt Chi Lực đem lỗ thủng lấp kín, nhưng là cuối cùng là trễ một bước.

Hết thấy các thứ này đều tại Tô Khải trong kế hoạch, làm sao sẽ cho Thạch Y đem hủy diệt chi trên tường lỗ thủng lấp kín thời gian đây?

Chỉ thấy Tô Khải dưới chân Từ Quang thiểm động, ở Ngũ Hành Động Huyền Quang nổ nát hủy diệt chi tường trong nháy mắt, hóa thành một đạo Từ Sắc Độn Quang gào thét mà qua, chạy ra khỏi hủy diệt chi tường vòng vây.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Ngũ Hành Động Huyền Quang VS Hủy Diệt Chi Quang

Thấy Tô Khải từ chính mình để chuẩn bị tuyệt sát bố cục bên trong chạy trốn ra, Thạch Y sắc mặt, âm trầm khó coi, phảng phất có thể chảy ra nước.

Chính mình Hủy Diệt Chi Quang, lại bị phá

Hơn nữa còn là bị một tên vừa mới bước vào Tiềm Long Bảng yếu gà cho phá

"Hừ —— "

"Ngũ Hành pháp thuật tiêu hao rất lớn, cho ta ngược lại muốn nhìn một chút, người kia môn Ngũ Hành pháp thuật có thể thi triển mấy lần?"

Thạch Y trong mũi lạnh rên một tiếng.

Tô Khải nắm giữ một môn Ngũ Hành pháp thuật, quả thật làm cho hắn thất kinh.

Nhưng là cũng chính là đến để cho hắn kinh ngạc trình độ mà thôi, cũng không có để cho hắn cảm thấy khủng hoảng và nhục chí.

Ngũ Hành pháp thuật tiêu hao rất lớn, lấy Tô Khải luyện khí trung kỳ tu vi, có thể thi triển mấy lần?

Ba lần Đỉnh Thiên

"Hủy Diệt Chi Quang "

Thạch Y bên phải trên mắt, lóe lên Ô Quang, để lộ ra làm người sợ hãi lộng lẫy.

Tràn đầy Hủy Diệt Chi Lực ánh sáng, lần nữa phóng lên cao, hướng Tô Khải kích bắn đi.

Tô Khải ứng đối, giống nhau như đúc, dưới chân Từ Quang thiểm động, thi triển Từ Linh Phân Quang Bộ hóa thành tám đạo hư ảnh. Mà Thạch Y lựa chọn, cũng không chút nào thay đổi, Ô Quang hóa thành hủy diệt chi tường, lấy thế bài sơn đảo hải đánh tới.

"Ngũ Hành Động Huyền Quang "

Giống như phóng hộp băng như thế, Tô Khải cùng Thạch Y chiêu thức cùng biến hóa, liền cùng trước giống nhau như đúc, nếu là có người bên cạnh xem hai người bọn họ đại chiến, còn tưởng rằng là đang nhìn chiếu lại đây

Lần thứ hai, Tô Khải lần nữa phá vỡ Thạch Y Hủy Diệt Chi Quang, trên trán lộ ra tinh tế dây đặc mồ hôi.

Một mặt thi triển hai lần Ngũ Hành Động Huyền Quang, cho dù là Tô Khải cũng lớn cảm giác chịu không nổi, chân nguyên trong cơ thể, đã không tới ba thành.

Thấy Tô Khải thở hồng hộc, Thạch Y khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Quả nhiên, so với tiêu hao Tô Khải tuyệt đối không phải đối thủ mình.

Chính mình là luyện khí đỉnh phong tu vi, trọn vẹn cao hơn Tô Khải hai tầng thứ, hơn nữa Hủy Diệt Chi Quang càng là mình thiên phú thần thông, tiêu hao nhỏ vượt xa khỏi ngoại nhân tưởng tượng.

So với ta tiêu hao? Ha ha

Oanh một tiếng

Hủy Diệt Chi Quang lại xuất hiện, uy lực không chút nào lúc trước hai lần bên dưới.

"Từ Linh Phân Quang Bộ "

"Ngũ Hành Động Huyền Quang "

Tô Khải lần nữa thi triển cái hai chiêu, phá vỡ Thạch Y Hủy Diệt Chi Quang, nhưng là trong đan điền chân nguyên, cơ hồ khô khốc, thậm chí ngay cả thi triển một cái trụ cột nhất Hỏa Cầu thuật cũng không làm được.

"Ha ha ha —— "

"Tô Khải, ngươi còn chân nguyên thi triển pháp thuật sao?"

Thạch Y ngông cuồng đắc đại bật cười, mặc cho ngươi xảo trá, cuối cùng không trốn thoát cho ta lòng bàn tay.

Tô Khải khoe miệng thoáng qua một vết mảy phần.

"Trung Nhị thiếu niên, ngươi chẳng lẽ không biết nói tiếp sao?"

Vừa nói Tô Khải xuất ra một bình Thanh Thiên Minh Nguyệt rượu, linh rượu vào miệng, không tới thời gian ba cái hô hấp, Tô Khải chân nguyên trong cơ thể liền khôi phục như đầu.

Nhất thời, Thạch Y nụ cười trên mặt đọng lại.

Linh Từ

Hắn lại quên mất Linh Từ

Bất quá, coi như Linh Từ có thể khôi phục chân nguyên, ngươi lại có bao nhiêu Linh Từ có thể dùng?

"Thạch Y, Ta đồng dạng đến nói với ngươi một câu "

"Hủy Diệt Chi Quang chính là ngươi thiên phú thần thông, nhưng là ngươi lại có thể thi triển mấy lần?"

"Ồ ào "

Thạch Y trên mặt lộ ra một vết chán ghét cùng phiền não, bên phải trên mắt, lần nữa bắn nhanh ra một tia ô quang.

"Tử Linh Phân Quang Bộ "

"Ngũ Hành Động Huyền Quang "

Bốn lần

Năm lần

Sáu lần

Tô Khải cùng Thạch Y hai người, cẩn thận thi triển cái đồng dạng pháp thuật, giống như một lần lại một lần tuần hoàn, vĩnh viễn còn lâu mới đến phần cuối.

Thi triển mười lăm lần Hủy Diệt Chi Quang sau khi, Thạch Y thở hồng hộc, trên mặt lộ ra một tia mệt mỏi sắc mặt. Dù là Hủy Diệt Chi Quang chính là hắn thiên phú thần thông, nhưng là liên tiếp mười lăm lần, khiến cho hắn kiệt sức.

Nhưng là hết lần này tới lần khác Tô Khải thể lực thật là được, không sợ chút nào liên tục chiến đấu, trong tay Linh Từ càng là một bình tiếp lấy một bình, vĩnh viễn không hết.

"Hừ —— không chỉ có ngươi có Linh Từ, Ta cũng có "

Vừa nói Thạch Y từ trong trữ vật giới chỉ xuất ra một bình Hồi Nguyên rượu, từng ngụm từng ngụm uống.

Nhưng vào lúc này, Tô Khải tốc độ nhất thời bạo tăng, mười ngón tay liên động, Canh Kim phi đao bắn ra, gào thét hướng đánh úp về phía Thạch Y.

"Ngươi —— "

Thạch Y cặp mắt trừng lão ra.

Quá hèn hạ

Cư nhiên tại chính mình khôi phục chân nguyên thời điểm đánh lên

Thạch Y đoán chừng chính mình dùng Hồi Nguyên rượu khôi phục chân nguyên yêu cầu mười lăm hơi thở thời gian, nhưng là Tô Khải Canh Kim phi đao

tựa như tia chớp màu vàng, chớp mắt đã tới.

"Khốn kiếp "

Thạch Y sắc mặt nhăn nhó, dĩ nhiên chống cự Canh Kim phi đao, tùy ý bị Canh Kim phi đao đánh cho bị thương, cũng muốn mượn Hồi Nguyên rượu khôi phục chân nguyên.

Mười lăm hơi thở thời gian, ước chừng Tô Khải thi triển ba lần Canh Kim phi đao.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Mười lăm hơi thở thời gian ngay lập tức qua, nhưng là Thạch Y trên người lại xuất hiện ba cái lỗ máu, nếu là tu sĩ bình thường người bị như thế trọng thương, chỉ sợ sớm đã chết.

Cũng chỉ có Thạch Y nắm giữ biến thái Trọng Đồng, mới dám dùng nhục thân chống đỡ, chống cự Canh Kim phi đao.

Bên trái trên mắt, Ngân Quang thêm động, thánh khiết huy hoàng, tràn ngập ở lỗ máu trên, đối với tu sĩ bình thường mà nói thương thế trí mạng, ở trong mắt Thạch Y, cũng không là chuyện đại sự gì.

Trên người ba cái lỗ máu, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ đang khôi phục'.

"Người uống là cái gì Hồi Nguyên rượu?"

Thạch Y lạnh giọng chất vấn.

Trước Tô Khải dùng Hồi Nguyên rượu khôi phục chân nguyên, hẳn còn không có cảm giác được cái gì bất đồng.

Nhưng là cho đến chính mình dùng Hồi Nguyên rượu khôi phục chân nguyên thời điểm, hẳn mới ý thức tới không đúng.

Tô Khải uống Hồi Nguyên rượu chỉ cần thời gian ba cái hô hấp, thì sẽ khôi phục đến toàn thân trạng thái, nhưng là mình cùng Linh Tử lại cần mười lăm hơi thở.

Điều này sao có thể?

Trong tay mình Hồi Nguyên rượu, chính là Sơn Châu cao cấp nhất Hồi Nguyên rượu, thiếu chút xíu nữa là có thể leo lên Linh Tử bảng.

Nhưng là, chính mình Hồi Nguyên rượu, lại không sánh bằng Tô Khải, quá làm cho hắn kinh ngạc.

"Ha ha —— lũ nhà quê, chưa từng va chạm xã hội "

Tô Khải từ tốn nói, trong giọng nói, mang theo nhàn nhạt giễu cợt.

Tô Khải trong giọng nói nhàn nhạt giễu cợt, tức giận Thạch Y gân xanh hẳn lên, lên cơn giận dữ.

Lũ nhà quê?

Tô Khải lại dám gọi chính mình lũ nhà quê

Thật là chú nhện thì được Tẩu không thể nhện

Chính mình chính là Thạch gia Thiên Kiêu, Thạch gia người thừa kế, nhân giới rộng rộng rãi, ở những người bạn cùng lứa tuổi tuyệt đối là đứng đầu.

Thạch Y giận đến được (phải) sắc mặt nhăn nhó.

"Tô Khải, ngươi lại dám làm nhục ta như vậy, chẳng lẽ thật sự cho rằng ta lấy ngươi không có cách nào?"

Tô Khải bĩu môi một cái.

"Làm nhục ngươi? Lũ nhà quê ăn ngon như vậy đồ vật, nơi nào làm nhục ngươi?"

Đồ ăn ngon (ăn ngon)? ? ? ?

Thạch Y cảm giác trên ót mình, bốc lên khí ba cái khói đen.

"Đi chết "

Oanh một tiếng

Thạch Y liên tiếp ba lần thi triển Hủy Diệt Chi Quang, kinh khủng khí tức hủy diệt, tại trong hư không quét sạch.

"Tử Linh Phân Quang Bộ "

"Ngũ Hành Động Huyền Quang "

"Rõ ràng chính là không có kết quả sự tình, cần gì phải tiếp tục làm tiếp đây "

"Người rõ ràng cũng biết Hủy Diệt Chi Quang bắt ta không có bất kỳ biện pháp nào "

Tô Khải nhân nhặt lời nói, ở Thạch Y vang lên bên tai, nhưng là không chút nào giao động Thạch Y ý niệm trong lòng.

Thái Hư kính, nhất định phải rơi trong tay mình.

Một vòng mới kịch chiến, lại bắt đầu, so với trước kia còn phải nhàm chán, một lần lại một lần lặp lại.

Bất quá lúc này Thạch Y học thông minh, cũng không có ở chân nguyên toàn bộ tiêu hao hết thời điểm mới dùng Hồi Nguyên rượu, mà là tiêu hao 1 phần 5 chân nguyên sau, liền lập tức dùng Linh Tửu, tuyệt đối không cho Tô Khải ăn trộm gà cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Nguyên Anh lực lượng (5 / 29)

Trong lúc nhất thời, trận đại chiến này thành một trận tiêu hao chiến.

Chính xác hơn, là một trận Linh Tửu tiêu hao chiến, xem ai Linh Tửu nhiều, xem ai Linh Tửu hiệu quả tốt.

Thạch Y một bên thi triển Hủy Diệt Chi Quang, một bên đoán chừng chính mình Trữ Vật Giới Chi Linh Tửu.

Lần này đi Ngũ Hoa Động Thiên, hẳn hoàn toàn không ngờ rằng chính mình sẽ lâm vào tiêu hao chiến bên trong, vì vậy trong trữ vật giới chỉ Hồi Nguyên rượu cũng không nhiều, cũng liền một trăm bình mà thôi.

Một trăm bình, đối với hắn đại gia như vậy Tộc người thừa kế mà nói, thật ít vô cùng, nhưng là đối với tu sĩ bình thường mà nói, nhưng là một con số khổng lồ.

Tu sĩ bình thường, bình thường chuẩn bị mười bình Hồi Nguyên rượu cũng đã rất xa xỉ.

Cùng mình so với Hồi Nguyên rượu, không biết tự lượng sức mình

Thạch Y khoe miệng vạch qua một tia cười lạnh.

Mười bình

Thạch Y nhìn Tô Khải uống mười bình Linh Tửu, mặt không chút thay đổi.

20 bình

Thạch Y chân mày khẽ nhú một cái.

40 bình

Thạch Y trong lòng một cái hồi hộp.

60 bình

Tô Khải vì lần này Ngũ Hoa Động Thiên chuyển đi, chuẩn bị còn đầy đủ chu đáo.

80 bình

Con bà nó, người là tửu quý a chuẩn bị nhiều như vậy Linh Tửu Thạch Y trong lòng chửi ầm lên.

100 bình

Lại so với chính mình Linh Tửu còn nhiều hơn Thạch Y trong lòng không đậm định.

200 bình

Thạch Y trong lòng một mảnh mất trật tự, chẳng lẽ nhà người là bán Linh Tửu hay sao.

Duy nhất để cho Thạch Y yên tâm là, chính mình tiêu hao xa ít hơn Tô Khải, Linh Tửu tiêu hao Tự Nhiên cũng xa ít hơn Tô Khải, hẳn vẫn có thể chống đỡ.

400 bình

Thạch Y cặp mắt Tinh Hồng, tia máu trái rộng.

Chính mình Linh Tửu, đã sắp uống xong, trong bụng ngập nước một mảnh, không ngừng lăn lộn, để cho hắn lần đầu tiên cảm giác, lúc trước mỹ vị Linh Tửu, cư nhiên như thế khó uống.

Hắn đều nhanh hơn uống ới, nhưng là Tô Khải lại vui vẻ chịu đựng.

500 bình

Thạch Y Linh Tửu hoàn toàn tiêu hao hết, nhưng là Tô Khải Trữ Vật Giới Chỉ giống như một cái động không đáy như thế, liên tục không ngừng đất xuất ra Linh Tửu đi ra.

Đột ngột, Thạch Y dừng lại thi triển Hủy Diệt Chi Quang.

Tinh táo lại hẳn, biết dựa hết vào tiêu hao là tiêu hao không bằng Tô Khải.

Chỉ có thủ đoạn lời đình, mới có thể nhất cử tiêu diệt Tô Khải.

"Tô Khải, là người buộc ta sử dụng chiêu này "

Thạch Y hít sâu một hơi, ánh mắt lộ ra một vết ngưng trọng.

Thạch Y đột nhiên dừng động tác lại, để cho Tô Khải không khỏi ngừng một lát, sắc mặt nghiêm túc đứng lên.

Lá bài tẩy

Thạch Y còn có bài tẩy

Hắn ngay cả mình Trọng Đồng cũng sử dụng, còn có bài tẩy, chẳng lẽ là Tiểu Bất Điểm chí tôn cốt.

Sau một khắc, Thạch Y lá bài tẩy công bố.

"Lão tổ phụ thể "

Thạch Y khẽ quát một tiếng, đột nhiên hư không một trận gãy dựa, truyền tới một cỗ làm người ta sợ hãi khí tức.

Một đạo sáng sủa hư ảnh, đột nhiên xuất hiện tại trong hư không.

"Đây là "

"Nguyên Anh tu sĩ "

Tô Khải kêu lên một tiếng, mặt đầy vẻ kinh sợ.

Thạch Y lại muốn Tiếp Dẫn Nguyên Anh tu sĩ lực lượng phủ xuống.

Oanh một tiếng

Nguyên Anh tu sĩ lực lượng, rơi vào Thạch Y trên người.

Mặc dù Thạch Y vẫn là cái đó Thạch Y, nhưng là Thạch Y trên người bộc lộ ra ngoài khí tức, giống như Viễn Cổ hung thú một dạng Hung Lệ tới cực điểm

"Ưc "

Tô Khải không nhịn được nuốt nước miếng một cái.

Nguyên Anh tu sĩ lực lượng phụ thể, cái đặc biệt mẹ nó làm sao đánh

Nguyên Anh tu sĩ lực lượng phụ thể, có thể làm cho Thạch Y trong vòng thời gian ngắn nắm giữ vượt qua tự thân lực lượng, nhưng là hậu quả cũng vô cùng nghiêm trọng, sẽ tổn thương tu sĩ căn cơ, cần dùng số lớn Thần Vật mới có thể đền bù.

Thạch Y lại sẽ làm ra quyết định như vậy.

"Tô Khải, ngươi chết đã đến nơi "

Cảm thụ trong cơ thể dâng trào lực lượng, Thạch Y mất lộ ra hung quang.

"Trốn "

Lúc này Tô Khải trong đầu, chỉ có trốn cái một cái ý niệm.

Bây giờ Thạch Y, coi như là Kết Đan tu sĩ sơ kỳ đều không phải là đối thủ của hắn, chính mình đi lên cùng hắn ngay thẳng mặt, không phải là tự mình chuốc lấy cực khổ sao?

Thừa dịp Thạch Y vẫn chưa có hoàn toàn quen thuộc trong cơ thể lực lượng, Tô Khải dưới chân trượt trực tiếp chuồn.

"Chạy đi đâu?"

Thạch Y cặp mắt phun ra ánh sáng, thấy Tô Khải dự định chạy ra, làm sao có thể bỏ qua hắn.

Thấy sau lưng không ngừng theo sát Thạch Y, Tô Khải không khỏi một trận đau nhức.

"Đây là ngươi buộc ta "

Tô Khải thật dài thắm thờ dài một hơi mấy đạo.

"Ha ha cho ta ngược lại là muốn nhìn một chút, ngươi còn có thủ đoạn gì nữa "

Thạch Y khòe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Hiện tại hắn, thần căn giết thần, Phật ngăn cản Sát Phật, hắn không tin Tô Khải còn có thủ đoạn gì nữa có thể lật bàn.

Nhưng vào lúc này, Thạch Y thấy Tô Khải xuất ra Thái Hư kính, sau đó đưa tay đưa vào Thái Hư trong kính.

"Tô Khải đang làm gì?"

Thấy Tô Khải không giải thích được động tác, Thạch Y trong lòng không khỏi bất an.

Tô Khải ngón tay, tiếp xúc được Sở Thiên Dương trí nhớ Tinh Thạch, một cổ bàn bạc tin tức chui vào trong đầu.

Mênh mông Như Yên trí nhớ, bao hàm Sở Thiên Dương kiếp trước kiếp này sự việc trải qua, tiến vào Tô Khải trong đầu trong nháy mắt, thiếu chút nữa trực tiếp đem Tô Khải thần trí xóa đi.

Nếu là không phân rõ chính mình trí nhớ cùng Sở Thiên Dương trí nhớ, Tô Khải vẫn là Tô Khải sao?

Theo bản năng, Tô Khải liền vội vàng vận chuyển tinh tâm chú, vững chắc tâm thần.

Ước chừng dùng một thời gian uống cạn chun trà, Tô Khải mới toàn bộ hấp thu Sở Thiên Dương trí nhớ.

Ngũ Hoa Phật Tông

Phật địch

Nhân hoàng Cung xuất thế

Trung Châu Thăng Tiên lộ

Từng đoạn trí nhớ hiện lên Tô Khải trong đầu, bất quá Tô Khải bây giờ toàn bộ tinh lực, toàn bộ tập trung ở Ngũ Hoa Phật Tông đoạn này trí nhớ phía trên.

Rất nhanh, Ngũ Hoa Phật Tông bản đồ phơi bày ở Tô Khải trong đầu, Tô Khải đối với (đúng) Ngũ Hoa Phật Tông bố trí, như lòng bàn tay.

"Thạch Y, ngươi có bản lĩnh liền theo tôi "

Vừa nói Tô Khải đột nhiên một cái chuyển hướng, trên không trung vạch qua một đạo tuyết vờn đường vòng cung.

"Tô Khải, ngươi hôm nay không chỗ có thể trốn "

Thạch Y cắn răng một cái, trong mắt lóe lên lãnh mang, đối với Tô Khải cái này giao hoạt thò, hấn xem như cắn thù đến tận xương tủy.

Hô ——

Gào thét một tiếng, Thạch Y bóng người cũng trên không trung hoa qua một cái độ cong, đuổi sát Tô Khải sau lưng.

1000 trọng

500 trọng

300 trọng

200 trọng

Thạch Y lặng lẽ tính toán mình cùng Tô Khải khoảng cách, tiến vào trăm trọng bên trong, Tô Khải hấn phải chết

"Nhiều nhất mười cái hô hấp thời gian, ta nhất định tiêu diệt ngươi, Tô Khải "

Nhưng vào lúc này, dị biến đột phát.

Một nơi trận pháp đột nhiên vỡ ngang ở Tô Khải trước người, ngăn trở Tô Khải đường đi.

"Ha ha ha ha —— Tô Khải, ngay cả vận khí cũng đứng ở ta nơi này biến đổi, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết "

Thấy Tô Khải bị trận pháp ngăn cản, Thạch Y trong lòng sáng khoái a, không nhịn được trực tiếp ngửa mặt lên trời thét dài đứng lên.

Nhưng là sau một khắc, Thạch Y nụ cười trên mặt, nhất thời đọng lại.

Tô Khải lại trực tiếp xuyên qua trận pháp

"Điều này sao có thể "

Thạch Y không nhịn được trong lòng kinh ngạc, trực tiếp kinh hô lên.

Cái này trận pháp theo Thạch Y, coi như là Trúc Cơ tu sĩ cường ép xuất thủ, cũng cần mười cái hô hấp thời gian mới có thể phá ra.

Tô Khải hấn tại sao có thể ngay lập tức liền xuyên qua trận pháp đây?

Cái này không thể nào

"Chẳng lẽ cái này trận pháp chỉ là một chương nhãn pháp "

Thạch Y trong lòng âm thầm suy đoán, đuổi ra một bước, đi tới trận pháp trước mặt, trực tiếp đụng vào.

Oanh một tiếng

Thạch Y thân hình liền ngừng một lát, trên trận pháp bộc phát ra một trận kim quang, đem Thạch Y đánh bay ra ngoài.

Chương 129: Kiểm Linh? Kiểm Tà (6 / 29)

"Phòng Ngự Trận Pháp "

Thạch Y hơi biến sắc mặt, cái này trận pháp lại không phải là chúong nhãn pháp.

Mặc dù không biết Tô Khải dùng phương pháp gì thông qua cái xuất trận pháp, nhưng là Tô Khải mục đích, Thạch Y cũng đã đoán được.

Mượn trận pháp ngăn trở chính mình

"Ngây thơ "

"Đợi lát nữa người sẽ cảm nhận được, cái gì mới thật sự là lực lượng cái gì mới là chân chính sợ hãi "

Vừa dứt lời, Thạch Y đâm ra một quyền, thiết quyền trên, lóe lên một tầng Thần Mang, Ô Quang lưu chuyển.

Oanh một tiếng

Trận pháp phá vỡ

Khiến cho Trúc Cơ tu sĩ muốn phá vỡ đều hết sức gian nan trận pháp, ở Thạch Y trước mặt, không chịu nổi một kích, trong nháy mắt liền bị oanh phá.

"Tô Khải, người vĩnh sẽ không hiểu, cho ta bây giờ có được cường đại cỡ nào lực lượng "

Thạch Y trong mắt tràn đầy kiêu căng, nhìn về phía trước Tô Khải bóng lưng.

Bởi vì trận pháp ngăn trở, hắn và Tô Khải giữa khoảng cách, lại bị kéo ra. Vốn là không tới 200 trượng khoảng cách, trong nháy mắt vượt qua năm trăm trượng.

Hừ ——

Thạch Y trong mũi lạnh rên một tiếng, bộc phát ra tốc độ kinh khủng, giống như mũi tên rời cung tựa như, bắn ra.

Không tới một thời gian uống cạn chun trà, Thạch Y rốt cuộc đuổi kịp Tô Khải sau lưng trăm trượng chỗ.

"Tô Khải, người chết định "

Vừa nói, mệnh môn thiên địa linh khí hướng Thạch Y tụ đến, ngưng tụ tại hắn thiết quyền trên.

Ngay tại Thạch Y muốn huơ ra một quyền này hơn, lại một đạo trận pháp xuất hiện ở Tô Khải trước người.

"Chẳng lẽ "

Thạch Y trong lòng một trận không khỏi bất an, liền vội vàng vung ra một quyền.

Nhưng là Thạch Y một quyền này, vẫn là chậm một bước, Tô Khải trực tiếp xuyên qua trận pháp, biến mất ở Thạch Y trước mặt.

Quyền mang rơi vào trận pháp trên, nhất thời trận pháp bị kích động, một cái trăm trượng lớn bàn tay màu vàng óng ả, hướng Thạch Y ấn tới.

"Công kích trận pháp "

Thạch Y nhướng mày một cái, lần nữa vung ra một quyền, đem bàn tay màu vàng óng ả đánh thành mảnh vụn.

Trận pháp bị phá

Chờ đến Thạch Y vượt qua trận pháp, phát hiện Tô Khải lại chạy xa.

Nhìn Tô Khải kia giống như điểm đen như thế bóng lưng, Thạch Y giận đến nghiến răng nghiến lợi.

Hắn nguyên bởi vì chính mình xuất ra là bài tẩy, tất nhiên có thể dễ như bốn một loại tiêu diệt Tô Khải, nhưng không nghĩ đến Tô Khải như đầu xảo trá, mượn Ngũ Hoa Phật Tông bên trong trận pháp ngăn trở chính mình.

"Cho ta ngược lại là muốn nhìn một chút người có thể đầy đủ lợi dụng bao nhiêu trận pháp "

Thạch Y nghiêm ngặt quát một tiếng, lần nữa hướng Tô Khải đuổi theo.

Một đường chạy như điên Tô Khải, tựa hồ nghe được Thạch Y tiếng gầm gừ bên trong tức giận, trên mép phủ lên nụ cười nhàn nhạt.

"Khiến cho Nguyên Anh tu sĩ lực lượng phụ thể, lực lượng này cuối cùng có hạn độ, ta cũng không tin người có thể đầy đủ đem trọn cái Ngũ Hoa Phật Tông trận pháp tất cả đều hủy đi "

Vừa nói, Tô Khải lần nữa đi tới một nơi trận pháp trước.

Tòa trận pháp này chớp động Phật quang, Phật quang lưu chuyển, nhìn một cái cũng biết uy lực phi phàm, nếu là Tô Khải xông vào, sợ là Cửu Tử Nhất Sinh.

Nhưng là, Tô Khải cần xông vào sao?

Thiên Nhân mở

Tô Khải không nói hai lời thi triển Thiên Nhân thuật, trận pháp lai lịch, ở Tô Khải trước mặt, không giữ lại chút nào, giống như một cái bị lấy hết đại cô nương, tùy ý Tô Khải thương thức.

Chỉ chưa dùng tới một hơi thở thời gian, Tô Khải liền xuyên qua trận pháp.

Vượt qua trận pháp sau khi, Tô Khải hướng sau lưng Thạch Y lộ ra một bộ khiêu khích ánh mắt, sau đó hướng chỗ tiếp theo trận pháp bay trốn đi.

Bằng vào Sở Thiên Dương trí nhớ, Tô Khải đối với (đúng) Ngũ Hoa Phật Tông bên trong trận pháp rải rác, như lòng bàn tay. Chính mình lại có thần cấp Thiên Nhân thuật loại này ăn gian vũ khí sắc bén, một bộ này tổ hợp nhất định chính là nhân vật vô địch, hành hạ Thạch Y dục tiên dục tử.

125 nơi trận pháp bị Tô Khải bước qua, mà Thạch Y còn vui lấp ở trong trận pháp, mặt đầy tức giận.

"Thật mạnh "

"Phổ thông trận pháp Thạch Y một quyền là có thể nổ, khiến cho phòng ngự mạnh nhất trận pháp, cũng không ngăn được Thạch Y ba quyền "

Thấy trong trận pháp đại phát thần uy Thạch Y, Tô Khải không khỏi thở dài một hơi.

"Xem ra phổ thông trận pháp không ngăn được Thạch Y "

"Như vậy chỉ có đi Ngũ Hoa Phật Tông cấm địa "

Năm Hoa Phật Tông bất đồng địa phương phòng ngự cấp bậc bất đồng, trận pháp bảo vệ uy lực Tự Nhiên bất đồng. Trận pháp bảo vệ uy lực mạnh nhất,

Đương nhiên là Ngũ Hoa Phật Tông hai nơi cấm địa.

Ngũ Hoa Phật Tông hai nơi cấm địa, một trong số đó chính là Phật Tháp.

Nhưng là Tô Khải ở Sở Thiên Dương trong trí nhớ, biết biển máu ngọn nguồn, chính là Phật Tháp dị biến, Tô Khải Tự Nhiên không dám lại đi Phật Tháp, vạn nhất Phật Tháp trong ẩn tàng cái gì lão yêu quái, chính mình há chẳng phải là muốn chết.

Như vậy mình có thể đi hơn nữa có thể ngăn trở Thạch Y, chính là một chỗ cấm địa khác —— Bồ Đề Thụ.

Thái Hư kính huyễn cảnh.

Ở Tô Khải cùng Thạch Y sau khi rời khỏi, Thái Hư kính tạo thành huyễn cảnh, dần dần bình tĩnh lại. Nhưng là làm người ta khiếp sợ là, Thái Hư kính tạo thành huyễn cảnh, cũng không có bởi vì Thái Hư kính rời đi mà biến mất.

Trong ảo cảnh, Sở Thiên Dương trên người, đột nhiên tản mát ra một cỗ ác liệt thêm khí tức tà ác, một thanh Tiểu Kiếm từ Sở Thiên Dương trong đầu chui ra ngoài, sau đó hóa thành một đạo nhân ảnh.

Nếu là lúc này Sở Thiên Dương thấy như vậy một màn lời nói, nhất định sẽ kinh hô lên.

Chuôi này Tiểu Kiếm, chính là trong đầu hắc Hiên Viên kiếm Kiếm Linh.

Kiểm Linh, lại biến thành người

Kiểm Tà nhìn vốn là Thái Hư kính chỗ phương hướng, chậm rãi đi tới, về phần dưới chân Sở Thiên Dương, hắc ngay cả xem cũng không có liếc.

"Thế nhân đều biết Thái Hư kính, nhưng là nhưng không biết Thái Hư kính chia làm dương kính cùng Âm kính."

Kiểm Tà Nam Nam nói, hướng về phía trong hư không một trào, sau đó làm người ta kinh ngạc một màn phát sinh.

Một mặt Thái Hư kính xuất hiện ở Kiểm Tà trong tay.

Kiểm Tà trong tay Thái Hư kính, cùng Tô Khải trong tay Thái Hư kính thật giống nhau như đúc, duy nhất khác nhau chính là Tô Khải trong tay Thái Hư kính mặt kiếng, là kim sắc, mà Kiểm Tà trong tay là màu đen, tản ra khí tức âm lãnh.

"Đáng tiếc, dương kính bị người khác lấy mất "

"Bất quá, có Âm kính bây giờ đủ, về phần dương kính, ta có thời gian thu hồi lại "

Kiểm Tà lẩm bẩm nói nhỏ, ở Âm kính bị Kiểm Tà lấy sau khi đi, Thái Hư kính huyễn cảnh, hoàn toàn tan vỡ. Lâm vào trong ảo cảnh Sở Thiên Dương, tỉnh lại.

"Người là ai?"

Sở Thiên Dương sau khi tỉnh lại, ngấm nhìn bốn phía, không nhìn thấy Tô Khải.

"Tô Khải thế nào không thấy?"

"Chẳng lẽ Thái Hư kính huyễn cảnh không có vây khốn hần?"

"Cái này không thể nào "

"Liên ngay cả mình đều bị Thái Hư kính huyễn cảnh khó khăn, hần Tô Khải bằng cái gì có thể nhìn thấu huyễn cảnh?"

Sở Thiên Dương trong lòng tràn đầy nghi ngờ, ngẩng đầu nhìn lại, thấy toàn thân áo đen Kiểm Tà.

Nhưng là hần ở Kiểm Tà trên người, cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc.

Kiểm Tà khinh bỉ liếc về Sở Thiên Dương liếc mắt.

Hần đây là cái gì ánh mắt?

Sở Thiên Dương thấy Kiểm Tà ánh mắt, nhất thời giận tím mặt.

Chính mình là chân mệnh thiên tử, chính mình phải làm bị mọi người kính ngưỡng, hần dựa vào cái gì nhìn như vậy chính mình.

Hần cho là hần là ai ?

Hần tưởng hần là Tô Khải sao?

Coi như là Tô Khải, một ngày nào đó cũng biết thần phục tại chính mình dưới chân.

"Ngu xuẩn "

"Đến bây giờ cũng không biết ta là ai không?"

Kiểm Tà cười khẩy.

"Người người chẳng lẽ chính là trong đầu ta Hiên Viên kiếm Kiếm Linh?"

"Ha ha ha ha —— "

"Thật là một cái mười phần ngu xuẩn "

"Ta nói chính ta là Hiên Viên kiếm Kiếm Linh, người liền thật tin?"

Chương 130: Kiếm Tà trọng sinh

"Ta nói ta là Hiên Viên kiếm Kiếm Linh, ngươi liền thật tin?"

Kiếm Tà thanh âm, ở Sở Thiên Dương bên tai vang vọng, tựa như một đạo sét đánh ngang tai, để cho Sở Thiên Dương cả người đều ngu dốt.

Hắn không phải là Hiên Viên kiếm Kiếm Linh

Hắn không phải là Hiên Viên kiếm Kiếm Linh

Sở Thiên Dương ánh mắt đờ đẫn, Kiếm Tà lời nói, đã hoàn toàn vượt qua hắn có thể đầy đủ suy nghĩ phạm vi.

Nếu hắn không phải là Hiên Viên kiếm Kiếm Linh, như vậy hắn lại là ai?

Chính mình trọng sinh, chẳng lẽ không phải bởi vì Hiên Viên kiếm sao?

"Ta đây trọng sinh..."

Kiếm Tà xuy cười một tiếng.

"Thật là khờ khạo ái, ngươi lại thật sẽ tin tưởng, trên thế giới có trọng sinh loại chuyện này."

"Nghịch chuyển thời không, loại thủ đoạn này, cho dù là siêu thoát Bỉ Ngạn Đại Năng cũng chỉ có thể hơi can thiệp, ở trong phạm vi nhỏ nghịch chuyển mấy hơi thở."

"Về phần đưa ngươi đưa về đến ngàn năm trước thế giới, ngươi là phải nhiều ngốc mới tin tưởng tất cả những thứ này "

"Bất quá nếu không phải ngươi ngu như vậy, ta cũng sẽ không như vậy dễ dàng lấy được Thái Hư kính "

"Nếu là không có Thái Hư kính lực lượng, ta cả đời đều chỉ có thể đợi ở trong đầu của ngươi "

Nghe Kiếm Tà lời nói, Sở Thiên Dương nhất thời phun ra một ngụm máu tươi, cảm giác cả thế giới đều tại sụp đổ.

Chính mình trọng sinh lại là giả

Giả

Sở Thiên Dương cười lên, trong cười tràn đầy thâm lương

"Kia trong đầu ta những ký ức ấy, đều là giả? Nếu là giả, vì sao cho ta còn có thể tìm được Ngũ Hoa Động Thiên?"

Kiếm Tà trong mũi lạnh rên một tiếng

"Giả? Đương nhiên là thật "

"Trong đầu của ngươi trí nhớ, đều là ta dùng Dịch Số suy tính ra kết quả, mặc dù không là 100% chính xác, nhưng là cũng không khác nhau lắm. Chỉ có những Vận Mệnh Trường Hà đó đã tồn tại, mới có thể tránh được cho ta suy diễn."

Sở Thiên Dương sững sờ, ánh mắt đờ đẫn, khóe miệng lộ ra vẻ khổ sở nụ cười.

Chính mình trí nhớ, rõ ràng đều là suy diễn ra

"Tô Khải không có ở ta trong trí nhớ, là bởi vì hắn không ở Vận Mệnh Trường Hà bên trong?"

Nghe được Tô Khải tên, Kiếm Tà ánh mắt, có chút khó hiểu cùng âm u.

Tô Khải, nhưng là là một cái không biết biến số, hắn đã từng đối với (đúng) Tô Khải suy diễn qua mười lần, nhưng là không có một lần thành công. Vì vậy Kiếm Tà biết, Tô Khải trên người tuyệt đối là đại bí mật, có thể là một vị tuyệt thế Đại Năng quân cờ.

"Bây giờ ta rơi vào tay của ngươi, ngươi là dự định đối với ta đoạt xá?"

Sở Thiên Dương mặt xám như tro tàn, ánh mắt âm đậm

"Đoạt xá?"

"Cứu người cái củi mục thân thể, cũng đáng giá cho ta đoạt xá?"

Kiểm Tà khinh miệt lời nói, tức giận Sở Thiên Dương thiếu chút nữa ói nữa ra một ngụm máu tươi đi ra.

Chính mình thậm chí ngay cả đoạt xá tư cách cũng không có

Mặc dù mình không phải là đặc thù Linh Thể, nhưng là mình dầu gì cũng là Người trọng sinh...

Người trọng sinh, biết bao trào phúng xưng hô

Sở Thiên Dương tự giễu một tiếng, Kiểm Tà nói không sai, nếu không phải là có hấn lưu lại cho mình trí nhớ, chính mình thật đúng là chính là một cái củi mục.

Sau một khắc, Sở Thiên Dương ý thức liền hoàn toàn lâm vào trong một mảng bóng tối.

Sở Thiên Dương sau khi ngã xuống, Kiểm Tà trong tay Thái Hư trong kính u quang chột lóc, trong mặt gương xuất hiện một khối màu đen Tinh Thạch, bên trong bất ngờ bảo tồn đến Sở Thiên Dương toàn bộ trí nhớ.

Làm xong hết thảy các thứ này, Kiểm Tà ngừng đầu nhìn về phía hướng đông nam, khoe miệng lộ ra một vẻ dữ tợn nụ cười.

"Lại có dê béo tới "

Bốn đạo nhân ảnh, ở trong biển máu qua lại.

"Phong sư huynh, người xem bên kia, ngũ sắc quang mang trùng thiên, ngay cả biển máu cũng không dám đến gần, nhất định là có Ngũ Hoa Phật Tông chỉ bảo. Chúng ta đi qua, nói không chừng có thể tránh thoát những hắc ảnh này đuổi giết "

Một tên Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử nói.

Gió Đình nhìn về phía ngũ sắc quang mang trùng thiên chỗ, trong mắt lóe lên một vệt một mối.

Gió Đình tự xưng là thực lực của chính mình kinh người, nhưng là cũng không chống nổi vô cùng vô tận oán khí bóng đen, một bên đại chiến oán khí bóng đen, một bên bảo vệ ba vị sư đệ, tới đây hấn đã là cực hạn.

Nhưng là cách đó không xa trùng thiên ngũ sắc quang mang, nhưng là cho hấn từng tia hy vọng.

"Đi "

Vừa nói phong Đình bốn người trên không trung vạch qua bốn đạo Độn Quang, đi tới ngũ sắc quang mang trùng thiên chỗ.

"Các người chờ một chút,

Nói không chừng bên trong gặp nguy hiểm, cho ta trước đi dò thám đường "

Phong Đình ôm sau lưng ba gã sư đệ, chủ động tiến vào ngũ sắc quang mang bên trong, cẩn thận một chút nhìn xung quanh bốn phía.

"Ồ Sở sư đệ "

Thấy đã trở thành một cỗ thi thể Sở Thiên Dương, Phong Đình kêu lên một tiếng.

Bọn họ Thanh Liên Kiếm Tông lần này tiến vào Ngũ Hoa Động Thiên nhiệm vụ, trừ tìm Ngũ Hoa Phật Tông truyền thừa, vơ vét Ngũ Hoa Động Thiên Linh Vật ra, chính là tìm Sở Thiên Dương.

Không nghĩ tới Sở Thiên Dương lại chết ở chỗ này

"Ai —— Sở sư đệ..."

Gió Đình lời còn chưa nói hết, một vệt bóng đen đột nhiên nổi lên.

Thời gian một chun trà sau khi, Phong Đình từ ngũ sắc quang mang bên trong đi ra.

"Sư huynh, bên trong như thế nào, có hay không nguy hiểm?"

Ba gã Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử không kịp chờ đợi hỏi.

"Nguy hiểm "

"Cố gắng hết sức nguy hiểm "

Vừa dứt lời, Phong Đình trong thân thể, bộc phát ra một cỗ kinh người lực cắn nuốt, rơi vào ba gã Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử trên người.

"Sư huynh, người làm gì?"

"A —— trong cơ thể ta kiếm ý... Kiếm ý..."

Ba gã Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử kinh hãi phát hiện, bọn họ kiếm ý, lại không chịu chính mình không chế, muốn Bạo Thể mà ra... Không đúng, chính xác nói là cách bọn họ đi.

Kiếm ý biến mất, ba gã Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử, cảm giác sức sống của mình, đang nhanh chóng trôi qua, cho đến lâm vào trong một mảng bóng tối.

Rắc rắc

Rắc rắc

Rắc rắc

Ba tiếng âm thanh kỳ quái vang lên, giống như có người ở ăn bánh rán tựa như.

Ba gã Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử kiếm ý, bị Kiếm Tà chiếm đoạt hết sạch.

"Mùi vị không tệ "

Kiếm Tà liếm liếm khô ráo môi, cặp mắt hiện lên lục quang.

Đói

Hắn quá đói

Rốt cuộc ăn đến kiếm ý

"Kiệt kiệt, nghe nói Thanh Liên Kiếm Tông là Thanh Châu đệ nhất kiếm Tông, hy vọng không để cho ta thất vọng "

...

"Bồ Đề Thụ "

Tô Khải nhìn phía xa như ẩn như hiện cổ thụ, trên mặt lộ ra một vết như trút được gánh nặng nụ cười.

Rốt cuộc...

Chính mình rốt cuộc đến Ngũ Hoa Phật Tông cấm địa.

Bồ Đề Thụ, đó là Phật Môn Trọng Bảo, năm Hoa Phật Tông là thủ hộ Bồ Đề Thụ, dĩ nhiên là bày vô số trận pháp bảo vệ Bồ Đề Thụ.

"Hắc hắc Thạch Y người nếu là dám đuổi theo, nơi này trận pháp, tuyệt đối có thể làm cho người ăn không ốm đi "

Vừa nói, Tô Khải mở ra Thiên Nhân thuật, ở trong trận pháp tùy ý qua lại, phảng phất liền đi ở trong nhà mình một dạng ở trong mắt người khác kích thích kinh khủng trận pháp, nhưng là ở Tô Khải trước mắt, lại giống như là ngoan ngoãn đứa bé như thế, một chút phiền toái cũng không có tạo thành.

Tô Khải một đường thông suốt mà đi ở trong trận pháp, xuyên qua tầng chín mươi chín trận pháp, rốt cuộc đi tới Bồ Đề Thụ trước.

"Đây chính là trong truyền thuyết Bồ Đề Thụ "

Tô Khải thấy trước mắt hiu quạnh Cổ Mộc, sắc mặt một trận cổ quái.

Trong truyền thuyết Phật Môn Thánh Thụ, lại khô héo, sinh cơ hoàn toàn không có, tựa hồ toàn thân sinh cơ bị người cưỡng ép rút đi. Ở Bồ Đề Thụ trên người, Tô Khải cảm nhận được tinh mạch, thể lương, oán hận cảm giác.

"Ngũ Hoa Phật Tông năm đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Tô Khải tê cả da đầu.

Ngũ Hoa Phật Tông lưỡng đạo cấm địa, Phật Tháp bị biển máu ăn mòn, Bồ Đề Thụ bị người cường ép rút đi sinh cơ.

Năm đó, Ngũ Hoa Phật Tông rốt cuộc phát sinh cái gì chuyện kinh khủng.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: La Ly Dưỡng Thành trò chơi

Phật Tháp bị Huyết Hải ăn mòn, Bồ Đề Thụ bị người cường ép rút ra sinh cơ, những chuyện này, Tô Khải chỉ là ngẫm lại cũng là tê cả da đầu.

Nhưng vào lúc này, bên ngoài truyền đến từng tiếng từng oanh minh.

Thạch Y đến!

Trận pháp bên ngoài, Thạch Y sắc mặt tái xanh.

Tô Khải thật sự là quá trơn trượt!

Thực lực mình rõ ràng có thể nghiền ép Tô Khải, nhưng sừng sốt đuổi lâu như vậy, liền cái bóng người đều không có đuổi kịp, ngược lại bị Tô Khải mượn nhờ trận pháp tìm tới lợi, kéo ra không ít khoảng cách.

Thạch Y đâm ra một quyền, Thiết Quyền phía trên, ẩn chứa lực lượng kinh khủng.

Ông ——

Thiết Quyền nặng nề mà rơi vào trận pháp phía trên, nhất thời trận pháp phía trên kim quang đại phóng, một cỗ lực phản chấn đập vào mặt, để Thạch Y sắc mặt biến hóa, liên tục rút lui năm bước, mỗi lùi lại một bước đều trên mặt đất lưu lại một dấu có thể sợ vết nứt, thân thể lung lay.

"Trận pháp mạnh lên!"

Thạch Y cau mày đứng lên, trong lòng đoán được Tô Khải dự định.

Muốn mượn nhờ trận pháp ngăn trở chính mình.

Thật sự là buồn cười!

"Hủy diệt!"

Thạch Y lệ quát một tiếng, mắt phải bên trong lóe ra một vòng ô quang, bạo thể mà ra.

Oanh một tiếng!

Hủy Diệt Chi Quang rơi vào trận pháp phía trên, trong nháy mắt ba tòa trận pháp bị phá hủy, thậm chí ngay cả trận pháp ở chỗ đó mặt, đều hóa thành bụi phấn, theo gió phiêu tán.

Thân ở trung ương trận pháp Tô Khải thấy cảnh này, nhìn không được nuốt nước miếng.

Thạch Y hấn ăn Vĩ - ca không thành, như thế bèn bị, đến bây giờ còn không có nản lòng.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Bồ Đề Thụ ngoài ra trận pháp, một cái tiếp theo một cái bị Thạch Y dùng cây mạnh oanh phá, hạt bụi tràn ngập.

Ngũ Hoa Phật Tông cảm địa trận pháp tuy mạnh, nhưng là cũng ngăn không được thời gian trôi qua, uy lực mười không còn một. Nếu là hoàn chỉnh trạng thái, chỉ sợ sẽ là Nguyên Anh Tu Sĩ, cũng vô pháp dùng cây mạnh cưỡng ép phá vỡ trận pháp.

Tô Khải trong lòng yên lặng tính toán Thạch Y phá vỡ trận pháp tốc độ, nhiều nhất một khắc đồng hồ, Bồ Đề Thụ ngoài ra trận pháp liền sẽ bị Thạch Y toàn bộ phá vỡ.

"Chẳng lẽ muốn qua Phật Tháp "

Tô Khải lông mày nhíu chặt đứng lên, nhấn ra một cái chữ xuyên.

"Ca ca thúi, ta tại dưới cây bồ đề cảm nhận được khí tức quen thuộc!"

Tiểu U thanh âm đột nhiên truyền vào Tô Khải trong tai.

"Dưới cây bồ đề "

Tô Khải nghe Tiểu U lời nói, hơi sững sờ, thần niệm rơi vào Bồ Đề Thụ bên trên, đột nhiên phát hiện Bồ Đề Thụ lại là trống rỗng, thân cây nội bộ, hình thành một cái lối đi, trực tiếp thông hướng một vùng tăm tối bên trong.

Về phần này phiền trong bóng tối đến là vật gì, Tô Khải thần niệm cũng không có dò xét rõ ràng, chỉ cảm thấy một cổ rét lạnh tĩnh mịch không khí.

"Chẳng lẽ dưới cây bồ đề thông hướng Địa Ngục không thành "

Tô Khải trong lòng oán thán một câu.

Ầm ầm!

Tiếng oanh minh âm càng ngày càng vang, Thạch Y thân ảnh bên trong Tô Khải cũng càng ngày càng gần.

Tô Khải sắc mặt biến hóa mấy lần, lưu cho hắn suy nghĩ thời gian không nhiều.

Phật Tháp

Vẫn là dưới cây bồ đề

Hít sâu một hơi, Tô Khải do dự ánh mắt trở nên kiên định.

"Tiểu U, ta liền tin tưởng ngươi một hồi, ngươi có thể tuyệt đối không nên khiến ta thất vọng!"

Nói xong, Tô Khải thả người nhảy lên, nhảy vào Bồ Đề Thụ bên trong thông đạo.

"Trón!"

Thạch Y nhìn thấy Tô Khải hành động, lông mày nhíu lại, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

"Coi như chạy trốn tới chân trời góc biển, ngươi trốn không thoát lòng bàn tay ta!"

Nói xong Thạch Y phá vỡ trận pháp tốc độ, có khoái lạc ba phần.

Tiến vào Bồ Đề Thụ bên trong thông đạo về sau, Tô Khải cảm giác chung quanh một vùng tăm tối, cả người càng không ngừng rơi xuống dưới, tựa như Vẫn Thạch rơi xuống đất.

Một thời gian uống cạn chung trà, Tô Khải cảm giác mình còn tại rơi xuống, biểu hiện trên mặt không bình thường quái dị.

"Một mực hạ xuống, sẽ không phải thật rơi tới địa ngục bên trong đi thôi!"

Tô Khải vừa dứt lời, dưới chân đột nhiên có một loại cứng rắn xúc cảm—— đến.

Rầm rầm——

Hải Triều thanh âm, truyền vào Tô Khải trong óc.

Rất gần, rất rõ ràng, thật giống như đi vào bờ biển.

Tô Khải phóng tầm mắt nhìn tới, đồng tử bỗng nhiên co rút lại.

Bởi vì hắn nhìn thấy một dòng sông dài, hoàng sắc nước sông, vĩnh viễn không ngừng nghỉ địa bốn đang lấy.

Tại hoàng sắc trong nước sông,

Tô Khải cảm nhận được âm lãnh tinh mịch cảm giác, cũng là lúc trước hần tại Bồ Đề Thụ ngoài ra cảm nhận được cảm giác.

"Cái này nên không phải là... Hoàng Tuyền!"

Tô Khải nuốt nước miếng, cảm giác lần này Ngũ Hoa động Thiên Chi Hành, tựa như ngày hôm đó chó một dạng.

Bồ Đề Thụ chính là Phật môn Thánh Thụ, không phải hần là thông hướng Thế Giới Cực Lạc sao làm sao lại thông hướng Hoàng Tuyền, chẳng lẽ Thế Giới Cực Lạc bị Địa Ngục chiếm đoạt không thành.

"Tiểu U, ngươi biết con sông này "

Tô Khải hỏi.

Tiểu U từ từ vật giới chỉ bên trong chui ra, lệch ra cái đầu nói ra.

"Là Hoàng Tuyền chi mạch!"

"Ngươi biết "

Tô Khải nhìn không được trong lòng kinh ngạc.

"Tại ta Truyền Thừa Ký Ưc bên trong, có Hoàng Tuyền trí nhớ. Bất quá trong địa ngục đầu kia chánh thức Hoàng Tuyền, nhưng so sánh trước mắt chi mạch hùng vĩ quá nhiều, là toàn bộ sinh linh sau khi chết thuộc về."

"Vậy chúng ta ứng làm như thế nào ra ngoài "

Tô Khải hít sâu mấy hơi thở, tỉnh táo lại. Tuy nhiên nhìn thấy trong truyền thuyết Hoàng Tuyền, nhưng là mình nguy cơ còn không có giải trừ.

Thạch Y tại sau lưng còn theo đuổi không bỏ, mà chính mình có hãm tại Hoàng Tuyền chi mạch bên trong, tuy nhiên không biết mình bây giờ cũng tại Thanh Châu, nhưng là rời đi Ngũ Hoa động thiên mới là quan trọng nhất sự tình.

Tiểu U chỉ chỉ Hoàng Tuyền nói ra.

"Theo dòng sông phương hướng, một đường đi tới, liền có thể đến chánh thức Hoàng Tuyền, ca ca thúi ngươi muốn nhìn sao "

Tô Khải ngón tay trùng điệp tại Tiểu U trên đầu đánh đánh.

"Ta cũng không phải người chết, qua Hoàng Tuyền nhìn cái gì nhìn quỷ sao "

Tiểu U cong miệng, một mặt ủy khuất.

"Ca ca thúi chỉ biết khi dễ người nhà!"

"Nếu là Tiểu U không có đoán sai lời nói, đầu này Hoàng Tuyền chi mạch, hần là Tiếp Dẫn Thanh Châu chết đi sinh linh. Cho nên ngược lại dòng sông, chúng ta thì có thể trở về Thanh Châu!"

"Ngược lại dòng sông!"

Tô Khải trong hai mắt bộc phát ra một trận tinh quang, mang theo Tiểu U nghịch Hoàng Tuyền chi mạch, hóa thành một đạo độn quang.

Cũng không lâu lắm, Tô Khải liền thấy một vòng hiệu nghiệm, theo Hoàng Tuyền chi mạch lưu động.

"Đây là chân linh!"

Tô Khải nhìn thấy cái này một vòng hiệu nghiệm, trong mắt lộ ra một bộ quả là thế bộ đáng.

Người chết, linh hồn tiêu tán, nhưng là chân linh lại sẽ không phai mờ.

Tương truyền chân linh hội dọc theo Hoàng Tuyền một đường thuận dưới, thẳng đến Hoàng Tuyền cuối cùng, bị tiến hóa làm thuần túy Chân Linh Chi Quang, sau đó tại dựng dục ra tân sinh mệnh.

Tô Khải nhìn kỹ, nhận ra cái này xóa sạch chân linh trước kia thân phận, chính là một tên Thiên Dao ồ đệ tử.

Nhưng vào lúc này, Tiểu U nhìn chằm chằm cái này xóa sạch chân linh, hầu kết cang không ngừng nhấp nhô, sau đó chu cái miệng nhỏ, một cổ Thôn Phệ Chi Lực rơi vào Thiên Dao ồ đệ tử trên thân.

"Ăn ngon!"

"Ăn ngon!"

Nhìn thấy Tiểu U thể mà ăn như gió cuốn ăn chân linh, trên mặt không khỏi một trận cười khở.

Tiểu U thật đúng là thật hăng hái, loại thời điểm này thể mà còn nhớ được ăn thật thính.

Tô Khải cùng Tiểu U nghịch Hoàng Tuyền, trên đường đi đụng phải không ít chân linh, tất cả đều biến thành Tiểu U điểm tâm.

Tại thôn phệ một trăm cái chân linh về sau, Tiểu U thân thể bên trên tán phát ra một trận u quang, một cổ bài xích chi lực đem Tô Khải lui ra ngoài.

"Tiểu U ngươi làm sao "

Tô Khải sốt ruột mà hỏi thăm.

Tiểu U lẹch ra cái đầu, trên mặt cũng là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc cùng mê mang.

"Tiểu U giống như muốn lớn lên!"

"Lớn lên "

Tô Khải còn chưa kịp phản ứng, liền thấy Tiểu U... Thể mà dài cao.

Nguyên bản bốn năm tuổi bộ dáng, biến thành sáu bảy tuổi bộ dáng, bất quá trước ngực hai ngọn núi, tựa hồ cũng lớn lên, tỉ lệ vẫn như cũ vô cùng vô cùng vô cùng không khoa học.

Vẫn như cũ là mặt học sinh ngực phụ huynh, thậm chí tỉ lệ tựa hồ càng thêm khoa trương.

Dinh dưỡng quá thịnh!

Khẳng định là dinh dưỡng quá thịnh, không phải vậy vì sao lại có đáng sợ như vậy la ly!

Nhìn thấy Tiểu U lớn lên, Tô Khải nuốt nước miếng, tâm lý toát ra một chút ý niệm tà ác.

"Chẳng lẽ từ nơi sâu xa thiên ý nói cho ta biết, muốn chơi một trận La Ly Đường Thành trò chơi "

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 132: Nguyên Anh xuất thủ (7 hai mươi chín)

Ngũ Hoa động thiên bên ngoài.

Không có 5 đại cao thủ ngăn cản, Huyết Hải tựa như Ngựa chứng mất dây trời, hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán ra, phảng phất không có cuối cùng.

Phàm là Huyết Hải đi qua chỗ, vạn vật điều linh, sinh cơ phai mờ, tất cả sinh cơ tất cả đều hội tụ trong biển máu.

Không biết qua bao lâu, chân trời xẹt qua một vòng thanh quang, lộ ra một đường bóng người màu xanh.

Nếu là có người khác lần nữa, tất nhiên sẽ nhận ra cái này áo xanh văn sĩ chính là Thanh Châu trên danh nghĩa chủ nhân —— Thanh Châu Mục.

Thanh Châu Mục nhìn lấy vô biên vô hạn Huyết Hải, thật sâu thở dài một hơi.

"Ai —— oan nghiệt a!"

Nói, Thanh Châu Mục hướng về phía hư không một điểm, hư giữa không trung nhiều hơn nhất đạo bình chương.

Nhìn như không có cái gì, nhưng là đạo này hư không bình chương lại là chân thật tồn tại, ẩn chứa Thanh Châu Mục Hư Không Chi Lực, đem trọn tòa Huyết Hải tất cả đều bao vây lại.

Oanh một tiếng!

Huyết Hải âm vang vọng vào Thanh Châu Mục thiết hạ hư không bình chương, phát ra tiếng oanh minh âm, phảng phất ngày mùa hè sấm rền, tại trên trời cao âm vang rung động.

Bị hư không bình chương ngăn cản đường đi, Huyết Hải phảng phất bị chọc giận, Huyết Lăng Thao Thiên, hơn ngàn trượng độ cao Huyết Lăng, đập vào mặt.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Huyết Lăng mỗi một lần đập tại hư không bình chương phía trên, nhưng là hư không bình chương tựa như một đạo không thể vượt qua núi cao, vô luận Huyết Lăng đều hung mãnh, đều không cách nào tại tiền lên một bước.

Thanh Châu Mục nhìn lấy Huyết Hải, bố trí hư không bình chương về sau, cũng không hề tiếp tục xuất thủ.

Đối phó cái này một cái biến máu, chỉ dựa vào hấn lực lượng một người là không đủ, chỉ có đợi đến Tứ Đại Tông Môn tu sĩ toàn bộ đến đông đủ, năng lực hoàn toàn giải quyết Huyết Hải sự tình.

Huyết Lăng thanh âm dậy sóng, một tia ô quang từ phía chân trời kích xạ mà đến.

"Nguyên lai là Viên Lập đạo hữu a!"

Thanh Châu Mục nhìn thấy đến đây người, lộ ra một vòng nụ cười.

Người tới rõ ràng là Ngưu Ma Lực Tông Nguyên Anh Tu Sĩ Viên Lập.

Viên Lập một mặt buồn bực cùng Thanh Châu Mục chào hỏi, đối chiến ở trước mắt Huyết Hải, hấn xem như ghi hận bên trên.

Diệt chính mình một bộ phân thân, đây chính là đại thù, bọn họ Ngưu Ma Lực Tông nghèo rớt mồng tơi a, không giống Thiên Đạo ỏ như vậy giàu nước chảy, muốn tại luyện chế ra một bộ phân thân, không biết muốn tới ngày tháng năm nào đây.

Viên Lập cùng Thanh Châu Mục nói chuyện ở giữa, hư giữa không trung xuyên rồi một con chấn động, một vòng tịnh lệ thân ảnh màu tím ra hiện tại bọn hấn trước người hai người.

Thanh Châu đệ nhất mỹ nhân Từ tuyền tiên tử.

Đương nhiên, lần này hiện thân cũng không phải Từ tuyền tiên tử phân thân, mà chính là nàng bản tôn.

"Trong biển máu các nhà đệ tử tình huống như thế nào "

Từ tuyền tiên tử vừa mới đến Huyết Hải, liền không kịp chờ đợi hỏi, trên mặt một mặt bình tĩnh, nhưng là chỉ có chính nàng rõ ràng, trên ngọc thủ đã sớm toát ra một tầng mồ hôi rịn.

"Khải, người có thể tuyệt đối không nên có việc!"

Từ tuyền tiên tử ở ngực một trận ngột ngạt, Huyết Hải bên ngoài nàng thể nhưng là tự mình trải qua, như vậy Tô Khải lâm vào trong biển máu sẽ có như thế nào hạ tràng, Từ tuyền tiên tử không dám nhận lấy nghĩ tiếp.

"Đến nay không có tin tức!"

"Chỉ có thể ở bọn họ cát nhân tự có Thiên Tướng!"

Thanh Châu Mục thở dài một hơi, trong lòng thầm than một tiếng may mắn như vậy nàng đang lúc bế quan, không có tham gia lần này Ngũ Hoa động thiên hành động, bằng không hấn cũng sợ là muốn gấp tóc trắng.

Huyết Hải khủng bố, tại đánh lui 5 đại cao thủ thời điểm, liền biểu dương hoàn toàn.

Về phần bị nhốt trong biển máu các nhà đệ tử, Thanh Châu Mục ôm lấy bi quan thái độ.

Lần này, Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn sợ là muốn tổn thất nặng nề.

Không bao lâu, Thiên Dao ở Nguyên Anh cao thủ cũng đến Huyết Hải Chi Thượng.

Du Lâm, Thiên Dao ở Nhị Trưởng Lão.

Từ tuyền tiên từ ba người nhìn thấy Thiên Dao ở người tới lại là Du Lâm, mà không phải Đại Trưởng Lão Tây Môn Phong, sắc mặt hơi đổi một chút.

Chẳng lẽ trong truyền thuyết chuyện kia là thật

Nghe đồn Tây Môn Phong vì phạm Tiềm Long Bảng cấm lệnh, bị tôn Đạo Nhân đến cửa khiếu chiến, không địch lại thụ thương, đến nay bể quan không ra. Hiện tại xuất hiện Huyết Hải dạng này chuyện lớn, Tây Môn Phong thế mà còn chưa có xuất hiện, xem ra là nghe đồn cũng không phải không có lửa thì sao có khói.

Du Lâm nhìn thấy Từ tuyền tiên từ ba người sắc mặt biến hóa, cũng không có để ý, coi như để bọn hắn biết Tây Môn Phong hiện đang bể quan đường thương thì như thế nào

Chỉ cần ở người còn tại một ngày,

Cái này Thanh Châu cũng là bọn họ Thiên Dao ở Thanh Châu, ai cũng không dám đến xúc phạm bọn họ Thiên Dao ở lửa giận.

Đây chính là Thanh Châu đệ nhất nhân uy hiếp lực!

"Bách Hoa Cốc còn không có người tới sao "

Du Lâm hỏi một câu.

Hiện tại Bách Hoa Cốc chỉ có Thanh Lão Bà Từ một người đau khổ chèo chống, không biết lần này Bách Hoa Cốc lại phái người nào đến

Vừa dứt lời, một đạo thanh âm già nua từ đằng xa truyền đến.

"Lão Thân đến trễ một bước, để bốn vị đạo hữu đợi lâu!"

Nói, một tên bà lão đậm chân mà đến, người này chính là Bách Hoa Cốc duy một Nguyên Anh Tu Sĩ Thanh mỗ mỗ.

Du Lâm nhìn thấy xanh mỗ mỗ lại dám thật đến Huyết Hải, trong mắt lóe lên một vòng mị mờ âm lãnh.

Lão bà từ này, nàng chẳng lẽ liền thật không sợ vẫn lạc sao

Bách Hoa Cốc Thánh Nữ thân thể hãm Huyết Hải, nếu là Thanh mỗ mỗ lại xuất hiện chuyện bất trắc, Bách Hoa Cốc sợ là thật muốn sụp đổ.

Du Lâm trong lòng âm thầm tính toán, chính mình muốn hay không tại thời khắc mấu chốt dưới Hắc Cước, không có Thanh Lão Bà Từ cái này chương ngại vật, tông môn kế hoạch liền có thể thông suốt tiến hành.

"Đã bốn vị tất cả đều đến đông đủ, như vậy chúng ta cũng cần phải đưa ra cái phương án, giải quyết trước mắt Huyết Hải!"

Thanh Châu đối Từ tuyền tiên từ bốn người nói.

"Trước giải cứu trong biển máu đệ tử!"

Từ tuyền tiên từ lập tức nói ra, ngữ khí không được xía vào.

Vừa dứt lời, Thanh mỗ mỗ liền liền nói.

"Lão Thân đồng ý!"

Từ tuyền tiên từ muốn cứu Tô Khái, mà Thanh mỗ mỗ muốn là Hoa Mộng Vũ, cơ hồ là ăn nhip với nhau liền đồng ý cứu người phương án.

"Viên đạo hữu cùng du đạo hữu hai người các người ý kiến đâu?"

Thanh Châu Mục khế cau mày.

Đối với cứu người đề nghị, trong lòng của hắn nắm giữ phản đối đã.

Quá nguy hiểm!

Hắn thấy, các nhà đệ tử hãm trong biển máu lâu như vậy, còn sống tỷ lệ quá nhỏ, cơ hồ có thể nói là thập tử vô sinh. Mạo hiểm liền các nhà đệ tử, thật là không khôn ngoan, không bằng trực tiếp đem Huyết Hải phong ấn.

Du Lâm sắc mặt biến hóa mấy lần, nhìn lấy Thanh mỗ mỗ bóng lưng, ánh mắt lóe ra, trong lòng một trận cười lạnh.

"Thanh Lão Bà Từ, người đây là đang tự tìm đường chết!"

Lúc trước hắn còn đang suy tư, làm sao có thể với để Thanh Lão Bà Từ lừa gạt đến cảnh hiểm nguy, nhưng là Thanh Lão Bà Từ thế mà chủ động đưa ra nguy hiểm như vậy phương án, đây là trời cũng giúp ta.

"Ta cũng đồng ý cứu người phương án!"

Du Lâm cười cười nói.

Thanh Châu Mục nghe được du lâm thế mà cũng đồng ý cứu người phương án, trong lòng giật mình, nhưng là có nhìn thấy Du Lâm vẻ mặt đó, liền biết du lâm trong lòng đánh cái gì chú ý, không khỏi lắc đầu.

Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn bằng mặt không bằng lòng, tại loại thời khắc mấu chốt này, thế mà còn đều có các chủ ý!

"Còn mời ba vị đạo hữu trấn áp Huyết Hải, từ Lão Thân cùng Từ tuyền tiên tử tiến vào Huyết Hải cứu người!"

Thanh mỗ mỗ chủ động xin đi giết giặc nói ra.

Du Lâm nhìn thấy Thanh mỗ mỗ tự tìm đường chết chủ động đưa ra muốn đi vào Huyết Hải, tâm lý nộ cười càng thêm nồng đậm.

Thanh Châu Mục tối thử dài một hơi, không khuyên nữa nói, dù sao Tứ Đại Tông Môn như thế tranh đoạt, lửa này cũng sẽ không đốt tới trên người mình, chỉ cần Huyết Hải không vì họa Thanh Châu, tất cả đều dễ nói chuyện.

"Viên đạo hữu, du đạo hữu, hai vị mời theo ta đồng loạt ra tay!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Trên thế giới đẹp nhất mỹ nhân (tám hai mươi chín)

Thanh Châu Mục lệ quát một tiếng, một cái ngân sắc ngập trời Cự Chủng xuất hiện tại Huyết Hải Chi Thượng, bàn tay lớn màu bạc bên trong, trải rộng một trăm lẻ tám đạo huyền diệu Thần Văn, ẩn chứa nồng đậm Hư Không Chi Lực.

Oanh một tiếng!

Bàn tay lớn màu bạc rơi vào Huyết Hải Chi Thượng, nhất thời nguyên bản bốc lên bất định Huyết Hải, cư nhiên trong lúc nhất thời an tĩnh lại.

Viên Lập cùng Du Lâm cũng không dám yếu thế, nhao nhao thi triển huyền diệu thần thông, tam đại Nguyên Anh Tu Sĩ cùng nhau xuất thủ, riêng là đem Huyết Hải trấn áp.

Thanh Mỗ Mỗ thấy cảnh này, trong mắt lóe lên một vòng ánh sáng.

"Lão Thân qua vậy!"

Nói, Thanh Mỗ Mỗ trong tay xuất hiện một bức tranh.

"Bách Hoa Đồ!"

Du Lâm kinh hô một tiếng.

Thanh Mỗ Mỗ thế mà đem Bách Hoa Cốc Thần Cẩm Chí Bảo đều mang ra, nàng thật chẳng lẽ không sợ xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Một khi Bách Hoa Cốc mất đi nàng vị này Nguyên Anh cao thủ cùng Thần Cẩm Chí Bảo, Bách Hoa Cốc coi như thật chính vẫn lạc!

Du Lâm ý nghĩ, Thanh Mỗ Mỗ trong lòng tự nhiên nhất thanh nhị sở, nhưng là nàng vẫn như cũ lựa chọn đánh cược một lần.

Không có hoa Mộng Vũ, mang ý nghĩa Bách Hoa Cốc không có tương lai, Bách Hoa Cốc sớm muộn sẽ vẫn lạc, bởi vậy Hoa Mộng Vũ nhất định phải cứu. Nếu là Thanh Mỗ Mỗ trong biển máu ngoài ý muốn nổi lên, bằng vào một kiện Thần Cẩm Chi Bảo, có thể bảo trụ Bách Hoa Cốc sao

Không có khả năng!

Sẽ chỉ dẫn tới càng nhiều ngấp nghé!

Bởi vậy Thanh Mỗ Mỗ không bình thường quả quyết mang lên Bách Hoa Đồ đến đây, nếu là mình thật xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, như vậy Bách Hoa Đồ cũng không thể dễ dàng bị người cướp đi.

Bách Hoa Đồ Thượng Thần vận lưu chuyển, kích xạ ra một đạo nồng đậm bạch quang, rơi trong biển máu.

Nhất thời ngập trời trong biển máu bị oanh ra một cái thông đạo, vô cùng vô tận Huyết Hải, giống như bị định trụ, thế mà vô pháp bỏ khuyết cái này thông đạo.

Từ Tuyên tiên tử thấy cảnh này, phát tay bắn nhanh ra một đạo kích khởi, rơi vào Ngũ Hoa động thiên môn hộ phía trên.

Nhất thời, Ngũ Hoa động thiên môn hộ mở rộng, hoàn toàn bại lộ tại trước mắt mọi người.

Thân hình lóe lên, Từ Tuyên tiên tử cùng Thanh Mỗ Mỗ hóa thành hai vệt độn quang, tiến vào Ngũ Hoa động thiên bên trong.

Từ Tuyên tiên tử cùng Thanh Mỗ Mỗ hai người mới vừa tiến vào Ngũ Hoa động thiên, liền thấy tụ tập cùng một chỗ Tứ Tông đệ tử.

Thanh Mỗ Mỗ thấy Hoa Mộng Vũ bình yên vô sự, dài thở phào một hơi.

"Mỗ mỗ, làm sao ngươi tới "

Hoa Mộng Vũ nhìn thấy Thanh Mỗ Mỗ, trên mặt nhất thời lộ ra một vòng ý cười.

"Ngươi bị Huyết Hải vây khốn, ta đâu còn ngồi được vững!"

Từ Tuyên tiên tử trên mặt liếc nhìn bốn phía, nhìn thấy Thanh Liên Kiếm Tông đại bộ phận đệ tử, nhưng là duy chỉ có không nhìn thấy nàng muốn xem đến người.

"Mình Nguyệt, khai nhi người đâu "

Từ Tuyên tiên tử trên mặt lộ ra vẻ lo âu.

"Chúng ta tại Huyết Hải bên trên gặp được Huyết Ma, tiểu sư thúc vì để cho chúng ta đào thoát, một mình kịch chiến Huyết Ma."

"Các ngươi gặp được Huyết Ma địa phương ở nơi nào "

Từ Tuyên tiên tử liền vội vàng hỏi.

"Bên kia!"

Đông Phương Minh thẳng chỉ chỉ bọn họ cùng Tô Khải tách ra địa phương.

"Thanh Mỗ Mỗ, Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử, là nhờ ngươi chiếu cố!"

Thanh Mỗ Mỗ khẽ vuốt cằm.

"Không sao, chiếu cố mấy đứa bé ta vẫn là không có vấn đề."

Đạt được Thanh Mỗ Mỗ khẳng định trả lời chắc chắn về sau, Từ Tuyên tiên tử là hóa thành một đạo tử sắc Độn Quang, biến mất ở chân trời.

Một khắc đồng hồ về sau, Từ Tuyên tiên tử đi vào Tô Khải đại chiến Huyết Ma chi địa.

"Quả nhiên có khai nhi khí tức!"

Cảm nhận được Tô Khải còn sống, Từ Tuyên tiên tử không khỏi buông lỏng một hơi, thi triển bí thuật lần theo Tô Khải khí tức một đường tìm kiếm, cuối cùng đi vào Bồ Đề Thụ trước.

"Trận pháp đều bị công phá, xem ra khai nhi bị người đuổi giết!"

Từ Tuyên tiên tử trong mắt lóe lên một vòng hàn mang cùng sát khí, không nói hai lời, trốn vào Bồ Đề Thụ bên trong.

Hoàng Tuyền phía trên.

Tô Khải nhìn bên cạnh mặt mũi tràn đầy hạnh phúc Tiểu U, một mặt phiền muộn.

Hắn cảm giác mình ghen ghét Tiểu U, tại Hoàng Tuyền nguy hiểm như vậy địa phương, thế mà còn có thể ăn như gió cuốn!

Nhưng vào lúc này, một đạo chân linh bay tới.

Nhất thời Tiểu U trong ánh mắt, bộc phát ra hai đạo tinh quang, thật giống như nhìn thấy tuyệt đỉnh mỹ thực, thả người nhảy lên trực tiếp bỏ nhào qua.

Tô Khải khi nhìn đến đạo này chân linh thời điểm, hơi sửng sốt, vội vàng ngăn lại Tiểu U.

"Tiểu U, cái này không thể ăn!"

Tiểu U thân hình trì trệ, mặt mũi tràn đầy phiền muộn.

"Ca ca thú vị, vì cái gì không thể ăn, đạo này chân linh so trước đó những yêu điểm đó tiện hóa tinh thuần nhiều!"

"..."

Tô Khải khoe miệng co giật hai lần, hắn có thể nói đạo này chân linh, đó là bọn họ Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử sao

Phong Đình!

Đạo này chân linh chính là Phong Đình chân linh.

Phong Đình, Thanh Liên Kiếm Tông Thiên Kiêu, cũng là Thanh Liên Kiếm Tông có thể leo lên Tiềm Long Bảng ba vị Thiên Kiêu một trong. Chỉ là không có nghĩ đến, Phong Đình thế mà vẫn lạc tại Ngũ Hoa động thiên bên trong.

"Hắn dù sao cũng là Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử, ăn... Ai..."

Tô Khải vung tay lên, đem Phong Đình chân linh thu nhập trong bình ngọc.

Tuy nhiên không biết chỉ còn lại có một đạo chân linh Phong Đình còn có thể hay không phục sinh, bất quá dù sao cũng so bị Tiểu U ăn, hoặc là trực tiếp bị tịnh hóa thành tinh khiết Chân Linh Chi Quang tốt.

Tại Phong Đình về sau, Tô Khải lại nhìn thấy ba đạo chân linh, thuần một sắc đều là Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử, Tô Khải yên lặng đem bọn hắn chân linh tất cả đều lấy đi.

Sau đó, Tô Khải lại cũng không có thấy Thanh Liên Kiếm Tông đệ tử chân linh, mặc cho Tiểu U ăn như gió cuốn.

Tô Khải cùng Tiểu U nghịch Hoàng Tuyền, một đường hướng lên, trọn vẹn phi độn năm mươi dặm địa chỉ về sau, đột nhiên dừng bước.

Bởi vì bọn hắn nhìn thấy... Một thanh Thủy Tinh Quan!

Thủy Tinh Quan!

Cái này miệng Thủy Tinh Quan toàn thân trong suốt, phẳng phát dùng trên thế giới tinh khiết nhất thủy tinh chế tạo thành, không có một tơ một hào tí vết, khóa mắt mà mỹ lệ, cho người ta một loại mỹ lệ đến cực hạn cảm thụ.

Nhưng là, tại cái này miệng Thủy Tinh Quan phía dưới, bị 10 vạn chân linh nâng, nghịch Hoàng Tuyền hướng phía trên suốt vàng du hí ý động.

Cái này 10 vạn chân linh chờ đi Thủy Tinh Quan, tựa như chờ đi một tòa thái sơn, nặng nề vô cùng, đi lại chậm chạp, một ngày đều không thể đi về phía trước một mét.

Nhưng là, cái này 10 vạn chân linh thật tại nghịch Hoàng Tuyền hành tẩu!

Một màn này, trong nháy mắt để Tô Khải chấn kinh!

Bởi vì là chân linh không có có ý thức, bọn họ vô pháp hướng Tô Khải dạng này, tự mình lựa chọn hành tẩu phương hướng, chỉ có thể dọc theo Hoàng Tuyền chỉ mạch một đường hướng phía dưới, cuối cùng đến Hoàng Tuyền cuối cùng, hóa thành tiến thêm Chân Linh Chi Quang.

Nhưng là cái này 10 vạn chân linh, lại tại nghịch hướng hành tẩu, phẳng phát muốn đi ra Hoàng Tuyền, giành lấy cuộc sống mới.

Tập trung nhìn vào, nhìn thấy cái này 10 vạn xác thực bộ mặt thật sự, Tô Khải nhất thời tê cả da đầu.

Cái này 10 vạn chân linh, chính là Ngũ Hoa Phật Tông chết đi 10 vạn đệ tử.

Ngũ Hoa Phật Tông 10 vạn đệ tử, sau khi chết ngập trời oán khí hóa thành oán khí hắc ảnh, ba vạn năm không rời. Mà bọn họ xác thực, thì tại Hoàng

Tuyền bên trong, chờ đi Thủy Tinh Quan đi ngược dòng nước, ba vạn năm không thôi.

"Như vậy... Trong quan tài kiếng đến là ai "

Tô Khải hít thở sâu một hơi, trái tim không khỏi run lên, tựa hồ giống như tại e ngại.

Hướng phía Thủy Tinh Quan đi đến, mỗi một bước, đều bị Tô Khải nâng lên cự đại dừng khí, trong lòng bàn tay toát ra tinh tế dày đặc mồ hôi lạnh.

Tại Thủy Tinh Quan bên cạnh, Tô Khải rốt cục thấy rõ ràng trong quan tài kiếng người.

Một vị mỹ nhân!

Một vị thiên hạ đẹp nhất đẹp nhất mỹ nhân!

Theo Tô Khải, chỉ có chính mình sư phụ Từ Tuyền tiên tử mới có thể cùng người trong quan tài cùng so sánh.

Nhớ lại Sở Thiên Dương trí nhớ, Tô Khải nhất thời nhận ra trong quan tài kiếng người.

Phật Địch!

Người này cũng là Phật Địch!

Tại Sở Thiên Dương trong trí nhớ, tiêu diệt Thanh Liên Kiếm Tông kẻ cầm đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Phật Địch xuất thế

Phật Địch!

Tô Khải ở ngực một trận kêu rên, hấn thế mà tại Hoàng Tuyền phía trên gặp được Phật Địch.

Chẳng lẽ, cái này miệng Thủy Tinh Quan đi ngược dòng nước, rồi đi Hoàng Tuyền ngày, cũng là Phật Địch xuất thế thời điểm

Tiểu U khi nhìn đến Phật Địch trong nháy mắt, nguyên bản nhảy lên tính tình nhất thời an tĩnh lại, thật giống như dịu dàng tiểu thư khuê các, sắc mặt tái nhợt.

"Tiểu U, ngươi làm sao "

Tô Khải phát giác được Tiểu U trên thân quái dị.

Tiểu U sắc mặt tái nhợt, môi khẽ nhúc nhích.

"Tại ta Truyền Thừa Ký Úc bên trong, có nàng tồn tại!"

Tô Khải lông mày nhíu lại.

Tiểu U Truyền Thừa Ký Úc bên trong có Phật Địch tồn tại, Tiểu U bản thể U Minh Quỷ Hoa chính là là địa ngục đạo kỳ Hoa, chẳng lẽ Phật Địch chính là là địa ngục đường bên trong tu sĩ

"Nàng đến là ai "

Tô Khải hỏi.

Tiểu U tái nhợt trên khuôn mặt nhỏ nhắn, tràn đầy sợ hãi, càng không ngừng lắc đầu.

"Không thể nói!"

"Thân phận nàng không thể nói, nói chuyện liền sẽ dẫn tới Thiên Phật!"

Tô Khải hưng hăng nuốt nước miếng, trong mắt tràn đầy kinh hãi.

Hắn tin tưởng Tiểu U là sẽ không lừa gạt mình, nói liên tục nàng tên đều sẽ dẫn tới Thiên Phật, cái này Phật Địch cũng quá kinh khủng.

Lúc này, từ tiến vào Ngũ Hoa động thiên bắt đầu vẫn không nói gì cổ lão, miệng bên trong thì thảo nói nhỏ.

"Quả nhiên, những cái kia nghe đồn không phải không có lừa thì sao có khó!"

"Tiểu Trùng người cũng nhận biết Phật Địch "

Tô Khải trong lòng hiếu kỳ, chẳng lẽ cổ lão cũng nhận thức Phật Địch hay sao

Cổ lão nghe được Tô Khải gọi hắn Tiểu Trùng, ngượng ngùng cười một tiếng, khóe miệng hơi hơi run rẩy hai lần.

"Chủ nhân, lão nô ta cũng không nhận ra nàng, bất quá lão nô ngược lại là nghe nói qua nàng này cùng Ngũ Hoa Phật Tông Phương Trọng một số hương diễm nghe đồn."

"Nghe nói năm đó Ngũ Hoa Phật Tông Phương Trọng tại Bắc Hải du lịch, tại Bắc Hải chỗ sâu phát hiện một bộ vạn năm không thay đổi nữ thi."

"Ngũ Hoa Phật Tông Phương Trọng pháp cao thâm, nhưng là khi nhìn đến cô gái kia trong nháy mắt, là bị mê chặt, lâm vào Tình Kiếp, lập chí muốn vì nữ tử kia nghịch thiên cải mệnh!"

"Cho nên Phật Địch cũng là lúc trước Bắc Hải bên trong bộ kia nữ thi "

Tô Khải thì thảo nói nhỏ, sắc mặt một trận cổ quái.

Không nghĩ tới đức cao vọng trọng Ngũ Hoa Phật Tông Phương Trọng, lại là một cái luyện thi đam mê.

"Trọng khẩu vị! Thật sự là Lâm Từ lớn, cái gì hiếm thấy chim đều có!"

Cổ lão thanh thanh cổ họng nói ra.

"Chủ nhân, đừng nhìn nàng này chỉ là một cỗ thi thể, nhưng là người thấy nàng này thời điểm, chẳng lẽ liền không có dị dạng ý nghĩ. Liền Ngũ Hoa Phật Tông Phương Trọng cũng đỡ không nổi nàng này mị lực, Cửu Châu không biết có bao nhiêu tu sĩ muốn quý cỗ này nữ thi vấy xòe phía dưới."

Cổ lão đâm thủng Tô Khải trong lòng này một chút xú tiểu ý nghĩ, để Tô Khải sắc mặt hơi đỏ lên.

Không thể không nói, tuy nhiên biết rõ trước mắt nàng này chỉ là một bộ nữ thi, nhưng là Tô Khải vẫn như cũ bị kinh diễm đến.

"Quá yêu nghiệt!"

"Đều là chết mấy cái vạn năm lão yêu bà, thế mà kém chút đem ta cho tách lách ra!"

Tô Khải trong lòng thở dài một hơi, nếu là nàng này còn tại nhân thế, tuyệt đối là hồng nhan họa thủy.

"Này sau Ngũ Hoa Phật Tông Phương Trọng là như thế nào nghịch thiên cải mệnh "

Tô Khải hỏi tiếp.

Tuy nhiên không biết năm đó Ngũ Hoa Phật Tông đến chuyện gì phát sinh, nhưng là Ngũ Hoa Phật Tông tiêu diệt, cùng Phật Địch tuyệt đối thoát không can hệ.

Cổ lão cười lạnh.

"Nghe nói năm đó Ngũ Hoa Phật Tông Phương Trọng vì cho nàng này nghịch thiên cải mệnh, hiến tế toàn bộ Ngũ Hoa Phật Tông, rút đi Ngũ Hoa Phật Tông 10 vạn tăng nhân sinh cơ, là vì cho nữ có một đường sinh cơ!"

Cổ lão lời nói, để Tô Khải hoàn toàn ngẩn người.

"Hồng nhan họa thủy!"

"Quả nhiên là hồng nhan họa thủy, sau khi chết đều có thể mê đến Ngũ Hoa Phật Tông Phương Trọng làm ra bức này cực kỳ bi thảm sự tình!"

"Cái này Ngũ Hoa Phật Tông Phương Trọng, hảo hảo Phật Môn Cao Tăng không làm hết lần này tới lần khác muốn làm Tình Si, thật sự là tông môn bại loại!"

Tô Khải hưng hăng nuốt nước miếng.

Khó trách Ngũ Hoa Phật Tông tăng nhân sau khi chết không có vào luân hồi, mà chính là hóa thành nguyên khí hắc ảnh, ba vạn năm không rời.

Nếu là mình cũng như thế uất ức chết qua, sợ cũng là chết không nhắm mắt, oán khí không rời.

"Ca ca thúì "

Tiểu U thanh âm đột nhiên run rẩy lên.

"Tiểu U,

Làm sao "

"Nàng giống như còn giống như còn sống "

Tiểu U sắc mặt tái nhợt chỉ chỉ trong quan tài kiếng nữ thi.

"Làm sao có thể người ta đều chết mấy vạn năm, Tiểu U nguoi khẳng định hoa nết "

Tô Khải lời nói mới nói một nửa, nhất thời giống như là bị kẹt lại cổ họng, một chữ đều nói không nên lời.

Phật Địch mở mắt!

Trong quan tài kiếng Phật Địch, thế mà mở hai mắt ra.

Phật Địch mở mắt, Đầu Chuyển Tinh Di, Cừu Châu dị biến.

Ngay tại Phật Địch mở mắt trong nháy mắt, Cừu Châu bầu trời, hừng đông, rõ ràng còn có ba canh giờ trời mới sáng, nhưng là giờ này khắc này, Cừu Châu bầu trời, là không khỏi hừng đông.

Trong lúc nhất thời, Cừu Châu sở hữu tu sĩ nhìn lên trời sắc, trong lòng không khỏi hoảng hốt.

Ngũ Hoa động thiên bên ngoài, Thanh Châu Mục nhìn thấy sắc trời biến hóa, nhất thời sắc mặt đại biến.

Âm Dương Điện Đảo!

Tất có yêu nghiệt xuất thế!

Xoát một tiếng!

Thanh Châu Mục ánh mắt rơi vào Ngũ Hoa động thiên bên trong, tràn ngập kinh nghi cùng không xác định.

"Chẳng lẽ là Ngũ Hoa động thiên "

Du Lâm cùng Viên Lập hai người, sắc mặt đồng dạng vừa sợ vừa nghi, nhìn hướng lên bầu trời ánh mắt bên trong, tràn ngập nồng đậm bất an, phảng phất đại họa lâm đầu cảm giác.

Ngũ Hoa động thiên bên trong, Thanh Mỗ Mỗ cũng cảm nhận được Cừu Châu dị biến, sắc mặt đại biến, đại thủ cuốn một cái, đem Tứ Tông đệ tử cuốn vào bên trong, vội vàng chạy ra Ngũ Hoa động thiên.

Mà thân ở Hoàng Tuyền bên trong Tử Tuyền tiên tử, càng là cảm nhận được nồng đậm khí tức khủng bố. Cái này cổ khí tức khủng bố ngon nguồn, cũng là tại Hoàng Tuyền bên trong.

"Khải, nguoi nhất định phải kiên trì lên!"

Tử Tuyền tiên tử trắng nõn đôi bàn tay trắng như phấn, bởi vì khăn trương mà nắm thật chặt đến, lộ ra phần nộn dưới da thịt gân xanh.

Trung Châu, Tế Thiên Thai.

Tế Thiên Thai bên trên đột nhiên xuất hiện một đầu thật sâu vết nứt, đem Tế Thiên Thai vỡ thành hai mảnh.

Tại vết nứt xuất hiện trong nháy mắt, Tế Thiên Thai bên trên lão giả, phun ra một ngụm tinh huyết, trong mắt tràn ngập tràn đầy thật không thể tin.

"Yêu nghiệt xuất thế, làm hại nhân gian!"

"Cừu Châu Tuyệt Sát Lệnh, trấn sát Thanh Châu Phật Địch!"

Hồ hấp ở giữa, Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh liền từ giữa châu phát ra, truyền đến Cửu Châu bất kỳ góc ngách nào.

Hoàng Tuyền bên trong.

Ngủ say vài vạn năm nữ thi, mở ra nàng đôi mắt đẹp.

Cái này một đôi mắt đẹp, mỹ lệ tới cực điểm, nhưng là nàng ánh mắt bên trong, lại là tràn ngập tình mịch, chánh thức tình mịch, không có chút sinh cơ.

Dung nhan tuyệt mỹ, lại tô điểm dạng này một đôi tràn ngập tình mịch ánh mắt, để Tô Khải trong lòng không khỏi hoảng hốt.

Cổ lão nhìn thấy Phật Địch mở mắt trong nháy mắt, nhất thời da đầu đều nổi!

Đặc biệt meo chính mình chủ nhân này đến là cái gì vận khí, Phật Địch mấy vạn năm đều không có mở mắt, hết lần này tới lần khác chủ nhân đến lúc đó mở mắt!

"Xong đời!"

"Xong đời!"

Cổ lão trong lòng kêu rên.

Cổ lão trong lòng bi thương một mảnh, mà Tiểu U tức thì bị hoảng sợ đến sắc mặt tái nhợt, không có một tia huyết sắc.

Tô Khải hít sâu mấy hơi thở, cưỡng ép để cho mình tỉnh táo lại.

Loại nguy hiểm này thời điểm, nếu là ngay cả mình đều kinh hoàng, đó mới là một điểm sinh cơ đều không có.

"Tiểu U đừng hốt hoảng!"

"Cổ này Thủy Tinh Quan hấn là có phong ấn hiệu quả, có thể đem Phật Địch phong ấn tại trong quan tài kiếng, không phải vậy Phật Địch sớm liền chạy ra khỏi đền "

Tô Khải còn chưa dứt lời dưới, liền thấy Phật Địch nhẹ nhàng đẩy, Thủy Tinh Quan nắp quan tài lộ ra một đầu khe hẹp, duỗi ra một cái trắng nõn như ngọc tay nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Phật Địch mềm yếu

Tại Phật Địch vươn ngọc thủ trong nháy mắt, Tô Khải cũng cảm giác được mình bị cầm cố lại, không khí chung quanh, phảng phất bê tông cốt thép, động liên tục một ngón tay đều khó khăn.

Đát ——

Đát ——

Thủy Tinh Quan nắp quan tài, hoàn toàn bị đẩy ra, Phật Địch từ trong quan tài kiếng đi ra.

Phật Địch đáng người rất mỹ lệ, thướt tha, bước liên tục nhẹ nhàng, nhưng là Tô Khải trên trán, lại là mồ hôi lạnh chảy ròng.

Phật Địch lại là người lương thiện sao

Đánh chết Tô Khải hấn cũng sẽ không tin tưởng.

Nếu là Phật Địch là người lương thiện, sao lại xuất thủ diệt Thanh Liên Kiếm Tông.

Dù là Phật Địch trước người là thiện lương nhất người lương thiện, nhưng là nhiêm Ngũ Hoa Phật Tông 10 vạn tăng nhân vô tận oán khí, chỉ sợ sẽ là Phật Đà cũng sẽ dọa lạc thành Tà Ma.

Đặc biệt là Phật Địch trong hai mắt không có chút sinh cơ cảm tình tĩnh mịch, phảng phất Tuyệt Thế Hung Thú.

Phật Địch duỗi ra một cây Ngà Voi ngón tay, hướng phía Tô Khải trong mi tâm nhẹ nhàng điểm một cái.

Ngón tay ngọc tại Tô Khải trong con mắt càng biến càng lớn, để Tô Khải trong lòng một trận xuyên tim.

Ngay tại ngón tay ngọc sắp rơi vào Tô Khải mi tâm phía trên lúc, một trận Phạm Âm đột nhiên từ Tô Khải thể nội truyền tới.

Xả Lợi Tử, Sắc bất thị Không, Không bất thị Sắc; Sắc tức thị Không, Không tức thị Sắc.

"Đây là Tĩnh Tâm Chú!"

Tô Khải trong lòng giật mình, bỗng nhiên ngừng đầu nhìn về phía Phật Địch, phát hiện Phật Địch trong mắt tĩnh mịch, thể mà dần dần thối lui.

"Quả nhiên, Ngũ Hoa Phật Tông Phương Trượng muốn có được tuyệt đối không phải một cái tự biết giết hại quái vật, hẳn đã nghĩ đến dùng Ngũ Hoa Phật Tông 10 vạn tăng nhân sinh cơ, để Phật Địch nghịch thiên cải mệnh. Như vậy tự nhiên cũng biết sẽ có oán khí sự tình, cái này Tĩnh Tâm Chú chính là làm hao mòn oán khí thủ đoạn!"

Tô Khải toàn lực thôi động Tĩnh Tâm Chú, một đạo Phật Quang xuất hiện tại Tô Khải bên người, chung quanh một trượng khoảng cách bên trong, Phật Quang bao phủ, để cho người ta không tự chủ được tâm bình khí hòa.

Đang nghe Tĩnh Tâm Chú trong nháy mắt, Phật Địch này không tình cảm chút nào trong hai mắt, thể mà xuất hiện một tia chấn động.

Đát ——

Đát ——

Đát ——

Phật Địch thể mà lui lại!

Từ Phật Quang bên trong lui ra ngoài.

Tô Khải thấy cảnh này, trong lòng vui vẻ, vội vàng hơn ngàn lượng bước, bức bách Phật Địch.

"Hôm nay, lão nạp liền muốn hàng phục ngươi này nữ yêu tinh!"

Hoàng Tuyền phía trên, xuất hiện mười phần quý dị một màn.

Tô Khải tiến lên một bước, Phật Địch lùi lại một bước.

Tô Khải tiến lên hai bước, Phật Địch rút lui hai bước.

Hai người bọn họ, thật giống như đang nhảy Điệu waltz.

Nhưng vào lúc này, một trận tiếng rít truyền đến.

"Tô Khải, nhận lấy cái chết!"

"Ta nhìn ngươi bây giờ trốn đi đâu!"

Thạch Y hóa thành một đạo độn quang phi tốc độn đến, trong hai mắt tràn ngập điên cuồng phẫn nộ, nhìn thấy Tô Khải sau lưng Thủy Tinh Quan, nhất thời đại bật cười.

"Ha ha ha —— Tô Khải ngươi cũng vì chính mình chuẩn bị kỹ càng quan tài!"

Tô Khải nhìn thấy nổi giận Thạch Y, Thạch Y trên thân Nguyên Anh chi lực, thể mà còn không có tiêu tán, sắc mặt biến hóa.

"Như thế bền bỉ!"

"Quá phạm đi!"

"Đều so ra mà vượt ta một phần mười!"

"Thạch Y, ngươi chó có phách lối!"

"Ta một người không phải đối thủ của ngươi, nhưng là ta cùng ta đạo lữ. Hai người phụ thê liên thủ, lợi Đoạn Kim, tất có thể đưa ngươi chém giết nơi này!"

Tô Khải lời nói, để Thạch Y hơi sững sờ, ánh mắt không khỏi nhìn về phía Tô Khải bên người này đường thân ảnh màu trắng.

Khi nhìn đến thân ảnh màu trắng trong nháy mắt, Thạch Y đầu một choáng, giống như bị một chiếc búa lớn đập trúng, tựa liền độn thuật đều chậm một nửa.

Trong thiên hạ thế mà còn có xinh đẹp như vậy nữ tử!

Thạch Y trong đầu ngơ ngác ngác, tâm lý tràn ngập ghen ghét.

Dựa vào cái gì Tô Khải có thể có được dạng này đạo lữ

"Là coi như hai người các ngươi liên thủ lại như thế nào hôm nay ta để cho các ngươi khi một đôi lưu vong uyên ương!"

Nói, Thạch Y cũng không có hướng Tô Khải xuất thủ, ngược lại một chừng vồ hướng Tô Khải bên người bạch y nữ tử.

Để Tô Khải như thế thống thống khoái khoái chết đi, khó tiêu hấn mối hận trong lòng!

Chỉ có để Tô Khải nhìn tận mắt chính mình đạo lữ chết tại trong tay mình, lộ ra mặt mũi tràn đầy oán hận cùng hồi hận, mới có thể để cho Thạch Y trong lòng thoải mái một số.

Tô Khải nhìn thấy Thạch Y thế mà thật hướng Phật Địch xuất thủ,

Trên mặt lộ ra hưng phấn tai họa thần sắc.

"Ồ! Ngươi đây là cái gì ánh mắt ánh mắt này không đúng!"

Thạch Y nhìn chăm chăm Tô Khải biểu lộ, nhất thời một mặt phần nộ.

Đâu có hồi hận đâu?

Đâu có oán hận đâu?

Đâu có phần nộ cùng

Đâu có hoảng sợ đâu?

Vì cái gì những ánh mắt này đều không có!

Thạch Y tại Tô Khải trên mặt, chỉ thấy hưng phấn tai họa biểu lộ.

Phật Địch nhìn thấy Thạch Y đôi nàng động thủ, trên mặt không có bất kỳ cái gì biểu lộ, nhẹ nhàng vừa nhấc mắt, ánh mắt rơi vào Thạch Y trên thân.

Nhất thời, Thạch Y giống như bị bị thương nặng, bay rót ra ngoài, mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

"Làm sao có thể "

Thạch Y cả người thất hồn lạc phách, hấn cảm giác được trên người mình Nguyên Anh chi lực, thế mà bởi vì nữ tử này một ánh mắt, mà thoát mất.

Điều đó không có khả năng!

Tại phía xa Sơn châu trong một gian mật thất, ông tổ nhà họ Thạch bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi, Trừng mắt chỉ nứt.

"Đến là ai "

Ông tổ nhà họ Thạch trong giọng nói tràn ngập oán hận cùng phần nộ, nhưng là còn có một chút chính hấn đều không có phát giác được hoảng sợ.

Thạch Y trong mắt đặc ý càn rỡ thần sắc, toàn đều biến mất không thấy gì nữa, còn lại

Chỉ có hoảng sợ!

Hoảng sợ!

Vô cùng hoảng sợ!

Một ánh mắt là đánh nát trên người mình Nguyên Anh chỉ lực!

Trên thế giới thật có khủng bố như vậy tu sĩ sao

Thạch Y trong lòng, bị hoảng sợ bao phủ, cái gì đánh giết Tô Khải, cái gì Thái Hư Kính, đây hết thảy đều bị Thạch Y ném sau ót.

Nhìn thấy một mặt hoảng sợ ngạch Thạch Y, Tô Khải cười nhạt một tiếng.

Đáng thương tiểu hài tử!

Thạch Y hấn đến bây giờ cũng không biết, hấn đến trêu chọc kinh khủng bức nào nhân vật.

Phật Địch xuất sắc thủ hời hời nhất chuyển, rốt cục để Thạch Y thấy được nàng này tràn ngập tĩnh mịch ánh mắt.

Oanh một tiếng!

Thạch Y tê cả da đầu, trong lòng run sợ, vội vàng bóp nát một khối Ngân sắc lệnh bài.

Ngân sắc lệnh bài vỡ vụn, Thạch Y trên thân, hiện ra một vòng ngân sắc ánh sáng, nhất thời thân hình ở trong hư không trở nên bất đầu mơ hồ.

Trong nháy mắt, Thạch Y thân ảnh biến mất tại Hoàng Tuyền phía trên, hiển nhiên cái này mai Ngân sắc lệnh bài, chính là một kiện không bình thường lựa thừa có không gian truyền tống loại bảo vật.

Ngân quang rơi xuống, Thạch Y ra bây giờ cách Ngũ Hoa động thiên ngoài vạn dặm trong rừng rậm.

"Thiếu gia, thành công sao "

Một vị lão giả hỏi.

"Lập tức trở về núi châu!"

"Cái này Thanh Châu sợ là sắp biến thiên!"

Thạch Y mặt mũi tràn đầy sợ hãi nói ra, hấn xem như bị Phật Địch hoàn toàn sợ mất mật.

Nhìn thấy Thạch Y bỏ trốn mất dạng, Tô Khải nói thầm một tiếng đáng tiếc.

"Quả nhiên vừa mới tỉnh ngủ người, đầu đầu có chút không hiệu nghiệm!"

Nói, Tô Khải hướng về phía trước đi lại một bước, quyết định muốn tịnh hóa trước mắt nữ yêu tinh.

Tô Khải tiến lên một bước, Phật Địch không bình thường phối hợp lùi lại một bước.

Kể từ đó một lần, một khắc đồng hồ về sau, Phật Địch trong mắt thêm ra một vòng thần trí.

"Phật Địch Wow, đang lùi lại một bước!"

Tô Khải không có phát giác được Phật Địch ánh mắt bên trong biến hóa, từ tốn nói.

Bịch một tiếng, Tô Khải ở ngực đụng vào mềm mại chỗ!

Rất lợi hại mềm!

Không bình thường mềm!

Mang theo nhân nhạ mùi thơm, thật giống như Không Cốc U Lan.

Nhưng là cái này xúc giác, lại nhất thời đem Tô Khải bùng tỉnh.

"Ngươi làm sao "

Tô Khải lời nói còn cũng không nói ra miệng, liền phảng phất bị bóp cổ, rốt cuộc nhả không ra một cái âm tiết đi ra.

Tại Phật Địch trong đôi mắt đẹp, hấn thể mà nhìn thấy một tia ngưng ngưng.

Cái này sao có thể!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 136: Táo so Nguyên Anh ăn ngon (chín hai mươi chín)

Tô Khải còn chưa có lấy lại tinh thần đến, nhất thời một nguồn sức mạnh từ trên người Phật Địch truyền tới, trực tiếp đem Tô Khải đánh bay ra ngoài, rơi vào Hoàng Tuyền bên trong.

"Ta dựa vào!"

"Cái này Tinh Tâm Chú như thế hồ cha!"

"Sớm biết là cũng tiến hóa Phật Địch trên thân oán khí!"

Tuy nhiên Phật Địch trong ánh mắt, thêm ra một vòng thần trí, nhưng nhìn hướng Tô Khải ánh mắt bên trong, đồng thời cũng nhiều ra một vòng kiêng kỵ.

Nói cho đúng là đối chiến Tinh Tâm Chú kiêng kỵ.

Tô Khải rơi xuống nước, thật là khéo bị phi độn mà đến Từ Tuyền tiên tử nhìn thấy.

"Khải, cẩn thận!"

Từ Tuyền tiên tử khắp khuôn mặt khuôn mặt lo lắng.

"Sư phụ, không được qua đây!"

Nhìn thấy Từ Tuyền tiên tử phi độn mà đến, Tô Khải trong lòng nhất thời vạn phần sốt ruột, tựa như trên lò lửa con kiến.

Chính mình có Tinh Tâm Chú hộ thể, Phật Địch không dám đối chiến tự mình động thủ, nhưng là sư phụ nàng nhưng không có Tinh Tâm Chú hộ thể.

Quả không phải vậy, Phật Địch khi nhìn đến Từ Tuyền tiên tử trong nháy mắt, ngọc thủ vừa nhấc, nhất thời toàn bộ Hoàng Tuyền bạo động.

Oanh một tiếng!

Hoàng Tuyền suối nước tại Phật Địch không chế phía dưới, nhấc lên sóng to gió lớn, hướng phía Từ Tuyền tiên tử lao nhanh mà đi, giống như vạn mã bồn đăng, trùng trùng điệp điệp.

Từ Tuyền tiên tử nhìn thấy đầy trời Hoàng Tuyền nước suối, nhất thời sắc mặt đại biến, mười ngón động liên tục, trong tay bóp ra một đạo pháp quyết.

Một đạo tử sắc hộ thể hiệu nghiệm xuất hiện tại Từ Tuyền tiên tử trên thân, đem Từ Tuyền tiên tử bảo hộ ở chính giữa.

Oanh một tiếng!

Hoàng Tuyền suối nước rơi vào tử sắc hộ thể phía trên, nhất thời bộc phát ra một tiếng mãnh liệt nổ vang.

Răng rắc răng rắc!

Màu tím hộ thể phía trên, thể mà xuất hiện tinh tế dày đặc vết nứt, tựa như Tri Chu Vòng, hướng phía bốn phía chậm rãi lan tràn ra.

Từ Tuyền tiên tử sắc mặt đại biến, chính mình toàn lực ngưng tụ ra hộ thể, thể mà liền ba cái hô hấp thời gian đều ngăn cản không nổi.

Ngọc thủ vỗ, một cái ngọc bội xuất hiện tại Từ Tuyền tiên tử trong tay.

Nhưng là còn không có đợi đến Từ Tuyền tiên tử kích phát ngọc bội trong tay, Hoàng Tuyền trong suối nước nhất thời bộc phát ra một cỗ cự lực, trực tiếp đập nát lòng ánh sáng màu tím.

Oanh một tiếng!

Từ Tuyền tiên tử cả người bị Hoàng Tuyền suối nước bao phủ, bao phủ mà đi, trôi hướng dưới suối vàng du hí.

Một chiêu đánh lui Từ Tuyên tiên tử.

Phật Địch làm xong đây hết thấy, mặt không biểu tình, giống như là làm một kiện không có ý nghĩa sự tình.

Chỉ gặp Phật Địch ngọc thủ hướng phía trên bầu trời vung lên, nhất thời Tô Khải nghe được Huyết Hải tiếng sóng.

Ngũ Hoa động thiên bên ngoài.

Thanh Châu Mục, Du Lâm cùng Viên Lập ba trên mặt người nhất thời lộ ra một vòng kinh ngạc.

"Hai vị cảm giác được sao "

"Cảm giác được!"

"Thật sự là kỳ quái!"

Du Lâm cùng Viên Lập thì thảo nói nhỏ.

Bọn họ cảm giác được, Huyết Hải lực lượng thể mà yếu bớt!

Thật không thể tin!

Chẳng lẽ Ngũ Hoa động thiên có phát sinh cái gì dị biến không thành

"Huyết Hải lực lượng yếu bớt, chung quy là chuyện tốt!"

Viên Lập thì thảo nói nhỏ.

"Viên đạo hữu nói không sai!"

Du Lâm phụ họa một câu.

Duy chỉ có Thanh Châu Mục, sắc mặt vẫn như cũ âm trầm, trong lòng ảm ảm có chỗ bất an.

"Huyết Hải rõ ràng đã thối lui, vì sao ta vẫn là cảm giác được ảm ảm bất an!"

Huyết Hải thối lui.

Tại tam đại Nguyên Anh trong mắt cao thủ thối lui, lộ ra Ngũ Hoa động thiên môn hộ, mà Thanh Mỗ Mỗ gần như đồng thời mang theo Tứ Tông đệ tử từ Ngũ Hoa động thiên bên trong phi độn mà ra.

Du Lâm thấy Hoa Mộng Vũ cùng Thanh Mỗ Mỗ đều bình yên vô sự địa đi ra, trong mắt lóe lên một vòng thất vọng.

"Từ Tuyên tiên tử người đâu "

Thanh Châu Mục hỏi.

"Từ Tuyên tiên tử nàng đi tìm nàng đệ tử!"

"Đã dạng này "

Thanh Châu Mục lời còn chưa nói hết, ngữ khí nhất thời trì trệ, khiếp sợ nhìn lấy hư giữa không trung.

Oanh một tiếng!

Ngũ Hoa động thiên lối vào vết nứt không gian, nhất thời bộc phát ra, phảng phất một trương Thôn Thiên Phệ Địa miệng lớn.

Trong nháy mắt, một đầu vượt qua Thiên Trượng vết nứt không gian xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Sau đó Ngũ Hoa động thiên buông xuống!

Hoàn toàn buông xuống, từ hư giữa không trung xuất hiện, rơi xuống đất tại Thanh Châu bên trong.

Lúc này Ngũ Hoa động thiên bên trong, Huyết Hải bốc lên, hướng phía bên trên bầu trời hội tụ, hội tụ đến một khoả trái tim bên trong.

Phanh ——

Phanh ——

Phanh ——

Viên này huyết hồng trái tim, ở trong hư không nhảy lên, tràn ngập quý dị tiết tấu.

Thanh Châu Mục các loại bốn vị Nguyên Anh cao thủ nhìn thấy quả tim này trong nháy mắt, đồng tử bỗng nhiên co rụt lại.

"Bồ Đề Tâm!"

Quả tim này thành linh chính là Phật môn Thánh Thụ tinh hoa —— Bồ Đề Tâm.

"Không đúng, Bồ Đề Tâm bị người tế luyện thành Huyết Bồ Đề tâm!"

Hoàng Tuyền bên trong, Tô Khải ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy đầy trời huyết quang, giống như thiêu thân lao vào lửa, hội tụ tại Phật Địch trong lòng bàn tay.

"Huyết Bồ Đề tâm!"

Tô Khải đồng tử bỗng nhiên co rụt lại.

"Phật Địch nàng đây là "

"Nàng đây là muốn Nghịch Chuyển Âm Dương, khởi tử hồi sinh!"

Cổ lão trong giọng nói, có chút phát run, tựa hồ muốn nói lấy cái gì thật không thể tin sự tình.

"Năm đó Ngũ Hoa Phật Tông Phương Trọng thật đúng là giỏi tính toán, dùng 10 vạn tăng nhân sinh cơ tế luyện Bồ Đề Tâm, tế luyện thành cái này Cửu Châu duy nhất Huyết Bồ Đề tâm."

"Huyết Bồ Đề tâm ẩn chứa cực kỳ khủng bố sinh cơ, đủ để cho Phật Địch nàng Nghịch Chuyển Âm Dương, hóa chết mà sống!"

Huyết Bồ Đề tâm rơi vào Phật Địch trong tay, nhẹ nhàng nâng lên, lơ lửng tại tay trên lòng bàn tay, hơi phồng lên xẹp xuống, thật giống như thực tình bản đồng dạng tại nhảy lên.

Phật Địch đem Huyết Bồ Đề tâm hướng phía ở ngực nhẹ nhàng nhấn một cái, sau đó huyết quang biến mất, trực tiếp chảy ngược nhập Phật Địch ở ngực.

Huyết Bồ Đề tâm nhập thể, Phật Địch trên mặt lộ ra một vòng mặt hồng hào đỏ ửng, dạt dào sinh cơ, từ trong cơ thể nàng phát ra.

Thành công!

Phật Địch thật khởi tử hồi sinh!

Tô Khải mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nhìn lấy đây hết thấy, nghịch thiên cải mệnh cứ như vậy thành công.

"Dựa theo kịch bản, nghịch thiên cải mệnh không nên hạ xuống Thiên Kiếp sao "

Tô Khải nhin không được oán thán một câu, cái này nghịch thiên cải mệnh độ khó khăn cũng quá thấp đi.

Cổ lão buồn bực thanh âm nói.

"Chủ nhân, người cũng đã biết năm đó Ngũ Hoa Phật Tông Phương Trọng là như thế nào vẫn lạc "

"Sợ tội tự sát đi gặp Phật Tổ "

Tô Khải bĩu môi, Ngũ Hoa Phật Tông Phương Trọng năm đó làm ra dạng này kinh hãi thế tục sự tình, chỉ sợ sớm đã sợ tội tự sát đi gặp Phật Tổ.

"Chà chà! Hắn sợ là liền gặp Phật Tổ tư cách đều không có!"

"Tại Lôi Kiếp phía dưới hồn phi phách tán!"

"Nghịch thiên cải mệnh Thiên Kiếp đã sớm giáng, chỉ bất quá Ngũ Hoa Phật Tông Phương Trọng thay Phật Địch tiếp nhận mà thôi."

Cổ lão nam nam nói ra, nói ra ba vạn năm trước những cái kia bí mật.

Bất quá Tô Khải trong lòng càng thêm hiếu kỳ là, cổ lão đến sinh hoạt bao nhiêu năm, thế mà liền ba vạn năm trước bí mật, đều biết nhất thanh nhị sở.

Nghịch thiên cải mệnh sau khi hoàn thành, Phật Địch đạp nhẹ một bước, rồi đi Hoàng Tuyền, xuất hiện tại bên trên bầu trời, lấy hai chân, dạo bước ở trong hư không.

Nhất thời, Thanh Châu Mục bốn người đồng tử bỗng nhiên co rụt lại.

"Nàng là "

Thanh Châu Mục bốn người đưa mắt nhìn nhau, bọn họ bốn tên Nguyên Anh Tu Sĩ, thế mà tại một nữ tử trước mặt, sinh ra tim đập nhanh cảm giác.

Đây cũng quá hoang đường!

Du Lâm trước một bước nói ra.

"Vị đạo hữu này "

Du Lâm còn chưa dứt lời dưới, chỉ gặp Phật Địch nhẹ nhàng vung ra nhất chương.

Một chương này, nhìn như mềm yếu bất lực, kiều nộn tay nhỏ, tựa như tình nhân vuốt ve. Nhưng là rơi vào Du Lâm trong mắt, lại là toàn thân lông tơ dựng ngược, tê cả da đầu.

Tại một chương này trước mặt, Du Lâm thế mà cảm giác được không thể tới cảm giác. Loại cảm giác này, hẳn chỉ có tại ở người trước mặt cảm thụ qua.

"Trón —— "

Du Lâm không hề nghĩ ngợi, lập tức lui nhanh bỏ chạy.

Nhưng là Du Lâm tốc độ lại nhanh, cũng không nhanh bằng Phật Địch một chương này.

Trong hư không truyền đến một con chấn động, um tùm ngọc thủ đột nhiên xuất hiện tại Du Lâm về sau, nhẹ nhàng nhất chương.

Bỗng nhiên, Du Lâm thân thể là giống như dưa hấu một dạng nổ tung lên, huyết vụ đầy trời.

Vừa đối mặt, thân thể bị hủy!

Chỉ còn lại có Nguyên Anh Du Lâm, mặt mũi tràn đầy kinh hãi, trong lòng đã hoảng sợ tới cực điểm.

Bất quá còn không có đợi đến hán Nguyên Anh Xuất Khiếu, hóa thành Độn Quang thời điểm, Phật Địch ngọc thủ nhẹ nhàng bóp, tựa như Du Lâm Nguyên Anh bóp trong lòng bàn tay.

"Không —— "

Du Lâm trong lòng gào thét một tiếng, sau đó hoàn toàn lâm vào hắc ám.

Răng rắc!

Răng rắc!

Nguyên Anh cao thủ Nguyên Anh, thế mà bị Phật Địch xem như tảo một dạng cho ăn, trên mặt lộ ra một tia thỏa mãn.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Đây là muốn đổi chỗ đồ tiết tấu (mười hai mươi chín)

Tê ——

Nhìn thấy Du Lâm Nguyên Anh bị ăn một màn, Thanh Châu Mục, Viên Lập cùng Thanh Mỗ Mỗ bỗng nhiên hít sâu một hơi, trên lưng lạnh lẽo.

"Đây là cái gì quái vật "

Viên Lập nhìn không được kinh hô một tiếng.

Nữ tử trước mắt, thể mà lấy Nguyên Anh làm thức ăn, này làm người sợ hãi.

"Không rõ ràng, cẩn thận là hơn!"

Thanh Châu Mục hít thở sâu một hơi nói ra.

Đối mặt quý dị như vậy nữ ma, cho dù là hấn đều cảm thấy trong lòng run sợ.

Từ khi hấn tấn thăng Nguyên Anh về sau, là lại cũng không có cảm giác được từ vong nguy cơ, nhưng là tại nữ tử trước mắt trước mặt, hấn lại cảm nhận được nồng đậm nguy cơ sinh tử.

Hường thụ hoàn thành Du Lâm Nguyên Anh, Phật Địch ánh mắt, rơi vào Thanh Mỗ Mỗ trên thân.

Bỗng nhiên, Thanh Mỗ Mỗ không cần suy nghĩ, liên tục lui nhanh.

Du Lâm hạ tràng có thể đang ở trước mắt, Thanh Mỗ Mỗ có thể không dám chút nào khinh thường.

Phật Địch nhìn thấy Thanh Mỗ Mỗ lui nhanh, nở nụ cười xinh đẹp.

Nàng nụ cười, xinh đẹp không gì sánh được, nhưng là ở trong mắt Thanh Mỗ Mỗ, lại so ma quỷ còn còn đáng sợ hơn.

Ngọc thủ nhẹ nhàng vỗ, giống như vừa rồi thu thập Du Lâm, phảng phất có thể không nhìn hư không khoảng cách, trực tiếp xuất hiện tại Thanh Mỗ Mỗ trước người.

"Bách Hoa Đồ!"

Thanh Mỗ Mỗ lộ quát một tiếng, vội vàng tế ra Thần Cẩm Chí Bảo Bách Hoa Đồ.

Ngọc thủ nhẹ nhàng địa rơi vào Bách Hoa Đồ phía trên, sau đó

Bách Hoa Đồ bên trên xuất hiện một vết nứt.

Thần Cẩm Chí Bảo, thể mà bị nhất chương đánh ra vết nứt.

Quá kinh khủng!

Mượn nhờ Bách Hoa Đồ cái này chặn lại, Thanh Mỗ Mỗ thân hình lui nhanh, hóa thành một đạo độn quang, trực tiếp hướng phía Bách Hoa Cốc bay trốn đi.

Thanh Châu Mục cùng Viên Lập hai mặt nhìn nhau, trong lòng sinh ra thoải ý.

Dạng này đại địch, tuyệt không phải hai người bọn họ người có thể đối phó, chỉ có tập trung toàn Thanh Châu Tu Sĩ Lực Lượng, mới có thể đối kháng trước mặt nữ ma.

Thanh Châu Mục cùng Viên Lập vừa định rời đi, Phật Địch lần nữa đánh ra hai chương.

Viên Lập trọng thương!

Thanh Châu Mục mượn nhờ huyền diệu hư không Độn Pháp, cước bộ lao đảo, miễn cưỡng chạy ra một chương này phạm vi, sắc mặt sợ hãi.

Phật Địch nhìn thấy Viên Lập trọng thương, lần nữa vung ra nhất chương.

Hoàn mỹ không một tí vết ngọc thủ tại Viên Lập trong con mắt, càng biến càng lớn, từ vong khí tức, càng lúc càng nồng nặc.

Ngay tại ngọc thủ sắp rơi vào Viên Lập trên thân thời điểm, một đạo đao khí hoành không xuất thế, trầm tại Phật Địch trên ngọc thủ.

Tỉ tách!

Một giọt máu tươi lưu lại.

Mạnh mẽ khủng bố Phật Địch, thể mà thụ thương!

Phật Địch thu hồi ngọc thủ, ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa hư không, trong ánh mắt lần thứ nhất lộ ra ngưng trọng.

Theo Phật Địch ánh mắt rơi xuống, hư giữa không trung, đi ra một đạo bóng người màu vàng, khủng bố Đao Ý, từ đạo thân ảnh này trên thân bạo phát đi ra, phảng phất một thanh Trảm Thiên Liệt Địa Thiên Đao.

"Cửu Dương Thánh Đạo!"

Người này chính là trước mắt Thanh Châu đệ nhất nhân —— Cửu Dương Thánh Đạo.

Nơi xa Thanh Châu Mục nhìn thấy đạo này bóng người màu vàng, khoe miệng lộ ra một vòng cười khổ.

"Ta và ngươi ở giữa chênh lệch, càng lúc càng lớn!"

Ba trăm năm trước đó, Thanh Châu Mục đã từng cùng Cửu Dương Thánh Đạo tranh đoạt Thanh Châu đệ nhất nhân, sau cùng hơi kém nửa chiêu.

Nhưng là ba trăm năm về sau, Thanh Châu Mục tự cho là tiến bộ không ít, nhưng khi lại một lần nữa nhìn thấy Cửu Dương Thánh Đạo thời điểm, mới phát hiện mình đã bị quãng xa.

Cửu Dương Thánh Đạo lúc này đã nửa chân đạp đến ra Nguyên Anh Cảnh Giới, để Thanh Châu Mục đã hâm mộ có bỗng nhiên bất lực chỉ tình.

"Ngươi chính là Thanh Châu đệ nhất nhân!"

Phật Địch thì thảo nói nhỏ, hấp thu Du Lâm trí nhớ, nàng đối chiến Thanh Châu hiểu biết, may mắn không kém Nguyên Anh Tu Sĩ.

Cửu Dương Thánh Đạo nhìn lấy Phật Địch, trong mắt lóe lên một vòng thất vọng.

"Ngươi không phải đối thủ của ta!"

"Ngươi cũng không phải đối thủ của ta!"

Phật Địch lan khí khẽ nhả.

"Nếu là ngươi tại toàn thịnh thái độ, ta không phải đối thủ của ngươi! Nhưng là ngươi bây giờ vừa mới phục sinh, lại có mấy thành thực lực "

"Ngươi không có tư cách để cho ta toàn lực xuất thủ!"

Cửu Dương Thánh Đạo trong lòng hơi có chút tiếc nuối, hắn đã một chân bước ra Nguyên Anh Cảnh Giới, khát vọng có thể có thể lực ngang nhau nhất chiến, để hắn hoàn toàn đánh vỡ Nguyên Anh bình cảnh.

Vốn cho rằng nàng này lại là một cái cơ hội, nhưng là nàng tu vi rơi xuống, để Cửu Dương Thánh Đạo trong lòng có chút tiếc hận.

"Về sau hội có cơ hội!"

"Không có về sau! Ngươi giết ta thiên đạo ồ trưởng lão, không giết ngươi, như thế nào lễ tế Du sư đệ!"

Cửu Dương Thánh Đạo nhận nhặt trong lời nói, lại tràn ngập sát khí!

"Chỉ bằng ngươi "

"Dù là Bồn Tọa tu vi rơi xuống đến Nguyên Anh cảnh, cũng không phải ngươi có thể chém giết!"

Phật Địch nở nụ cười xinh đẹp, không có chút nào Trương Thanh châu đệ nhất nhân lời nói, để ở trong lòng.

"Bồn Tọa đạo, chính là Mạn Thiên Thần Phật cũng có thể chém!"

Nói xong, Thiên Đạo lấy tay đại đạo, một đạo thông thiên đạo mang từ trời rơi xuống.

Đạo này, uyển như thần mang trên trời rơi xuống, giống như một thanh thông thiên Bảo Đạo, trực tiếp từ bên trên bầu trời rơi xuống, có cũng trăm đôi núi thể sẽ không khí thể.

Phật Địch nhìn lấy cái này phảng phất muốn khai thiên tích địa nhất đạo, mũi chân điểm nhẹ.

"Hoàng Tuyền —— lên!"

Ầm ầm ——

Tiếng oanh minh âm, từ Hoàng Tuyền bên trong bạo phát đi ra.

Thân ở Hoàng Tuyền bên trong Tô Khải cảm nhận được Hoàng Tuyền chi mạch dị động, bỗng nhiên sùng sốt.

Cái này Phật Địch, cũng quá nỗ lực rồi!

Thế mà liền Hoàng Tuyền đều có thể thúc đẩy!

Dù là đây chỉ là một đạo Hoàng Tuyền chi mạch, nhưng là dù sao cũng là Hoàng Tuyền, thực đồng dạng Nguyên Anh Tu Sĩ có thể thúc đẩy.

Hoàng Tuyền ra Hiện Tại Phật địch dưới chân, hóa thành một đầu không có ngọn nguồn, cũng không có cuối cùng dòng sông.

Mà thân thể hãm Hoàng Tuyền bên trong Tô Khải, giống một chiếc thuyền con, theo Hoàng Tuyền Hà Thủy lưu động.

"Trốn!"

"Nếu là không trốn, tuyệt đối sẽ trở thành pháo hôi!"

Tô Khải tê cả da đầu, Cửu Dương Thánh Đạo đại chiến Phật Địch, cho dù là Nguyên Anh Tu Sĩ đều không dám tùy tiện nhúng tay, lại càng không cần phải nói lấy chính mình một cái nho nhỏ Luyện Khí Tu Sĩ.

Lúc này không trốn, chờ đến Phật Địch cùng Cửu Dương Thánh Đạo chánh thức đánh nhau, vậy coi như là thật tai bay vạ gió!

"Ngươi lại có thể không chế Hoàng Tuyền!"

Cửu Dương Thánh Đạo trên mặt tràn ngập kinh ngạc.

"Nhưng là, ngươi vẫn như cũ không phải đối thủ của ta!"

Dù là nữ tử trước mắt có rất nhiều quý dị thủ đoạn, có thể vào khoảng Hoàng Tuyền, nhưng là Cửu Dương Thánh Đạo thân là Thanh Châu đệ nhất nhân, vẫn như cũ có lòng tin có thể nhất đao trăm sát Phật địch.

"Ai nói ta muốn cùng ngươi đánh!"

Phật Địch nhẹ nhàng lắc đầu, ngay trước Cửu Dương Thánh Đạo tràn đầy phần nộ ánh mắt, không chế Hoàng Tuyền phóng tới Cửu Châu Vực vách tường.

Nhìn thấy Phật Địch không chế lấy Hoàng Tuyền phóng tới Cửu Châu Vực vách tường, Cửu Dương Thánh Đạo lần thứ nhất bộc phát ra phần nộ gào thét.

Cửu Dương Thánh Đạo không nghĩ tới Phật Địch cư nhiên như thế quả quyết, biết không phải là đối thủ mình về sau, lập tức không chế Hoàng Tuyền oanh phá Cửu Châu Vực vách tường.

Cửu Châu Vực vách tường, không chỉ có lấy ngăn cách Cửu Châu tác dụng, càng là có bảo hộ Cửu Châu không bị hư không phong bạo tàn phá bừa bãi hiệu quả.

Cho dù là Cửu Dương Thánh Đạo muốn khoảng không mở Cửu Châu Vực vách tường cũng không dễ dàng, nhưng là Cửu Châu Vực vách tường lại ngăn không được cùng vì Thiên Địa Kỳ Quan Hoàng Tuyền.

"Ngươi dám —— "

Thoại âm rơi xuống, Hoàng Tuyền bỗng nhiên đập đến tại Cửu Châu Vực trên vách đá.

Nguyên bản hoàn chỉnh Cửu Châu Vực vách tường, thế mà bị Hoàng Tuyền oanh ra một cái cự đại lỗ hổng, khủng bố hư không phong bạo từ Cửu Châu Vực trong vách cuốn tới, tàn phá bừa bãi lấy Thanh Châu.

Tô Khải nhìn lấy Hoàng Tuyền phóng tới Cửu Châu Vực vách tường, trong đầu duy nhất suy nghĩ cũng là chơi.

Đây là muốn đối đồ tiết dụng!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Hậu cung đánh nhau

Oanh một tiếng!

Tô Khải chỉ cảm thấy thân thể chấn động mạnh một cái, sau đó toàn bộ không gian đều bắt đầu cuồng bạo, giống như nước ấm sôi trào.

"Không tốt!"

"Đi tới Cửu Châu Vực vách tường bên ngoài!"

Tô Khải sắc mặt đại biến, xung quanh cơ thể cuồng bạo Hư Không Chi Lực, phảng phất sắc bén lưỡi dao, cắt tại hần trên thân thể, phảng phất là cuồng bạo nhất Hủy Diệt chi Lực, muốn đem hần thân thể hủy diệt.

Không chút suy nghĩ, Tô Khải vội vàng cấp chính mình gia trì một đạo hộ thể vàng sáng, miễn cưỡng ở mạnh mẽ cuồng bạo Hư Không Chi Lực cản cách người mình.

Cửu Châu Vực vách tường, không chỉ có ngăn cách Cửu Châu ở giữa cầu thông, càng là có bảo hộ Cửu Châu tác dụng. Nếu như nói Cửu Châu là trẻ sơ sinh lời nói, như vậy Cửu Châu Vực vách tường chính là trẻ sơ sinh Cái nôi, bảo hộ lấy Cửu Châu cái này nhìn như cường đại kì thực yếu ớt trẻ sơ sinh.

Cửu Châu Vực vách tường bên ngoài cuồng bạo Hư Không Chi Lực nếu là xâm lấn Cửu Châu, có thể còn sống tiếp Cửu Châu sinh linh, vạn không còn một. Thực sự là bởi vì có Cửu Châu Vực vách tường tồn tại, cho nên Cửu Châu mới có thể dựng dục ra nhiều như thể sinh mệnh.

Hơn nữa, Cách Cửu Châu Vực vách tường càng xa, Hư Không Chi Lực là càng cuồng bạo, thậm chí còn có thể sinh ra có thể trấn sát Nguyên Anh Tu Sĩ hư không phong bạo.

Tô Khải hộ thể vàng sáng, tựa như trong cuồng phong ngọn lửa, tung bay theo gió, tùy thời đều có bị tiêu diệt khả năng.

"Trốn!"

Tô Khải dựng lên một đạo độn quang, tốc độ cao nhất hướng phía Thanh Châu bay đi.

Thừa dịp chính mình rời đi Thanh Châu không có có bao xa, Tô Khải vẫn là có cơ hội có thể bay trở về Thanh Châu.

Bất quá nhưng vào lúc này, một cái hoàn mỹ không một tí vết ngọc thủ, đột nhiên xuất hiện tại Tô Khải trên bờ vai.

Bỗng nhiên, một cỗ lực lượng kinh khủng rơi vào Tô Khải trên thân.

Tô Khải tu luyện Phụ Nhạc kinh, nhục thân chi lực chính là hần lớn nhất tự ngạo chỗ, nhưng là mạnh mẽ nhục thân chi lực tại cái này cỗ cự lực trước mặt, lại không có lực phản kháng chút nào, trong nháy mắt là bị chế phục.

"Phật Địch..."

Tô Khải trong lòng mắng to một tiếng xúi quẩy.

Phật Địch ngơoi đường đường một cái siêu việt Nguyên Anh đại tu sĩ, làm sao lại để mất tới ta tiểu nhân vật này đâu!

"Giao ra!"

Phật Địch thanh âm rất êm tai, hoàng anh xuất cốc giống như, còn mang theo ba phần lưỡi biếng, nhưng là rơi vào Tô Khải trong tai, lại là ma quỷ thanh âm.

Tô Khải tâm lý sắp khóc đi ra, chính mình không phải liền là đụng không nên đụng đồ, vật, làm gì như thế tính toán chi li.

"Thứ gì "

"Tĩnh Tâm Chú!"

"Cái này không được! Không thì ngơoi đổi một cái yêu cầu."

"Chi cần không phải Tĩnh Tâm Chú, dù là ngơoi muốn ta trình tiết, ta đều có thể suy tính một chút!"

Phật Địch trên mặt mặt không biểu tình, nhìn không ra là vui hay buồn.

"Tĩnh Tâm Chú!"

"Tuyệt đối không được!"

Tô Khải không bình thường quả quyết nói.

Nói đùa, đem Tinh Tâm Chú giao cho ngươi.

Tinh Tâm Chú thế nhưng là Tô Khải tâm trong tay duy nhất Kiếp Mã, nếu là đem Tinh Tâm Chú giao cho Phật Địch, chẳng phải là tương đương đem tính mạng mình giao cho Phật Địch.

"Tinh Tâm Chú!"

Phật Địch trong mắt đẹp, hiện ra nhàn nhạt sát ý, để Tô Khải trên trán toát ra một tầng tinh tế mồ hôi lạnh.

Nhưng vào lúc này, một đạo tử sắc Độn Quang phi độn mà đến.

"Dừng tay!"

"Buông ra khỏi nhĩ!"

Từ Tuyên tiên tử quát chói tai thanh âm truyền đến.

Phật Địch ngẩng đầu nhìn lên, trong mắt thế mà hiện lên một vòng trêu tức.

"Đây là ngươi tiểu tình nhân "

Tô Khải bỗng nhiên mở rộng tầm mắt, Phật Địch cũng sẽ nói ra lời như vậy đến!

Hơn nữa, vì sao Phật Địch nói lời này thời điểm, Tô Khải luôn cảm giác đến giọng nói của nàng có chút lạ quái.

Từ Tuyên tiên tử mang trên mặt giận tái đi, không có phản bác, chỉ gập dưới chân màu tím điên cuồng địa lấp lóe.

Từ Linh Phân Quang bộ!

Từ Tuyên tiên tử thân ảnh một phân thành hai, hai phân thành bốn, bốn phân thành tám..

Không đến ba cái hô hấp, toàn bộ trống rỗng bên trong, đều trải rộng Từ Tuyên tiên tử thân ảnh.

Thô thô khê đếm, chỉ ít có hơn vạn cái Từ Tuyên tiên tử.

Đây mới là Từ Linh Phân Quang bộ uy lực chân chính!

Phật Địch trên mặt bên trong không có một tia gọn sóng, nam nam nói ra.

"Hào nhoáng bên ngoài!"

Phật Địch vỗ nhè nhẹ ra nhất chương, ngọc thủ hướng phía hơn vạn Từ Tuyên tiên tử bên trong mỗi một đạo phân thân đánh ra, bỗng nhiên Hư Không Chi Lực phảng phất đều nghe Phật Địch chỉ huy, hướng phía Từ Tuyên tiên tử hơn vạn phân thân bao phủ tới.

Phốc ——

Phốc ——

Phốc ——

Ngọc thủ chưa rơi xuống, Từ Tuyên tiên tử hơn vạn phân thân, tựa như Bọt biển đồng dạng bị phá hủy, chỉ còn lại có Từ Tuyên tiên tử chân thân.

Nhìn thấy chính mình phân thân trong nháy mắt phai mờ, Từ Tuyên tiên tử sắc mặt đại biến.

Phật Địch mạnh, vượt xa khỏi nàng đoán trước, nhưng là vì Tô Khải, nàng quyết định muốn đánh với Phật Địch một trận.

Một thanh trường kiếm màu tím xuất hiện tại Từ Tuyên tiên tử trong tay, chuôi này trường kiếm màu tím, thành linh chính là Từ Tuyên tiên tử Bản Mệnh Phi Kiếm.

"Từ Liên Thiên Hàng!"

Nguyên Anh xuất thủ, thiên địa biến sắc, nguyên bản một mảnh đen kịt hư không, bỗng nhiên biến thành thế giới màu tím, đầy trời Từ Sắc Liên Hoa, Tiếp Thiên Liên Diệp Vô Cùng Bích.

Đầy trời liên hoa, giống như mưa như trút nước mưa to đồng dạng từ trên trời giáng xuống, xoay tròn lấy, hướng phía Phật Địch cuốn tới.

Mỗi một đóa sen tím, đều phảng phất chánh thức sinh mệnh, ẩn chứa sinh mệnh khí tức, để Tô Khải kém chút cũng hoài nghi, cái này đầy trời Từ Liên cũng không phải là đạo thuật, mà là chân chính Từ Sắc Liên Hoa.

"Đây chính là Pháp Kiếm tu luyện tới chỗ cao thâm uy lực!"

Tô Khải trong lòng hơi có chút minh ngộ.

Pháp Kiếm nhảy lên thiên địa nguyên khí, biến ảo vạn vật, chí cao cảnh giới, cũng là huyền hóa ra chánh thức sinh linh.

Không sai, là là chân chính sinh linh!

Giống người bình thường như thế có thể ăn cơm uống nước, giống người bình thường như thế có tin mừng giận buồn bã nóng, giống người bình thường như thế có thể đi đến tu luyện chỉ lộ.

Tuy nhiên những này Tử Sắc Liên Hoa tại Tử Tuyền tiên tử trong tay, còn chưa trở thành chánh thức sinh mệnh, nhưng là Tô Khải lại cảm nhận được hồn phách ba động.

Quá bất khả tư nghị!

"Có thể tu luyện ra Kiếm Hồn, người thiên tư không tệ."

"Nhưng là, vẫn như cũ chưa đủ!"

Phật Địch ngọc thủ rơi xuống, đập vào một đóa sen tím phía trên, bỗng nhiên cái này nhiều Tử Liên run lên bần bật, bay rớt ra ngoài, lộ ra Tử Tuyền tiên tử Bản Mệnh Phi Kiếm.

Bản Mệnh Phi Kiếm bị hao tổn, để Tử Tuyền tiên tử nhìn không được phun ra một ngụm tinh huyết, tươi máu nhuộm đỏ ngực nàng quần áo.

Nhất chương rơi xuống, Tử Tuyền tiên tử trên tay.

Bất quá Phật Địch tựa hồ cũng không có dùng tay ý tứ, ngọc thủ lần nữa vỗ, vô hình ba động, bao phủ tại Tử Tuyền tiên tử trên thân.

Một chương này chưa rơi xuống, Tô Khải tựa hồ là đã thấy Du Lâm bị trấn sát một màn.

"Tĩnh Tâm Chú!"

Một tầng Phật Quang xuất hiện tại Tô Khải bên người, Phật Địch nguyên bản vì bắt Tô Khải, hai người bản thân liền dựa vào rất gần, trong nháy mắt liền tiến vào Phật Quang bao phủ bên trong.

Phật Địch thân thể chấn động mạnh một cái, phảng phất bị người rút đi xương cột sống, kém chút là xụi lơ đến Tô Khải trong ngực, tự nhiên Phật Địch này không bỏ nhất chương, cũng tự sụp đổ.

"Người đây là đang muốn chết!"

Phật Địch trên mặt tràn ngập giận tái đi, hung hăng trừng Tô Khải liếc một chút.

Nhưng là, nàng lại không tiến ngược lại thụt lùi, rời khỏi Phật Quang phạm vi bao phủ, ở ngực nâng lên hạ xuống.

"Quả nhiên hữu hiệu!"

Tô Khải nhìn thấy Phật Địch bộ dáng này, trong lòng vui vẻ, liền biết Tĩnh Tâm Chú chính là Phật Địch mệnh môn, dù là Phật Địch luyện hóa Huyết Bò Đề tâm, vẫn như cũ bị Tĩnh Tâm Chú khắc chế.

Không nói hai lời, Tô Khải tiến lên một bước, hướng phía Phật Địch đi đến.

Phật Địch tựa hồ nể đến Phật Quang đau khổ, không dám ở tới gần Tô Khải, liên tục lui nhanh.

Nhìn thấy Phật Địch lui nhanh, Tô Khải mới buông lỏng một hơi, rốt cục thoát khỏi Phật Địch dây dưa.

Nhưng là Tô Khải nụ cười trên mặt còn chưa rơi xuống, Phật Địch trên mặt hiện lên một vòng quỷ dị đường cong.

"Người cho rằng dạng này là kết thúc sao "

Nghe được Phật Địch lời nói, Tô Khải trong lòng không khỏi bất an, nhưng lại không biết cái này cổ bất an ngọn nguồn ở nơi nào

Chính mình tốt sư phụ liên thủ, tại Phật Địch trước mặt hoàn toàn có thể giữ cho không bị bại.

Chẳng lẽ Phật Địch còn có thủ đoạn

Nhưng vào lúc này, Phật Địch ngọc vung tay lên.

Ầm ầm——

Như thủy triều thanh âm, lao nhanh mà đến.

Tô Khải quay đầu nhìn lại, khuôn mặt đều lục!

Hư không phong bạo!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Đã nói Trung Châu đâu?

Hư không phong bạo!

Tô Khải nhìn thấy cuốn tới hư không phong bạo, sắc mặt đều lục!

Quá ác!

Thế mà đưa tới hư không phong bạo.

Phải biết liền xem như Nguyên Anh Tu Sĩ lâm vào hư không phong bạo bên trong, đó cũng là cử tử nhất sinh, Phật Địch chẳng lẽ lại muốn đồng quy vu tận không thành

Từ Tuyền tiên tử nhìn thấy hư không phong bạo trong nháy mắt, bỗng nhiên sắc mặt đại biến.

Nàng và Tô Khải khoảng cách, chỉ có ngần ngừ không đến một dặm chi địa, nhưng là cái này một dặm chi địa, Khước Uyển như khoảng cách.

Hư không phong bạo tốc độ quá nhanh, Từ Tuyền tiên tử căn bản là vô pháp tại hư không phong bạo đến trước đó, cứu ra Tô Khải.

Oanh một tiếng!

Hư không phong bạo bùng xuống!

Khủng bố Hư Không Chi Lực, trong nháy mắt đem Tô Khải trên thân hộ thể vàng sáng xé nát.

Không hổ là có thể làm cho Nguyên Anh Tu Sĩ chết hư không phong bạo, Tô Khải sở hữu thủ đoạn tại hư không phong bạo trước mặt đều không hề có tác dụng.

Từ Tuyền tiên tử nhìn thấy Tô Khải hộ thể vàng sáng bị hư không phong bạo xé nát, hai mắt nhớ đến đỏ bừng, nhưng là lấy nàng thực lực, lại không cách nào xông vào qua vùng hư không này phong bạo.

Ngay tại Tô Khải cho là mình lại phải mặc cang thời điểm, Phật Địch thân ảnh, đột nhiên xuất hiện ở bên tai.

"Hiện tại, ngươi còn dám đối chiến ta thì triển Tinh Tâm Chú sao "

Phật Địch đột nhiên xuất hiện tại Tô Khải bên người, nguyên bản cuồng bạo hư không phong bạo, vừa tiếp cận Phật Địch, trong nháy mắt là bình tĩnh trở lại, thật giống như Hùng Hải Tử bỗng nhiên thành bé ngoan.

Tô Khải khóe miệng một trận cười khổ.

Phật Địch thực sự giỏi tính toán.

Để cho mình hãm sâu hư không phong bạo, Từ Tuyền tiên tử cứu không được chính mình, chính mình cũng cứu không được chính mình, chỉ có Phật Địch có thể cứu mình, mình đương nhiên cũng không dám thi triển Tinh Tâm Chú.

Phật Địch không để ý Từ Tuyền tiên tử này giống như muốn giết người ánh mắt, mang theo Tô Khải từng bước một rồi đi Thanh Châu.

"Dừng tay!"

Từ Tuyên tiên tử trên thân khí tức hỗn loạn, nhưng là đôi mắt càng lúc càng lớn hư không phong bạo, chỉ có thể càng không ngừng hướng phía Thanh Châu thối lui.

Oanh một tiếng!

Hư không phong bạo dừng tại Cửu Châu Vực trên vách đá, tựa liền Từ Tuyên tiên tử dạng này Nguyên Anh Tu Sĩ cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ trở lại Cửu Châu Vực trong vách.

"Sur muội, ngươi trở về liền tốt!"

Hai tên thanh y lão giả nhìn thấy Từ Tuyên tiên tử trở về Thanh Châu, trong lòng bỗng nhiên buông lỏng một hơi.

Hai người này cũng là Thanh Liên Kiếm Tông hai gã khác Nguyên Anh Tu Sĩ.

"Thế nhưng là... Khái nhi hân..."

"Sur muội ngươi không cần lo lắng, lúc trước đem Tô Khải mang lúc trở về, chẳng phải cho hân coi số mạng, Tô Khải cũng không phải chết yếu chi tướng!"

"Lại nói, Phật Địch đã đem Tô Khải mang đi mà không phải trực tiếp giết Tô Khải, sợ cũng là có hân mục đích. Lấy Tô Khải này cơ linh tính tình, bảo trụ nhất mệnh không khó lắm!"

Hai vị thanh y lão giả an ủi Từ Tuyên tiên tử, trong lòng tối thờ dài một hơi.

Tô Khải đi lần này, cũng không biết là phúc là họa.

"Chư vị còn mời cùng ta đồng loạt ra tay, chữa trị Cửu Châu Vực vách tường!"

Thanh Châu Mục ngắm nhìn bốn phía đối mọi người nói.

Cửu Dương Thánh Đạo chẳng biết lúc nào đã rời đi, ở đây hơn mười người, đều là Thanh Châu đại danh鼎鼎 Nguyên Anh Tu Sĩ.

Nhưng là luận địa vị, Thanh Châu Mục lại là mọi người vị thứ nhất, huống hồ Thanh Châu Mục tu luyện chính là hư không đạo công pháp, tại tới hư không phong bạo, chữa trị Cửu Châu Vực trên vách tạo nghệ, Thanh Châu thứ nhất.

Hơn mười người Nguyên Anh Tu Sĩ đồng loạt ra tay, chưa tới một canh giờ Thanh Châu Cửu Châu Vực vách tường là được chữa trị.

Phật Địch tìm tới chiến hạ màn kết thúc.

Một trận chiến này, Thanh Châu tu sĩ xem như thiệt thòi lớn.

Du Lâm chiến chết, Bách Hoa Đồ bị hao tổn, Cửu Châu Vực vách tường tuy nhiên được chữa trị, nhưng là cuồng bạo Hư Không Chi Lực lại tàn phá bừa bãi Thanh Châu một canh giờ, phương viên trăm dặm sinh linh tất cả đều phai mờ.

Trọng yếu nhất là, Thanh Châu không có Hoàng Tuyên chi mạch, chết đi sinh linh như thế nào Luân Hồi Chuyển Thế, đây mới là chư vị Nguyên Anh đại năng nhức đầu nhất sự tình.

...

Hư không.

Phật Địch mang theo Tô Khải ở trong hư không hành tẩu, khoảng cách Thanh Châu càng ngày càng xa, chung quanh Hư Không Chi Lực càng ngày càng cuồng bạo.

Thậm chí không cần hư không phong bạo loại này Đại Thủ Đoạn, chỉ là chung quanh này cuồng bạo Hư Không Chi Lực, cũng đủ để đem Tô Khải xé thành mảnh nhỏ.

"Tĩnh Tâm Chú!"

Tô Khải khoe miệng một trận cười khổ.

Mình bây giờ còn có cò kè mặc cả chỗ trống sao

Tuy nhiên không biết Phật Địch muốn Tĩnh Tâm Chú đến để làm gì,

Nhưng là đã nằng lặc đi lặc lại nhiều lần địa yêu cầu Tình Tâm Chú, hiển nhiên là tình thế bất buộc.

"Ngươi dự định làm gì ta "

Phật Địch lạnh nhạt nói.

"Chỉ cần ngươi giao ra Tình Tâm Chú, ta có thể đưa ngươi hội Cửu Châu Vực trong vách."

Tô Khải trong lòng xem chừng Phật Địch điều kiện, nếu là có thể âm thầm trở về Cửu Châu, như vậy giao ra Tình Tâm Chú cũng không phải là không thể tiếp nhận Thiên Kiêu.

"Ta muốn trở về Thanh Châu!"

"Thanh Châu không được!"

Phật Địch gọn gàng khi cự tuyệt nói.

"Vì sao không được "

Tô Khải hít sâu một hơi chất vấn.

"Ngươi thấy còn muốn Hư Không Chi Lực tàn phá bừa bãi Thanh Châu, hủy diệt phương viên trăm dặm sinh linh sao "

Nghe Phật Địch nghĩa chính ngôn từ lý do, Tô Khải khòe miệng điên cuồng địa run rẩy.

Nếu không phải trước đó nhìn thấy Phật Địch khổng chế Hoàng Tuyền oanh phá Thanh Châu Cửu Châu Vực vách tường, Tô Khải đều coi là Phật Địch là một cái Thánh Mẫu đầu!

"Vậy liền Trung Châu đi!"

Đã Thanh Châu không được, tiến về Trung Châu cũng là một cái lựa chọn tốt.

Trung Châu, chính là Cửu Châu bên trong cường đại nhất Nhất Châu, cũng là Đại Tán Vương Triều hạch tâm nội địa, tiến về Trung Châu du lịch một phen, cũng thật là tốt thời cơ.

"Có thể!"

Nhìn thấy Phật Địch đáp ứng, Tô Khải cả gan nói ra.

"Ta còn có một cái yêu cầu, ta muốn ngươi thao túng Hư Không Chi Lực thủ đoạn!"

Phật Địch trước đó thao túng Hư Không Chi Lực, dẫn tới hư không phong bạo thủ đoạn, có thể nói là Thần hồ Thần, nhìn Tô Khải trợn cả mắt lên.

Nếu là có thể đạt được loại thủ đoạn này...

Phật Địch thật sâu nhìn Tô Khải liếc một chút, nhìn Tô Khải trái tim hơi hơi phát run.

Tô Khải nuốt nước miếng.

"Không được thì thôi, thực..."

"Có thể!"

Tô Khải bỗng nhiên sùng sốt!

Phật Địch thế mà đáp ứng, thế mà là sáng khoái như vậy địa đáp ứng.

Chẳng lẽ Phật Địch vừa mới thức tỉnh, đầu không thể nào dễ dùng, dễ lừa gạt như vậy

Tô Khải con ngươi đảo một vòng, suy tư như thế nào ép khô trước mắt Phật Địch.

"Hừ —— "

Phật Địch trong quỳnh tị lạnh hừ một tiếng.

"Nếu là ngươi còn có khác ý nghĩ xấu, tự gánh lấy hậu quả!"

Nói xong, Phật Địch ngọc thủ nhẹ nhàng vỗ, chỉ gặp một đạo hư không phong bạo trực tiếp bị Phật Địch đập tan.

Bạo lực!

Thực sự bạo lực!

Tô Khải thu hồi trong lòng này một chút xíu tiểu tâm tư.

Cái này sòng... Không lỗi!

Xác định rõ giao dịch phương án, lập xuống lời thề về sau, Tô Khải đem Tĩnh Tâm Chú giao cho Phật Địch, cũng từ Phật Địch chỗ nào đạt được không chế hư giữa không trung thủ đoạn.

Đúng lúc này, một đạo thổ hoàng sắc màng mỏng xuất hiện tại Tô Khải trước mắt.

"Đây chính là Cửu Châu Vực vách tường "

Phật Địch lạnh nhạt nói.

"Đây là Sơn châu Cửu Châu Vực vách tường, về phần Thanh Châu, hẳn là còn muốn đuổi ba canh giờ lộ trình..."

Lời còn chưa dứt, đột nhiên một đám quái vật khổng lồ hướng phía Phật Địch cùng Tô Khải vọt tới.

"Đây là..."

Tô Khải nhìn thấy đột nhiên xuất hiện đám sinh vật này, bỗng nhiên há hốc miệng ba, trợn mắt hốc mồm.

Hư không vô tận bên trong, thế mà còn có sinh linh tồn tại, chẳng lẽ bọn họ không sợ hư không phong bạo sao

"Là hư không Cự Thú!"

Phật Địch sắc mặt đại biến, tại Cửu Dương Thánh Đạo trước mặt đều bộ mặt biến sắc Phật Địch, tại hư không Cự Thú trước mặt lại là sắc mặt đại biến.

"Hư không Cự Thú chính là là sinh tồn tại hư không vô tận Trung Thổ lấy, lấy hư không phong bạo làm thức ăn, hẳn là vừa mới ta thi triển hư không phong bạo thời điểm dẫn tới!"

Tô Khải nghe được Phật Địch nói hư không Cự Thú thế mà lấy hư không phong bạo làm thức ăn, sắc mặt đều xanh!

Đặc biệt mẹ nó, bọn này hư không Cự Thú là Nạp tiền người chơi sao

Vì sao mạnh như vậy!

Làm sao có thể xuất hiện loại này BUG, quá không công bằng!

"Bọn họ mạnh bao nhiêu "

Phật Địch ánh mắt quét qua tất cả hư không Cự Thú, thì thào nói nhỏ.

"Mỗi một đầu đều có Nguyên Anh Tu Sĩ thực lực!"

Tô Khải vừa ý trăm con hư không Cự Thú, kém chút phun ra một ngụm máu tươi đi ra.

Trên trăm cái Nguyên Anh Tu Sĩ!

Chính mình gần nhất có phải hay không quên cho Vạn Ác tác giả khuôn tiền công, nói xong vô địch chạy đâu, làm sao biến thành Địa ngục hình thức!

Phật Địch thở dài một hơi nói ra.

"Xem ra ta không thể đưa ngươi đi Trung Châu!"

"Có ý tứ gì "

"Ngươi đi Sơn châu xem một chút đi!"

Nói Phật Địch đem Tô Khải đẩy, Tô Khải tựa như một viên sao băng, hướng phía Sơn châu đánh tới.

Không có Phật Địch bảo hộ, đáng sợ Hư Không Chi Lực xâm nhập Tô Khải thể nội, vèn vèn không đến ba cái hô hấp, Tô Khải là trước mắt một vùng tăm tối.

Tại hoàn toàn lâm vào trong bóng tối trước, Tô Khải nhìn thấy lộng lẫy pháo hoa tại hư không vô tận bên trong bạo phát.

Phật Địch lấy một địch trăm, đại chiến hư không Cự Thú.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 140: Tiểu bắt điểm ở đâu (mười một hai mươi chín)

Lốc cốc ——

Lốc cốc ——

Không biết qua bao lâu, Tô Khải mới từ trong hôn mê tỉnh lại, khó khăn mở mắt ra, cảm giác mình mí mắt, thật giống như dẫn nước.

"Xe ngựa "

Tô Khải quan sát đến cảnh vật chung quanh, xác định mình còn sống, hơn nữa còn trong xe ngựa.

Được người cứu!

Tô Khải buồn lòng một hồi, may mắn được người cứu, nếu như bị dã thú ăn, chính mình cả đời thanh danh coi như hủy.

"A người tốt cục tính!"

Một tên Hồng Y Thiếu Nữ nhìn thấy Tô Khải thức tỉnh, trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc.

Nhị Quân Sư không phải nói khác bản thân bị trọng thương, chỉ ít sau một tháng khả năng tỉnh lại, khác thế mà chỉ dùng mười ngày, là tỉnh lại.

Chẳng lẽ Nhị Quân Sư nhìn nhầm

Hồng Y Thiếu Nữ trong lòng nghi hoặc, không tự giác nhìn về phía Tô Khải ánh mắt bên trong, tràn ngập hiếu kỳ.

"Ta đây là ở đâu bên trong "

"Người tại Lục gia chúng ta trong đội xe!"

"Là tiên tử người cứu tại hạ "

Tô Khải có chút suy yếu hỏi.

"Không phải ta, là tiểu thư cứu người. Người vận khí tốt, tiểu thư nhà ta tâm địa thiện lương, nhìn thấy người thụ thương hôn mê, là cứu người một cái. Nếu là dụng tối khác những tâm tư đó ác độc Ma Tu, không chừng người liền bị tế luyện thành pháp khí!"

Tô Khải nghe Hồng Y Thiếu Nữ lên tiếng đáp, trong lòng có chút hiểu được.

Xem ra Sơn châu tình huống cùng Thanh Châu còn khác biệt, ai nói Thanh Châu Tứ Đại Tông Môn bằng mặt không bằng lòng, nhưng là đang chèn ép Ma Tu về điểm này vẫn là chung sức hợp tác, khiến cho Ma Tu tại Thanh Châu không có chút nào Sinh Tồn Chi Địa.

Nhưng là tại Sơn châu, tựa hồ còn có Ma Tu sinh tồn chỗ.

"Tiểu thư nhà người đâu? Tại hạ dự định hảo hảo cảm tạ tiểu thư nhà người!"

Tô Khải nói ra.

"Tiểu thư nhà ta đang lúc bế quan trùng kích Luyện Khí Đại Viên Mãn, người nếu là thật sự hữu tâm lời nói , chờ đến tiểu thư sau khi xuất quan lại đi cảm tạ."

"Những này là tiểu thư lưu chữa thương cho người đàn được, hảo hảo liệu thương!"

Hồng Y Thiếu Nữ phân phó hai câu, là đứng dậy rời đi.

Tô Khải nhìn trong tay đàn được, đối chiến tên kia chưa bao giờ gặp mặt lục gia tiểu thư có mang nồng đậm cảm kích.

Tuy nhiên những này Liệu Thương Đàn Được so ra kém chính mình từ Thanh Liên Kiếm Tông bên trong mang ra Liệu Thương Đàn Được, nhưng là lấy lục gia tiểu thư thực lực, có thể xuất ra nhiều như vậy Liệu Thương Đàn Được, có thể thấy được nàng đứng như cùng nữ tử áo đỏ nói, tâm địa thiện lương.

Tô Khải cảm ra bản thân từ Thanh Liên Kiếm Tông mang ra Liệu Thương Đàn Được, trị liệu thể nội thương thể, không ra một canh giờ, thể nội thương thể liền tốt bảy tám phần.

Thương thể đại khái khỏi hẳn về sau, Tô Khải bắt đầu suy tư lên mình bây giờ tình cảnh.

Chính mình thân ở Sơn châu!

Cửu Châu bên trong, chính mình vô luận lưu lạc này Nhất Châu đều cũng không lo ngại, duy chỉ có Sơn châu, để Tô Khải không khỏi nhú mày.

Mình cùng Thạch Y ở giữa cửu hận, có thể nói là không đội trời chung, hiện tại chính mình đi vào Thạch Y sào huyệt, tất nhiên là nguy cơ trùng trùng.

Huống chi trong tay mình nắm giữ Sơn châu trọng bảo Thái Hư Kính, nếu là tin tức này truyền đi, sợ là toàn bộ Sơn châu tu sĩ đều muốn tìm đến mình phiền phức.

"Đã Thạch gia chính là Sơn châu đỉnh cấp Thạch gia, như vậy, tiểu bắt điểm tất nhiên cũng tại Sơn châu!"

Tô Khải sờ sờ cằm, Thạch Y tại Ngũ Hoa động thiên bên trong đem chính mình truy sát thượng thiên không cửa dưới không đường, nếu là không cho khác tìm một chút phiền phức, chẳng phải là không công đến một đường Sơn châu.

"Bất quá đang tìm kiếm tiểu bắt điểm trước đó, trước khôi phục thực lực đang nói!"

Tô Khải thì thảo nói nhỏ, ngồi xếp bằng xuống, vận chuyển công pháp.

Nhưng là Nhất Vận chuyển công pháp, Tô Khải là sắc mặt đại biến.

Bởi vì, khác trong đan điền, thể mà liền một điểm chân nguyên đều không có.

"Cái này sao có thể "

Tô Khải sắc mặt đại biến, vội vàng nội thị thể nội, phát hiện mình trong đan điền, tràn ngập Hư Không Chi Lực, để cho mình vô pháp ngưng tụ ra chân nguyên đi ra.

Đan điền thật giống như chứa nước chén nước, vốn phải là trống rỗng, chính mình thổ nạp thiên địa nguyên khí, liền có thể trong đan điền tích lũy chân nguyên.

Nhưng là hiện tại, Tô Khải trong đan điền lại tràn ngập Hư Không Chi Lực, tựa như tại trong chén nước đổ đầy hạt cát, không có không gian tại chứa nước.

Mà lại Hư Không Chi Lực phẩm chất xa cao hơn nhiều thiên địa nguyên khí, Tô Khải muốn dùng thiên địa nguyên khí thay thế Hư Không Chi Lực,

Đều không thể làm được.

"Nói như vậy, ta thành củi mục "

Tô Khải sắc mặt một trận cổ quái.

"Dựa theo kịch bản, ta nên cũng sẽ không biến thành Chủ Giác Mô Bản đi!"

"Tu vi bị phong ấn, sau đó Thiên Hàng lão gia gia, tại lão gia gia hỗ trợ phía dưới, một lần nữa đi đến quật khỏi con đường."

Tô Khải tự giễu hai câu, trong lòng yên lặng sách lược một cái kịch bản.

"Muốn Khôi Phục Tu Vi, liền muốn luyện hóa trong đan điền Hư Không Chi Lực!"

Nói, Tô Khải muốn từ bản thân từ Phật Địch trong tay giao dịch đến (Hư Linh kinh) tâm thần một hồi chấn động.

Chẳng lẽ Phật Địch nàng đã sớm ngờ tới một màn này, cho nên mới sáng khoái như vậy đem (Hư Linh Kinh) giao cho mình

(Hư Linh Kinh).

Một môn hoàn chỉnh truyền thừa!

Không kém cỏi chút nào cùng (Thanh Liên Kiếm điển) truyền thừa.

(Thanh Liên Kiếm điển) vì sao ở mạnh mẽ

Không chỉ có bởi vì (Thanh Liên Kiếm điển) công pháp phẩm cấp cao, càng bởi vì (Thanh Liên Kiếm điển) có hoàn chỉnh truyền thừa, bao hàm công pháp, kiếm thuật, độn thuật, Cẩm Kỵ Chi Thuật rất nhiều thủ đoạn, thả mới hình thành một cái hoàn chỉnh truyền thừa.

Mà Phật Địch cho Tô Khải (Hư Linh Kinh) đồng dạng cũng là một môn hoàn chỉnh truyền thừa, không chỉ có tu luyện công pháp, càng có tới phối hợp rất nhiều thủ đoạn.

(Hư Linh Kinh) bao hàm tròn trịa Hư Thiên công, cùng phối hợp (Hư Linh Kinh) Tứ Môn pháp thuật —— Hư Linh Kiếm Thai, Vô Tướng Hư Linh độn, Hư Linh trảm cùng Hư Linh Trấn Thiên đồ.

"Tu luyện (Hư Linh Kinh)!"

Tô Khải suy tư ba phen, không thể không thừa nhận, tu luyện (Hư Linh Kinh) chính là mình khôi phục thực lực nhanh nhất đường tắt.

Nói, Tô Khải lĩnh hội tròn trịa Hư Thiên công, lấy Tô Khải ngộ tính cùng nhân giới, dùng trọn vẹn ba canh giờ, rốt cục đem tròn trịa Hư Thiên công ngày kia kỳ tu luyện công pháp tìm hiểu thấu đáo.

Hai tay đặt ở trên bụng, hai tay tiếp xúc một đạo pháp ấn, ở ngực nâng lên hạ xuống, Tô Khải bắt đầu tròn trịa Hư Thiên công tu luyện.

Tròn trịa Hư Thiên công tu luyện cùng Phổ Thông Công Pháp hoàn toàn tương phản, cũng không phải là thổ nạp thiên địa nguyên khí, mà chính là thổ nạp Hư Không Chi Lực.

Nhưng là Cửu Châu nội bộ không gian vững chắc, căn bản hút không thu được Hư Không Chi Lực, nếu là muốn tu luyện tròn trịa Hư Thiên công, là tất cần đi tới Cửu Châu Vực vách tường bên ngoài.

Nhưng là Cửu Châu Vực vách tường bên ngoài Hư Không Chi Lực cuồng bạo, mười phần nguy hiểm, nếu là gặp gỡ hư không phong bạo, cho dù là Nguyên Anh Tu Sĩ đều có chết nguy hiểm, lại càng không cần phải nói là còn chưa đi vào ngày kia tu luyện giả.

Vì vậy đối với phổ thông tu sĩ tới nói, tròn trịa Hư Thiên công cũng là một môn Gà mờ công pháp, nhìn như cường đại, lại không thể nào tu luyện, dù là có Nguyên Anh Tu Sĩ hộ pháp, cũng nguy hiểm trùng điệp.

Nhưng là đối với khác tu sĩ mà nói khó khăn nhất một cửa —— hấp thu Hư Không Chi Lực, đối với Tô Khải tới nói lại là đơn giản nhất.

Bởi vì Tô Khải trong đan điền Hư Không Chi Lực, quá nhiều!

Nhiều đến đều ảnh hưởng Tô Khải bình thường tu hành.

Tô Khải hai mắt nhắm nghiền, vận chuyển tròn trịa Hư Thiên công, luyện hóa trong đan điền Hư Không Chi Lực, trong đan điền Hư Không Chi Lực, một chút xú bị Tô Khải luyện hóa, ngưng tụ ra một khóa hư không hạt giống.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141: Lục gia nguy cơ

Này vừa tu luyện, Tô Khải liền rỗng rã tu luyện mười ngày.

Mười ngày bên trong, ngoại trừ mỗi ngày đưa thức ăn tu sĩ ở ngoài, cũng không có người nào khác quấy rối, đúng là để Tô Khải mừng rỡ thanh nhàn, hầu như mỗi một phút mỗi một giây đều ở dùng để luyện hóa hư không lực lượng.

Sau mười ngày.

Tô Khải từ trong tu luyện thức tỉnh, trong mắt loé ra một vết ngọc nhiên mừng rỡ.

Tu vị của chính mình khôi phục rồi!

Tô Khải tu vị, không chỉ có khôi phục, hơn nữa còn nâng cao một bước, mơ hồ so với Ngũ Hoa Động Thiên thời gian càng ngang tâng một phần.

Quan trọng nhất chính là, mình nắm giữ Hư Không Kiếm ý.

Tô Khải đầu ngón tay bắn ra, một đạo kiếm khí bắn nhanh ra.

Thế nhưng ở tia kiếm khí này bên trên, nhưng ẩn chứa vô hình không gian rung động, gào thét một tiếng, lại trực tiếp xuyên thấu không gian, xuất hiện ở ba trượng ở ngoài.

"Hư Không Kiếm khí!"

"Này xem như là nhân họa đắc phúc rồi!"

Tô Khải Nam Nam nói rằng, được khen là khó khăn nhất tìm hiểu Hư Không Kiếm ý, lại bị mình nắm giữ.

Tu vị khôi phục sau khi, Tô Khải cũng không có đình chỉ tu luyện, mà là đưa mắt rơi vào Tật Phong Thạch mặt trên.

Tật Phong Thạch, Kỳ Thạch Bảng xếp hạng thứ 34.

Luyện hóa Tật Phong Thạch, mình ở Phụ Nhạc Kinh trên trình độ, liền có thể nâng cao một bước, khoảng cách Phụ Nhạc Kinh tiểu thành cũng là chỉ kém một khối kỳ thạch.

Nghĩ tới đây, Tô Khải trong lòng một mảnh hưng hực, lần thứ hai đâm đầu thẳng vào trong tu luyện, chỉ bất quá lần này tu luyện chính là Phụ Nhạc Kinh.

Theo Tật Phong Thạch hòa vào trong cơ thể, Tô Khải có thể rõ ràng đến cảm giác được, cơ thể chính mình sức mạnh ở lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được tăng lên, một luồng tràn ngập sức bùng nổ sức mạnh, chất chứa ở thân thể của chính mình nơi sâu xa.

Bùm bùm!

Tô Khải đột nhiên mở hai mắt ra, rang đậu tử bình thường âm thanh, từ trong thân thể truyền tới.

"Sức mạnh thân thể lại tăng cường rồi!"

"Không biết hiện tại ta toàn lực ra tay, có thể phát huy ra bao lớn sức mạnh!"

Tô Khải lẩm bẩm nói nhỏ , nhưng đáng tiếc hiện tại không có thích hợp bản thân đối thủ, bằng không Tô Khải cũng không nhịn được muốn động lên tay đến.

Khôi phục thực lực sau khi, Tô Khải mấy ngày sau đó thỉnh thoảng rời đi xe ngựa, cùng Lục gia đoàn xe hộ vệ xen lẫn trong đồng thời, đánh cho khí thế ngất trời, rất nhanh sẽ thăm dò rõ ràng Sơn Châu đại cục cùng với Lục gia nội tình.

Sơn Châu cùng Thanh Châu đều là Cửu Châu một trong, thế nhưng thế lực kết cấu nhưng là tuyệt nhiên không giống.

Ở Thanh Châu, Thanh Châu tứ đại tông môn là Thanh Châu hoàn toàn xứng đáng bá chủ. Ngoại trừ Thanh Châu tứ đại tông môn ở ngoài, Thanh Châu còn có to to nhỏ nhỏ tông môn, nhiều vô số kể.

Tông môn, là Thanh Châu chủ lưu, mà thế gia là bám vào tông môn bên trên tồn tại.

Thế nhưng ở Sơn Châu nhưng là tuyệt nhiên không giống, Sơn Châu chủ lưu chính là thế gia . Còn tông môn, từ khi Thái Hư Huyền Tông bị diệt môn bên trong, Sơn Châu cũng không có xuất hiện nữa có quy mô tông môn, thế gia mới là trên vùng đất này bá chủ.

Ở rất nhiều thế gia bên trong, Bát đại đỉnh cấp thế gia đứng Kim Tự Tháp mũi nhọn, chính là Sơn Châu nhất là thực lực mạnh mẽ, mỗi một nhà đều có Nguyên Anh tu sĩ tọa trấn, nhìn xuống toàn bộ Sơn Châu.

Mà thạch y vị trí Thạch gia, chính là Bát đại đỉnh cấp thế gia một trong.

Ngoại trừ tông môn cùng thế gia khác nhau ở ngoài, Sơn Châu so với Thanh Châu điểm khác biệt lớn nhất, chính là luyện khí.

Ở Thanh Châu, các loại cấp phó nghiệp phát triển đối lập cân đối, cũng không có đặc biệt đột xuất cấp phó nghiệp. Thế nhưng ở Sơn Châu không giống, Sơn Châu chính là Luyện Khí Sư thiên hạ, Cửu Châu tiếng tăm lừng lẫy Luyện Khí Sư Thánh Địa, cũng ở Sơn Châu.

Hay là liền như Sơn Châu tên giống như vậy, Sơn Châu nhiều sơn, trong núi nhiều thạch, các loại quý hiếm linh khoáng chính là kỳ thạch xuất hiện xác suất, xa xa cao hơn cái khác 8 châu.

Bởi vậy Sơn Châu cấp phó nghiệp, Luyện Khí Sư một nhà độc đại, cái khác cấp phó nghiệp cơ hồ bị Luyện Khí Sư ép tới không thở nổi.

Tô Khải vốn định từ Lục gia đoàn xe nơi đó được liên quan với Luyện Khí Sư tin tức, thế nhưng hỏi một câu sau mới giật mình.

Lục gia cũng không phải là Luyện Khí Sư thế gia, mà là Nhưỡng Tử Sư thế gia, ở Sơn Châu địa vị cũng không cao, thậm chí chỉ có thể được cho hạng bét gia tộc nhỏ.

Sau năm ngày.

Hồng y thiếu nữ xuất hiện lần nữa ở Tô Khải trước mặt.

"Tề Thụ, tiểu thư nhà ta xuất quan, muốn gặp ngươi một mặt!"

Tề Thụ, đây là Tô Khải vì che dấu thân phận cho mình lên dùng tên giả.

"Ồ! Tiểu thư nhà ngươi xuất quan,

Kính xin phiền phức dẫn đường."

Ở hồng y thiếu nữ dẫn dắt đi, Tô Khải rốt cục nhìn thấy ân nhân cứu mạng của mình, Lục gia tiểu thư Lục Tú.

Người cũng như tên, một vị tướng mạo khá là thanh tú thiếu nữ, khác nào hàng xóm tiểu muội muội giống như vậy, để xem quen rồi quốc sắc thiên hương mỹ nhân Tô Khải, nhất thời có gan mới mở miệng.

"Tại hạ Tề Thụ, cảm ơn Lục tiên tử ân cứu mạng."

"Tề đạo hữu thương thế của ngươi thế nào?"

Lục Tú ép buộc trên mặt chính mình lộ ra một nụ cười, thế nhưng lông mày trên phiến muện, nhưng là làm sao cũng không che lấp được.

"Đa tạ Lục tiên tử ngươi đan dược chữa trị vết thương, tại hạ thương thế đã được rồi."

Lục Tú Nam Nam nói rằng.

"Không cần cảm ơn! Ngày ấy ta đi ngang qua sơn cốc, nhìn thấy Tề đạo hữu ngươi bị thương nặng, liền thuận lợi cứu ngươi một cái."

"Không biết Tề đạo hữu là vì sao bị thương nặng."

"Khắc khắc!"

Tô Khải háng giọng, dùng mình gấp phải kẻ thù miễn cưỡng lừa gạt.

"Ta thấy Lục tiên tử cau mày, chẳng lẽ trong lòng có nỗi niềm khó nói."

"Ta. . ."

"Ta. . ."

Lục Tú vốn là không muốn ở người xa lạ trước đàm luận trong lòng nàng việc, nhưng nhìn đến Tô Khải này anh tuấn vẻ mặt, quý thần xui khiến cùng Tô Khải đàm luận lên trong lòng nàng phiến muện.

"Tề đạo hữu ngươi cũng biết, Sơn Châu là Luyện Khí Sư Sơn Châu, mà ta Lục gia chính là Nhưỡng Tử Sư thế gia, những năm gần đây tháng ngày cũng không dễ vượt qua."

"Mà những ngày gần đây Lục gia chúng ta lại cùng cùng thành Nhưỡng Tử Sư thế gia Ngụy gia sản sinh mâu thuẫn, ta sợ chúng ta sẽ phải gánh chịu đến Ngụy gia tập kích."

Tô Khải khẽ cau mày.

"Lần này đoàn xe vận chuyển hàng hóa rất trọng yếu?"

Lục Tú tú bài nhẹ chút.

"Là rất trọng yếu cất rệu nguyên liệu, nếu là lần này đoàn xe bên trong hàng hóa bị hủy, vậy chỉ có thể đợi được sang năm rồi!"

Sang năm!

Nếu là không có những này nguyên liệu, sợ là Lục gia chống đỡ không tới sang năm rồi!

Tô Khải trong lòng âm thầm suy đoán nói.

"Lẽ nào các người Lục gia sẽ không có đánh ra cao thủ bảo vệ đoàn xe?"

Lục Tú khoe miệng cười khở một tiếng.

"Ta Lục gia Trúc Cơ tu sĩ ở cùng Ngụy gia tranh đấu bên trong toàn bộ trên tay, hoàn mỹ bảo vệ đoàn xe, bởi vậy chỉ có thể tự chúng ta."

"Bất quá cũng may Ngụy gia Trúc Cơ tu sĩ cũng không dễ chịu, trên người mang tới. Nếu là Ngụy gia thật sự có người tập kích đoàn xe, hẳn là cũng là luyện khí đại viên mãn mang đội!"

Lục Tú tuy rằng trấn an Tô Khải, thế nhưng trói chặt lồng mày, nhưng chậm chạp không có tản ra.

"Đề Tề đạo hữu người dính líu đến chúng ta cùng Ngụy gia trong lúc đó đấu tranh, Tú nhi ta vô cùng băn khoăn."

Tô Khải cười nhạt.

"Không sao, tính mạng của ta bán thân liền là Lục tiên tử người cứu, quá mức trả lại mà thôi!"

Tô Khải chính là ân oán rõ ràng người, nếu Lục Tú cứu mình, chuyện đương nhiên mình cũng phải giúp Lục Tú một cái.

"Bởi vì Ngụy gia chính là, vì lẽ đó Lục tiên tử người nóng lòng bề quan, dẫn đến đột phá thời điểm tổn thương kinh mạch, không có đột phá luyện khí đại viên mãn bình cảnh."

Tô Khải nhàn nhạt lời nói, rơi vào Lục Tú trong tai, nhưng khác nào sấm sét giữa trời quang.

Hắn làm sao biết mình đột phá thất bại?

Lục Tú bề quan đột phá luyện khí đại viên mãn, chuyện này toàn bộ đoàn xe đều biết.

Ngụy gia tập kích đoàn xe tu sĩ, có khả năng nhất chính là một tên luyện khí đại viên mãn mang đội. Mà Lục gia đoàn xe ở trong, đã có một tên luyện khí đại viên mãn tu sĩ tọa trấn, nếu là Lục Tú đang đột phá, chuyện này an toàn liền nắm chắc.

Thế nhưng, Lục Tú thất bại.

Lục Tú đột phá thất bại tình huống, không người hiểu rõ, thậm chí Lục Tú vì ổn định quân tâm, dự định hướng về mọi người ẩn giấu mình đột phá thất bại tình huống.

Bởi vậy, từ Tô Khải tiến vào Lục Tú xe ngựa tới nay, Lục Tú chưa bao giờ toát ra hơi thở của chính mình.

Thế nhưng như trước bị Tô Khải phát hiện.

Đây là Lục Tú nghĩ mãi mà không ra chỗ, mình rõ ràng ẩn giấu được rồi khí tức, vì sao vẫn là sẽ bị Tô Khải nhìn thấu?

Lục Tú che dấu hơi thở công phu rất tốt, nếu là thay đổi cái khác Luyện Khí tu sĩ, tất nhiên không nhìn ra Lục Tú hư thực.

Thế nhưng ở Tô Khải Thiên Nhân thuật bên dưới, hết thảy đều không chỗ che thân.

Lục Tú trong ánh mắt lộ ra một vết cầu xin.

"Tề đạo hữu, xin người nhất định phải giữ bí mật cho ta. . ."

Lục Tú lời còn chưa nói hết, liền bị Tô Khải cắt ngang.

"Nếu như ta nói ta có biện pháp không thể làm gì khác hơn là người kinh mạch trên thương thế, thậm chí trợ người đột phá bình cảnh."

"Người. . . Tin tưởng sao?"

Chương 142: Xe làm sao chấn động?

"Ta "

Lục Tú dùng ánh mắt hoài nghi nhìn Tô Khải, tuy rằng trong miệng chưa có nói ra ba chữ kia, thế nhưng ánh mắt đã nói cho Tô Khải, nàng không tin.

Lục Tú đối với trong cơ thể mình ám thương hiểu rõ vô cùng, đều do mình chỉ vì cái trước mắt, muốn nóng lòng đột phá đến luyện khí đại viên mãn, mới để kinh mạch lưu lại một thân ám thương, không có ba tháng điều dưỡng, là tuyệt đối không cách nào khỏi hẳn.

"Tin tưởng ta!"

Lục Tú nhìn thấy Tô Khải này thật lòng ánh mắt, trong lòng không tên run sợ một hồi, lại sản sinh từng tia một tín nhiệm.

Tô Khải nắm chặt Lục Tú non mềm tay nhỏ, đem chân khí độ nhập trong đó.

"Cẩn thận cảm thụ bên trong cơ thể người ám thương!"

Minh ngọc thủ bị Tô Khải bắt được, Lục Tú trên mặt ửng đỏ, vội vã nhắm hai mắt lại, cảm thụ trong cơ thể ám thương.

Này vừa nhìn, để Lục Tú chấn kinh rồi.

Trên tay mình ám thương, lại ở lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được ở phục hồi như cũ.

Nguyên bản phòng chừng ba tháng, hiện tại liền thời gian ba hơi thở cũng không cần, liền khỏi hẳn.

"Người "

"Người thật có thể giúp ta!"

Lục Tú mở đôi mắt đẹp, trong hai mắt tràn ngập khiếp sợ.

Đây là thủ đoạn gì?

Coi như là cha tự mình ra tay, cũng không có như vậy hiệu quả, lại có thể như vậy tinh chuẩn tìm tòi trong cơ thể mình ám thương.

"Hiện tại người có thể tin tưởng ta?"

Tô Khải háng giọng.

"Ta tin tưởng rồi!"

Lục Tú sắc mặt một trận ửng đỏ, nhớ tới vừa vặn mình đối với Tô Khải hoài nghi, trong lòng một trận xấu hổ.

"Nếu như ta muốn ngày hôm nay liền chữa khỏi trong cơ thể ám thương, cần phải làm gì?"

Lục Tú hỏi.

"Cái gì cũng không cần làm!"

"Chỉ là người cần hi sinh nhan sắc!"

Một chiếc xe ngựa khác bên trên.

Một tên mày kiếm mắt sao thiếu niên, từ trong tu luyện thức tỉnh, giường đôi mắt, bùng nổ ra một trận hết sạch.

Gã thiếu niên này chính là toàn bộ Lục gia đoàn xe bên trong đệ nhất cao thủ —— Đông Thanh, luyện khí đại viên mãn tu vị.

Đông Thanh đi ra xe ngựa hỏi.

"Tú nhi nàng có thể xuất quan?"

Một tên gã sai vặt nói rằng.

"Tú nhi tiểu thư nàng đã xuất quan, bắt quá "

"Tuy nhiên làm sao?"

Đông Thanh chân mày cau lại.

"Tú nhi tiểu thư sau khi xuất quan, trước tiên triệu kiến ngày ấy ở bên trong thung lũng cứu tên kia Tán Tu."

"Này có cái gì quá mức!"

Đông Thanh đầy vô tình nói rằng.

"Ta sợ tên kia Tán Tu chính là điển hình tiểu bạch kiểm, ta sợ Tú nhi tiểu thư sẽ bị hấp mê hoặc!"

Đông Thanh nghe xong gã sai vặt, xì nở nụ cười.

"Tú nhi là như vậy nông cạn người sao?"

"Tu Tiên Giới nhưng là xem nắm đấm thế giới, không phải là xem mặt thế giới!"

Đông Thanh đầy bụng tự tin nói, đối với Lục Tú sẽ coi trọng Tô Khải, một điểm đều không có lo lắng.

Luận thiên phú, mình 22 tuổi liền tu luyện tới luyện khí đại viên mãn, tuyệt đối được cho là thiên tài. Luận tướng mạo, mình anh tuấn tiêu sái, hiển lộ hết dương cương khí. Luận bối cảnh, sự phụ của chính mình chính là cất rệu đại sư.

Trừ mình ra, còn có ai có thể xứng với Tú nhi?

Cho tới cái kia tiểu bạch kiểm? Ha ha!

Tô Khải sẽ trở thành sự uy hiếp của chính mình, ở Đông Thanh xem ra, đây chính là một chuyện cười.

Đông Thanh hướng về Lục Tú xe ngựa đi đến, nhìn thấy Lục Tú xe ngựa, lại ở nhẹ nhàng chấn động.

"Đây là "

"Xe làm sao chấn động lên?"

Đông Thanh trong mắt lộ ra một vết nghi hoặc, trong lòng âm thầm suy đoán nói.

"Lẽ nào Tú nhi cùng này Tán Tu ở bên trong buồng xe đấu pháp?"

Tưởng niệm trong lúc đó, Đông Thanh muốn nổi lên ra tay.

Thế nhưng tính tế vừa nghĩ, lại cảm thấy không thích hợp.

Nếu là mình đoán sai, Tú nhi cũng không có cùng Tán Tu đấu pháp, mình không phải là lúng túng.

"Trước tiên dò xét một phen đang nói!"

Nói, Đông Thanh triển khai bí thuật nghe trộm bên trong buồng xe động tĩnh.

"Ngạch —— "

"Ân —— "

"Thật thoải mái!"

Từng trận nữ tử thở gấp âm thanh, rơi vào Đông Thanh trong tai.

Nhất thời, Đông Thanh Nhại Tí tận nứt, hai mắt màu đỏ tươi.

Hắn không phải chim non, tự nhiên nghe được ra những này quyến rũ đến cực điểm âm thanh, đến cùng là vật gì.

Lục Tú nàng nàng lại cũng là như vậy nông cạn người!

Đông Thanh cảm giác mình toàn bộ lồng ngực đều muốn nổ!

Trong lòng mình nữ thần,

Lại cùng một cái không biết nơi nào đến Tán Tu, ở ban ngày ban mặt, làm ra bức này cầu hợp sự tình.

Răng rắc răng rắc!

Đông Thanh song quyền lẳng lặng mà nắm lên, bởi vì dùng sức quá mạnh mà gân xanh tuôn ra, cạc cạc vang vọng, thoáng sắc bén móng tay đâm vào trong lòng bàn tay, lưu lại vết máu thật sâu.

Thùng xe bên trong.

Lục Tú nửa thân trần nằm, lộ ra trắng nõn như ngọc công, trên mặt đỏ chót một mảnh.

"Nếu là không nhìn được vậy thì không muốn nhìn nữa!"

Tô Khải lạnh nhạt nói.

"Nhưng là nhưng là "

Lục Tú tỏ rõ vẻ đỏ bừng.

"Quá mất mặt rồi!"

"Không có chuyện gì, ngược lại trong buồng xe cách âm trận pháp, bên ngoài cũng sẽ không có người nghe được!"

"Nhưng là nhưng là Tề đại ca ngồi trước đây thế người chữa thương thời điểm, những người khác cũng sẽ như vậy phải không?"

Tô Khải lạnh nhạt nói.

"Các nàng gọi so với người còn lớn tiếng hơn!"

"Hóa ra là như vậy!"

Lục Tú phảng phất yên tâm bên trong tảng đá lớn, bên trong buồng xe thở gấp tiếng, càng kêu ngạo hơn.

Đông Thanh đi rồi, sắc mặt âm trầm đi rồi, âm trầm đến bất cứ lúc nào cũng có thể nhìn ra nước đến.

Gã sai vật nhìn thấy Đông Thanh tràn đầy phấn khởi đi tới Lục Tú tiểu thư xe ngựa, sau đó sắc mặt âm trầm trở về, dù cho dùng đầu ngón chân đều có thể nghĩ đến giữa bọn họ tất nhiên phát sinh không vui âm thanh.

Gã sai vật cảm như hén, cả ngày lo lắng đề phòng, thậm chí còn có thể nghe được Đông Thanh trong xe ngựa, phát sinh nổ vang âm thanh.

Bữa tối thời gian, Đông Thanh từ trong buồng xe đi ra, sắc mặt khôi phục yên tĩnh, thế nhưng hai mắt như trước che kín tơ máu, nhìn qua có chút dữ tợn khủng bố.

Đông Thanh hướng đi đoàn người, nhìn thấy Lục Tú vẫn không có từ trong buồng xe đi ra, trong lòng đau trực nhò máu.

Mãi đến tận mọi người rượu quá ba tuần, Lục Tú mới từ trong buồng xe đi ra, trên mặt hiện ra một vết đỏ ửng.

Này một vết đỏ ửng, đậm nhói Đông Thanh nội tâm.

Hắn không phải chim non, tự nhiên nhận được này mạt đồ ửng đại diện cho cái gì.

Lục Tú nàng lại như vậy không tự ái!

"Tề đại ca, đây là chúng ta Lục gia rượu ngon, đêm nay người có thể nhất định phải hảo hảo nếm thử "

Lục Tú đến đến trong đám người, cho Tô Khải giới thiệu chạm đất nhà rượu ngon.

Lục gia chính là Nhượng Tử Sư thế gia, khẩu vị thuần khiết rượu ngon tự nhiên không ít, Lục Tú lại như một đứa bé giống như vậy, cho Tô Khải giới thiệu chạm đất nhà linh tửu.

Đông Thanh nhìn thấy Lục Tú há mồm Tề đại ca, cảm miệng Tề đại ca, này thân mật đáng vẻ, suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết đi ra.

Mới nhận thức mấy ngày, lại liền gọi lên Tề đại ca.

Vào giờ phút này, Đông Thanh lần thứ nhất cảm nhận được tiểu bạch kiểm chỗ lợi hại.

"Tề đạo hữu, người hiện tại thương thế khôi phục, không biết dự định khi nào rời đi?"

Đông Thanh tiến lên một bước hỏi.

Tô Khải nhìn Đông Thanh một chút, nhìn thấy Đông Thanh trong mắt oán hận cùng căm ghét, sau đó lại nhìn một chút Lục Tú.

Quả nhiên Hồng Nhan họa thủy, cổ nhân không lần được ta.

"Nghe nói các người Lục gia đoàn xe chuyển này nguy hiểm tầng tầng, Lục tiên tử đối với tại hạ có ân cứu mạng. Tại hạ là tri ân đồ báo người, há có thể ở vào thời điểm này rời đi?"

Tri ân đồ báo!

Đông Thanh nghe được Tô Khải nói mình là tri ân đồ báo người, suýt chút nữa không nhận được muốn đem Tô Khải xé nát.

Tri ân đồ báo, vì lẽ đó cảm ân tình báo lên giường rồi!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 143: Xe. . . Lại chấn động

"Ha ha —— Tề đạo hữu người bị kẻ thù truy sát, sẽ không phải muốn đem Lục gia chúng ta đoàn xe xem là ô dù đi!"

Đông Thanh cười lạnh, ác ý suy đoán nói.

Đông Thanh, nhất thời gây nên những hộ vệ khác chú ý.

Tề Thụ bị kẻ thù truy sát, bị thương nặng việc, đã sớm ở đoàn xe bên trong truyền ra. Bây giờ Tề Thụ thương thế khỏi hẳn, nhưng vu vạ đoàn xe không muốn rời đi, chẳng lẽ thật sự cảm đoàn xe xem là ô dù hay sao?

Trong lúc nhất thời, mọi người thấy hướng về Tô Khải ánh mắt, mang theo nhàn nhạt ác ý.

Đông Thanh nhìn thấy phản ứng của mọi người, khóe miệng lộ ra một vết thông dong nụ cười.

Hôm nay, hẳn nhất định phải đem Tề Thụ bức đi, sau đó sẽ thần không biết quỷ không hay xóa bỏ đi.

Theo ta đấu, người còn nộn điểm!

Ta Đông Thanh nữ nhân, há lại là người có thể chia sẻ.

"Đông Thanh, người nói cái gì?"

Lục Tú nhìn thấy Tô Khải bị mọi người nhằm vào, trong mắt lộ ra một vết tức giận.

"Tề đại ca vốn là điều dự định rời đi, là ta thỉnh cầu Tề đại ca lưu lại, chẳng lẽ người muốn nghi vấn quyết định của ta!"

Nhìn thấy Lục Tú cho Tô Khải ra mặt, Đông Thanh trong lòng phiền muộn sắp ói máu.

Lẽ nào tên mặt trắng nhỏ này trên giường công phu thật sự như vậy tuyệt vời, lại để người đều không thể rời bỏ hẳn.

"Nếu là Tề Thụ kẻ thù đuổi theo làm sao bây giờ?"

Đông Thanh không cam lòng địa chất hỏi.

"Nếu là Tề đại ca kẻ thù đuổi theo, ta một mình gánh chịu!"

Lục Tú trong mũi hừ lạnh một tiếng, trong ngày thường phong độ phiến phiến Đông Thanh, hôm nay làm sao trở nên như vậy bụng dạ hẹp hòi rồi!

Nhìn thấy Lục Tú như vậy giữ gìn Tô Khải, Đông Thanh sắc mặt kéo xuống, mặt lộ vẻ hung sắc.

"Tề Thụ, ta sẽ vững vàng mà tập trung người, người sớm muộn sẽ lộ ra sơ sót."

Đông Thanh tức giận rít gào một câu lời hung ác, sắc mặt âm trầm trở về xe ngựa của chính mình.

"Tề đại ca, người muốn đề ý, Đông Thanh hẳn trước đây không phải như vậy, hôm nay không biết làm sao trở nên kỳ quái như thế!"

Tô Khải nhìn thấy Lục Tú này mặt mòm mĩt đáng vẽ, trong lòng có chút buồn cười.

Mắt nhìn mình độc chiếm bị người khác chia sẻ, Đông Thanh hẳn làm sao có khả năng duy trì bình tĩnh của ngày xưa.

"Điều do Đông Thanh, khỏe mạnh bầu không khí đều bị hấn phá hoại. Tề đại ca nếu không chúng ta sẽ xe ngựa tiếp theo chuyện vừa rồi, vừa uống rượu vừa "

Chưa không có đi xa Đông Thanh nghe được Lục Tú chủ động mời Tô Khải tiếp theo chuyện vừa rồi, hơn nữa còn có vừa uống rượu, tức giận Đông Thanh rên lên một tiếng, vội vã bước nhanh trở về xe ngựa.

Hắn sợ ở trễ đi một bước, mình sẽ bị tức giận thổ huyết.

Tô Khải nhìn Đông Thanh lão đảo bước tiến, trong lòng thâm than một tiếng.

Thiếu niên, người trong lòng nghĩ hơn nhiều, ta cùng Lục Tú là trong sạch.

Lục Tú cùng Tô Khải trở về trong xe ngựa, Lục Tú tò mò hỏi.

"Tề đại ca người tiếp theo đem Đại Điều Hiệp Lữ cố sự, Dương Quá bị chém cánh tay sau khi làm sao?"

Một đêm không nói gì.

Ngày thứ hai, Đông Thanh một buổi sáng sớm đến đến Tô Khải xe ngựa ở ngoài.

"Nói! Là ai phái người đến, người tiếp cận Tú nhi có mục đích gì?"

Đông Thanh hai mắt màu đỏ tươi địa chất hỏi, trong mắt che kín tơ máu, hiển nhiên một đêm không ngủ.

Tô Khải thật sâu nhìn Đông Thanh một chút, khỏe miệng lộ ra một vết nụ cười nhàn nhạt.

"Ta sẽ có mục đích gì? Tự nhiên là muốn giúp các người Lục gia một cái."

Đông Thanh trong mắt lộ ra lạnh mang.

"Tề Thụ, đừng tưởng rằng ta không biết trong lòng người này điểm tiêu thủ đoạn, người nếu là dám đánh Tú nhi chủ ý, ta sẽ để người hối hận sinh ra ở trên thế giới này!"

Đông Thanh làm một cái mặt yết hầu hành động.

Tô Khải nhún vai một cái, sắc mặt như trước bình tĩnh.

"Nếu là vô sự, ta còn muốn đi Tú nhi nơi nào?"

"Đi Tú nhi nơi nào làm cái gì?"

Đông Thanh lại như một con dã thú giống như, đột nhiên nghe thấy được không ổn khí tức.

"Tự nhiên là tiếp theo làm chuyện tối ngày hôm qua!"

"Hơn nữa hôm nay còn muốn càng thêm thâm nhập!"

"Còn muốn càng thêm thâm nhập?"

Đông Thanh lần thứ hai phun ra một cái lão huyết.

Một buổi sáng sớm, lại bắt đầu rồi cầu hợp sự tình!

Đông Thanh chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, đất trời tối tăm.

Nhìn đầy hai u ám Đông Thanh, Tô Khải lắc lắc đầu.

Theo ta đấu, ngươi quá tuổi trẻ rồi!

Ngươi không bố không biết ta ở tông môn tức đến ngắt đi hơn một vạn tên nam đệ tử!

"Tú nhi,

Ngày hôm nay ngươi khôi sắc tốt lắm rồi!"

Tô Khải tiến vào Lục Tú trong buồng xe, nhìn thấy Lục Tú tươi cười rạng rỡ.

"Này đều là Tề đại ca công lao của ngươi."

Lục Tú ngọt ngào nở nụ cười.

"Vậy chúng ta tiếp theo trị liệu đi!"

Tô Khải thân nhiên nói, nhìn thấy Lục Tú trên mặt nổi lên một vết đỏ ửng.

"Tề đại ca, ta cảm giác thương thể bên trong cơ thể đã được rồi, hẳn là không cần trị liệu "

"Không được!"

Tô Khải sắc mặt nghiêm túc.

"Tú nhi ngươi tích lũy đã đầy đủ, ngươi có biết vì sao trước sau không cách nào đột phá đến luyện khí đại viên mãn?"

"Không biết?"

Lục Tú trong mắt loé ra một vết thất vọng cùng ảo não.

Mình tích lũy rõ ràng liền được rồi, mình khoảng cách luyện khí cảnh giới đại viên mãn chỉ có một tầng giấy thật mỏng, thể nhưng đối mặt tầng này giấy thật mỏng, Lục Tú nhưng là làm sao đâm cũng đâm không phá.

"Đó là bởi vì bên trong cơ thể ngươi ám thương tích lũy quá nhiều, đã ảnh hưởng ngươi bình thường đột phá rồi!"

"Tú nhi ngươi mà lại xem ta diệu thủ hồi xuân, đưa ngươi trong cơ thể ám thương chữa trị!"

Lục Tú ngẩng đầu nhìn đến Tô Khải này không có một ít ánh mắt dâm tà, trong lòng đột nhiên thở phào nhẹ nhõm, phi thường tự nhiên mà đem trên người quần dài rơi xuống.

Chỉ chớp lát sau xe ngựa lại chấn động!

Đông Thanh nhìn thấy xe ngựa lại chấn động lên, xem là phun ra một ngụm máu tươi, trong mắt tràn ngập nồng đậm sát cơ.

Sau ba canh giờ, Tô Khải dừng lại động tác trong tay, đối với Lục Tú nói rằng

"Còn đang đợi cái gì?"

"Chính là hiện tại, thừa thể xông lên đột phá đến luyện khí đại viên mãn!"

Trải qua Tô Khải xoa bóp sau khi, Lục Tú cảm giác thân thể của chính mình không hiểu ra sao trở nên ung dung, sức sống toả sáng, trong cơ thể bàng bạc chân nguyên, ức chế không được bình thường muốn phun trào khỏi đến.

Àm một tiếng!

Lục Tú khổng chế trong cơ thể chân nguyên, nhắm phía này quấy nhiễu năng nhiều tháng bình cảnh.

Tô Khải cảm nhận được Lục Tú khí tức trong người, khẽ gật đầu, không có gì bất ngờ xảy ra Lục Tú lần này mới có thể thành công.

Trúc Cơ là một đạo lạch trôi, ngăn cản 10 chỉ Luyện Khí tu sĩ. Hơn nữa dù cho là Luyện Khí điển phong giữa các tu sĩ, mạnh yếu rõ ràng, chênh lệch chi lớn, thậm chí so với Luyện Khí điển phong cùng Luyện Khí sơ kỳ còn lớn hơn.

Bởi vậy, ở Luyện Khí điển phong cùng Trúc Cơ trong lúc đó, lại nhiều hai cái cảnh giới —— luyện khí Tiểu Viên Mãn cùng luyện khí đại viên mãn.

Thể nhưng hai người này cảnh giới đột phá độ khó rất lớn, vượt quá một nửa tu sĩ, cả đời đều bị kẹt ở Luyện Khí điển phong cảnh giới, khó có thể tiến thêm một bước.

Đương nhiên đột phá sau khi thành công, thực lực cũng sẽ tăng lên dữ dội, luyện khí Tiểu Viên Mãn cùng Luyện Khí điền phong trong lúc đó, chênh lệch chỉ lớn, quả thực liền không phải cùng một cấp độ trên.

Chỉ có tu luyện tới luyện khí đại viên mãn, mới xem như là chân chính đến đến Trúc Cơ ngưỡng cửa trước. Còn cuối cùng có thể hay không Trúc Cơ thành công, vậy còn muốn xem cá nhân cơ duyên.

Một phút sau khi, Lục Tú khí tức trên người đột nhiên tăng vọt, đi vào luyện khí cảnh giới đại viên mãn.

"Thật sự thành công rồi!"

Lục Tú lại như một cô bé như thế nhảy lên, trên mặt tràn trề nụ cười.

Quấy nhiễu nàng mấy tháng luyện khí đại viên mãn bình cảnh, liền thật sự như vậy đột phá.

"Tú nhi, ngươi hào hảo cùng cố cảnh giới, tạm thời không muốn bại lộ thực lực. Đợi được Ngụy gia tập kích người xuất hiện, cho bọn họ một niềm vui bất ngờ."

"Biết rồi Tề đại ca!"

Lục Tú nhìn về phía Tô Khải trong mắt, hiện ra Tiểu Tinh Tinh, để Tô Khải không khỏi nghĩ đến trong tông môn tiểu mê em gái, không đều là loại ánh mắt này sao?

Sau đó mấy ngày Lục Tú ít giao du với bên ngoài, ngoại trừ cùng Tô Khải giao lưu tu luyện tâm đắc ở ngoài, chính là ở trong xe ngựa bế quan. Từng cảnh tượng ấy tất cả đều bị Đồng Thanh nhìn ở trong mắt, trong lòng sát khí càng ngày càng nồng nặc, thế nhưng vẫn không có tìm được cơ hội thích hợp.

Mãi đến tận sau năm ngày, mười mấy cỗ hơi thở mạnh mẽ giáng lâm.

"Lục Tú, giao ra Băng Linh chi, tha cho các ngươi khỏi chết!"

Một tên tinh tráng đại hán lớn tiếng quát lên, người này chính là Ngụy gia Hộ Vệ đội trưởng.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144: Trộm gà không xong còn mất nắm gạo

"Lục Tú, giao ra Băng Linh chi!"

Ngụy gia Hộ Vệ đội trưởng Ngụy Đào quát chói tai tiếng, nhất thời thức tỉnh trong tu luyện Lục Tú chờ người.

Lục Tú sắc mặt lạnh lẽo mà nhìn Ngụy Đào.

"Giao ra Băng Linh chi, ngươi đây là đang nằm mơ?"

"Dù cho hôm nay chết trận, Lục gia chúng ta con cháu cũng tuyệt đối sẽ không lùi về sau một bước!"

"Tuyệt không lùi về sau!"

"Tuyệt không lùi về sau!"

Lục gia đoàn xe hộ vệ dồn dập hô to, cầm phần sục sôi.

Lúc này Sơn Châu thế gia chế độ ưu thế thể hiện đi ra, lục liên kết vượt xa tông môn.

Lục gia đoàn xe hộ vệ, đều là Lục gia con cháu, vận mệnh của bọn họ đã sớm cùng Lục gia quấn lấy nhau, một khi Lục gia rơi đài, kết cục của bọn họ cũng tuyệt đối sẽ không tốt hơn chỗ nào.

Băng Linh chi chính là bọn họ Lục gia chế riêng cho linh từ chủ yếu vật liệu, một năm mới một quen thuộc, nếu là giao ra Băng Linh chi, mang ý nghĩa

bọn họ Lục gia kế tiếp một năm đem không có thu vào.

Một thế lực khổng lồ không có thu vào là ra sao kết cục?

Tất nhiên sụp đổ, cây đổ bầy khi tan!

"Ha ha! Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

Nguy Đào trên mặt lập loè ánh sáng lạnh.

"Uống rượu phạt, chỉ bằng người?"

Đông Thanh nhìn về phía cách đó không xa Nguy Đào, trong lòng dấy lên một đám lửa.

Những ngày này Lục Tú thái độ, để trong lòng hấn nín một đoàn lửa giận, không thể nào phát tiết.

Hôm nay, chính là ta ở Tú nhi trước mặt chứng minh mình thời điểm.

Ta sẽ nói cho Tú nhi, ở chân chính nguy cơ trước mặt, tiểu bạch kiểm là không dựa dẫm được.

"Nguy Đào, nhận lấy cái chết!"

Nhìn thấy Đông Thanh hướng về hấn kéo tới, Nguy Đào không hoảng hốt không loạn, hai người đều là luyện khí đại viên mãn tu sĩ, trong ngày thường cũng không có thiếu giao thủ, có thể nói là biết người biết ta.

Theo Nguy Đào cùng Đông Thanh hai người giao thủ trong nháy mắt, cái khác hai nhà tu sĩ cũng dồn dập ra tay.

Nguy gia lần này điều động tu sĩ, đều là gia tộc tinh anh, tuy rằng ít người, thế nhưng đối mặt gấp ba Lục gia hộ vệ, lắng là không rơi xuống hạ phong. Nếu không là Lục Tú thỉnh thoảng cứu hoà, rất có thể đã chiếm cứ thượng phong.

"Nhị thiếu gia, còn không ra tay!"

Nguy Đào vừa dứt lời, liền đi ra một trận hê hê tiếng cười.

"Hê hê! Lục Tú, ta cuối cùng tóm lại người rồi!"

Một bóng người màu đen từ đằng xa bắn mạnh mà đến, người này chính là Nguy gia Nhị thiếu gia Nguy Lâm, luyện khí cảnh giới đại viên mãn.

Lục gia đông đảo tu sĩ đang nhìn đến Nguy Lâm xuất hiện, nhất thời sắc mặt hoàn toàn trắng bệch.

Xong đời rồi!

Lục gia xong đời rồi!

Không nghĩ tới Nguy gia lại phát động rồi hai tên luyện khí đại viên mãn tu sĩ.

Một tên luyện khí Tiểu Viên Mãn tu sĩ, đủ để ngang hàng mười tên Luyện Khí điển phong tu sĩ, mà một tên luyện khí đại viên mãn tu sĩ, đủ để chém giết mười tên luyện khí Tiểu Viên Mãn tu sĩ.

Nếu là không có đồng dạng luyện khí đại viên mãn tu sĩ ra tay, dù cho những người còn lại đồng loạt ra tay, cũng không phải Nguy Lâm đối thủ.

Ngay khi Lục gia mọi người tuyệt vọng thời gian, Lục Tú tiến lên một bước, che ở Nguy Lâm trước người.

"Ồ! Tú nhi người đã không thể chờ đợi được nữa tập trung vào ta ôm ấp sao?"

Nguy Lâm dùng trêu chọc ánh mắt đánh giá chằm chằm tú lồi lõm có hứng thú thân thể, tựa hồ không chút nào nhìn thấy Lục Tú này ánh mắt chán ghét.

Đông Thanh nhìn thấy Lục Tú lại ngu xuẩn đến đi ngăn cản Nguy Lâm, nhất thời sốt sắng.

"Tú nhi, mau tới đây, người không phải Nguy Lâm đối thủ!"

"Người nhanh lên một chút cùng ta hội hợp, hai người chúng ta đồng thời phá vòng vây đi ra ngoài!"

Đông Thanh ánh mắt loé lên đến, Lục gia đoàn xe bên trong mạnh nhất thuộc về luyện khí đại viên mãn mình cùng với luyện khí Tiểu Viên Mãn Lục Tú. Còn những người khác, dù cho là mạnh nhất Nhị quân sự, cũng bất quá Luyện Khí điển phong, khoảng cách luyện khí Tiểu Viên Mãn còn kém một ít.

Trận chiến này, Lục gia không có phần thắng chút nào.

Thế nhưng hắn cùng Lục Tú liên thủ, vẫn có thể phá vòng vây . Còn còn lại người, bọn họ liền tự cầu phúc.

Lục Tú một mặt nghiêm nghị.

"Ta sẽ ngăn trở Ngụy Lâm!"

Đông Thanh nhìn thấy Lục Tú vờ ngớ ngẩn, lộ ra một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép đáng vẽ.

Quá ngu xuẩn rồi!

Cái này ngu nữa!

Thế nhưng sau một khắc, Đông Thanh sắc mặt động lại.

Ầm một tiếng!

Lục Tú trên người bùng nổ ra luyện khí đại viên mãn khí tức.

"Làm sao có khả năng!"

Đông Thanh, Ngụy Lâm cùng Ngụy Đào ba người hầu như là trăm miệng một lời mà kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Lục Tú lại cũng đột phá rồi!

Lục gia hộ vệ nhìn thấy Lục Tú đột phá, nhất thời vẻ mặt phấn chấn, trong lúc nhất thời lại áp chế Ngụy gia tu sĩ một đầu.

"Người lại đột phá rồi!"

Ngụy Lâm trong mắt loé ra một vết kiếng ky, lần thứ nhất cảm giác được nhiệm vụ lần này, có lẽ có ít biến cố.

Xoạt ——

Xoạt ——

Lục Tú cùng Ngụy Lâm thân ảnh của hai người, hóa thành hai đạo tàn ảnh, ở trong hư không kịch liệt va chạm.

Trăm chiêu qua đi!

Ầm một tiếng!

Ngụy Lâm bóng người bị đánh bay ra ngoài.

Lục Tú khoe miệng lộ ra một vết nụ cười.

"Nguyên lai người là dựa vào đan dược mạnh mẽ tăng lên, chẳng trách như thế nhược!"

Như thế nhược!

Lục Tú, để Ngụy Lâm sắc mặt nhăn nhó, khoe miệng điên cuồng co giật.

"Lục Tú, đây là người buộc ta!"

Ngụy Lâm tức đến nổ phổi nói rằng.

"Kính xin Hải cung phụng ra tay!"

Ngụy Lâm vừa dứt lời, nếu có Lục gia tu sĩ trong lòng cả kinh.

Cung phụng!

Ngụy gia lại phát động rồi cung phụng.

Đạp ——

Đạp ——

Đạp ——

Một con Ban Lan Cự Hồ chạy như điên tới, hóa thành một đạo gió xoáy, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Ở Ban Lan Cự Hồ trên người, ngồi một cái tiểu người lùn, rõ ràng năm mươi, sáu mươi tuổi, thể nhưng thân cao nhưng không tới 1 mét.

"Chu Nho cung phụng!"

Lục Tú kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Trước mắt cái này người lùn chính là Ngụy gia đệ ngũ cung phụng, tự xưng vì là Hải cung phụng, thể nhưng bởi vì vóc dáng thấp bé, bởi vậy thường bị người trở thành Chu Nho cung phụng.

Hải cung phụng người này thực lực không mạnh, chỉ có Luyện Khí điển phong thực lực. Thể nhưng hần nhưng thuần phục một con Yêu Tướng cảnh giới Phong Ma Yêu Hồ, làm mình vật cười.

Yêu Tướng, tương đương với loài người Trúc Cơ tu sĩ. Tuy rằng cùng cấp độ Yêu thú thực lực không sánh được nhân loại tu sĩ, thể nhưng cấp bốn Yêu Tướng thực lực cũng so với phổ thông luyện khí đại viên mãn mạnh mẽ quá nhiều.

Hải cung phụng nghe được Lục Tú ở trước mặt mọi người xưng hô Chu Nho cung phụng, nhất thời sắc mặt tức giận đến tái nhợt.

"Em gái nhỏ, ngươi muốn chết!"

"Nghe nói Đông Thanh cùng ngươi là Thanh mai trúc mã? Tiểu Hồ, nhanh đi ăn Đông Thanh!"

Hải cung phụng cũng không có trước tiên dự định tiêu diệt Lục Tú, ngược lại ôm đùa bốn ý nghĩ, hần muốn Lục Tú ở vô tận sợ hãi bên trong thất vọng.

Nhìn thấy Hải cung phụng ra tay, Ngụy gia tu sĩ thái độ khác thường tất cả đều dừng tay.

Bởi vì Hải cung phụng một khi ra tay, tất nhiên có thể tiêu diệt Lục gia tu sĩ, bọn họ liền không cần lại đi liều mạng.

Hồng ——

Phong Ma Yêu Hồ hướng lên trời gào thét một tiếng, hồ bộ gấu uy hướng về Đông Thanh lao đi.

Đông Thanh nhìn thấy Phong Ma Yêu Hồ hướng về mình chạy nhanh đạp mà đến, liên tục triển khai phòng ngự chiêu thức, thể nhưng trước thực lực tuyệt đối, nhưng là không hề tác dụng.

Vèn vẹn ba chiêu, Đông Thanh liền bị Phong Ma Yêu Hồ đánh cho miệng phun máu tươi, liên tục lui nhanh.

Gào thét một tiếng!

Phong Ma Yêu Hồ Hồ chương tăng tăng hạ xuống, trên không trung lưu lại một đạo tiếng nổ đùng đoàng.

Đối mặt một chương này, Đông Thanh không tiến ngược lại thật lùi, trực tiếp hướng về phía sau chột lui mà đi, mà hần lui nhanh phương hướng, thỉnh linh chính là Tô Khải vị trí xe ngựa.

Đông Thanh trong mắt ánh sáng lạnh lấp lánh, hần đã sớm tính toán kỹ, tuy rằng Tề Thụ thực lực không bằng mình, thể nhưng ở Phong Ma Yêu Hồ trước mặt vẫn có thể chống đối hai thời gian ba hơi thở.

Hai thời gian ba hơi thở, đủ để mình chạy thoát.

Cho tới Tề Thụ, hần coi như làm hồ khẩu dưới oan hồn đi!

Đông Thanh trong lòng tính toán này một hòn đá hạ hai con chim kể sách.

Hồng ——

Phong Ma Yêu Hồ nhìn thấy Đông Thanh bỏ chạy, nhất thời bùng nổ ra rít lên một tiếng, hồ khẩu một chương, phun ra một đạo chùm sáng màu trắng.

"Chính là hiện tại!"

Đông Thanh quát lên một tiếng lớn, nhất thời đột nhiên tăng lên dữ dội, hướng về Tô Khải xe ngựa lao đi, sau đó thân hình trên không trung xẹt qua một đạo tươi đẹp đường vòng cung, hiếm mà lại hiếm địa tránh thoát này một tia sáng trắng.

Ầm một tiếng!

Xe ngựa phá nát, lộ ra Tô Khải bóng người.

"Tề đại ca cẩn thận!"

Lục Tú tỏ rõ vẻ sốt ruột, thế nhưng là vô lực cứu giúp.

Thế nhưng ai cũng không nhìn thấy Tô Khải trên mặt, lộ ra một vệt trào phúng nụ cười, phăng phắt đã sớm ngờ tới tình cảnh này giống như.

Trong tay không biết triển khai bí pháp gì, ngưng tụ ra một mặt Minh Kính, chùm sáng màu trắng rơi vào Minh Kính bên trên, sau đó xuất hiện một cái khúc xạ.

Khúc xạ hướng về Đông Thanh.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Lớn mèo, lại đây ăn cá làm

Đông Thanh nhìn thấy Tô Khải đã sớm chuẩn bị, thậm chí còn ngưng tụ ra một mặt Minh Kính, thầm nghĩ trong lòng không tốt. Nhìn thấy cột sáng màu trắng ở Minh Kính trên phát sinh khúc xạ, hướng về phía mình bắn nhanh mà đến, sắc mặt đều tái rồi!

Trộm gà không xong còn mất nắm gạo!

Đông Thanh lần thứ nhất sâu sắc như vậy cảm nhận được câu nói này hàm nghĩa.

Âm một tiếng!

Cột sáng màu trắng rơi vào Đông Thanh trên người, Đông Thanh nhất thời bị oanh đến mặt đất bên trong, trên mặt đất đập ra một đạo sâu sắc vết rạn nứt.

Phong Ma Yêu Hồ nhìn thấy Tô Khải lại có thể phản xạ mình cột sáng màu trắng, trong mắt loé ra một vệt ngạc nhiên nghi ngờ.

Hống!

Phong Ma Yêu Hồ nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp hướng về Tô Khải chạy đi, còn Đông Thanh cái này gần chết người, hoàn toàn không bị hấn để ở trong mắt.

"Ngu hồ chính là ngu!"

"Người lẽ nào không nhìn ra ta mới là oss sao?"

Tô Khải trào phúng nở nụ cười.

Này Phong Ma Yêu Hồ thật ngu, nhãn lực quá kém, lại nhìn không ra mình mới là cuối cùng oss.

Phong Ma Yêu Hồ vừa vận lao nhanh đến Tô Khải trước người, Tô Khải trên người đột nhiên bùng nổ ra một trận khói đen, đem Phong Ma Yêu Hồ bao phủ ở bên trong.

Nhất thời, hoàn toàn yên tĩnh.

Chân chính hoàn toàn yên tĩnh, thanh âm gì đều không có, nghe được cả tiếng kim rơi.

Theo lý thuyết Phong Ma Yêu Hồ cùng Tô Khải ở trong hắc vụ, hẳn là bùng nổ ra một hồi đại chiến, tình hình trận chiến kịch liệt.

Thế nhưng ở trong hắc vụ, nhưng là hoàn toàn yên tĩnh, thanh âm gì đều không có truyền tới.

"Hải cung phụng, sẽ sẽ không xuất hiện bất ngờ!"

Nguy Lâm có chút lo âu hỏi.

Hải cung phụng trong mắt loé ra một vệt nhàn nhạt nghi hoặc, thế nhưng đối với Phong Ma Yêu Hồ thực lực, hẳn tràn ngập tự tin, căn bản không phải

bang này tiểu bối có thể đối phó.

"Yên tâm, hôm nay Lục gia không lật được trời. Còn này Lục Tú, đêm nay nhất định sẽ nằm vật xuống Nhị thiếu gia trên giường của ngươi!"

"Không ra mười cái hô hấp, bản này khói đen tất nhiên sẽ tiêu tan!"

Hải cung phụng vỗ vỗ lồng ngực nói rằng, trên mặt tràn ngập tự tin.

Nhìn thấy Hải cung phụng tràn ngập tự tin, Ngụy Lâm nổi lòng lo lắng cũng là buông ra.

Trong hắc vụ.

Phong Ma Yêu Hồ nằm trên mặt đất, trong mắt tràn ngập oan ức, thật giống như bị thương cô dâu nhỏ.

Ở Phong Ma Yêu Hồ trên lưng, ngồi một cái Tiểu La Ly, thảnh thơi ở Phong Ma Yêu Hồ trên đầu tầng tầng vỗ một cái, thật giống như ở chơi bóng rổ.

Tô Khải cùng Phong Ma Yêu Hồ trong lúc đó chiến đấu, kết thúc rất nhanh, sắp tới cũng làm cho Tô Khải cảm thấy kinh ngạc.

Mình và Tiểu U liên thủ đối phó Phong Ma Yêu Hồ, vốn tưởng rằng là một hồi đại chiến, thế nhưng không nghĩ tới Phong Ma Yêu Hồ cảm nhận được Tiểu U trên người tinh mạch khí tức, lại liền kinh hãi!

Rất miêu ngươi vẫn là núi rừng chi vương sao?

Nếu không là Tô Khải nhìn thấy Phong Ma Yêu Hồ trên trán còn có một cái "Vương" chữ, đều còn tưởng rằng nó là một con lớn mèo.

"Ai là chủ nhân của ngươi?"

Tiểu U nghiêm sắc mặt hỏi.

"Đương nhiên là tiểu cô nãi nãi ngươi à!"

Phong Ma Yêu Hồ một mặt nịnh hót nói rằng,

"Trả lời sai lầm!"

"Nên đánh!"

Tiểu U nặng nề vỗ vỗ Phong Ma Yêu Hồ đầu.

Ô ——

Phong Ma Yêu Hồ trong lòng oan ức à, mình nhưng là đường đường núi rừng chi vương, bị người huân lập gia đình mèo.

"Ai là chủ nhân của ngươi!"

"Là đệ nhất thiên hạ soái Tô Khải đại nhân!"

Phong Ma Yêu Hồ một mặt nịnh hót nhìn về phía Tô Khải.

"Trả lời chính xác!"

"Hay là nên đánh!"

Tiểu U bàn tay lần thứ hai hạ xuống, nặng nề vỗ vào Phong Ma Yêu Hồ trên đầu.

" "

Tô Khải trong lòng không còn gì để nói.

Thật giống, Tiểu U bị mình mang hồng rồi!

"Ngươi không có cùng cái kia người lùn lập xuống khế ước?"

Tô Khải triển khai Thiên Nhân thuật, phát hiện trước mắt Phong Ma Yêu Hồ, lại còn là một cái tự do thân.

"Đương nhiên không có!"

"Ta làm sao có khả năng cùng cái kia món ăn gà ký kết khế ước."

" "

"Vậy người vì sao lại trở thành này người lùn Linh Thú?"

Tô Khải trong lòng có chút nghi hoặc.

"Bởi vì có cá làm ăn!"

Ừng ục!

Ừng ục!

Phong Ma Yêu Hồ yết hầu lặn mấy lần, nuốt nước miếng âm thanh, lại như sét đánh như thế tiếng vang.

Nghe xong Phong Ma Yêu Hồ lý do, Tô Khải trên trán bốc lên ba cái bóng đen.

Chẳng lẽ trước mắt mình thực sự là đầu đầu mèo.

Khoác da hồ lớn mèo!

"Đem Ngụy gia người giải quyết rồi!"

Tô Khải nhận nhặt trong giọng nói, để lộ ra ba phần sát ý.

Ngụy Lâm lẳng lặng mà nhìn chăm chăm đen kịt một mảnh khói đen, rõ ràng không nhìn rõ bất cứ thứ gì sờ, thế nhưng như trước nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chăm.

8

Chín

10

Ngụy Lâm trong lòng yên lặng mà đếm lấy, nếu Hải cung phụng nói chỉ cần mười cái hồ hấp, như vậy

Nhưng vào lúc này, khói đen tản đi, lộ ra Phong Ma Yêu Hồ bóng lưng.

"Quả nhiên!"

"Hải cung phụng không lần được ta!"

"Mười cái hồ hấp liền đúng là mười cái hồ hấp!"

Ngụy Lâm trên mặt lộ ra nồng đậm nụ cười, thế nhưng sau một khắc nụ cười trên mặt hấn, liền động lại.

Tại sao cái kia tiểu bạch kiểm còn sống sót?

Không những sống rất tốt, tại sao Phong Ma Yêu Hồ lại nằm ở đó cái tiểu bạch kiểm dưới chân!

Hơn nữa Phong Ma Yêu Hồ ánh mắt kia ánh mắt kia nghĩ như thế nào ta sủng vật Tiểu Hoa!

Ngụy Lâm trừng trừng nhìn chăm chăm Phong Ma Yêu Hồ, trong đầu từ từ la từ từ lùm.

Nói cẩn thận hung uy hiển hách Phong Ma Yêu Hồ đây?

Làm sao một cái chớp mắt liền đã biến thành người khác sủng vật!

"Hải cung phụng, chuyện gì thế này?"

Ngụy Lâm nói giận đùng đùng địa chất hỏi.

"Cái này "

"Cái này "

Hải cung phụng xoa xoa mồ hôi trên trán, trong lòng oan ức.

Hắn làm sao biết Phong Ma Yêu Hồ ngày hôm nay động kinh, lại đã biến thành bé ngoan mèo.

Cái này nòi, hắn không công à!

"Nhị thiếu gia nguoi yên tâm, Yêu Hồ hẳn khẳng định là không ăn no, vì lẽ đó đang đùa tiểu tính tình. Chờ ta cho ăn no Yêu Hồ, Yêu Hồ nhất định có thể đại phát thần uy, đem Lục gia những này chó rác rưởi tất cả đều xé nát!"

Hải cung phụng giải thích.

Nghe xong Hải cung phụng giải thích, Ngụy Lâm khẽ gạt đầu, trên mặt tức giận thu lại.

Thế nhưng sau một khắc, Ngụy Lâm cảm đều kinh roi mắt.

"Yêu Hồ, còn không mau lại đây, ta chuẩn bị cho nguoi cá được!"

Hải cung phụng từ chiếc nhẫn chứa đồ bên trong lấy ra một đám lớn cá làm, để Ngụy Lâm triệt để ngổn ngang, suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết.

Rất miêu nguoi là ở đường lão hồ vẫn là nuôi lớn mèo à!

Thế nhưng Phong Ma Yêu Hồ chính là ở Ngụy Lâm này ánh mắt khó mà tin nổi dưới, hùng hục chạy tới.

Hải cung phụng trên mặt lộ ra một trận nụ cười đắc ý.

"Nhà ta Yêu Hồ tính tình, há lại là các nguoi có thể rõ ràng!"

Thế nhưng sau một khắc Hải cung phụng liền phát hiện vấn đề.

Tại sao Yêu Hồ hắn vẫn ở gia tốc, không dấu hiệu chậm lại chút nào đây?

Hống ——

Phong Ma Yêu Hồ ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, một chương vũ hướng biển cung phụng, dường như muốn đem lửa giận trong lòng, tất cả đều phát tiết ở Hải cung phụng trên người.

Một chương này, nặng tựa vạn cân, phẳng phát Thái Sơn áp đỉnh một bên, trực tiếp đem Hải cung phụng quay thành nát bét, chết không thể chết lại rồi!

Yên tĩnh!

Hoàn toàn yên tĩnh!

Ngụy Lâm thẳng tắp mà nhìn bị quay thành thịt nát Hải cung phụng, trong đầu tùm la tùm lum.

Phong Ma Yêu Hồ lại làm phản rồi!

Tê ——

Lục gia đội hộ vệ tu sĩ, dồn dập hít vào một ngụm khí lạnh.

Ngụy gia cung phụng liền chết như vậy rồi!

Tuy rằng Hải cung phụng chỉ là 5 lớn cung phụng bên trong hạng bét, thế nhưng vậy cũng là cung phụng. Như lục Ngụy hai nhà, có thể trở thành cung phụng, tất nhiên là Trúc Cơ cảnh cường giả, dù cho không có Trúc Cơ tu vị, vậy cũng nhất định phải như Hải cung phụng như vậy, nắm giữ Trúc Cơ kỳ giúp đỡ.

Thế nhưng Hải cung phụng chết rồi, không những chết rồi, liền ngay cả hắn linh sủng đều thần không biết quỷ không hay làm phản.

Lục gia tu sĩ nhìn về phía Tô Khải ánh mắt, tràn ngập khiếp sợ cùng với nhân nhạ ước mơ.

Nguyên lai trước đây cùng bọn họ hoà mình tiểu huynh đệ, lại là như vậy nhân vật khủng bố!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Ta coi ngươi là Thành muội muội

Phong Ma Yêu Hồ làm phản rồi!

Ngụy Lâm cùng Ngụy Đào nhìn thấy Hải cung phụng bị quay thành thịt nát một màn, sợ đến hai chân phát run, sắc mặt tái nhợt một mảnh, không có một ít tơ máu.

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới, bọn họ Ngụy gia bỏ ra giá cao mời tới cường giả, lại sẽ chết ở mình linh sủng trên tay, hơn nữa này linh sủng hoàn thành đối thủ trợ lực.

"Trốn!"

Ngụy Lâm hầu như là theo bản năng mà làm ra tối bản năng hành động, hóa thành một đạo gió xoáy hướng về xa xa bỏ chạy.

Nhìn người tâm phúc Nhị thiếu gia đều chạy trốn, còn lại Ngụy gia tu sĩ tự nhiên cũng không nói hai lời giải tán lập tức, sói chạy nhanh trĩu đột.

"Lớn mèo, không muốn buông tha bọn họ!"

Tô Khải dặn dò một câu.

Phong Ma Yêu Hồ nghe được Tô Khải gọi nó lớn mèo, dưới chân trượt đi, suýt chút nữa một cái lao đảo, trong lòng bi thiết.

Ô ——

Mình nhưng là Phong Ma Yêu Hồ, uy vũ thô bạo núi rừng chi vương!

Phong Ma Yêu Hồ đem trong lòng oan ức, hóa thành lửa giận ngập trời, roi vào Ngụy gia tu sĩ trên người.

Hống ——

Hống ——

Phong Ma Yêu Hồ rốt cục bùng nổ ra mình điên cuồng như thể bạo ngược, tùy ý chà đạp Ngụy gia tu sĩ.

Một phút sau khi, Lục gia tu sĩ kinh ngạc nhận ra được, Ngụy gia tu sĩ khí tức tất cả đều biến mất rồi.

Ngụy gia sắp tới một nửa Luyện Khí kỳ tinh nhuệ, đều chết ở Phong Ma Yêu Hồ trong tay, trong lòng tràn đầy hưng phấn, đương nhiên cũng có lòng vẫn còn sợ hãi.

Nếu không là Tô Khải thu phục Phong Ma Yêu Hồ, như vậy hiện tại phơi thây đầu đường nhưng dù là bọn họ Lục gia tu sĩ.

"Tề đại ca, cảm ơn ngươi!"

Lục Tú một đôi trong con ngươi xinh đẹp, nổi lên nhàn nhạt hơi nước.

"Thiện hữu thiện báo ác hữu ác báo, nếu như ngươi không có lòng tốt cứu ta, tự nhiên cũng sẽ không có ta cứu các ngươi một màn!"

Tô Khải Nam Nam nói rằng.

Ngụy gia bị mình đẩy lùi, thế nhưng duy nhất để hấn có chút tiếc nuối Đông Thanh cái này Tiểu Cường còn sống sót.

Đông Thanh cái này nham hiểm tiểu tử, gấp lừa bỏ tay người, muốn coi chính mình là thành bia đỡ đạn, thực sự là đáng ghét đến cực điểm, Tô Khải trong lòng yên lặng mà ghi lại một bút.

Đẩy lùi Ngụy gia tập kích sau khi, Lục gia đoàn xe lần thứ hai khởi hành.

Hay là Ngụy gia đánh không ra càng nhiều sức mạnh, cũng có thể là kinh sợ với Tô Khải vị này cường giả bí ẩn, sau khi lộ trình bên trong, cũng không còn gặp phải bất kỳ tập kích.

Sau năm ngày, Tô Khải theo Lục gia đoàn xe trở về sơn hươu thành.

Đến sơn hươu thành sau khi, Tô Khải hướng về Lục Tú sau khi cáo từ, rồi cùng Lục gia đoàn xe tách ra, tìm một cái khách sạn để ở.

Bóng đêm giăng lấm, Lục gia bên trong.

Đông Thanh mặc vào một thân hoa y, tỉ mỉ trang phục sau khi, lộ ra hấn anh tuấn về mặt, đến đến Lục Tú ngoài phòng.

Lục Tú nhìn thấy Đông Thanh này tỉ mỉ trang phục đáng đáp, trong mắt loé ra một vết nghi hoặc.

"Tú nhi, chúng ta hai từ năm tuổi bắt đầu liền nhận thức, đến nay cũng có 15 năm đi!"

"Đông Thanh, ngươi dự định nói cái gì?"

Lục Tú trong mắt nghi hoặc, càng thêm nồng nặc.

Lẽ nào Đông Thanh hấn nửa đêm canh ba tìm đến mình, liền vì nói bọn họ nhận thức 15 năm?

Bị Lục Tú cắt ngang, Đông Thanh hơi có chút lúng túng, tuyệt đối đi thẳng vào vấn đề mà đi.

"Tú nhi, gả cho ta đi!"

Đông Thanh trong mắt lộ ra một vết thâm tình.

Vốn là Đông Thanh cũng không có như này vội vàng cầu hôn ý nghĩ, thế nhưng mấy ngày trước đây hấn bị Tô Khải kích thích đến, cảm thấy nồng đậm cảm giác nguy hiểm.

Chỉ có cầu hôn thành công, mới có thể làm cho hấn triệt để an tâm.

"Xin lỗi Đông Thanh, ta..."

Nghe được Lục Tú từ chối, Đông Thanh sắc mặt nhất thời cứng ngắc ở.

"Tại sao từ chối?"

"Là bởi vì Tề Thụ cái kia tiêu bạch kiêu!"

Đông Thanh nhất thời kích động lên, sắc mặt có chút vẩn vọ mà dữ tợn.

"Lẽ nào chúng ta 15 năm cảm tình, liền so với không được người mới vừa quen Tề Thụ?"

Lục Tú một mặt xin lỗi.

"Đông Thanh, ngươi thật sự không nên hiểu lầm, ta cùng Tề đại ca hấn trong lúc đó trong sạch."

"Trong sạch?"

Đông Thanh trào phúng cười to đi ra, tỏ rõ vẻ tức giận.

"Tú nhi ngươi lại còn dám nói các ngươi là trong sạch!"

"Vậy ngươi xem xem đây là cái gì?"

Nói Đông Thanh từ chiếc nhẫn chứa đồ bên trong lấy ra một khối Lưu Âm Thạch, đem trong Lưu Âm Thạch ghi âm phóng ra.

"Ngạch —— "

"Ân —— "

"Thật thoải mái!"

...

Lục Tú nghe được trong Lưu Âm Thạch truyền tới nữ tử thở gấp âm thanh, sắc mặt một loại hồng lúc thì xanh.

Đây là mình âm thanh!

"Ngươi sao lại thế..."

Lục Tú tức giận hai vai phát run, ngạo nhân hai vú đồng thời một phục.

"Làm sao? Chột dạ rồi! Bởi vì bị ta phát hiện ngươi cùng mặt trắng nhỏ kia trong lúc đó gian tình."

Đông Thanh sắc mặt nhăn nhó, mỗi ngày ban đêm hắn cũng có nghe đoạn này ghi âm, mỗi lần nghe được, trong lòng lại như bị ngàn vạn chỉ độc trùng găm nhám quá giống như vậy, đau đến không thể hô hấp.

"Đông Thanh, không phải ngươi tưởng tượng như vậy!"

Lục Tú vô cùng tức giận, Đông Thanh làm sao có thể ghi âm, mình và Tề đại ca trong lúc đó, đúng là trong sạch.

"Tú nhi, ngươi muốn ngươi đồng ý gả cho ta, đồng thời một đao có thêm Tề Thụ cái kia chó rác rưởi, ta nhưng làm trước đây những kia sự tình cho rằng chưa từng xảy ra."

Đông Thanh nghiêm túc nói rằng.

Lục Tú sờ môi, hai mắt ửng đỏ.

"Đông Thanh, ngươi là một người tốt, thế nhưng chúng ta thật sự không thích hợp!"

"Không thích hợp? Tại sao?"

"Bởi vì ngươi coi ta là thành đại ca?"

Đông Thanh khoe miệng một trận cay đắng, nhớ tới này bách thử không nề từ chối lời nói.

"Không phải!"

Lục Tú lắc đầu.

"Ta vẫn coi ngươi là Thành muối muối tới đổi xử!"

Em gái!

Đông Thanh sắc mặt đều tái rồi.

Mình thậm chí ngay cả làm ca ca tư cách đều không có!

Hơn nữa mình nhưng là nam, Lục Tú nàng lại... Lại...

"Ta một con muốn một người muối muối, thế nhưng ngươi cũng biết mẫu thân ta tạ thế sau khi, cha lại chưa tái giá. Vì lẽ đó, ta vẫn rất khát vọng có một người muối muối..."

Lục Tú trên mặt, lộ ra nồng đậm mẫu tính hào quang, nhìn về phía Đông Thanh trong ánh mắt, mang theo nhàn nhạt cung chiêu, thật sự phảng phất ở xem em gái của chính mình.

Nhìn thấy Lục Tú tỏ rõ vẻ tình mẹ hào quang đáng vẽ, Đông Thanh trong đầu chỉ có một cái từ ngữ.

Thực sự là tất chó rồi!

Bị mình độc chiếm xem là em gái!

Tại sao có thể như vậy đối với ta.

"Ngươi..."

"Ngươi..."

Đông Thanh tỏ rõ vẻ bi phần cùng thống khổ, nhưng là mình nhất định sẽ được Tú nhi.

"Tú nhi, ta sẽ không từ bỏ!"

Đông Thanh cắn răng đi lại tập tễnh rồi đi Lục Tú gian phòng.

Nhìn thấy Đông Thanh rời đi, Lục Tú thật dài thở dài một hơi, đem Lưu Âm Thạch lấy đi.

Đông Thanh rời đi Lục Tú trong phòng, cũng không có trở về chỗ ở của chính mình, mà là đi sự phụ hấn Mã Nguyên Long sân.

Mã Nguyên Long, Lục gia thủ tịch cất rượu đại sư, cũng là Đông Thanh sự phụ.

"Sự phụ, ngươi phải làm chủ cho ta!"

Mã Nguyên Long nhìn thấy Đông Thanh tỏ rõ vẻ bi phẫn, trong lòng có chút nghi hoặc.

"Người nơi nào được oan ức, sự phụ nhất định giúp người ra mặt."

Đông Thanh chậm rãi nói đến.

"Sự phụ người cũng biết ta cùng Tú nhi Thanh mai trúc mã, đệ tử sớm đã đem Tú nhi xem là mình duy nhất đạo lữ. Thế nhưng lần này thu mua nguyên liệu trên đường đi, Tú nhi cứu một tên tiểu bạch kiểm, không nghĩ tới mặt trắng nhỏ kia phi thường không biết xấu hổ, quần quít lấy Tú nhi không tha."

"Vì lẽ đó Lục Tú đối với mặt trắng nhỏ kia có chút ý tứ!"

Mã Nguyên Long chung quy là người từng trải, liếc mắt là đã nhìn ra Đông Thanh ý tại ngôn ngoại.

Đông Thanh không cam lòng gật gù.

"Sự phụ, đệ tử đời này không phải Tú nhi không cưới, người nhất định phải giúp một chút đệ tử."

Mã Nguyên Long gật gù đầu nói rằng.

"Đông Thanh người yên tâm, ta liền người như thế một cái đệ tử, coi như con đẻ, người chuyện đại sự cả đời ôm ở sự phụ trên người."

"Ngày mai, ta liền hướng gia chủ đại nhân đi cầu hôn!"

Nghe được sự phụ tự mình làm mình cầu hôn, Đông Thanh trên mặt nhất thời lộ ra ý mừng, dương dương tự đắc rồi đi Mã Nguyên Long sân.

Mãi đến tận Đông Thanh sau khi rời đi, Mã Nguyên Long trên mặt lộ ra một ít đã tâm hỏa điểm.

"Lục gia, chung quy là vật trong tay của ta!"

Lục gia nổi danh nhất linh tửu Băng Linh rượu, bây giờ chỉ có Mã Nguyên Long có thể chế riêng cho. Hơn nữa trải qua Mã Nguyên Long này hơn mười năm qua kinh doanh, hiện tại Lục gia Nhưỡng Tửu Sư lấy hẳn như Thiên Lô sai đâu đánh đó. Nếu là chủ nhà họ Lục duy nhất đồng đội gả cho Đông Thanh, Mã Nguyên Long hoàn toàn chắc chắn, đem Lục gia biến thành mình trong bóng tối đồ vật.

Vì chiếm đoạt Lục gia ngày đó, Mã Nguyên Long nhẫn nại quá lâu, bây giờ rốt cục đến thu hoạch trái cây một ngày.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Nói cẩn thận cha mẹ chi mệnh, mỗi chước nói như vậy đây?

Ngày thứ hai buổi sáng, quản gia vội vã mà gõ hướng về phía Lục Tú cửa phòng.

"Quản gia bá bá, có chuyện gì không?"

Nhìn thấy quản gia giận dỗi dỗi đáng ghét, Lục Tú trong mắt lộ ra một vết nghi hoặc.

"Tiểu thư, gia chủ xin người đi thư phòng một chuyến!"

"Biết rồi!"

Nói Lục Tú ở quản gia dẫn dắt đi, đi tới Lục gia thư phòng.

Đầy ra cửa lớn của thư phòng, Lục Tú phát hiện trong thư phòng không chỉ ngồi cha của chính mình Lục Phi Bạch, trong gia tộc ba vị Trúc Cơ Trưởng lão cùng với thủ tịch Nhưỡng Tửu Sư Mã Nguyên Long cũng ở trong thư phòng.

Cho tới Đông Thanh, phi thường ngoan ngoãn ngồi ở Mã Nguyên Long bên người, trên mặt lộ ra nòng đậm ý mừng, tựa hồ không chút nào bởi vì đêm qua bị mình từ chối mà buồn bực.

Nhìn thấy này tâm tư thế, Lục Tú không biết Lục gia phát sinh đại sự gì, lại để trong gia tộc mấy vị bá chủ, tất cả đều trình diện.

Lục Tú ngoan ngoãn đứng cha phía sau, nghe chư vị trưởng bối đàm luận.

Lục Phi Bạch gật đầu đối với Mã Nguyên Long nói rằng.

"Mã đại sư, Tú nhi đã đến rồi, người có đại sự gì hiện tại có thể nói đi!"

Mã Nguyên Long sắc mặt bình tĩnh, phi thường cay độc đem dã tâm thật sâu giấu ở đáy lòng.

"Gia chủ đại nhân, Đông Thanh đứa nhỏ này người cũng là nhìn lớn lên, hiện tại tuổi không nhỏ, là thời điểm cho hắn tìm kiếm đạo lữ rồi!"

Lục Phi Bạch cùng với Lục gia mấy vị trưởng lão nghe xong Mã Nguyên Long, hơi sững sờ.

Bất quá nghĩ đến Đông Thanh 20 tuổi, xác thực cũng trưởng thành.

"Ồ! Nếu mã đại sư nói như người vậy, nói vậy là trong lòng đã có ứng cử viên đi!"

Mã Nguyên Long gật đầu nói.

"Tại hạ trong lòng xác thực đã có ứng cử viên phù hợp."

"Tú nhi cùng Đông Thanh hai người Thanh mai trúc mã, hai người tư chất thượng giai, lại môn đăng hộ đối, nếu như có thể hi kết liên quan tâm, tất nhiên là một đôi giai thoại!"

Lục Tú nghe xong Mã Nguyên Long, này còn không rõ nguyên lai Đông Thanh ở trước mặt mình dụng vào hôi, liền đi xin mời Mã Nguyên Long xuống núi.

"Không được!"

"Tuyệt đối không được!"

Lục Phi Bạch cùng với Lục gia mấy vị trưởng lão còn không nói gì, Lục Tú liền đứng dậy phản bác.

Mã Nguyên Long sắc mặt bình tĩnh, tựa hồ đã sớm ngờ tới Lục Tú sẽ đứng ra phản đối.

"Tú nhi người cùng Đông Thanh Thanh mai trúc mã, lẽ nào giữa các người sẽ không có cảm tình?"

Lục Tú hít sâu vào một hơi nói rằng.

"Cảm tình đương nhiên là có, nhưng cũng không phải là tình yêu nam nữ, ta lao thẳng đến Đông Thanh cho rằng em gái của chính mình tới đối xử."

Em gái!

Mọi người nghe được Lục Tú, khóe miệng diên cuồng co giật.

Cầm Đông Thanh xem là em gái, lý do này thực sự là quá kỳ hoa rồi!

Dù cho là Đông Thanh, lần thứ hai nghe được lần này ngôn luận, trong lòng như trước là ăn con ruồi như thế buồn nôn.

Đây là tát chó rồi!

"Dù cho là xem là em gái, vậy cũng là cảm tình mà!"

"Vợ chồng trong lúc đó cảm tình, bồi dưỡng một chút liền bồi dưỡng được đến rồi!"

Mã Nguyên Long lạnh nhạt nói.

"Mã đại sư nói không sai, vợ chồng trong lúc đó cảm tình, cần bồi dưỡng!"

"Đông Thanh cùng Tú nhi trong lúc đó, Thanh mai trúc mã, môn đăng hộ đối, thực sự là trời đất tạo nên một đôi!"

...

Mấy vị trưởng lão dồn dập mở miệng, phi thường xem trọng hôn sự này.

Mã Nguyên Long là Lục gia thủ tịch Nhưỡng Tử Sư, đối với Lục gia phi thường trọng yếu, thế nhưng hắn chung quy là người ngoài, không chắc lúc nào sẽ rời đi Lục gia.

Thế nhưng nếu như thế việc hôn nhân đạt thành, như vậy liền mang ý nghĩa đem Mã Nguyên Long triệt để gô lên Lục gia chiến thuyền.

Bởi vậy nghe được Mã Nguyên Long đến cầu thân, chư vị Trưởng lão trong lòng đều hồi hộp.

Nhìn thấy chư vị Trưởng lão đồ thêm dầu vào lửa, Lục Tú mím chặt đôi môi, trong mắt tràn ngập quật cường vẻ mặt.

"Ta là tuyệt đối sẽ không gả cho Đông Thanh."

"Tại sao?"

Lục gia đại trưởng lão chất vấn một tiếng, trong giọng nói tràn ngập uy nghiêm.

"Bởi vì ta đã đem thân thể giao cho những người khác rồi!"

Lục Tú, dường như một đạo trời nắng tiếng sấm, ở trong tai mọi người nổ vang.

Chư vị Trưởng lão hơi sửng sốt, thế nhưng sau đó phản ứng lại.

Này nhất định là Lục Tú thoái thác chi từ.

Như Lục Tú loại này cô gái ngoan ngoãn, làm sao làm ra loại này đại nghịch bất đạo sự tình đến?

Khẳng định là bị bức ép cưỡng lên,

Cho nên mới ra hạ sách này.

Đông Thanh nhìn thấy chư vị Trưởng lão thái độ, trong lòng yên ổn, lại như ăn định tâm hoàn như thế.

Tú nhi chung quy là thuộc về ta!

Chờ ta giết Tề Thụ cái kia tiểu bạch kiểm, từ nay về sau Tú nhi cả người, đều sẽ hoàn toàn thuộc về ta.

Nhìn thấy mọi người không tin, Lục Tú dồn dập nói rằng.

"Các ngươi nếu không tin, các ngươi có thể nghe một chút này Lư Âm Thạch."

Nói, Lục Tú đem trong Lư Âm Thạch nội dung phóng ra.

Nhất thời, sắc mặt của mọi người âm trầm lại, trầm mặc không nói.

Mà Đông Thanh càng là dường như bị sét đánh giống như vậy, đau lòng như đao.

Lục Tú lại lấy ra Lư Âm Thạch đi ra phân bác, vẫn là mình đã quên mang đi Lư Âm Thạch.

Đông Thanh lần thứ nhất sâu sắc như vậy cảm nhận được ý tứ.

Nếu không phải là mình lấy ra Lư Âm Thạch, làm sao có nhiều như vậy lung ta lung tung sự tình, còn vô duyên vô cớ cho trên đầu mình đeo đỉnh đầu xanh mượt nữa.

Vào giờ phút này, Đông Thanh đều có cảm Tô Khải xé nát tâm đều có.

Trầm mặc mấy hơi thở sau khi, trong thư phòng sôi sùng sục.

"Cái gì?"

"Lục Tú ngươi lại có dã nam nhân?"

"Hoang đường! Quả thực đem ta Lục gia mặt đều cho ném vào rồi!"

"Việc này quả thực là ta Lục gia sỉ nhục!"

Mã Nguyên Long sắc mặt khẽ biến thành lạnh.

"Gian phu việc, tạm thời không nói chuyện, bằng vào ta Lục gia thực lực, quá mức tiêu diệt đi."

"Thế nhưng hôn nhân việc, cha mẹ chi mệnh, mỗi chước nói như vậy, không biết gia chủ đại nhân người là có ý gì?"

Mã Nguyên Long nhìn thẳng chạm đất Phi Bạch.

Dưới cái nhìn của hắn, Lục Tú thái độ căn bản không tính là sự tình, Lục Tú đã nam nhân càng thêm không phải đại sự gì, chỉ cần tiêu diệt đi, ngoại trừ trong thư phòng mấy người, còn ai vào đây biết chuyện này?

Hôn nhân đại sự, Lục Tú tự nhiên là nghe cha mẹ chi mệnh, chỉ cần chủ nhà họ Lục gật đầu đồng ý, lẽ nào Lục Tú vẫn có thể lật tung trời đến?

Lục Phi Bạch nhìn thấy Lục Tú này quả quyết biểu hiện, thờ dài một hơi nói rằng.

"Hôn nhân việc, ta tôn trọng Tú nhi quyết định."

Lục Phi Bạch, nhất thời làm cho tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người.

Lại để Lục Tú mình làm chủ, đây cũng quá hoang đường.

Tu Tiên Giới thông lệ, hôn nhân việc, đều là có cha mẹ quyết định. Huống chi là Lục Tú như vậy gia chủ con gái, chắc chắn sẽ trở thành thông gia thù đoạn, làm sao có khả năng sẽ làm bản thân nàng quyết định hôn nhân đại sự.

Lục Phi Bạch quyết định, không chỉ có kinh ngạc đến ngây người chư vị Trưởng lão, càng làm cho Mã Nguyên Long sắc mặt cứng ngắc ở.

Lại từ chối rồi!

Dưới cái nhìn của hắn, hi sinh Lục Tú cùng mình thông gia, đây mới là chuẩn xác nhất lựa chọn. Đợi được Lục gia thế hệ trước cường giả tạ thế, này Lục gia chính là mình Lục gia.

Thế nhưng chỉ có không nghĩ tới, Lục Phi Bạch lại sẽ từ chối thông gia.

Đông Thanh lúc này cảm giác trong lòng, thật giống như Ngũ Lôi Oanh Đình.

Nói cẩn thận cha mẹ chi mệnh, mỗi chước nói như vậy đây!

Các người nhất định là tại gạt ta!

Trẫm không điên!

Trẫm không điên!

Tất cả những thứ này đều là các người lập đi ra lừa gạt ta!

"Gia chủ đại nhân, người có thể suy nghĩ kỹ càng?"

Mã Nguyên Long tiếng trầm hờn dỗi nói rằng.

"Ta đã quyết định rồi!"

Lục Phi Bạch nhàn nhạt nhìn Mã Nguyên Long một chút.

Mã Nguyên Long điểm tiểu tâm tư kia, hắn cái này người từng trải làm sao sẽ không biết.

Nếu là thật để Lục Tú gả cho Đông Thanh, vậy sau này này Lục gia đến cùng ai nói tính?

Đông Thanh có thể cưới Lục gia tùy ý một cô gái, thế nhưng chỉ có không thể là Lục Tú.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: Tiểu U, còn không mau động thủ

"Tú nhi ngươi đã có nam nhân, trọng yếu đề vi phụ biết, con rể tương lai của ta đến cùng dài ra sao, có thể đem ngươi mê đến thần hồn điên đảo."

Lục Phi Bạch, để Lục Tú sắc mặt một trận ửng đỏ.

Nàng cái nào có nam nhân nào à!

Này đều là nàng lập đi ra.

Thế nhưng lời đã mở miệng, nàng cũng không thể trở về.

"Tề đại ca, có lỗi với ngươi rồi!"

Lục Tú trong lòng yên lặng mà nói một câu xin lỗi, biến ảo ra Tô Khải chân dung.

Lục Phi Bạch nhìn thấy Tô Khải đáng đáp, trong lòng một trận bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Hóa ra là một cái tuyệt thế mỹ nam, chẳng trách Tú nhi sẽ bị hấp mê đến thần hồn điên đảo.

Lục Phi Bạch cùng Lục gia chur vị Trưởng lão nhìn thấy Tô Khải chân dung, trong lòng hung hăng nói thầm, trên thế giới tại sao có thể có như vậy Mỹ nam, chẳng trách Lục Tú chết sống không lọt mắt Đồng Thanh.

Thế nhưng Mã Nguyên Long đang nhìn đến Tô Khải chân dung trong nháy mắt, con ngươi đột nhiên co rụt lại.

Tô Khải!

Đang nhìn đến chân dung trong nháy mắt, Mã Nguyên Long nhất thời nhận ra Tô Khải thân phận thực sự.

Tô Khải, thành linh chính là Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh bên trong truy nã nhiệm vụ.

Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh, đó là Trung Châu tuyên bố truy nã mệnh lệnh, hội tụ Cửu Châu lực lượng, vây quét Phật địch tên yêu nghiệt này.

Thế nhưng Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh truyền tới Sơn Châu thời điểm, lại bị Thạch gia lấy lừa dối thông thiên đại thủ đoạn thêm vào Tô Khải tên.

Ở Sơn Châu, Cửu Châu lệnh truy sát không chỉ có truy sát Phật địch, càng là truy sát Tô Khải.

Bất quá Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh vây quét Phật địch thực lực cao cường, vì để tránh cho không cần thiết khủng hoảng cùng thương vong, Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh chỉ ở Sơn Châu thượng tầng giữa các tu sĩ truyền lưu, Kết Đan kỳ tu vị mới có tư cách biết Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh.

Mà Mã Nguyên Long có thể biết được Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh nội dung cụ thể, được lợi từ một lần cất rượu đại sư trong lúc đó tụ hội, hấp từ một vị Kết Đan tiền bối trong miệng biết được Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh tin tức.

"Đây là một cơ hội!"

"Một lần cơ hội trời cho!"

Mã Nguyên Long liếm liếm môi khô khốc, trong hai mắt tràn ngập hưng hực.

Tô Khải đối với mình mà nói, chính là một lần cơ hội trời cho.

Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh cũng không phải là tuyệt mật việc, theo thời gian trôi qua, Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh nội dung, tuyệt đối sẽ truyền lưu đi ra ngoài, đến thời điểm mình đối thủ cạnh tranh liên hôn nhiều.

Thế nhưng hiện tại. . .

Sơn Lộc Thành chính là Sơn Châu hẻm lánh thành nhỏ, Sơn Lộc Thành bên trong tu sĩ, còn còn không biết Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh tin tức.

Mã Nguyên Long liếc mắt nhìn trong thư phòng Lục gia mọi người, phát hiện không có người nào nhận ra Tô Khải thân phận thực sự, đều ở cảm khái Tô Khải thịnh thế dung nhan.

Hít sâu mấy hơi thở, Mã Nguyên Long mạnh mẽ nhịn xuống lửa nóng trong lòng, một khi mình bắt giữ Tô Khải, đem Tô Khải giao cho Thạch gia, tất nhiên có thể có được phần thưởng phong phú, thậm chí leo lên Thạch gia này cái bắp đùi cũng không phải không thể.

Cầu hôn việc, bởi vì Tô Khải xuất hiện không nhanh mà kết thúc.

Trở lại mình sân, Đồng Thanh tỏ rõ vẻ tái nhợt.

"Sư phụ, người nhất định phải giúp ta."

"Tú nhi ta tình thế bất buộc!"

Mã Nguyên Long liếc mắt nhìn mình đồ nhi, đột nhiên duỗi ra một cái ngón tay điểm ở Đông Thanh giữa chân mây.

"Sư phụ người. . ."

Đông Thanh vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, liền bị đánh ngất đi qua.

Mã Nguyên Long thật sâu liếc mắt nhìn hôn mê Đông Thanh, lẩm bẩm nói nhỏ.

"Đông Thanh, lần này cần oan ức người rồi!"

"Xem ra ẩn núp nhiều năm quân cờ, rốt cục đến vận dụng thời điểm rồi!"

Mã Nguyên Long hê hê nói rằng, khóe miệng lộ ra một ít ánh sáng lạnh lẽo.

Không lâu lắm, Lục Tú trên người mặc trang phục rời đi Lục gia, đi tới Tô Khải vị trí khách sạn.

. . .

Khách sạn, Tô Khải mỹ mỹ ngủ vừa cảm giác, tỉnh lại thời gian đã mặt trời lên cao canh ba.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến Lục Tú âm thanh.

"Tề đại ca, ta có thể đi vào sao?"

Vẫn không có 대답 được Tô Khải tiếng vang, Lục Tú liền đẩy cửa mà vào.

Hôm nay Lục Tú trên người mặc trang phục, thanh tú vẻ mặt bỏ ra nhân nhạ trang vẻ mặt, có vẻ càng thêm tinh xảo. Trên người mặc mạt ngực quần dài, lộ ra trắng nõn tinh xảo xương quai xanh.

Nhìn thấy Lục Tú bộ dạng này, Tô Khải hô hấp hơi chậm lại.

Không nghĩ tới thanh tú hàng xóm tiểu muội muội, cũng có như thế quyến rũ một mặt.

"Tú nhi, người hôm nay làm sao đến rồi?"

Lục Tú trong con người xinh đẹp hiện ra hơi nước,

Mím môi môi đỏ đối với Tô Khải nói rằng.

"Hôm nay Đông Thanh cùng sư phụ hấn đến bức hôn rồi!"

Tô Khải hơi sững sờ, không nghĩ tới mình có gặp phải như thế máu chó sự tình.

"Cha mẹ chi mệnh, môi chúc nói như vậy, người cha muốn người gả cho Đông Thanh?"

Lục Tú lắc lắc đầu.

"Không có! Cha không có buộc ta, hấn tôn trọng sự lựa chọn của ta."

"Đây không phải chuyện tốt sao?"

Tô Khải nghe được Lục Tú không có bị người bức bách, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, hấn hi vọng hiền lành này cô nương có một cái tốt quy tụ.

Thế nhưng Lục Tú tiếp theo, triệt để để Tô Khải há hốc mồm.

"Vì lẽ đó ta đối với cha nói, ta đã đem thân thể giao cho Tề đại ca người rồi!"

"Hai chúng ta đã. . . Cùng với. . . Gạo nấu thành cơm!"

Phốc ——

Tô Khải đem trong miệng linh trà phun ra ngoài.

Mình và Lục Tú gạo nấu thành com, chuyện này mình làm sao không biết?

"Tề đại ca, xin lỗi!"

Lục Tú hai mắt nước mắt lưng tròng, một bộ làm người vạn phần thương tiếc đáng đáp.

Nhìn thấy Lục Tú này pho diễm đam đáng yêu đáng đáp, Tô Khải đều cảm giác mình đang giáo huấn Lục Tú, quá không có khí độ.

Ngược lại mình chính là người cùng một con đường, trên lưng Trần Thế Mỹ tên tuổi liền trên lưng, ngược lại sau đó mình sẽ không trở lại Sơn Lộc Thành.

"Khắc khắc —— Tú nhi, người sau đó có thể ngàn vạn không thể làm ra chuyện như vậy đến rồi, không phải là mỗi người đàn ông đều muốn người Tề đại ca tốt như vậy nói chuyện."

Lục Tú đôi mắt đẹp sáng ngời.

"Tề đại ca người đáp ứng rồi là tốt rồi!"

"Ta đáp ứng rồi cái gì?"

Tô Khải cảm thấy rất ngờ vực.

"Ta chung quy là tâm thân xử nữ, ta sợ bị cha nhìn ra nội tình, vì lẽ đó kính xin Tề đại ca người muốn ta đi!"

Vẫn không có đợi được Tô Khải phản ứng lại, Lục Tú đứng lên, trên người hoa lệ cung trang thuận thế hạ xuống, dấy lên hùng hực Liệt Hỏa, đốt thành tro bụi, lộ ra Lục Tú tinh điều ngọc trác bình thường thân thể.

Phốc ——

Tô Khải lần thứ hai phun ra một cái linh trà.

Sắc dụ!

Mình lại bị sắc dụ rồi!

Tô Khải nhìn trước mắt mỹ nhân, trong lòng oán thầm, chẳng lẽ mình thật sự đã soái đến kinh thiên động địa trình độ?

Lục Tú thân thể đánh về phía Tô Khải trong lòng, thế nhưng nhưng vào lúc này giờ khắc này, Tô Khải ở Lục Tú đáy mắt, nhìn thấy một vệt khiếp đảm hồng quang, nhất thời thay đổi sắc mặt.

"Yêu nghiệt phương nào!"

"Lại dám không chế Tú nhi!"

Tô Khải tức giận hống một tiếng, một trận hùng hậu linh áp, rơi vào Lục Tú trên người.

Nhất thời Lục Tú trên người bị bức ép ra một đạo bóng người màu đen.

"Yêu ma quỷ quái, người lại dám đối với Tú nhi ra tay, tự tìm đường chết!"

Tô Khải quát chói tai một tiếng.

"Hê hê! Tô Khải người lại có thể phát hiện thủ đoạn của lão phu!"

Mã Nguyên Long âm trầm nói rằng.

Hắn nguyên bản kế hoạch không chế lại Lục Tú cùng Tô Khải song tu, ở Tô Khải trong nháy mắt, thừa lúc vắng mặt vào, do đó không uống nửa phần tâm lực không chế lại Tô Khải tâm trí.

Thế nhưng không nghĩ tới Tô Khải như thế cảnh giác, lại ở Lục Tú cái này đại mỹ nhân trước mặt đều duy trì Linh Đài Không Minh, để Mã Nguyên Long hơi kinh ngạc.

Thế nhưng, tình huống như trước ở nắm trong bàn tay.

Tô Khải nghe được đối phương một cái lên đường ra thân phận của chính mình, khẽ cau mày.

Lẽ nào thân phận của chính mình bại lộ?

"Coi như người phát hiện đầu mối thì lại làm sao?"

"Trước thực lực tuyệt đối, người tất cả phản kháng, đều là phí công!"

Mã Nguyên Long hê hê cười to đi ra.

Tuy rằng Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh bên trong nói Tô Khải sức chiến đấu vượt xa cùng cấp tu sĩ, giao hoạt như hồ, thủ đoạn quỷ dị, hơi không chú ý liền bị nhiều thiệt thòi.

Nhưng mình chính là Trúc Cơ tu sĩ, chính diện nghiền ép như thường có thể bắt giữ Tô Khải.

"Thật sao?"

Tô Khải khóe miệng lộ ra một vết giả dối độ cong.

"Tiểu U, còn không mau động thủ!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149: Đi, chúng ta đi nắm bắt gian

"Tiểu U, còn không mau động thủ!"

Tô Khải vừa dứt lời, Mã Nguyên Long nhất thời bị kinh đến.

Trong phòng còn có người?

Hắn tại sao không có nhận ra được.

U ánh sáng lóe lên, Tiểu U bóng người xuất hiện ở Mã Nguyên Long trước người.

"Linh sủng. . ."

"Không đúng! Lại là hóa hình linh thực!"

Mã Nguyên Long nhìn về phía Tiểu U trong ánh mắt, tràn ngập hùng hực.

Không nghĩ tới Tô Khải lại còn có hóa hình linh thực như thế hi hữu bảo vật, để Mã Nguyên Long giật nảy cả mình, đây chính là ngoài ngách thu hoạch.

Cho tới Tiểu U có bao nhiêu sức chiến đấu?

Mã Nguyên Long trong lòng một trận ha ha.

Chủ nhân như thế món ăn gà thực lực, linh thực lại có thể mạnh mẽ chạy đi đâu?

"Tô Khải, chịu chết đi!"

Mã Nguyên Long quát chói tai một tiếng, mười ngón xoay chuyển, kết ra một đạo huyền diệu pháp quyết, Lục Tú nhất thời đôi mi thanh tú nhú chặt lên, hiển nhiên Mã Nguyên Long đang sử dụng một môn lớn uy lực bí thuật.

"Tiểu U, kể tiếp giao cho người rồi!"

Tô Khải sờ sờ Tiểu U đầu.

"Không cho mò ta đầu, thúi ca ca!"

Tiểu U miết miệng, quay về Mã Nguyên Long linh hồn một thôn.

Nhất thời, một luồng khủng bố Thôn Phệ chi lực, rơi vào Mã Nguyên Long linh hồn bên trên.

"Đây là cái gì?"

Mã Nguyên Long cảm giác được linh hồn bên trên khủng bố Thôn Phệ chi lực, nhất thời thay đổi sắc mặt.

"Đây là cái gì linh thực? Năng lực lại như vậy quý dị!"

Mã Nguyên Long trong lòng nhắc lên sóng to gió lớn, trước mắt mình bé gái, lại có nhắm vào linh hồn năng lực.

Oanh ——

Khủng bố Thôn Phệ chi lực hoàn toàn bộc phát ra, Mã Nguyên Long chỉ cảm thấy chu vi hư không đều vụn vụn lên.

Không đúng. . . Là linh hồn của chính mình vụn vụn, vì lẽ đó xem ra không gian chung quanh vụn vụn.

"Không được!"

"Dừng tay!"

"Ta nhưng là Lục gia thủ tịch Nhưỡng Tửu Sư, nếu là không có ta, Lục gia liền chế riêng cho không ra Băng Linh rượu rồi!"

Mã Nguyên Long điên cuồng gầm hét lên, lần thứ nhất cảm giác được hơi thở của cái chết.

Nguyên lai tử vong khoảng cách hần gần như vậy.

Tô Khải nhìn thấy Mã Nguyên Long điên cuồng giãy dụa, khoe miệng lộ ra một vết trào phúng độ cong.

Trúc Cơ cao thủ?

Nhất gan như vậy Trúc Cơ cao thủ, hần cũng thật là lần thứ nhất gặp phải!

Nếu là Mã Nguyên Long chân thân tới đây, hần e sợ thật sự không phải Mã Nguyên Long đối thủ, chỉ có thể trốn bán sống bán chết.

Thế nhưng Mã Nguyên Long lại ngu xuẩn đến linh hồn phụ thể ở Lục Tú trên người, lấy linh hồn thân thể tới đối phó mình, thực sự là không biết tự lượng sức mình.

Kỳ thực cũng không phải Mã Nguyên Long ngu, mà là Mã Nguyên Long có nỗi khổ tâm trong lòng của chính mình.

Mã Nguyên Long chính là Nhưỡng Tửu Sư, bản thân liền không quen dài chiến đấu. Hơn nữa hần Trúc Cơ phương pháp chính là dùng bí thuật mạnh mẽ nghiền ép tiềm lực của chính mình, cùng bình thường Trúc Cơ so với, tu vi yếu một đoạn dài, hơn nữa không am hiểu đấu pháp, cái đó sức chiến đấu tối đa cũng là so với phổ thông luyện khí đại viên mãn tu sĩ mạnh hơn một chút nhỏ.

Chính vì như thế, Mã Nguyên Long không có chân thân điều động, mà là lựa chọn linh hồn phụ thể.

Dưới cái nhìn của hần, Luyện Khí tu sĩ làm sao sẽ nắm giữ nhắm vào linh hồn thủ đoạn, bởi vậy linh hồn phụ thể sau khi, mình đứng ở thế bất bại.

Thế nhưng hần chỉ có không ngờ rằng, Tiểu U chính là trời sinh khắc chế linh hồn thân thể tồn tại.

Ầm một tiếng!

Mã Nguyên Long linh hồn bị Tiểu U nuốt chửng, không còn một mống.

"Lạc —— "

Tiểu U vỗ vỗ mình bụng nhỏ, đánh một cái ợ no.

"Ăn cho ngon no!"

Cách xa ở Lục gia Mã Nguyên Long, ở linh hồn bị thôn phệ trong nháy mắt, thất khiếu chảy máu, khí tức mất đi, chết không thể chết lại rồi!

Mã Nguyên Long chết đi sau khi, Lục Tú rốt cục tỉnh lại.

Trong nháy mắt, Lục Tú phát hiện mình trên người lạnh lẽo, cúi đầu vừa nhìn, nhất thời gò má đỏ chót, phảng phất có thể chảy ra huyết đến.

Mình lại thân thể trần truồng nằm ở Tề đại ca trên người!

"Tề đại ca nguoi. . ."

Lục Tú tỏ rõ vẻ đỏ bừng.

"Tề đại ca người đối với ta Lục gia đại ân đại đức, Tú nhi ghi nhớ trong lòng. người nếu thật sự là mơ ước Tú nhi, nói thẳng là được rồi, Tú nhi coi như trong lòng oan ức, cũng đồng ý ủy thân Tề đại ca người."

"Thế nhưng... Thế nhưng người vì sao phải dùng loại thủ đoạn này trên đầu Tú nhi!"

Nói, một nhóm thanh nước mắt dưới.

Tô Khải nhìn thấy Lục Tú đem mình hiểu lầm thành như vậy, nhất thời đau đầu, liền vội vàng đem đầu đuôi câu chuyện nói cho Lục Tú.

Nghe xong đầu đuôi câu chuyện sau khi, Lục Tú mới hiểu được, mình hiểu lầm Tô Khải, sắc mặt càng thêm đỏ, liền ngay cả lỗ tai đều là đỏ chót một mảnh.

Mình vừa nãy lại xếp hợp lý đại ca nói như vậy rõ ràng, quá không muốn mặt rồi!

Lục Tú người thực sự là một cái xấu nữ hài.

Nhớ tới mình mới vừa nói đồng ý ủy thân vì là Tô Khải, Lục Tú không dám nhìn Tô Khải ánh mắt, hận không thể lập tức đào cái động chui vào.

"Hóa ra là Mã Nguyên Long!"

"Ta liền biết Tề đại ca người như thế chính trực người hiền lành, khẳng định sẽ không làm chuyện như vậy đến!"

Nghe được Tô Khải nói mình chính trực thiện lương, Tô Khải suyết chút nữa cảm động rơi lệ.

Rất được trầm tâm!

Rất được trầm tâm!

Rốt cục có người có thể nhìn thấu ta này thịnh thế dung nhan, nhìn thấy ta này thuần khiết Vô Cấu tâm linh.

...

Lục gia.

"Điền quân gia, người có chuyện gì bẩm báo?"

Lục Phi Bạch nhìn thấy Điền quân gia vội vã mà đi tới, liền vội vàng hỏi.

"Lão gia, tiểu thư nàng ra ngoài rồi!"

"Ra ngoài?"

Lục Phi Bạch chân mày cau lại.

"Đi nơi nào?"

"Khách sạn!"

"Khách sạn? ! ! !"

Lục Phi Bạch trầm ngâm một lúc nói rằng.

"Đi, chúng ta cũng đi khách sạn!"

"Lão gia, chúng ta đi khách sạn làm cái gì?"

Điền quân gia về mặt vô cùng nghi hoặc hỏi.

"Tự nhiên là đi nắm bắt gian... Không đúng, là đi gặp một lần con rể tương lai của ta!"

Lục Phi Bạch khoe miệng lộ ra một vết độ cong, hẳn muốn nhìn một chút, có thể cảm Tú nhi mê đến thần hồn điên đảo nhân vật, đến cùng là thế nào tuổi trẻ tuần kiệt.

Không ra một thời gian uống cạn chén trà, Lục Phi Bạch cùng Điền quân gia liền đến đến trong khách sạn, vang lên Tô Khải cửa lớn.

Thành khẩn đốc ——

"Tú nhi, ngươi có thể ở bên trong?"

Lục Phi Bạch âm thanh, nhất thời thức tỉnh Lục Tú.

Lục Tú đột nhiên đứng lên, mới phát hiện mình hiện tại vẫn là toàn thân xích quả, trước trên người trang phục, sớm đã bị đốt thành hơi bay, không có cách nào lại mặc vào.

Hơn nữa, Lục Tú bình thường cũng không có ở chiếc nhẫn chứa đồ bên trong dành trước quần áo quen thuộc.

Chẳng lẽ mình muốn thân thể trần truồng đi ra ngoài?

"Tề đại ca. . . Ta. . . Ta. . ."

Lục Tú tỏ rõ vẻ oan ức, hầu như đều sắp khóc lên.

"Khắc khắc ——"

"Ngươi mặc y phục của ta đi!"

Nói, Tô Khải cho Lục Tú mặc vào nam trang, mới đi ra cửa phòng.

Lục Phi Bạch nhìn thấy Lục Tú trên người mặc một thân nam trang, tỏ rõ vẻ đồ bưng từ trong phòng đi ra, nhất thời lộ ra hiểu ý nụ cười.

"Gạo nấu thành cơm được!"

"Mình rốt cục có thể ôm hôn từ rồi!"

"Cha, ngươi làm sao đến rồi?"

Nhìn người tới là cha của chính mình Lục Phi Bạch, Lục Tú trên mặt một trận kiêu tức giận.

"Ha ha! Ta tự nhiên là tới xem một chút con rể tương lai của ta."

Lục Phi Bạch trên dưới đánh giá Tô Khải, ánh mắt này, thật giống như cha vợ ở xem kỹ con rể.

"Khắc khắc!"

Tô Khải hắng giọng, đều bị Lục Phi Bạch xem thật không tiện, vội vã gỡ bỏ đề tài.

"Lục gia chủ, ta cảm thấy các ngươi hiện tại hẳn là đi nhặt xác!"

"Nhặt xác?"

"Có ý gì?"

Tô Khải, để Lục Phi Bạch cảm thấy rất ngờ vực.

Tô Khải đem trước Mã Nguyên Long làm sao đối phó Lục Tú sự tình, nói cho Lục Phi Bạch, Lục Phi Bạch nhất thời sắc mặt giận tái đi, tức giận trong lòng lại như phun trào núi lửa.

"Khốn nạn!"

"Ta thích hợp bạc đãi quá Mã Nguyên Long? hấn hẳn nhìn chăm chăm ta Lục gia gia nghiệp cũng là thôi, lại còn như vậy đối phó Tú nhi một cái tiểu cô nương, thực sự là quá phận quá đáng rồi!"

Lục Phi Bạch giận tím mặt.

Trước Mã Nguyên Long đánh bọn họ Lục gia gia nghiệp, Lục Phi Bạch chỉ làm Mã Nguyên Long đã tâm khá lớn mà thôi, không muốn đánh Lục Phi Bạch lại vẫn là như vậy vô liêm sỉ dè tiện người.

Tĩnh táo lại sau khi, Lục Phi Bạch mới ý thức tới Tô Khải thủ đoạn phi phạm, chỉ là luyện khí Trung kỳ tu vi, lại thì có thủ đoạn có thể nhắm vào linh hồn, không thể tin được nghị.

Bất quá càng thêm để Lục Phi Bạch đau đầu giờ, Mã Nguyên Long chết rồi, như vậy Lục gia Băng Linh rượu ai tới luyện chế?

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Này ba ép mình làm bộ định

Mã Nguyên Long đã chết, làm sao mẹ vạch ra Băng Linh rượu trở thành Lục Phi Bạch nhức đầu nhất sự tình.

Tô Khải khoe miệng khê mỉm cười, định liệu trước.

Lúc này, về mặt tại hạ làm bộ một lần sóng bức.

"Chuyện này có khó khăn gì, Băng Linh rượu ta cũng có thể chế riêng cho đi ra!"

Nghe xong Tô Khải lời nói hùng hồn, Lục Tú cùng Lục Phi Bạch hai người một trận kinh ngạc.

"Tề đại ca, ngươi cũng là Nhưỡng Tử Sư?"

"Đó là đương nhiên!"

Tô Khải gật gù.

Mình không chỉ có là Nhưỡng Tử Sư, hơn nữa còn là một nhóm lớn Nhưỡng Tử Sư đầu lĩnh, còn mở ra một nhà Thanh Châu đình cấp tửu quán, cái gì cất rượu đại sư hàng ngũ, vậy cũng đều là tiêu đề của chính mình.

"Băng Linh rượu sự tình, ôm ở trên người ta."

Lục Phi Bạch vừa sợ vừa nghi, nói thầm trong lòng Tô Khải cất rượu trình độ, thế nhưng nếu Tô Khải như vậy có tự tin, như vậy liền tin tưởng Tô Khải một hồi.

"Đây là Băng Linh rượu phương pháp phối chế, Tiểu Tề ngươi không muốn truyền cho người ngoài!"

Lục Phi Bạch không chút do dự mà lấy ra Băng Linh rượu phương pháp phối chế.

Băng Linh rượu phương pháp phối chế chính là bọn họ Lục gia truyền thừa chi bảo, toàn bộ Lục gia cũng là rất ít ba, năm người biết được, tuyệt đối sẽ không nói cho người ngoài.

Thế nhưng ở Lục Phi Bạch trong mắt, mình con rể tương lai, tính thế nào là người ngoài đây?

Tô Khải tìm hiểu Băng Linh rượu phương pháp phối chế một phút sau khi, liền bắt đầu chế riêng cho Băng Linh rượu.

Lục Tú nhìn thấy Tô Khải vền vẹn tìm hiểu một phút, liền nắm giữ Băng Linh rượu phương pháp phối chế, trong lòng vùng lên nồng đậm kính ý.

Mình tốt ngộc à, lúc trước mình dùng rỗng rã một tháng mới xem hiểu Băng Linh rượu phương pháp phối chế!

Ở Lục Tú tràn ngập ánh mắt mong đợi bên trong, Tô Khải bắt đầu rồi bình sinh lần thứ nhất cất rượu thử nghiệm.

Sau một canh giờ.

Băng Linh rượu chế riêng cho được rồi.

Tô Khải không thể chờ đợi được nữa mở ra vò rượu, nghiêng tiếp mình chế riêng cho thứ nhất đàn rượu ngon.

Vò rượu mở ra, nhất thời một luồng tanh tươi chi vị xông vào mũi, để Tô Khải không khỏi nhú mày.

Vò rượu bên trong chất lỏng, xanh mượt, toả ra từng trận tanh tươi, nhìn qua lại như là bị ô nhiễm nước sông, khiến cho người buồn nôn.

Thất bại rồi!

Không nghi ngờ chút nào thất bại rồi!

Tô Khải trên mặt một trận đun hồng.

Này không khoa học!

Mình lại thất bại.

Chế riêng cho Băng Linh rượu thất bại chuyện nhỏ, thế nhưng ở mỹ nhân trước mặt trang bức thất bại, đây mới là đại sự.

Nhìn thấy Tô Khải cất rượu thất bại, Lục Phi Bạch trong lòng thở dài một hơi, trong mắt loé ra một vết thất vọng.

Quả nhiên, một phút liền nắm giữ Băng Linh rượu chế riêng cho thiên tài, phía trên thế giới này căn bản liền không tồn tại.

"Ai —— các ngươi hai cái miệng nhỏ cũng không muốn lo lắng, trời sắp xuống cũng có vị phụ đây, ta lại đi ngẫm lại những biện pháp khác!"

Nói, Lục Phi Bạch nâng có chút uể oải thân thể trở về Lục gia.

Lục Tú nhìn thấy Tô Khải ngồi dưới đất sinh hồn đổi, ôn nhu an ủi.

"Tề đại ca, ngươi cũng không muốn nhụt chí, Tú nhi lần thứ nhất chế riêng cho Băng Linh rượu thời điểm, cũng là thất bại!"

Tô Khải trong lòng rầu rĩ, Lục Tú tuy rằng lần thứ nhất chế riêng cho Băng Linh rượu thất bại, thế nhưng cuối cùng sẽ không giống mình như vậy, trực tiếp làm ra một bãi thối nước đi ra.

Tốt xấu chế riêng cho Băng Linh rượu linh vật đều không phải là vật phẩm, có thể đem những này linh vật chế riêng cho thành thú nước, Tô Khải trong lòng cũng là tất chó.

"Tú nhi, ngươi có thể nói một chút các ngươi Lục gia cùng Ngụy gia trong lúc đó mâu thuẫn?"

Lục Tú khẽ cau mày, chậm rãi nói đến bọn họ Lục gia cùng Ngụy gia trong lúc đó mâu thuẫn.

"Son Lộc Thành ở Son Châu chỉ có thể được cho là xa xôi thành nhỏ, hai nhà chúng ta đều là cất rượu thế gia, hàng năm chế riêng cho đi ra linh tửu, vượt xa Son Lộc Thành như cầu, bởi vậy hàng năm đều muốn thông qua Trường Phong thương hội vận chuyển đến những thành trì khác tiêu thụ."

"Bởi vậy, Trường Phong thương hội hàng năm thu mua chính là hai nhà chúng ta mệnh môn."

"Nói tóm lại Lục gia chúng ta cùng Ngụy gia trong lúc đó thực lực lực lượng ngang nhau, Trường Phong thương hội hàng năm thu mua bình thường đều là Ngũ Ngũ Khai, hoặc là bốn, sáu mớ, chênh lệch không tới."

Tô Khải nghe đến đó, không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

"Lẽ nào các ngươi Lục gia mình liền không thể tạo thành thương hội sao? Cần gì phải bị quản chế với người?"

Lục Tú khước miệng lộ ra một vết cười khổ.

"Lục gia chúng ta tự nhiên có ý nghĩ như thế, thế nhưng căn bản không thể thực hiện. Son Châu Ma tu đông đảo, nếu là không có cường mạnh mẽ hộ vệ,

Căn bản là không có cách Viễn Hành."

"Tề đại ca ngươi cũng nhìn thấy, chúng ta đi ra ngoài thu mua một chuyến nguyên liệu, đều suýt chút nữa toàn quân bị diệt. Nếu là đem cất rượu vận chuyển đến lớn trong thành trì, e sợ còn chưa có tới chỗ cần đến, sẽ trở thành Ma tu bàn ăn bên trong món ăn."

Nghe xong Lục Tú, Tô Khải cuối cùng đã rõ ràng rồi lại đây.

Ở Thanh Châu không cần lo lắng Ma Đạo tu sĩ uy hiếp, thế nhưng ở Son Châu, Ma Đạo tu sĩ có không nhỏ thế lực, hơi không chú ý sẽ trở thành Ma Đạo tu sĩ con mồi.

Lục Tú nói tiếp.

"Năm rồi đến chúng ta cùng Ngụy gia thực lực không kém nhiều, thế nhưng năm nay Ngụy gia mời tới một tên cất rượu đại sư, thay đổi Ngụy gia ngũ cốc nhưỡng. Mà ta Lục gia Băng Linh rượu, có nguyên nhân vì là Mã Nguyên Long ai "

Lục Tú lông mày lẳng lặng mà khóa lại, vầng trán bên trong tất cả đều là nồng đậm sầu bi.

"Thay đổi!"

Tô Khải nghe đến đó, đột nhiên thông suốt, khước miệng lộ ra một vết độ cong.

"Nếu bọn họ Ngụy gia có thể thay đổi rượu phương, như vậy chúng ta cũng có thể!"

"Nào có đơn giản như vậy!"

Lục Tú trực lắc đầu, Băng Linh rượu cất rượu phương pháp phối chế bản thân liền là trải qua thiên chuy bách luyện sau khi phương pháp phối chế, muốn tiến thêm một bước thay đổi, hầu như không có khả năng.

"Chính là đơn giản như vậy!"

Tô Khải Nam Nam nói rằng.

Nói Tô Khải mở ra Thiên Nhân thuật, thay đổi cất rượu phương pháp phối chế.

Mình vừa vận thực sự là ngu, đi nhường cái gì Băng Linh rượu à, còn trang bức thất bại.

Liền hẳn là vừa lên đến thay đổi Băng Linh rượu phương pháp phối chế, này ba ép mình làm bộ định rồi!

Lục Tú nhìn thấy Tô Khải đột nhiên ánh mắt trùng trùng mà nhìn Băng Linh rượu phương pháp phối chế, trong ánh mắt toát ra thật lòng thần thái, trái tim không tên run lên.

Lẽ nào Tề đại ca thật sự có thể thay đổi Băng Linh rượu phương pháp phối chế?

Sao có thể có chuyện đó!

Một phút sau khi, thay đổi sau phương pháp phối chế hừng hực ra lò.

"Này "

Lục Tú nhìn bị thay đổi sau phương pháp phối chế, tỏ rõ vẻ kinh ngạc.

Lấy nàng ở cất rượu thuật trên trình độ, tự nhiên có thể thấy, Tô Khải đối với Băng Linh rượu phương pháp phối chế cải biến, tuyệt đối không phải không có lửa mà lại có khói, ngược lại tràn ngập linh tính, tác phẩm của thần.

"Lại còn có thể như vậy "

"Này hai loại linh quả phối hợp, lại còn có như vậy hiệu quả!"

Lục Tú nhìn thay đổi sau phương pháp phối chế, con mắt đều xem trực.

Này một tấm phương pháp phối chế, quả thực phá vỡ Lục Tú đối với Băng Linh rượu cái nhìn.

Nguyên lai cất rượu thuật cao thâm như vậy khó lường, tấm này thay đổi sau Băng Linh rượu phương pháp phối chế, để Lục Tú cảm giác tiến vào một cái mới Nhưỡng Tửu Sư thế giới.

"Quả nhiên, ta liền biết Tề đại ca là cố ý giấu dốt, làm sao có khả năng thật sự làm ra một bài thú nước đi ra. "

Lục Tú trong lòng vui rạo rực.

Tô Khải nhìn Lục Tú như mê như say mà nhìn Băng Linh rượu phương pháp phối chế, không khỏi gật gật đầu.

Tú nhi nàng xem ra vẫn là rất có Nhưỡng Tửu Sư thiên phú!

"Tú nhi, ngươi tới thử thử một lần mới cất rượu phương pháp phối chế!"

"Ta ta "

"Ta sợ thất bại rồi!"

Lục Tú cúi đầu nói rằng.

Thay đổi trước Băng Linh rượu, nàng chế riêng cho thành công xác suất chỉ có một phần mười, thay đổi sau khẳng định là càng thêm khó khăn, mình khẳng định chế riêng cho không ra.

Lục Tú trong lòng tràn ngập nồng đậm sầu lo.

"Tú nhi không phải sợ, Băng Linh rượu phương pháp phối chế trải qua thay đổi, không chỉ có hiệu quả càng thêm xuất sắc, hơn nữa chế riêng cho độ khó cũng giảm nhỏ."

"Ngươi nhất định hành!"

Tô Khải cho Lục Tú khuyến khích.

"Được!"

"Ta thử xem!"

Nhìn thấy Tô Khải trong mắt cổ vũ, Lục Tú nhất thời tràn ngập tự tin, bắt đầu rồi Bạng Linh rượu chế riêng cho

Sau một canh giờ, Lục Tú xoa xoa mồ hôi trên trán, trong mắt tràn ngập vui sướng, nhìn vò rượu trong tay.

Nàng cảm giác mình thành công rồi!

Mở ra vò rượu cái nắp, nhất thời một luồng nồng nặc hương rượu, xông vào mũi, thấm ruột thấm gan.

"Thành công rồi!"

Lục Tú thật chặt nắm chặt nắm đấm.

Mình thật sự thành công rồi!

Hơn nữa Bạng Linh rượu hiệu quả, so với thay đổi trước, tăng cường đầy đủ ba phần mười.

"Tề đại ca, ta thật sự thành công rồi!"

Lục Tú hưng phấn nhảy lên, không kìm lòng được ở Tô Khải ba một thoáng.

Cách xa ở Lục gia Lục Phi Bạch, mặt mày ủ rũ, thế nhưng ở nhận được Lục Tú đưa tin sau khi, nhất thời mặt mày hớn hỏ, lại thái độ khác thường kéo lên. Diên quân gia, ra sức uống một phen, đến rồi một hồi từ đầu đến đuôi say mềm.

Say mềm sau khi, Lục Phi Bạch hưng hăng cười to, dương dương tự đắc, trên mặt mang theo nụ cười, không ngừng mà quay về Diên quân gia nói rằng.

"Nhà ta Tú nhi, xem người ánh mắt chính là được!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: Này phó hội trưởng ta biết

"Tốt người cái vong ân phụ nghĩa Lục gia, lại dùng năm phần mười hiệu quả Bạng Linh rượu đến lừa gạt chúng ta Trường Phong thương hội, thật sự coi chúng ta Trường Phong thương hội dễ bắt nạt sao?"

Lâm chấp sự quát chói tai âm thanh, khác nào một đạo tiếng sấm ở Lục Phi Bạch trong đầu nổ vang.

Năm phần mười hiệu quả!

Lục Phi Bạch suất chút nữa bị tức phun ra một cái lão huyết.

Năm nay Bạng Linh rượu trải qua Tô Khải thay đổi, hiệu quả tăng lên ba phần mười, lại bị nói xấu thành chỉ có năm rồi năm phần mười, khinh người quá đáng.

"Người bắt nạt người!"

Lục Tú mím môi, trong lòng oan ức, trong hai mắt nổi lên hơi nước.

Này Bạng Linh rượu chính là nàng thân thủ chế riêng cho, làm sao có khả năng chỉ có năm rồi năm phần mười hiệu quả.

"Rõ ràng chính là "

Lục Tú mà nói mới nói phân nửa, liền bị Lục Phi Bạch ngăn cản.

Lục Phi Bạch ở ngăn ngăn thất thần sau khi, rất nhanh sẽ khôi phục bình tĩnh.

Lâm chấp sự đột nhiên làm khó dễ, tất nhiên là thu được Ngụy Tuyền sai khiến, bằng không làm sao sẽ mở to mắt nói mò.

Lục Phi Bạch trong lòng tự nhiên buồn bực, hận không thể đem trước mắt này cấu kết với nhau làm việc xấu hai người xé thành mảnh vỡ.

Thế nhưng, hắn không thể!

Lục gia còn muốn dựa vào Trường Phong thương hội, nếu là thật một con chồng đối đi tới, triệt để ác Trường Phong thương hội, này nhưng là ở giữa Ngụy Tuyền ý muốn.

"Lâm chấp sự, ngươi lại thường thức một cái, có thể hay không là tính sai rồi!"

"Lão phu dùng người đầu bảo đảm, năm nay Băng Linh rượu phẩm chất tuyệt đối so với năm rồi càng tốt hơn!"

Lục Phi Bạch nuốt giận vào bụng nói rằng.

Lâm chấp sự trong mũi hừ lạnh một tiếng, trong mắt loé ra một vệt ánh sáng lạnh.

"Lục Phi Bạch ý của ngươi là bản chấp sự tròn tròn mắt nói mò, oan ức ngươi?"

"Không dám! Không dám!"

Lục Phi Bạch liền liền giải thích.

"Ta nào dám nghi vấn lâm chấp sự ngươi, chỉ là ta Lục gia năm nay thay đổi Băng Linh rượu, này hiệu quả tuyệt đối là "

Vẫn không có đợi được Lục Phi Bạch nói xong, liền bị lâm chấp sự cương quyết cắt ngang.

"Băng Linh rượu hiệu quả như vậy, lẽ nào bản chấp sự còn muốn ngươi đến dạy sao?"

"Ngươi Lục gia mời vợ và vợ vẫn người thay đổi Băng Linh rượu, càng cải càng kém, này hậu quả xấu các ngươi Lục gia được bản thân nuốt xuống."

"Năm nay Trường Phong thương hội chỉ lấy mua Ngụy gia ngũ cốc nhường , còn ngươi Lục gia, hảo hảo cân nhắc cất rượu thuật, hi vọng sang năm không để cho ta thất vọng!"

Lục Phi Bạch nghe được lâm chấp sự đem Trường Phong thương hội năm nay toàn bộ số lượng tất cả đều để cho Ngụy gia, trong đầu một trận choáng váng, hai mắt màu đỏ tươi.

Đây là muốn dứt đoạn mắt bọn họ Lục gia sinh mạng!

Ngụy Tuyền đứng ở một bên lạnh lùng nhìn này ra vỡ kịch lớn, tựa hồ đã sớm dự liệu được tình cảnh này.

"Vô liên si!"

"Ngươi người này quá vô sỉ rồi!"

Lục Tú hai gò má tức giận đến đỏ chót, lồng ngực đồng thời một phục.

Trường Phong thương hội lại còn có như vậy không biết xấu hổ chấp sự, điên đảo thị phi Hắc Bạch, năm nay Băng Linh rượu, hiệu quả rõ ràng liền so với năm rồi tăng cường ba phần mười, hắn lại không ngại ngừng như vậy làm thấp đi mình chế riêng cho Băng Linh rượu.

"Lớn mặt!"

Lâm chấp sự quát chói tai một tiếng, trên mặt lộ ra sương lạnh, mắt lộ ra hung quang.

"Bản chấp sự làm việc, không cần ngươi cái tiểu nha đầu này quơ tay múa chân!"

Bị lâm chấp sự như thế tròn mắt, Lục Tú nhất thời bị dọa đến sắc mặt tái nhợt, một luồng khủng bố uy thế rơi vào Lục Tú trên người.

Tô Khải không khỏi nhú mày.

Quá phận quá đáng, đường đường một tên Trúc Cơ tiền bối, lại như vậy đối phó một cái cô gái yếu đuối.

Ngay khi Tô Khải dự định ra tay thời gian, một tên Trường Phong thương hội hộ vệ vội vã mà chạy vào, thở hồng hộc nói.

"Lâm chấp sự, cấp trên người đến rồi!"

Lâm chấp sự nghe xong lời ấy, hơi sững sờ.

"Chuyện gì xảy ra? Chậm rãi nói đi!"

"Kim Thiên hội phó muốn hạ xuống thị sát công việc."

"Phó Hội trưởng tới chỗ nào?"

"Lập tức liền muốn đến rồi!"

Nghe được phó Hội trưởng lập tức liền muốn tới thị sát công việc, lâm chấp sự nhất thời mừng hồ hởi một chút.

"Chuyện quan trọng như vậy, người cũng không biết sớm một chút thông báo ta!"

Hồ hởi mặt cười khở.

"Nghe nói phó Hội trưởng lần này thị sát là lâm thời nảy lòng tham, trước đó ai cũng không có thông báo, vì lẽ đó "

"Không cần phải nói, mau nhanh chuẩn bị sẵn sàng công tác, nghênh tiếp phó Hội trưởng!"

Lâm chấp sự quay đầu đối với Ngụy Tuyên nói rằng.

"Ngụy gia chủ, hôm nay ta Trương Phong thương hội phó Hội trưởng muốn tới thị sát công việc, người theo ta cùng đi nghênh tiếp phó Hội trưởng, thuận tiện báo cáo công tác."

Ngụy Tuyên trên mặt lộ ra một ít ý mừng.

Thực sự là trời cũng giúp ta, chẳng lẽ hôm nay là ta may mắn nhất.

Vừa vận đánh bại mấy trăm năm qua đối thủ Lục gia, lại cho mình cơ hội đi leo lên Trương Phong thương hội phó Hội trưởng cây to này.

"Cung kính không bằng tuân mệnh!"

Ngụy Tuyên mặt tươi cười nói rằng.

"Lâm chấp sự, vậy này ba người xử trí như thế nào?"

Hồ hởi chỉ chỉ Tô Khải ba người.

Lâm chấp sự trong mũi hừ lạnh một tiếng: "Vội vàng đem bọn họ dọn dẹp ra đi, không nên để bọn họ ô uế phó Hội trưởng mắt!"

Vội vã dặn dò hai câu, lâm chấp sự cùng Ngụy Tuyên liền đi nghênh đón phó Hội trưởng đến.

Chờ đến lâm chấp sự sau khi rời đi, hồ hởi nhất thời thu hồi trên mặt nịnh nọt nụ cười, lộ ra một bộ vẻ vang đắc ý đáng đáp.

"Ba người các người, còn không mau một chút rút ra ngoài, lẽ nào là muốn cho ta hoạt động một chút gân cốt!"

Lục Tú không phục nói.

"Ta không đi!"

"Ta muốn hướng về phó Hội trưởng báo cáo, lâm chấp sự điên đảo thị phi, dối trên gạt dưới, nhất định phải đưa ta Lục gia một cái công đạo."

Hồ hởi khoe miệng cười lạnh.

"Công đạo?"

"Em gái nhỏ người cũng quá ngây thơ, người không biết nắm đầm chính là công đạo sao?"

"Nói thật hay!"

Tô Khải đột nhiên quát chói tai một tiếng.

"Hôm nay, ta liền muốn đưa hai người công đạo!"

Vừa dứt lời, Tô Khải bóng người liền hóa thành một đạo gió xoáy, bao phủ mà đi.

"Người dám "

Trường Phong thương hội hộ vệ còn chưa kịp phản ứng, Tô Khải song quyền liền rơi xuống đầu của hắn bên trên.

Ầm——

Ầm——

Trường Phong thương hội hộ vệ, nhất thời thêm ra một đôi mắt gấu trúc, trực tiếp từ hộ vệ đã biến thành quốc bảo.

"Tề đại ca, đánh thật hay!"

Lục Tú hưng phấn lắng lắng mà cảm nắm đấm, thật dài nôn trút cơn giận.

Trường Phong thương hội người, mắt chó coi thường người khác, thực sự là quá làm người tức giận rồi!

Lục Phi Bạch nhìn thấy Tô Khải không chút do dự ra tay, khoái ý ân thù tự nhiên khiến người ta sáng khoái, thế nhưng điều này cũng mang ý nghĩa Lục gia cùng Trường Phong thương hội trong lúc đó quan hệ, triệt để phá nát.

"Ai —— "

Lục Phi Bạch mặt mày ủ rũ.

"Cha, cũng không có cái gì tốt tiếc hận, lẽ nào chúng ta không phản kháng, lâm chấp sự hẳn sẽ thay đổi chủ ý sao?"

Lục Tú sờ môi nói rằng.

"Đạo lý này vì phụ tự nhiên biết, thế nhưng muốn từ bỏ dốc sức làm mấy trăm năm Sơn Lộc Thành, trong lòng không muốn à!"

Lục Phi Bạch trong lòng phi thường rõ ràng, hôm nay qua đi, Sơn Lộc Thành đem sẽ không có bọn họ Lục gia đất đặt chân.

Chiến lược lớn dời đi, mới là Lục gia lối thoát.

Lúc này đi ra ngoài nghênh tiếp phó Hội trưởng lâm chấp sự cùng Ngụy Tuyên hai người trở về, hai người bọn họ lại như "chúng tinh cùng nguyệt" giống như vậy, vây quanh ở một người trung niên tu sĩ bên người, cẩn thận từng li từng tí một, chỉ lo chọc giận trung niên tu sĩ.

Lâm chấp sự vừa vặn đi vào đại điện, liền nhìn thấy Tô Khải ba người lại còn vu vạ nơi này, nhất thời giận tím mặt, quay về hộ vệ găm hét lên.

"Không phải để người đem bọn họ đuổi ra ngoài, bọn họ làm sao vẫn còn ở nơi này?"

Hộ vệ một mặt oan ức, chỉ mình trên mặt mắt gấu trúc nói rằng.

"Bọn họ động thủ với ta, ta không phải là đối thủ của bọn họ!"

"Thật là to gan, lại dám đối với chúng ta Trường Phong thương hội người ra tay, Lục Phi Bạch người thật sự coi chính mình là một nhân vật hay sao?"

Lâm chấp sự giận tím mặt, một quyền vung ra, nén giận quay về Tô Khải ba người ra tay.

Phó Hội trưởng hơi vừa nghiêng đầu, nhìn thấy Tô Khải ba người, nhất thời bước chân hơi ngưng lại, liền thanh nói rằng.

"Chậm đã!"

Phó Hội trưởng đột nhiên kêu ngừng, dù cho tên đã lấp vào cung lâm chấp sự cũng chỉ có thể nhắm mắt thu lại quyền phong, mình tình thế bắt buộc một đòn bị mạnh mẽ cắt ngang, lắng là chịu đựng không nhỏ phản phệ lực lượng, trong mũi rên lên một tiếng, sắc mặt đỏ lên.

Tô Khải nghe được thanh âm quen thuộc, ngẩng đầu nhìn lên.

Ồ!

Này phó hội trưởng hẳn nhận thức, làm sao sẽ là Tàn Thương?

Chương 151: Ngụy gia đòn sát thủ

Mấy ngày sau đó ở trong, Tô Khải bồi tiếp Tú nhi vẫn chế riêng cho Băng Linh rượu, chờ đợi sau mười ngày, Trường Phong thương hội mỗi năm một lần thu mua.

Trường Phong thương hội thu mua, đối với Lục gia cùng Ngụy gia mà nói, vô cùng trọng yếu, gia tộc vượt quá bảy phần mười thu vào, đều dựa vào trường phong thương hội thu mua.

Bởi vậy, đối với hai nhà tới nói, hàng năm Trường Phong thương hội thu mua, chính là một hồi không thể thua chiến dịch.

Ai thua, thậm chí không cần đối phương động thủ, một nhà khác sẽ bởi vì chống đỡ không được quái vật khổng lồ vận chuyển mà thối rửa, cây đổ bầy khi tan.

Ở gần gần mười ngày bên trong, Lục Tú phảng phất khai khiếu giống như vậy, cất rượu thuật nhanh chóng tiến bộ, dựa theo Tô Khải phòng chừng, không tốn thời gian dài Lục Tú liền có thể đi vào cất rượu đại sư cảnh giới.

Ngụy gia.

Lục Tú không đáng dư lực mà chuẩn bị năm nay thu mua, Ngụy gia đồng dạng cũng không ngoại lệ.

"Chu đại sư, từ từ mai Sơn Lộc Thành chỉ có chúng ta Ngụy gia, cũng không còn Lục gia sinh tồn không gian."

Chủ nhà họ Ngụy Ngụy Tuyền như chặt đinh chém sắt nói rằng.

Vì chiến thắng Lục gia, bọn họ Ngụy gia đời 300 năm, bây giờ rốt cuộc đã tới 300 năm qua cơ hội tốt nhất.

Ngụy Tuyền nhớ tới nửa năm trước một hồi kỳ ngộ, không khỏi một trận thổn thức.

Mình lúc trước chỉ là tiện tay cứu Chu đại sư, làm sao cũng không nghĩ tới, trước mắt cái này gần đất xa trời ông lão, lại sẽ là một đời cất rượu đại sư, hơn nữa còn là cao cấp nhất cất rượu đại sư, chỉ thiếu chút nữa liền có thể đi vào cất rượu tông sư tồn tại.

Nghĩ tới đây, Ngụy Tuyền phi thường vui mừng lúc trước mình giúp Chu đại sư một cái.

"Chính là bách túc chi trùng từ nhi bất cương (Chú thích: Côn trùng trăm chân, đến chết vẫn còn gãy dựa), Lục gia chính là Sơn Lộc Thành địa đầu xà, giao thiệp rộng hiện ra, người muốn thành sự, sợ không phải như vậy dễ dàng."

"Thì chốt vẫn là Trường Phong thương hội thu mua số lượng!"

Ngụy Tuyền tỏ rõ về tự tin nói.

"Trường Phong thương hội thu mua số lượng việc, ta cũng sớm đã chuẩn bị được rồi. Năm nay chủ trì thu mua việc chấp sự cùng ta Ngụy gia có bao nhiêu năm giao tình, hơn nữa Chu đại sư người thay đổi ngũ cốc nhường, tất nhiên có thể lấy toàn bộ thu mua số lượng, không có chút nào cho Lục gia lưu lại."

Ngụy Tuyền vì lần này Trường Phong thương hội thu mua, không chỉ có riêng xin mời Chu đại sư thay đổi ngũ cốc nhường, càng là mua được Trường Phong thương hội chấp sự.

Mười tầng thu mua số lượng, hẳn tình thế bất buộc.

"Không còn Trường Phong thương hội thu mua số lượng, bọn họ Lục gia còn có thể tiếp tục chống đỡ sao?"

"Không cần ta động thủ, Lục gia sẽ bởi vì to lớn chi mà tự mình thối rửa."

Ngụy Tuyền lời thề son sắt nói rằng, tựa hồ đã thấy Lục gia thối rửa một màn.

"Nếu người đã an bài xong tất cả, lão phu kia cũng là thời điểm rời đi rồi!"

Nghe được Chu đại sư muốn rời khỏi, Ngụy Tuyền nhất thời sốt ruột.

"Chu đại sư, người làm sao có thể rời đi đây? Ta Ngụy gia tốt đẹp tương lai đang ở trước mắt, Chu đại sư người nhưng là thủ tịch công thần, chuyện

đương nhiên cùng người chia sẻ."

Cùng Chu đại sư ở chung mấy tháng này, để Ngụy Tuyền thật sâu hiểu rõ đến trước mắt gần đất xa trời ông lão đến cùng nắm giữ cường đại cỡ nào năng lực.

Chu đại sư đầu pháp thực lực rất yếu, thế nhưng hấn ở cất rệu thuật trên trình độ, tuyệt đối có thể làm cho Ngụy gia tăng lên một cấp bậc.

Chu đại sư lắc đầu, từ chối Ngụy Tuyền mời chào.

"Ta báo ân đã hết, là thời điểm rời đi rồi!"

Nhiều lần khuyên bảo Chu đại sư không có kết quả, Ngụy Tuyền cũng chỉ có thể tỏ rõ vẻ mặt nhìn Chu đại sư rời đi.

Bất quá cũng may Lục gia diệt vong đang ở trước mắt, Ngụy Tuyền rất nhanh sẽ đem điểm ấy không vui ném ra sau đầu.

Mười ngày thời gian vội vã mà qua, rốt cục đến đến Trường Phong thương hội thu mua linh tửu tháng ngày.

Lục Phi Bạch mang theo Lục Tú cùng Tô Khải đi tới Trường Phong thương hội ở Sơn Lộc Thành cứ điểm, đợi được bọn họ đến đến thời điểm, Ngụy Tuyền cũng sớm đã ở nơi đó chờ bọn họ.

"Lục Phi Bạch, các người đến muộn, chẳng lẽ là sợ, đối với mình không có tự tin?"

Ngụy Tuyền ngoài cười nhưng trong không cười, khóe miệng lộ ra một vết ánh sáng lạnh.

Lục Phi Bạch không sợ chút nào, trung khí mười phần nói rằng.

"Sợ? Ta Lục Phi Bạch tự điển bên trong cũng không có sợ cái từ ngữ này."

"Đợi lát nữa, Ngụy Tuyền người có thể không muốn khóc lên!"

Lục Phi Bạch cùng Ngụy Tuyền hai người vừa vặn gặp mặt, liền mũi nhọn đấu với đao sắc, ai cũng không muốn roi xuống hạ phong.

Chu vi Trường Phong thương hội tu sĩ thấy cảnh này,

Đã sớm không cảm thấy kinh ngạc.

Hàng năm vào lúc này, Lục Phi Bạch cùng Ngụy Tuyền đều sẽ trình diễn tình cảnh này, có lúc thậm chí vì thu mua số lượng còn ra tay đánh nhau đây!

"Ha ha ha —— "

"Lục Phi Bạch, Quả nhiên sẽ người liên sẽ rõ ràng, hiện tại Ngụy gia, đến cùng mạnh mẽ đến mức nào. các người Lục gia muốn ngăn cản ta nhất thống Sơn Lộc Thành, châu châu đá xe mà thôi!"

Ngụy Tuyền từ Lục Phi Bạch bên người đi qua, ánh mắt rơi vào Tô Khải trên người, con người đột nhiên co rụt lại.

"Chính là người giết con trai của ta?"

"Ồ!"

"Nguyên lai người chính là đầu kia Lão cầu? Chẳng trách sinh ra như thế tưng tiếu Cầu!"

Tô Khải lạnh nhạt nói.

Ngụy Tuyền ngữ khí hơi ngưng lại, cảm giác mình một cái Trọng Quyền thật giống đánh vào cây bông bên trên, dùng không xuất lực khí.

"Miệng lưỡi bén nhọn!"

"Đợi được Lục gia roi dài, ta vậy người giết gà dọa khỉ!"

Ngụy Tuyền mặt lộ ra hung quang, quay về Tô Khải sò sò yết hầu.

Nhưng vào lúc này, một người trung niên tu sĩ hồ bộ gấu uy đi tới, người này chính là Trường Phong thương hội chấp sự —— lâm chấp sự.

"Xin chào lâm chấp sự!"

"Xin chào lâm chấp sự!"

Lục Phi Bạch cùng Ngụy Tuyền dồn dập hướng về lâm chấp sự chào hỏi, bất quá bọn hắn hai người trên mặt vẻ mặt, nhưng là một trời một vực.

Ngụy Tuyền mắt lộ ra ý mừng, mà Lục Phi Bạch nhưng là nhàn nhạt lo lắng.

Này lâm chấp sự Lục Phi Bạch hết sức quen thuộc, cũng biết lâm chấp sự cùng Ngụy gia quan hệ mật thiết, hôm nay Ngụy Tuyền sợ là muốn phát lớn chiêu.

Lâm chấp sự quay về mọi người nói.

"Các người linh từ chuẩn bị xong chưa?"

"Đương nhiên chuẩn bị kỹ càng rồi!"

"Đã như vậy, lão phu lần thứ hai thanh minh một lần. Trường Phong thương hội thu mua nguyên tắc, lấy hiệu quả làm thứ nhất phán xét tiêu chuẩn. Nhà ai linh từ hiệu quả tốt, được số lượng liền càng nhiều."

Lâm chấp sự mặt không hề cảm xúc quay về mọi người nói.

Lục Phi Bạch đối với lâm chấp sự mà nói không để ý lắm, hàng năm Trường Phong thương hội chủ trì thu mua chấp sự, đều sẽ đem này một phen bộ lời nói.

Thế nhưng Lục gia Băng Tâm rồi cùng Ngụy gia ngũ cốc nương, chính là tuyệt nhiên không giống linh từ, hiệu quả vật này làm sao đánh giá, còn không là dựa vào Trường Phong thương hội chấp sự một cái miệng nói ra.

Lục Phi Bạch cùng Ngụy Tuyền dón dập lấy ra đã sớm chuẩn bị kỹ càng linh từ, đặt ở mặt bàn bên trên.

Lâm chấp sự uống một hớp Ngụy Tuyền chuẩn bị ngũ cốc nương, nhất thời hai mắt sáng sủa, bụng nở ra một trận kim quang.

"Tốt người cái Ngụy Tuyền, đã sớm nghe nói các người Ngụy gia ngũ cốc nương được thay đổi, lại cũng không sớm để ta ném thử tiên!"

Ngụy Tuyền cười hi hi.

"Còn không phải là vì thu mua sự tình mà!"

"Đây chính là đòn sát thủ, phải giữ bí mật! Phải giữ bí mật!"

Ngụy Tuyền dương dương tự đắc, Ngụy gia ngũ cốc nương trải qua Chu đại sư thay đổi, hiệu quả tăng lên một thành, đúng ra được cho là chất bay vọt.

Lục Phi Bạch liếc mắt một cái Ngụy Tuyền, tuy rằng không biết Ngụy gia ngũ cốc nương hiệu quả tăng lên bao nhiêu, thế nhưng khẳng định không có Băng Linh rượu tăng lên nhiều lắm.

Lâm chấp sự thường thức ngũ cốc nương sau khi, lại thường thức Lục gia Băng Linh rượu, khẽ cau mày.

"Hò đồ!"

"Các người Lục gia quả không đem ta Trường Phong thương hội để ở trong mắt rồi!"

"Băng Linh rượu hiệu quả, lại chỉ có năm rồi năm phần mười!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Nguyên lai hấn chính là hội trưởng

Tần Thương đang nhìn đến Tô Khải trong nháy mắt, cũng là sững sốt, suýt chút nữa không nhận được trong lòng ý mừng.

Thế nhưng nghĩ đến bị Thạch gia bóp méo quá Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh, lắng là nhịn xuống trong lòng rung động.

Hắn chuyển này đến đến Thanh Châu mục đích, chính là vì tìm kiếm Tô Khải tẩm tích, thế nhưng ròng rã thời gian ba tháng, Tô Khải lại như đá chìm biển

lớn giống như vậy, không hề có một chút tin tức nào, để Tần Thương nản lòng thoái chí.

Bây giờ tâm huyết dâng trào một lần thị sát, lại tìm tới Tô Khai.

Thực sự là đập phá thiết hại vô mịch xử, chiếm được toàn bộ không uổng thời gian!

"Đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Tần Thương lạnh giọng hỏi.

Lâm chấp sự cung kính mà nói rằng.

"Phó Hội trưởng, này ba người cuồng vọng vô tri, đề hèn hạ lưu. Hôm nay thương hội muốn thu mua linh tửu, ba người bọn họ theo thứ tự hàng nhái, vàng thau lẫn lộn, muốn chúng ta Trường Phong thương hội thu mua bọn họ hàng nhái dỏm linh tửu."

"May là thuộc hạ Hòa Nhân Kim Tinh, liếc mắt liền thấy phá bọn họ xiếc, đem năm nay thu mua số lượng tất cả đều cho Ngụy gia, mới để thương hội không có tạo thành tổn thất."

Lâm chấp sự sinh động như thật nói rằng, nếu là không người biết còn tưởng rằng hần làm rồi chuyện lớn gì.

"Ba người bọn họ nhất định là bất mãn loài ra quyết định, cho nên mới phải ra tay hại người, thuộc hạ hiện tại liền đem ba người bọn họ tróc nã quy án!"

Lâm chấp sự nghĩa chính ngôn từ nói rằng, một bộ đại diện cho Trường Phong thương hội sắc mặt.

"Người nói bọn họ theo thứ tự hàng nhái, việc này là thật?"

Tần Thương hỏi thăm một tiếng.

"Đương nhiên là thật, thuộc hạ có thể dùng đầu bảo đảm."

"Này Sơn Lộc Thành chung quy là xa xôi thành nhỏ, cùng sơn ác thủy điều dân nhiều, nếu không có thuộc hạ Hòa Nhân Kim Tinh, đối với thương hội trung trình nhất quán, sợ là sớm đã bị bọn họ những này điều dân ăn liền xương đều không dư thừa rồi!"

Tần Thương gật gù đầu nói.

"Đã như vậy, vậy ta tự mình thưởng thức một phen trong miệng người thấp kém linh tửu!"

Lâm chấp sự nghe được Tần Thương muốn đích thân thưởng thức, nhất thời bị dọa đến hồn đều không còn, trên trán không ngừng mà bốc lên mồ hôi lạnh.

Tần Thương tuy rằng không phải Nhường Tửu Sư, thể nhưng nhãn lực tuyệt đối không kém, nếu để cho hần thưởng thức một cái Băng Linh rượu, vậy còn được.

"Phó Hội trưởng, người bách bần bệ bên trong đến thị sát, há có thể ở chút chuyện nhỏ này mất trên tri hoãn thời gian, thuộc hạ còn có chuyện quan trọng hơn, hướng về ngài báo cáo!"

Lâm chấp sự con người đảo một vòng, liền vội vàng nói, tuyệt đối không thể để cho Tần Thương thưởng thức Băng Linh rượu.

"Lại bần bệ cũng không thể bần bệ đến không có thời gian thưởng thức rượu ngon."

Tần Thương như có như không liếc lâm chấp sự một chút, đáy mắt lóe qua một vết hàn quang.

"Nhưng là "

"Nhưng là "

Lâm chấp sự gấp đầu đầy mồ hôi.

Lúc này Ngụy Tuyên tiến lên một bước nói rằng.

"Kính xin phó Hội trưởng người không chỉ có thưởng thức Lục gia Băng Linh rượu, thuận tiện cũng chỉ điểm một phen ta Ngụy gia ngũ cốc nhưỡng. Ta Lục gia ngũ cốc nhưỡng, tuyệt đối nghiền ép Băng Linh rượu, căn bản liền không cùng một đẳng cấp đối thủ."

Ngụy Tuyên tỏ rõ về tự tin nói.

Hần ước gì Tần Thương đến thưởng thức linh tửu, nếu là Tần Thương không thưởng thức linh tửu, hần làm sao ở Tần Thương trước mặt bày ra bọn họ Ngụy gia giá trị.

Cho tới ngũ cốc nhường sẽ bị Băng Linh rượu đoạt danh tiếng, đây là Ngụy Tuyền chưa từng có nghĩ tới sự tình.

Này căn bản liền không thể!

Nhìn thấy Ngụy Tuyền lại tự chui đầu vào lưới để Tần Thương đi thưởng thức linh tửu, lâm chấp sự gấp đến độ suýt chút nữa một hơi thở không ra đây ngắt đi.

Heo đội bạn!

Mình làm sao sẽ coi trọng loại này heo đội bạn!

Lâm chấp sự trong lòng hối hận, suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết đi ra.

Tần Thương thưởng thức một cái Băng Linh rượu, nhất thời con mắt đều sáng lên đến rồi!

Không hổ là cư chủ, vừa ra tay chính là tên rượu cấp bậc rượu ngon.

Tần Thương trong lòng đối với Tô Khải lòng kính trọng, khác nào nước sông cuộn cuộn, tuôn trào liên tục.

Lâm chấp sự nhìn thấy Tần Thương thật sự thưởng thức Băng Linh rượu, như cha mẹ chết, trong lòng một mảnh tro nguội, biết mình ở Trường Phong thương hội bên trong tiền đồ xong đời.

Thế nhưng lâm chấp sự như cha mẹ chết đáng đáp, nhưng không có rơi vào Ngụy Tuyền trong mắt.

"Phó Hội trưởng, ngài ở đến chỉ điểm một chút ta Ngụy gia ngũ cốc nhường."

Ngụy Tuyền hưng phấn nói rằng.

Dưới cái nhìn của hắn, đợi được Tần Thương uống bọn họ Ngụy gia ngũ cốc nhường, thì sẽ biết Lục gia Băng Linh rượu chính là một đoàn cắt chó, không đáng giá một đồng.

Tần Thương nhìn thấy Ngụy Tuyền lại còn không tha thứ,

Đầy hứng thú Địa phẩm một cái.

"Ngũ cốc nhường không sai!"

Nghe được Tần Thương nói chính mình ngũ cốc nhường không sai, Ngụy Tuyền suýt chút nữa không nhận được hưng phấn cười to đi ra, tự mình ôm lên Tần Thương bóp đùi, coi như không có Chu đại sư phụ trợ, bọn họ Ngụy gia như thường có thể quật khởi.

"Ha ha ha —— "

"Lục Phi Bạch người nghe được đi, ta ở liền nói Băng Linh rượu cùng ta Ngụy gia ngũ cốc nhường không phải cùng một cấp bậc linh tửu!"

Ngụy Tuyền trên mặt mang theo tự đắc nụ cười, tựa hồ đã thấy Lục Phi Bạch sắc mặt như tro tàn biểu hiện.

Thế nhưng

Thế nhưng, bọn họ đây là ánh mắt gì!

Ngụy Tuyền nhất thời giận tím mặt.

Hối hận đây?

Sợ hãi đây?

Tuyệt vọng đây?

Đều không có!

Ở Tô Khải ba người trong mắt, Ngụy Tuyền chỉ nhìn thấy nhàn nhạt trên tức.

Bọn họ này quần sắp bị mình ép chết châu chấu, dựa vào cái gì dùng loại ánh mắt này nhìn ta.

Ngụy Tuyền lửa giận trong lòng, lại như sắp bắn ra núi lửa, ức chế không được xông lên quan mà lên.

Tần Thương gật gù, Nam Nam nói rằng

"Ngũ cốc nhường cùng Băng Linh rượu, xác thực không cùng một đẳng cấp linh tử!"

Nghe được Tần Thương đồng ý quan điểm của chính mình, Ngụy Tuyền không nhịn được cười to đi ra.

"Lục Phi Bạch, các ngươi đã nghe chưa? Liên tôn kính phó Hội trưởng đều đồng ý quan điểm của ta, các ngươi còn có cái gì có thể chiếm được ý "

"Ồ? ngươi có thể lại còn có loại ánh mắt này nhìn ta, các ngươi có phải là không biết chữ "chết" viết như thế nào?"

Nhìn thấy Ngụy Tuyền này một mặt tức đến nổi phôi dánh vè, Tô Khải không nhịn được cười, muốn cười to đi ra.

Thế nhưng sau một khắc, Tần Thương, triệt để để Ngụy Tuyền sững sốt.

"Ngũ cốc nhường còn kém rất rất xa Băng Linh rượu!"

Tần Thương, ở Ngụy Tuyền bên tai nổ vang, nhất thời đem hấn cả kinh trong lòng run sợ, tỏ rõ vẻ khó mà tin nổi.

Sao có thể có chuyện đó?

Ngũ cốc nhường không bằng Băng Linh rượu, ta là đang nằm mơ sao?

Ngụy Tuyền chấn kinh rồi, ở thay đổi trước, ngũ cốc nhường cùng Băng Linh rượu phẩm chất ở sần sần với nhau, dựa vào cái gì chính mình ngũ cốc nhường thay đổi sau khi, ngược lại không sánh được Băng Linh rượu!

Lẽ nào Lục gia tay chân thông thiên, mua được Tần Thương?

"Ta không phục!"

"Ta tuyệt đối không phục!"

"Không phục?"

Tần Thương sắc mặt phát lạnh.

"Ngươi nếu là không phục, mình uống một hớp Băng Linh rượu liền biết tại sao?"

Ngụy Tuyền đột nhiên tiến lên một bước, uống một hớp Băng Linh rượu, trên mặt giận tím mặt, nhất thời đã biến thành hồn bay phách lạc.

"Làm sao có khả năng?"

"Làm sao có khả năng?"

"Làm sao có khả năng?"

Ngụy Tuyền trong nháy mắt đã biến thành nói lắp, trong miệng lặp lại cùng một câu nói.

Băng Linh rượu lại cũng bị thay đổi rồi!

Hơn nữa hiệu quả đầy đủ tăng lên ba phần mười, vượt xa ngũ cốc nhường, chẳng trách

Chẳng trách

"Thế nhưng ai có thể đem Băng Linh rượu hiệu quả tăng lên ba phần mười? Ta không tin, trừ phi là cất rượu tông sư ra tay!"

Ngụy Tuyền lại như là đánh cược thua dân cờ bạc, hai mắt trong lòng một mảnh.

Lục Tú nhìn Ngụy Tuyền này tám chán nản đáng vè, trong lòng vui rạo rục.

Đề ngươi mua được Trường Phong thương hội chấp sự!

Đề ngươi bắt nạt ta Lục gia!

Hiện tại rốt cục ăn hậu quả xấu!

Tần Thương trong mũi hừ lạnh một tiếng.

"Có cái gì không thể!"

"Sẽ mọc ra tay, tất cả đều có khả năng!"

Tần Thương tiến lên một bước, đối với Tô Khải cung kính hành lễ.

"Xin chào hội trưởng!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Không chỉ thầy trò luyện

Hội trưởng!

Tần Thương, lại như một đạo sâm rền, ở Lục Phi Bạch, Lục Tú, Ngụy Tuyền cùng lâm chấp sự bốn người trong tai nổ vang.

Tiểu thanh niên này lại là Trường Phong thương hội hội trưởng.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều mờ.

Lục Tú nhìn về phía Tô Khải ánh mắt, tràn ngập kinh ngạc.

Tề đại ca là Trường Phong thương hội hội trưởng, này không thể tin được nghị rồi!

Lục Phi Bạch nhìn Tô Khải, càng xem càng thoả mãn, ánh mắt kia lại như cha vợ nhìn kim quy tế như thế,

Nhà ta Tú nhi ánh mắt, chính là cường vô địch!

"Hội trưởng! người lại là Trường Phong thương hội hội trưởng!"

Ngụy Tuyền cười thâm một tiếng.

"Tùy vào số mệnh!"

"Ta không phải bại bởi Lục gia, ta là là cho người, bại bởi vận mệnh!"

Ở biết Tô Khải là Trường Phong thương hội hội trưởng sau khi, Ngụy Tuyền trong lòng cũng lại thẳng không nổi bất kỳ phòng kháng tâm tư, chỉ có thể cảm khái thời vận không đứng phía bên mình.

Mà lâm chấp sự nghe được Tô Khải là Trường Phong thương hội hội trưởng trong nháy mắt, trực tiếp phun ra một cái nghịch huyết, cảm giác được mất tới sâm lại, nuốt chút nữa té xỉu đi qua.

Hội trưởng lại mình trước nói tới tất cả, lâm chấp sự trong lòng sợ sệt đến cả người run rẩy lên, môi không ngừng mà run run, muốn xin tha, thế nhưng là liền một chữ đều không nói ra được.

"Hội trưởng yên tâm, chuyện hôm nay, thuộc hạ nhất định toàn lực tra rõ!"

Lâm chấp sự khi nghe đến toàn lực tra rõ bốn chữ sau khi, triệt để hôn mê bất tỉnh, ngã đi trước ý niệm duy nhất, chính là hấn xong đời.

Ở lâm chấp sự té xỉu sau khi, Ngụy Tuyền sắc mặt như tro tàn vội vã rời đi Trường Phong thương hội, vội vã chạy về Ngụy gia, chuẩn bị dời đi Ngụy gia tài sản.

Ngụy Tuyền vô cùng rõ ràng biết, ngày hôm nay qua đi, này Sơn Lộc Thành chính là Lục gia Sơn Lộc Thành, cùng bọn họ Ngụy gia một lòng tiền quan hệ đều không có.

"Hội trưởng, người nhưng còn có phân phó khác?"

Tần Thương hỏi.

Tô Khải gật gật đầu nói.

"Tú nhi nàng ở cất rượu trên rất có thiên phú, người giúp nàng tìm một sư phụ!"

Tần Thương liếc mắt nhìn Lục Tú, nhìn thấy nàng đứng Tô Khải bên người, giữa hai người khoảng cách chỉ gần, liền một ngón tay đều nhét không xuống, trong lòng nhất thời hiểu rõ.

Nếu là Lục Tú cùng Tô Khải trong lúc đó không có âm mưu quan hệ, khoảng cách giữa hai người, làm sao có khả năng như thế gần.

Có nghĩ đến Tô Khải ở Thanh Liên Kiếm Tông biểu hiện, Tần Thương nhất thời có chủ ý.

"Hội trường người yên tâm, ta nhất định sẽ cho Lục tiên tử tìm một tên nữ tính cất rượu đại sư làm sư phụ, tuyệt đối sẽ không xuất hiện thầy trò luyện tình huống!"

Nhìn thấy Tần Thương này âm mưu ánh mắt, Tô Khải trong lòng khí liền không đánh một chỗ đến.

Mình là loại này tham ăn người sao?

"Tần lão, người tư tưởng cùng 3 xem phi thường không chính xác!"

"Cái gì thầy trò luyện, loại này làm trái thiên luân việc, lại sẽ từ trong miệng người nói ra!"

Tô Khải trên mặt lộ ra một bộ chi tiết rèn sắt không thành thép biểu hiện.

Tần Thương một mặt mộng bức, thế nhưng càng nhiều nhưng là nhân nhượng xem thường.

Thầy trò luyện làm trái thiên luân?

Người nào không biết hội trường người cảm dỗ sư phụ của chính mình!

Tần Thương trong lòng oán thầm, thế nhưng là không dám nói ra một chữ đến.

Từ khi Tô Khải lưu lạc đến Cửu Châu vực bích ở ngoài sau, nguyên bản 18 nhà liên minh bên trong mấy nhà tửu quán rục rà rục rịch, muốn cướp đi tên rượu phương pháp phối chế, tự lập môn hộ.

Thế nhưng ai cũng không nghĩ tới Tử Tuyền Tiên Tử lại trực tiếp ra tay, lấy thủ đoạn lời đình, trấn áp một hội phản loạn, ba tên Kết Đan tu sĩ chết vào Tử Tuyền Tiên Tử trong tay.

Ở này sau khi, cũng không còn một người có can đảm phản loạn.

Tất cả những thứ này, Tần Thương đều nhìn ở trong mắt.

Lấy nhãn lực của hắn, liếc mắt là đã nhìn ra Tử Tuyền Tiên Tử cùng Tô Khải sự quan hệ giữa hai người, tuyệt đối không chỉ quan hệ thầy trò đơn giản như vậy.

Xử lý lâm chấp sự cái này sâu một sau khi, Tô Khải cùng Tần Thương đến đến tỉnh thất.

Trải qua một phen đơn giản hiểu rõ, Tô Khải mới biết, nguyên lai này Trường Phong thương hội lại cũng là Thanh Liên cư tài sản một trong.

Trường Phong thương hội vốn là 18 nhà liên minh đánh vào Thanh Châu ám tử, như tương tự Trường Phong thương hội như vậy ám tử, các châu phổ biến tồn tại. Ở Thanh Liên cư chiếm đoạt 18 nhà liên minh sau khi, Trường Phong thương hội dĩ nhiên là thuộc về Thanh Liên cư.

Mà Tô Khải lác mình biến hóa, năm đã biến thành Trường Phong thương hội hội trưởng.

"Tần lão, Phật địch một trận chiến sau khi,

Thanh Châu tình huống làm sao?"

Tô Khải không nhịn được hỏi.

Dù sao dựa theo Sở Thiên Dương ký ức, Phật địch xuất thế sau khi, Thanh Châu sinh linh đồ tước, Thanh Châu tứ đại tông môn tất cả đều diệt đánh Phật địch trong tay.

Thế nhưng kiếp này bởi vì Sở Thiên Dương tồn tại, làm cho Phật địch trước giờ xuất thế, hết thầy đều trở nên cùng Sở Thiên Dương trong ký ức tuyệt nhiên không giống.

Tần Thương chậm rãi nói đến.

"Ngũ Hoa Động Thiên một nhóm, tứ đại tông môn xem như là tổn thất nặng nề, ngã xuống ở Ngũ Hoa Động Thiên bên trong đệ tử vượt quá một nửa.

Bất quá tứ đại tông môn chung quy là là nội tình thâm hậu, tổn thất một nửa đệ tử, không tính là là thương cân động cốt."

"Bất quá Nguyên Anh sức chiến đấu tổn thất, muốn bù đắp cũng không phải trong thời gian ngắn có thể bù đắp."

"Ồ! Có Nguyên Anh tu sĩ ngã xuống?"

Tô Khải nhất thời lên tinh thần đến.

"Đây là tự nhiên! Trong đó tổn thất to lớn nhất thuộc về Thiên Dao Ổ, Thiên Dao Ổ Nhị Trưởng lão du gần tại chỗ bỏ mình, Nguyên Anh bị Phật địch xem là chất dinh dưỡng. Bách Hoa cốc Bách Hoa tổn hại, thanh mô mỡ thương thế không biết, mà Nguru Ma Lực tông Viên Lập bỏ đi một bộ phận thân , tương tự tổn thất không nhỏ."

"Không nói Thiên Dao Ổ tuy rằng tổn hại du gần vị này Nguyên Anh tu sĩ, thế nhưng danh vọng không lùi mà tiến tới, vượt xa trước đây. Cửu Dương Thánh Dao đẩy lùi Phật địch việc, càng là lưu truyền rộng rãi, danh tiếng đại chấn."

"Phật địch sau khi rời đi, Thanh Châu mục có liên thủ rất nhiều Nguyên Anh tu sĩ chữa trị Cửu Châu vực bích, tuy rằng trận chiến này Thanh Châu tổn thất không nhỏ, thế nhưng cuối cùng cũng coi như là vượt qua tai nạn này."

Tô Khải nghe xong Tàn Thương, nghe được sự phụ không có chuyện gì, thở phào nhẹ nhõm, trong lòng đối với Thanh Châu hiện tại hình thức có đại thể hiểu rõ.

"Tàn lão, sắp xếp ta trở về Thanh Châu đi!"

Tàn Thương nghe này, trên mặt lộ ra làm khó dễ vẻ mặt.

"Cư chủ, người muốn trở về Thanh Châu, sợ trong thời gian ngắn là chuyện không thể nào."

"Ồ! Vì sao?"

Tô Khải chân mày cau lại.

"Tể Thiên đài tuyên bố Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh, vây quét Phật địch!"

Tô Khải nghe được Tể Thiên đài lại tuyên bố Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh, trong lòng cả kinh, không nghĩ tới Phật địch lại gây nên Đại Tấn Hoàng thất chú ý.

Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh, chính là Cửu Châu đẳng cấp cao nhất Tuyệt Sát Lệnh, nếu người nào có thể đánh giết nữ ma, có thể có được Đại Tấn Hoàng thất khen thưởng.

Bực này khen thưởng, mặc dù là Nguyên Anh tu sĩ cũng sẽ đổ mắt.

"Thế nhưng này cùng ta có quan hệ gì?"

Đại Tấn Hoàng thất muốn vây quét Phật địch vậy thì vây quét đi, này cùng mình có quan hệ gì?

Tô Khải trong lòng có chút nghi hoặc.

"Bởi vì Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh truyền tới Thanh Châu sau khi, bị Thạch gia động chân động tay!"

"Thạch gia ở Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh danh sách bên trong, thêm vào cư chủ tên của người!"

Phốc ——

Tô Khải trực tiếp phun ra một cái linh trà.

Cái gì?

Mình lại lên Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh danh sách!

Thạch gia chính là Sơn Châu đỉnh cấp thế gia, dù cho cái khác đỉnh cấp thế gia biết Thạch gia động chân động tay, sợ cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, ngược lại Tô Khải chính là Thanh Châu tu sĩ, cùng bọn họ không có bất cứ quan hệ gì.

Huống chi, Tô Khải cùng Phật địch đồng thời biến mất ở hư không loạn lưu bên trong, ai biết Phật địch cùng Tô Khải có thể hay không cùng xuất hiện.

Bởi vậy đem Tô Khải thêm vào Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh danh sách chuyện này, đỉnh cấp thế gia trong lúc đó, cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, ngầm thừa nhận chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Tiểu Bất Điểm, Quỷ Vụ sơn

"Thạch gia!"

Tô Khải tức giận nghiêng răng, khẳng định là Thạch Y ở sau lưng giờ trò.

"Vậy ta liền ngự trang sau khi lại đi sử dụng siêu khoảng cách xa Truyền Tống Trận, ta liền không tin Thạch gia có thể mỗi thời mỗi khắc nhìn chăm chăm mình."

Tần Thương bắt đầu đi nói rằng.

"Ở lại, ngự trang phương pháp sợ là thật sự không được."

"Thạch gia sợ sệt người thông qua ngự trang thuật tránh được tai mắt của bọn họ, vì lẽ đó để một con dị thú giám thị siêu khoảng cách xa Truyền Tống Trận. Con dị thú này thân cư Giải Trĩ huyết thống, một đôi Hỏa Nhân Kim Tinh có thể nhìn thấu tất cả ngự trang, coi như là Nguyên Anh tu sĩ, ở trước mặt nó cũng không chỗ che thân."

"Giải Trĩ hậu duệ!"

Tô Khải lần thứ hai phun ra một cái linh trà.

Quá bất nạt người, lại để Giải Trĩ hậu duệ nhìn chăm chăm siêu khoảng cách xa Truyền Tống Trận.

Giải Trĩ chính là trong truyền thuyết biện thị phi, Minh Thu hào Thần Thú, có thể nhìn thấu thời gian tất cả hư vọng cùng ngự trang, hết thấy ngự trang thuật, ở Giải Trĩ trước mặt đều là không hề tác dụng.

Giải Trĩ hậu duệ huyết mạch tuy rằng không có Giải Trĩ tinh khiết, thế nhưng dù cho chỉ có Giải Trĩ một phần mùi uy lực, Nguyên Anh tu sĩ ở trước mặt nó cũng sẽ không chỗ che thân.

Vì lẽ đó Tô Khải khi nghe đến Thạch gia lại để Giải Trĩ hậu duệ nhìn chăm chăm siêu khoảng cách xa Truyền Tống Trận, tức giận nghiêng răng, trong lòng chặn lại một tảng đá.

Mình muốn rời đi Sơn Châu, thật là không phải một chuyện dễ dàng.

Tô Khải nghĩ tới để sư phụ cứu mình trở lại, thế nhưng cái ý niệm này vừa vọt bay lên, liền bị Tô Khải cắt ngang.

Cửu Châu trong lúc đó tuy rằng có siêu khoảng cách xa Truyền Tống Trận có thể tự do ra vào, thế nhưng là chỉ giới hạn ở Kết Đan trở xuống tu sĩ, nếu là Kết Đan tu sĩ sử dụng siêu khoảng cách xa Truyền Tống Trận, tuyệt đối sẽ bị người nhìn chăm chăm, để ngừa Kết Đan tu sĩ làm phá hoại.

Nếu là Nguyên Anh tu sĩ, căn bản không thể có cơ hội sử dụng siêu khoảng cách xa Truyền Tống Trận, ai sẽ để một cái Nhân Hình Hạch Đan đầu ở mình trong hậu viện loạn cuống?

"Cư chủ, người muốn trở về Thanh Châu xác thực không phải chuyện dễ dàng. Thế nhưng, cũng không phải là không có biện pháp!"

Nói Tần Thương lấy ra một khối thẻ ngọc giao cho Tô Khải.

"Từ Tuyên Tiên Tử nghĩ đến mười loại rời đi Sơn Châu biện pháp, tất cả đều ghi vào mặt trên rồi!"

Tô Khải tâm thần vội vã chìm đắm ở trong ngọc giản, khá là mười loại rời đi Sơn Châu biện pháp.

Pháp một: Lên cấp Nguyên Anh, dựa vào tự thân tu vị đi ngang qua hư không vô tận.

Tô Khải nhìn thấy pháp một, khoe miệng không khỏi đánh ra mấy lần.

Mình lên cấp Nguyên Anh, cái nào còn muốn chờ đến hầu năm Mã Nguyệt?

Huống hồ hư không vô tận bên trong thỉnh thoảng sẽ quét lên Hư Không Phong Bạo, dù cho là Nguyên Anh tu sĩ cuốn vào trong đó, cũng là cửu tử nhất

sinh. Cũng chính là Sơn Châu cùng Thanh Châu lắng giềng, gặp phải Hư Không Phong Bạo xác suất không lớn, Nguyên Anh tu sĩ mới có thể xông vào một lần.

Tô Khải ánh mắt dời xuống động, nhìn thấy pháp hai.

Pháp hai: Thiên Nhai đạo nhân độn pháp bí thuật —— Chỉ Xích Thiên Nhai.

Thiên Nhai đạo nhân chính là vạn năm trước Sơn Châu một tên đại năng, lấy độn thuật nổi danh, cái đó chỉ cao độn thuật Chỉ Xích Thiên Nhai có thể ngang qua mấy châu. Chỉ Xích Thiên Nhai này môn bí thuật nguyên lý đến nay không người hiểu rõ, thế nhưng năm đó Thiên Nhai đạo nhân nhưng là có một ngày bên trong ngang qua mấy châu hành động vĩ đại.

Tô Khải nhìn thấy pháp hai, trên mặt như trước cay đắng, bắt đầu đi lắc đầu.

Được Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa?

Khó! Khó! Khó!

Quả thực khó với trên Thanh Thiên!

Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa gửi ở Thiên Nhai Động thiên bên trong, như Chỉ Xích Thiên Nhai bức này nghịch thiên độn thuật truyền thừa, Sơn Châu Bát đại đỉnh cấp thể gia tất cả đều cực kỳ mơ ước.

Bởi vậy, Bát đại đỉnh cấp thể gia mỗi cách năm năm sẽ tổ chức một lần Thăng Tiên Đại Hội, thông qua Thăng Tiên Đại Hội chọn lựa tuyển ra ưu tú nhất Luyện Khí tu sĩ, đi được Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa.

Thăng Tiên Đại Hội đã tổ chức hơn một nghìn năm, Thiên Nhai đạo nhân phổ thông truyền thừa sớm đã bị lấy đi, thế nhưng chỉ có Chỉ Xích Thiên Nhai này môn bí thuật, như trước không ai có thể được.

Tham gia Thăng Tiên Đại Hội, sau đó được Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa, hầu như là không thể hoàn thành nhiệm vụ.

Thăng Tiên Đại Hội nhưng là có Nguyên Anh tu sĩ tọa trấn, mình đi tham gia Thăng Tiên Đại Hội, chẳng phải là tự chui đầu vào lưới?

Pháp 3: Thần cấm chí bảo Âm Dương phá giới toa, có thể vượt qua hư không vô tận.

Âm Dương phá giới toa có thể vượt qua hư không vô tận, không sợ Hư Không Phong Bạo, thế nhưng cái này thần cấm chí bảo như trước 3 vạn năm không có tin tức gì, ai biết Âm Dương phá giới toa giấu ở cái góc nào bên trong?

Pháp tứ. . .

Pháp 5. . .

Tô Khải đem Từ Tuyên Tiên Từ liệt ra 10 pháp tất cả đều nhìn một lần,

Phiền muộn phát hiện, còn giống như là lên cấp Nguyên Anh, sau đó trở về Thanh Châu đến đáng tin điểm.

Bằng không cũng chỉ có thể đợi được Phật địch sa lưới, Tế Thiên đài thu hồi Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh.

Thế nhưng vừa nghĩ tới Phật địch kinh khủng kia thực lực, Tô Khải cảm thấy đợi được Phật địch sa lưới, này hơn nửa cũng là vô căn cứ ý nghĩ.

Nói cách khác, mình trong thời gian ngắn là không cách nào trở về Thanh Châu.

Tô Khải một mặt phiền muộn, nếu không là Thạch gia, mình há có thể gặp phải như vậy quần cảnh.

"Ha ha —— nếu ta không thể quay về Thanh Châu, nếu là không cho người liêm liêm đồ, ta vẫn là mạnh nhất Tiểu sư thúc sao?"

Tô Khải khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

"Tần lão, người có biết Thạch Y năm năm trước đào cái đó tộc đệ Chí Tôn Cốt thời gian?"

Tần lão nghe được đào cốt việc, sắc mặt khẽ thay đổi.

"Lúc này ta có nghe thấy, có người nói năm năm trước Thạch gia ấu tử lúc mới sinh ra, tự mang Chí Tôn Cốt, tiềm lực kinh người. Thế nhưng sau đó nghe nói Thạch Y lại đào cái đó tộc đệ Chí Tôn Cốt, dẫn đến một hồi phản loạn, sau đó Thạch gia ấu tử liền biến mất rồi, cũng không còn bất kỳ tin tức."

"Lúc này chính là Thạch gia chuyện xấu trong nhà, che che giấu giấu, tiềm lực kinh người như vậy ấu tử, lại còn nói khí liền khí, thật là khiến người ta khó hiểu."

"Tần lão, vậy người có biết Thạch gia ấu tử tâm tích?"

Tô Khải trầm ngâm một lúc hồi.

"Nghe đồn năm đó Thạch gia mọi người ở Quý Vụ sơn bạo phát một hồi đại chiến, sau đó Thạch gia ấu tử sẽ không có tin tức. Bất quá xem những năm này Thạch gia phản ứng, Thạch gia ấu tử hẳn là còn tồn tại mới đúng."

"Quý Vụ sơn!"

Tô Khải lẩm bẩm nói nhỏ.

Đối với Sơn Châu đại danh đình đình Quý Vụ sơn, hẳn cũng là hơi có nghe thấy.

Nguyên bản Quý Vụ sơn cũng không gọi Quý Vụ sơn, nguyên danh tên gì, đến nay đã không thể nào khảo chứng. Thế nhưng ở ba ngàn năm trước, Quý Vụ sơn đột nhiên xuất hiện Quý Vụ, Quý Vụ chỗ đi qua, sinh linh toàn bộ biến mất.

Không sai, chính là biến mất, tằm tích bất định, mà không phải tử vong.

Khởi điểm Quý Vụ trong núi có thôn xóm mấy chục, Quý Vụ lần thứ nhất xuất hiện thời điểm, liền bao phủ một chỗ thôn xóm. Ngày thứ hai, các thôn xóm khác người liền phát hiện, này ra thôn xóm đã biến thành một mảnh Quý Vụ.

Không có bất kỳ ai!

Thế nhưng phòng ốc nhưng bảo tồn hoàn hảo, không có bất kỳ tranh đấu vết tích, khiến người ta cho rằng này thôn thôn xóm là tự mình di chuyển.

Sau khi Quý Vụ liên tiếp xuất hiện, mỗi một lần xuất hiện, đều lặng yên không một tiếng động khu vực đi một chỗ thôn xóm, thậm chí ngay cả Trúc Cơ tu sĩ đều không thể may mắn thoát khỏi.

Sau đó, những này thôn xóm khủng hoảng, lặng yên không một tiếng động biến mất, thực sự là thật là làm cho người ta kinh sợ, suốt đêm dồn dập chạy.

Thế nhưng liền tại bọn họ thoát đi này một đêm, Quý Vụ bạo phát, những này thôn xóm không có người nào có thể chạy ra Quý Vụ sơn, tất cả đều biến mất Quý Vụ bên trong.

Từ đây, Quý Vụ tên núi thanh âm lớn táo.

Tiểu Bất Điểm biến mất ở Quý Vụ sơn, chẳng lẽ liền bị Quý Vụ nuốt chửng hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Tiểu Bất Điểm cùng Thạch gia ân oán

Ngày mai.

Sơn Lộc Thành ở ngoài, Lục Phi Bạch, Lục Tú cùng Tần Thương ba người nhìn theo Tô Khải bóng lưng dần dần đi xa.

Lục Tú nhìn về phía càng ngày càng nhỏ bóng lưng, từ từ đã biến thành điểm đen nhỏ, trong mắt nổi lên nhàn nhạt hơi nước.

Lục Phi Bạch nhìn thấy Lục Tú này không muốn biểu hiện, thăm than một hơi, con gái điểm tiểu tâm tư kia, hẳn đương nhiên rõ ràng, chỉ có điều. . .

"Tú nhi, đã quên hẳn đi, các ngươi không phải người của một thế giới!"

Lục Tú sờ môi nói rằng.

"Không được!"

"Ta sẽ ở một thế giới khác nhớ kỹ Tề đại ca!"

Tô Khải rời đi Sơn Lộc Thành, mang theo Tần Thương vì hắn chuẩn bị ngựa trang mặt nạ.

Này nguy trang mặt nạ cũng là phá vì là huyền diệu, dù cho là phổ thông Kết Đan tu sĩ, cũng không cách nào nhìn thấu Tô Khải nguy trang. Chỉ cần không đụng với Kết Đan tu sĩ bên trong cường giả, Nguyên Anh hóa thân cùng với Nguyên Anh tu sĩ, Tô Khải là sẽ không bại lộ thân phận.

Thế nhưng Kết Đan tu sĩ bên trong cường giả, Nguyên Anh hóa thân cùng Nguyên Anh tu sĩ toàn bộ Sơn Châu cũng vì không nhiều, phần lớn đều bé quan tu luyện, truy tìm Trường Sinh, bởi vậy chỉ cần Tô Khải mình không tìm đường chết, bị phát hiện chờ xác suất vẫn là rất nhỏ.

Sau nửa tháng, Tô Khải Phong Trần mệt mỏi đến đến Quý Vụ sơn.

Quý Vụ sơn, Quý Vụ bạo phát sau khi, chu vi tu sĩ tất cả đều mang đi, không người nào dám dừng lại ở đây. Tuy rằng hiện tại Quý Vụ bạo phát phạm vi, chỉ ở Quý Vụ trong núi, thế nhưng ai biết cái nào Thiên Quý sương mù có đến hay không đến Quý Vụ sơn ở ngoài.

"Nơi này chính là năm năm trước Thạch gia đại chiến nơi!"

Tô Khải nhìn bị lộ bỏ nửa cái đỉnh núi đỉnh núi nhỏ, trên mặt đất ngàn rãnh vạn khe, một cái dài mấy dặm vết kiếm, đem đỉnh núi nhỏ trực tiếp chia làm hai nửa, có thể thấy được năm đó một trận chiến là cỡ nào kịch liệt.

Dọc theo năm đó chiến trường di tích, Tô Khải chậm rãi thăm dò lên.

...

Quý Vụ sơn cách đó không xa một toà trong động phủ.

"Người nói có người đến xem năm đó đại chiến di tích?"

Thạch Trạch hơi hít mắt lại, ngón tay ở trên bàn gỗ nhẹ nhàng ngừng đầu.

"Người kia dài ra sao?"

"Tuổi còn trẻ, tướng mạo anh tuấn, luyện khí Trung kỳ tu vi, ở vào tuổi của hán khá là không kém."

Thạch Trạch con mắt đóng lên, tinh tế suy tư.

Năm năm trước Quý Vụ sơn một trận chiến, Thạch gia đông đảo cao thủ tuy rằng chiếm hết ưu thế, thế nhưng mất thấy phải đem này nghiệt súc bất thời gian, Quý Vụ đột nhiên bạo phát, mang đi này tiểu nghiệt súc, để Thạch gia cao thủ dãi tràng xe cát.

Tuy rằng tiểu nghiệt súc biến mất ở Quý Vụ bên trong, thế nhưng Thạch gia cũng không hề từ bỏ, mà là để Thạch Trạch nhìn chăm chăm Quý Vụ sơn, một khi phát hiện tiểu nghiệt súc tung tích, nhất định phải tại chỗ bắt giữ, giết chết không cần luận tội.

"Chấp sự đại nhân, người nói người kia có thể hay không là phương bắc đến dư nghiệt!"

Thạch Trạch chân mày cau lại, tuy rằng trong lòng không quá đồng ý xác nhận, thế nhưng đây là khả năng duy nhất.

Tiểu nghiệt súc cha Thạch Tử Lăng năm đó cưới đến từ phương bắc cô gái bí ẩn, có người nói lai lịch cũng không nhỏ. Tiểu nghiệt súc biến mất ở Quý Vụ bên trong năm năm, bây giờ rốt cục có động tĩnh, bất quá phải tới người cũng quá yếu điểm.

Luyện khí Trung kỳ!

Loại tu vi này, ở Thạch gia tiểu bối bên trong đều không xếp hạng tới được, xem ra tiểu nghiệt súc mẹ nhà mẹ đẻ, cũng không phải cái gì nhân vật lợi hại.

Thạch Trạch khoe miệng cười lạnh, quay về thủ hạ phân phó nói.

"Đi! Theo ta đi Quý Vụ sơn một chuyến!"

...

"Tiểu Bất Diễm đến cùng đi nơi nào cơ chứ?"

Tô Khải ở chiến trường di tích bên trong tìm tòi một cái Thời Thần, như trước không có tìm được bất kỳ đầu mối hữu dụng, không khỏi nhíu mày.

"Chẳng lẽ, thật sự bị cho Quý Vụ nuốt chửng rồi!"

Tô Khải muốn mượn Tiểu Bất Diễm tay, hảo hảo buồn nôn một phen Thạch Y.

Nhưng nếu là muốn đổi mặt quỷ dị Quý Vụ, Tô Khải trong lòng nổi lên nói thầm.

Nhưng vào lúc này, hai mươi mấy đạo bóng đen đột nhiên đột kích, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế, đem Tô Khải bao quanh vây nhốt.

Phát hiện mình đột nhiên bị vây quanh, Tô Khải cũng không có hoang mang, ngược lại vô cùng tỉnh táo nhìn những tu sĩ này, nhìn thấy bọn họ quần áo trên ngực thêu một cái "Thạch" chữ.

"Thạch gia người!"

Tô Khải cau mày lên, lẽ nào mình bị phát hiện thân phận thực sự?

"Ta còn tưởng rằng các người là cái gì ghê gớm thế lực, hôm nay vừa nhìn, cũng chỉ đến như thế."

Thạch Trạch nói một cách lạnh lùng nói.

"Thế lực?"

Tô Khải đầu tiên là hơi cảm thấy rất ngờ vực, thế nhưng rất nhanh sẽ phản ứng lại.

Nguyên lai Thạch gia người, đem mình xem là Tiểu Bất Điểm mẹ nhà mẹ đẻ người.

Nhìn thấy Thạch Trạch hiểu lầm, Tô Khải đâm lao phải theo lao nói rằng.

"Ha ha!"

"Các người Thạch gia cùng nghe đồn bên trong như thế ngông cuồng cùng vô tri, nếu là thiếu chủ hẳn có chuyện bất trắc, hẳn nhặt so với san bằng các người Thạch gia!"

Nghe được Tô Khải nói muốn san bằng bọn họ Thạch gia, Thạch Trạch xì nở nụ cười.

San bằng Thạch gia?

Thực sự là vô tri đến đáng yêu!

"Chỉ bằng các người?"

"Ếch ngồi đáy giếng!"

"Chỉ là một cái Luyện Khí tu sĩ, lại cũng dám miệng thả cuồng ngôn, chính là Nguyên Anh đại tu sĩ, cũng không dám nói ra như vậy ngông cuồng lời nói."

Thạch Trạch trong ánh mắt ánh sáng lạnh lấp lánh, đối với san bằng Thạch gia chuyện ma quỷ, hẳn một chữ cũng không tin.

"Người cho rằng lần này chỉ có một mình ta đến đến Quý Vụ sơn sao?"

"Ta chỉ là tiên phong đến đây tìm hiểu tin tức, trong nhà tiền bối không tốn thời gian dài sẽ cảm thấy."

Tô Khải tỏ rõ về tự tin nói, không chút nào lộ ra một chút kẻ hờ.

Nhìn thấy Tô Khải tràn đầy tự tin, Thạch Trạch thầm nhủ trong lòng.

Lẽ nào sau lưng của hắn thật sự có người?

Cái này thần bí thế lực người đến thực lực mạnh bao nhiêu?

Trúc Cơ vẫn là Kết Đan?

Rốt cục Nguyên Anh tu sĩ, Thạch Trạch căn bản sẽ không có nghĩ tới.

Nguyên Anh tu sĩ là cỡ nào ít ỏi, đối với mỗi một cái thế lực tới nói, đều là chiến lược cấp lá bài tẩy, tuyệt đối sẽ không dễ dàng vận dụng.

Nhưng nếu là đến đây người chính là Kết Đan tu sĩ, này mình này hai mươi, ba mươi người nhưng là phiền phức.

Trừ phi . . Trên tay mình có con tin!

Mới có thể làm cho Kết Đan tu sĩ sợ ném chuột vỡ đồ.

"Vậy ta liền trước tiên bắt giữ người!"

Thạch Trạch mắt lộ ra hung quang, quát chói tai một tiếng.

Nhìn thấy Thạch Trạch như vậy quả đoán, Tô Khải biết trận chiến ngày hôm nay, không thể tránh khỏi.

Mình vừa nảy nảy mấy câu nói, cho Thạch Trạch một cái giả tạo, phía sau chính mình, đứng một thế lực khổng lồ. Tuy rằng không thể ngăn cản Thạch Trạch ra tay, thế nhưng là có thể làm cho Thạch Trạch sợ ném chuột vỡ đồ, không dám hạ tử thủ.

"Bạch Ngọc án!"

Thạch Trạch quát chói tai một tiếng, một viên màu trắng tiểu ấn bay trốn mà ra, ở Thạch Trạch trên đầu xoay tròn xoay một cái, sau đó theo gió lớn lên, khác nào một khối thể như vạn cân đá tảng.

"Đi!"

Thạch Trạch chỉ phía xa một điểm, Bạch Ngọc án hướng về Tô Khải một con hạ xuống.

Bạch Ngọc án tuy rằng còn chưa rơi xuống, thế nhưng chu vi không khí cũng đã động lại, dường như thép ximăng bình thường cứng rắn, phảng phất một toà Thái Sơn đón đầu ngã xuống.

Thạch Trạch khoe miệng vung lên một vệt cười gần.

Bạch Ngọc án sức mạnh to lớn, thế nhưng tốc độ khá đầy, ở Trúc Cơ tu sĩ đấu pháp trong lúc đó, cũng không tác dụng lớn. Thế nhưng dùng để đối phó Luyện Khí tu sĩ, quả thực không chỗ nào bất lợi, chưa từng có thất thủ quá.

Thạch Trạch tựa hồ đã thấy Tô Khải bị mình trấn áp một màn.

Đối mặt từ thiên mà rơi Bạch Ngọc án, Tô Khải hai chân phảng phất dài cái giống như vậy, đứng tại chỗ không nhúc nhích, mặc cho Bạch Ngọc án hạ xuống.

Mãi đến tận Bạch Ngọc án chỉ có một tay khoảng cách thời gian, Tô Khải mới quát chói tai một tiếng, trong đôi mắt bùng nổ ra một vệt hết sạch.

"Cùng —— "

Tô Khải đột nhiên vụt lên từ mặt đất, hữu quyền hướng về Bạch Ngọc án đâm ra một quyền.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Đại khai sát giới

Thạch Trạch nhìn thấy Tô Khải lại dùng nắm đấm đi chống đối Bạch Ngọc án, không nhịn được cười to đi ra.

Không biết tự lượng sức mình!

Hắn khủng bố còn không biết Bạch Ngọc án sức mạnh lớn bao nhiêu, lại dám dùng thân thể lực lượng cứng rắn chống đỡ, chính là Trúc Cơ tu sĩ cũng không dám làm như thế.

Thạch Trạch lắc lắc đầu, ngây thơ đáng yêu.

Thế nhưng kế tiếp phát sinh một màn, lại làm cho Thạch Trạch triệt để kinh ngạc đến ngây người, trợn mắt ngoác mồm, thật giống nhìn thấy bình thân kinh ngạc nhất một màn.

Hồng ——

Một tiếng hồ gầm tiếng, từ Tô Khải trên người truyền tới.

Rõ ràng chính là nhân loại tu sĩ, làm sao sẽ phát sinh hồ gầm tiếng, điều này làm cho Thạch Trạch nghĩ mãi mà không ra.

Thế nhưng hồ gầm tiếng xa không phải xong xuôi, tiếp theo hồ ma bóng mờ hiện lên ở Tô Khải phía sau, mang theo hồ gầm núi rừng khí thể bàng bạc, ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng.

"Một hồ lực lượng!"

Thạch Trạch hai mắt trợn lên già ra.

Một tên luyện khí Trung kỳ tu sĩ, lại tu luyện ra một hồ lực lượng, sao có thể có chuyện đó?

Một hồ lực lượng, dù cho là Trúc Cơ tu sĩ, cũng chỉ có luyện thể Trúc Cơ tu sĩ mới có thể nắm giữ, như hán loại tu luyện này pháp thuật Trúc Cơ tu sĩ đều hít khó.

Thế nhưng hán nhìn thấy gì?

Một hồ lực lượng lại từ một cái Luyện Khí tu sĩ trong tay phát huy ra.

Hồ ma bóng mờ hai mắt lộ ra nồng nặc hung quang, Thương Khung bên trên, tràn ngập hồ ma lệ khí cùng sát ý, khí thể kinh khủng không hề bảo lưu tàn mất ra.

"Phá cho ta!"

Tô Khải đón Bạch Ngọc ẩn tàng tàng vung ra một quyền.

Oanh ——

Đỉnh tai nhức óc tiếng vang, từ nắm đấm cùng Bạch Ngọc ẩn va chạm chỗ bộc phát ra, khủng bố âm phống tưng, thật sự Thạch gia ở đây tu sĩ liên tục ừ tai, màng tai run.

Theo Tô Khải đâm ra một quyền, đỉnh núi nhỏ to nhỏ bình thường Bạch Ngọc ẩn, lại vi phạm vật lý quy luật giống như vậy, bay ngược ra ngoài, ở trong hư không lật lộn mấy vòng.

Bất quá chịu đựng Bạch Ngọc ẩn chính diện một đòn, Tô Khải cũng không dễ chịu, một luồng cự lực từ Bạch Ngọc in lại mặt kéo tới, trong cơ thể khí huyết sôi trào, thân thể loạng choạng loạng choạng, không rút lui một bước, trên mặt đất lưu lại một đạo đáng sợ vết rách.

Đầy đủ rút lui mười bước, Tô Khải mới ổn định thân hình, trên mặt lộ ra một ít ảo não.

Nếu là sức mạnh của chính mình mạnh hơn một thành, liền có thể không lọt vào mắt Bạch Ngọc ẩn sức mạnh.

Thế nhưng Tô Khải trên mặt ảo não, rơi vào Thạch Trạch trong mắt, nhưng là xích quả quả trào phúng.

Chính diện cứng rắn chống đỡ mình Bạch Ngọc ẩn một đòn, chỉ trả giá rút lui mười bước đánh đổi, lại còn không hài lòng, lẽ nào thật sự làm chính hán một Trúc Cơ tu sĩ là bần năm hay sao?

Thạch Trạch lòng tràn đầy tức giận, quát chói tai một tiếng.

"Nhận lấy cái chết!"

Phốc một tiếng!

Thạch Trạch trong miệng phun ra một ngụm tinh huyết, rơi vào Bạch Ngọc in lại mặt. Nhất thời Bạch Ngọc in lại thêm ra một vết màu máu, khí thể tăng vọt, linh quang tỏa ra, lần thứ hai lớn lên hơn hai lần, đống gió rơi vào Tô Khải.

"Chân Long linh giáp!"

Tô Khải quát chói tai một tiếng, một bộ vàng rực rỡ áo giáp hiện lên ở Tô Khải trên người, lũ quét sức mạnh bình thường, chảy xuôi ở Tô Khải toàn thân bên trong, để hán không nhìn được ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng.

Hồng ——

Hồng ——

Hai đạo Ngưu Ma bóng mờ hiện lên ở Tô Khải phía sau, rít gào hai tiếng, hướng về đỉnh núi nhỏ to nhỏ Bạch Ngọc ẩn đánh tới.

Ầm một tiếng!

Bạch Ngọc xa lần thứ hai bị đánh bay đi ra ngoài, thậm chí mặt trên còn ra phát hiện một cái vết rạn nứt, bạch quang hiện ra.

"Hai hồ lực lượng!"

"Đây tuyệt đối không thể!"

Thạch Trạch đều sắp cho rằng mình đến Thất Tâm Phong rồi!

Luyện Khí tu sĩ có thể có được một hồ lực lượng, đã rất khó mà tin nổi.

Hai hồ lực lượng, Thạch Trạch liền nghĩ cũng không dám nghĩ tới, thế nhưng hiện tại nhưng xuất hiện ở trước mặt chính mình.

"Là bộ kia linh giáp!"

"Tuyệt đối bộ kia linh giáp!"

Thạch Trạch con người không hề động đậy mà nhìn chăm chăm Tô Khải trên người linh giáp, trong hai mắt, tràn ngập hưng hực cùng tham lam.

Bảo vật!

Tuyệt đối là một cái giá trị liền thành bảo vật!

Thạch Trạch liếm liếm môi khô khốc, trong lòng tràn ngập chậm rãi tham lam.

"Này cụ linh giáp ta muốn định rồi!"

"Coi như người sức mạnh kinh người có như thế nào? Trúc Cơ tu sĩ cùng Luyện Khí tu sĩ sự chênh lệch, là toàn bộ phương vị, tuyệt không là chỉ dựa vào sức mạnh liền có thể bù đắp!"

Thạch Trạch cười lạnh,

Trần định lại, khôi phục ngày xưa bình tĩnh.

Sức mạnh to lớn hơn nữa thì có ích lợi gì, còn không là một con Man Ngưu, mình lược thi tiểu kế, liền có thể trêu đùa Tô Khải không mò ra Đông Nam Tây Bắc.

Thạch Trạch mười ngón liền động, bấm ra từng đạo từng đạo huyền diệu pháp quyết, Thiên Địa linh khí hướng về lòng bàn tay của hắn hội tụ đến, ngưng tụ ra một cái tia nhỏ mang.

Rung cổ tay, tia nhỏ mang ở Thạch Trạch dưới sự khống chế, hướng về Tô Khải bao phủ mà đi.

"Nếu người sức mạnh lớn, vậy ta liền không cùng người chính diện giao phong, nhốt lại người liền có thể. Lấy người Luyện Khí kỳ tốc độ cũng muốn ở trước mặt ta giãy dụa, không biết tự lượng sức mình!"

Thạch Trạch cười lạnh, hắn đầu pháp kinh nghiệm phi thường phong phú, nhìn ra Tô Khải sức mạnh vô cùng lớn, nếu là chính diện giao phong, vừa vặn rơi xuống Tô Khải ý muốn.

Nếu Tô Khải muốn chính diện giao phong, này mình một mực không cho hắn như ý.

Tô Khải nhìn thấy Thiên Địa linh khí biến ảo mà thành tia nhỏ mang hướng về hắn bao phủ tới, khóe miệng lộ ra một vết trào phúng.

"Ai nói ta không am hiểu tốc độ?"

Sau một khắc, Tô Khải dưới chân từ quang lấp lóe, bóng người chia ra làm hai, hai phân thành bốn, bốn phân thành tám.

Ngăn ngăn không tới thời gian một hơi thở, tám đạo Tô Khải bóng người, hướng về Thạch Trạch phía sau Thạch gia Luyện Khí kỳ tu sĩ phóng đi.

"Cái nào nói là thật sự?"

Thạch Trạch thần niệm đảo qua Tô Khải 8 bóng người, phát hiện mình lại không nhìn ra một tên Luyện Khí tu sĩ phép thuật, không thể tin được nghĩ.

"Cái nào nói?"

"Cái nào nói?"

...

Thạch Trạch gấp đầu đầy Đại Hãn, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu, từ trên trán tuôn ra đến.

"Không muốn —— "

Thạch Trạch âm thanh còn chưa rơi xuống, Tô Khải liền vọt vào trong đám người, phảng phất Nga Lang vọt vào dê quần, trong nháy mắt huyết quang lấp lóe.

Tô Khải mỗi nổ ra một quyền, trong hư không liền thêm ra một đám mưa máu, tràn ngập mùi máu tươi nồng nặc.

Ngăn ngăn không tới mười cái hô hấp, toàn bộ bầu trời đều bị sương máu nhuộm thành màu đỏ, trước mắt hoàn toàn đỏ ngầu.

Thạch Trạch nghe thuộc hạ tiếng kêu thảm thiết, trong lòng trực nhỏ máu.

Những này nhưng là mình thật vất vả bồi dưỡng được đến tâm phúc dòng chính.

Lại liền như vậy không hiểu ra sao chiết ở nơi này!

Thạch Trạch trong lòng lần thứ nhất toát ra thần sắc hối tiếc, sớm biết như vậy, hẳn liền không dẫn người đến đây vậy quết, mình một thân một mình đến đây, cũng sẽ không có lớn như vậy tổn thất.

Không tới thời gian một chén trà, trong hư không tiếng kêu thảm thiết đình chỉ, phi thường đột ngột đình chỉ.

Thạch Trạch phóng tầm mắt nhìn tới, cũng lại không nhìn thấy một cái bóng người quen thuộc.

Toàn bộ ngã xuống ở Tô Khải trong tay.

Răng rắc!

Răng rắc!

Thạch Trạch song quyền lăng lẳng mà nắm lên, bởi vì dùng sức quá mạnh mà cạc cạc vang vọng, gân xanh tuôn ra.

"Khinh người quá đáng, đây là ngươi buộc ta!"

Thạch Trạch chưa từng nghĩ tới, mình đường đường một tên Trúc Cơ tu sĩ, lại bị một cái Luyện Khí tu sĩ cười trên đầu.

"Giết!"

Thạch Trạch trong mắt tràn ngập sát cơ, mười ngón xoay chuyển, lại như bay Diệp mặc hoa giống như vậy, khiến người ta hoa cả mắt, trong miệng từng chữ từng chữ nhảy ra một câu.

"Vân —— tiêu —— thanh —— lời —— chú!"

Ầm ầm ầm ——

Một đạo Lôi Minh đột nhiên ở chân trời nổ vang.

Nổ vang tiếng sấm, mênh mông cuộn cuộn bao phủ tới, khác nào có hàng vạn con ngựa chạy chồm, gió nổi lên trong lầu trước cơn mưa!

"Giết!"

Thạch Trạch hơi điểm nhẹ, một đạo màu xanh lói đình, đột ngột hạ xuống, bỏ về phía Tô Khải đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 158: Thương Mãng Sơn Mạch, Thạch thôn

Ầm ầm ầm!

Màu xanh lói đình hạ xuống.

Ở này nói màu xanh lói đình bên trong, Tô Khải cảm nhận được nồng đậm cảm giác nguy hiểm.

"Không thể địch lại được!"

Tô Khải trong đầu lóe qua một vệt ý nghĩ.

Tuy rằng mình luyện hóa Lôi Đình thạch, có thể hấp thu Thiên Lôi. Thế nhưng hấp thu Lôi Điện phép thuật uy lực, chung quy là có hạn mức tối đa, mà này nói màu xanh lôi đình, đã vượt qua mình hấp thu hạn mức tối đa.

"Từ Linh phút ánh sáng bộ!"

Tô Khải dưới chân từ quang lấp lóe, khác nào linh động tinh linh, ở trong hư không nhảy lên, tránh thoát toả ra hủy diệt khí tức màu xanh lôi đình.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Thạch Trạch phảng phất dưới bầu trời Lôi Thần, ngón tay mỗi điểm một thoáng, thì có một đạo màu xanh lôi đình rơi xuống từ trên không.

Thế nhưng Tô Khải thân pháp càng thêm huyền diệu, màu xanh lôi đình tốc độ thật nhanh, thế nhưng thân pháp của hắn càng tăng nhanh hơn, mỗi khi đều có thể ở thế ngàn cân treo sợi tóc, tránh thoát màu xanh lôi đình oanh kích.

Nhìn thấy Tô Khải không ngừng mà tránh thoát mình lôi đình, Thạch Trạch cau mày, lần thứ nhất cảm giác được vướng tay chân.

Mình triển khai cấm kỵ thuật, lại trong thời gian ngắn còn không bắt được một cái Luyện Khí tu sĩ.

Thạch Trạch trong lòng cảm thấy nồng đậm xấu hổ.

"Chết đi cho ta!"

Thạch Trạch trong tay pháp quyết biến đổi, phun ra một ngụm tinh huyết, màu máu Thương Khung, trong nháy mắt đã biến thành màu xanh Lôi Trì, khủng bố màu xanh lôi đình, tràn ngập ở trong hư không.

"Ta xem ngươi lúc này còn làm sao trốn?"

Thạch Trạch một chỉ điểm ra, mười mấy nói màu xanh lôi đình hầu như cũng trong lúc đó hướng về Tô Khải bắn nhanh mà đi, niệm phong lại Tô Khải hết thấy trốn tránh không gian.

Đối mặt đầy trời lôi đình, Tô Khải cau mày, trong cơ thể chân nguyên không hề bảo lưu truyền vào Chân Long linh giáp bên trong.

Vù ——

Chân Long linh giáp bên trên bùng nổ ra một vệt màu vàng vàng sáng, thế Tô Khải ngay ở trước mặt đầy trời lôi đình.

Khủng bố màu xanh lôi đình rơi vào lồng ánh sáng màu vàng bên trên, bùng nổ ra bùm bùm âm thanh, đáng sợ sóng linh khí, ở lồng ánh sáng màu vàng bên trên bừa bãi tàn phá.

"Ta xem ngươi có thể chống đỡ bao lâu!"

Phốc ——

Phốc ——

Phốc ——

Thạch Trạch lần thứ hai phun ra Tam Khẩu tinh huyết, trên mặt thương Lão Tam phút, thế nhưng màu xanh lôi đình uy lực nhưng là tăng lên dữ dội.

"Giết hắn!"

"Giết hắn!"

Thạch Trạch lúc này trong đầu ý niệm duy nhất, chính là giết Tô Khải, lấy tiêu trong lòng chính mình mối hận, đem kiếp trước cảm ý nghĩ hoàn toàn ném ra sau đầu.

Vì tiêu diệt Tô Khải, Thạch Trạch liền phun Tam Khẩu tinh huyết, dù cho tổn hại ba năm tuổi thọ cũng sẽ không tiếc.

Tô Khải cảm nhận được màu xanh lôi đình trên khủng bố lực lượng hủy diệt, khóe miệng một trận cười khổ.

Đây chính là Trúc Cơ tu sĩ thực lực chân chính!

Lấy mình tu vì bây giờ, xác thực còn không cách nào chính diện đối đầu!

Nhìn lòng ánh sáng màu vàng trên linh quang càng ngày càng âm đậm, Tô Khải con người chuyển động, tìm cơ hội dùng Ngũ Hành Động Huyền ánh sáng nở ra một đạo chỗ hồng đi ra, chạy mất dép.

Ngay khi Tô Khải dự định hành động thời gian, đột nhiên một trận yêu phong kéo tới, nhất thời hấp dẫn Tô Khải cùng Thạch Trạch hai người sự chú ý.

"Đây là. . ."

"Quý Vụ!"

Tô Khải cùng Thạch Trạch hai người trăm miệng một lời nói rằng.

Quý Vụ lại ở vào thời điểm này bạo phát rồi!

Trong nháy mắt, Quý Vụ tràn ngập.

Quý Vụ tốc độ nhanh chóng, thậm chí còn không có đợi được Tô Khải cùng Thạch Trạch hai người phản ứng lại, liền đem hai người bao phủ ở bên trong.

. . .

Không biết quá bao lâu, Tô Khải Nam Nam tỉnh lại, ngẩng nhìn bốn phía, phát hiện mình đã rời đi Quý Vụ son, đến đến một chỗ xa lạ bên trong dãy núi.

"Nơi này là nơi nào?"

Tô Khải trong lòng tràn ngập nghi hoặc.

Hoàn cảnh chung quanh, cho hắn một loại không tên cảm giác xa lạ.

Nồng độ linh khí so với ngoại giới nồng nặc gấp mười lần, thế nhưng Linh khí nồng nặc địa phương Tô Khải không phải là không có từng thấy, thế nhưng bên trong dãy núi này, tràn ngập nồng đậm hơi thở hồng hoang, phảng phất đến đến thời kỳ thượng cổ.

Đột nhiên, Tô Khải phát hiện dưới chân một cây Tiểu Thảo, hình như Phượng Hoàng, đỏ tươi như máu.

"Đây là Phượng Hoàng Thảo!"

"Lại là đã sớm tuyệt tích mấy chục ngàn năm Phượng Hoàng Thảo!"

Tô Khải trong lòng khiếp sợ không thôi.

Thời kỳ thượng cổ tuyệt tích Phượng Hoàng Thảo, lại xuất hiện ở trước mặt chính mình.

"Lẽ nào mình xuyên qua đến mấy vạn năm trước thế giới?"

Tô Khải ngượng ngùng nở nụ cười, hắn có thể không tin mình bị Quý Vụ bao phủ sau khi, sẽ xuyên qua đến mấy chục ngàn năm trước.

Thế nhưng Quý Vụ dẫn hắn đến địa phương, tuyệt đối là một chỗ kỳ.

"Tiểu Bất Điểm cũng bị Quý Vụ bao phủ đến nơi này, nơi này hẳn là chính là —— Thương Mãng Sơn Mạch!"

Tô Khải đưa tay đem Phượng Hoàng Thảo hái đi, ngay khi ngón tay tiếp xúc được Phượng Hoàng Thảo trong nháy mắt, Phượng Hoàng Thảo lá cây đột nhiên run lên, nhẹ nhàng vạch một cái, ở Tô Khải đầu ngón tay bên trên lưu lại một đạo vết máu.

Tô Khải đầu tiên là hơi sững sờ, sau đó mới phản ứng được.

Không hổ là Thương Cổ Tô Khải linh thảo, lại có thể ở trên người chính mình lưu lại vết thương.

Tô Khải đối với thịt của chính mình thần cường độ hiểu rõ vô cùng, dù cho mình đứng cho Tiên Thiên tu sĩ công kích, Tiên Thiên tu sĩ e sợ cũng không phá ra được mình phòng ngự.

Thế nhưng ngón tay của chính mình, lại bị Phượng Hoàng Thảo dễ dàng cắt, cái này là khó mà tin nổi.

"Người càng là thần kỳ, ta liền càng muốn được người!"

Tô Khải trong tay hiện ra một vết linh quang, hướng về Phượng Hoàng Thảo một trào.

Phượng Hoàng Thảo phảng phất cảm nhận được uy hiếp giống như vậy, lại . . . Bay đi rồi!

Không sai chính là bay đi, rút cái mà lên, lại như mọc ra cánh bình thường bay đi.

Tô Khải thấy cảnh này, hơi sững sờ, suýt chút nữa không nhận được muốn bạo thô miệng.

"Lại còn biết bay!"

"Người rất miêu chính là thành tinh hay sao? Liền không sợ bị cua đồng đại thần tìm tới cửa?"

Không nói hai lời, Tô Khải mũi chân hơi điểm nhẹ, cả người hóa thành một đạo ánh sáng truy kích mà đi.

"Ta liền không được tốc độ của người còn nhanh hơn ta!"

Tô Khải trong mũi hừ lạnh một tiếng, lúc này hấn nhưng là thật lòng.

Thiên Địa linh khí hướng về hấn hội tụ đến, hóa thành một con Nguyên khí bàn tay lớn, hướng về Phượng Hoàng Thảo nhấn một cái.

Phượng Hoàng Thảo tuy rằng có linh tính, đến chung quy chỉ là một đóa linh hoa, ở Tô Khải tưởng thật rồi sau khi, dĩ nhiên là cũng không còn sức phản kháng.

...

Ở Thương Mãng Sơn Mạch khác một chỗ bên trong thung lũng.

Thạch Trạch ánh mắt có chút ngây ngốc nhìn hoàn cảnh chung quanh, Cửu Cửu chưa hoàn hồn lại.

"Nơi này là nơi nào?"

Nơi này, không phải Thạch Trạch biết bất luận một nơi nào, thậm chí rất có thể không ở Sơn Châu bên trong.

Một trận Quỷ Vụ, liền đem mình mang tới nơi này, nguyên lai đây chính là Quỷ Vụ trong núi vốn có thôn dân trước sau nguyên nhân.

Mất thấy liền muốn bị mình tiêu diệt Tô Khải, cũng không cánh mà bay, để Thạch Trạch trong lòng tức giận, thế nhưng rất nhanh trong lòng hấn tức giận, liền bị vui sướng thay thế.

Tuy rằng Tô Khải đào tẩu, thế nhưng mình lại phát hiện tiểu nghiệt súc tầm tích.

"Cái kia tiểu nghiệt súc năm đó rơi vào Quỷ Vụ bên trong, sau đó liền không cánh mà bay."

"Nếu ta đi tới nơi này, nhỏ như vậy nghiệt súc khẳng định cũng là bị mang tới nơi này đến rồi!"

Thạch Trạch trong lòng mừng như điên, tìm tới tiểu nghiệt súc, mình xem như là vì là Thạch gia lập công lớn.

Mình vì là Thạch gia lập xuống đại công, tất nhiên có thể có được phần thưởng phong phú, thậm chí trước đây không dám hy vọng xa vời Kết Đan kỳ, lúc này Thạch Trạch đều làm muốn trên vừa nghĩ.

Thông qua bí thuật, Thạch Trạch đem tin tức này truyền quay lại Thạch gia, sau đó liền bắt đầu muốn ở ngoài thăm dò, tìm kiếm tiểu nghiệt súc tầm tích.

Nếu là mình có thể đánh Thạch gia cường giả đến trước, tìm tới tiểu nghiệt súc tầm tích, tất nhiên là một cái công lớn.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Đinh đinh thật sự Ma Thành châm

Trong rừng rậm, một đạo bóng người màu trắng qua lại liên tục, này vết màu trắng bóng người, tự nhiên chính là đến đến Thương Mãng Sơn Mạch Tô Khải.

Thương Mãng Sơn Mạch tài nguyên phong phú, ở mấy ngày nay bên trong, Tô Khải tìm tới năm cây không thấp hơn Phượng Hoàng Thảo linh dược, còn thiếu một chút linh Dược Linh khoáng, càng là không phải số ít.

Thế nhưng duy nhất dễ hấn tức giận, mấy ngày nay hạ xuống hấn thậm chí ngay cả một người tu sĩ đều không có gặp phải, phảng phất bên trong dãy núi này, liền cái Quỷ Ảnh đều không tồn tại giống như.

"Nếu trong thời gian ngắn không tìm được Tiểu Bất Điểm, vậy trước tiên cho Tiểu Bất Điểm chuẩn bị lễ ra mắt!"

Tô Khải lẩm bẩm nói nhỏ.

Bách thú sữa, vật này nhưng là Tiểu Bất Điểm yêu nhất.

Tô Khải đem Phong Ma Yêu Hồ từ Linh Thú Đại bên trong phóng ra, nghe được hống một tiếng, hồ gầm núi rừng.

Trước đây theo Hàn cung phụng thời điểm, Phong Ma Yêu Hồ nhưng là đại gia, Hàn cung phụng nào dám để Phong Ma Yêu Hồ chờ ở Linh Thú Đại bên trong?

Hiện tại theo Tô Khải sau khi, đãi ngộ biến chênh lệch, liền ngay cả thông khí thời gian đều không có, nhưng là cầm Phong Ma Yêu Hồ cho nhin gần chết.

"Lớn mào, hiện tại có một cái nhiệm vụ giao cho ngươi!"

Phong Ma Yêu Hồ nghe được Tô Khải có nhiệm vụ bố trí cho hấn, tuy rằng bất mãn trong lòng Tô Khải xưng hô, thế nhưng như trước hưng phấn kêu hai tiếng.

Rất cực có thể đi ra ngoài đi bộ.

"Chủ nhân! ngươi cứ việc bố trí nhiệm vụ, ta nhất định có thể hoàn thành!"

"Bên trong dãy núi này Yêu thú đông đảo, ngươi đi cho ta nắm bắt Yêu thú."

Tô Khải dặn dò.

"Nhớ kỹ, chỉ cần nữ, không muốn công!"

"Hơn nữa nữ phải là không giống chúng tộc, không thể có giống nhau!"

Phong Ma Yêu Hồ nghe xong Tô Khải yêu cầu, hơi sững sờ, trên mặt một trận quái lạ.

Nguyên lai. . . Chủ nhân lại tốt này một cái.

May là mình là công.

Phong Ma Yêu Hồ không tự chủ Cúc Hoa căng thẳng, lộ ra nụ cười bí ối.

Chủ nhân hấn muốn nhiều như vậy nữ thú, chịu nổi sao?

Không sợ đình đình Ma Thành châm?

"Chủ nhân ngươi yên tâm, ta nhất định Viên mãn hoàn thành nhiệm vụ!"

Nói, Phong Ma Yêu Hồ hấp tấp tiến vào trong rừng núi, dựa theo Tô Khải mệnh lệnh, lùng bắt nữ thú.

Nửa ngày sau khi, Phong Ma Yêu Hồ lại hấp tấp trở về.

Ở Phong Ma Yêu Hồ phía sau, thêm ra mười mấy con Yêu thú, cùng một màu nữ thú, chủng tộc tất cả đều không giống.

"Chủ nhân, ngươi xem những này nữ thú hài lòng không? Ta nhưng là chuyên môn chọn lấy thần tuấn đẹp để nữ thú!"

Phong Ma Yêu Hồ dào dạt đắc ý nói.

Tô Khải thoả mãn gật gù.

"Ngươi cảm thấy các nàng đẹp để?"

"Đó là tự nhiên!"

"Như vậy là tốt rồi! Vốn tưởng rằng sẽ oan ức ngươi, bất quá bây giờ nhìn lại ngươi vẫn là rất cơ linh."

Phong Ma Yêu Hồ nghe được Tô Khải nói sẽ oan ức hần, trái tim không tên run lên, cảm giác có chuyện gì đó không hay sắp muốn phát sinh.

"Chủ nhân, người nếu là cảm thấy không đủ, ta hiện tại lại đi nắm bắt mấy con trở về!"

Phong Ma Yêu Hồ hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang nói rằng.

Tô Khải gật đầu nói rằng.

"Xác thực không đủ, khoảng cách 100 đầu còn có chút khoảng cách!"

"Bất quá trước đem liền dùng đi!"

Phong Ma Yêu Hồ nghe được Tô Khải muốn 100 đầu nữ thú, nhất thời hai mắt trợn lên già ra, chủ nhân thực sự là uy vũ vô song, một trụ Kinh Thiên, so với ta đều lợi hại hơn.

Tô Khải sờ sờ Phong Ma Yêu Hồ đầu.

"Lớn mèo, ta muốn thú sữa, này có thể tất cả đều hi vọng ở người trên đầu rồi!"

Phong Ma Yêu Hồ hơi sững sờ, trong mắt tràn ngập nghi hoặc.

Mình chính là công thú, từ đâu tới thú sữa?

Thế nhưng rất nhanh, Phong Ma Yêu Hồ sắc mặt liền tái rồi!

"Đẻ nữ thú mang thai gánh nặng, liền rơi xuống lớn mèo trên đầu người rồi!"

Hồng ——

"Chủ nhân, chẳng lẽ không là người tự mình trên sao?"

Tô Khải trong mũi hừ lạnh một tiếng.

"Đùa gì thế!"

"Bực này quang vinh sứ mệnh, đương nhiên do người đến gánh chịu!"

"Trung lai làm cha, ta sẽ đưa lên đại lễ!"

"Ô —— "

"Ô —— "

Phong Ma Yêu Hồ không ngừng mà bi thiết, trước hần vì lấy lòng Tô Khải, cố ý tìm kiếm thần tuần đẹp đẽ, tuổi trẻ lực tráng nữ thú, mỗi người sinh long hoạt hồ.

Để mình một cái hầu hạ các nàng mười mấy cái, Phong Ma Yêu Hồ hai chân như nhũn ra.

"Không phải sợ! Sinh sôi đời sau nhưng là rất này sự tình, không muốn lộ ra một bộ người chết tương!"

"Không muốn. . ."

Tô Khải không Cổ Phong ma Yêu Hồ phản đối, trực tiếp đem Phong Ma Yêu Hồ cùng này mười mấy con nữ thú nhét trở về Linh Thú Đại bên trong, sau đó ném mấy viên thức tình đan đi vào.

Phốc một tiếng!

Thức tình đan bộc phát ra, hóa thành một trận màu phấn hồng sương mù dày, đem Phong Ma Yêu Hồ cùng mười mấy con nữ thú bao phủ ở bên trong.

Tiếng gào thét ——

Tiếng rên rỉ ——

Ở Linh Thú Đại bên trong liên tiếp!

Thậm chí, Tô Khải còn nghe được tiếng kêu thảm thiết.

Hình ảnh này, thực sự là quá đẹp rồi!

Mỹ Tô Khải không đành lòng nhìn thẳng.

"Bách thú sữa cần trăm loại nữ thú, hiện tại mới mười mấy loại, trọng trách thì nặng mà đường thì xa à!"

Tô Khải thở dài một hơi, một con vọt vào trong rừng rậm, vì là bách thú sữa đại kế góp một viên gạch.

Sau mười ngày, Linh Thú Đại bên trong yên tĩnh lại.

Tô Khải thần niệm quét qua, nhìn thấy hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang Phong Ma Yêu Hồ, hai chân lại có chút run lên, biểu hiện yếu thế, thật giống đánh trận thất bại binh lính.

"Lẽ nào là không đủ sáng khoái?"

"Xem ra lần sau nhiều lắm thêm mấy viên thúc tình đan!"

Cảm nhận được Tô Khải thần niệm, Phong Ma Yêu Hồ nhất thời một trận bi thiết.

"Chủ nhân, ta. . ."

Vẫn không có đợi được Phong Ma Yêu Hồ nói hết lời, liền bị Tô Khải cắt ngang.

"Lớn mèò à, trước là ta cái này làm chủ nhân cân nhắc không chu đáo, oan ức ngươi!"

Nghe được Tô Khải xin lỗi, Phong Ma Yêu Hồ lệ nóng doanh tròng, mình thê thảm thảng ngày rốt cục đến cùng.

"Lần sau, ta sẽ gia tăng thúc tình đan dùng lượng, để ngươi sáng khoái méo mó, sáng khoái phiên thiên!"

"Lần sau —— "

"Còn có lần sau!"

Phong Ma Yêu Hồ đột nhiên hét lên một tiếng, cảm giác toàn bộ thể giới đều ở thối rửa.

"Đương nhiên còn có lần sau!"

Nói Tô Khải đem vừa vắn bắt được nữ thú lần thứ hai tập trung vào Linh Thú Đại bên trong, thuận lợi ném mười viên thúc tình đan đi vào.

"Không muốn. . ."

Nhìn thấy thúc tình đan nổ tung, Phong Ma Yêu Hồ Nhai Tí tận nứt.

Mình quá bi thảm rồi!

Không mang theo như thế chơi!

Sau đó Phong Ma Yêu Hồ liền nhìn thấy một đám hai mắt màu đỏ tươi nữ thú, hướng về hấn xưa nay.

Ánh mắt kia, hấn quá quen thuộc bất quá rồi!

Nghe được Phong Ma Yêu Hồ vui sướng mà vừa đau đắng, Tô Khải trong lòng tràn ngập nhiệt tình, lần thứ hai nhảy vào trong rừng rậm.

Sau ba tháng, Tô Khải rốt cục bỏ ra một bình gốm bách thú sữa.

Phong Ma Yêu Hồ nhìn mình ba tháng gieo, chính là vì này bách thú sữa, trong lòng oan ức cực kỳ.

Thời đại này, mạng người không bằng sữa à. . . Không đúng, là hồ mệnh không bằng sữa.

Hiện tại Phong Ma Yêu Hồ, gầy trơ cả xương, so với 3 tháng trước thiếu một lớn phiêu thệ, mỗi lần nhìn thấy nữ thú, hai chân liền không tự chủ được phát run.

"Lớn mèò, ba tháng qua ngươi có thể tận hứng?"

Phong Ma Yêu Hồ một mặt u oán.

Tô Khải lời nói ý vị sâu xa nói rằng.

"Liền biết ngươi chưa hết hứng!"

"Người trẻ tuổi phải hiểu được khắc chế, không thể miệt mài. người xem người, đình đình đều bị Ma Thành châm, người còn không tận hứng!"

Phong Ma Yêu Hồ cúi đầu liếc mắt nhìn mình này so với châm còn nhỏ đình đình, lệ rơi đầy mặt.

Bản hồ không muốn sống rồi!

Nhưng vào lúc này, một cái bốn, năm tuổi tiểu nữ đồng từ lùm cây bên trong chui ra, trắng mịn tinh xảo khuôn mặt, lại như búp bê sứ như thế, một đôi đen lay láy con ngươi, linh động nhìn chăm chăm Tô Khải trong tay bách thú sữa.

Rốt cục gặp phải người!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Trời sinh La ly khổng mệnh

"Ê a . . Ê a . ."

Tiểu La Ly đen lay láy mắt to nhìn chăm chăm Tô Khải trong tay bách thú sữa, nuốt nước miếng âm thanh, liên miên không dứt.

"Người muốn?"

Tô Khải chỉ chỉ trong tay bách thú sữa.

"Ừm . . Ê a . ."

"Muốn . . Ta muốn . ."

Tiểu La Ly nặng nề gật gật đầu.

"Tiểu La Ly ai ya, nói cho thúc thúc Thạch thôn vị trí, ta liền đem bách thú sữa đưa cho người!"

Tô Khải dự đoán nói, trong lòng có một luồng không tên xấu hổ cảm, thật giống mình chính là trong truyền thuyết lừa gạt Tiểu La Ly quái cây cao lương.

"Thật sự!"

Tiểu La Ly hút bắt tay chỉ một mặt chăm chú.

"Người biết Thạch thôn vị trí?"

Tô Khải không nhịn được kinh ngạc thốt lên một tiếng, mình ở Thương Mãng Sơn Mạch bên trong đi lung tung ba tháng đều không có tìm được Thạch thôn, trước sau hay là muốn dựa vào Tiểu La Ly đến dẫn đường.

"Mang ta đi Thạch thôn, bách thú sữa liền về người!"

Tiểu La Ly nặng nề gật gật đầu, bi bô nói.

"Đi theo ta!"

"Không cho phép lừa người!"

Nói Tiểu La Ly đặt ra chân răng hướng về phía đông nam chạy đi, đừng xem Tiểu La Ly tuổi còn nhỏ, thể nhưng chạy đi tốc độ nhưng không chậm, thể lực rất được, chạy hai mươi dặm mặt không đỏ không thở gấp.

Hai người vẫn chạy ra hơn ba mươi dặm, Tô Khải rốt cục nhìn thấy một chỗ thôn xóm, trong thôn xóm gieo một gốc cây cao to cổ điển cây liễu, cách một dặm nơi liền có thể thấy rõ.

Thạch thôn!

Nơi này chính là Thạch thôn!

Tiểu La Ly đột nhiên ngừng lại, một đôi đen lay láy mắt to nhìn chăm chăm Tô Khải.

"Yên tâm, ngươi bách thú sữa ta hiện tại liền cho ngươi!"

Tô Khải đem bách thú sữa đưa cho Tiểu La Ly sau khi, lại từ chiếc nhẫn chứa đồ bên trong lấy ra một bình gốm bách thú sữa.

"Tiểu La Ly, mang ta đi tìm Tiểu Bất Điểm, ta cho nữa ngươi một bình bách thú sữa!"

Tô Khải ấn lại bách thú sữa, lần thứ hai mê hoặc trước mắt Tiểu La Ly.

"Tiểu Bất Điểm?"

Tiểu La Ly trong mắt loé ra một vết nghi hoặc.

Tô Khải giải thích.

"Tiểu Bất Điểm chính là các ngươi Thạch thôn bên trong không cha không mẹ, Tộc trưởng mang về đứa trẻ kia, từ nhỏ đã lực lớn vô cùng, tuổi cùng ngươi gần như, ngươi khẳng định nhận thức, nỗ lực ngấm lại!"

Tô Khải hướng về Tiểu La Ly miêu tả Tiểu Bất Điểm đáng đáp.

Một chén trà sau khi, Tiểu La Ly gật gù.

Nhìn thấy Tiểu La Ly rõ ràng, Tô Khải liền vội vàng hỏi.

"Tiểu Bất Điểm ở nơi nào? Nói cho ta, ta liền đem bách thú sữa đưa cho ngươi!"

"Ngươi cùng Tiểu Bất Điểm quan hệ gì?"

Tiểu La Ly bi bô nói rằng, trong mắt lại mang theo một vết người lớn giống như cảnh giác.

"Ta là Tiểu Bất Điểm bằng hữu! Lần này đến Thạch thôn, đặc biệt cho hấn đưa bách thú sữa!"

Nghe xong Tô Khải, Tiểu La Ly lập tức trừng Tô Khải một chút.

"Lừa người!"

Vừa dứt lời, Tiểu La Ly đâm ra một quyền, tốc độ nhanh chóng, béo mập nắm đấm chỉ ở không trung xẹt qua một đạo tàn ảnh, liền xuất hiện ở Tô Khải trước mắt.

Tô Khải không chút suy nghĩ, theo bản năng giơ tay một đương, cũng cảm giác được một luồng cự lực rơi vào trên người hấn, đẩy đủ rút lui ba bước mới ổn định thân thể.

"Thật lớn sức mạnh!"

"Lẽ nào Thạch thôn người, sức mạnh đều khủng bố như vậy?"

Tô Khải hơi thay đổi sắc mặt, như thế tiểu một cái La ly, lại nắm giữ như vậy sức mạnh đáng sợ, không kém chút nào phổ thông luyện thể Luyện Khí tu sĩ.

"Tiểu La Ly, ngươi không ngoan, ngươi làm sao có thể động thủ lung tung?"

Tô Khải có chút tức giận nói rằng.

"Bởi vì ngươi là người xấu!"

Tiểu La Ly cảnh giác nói rằng.

"Làm sao có khả năng? ngươi dựa vào cái gì nói ta là người xấu?"

"Bởi vì ngươi lừa ta, vì lẽ đó ngươi là người xấu!"

Tô Khải nhất thời một mặt mông bốc, như mình loại này thành thực thiện lương người, lúc nào lừa nàng?

"Hừ hừ —— "

"Ta mới không có người người bạn này!"

"Người đừng vội gạt ta!"

Tiểu La Ly mà nói ở Tô Khải bên tai đột nhiên nổ vang, nhất thời để Tô Khải triệt để sửng sốt.

"Nàng"

"Nàng lại chính là Tiểu Bất Điểm!"

Tiểu Bất Điểm lại là Tiểu La Ly.

Tô Khải cảm giác cả người cũng không tốt.

Lẽ nào mình chính là trời sinh La ly khổng mệnh, tại sao liền ngay cả Tiểu Bất Điểm đều biến thành La ly.

Lẽ nào mình chính là trời sinh La ly khổng mệnh?

Tô Khải xoa xoa đầu, thật lòng suy tư lên.

Mình có phải là đi nhầm trường quay phim rồi!

"Tên lừa gạt! Đại bại hoại!"

"Tộc trưởng ông nội nói, gặp phải tên lừa gạt đại bại hoại, liền muốn đem hấn cái chân thứ ba cắt ngang!"

". . ."

Tô Khải không còn gì để nói, lẽ nào hiện tại người lớn tuổi, đều là như vậy giáo dục Tiểu La Ly sao?

Thực sự là quá bạo lực rồi!

"Khắc khắc —— ta không có lừa người!"

"Người gạt ta rồi!"

"Ta căn bản sẽ không có người người bạn này!"

Tô Khải nhìn thấy Tiểu Bất Điểm như vậy chấp nhất, không khỏi đau đớn lên, xoa xoa huyệt Thái Dương.

"Ăn ta một quyền!"

Mất thấy Tiểu Bất Điểm lại đâm một quyền vung ra, Tô Khải liền vội vàng nói.

"Tiểu Bất Điểm, kỳ thực ta là cha mẹ người bằng hữu!"

Thịch một tiếng!

Tiểu Bất Điểm đột nhiên ngừng lại, phảng phất tượng đá giống như vậy, ngăn người tại đó không nhúc nhích, mũi hơi nhún.

"Người. . . người đúng là cha mẹ ta bằng hữu?"

Tiểu Bất Điểm trong mắt mang theo nhân nhật hoài nghi cùng cảnh giác, dù sao người trước mắt nhưng là vừa vặn lừa mình.

"Đó là đương nhiên!"

"Ta là tuyệt đối sẽ không lừa người!"

"Người nếu là không được, dẫn ta đi gặp Tộc trưởng, Tộc trưởng chắc chắn sẽ không lừa người!"

Tiểu Bất Điểm nghe xong Tô Khải đề nghị, gật gật đầu.

Tộc trưởng ông nội chắc chắn sẽ không lừa gạt mình!

"Hừ hừ —— người đi theo ta!"

Nói Tiểu Bất Điểm mang theo Tô Khải tiến vào Thạch thôn.

"Tiểu Bất Điểm, ngươi lại đang trộm uống thú sữa!"

"E thẹn e thẹn!"

"Tiểu Bất Điểm ngươi đều năm tuổi vẫn không có cai sữa!"

Tiểu Bất Điểm mới vừa tiến vào Thạch thôn, thì có một đám thiếu niên trêu chọc Tiểu Bất Điểm

"Mới không có!"

"Ta không có trộm uống thú sữa!"

"Vậy ngươi trên tay đó là cái gì?"

Tiểu Bất Điểm liếc mắt một cái trên tay mình thú sữa, chỉ chỉ Tô Khải, nghĩa chính ngôn từ nói rằng.

"Đó là hân, ta tạm thời thế hân bảo quản!"

Lúc này, đám thiếu niên này nhìn thấy Tiểu Bất Điểm phía sau Tô Khải.

"Tiểu Bất Điểm, hân là gì? Trước đây chưa từng thấy!"

"Hân là tìm đến trường thôn!"

Tiểu Bất Điểm bị bỏ nói rằng.

"Tìm đến trường thôn, vậy khẳng định là chuyện lớn, Tiểu Bất Điểm ngươi nhanh lên một chút dẫn hân đi."

"Không sai! Không sai! Tiểu Bất Điểm ngươi cũng không nên làm lỡ đại sự!"

Ở mọi người thiếu niên giục bên dưới, Tô Khải rốt cục nhìn thấy Thạch thôn Tộc trưởng.

"Ngươi là Tiểu Bất Điểm cha mẹ bằng hữu?"

Thạch thôn Tộc trưởng Thạch Vân hỏi, một đôi ánh mắt sắc bén, khác nào chim ưng bình thường nhìn chăm chăm Tô Khải.

Bị Thạch Vân như thế nhìn, Tô Khải da đầu tê dại một hồi, tráng dũng khí nói rằng.

"Không sai! Ta cùng Tiểu Bất Điểm cha mẹ là bằng hữu, ta lần này đến Thạch thôn, là muốn thu Tiểu Bất Điểm làm đồ đệ. . ."

Tô Khải mà nói vẫn chưa nói hết, liền bị Thạch Vân cắt ngang.

"Một mảnh nói bậy!"

"Tiểu Bất Điểm cha mẹ, cũng không có ngươi người bạn này!"

Thạch Vân trợn mắt trực xích.

Bị Thạch Vân một lời đâm thủng, Tô Khải trên mặt có chút không nhịn được.

"Ta là Tiểu Bất Điểm cha mẹ trở thành bằng hữu, kỳ thực cũng là gần nhất hai năm qua sự tình. Vì lẽ đó Tộc trưởng ngươi không biết, đó là tự nhiên."

Thạch Vân trong mũi mồ hôi lạnh một tiếng.

"Tiểu Bất Điểm cha mẹ, tuyệt đối không thể cùng ngươi thực lực như vậy người kết bạn!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 161: Tiểu Bất Điểm bá sư

"Tiểu Bất Điểm cha mẹ, làm sao có khả năng cùng người như ngươi kết bạn!"

"..."

Tô Khải không còn gì để nói.

Mình đây là lại bị khinh bỉ sao?

"Nói đi, ngươi đến cùng là ai? Đến Thạch thôn có mục đích gì?"

"Nếu là ngươi không như thực chất đưa tới, ta liền muốn động thủ rồi!"

Nói, Thạch thôn trưởng thôn khí thế từ trên người bộc phát ra.

Thạch Vân khí thế trên người, vô cùng quái lạ, so với luyện khí đại viên mãn tu sĩ mạnh hơn quá nhiều, thế nhưng so với Trúc Cơ tu sĩ, rồi lại có chỗ không bằng, phảng phất xen vào luyện khí cùng Trúc Cơ trong lúc đó.

Tô Khải thật dài thở dài một hơi.

"Kỳ thực ta cùng Thạch gia có chút quan hệ!"

Nghe đến đó, Thạch Vân bàn tay nặng nề rơi vào cái bàn gỗ trên, đem trên bàn gỗ chén trà đập vỡ tan.

"Quả thực như vậy!"

"Tiểu Bất Điểm đều trốn ở chỗ này, các ngươi cũng chưa từng có bọn họ?"

Thạch Vân Nhai Tí tận nứt, hai mắt màu đỏ tươi, đáng sợ lửa giận lại như sắp phun trào núi lửa, sắp bắn ra.

"Khắc khắc!"

"Ta cùng Thạch gia quan hệ, không phải ngươi tưởng tượng như vậy!"

Tô Khải vội vã giải thích, lấy ra một khối Lưu Ảnh Thạch, Lưu Ảnh Thạch trên ghi chép hẳn cùng Thạch Trạch trong lúc đó một trận chiến, hơn mười người Thạch gia Luyện Khí tu sĩ, chết ở Tô Khải trong tay.

Nhìn Lưu Ảnh Thạch bên trong hình ảnh, Thạch Vân sắc mặt biến hóa thêm dưới.

"Ai —— hiện tại ngươi dù sao cũng nên tin tưởng ta đi!"

Tô Khải bất đắc dĩ nói rằng.

"Ha ha —— điểm ấy trò vật ngươi đã nghĩ gạt ta?"

Thạch Vân ngoài cười nhưng trong không cười, nói một cách lạnh lùng nói.

"Ai biết đây là không phải các ngươi Thạch gia cố ý diễn trò, y theo Thạch gia ác độc tâm tư, vì bắt Tiểu Bất Điểm, hi sinh hơn mười người Luyện Khí tu sĩ lớn có thể."

"..."

Tô Khải trong lòng không còn gì để nói, ông lão này thật cố chấp, có cái nào người xấu dài đến cùng mình như vậy anh tuấn tiêu sái!

Hít sâu vào một hơi, Tô Khải quyết định lấy ra mình đòn sát thủ.

"Thạch Tộc dài ngươi nếu không tin Lưu Ảnh Thạch bên trong hình ảnh, thế nhưng cái này ngươi dù sao cũng nên tin tưởng đi!"

Nói, Tô Khải lấy ra Ngũ Hoa Động Thiên bên trong được Thái Hư kính.

"Đây là..."

Thạch Vân đột nhiên đứng lên, trong mắt tràn ngập kinh hãi, trong lòng nhấc lên sóng to gió lớn, suýt chút nữa kinh ngạc đến cảm đều rơi xuống đất.

Thái Hư kính!

Sơn Châu báu vật, Thái Hư Huyền Tông thần cấm chí bảo, lại ở cái này người trẻ tuổi trong tay.

"Ngươi từ nơi nào được?"

"Thái Hư kính hẳn là ở Thanh Châu mới đúng!"

Thạch Vân nhìn về phía Tô Khải ánh mắt, hoàn toàn thay đổi, trong khiếp sợ mang theo nhàn nhạt kính ý và hiếu kỳ.

Gã thiếu niên này, thật sự chỉ là một tên Luyện Khí tu sĩ sao?

"Khắc khắc!"

Tô Khải háng giọng nói rằng.

"Tự nhiên là từ Thạch gia trong tay đoạt tới, hiện tại ngươi dù sao cũng nên tin tưởng, ta cùng Thạch gia trong lúc đó có đại thù, tuyệt đối sẽ không đối với Tiểu Bất Điểm bất lợi!"

Thạch Vân trầm mặc.

Thạch gia mơ ước Thái Hư kính kế hoạch hẳn có nghe thấy, nếu là Thạch gia thật sự được Thái Hư kính, tuyệt đối sẽ không cho phép một tên Luyện Khí tu sĩ chia sẻ.

Nếu Thái Hư kính rơi vào Tô Khải trong tay, như vậy mang ý nghĩa Tô Khải cùng Thạch gia trong lúc đó quan hệ, tuyệt đối có thâm cừ đại hận.

"Ai —— trước là lão phu trách oan tô tiểu hữu ngươi rồi!"

Thạch Vân ngữ khí nhữn dần hạ xuống, nhìn về phía Tô Khải ánh mắt, cũng không giống trước như vậy tràn ngập địch ý.

"Không sao cả! Không sao cả!"

"Tộc trưởng ngươi cũng là vì bảo vệ Tiểu Bất Điểm!"

Tô Khải khoát tay áo một cái không để ý lắm.

"Tô tiểu hữu ngươi cứ việc nói thẳng đi, ngươi lần này tìm kiếm Tiểu Bất Điểm, đến cùng có mục đích gì?"

Nếu Tô Khải đối với Tiểu Bất Điểm không có ác ý, Thạch Vân cũng hiểu kì Tô Khải đến tìm kiếm Tiểu Bất Điểm, đến cùng là vì cái gì?

"Ta dự định thu Tiểu Bất Điểm làm đồ đệ!"

Tô Khải trực tiếp nói rằng.

"Không được! Tuyệt đối không được!"

"Ngươi cũng là Luyện Khí kỳ thực lực,

Nếu để cho ngươi đến chỉ điểm Tiểu Bất Điểm, sẽ làm lỡ nàng!"

Thạch Vân lắc đầu liên tục.

Lần thứ hai đụng phải Thạch Vân khinh bỉ, Tô Khải cũng không nóng giận, lạnh nhạt nói.

"Thạch tộc dài, ngươi nhìn thấy sẽ không có nghĩ tới, ta là làm sao từ Thạch gia trong tay cướp đi Thái Hư kính?"

"Nếu ta thực sự là một người một ngựa, sợ cũng không dám ở Thạch gia trong tay đoạt đồ ăn trước miệng hổ!"

Nghe xong Tô Khải, Thạch Vân trong lòng cả kinh.

"Lẽ nào sau lưng ngươi..."

"Thạch tộc dài ngươi yên tâm, sau lưng ta thế lực, tuyệt đối không kém gì Thạch gia."

"Như Tiểu Bất Điểm như vậy lương tài mỹ ngọc, Thạch gia vứt bỏ nàng, đó là Thạch gia tổn thất. Ta bảo đảm không ra trăm năm, tuyệt đối có thể làm cho Thạch gia hối hận, để bọn họ ý thức được bọn họ đến cùng vứt bỏ nhân vật cỡ nào!"

Tô Khải vỗ vỗ lồng ngực bảo đảm nói.

Thạch Vân động lòng, thực lực mình có hạn, không cách nào dành cho Tiểu Bất Điểm chỉ điểm cùng tài nguyên.

Nếu là Tô Khải thể lực phía sau thật sự dường như hẳn nói tới như vậy lợi hại, Tiểu Bạch điểm bái vào Tô Khải phía sau tông môn, vẫn có thể xem là thượng giai chỉ tuyến!

Nhìn thấy Thạch Vân hành động, Tô Khải tận dụng mọi thời cơ nói rằng.

"Thạch Tộc dài, ở nói cho một mình ngươi tin tức, Thạch gia Thạch Trạch, cũng tới đến Thương Mãng Sơn Mạch bên trong."

Tô Khải, khác nào một đạo Kinh Lôi, ở bên tai nổ vang.

"Cái gì? Người của Thạch gia cũng tới rồi!"

"Đến rồi bao nhiêu người?"

Thạch Vân trên mặt lộ ra vẻ lo âu, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu từ trên trán tuôn ra đến.

"Hiện nay chỉ có Thạch Trạch một người, thế nhưng kế tiếp có bao nhiêu người, ta cũng không biết!"

Tô Khải, để Thạch Vân triệt để trầm mặc.

Thạch Trạch Trúc Cơ sơ kỳ tu vị, Thạch Vân tin tưởng dựa vào toàn bộ Thạch thôn sức mạnh, tuyệt đối có thể bảo vệ tốt Tiểu Bất Điểm.

Thế nhưng, nếu Thạch Trạch đã đến đến Thương Mãng Sơn Mạch, như vậy Thạch gia chân chính cao thủ còn có thể xa sao?

Thạch Vân hít sâu vào một hơi nói rằng.

"Chỉ cần ngươi có thể thuyết phục Tiểu Bất Điểm bái sư, ta tuyệt đối sẽ không ngăn cản!"

Tô Khải trên mặt lộ ra một vệt long lanh nụ cười.

Thạch Vân không ngăn trở, chính là đối với Tô Khải to lớn nhất chống đỡ.

Cho tới Tiểu Bất Điểm, Tô Khải chẳng lẽ còn sợ lừa gạt không tới sao?

Thần niệm đảo qua chiếc nhẫn chứa đồ trung thành chồng bách thú sữa, Tô Khải nhẹ nhàng cầm nắm đầm.

"Tiểu Bất Điểm lại đây!"

Nghe được Thạch Vân hô hoán, Tiểu Bất Điểm thả tay xuống bên trong bách thú sữa, lau lau khoé miệng sữa tí, đen lay láy mắt to linh động đảo quanh.

"Tộc trưởng ông nội, ngươi tìm ta?"

Thạch Vân lời nói ý vị sâu xa nói rằng.

"Tiểu Bất Điểm, ngươi cũng không nhỏ, là thời điểm bái sư rồi!"

"Bái sư?"

"Bái sư ăn ngon không?"

Tiểu Bất Điểm nghiêng đầu nói rằng.

Hi hi ——

Tô Khải không nhịn được khẽ cười một tiếng.

Quả nhiên ba câu nói không thể rời bỏ ăn, không hổ là Chư Thiên Vạn Giới lần thứ nhất ăn nhiều hàng.

Thạch Vân trên mặt một trận cười khổ.

"Bái sư không thể ăn..."

"Nếu không thể ăn, vậy ta liền không lạy!"

"..."

Tô Khải nhất thời không nói gì.

Được lắm ăn nhiều hàng!

Thạch Vân nhẹ giọng khuyên.

"Bái sư không thể ăn, thế nhưng Tô Khải có thể làm cho người khí lực trở nên càng gia tăng hơn!"

"Có thật không?"

Tiểu Bất Điểm dùng ánh mắt hoài nghi nhìn Tô Khải.

Tô Khải gật gù đầu nói.

"Đó là đương nhiên!"

"Không chỉ có thể để người khí lực trở nên càng gia tăng hơn, hơn nữa còn có bách thú sữa uống!"

Nói Tô Khải từ chiếc nhẫn chứa đồ bên trong lấy ra 10 bình bách thú sữa đặt ở Tiểu Bất Điểm trước.

Ừng ục!

Ừng ục!

Ừng ục!

Tiểu Bất Điểm dùng sức yết ngưng nước, nhìn về phía bách thú sữa trong đôi mắt, tràn ngập Tiểu Tinh Tinh, khóe miệng lộ ra óng ánh nước dãi.

"Có muốn hay không muốn?"

"Người bái ta làm thầy, những này bách thú sữa liền tất cả đều là người!"

Tô Khải mê hoặc Tiểu Bất Điểm, biết rõ Tiểu Bất Điểm tuyệt đối không chống đỡ được bách thú sữa mê hoặc.

"Ta muốn!"

"Bất quá người đặc lực khí lớn hơn so với ta!"

"Chúng ta so một lần khí lực, nếu là người khí lực không ta lớn, liền đem bách thú sữa đưa cho ta. Nếu là sức mạnh của người lớn hơn so với ta, ta liền bái người làm thầy!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 162: Nâng đỉnh

Khắc khắc ——

Nguyên lai Tiểu Bất Điểm còn là một thằng nhóc láu cá, rất thông minh.

Tô Khải trong lòng âm thầm suy nghĩ.

Tiểu Bất Điểm đề nghị này đánh cho đúng là ý kiến hay.

Nếu là Tiểu Bất Điểm thắng, có thể miễn phí từ trong tay mình dắt đi bách thú sữa, nếu là thua cũng không có tổn thất, vẫn có thể uống đến bách thú sữa.

Tuy rằng nhìn qua là một hồi bệnh thiếu máu đánh cuộc, thế nhưng Tô Khải vẫn là đồng ý.

Hôm nay nhất định phải làm cho Tiểu Bất Điểm hảo hảo mở mang bản lĩnh của chính mình, lấy chấn sự cương!

Thạch thôn không tới, rất nhanh Tiểu Bất Điểm muốn cùng người ngoại lai tỷ thí khí lực sự tình, lưu truyền sôi sùng sục, toàn bộ Thạch thôn bên trong thôn dân biết tất cả.

"Ta nghe nói người ngoài kia đến muốn cùng Tiểu Bất Điểm khí lực?"

Một tên bảy, tám tuổi thiếu niên nói rằng.

"Ha ha, người ngoài kia đến đánh sai chủ ý rồi! Đừng xem Tiểu Bất Điểm, thế nhưng Tiểu Bất Điểm khí lực cũng không nhỏ."

Mặt khác thiếu niên chậm rãi mà nói, tựa hồ đã thấy người ngoại lai bị đánh bại một màn.

"Tiểu Bất Điểm hai tuổi thời điểm, liền có thể giơ lên 200 cân tảng đá xanh. Cha ta nói, Tiểu Bất Điểm đó là trời sinh Thần lực!"

"Đâu chỉ những này, Tiểu Bất Điểm ba tuổi thời điểm liền có thể kéo dài long gân lớn cung, ta hiện tại còn kéo không ra!"

"Hừ hừ —— này tính là gì? Mấy ngày trước ta còn nhìn thấy Tiểu Bất Điểm một quyền đánh đổ một con Mãnh Hổ, này người ngoại lai tể bì nộn nhục, có Mãnh Hổ lợi hại sao?"

Trên quảng trường rèn luyện khí lực các thiếu niên dồn dập bắt đầu nghị luận, cùng một màu xem trọng Tiểu Bất Điểm, không có ai cảm thấy Tô Khải khí lực có thể so với Tiểu Bất Điểm còn muốn lớn hơn.

Bởi vì, bọn họ đều ở Tiểu Bất Điểm trên tay bị thiệt thòi.

Đừng xem Tiểu Bất Điểm tuổi còn nhỏ, thế nhưng ở Thạch thôn bạn cùng lứa tuổi ở trong, tuyệt đối là Tiểu Bá Vương như thế tồn tại, bốn, năm tên thiếu niên liên thủ khí lực đều không có Tiểu Bất Điểm lớn.

Thạch Vân mang theo Tô Khải cùng Tiểu Bất Điểm đến trên quảng trường, nhất thời toàn bộ quảng trường yên tĩnh lại, các thiếu niên điểm mũi chân, đưa đầu nhìn về phía Tô Khải cái này người ngoại lai.

Tô Khải cái này người ngoại lai, lẽ nào là dài ra ba đầu sáu tay, lại dám cùng Tiểu Bất Điểm tỷ thí khí lực?

Thạch Vân gật đầu, đối với Tô Khải nói rằng.

"Trên quảng trường có 10 tôn Thanh Đồng cự đỉnh, mỗi một vị đều nặng ngàn cân, ngươi cùng Tiểu Bất Điểm liền nhiều lần ai giơ lên Thanh Đồng cự đỉnh nhiều hết mức!"

Tỷ thí phương pháp rất đơn giản, không có bất kỳ xinh đẹp, chính là so với ai khác khí lực càng gia tăng hơn.

"Ê a! Ê a!"

"Ta đi tới!"

Tiểu Bất Điểm đen lay láy trong mắt, lộ ra một vết thật lòng thần thái, đến đến một vị Thanh Đồng cự đỉnh trước mặt.

Tiểu Bất Điểm vóc dáng không cao, vừa mới vừa tới Thanh Đồng cự đỉnh giống như vậy, tự nhiên không bắt được tai đỉnh, mà là phi thường bạo lực nắm lấy đỉnh chân, sau đó đột nhiên vừa phát lực.

Một tiếng vang ầm ầm!

Nghìn cân nặng Thanh Đồng cự đỉnh, trực tiếp bị Tiểu Bất Điểm nhấc lên.

Một cái năm tuổi nữ đồng, trực tiếp giơ lên nghìn cân nặng Thanh Đồng cự đỉnh, bức này hình ảnh, tràn ngập thị giác lực trùng kích.

"Tốt —— "

"Tiểu Bất Điểm thật là lợi hại!"

"Thật là lợi hại! Ta đều còn nâng không nổi Thanh Đồng cự đỉnh!"

Vỗ tay âm thanh, ở trên quảng trường vang lên, liên tiếp, đầy đủ kéo dài mười mấy cái hô hấp thời gian.

"Ê a!"

"Ê a!"

Tiểu Bất Điểm tựa hồ vẫn chưa thỏa mãn thành tích của chính mình, giơ Thanh Đồng cự đỉnh, hướng về thứ hai tôn Thanh Đồng cự đỉnh đi đến.

"Cái gì?"

"Tiểu Bất Điểm hẳn phải làm gì?"

"Lẽ nào Tiểu Bất Điểm muốn nâng thứ hai tôn Thanh Đồng cự đỉnh."

"Đại Mãnh hẳn cũng là lúc mười hai tuổi, mới giờ lên hai vị Thanh Đồng cự đỉnh, Tiểu Bất Điểm hiện tại mới năm tuổi!"

"Nói chuẩn xác, Tiểu Bất Điểm hiện tại mới bốn tuổi tám tháng, còn có bốn tháng mới đầy năm tuổi!"

Một vị Thanh Đồng cự đỉnh nghìn cân nặng, hai vị Thanh Đồng cự đỉnh vậy cũng là nặng hai ngàn cân.

Giờ lên hai vị Thanh Đồng cự đỉnh đương nhiên không phải chuyện gì lớn lao, then chốt là Tiểu Bất Điểm tuổi,

Liền năm tuổi cũng chưa tới.

Như vậy nhỏ bé tuổi thì có như vậy cự lực, vậy coi như thực sự là quá khủng bố.

Tiểu Bất Điểm đi lại tập tễnh, loạng choạng loạng choạng mà đến đến thứ hai tôn Thanh Đồng cự đỉnh trước mặt.

"Ê a!"

"Ê a!"

Tiểu Bất Điểm hô to hai tiếng, sau đó vươn tay trái ra chụp vào thứ hai tôn Thanh Đồng cự đỉnh.

Kéo kẹt ——

Kéo kẹt ——

Mọi người thấy thứ hai tôn Thanh Đồng cự đỉnh đã nghiêng lại đây, một cái chân bị Tiểu Bất Điểm nắm lấy, trôi nổi ở giữa không trung.

Kéo kẹt ——

Kéo kẹt ——

Thanh Đồng cự đỉnh con thứ hai chân cũng bị nhấc lên, chỉ còn dư lại cuối cùng một cái chân.

"Lẽ nào Tiểu Bất Điểm thật sự muốn thành công?"

"Hiện tại còn khó nói, giờ lên con thứ ba chân mới là khó nhất địa phương, người không thấy Tiểu Bất Điểm đã sắc mặt đỏ lên mà!"

"Ngày hôm nay Tiểu Bất Điểm cơ hội không lớn, bất quá sang năm nhất định có thể giờ lên đến."

Thạch Vân sắc mặt nghiêm túc mà nhìn Tiểu Bất Điểm, Tiểu Bất Điểm khí lực thực tại ra ngoài dự liệu của hắn.

Vốn là hắn cho rằng một vị Thanh Đồng cự đỉnh đã là Tiểu Bất Điểm cực hạn, bây giờ nhìn lại, mình đối với Tiểu Bất Điểm hiểu rõ còn rất xa không đủ.

"Ê a!"

Tiểu Bất Điểm hô to một tiếng, sau đó mọi người thấy thứ hai tôn Thanh Đồng cự đỉnh lại chấn động lên, dần dần rời đi mặt đất.

Thành công rồi!

Tiểu Bất Điểm lại thành công rồi!

Thứ hai tôn Thanh Đồng cự đỉnh cũng bị nhấc lên.

Giờ lên hai vị Thanh Đồng cự đỉnh, hiển nhiên đã đến Tiểu Bất Điểm cực hạn, sắc mặt đỏ lên, thở hổn hển.

Kiên trì mười mấy cái hô hấp thời gian sau, Tiểu Bất Điểm đem hai vị Thanh Đồng cự đỉnh nặng nề ném đi, Thanh Đồng cự đỉnh rơi trên mặt đất bên trên, trên mặt đất đập ra hai cái hố lớn, phát sinh ầm ầm ầm ầm thanh.

Tê ——

Trên quảng trường vây xem thôn dân, thấy cảnh này, không khỏi hút vào khí lạnh. bọn họ nhìn về phía Tiểu Bất Điểm ánh mắt, thật giống như nhìn thấy một con tiểu hung thú phát uy, tràn ngập hiểu rõ thị giác xung kích tính.

Đây thật sự là năm tuổi bé gái?

Tiểu Bất Điểm chỉ sợ là Thái Cổ hung thú con non đi!

Vậy xem thôn dân trong lòng hung hăng nói thầm, cùng mình đưa nhỏ so sánh, phát hiện mình đưa nhỏ, thực sự là quá không không chịu thua kém.

Tô Khải nhìn dào dạt đắc ý Tiểu Bất Điểm, trong lòng thâm than một hơi.

Lễ nào hiện tại lưu hành bạo lực Tiểu La Ly thủy triều?

"Tô Khải, đến phiên ngươi rồi!"

Thạch Vân đối với Tô Khải nói rằng,

So với Tiểu Bất Điểm, hẳn càng thêm hiếu kỳ Tô Khải có thể giơ lên mấy tôn Thanh Đồng cự đỉnh.

Thạch Vân tuy rằng không biết Tô Khải phía sau tông môn mạnh như thế nào, thế nhưng là có thể từ Tô Khải thực lực dòm ngó biết một, hai.

Tô Khải hiện tại mới qua tuổi 16, nếu là thực lực của hắn vượt xa bạn cùng lứa tuổi, như vậy mang ý nghĩa Tô Khải phía sau tông môn, nội tình phi phàm.

Nếu là Tô Khải chỉ so với phổ thông bạn cùng lứa tuổi hơi mạnh, như vậy Tô Khải phía sau tông môn, cũng chưa chắc mạnh mẽ đến mức nào, mình trước đáp ứng Tiểu Bất Điểm bất sự tình, đáng giá thương thảo.

Tô Khải nhún vai một cái, đến đến quảng trường trung ương, ở mọi người chú thích bên dưới, cũng không có hướng đi 10 tôn Thanh Đồng cự đỉnh, mà là đối với Thạch Vân nói rằng,

"Thạch Tộc dài, tại hạ có một cái yêu cầu quá đáng, hi vọng Thạch Tộc dài ngươi có thể phối hợp."

"Ngươi muốn cho ta làm cái gì?"

Thạch Vân hơi nghi hoặc một chút mà nhìn Tô Khải.

"Ta liền đứng ở chỗ này, kính xin Thạch Tộc dài ngươi có thể đem Thanh Đồng cự đỉnh quảng đến trên trời."

Tô Khải một lời nói, Thạch Vân nhất thời hiểu được, thế nhưng tiếp được từ thiên mà rơi Thanh Đồng cự đỉnh, đây cũng quá bất cần.

Thanh Đồng cự đỉnh từ thiên mà rơi, nhưng là không chỉ là Thanh Đồng cự đỉnh trọng lượng, càng có khủng bố xung kích lực lượng, cách xa ở Thanh Đồng cự đỉnh trọng lượng bên trên.

"Đem Thanh Đồng cự đỉnh quảng cao bao nhiêu?"

Thạch Vân hỏi.

"Trước tiên quảng cái 100 trọng vui đùa một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 163: 1000 trọng, ta không làm nổi

100 trọng!

Tô Khải hẳn chẳng lẽ không đòi mạng rồi!

Thạch Vân hai mắt tròn lên già ra, tỏ rõ vẻ kinh ngạc nhìn chằm chằm Tô Khải.

Chính là một khối đầu hủ từ 100 trọng trên không rơi xuống, đều có thể đập chết người, càng không cần phải nói là nặng tựa vạn cân Thanh Đồng cự

đỉnh.

Tô Khải hẳn xác định không phải ở tự sát?

"Ngươi chắc chắn chứ?"

"Ta xác định!"

Tô Khải đầy vô tình nói rằng.

"100 trượng mà thôi!"

Thạch Vân khoe miệng hơi co quắp một trận.

100 trượng hạ xuống Thanh Đồng cự đỉnh, coi như là mình cũng không dám khoe khoang khoác lác bảo đảm có thể đỡ lấy.

Người tuổi trẻ bây giờ. . . Ai. . .

Thạch Vân thở dài một hơi, dựa theo Tô Khải dặn dò làm, chỉ hi vọng Tô Khải xảy ra chuyện gì sau khi, hẳn thế lực sau lưng không muốn ngang ngược không biết lý lẽ tìm tới cửa.

Ầm một tiếng!

Nặng tựa vạn cân Thanh Đồng cự đỉnh, ở Thạch Vân trong tay lại như đồ chơi giống như vậy, bị tầng tầng ném bầu trời.

Thanh Đồng cự đỉnh trên không trung lật lộn mấy vòng, bị quăng đến cao trăm trượng giữa bầu trời, sau đó nặng nề hạ xuống, ở trên trời xẹt qua một vết sao băng.

"Cao trăm trượng, cái kia người ngoại lai sẽ không phải bị ép thành thịt nát đi!"

"Khà khà! các ngươi coi khinh người ngoại lai Hoa Hoa tâm địa, theo ta thấy đến, đến thời điểm cái kia người ngoại lai khẳng định là trốn một thoáng, liền đem Thanh Đồng cự đỉnh cho tránh thoát đi tới."

"Người ngoại lai, tâm tư tặc hồng rồi!"

. . .

Ở mọi người tiếng bàn luận bên trong, giữa bầu trời Thanh Đồng cự đỉnh, ở Tô Khải trong con ngươi phóng to, chen lẫn không thể chống đối khí thế, từ trên trời giáng xuống.

Ầm ầm ầm!

Thanh Đồng cự trên đỉnh ầm chứa sức mạnh kinh khủng, áp bức trong hư không không khí, phảng phất liền không khí đều không chịu nổi này sức mạnh đáng sợ, phát sinh từng tiếng gào thét.

Ầm một tiếng!

Ở dưới con mắt mọi người, Thanh Đồng cự đỉnh rơi vào Tô Khải trên người.

"Lên cho ta!"

Chỉ thấy Tô Khải quát chói tai một tiếng, một luồng vô hình kinh phong, từ thân thể bên trên bộc phát ra, thổi đến mức áo của hắn bay phàn phật.

Tô Khải tay phải giơ lên, bàn tay vừa vận năng ở Thanh Đồng cự đỉnh dưới đáy, phát sinh rầm một tiếng vang trầm, trời nắng một tiếng sét đùng đoan!

Ở tiếp xúc được Thanh Đồng cự đỉnh trong nháy mắt, Tô Khải cũng cảm giác được một luồng sức mạnh đáng sợ, từ Thanh Đồng cự trên đỉnh mặt truyền xuống, rơi vào trên người hắn.

Thế nhưng Tô Khải cả người xương cốt một trận nhúc nhích, dễ như ăn cháo mà đem cái này cự lực tất cả đều đỡ đi.

Sau ba hơi thở, bụi trần hạ xuống.

Xoạt ——

Xoạt ——

Xoạt ——

Ánh mắt của mọi người, dồn dập tìm đến phía trong quảng trường lấy bóng người, kinh hãi nhìn thấy, Tô Khải lại còn có thể đứng ở trong quảng trường, không nhúc nhích.

Mà ở Tô Khải trên tay, thêm ra một cái quái vật khổng lồ, thỉnh linh chính là từ trên trời giáng xuống Thanh Đồng cự đỉnh.

"Tiếp được. . ."

"Chuyện này làm sao. . . Khả năng?"

"Quá lợi hại! Chi sợ cũng là Tộc trưởng đều không nhất định có thể tiếp được!"

"Ai nói! Tộc trưởng nhất định có thể tiếp được, bất quá cái này người ngoại lai sức mạnh, ở trong thôn cũng tuyệt đối có thể xếp vào ba vị trí đầu!"

Thạch Vân nhìn thấy Tô Khải vững vững vàng vàng tiếp được từ trên trời giáng xuống Thanh Đồng cự đỉnh, mặt không đỏ không thờ gấp, thậm chí ngay cả quần áo đều là chỉnh tề, để Thạch Vân một trận kinh ngạc.

Lẽ nào người tuổi trẻ bây giờ đều như thế mạnh sao?

Bất quá nhìn thấy Tô Khải so với chính mình tương tượng bên trong còn cường đại hơn, Thạch Vân đối với Tô Khải phía sau tông môn càng thêm hiếu kỳ, nếu có thể bồi dưỡng được như vậy đệ tử xuất sắc, tuyệt đối không phải phổ thông tông môn.

Nếu là Tiểu Bất Điểm có thể bái vào lợi hại như vậy tông môn, mình cũng yên lòng.

"Ê a!"

"Ê a!"

"Sức lực thật lớn!"

Tiểu Bất Điểm nơi sâu xa non nớt bàn tay khoa tay, từ trên trời giáng xuống Thanh Đồng cự đỉnh, mình thật giống không tiếp nổi,

"Thạch Tộc dài, 200 trượng!"

Thạch Vân nghe xong Tô Khải, sắc mặt khẽ thay đổi, nhưng nhìn đến Tô Khải này trấn định tự nhiên sắc mặt, cũng không có bất kỳ phản bác, một chường đem Thanh Đồng cự đỉnh đẩy tới 200 trượng trên không.

Thanh Đồng cự trên đỉnh lên tới 200 trượng trong trời cao, nặng nề hạ xuống, uy lực vượt xa lần thứ nhất.

Thế nhưng, như trước bị Tô Khải hoàn mỹ đón lấy.

"300 trượng!"

. . .

"400 trượng!"

. . .

"500 trượng!"

. . .

Vừa bắt đầu Thạch Vân còn lo lắng Tô Khải bất cần, có chút trong lòng run sợ.

Thế nhưng theo một lần lại một lần thành công, Thạch Vân triệt để mất cảm giác, Tô Khải để hắn quăng cao bao nhiêu, hắn liền đem Thanh Đồng cự đỉnh quăng nhiều lần cao.

Một lần lại một lần thành công, không chỉ có để Thạch Vân mất cảm giác, càng làm cho chu vi vây xem thôn dân mất cảm giác, nhìn về phía Tô Khải ánh mắt, tràn ngập tôn kính.

Đối với cường giả tôn kính!

Tiểu Bất Điểm nhìn thấy Thanh Đồng cự đỉnh lần lượt bị quăng đến giữa bầu trời, sau đó lại một lần thứ rơi xuống, miệng dài đến đại đại, mắt Thần đồ đại ra.

Nguyên lai người sức mạnh, còn có thể lớn như vậy!

"1 ngàn trượng!"

Tô Khải quay về Thạch Vân nói rằng,

Trong quảng trường 10 tôn Thanh Đồng cự đỉnh, đã có chín vị ở trên tay của chính mình, lại như xếp La Hán như thế một cái chồng chất một cái.

Hiện tại, trong quảng trường chỉ còn dư lại cuối cùng một vị Thanh Đồng cự đỉnh rồi!

"1 ngàn trọng!"

Thạch Vân khoe miệng co quắp một trận, trên mặt lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

"Cái này. . . E sợ không được!"

Tô Khải khẽ cau mày.

"Tại sao không được? ngại lo lắng ta sẽ bị thương?"

"Thạch Tộc dài ngại nếu là lo lắng ta sẽ bị thương, không cần phải lo lắng. Ngàn trọng cao, còn thương không được ta!"

Đối với cơ thể chính mình sức mạnh, Tô Khải tràn ngập tự tin, ngàn trọng cao, tuyệt đối không phải mình cực hạn.

Trải qua nhiều chuyện như vậy sau khi, Tô Khải mới cảm nhận được, Phụ Nhạc Kinh là cỡ nào mạnh mẽ, ở thân thể lực lượng tu luyện tới, quả thực chính là khó giải tồn tại.

Chẳng trách năm đó phụ nhạc Chân Nhân có thể trở thành Thanh Châu người số một!

Này có thể tất cả đều là dựa vào phụ nhạc Chân Nhân đánh ra đến người số một.

"Không phải. . . Không phải. . ."

Thạch Vân ấp úng nói rằng,

"Nếu không phải lo lắng ta sẽ bị thương, vậy ngại còn có cái gì có thể bởi?"

Tô Khải có chút bất mãn nói rằng,

Thạch Vân tỏ rõ vẻ bất đắc dĩ nói rằng,

"Ta chẳng không tới 1 ngàn trọng cao!"

Tất cả mọi người nhất thời một trận ngạc nhiên, Thạch Vân lại không cách nào đem Thanh Đồng cự đỉnh quảng đến ngàn trọng cao.

900 trọng, này đã là Thạch Vân cực hạn.

Cho tới ngàn trọng, trừ phi trên người mình thương thế khôi hãn, khôi phục lại Trúc Cơ sơ kỳ tu vị, bằng không chỉ dựa vào thân thể lực lượng tuyệt đối không thể.

Tô Khải cười nhạt.

"Nếu Thạch Tộc dài ngại không làm nổi, vậy ta liền tự đề đi!"

Nói, ở mọi người kinh hãi và hiếu kỳ trong ánh mắt, Tô Khải chân phải đột nhiên đạp dưới.

Ầm một tiếng!

Trên mặt đất nhất thời lưu lại một cái sâu sắc bàn chân ấn, một luồng khủng bố cự lực ở trong bùn đất bốc lên, hướng về cuối cùng một vị cự đỉnh truyền đi.

Này cỗ cự lực điện thiểm Lôi Minh giống như vậy, rơi vào cự đỉnh bên trên.

Ầm một tiếng!

Tại này cỗ khoảng cách bên dưới, cuối cùng một vị Thanh Đồng cự đỉnh phảng phất bị một con bàn tay vô hình giơ, nhất thời hướng về trên bầu trời bay đi.

"Giảm một thoáng chân liền có thể đem Thanh Đồng cự đỉnh quảng đến ngàn trọng cao, không có khả năng lắm đi. . ."

Người này mà nói vẫn chưa nói hết, chỉ thấy Thanh Đồng cự đỉnh khác nào mũi tên rời cung, nhắm phía phía chân trời.

Thanh Đồng cự đỉnh tốc độ nhanh chóng, ngăn ngắn thời gian ba hơi thở, liền bay ra vượt quá 500 trượng khoảng cách, sau đó. . . Vững vàng mà bay đến ngàn trượng cao trên bầu trời.

"Thật sự ngàn trượng rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Đây chính là trong truyền thuyết linh tử

Ngàn trượng sau khi, Thanh Đồng cự trên đỉnh thẳng thế cũng không có đỉnh chỉ, ngược lại hung hăng tiếp tục hướng lên trên chạy trốn.

1100 trượng!

1,200 trượng!

1300 trượng!

...

Mãi cho đến 1500 trượng trên không, Thanh Đồng cự đỉnh phảng phất mất đi sức mạnh, mới ngừng lại.

Hô ——

Một tiếng sắc bén tiếng xé gió truyền đến, Thanh Đồng cự đỉnh tuy rằng còn chưa rơi xuống, thế nhưng tất cả mọi người đã nghe được đáng sợ kia âm phóng tung thanh âm.

Âm phóng tung từng trận, gào thét mà tới.

Mọi người chỉ nhìn thấy một đạo hào quang màu xanh, từ thiên hạ xuống, vừa vắn rơi vào xếp La Hán Thanh Đồng cự đỉnh bên trên.

Ầm một tiếng!

Thứ mười tôn Thanh Đồng cự đỉnh nặng nề hạ xuống, phát sinh ầm ầm ầm một tiếng vang thật lớn, sắt thép va chạm, tiếng nổ vang rền không ngừng, chấn động đến mức màng nhĩ mọi người không ngừng run rẩy động.

Răng rắc răng rắc!

Tô Khải dưới chân mặt đất, phảng phất không chịu nổi này cỗ sức mạnh đáng sợ, lại rạn nứt ra, lộ ra từng cái từng cái vết nứt, mạng nhện bình thường trải rộng trên mặt đất bên trên.

Theo vết nứt xuất hiện, nguyên bản cứng rắn mặt đất, ầm ầm ầm một tiếng lại chìm xuống, làm cho Tô Khải gần phân nửa thậm chí rơi vào Đại Địa bên trong.

Thế nhưng Tô Khải thân thể như trước ưỡn lên đến mức thẳng tắp, tựa hồ này hỏa tinh dụng Địa Cầu bình thường lực trùng kích, đối với hắn không hề ảnh hưởng giống như.

10 tôn Thanh Đồng cự đỉnh, vững vàng mà rơi vào Tô Khải trên tay, phảng phất mười cái thuận theo đưa nhỏ, tùy ý Tô Khải bài bố.

Đùng đùng đùng ——

Đùng đùng đùng ——

Không biết ai cái thứ nhất vỗ tay cổ vũ, như thủy triều tiếng vỗ tay phả vào mặt, vang vọng ở toàn bộ quảng trường bầu trời.

Tô Khải dùng sức nâng lên một chút, đem xếp La Hán 10 tôn Thanh Đồng cự đỉnh nâng lên, trở về tại chỗ.

"Tiểu Bất Điểm, ngươi có bằng lòng hay không bái ta làm thầy?"

Tô Khai hỏi.

"Ê a!"

"Ê a!"

"Ta đồng ý!"

"Ta cũng phải cùng ngươi giống như ngươi lớn khí lực. . . Còn có. . . Còn có. . ."

"Bách thú sữa!"

Tiểu Bất Điểm một trận đen lay láy con mắt nhìn chăm chăm Tô Khai, bất quá nàng càng xem thêm hơn chỉ sợ là Tô Khai chiếc nhẫn chứa đồ bên trong bách thú sữa.

"Tiểu Bất Điểm thực sự là số may, có thể bái như vậy đại năng sư phụ!"

"Vậy cũng là Tiểu Bất Điểm thiên tư xuất sắc, nhớ ngươi như vậy cầu hùng hình dáng, chính là có đại năng đến, cũng không lọt mắt ngươi!"

"Cha, có ngươi như thế tồn con trai của chính mình sao?"

. . .

Trên quảng trường thôn dân nghị luận sôi nổi, nhìn về phía Tiểu Bất Điểm trong ánh mắt, tràn ngập ước ao.

Bị đại năng thu làm đệ tử, tất nhiên tiền đồ vô lượng à!

Tiểu Bất Điểm hài lòng, bởi vì nàng có bách thú sữa uống. Những thôn dân khác cũng hài lòng, Tiểu Bất Điểm tương lai thành đại nhân vật, bọn họ cũng có thể đến chiêm thom lây.

Mọi người ở đây chúc mừng thời điểm, một bóng người lão đảo chạy vào Thạch thôn.

Người này bước chân lão đảo, y phục trên người, sớm đã bị huyết dịch nhuộm thành màu đỏ, bụng trên một cái dử tợn vết thương, suýt chút nữa liền muốn đem cả người Nhất Dao Lăng Độn.

"Nhị Mộc, các ngươi?"

Nhìn thấy Nhị Mộc cả người tắm rửa này máu tươi, hấp hối đáng vẽ, Thạch Vân vội vã mà tiến lên đỡ lấy Nhị Mộc.

"Tộc trưởng. . . Đám kia. . . Chó rác rưởi. . . Đánh lên chúng ta, cướp đi. . . chúng ta con mồi. . ."

"Ngoại trừ ta. . . Những người khác. . . Những người khác. . ."

"Tộc trưởng. . . Ta chết rồi không quan trọng lắm, ta chỉ sợ tiểu đệ hấn không ai chăm sóc. . . Còn có ta cừu. . . Nhất định phải báo. . ."

Nhị Mộc dứt quãng nói, hấn mỗi nói một chữ, trong miệng sẽ phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt không có màu máu, hít vào thì ít thở ra thì nhiều.

"Nhị Mộc ngươi không muốn nhụt chí, chúng ta nhất định có thể cứu tốt ngươi!"

Thạch Vân vừa trấn an Nhị Mộc, vừa tra xét Nhị Mộc thương thế trên người, cau mày, ninh thành một cái xuyên chữ.

Thương thế quá nặng rồi!

Thạch Vân trong lòng một mảnh tro nguội.

Nhị Mộc thương thế quá nặng, dù cho toàn lực ra tay trị liệu, cũng chỉ có thể để Nhị Mộc nhiều sau mấy cái Thời Thần.

"Tộc trưởng, không muốn lãng phí làng lực linh dược, những kia có thể cũng là muốn dùng để tắm thuốc. . ."

Nhị Mộc trong ánh mắt âm đạm đi, trên người mình thương thế, hấn phi thường rõ ràng, hấn đã không có thuốc nào cứu được, cùng với đem quý giá linh dược dùng ở chính hấn một sắp chết nhân thân trên,

Không bằng cho người khác tăng cao thực lực.

"Ai —— "

Thạch Vân thật dài thở dài một hơi, Nhị Mộc thương thể trên người, hẳn tự nhiên biết.

Thế nhưng mắt thấy Nhị Mộc chết đi, mình há có thể thờ ơ không động lòng.

"Khắc khắc —— để cho ta tới xem một chút đi!"

Tô Khải tiến lên một bước nói rằng.

"Tô Khải, ngươi có biện pháp?"

Thạch Vân đột nhiên nghĩ đến Tô Khải phía sau này thần bí tông môn, nếu có thể bồi dưỡng được Tô Khải như vậy yêu nghiệt đệ tử, tất nhiên nội tình không cạn, nói không chắc thật sự có cứu Nhị Mộc phương pháp.

"Muốn cho ta nhìn lại nói!"

Tô Khải lẩm bẩm nói nhỏ, mở Khải Thiên mắt thuật, kiểm tra Nhị Mộc thương thể trên người.

"Rất tồi tệ!"

"Rất nghiêm trọng!"

Tô Khải, lại như Từ Thần giống như vậy, cho Nhị Mộc phán tử hình.

Mọi người nghe xong Tô Khải, vẻ mặt âm đạm, trong mắt tràn ngập bi thống, ngoại trừ bi thống ở ngoài, càng có nồng đậm sự phẫn nộ, lại như sắp phun trào núi lửa.

Thế nhưng sau một khắc, Tô Khải chuyển đề tài.

"Bất quá đối với ta tới nói. . . Như trước là việc nhỏ như con thỏ!"

Mọi người ở đây ánh mắt kinh ngạc bên trong, Tô Khải lấy ra một bình linh tửu, linh tửu bên trong toả ra nồng nặc Linh khí, thấm ruột thấm gan.

"Đây chính là. . . Trong truyền thuyết linh tửu. . ."

Nhị Mộc nhìn thấy bầu rượu bên trong màu hổ phách chất lỏng, trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc cùng khiếp sợ.

"Không sai, đây chính là linh tửu!"

Nhị Mộc lặn mấy lần yết hầu, hai mắt trợn lên già ra.

Đây chính là linh tửu!

Trong thôn có linh tửu truyền thuyết, thế nhưng không chỉ có là Thạch thôn, bao quát phụ cận mấy cái làng, đều không có một người sẽ chế riêng cho linh tửu.

Linh tửu, vậy cũng là trong truyền thuyết thần vật!

Mình trước khi chết có thể uống một hợp trong truyền thuyết thần vật, coi như chết rồi, vậy cũng không tiếc rồi!

Nhị Mộc ngửa mặt lên trời uống một hợp linh tửu, thuận trơn linh tửu, khác nào tơ lụa giống như vậy, dọc theo yết hầu chui vào Nhị Mộc toàn thân bên trong.

Một dòng nước ấm chảy qua, để Nhị Mộc cả người ấm áp, không nói ra được thoải mái, con mắt một nửa híp lại.

Thời gian một chén trà sau khi, Nhị Mộc khiếp sợ phát hiện, sức mạnh của chính mình thật giống trở về, khắp toàn thân tràn ngập khí lực, thật giống như vừa vận ăn một con hung thú giống như.

"Ta được rồi!"

Nhị Mộc đột nhiên từ trên mặt đất nhảy lên, tỏ rõ vẻ kinh hãi, múa lên cánh tay, khắp toàn thân tràn ngập sức mạnh.

"Đa tạ ân công!"

Nhị Mộc đột nhiên ngã quỵ ở mặt đất, hướng về Tô Khải tàn nhẫn mà dập đầu mấy cái vang tiếng.

Tuy rằng hẳn không biết Tô Khải cái này người ngoại lai đến cùng là thân phận như thế nào, thế nhưng ở trong mắt hắn, Tô Khải chính là hắn ân nhân cứu mạng.

"Nguyên lai đây chính là trong truyền thuyết linh tử!"

"Quá thần kỳ rồi! Nhị Mộc đều sắp chết người, uống một hớp sau khi lại liền nhảy nhót tung bùng!"

"Thực sự là thần kỳ à!"

Mọi người thấy Nhị Mộc trước sau so sánh tương phản, trong miệng phát sinh từng tiếng kinh ngạc cảm khái.

Linh tử thực sự là quá thần kỳ rồi!

Những người khác cảm khái linh tử thần kỳ, thế nhưng chỉ có Thạch Vân trong lòng nhắc lên sóng to gió lớn.

Hắn không muốn trong thôn những người khác như vậy tầm mắt dừng lại ở Thương Mãng Sơn Mạch mảnh đất nhỏ bên trong, hắn đối với Sơn Châu đại thể tình huống vẫn là hiểu rõ.

Nhị Mộc thương thế không thể bảo là không nặng, thế nhưng một cái linh tử liền có thể trị hết.

Chuyện này. . . Tất nhiên là danh tử!

Có thể trên linh tử bằng trên danh tử!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 165: Lang thôn cùng Bái thôn

"Tô Khải, này linh tử có phải là lên. . . Linh tử bằng!"

Thạch Vân không nhịn được nghi ngờ trong lòng hỏi.

Tô Khải gật gật đầu, thừa nhận hạ xuống.

Tê ——

Thạch Vân hít vào một ngụm khí lạnh.

Tô Khải sau lưng tông môn, đến cùng là cái gì quái vật không lồ?

Linh tử bằng trên linh tử, Tô Khải lại liền như vậy tùy ý lấy ra đưa cho người khác uống, lẽ nào liền không sợ sự phụ hắn ghét bỏ hắn phá sản.

"Không cần để ở trong lòng!"

"Linh tử bằng trên linh tử, ta chiếc nhẫn chứa đồ bên trong còn có mấy trăm bình!"

Mấy trăm bình!

Thạch Vân trong đầu ong ong, thật giống có một vụn con ong mật ở bên tai bay lượn giống như vậy, để hắn trong lúc nhất thời thất thần.

Một tên phổ thông Luyện Khí đệ tử thì có mấy trăm Bình Linh rượu bằng trên linh tử, chuyện này. . . Chuyện này. . . Đây cũng quá khuếch đại rồi!

Thạch Vân hít sâu mấy hơi thở, mới bên trong trong khiếp sợ khôi phục lại yên lặng.

"Nhị Mộc, trước chuyện gì xảy ra, người từ từ nói đến!"

Nguyên bản từng ở cái từ hồi sinh vui sướng bên trong Nhị Mộc, nghe xong Thạch Vân, trên mặt nhất thời lộ ra bi thương vẻ mặt.

"Một cái Thời Thần trước, ta và những người khác săn bắn trở về, khoảng cách làng còn có hai mươi dặm thời điểm, bị cái nhóm này chó rác rưởi đánh

lén, nhọc nhằn khổ sở sẵn bắn đến con mồi, cũng bị bọn họ cướp đi."

"Chúng ta mấy người một bên chiến vừa lui, thế nhưng cái nhóm này chó rác rưởi người đông thế mạnh, cần chúng ta không tha, cuối cùng còn có ta một người dựa vào trọng thương đột xuất vòng vây, còn những người khác. . . Những người khác. . ."

Nhị Mộc nói tới chỗ này, viền mắt đỏ lên.

"Báo thù!"

"Báo thù!"

"Báo thù!"

Rung trời hám binh thường âm thanh, ở trong quảng trường bạo phát ra.

Thạch thôn thôn dân, mỗi người cảm phần sục sôi, trong mắt tràn ngập báo thù hỏa diễm, thù này không báo, thề không làm người.

Thạch Vân hai tay ấn nhẹ, động viên dưới phần nộ mọi người.

"Thạch thôn, tuyệt đối không cho phép bị người bắt nạt!"

"Thù này tất báo!"

Thạch Vân âm thanh vang dội, Hồng Chung chuông lớn giống như vậy, báo thù lời nói, ở mọi người bên tai vang vọng.

Tô Khải thấy cảnh này, không khỏi nghĩ đến tình tiết trong phim.

Lẽ nào là Bái thôn không có mắt chọc Tiểu Bất Điểm cái này chân mệnh thiên tử?

"Khắc khắc! Thạch Tộc dài, lần này động thù nhưng là Bái thôn?"

Thạch Vân xem ra Tô Khải một chút, trong mắt tràn ngập ngờ vực.

"Đương nhiên không phải Bái thôn!"

Nguyên lai không phải Bái thôn!

Tô Khải trong lòng ngượng ngùng nở nụ cười, quả nhiên tam lưu tác gia viết ra kịch bản, đều là có vấn đề.

"Bái thôn cùng ta Thạch thôn tranh đấu hơn trăm năm, đã ở ba năm trước bị chúng ta tiêu diệt rồi!"

"Hiện tại đánh lén người của chúng ta, là Lang thôn. Lang thôn cùng Bái thôn hai cái làng cấu kết với nhau làm việc xấu, thường thường bắt nạt những thôn khác tử. Từ khi Bái thôn bị chúng ta Thạch thôn tiêu diệt sau khi, Lang thôn liền ghi hận trong lòng."

"Bất quá Lang thôn vẫn luôn không phải chúng ta đối thủ, lại ăn gan hùm mật báo dám đối với chúng ta Thạch thôn người động thù, ngày hôm nay nhất định phải cho Lang thôn hảo hảo tốt nhất khóa!"

Thạch Vân phi thường thô bạo nói rằng.

"Tô Khải, người có bằng lòng hay không cùng chúng ta đồng thời đồng hành?"

"Cung kính không bằng tuân mệnh!"

Tô Khải trầm ngâm lập tức đồng ý.

Sự tình ra khác thường tất có yêu!

Lang thôn vẫn luôn không phải Thạch thôn đối thủ, lần này đột nhiên ra tay, hơn nữa còn ra tay như vậy tàn nhẫn, e sợ chuyện này không phải đơn giản như vậy.

Tô Khải trong lòng lóe qua một vết bất an, hi vọng chuyện này là mình dư thừa.

Thạch Vân mang theo Thạch thôn thôn dân, một đường hướng tây, truy kích Lang thôn người.

Truy kích đại khái năm mươi dặm sau, một đám người quần đột ngột xuất hiện ở Tô Khải trước mắt.

Lang thôn!

Bọn họ chính là Lang thôn người!

Ở Thạch thôn đến trong nháy mắt, Lang thôn người cũng phát hiện Thạch thôn xuất hiện.

"Giết người đền mạng!"

"Người Lang thôn dám đụng đến chúng ta Thạch thôn nam nhi tốt, hôm nay tất để cho các người nợ máu trả bằng máu!"

Thạch Vân tròn mắt nhìn thẳng, thật chặt nhìn chăm chăm Lang thôn mọi người trung ương một tên trắng hán.

Người này chính là Lang thôn lãnh tụ —— Lang Liên, ở phụ cận trong thôn xóm, ác danh sáng tỏ, tiểu nhi khóc nỉ non.

"Hê hê —— "

"Thạch Vân người lại thật sự dám đến!"

Lang Liên nhìn thấy Thạch Vân lại mang theo Thạch thôn thôn dân đến đây báo thù,

Không những không có sợ hãi, ngược lại trong mắt tràn ngập chiến ý.

"Thạch Vân, ba ngày không gặp kẻ sĩ làm thay đổi hoàn toàn cái nhìn chờ đợi!"

"Hiện tại Lang thôn, đã không phải lúc trước Lang thôn, đợi lát nữa người tất nhiên sẽ mở mạng tầm mắt!"

Thạch Vân cười khẩy.

"Mở mạng tầm mắt?"

"Chỉ bằng người cái này tứ chi phát đạt, đầu óc đơn giản gia hỏa?"

"Người còn chưa xứng!"

Nghe được Thạch Vân nói hần tứ chi phát đạt đầu óc đơn giản, Lang Liên nhất thời tức giận đến sắc mặt đỏ lên, trong hai mắt, phun ra hai đạo hỏa diễm đi ra.

"Hê hê —— "

"Thạch Vân người không muốn tranh đua miệng lưỡi, rất nhanh người sẽ cảm thấy tuyệt vọng, người chẳng mấy chốc sẽ nhìn thấy Thạch thôn người từng cái từng cái chết đi, thế nhưng người nhưng không thể ra sức!"

"Lên cho ta!"

Lang Liên vẫy vẫy tay, quay về phía sau Lang thôn mọi người nói.

Được Lang Liên chỉ lệnh, Lang thôn mọi người nhất thời dương thiên phát ra hét dài một tiếng, phảng phất đang phát tiết trong lòng uất ức.

"Ngày hôm nay, chúng ta nên vì huynh đệ đã chết báo thù!"

"Báo thù!"

Tô Khải lạnh lùng nhìn Thạch thôn thôn dân cùng Lang thôn thôn dân trong lúc đó khoảng cách, càng ngày càng gần.

Thạch thôn người, thực lực tổng hợp cách xa ở Lang thôn bên trên, thế nhưng Tô Khải trong lòng trước sau có một luồng không tên bất an.

Đến cùng vấn đề ở chỗ nào bên trong đây?

Ầm ầm ầm ——

Hơn trăm tên tu sĩ xung phong lên, lượt khí thế vượt xa người bình thường tạo thành vạn người đại quân, rất có một loại vạn mã hý vang lừng chấn động và khí thế.

Ngay khi Thạch thôn cùng Lang thôn sắp muốn va chạm vào nhau thời điểm, Tô Khải mắt sắc nhìn thấy, Lang thôn bên trong từ phía sau mọc ra vũ khí.

Vũ khí, Thạch thôn cũng có, thậm chí so với Lang thôn còn muốn tinh xảo!

Thế nhưng Lang thôn mọi người vũ khí trong tay, nhưng là khác với tất cả mọi người.

Bởi vì trong tay bọn họ vũ khí mặt trên, lại có lõi đình nhảy lên, màu xanh lõi đình tràn ngập ở vũ khí mặt trên, tràn ngập hơi thở của sự hủy diệt.

Lẳng lẳng là vũ khí trên nhảy lên Lôi Điện, liền đủ để trợ giúp Lang thôn người áp chế Thạch thôn tu sĩ.

"Không được!"

"Mau lui lại!"

Tô Khải quát chói tai một tiếng, nhưng vẫn là chậm một bước.

Lang thôn người móc ra vũ khí trong nháy mắt, liền hướng về phía Thạch thôn người bùng nổ ra kinh khủng nhất thế tiến công, nhất thời màu xanh lôi đình đầy trời lấp lóe.

"Đây là cái gì?"

"À . . . Đây là Lôi Điện!"

"Lang thôn làm sao sẽ nắm giữ thủ đoạn như vậy!"

Vén vén vừa đối mặt, thì có hơn mười người Thạch thôn tu sĩ bị thương nặng, còn vết thương nhẹ người, càng là đếm không xuể.

Trái lại Lang thôn người, không có một người trên tay, nhìn thấy trước đây luôn kỵ tại bọn họ lên một lượt Thạch thôn người, dường như lúa mạch bình thường ngã xuống, trong lòng xông lên à hưng phấn.

Từ nay về sau, bọn họ Lang thôn chính là phạm vi ngàn dặm tuyệt đối bá chủ!

Thạch Vân đang nhìn đến Lang thôn người lại có thể triển khai màu xanh lôi đình, nhất thời thay đổi sắc mặt, ý thức được ngày hôm nay tính sai, muốn ra tay liền xuống Thạch thôn người.

Thế nhưng như vậy cơ hội trời cho, Lang Liên há có thể bỏ mặc Thạch Vân đến liền Thạch thôn người?

Ầm một tiếng!

Lang Liên hóa thành một đạo màu đen gió xoáy, nhắm phía Thạch Vân, cùng Thạch Vân quần quýt lấy nhau, hai người hầu như cân sức ngang tài, không có một cái Thời Thần chỉ sợ là phút không ra thắng bại đi ra.

Nhìn thấy Thạch thôn người một cái tiếp theo một cái ngã xuống, Thạch Vân hai mắt màu đỏ tươi, lại như con kiến trên chảo nóng, gấp xoay quanh.

"Tô Khải, kính xin người ra tay giúp ta Thạch thôn!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 166: Tái ngộ Thạch gia người

Lang Liên nhìn thấy Thạch Vân lại hướng về người cầu viện, không khỏi quay đầu nhìn về phía Tô Khải.

"Ồ!"

Lang Liên khẽ ồ lên một tiếng, trong mắt lóe ra một vệt nghi hoặc.

Hắn còn tưởng rằng Thạch Vân cầu viện chính là cái gì cao nhân đi? Nguyên lai chỉ là một cái luyện khí Trung kỳ thăng nhóc.

Luyện khí Trung kỳ thực lực, ở Lang thôn cùng Thạch thôn bên trong, chỉ có thể được cho là chiến sĩ thông thường, thậm chí ngay cả tinh anh chiến sĩ cũng không bằng.

Thạch Vân thật đúng là già bị hồ đồ rồi, lại hướng về một tên chiến sĩ thông thường cầu viện?

Lang Liên trong lòng cười gằn, xa xa mà liếc Tô Khải một chút, thế nhưng sau một khắc, hắn trên mặt biểu hiện liền động lại.

Trong thiên địa Hòa thuộc tính Linh khí, đột nhiên bạo động lên, núi lửa phun trào.

"Làm sao có khả năng!"

Lang Liên kinh ngạc thốt lên một tiếng, trong lòng nhấc lên sóng to gió lớn.

Một tên luyện khí Trung kỳ tu sĩ, lại có thể gọi ra như vậy động tĩnh.

"Không thể để cho hắn triển khai xong môn pháp thuật này!"

Tuy rằng Lang Liên không biết Tô Khải triển khai đến cùng là hà phép thuật, thế nhưng ánh sáng từ khí thể kia nhìn lên, uy lực tuyệt đối không giống người thường.

Giây lát trong lúc đó, Lang Liên trong lòng có lựa chọn, một cái cốt mâu xuất hiện ở Lang Liên trong tay.

Cây này cốt mâu toàn thân như ngọc, không biết là lấy cái gì hung thú xương chế tạo thành, vừa vịn xuất hiện ở Lang Liên trong tay, nhất thời tỏa ra một luồng hung lệ khí tức.

Ở cốt mâu mũi mâu mặt trên, màu xanh lõi đình nhảy lên, thật giống như linh động tinh linh, thế nhưng màu xanh lõi đình trên hơi thở của sự hủy diệt, so với Lang thôn những tu sĩ khác vũ khí trong tay mạnh hơn gấp đôi.

"Cuồng Lôi Tam liên kích!"

Lang Liên cầm trong tay trường mâu, cả người hóa thành một đạo màu xanh lõi đình, hướng về Tô Khải bắn nhanh mà đi. Gào thét tiếng xé gió bên trong, vẫn có thể nghe được lõi đình nhảy lên âm thanh, ánh chớp lấp loé.

"Ngươi đối thủ là ta!"

Thạch Vân quát chói tai một tiếng, hắc hắc có thể ngồi xem Lang Liên đi đối phó Tô Khải.

Tuy rằng vũ khí trong tay không bằng Lang Liên trường mâu, thế nhưng Thạch Vân chung quy là nửa bước Trúc Cơ cường giả, toàn lực bạo phát bên dưới, thực lực thậm chí so với Lang Liên mạnh hơn.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Loạn Thạch Phi tiên.

Thạch Vân cùng Lang Liên hai người giao chiến chỗ, phạm vi mười trượng không có một người dám tới gần, đáng sợ sóng linh khí, từ hai người bọn họ giao thủ chỗ khuếch tán ra đến, ở trong hư không bừa bãi tàn phá.

Theo trong hư không Hòa thuộc tính Linh khí bạo động càng ngày càng kịch liệt, Lang Liên trong lòng tâm tĩnh, càng ngày càng sốt ruột, hận không thể bỏ qua Thạch Vân. Thế nhưng Thạch Vân lại như đa đầu trâu đường như thế, chặt chẽ dính vào trên người hắn.

"Lửa!"

Tô Khải hai tay bấm ra một đạo huyền diệu pháp quyết, khẽ nhả một tiếng.

Lửa một chữ này, từ Tô Khải trong miệng khẽ nhả đi ra, âm thanh rõ ràng rất nhẹ, dường như muỗi a, thế nhưng rơi vào trong tai của mọi người, nhưng là rõ ràng có thể nghe.

Đột nhiên trong nháy mắt, trong thiên địa Hòa thuộc tính Linh khí hướng về Tô Khải đình đầu hội tụ mà đi, hình thành chín cái cực nóng quả cầu lửa, phảng phất Liệt Dương giống như vậy, ánh sáng chói mắt, sóng nhiệt từng trận.

Trong lúc hoảng hốt, trong thiên địa phảng phất xuất hiện mười cái mặt trời!

"Đị!"

Tô Khải ngón trở kiểm kê, chín cái cực nóng quả cầu lửa, hướng về Lang thôn tu sĩ bay trốn đi. Quả cầu lửa chỗ đi qua, nhiệt độ đột nhiên tăng lên trên một đoạn dài, thậm chí ngay cả Đại Địa đều bị quay nung rạn nứt.

"Nhanh ngăn cản nó!"

Lang Liên nhìn thấy chín cái quả cầu lửa trong nháy mắt, Nhại Tí tận nứt, hai mắt màu đỏ tươi, nổi giận gầm lên một tiếng, đánh thức đã bị quả cầu lửa

khiếp sợ tộc nhân.

Bị Lang Liên nổi giận gầm lên một tiếng, Lang thôn tu sĩ, mới từ đây ngập trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, dồn dập lấy ra binh khí trong tay, kích thích ra màu xanh lõi đỉnh.

Ầm ầm ầm——

Màu xanh lõi đỉnh trong nháy mắt trải rộng toàn bộ trong hư không, tạo thành một đạo màu xanh thác nước cùng chín cái quả cầu lửa chính diện va đập cùng nhau.

Linh khí không bố khuấy động, thanh hồng hai màu đan chéo ở Thương Khung bên trên, tỏa ra đáng sợ gọn sóng.

Ba cái hô hấp sau khi, hào quang màu đỏ đột nhiên xẹt qua chân trời, đập vỡ tan thác nước bình thường màu xanh lõi đỉnh, cực nóng sức mạnh rơi vào Lang thôn tu sĩ bên trên, đem mấy chục người tất cả đều đánh bay đi ra ngoài, tiếng kêu rên khắp nơi.

Thạch thôn tu sĩ thấy cảnh này, dồn dập dừng bước, miệng mở ra đại đại.

Lấy sức lực của một người, lại đẩy lùi một cái thôn xóm toàn bộ tu sĩ,

Này vẫn là người sao?

Yêu quái đều không có lợi hại như vậy!

Một chiêu đẩy lùi Lang thôn mấy chục tên tu sĩ, Tô Khải mặt không đỏ mà không ăn, hai tay phụ lập, bày ra một bộ cao nhân đáng đáp, áo bào theo gió lay động.

Nếu là đặt ở bình thường, Tô Khải muốn một chiêu đẩy lùi Lang thôn mấy chục tên tu sĩ, tuyệt đối không thể.

Thế nhưng có Thạch Vân cuốn lấy Lang Liên, cho Tô Khải sung túc sức lực thời gian, Tô Khải một hơi hội tụ phạm vi mười dặm Hỏa thuộc tính Linh khí, này chín cái quả cầu lửa, làm sao có khả năng không cường đại.

Lang Liên nhìn thấy mình tộc nhân từ thương nặng nề, nhất thời sùng sốt rồi!

Không sai chính là sùng sốt, thậm chí ngay cả phần nộ đều không có, chỉ có nhàn nhạt sợ hãi!

Mấy chục tên tộc nhân liên thủ, dù cho là chính mình cũng chỉ có một con đường chết kết quả, thế nhưng ở cái này thiếu niên thần bí trước mặt, nhưng là không đỡ nổi một đòn.

Lang Liên hai chân phát run rồi!

Tô Khải ánh mắt, bỏ qua ngã trên mặt đất mấy chục tên Lang thôn tu sĩ, bỏ qua hai chân run lên Lang Liên, ánh mắt rơi vào xa xa.

"Thạch Trạch, ngươi còn không hiện thân sao?"

Tô Khải lạnh nhạt nói.

Tô Khải ngữ khí phi thường bình thản, thế nhưng ở rơi vào Thạch Vân trong tai, nhưng dường như Kinh Lôi giống như vậy, để hấn cả người tóc gáy đứng thẳng ngược

Thạch gia người!

Thạch gia người đến rồi!

Đúng như dự đoán, theo Tô Khải dứt tiếng, một đạo bóng người màu đen, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Người này, chính là cùng Tô Khải đồng thời tiến vào Thương Mãng Sơn Mạch Thạch Trạch.

Đang nhìn đến Lang thôn người sử dụng tới màu xanh lõi đỉnh thời điểm, Tô Khải cũng đã đoán được, những này phụ có màu xanh lõi đỉnh vũ khí, chính là xuất từ Thạch Trạch tay.

Dù sao, những này màu xanh lõi đỉnh cùng Thạch Trạch triển khai Vân Tiêu Thanh Lôi chú giống nhau như đúc, Tô Khải làm sao có khả năng sẽ nhận sai.

"Hê hê!"

Thạch Trạch yết hầu bên trong, phát sinh một tiếng khàn giọng tiếng cười, nhìn về phía Tô Khải trong ánh mắt, cũng không có ba tháng trước sự phẫn nộ.

Ba tháng trước, Thạch Trạch đến đến dải Man Sơn mạch sau khi, chuyện làm thứ nhất chính là sử dụng bí pháp đem nơi này tin tức truyền đi.

Thế nhưng đợi đầy đủ thời gian một tháng, Thạch Trạch đều không có đợi được Thạch gia cao thủ, từ này sau khi, Thạch Trạch liền ý thức được, mình nắm giữ bí thuật, không cách nào đem nơi này tin tức truyền đi.

Có lẽ có cái khác huyền diệu thủ đoạn, có thể mang tin tức truyền quay lại Thạch gia, thế nhưng hẳn cũng sẽ không những này huyền diệu thủ đoạn.

Ý thức được Thạch gia sẽ không tới người sau khi, Thạch Trạch liền bắt đầu thăm dò mảnh này thần kỳ sơn mạch, sơn mạch bên trong phong phú tài nguyên, để Thạch Trạch trong lòng hừng hực một mảnh, ngoại giới khó gặp tuyệt tích linh thảo linh hoa, ở trong vùng núi này lại còn tồn tại.

Bảo địa!

Đây tuyệt đối là một cái vô thượng bảo địa!

Cùng Tô Khai lần thứ nhất gặp phải Tiểu Bất Điểm không giống, Thạch Trạch lần thứ nhất gặp phải thổ dân, chính là Lang thôn một người tu sĩ.

Lang thôn người, nham hiểm giả dối, gặp phải Thạch Trạch sau khi liền phát động đánh lén.

Đáng tiếc tên kia Lang thôn người đã vào tầm mắt rồi, bị Thạch Trạch nhanh và gọn thu thập. Thu thập Lang thôn người đánh lén sau, Thạch Trạch cũng không có lựa chọn kết thúc, mà là tấn công Lang thôn, triệt để chinh phục hung danh hiển hách Lang thôn.

Lang thôn Thượng Võ, bị Thạch Trạch chinh phục sau khi, liền cam tâm tình nguyện phụng dưỡng Thạch Trạch.

Ở Lang thôn bên trong, Thạch Trạch lần thứ nhất cảm nhận được người trên người vui vẻ.

Nguyên lai quyền lực tư vị là tuyệt vời như thế.

Liền, Thạch Trạch bành trướng.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 167: Đây là từ đâu tới yêu nghiệt

Thạch Trạch bành trướng.

Thạch Trạch không muốn ở trở lại Thạch gia làm cho người ta làm tôn tử, hẳn muốn vẫn luôn làm lão tử!

Thạch Trạch không nghĩ nữa trở về Thạch gia sự tình, dưới cái nhìn của hắn, dãy núi này mới là hắn chân chính thiên đường.

Nơi này không có Trúc Cơ tu sĩ, hẳn chính là chỗ này Chí cường giả.

Nơi này linh thảo linh hoa đông đảo, hẳn tốc độ tu luyện tiến triển cực nhanh, liền ngay cả nguyên lai không dám hy vọng xa vời Kết Đan kỳ, hẳn lúc này cũng dám suy nghĩ một chút.

Hắn tiện tay cải tạo vũ khí, đặt ở chân chính Luyện Khí Sư trước mắt, tuyệt đối sẽ bị cười đến rụng răng, thế nhưng ở những này thổ dân trước mặt, nhưng kinh động như gặp thiên nhân, càng làm cho Thạch Trạch trong lòng chưa sáng khoái không ngớt.

Thế nhưng rất nhanh, Lang thôn linh thảo linh hoa rất nhanh sẽ bị hắn dùng hết, bởi vậy Thạch Trạch đem chủ ý đánh tới các thôn xóm khác trên người.

Chinh phục thôn xóm, trở thành bên trong dãy núi này chí cao vô thượng vương!

Thạch Trạch trong lòng, lần thứ nhất dấy lên hừng hực dã Tâm Hòa diễm.

Thạch thôn, chính là phạm vi trăm dặm giàu có nhất làng, một cách tự nhiên bị Thạch Trạch xem là hàng đầu mục tiêu.

"Hê hê —— "

"Ta lúc đó ai đó? Nguyên lai đều là bạn cũ của ta!"

Thạch Trạch lẩm bẩm nói nhỏ, ánh mắt rơi vào Tô Khải cùng Thạch Vân trên người.

"Thạch Vân, ngươi là càng sống càng trở lại rồi!"

"Năm năm trước thực lực cùng ta không phân cao thấp, hiện tại chỉ có nửa bước Trúc Cơ thực lực, thật là khiến người ta thốn thức à!"

Thạch Trạch trên mặt, lộ ra một vết nhăn lại, nếu là không biết, còn tưởng rằng là hai cái bạn cũ ở ôn chuyện.

Ánh mắt từ Thạch Vân trên người dời, rơi vào Tiểu Bất Điểm trên người.

Nếu Thạch Vân ở đây, như vậy không sai sở liệu, tên tiểu tử này chính là năm đó tiểu nghiệt súc.

"Nếu là ta không có đoán sai, nàng chính là Thạch Tử Lăng hậu nhân rồi!"

Nhìn thấy Thạch Trạch ánh mắt rơi vào Tiểu Bất Điểm trên người, Thạch Vân nhất thời sốt sáng lên đến, bắp thịt căng thẳng, một bộ gà mẹ bảo vệ con gà con đáng đáp.

"Thạch Trạch, ngươi sẽ chết cái ý niệm này đi! Ta sẽ không để ngươi thương tổn Tiểu Bất Điểm!"

Thạch Vân tròn mắt nhìn thẳng, nếu là mình một người, tuyệt đối không phải Thạch Trạch đối thủ.

Thế nhưng mình và Tô Khải hai người liên thủ, cũng chưa chắc đối phó không được Thạch Trạch một người.

"Hê hê! Thạch Vân ngươi hiểu lầm, ta đối với tên tiểu tử này cũng không có bất cứ hứng thú gì!"

Thạch Trạch, để Thạch Vân cùng Tô Khải hơi sững sờ.

Thạch Trạch đối với Tiểu Bất Điểm không có hứng thú, chẳng lẽ Thạch gia con này ăn thịt người sói, cái ăn chay?

"Thạch Vân, còn có bên cạnh ngươi vị này thần bí bằng hữu, các ngươi lẽ nào sẽ không có nghĩ tới từ bỏ trước đây ân oán sao?"

"Nơi này hoàn toàn tách biệt với thế gian, không cách nào cùng ngoại giới có bất kỳ câu thông, ngoại giới tất cả ân oán, hà tất còn muốn mang tới vùng không gian này đến?"

"Cho tới tên tiểu tử này, bất năng chính là Thạch gia Lão tổ mệnh lệnh, cùng ta có gì mấy may quan hệ?"

"Không ngại ba người chúng ta thả xuống trước đây ân oán, liên thủ xưng bá dãy núi này!"

Liên thủ?

Tô Khải cùng Thạch Vân nhất thời một trận ngạc nhiên.

Thạch Trạch lại muốn cùng bọn họ liên thủ?

Đây cũng quá khó mà tin nổi rồi!

Ở bên ngoài gọi đánh gọi giết song phương, tiến vào Thương Mang Sơn Mạch sau khi, lại muốn liên thủ xưng bá Thương Mang Sơn mạch, đây cũng quá khó mà tin nổi rồi!

"Làm sao? các ngươi cho rằng ta đang nói đùa sao?"

"Thiên hạ nhốn nháo, đều vì lợi đến, thiên hạ rộn ràng, đều vì lợi đi!"

"Có cái gì ân oán là không bỏ xuống được? Chỉ cần chúng ta ba người liên thủ, xưng bá dãy núi này ngay trong tầm tay, chiếm lấy hết thủy tài nguyên, thuần phục hết thủy thổ dân, đem nơi này chế tạo thành ba người chúng ta vương quốc!"

Thạch Trạch trong mắt, lóe qua dã tâm hỏa diễm, hướng về Tô Khải cùng Thạch Vân miêu tả hùng vĩ Lam Đồ.

Tô Khải nghe Thạch Trạch trong miệng Lam Đồ, khóe miệng không khỏi co giật hai lần.

Xưng vương xưng bá!

Ở mảnh này trên mặt đất làm thổ Bá Vương!

Đây là không hề theo đuổi chí hướng.

Không dám nhìn thẳng cùng ngoại giới cạnh tranh, liền mang theo này yên vui ở bên trong làm thổ Bá Vương, chỉ có điều là lừa mình dối người mà thôi!

Tô Khải khoe miệng lộ ra một vết khinh bỉ nụ cười.

Là một người có chí hướng tứ có thanh niên, còn có sư phụ Thánh nữ Tiểu La Ly chờ mình đây, mình làm sao có thể bị vây ở chỗ này?

"Ta từ chối!"

Tô Khải không chút do dự mà nói rằng.

Thạch Trạch khề cau mày.

"Tại sao?"

"Lẽ nào ba người chúng ta chia đều thiên hạ ngươi còn không thỏa mãn?"

"Chẳng qua là cảm thấy ngươi không có tư cách cùng chúng ta chia đều thiên hạ mà thôi!"

Tô Khải nhún vai một cái, lạnh nhạt nói.

Tô Khải ngữ khí bình thản, suýt chút nữa cầm Thạch Trạch cho khí nổ.

Mình không xứng?

Được lắm mình không xứng!

"Được! Rất tốt!"

"Ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút, ngươi dựa vào cái gì có dũng khí nói ta không xứng!"

Thạch Trạch sắc mặt dữ tợn có chút khó coi.

Mình bị khinh bỉ rồi!

Hơn nữa còn là bị một tên Luyện Khí tu sĩ cho khinh bỉ rồi!

Quả thực là vô cùng nhục nhã!

"Tô Khải, có muốn ta giúp ngươi một tay hay không!"

Thạch Vân nhỏ giọng đối với Tô Khải nói rằng.

Tuy rằng mình bởi vì năm năm trước trọng thương, từ Trúc Cơ kỳ rơi xuống đến Luyện Khí kỳ, thế nhưng đối mặt Thạch Trạch, hẳn vẫn có sức đánh một trận.

"Thạch Tộc dài, ta trước tiên đi đánh đánh tiên phong, ngươi liền vì ta tọa trấn được rồi!"

Nhìn thấy Tô Khải định liệu trước, Thạch Vân cũng sẽ không khuyên nữa nói.

Dưới cái nhìn của hắn, lấy Tô Khải trong tay, dù cho không phải Thạch Vân đối thủ, giữ được tính mạng không có bất kỳ vấn đề gì.

"Ngông cuồng tự đại!"

Nhìn thấy Tô Khải lại không muốn Thạch Vân nhúng tay, một thân một mình đối chiến mình tên này Trúc Cơ tu sĩ, Thạch Trạch quát chói tai một tiếng, cảm giác mình bị Tô Khải trào phúng.

"Vân Tiểu Tử Lôi chú!"

Trải qua lần trước giao thủ, Thạch Trạch đối với Tô Khải thực lực và thủ đoạn hiểu rõ vô cùng, biết Tô Khải sức mạnh kinh người, cũng sẽ không lại cơ sở Bạch Ngọc ẩn mất mặt xấu hổ, trực tiếp triển khai mình lối pháp bí thuật.

Ầm ầm ầm ——

Đầy trời màu xanh lôi đình, phẳng phất Giao Long giống như vậy, ở Thương Khung bên trên đi khắp, tựa hồ sau một khắc sẽ làm cho người ta một cái sấm sét giữa trời quang, lôi đình vạn quân.

Thạch thôn tu sĩ nhìn thấy này đầy trời lôi đình, trên mặt lộ ra thần sắc sợ hãi.

Bọn họ khi nào từng thấy như vậy tận thế bình thường cảnh tượng, dù cho là trước Tô Khải triển khai chín cái quả cầu lửa, cũng không có như vậy rộng lớn e sợ khí thế.

"Lạc!"

Thạch Trạch quát chói tai một tiếng, năm đạo màu xanh lôi đình đánh xuống, mỗi một đạo đều có thùng nước giống như thô, toả ra đáng sợ hủy diệt khí tức, đem Tô Khải bao phủ ở bên trong, không chỗ có thể trốn.

Thạch Trạch trong lòng dương dương tự đắc, tuy rằng mình không nhìn ra Tô Khải này thân pháp quái dị, thế nhưng không có nghĩa là mình không có phản lại chế thủ đoạn.

Năm đạo màu xanh lôi đình cùng nhau đánh xuống, trong nháy mắt niệm phong lại Tô Khải hết thấy né tránh không gian, Tô Khải chỉ có cứng rắn chống đỡ hoặc là từ vong hai cái có thể có thể đi.

Tô Khải khóe miệng cười khẩy.

"Đồng nhất trông chiều số sử dụng hai lần, ngươi cảm thấy đối với ta hữu hiệu sao?"

"Ha ha! Không thử xem làm sao biết?"

Thạch Trạch sắc mặt nghiêm túc, tâm tình không chút nào bởi vì Tô Khải, mà sản sinh bất kỳ gợn sóng.

Ngay khi năm đạo màu xanh lôi đình sắp rơi vào Tô Khải trên đầu bên trên, chỉ thấy Tô Khải bóng người đột nhiên mơ hồ lên...

Không đúng, nói chính xác là hư không vận vẹo lên, để Tô Khải bóng lưng, người ở bên ngoài xem ra thật giống trở nên mơ hồ.

"Không gian thủ đoạn!"

Thạch Trạch thấy cảnh này, không nhịn được kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Hắn lại còn nắm giữ không gian thủ đoạn!

Đây rốt cuộc là từ đâu tới yêu nghiệt à!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Người tuổi trẻ bây giờ thật mạnh

Tô Khải thân thể mạnh mẽ cũng là thôi, có thể là tu luyện cực kỳ mạnh mẽ luyện thể bí thuật, có thể ở Luyện Khí kỳ liền nắm giữ một hồ lực lượng. Tô Khải nắm giữ một môn huyền diệu thân pháp, mình không thấy rõ hẳn chân thân, vậy chỉ có thể nói Tô Khải thể lực phía sau nội tình phi phạm.

Thế nhưng còn nhỏ tuổi, không chỉ có thân thể mạnh mẽ, lại còn nắm giữ không gian thủ đoạn, đây cũng quá làm người không thể tưởng tượng nổi.

Năm đạo màu xanh lôi đình hạ xuống, thế nhưng khiến người ta mở rộng tầm mắt chính là, này năm đạo màu xanh lôi đình trực tiếp xuyên qua Tô Khải thân thể, thật giống Tô Khải hoàn toàn không tồn tại.

"Vô Tướng Hư Linh động!"

Tô Khải trong miệng khẽ quát một tiếng, chu vi hư không lại vận vẹo lên, phảng phất có sinh mạng giống như vậy, đem nguyên bản rơi vào Tô Khải trên người năm đạo màu xanh lôi đình, lướt xuống đến Tô Khải bốn phía, liền một điểm thương tổn đều không có tạo thành.

Lần thứ nhất triển khai Vô Tướng Hư Linh động, thì có như vậy thần diệu công hiệu, để Tô Khải mừng rỡ không ngớt.

"Độn!"

Lặng yên không một tiếng động, không có mây may tiếng vang, Tô Khải bóng người, liền biến mất ở trước mắt mọi người.

Vô Tướng Hư Linh động, không chỉ là một môn độn thuật, càng là một môn thao túng hư không độn thuật, trên lý thuyết chỉ cần không gian tồn tại chỗ, Vô Tướng Hư Linh động liền có thể thuận buồm xuôi gió.

Thạch Trạch nhìn thấy Tô Khải thân hình biến mất ở tầm mắt của chính mình bên trong, con ngươi đột nhiên co rút lại.

Vướng tay chân!

Thạch Trạch cảm thấy phi thường vướng tay chân!

Hư không công pháp là trong Tu Tiên giới xưng tên khó có thể tu luyện, thế nhưng một khi tu luyện thành công, sức chiến đấu phi thường cường hoành, thậm chí có thể nói là biến thái.

Tô Khải sức mạnh thân thể đã mạnh mẽ biến thái, lại còn tu luyện không gian công pháp, này còn có để cho người sống hay không.

Thạch Trạch trong lòng lần thứ nhất sản sinh hồi hận ý nghĩ.

Sớm biết Tô Khải mạnh mẽ như vậy, mình thì không nên đi trêu chọc hắn!

Lúc này hắn là tiến cũng không được thối cũng không xong, chỉ có thể nhắm mắt, điều khiển này đầy trời lôi đình hạ xuống, trải rộng ở toàn bộ trong hư không.

Hư không độn thuật nhưng là lợi hại, thế nhưng toàn bộ trong hư không, đều trải rộng màu xanh lôi đình, ta liền không tin ngươi vẫn có thể trốn!

Thạch Trạch trong lòng hung tợn nghĩ, trong lòng bàn tay bốc lên tinh tế dày đặc mồ hôi lạnh.

Tô Khải thực lực mạnh, vượt xa khỏi sự tưởng tượng của chính mình, thế nhưng dù cho là nhắm mắt, Thạch Trạch cũng lựa chọn tiếp tục một trận chiến.

Hư không độn pháp tuy rằng biến thái, nhưng cũng không phải là không có thủ đoạn có thể nhằm vào.

Ầm ầm ầm——

Màu xanh lôi đình hạ xuống, trong nháy mắt toàn bộ Đại Địa đã biến thành đại dương Lôi Trạch, ánh chớp lấp lóe, chỉ là nhìn cũng làm người ta tê cả da đầu.

Đầy trời màu xanh lôi đình, rốt cục đem Tô Khải từ trong hư không ép đi ra, thế nhưng màu xanh lôi đình trải qua tầng tầng hư không ngăn cản, rơi vào Tô Khải trên người giờ uy lực, mười không còn một.

Nhìn thấy trên người nhảy lên màu xanh lôi đình, Tô Khải vận chuyển Phụ Nhạc Kinh, đem màu xanh lôi đình hút vào trong cơ thể.

Nhất thời, trong thân thể truyền đến một luồng tê tê đại đại cảm giác.

Màu xanh lôi đình kích thích Tô Khải thân thể, thế nhưng là không có cho Tô Khải mang đến bất kỳ thương tổn.

Tô Khải dung hợp Lôi Đình thạch, bản thân liên đối với Lôi Điện có rất mạnh kháng tính, thậm chí có thể hấp thu lôi đình. Mà Thạch Trạch triển khai màu xanh lôi đình, trải qua Hư Linh trải qua tầng tầng ngăn cản, bị suy yếu chín phần mười, vừa vặn có thể làm cho Tô Khải hoàn mỹ hấp thu.

Nhìn thấy Tô Khải lại đang hấp thu mình màu xanh lôi đình, Thạch Trạch trợn mắt ngoác mồm.

Còn có thể. . . Như vậy!

Còn có thể hay không thể hảo hảo chơi đùa

Thạch Trạch trong lòng cảm giác mình thật giống bị vận mệnh trêu đùa.

"Đáng tiếc, những này màu xanh lôi đình hấp thu lên quá chậm, đối với ta mà nói tác dụng có hạn!"

Tô Khải lâm bầm nói nhỏ, trong mắt lộ ra một vết thất vọng, này một vết thất vọng, càng là thật sâu đậm nhói Thạch Trạch nội tâm.

"Ha ha! Thạch Trạch, ngươi còn có thủ đoạn gì nữa?"

Tô Khải một bước bước ra, người ở bên ngoài xem ra, là đầy đầy trời lôi đình đến đến Thạch Trạch trước mặt. Trên người tắm rửa lôi đình, phảng phất Lôi Thần.

"Ngươi quá coi thường người!"

Bị một cái Luyện Khí tu sĩ dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn, kích thích lên Thạch Trạch trong lòng hiềm hoi còn sót lại ngạo khí cùng vô biên tức giận.

"Lôi đến!"

Thạch Trạch khẽ quát một tiếng, đầy trời lôi đình phảng phất nghe được mệnh lệnh, bùm bùm,

Hội tụ ở Thạch Trạch trong lòng bàn tay, không ngừng mà xoay tròn. . . Cuối cùng, hội tụ thành một cái quả cầu sét.

Này viên quả cầu sét bên trên, toả ra ba động khủng bố, ngưng tụ đến cực điểm lõi đình, phảng phất đã biến thành thể rắn, dù cho là Tô Khải, cũng không nhìn được nhú mảy đến.

"Đi!"

Thạch Trạch dùng sức đẩy một cái, trong tay quả cầu sét, gào thét một tiếng, hướng về Tô Khải bắn nhanh mà đi.

"Hư không!"

Tô Khải mười ngón liền động, bấm ra một đạo pháp quyết, hư không vận vẹo lên, tầng tầng lớp lớp ngăn cản quả cầu sét tiến lên.

Thế nhưng phổ thông lõi đình có thể suy yếu chín phần mười uy lực, thế nhưng đối với này một viên quả cầu sét, nhưng chỉ có thể suy yếu vền vẹn một tầng, đáng sợ sóng linh khí, tứ không e dè bộc phát ra.

Đối mặt Thạch Trạch liều mạng một đòn, Tô Khải sắc mặt nghiêm túc lên, lấy tay đại kiếm, quay về quả cầu sét nặng nề một trăm.

"Hư Linh chém!"

Theo Tô Khải bàn tay hạ xuống, một đạo dài ba trượng đen kịt vết nứt, xuất hiện ở Tô Khải trước người.

Hư không vết nứt!

Này một trăm, Tô Khải đem hư không đều chém ra một vết nứt.

Thạch Trạch con người đột nhiên co rụt lại, trơ mắt mà nhìn mình quả cầu sét cùng đạo kia đáng sợ hư không vết nứt đụng vào nhau.

Mọi âm thanh yên tĩnh!

Không như trong tưởng tượng nổ vang rung trời, hoàn toàn yên tĩnh, nghe được cả tiếng kim rơi, thật giống không có thứ gì phát sinh.

Thế nhưng toả ra hủy diệt gọn sóng quả cầu sét, nhưng là bị vết nứt một cái nuốt vào trong bụng, ánh chớp không ngừng mà lấp loé, thế nhưng như trước trốn không thoát Hư Linh chém trấn áp.

Quả cầu sét mất đi, dài ba trượng vết nứt không gian, ở nuốt chừng quả cầu sét sau khi, cũng thu nhỏ thành một thước to nhỏ.

Rào một tiếng!

Vết nứt không gian lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế xẹt qua, Thạch Trạch liền con mắt cũng không kịp trất một thoáng, đột nhiên cảm giác được trên cổ của mình lạnh lạnh.

Tay phải sờ một thoáng, máu đỏ tươi, đầm nhối Thạch Trạch hai mắt, sau đó cả người rơi vào một mảnh vô biên vô hạn trong bóng tối.

Thạch Trạch, vẫn!

Đây là cái thứ nhất chết ở Tô Khải trong tay Trúc Cơ tu sĩ!

Thạch Trạch chết rồi?

Thạch Vân trong đầu ngất ngất ngây ngây.

Thạch Trạch liền chết như vậy.

Lẽ nào người tuổi trẻ bây giờ đều mạnh như vậy?

Mình không có trọng thương trước, hẳn cùng Thạch Trạch thực lực ở sần sần với nhau. Năm năm trôi qua, mình bởi vì thương thể bên trong cơ thể, thực lực không tiến ngược lại thật lùi, thế nhưng Thạch Trạch thực lực xác thực càng là lên một tầng.

Thế nhưng ở Tô Khải trước mặt, Thạch Trạch lại liền như vậy bàn giao.

Thạch Vân trong lòng một trận thốn thức, cảm khái mình thật sự già rồi, hẳn còn tưởng rằng Tô Khải sẽ làm mình và hẳn liên thủ, cộng đồng đối phó Thạch Trạch đây!

Không nghĩ tới Tô Khải một người liền đánh Thạch Trạch sinh hoạt không thể tự gánh vác!

Tiểu Bát Điểm nhìn thấy Thạch Trạch cái này đại bại hoại chết ở sự phụ trong tay, hai con trắng mịn bàn tay, dùng sức vỗ tay, dùng sức mà vỗ tay, hận

không thể lấy tay quay nát rồi!

"Sur phụ thật là lợi hại!"

"Thật là lợi hại!"

"Sur phụ là trên đời này lợi hại nhất!"

Tiểu Bất Điểm trong đôi mắt tràn đầy ngôi sao, nhìn về phía Tô Khải ánh mắt, cùng Thanh Liên Kiếm Tông tiểu mê em gái giống nhau như đúc.

Bị Vũ Trụ Hồng Hoàng thứ nhất bú sữa đại vương thổi phồng, Tô Khải trong lòng không khỏi có chút lảng lảng.

Quả nhiên, vẫn là Tiểu La Ly tốt nuôi!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169: Rời đi phương pháp

Ở Thạch Trạch chết đi trong nháy mắt, xa ngoài vạn dặm Thạch gia phủ đệ.

Tĩnh thất tu luyện bên trong.

Răng rắc một tiếng!

Một tiếng lanh lảnh phá nát tiếng vang lên, tinh xảo thể ngọc nhất thời cắt thành hai nửa, rơi trên mặt đất.

Một tên Trung Niên Văn Sĩ đột nhiên mở hai mắt ra, nhìn cắt thành hai nửa thể ngọc, con ngươi co rút lại, trên người bùng nổ ra Kết Đan đỉnh cao khí thế.

"Thạch Trạch mệnh giản nát!"

Trung Niên Văn Sĩ sắc mặt biến hóa mấy lần, sau đó dương thiên hét dài một tiếng.

"Các ngươi rốt cục xuất hiện rồi!"

Thạch Trạch chính là hấn phái đi giám thị Quý Vụ sơn, tìm kiếm Tiểu Bất Điểm tâm tích. Hiện tại Thạch Trạch đột nhiên tử vong, tất nhiên là Quý Vụ sơn phát sinh biến đổi lớn.

"Lần này, ta nhất định phải đưa ngươi cái này nghiệt chủng tiêu diệt!"

Trung Niên Văn Sĩ trong mắt loé ra một vết hung lệ vẻ, đi ra tĩnh thất tu luyện, hóa thành một đạo độn ánh sáng hướng về Quý Vụ sơn bay trốn đi.

...

Thạch Trạch chết rồi, đầy trời lời đỉnh cũng không có trước tiên tiêu tan, mà là hướng về Thạch Trạch trong cơ thể hội tụ mà đi, một viên màu xanh Lôi Châu, hiện lên ở Thạch Trạch thi thể bên trên.

Tô Khải nhìn thấy Thạch Trạch bên trên thi thể Lôi Châu, trong mắt loé ra một vết kinh ngạc, đem Lôi Châu thu vào trong nhẫn trữ vật.

Ở tiếng cười cười nói nói bên trong, Tô Khải cùng Thạch thôn người trở về Thạch thôn, để ăn mừng Lang thôn diệt, Thạch thôn càng là tổ chức quy mô khá lớn tiệc tối, chúc mừng này chuyện vui.

Tô Khải lấy sức một người, diệt Lang thôn, tự nhiên là tiệc tối trên nhân vật chính, bị được quan tâm. Thạch thôn tiểu cô nương nhóm dòn dập nhìn trộm, con ngươi không hề động đập mà nhìn chăm chăm Tô Khải, ánh mắt kia, hầu như phải đem Tô Khải cho ăn.

Thạch thôn tiểu cô nương nhóm cử chỉ, tự nhiên gây nên tráng niên tiểu hóa bất mãn, đem Tô Khải coi như là công địch, thế nhưng nghĩ đến giữa ban ngày Tô Khải tiêu diệt Lang thôn một màn, có dòn dập ngừng chiến tranh, lộ ra tôn kính vẻ mặt.

Tiệc tối trên, Tô Khải hưởng thụ Thạch thôn đặc sản, rượu quá ba tuần sau khi, Thạch thôn nhân tài lục tục tản đi.

Mọi người tản đi sau khi, Thạch Vân tìm tới Tô Khải, tỏ rõ vẻ sầu vẻ mặt.

"Thạch Tộc dài, ngươi có chuyện gì ưu sầu?"

Thạch Vân cau mày, thật dài thở dài một hơi.

"Phàm là Thạch gia con cháu đích tôn, ở Thạch gia đều có lưu lại mệnh gián, một khi thất vọng, mệnh gián sẽ phá nát!"

"Hôm nay ngươi giết Thạch Trạch, e sợ Thạch gia đã biết Thạch Trạch ngã xuống việc rồi!"

Thạch Vân thậm chí Thạch gia chính là xưng tên có oán tất báo, Thạch Trạch vô cớ sinh tử, bất luận có hay không liên lụy đến Tiểu Bất Điểm, Thạch gia tất nhiên sẽ phái người đến đây tra xét.

Nghe xong Thạch Vân, Tô Khải sờ sờ cằm, trầm ngâm một lúc.

"Xem ra, ta cùng Tiểu Bất Điểm nhất định phải mau chóng rời khỏi nơi này!"

Thạch gia vô cùng có khả năng phái người tra xét Thạch Trạch tử vong thời gian, để Tô Khải cảm nhận được nồng đậm áp lực.

"Thạch Tộc dài, ngươi có biết rời đi nơi này biện pháp?"

Thạch Vân sắc mặt biến hóa mấy lần, chậm rãi nói rằng.

"Rời đi nơi này biện pháp chỉ có một cái, chính là Thiên Trụ Sơn."

"Nghe đồn xuyên qua Thiên Trụ Sơn, liền có thể đến ngoại giới. Thế nhưng qua nhiều năm như vậy, cũng chưa từng nghe nói ai có thể xông qua Thiên Trụ Sơn, đi tới ngoại giới!"

Tô Khải nghe xong Thạch Trạch, trong lòng cảm giác nặng nề.

"Thạch Tộc dài ngươi cũng không được sao?"

Thạch Vân trên mặt một trận cười khổ.

"Ba năm trước ta đã từng xông qua Thiên Trụ Sơn, thế nhưng ta mới vừa tiến vào Thiên Trụ Sơn, liền rơi vào một mảnh trong sương mù, không nhận rõ Đông Nam Tây Bắc. Hơn nữa này mảnh sương mù có áp chế thần thức hiệu quả, thần thức bị áp chế ở bên ngoài cơ thể một tác khoảng cách, hoàn toàn không có cách nào dùng cho dò xét."

"Ta ở trong sương mù thăm dò một ngày một đêm sau khi, liền dần dần u mê rời đi Thiên Trụ Sơn. Sau đó ta không cam lòng, có xông mấy lần Thiên Trụ Sơn, thế nhưng kết quả cũng giống nhau, rơi vào trong sương mù, hoàn toàn không có cách nào xuyên qua này mảnh sương mù."

"Hơn nữa theo ta được biết, sương mù chỉ là xông Thiên Trụ Sơn cửa thứ nhất, mặt sau còn có càng thêm nguy hiểm cửa ải, còn cụ thể là cái gì, ta cũng không quá rõ ràng!"

Thạch Vân nhíu mày thành một cái xuyên chữ, nếu là Thiên Trụ Sơn thật sự tốt như vậy xông, hẳn đã sớm mang theo Tiểu Bất Điểm rời đi mảnh này Thiên Địa.

Tô Khải trầm mặc, rời đi Thương Mãng Sơn Mạch, tựa hồ so với mình theo dự liệu còn muốn khó khăn một điểm.

"Rời đi nơi này,

Bắt buộc phải làm, mặc kệ thành công hay không, ta đều muốn đi xông vào một lần."

"Bất quá ở xông Thiên Trụ Sơn trước, ta ngược lại thật ra có thể trị hết Thạch Tộc dài bên trong cơ thể ngươi thương thế, thậm chí để thực lực của ngươi tiến thêm một bước!"

Thạch Vân nghe xong Tô Khải, đầu tiên là hơi sững sờ, sau đó phản ứng lại, tỏ rõ vẻ khiếp sợ cùng kinh ngạc.

"Ngươi nói... Thương thế của ta có thể trị hết..."

Thạch Vân trong lòng, nhắc lên sóng to gió lớn.

Năm năm trước hắn người bị thương nặng, lưu lại di chứng về sau, dẫn đến hắn từ Trúc Cơ kỳ rơi xuống đến luyện khí đại viên mãn. Rõ ràng năm năm trôi qua, hắn đối với mình sau này con đường tu luyện cũng đã tuyệt vọng.

Thế nhưng ngay khi này tuyệt vọng bên trong, Tô Khải lại nói cho mình, mình còn có cứu, tu vị của chính mình còn có thể khôi phục, thậm chí nâng cao một bước, này làm sao không để hắn cảm thấy vui mừng.

"Thật....."

Thạch Vân âm thanh khẽ run.

"Đó là tự nhiên!"

Nói, Tô Khải mang theo Thạch Vân tiến vào trong phòng, làm lên không thể cho ai biết hoạt động.

Ba cái Thời Thần sau khi.

Hết dài một tiếng từ Tô Khải trong phòng bộc phát ra, trực Xuyên Vân tiêu, này hết dài một tiếng bên trong, toát ra nồng đậm hưng phấn cùng ý mừng, phảng phất chính đang chịu đựng vô tận vui vẻ.

Ở thét dài thanh âm sau khi, theo sát mà đến chính là một cái hùng hậu khí tức, Trúc Cơ trung kỳ uy thế, không hề bảo lưu thả ra ngoài, bao phủ ở toàn bộ Thạch thôn bên trong.

Thạch Vân đột phá rồi!

Thạch Vân nằm mơ cũng không nghĩ tới, mình lại còn có thể tiến thêm một bước một ngày.

Mà hết thấy này, tất cả đều là Tô Khải ban tặng hắn.

Cảm nhận được trong cơ thể một lần nữa trở về sức mạnh, Thạch Vân cả người đều hưng phấn run rẩy lên, đối với Thiên Trụ Sơn hành trình, cũng lần nữa khôi phục tự tin.

Mình khôi phục Trúc Cơ kỳ tu vị, thực lực càng là tiến thêm một bước, nói không chắc thật sự có cơ hội có thể xông qua Thiên Trụ Sơn.

Nghĩ tới đây, Thạch Vân trong lòng tràn ngập tự tin.

Ở chữa trị xong Thạch Vân thương thế bên trong cơ thể sau khi, Tô Khải bắt đầu rồi mình tăng lên.

Ngũ Hoa Động Thiên hành trình mấy trận đại chiến, cùng với mình ở Sơn Châu mấy tháng tu luyện, để Tô Khải cảm nhận được Luyện Khí hậu kỳ bình cảnh. Hôm nay cùng Thạch Trạch một trận chiến, càng làm cho Tô Khải trong cơ thể chân nguyên dâng trào, tựa như lúc nào cũng sẽ phun trào ra đến.

Tô Khải toàn lực vận chuyển Nhân Hoàng kim chưởng, chân nguyên ở toàn thân bên trong vận chuyển, một lần có một lần giới rửa Luyện Khí hậu kỳ bình cảnh.

Nếu như nói Luyện Khí hậu kỳ bình cảnh, chính là một khối bàn thạch, cứng rắn sắc bén, tọa lạc ở sông dài trung ương. Như vậy Tô Khải chân nguyên, chính là này một dòng sông dài nước sông, không ngừng giới rửa bàn thạch. Dù cho bàn thạch lại cứng rắn, luôn có bị nước chảy đá mòn một ngày.

108 cái Chu Thiên sau khi.

Răng rắc một tiếng!

Một tiếng lanh lảnh tiếng vang, ở Tô Khải thân thể nơi sâu xa vang lên, thật giống có món đồ gì phá nát giống như vậy, bình thủy tinh phá nát giống như.

Oanh ——

Một luồng hơi thở mạnh mẽ từ Tô Khải trong cơ thể bộc phát ra.

Luyện Khí hậu kỳ!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 170: Mạnh nhất tìm đường chết người

Luyện Khí hậu kỳ!

Mình rốt cục tu luyện tới Luyện Khí hậu kỳ rồi!

Tô Khải cảm thụ trong cơ thể so với đột phá trước hùng hậu gấp đôi chân nguyên, khoe miệng lộ ra một vết nụ cười.

Thế nhưng Tô Khải tu luyện cũng không có liền như vậy kết thúc, Thạch Vân mấy câu nói, cho hắn biết Thiên Trụ Sơn tuyệt đối không phải như vậy dễ dàng thông qua.

Bởi vậy, Tô Khải còn muốn tiếp tục tăng cường thực lực của chính mình.

Tu vị trong thời gian ngắn là không cách nào tiếp tục đột phá, thế nhưng khí lực nhưng có khả năng tiến thêm một bước.

Tô Khải lấy ra chiếc nhẫn chứa đồ bên trong màu xanh Lôi Châu.

Này viên màu xanh Lôi Châu, chính là Thạch Trạch tu luyện Văn Tiểu Thanh Lôi chú tinh hoa, ẩn chứa khủng bố lôi đình chi lực.

Lúc trước cùng Thạch Trạch đại chiến thời điểm, Tô Khải cũng cảm giác được, bị màu xanh lôi đình kích thích sau khi, mình khí lực lại có nhẹ nhàng tăng cường.

Tuy rằng loại này tăng cường nhẹ nhàng phi thường, chỉ có từng tia một, thậm chí không cẩn thận phát hiện, đều không phát hiện được.

Thế nhưng loại này tăng cường xác thực là tồn tại!

Loại này tăng cường, để Tô Khải cảm thấy vô cùng phấn chấn.

Tô Khải tu luyện chính là vô thượng luyện thể công pháp « Phụ Nhạc Kinh », khí lực mạnh, vượt xa cùng cấp độ tu sĩ. Thế nhưng mang đến vấn đề xác thực, muốn tăng cường khí lực, trở nên phi thường khó khăn, trừ phi dung hợp kỳ thạch, bằng không bình thường thủ đoạn, đối với Tô Khải vô hiệu.

Mà Thạch Trạch tu luyện được màu xanh lôi đình có thể tăng cường Tô Khải khí lực, làm sao không để Tô Khải mừng rỡ như điên.

Lôi Điện Thối Thế!

Đây chính là Tô Khải nghĩ ra được biện pháp.

"Lẽ nào ta là La ly lửa gat hơn nhiều, liền ông trời cũng nhìn không được, muốn cho người bị sét đánh?"

Tô Khải khoe miệng một trận cay đắng.

Mình thật đúng là làm, lại chủ động nghĩ ra bị sét đánh biện pháp đến tu luyện.

Quyết định chủ ý sau khi, Tô Khải đem chân nguyên truyền vào Lôi Châu bên trong, khống chế Lôi Châu bên trong màu xanh lôi đình, phân ra một ít rơi vào thân thể bên trên.

Ầm ầm ầm!

Một đạo màu xanh lôi đình rơi vào Tô Khải trên người, Tô Khải tóc nhất thời đứng chổng ngược lên, kêu thảm một tiếng.

Ở đầu pháp thời điểm, mình dùng nhiều loại thủ đoạn phòng ngự màu xanh lôi đình, thế nhưng đang tu luyện thời điểm, Tô Khải không có triển khai bất kỳ phòng ngự thủ đoạn.

Bởi vậy, dù cho là phi thường nhẹ nhàng một vết lôi đình, đều có thể sản sinh phá hoại cực lớn.

Trên thế giới còn có so với Tô Khải càng thêm tìm đường chết người sao?

"Tê —— "

Tô Khải cảm thụ trong cơ thể mình cảm giác đau đớn, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, đau nhe răng trợn mắt, vội vã uống một hớp linh tửu, khôi phục thương thể bên trong cơ thể.

Thương thể khôi phục sau khi, Tô Khải cảm nhận được mình khí lực, xác thực tăng cường từng tia một.

"Quả nhiên hữu hiệu!"

Tô Khải hai mắt sáng ngời lên, bùng nổ ra một trận hết sạch.

"Tiếp tục!"

Tô Khải không chế màu xanh lõi đỉnh, lần thứ hai rơi vào trên người.

Màu xanh lõi đỉnh số lượng, từ vừa mới bắt đầu một ít, đến cùng sợi tóc độ lớn, đến cuối cùng biến thành cỡ ngón tay, theo màu xanh lõi đỉnh rèn luyện, Tô Khải khí lực lại một lần nữa được tăng cường.

Trong ba ngày, Thạch thôn người có thể nghe được tiếng sấm từ Tô Khải trong phòng truyền tới, liên miên không dứt, phảng phất vĩnh viễn sẽ không đình chỉ.

Mỗi một lần tiếng sấm qua đi, bọn họ đều có thể nghe được một tiếng hét thảm, cùng trong thôn nuôi nhốt lợn mẹ bị chém giết giờ tiếng la hầu như giống nhau như đúc.

Không biết từ ai trong miệng truyền ra, Tô Khải ở dùng lõi đỉnh tu luyện, sợ đến Thạch thôn người dồn dập không dám tới gần Tô Khải sân, coi như là cấm địa.

Trong ba ngày, Thạch Vân đã từng đi tìm Tô Khải một lần, thế nhưng khi hắn nhìn thấy trong phòng trải rộng màu xanh lõi đỉnh thời điểm, da đầu tê dại một hồi, thậm chí ngay cả cửa phòng cũng không dám bước vào một bước, hồi lưu lưu đi rồi.

Thạch Vân vừa rời đi, vừa không ngừng cô.

Yêu nghiệt à!

Yêu nghiệt à!

Ông trời người nhanh lên một chút đưa cái này yêu nghiệt lấy đi đi!

Thế nhưng nghĩ đến Tô Khải sẽ cùng hắn cùng đi xông Thiên Trụ Sơn, Tô Khải lợi hại như vậy, Thạch Vân trong lòng có bao nhiêu một phần tự tin.

Tô Khải càng mạnh, mang ý nghĩa bọn họ xông qua Thiên Trụ Sơn độ khả thi lại càng lớn.

Sau ba ngày, tiếng sấm nổ hạ màn kết thúc, Tô Khải cửa phòng rốt cục mở ra.

"Thạch Tộc dài, người chuẩn bị xong chưa?"

Tô Khải hỏi.

Thạch Vân ngưng trọng gật gù.

"Ta cùng Tiểu Bất Điểm đã sớm chuẩn bị kỹ càng, sẽ chờ người rồi!"

Tô Khải nặng nề gật gù.

"Vậy thì tốt, chúng ta hiện tại liền đi tới Thiên Trụ Sơn."

Khoảng cách Thạch Trạch chết đi đã ba ngày, nếu là Thạch gia còn chưa phát hiện Thạch Trạch tử vong, đánh chết Tô Khải cũng không tin.

Thạch gia khoảng cách Quỷ Vụ sơn tuy rằng có vạn dặm xa, thế nhưng trong vòng mười ngày nhất định có thể đến, nếu là Kết Đan tu sĩ ra tay, e sợ năm ngày thời gian liền có thể đến.

Để cho thời gian của chính mình chỉ có gần gần hai ngày rồi!

Hai ngày thời điểm, mình muốn dẫn Tiểu Bất Điểm rời đi Thương Mãng Sơn Mạch, đồng thời xa xa đến trốn đi, tránh được Thạch gia lùng bắt.

Bởi vậy, thời cơ để cho Tô Khải thời gian thật sự mà không nhiều, hắn nhất định phải ở trong vòng một ngày xông qua Thiên Trụ Sơn, mới có thể tránh được Thạch gia vây bắt.

Thiên Trụ Sơn khoảng cách Thạch thôn trăm dặm nơi, Tô Khải ba người dùng một cái Thời Thần liền đến Thiên Trụ Sơn ngoại vi.

Thiên Trụ Sơn, từ xa nhìn lại lại như một cái cây cột, xông thẳng Vân Tiêu, cao vút trong mây, không nhìn thấy Thiên Trụ Sơn trên đỉnh núi. Chính vì như thế, vì lẽ đó ngọn núi này được gọi là Thiên Trụ Sơn.

Nghe đồn, Thiên Trụ Sơn chính là dải Man Sơn mạch trung tâm, cũng sẽ rời đi Thương Mãng Sơn Mạch duy nhất con đường.

"Phía trước chính là Thiên Trụ Sơn sương mù rồi!"

Thạch Vân chỉ chỉ phía trước sương mù, một mặt ngưng trọng nói rằng.

"Mảnh này sương mù ta vượt ba lần, thế nhưng không có một lần là thành công, thậm chí ngay cả phá giải biện pháp cũng không nghĩ đến. Bất quá lần này ta khôi phục Trúc Cơ kỳ tu vị, hay là... Có hi vọng!"

Thạch Vân trong mắt lộ ra một vết ước ao cùng với nóng lòng muốn thử rung động.

Lần này hẳn khôi phục Trúc Cơ kỳ tu vị, tất nhiên phải lớn hơn triển thân thử.

Tô Khải ba người tiến vào trong sương mù, nhất thời nồng đậm sương mù, che khuất Tô Khải tầm nhìn.

Triển khai thần niệm, ở bên ngoài có thể kéo dài hơn trăm trọng thần niệm, thế nhưng ở mảnh này trong sương mù, kéo dài không tới một thước khoảng cách, lại liền bị áp chế.

"Thạch Tộc dài, ngươi tình huống làm sao? Ta chỉ có thể tra xét đến phạm vi một thước khoảng cách!"

Thạch Vân tỏ rõ vẻ cay đắng, bắt đầu đi lắc đầu một cái.

"Ta cũng chỉ có thể phát hiện phạm vi một trọng khoảng cách, lần này e sợ..."

Vừa vặn còn nóng lòng muốn thử Thạch Vân, nhất thời đã biến thành đánh đánh bại quân đội, cúi đầu ủ rũ.

Hắn vốn tưởng rằng tu vị khôi phục lại Trúc Cơ kỳ, có thể nhìn thấu mảnh này sương mù, thế nhưng hiện thực chỉ tàn khốc, để hắn nhiệt huyết nhất thời nguội.

"Lần này... E sợ lại muốn thất bại rồi!"

"Ta xem không hẳn!"

Tô Khải trầm trầm nói nhỏ, phảng phất không chút nào bị đã kích giống như vậy, như trước tràn ngập tự tin.

"Thạch Tộc dài, Tiểu Bất Diêm, các ngươi hai người đi theo ta!"

Nói Tô Khải cũng không quay đầu lại, đi về phía trước.

"Tô Khải không thể... ngươi như vậy xông loạn chỉ có thể triệt để mất đi phương hướng..."

"Thạch Tộc dài, xin tin tưởng ta, ngươi có thể thấy được quá ta đánh không chắc chắn trận chiến đấu?"

Thạch Vân hơi sững sờ, nghĩ đến Tô Khải trước không phải là nhiều lần ra ngoài dự liệu của chính mình, mình cho rằng Tô Khải không phải Thạch Trạch đối thủ, thế nhưng kết quả nhưng chính diện, Thạch Trạch đã sớm ngã xuống ở Tô Khải trong tay.

Nhìn thấy Tô Khải này thật lòng ánh mắt, Thạch Vân trong lòng không tên có thêm ra một ít tín nhiệm.

"Được!"

"Lão phu ngày hôm nay hãy theo ngươi phóng túng một cái!"

Nói Thạch Vân đuổi tới Tô Khải, thế nhưng phát hiện Tô Khải cũng không phải dựa theo thẳng tắp về phía trước cất bước, mà là chột trái chột phải, khiến người ta không dò rõ quy luật. Chỉ có Tô Khải trong mắt này một vết ánh bạc, nói cho Thạch Vân Tô Khải e sợ triển khai hiểu rõ không được thủ đoạn.

Thiên Nhân, mở!

Có thể nhốt lại Trúc Cơ tu sĩ sương mù, ở Tô Khải trước mặt, chính là một tấm giấy trắng, đâm một cái là rách!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 171: Sơn linh

Thiên Nhân, mở!

Thiên Trụ Sơn trên sương mù, ở Tô Khải Thiên Nhân bên dưới, lại như là bị lột hết quần áo đại cô nương, không có bất kỳ bí mật có thể nói.

Thạch Vân nhìn Tô Khải dừng lại không ngừng mà lúc trước đi tới, trong lòng rất có nghi ngờ, nhiều lần muốn lên tiếng hỏi, thế nhưng đều mạnh mẽ ngăn chặn nghi ngờ trong lòng.

Hắn tin tưởng Tô Khải cái này thần kỳ người trẻ tuổi, có thể giống như trước như thế tràn ngập thần kỳ.

Một canh giờ dừng sau khi.

Thạch Vân hai mắt đột ngột thật sự lão đại, tỏ rõ vẻ khó mà tin nổi.

Sương mù. . . Trở thành nhạt. . .

Sương mù như trước tồn tại, thế nhưng Thạch Vân có thể thấy rõ, chu vi sương mù, dần dần mà trở thành nhạt, lớn có một bộ tiêu tan đáng vẽ.

"Lẽ nào. . ."

Thạch Vân trong lòng kích động lên, thế nhưng xưa nay bình tĩnh hắn, mạnh mẽ ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, hay là cũng có thể là bị truyền tống ra Thiên Trụ Sơn. . .

Thế nhưng không tới thời gian một chén trà, chu vi sương mù triệt để tản đi, một toà thông thiên ngọn núi xuất hiện ở Tô Khải ba người trước mắt.

Toà này thông thiên ngọn núi, thành linh chính là Thương Mãng Sơn Mạch trung tâm —— Thiên Trụ Sơn.

"Chúng ta thông qua ngoại vi sương mù rồi!"

Thạch Vân âm thanh run lấy bảy nhí, nhiều lần ngăn cản bước chân hắn sương mù, liền như vậy bị Tô Khải nhìn thấu rồi!

Anh hùng xuất thiếu niên!

Thạch Vân trong lòng lần thứ hai cảm khái một tiếng, mình đúng là già rồi.

Tô Khải ba người đi ra sương mù, đến đến Thiên Trụ Sơn chân núi bên dưới, đột nhiên dừng lại bước chân, con người đột nhiên co rụt lại.

Trước mắt, đột nhiên xuất hiện một tên thiếu niên mặc áo trắng.

"Người là ai?"

Tô Khải cảnh giác nhìn thiếu niên mặc áo trắng, một đôi chim ưng bình thường con mắt, nhìn chăm chăm không chớp mắt theo dõi hắn.

Tên này thiếu niên mặc áo trắng đột ngột xuất hiện ở ba người bọn họ trước mặt, Tô Khải thậm chí đều không có phát hiện thiếu niên mặc áo trắng là làm sao xuất hiện, làm sao không để hắn khiếp sợ.

"Ta là Thiên Trụ Sơn sơn linh!"

Sơn linh!

Tô Khải ba người nghe xong thiếu niên mặc áo trắng, hơi sững sờ, lập tức phản ứng lại.

Thiên Trụ Sơn lại đàn sinh ra sơn linh!

Không hổ là Thương Mãng Sơn Mạch trung tâm, cả vùng không gian hạt nhân vị trí. Sơn mạch chính là vật chết, muốn đàn sinh ra linh trí, so với cơ thể sống khó hơn vô số lần.

Thiên Trụ Sơn nhưng đàn sinh ra sơn linh, có thể thấy được Thiên Trụ Sơn thần kỳ.

"Nghe nói leo lên Thiên Trụ Sơn trên đỉnh núi, là có thể rời đi vùng thế giới này, này có phải là thật hay không?"

Tô Khải bình tĩnh lại sau khi hỏi.

Thông qua Thiên Trụ Sơn có thể trở về ngoại giới, đây chỉ là truyền lưu ở Thương Mãng Sơn Mạch bên trong nghe đồn, cũng không ai có thể chứng thực, vẫn chỉ là Thạch Vân trong lòng suy đoán.

Hiện tại gặp phải Thiên Trụ Sơn son linh, bọn họ đương nhiên phải đem việc này triệt để biết rõ.

Son linh gật gật đầu nói: "Leo lên Thiên Trụ Sơn đỉnh núi, xác thực có thể đi tới ngoại giới."

"Thế nhưng Thiên Trụ Sơn nguy hiểm tầng tầng, ta khuyên các ngươi vẫn là đường cũ trở về, không muốn làm mất mạng!"

Tô Khải nhún vai một cái, lạnh nhạt nói.

"Bất luận bao nhiêu nguy hiểm, đều ngăn cản không được quyết tâm của ta!"

"Huống chi, xông Thiên Trụ Sơn cũng không có khó khăn!"

Nhìn thấy Tô Khải như vậy cổ tri, son linh khẽ cau mày.

"Thiếu niên, ngươi đối mặt Thiên Trụ Sơn giờ, hẳn là duy trì lòng kính nể. các ngươi vừa vặn đi qua này mảnh sương mù, chỉ là vì phòng ngừa người ngoài tiến vào, không có nguy hiểm."

"Thế nhưng một khi các ngươi leo lên Thiên Trụ Sơn, nhưng là không phải sương mù như vậy không hề nguy hiểm của ả. Dọc theo đường đi, các ngươi đem gặp phải ba tầng kiếp nạn, nguy hiểm tầng tầng, lấy thực lực của các ngươi, là tuyệt đối không thông qua."

"Nghe ta một lời, các ngươi bây giờ quay đầu, tất cả vẫn tới kịp. Không nên vì sự kích động nhất thời, mà làm mất mạng."

Son linh lời nói ý vị sâu xa khuyên bảo, cũng không có để Tô Khải sản sinh chút nào lùi bước, ngược lại để hắn leo núi quyết tâm càng thêm quả quyết.

"Mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời!"

"Ngày này trụ sơn, ta ngày hôm nay phân định rồi!"

Son linh nhìn thấy Tô Khải như vậy kiên quyết, không khỏi thật dài thán ra một hơi đến.

"Ai —— "

"Các ngươi đã đã quyết định, vậy ta cũng sẽ không nhiều lời rồi!"

"Đáng thương Thiên Trụ Sơn trên lại sắp xuất hiện hiện ba bộ bạch cốt!"

Dứt lời,

Son linh thân ảnh biến mất ở Tô Khải trước.

Theo son linh biến mất, Tô Khải cảnh sắc trước mắt một trận biến hóa, xuất hiện một mảnh sâu hồ nước màu xanh lam.

Mảnh này hồ nước phạm vi trăm dặm, hồ nước trong suốt thấy đáy, thế nhưng khiến người ta kinh ngạc chính là, này ra bên trong hồ nước lại một điểm gợn sóng đều không có, hồ nước bên trong cũng không nhìn thấy bất kỳ sinh mệnh.

"Những này hồ nước có vấn đề!"

Tô Khải lẩm bẩm nói nhỏ.

Tuy rằng hắn không nhận ra những này hồ nước rốt cuộc là thứ gì, thế nhưng Linh giác nói cho hắn, những này hồ nước tuyệt đối có vấn đề.

"Ê a!"

"Ê a!"

Tiểu Bất Điểm khoa tay hai lần, đem dưới chân giày hương về trong hồ ném một cái.

Phốc một tiếng.

Giày rơi vào trong hồ nước, sau đó khiến người ta kinh hãi sự tình phát sinh.

Xi xì xì tư ——

Giày phảng phất rơi vào không phải hồ nước, mà là trần ngập tính ăn mòn chất lỏng bên trong giống như vậy, giày lát trong lúc đó liền bị ăn mòn sạch sành sanh, liền một điểm cặn bã đều không có để lại.

"Tê —— "

Tô Khải hít vào một ngụm khí lạnh.

Thật là khủng khiếp hồ nước!

Nếu là rơi xuống trong hồ nước, e sợ chính là mình khí lực, e sợ cũng chịu đựng không được hồ nước ăn mòn.

Không chỉ có là Tô Khải bị dọa đến, liền ngay cả Thạch Vân cũng bị sợ rồi.

Kinh khủng như thế hồ nước, liền ngay cả hần cái này Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, đồ đầu da tê dại một hồi, không muốn nhìn thẳng.

Thế nhưng chỗ này hồ nước lại che ở mọi người trước người, không thông qua này ra hồ nước, Tô Khải ba người bọn họ liền không cách nào leo lên Thiên Trụ Sơn trên đỉnh núi.

"Hay là chúng ta có thể bay đi qua!"

Thạch Vân đề nghị nói rằng,

Này ra hồ nước khẳng định vẫn không thể bơi qua đi tới, thế nhưng bay qua vẫn có khả năng.

"Cẩn thận!"

"Nếu sơn linh lời thề sơn sắt nói chúng ta không cách nào đến Thiên Trụ Sơn đỉnh núi, này ra hồ nước khẳng định không phải bay qua đơn giản như vậy!"

Tô Khải nhắc nhở, cũng không có ngăn cản Thạch Vân hành động, thế nhưng trong lòng đối với bay qua phương án, không có chút nào xem trọng.

Liền từ sơn linh này cuồng không một bên khẩu khí, Tô Khải liền không cho là chỗ này hồ nước không phải như vậy dễ dàng có thể vượt qua.

Thạch Vân hóa thành một đạo điện ánh sáng hướng về hồ nước bay đi, thế nhưng khi hần nửa người tiến vào hồ nước bầu trời thời gian, nhất thời thay đổi sắc mặt, cả người lại không bị khống chế hướng về hồ nước rơi xuống.

"Cấm không cấm chế!"

Thạch Vân trên mặt tràn ngập kinh hãi cùng với nhân nhạt sợ hãi.

Rơi vào giữa hồ hậu quả, hần chỉ là ngấm lại liền lòng sinh sợ hãi.

Tô Khải sự chú ý toàn bộ tập trung ở Thạch Vân trên người, khi thấy thân thể hần rơi xuống trong nháy mắt, lập tức phản ứng lại, một cái đi giới phóng đi kéo Thạch Vân quần áo.

Đặng một thoáng!

Tô Khải đem sắp rơi xuống trong hồ Thạch Vân cứu trở về, Thạch Vân trong lòng một mảnh lòng vẫn còn sợ hãi.

Suýt chút nữa, liền xong đời rồi!

"Liền bay đều bay không qua đi, lẽ nào chúng ta liền thật không có biện pháp thông qua chỗ này hồ nước sao?"

Thạch Vân tỏ rõ vẻ cay đắng, hần không cam lòng, thật vất vả thông qua sương mù, lẽ nào liền muốn như vậy kiểm cũi ba năm thiếu một giờ sao?

"Không thông qua? Này ngược lại cũng không hần!"

Tô Khải lạnh nhạt nói.

"Ồ! Tô Khải ngươi có biện pháp gì?"

Thạch Vân hỏi.

"Thạch Tộc dài người có thể nhìn thấy bên trong hồ nước này một loạt trụ đá! chúng ta có thể thông qua trụ đá vượt qua hồ nước."

Hướng về Tô Khải ngón tay chỉ phương hướng, Thạch Vân tự nhiên nhìn thấy hết sức rõ ràng một loạt trụ đá.

Này một loạt trụ đá, từ hồ nước một đoạn này đi về một đầu khác, đi qua trụ đá, liền có thể đến hồ nước bờ bên kia.

Thế nhưng, này rõ ràng chính là một chỗ bẫy rập!

Chờ Tô Khải bọn họ nhảy vào đi bẫy rập!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 172: Tiểu Bất Điểm nguy rồi

Không nghi ngờ chút nào, này một loạt trụ đá chính là sơn linh thể bọn họ chuẩn bị kỹ càng bẫy rập!

Lúc này sơn linh, e sợ không biết trốn ở cái góc nào bên trong, chính tỏ rõ vẻ chờ mong chờ bọn họ hướng về bẫy rập bên trong nhảy vào đi.

"Này tỏ rõ chính là vừa ra bẫy rập!"

Thạch Vân cau mày u buồn nói rằng.

"Thế nhưng, chúng ta có lựa chọn sao?"

Tô Khải lạnh nhạt nói.

Sơn linh tưởng hết thấy đường sống tất cả đều ngăn chặn, chỉ còn dư lại này một cái xem ra là cử tử nhất sinh con đường.

Thế nhưng, Tô Khải biết, cái này cũng là bọn họ duy nhất có khả năng thông qua địa phương.

Bất luận trên con đường này có bao nhiêu nguy hiểm, chỉ ít bọn họ có thể xông vào một lần, cử tử nhất sinh dù sao cũng hơn bay qua thập tử vô sinh thân thiết.

Sắc mặt biến hóa mấy lần sau khi, Thạch Vân cũng không thể không đồng ý Tô Khải quan điểm.

Sơn linh cho bọn họ an bài xong trụ đá, mới là bọn họ thông qua chỗ này hồ nước duy nhất đường sống.

"Ta đến đánh trận đầu, Thạch tộc trưởng người bảo vệ tốt Tiểu Bất Điểm!"

Tô Khải phân phó nói.

"Tô Khải người yên tâm, ta sẽ bảo vệ tốt Tiểu Bất Điểm!"

Nhìn thấy Tô Khải chủ động đi hấn đánh trận đầu, mà mình nhưng chỉ có thể ở phía sau bảo vệ Tiểu Bất Điểm, Thạch Vân trong lòng không nói ra được uất ức.

Hắn đường đường một tên Trúc Cơ tu sĩ, tác dụng nhưng không bằng Tô Khải cái này Luyện Khí tu sĩ lớn, quả thực cảm Trúc Cơ tu sĩ mặt mũi tất cả đều cho mất hết.

Tô Khải mở ra Thiên Nhân, cẩn thận một chút kiểm tra bốn phía tình huống.

Hắn dám chủ động yêu cầu đánh trận đầu, bởi vì hắn có Thiên Nhân thuật cái này đại sát khí có thể làm dựa dẫm. Tại thiên nhân thuật bên dưới, không có món đồ gì có thể tránh thoát hắn tra xét.

Tra xét một phen sau khi, xác nhận không có nguy hiểm, Tô Khải bước lên cái thứ nhất trụ đá.

Mỗi một cái trụ đá trong lúc đó, cách nhau mười trượng xa, tuy rằng nơi này có cấm không cấm chế, thế nhưng dựa vào sức mạnh thân thể, cũng có thể ngang qua hai cái trụ đá trong lúc đó khoảng cách.

"An toàn!"

Tô Khải thở nhẹ một tiếng, Thạch Vân cùng Tiểu Bất Điểm hai người vội vàng đuổi theo Tô Khải bước chân.

Thiên Nhân thuật từ đầu tới đuôi đều vẫn triển khai, giám thị chu vi nhất cử nhất động.

Thế nhưng mãi đến tận hồ nước trung ương chỗ, đều không có bất kỳ nguy hiểm phát sinh.

Nhìn như gió êm sóng lặng, thế nhưng Tô Khải bất an trong lòng, nhưng là càng ngày càng dày đặc.

"Lúc nào mới sẽ xuất thủ?"

"Lẽ nào là phải chờ tới. . ."

Tô Khải tiếng nói còn chưa rơi xuống, dị biến đột nhiên.

Rầm một tiếng!

Nguyên bản bình tĩnh trên mặt hồ, đột nhiên bùng nổ ra một đóa kinh thiên bọt nước, bọt nước cao, có tới trên cao trăm trượng, che kín bầu trời, ở ánh mặt trời chiếu rọi bên dưới, khác nào đầy trời Thủy kính, lấp loè ánh sáng chói mắt trắng.

Theo trên mặt hồ này một tiếng vang thật lớn, Tô Khải Thiên Nhân thuật coi giới bên trong, đột nhiên nhìn thấy một cái bóng đen hướng về hấn bắn nhanh mà tới.

Này đầu bóng đen tốc độ nhanh chóng, dù cho Tô Khải cảm lái Thiên Nhân thuật, đều theo không kịp tốc độ của nó, chỉ có thể trước mặt nhìn thấy một đạo mơ hồ bóng đen.

Cảm giác nguy cơ mãnh liệt, tràn ngập ở Tô Khải trong đầu.

Tô Khải chân phải ở trên trụ đá đột nhiên đạp xuống, cả người phóng lên trời, đối mặt này Đạo Thần bí bóng đen, Tô Khải không lùi mà tiến tới, thân thể xoay thành một cái kỳ quái độ cong, chân trái đột nhiên phát lực, đến rồi một cái quay về đá.

Này một gọi uy lực to lớn, cương mãnh kinh phong đem Tô Khải ổng quần thời đến mức bay phần phật, khác nào thép ximăng bình thường cứng rắn.

Ầm một tiếng!

Tô Khải chân trái, tàn nhẫn mà bỏ vào này một vệt bóng đen từ trên.

Nhất thời, Tô Khải cảm giác được trên đùi truyền đến mềm mại, ẩm ướt cảm giác, thật giống đụng với một khối thịt mềm.

Ở Tô Khải trọng lực quay về đá bên dưới, bóng đen này dễ dàng sụp đổ, cấp tốc cuốn ngược mà đi.

Biết bóng đen này cuốn ngược mà đi thời điểm, Tô Khải mới nhìn rõ ràng bóng đen này bộ mặt thật.

Lại là. . . Một cái đầu lưỡi.

Không sai, chính là một cái đầu lưỡi, một cái phần hồng đầu lưỡi, có hơn trăm trượng dài, Tô Khải vừa vận cảm giác được ẩm ướt cảm giác, chính là đầu lưỡi nước dài.

Thạch Vân nhìn thấy này đầu đầu lưỡi thời điểm, cũng là hai mắt trợn lên già ra, tỏ rõ vẻ kinh hãi, cảm suýt chút nữa đều rơi xuống đất.

Đầu lưỡi đều có trăm trượng dài, như vậy này đầu đầu lưỡi chủ nhân, đều sẽ là cỡ nào quái vật khổng lồ.

Nghĩ tới đây, Thạch Vân trong lòng một trận sợ hãi.

"Hết tốc độ tiến về phía trước!"

Tô Khải quát chói tai một tiếng, giây lát trong lúc đó đem tốc độ tăng lên tới cực hạn.

Hiện tại ba người bọn họ nằm ở hồ nước ngay chính giữa, tiến thoái lưỡng nan, hồ nước dưới cái kia quái vật khổng lồ, thực sự là nhìn vào một điểm này, mới vào lúc này ra tay với bọn họ.

Tô Khải tiếng nói vừa vận không có hạ xuống bao lâu, liền nghe đến một tiếng chói tai tiếng xé gió nhào tới trước mặt.

Bóng đen xuất hiện lần nữa!

Thế nhưng lần này cự thiết tốc độ, so với lần thứ nhất có nhanh hơn ba phần mười, hầu như trên không trung lưu lại một đạo tàn ảnh, khiến người ta nhận biết không ra thật giả.

"Ngũ Hành Động Huyền ánh sáng!"

Tô Khải mười ngón liền động, trong tay bấm ra một đạo pháp quyết, hào quang năm màu ở trên tay xoay chuyển, cuối cùng hội tụ thành một đạo ngũ sắc cầu vòng.

Ngũ sắc cầu vòng phóng lên trời, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế bắn về phía xông tới mặt cự thiết.

Răng rắc một tiếng!

Ngũ Hành Động Huyền ánh sáng xuyên thủng mà qua, trực tiếp đem dài hàng trăm trượng đầu lưỡi cắt một tiểu tiết. Này một tiểu tiết bị bỏ xuống đầu lưỡi, rơi vào trong hồ nước, một tiếng vang ầm ầm, vung lên to lớn bọt nước, lại không có bị hồ nước cho ăn mòn.

Hồng ——

Một tiếng thê thảm tiếng gào, từ hồ nước nơi sâu xa truyền ra, dù cho cách mấy trăm trượng khoảng cách, Tô Khải đều có thể nghe được này một tiếng gào thét bên trong sự phẫn nộ cùng với thống khổ.

"Ha ha —— "

"Kêu la cái gì!"

"Ngươi dám ra đây một lần, ta liền chém ngươi một lần, mãi đến tận đem ngươi đầu lưỡi tất cả đều chém sạch sẽ mới thôi."

Tô Khải khòe miệng lộ ra một vết cười gằn.

Đúng như dự đoán, theo Tô Khải dứt tiếng, này đầu cự thiết lại thật sự ngừng chiến tranh, đầy đủ thời gian một nén nhang không có động tĩnh.

"Như thế tưng!"

Tô Khải khẽ cau mày, luôn cảm thấy nơi nào có vấn đề.

Giữa hồ cái kia quái vật khổng lồ, làm sao cũng không giống như là một cái tưng hàng.

Cũng không lâu lắm, hồ nước lại bốc lên lên, từng cái từng cái đầu lớn bong bóng, từ mặt hồ bên dưới phù đi ra.

"Cẩn thận. . ."

Tô Khải còn chưa dứt lời dưới, chỉ thấy cái kia cự thiết lần thứ ba xuất kích, thế nhưng mục tiêu của lần này cũng không phải nhiều lần để nó bị thương Tô Khải, mà là Thạch Vân cùng Tiểu Bất Điểm.

"CMN!"

"Hiện tại liền một cái đầu lưỡi đều thông minh như vậy, biết chỉ biết bắt nạt kẻ yếu rồi!"

Nhìn thấy cự thiết mục tiêu của lần này lại là Thạch Vân cùng Tiểu Bất Điểm, Tô Khải không nhịn được chửi ầm lên một tiếng, muốn đi cứu viện, thế nhưng lúc này đã muộn.

Cự thiết tốc độ nhanh chóng, còn ở Tô Khải bên trên, đợi được Tô Khải muốn đi cứu viện thời điểm, cự thiết đã xuất hiện ở Thạch Vân cùng Tiểu Bất Điểm trước.

"Muốn động Tiểu Bất Điểm, hỏi trước ta có đồng ý hay không!"

Thạch Vân thân là Trúc Cơ tu sĩ, tự nhiên có Trúc Cơ tu sĩ ngạo khí, nhiều lần bị Tô Khải cứu giúp, hấn trong lòng tự nhiên kìm nén một luồng tức giận, muốn chứng minh mình.

Hiện tại, chính là chứng minh mình thời điểm!

Thạch Vân đâm ra một quyền, to lớn quyền ảnh khác nào Hoàng Kim rền đúc giống như vậy, từ thiên mà rơi, một quyền đánh về cự thiết.

Thế nhưng lần này cự thiết nhưng học thông minh, một cái vặn vẹo, vừa vặn tách ra Thạch Vân cự quyền.

Rào một tiếng!

Cự thiết vặn vẹo bên dưới, trực tiếp đem Tiểu Bất Điểm một quyền mà đi.

Tiểu Bất Điểm nguy rồi!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Tuyệt Nữ vương thỉnh cầu

Nhìn thấy Tiểu Bất Điểm bị cự thiết một quyền mà đi, Tô Khải nhất thời thay đổi sắc mặt, thả người nhảy một cái.

"Yêu nghiệt nguoi dám!"

Tô Khải quát chói tai một tiếng, cả người dường như đạn pháo bình thường phóng lên trời, gào thét sức mạnh gió thổi vào mặt, đem Tô Khải áo bào thổi đến mức bay phàn phật.

Tô Khải tốc độ nhanh nhất, thế nhưng cự thiết tốc độ lại so với Tô Khải còn nhanh hơn gấp đôi, giây lát trong lúc đó liền kéo dài khoảng cách của hai người.

Nhìn thấy cự thiết này tốc độ khủng khiếp, Tô Khải sắc mặt âm trầm lại, dưới chân màu tím linh quang lấp lóe.

"Tử Linh phút ánh sáng bộ!"

Nhất thời, Tô Khải tốc độ tăng lên dữ dội, phảng phất tia chớp màu tím bình thường nhắm phía cự thiết.

Một tia sáng tím ở trong hư không lóe qua, cự thiết nhìn thấy Tô Khải theo sát không nghĩ, hơi một cái rung động, lại trái với vật lý quy luật bình thường không tiến ngược lại thật lùi, trong nháy mắt đến đến Tô Khải trước, đem Tô Khải cùng cuốn vào.

"Tiểu Bất Điểm!"

"Tô Khải!"

Thạch Vân thấy cảnh này, Nhại Tỉ tận nứt, trong lòng tràn ngập lo lắng, thế nhưng hấn thân là Trúc Cơ tu sĩ, nhưng cảm thấy nồng đậm không thể ra sức.

Cự thiết đã rời đi rất xa, hấn muốn truy kích cũng không cách nào truy kích, chỉ có thể mắt thấy Tô Khải một người đi vào cứu viện Tiểu Bất Điểm.

Cự thiết ở quán lấy Tô Khải cùng Tiểu Bất Điểm hai người sau khi, đằng một tiếng, tiến vào trong hồ nước.

Nguyên bản sôi trào hồ nước, nhất thời bình tĩnh lại.

Tô Khải bị cự thiết quán lấy, nếu là phổ thông tu sĩ bị cự thiết quán lấy, cự thiết trên sức mạnh đáng sợ, đủ khiến tu sĩ không thể động đậy.

Thế nhưng Tô Khải khí lực cường hoành, cự thiết mặt trên sức mạnh, chỉ có thể cho Tô Khải mang đến phiền phức, mà không cách nào hạn chế hành động của hấn.

"Lên cho ta!"

Hồ ma bóng mờ xuất hiện ở Tô Khải phía sau, rít gào một tiếng, bùng nổ ra kinh người gào thét.

Hống ——

Một luồng sức mạnh mạnh mẽ, chảy xuôi ở Tô Khải toàn thân bên trong, Tô Khải mạnh mẽ ở cự thiết bên trong, khai trừ rồi một con đường đi ra.

Tô Khải từng bước từng bước về phía trước, hướng về Tiểu Bất Điểm phương hướng đi đến, đại khái đi rồi mười mấy bước, rốt cuộc tìm được Tiểu Bất Điểm tung tích.

"Tiểu Bất Điểm, nguoi không sao chứ!"

Tô Khải lo lắng hỏi.

Cự thiết trên cự lực, đủ để thoải mái Trúc Cơ tu sĩ, Tiểu Bất Điểm tuy rằng thiên phú mạnh mẽ, nhưng chung quy chỉ là một cái năm tuổi bé gái, thực lực có hạn.

Đối với Trúc Cơ tu sĩ mà nói không có nguy hiểm tính mạng cự lực, đối với Tiểu Bất Điểm nhưng là khả năng là trí mạng.

"Sự phụ, ta không chết!"

Chờ đến Tô Khải đến thời điểm, Tiểu Bất Điểm một đôi đen lay láy mắt to linh động đảo quanh, chút nào không nhìn ra có bị thương đáng đáp.

"Ồ!"

Tô Khải khẽ ồ lên một tiếng, phát hiện kỳ quái địa phương.

Tiểu Bất Điểm chu vi cự thiết sức mạnh, thật nhỏ, chỉ có thể ràng buộc ở Tiểu Bất Điểm, mà không có đối với nàng tạo thành thương tổn.

Thật giống. . .

Thật giống như này đầu cự thiết đối với bọn họ không có bất kỳ ác ý, chỉ là muốn đem bọn họ ràng buộc ở.

Nếu không là Tô Khải khí lực mạnh mẽ vượt xa cùng cấp tăng tu sĩ, chỉ sợ hẳn hiện tại cũng là bị ràng buộc ở.

Tô Khải sắc mặt có chút quái lạ, chẳng lẽ trong đó còn có ân tình.

10 mấy hơi thở sau khi, cự thiết rốt cục cũng ngừng lại, đem Tô Khải cùng Tiểu Bất Điểm thả ra.

"Nơi này là nơi nào?"

Tô Khải ngấm nhìn bốn phía, đột nhiên có một cái âm thanh lạnh lạnh, hiện lên ở Tô Khải trong tai.

"Các ngươi ở ta trong miệng!"

Một cái thiếu nữ mặc áo trắng đột ngột xuất hiện ở Tô Khải cùng Tiểu Bất Điểm trước mặt, da trắng tuyết đủ, khí chất lạnh lạnh, uyển như trên tuyết sơn Thánh nữ.

"Ngươi là ai?"

Tô Khải chân mày cau lại, thiếu nữ trước mắt tuy rằng ngụy trang không sai, thế nhưng Tô Khải liếc mắt là đã nhìn ra đến, nàng tuyệt đối không phải là loài người.

"Loài người, các ngươi có thể xưng hô ta Tuyết Nữ vương!"

Tuyết Nữ vương?

Tô Khải trên khóe môi hiện ra một vết cân nhắc nụ cười.

Lẽ nào La ly giọng chơi chán rồi, hiện tại bắt đầu chơi Nữ Vương giọng?

"Ngươi đem chúng ta hai mạng tới nơi này có mục đích gì?"

Tô Khải trên mặt phi thường bình tĩnh,

Nếu là cự thiết nếu muốn giết Tiểu Bất Điểm, đã sớm có thể động thủ. Nếu cự thiết không có đối với Tiểu Bất Điểm bất lợi, đồng thời đưa nàng mang tới nơi này, tất nhiên có mục đích.

"Ta hi vọng các ngươi có thể giúp ta!"

Tuyết Nữ vương lạnh nhạt nói.

"Trợ ngươi?"

"Đây chính là ngươi thỉnh cầu người phương thức?"

Tô Khải cười lạnh một tiếng.

Cầu người liền muốn có chút cầu người đáng đáp, một bộ cao cao tại thượng dáng vẻ, ngươi đây là ở cứu người sao?

Tuyết Nữ vương trầm mặc.

"Thù đoạn của ta quả thật có chút cực đoạn. . . Thế nhưng, ta làm như vậy tự nhiên có ta tư bản."

"Nếu là không có sự giúp đỡ của ta, các ngươi là tuyệt đối không thông qua chán nản hồ!"

Chán nản hồ!

Đây là Tô Khải lần thứ nhất biết mảnh này hồ nước tên.

Tô Khải cười lạnh một tiếng, trong mắt ngấm lấy nhàn nhạt sự phẫn nộ.

"Nếu như không có ngươi ra tay, ta hiện tại e sợ đã xuyên qua chán nản hồ rồi!"

Tuyết Nữ vương lắc lắc đầu nói rằng.

"Son linh hấn là sẽ không cho phép có người leo lên Thiên Trụ Sơn trên đỉnh núi, dọc theo trụ đá đi tới, kỳ thực là một cái tử lộ!"

"Tử lộ, có ý gì?"

Tô Khải lông mày thật chặt cau lên đến, nhìn thành một cái xuyên chữ.

"Trụ đá trước chín phần mười chính là hoàn hảo, các người đương nhiên có thể thuận lợi thông qua. Thế nhưng mặt sau một phần mười nhưng là tổn hại, một khi các người bước lên trụ đá, trụ đá sẽ tan vỡ."

"Từ phi các người có thể một hơi nhảy qua mặt sau một phần mười trụ đá, mới có thể đến chân nán hồ bờ bên kia, thế nhưng các người có thể sao?"

Tuyết Nữ vương, để Tô Khải trầm mặc.

Dù cho hấn toàn lực một bộ, cũng không thể một hơi nhảy qua một phần mười trụ đá.

"Người có biện pháp để chúng ta thông qua chân nán hồ?"

Tuyết Nữ vương gật đầu ra hiệu.

"Đây là đương nhiên!"

"Chân nán hồ đối với các người tới nói nguy hiểm tầng tầng, thế nhưng đối với ta mà nói nhưng là quê hương, ta có thể trực tiếp mang bọn người xông qua chân nán hồ!"

"Điều kiện đây?"

Tô Khải hít sâu một hơi nói rằng.

Không lợi không dậy sớm nổi!

Muốn để Tuyết Nữ vương trợ giúp mình ba người thông qua chân nán hồ, tất nhiên là có điều kiện.

"Các người đi theo ta!"

Nói, Tuyết Nữ vương xoay người tung bay đi, Tô Khải cùng Tiểu Bất Điểm một đường theo Tuyết Nữ vương, không biết qua bao lâu, trước mắt đột nhiên xuất hiện một tia sét.

"Đây là. . ."

Tô Khải xem lớn này một lớn ánh chớp, con người đột nhiên co rụt lại.

Ở này tia chớp bên trên, hấn cảm nhận được nồng đậm cảm giác nguy hiểm.

Lôi đình, hấn cũng không phải là không có gặp.

Thanh Giao triển khai Thiên Lôi, Thạch Trạch triển khai màu xanh lôi đình, hấn đều đích thân thể nghiệm qua bị sét đánh cảm giác.

Thế nhưng hấn nung nấu Lôi Đình thạch sau khi, đối với lôi đình có cực cường kháng tính, phổ thông lôi đình đối với Tô Khải hầu như vô hiệu, thế nhưng ở này tia chớp bên trong, hấn nhưng cảm nhận được nguy cơ sống còn.

Nguy cơ này, cách xa ở Thạch Trạch màu xanh lôi đình bên trên, thậm chí hai người này căn bản liền không ở cùng một đẳng cấp mặt trên.

"Đây là cái gì?"

Tô Khải nhìn về phía này tia chớp trong ánh mắt, tràn ngập nồng đậm kiêng kỵ.

Vật này, dù cho là mình đụng với, đều sẽ có nguy hiểm đến tính mạng.

"Đây là một cái Lôi Châu!"

Tuyết Nữ vương nhìn về phía này viên Lôi Châu thời điểm, trong mắt tràn ngập cừ hận cùng phẫn nộ.

"Lôi Châu!"

Tô Khải kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Lôi Châu Tô Khải cũng không phải chưa từng nhìn thấy, thế nhưng mạnh mẽ như vậy Lôi Châu, quả thực vượt quá sự tưởng tượng của hắn.

"Này viên Lôi Châu một khi bộc phát ra, Trúc Cơ tu sĩ chắc chắn phải chết, thậm chí ngay cả Kết Đan tu sĩ cũng có trên tay khả năng!"

Ừng ục!

Tô Khải tàn nhẫn mà nuốt một ngụm nước bọt.

Này viên Lôi Châu cũng quá mạnh mẽ, lẽ nào là tăng mạnh bản Lôi Châu?

"Người muốn mời ta bang một tay, sẽ không phải cùng này viên Lôi Châu có quan hệ đi!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 174: 1 miệng nuốt

"Người muốn mời ta bang một tay, sẽ không phải cùng này viên Lôi Châu có quan hệ đi!"

Tô Khải sắc mặt nghiêm túc mà nhìn Tuyết Nữ hoàng.

"Không sai, chính là cùng này viên Lôi Châu có quan hệ!"

"Này viên Lôi Châu rơi vào trong cơ thể ta hơn một nghìn năm, để ta cả ngày lẫn đêm chịu đựng Lôi Châu dẫn vật."

"Ta hi vọng người có thể giúp ta đem này viên Lôi Châu lấy ra bên ngoài cơ thể!"

Cầm Lôi Châu lấy đi!

Tô Khải khoe miệng co giật hai lần.

Hắn có thể rõ ràng nhìn thấy, này viên Lôi Châu nằm ở một nửa kích phát trạng thái, ngoại giới hơi có dị động, thì có khả năng bộc phát ra. Lôi Châu một khi bạo phát, liền ngay cả Trúc Cơ tu sĩ đều chắc chắn phải chết.

Tô Khải mặc dù đối với cơ thể chính mình vô cùng tin tưởng, thế nhưng dùng thân thể mạnh mẽ chống đỡ Lôi Châu. . .

Tê ——

Tô Khải chỉ là ngấm lại, liền cảm thấy một trận đau răng.

Thậm chí hắn cảm thấy còn không bằng cùng vị này thần bí Tuyết Nữ vương đại chiến một trận!

"Có thể hay không thay cái điều kiện?"

"Không thể!"

Tuyết Nữ vương trong mắt, tràn ngập ánh mắt kiên nghị.

Nghe được Tuyết Nữ vương quả đoán từ chối, Tô Khải khề cau mày.

"Trước người không có xin mời người từng thử sao?"

"Trước có ba người đến từng tới chán nản hỏi, ta xin bọn họ thay ta lấy đi Lôi Châu, sau đó. . ."

"Sau đó bọn họ làm sao?"

Tô Khải có chút vội vàng hỏi.

"Sau đó bọn họ chết rồi!"

"Hai cái bị Lôi Châu nổ chết rồi!"

Tuyết Nữ vương ngữ khí phi thường bình thản, thật giống như thảo luận chính là một cái bình thường không có gì lạ sự tình, mà không phải hai cái sinh mệnh ngã xuống.

"Này còn lại này một cái đây?"

Tuyết Nữ vương trong mắt loé ra một vết căm ghét.

"Hắn hối hận rồi, lâm trận bỏ chạy."

"Sau đó ta một cái bắt hắn cho ăn!"

". . ."

Tô Khải trên trán bốc lên ba cái khói đen, Tuyết Nữ vương ngơ ngác có phải là ở thêm vào một câu: Sau đó biến thành bánh lòi ra đến rồi.

"Nói như vậy ta không có cơ hội lựa chọn!"

"Không sai, ngươi không có cơ hội lựa chọn. Nếu như ngươi có thể đem Lôi Châu từ trong cơ thể ta mang đi, ta đáp ứng ngươi đem bọn ngươi đưa đến chân nân hồ bờ bên kia. Nếu là ngươi không làm nổi, kết quả của các ngươi ta trước ba người như thế."

Tô Khải hít sâu một hơi, ánh mắt rơi vào này một đạo tàn phá ánh chớp bên trên.

Nếu là phổ thông Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ đối mặt này viên Lôi Châu, tuyệt đối là bó tay toàn tập, thập tử vô sinh.

Nhưng là mình, nhưng còn có sức đánh một trận.

Tô Khải duy nhất dựa vào, chính là mình nung nấu Lôi Đình thạch sau khi, đối với Lôi Điện kháng tính.

"Được, ta đáp ứng ngươi, hi vọng đến thời điểm ngươi không muốn nuốt lời!"

"Yên tâm ta còn không sẽ lừa các ngươi bọn tiểu bối này!"

Tuyết Nữ vương lạnh nhạt nói.

"Sư phụ, ngươi là Cửu Châu thứ nhất soái, nhất định có thể thành công!"

Tiểu Bất Điểm vì là Tô Khải khuyến khích nói.

Hít sâu vào một hơi, Tô Khải hướng về Lôi Châu đi đến.

Trăm trọng . .

50 trọng . .

30 trọng . .

Ở tiến vào 30 trọng bên trong phạm vi, Tô Khải cũng cảm giác được, chu vi trong hư không, từ đây này cuồng bạo Lôi thuộc tính Linh khí, ngoại trừ Lôi thuộc tính Linh khí ở ngoài, cái khác thuộc tính Linh khí, lại tất cả đều biến mất hết sạch.

"Thật là khủng khiếp Lôi Châu!"

Tô Khải không nhìn được hít vào một ngụm khí lạnh, thế nhưng hắn đi tới bước tiến, nhưng là kiên cố hơn nghị, trong mắt tràn ngập nóng rực ánh mắt.

Ta liền không tin, ta còn hàng phục không được ngươi một viên Lôi Châu.

Nhìn Tô Khải dày rộng bóng lưng, Tuyết Nữ vương trầm mặc, trong lòng đột nhiên sản sinh một loại không tên tín nhiệm cảm.

Hay là, hắn thật sự có thể thành công.

Cái ý niệm này vừa vận hiện lên ở Tuyết Nữ vương trong đầu, Tuyết Nữ vương liền không nhìn được lác lác đầu.

Trước bị hắn trói đến phong ấn Lôi Châu ba tên tu sĩ, yếu nhất cũng có Trúc Cơ sơ kỳ tu vị, mạnh nhất đã Trúc Cơ đỉnh cao tu vị, khoảng cách Kết Đan kỳ chỉ thiếu chút nữa.

Thế nhưng ba người bọn họ tất cả đều thất bại,

Lẽ nào cái này Luyện Khí tu sĩ sẽ thành công?

Tuyệt Nữ vương ngưng ngưng nở nụ cười, cảm thấy Tô Khải thành công khả năng không lớn.

Đối với nàng mà nói, Lôi Châu là một loại dẫn vật, có thể thành công tự nhiên tốt nhất, nếu là không thể thành công, vậy chỉ có thể tự mình phong ấn, chờ đợi một lần sống người đến.

Thế nhưng Tô Khải sẽ thành công viên mãn mong này một khi bám rễ sinh chồi, liền làm sao vùng cũng vùng không đi, xoay quanh ở Tuyệt Nữ vương trong đầu.

Mười triệu. . .

Lúc này Tô Khải thấy rõ Lôi Châu bộ mặt thật.

Một viên toàn thân màu tím Viên Châu, Viên Châu bên trong lõi đình lấp lánh, phảng phất một bộ tận thế cảnh tượng.

Lôi Châu bên trên, toả ra khủng bố lõi đình gọn sóng, chính là bên trong vùng không gian này Lôi thuộc tính linh khí đầu nguồn, tràn ngập hơi thở của sự hủy diệt.

Chi ròi một tiếng!

Nằm đây đặc lõi đình phảng phất nhận ra được Tô Khải cái này người ngoại lai, vèo một tiếng hướng về Tô Khải bắn nhanh mà đi.

Này vài đạo lõi đình bên trong, ẩn chứa khủng bố lực lượng hủy diệt, nếu là phổ thông Luyện Khí tu sĩ đụng với, e sợ liền một đạo cũng ngăn cản không được.

Đối mặt phủ đầu hạ xuống lõi đình, Tô Khải thật giống ngây người giống như vậy, tùy ý này vài đạo lõi đình rơi vào trên người chính mình.

Xa xa Tuyệt Nữ vương thấy cảnh này, ngưng ngưng lắc lắc đầu.

Quả nhiên là thất bại rồi!

Mình làm sao sẽ đem hi vọng ký thác ở một cái Luyện Khí tu sĩ trên người?

Khẳng định là mình ngủ say quá lâu, vừa này đầu bị hồ đồ rồi!

Tuyệt Nữ vương quay về bên người Tiểu Bất Điểm nói rằng.

"Tiểu tử, đến phiên ngươi rồi!"

"Ê a!"

"Ê a!"

"Sự phụ mới sẽ không thất bại!"

Tuyệt Nữ vương chân mày cau lại.

"Ngươi đối với ngươi sự phụ liền như thế tràn ngập tự tin?"

"Đó là đương nhiên!"

"Sự phụ nhưng là Cửu Châu thứ nhất soái!"

Tuyệt Nữ vương trong lòng cảm thấy buồn cười.

"Ngươi cả đời ở chỗ này, liền Cửu Châu đều chưa từng đi, làm sao biết sự phụ ngươi là Cửu Châu thứ nhất soái!"

Tiểu Bất Điểm về mặt thành thật nói rằng.

"Sự phụ hần nói cho ta!"

". . ."

Tuyệt Nữ vương sắc mặt quái lạ, trên thế giới lại còn có như vậy tự yêu mình người!

Ngay khi hai người đối thoại trong lúc đó, năm đạo lôi đình rơi vào Tô Khải trên người, màu tím ánh chớp, lại như tinh linh giống như vậy, ở Tô Khải trên người nhảy lên.

"Kết thúc. . ."

Tuyệt Nữ vương lời còn chưa dứt, yết hầu giống như bị kẹp lại giống như vậy, con ngươi không hề động đậy mà nhìn chăm chăm Tô Khải.

Tràn ngập lực lượng hủy diệt lôi đình, lại bị Tô Khải từng điểm từng điểm hút vào trong cơ thể.

"Sao có thể có chuyện đó?"

Tuyệt Nữ vương không nhịn được kinh ngạc thốt lên một tiếng, tỏ rõ vẻ kinh ngạc. . . Cùng với thoáng vui mừng.

Lẽ nào hần thật sự sẽ thành công?

"Ta liền biết sư phụ sẽ thành công!"

Tiểu Bất Điểm không nhịn được hoan hô nhảy nhót.

"Càng tới gần Lôi Châu, lôi đình uy lực càng lớn, con ngươi sư phụ hần có thể chống đối mười trượng nơi Lôi Điện, không có nghĩa là nàng có thể. . ."

Tuyệt Nữ vương lời còn chưa dứt, lần thứ hai không nói ra được một câu.

Chỉ thấy Tô Khải nhanh chân liền bước, bạch bạch bạch đến đến khoảng cách Lôi Châu ba trượng chỗ.

Cuối cùng ba trượng, cũng là chân chính tràn ngập khiêu chiến một đoạn lộ trình.

Lúc này lôi đình uy lực, đã không kém gì Thạch Trạch một đòn toàn lực uy lực.

"Chân Long linh giáp!"

Tô Khải triển khai mấy cửa phòng ngự phép thuật, nhắm mắt đẩy khủng bố lôi đình nhằm phía Lôi Châu.

Ba trượng. . .

Hai trượng. . .

Một trượng. . .

Ở Tuyệt Nữ vương ngạc nhiên mừng rỡ trong ánh mắt, Tô Khải đến đến Lôi Châu chỉ có một thước khoảng cách chỗ.

Lúc này dày đặc lôi đình, đem Tô Khải mi mắt toàn bộ che khuất, ở trong tầm mắt của hần, ngoại trừ Lôi Điện vẫn là Lôi Điện, không có bất kỳ những thứ đồ khác.

"Xem ra chỉ có thể bác một thoáng rồi!"

Tô Khải trong mắt lộ ra vẻ tàn nhẫn, toàn lực vận chuyển Phụ Nhạc Kinh, trong đàn điện phụ nhạc bóng mờ nhất thời bùng nổ ra một luồng khủng bố sức hút.

Phụ nhạc bóng mờ mở ra miệng rộng, khủng bố sức hút rơi vào Lôi Châu bên trên, sau đó đem Lôi Châu một cái nuốt vào.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Kết bè kết lũ thành tinh

Vào một tiếng!

Lôi Châu trên không trung xẹt qua một đạo tui đẹp đường vòng cung, bị nuốt vào Tô Khải trong đan điền.

"Phong ăn!"

Phụ nhạc bóng mờ bị thôi phát đến mức tận cùng, khủng bố uy thế đem Lôi Châu trên nhảy lên lôi đình trấn áp xuống.

Gió êm sóng lặng!

Tô Khải trong đan điền, bình tĩnh lại, thật giống chuyện gì đều chưa từng xảy ra.

Tuyết Nữ vương thấy cảnh này, trực tiếp sững sờ ở nơi nào, cảm thấy chút nữa ngã xuống đất.

Lôi Châu lại bị ăn!

Cái này cũng được?

Nhân loại này lẽ nào là quái vật hay sao?

Tuyết Nữ vương trong lòng nhấc lên sóng to gió lớn, Lôi Châu rơi vào trong cơ thể chính mình, mình bị dẫn vật dục tiên dục tử. Thế nhưng Tô Khải một cái nuốt vào Lôi Châu, nhưng bình yên vô sự, hoàn toàn không có chuyện gì, điều này làm cho Tuyết Nữ vương trong lòng Cửu Cửu không thể bình tĩnh, tỏ rõ vẻ khiếp sợ.

. . .

Chán nản hồ bên trên.

Thạch Vân một mặt vui, trong hai mắt tràn ngập tình mạch vẻ mặt, một điểm tia sáng đều không có.

"Xong đời rồi!"

"Tất cả đều xong đời rồi!"

Thạch Vân trong miệng lầm bầm nói nhỏ, trong con ngươi, một mảnh tro nguội.

Tiểu Bất Điểm chết rồi!

Nếu như không phải xông Thiên Trụ Sơn, Tiểu Bất Điểm cũng sẽ không chết.

Bất quá Thạch Vân trong lòng cũng không có trách cứ Tô Khải, hắn biết rõ, mình và Tiểu Bất Điểm không thể như đã điều như thế một con rùa rụt cổ ở đây, bằng không sớm muộn sẽ bị Thạch gia tìm tới.

Hắn chỉ hận thực lực mình quá yếu, ở chân chính nguy cơ trước mặt, phản ứng của chính mình lại còn không sánh được Tô Khải.

"Tiểu Bất Điểm, Tô Khải, ta hiện tại sẽ theo các ngươi tới!"

Nói Thạch Vân hướng về trụ đá biên giới đi đến, trong hai mắt, tràn ngập chết ý.

Phốc phốc phốc ——

Ngay khi Thạch Vân sắp bước ra bước cuối cùng thời điểm, chán nản trong hồ hồ nước, lại có sóng trào lên.

Ầm một tiếng!

Bọt nước loạn tiên, một đạo bóng đen to lớn, từ chán nản trong hồ nâng lên, hồ nước từ trên bầu trời rắc đến, lập loè ánh sáng lộng lẫy óng ánh, phảng phất một mảnh thác nước.

Thạch Vân định thần nhìn lại, rốt cục nhìn rõ ràng thứ khổng lồ này bộ mặt thật.

Tuyết cấp!

Lại là một con cao trăm trượng tuyết cấp, tuyết cấp thân thể to lớn ở Thạch Vân trước mặt, dường như đỉnh núi nhỏ.

Nhìn thấy sát hại Tô Khải cùng Tiểu Bất Điểm hung phạm, Thạch Vân hai mắt nhất thời màu đỏ tươi.

"Ta liều mạng với ngươi rồi!"

Thạch Vân đâm ra một quyền, trầm trọng quyền kinh trên không trung xẹt qua một đường vòng cung, áp bức không khí phát sinh từng tiếng trầm thấp tiếng xé gió.

Đặng một tiếng!

Thạch Vân quyền kinh rơi vào tuyết cấp trên người, nhìn như khủng bố quyền kinh, ở tuyết cấp trước mặt, lại như nạo ngứa như thế, liền trắng ngân đều không có để lại.

Thạch Vân khòe miệng một trận cay đắng, ngay khi hắn tuyệt vọng thời gian, hắn nghe được thanh âm quen thuộc.

"Tộc trưởng ông nội!"

Thạch Vân nghe được Tiểu Bát Điểm âm thanh, đầu tiên là hơi sững sờ, sau đó bỗng nhiên ngẩng đầu vừa nhìn, nhìn thấy Tô Khải cùng Tiểu Bát Điểm lại đứng tuyết cấp trên đầu.

"Chuyện này. . ."

"Cái này. . ."

Thạch Vân trở nên nói lắp, đứt quãng liền một câu hoàn chỉnh mà nói đều nói không hết chuẩn, trong đầu ngất ngậy ngây ngây một mảnh.

"Các người, làm sao?"

"Tộc trưởng ông nội mau lên đây, Tuyết Nữ vương nói rồi mang chúng ta đến chán nản hồ bờ bên kia!"

Thạch Vân dọc theo đường đi đầu đều là ngất ngậy ngây ngây, mãi đến tận lần thứ hai chân đạp khắp nơi, mới phục hồi tinh thần lại tất cả những thứ này đều là thật sự, bọn họ lại đi qua chán nản hồ.

"Tô Khải các người phải cẩn thận, chán nản hồ chỉ là bắt đầu, mặt sau còn có càng thêm khó khăn cục diện chờ người!"

Tuyết Nữ Vương Thanh lạnh âm thanh đối với Tô Khải nói rằng,

"Đa tạ Tuyết Nữ vương người ra tay, sau đó nếu là có cơ hội, chúng ta còn có thể ở gặp mặt!"

Tô Khải ba người cùng Tuyết Nữ vương tạm biệt sau khi, một đường leo núi, đến đến Thiên Trụ Sơn giữa sườn núi.

Thiếu niên mặc áo trắng son lĩnh xuất hiện lần nữa ở Tô Khải ba người trước mặt.

"Khô hải Vô Nhai,

Quay đầu lại là bờ, các người hiện tại trở về rồi đi Thiên Trụ Sơn vẫn tới kịp!"

Tô Khải đối với thiếu niên mặc áo trắng mà nói không để ý lắm.

"Khô hải Vô Nhai, thế nhưng bờ ở phía trước, không cần quay đầu lại?"

Nhìn thấy Tô Khải như vậy chấp nhất, son lĩnh lộ ra một bộ trách trời thương người đáng đáp, thật dài thờ dài một hơi.

"Nếu là các người khư khư cố chấp, chỉ có một con đường chết, vẫn là nghe ta khuyên. . ."

Son lĩnh lời còn chưa nói hết, Tô Khải liền đối với Tiểu Bát Điểm cùng Thạch Vân nói rằng,

"Chúng ta tiếp tục đi, không cần để ý tới người này."

Tô Khải ghét nhất người như thế, một bộ vì muốn tốt cho người đáng vẽ, người không dựa theo chỉ thị của hắn hành sự chính là sai, chỉ có cùng truy bước chân của hắn, mới là chính đạo.

Mình đường, cần muốn tự mình đi đi ra, không cần người khác chỉ chỉ chỏ chỏ?

Son lĩnh nhìn thấy Tô Khải ba người rồi đi bóng lưng, Nam Nam nói rằng,

"Đáng tiếc, bọn họ đi bắt quá sườn núi!"

Chán nản hồ, trước thì có Thương Mãng Sơn Mạch cường giả đến quá, thế nhưng chán nản hồ sau khi, chưa bao giờ không có ai đến quá.

Ở Tuyết Nữ vương nơi đó Tô Khải đã sớm hỏi dò quá, ở leo lên Thiên Trụ Sơn trên đường, ngoại trừ chán nản hồ ở ngoài, còn có một lớn hiểm địa —— Thụ Yêu lâm

Thời gian một chén trà sau khi, Tô Khải ba người đến đến Thụ Yêu lâm trước.

"Nơi này chính là Thụ Yêu lâm?"

Thạch Vân nhìn về phía Thụ Yêu lâm, trong mắt tràn ngập nghi hoặc.

Vì sao hẳn một điểm nguy hiểm đều không có nhận ra được.

"Cẩn thận! Nếu Tuyết Nữ vương thận trọng như thế đã cảnh cáo chúng ta, Thụ Yêu Lâm Tự Nhiên có nó nguy hiểm chỗ, chúng ta tuyệt đối không thể khinh thường!"

Nói Tô Khải đi vào Thụ Yêu trong rừng, ánh mắt nhìn quét bốn phía, nguyên tưởng rằng Thụ Yêu trong rừng sẽ có Yêu thú qua lại, thế nhưng phóng tầm mắt nhìn tới, cánh rừng cây này bên trong, ngoại trừ cây cối vẫn là cây cối, liền chỉ chim đều không có.

"Chim đều không có!"

Tô Khải trên lưng bốc lên một luồng hơi lạnh.

Trong rừng cây làm sao sẽ không có chim, trừ phi nơi này có lớn khủng bố. . .

Tô Khải ý nghĩ còn chưa hạ xuống, trước mắt một thân cây mọc, đột nhiên chuyển động, thân cây bên trên lộ ra tương tự người khuôn mặt, một cái cảnh hướng về Tô Khải ba người quất tới.

Cây lại thành tinh rồi!

Tô Khải hơi sững sờ, đầm ra một quyền, nắm đầm cùng cành cây chính diện oanh đụng vào nhau, nhất thời cảm giác như là một chiếc xe tải trước mặt làm bộ đến, trực tiếp đem Tô Khải va bay ra ngoài.

Bạch bạch bạch đập ——

Tô Khải bị đánh bay năm, sáu trượng khoảng cách, mới ổn định thân hình, trên mặt lộ ra một vết kính ngạc.

Thật lớn sức mạnh!

Tô Khải đã lâu không có về mặt sức mạnh rơi xuống hạ phong.

Vừa nãy lần đó va chạm, mình tuy rằng không có bị thương, thế nhưng về mặt sức mạnh, hiển nhiên bị Thụ Yêu cho áp chế.

"Thụ Yêu lâm! Thụ Yêu lâm! Chẳng lẽ toàn bộ rừng cây cây cối, đều thành tinh hay sao?"

Tô Khải vừa dứt lời, liền nghe đến sa sa sa âm thanh, hai cái cây xuất hiện ở Tô Khải ba người mặt sau, ngăn cản bọn họ đường lui.

Sắc mặt cứng đờ, Tô Khải cảm giác miệng mình, quả thực chính là miệng xui xẻo.

Thời đại này, nói liền tinh đều kết bè kết lũ.

"Hóa công!"

Tô Khải đối với Thạch Vân nói một tiếng.

Thụ Yêu coi như thành tinh, nó bản thể vẫn là cây cối, Hòa thuộc tính phép thuật tất nhiên có thể khắc chế Tô Khải.

"Được!"

Thạch Vân quát chói tai một tiếng, vài con hỏa diễm chim lớn hướng về Thụ Yêu bay đi.

Tô Khải hành động cũng không chậm, trong miệng khê nhả một tiếng lửa chữ, ba viên hỏa cầu thật lớn từ trên trời giáng xuống, lại như thiên thạch bình thường ngã xuống, sóng nhiệt từng trận.

Ầm một tiếng!

Ba viên quả cầu lửa rơi vào Thụ Yêu trên người, thế nhưng sau một khắc, Tô Khải liền bị hình ảnh trước mắt cho khiếp sợ ở.

Miền dịch quả cầu lửa!

Thụ Yêu lại có thể miễn dịch Hòa thuộc tính phép thuật.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 176: Thăng cấp! Thăng cấp! Ở thăng cấp!

Đùng ——

Đùng ——

Đùng ——

Thụ Yêu vung vẩy cành cây, đem quả cầu lửa quay đến bay múa đầy trời, đóm lửa tung toé, rải rác ở trong hư không.

Nhìn thấy nơi này, Tô Khải sắc mặt khó coi lên.

Thụ Yêu lại có thể miễn dịch Hỏa thuộc tính phép thuật, điều này làm cho Tô Khải cảm thấy vương tay chân.

Thế nhưng ngay khi Tô Khải cảm thấy vương tay chân thời điểm, phía sau lưng truyền đến Thạch Vân vui sướng tiếng kinh hô.

"Ta thành công rồi!"

"Thụ Yêu chết rồi!"

"Ha ha ha ha —— "

Tô Khải quay đầu nhìn lại, phát hiện một con Thụ Yêu lại bị Thạch Vân xuyên thủng, cao mười trượng thân thể, sẽ đập tới người khổng lồ, ầm ầm ngã xuống đất, vung lên một trận bụi trần.

"Thạch tộc trưởng, người làm sao bây giờ đến?"

Tô Khải nhìn thấy Thạch Vân lại thẳng thắn dứt khoát giết chết Thụ Yêu, nhất thời tâm tình dâng trào.

"Tô Khải, những này Thụ Yêu nhìn như úy lửa, nhưng trên thực tế Hỏa thuộc tính phép thuật đối với bọn họ hầu như vô hiệu. Thế nhưng Ngũ Hành phép thuật nhưng trời sinh khắc chế bọn họ, ta vừa nảy lên tiếp đánh ra năm đạo Ngũ Hành quyền, một lần tiêu diệt Thụ Yêu!"

Thạch Vân khắp khuôn mặt là hưng phấn, hân diện, không chỉ là bởi vì mình tiêu diệt Thụ Yêu, càng là tàn nhẫn mà ra một cái trong lòng ác khí.

Hắn đường đường một tên Trúc Cơ tu sĩ, ở Thiên Trụ Sơn bên trong tác dụng nhưng không sánh được Tô Khải tên này Luyện Khí tu sĩ, điều này làm cho Thạch Vân trong lòng vẫn kim nén một luồng khí, muốn chứng minh mình.

Rốt cục ở Thụ Yêu trước mặt, Thạch Vân chứng minh mình.

"Tô Khải người cùng Tiểu Bất Điểm lùi về sau, Thụ Yêu lâm cửa ải này liền giao cho ta đi!"

"Như vậy cũng được!"

Tô Khải gật đầu lùi về sau bảo vệ Tiểu Bất Điểm, để Thạch Vân đi đại chiến Thụ Yêu.

"Ngũ Hành quyền!"

Thạch Vân quát chói tai một tiếng, hào quang năm màu hiện lên ở Thạch Vân nắm đấm bên trên, từ xa nhìn lại lại như một khối ngũ sắc bảo thạch, tràn ngập lửa mắt sắc thái.

Vù một tiếng!

Thạch Vân nắm đấm thép bên trên hào quang năm màu phóng ra, rơi vào Thụ Yêu trong mắt. Thụ Yêu loại này người trên khuôn mặt, lại lộ ra một vết nhân tính sợ hãi, mười mấy đầu cành cây múa tung, bện thành một trượng cự mạng, che ở Thạch Vân trước người.

Thạch Vân chung quy là lâu năm Trúc Cơ tu sĩ, đầu pháp kinh nghiệm vô cùng phong phú, thân pháp linh động, trên không trung chọt trái chọt phải, lại như linh động chim én giống như vậy, trực tiếp xuyên qua Thụ Yêu bện lên cự mạng.

Gào thét một tiếng, Thạch Vân nắm đấm thép bùng nổ ra một tiếng chói tai tiếng xé gió, rơi vào Thụ Yêu thân cây bên trên.

Tô Khải thấy rõ, Ngũ Hành linh khí ở Thụ Yêu trong cơ thể khuấy động, điên cuồng phá hoại người Thụ Yêu thân thể. Ngăn ngăn một cái hô hấp trong lúc đó, Thụ Yêu trên cây khô, liền lưu lại một đạo dài một trượng vết rách.

Thạch Vân đắc thủ sau khi, không lùi mà tiến tới liên tục vung ra mấy quyền, mỗi một quyền cũng có thể ở Thụ Yêu thân cây bên trên, lưu lại một đạo sâu sắc vết rách.

Sau ba hơi thở.

Thụ Yêu thân thể cao lớn, âm âm ngã xuống đất.

Tô Khải yên lặng mà so sánh Thạch Vân Ngũ Hành quyền cùng mình Ngũ Hành Động Huyền Quang, phát hiện Thạch Vân triển khai ra Ngũ Hành quyền, lại còn không có mình Ngũ Hành Động Huyền Quang uy lực lớn.

"Quả nhiên, Ngũ Hành Động Huyền Quang phẩm chất phi phạm!"

Tô Khải trong lòng âm thầm nói rằng.

Ba con Thụ Yêu, ngăn ngăn 10 thời gian mấy hơi thở, liền bị Thạch Vân chém giết hai con, còn lại này một con Thụ Yêu trong mắt loé ra một vết sợ hãi, trong miệng phát sinh một tiếng thanh âm kỳ quái.

Thanh âm này âm điệu phi thường thấp, lấy loài người yết hầu là tuyệt đối không phát ra được âm thanh như thế, thế nhưng ở Thụ Yêu trong miệng nhưng là mang theo kỳ quái nhịp điệu.

"Không được, hấn ở triệu hoán đồng bạn!"

Thạch Vân thay đổi sắc mặt.

"Không phải triệu hoán đồng bạn!"

Tô Khải sắc mặt phi thường khó coi nói rằng.

"Vậy hấn là ở triệu hoán cái gì?"

Thạch Vân nghi hoặc mà hỏi.

"Hấn ở triệu hoán thủ lĩnh!"

"Ê a!"

"Ê a!"

"Tộc trưởng ông nội ngơoi xem nơi đó!"

Thạch Vân hướng về Tiểu Bát Điểm ngón tay chỉ phương hướng nhìn lại, nhìn thấy một cây cao hai mươi trượng Thụ Yêu.

Này con Thụ Yêu, lọng che đầy trời, che kín bầu trời, rậm rạp cành lá lại đem toàn bộ bầu trời đều che khuất, sắc trời lập tức tối lại, hết thảy ánh mặt trời đều bị che chắn ở bên ngoài.

Ừng ục!

Thạch Vân tàn nhẫn mà nuốt một ngụm nước bọt, này Thụ Yêu cũng quá to lớn,

Lớn đến trước ba con Thụ Yêu ở trước mặt hấn, quả thực lại như là người bạn nhỏ giống như.

Rào một tiếng!

Một cái cành cây từ trên trời giáng xuống, lụi bại hạ xuống, tốc độ nhanh chóng, hầu như ở trong hư không xẹt qua một đạo tàn ảnh.

Đổi mặt từ trên trời giáng xuống cành cây, Thạch Vân thân hình lóe lên, cả người nhắm phía Thụ Yêu vương thân cây, đâm ra một quyền.

Nổ vang một tiếng.

Ngũ Hành quyền rơi vào Thụ Yêu vương trên cây khô, thế nhưng là không có bất cứ hiệu quả nào.

Không phải là không có hiệu quả, Thạch Vân Ngũ Hành quyền ở trên cây khô tạo thành to bằng nắm tay vết thương, thế nhưng so với Thụ Yêu vương thân thể cao lớn, này đầu vết thương thực sự là quá nhỏ.

Lại như dùng châm đâm ngón tay, có lẽ sẽ cảm thấy đau đớn, thế nhưng là sẽ không tạo thành thương tổn nghiêm trọng như thế.

Bị Thạch Vân kích thương sau khi, Thụ Yêu vương đứng như dự đoán phần nộ rồi, còn lại cành cây đòn dập hướng về Thạch Vân kéo tới.

Đổi mặt phô thiên cái địa cành cây, Thạch Vân sắc mặt tái nhợt, đem thân pháp triển khai đến cực hạn, thế nhưng đổi mặt bao phủ tới cành cây, nhưng là như vậy vô lực. Thạch Vân tránh thoát mười mấy đầu cành cây sau khi, chung quy là bị một roi bổ tới trên đất, trên đất nặng nề đập ra một cái hố lớn.

"Khắc khắc —— "

"Tô Khải ngơoi mau dẫn Tiểu Bát Diễm rời đi, này Thụ Yêu vương không thể địch lại được, để ta ở lại cản hắn!"

Thạch Vân trong mắt loé ra một vết quyết tâm quyết tử.

Tô Khải thở dài một hơi, cảm giác mình tốt xin lỗi Thạch Vân.

Hắn đường đường Trúc Cơ tu sĩ danh tiếng, lại cũng bị mình cướp đi.

"Thạch tộc trưởng, kế tiếp liền giao cho ta đi!"

Nói Tô Khải tiến lên một bước, chu vi Ngũ Hành linh khí nhất thời sôi trào lên, lấy Tô Khải làm trung tâm hướng về hắn hội tụ đến.

"Ngũ Hành phép thuật!"

Thạch Vân hai mắt trợn thật lớn.

Tô Khải thậm chí ngay cả Ngũ Hành phép thuật đều sẽ, đây rốt cuộc là cái gì yêu nghiệt à!

"Ngũ Hành Động Huyền Quang!"

Ngũ sắc linh quang ở Tô Khải ngón tay bên trên xoay tròn, Tô Khải hơi điểm nhẹ, một đạo ngũ sắc thần mang phóng lên trời, giấy lát trong lúc đó bắn nhanh đến Thụ Yêu vương trước người.

Thụ Yêu vương nhìn thấy Ngũ Hành Động Huyền Quang trong nháy mắt, trong mắt loé ra một vết kinh hoàng, vội vã không chế dài mấy chục trượng cành cây tạo thành một cái tấm khiên, che ở Ngũ Hành Động Huyền Quang trước người.

Thế nhưng, vô hiệu!

Gào thét một tiếng!

Ngũ Hành Động Huyền Quang trực tiếp xuyên thủng tấm khiên, uy lực không giảm rơi vào Thụ Yêu vương trên người.

Ầm ầm ầm!

Một tiếng nổ tung âm thanh vang lên.

Thụ Yêu vương này to lớn trước người, trực tiếp nổ bẻ ra đến, đầy trời vụn gỗ, bay đầy trời đều là, theo gió lay động.

"Ừng ục!"

Thạch Vân có tàn nhẫn mà nuốt nước miếng một cái, trong lòng nhấc lên sóng to gió lớn.

Thụ Yêu vương liền như vậy cúp máy!

Thụ Yêu vương chết rồi, một viên màu xanh lục tinh thể huyền phú ở giữa không trung, toát ra nồng nặc hơi thở sự sống.

Tô Khải lấy đi màu xanh lục tinh thể, trong mắt loé ra một vết ngạc nhiên nghi ngờ, này viên màu xanh lục tinh thể bên trong tràn ngập sinh mệnh khí tức, hơn nữa mình lại cảm giác được nhân nhật. . . Khát vọng.

Nếu không có Tô Khải ý chí lực kiên định, sợ là sớm đã không nhìn được muốn một cái ăn trước mắt màu xanh lục tinh thể.

"Lẽ nào cái khác Thụ Yêu trên người cũng có!"

Tô Khải đem những cái khác hai con Thụ Yêu thi thể mổ bụng phá dạ dày, cũng tìm tới hai viên màu xanh lục tinh thể, chỉ có điều thể tích Thụ Yêu vương điều nhỏ hơn một vòng.

"Đây là vật gì?"

Nhìn thấy Tô Khải hành động, Thạch Vân nghi hoặc mà hỏi.

"Ta cũng không biết."

Tô Khải lắc lắc đầu.

"Thế nhưng cảm giác ăn thật ngon!"

Thạch Vân không còn gì để nói, ăn ngon, lẽ nào Tô Khải cũng bị Tiểu Bất Điểm cho mang hỏng rồi?

Tô Khải một cái đem màu xanh lục tinh thể nuốt vào trong bụng, nhất thời cảm giác được một luồng nồng nặc hơi thở sự sống ở trong người bạo phát, sau đó tu vị của chính mình, lại như ngồi hòa bình thường ở nhảy thẳng.

Hai mắt trừng lớn, Tô Khải không thể chờ đợi được nữa mà đem ba viên màu xanh lục tinh thể tất cả đều ăn, kinh hãi phát hiện, mình có đột phá.

Ầm một tiếng!

Luyện khí Tiểu Viên Mãn.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Ở đây, ta chính là thần

Ba viên Thụ Yêu màu xanh lục tinh thể, liền để Tô Khải tu vị nâng cao một bước, để Tô Khải cảm giác liền biểu hiện ở mộng bình thường

"Chẳng lẽ những này màu xanh lục tinh thể, chính là Thụ Yêu tinh hoa sinh mệnh?"

Tô Khải trong miệng lẩm bẩm nói nhỏ, liếm liếm môi khô khốc.

Ba viên màu xanh lục tinh thể liền có thể làm cho Tô Khải từ Luyện Khí hậu kỳ đột phá đến luyện khí Tiểu Viên Mãn, như vậy 30 viên có thể làm cho tu vị của chính mình tăng lên tới trình độ nào?

Luyện khí đại viên mãn... Thậm chí là Trúc Cơ!

Tô Khải đem chính mình suy đoán nói cho Thạch Vân, nghe được Thạch Vân cả kinh một mới, tỏ rõ vẻ kinh ngạc.

Trên thế giới lại còn có thần kỳ như vậy đồ vật, coi như là khái đan dược cũng không có nhanh như vậy tốc độ tu luyện, huống chi khái đan dược còn muốn đan độc, thế nhưng dùng màu xanh lục tinh thể, nhưng không có bất kỳ tác dụng phụ.

Nghĩ tới đây, liền ngay cả Thạch Vân cái này Trúc Cơ tu sĩ cũng không nhịn được trong lòng hưng hực.

Sau đó Tô Khải ba người không có toàn lực hướng về Thụ Yêu lâm nơi sâu xa đi đến, mà là một tắc địa phương một tắc địa phương thăm dò, tìm kiếm Thụ Yêu tung tích.

Một chén trà sau khi, Thạch Vân tìm tới một con Thụ Yêu, Ngũ Hành quyền toàn bộ mở, thành thạo liền giải quyết Thụ Yêu, được Thụ Yêu trong cơ thể màu xanh lục tinh thể.

Thế nhưng Thạch Vân nhìn trong tay màu xanh lục tinh thể, nhưng không có cảm giác đến Tô Khải nói tới loại kia khát vọng cảm.

"Lẽ nào là Tô Khải ảo giác?"

Thạch Vân lẩm bẩm nói nhỏ, ăn vào màu xanh lục tinh thể, bàng bạc sức sống tràn ngập ở tứ chi bách hài của hắn bên trong, để hắn cả người ảm áp, liền ngay cả bình thường tu luyện ám thương, cũng bị bàng bạc sức sống khôi phục.

Thế nhưng... Tu vị cũng không hề tăng lên.

Tô Khải biết được tin tức này, hơi có chút tiếc nuối.

"Xem ra màu xanh lục tinh thể chỉ đối với Luyện Khí tu sĩ hữu dụng."

Bất quá suy nghĩ một chút Tô Khải trong lòng cũng liền hiểu rõ, nếu là màu xanh lục tinh thể vẫn có thể không nhìn tu sĩ tu vi, liền Trúc Cơ Kết Đan tu sĩ cũng có thể kinh khủng như thể tăng cao tu vi, vậy còn không nghịch Thương Thiên rồi!

Trúc Cơ tu sĩ dùng màu xanh lục tinh thể không cách nào tăng cao tu vi, mà Luyện Khí kỳ trở xuống tu sĩ, có không thể chịu đựng này bằng bạc hơi thở sự sống, bởi vậy Tiểu Bát Điểm cũng không cách nào dùng.

Trong ba người tiền lời to lớn nhất vẫn là Tô Khải, tu vi tăng lên dữ dội cảm giác, để Tô Khải bước đi đều là nhẹ nhàng.

Tô Khải chỗ đi qua, phàm là Thụ Yêu, tất cả đều bị tiêu diệt, liền ngay cả Thụ Yêu vương đô không phải Tô Khải đối thủ, mảnh này Thụ Yêu lâm ở trong, còn có ai có thể ngăn cản Tô Khải?

Từng khối từng khối màu xanh lục tinh thể rơi vào Tô Khải trong tay, tu vi lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được đang tăng lên.

Sau một canh giờ, luyện khí đại viên mãn.

Hai canh giờ sau khi, Tô Khải tu vi tăng lên tới cực hạn, dùng màu xanh lục tinh thể ở cũng không có bất cứ hiệu quả nào, gặp phải Trúc Cơ bình cảnh.

Tô Khải tu vi tuy rằng tăng lên tới cực hạn, thế nhưng Tô Khải cũng không có định chỉ đối với Thụ Yêu săn giết. Mặc dù mình chưa dùng tới màu xanh lục tinh thể, thế nhưng tương lai đối với Tiểu Bát Điểm rồi lại tác dụng lớn, hơn nữa Thiên Sơn phong bên trong đệ tử phần lớn đều nằm ở Luyện Khí kỳ, màu xanh lục tinh thể đối với bọn hắn tới nói, tuyệt đối là vật đại bổ.

Sau ba canh giờ, Tô Khải lưu luyến rời đi Thụ Yêu lâm.

Thụ Yêu trong rừng còn có Thụ Yêu, thế nhưng còn lại Thụ Yêu tất cả đều học ngoan, vừa nhìn thấy Tô Khải tới gần, liền lập tức chạy tứ tán ra, mượn Thụ Yêu trong rừng địa hình lực lượng, liền ngay cả Tô Khải vậy bọn họ cũng không có cách nào.

"Tô Khải, ngươi liền không muốn được tiện nghi còn ra về, còn lại những kia Thụ Yêu, e sợ đều coi ngươi vì là Đại Ma Vương rồi!"

"Chỉ là... Cảm thấy có chút tiếc nuối!"

Tô Khải bùi môi, hướng về Thiên Trụ Sơn trên đỉnh núi đi đến.

Chán nản hồ, Thụ Yêu lâm, dựa theo Tuyết Nữ vương lời giải thích, leo lên Thiên Trụ Sơn trên đường, chủ yếu có ba chỗ nơi nguy hiểm. Tô Khải bây giờ đã vượt qua hai quan, chỉ còn dư lại cửa ải cuối cùng.

Thế nhưng mãi đến tận khoảng cách trên đỉnh núi cách đó không xa, Tô Khải ba người đều không có gặp phải bất kỳ nguy hiểm.

"Ê a!"

"Ê a!"

"Trên đỉnh núi nhìn thấy rồi!"

Tiểu Bát Điểm chỉ phía xa một điểm.

Tô Khải hướng về Tiểu Bát Điểm chỉ phương hướng nhìn lại, nhất thời nhìn thấy Thiên Trụ Sơn trên đỉnh núi.

Thiên Trụ Sơn trên đỉnh núi hoang vu một mảnh, không có bất kỳ đồ vật, chỉ có một toà bệ đá tin tức ở Thiên Trụ Sơn trên đỉnh ngọn núi.

Ở bệ đá mặt trên,

Bố trí một toà huyền diệu đại trận, như là không gian Truyền Tống Trận Pháp, thế nhưng là lại có chỗ bất đồng, liền ngay cả Tô Khải đều không nhìn ra cái nguyên do đến.

"Chúng ta rút cục... Rút cục có thể đi ra ngoài rồi!"

Thạch Vân nhìn thấy trên đài đá trận pháp, tỏ rõ vẻ kích động.

Từ khi năm năm trước một trận chiến, hắn rơi vào Quỷ Vụ bên trong, liền vẫn chờ ở Thương Mang bên trong dãy núi. Tuy nói Thương Mang Sơn mạch bên trong cũng không nguy hiểm, thế nhưng Thạch Vân trong lòng đều là tưởng niệm điều này có thể đi ra ngoài, vì là Tiểu Bát Điểm cha mẹ báo thù.

Đây là sơn linh xuất hiện lần nữa ở Tô Khải chờ người trước.

"Lúc này ngươi lại muốn tới khuyên bảo chúng ta?"

Tô Khải lăm bằm hỏi.

Son linh lắc đầu một cái.

"Không! các ngươi chủ ý ta đã biết được, coi như ta khuyên bảo các ngươi, các ngươi cũng sẽ không thay đổi chủ ý!"

Tô Khải trong mắt lóe ra một vết kinh ngạc, lần này son linh làm sao như thế thối thời vụ?

"Này son linh ngươi tìm chúng ta có chuyện gì?"

Son linh trên khóe môi xẹt qua một vết quỷ dị độ cong.

"Nói cho các ngươi làm sao khởi động chỗ này trận pháp!"

Tô Khải cùng Thạch Vân hai người hai mặt nhìn nhau, trước son linh mọi cách quấy nhiễu, lần này nhưng chủ động muốn nói cho bọn hắn biết khởi động trận pháp phương pháp, đây cũng quá quỷ dị rồi!

Quỷ dị để Tô Khải cùng Thạch Vân đều không thể tin được, có phải là son linh ngày hôm nay uống nhầm thuốc.

"Các ngươi cảm thấy khó mà tin nổi?"

Son linh quỷ dị nở nụ cười, nét cười của hắn, để Tô Khải xem trong lòng chíp bông, nổi lên nổi da gà.

"Các ngươi trước người tòa trận pháp này, tên là thông thiên trận, dẫn tới thiên ngoại nơi, cũng là duy nhất rời đi Thương Mãng Sơn Mạch biện pháp!"

Nghe được son linh chính mồm thừa nhận Thiên Trụ Sơn có thể rời đi Thương Mãng Sơn Mạch, Tô Khải không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Dù sao trước cho rằng Thiên Trụ Sơn có thể rời đi Thương Mãng Sơn Mạch, này đều là Thạch Vân suy đoán, vạn nhất Thạch Vân suy đoán sai lầm, bọn họ nhưng là kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

"Thế nhưng các ngươi ba người ở trong, chỉ có một người có thể đi ra ngoài!"

Son linh khóe miệng ba cái, lộ ra một vết nụ cười tà ác.

"Có ý gì?"

Tô Khải nhú nhú mày, trên mặt mang theo nhàn nhạt tức giận.

"Chính là phi thường trắng ra ý tứ, các ngươi ba người ở trong chỉ có một người có thể rời đi, còn lại hai người đều sẽ chết ở Thiên Trụ Sơn bên trên!"

Son linh lại như một cái du hí nhân gian ác ma giống như vậy, nhìn chăm chăm Tô Khải ba người.

"Dựa vào cái gì?"

"Chỉ bằng thông thiên trận tòa trận pháp này chỉ có ta có thể khởi động, ta mới là Thiên Trụ Sơn chủ nhân chân chính, ở đây ta mà nói chính là khuôn vàng thước ngọc, chính là vô thượng uy nghiêm."

"Nếu là như vậy vậy chúng ta rời đi chính là, ta liền không tin ngoại trừ Thiên Trụ Sơn, không có cái khác rời đi biện pháp!"

Thạch Vân nổi giận đùng đùng nói rằng, son linh đây là tỏ rõ đang khích bác ly gián, hắn là tuyệt đối không thể hướng về Tiểu Bát Điểm cùng Tô Khải ra tay.

Son linh khóe miệng hóa thành một vết độ cong.

"Rời đi?"

"Đến nơi này các ngươi còn muốn rời đi?"

"Trước ta nhiều lần khuyên bảo các ngươi rời đi, các ngươi đều không muốn rời đi. Đến nơi này, các ngươi muốn rời đi cũng không cách nào rời đi rồi!"

Chương 178: Tiểu U, đem hắc ăn

Dứt tiếng, son linh vung tay lên, nhất thời Thiên Trụ Sơn trên cảnh sắc biến hóa, vụt lên từ mặt đất, địa hình thay đổi, long trời lở đất. Tô Khải ba người leo núi con đường, nhất thời biến mất ở mi mắt bên trong.

Bực này trời đất xoay vần thủ đoạn, coi như là Kết Đan tu sĩ cũng không làm nổi.

Son linh này một tay, nhất thời để Tô Khải ba người thay đổi sắc mặt.

Không hổ là Thiên Trụ Sơn chủ nhân, ở Thiên Trụ Sơn bên trong, loại thủ đoạn này quả thực rồi cùng Sáng Thế thần như thế, hết thấy đường lui đều trong nháy mắt bị phong ở.

"Vì lẽ đó, các ngươi tự làm quyết định ai chết ai sống!"

Son linh ánh mắt rơi vào Tô Khải ba người trên người, ánh mắt ấy lại như mèo vờn chuột giống như vậy, biểu lộ nhân nhạ trên tức.

Dứt tiếng, Tô Khải ba người trầm mặc, chậm chạp không có bất cứ động tĩnh gì. Mà son linh cũng không bị ép, tựa hồ rất hưởng thụ loại này. . . Người khác rơi vào tuyệt vọng về mặt.

Thời gian một chén trà sau khi, một tiếng tiếng cười đột nhiên đánh vỡ bình tĩnh.

"Ha ha ha ha —— "

Tô Khải phát sinh hét dài một tiếng, trên mặt mang theo can rở nụ cười.

Son linh sắc mặt nhất thời cứng ngắc ở.

"Ngươi cười cái gì?"

"Ta cười ngươi ngu!"

Tô Khải trên khóe môi hóa thành một vết trào phúng độ cong.

"Giết ngươi, ba người chúng ta liền không cần tự sát tàn sát!"

"Giết ngươi, ba người chúng ta liền có thể cùng đi ra ngoài!"

"Giết ngươi, mới có thể ra trong lòng ta con giận này!"

Tô Khải mắt trên bên trong, toát ra nồng đậm sát cơ.

Son linh nghe được Tô Khải muốn giết hắc, đầu tiên là hơi sững sờ, tuy rằng phản ứng lại, không nhìn được cười to lên.

"Chỉ bằng các ngươi?"

"Không biết tự lượng sức mình!"

Hắc chính là son linh, hắc chính là Thiên Trụ Sơn chủ!

Ở Thiên Trụ Sơn trên, hắc chính là sự tồn tại vô địch.

Hắc lại còn nói muốn giết mình, còn có so với này càng thêm buồn cười sự tình sao?

"Tô Khải, không nên vọng động!"

"Hay là còn có những biện pháp khác!"

Thạch Vân vội vã khuyên, sắc mặt âm trầm cực kỳ.

Ở Thiên Trụ Sơn trên, son linh quá mạnh mẽ, đừng nói bọn họ, coi như là Kết Đan tu sĩ đều không nhất định son linh đối thủ. bọn họ nếu muốn giết son linh, quả thực khó với lên trên trời.

Thế nhưng Thạch Vân lời còn chưa dứt, liền nhìn thấy Tô Khải bước chân giẫm một cái, hóa thành một đạo gió xoáy xuất hiện ở sơn linh trước người. Tô Khải tốc độ nhanh chóng, liền ngay cả hắc cái này Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, đều mặc cảm không bằng.

Tô Khải một bước đến đến sơn linh trước người, đâm ra một quyền, nắm đấm bên trên mang theo nhàn nhạt Lôi Minh tiếng.

Oanh ——

Sơn linh thân thể, trong nháy mắt bị Tô Khải đánh nát.

Thạch Vân nhìn thấy sơn linh bị Tô Khải đánh nát, nhất thời tỏ rõ vẻ kinh ngạc.

"Liền như vậy kết thúc?"

"Lẽ nào sơn linh chính là một cái con cọp giấy!"

Thế nhưng giây lát trong lúc đó, sơn linh phá nát thân thể, nhất thời một lần nữa tụ hợp lại một nơi, khôi phục thành nguyên dạng.

"Ồ Thiên Trụ Sơn trên ta chính là thân thể Bất tử!"

"Không cần giả vờ, Tô Khải nguoi hết thấy công kích đối với ta mà nói đều là vô hiệu!"

Sơn linh một mặt lạnh nhạt nói rằng, nhìn xuống Tô Khải ba người, tất cả đều ở nắm trong bàn tay.

"Thật sao?"

"Ta một mực không tin cái này tà!"

Nói Tô Khải lại là đâm ra một quyền, cuồng bạo quyền kinh rơi vào sơn linh trên người, trong nháy mắt đem sơn linh thân thể xé rách.

Thế nhưng gần như ở trong nháy mắt, sơn linh sẽ khôi phục nguyên dạng, khôi phục tốc độ so với trước còn có nhanh hơn vớ một cái.

Thạch Vân nhìn thấy nơi này, trong lòng chìm xuống, tỏ rõ vẻ tuyệt vọng.

Quả nhiên sơn linh nói không sai, ở Thiên Trụ Sơn trên, hắc chính là tuyệt đối sự tồn tại vô địch.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Tô Khải nắm đấm, như Thiên Hà đồi chiều trút xuống hạ xuống, toàn bộ rơi vào sơn linh trên người.

Sơn linh thân thể lần lượt bị Tô Khải xé thành nát tan, ở lần lượt bị khôi phục thành nguyên trạng, phảng phất rơi vào một cái tuần hoàn bên trong.

Một phút sau khi, Tô Khải thở hồng hộc nhìn chăm chăm trước mắt sơn linh, lần lượt thất bại cũng không đánh đổ Tô Khải tự tin, ngược lại để ánh mắt của hắc càng thêm sáng sủa.

"Buông tha đi!"

"Nguoi là giết không được ta!"

"Thiên phú của nguoi rất tốt, không nên bị mai một ở Thương Mãng Sơn Mạch bên trong."

"Giết bọn họ! Chỉ cần giết bọn họ,

Nguoi liền có thể rời đi!"

Sơn linh âm thanh, lại như ác ma giống như vậy, đầu độc Tô Khải.

"Ha ha —— nguoi sợ sệt rồi!"

"Nguoi sợ sệt ta nhìn thấu nguoi nhược điểm!"

Tô Khải lạnh giọng nói rằng, không chút nào bị sơn linh lại nói mê hoặc.

Sơn linh trên mặt như trước bình tĩnh, không có mây may gọn sóng.

"Ồ đây, ta chính là vô địch!"

Tô Khải gật gật đầu nói.

"Không sai!"

"Người thật sự có thể điều khiển Thiên Trụ Sơn sức mạnh, thế nhưng Thiên Trụ Sơn sức mạnh, nhưng không cách nào công kích chúng ta!"

Tô Khải bình tĩnh, lại như một cái sắc bén đao nhọn đâm vào son linh ngực, để hấn nhất thời hơi thay đổi sắc mặt.

"Nếu là người thật sự như cùng người nói tới như vậy vô địch, trực tiếp đem chúng ta ra đi ra Thiên Trụ Sơn liền có thể, không cần năm lần bảy lượt khuyên bảo chúng ta rồi đi?"

"Nếu là người thật sự như cùng người nói tới như vậy vô địch, trực tiếp đem ba người chúng ta chém giết liền có thể, không cần bốc lên chúng ta tham niệm trong lòng, hai đao giết 3 sĩ, để chúng ta tự giết lẫn nhau?"

"Hơn nữa coi như chúng ta tự giết lẫn nhau chỉ còn dư lại một người, người chịu sợ cũng sẽ không mở ra thông thiên trận!"

"Vì lẽ đó, kỳ thực người căn bản là không cách nào đối với chúng ta tạo thành bất kỳ thương tổn!"

Son linh trầm mặc rồi!

Thạch Vân kinh ngạc rồi!

Tiểu Bất Điểm trong mắt đều là Tiểu Tinh Tinh.

"Người rất thông minh!"

"Người là người thứ nhất nhìn thấu ta hư thực người!"

"Thế nhưng, ở Thiên Trụ Sơn trên ta là thân thể Bất tử, người coi như nhìn thấu có thể bắt ta làm sao?"

Son linh khinh thường nói.

Ở Thiên Trụ Sơn trên, hấn chính là thân thể Bất tử, chỉ cần hấn còn sống sót, Tô Khải bọn họ liền không cách nào sử dụng thông thiên trận, liền không cách nào rời đi vùng thế giới này.

"Vì lẽ đó, người làm tất cả, đều là phí công!"

"Thật sao?"

Tô Khải thoáng mang theo trào phúng độ cong, để son linh trong lòng không tên cảm thấy một trận bất an.

Lẽ nào hấn còn có kinh người thủ đoạn?

Tô Khải dọc theo đường đi biểu hiện để son linh giật nảy cả mình, dưới cái nhìn của hấn, nếu như không có Tô Khải, Thạch Vân cùng Tiểu Bất Điểm hai người liền ngay cả chán nản hồ đều đi bất quá.

Có thể nói ba người bọn họ có thể đến đến trên đỉnh núi, Tô Khải chiếm cứ chín phần mười công lao.

Mà hiện tại Tô Khải này tám định liệu trước đáng đáp, để son linh trong lòng không tên căng thẳng.

"Tiểu U, còn không mau động thủ!"

Vẫn không có đội được son linh phản ứng lại, một vết u ánh sáng hiện lên, Tiểu U bóng người xuất hiện ở son linh trước người, môi anh đào hút một cái, một luồng đáng sợ Thôn Phệ chi lực từ trong miệng bộc phát ra.

Thôn Phệ chi lực rơi vào son linh trên người, son linh vẻ mặt nhất thời vắn vẹo lên, tỏ rõ vẻ sợ hãi.

"Chuyện này. . . Không thể!"

"U Minh quý hoa làm sao lại xuất hiện tại nơi này?"

U Minh quý hoa như thế lại xuất hiện tại nơi này, cái vấn đề này son linh cho đến chết cũng sẽ không biết đáp án.

Răng rắc răng rắc!

Son linh bị Tiểu U nuốt chửng.

Son linh tuy mạnh, nhưng chung quy cũng là linh hồn thân thể, trời sinh chính là Tiểu U đồ ăn, há có không bị Tiểu U khắc chế đạo lý.

Thạch Vân tỏ rõ vẻ kinh ngạc, Thiên Trụ Sơn chủ nhân, tuyệt đối vô địch son linh, liền như vậy bị một cô thiếu nữ cho ăn.

"Tiểu U, làm rất khá!"

Tô Khải hài lòng sờ sờ Tiểu U đầu.

Đi về phía trước, Tô Khải vừa mới cứng bước ra một bước, đột ngột trước mắt xuất hiện một vệt bóng người.

Một người trung niên vẫn sĩng ở Tô Khải trước người.

"Tiểu hữu dừng lại!"

"Lão phu chính là Thiên Trụ Sơn son linh, thủ hộ Thiên Trụ Sơn thông thiên trận, bất luận người nào không được chia sẻ!"

Tô Khải liếc mắt một cái Trung Niên Văn Sĩ.

"Tiểu U, đem hán cũng ăn!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 179: Rời đi

Tiểu U nghe xong Tô Khải mệnh lệnh, hai mắt tỏa ánh sáng, há miệng hút vào, đáng sợ Thôn Phệ chỉ lực rơi vào Trung Niên Văn Sĩ trên người. us nhanh nhất

"Tiểu hữu người. . . Không thể. . ."

Lời còn chưa dứt, Trung Niên Văn Sĩ liền hóa thành một tia ô quang bị Tiểu U cho nuốt vào bụng bên trong.

Trung Niên Văn Sĩ chết rồi, Tô Khải vừa vặn muốn tiến lên, một tên Hồng Y xinh đẹp nữ tử xuất hiện ở Tô Khải trước mặt.

"Thiếp thân liêm cư Thiên Trụ Sơn son linh, thủ hộ thông thiên đại trận, tiểu ca ca người không nên ở đi tới rồi!"

Tô Khải nhìn thấy Hồng Y xinh đẹp nữ tử, lông mày không khỏi trói chặt lên.

Người thứ ba son linh!

Còn xong chưa rồi!

Hơn nữa Tô Khải có thể cảm giác được một cách rõ ràng, son linh thực lực ở trở nên mạnh mẽ.

Ban đầu thiếu niên mặc áo trắng chỉ là một người bình thường, Trung Niên Văn Sĩ trên người toát ra đến Hậu Thiên sơ kỳ khí tức, mà trước mắt Hồng Y xinh đẹp nữ tử, lại có Hậu Thiên trung kỳ tu vị.

Tuy rằng Hậu Thiên trung kỳ tu vị ở Tô Khải trước mặt, như trước là không đáng nhắc tới. Thế nhưng son linh thực lực vô hạn tăng cường xu thế, nhưng là để Tô Khải trong lòng đè ép một tảng đá lớn.

"Tiểu ca ca, người. . ."

Vẫn không có đợi được Hồng Y xinh đẹp nữ tử nói hết lời, Tô Khải trong mắt loé ra một vệt lệ khí.

"Tiểu U, còn không mau ăn!"

Tiểu U hai mắt bày đặt kim quang, há mồm thôn đi.

Thật hạnh phúc!

Tốt thỏa mãn!

Tiểu U con mắt híp lại, một hơi ăn nhiều như vậy đại bổ linh hồn thân thể, Tiểu U trên mặt toát ra hạnh phúc vẻ mặt.

Cô gái áo đỏ thời điểm, xuất hiện một tên đồn củi tiểu phu, Hậu Thiên hậu kỳ thực lực.

"Lão hủ. . ."

"Ngươi cũng là Thiên Trụ Sơn sơn linh?"

Tô Khải lạnh giọng hỏi.

Tiểu phu hơi sững sờ, sau đó phản ứng lại.

"Tiểu hữu ngươi thật tinh tường, lão hủ chính là Thiên Trụ Sơn sơn linh!"

"Tiểu U!"

Lúc này không cần Tô Khải dặn dò, Tiểu U trong đôi mắt liền phóng ra một vệt hết sạch, đem trước mắt tiểu phu một cái nuốt.

Tiểu phu chết rồi, Tô Khải không có đi tới ý đồ, mà là lẳng lặng mà nhìn, dường như hấn sở liệu, giây lát trong lúc đó có xuất hiện một tên tự xưng sơn linh gia hỏa.

Sơn linh không ngừng mà thất vọng, sau đó xuất hiện, dáng dấp biến hóa, thực lực tăng cường, tất cả những thứ này đều rơi vào Tô Khải trong mắt, để Tô Khải cau mày lên, nhìn thành một cái xuyên chữ.

"Tiểu tử. . ."

"Thôn!"

"Bản tọa. . ."

"Thôn!"

"Ta chính là. . ."

Thôn!

Thôn!

Thôn!

Tiểu U cảm giác ngày hôm nay thực sự là quá hạnh phúc, đã lâu không có thả ra cái bụng ăn thống khoái như vậy.

Tiểu Bát Điểm nhìn thấy Tiểu U quá nhanh cắn ăn, trong mắt lộ ra thần sắc hâm mộ, liếm tay chỉ nói rằng.

"Tộc trưởng ông nội, ta cũng muốn ăn!"

Tiểu U không biết ăn bao nhiêu sơn linh, Tô Khải có thể thấy rõ Tiểu U từng người cao lớn lên, nguyên bản bốn, năm tuổi dáng dấp Tiểu La Ly, lại từ từ lớn rồi.

Mà sơn linh thực lực, cũng là làm hòa tiễn bình thường ở nhảy thẳng, không chết một cái sơn linh, sơn linh thực lực liền tăng lên một cái tiểu cấp độ.

Từ hậu thiên đến Tiên Thiên, lại tới luyện khí, Trúc Cơ thành công, thậm chí một đường tiêu thăng đến Kết Đan.

Kết Đan kỳ khí tức, từ sơn linh trên người bộc phát ra, xem Tô Khải trong lòng run sợ.

"Cái này sơn linh đến cùng là quái vật gì?"

Tô Khải hơi thay đổi sắc mặt, có chút lo lắng Tiểu U ăn không chấm dứt đan kỳ sơn linh.

"Hi hi —— xấu xa ca ngươi yên tâm, Kết Đan kỳ sơn linh, như thường không phải là đối thủ của ta!"

Tiểu U cảm quả đảm nhỏ, một cái miệng liền đem Kết Đan kỳ sơn linh cho ăn.

Thạch Vân nhìn thấy Tiểu U một hơi nuốt một tên Kết Đan kỳ sơn linh, hai mắt tròn thật lớn, tròn mắt ngoác mồm.

Hiện tại tiểu thanh niên đều mạnh như vậy!

Xem ra chính mình đúng là già rồi!

Kết Đan sơ kỳ.

Thôn!

Kết Đan trung kỳ.

Thôn!

Kết Đan hậu kỳ.

Thôn!

Kết Đan đại viên mãn.

Thôn!

Đem Kết Đan đại viên mãn sơn linh ăn sau khi, Tiểu U đánh một cái ợ no, tay nhỏ xoa phình cái bụng.

"Ăn no rồi!"

Tiểu U trên mặt, lộ ra một bộ hài lòng biểu hiện.

Thế nhưng, ở sơn linh bị Tiểu U nuốt chừng sau khi,

Dường như lúc trước mấy lần như thế, có xuất hiện mới sơn linh.

Àm một tiếng!

Một luồng mạnh mẽ đến cực điểm, vượt xa Kết Đan tu sĩ khí tức, vang vọng ở Thiên Trụ Sơn trên đỉnh ngọn núi.

"Nguyên Anh!"

Tô Khải hít vào một ngụm khí lạnh, ở cảm nhận được Nguyên Anh tu sĩ khí tức trong nháy mắt, da đầu đều nổi.

Thiên Trụ Sơn sơn linh lại sẽ là Nguyên Anh tu sĩ!

Nếu như sơn linh là Nguyên Anh tu sĩ, hà tất cùng hắn cái này tiểu tu sĩ dẫn vật lâu như vậy đây, trực tiếp động thủ không là được.

Tô Khải trong lòng, đầy bụng nghi hoặc.

Thế nhưng làm mới sơn linh xuất hiện sau khi, Tô Khải liền nhận ra được không đúng.

Bởi vì mới sơn linh trên người, lại có ba tấm mặt, này ba tấm mặt trong lúc đó lẫn nhau cắn xé, tranh cướp người sơn linh quyền khống chế thân thể.

Nhìn thấy này một màn kinh người, Tô Khải sắc mặt biến hóa mấy lần hỏi.

"Tiểu U, ngươi có thể hay không cầm ba người bọn hắn đều ăn đi!"

Tiểu U trên mặt lộ ra làm khó dễ vẻ mặt.

"Nguyên Anh tu sĩ linh hồn thân thể ta ăn không xong!"

Quả nhiên, Tiểu U tuy rằng thần kỳ, nhưng cũng là có hạn độ, không thể có thể không hạn chế không nhìn tu vị trên chênh lệch.

Thế nhưng tin tức tốt là này ba tấm mặt ở tranh đoạt quyền khống chế thân thể, trong lúc nhất thời lại không có ai để ý Tô Khải chờ người.

"Thạch tộc trưởng, Tiểu Bất Điểm, chúng ta đi khởi động thông thiên trận rồi đi nơi này!"

"Nhưng là không có sơn linh, chúng ta làm sao khởi động thông thiên trận?"

Thạch Vân nghi hoặc mà hỏi, trong lòng sóng to gió lớn, giống như cuồng phong bạo vũ bừa bãi tàn phá, để hắn Cừ Cừ không cách nào bình tĩnh.

Chuyện đã xảy ra hôm nay, tin tức lượng quá lớn, để Thạch Vân trong lúc nhất thời hoàn toàn tiêu hóa không được.

Thiên Trụ Sơn sơn linh lại có Nguyên Anh tu vi, ở Nguyên Anh tu sĩ trước mặt, Trúc Cơ tu sĩ liền khác nào giun dế. Nguyên Anh tu sĩ không cho bọn họ rời đi Thương Mãng Sơn Mạch, Thạch Vân tự cho là mình liền dũng khí phản kháng đều không có.

Tô Khải nhưng là dường như Thiên Thần hạ phàm giống như vậy, ở cùng sơn linh tranh tài bên trong lại chiếm cứ thượng phong. Tuy rằng sơn linh bản thân mình liền tồn tại vấn đề, để Tô Khải có cơ hội để lợi dụng được. Thế nhưng không có quý thần khó lường thủ đoạn, Tô Khải cũng không cách nào ở cùng Nguyên Anh tu sĩ tranh tài bên trong chiếm được tiện nghi.

"Thạch tộc trưởng người yên tâm, sơn người tự có diệu kế!"

Thạch Vân cùng Tiểu Bất Điểm bán tín bán nghi đi vào thông thiên trong trận, nhìn thấy Tô Khải mười ngón xoay chuyển, bay Diệp mặc hoa bình thường trên không trung lưu lại từng đạo từng đạo tàn ảnh. Còn Tô Khải trong tay kết ra những kia pháp ấn, càng là huyền diệu để Thạch Vân hoàn toàn xem không hiểu.

Sau ba hơi thở, thông thiên trận trên sáng lên một vệt vi ánh sáng.

Thông thiên trận bắt đầu chuyển động!

Tô Khải trên mặt lộ ra một vệt mỉm cười.

Sơn linh coi chính mình chỉ có hấn có thể khởi động thông thiên trận, chỉ cần mình không khởi động thông thiên trận, Tô Khải ba người liền tuyệt đối trốn không thoát. Nếu là người khác thì, sơn linh mưu kế còn thật sự có thể thành công, dù sao thông thiên trận chính là sơn linh bố trí, trên đời này không có người thứ hai biết thông thiên trận.

Thế nhưng hấn nhưng tính sót Tô Khải Thần cấp Thiên Nhân thuật, tại thiên nhân thuật bên dưới, thông thiên trận kết cấu liếc mắt một cái là rõ mồn một, khởi động phương pháp cũng bị Tô Khải nắm giữ.

Chu vi hư không vận vẹo, mạnh mẽ hư không lực lượng từ trong trận pháp bộc phát ra.

Chờ đến hư không lực lượng bình phục lại, Tô Khải ba người đã rời đi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Bán bộ nguyên anh

"Đi ra rồi!"

Nhìn thấy cách đó không xa Quý Vụ sơn đỉnh núi, Tô Khải trong lòng thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Cuối cùng từ Thương Mãng Sơn Mạch cái kia địa phương quý quái chạy vừa đi ra.

"Từ Thạch Trạch ngã xuống đến hiện tại chỉ có một ngày rưỡi thời gian, dù cho Thạch gia phái ra Kết Đan tu sĩ đến, cũng còn muốn một ngày rưỡi thời gian mới có thể đến, đầy đủ chúng ta chạy ra bên ngoài ngàn dặm rồi!"

Thạch Vân trối chặt lông mày dần dần mà buông ra.

Nếu không là Tô Khải, bọn họ cũng không thể như vậy ung dung xông qua Thiên Trụ Sơn, một ngày rưỡi thời gian, đầy đủ bọn họ chạy trốn Thạch gia đuổi bắt.

Tô Khải gật gật đầu nói.

"Đêm dài lắm mộng, chúng ta hiện tại liền rời đi Quý Vụ sơn!"

Tuy rằng dựa theo Kết Đan tu sĩ tốc độ, còn có một ngày rưỡi thời gian mới sẽ cảm thấy Quý Vụ sơn. Thế nhưng Tô Khải trong lòng trước sau xoay quanh một luồng không tên bất an, để hấn tâm thần không yên.

Thạch gia muốn một ngày rưỡi bên trong từ Thạch gia chạy tới Quý Vụ sơn, trừ phi là Nguyên Anh tu sĩ tự mình ra tay.

Thế nhưng Nguyên Anh tu sĩ sẽ vì Thạch Trạch ngã xuống chút chuyện nhỏ này tự mình ra tay sao?

Hầu như không thể!

Ngay khi Tô Khải ba người sắp muốn rời khỏi Quý Vụ sơn thời điểm, một luồng mạnh mẽ thần niệm quét ngang toàn bộ Quý Vụ sơn, sau đó khóa chặt ở Tô Khải ba người trên người.

Ở thần niệm giáng lâm trong nháy mắt, Tô Khải thay đổi sắc mặt.

Kết Đan tu sĩ!

Đây tuyệt đối là Kết Đan tu sĩ thần niệm!

"Tiểu nghiệt súc, có thêm năm năm nguoi chung quy vẫn là hiện thân rồi!"

Người dù chưa đến, thế nhưng uy nghiêm khí tức nhưng nhào tới trước mặt, để Tô Khải cảm giác thật giống gặp phải nhân gian đế vương.

Một người trung niên tu sĩ lẳng không giả tạo bộ, không nhanh không chậm đạp bước mà đến, trên người toả ra lạnh lẽo kiêu ý, bực này khủng bố kiêu ý Tô Khải chỉ có ở Chương môn sư huynh cùng Từ Tuyên Tiên Từ trên người cảm thụ quá.

"Xong!"

"Xong!"

Thạch Vân hồn bay phách lạc, tỏ rõ vẻ vô.

"Không nghĩ tới lại là hần tự mình động thủ!"

"Hắn là ai?"

Tô Khải hơi nhướng mày.

Ánh sáng từ trên người người nọ tản mát ra khí tức, Tô Khải liền biết người đến tuyệt đối không phải bình thường Kết Đan tu sĩ, chỉ sợ là cùng Chương môn sư huynh cao thủ cùng một cấp bậc.

"Thạch Thiên mục!"

"Thạch gia Kết Đan kỳ đệ nhất cao thủ, từ lúc ba mươi năm trước liên tu luyện tới Kết Đan đỉnh cao trình độ, hiện tại e sợ đã chỉ nửa bước bước vào Nguyên Anh cảnh rồi!"

Chỉ nửa bước bước vào Nguyên Anh cảnh!

Chẳng trách chỉ dùng một ngày rưỡi thời gian, liền từ Thạch gia chạy tới Quý Vụ sơn.

Tô Khải hít vào một ngụm khí lạnh, làm sao cũng không nghĩ tới Thạch Trạch cái chết lại sẽ kinh động đến như vậy đại nhân vật.

Không trách Tô Khải cùng Thạch Vân không nghĩ tới, bởi vì bọn họ cũng không nghĩ tới Thạch Trạch chính là Thạch Thiên mục sắp xếp người, chuyên môn dùng để giám thị Quý Vụ sơn.

Thạch Trạch mệnh gián phá nát trong nháy mắt, Thạch Thiên mục liền ý thức được Tiểu Bất Điểm e sợ xuất hiện, vì lẽ đó không ngừng không nghĩ tới rồi Quý Vụ sơn.

Phổ thông Kết Đan tu sĩ từ Thạch gia chạy tới nơi này cần một ngày rưỡi thời gian, thế nhưng lấy hần bán bộ nguyên anh tu vị, lẳng là rút ngắn một nửa thời gian.

Thạch Thiên mục lẳng không giả tạo bộ, nhìn xuống Tô Khải ba người, ánh mắt bình tĩnh mà lạnh lùng, lại như nhìn giun dế giống như, không đáng hần để ở trong lòng.

"Tiểu nghiệt súc. . ."

"Ồ! Lại còn có Thanh Liên Kiếm Tông tiểu tử!"

Thạch Thiên mục đầy hứng thú mà nhìn Tô Khải cùng Tiểu Bất Điểm hai người, hần nguyên tưởng rằng chỉ có Tiểu Bất Điểm một người, không nghĩ tới chuyện này còn có ngoài ngạch thu hoạch.

Thái Hư kính!

Chính mình trù tính nhiều năm Thái Hư kính bị Thanh Liên Kiếm Tông một tên tiểu bối cướp đi, đối với Thạch gia tới nói quả thực chính là sỉ nhục. Thế nhưng Thanh Liên Kiếm Tông tiểu tử coi như lại về nhảy nhót, còn không là trốn không thoát lòng bàn tay của phật Như Lai.

Thạch Vân nghe được Thạch Thiên mục gọi Tô Khải Thanh Liên Kiếm Tông tiểu tử, nhất thời hiểu được, nguyên lai Tô Khải sau lưng thực lực, chính là Thanh Liên Kiếm Tông.

Thanh Liên Kiếm Tông chính là Thanh Châu tứ đại tông môn một trong, to lớn tên tuổi, Thạch Vân tự nhiên nghe nói qua. Luận thực lực, Thanh Liên Kiếm Tông còn muốn lực ép Thạch gia một đầu.

"Là ngươi bé ngoan cùng ta trở lại, hay là muốn ta tự mình đưa ngươi bắt giữ?"

Thạch Thiên mục đối với Tiểu Bất Điểm nói rằng.

"Ê a!"

"Ê a!"

"Ta không đi trở về!"

"Ngươi là người xấu!"

Thạch Thiên mục khoe miệng lộ ra một vết dừ tợn nụ cười.

"Ta làm sao sẽ là người xấu đây?"

"Dựa theo bối phận, ta vẫn là ngươi đại bá đây!"

"Ê a!"

"Ngươi chính là người xấu!"

Tiểu Bất Điểm tỏ rõ vẻ tức giận tê hô, thế nhưng trong ánh mắt nhưng để lộ ra hoảng loạn.

"Thạch Thiên mục, nhiều lời vô ích, ta tuyệt đối sẽ không đem Tiểu Bất Điểm giao cho ngươi!"

Thạch Thiên mục khinh bỉ liếc mắt một cái Thạch Vân, nói một cách lạnh lùng nói.

"Chó mất chủ, năm năm trước để ngươi thừa dịp loạn chạy trốn một mạng, ngày hôm nay còn dám xuất hiện ở trước mặt ta, không biết tự lượng sức mình!"

Thạch Thiên mục lạnh lùng một câu nói, liền nhất thời để Thạch Vân cảm giác được một luồng cự lực đặt ở bả vai của hắn, làm cho hắn muốn quỳ xuống dập đầu.

Răng rắc răng rắc!

Thạch Vân trong cơ thể, truyền đến xương vỡ vụn âm thanh.

Vền vền một câu nói, liền đem Thạch Vân tên này Trúc Cơ tu sĩ trấn áp rồi!

Kết Đan oai, khủng bố như vậy.

Thạch Vân trong mắt lộ ra quyết tâm quyết tử, đối với Tô Khải nói rằng.

"Tô Đạo hữu, đợi lát nữa ta cho các ngươi tranh thủ một chút hi vọng sống, ngươi mang theo Tiểu Bất Điểm trốn về Thương Mãng Sơn Mạch, nhất định phải bảo vệ tốt Tiểu Bất Điểm."

Nhìn thấy Thạch Vân đáng đáp, Tô Khải biết Thạch Vân đã làm tốt hắn phải chết chuẩn bị.

"Ngươi yên tâm, ta sẽ tận lực bảo vệ tốt Tiểu Bất Điểm!"

Tô Khải cũng biết, lúc này hắn cùng Tiểu Bất Điểm chính là đồng nhất cái tuyến trên châu chấu, đương nhiên phải đồng sức đồng lòng.

"Một chút hi vọng sống?"

Thạch Thiên mục khoe miệng lộ ra một vết khinh bỉ trào phúng.

Thạch Vân hắn chỉ là một cái Trúc Cơ tu sĩ, lại cũng dám nói khoác không biết ngượng nói tranh thủ một chút hi vọng sống, thực sự là ngông cuồng tự

đại.

"Thần hồn —— thiêu đốt!"

Ầm một tiếng!

Thạch Vân trên người dấy lên một luồng ngọn lửa vô hình, nhất thời Thạch Vân khí thể phát sinh biến hóa nghiêng trời, vào giờ phút này, phảng phất đã biến thành Kinh Thiên người không lồ.

Răng rắc một tiếng!

Thạch Thiên mục đối với Thạch Vân trấn áp, trong nháy mắt bị Thạch Vân khí thể trên người đập vỡ tan.

"Còn không mau đi!"

"Không! Ta không đi!"

"Ta muốn cùng Tộc trưởng ông nội cùng nhau!"

Tiểu Bất Điểm trên mặt nước mất nhiều.

Tô Khải nhìn Thạch Vân một chút sau, mang theo Tiểu Bất Điểm nhanh chóng rút lui, khóe miệng lộ ra một vết cười khổ.

Ngay khi thời gian một chén trà trước, bọn họ liều mạng cũng phải rời đi Thương Mãng Sơn Mạch. Mà một chén trà sau khi, nhưng cầm Thương Mãng Sơn Mạch xem là duy nhất nhánh cỏ cứu mạng, thực sự là vận mệnh trên người!

"Diệt Thần Trảm!"

Thạch Vân trong mắt tràn ngập tro nguội, quay về Thạch Thiên mục chém ra kinh người một trảm, ở này một trảm bên dưới, coi như là Kết Đan tu sĩ cũng sẽ có bị thương nguy hiểm.

Thế nhưng Thạch Thiên mục đối mặt Thạch Vân thiêu đốt Thần hồn một trảm, nhưng là mặt không hề cảm xúc, thần sắc bình tĩnh, phảng phất lại như nhìn một cái nhu nhược vô lực đứa nhỏ như thế, xem thường.

"Có chút ý nghĩa!"

"Nếu như đối mặt phổ thông Kết Đan tu sĩ, người này một trảm còn thật sự có thể thương tổn được Kết Đan tu sĩ."

"Thế nhưng người đối mặt, nhưng là bản tọa!"

Thạch Thiên mục một chương vỡ dưới, một con Kinh Thiên bàn tay khổng lồ từ thiên mà rơi, liền giống như đập ruồi rơi vào Thạch Vân trên người, bùng nổ ra một trận ba động khủng bố.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Tái hiện Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm

Kinh Thiên bàn tay khổng lồ hạ xuống, cùng kinh thiên một trận chiến chính diện đụng vào nhau, phát sinh nổ vang tiếng vang, ba động khủng bố từ va chạm chỗ truyền bá ra.

Răng rắc một tiếng!

Kinh Thiên bàn tay khổng lồ lòng bàn tay mặt trên xuất hiện một cái khe, cái khe này ở trong nháy mắt càng ngày càng lớn lên, mở rộng đến ba trượng dài, đem Kinh Thiên bàn tay khổng lồ chém thành hai nửa.

"Ồ!"

Thạch Thiên mục trong mắt loé ra một vết ngọc nhiên nghi ngờ cùng kinh ngạc, Thạch Vân này một trăm, lại có thể chém nát mình thần thông, điều này làm cho Thạch Thiên mục cảm thấy nồng đậm kinh ngạc.

Thạch Vân lấy Trúc Cơ trung kỳ tu vi, có thể đỡ lấy mình tên này bán bộ nguyên anh một đòn toàn lực, đã đủ để tự kiêu.

"Thế nhưng, cũng chính là như vậy mà thôi!"

Thạch Thiên mục trên mặt như trước không hề lay động.

Thạch Vân này một trăm xác thực nằm ngoài sự dự liệu của hắn, thế nhưng này một trăm chém nát Kinh Thiên bàn tay không lồ sau khi, uy lực mười không còn một, đối với hắn không hề uy hiếp.

Oanh ——

Thạch Thiên mục lần thứ hai đánh ra một chương, từ thiên mà rơi, trấn áp ở Thạch Vân trên người.

Liên tiếp hai chương rơi vào Thạch Vân trên người, khủng bố cự lực Thạch Vân thân thể chấn động thành một mảnh sương máu.

"Tộc trưởng ông nội!"

Tiểu Bất Điểm tiếng gào thét bên trong, mang theo nồng đậm thể lương cùng bi thống, trong đôi mắt tràn ngập căm hận, nếu là ánh mắt có thể giết người, Thạch Thiên mục sớm đã bị Tiểu Bất Điểm ngàn đao băm thây.

"Hai thằng nhóc, các ngươi là trốn không thoát lòng bàn tay của ta!"

Thạch Thiên mục trên tức nhìn về phía trước chạy trốn Tiểu Bất Điểm cùng Tô Khải, tuy rằng Thạch Vân mang đến cho hắn một chút phiền phức, thế nhưng những phiền toái này, xa xa không đủ để Tô Khải trốn vào Thương Mãng Sơn Mạch bên trong.

Nhẹ nhàng một bước, Thạch Thiên mục bóng người liền bước ra hơn trăm trượng xa, đến đến Tô Khải phía sau.

Cảm nhận được Thạch Thiên mục trên người này ác liệt đến cực điểm khí tức, Tô Khải trong lòng cảm giác nặng nề, ở Thạch Thiên mục ánh mắt kinh ngạc bên trong không lùi mà tiến tới, hướng về Thạch Thiên mục giết đi.

Thạch Thiên mục thực lực đặt tại nơi đó, bán bộ nguyên anh cao thủ, tuyệt đối không phải là mình có thể đối đầu, thậm chí ngay cả thoát thân cũng là mơ hồ.

Bởi vậy Tô Khải phi thường quả quyết giết ngược lại mà đi, hắn rõ ràng biết, chỉ có ra ngoài Thạch Thiên mục dự liệu giết ngược lại một chiêu, mới có thể cho mình đánh ra một chút hi vọng sống.

Đúng như dự đoán, ở Tô Khải không lùi mà tiến tới ngược lại hướng về Thạch Thiên mục giết ngược lại mà đi trong nháy mắt, Thạch Thiên mục thất thần.

Hắn hoàn toàn không ngờ rằng Tô Khải lại có can đảm quay đầu lại công kích hắn, này một thất thần liền để Tô Khải nắm giữ một ít tiên cơ.

"Liệt Thiên!"

Đôi mắt bình thân gặp phải kẻ địch mạnh mẽ nhất, Tô Khải trong lòng vô hi vô bi, Tinh Thần lực tất cả đều tập trung ở này khuynh xuất toàn lực một chiêu kiếm bên trên.

Một đạo thông thiên ánh kiếm phóng lên trời, uy nghiêm khí tức, từ Tô Khải trên người nổi lên, phảng phất nhân gian đế vương giáng lâm, vạn Kiếm Thần phục.

Ở Liệt Thiên Kiếm vùng ra trong nháy mắt, Thạch Thiên mục thân thể liền cứng ngắc ở, hai mắt tròn thật lớn, thật giống nhìn thấy cảnh tượng khó tin.

"Hiên Viên Cửu Kiếm!"

Thạch Thiên mục trong lòng nhấc lên sóng to gió lớn, trong cơ thể một đoạn tàn kiếm ở cảm nhận được Liệt Thiên Kiếm khí tức thời điểm, không khỏi run rẩy lên.

Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm!

Hiên Viên Kiếm cửu đoạn kiếm một trong, ngay khi Thạch Thiên mục trên người.

Đây mới là để Thạch Thiên mục hoàn toàn ngây người nguyên nhân.

Thạch Thiên mục ngây người, thế nhưng Tô Khải kiếm trong tay, nhưng là càng nhanh hơn một phần.

Ở Sở Thiên Dương trong ký ức, Tô Khải đã sớm biết Thạch Thiên mục nắm giữ một đoạn Hiên Viên Kiếm, hắn sử dụng tới Liệt Thiên Kiếm, cố ý tính vô tâm, để Thạch Thiên mục triệt để sững sờ, vì chính mình đánh ra một chút hi vọng sống.

Liệt Thiên Nhất Kiếm, Tô Khải không cầu có thể trọng thương Thạch Thiên mục, chỉ cần thoáng ngăn cản Thạch Thiên mục bước chân, liền có thể vì chính mình trốn vào Thương Mãng Sơn Mạch bên trong nhiều một phần sức sống.

Nhưng Thạch Thiên mục chung quy là bán bộ nguyên anh đại năng sao, ở hơi thất thần sau khi rất nhanh phản ứng lại, trên khóe môi lộ ra điên cuồng nụ cười cùng với nồng đậm tham lam.

Hiên Viên Kiếm!

Mình Cừ Cừ tìm kiếm không tới Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm, lại lấy như vậy ngoài dự đoán mọi người phương thức xuất hiện ở trước mặt chính mình.

Đối với Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm, Thạch Thiên mục tình thế bất buộc.

Rào một tiếng!

Liệt Thiên Nhất Kiếm đâm tới Thạch Thiên mục mi tâm trước, kiếm khí sắc bén, dường như muốn đem Thạch Thiên mục cả người đều chém thành hai khúc.

Mất thấy Liệt Thiên Nhất Kiếm liền muốn đã thương địch thủ thời gian, Thạch Thiên mục duỗi ra hai ngón tay, đem Liệt Thiên Kiếm kẹp ở hai ngón tay trong lúc đó.

Kiếm Phong khoảng cách Thạch Thiên mục mi tâm chỉ có không tới ngăn ngăn một tấc khoảng cách, nhưng chính là này ngăn ngăn một tấc khoảng cách, nhưng triệt để thành lạch trời. Dù cho Tô Khải đem thân thể lực lượng thôi phát đến cực điểm, cũng không cách nào lại có thêm bất kỳ tiến thêm.

"Ngoài dự đoán mọi người!"

"Luyện Khí tu sĩ có thể làm đến một bước này, thực sự là ra ngoài dự liệu của ta."

"Thế nhưng cũng chỉ tới đó mới thôi rồi!"

Thạch Thiên mục lẩm bẩm nói nhỏ, khóe miệng lộ ra một vết trào phúng, thế nhưng hần nhưng nhìn thấy Tô Khải Lưu Hải bên dưới hai mắt, tràn ngập điên cuồng hỏa điểm.

"Này vên vện là vừa mới bắt đầu!"

Tô Khải trầm thấp yết hầu, theo mắt tiếng âm thanh hạ xuống, ngón tay búng một cái, một tia sáng tím hướng về Thạch Thiên mục mà đi.

Này nói tử quang bên trong, ẩn giấu đi một viên hạt châu màu tím, này viên hạt châu màu tím, thực sự là Tô Khải từ Tuyết Nữ vương trong cơ thể lấy ra Lôi Châu.

Ở Lôi Châu bị bắn ra trong nháy mắt, Thạch Thiên mục lại ở Lôi Châu bên trên, cảm nhận được nồng đậm cảm giác nguy hiểm, cả người tóc gáy đứng chống ngược. .

"Lùi!"

Tô Khải ở bắn ra Lôi Châu trong nháy mắt, thân hình điên cuồng rút lui, đem tốc độ của chính mình tăng lên tới cực hạn, hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về xa xa bay trốn đi.

Ầm ầm ầm ——

Một trận đình tai như óc tiếng nổ vang rền, ở Quỷ Vụ trên núi nổ bễ ra đến, tiếng sấm cuộn cuộn, phảng phất có hơn trăm đạo sấm sét giữa trời quang trong nháy mắt toàn bộ nổ vang.

Ánh chớp lấp lánh, thùng nước ra Lôi Giao ở trong hư không bừa bãi tàn phá, toả ra đáng sợ hủy diệt khí tức.

Đáng sợ lôi đình trong nháy mắt đem toàn bộ Quỷ Vụ sơn tất cả đều bao phủ ở bên trong, ánh chớp không ngừng mà nhảy lên, đầy đủ kéo dài thời gian một chén trà, lôi đình đang dần dần tàn đi.

Tí tách!

Một giọt máu tươi nhỏ xuống.

Đây là Thạch Thiên mục máu tươi!

Thạch Thiên mục khó mà tin nổi mà nhìn mình bị thương vết thương, mình lại bị thương.

Ở một tên Luyện Khí tu sĩ trong tay bị thương rồi!

Này không thể tin được nghị rồi!

Dù cho là Luyện Khí tu sĩ nắm giữ điều này có thể uy hiếp đến Kết Đan tu sĩ Lôi Châu, cũng không thể để hấn bị thương.

Thế nhưng hấn nhưng coi thường Tô Khải nắm thời cơ cơ hội, hoặc là nói là vì chính mình sáng tạo cơ hội năng lực.

Rõ ràng không có cơ hội, Tô Khải nhưng là dùng liên tiếp ra ngoài hấn dự liệu cử động, để hấn triệt để thất thần. Ngay khi hấn thất thần trong nháy mắt, lộ ra dữ tợn răng nanh, phát động một đòn trí mạng, lúc này mới để Thạch Thiên mục trên tay.

Thế nhưng cũng là giới hạn với trên tay mà thôi, Tô Khải để chuẩn bị kinh thiên một đòn, cũng là ở Thạch Thiên mục trên tay lưu lại dài một tác vết thương, thậm chí ngay cả vết thương nhẹ cũng không bằng.

Đây là về mặt thực lực chênh lệch.

Nhìn thấy Thạch Thiên mục trên tay vết thương, Tô Khải trong mắt loé ra một vệt thất vọng.

Thực lực của chính mình chung quy là quá yếu rồi!

Nếu là mình cũng có Kết Đan kỳ tu vi, lại há có thể sợ hãi Thạch Thiên mục hấn.

Tô Khải quyết định, nếu là mình vượt qua cửa ải này, nhất định phải mau chóng Trúc Cơ, tu vi mới là mình căn bản.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Trở về Thanh Châu

"Tô Khải, ngươi muốn chết!"

Thạch Thiên mục nổi giận âm thanh vang tận mây xanh, kinh khủng kia tức giận phảng phất sắp phun trào núi lửa, phạm vi trăm dặm bên trong, chìm muông sợ hãi.

"Chết đi cho ta!"

Thạch Thiên mục thu lại đùa bỡn tức tâm tình, trên mặt toát ra một vết chăm chú, hướng về hư không một trăm, một đạo kiếm khí từ đầu ngón tay bên trên bắn ra.

Tia kiếm khí này nhanh chóng, vượt xa khỏi Tô Khải tưởng tượng, so với sở hê hê triển khai Hư Không Kiếm ý còn nhanh hơn, phảng phất có thể không nhìn hư không giống như vậy, trong nháy mắt chém ở Tô Khải trên người.

Ngay khi kiếm khí sắp hạ xuống trong nháy mắt, hư không đột nhiên truyền ra một con chấn động, đem Thạch Thiên mục một đòn toàn lực kiếm khí, nhẹ nhàng ổn định.

Nhìn thấy kiếm khí của chính mình bị lặng yên không một tiếng động hóa giải, Thạch Thiên mục trên mặt tràn ngập kinh hãi cùng không thể tin tưởng.

"Làm sao có khả năng?"

Thạch Thiên mục đối với thực lực của chính mình phi thường tự kiêu, hầu như có thể nói là Sơn Châu Nguyên Anh tu sĩ bên dưới người số một, một thân sức chiến đấu cực kỳ khủng bố, dù cho ở Nguyên Anh tu sĩ chân thân trước mặt, cũng có báo danh năng lực.

Có thể lặng yên không một tiếng động hóa giải sự công kích của chính mình, chỉ có Nguyên Anh tu sĩ có thể làm được.

"Không biết là vị tiền bối nào đại giá quang lâm?"

"Hai người này chính là ta Thạch gia việc nhà, kính xin tiền bối cho chúng ta Thạch gia một bộ mặt!"

Thạch Thiên mục mặc dù nói đến uyển chuyển, thế nhưng trong giọng nói nhưng để lộ ra nồng đậm thô bạo.

Đây là chúng ta Thạch gia sự tình, dù cho ngươi là Nguyên Anh tu sĩ, cũng tốt nhất không muốn nhúng tay.

"Thạch gia tiểu tử, thạch chiến thiên tên tuổi, còn kinh sợ không được lão hủ!"

Một mờ âm thanh truyền ra, một ông lão đột ngột xuất hiện ở Quỷ Vụ sơn trên đỉnh ngọn núi.

Vị lão giả này đến cùng là làm sao xuất hiện, liền ngay cả Thạch Thiên mục vị này bán bộ nguyên anh cường giả, đều không có nhìn ra cái nguyên do đến.

Tô Khải nhìn đột nhiên xuất hiện ở Quỷ Vụ sơn trên đỉnh núi ông lão, trên mặt tràn ngập kinh hãi tình.

Ngươi này là Thiên Trụ Sơn sơn linh.

Hoặc là nói là đông đảo Thiên Trụ Sơn sơn linh bên trong một cái.

Ở Thiên Trụ Sơn sơn linh tu vị đột phá Nguyên Anh cảnh sau khi, có bốn khuôn mặt chém giết lẫn nhau, mà vị lão giả này chính là bốn người một trong.

Thế nhưng Tô Khải không nghĩ tới, bốn vị Nguyên Anh tu sĩ chém giết lẫn nhau, lại nhanh như vậy liền phân ra được thắng bại, hiển nhiên vị lão giả này chính là người thắng sau cùng.

"Ngươi là ai?"

Thạch Thiên mục nhìn lão giả trước mắt, người này nếu có thể hô lên mình Lão tổ tên tuổi, nói vậy cũng là Sơn Châu Nguyên Anh tu sĩ một trong.

Thế nhưng ở Thạch Thiên mục trong ký ức, Sơn Châu Nguyên Anh tu sĩ bên trong nhưng không có nhân vật này.

"Không lễ phép!"

"Lão hủ là ai, ngươi đứa bé này còn chưa có tư cách biết."

Sơn linh lời của lão đầu, để Thạch Thiên mục trên mặt lúc xanh lúc đỏ.

Đứa bé?

Hắn chính là bán bộ nguyên anh đại cao thủ, ở Sơn Châu cũng coi như được với là đức cao vọng trọng tiền bối, lại bị hắn xưng là đứa bé, một mực hắn còn vô lực phản bác.

Dù sao ở bậc này cao thủ khủng bố trước mặt, hắn vẫn đứng là chính là đứa bé, điều này làm cho tự cao tự đại Thạch Thiên mục trong lòng đầy bụng uất ức.

"Nếu tiền bối ngươi không muốn nói, vẫn bối tự nhiên không có tư cách ép buộc tiền bối."

"Thế nhưng hai người này, chính là ta Thạch gia truy nã trọng phạm, hôm nay nhất định phải tróc nã quy án!"

Thạch Thiên mục trong lòng nín một luồng khí, mình bị không biết tên Nguyên Anh tu sĩ khinh bỉ cũng coi như, thế nhưng Tô Khải cùng Tiểu Bất Điểm hai người, nhất định phải rơi vào trong tay chính mình.

"Cái này không thể được!"

Sơn Linh lão người lắc đầu một cái.

"Ngươi..."

"Tiền bối ngươi có thể phải thận trọng rồi!"

"Ngươi nhất định phải vì hai cái không liên hệ tiểu quý, cùng ta Thạch gia đối nghịch?"

Thạch Thiên mục nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng.

"Tô tiểu hữu đối với lão hủ có ân, hôm nay lão hủ Bảo Định. Thừa dịp lão hủ tâm tình tốt, ngươi vẫn là mau mau thôi lui!"

Sơn Linh lão người quát lớn một tiếng.

Thạch Thiên mục sắc mặt biến hóa hai lần, âm trầm bất định.

Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm, Thái Hư kính cùng tiểu nguyệt súc đều ở trước mắt của chính mình, để hắn liền như vậy hồi lưu lưu đào tẩu, hắn thực sự cũng không xuống con giận này.

"Kính xin tiền bối chỉ giáo!"

Thạch Thiên mục trong mắt lộ ra một vết kiên quyết, dù cho là Nguyên Anh tu sĩ, cũng không có thể làm cho mình không chiến trở ra.

"Được!"

"Ngày hôm nay liền để ta xem một chút Thạch gia tiểu tử ngươi kế thừa thạch chiến Thiên lão quý mấy phần mười công lực?"

Son Linh lão người lạnh nhạt nói.

Thạch Thiên mục vỗ vỗ Linh Thú Đại, quát chói tai một tiếng.

"Đi!"

Một con dài ba trượng Ban Lan Cự Hồ rít gào một tiếng, hướng về son Linh lão người nhào tới.

Con này Ban Lan Cự Hồ chính là Yêu Soái đỉnh cao Đại Yêu, tương đương với nhân loại tu sĩ bên trong Kết Đan đỉnh cao, càng là có một ít Bạch Hồ huyết thống, sức chiến đấu nghiền ép cùng cấp Yêu thú.

Lúc trước Thạch Thiên mục vì thu phục con này Ban Lan Cự Hồ, nhưng là mời mười tên Kết Đan đỉnh cao tu sĩ đồng loạt ra tay, mới đưa con này Ban Lan Cự Hồ bắt sống tới, thu làm mình linh sủng.

Đối mặt son Linh lão người bức này khủng bố Nguyên Anh tu sĩ, dù cho là Thạch Thiên mục cũng không dám có chút bất cẩn, trước hết để cho Ban Lan Cự Hồ đi thử tham một phen.

Ban Lan Cự Hồ hóa thành một đạo gió xoáy, hướng về son Linh lão người đập tới, son Linh lão người gạt đầu, lấy ra một con họa bút, quay về trong hư không vẽ ra một bút.

Sau đó Ban Lan Cự Hồ vị trí hư không, nhất thời bị đè ép giống như vậy, trong nháy mắt bị áp súc thành một tờ giấy mỏng.

"Chuyện này..."

Tô Khải nhìn thấy son linh tay của ông lão đoạn, trợn mắt ngoác mồm.

Ban Lan Cự Hồ lại ở một bút bên dưới, đã biến thành một bức họa.

Đây chính là Yêu Soái đỉnh cao Đại Yêu, liền như vậy đã biến thành một bức họa, quá khủng bố.

"Thu!"

Son Linh lão người nhẹ nhàng nói một tiếng, một bộ bức tranh hiện lên ở ông lão phía sau, chậm rãi triển khai, phun ra một đạo thần mang, đem Ban Lan Cự Hồ thu vào trong đó.

Sau đó... Bức tranh trên liền thêm ra một con Ban Lan Cự Hồ.

Mà bức họa này, Tô Khải hết sức quen thuộc, thỉnh linh chính là Thương Mãng Sơn Mạch.

"Nguyên lai mình trước lại ở một bức họa tiến lên!"

Thạch Thiên mục nhìn thấy Ban Lan Cự Hồ đã biến thành một bức họa, trên mặt tràn ngập kinh hãi, thậm chí ngay cả lời hung ác đều không để xuống một câu, vội vã hóa thành một đạo độn ánh sáng đào tẩu.

Thạch Thiên mục sợ, sợ mình cũng bước Ban Lan Cự Hồ gót chân, biến thành vẽ bên trong một phần.

Son linh tay của ông lão đoạn, thực sự là quý dị, sợ đến Thạch Thiên mục chạy trốn chết.

Nhìn thấy Thạch Thiên mục kinh hoàng đào tẩu, Tô Khải mới từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại.

"Đa tạ tiền bối ra tay giúp đỡ!"

Son Linh lão người gạt đầu nói rằng.

"Hắn là lão hủ hướng về tiểu hữu ngươi nói cảm ơn, nếu không có ngươi ra tay, lão hủ khủng bố sẽ bị vây ở về bên trong cả đời!"

Son Linh lão người đem quá khứ của chính mình chậm rãi nói đến, Tô Khải mới rõ ràng đầu đuôi câu chuyện.

Nguyên lai son Linh lão người bản thể chính là một bộ vẽ, sau đó chậm rãi dần sinh ra ý thức đi tới con đường tu luyện, tinh thông về mặt thuật. Son Linh lão người cho mình vẽ lên từng tầng từng tầng mặt nạ, nhưng không ngờ lạc lối ở mặt nạ bên trong.

Trước bị Tiểu U nuốt chứng sơn linh, tất cả đều là sơn Linh lão người về đi ra cụ. Nếu không có Tiểu U một hơi ăn hơn hai mươi tám mặt nạ, e sợ sơn Linh lão người cả đời đều không thể từ mặt nạ bên trong khôi phục mình ý thức.

"Một mỏ một âm, đều là định số!"

"Tiểu hữu người cứu ta một mạng, lão hủ nợ một món nợ ân tình của người, người nếu là có yêu cầu gì, đều có thể lấy hướng về lão hủ đề!"

Nguyên Anh tu sĩ một ân tình, để Tô Khải tìm đập thành thích, theo bản năng mà hỏi.

"Tiền bối người có thể làm cho ta trở về Thanh Châu sao?"

Sơn linh nghe xong Tô Khải, trầm ngâm một hồi.

"Khó!"

Tô Khải trong mắt lộ ra một vết thất vọng, thậm chí là tuyệt vọng, liền ngay cả sơn Linh lão người bức này khủng bố cường giả cũng không có cách nào để cho mình rời đi Sơn Châu.

Sơn linh dừng một chút ngữ khí nói rằng.

"Bất quá, cũng không phải là không có biện pháp!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 183: Vân văn

"Biện pháp gì?"

"Tiền bối người có thể đem văn bối đưa về Thanh Châu?"

Tô Khải trong lòng kích động lên, Sơn Linh lão giả vị này thần bí đại cao thủ ra tay, hay là thật sự có huyền diệu thủ đoạn có thể mang mình đưa về Thanh Châu.

Sơn Linh lão giả nhìn thấy Tô Khải này đầy cõi lòng ước ao ánh mắt, háng giọng nói rằng.

"Lão phu đối với không gian đột thuật cũng không tinh thông, vượt qua Cửu Châu vực bích trở về Thanh Châu chuyện như vậy, lão phu cũng không làm nổi."

Nghe xong Sơn Linh lão giả, Tô Khải trong lòng hơi một trận thất vọng.

"Thế nhưng, lão phu không làm nổi cũng không có nghĩa là những người khác không làm nổi. Nếu là người có thể có được Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa, trở về Thanh Châu tất nhiên không làm khó được người."

Thiên Nhai đạo nhân!

Tô Khải khoe miệng cười khỏ một tiếng.

Thiên Nhai đạo nhân đột thuật vạn phần huyền diệu, Tô Khải tự nhiên cũng biết. Thế nhưng Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa ở Thiên Nhai Động thiên bên trong, mà tiến vào Thiên Nhai Động thiên biện pháp duy nhất, chính là tham gia Thăng Tiên Đại Hội, tiến vào top 100 mới có thể có được tiến vào Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn.

Kỳ trước Thăng Tiên Đại Hội đều có Nguyên Anh hóa thân tọa trấn, Tô Khải đi tham gia Thăng Tiên Đại Hội, quả thực chính là thiêu thân lao đầu vào lửa.

"Tiền bối, lẽ nào sẽ không có những biện pháp khác sao?"

Tô Khải trong lòng có chút không cam lòng hỏi.

Son linh trầm ngâm một lúc nói rằng.

"Những biện pháp khác tự nhiên có, thế nhưng đối với người mà nói được Thiên Nhai đạo nhân là độ khó thấp nhất phương pháp."

"Nhưng là Thăng Tiên Đại Hội có Nguyên Anh hóa thân tọa trấn, văn bối làm sao có khả năng giấu diếm được Nguyên Anh hóa thân tham gia Thăng Tiên Đại Hội đây?"

Son Linh lão giả gật đầu.

"Giấu người tai mắt việc tiểu hữu không cần lo lắng, lão phu tinh thông họa bì thuật, cho người vẽ lên một tấm mới mặt, tự nhiên liền không ai có thể nhìn ra người thân phận thực sự."

Họa bì thuật!

Tô Khải trong lòng nhất thời hiểu rõ, họa bì thuật kỳ thực chính là cho mình vẽ lên một tấm mới mặt, phi thường cao minh nguy trang thuật.

,

"Trước đó vai lứa người họa bì thuật có thể hay không giấu diếm được Giải Trĩ hậu duệ?"

Tô Khải không nhịn được hỏi.

Siêu xa khoảng cách truyền tống trận có Giải Trĩ hậu duệ nhìn chăm chăm, nếu là Son Linh lão giả họa bì thuật có thể giấu diếm được Giải Trĩ hậu duệ, mình chẳng phải là có thể trực tiếp thông qua siêu xa khoảng cách truyền tống trận trở về Thanh Châu?

Son Linh lão giả lắc đầu một cái, bắt đầu nói rằng.

"Lão phu họa bì thuật toàn bộ Sơn Châu không có người nào có thể nhìn thấu, dù cho là Nguyên Anh tu sĩ cũng không ngoại lệ. Thế nhưng chỉ có không gạt được đầu kia Giải Trĩ hậu duệ, Giải Trĩ biện thị phi, thức trung gian, vừa vặn là ta bức này nguy trang thuật khắc tinh."

Tô Khải nghe xong Son Linh lão giả, trong lòng đã hiểu được, mình muốn trở về Thanh Châu, duy nhất phương pháp chính là tham gia Thăng Tiên Đại Hội, tiến vào Thiên Nhai Động thiên, sau đó được Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa.

Thầm nghĩ rõ ràng sau khi, Tô Khải liền đối với Son Linh lão giả nói rằng.

"Kính xin tiền bối người triển khai họa bì thuật."

"Được!"

Nói Son Linh lão giả lấy ra một con họa bút, ở trong hư không vẽ ra một tấm nửa trong suốt cụ, sau đó kẻ sát ở Tô Khải trên mặt.

Tô Khải chỉ cảm thấy trên mặt băng lạnh lẽo lạnh, thật giống như giữa hè bên trong dùng nước lạnh rửa mặt, ý nghĩ một mảnh thanh minh, liền ngay cả tư duy đều sắp lên một phần.

Lấy ra tấm gương vừa nhìn, Tô Khải nhìn thấy một cái khuôn mặt xa lạ, thanh thanh tú tú, tuy rằng không sánh được mình thịnh thế mỹ nhân, thế nhưng cũng coi như được với là ngọc thụ lâm phong.

"Tiểu tử, người cũng có phần!"

Nói Son Linh lão giả cũng cho Tiểu Bất Điểm bỏ ra một tấm mặt nạ, có tấm mặt nạ này, Tiểu Bất Điểm sau đó không cần tiếp tục phải lo lắng Thạch gia truy sát.

"Đa tạ tiền bối ra tay giúp đỡ!"

Tô Khải hít sâu một hơi hướng về Son Linh lão giả nói cảm ơn.

"Không cần cảm ơn, đây là các người nên được!"

"Thăng Tiên Đại Hội chính là nhằm vào Luyện Khí Sư thịnh hội, ta xem tiểu hữu người cũng không tinh thông luyện khí thuật, người có thể có tính toán gì không?"

Tô Khải lúng túng sờ sờ mũi.

"Cái này. . . Văn bối cũng không nghĩ được!"

Thăng Tiên Đại Hội khoảng cách bây giờ còn có thời gian nửa năm, thế nhưng Tô Khải nhưng không tinh thông luyện khí thuật, muốn ở Thăng Tiên Đại Hội trên giết vào top 100.

Khó!

Khó với lên trên trời!

Thăng Tiên Đại Hội chính là Sơn Châu thứ nhất Luyện Khí Sư thịnh hội, tuy rằng Thăng Tiên Đại Hội quy định dự thi nhân viên tuổi tác nhất định phải không đủ 20 tuổi,

Thế nhưng mỗi lần tham gia Thăng Tiên Đại Hội Luyện Khí Sư, như trước vượt quá vạn người. Hơn nữa này vạn người đều là Sơn Châu Luyện Khí Sư bên trong tinh anh, muốn xông ra trùng vây, độ khó có thể thấy được chút ít.

Sơn Linh lão giả nói rằng.

"Trăm năm trước lão hủ chém giết một vị đại địch, vị kia đại địch tinh thông luyện khí thuật, hấn thân tử đạo tiêu sau khi, hấn luyện khí thuật liền rơi vào lão hủ trong tay. Nếu là tiểu hữu ngươi không chê, lão hủ đem này cửa luyện khí thuật đưa cho tiểu hữu ngươi!"

"Đa tạ tiền bối!"

Tô Khải kích động cùng cùng quyền.

Tuy rằng Tô Khải không biết Sơn Linh lão giả trong miệng luyện khí thuật đến cùng là cái nào một môn luyện khí thuật, thế nhưng có thể đáng giá Sơn Linh lão giả vị này Nguyên Anh đại cao thủ sư tâm, nói vậy tất nhiên bất phàm.

"Chúc tiểu hữu ngươi ở Thăng Tiên Đại Hội trên đạt được tốt thành tích!"

Đem luyện khí thuật truyền thụ cho Tô Khải sau khi, Sơn Linh lão giả thân ảnh biến mất ở Tô Khải trong mắt.

Tô Khải quay về không trung cúi đầu sau khi, mang theo Tiểu Bát Điểm rời đi Quỷ Vụ sơn, liên tiếp chạy đi sắp tới sau mười ngày, dừng lại đang Phi Long trong thành.

Đến đến Phi Long trong thành, Tô Khải mua một gian sân dàn xếp lại, bắt đầu cân nhắc Sơn Linh lão giả đưa cho hấn luyện khí thuật.

"Vân rèn luyện khí thuật!"

Tô Khải nhìn trong ngọc giản nội dung, trên mặt hiện ra vẻ vui mừng.

Vân rèn luyện khí thuật, dựa theo Tô Khải đối với luyện khí thuật hiểu rõ, này môn luyện khí thuật nhất định không phải phàm vật, chí ít ở Thanh Châu tuyệt đối là có tên tuổi luyện khí thuật.

Cho tới ở Sơn Châu, Tô Khải trong lòng không quyết định chắc chắn được, dù sao Sơn Châu làm Cửu Châu luyện khí Thánh Địa, luyện khí thuật trên phát triển trình độ vượt xa Thanh Châu.

Bất quá vân rèn luyện khí thuật phá vì là huyền giây, nói vậy ở Sơn Châu cũng là có một vị trí.

Những ngày kế tiếp bên trong, Tô Khải bắt đầu nghiên cứu vân rèn luyện khí thuật.

...

"Keng —— "

"Keng —— "

"Keng —— "

Cũng không lâu lắm, sắt thép va chạm âm thanh từ Tô Khải trong sân truyền ra, mỗi một thanh âm đều trung khí mười phần, có thể nghe được linh khoáng khẽ run âm thanh.

108 thanh âm sau khi, sắt thép va chạm âm thanh ngừng lại.

Tô Khải đầu ngón tay sờ qua bị mình tinh luyện linh khoáng, so với trước, linh khoáng mặt trên thêm ra một mảnh hoa văn, lại như là bầu trời Vân Đóa.

Bất quá nếu là nhìn kỹ, có thể nhìn thấy mảnh này hoa văn bên trên, có bao nhiêu nơi đoạn gãy, cũng không hoàn mỹ.

Vân văn!

Đây chính là vân rèn luyện khí thuật đặc điểm lớn nhất, tinh luyện linh khoáng sau khi, linh khoáng bên trên sẽ xuất hiện vân văn.

Trải qua này một phen tinh luyện sau khi, Tô Khải có thể cảm giác được một cách rõ ràng, linh khoáng tính năng đầy đủ tăng lên gấp đôi, có thể chứa

đựng cấm chế số lượng, cũng đầy đủ tăng lên gấp đôi.

"Chẳng trách Sơn Châu luyện khí thuật cao minh như thế!"

Tô Khải trong lòng mơ hồ có hiểu ra, Sơn Châu luyện khí thuật sự cao minh, cao minh ở lĩnh khoáng tinh luyện thuật mặt trên.

Uy lực của pháp khí lại cấm chế quyết định, cấm chế càng nhiều, uy lực lại càng lớn. Mà cấm chế bao nhiêu lại được lĩnh khoáng hạn chế, phẩm chất cao lĩnh khoáng, tự nhiên có thể chứa đựng càng nhiều cấm chế.

Mà lĩnh khoáng tinh luyện thuật chỗ cao minh, chính là ở rèn luyện lĩnh khoáng, loại bỏ tạp chất, để lĩnh khoáng tính năng tăng lên tới cực hạn, có thể chứa đựng càng nhiều cấm chế.

Vân rèn luyện khí thuật hạt nhân, liền ở chỗ tinh luyện lĩnh khoáng, tinh luyện sau lĩnh khoáng trên sẽ xuất hiện Vân Đóa bình thường hoa văn. Vân văn càng hoàn chỉnh, lĩnh khoáng phẩm chất càng cao.

Những ngày kế tiếp ở trong, chu vi trong sân tu sĩ đột nhiên phát hiện, bọn họ hàng xóm ở trong, thêm ra một tên Luyện Khí Sư.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 184: Mỗi ngày đánh 1000 thứ hôi máy móc

Sau ba tháng.

Hết dài một tiếng từ trong tĩnh thất bộc phát ra, như hổ như rồng, xông thẳng lên trời, Trúc Cơ trung kỳ uy thế, ở trong tĩnh thất như ẩn như hiện.

Lý Thanh bắc đột nhiên mở hai mắt ra, phát sinh một đạo sắc bén hết sạch, chậm rãi thu công, đi ra tĩnh thất tu luyện.

Lý Thanh bắc vừa mới đi ra tĩnh thất tu luyện, một tên đạo đồng liền vội vàng nghênh đón.

"Chúc mừng lão gia thần công đại thành!"

Lý Thanh bắc trên mặt mang theo ý cười nhàn nhạt.

"Lên cấp Trúc Cơ trung kỳ mà thôi, không tính là thần công đại thành!"

Lý Thanh bắc ngoài miệng mặc dù nói chỉ thường thôi, thế nhưng trên mặt nụ cười đắc ý, nhưng bán đi nội tâm hân ý tưởng chân thật.

Hắn chỉ là một giới tán tu, không tới 30 tuổi tu luyện tới Trúc Cơ trung kỳ, đây chính là thành tích tương đối khá, mặc dù so với gia tộc lớn đệ tử, cũng không nhiều khiêm nhượng.

Đạo đồng theo Lý Thanh bắc năm, sáu năm, cũng biết Lý Thanh bắc tính cách, dù cho Lý Thanh bắc trên mặt giả bộ giận tái đi, tiểu đạo đồng như trước hung hăng thôi phùng.

Trên thực tế tiểu đạo đồng đối với chính mình chủ nhân sùng kính, vậy cũng là trong lòng, không biết bao nhiêu cùng mình như thế đạo đồng, ước ao mình đuổi tới một cái tiền đồ vô lượng chủ nhân.

"Ta bế quan thời điểm có thể có đại sự phát sinh?"

Lý Thanh bắc nhắc lên tay hỏi.

Đạo đồng con người ừm ừm ừm xoay một cái, nói rằng.

"Đại sự đến không có, bắt quá sát vách sân đến rồi một tên mới tu sĩ."

"Mới tu sĩ? Có thể có chỗ đặc thù?"

Lý Thanh bắc chân mày cau lại hỏi.

"Có người nói tên này mới tới tu sĩ chính là một tên Luyện Khí Sư!"

"Có người nói? người lẽ nào thì sẽ không cảm tin tức dò nghe?"

Lý Thanh bắc có chút bất mãn quát lớn một tiếng.

Tiểu đạo đồng tỏ rõ vẻ oan ức.

"Chủ nhân, không phải ta không hỏi thăm, mà là tên kia mới tới tu sĩ quanh năm ít giao du với bên ngoài, từ khi sau khi đến sẽ không có ra mặt, là nam là nữ cũng không biết, ta đi nơi nào hỏi thăm tin tức?"

"Thế nhưng từ khi người kia sau khi đến, trong nhà cả ngày truyền tới đánh thép âm thanh, ngoại trừ Luyện Khí Sư ai còn sẽ cả ngày đánh thép?"

Nghe xong tiểu đạo đồng, Lý Thanh bắc gật đầu.

Ngoại trừ Luyện Khí Sư, xác thực sẽ không có những người khác cả ngày đánh thép.

"Người cần thận trọng coi sấn, ta đi bái phỏng một thoáng vị này thần bí hàng xóm!"

Lý Thanh bắc nói đi tới Tô Khải sân.

Tuy rằng Tô Khải ít giao du với bên ngoài, đến nay không hề lộ diện, thế nhưng Lý Thanh bắc thân là hàng xóm, hay là muốn đi bái phỏng giữ gìn mối quan hệ.

Ngoài ra, Lý Thanh bắc còn có một chút chút ít tâm tư, nếu như đối phương đúng là Luyện Khí Sư, vậy coi như đáng giá mình đi kết giao.

Lý Thanh bắc tuy rằng thiên phú không tệ, không tới 30 tuổi liền tu luyện tới Trúc Cơ trung kỳ, thế nhưng tài nguyên chung quy không sánh được con cháu đại gia tộc. Hiện tại Trúc Cơ trung kỳ tu vị, còn đang sử dụng người cầm bí bảo.

Hơn nữa hần cái này người cầm bí bảo ở lần trước săn giết Yêu thú thời điểm chịu đến trọng thương, cầm chế thối rữa, nguyên bản 72 đạo nhân cầm chỉ còn dư lại ba mươi sáu đạo.

"Nếu như hần thực sự là Luyện Khí Sư, không biết có thể hay không chữa trị trong tay ta người cầm bí bảo?"

Tô Khải sân cùng Lý Thanh bắc sân chỉ có cách nhau một bức tường, Lý Thanh bắc đi mấy bước đường liền đến đến Tô Khải ngoài sân.

Thành khẩn đọc ——

Thành khẩn đọc ——

Lý Thanh bắc gõ gõ cửa, thế nhưng chờ thật lâu cũng không có ai mở cửa, ngoài cửa cũng không có đưa tin ngọc bội có thể lan truyền tin tức.

Khẽ cau mày, Lý Thanh bắc trực tiếp đẩy cửa mà vào.

Chân trước vừa vịn đi vào cửa lớn, Lý Thanh bắc liền nhìn thấy một vệt bóng đen hướng hần kéo tới, linh quang lấp lóe liên tục, ánh sáng cảm thụ uy thế, Lý Thanh bắc liền phát giác bóng đen này, chính là một cái người cầm bí bảo.

Đánh lên!

Lý Thanh bắc nhất thời tóc gáy đứng chổng ngược, vẻ mặt nghiêm túc, cảm nhận được nồng đậm nguy cơ sống còn, một quyền vung ra, đem kéo tới bóng đen nắm ở trong tay.

Thế nhưng khi hần nắm lấy bóng đen thời điểm, hần cũng cảm giác được không đúng.

Bởi vì bóng đen này quá yếu rồi!

Nhược đến hầu như có thể bỏ qua không tính, chỉ sợ cũng là Tiên Thiên tu sĩ đều có thể dễ dàng ngăn trở.

Định thần nhìn lại, Lý Thanh bắc nhìn thấy trong tay bóng đen này bộ mặt thật.

Rất vật kỳ quái!

Lý Thanh bắc trước đây từ trước tới nay chưa từng gặp qua tương tự đồ vật,

Coi trọng như loài chim, thế nhưng hai con cánh thẳng tắp, cũng không có đầu cùng đuôi, thân thể hiện ra lưu tuyến hình.

Nói chung rất quái lạ, Lý Thanh bắc nhìn hồi lâu, cũng không có nhận ra đồ vật trong tay của chính mình, đến cùng là vật gì?

Thế nhưng bóng đen này mặt trên 72 đầu người cầm, nhưng là hàng thật đúng giá.

Nói cách khác, trên tay mình này kỳ kỳ quái quái đồ vật, lại là một cái 72 đạo nhân cầm người cầm bí bảo.

Lý Thanh bắc không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

"Mau buông ra hôi máy móc!"

Một cái bi bô âm thanh, đem Lý Thanh bắc thức tỉnh, Lý Thanh bắc nhìn thấy một cái đáng yêu Tiểu La Ly, chính khí phình nhìn mình chăm chăm.

Nói chuẩn xác, là nhìn mình chăm chăm trong tay này vật kỳ quái.

"Khắc khắc! Người bạn nhỏ người nói cho Lý thúc thúc, đây là vật gì?"

Lý Thanh bắc trên mặt lộ ra một bộ người súc nộ cười vô hại.

"Đây là hôi máy móc! Lý gia gia."

Ông nội!

Lý Thanh bắc trên gáy nhất thời bốc lên ba cái khói đen.

Mình mới không tới 30 tuổi, tuy rằng không tính là anh tuấn tiêu sái, nhưng ít ra cũng là hình nam một viên, lại bị Tiểu La Ly gọi ông nội.

Lý Thanh bắc lúc này cảm giác trong lòng, lại như là tát chó như thế.

Điều này cũng không có thể quái Tiểu Bất Điểm, tuy rằng ở Tiểu Bất Điểm ý thức bên trong, so với Tô Khải nhỏ bé được kêu là ca ca, so với Tô Khải lớn được kêu là ông nội.

Bởi vậy Tiểu Bất Điểm rất dễ dàng liền đem Lý Thanh bắc đưa về đời ông nội.

Lý Thanh bắc trên mặt lúng túng nô nộ cười.

"Đưa bé, hôi máy móc là cái gì?"

Tiểu Bất Điểm trong mắt lộ ra một vết vè mặt khinh bỉ, ánh mắt kia thật giống như lại nói, người thậm chí ngay cả hôi máy móc là cái gì cũng không biết!

"Hôi máy móc là dùng để đánh!"

"Sư phụ nói rồi, ta mỗi ngày muốn đánh một ngàn lần hôi máy móc mới coi như hoàn thành nhiệm vụ!"

Đánh hôi máy móc!

Lý Thanh bắc có nghe được một cái mới danh từ, trong lòng rất là tò mò.

"Đưa bé, này hôi máy móc như thế đánh à?"

"Ê a!"

"Ê a!"

"Cầm hôi máy móc cho ta, ta đánh cho người xem!"

Tiểu Bất Điểm lấy hôi máy móc sau khi, hướng về giữa bầu trời dùng sức ném, hôi máy móc nhất thời bay lên.

Lúc này Lý Thanh bắc mới phát hiện, này hôi máy móc phi hành nguyên lý, cùng phổ thông phi hành pháp khí khá là không giống, dựa cả vào máy bay trên đầu xoay tròn ba mảnh điệp tử ở cung cấp động lực.

Hôi máy móc bay lên trời, linh quang lấp lóe, lại như linh động chim, ở sân bầu trời bay lượn.

Tiểu Bất Điểm nhìn chăm chăm nhanh chóng bay động hôi máy móc, lấy ra một cái màu xanh lam trường cung, liên lụy một cái sắc bén mộc tiễn, đem trường cung kéo thành trắng tròn.

Lý Thanh bắc nhìn thấy Tiểu Bất Điểm trên tay trường cung cùng mộc tiễn, nhất thời hai mắt tròn lên già ra, kinh ngạc không ngâm mồm vào được, cảm đều muốn rơi xuống đất.

"72 đạo nhân cầm!"

Tiểu Bất Điểm cung tên trong tay, lại là một cái 72 đạo nhân cầm người cầm bí bảo.

Mà trường cung trên mộc tiễn đây, Lý Thanh Bắc đếm đếm mộc tiễn trên người cầm số lượng, đầu ngất ngất ngây ngây.

72 nói!

Lại là 72 đạo nhân cầm!

Tiểu oa nhi này sư phụ cũng quá xa xỉ, lại đem 72 đạo nhân cầm người cầm bí bảo, đưa cho đồ đệ sử dụng. Muốn biết mình vị này Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, trong tay cũng bắt quả chỉ có một kiện 72 đạo nhân cầm người cầm bí bảo.

Ở Lý Thanh Bắc nhìn kỹ dưới con mắt, Tiểu Bất Điểm trong tay mộc tiễn hóa thành một đạo cầu vồng, đem bay lượn hồi mấy míc đánh xuống đến.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 185: Luyện khí đại sư

Ầm một tiếng,

Hồi mấy míc rơi xuống, Lý Thanh Bắc khiếp sợ ở.

Tiểu Bất Điểm mũi tên này uy lực, đủ để chém giết Tiên Thiên tu sĩ. Uy năng có thể chém giết Tiên Thiên tu sĩ, ở Lý Thanh Bắc trong mắt cường sao?

Không mạnh!

Thế nhưng lấy Tiểu Bất Điểm tuổi nhỏ như thế, vậy coi như khủng bố.

"Lẽ nào này Tiểu La Ly là gia tộc lớn thiên kim?"

Lý Thanh Bắc trong lòng âm thầm suy đoán nói, nhìn về phía Tiểu Bất Điểm trong ánh mắt, mang theo nhàn nhạt nghiêm nghị, không còn là vừa vặn loại kia nhìn tiểu bối ánh mắt.

"Tiểu cô nương, này trường cung cùng mộc tiễn ngươi từ nơi nào được?"

Lý Thanh Bắc hỏi một câu.

"Ê a!"

"Sư phụ đưa ta!"

Lý Thanh Bắc trong lòng một bầm, nhất thời phản ứng lại, Tiểu Bất Điểm trong miệng sư phụ, tất nhiên chính là nghe đồn bên trong người luyện khí sư kia.

"Tiểu cô nương, ngươi sư phụ ngoại trừ đưa ngươi trường cung cùng mộc tiễn ở ngoài, còn đưa ngươi cái gì tốt đồ chơi?"

"Ê a!"

"Ê a!"

"Sư phụ đưa ta thật nhiều đồ vật, có đại đại — -- -- cái sọt!"

Lý Thanh Bắc trong mắt lộ ra một vệt ngờ vực.

"Cùng ngươi trường cung như thế, đều có nhiều như vậy đường nét?"

Tiểu Bất Điểm tàn nhẫn mà gạt gài.

"Ê a!"

"Ê a!"

"Còn nhiều hơn!"

So với 72 đạo nhân cấm còn nhiều hơn, không thể nào!

Lý Thanh Bắc nhỏ giọng thăm thẳm, coi như là gia tộc lớn cũng không thể đem người cấm bí bảo cho rằng đồ chơi đùa cho một cái nữ đồng, hơn nữa còn là một đại la khuôn.

Khoác lác!

Tên tiểu tử này khẳng định khoác lác rồi!

"Ê a!"

"Ê a!"

Tiểu Bất Điểm tiến vào trong nhà, sau đó ở Lý Thanh Bắc nhìn kỹ bên dưới, kéo ra một cái đại la khuôn, đại la khuôn bên trong linh quang lấp lóe, toả ra linh khí nồng nặc.

Ừng ục!

Ừng ục!

Lý Thanh Bắc tàn nhẫn mà nuốt một ngụm nước bọt, khi hắn nhìn thấy cái sọt bên trong đồ vật giờ, không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh.

Người cấm bí bảo!

Tất cả đều là người cấm bí bảo!

Những này người cấm bí bảo, chỉ ít cũng có 72 đạo nhân cấm, so với hắn sử dụng người cấm bí bảo còn tốt hơn.

Hơn nữa những này người cấm bí bảo tất cả đều là đồ chơi, vừa nhìn liền có biết hay chưa bất kỳ sát phạt lực lượng, thuần túy chính là luyện chế ra đến cho Tiểu Bất Điểm chơi đùa.

Xa xỉ!

Quá xa xỉ rồi!

Lý Thanh Bắc nhất thời cảm thấy, mình dường dường một tên Trúc Cơ tu sĩ, sống được còn không bằng chó. . . Không đúng, là sống còn không bằng một cái đứa bé.

"72 đạo nhân cấm!"

"80 đạo nhân cấm!"

"88 đạo nhân cấm!"

"100 đạo nhân cấm!"

"108 đạo nhân cấm!"

. . .

Tiểu Bất Điểm từng cái từng cái về phía Lý Thanh Bắc biểu diễn mình đồ chơi, lại như là hướng mình tiểu đồng bọn khoe khoang mình đồ chơi. Mà Lý Thanh Bắc yên lặng mà đếm lấy Tiểu Bất Điểm đồ chơi thượng nhân cấm số lượng, đầu ngất ngất ngây ngây.

Đây rốt cuộc là đại gia tộc nào đi ra đệ tử, quá khủng bố rồi!

Lý Thanh Bắc yết hầu lặn mấy lần, đối với Tiểu Bất Điểm chấp tay.

"Tiểu Tiên tử, ngươi có thể hay không đem ta dẫn tiến cho ngươi sư phụ!"

"Ê a!"

"Ê a!"

Tiểu Bất Điểm một mặt mê man, không nghe Lý Thanh Bắc.

". . ."

"Ô ô. . ."

"Tiểu Tiên tử, ta đã nghĩ thấy ngươi sur phụ một mặt, ngươi có bằng lòng hay không đi thông báo một chút!"

Lúc này Tiểu Bất Điểm nghe hiểu, nghiêm túc gật gật đầu

"Ê a!"

"Ê a!"

Nói Tiểu Bất Điểm dạt ra chân răng tiến vào trong phòng.

Trong tĩnh thất.

Tô Khải sắc mặt nghiêm túc nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chăm trong tay một viên màu xanh tiểu ấn, ngón tay múa trong lúc đó, từng cái từng cái tỉ mỉ đường nét, bị Tô Khải khắc vào màu xanh tiểu in lại mặt.

Một đạo nhân cấm!

Hai đạo người cấm!

Mười đạo người cấm!

20 đạo nhân cấm!

. . .

100 đạo nhân cấm!

108 đạo nhân cấm!

Ngăn ngắn thời gian một chén trà, Tô Khải ngay khi màu xanh tiểu in lại mặt chạm trở lên 108 đạo nhân cấm.

108 đạo nhân cấm người cấm bí bảo, chính là mạnh nhất người cấm bí bảo, cũng được gọi là đỉnh cao người cấm bí bảo. 108 đạo nhân cấm,

Cũng là người cấm bí bảo có thể chịu đựng nhiều nhất người cấm số lượng.

Tiến thêm một bước nữa, chính là 108 đạo nhân cấm hợp nhất, hình thành một đạo cấm.

Trải qua ba tháng tu luyện, chạm trở người cấm đối với Tô Khải tới nói đã sớm là hết sức quen thuộc quá trình, thế nhưng 108 đạo nhân cấm hợp nhất, hình thành một đạo cấm, nhưng là Tô Khải chưa bao giờ hoàn thành quá.

Tô Khải sắc mặt nghiêm túc, mười ngón xoay chuyển, đánh ra từng đạo từng đạo huyền diệu pháp quyết.

"Ngưng!"

Tô Khải quát chói tai một tiếng, uyên bác vào biển thần niệm bao vây màu xanh tiểu in lại mặt 108 đạo nhân cấm, áp súc dung hợp, đem 108 đạo nhân cấm dung hợp thành một đạo cấm.

10 mấy hơi thở sau khi.

Cấm chế mặt trên phát sinh răng rắc một tiếng, 108 đạo nhân cấm trong nháy mắt tan vỡ, thiêu đốt thành một đạo hỏa điểm, đem Tô Khải góc áo một phần thiêu đốt.

"Lại thất bại rồi!"

Tô Khải cau mày, tỏ rõ vẻ thất vọng nói rằng.

Hắn thử nghiệm luyện chế cấm pháp bảo đã hơn mười lần, thế nhưng tất cả đều là thất bại, để Tô Khải có chút tức giận.

Linh khoáng phẩm chất rõ ràng đủ để dung hợp cấm, thế nhưng là mỗi lần dung hợp đều thất bại, để Tô Khải trong lòng kìm nén một luồng khí, trong lòng không cam lòng.

Nhưng vào lúc này, Tiểu Bất Điểm chạy vào.

"Sư phụ, có người tìm người."

"Tiểu Bất Điểm, tìm ta người là ai?"

"Không biết, hắn nói hắn là sư phụ người hàng xóm!"

"Hàng xóm nhà!"

"Ta hiện tại liền đi!"

Tô Khải gật gù đầu nói, rồi đi luyện khí tĩnh thất.

Lý Thanh Bắc chờ mãi, đợi rỗng rã một phút thời gian, đều không có đợi được Tô Khải, hắn đều sắp hoài nghi có phải là Tiểu Bất Điểm thả mình bỏ câu.

Bất quá nghĩ đến Tiểu Bất Điểm sư phụ kinh khủng kia luyện khí thuật, Lý Thanh Bắc trong lòng cũng không dám có bất kỳ thất lễ.

Luyện khí đại sư có chút cái giá, đó mới là bình thường bất quá, nói không chắc đây là đại sư đang khảo nghiệm ta thành tâm.

Nghĩ thông suốt then chốt sau khi, Lý Thanh Bắc quyết tâm, mắt nhìn mũi mũi nhìn miệng, lẳng lặng mà chờ luyện khí đại sư đến.

Chờ chưa tới nửa giờ sau, Lý Thanh Bắc rốt cục nghe được tinh tế linh tinh tiếng bước chân, trong lòng thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Ngẩng đầu nhìn lên, Lý Thanh Bắc rốt cục nhìn thấy mình chờ mãi chờ mong luyện khí đại sư.

Thế nhưng khi hắn nhìn thấy Tô Khải trong nháy mắt, liền sững sờ.

Không phải là bởi vì Tô Khải lúc này lời thôi lời thôi lách thếch đáng đáp sững sờ, dù sao ở Lý Thanh Bắc trong ấn tượng, lời thôi lách thếch đó mới như luyện khí đại sư, nếu là trang phục thật xinh đẹp, đó cũng không là luyện khí đại sư mà là con vịt.

Hắn khiếp sợ chính là, Tô Khải tuổi tác, còn trẻ như vậy, lẽ nào là tu luyện Phán Lão Hoàn Đồng công pháp hay sao?

"Văn bối Lý Thanh Bắc, gặp đại sư!"

Lý Thanh Bắc vội vã thu lại khiếp sợ trong lòng, cung kính mà đối với Tô Khải nói rằng.

Nhìn thấy Lý Thanh Bắc đem mình làm tưởng là luyện khí đại sư, Tô Khải cũng không có vạch trần, mặc dù mình luyện khí trình độ lại luyện khí đại sư còn có chút khoảng cách, thế nhưng cũng cách biệt không xa.

"Lý đạo hữu người tìm ta có chuyện gì?"

Nhìn thấy Tô Khải bình dị gần gũi, không có bất kỳ cái giá, Lý Thanh Bắc trong lòng không tên kích động, hay là mình quyết định của ngày hôm nay thật sự lại chính xác bất quá.

"Văn bối trong tay có một cái 72 đạo nhân cảm người cảm bí bảo, bởi vì trọng thương người cảm thối rữa, hiện tại chỉ còn dư lại ba mươi sáu đạo người cảm."

"Văn bối cả gan hi vọng tiền bối người có thể bang văn bối chữa trị thối rữa người cảm, còn thù lao, dù cho là lên núi đao xuống biển lửa, văn bối cũng sẽ thỏa mãn tiền bối yêu cầu."

Tô Khải khẽ cau mày.

"72 đạo nhân cảm người cảm bí bảo?"

"Xin lỗi, ta không rành chữa trị!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 186: Chồng chất như núi người cầm bí bảo

Tô Khải khẽ lắc đầu, thẳng thắn dứt khoát từ chối Lý Thanh Bắc yêu cầu. us

Nhìn thấy Tô Khải từ chối, Lý Thanh Bắc cuống lên.

Bỏ qua thôn này sẽ không có cái tiệm này!

Người cầm bí bảo không phải là nát phở lớn bảo vật, đặc biệt năm mươi đạo người cầm trở lên người cầm bí bảo, đều là khó gặp trân phẩm, có giá trị không nhỏ.

Lý Thanh Bắc tuy rằng tu vi không tầm thường, thế nhưng trong tay túi quần, phần lớn Linh thạch toàn bộ dùng để tăng cao tu vi, vì lẽ đó đến nay hắn còn đang sử dụng một cái 72 đạo nhân cầm người cầm bí bảo.

"Đại sư, xin nhờ người rồi!"

Lý Thanh Bắc trong mắt lộ ra một vệt cầu xin.

Tô Khải ngữ khí dừng một chút nói rằng.

"Không phải ta không muốn giúp người, mà là 72 đạo nhân cầm bí bảo, thực sự là. . . Không bằng pháp nhãn của ta."

"Ta không không đi luyện chế như thế kém cỏi người cầm bí bảo!"

Kém cỏi!

Lý Thanh Bắc ngắt ngắt ngắt ngắt.

Mình coi như trân bảo 72 đạo nhân cầm bí bảo, ở Tô Khải trong miệng, nhưng chỉ được đến kém cỏi đánh giá như vậy.

Nếu là những người khác, Lý Thanh Bắc tất nhiên giận tím mặt.

Thế nhưng lời này từ Tô Khải cuối cùng nói ra, Lý Thanh Bắc tin tưởng. Liền ngay cả tiểu Tiên tử đồ chơi đều chỉ ít 72 đạo nhân cầm, có thể thấy được đại sư hắn luyện khí thủ đoạn có cỡ nào cao minh.

"Nếu là Lý đạo hữu không chê, ta chỗ này có đã luyện chế tốt người cầm bí bảo, ta có thể giảm 8% bán ra cho Lý đạo hữu người!"

"Thật sự!"

Lý Thanh Bắc cả người run rẩy lên.

Đại sư hắn luyện chế ra đến người cầm bí bảo há có thể là vật phẩm, hơn nữa trả lại cho mình bớt tám phần trăm, Lý Thanh Bắc đã kích động đến nhiệt huyết Bành bãi, hận không thể quỳ trên mặt đất cho đại sư đập đầu.

Lý Thanh Bắc này thần sắc kích động, rơi vào Tô Khải trong mắt, nhún vai một cái.

Đối với Tô Khải tới nói, những này người cầm bí bảo bản thân liền là luyện tập tác phẩm, đặt ở trong tay mình, cũng chỉ là cho Tiểu Bát Điểm làm đồ chơi tới chơi, nếu như có thể bán đi tự nhiên cũng là lựa chọn không tồi.

Tô Khải vung tay lên, người cầm bí bảo từ chiếc nhẫn chứa đồ bên trong bắn nhanh đi ra, rơi trên mặt đất, xếp thành một đỉnh núi nhỏ.

"99 đạo người cầm!"

"103 đạo nhân cầm!"

"108 đạo nhân cầm!"

...

Lý Thanh Bắc nhìn xếp thành đỉnh núi nhỏ người cầm bí bảo, hô hấp dồn dập, tàn nhẫn mà nuốt một ngụm nước bọt.

Tô Khải lấy ra những này người cầm bí bảo, cũng không có một cái là ít hơn 90 đạo nhân cầm.

Chẳng trách đại sư không lọt mắt 72 đạo nhân cầm người cầm bí bảo, những này mới thật sự là bảo bối.

Nhất thời, Lý Thanh Bắc đối với chữa trị người của mình cầm bí bảo triệt để đánh mất hứng thú, cùng những này hoa nhường nguyệt thẹn tiểu cô nương so với, Lý Thanh Bắc đều muốn đem mình chiếc nhẫn chứa đồ bên trong hoàng kiếm bà đem ném đi rồi.

"Chậm rãi chọn, chọn được rồi cùng ta nói một tiếng!"

"Phải!"

Lý Thanh Bắc kích động bốc lên xếp thành đỉnh núi nhỏ bình thường người cầm bí bảo, nhiều người như vậy cầm bí bảo, e sợ cũng nổi danh lớn cửa hàng bên trong người cầm bí bảo còn nhiều hơn, giống còn muốn đầy đủ hết.

Chọn một phút sau khi, Lý Thanh Bắc rốt cục chọn lựa một cái 100 đạo nhân cầm bí bảo trường kiếm.

Không phải hẳn không muốn chọn càng mạnh hơn người cầm bí bảo, đây là Lý Thanh Bắc phi thường có tự mình biết mình, những kia hơn 100 đạo nhân cầm người cầm bí bảo, dù cho là cho hẳn bớt tám phần trăm hẳn cũng mua không nổi.

"Chọn được rồi?"

"Đại sư, vẫn bối chọn được rồi, chính là thanh trường kiếm này!"

Tô Khải nhìn một chút Lý Thanh Bắc chọn lựa trường kiếm, gật đầu. Thanh trường kiếm này tuy rằng người cầm số lượng cũng không phải là mình tác phẩm bên trong khá nhiều, thế nhưng thanh trường kiếm này phẩm chất không sai, Lý Thanh Bắc có thể chọn lựa thanh trường kiếm này, nhãn lực không tầm thường.

"Đại sư, thanh trường kiếm này giá trị bao nhiêu?"

"100 ngàn Linh thạch!"

100 ngàn Linh thạch!

Lý Thanh Bắc nghe được trường kiếm giá cả, hít sâu mấy hơi thở, cắn răng một cái đem trường kiếm mua lại. 100 ngàn Linh thạch hầu như là hẳn toàn bộ giá trị bản thân, thế nhưng ở tại hẳn trong cửa hàng, 100 ngàn Linh thạch tuyệt đối không mua được phẩm chất cao như vậy người cầm bí bảo.

Mua xong trường kiếm bên trong, Lý Thanh Bắc thở phào nhẹ nhõm, cảm giác hôm nay tới này xem như là đến đúng rồi, hướng về Tô Khải sau khi cáo từ, liền đứng dậy rồi đi.

"Lý đạo hữu chờ!"

Tô Khải ngăn cản Lý Thanh Bắc.

"Đại sư người còn có dặn dò gì?"

"Lý đạo hữu người có thể có bằng hữu đạo lữ thiếu hụt người cầm bí bảo?"

Tô Khải vuốt cằm hỏi.

Lý Thanh Bắc con người đảo một vòng, nhất thời hiểu được, Tô Khải là hi vọng hẳn giới thiệu mấy cái khách hàng lại đây, lập tức vỗ lồng ngực bảo đảm nói.

"Đại sư người yên tâm, ta có vài tên bạn tốt thiếu hụt tiện tay người cầm bí bảo, ta nhất định sẽ đem tin tức mang cho bọn họ!"

Tô Khải gật đầu, này Lý Thanh Bắc rất trên nói.

Đúng như dự đoán, ngày thứ hai Lý Thanh Bắc liền mang theo vài tên bạn tốt đến bãi phòng Tô Khải.

Lý Thanh Bắc này vài tên bạn tốt, cùng một màu đều là Trúc Cơ tu sĩ, thế nhưng đối mặt Tô Khải tên này Luyện Khí tu sĩ thời điểm, nhưng là mỗi người lộ ra cung kính vẻ mặt, không chút nào dám lấy tiền bối tự xưng.

Luyện chế người cầm bí bảo dường như uống trà ăn cơm như thế ung dung, bực này nhân vật, đủ khiến bọn họ những này Trúc Cơ tu sĩ ngưỡng mộ.

Nguyên nhân không gì khác, Tô Khải luyện khí thuật, đang Phi Long thành cái này hẻm lách bên trong tòa thành nhỏ kể đến hàng đầu, tuyệt đối là bấp dư bên trong kim bấp dư.

Lý Thanh Bắc vài tên bạn tốt ở Tô Khải trong tay chọn lựa thoả mãn người cầm bí bảo, cuối cùng mặt tươi cười rồi đi.

Từ này sau khi, Tô Khải bán ra người cầm bí bảo tin tức liền truyền ra, trong lúc nhất thời khách hàng nổi liền không dứt, Tô Khải không thể không hướng về Lý Thanh Bắc mượn một tên tiểu đạo đồng đến giúp đỡ chăm sóc chuyện làm ăn.

Đem chuyện làm ăn cho tiểu đạo đồng chăm sóc sau khi, Tô Khải lại một lần nữa cúi đầu nghiên cứu cầm pháp bảo luyện chế.

Sau mười ngày, vọng viên cư.

Diệp học vẫn nhìn thẳng trước sổ sách, sắc mặt âm trầm có thể nhìn ra nước đến.

"Thẳng trước người cầm bí bảo lượng tiêu thụ ngã năm phần mười, chuyện gì thế này?"

Diệp học vẫn lời lạnh như băng, để trong thư phòng nhiệt độ nhất thời hàng rồi một đoạn dài.

Năm tên vọng viên cư quân sự cúi đầu, không dám nhìn thẳng diệp học vẫn này phần nộ ánh mắt, thậm chí ngay cả biện giải cũng không dám biện giải.

Diệp học vẫn không chỉ có riêng là vọng viên cư chương quỹ, càng là Phi Long thành thứ nhất Luyện Khí Sư, người cầm bí bảo tiêu thụ chính là vọng viên cư sinh mạng.

Thẳng trước một thẳng sục giá lượng tiêu thụ sục giá năm phần mười, làm sao có thể làm cho diệp học vẫn tỉnh táo lại.

Thời điểm như thế này, không có một người dám đến xúc diệp học vẫn rủi ro.

"Hỏi các người lời nói đây? Đều biến thành người câm?"

"Ai tới hướng về ta giải thích, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Một tên quân sự tiến lên một bước, nhắm mắt nói rằng.

"Thẳng trước Phi Long trong thành đột nhiên bốc lên một tên Luyện Khí Sư, người luyện khí sư kia bán tháo một nhóm người lớn cầm bí bảo, vì lẽ đó người cầm bí bảo lượng tiêu thụ sục giá."

"Chuyện này. . . Chúng ta đây cũng không có cách nào!"

Diệp học vẫn quát chói tai một tiếng.

"Ngu xuẩn!"

"Các người chẳng lẽ là sẽ không cảm chuyện làm ăn đoạt tới, bị một cái mới đến Luyện Khí Sư cướp đi chuyện làm ăn, các người nói các người ngu không ngu?"

Quân sự về mặt đau khổ nói ra: "Nhưng là người luyện khí sư kia bán ra người cầm bí bảo giá cả so với chúng ta thấp!"

"Ngu!"

"Các người chẳng lẽ là sẽ không xuống giá sao?"

Diệp học vẫn nhìn xuống không muốn cảm những này quân sự đầu mở ra xem xem, tại sao có thể có như thế ngu heo đầu.

"Chúng ta xuống giá, nhưng vẫn là cướp không hồi sinh ý!"

"Tại sao?"

Quân sự liếc mắt nhìn chính đang nổi giận diệp học vẫn, hít sâu vào một hơi nói rằng.

"Bởi vì tương đồng người cầm số lượng người cầm bí bảo, chúng ta người cầm bí bảo phẩm chất không sánh được đối phương."

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 187: Ta muốn bá sư

"Không sánh được?"

Diệp Học Văn sắc mặt nhất thời âm trầm khó coi, bàn tay nặng nề một tổ, chén trà bị tạo thành bột phấn. us nhanh nhất

Hắn chính là Phi Long thành thứ nhất Luyện Khí Sư, người cầm bí bảo phẩm chất lại không bằng đối phương, đây là đang chất vấn mình luyện khí trình độ sao?

Nhìn thấy Diệp Học Văn giận tím mặt, quân sự cũng chỉ có thể nhắm mắt nói rằng.

"Thật sự. . . Thật sự không sánh được!"

"Trương đồng số lượng người cầm bí bảo, đối phương uy lực muốn so với chúng ta mạnh hơn ba phần mười, coi như chúng ta cầm giá cả rơi xuống cùng đối phương như thế trình độ, cũng không có bất kỳ ưu thế có thể nói!"

Diệp Học Văn trầm mặc, trên mặt tức giận thu lại, hắn biết vọng viên cư mấy vị này quân sự tuyệt đối không có lá gan lừa gạt mình. bọn họ nhất trí nhận định người của đối phương cầm bí bảo phẩm chất so với mình luyện chế ra đến cao, chẳng lẽ Phi Long thành mới tới một tên luyện khí đại sư.

"Đi!"

"Theo ta đi gặp gỡ vị này mới tới đồng đạo!"

Nói Diệp Học Văn mang theo năm tên vọng viên cư quân sự đi tới Tô Khai sơn, hắn đúng là muốn nhìn một chút, đến cùng là thần thánh phương nào, lại có thể ở luyện khí thuật trên ép mình một đầu.

Năm tên quân sự nhìn thấy Diệp Học Văn đem sự chú ý toàn bộ đặt ở tên kia thần bí Luyện Khí Sư trên, dồn dập không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Này nôi, bọn họ không công!

Chờ đến Diệp Học Văn đến đến Tô Khai sơn bên ngoài thời gian, đông như trẩy hội, một chút nhìn lại lại nhìn thấy vài tên trong ngày thường vọng viên cư khách quen.

Này vài tên khách quen tự nhiên cũng nhìn thấy khí thế hùng hổ Diệp Học Văn, trên mặt hơi hơi lúng túng, dồn dập hướng về Diệp Học Văn chào hỏi.

Đây là, Diệp Học Văn nhìn thấy một vị bạn bè từ sân từ đi ra, tỏ rõ vẻ ý mừng.

"Lão Chu, ngươi cũng là tới nơi này mua người cầm bí bảo?"

Diệp Học Văn âm thanh có chút mất tiếng hỏi.

"Khắc khắc. . . Không sai ta xác thực là hướng về phía người cầm bí bảo đến, người ở đây cầm bí bảo phẩm chất thực tại bất phàm!"

Lão Chu ngượng ngùng nở nụ cười, đầy hứng thú liếc mắt nhìn khí thế hùng hổ Diệp Học Văn.

Diệp Học Văn lần này đến đây, sợ là "lai giả bất thiện".

"Lão Chu, ngươi tới nói nói ta luyện khí thuật so với cái nhà này chủ nhân, làm sao?"

Nhìn thấy Diệp Học Văn như vậy đi thẳng vào vấn đề hỏi mình, lão Chu cũng không có bất kỳ kiêng kỵ, trực tiếp nói rằng.

"Kém xa tí tấp!"

Răng rắc răng rắc!

Diệp Học Văn nắm đấm lẳng lẳng mà nắm lên.

Tuy rằng Diệp Học Văn trong lòng đã sớm chuẩn bị, thế nhưng bị ngày xưa bạn tốt nói mình luyện khí thuật kém xa tí tấp đối phương, trong lòng như trước là chặn lại một tảng đá lớn, không nhanh không chậm.

Nhìn thấy Diệp Học Văn tâm tình không đúng, lão Chu liền vội vàng nói.

"Lão Diệp, ngươi có thể tuyệt đối không nên kích động. Ta nghe nói viện từ này chủ nhân, lai lịch không nhỏ!"

Lão Chu liền vội vàng nói.

"Lai lịch gì?"

"Nghe nói là con em của đại gia tộc."

Lão Chu ba phải cái nào cũng được nói rằng, lòng tốt đề điểm một câu.

"Chúng ta không trêu chọc nổi."

Nghe được sấm chủ nhân chính là con em của đại gia tộc, Diệp Học Văn cắn chặt hàm răng, trong mắt nổi lên nhàn nhạt lửa giận.

Con em của đại gia tộc, hẳn nhưng là không trêu chọc nổi. Thế nhưng Phi Long thành chính là mình sấm nhà, nếu là liên âm thâm như vậy bị đối phương đè ép một đầu, sau đó đang Phi Long trong thành còn làm sao ngẩng đầu lên.

Nói cái gì mình cũng phải sẽ trên một hồi vị này thần bí Luyện Khí Sư.

Tưởng niệm trong lúc đó, Diệp Học Văn nhanh chân bước vào Tô Khải trong sân.

Nhìn thấy Diệp Học Văn đi vào, lão Chu vội vã đi theo, chỉ lo Diệp Học Văn sẽ làm ra cái gì kích động cử động đi ra.

Tiểu đạo đồng nhìn thấy có mới khách hàng tới cửa, mở miệng nói rằng.

"Vị khách hàng này, ngươi cần cái gì loại hình người cầm bí bảo?"

"Công kích bí bảo, phòng ngự bí bảo, phụ trợ bí bảo, phi hành bí bảo, chúng ta nơi này tất cả đều có!"

Diệp Học Văn cũng không để ý tới tiểu đạo đồng đề cử, nói thẳng có nên nói hay không nói.

"Ta muốn gặp các người Luyện Khí Sư!"

Tiểu đạo đồng nhìn thấy Diệp Học Văn muốn gặp Tô Khải, cũng không có cảm thấy kinh ngạc, trải qua mấy ngày nay, muốn gặp Tô Khải tu sĩ biến đi, nếu là Tô Khải từng cái từng cái tất cả đều gặp đi, vậy còn có thời gian tu luyện sao?

Vì vậy đối với gặp mặt loại yêu cầu này, Tô Khải giống nhau từ chối.

Chính là bởi vì Tô Khải giống nhau từ chối gặp mặt, để Tô Khải trên người trước sau tràn ngập một tầng thần bí sương mù, khiến người ta nhìn không rõ ràng. Nhưng chính là loại này cảm giác thần bí, ngược lại gây nên những tu sĩ khác thói phùng.

Đây mới là đại sư phong độ, nếu là tùy tiện tiện tiện liền có thể nhìn tới mặt, luyện khí trình độ không cần bàn cãi.

"Xin lỗi, đại nhân nhà ta giống nhau không tiếp khách!"

"Không tiếp khách, lẽ nào ngay cả ta cũng không được, ta nhưng là Phi Long thành thứ nhất Luyện Khí Sư Diệp Học Văn!"

Diệp Học Văn giữa hai lông mày mờ hồ giận tái đi.

Tiểu đạo đồng trên mặt lóe qua một vết kinh ngạc.

Người trước mặt lại là Phi Long thành thứ nhất Luyện Khí Sư Diệp Học Văn, thực tại để tiểu đạo đồng trong lòng giật mình.

Nếu là đặt ở trước đây, tiểu đạo đồng hận không thể lập tức đi tới quay Diệp Học Văn nịnh nọt, thế nhưng từ khi gặp Tô Khải luyện khí thuật sau khi, Diệp Học Văn ở trong mắt hắn, cũng là chỉ thường thôi.

"Cái này. . . Không được!"

"Ngươi. . ."

Diệp Học Văn tức giận lồng ngực đồng thời một phục, mình nói rõ thân phận, cái này tiểu đạo đồng lại còn dám làm khó dễ mình, thực sự là khinh người quá đáng!

Khinh người quá đáng!

Nhìn thấy Diệp Học Văn có dấu hiệu muốn phát tác, lão Chu liền vội vàng tiến lên một bước an ủi Diệp Học Văn.

"Lão Diệp, ngươi cũng không muốn sinh hờn dỗi, vị này thần bí Luyện Khí Sư đối với người nào đều như thế cao lạnh, đến nay cũng là Lý Thanh Bắc gặp vị này thần bí Luyện Khí Sư một mặt."

"Chúng ta những này Trúc Cơ tu sĩ nhưng là mất ba ba muốn gặp vị này thần bí Luyện Khí Sư một mặt, thế nhưng tất cả đều ăn bẽ môn canh!"

"Muốn gặp mặt của hắn, khó! Khó! Khó!"

Lão Chu một mặt nói rồi ba cái khó chữ, để Diệp Học Văn sắc mặt khể biến thành vẻ đẹp dễ dàng.

Lão Chu mà nói để Diệp Học Văn biết, Tô Khải không phải cố ý làm khó dễ mình, mà là đối với tất cả mọi người đều là như vậy.

Thế nhưng lần này mình tự mình đến đây, nhưng liền vị này thần bí Luyện Khí Sư đều không có nhìn thấy, Diệp Học Văn nuốt không trôi con giận này à!

Đây là một người tu sĩ hào hứng đi tới.

"Tiểu đạo đồng, ta chọn xong bí bảo!"

Tiểu đạo đồng liếc mắt một cái tên tu sĩ này chọn xong bí bảo, Nam Nam nói rằng.

"150 ngàn Linh thạch, chắc giá!"

"Được!"

Tên tu sĩ này cắn răng lập tức đồng ý, tới nơi này trước, hẳn liền biết quy củ của nơi này, tuyệt đối không cò kè mặc cả.

Diệp Học Văn đang nhìn đến tên tu sĩ này trong tay người cầm bí bảo giờ, con người đột nhiên co rụt lại, kinh ngạc thốt lên một tiếng.

"Vân vân!"

Lại là vân vân!

Diệp Học Văn nhìn thấy người cầm bí bảo trên hoa văn, nhất thời nhận ra được, này hoa văn thành linh chính là đại danh đỉnh đỉnh vân vân.

Lão Chu nhìn thấy Diệp Học Văn thay đổi sắc mặt, cho rằng Diệp Học Văn trong lòng còn có chút nghĩ không ra, vội vã khuyên.

"Lão Diệp, lấy người ở luyện khí thuật trên trình độ, cần gì phải cùng người luyện khí sư này bán khoãn. Theo ta được biết, người luyện khí sư này chỉ luyện chế 90 đạo nhân cấm trở lên người cầm bí bảo, 90 đạo nhân cấm trở xuống bí bảo, hẳn xem thường với ra tay."

"Ngược lại đều là làm ăn, các người cần gì phải đánh nhau chết sống!"

Diệp Học Văn tàn nhẫn mà trừng lão Chu một chút.

"Ai nói ta muốn đi liều sống liều chết?"

"Vậy người đây là muốn làm gì?"

Diệp Học Văn tiến lên một bước kéo tiểu đạo đồng tay nói rằng.

"Để ta thấy người nhà đại nhân một mặt!"

Tiểu đạo đồng trên mặt lóe qua một vết căm ghét.

"Ta nói rồi, đại nhân nhà ta không gặp người, người liền hết hân ý nghĩ này đi!"

"Người có chuyện gì trực tiếp cùng ta nói, ta tự nhiên sẽ đi chuyển cáo!"

Diệp Học Văn hít sâu vào một hơi nói rằng.

"Ta muốn bán sư!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 188: Địa Sát khí

Bái sư!

Nhất thời, trong sân hoàn toàn yên tĩnh, yên tĩnh không hề có một tiếng động, thật giống như toàn bộ sân tất cả đều bị đóng băng lại.

Bái sư!

Diệp Học Văn lại muốn bái sư!

Tiểu đạo đồng trong hai mắt tràn ngập kinh hãi, trong lòng nhắc lên sóng to gió lớn.

Diệp Học Văn vừa vận nói cái gì?

Hắn nói hắn muốn bái sư!

Hắn nhưng là Phi Long thành thứ nhất Luyện Khí Sư, hắn lại muốn bái sư!

Tiểu đạo đồng miệng kinh ngạc há thật to, thật giống như nhìn thấy trên thế giới chuyện khó tin nhất.

Đầy đủ quá thời gian mấy hơi thở, lão Chu mới từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, bán tín bán nghi hỏi.

"Lão Diệp, ngươi ngày hôm nay không có uống nhầm thuốc đi!"

"Ta hiện tại đầu rất tỉnh táo!"

Diệp Học Văn biểu hiện kiên nghị, sắc mặt nghiêm túc.

Lão Chu ngửi điệu tăng cao một cái giai điệu.

"Ngươi lại muốn bái sư!"

"Không sai ta muốn bái sư!"

"Đại sư hắn luyện khí thuật trình độ trên ta xa, ta ngưỡng mộ đại sư luyện khí thuật, cho nên muốn muốn bái sư, kính xin tiểu đạo đồng ngươi giúp ta truyền lời!"

Vào giờ phút này, tiểu đạo đồng mới phản ứng được, nguyên lai Phi Long thành thứ nhất Luyện Khí Sư Diệp Học Văn, lại thật sự muốn bái sư.

"Được. . . Tốt. . ."

"Ta hiện tại liền đi thông báo đại nhân!"

Tiểu đạo đồng lắp ba lắp bắp, suýt chút nữa liền lời nói đều nói không nói liền.

Phi Long thành thứ nhất Luyện Khí Sư lại muốn bái sư, tin tức này thực sự là quá sức mạnh bạo, sức mạnh bạo đến tiểu đạo đồng suýt chút nữa đều cảm cảm rơi xuống đất.

Diệp Học Văn bái sư, đây chính là thiên lớn tin tức.

Lão Chu nghe xong Diệp Học Văn muốn bái sư, hơi sững sờ, đầy đủ quá đã lâu mới phục hồi tinh thần lại, nhìn về phía Diệp Học Văn ánh mắt, trở nên cùng trong ngày thường không giống.

"Lão Diệp, ngươi nói nhưng là thật sự?"

"Đương nhiên là thật sự!"

Diệp Học Văn nghiêm túc gật gù, bái sư nói như vậy, tuyệt đối là xuất từ phế phủ.

Lão Chu nghe xong Diệp Học Văn, tỏ rõ vẻ không thể tin tưởng. Hai người bọn họ tương giao hơn mười năm, hắn hiểu rất rõ Diệp Học Văn là cỡ nào cao ngạo người, Diệp Học Văn đối với hắn luyện khí thuật là cỡ nào tự phụ.

Thế nhưng hôm nay nhìn một cái người cầm bí bảo sau khi, liền muốn bái sư, điều này cũng không thể tin được nghĩ.

Lẽ nào vị này thần bí Luyện Khí Sư trên người, có gan đặc thù ma lực cảm Diệp Học Văn mê hoặc?

Lão Chu âm thầm suy đoán nói, cảm giác vị này thần bí Luyện Khí Sư thân phận, càng ngày càng thần bí.

Thời gian một chén trà sau khi, Tô Khải đến đến trong đại sảnh, nhìn về phía Diệp Học Văn trong ánh mắt, mang theo nhàn nhạt nghi hoặc.

"Là ngươi muốn tới bái sư?"

"Văn bối Diệp Học Văn, muốn bái đại sư sư phụ, xin mời đại sư thu ta làm đồ đệ!"

Diệp Học Văn một mặt thành kính nói rằng.

Nhìn thấy Diệp Học Văn này tằm khiêm tốn đáng vẻ, xem lão Chu tròn mắt ngoác mồm, Diệp Học Văn lại lấy văn bối tự xưng, lộ ra như vậy khiêm tốn đáng vóc tiêu tụy đáng đáp, không thể tin được nghị rồi!

Tô Khải lông mày thật chặt cau lên đến.

"Ta không có thu đồ đệ dự định!"

Mình ở luyện khí trên cũng chỉ có thể tính vừa vận nhập môn, Tô Khải làm sao có khả năng sẽ thu đồ đệ, ngộ người con cháu sao?

Nhìn thấy Tô Khải từ chối mình, Diệp Học Văn nhất thời cuống lên.

"Đại sư, kính xin nguoi cho ta một cơ hội, ta nhất định sẽ không để cho nguoi thất vọng!"

"Ta nói rồi, ta không có thu đồ đệ dự định!"

Tô Khải phát tay một cái, có chút buồn bực.

Những ngày này một con ở nghiên cứu cấm pháp bảo luyện chế, thể nhưng trước sau đã trảng xe cát. Loại này trước sau kém một chút cảm giác, để Tô Khải trong lòng như là chặn lại một khối đá lớn.

"Đại sư, văn bối ngưỡng mộ văn rền phương pháp hồi lâu, chỉ cần có thể học được một ít da lông, văn bối dù cho là lên núi đao xuống biển lửa cũng tuyệt đối sẽ không một chút nhúu mày."

Diệp Học Văn trong mắt để lộ ra sột ruột mà lại khát vọng ánh mắt.

"Văn đồn phương pháp!"

Tô Khải khê cau mày, nguyên lai Diệp Học Văn là hướng về phía văn rền luyện khí thuật mà đến.

"Ồ! nguoi đối với văn rền luyện khí thuật hiểu rõ vô cùng?"

Tô Khải nhàn nhạt hỏi.

Diệp Học Văn lắc đầu liên tục.

"Đương nhiên không biết! Văn rền luyện khí thuật chính là Hòa văn đại sư bí mật bất truyền, văn bối làm sao có khả năng hiểu rõ?"

"Hòa văn đại sư? nguoi cho ta nói một chút liên quan với văn rền luyện khí thuật sự tình.

"

Tô Khải hơi nhướng mày nói rằng.

Diệp Học Văn hơi sững sờ, nhìn thấy Tô Khải này thật lòng ánh mắt, mới ý thức tới Tô Khải thật sự đối với văn rền luyện khí thuật không có quá nhiều hiểu rõ.

Sao có thể có chuyện đó?

Ở Diệp Học Văn xem ra, Tô Khải tu luyện văn rền luyện khí thuật tất nhiên là Hòa văn đại sư đệ tử, đệ tử làm sao có khả năng không biết sư phụ sự tình?

Đây cũng quá quý dị rồi!

Nhìn thấy Diệp Học Văn trong mắt nghi hoặc biểu hiện, Tô Khải giải thích.

"Khắc khắc! Mấy năm trước ta cứu một tên Luyện Khí Sư, người luyện khí sư kia làm báo đáp đem luyện khí thuật đưa cho ta, vì lẽ đó ta đối với này văn rền luyện khí thuật cũng là kiến thức nửa vơi."

Diệp Học Văn ngoác miệng ra hợp lại, trong lòng chua xót, thật giống đánh đổ thổ chiếc lọ, không nói ra được chua lưu.

Cái này cũng được?

Vận may này nghịch thiên rồi đi!

Diệp Học Văn trong lòng tuy rằng ước ao ghen tị, nhưng vẫn là đem văn rền luyện khí thuật cùng Hòa văn đại sư sự tình nói cho Tô Khải.

Sau khi nghe xong, Tô Khải không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Nguyên lai này Hỏa vân đại sư chính là Sơn Châu chỉ có ba vị Luyện Khí Tông Sư một trong, này vân rèn luyện khí thuật, càng là Sơn Châu từ trước tới nay hết thấy luyện khí thuật ở trong, có thể đứng vào mười vị trí đầu tồn tại.

Chẳng trách Diệp Học Văn thân là Phi Long thành thứ nhất Luyện Khí Sư, thế nhưng là vội vã muốn bán Tô Khải sư phụ.

Như vân rèn luyện khí thuật như vậy cơ duyên lớn, chỉ sợ cũng là ở cũng không có chí hướng Luyện Khí Sư, sợ cũng là muốn liều một phen.

"Đại sư, xin người thu ta làm đồ đệ đi!"

Diệp Học Văn trong mắt, tràn ngập nhiệt tình.

Thế nhưng Tô Khải như trước lắc đầu một cái.

"Ta hiện tại còn luyện chế không ra cấm pháp bảo, không xưng được đại sư, tự nhiên cũng không có thu đồ đệ ý nghĩ!"

Nghe xong Tô Khải, Diệp Học Văn đầy ngập thất lạc, thế nhưng Tô Khải câu nói tiếp theo, nhưng là để hấn một lần nữa tràn ngập hi vọng.

"Bất quá Diệp đạo hữu người nếu là nguyện ý, chúng ta có thể giao lưu một phen luyện khí thuật."

"Đồng ý!"

"Đồng ý!"

Diệp Học Văn lắc đầu liên tục, lại như con gà con mổ thóc.

Tuy rằng không thể bán Tô Khải sư phụ, học được vân rèn luyện khí thuật. Thế nhưng có thể cùng Tô Khải giao lưu càng là khá là không sai, chỉ cần Tô Khải trong tay chảy ra một chút vân rèn luyện khí thuật chân lý, đều đầy đủ mình được lợi vô cùng.

Tô Khải muốn cùng Diệp Học Văn giao lưu luyện khí tâm đắc, tự nhiên là có sở cầu.

Tuy rằng vân rèn luyện khí thuật phi thường tuyệt vời, thế nhưng Tô Khải ở luyện khí thuật trên chung quy là thay đổi giữa chừng, rất nhiều kiến thức căn bản cũng không hoàn toàn. Cùng Diệp Học Văn giao lưu, vẫn có thể xem là một cái tăng lên luyện khí trình độ tốt phương pháp.

Đem chuyện làm ăn sự tình giao cho tiểu đạo đồng sau khi, Tô Khải liền mang theo Diệp Học Văn đi tới tĩnh thất, giao lưu luyện khí tâm đắc.

Trải qua một phen giao lưu sau khi, Tô Khải rốt cuộc biết mình vì sao không thể đem 108 đạo nhân cấm tế luyện thành một đạo cấm

cấm lại xưng Địa Sát cấm chế, tế luyện Địa Sát cấm chế cần một vật Địa Sát khí, mới có thể tế luyện thành công. Mà thu lấy Địa Sát khí, nói khó cũng khó, nói đơn giản cũng đơn giản, này chính là Trúc Cơ.

Chỉ cần Trúc Cơ thành công, liền có thể thành công thu lấy Địa Sát khí, nếu là không có Trúc Cơ, thì lại thiên nan vạn nan.

Trải qua này một phen giao lưu sau khi, Tô Khải đơn giản cũng sẽ không cuống lên. Ban ngày luyện chế người cấm bí bảo, buổi tối nhưng là tăng cao tu vi, mở ra thi có độ, rất nhanh Tô Khải liền chạm tới Trúc Cơ bình cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Long Linh đan

"Trúc Cơ bình cảnh!"

Tô Khải cảm nhận được rõ ràng Trúc Cơ bình cảnh, che ở trước mặt chính mình. Cái gọi là Trúc Cơ, tên như ý nghĩa chính là đánh nền đất ý tứ. Nhà cao tầng bình địa lên, then chốt ở chỗ đánh tốt nền đất, nền đất đánh được rồi mới có thể xây lên nhà lớn đến, nếu nền đất không cố, mặc dù đắp kín nhà lớn cũng sẽ khuynh với một khi.

Nếu như cảm tu luyện so sánh tìm nhà, ngày kia, Tiên Thiên, luyện khí chính là quy hoạch, gom góp tài chính, mua vật liệu, đều là đang vì đánh nền đất làm chuẩn bị. Từ Trúc Cơ kỳ bắt đầu, mới xem như là chân chính bước lên tu luyện đại đạo.

Trúc Cơ chính là đại đạo khởi nguồn, không biết bao nhiêu tu sĩ kẹt ở Trúc Cơ này một bình cảnh bên trên, cuối cùng một đời lực lượng đều không thể đột phá, dù cho là Tô Khải ở Trúc Cơ thời gian, cũng gặp phải phi thường vững chắc bình cảnh, liên tiếp thử nghiệm mười lần đều không thể đột phá Trúc Cơ bình cảnh.

Lần thứ mười một.

Tô Khải vận chuyển công pháp, không chế trong cơ thể khác nào sóng lớn bình thường dâng trào chân nguyên, trùng kích Trúc Cơ bình cảnh.

Ầm——

Ầm——

Ầm——

Như thủy triều chân nguyên, xung kích ở Trúc Cơ bình cảnh bên trên, lại như sóng biển liên tục đánh bên bờ ngoạn thạch. người cường mặc người mạnh, Thanh Phong phát núi, người hoành do người hoành, Minh Nguyệt chiếu Đại Giang. Trúc Cơ bình cảnh khác nào ngoạn thạch giống như vậy, che ở Tô Khải trước người.

Sau một canh giờ, Tô Khải thu công, trên mặt lộ ra một vết thất lạc.

"Lại thất bại rồi!"

Liên tục mười một lần thất bại, để Tô Khải biết, mình muốn trong khoảng thời gian ngắn Trúc Cơ thành công, còn cần ngoại vật phụ trợ.

Phụ trợ Trúc Cơ ngoại vật, thường thấy nhất chính là Trúc Cơ Đan. Thế nhưng dùng Trúc Cơ Đan Trúc Cơ, sẽ có đan độc ngưng lại ở trong người, ảnh hưởng mặt sau tu luyện. Thậm chí sẽ ảnh hưởng Kết Đan tỷ lệ thành công.

Bởi vậy, Trúc Cơ Đan chính là dưới dưới chi sách.

Ngoại trừ Trúc Cơ Đan ở ngoài, có thể phụ trợ Trúc Cơ đồ vật, đều không ngoại lệ đều là thiên linh linh bảo, quý trọng dị thường, có giá trị không nhỏ, cũng không phải là trong thời gian ngắn liền có thể tìm tới.

"Xem ra còn phải muốn phiền phức Diệp Học Văn!"

Tô Khải xoa xoa đầu, Diệp Học Văn chính là Phi Long trong thành địa đầu xà, nếu là Phi Long trong thành có phụ trợ Trúc Cơ linh vật, hẳn tuyệt đối trong lòng hiểu rõ.

Ngọc bội đưa tin sau khi, Diệp Học Văn rất nhanh sẽ vội vã mà tới rồi.

Diệp Học Văn đến đến trong phòng, Tô Khải còn chưa mở lời, Diệp Học Văn liền liên vội vàng nói.

"Tô đại sư, này nửa tháng bên trong vọng viên cư tổng cộng bán ra người cầm bí bảo 32 kiện, giá trị năm triệu Linh thạch, toàn bộ đều ở nơi này rồi!"

Diệp Học Văn đem một chiếc nhẫn trữ vật đặt ở Tô Khải trước.

Từ khi nửa tháng trước Diệp Học Văn đến bán phẩm sau khi, Tô Khải liền đem bán ra người cầm bí bảo sự tình giao cho Diệp Học Văn đến xử lý. Nguyên bản lấy Tô Khải tính cách, đưa ra muốn cùng Diệp Học Văn 7 ba phần món nợ, nhưng Diệp Học Văn lẳng là trực lắc đầu, nói cái gì ngưỡng mộ mình luyện khí thuật, tuyệt đối không chấp nhận bất kỳ chia làm.

Ở Diệp Học Văn dính chặt lấy bên dưới, Tô Khải cũng cảm thấy có chút thật không tiện, đem vân rên luyện khí thuật bên trong một ít da lông truyền thụ cho Diệp Học Văn, để Diệp Học Văn ngạc nhiên mừng rỡ muốn điên.

Vân rên luyện khí thuật cao thâm khó dò, đặc biệt ở tăng cường linh khoáng phẩm chất bên trên, càng là độc bộ Sơn Châu. Dù cho chỉ là một chút da lông, đối với Diệp Học Văn tới nói đều là rất lớn linh ngộ, trong ngày thường luyện khí thuật trên rất nhiều nghi hoặc, cũng ở Tô Khải dưới sự chỉ điểm có xúc động.

Chính vì như thế, Diệp Học Văn đối với Tô Khải kính nể cùng lên một tầng, rõ ràng tu vi so với Tô Khải cao, lẳng là quật tính khí lấy văn bối danh xưng. Tô Khải nhiều lần muốn cải chính Diệp Học Văn xưng hô, nhưng Diệp Học Văn không hề bị lay động, đến cuối cùng Tô Khải cũng lười đi sửa lại Diệp Học Văn xưng hô.

Diệp Học Văn nhìn thấy Tô Khải không có kiểm tra chiếc nhẫn chứa đồ bên trong Linh thạch, liền yên lặng mà thu hồi chiếc nhẫn chứa đồ, không nhận được nói một câu.

"Tô đại sư, người chẳng lẽ không đối chiếu Linh thạch con số sao?"

"Người làm sự tình, ta yên tâm!"

Bị Tô Khải như thế một kích lệ, Diệp Học Văn trên mặt lộ ra ý mừng, trong lòng lâng lâng.

"Tô đại sư, người lần này tìm văn bối chuyện gì?"

Tô Khải ngữ khí dừng một chút, đối với Diệp Học Văn nói rằng.

"Ta hiện tại vậy ở Trúc Cơ bình cảnh bên trên, ta nghĩ hỏi người có hay không liên quan với phụ trợ Trúc Cơ linh vật?"

"Phụ trợ Trúc Cơ linh vật?"

Diệp Học Văn lông mày thật chặt khóa lại,

Nhấn thành một cái xuyên chữ.

Trúc Cơ đối với mỗi một người tu sĩ đều là cực kỳ trọng yếu một cái cửa ải, dù cho là Trúc Cơ Đan đều là giá trị liên thành, càng không cần phải nói là phụ trợ Trúc Cơ linh vật, chỉ có thể dùng một cái từ ngữ để hình dung.

Có tiền cũng không thể mua được!

Chỉ cần một có phụ trợ Trúc Cơ linh vật xuất hiện, tất nhiên sẽ bị các thế lực lớn cướp đoạt hết sạch, tuyệt đối sẽ không có còn lại.

Dù cho là Diệp Học Văn, thân là Phi Long thành thứ nhất Luyện Khí Sư nhiều năm, trong tay cũng không có phụ trợ Trúc Cơ linh vật. Bởi vì toàn bộ Phi Long trong thành, đều không có như thế phụ trợ Trúc Cơ linh vật.

"Không có sao?"

Tô Khải cau mày nói rằng.

Diệp Học Văn cười khổ một tiếng.

"Phụ trợ Trúc Cơ linh vật đều bị những đại gia tộc kia lũng đoạn, như Phi Long thành như vậy thành nhỏ làm sao có khả năng sẽ có như vậy linh vật. Tô đại sư người nếu là muốn phụ trợ Trúc Cơ linh vật, tối nhanh và tiện phương pháp chính là gia nhập Bát đại thế gia."

"Lấy tô đại sư người luyện khí thuật cùng với Hòa Vân đạo nhân đệ tử thân phận, gia nhập Bát đại thế gia sau được Trúc Cơ linh vật nói vậy không khó."

Gia nhập Bát đại thế gia!

Cái ý niệm này vừa vắn ở Tô Khải trong đầu xuất hiện, liền trực tiếp bị Tô Khải phủ quyết.

Bát đại thế gia chính là một huyết thống làm liên hệ thế lực, người ngoài muốn gia nhập, không chỉ có riêng muốn có tiềm lực cùng giá trị lợi dụng, hơn nữa còn muốn có trung thành mới được.

Bởi vậy họ khác người muốn gia nhập Bát đại thế gia, tất nhiên muốn lập xuống hà khắc lời thề.

Tô Khải nắm giữ văn rèn luyện khí thuật, gia nhập Bát đại thế gia tự nhiên không khó, thế nhưng muốn thoát ly vậy coi như thiên nan vạn nan.

"Còn có những biện pháp khác sao?"

Tô Khải hỏi tiếp.

"Những biện pháp khác đến không phải là không có, bất quá hầu như không thể hoàn thành!"

"Biện pháp gì?"

Tô Khải không nhịn được hỏi.

"Quảng thời gian trước có thần bí tu sĩ tuyên bố một hạng nhiệm vụ, mà nhiệm vụ khen thưởng chính là một viên Long Linh đan!"

"Long Linh đan!"

Tô Khải kinh ngạc thốt lên một tiếng, lại lấy ra Long Linh đan làm khen thưởng, thật là bạo tay.

Long Linh đan, tuy rằng lấy đan làm tên, nhưng trên thực tế Long Linh đan cũng không phải đan dược, mà là một loại linh quả.

Ở Đại Tấn vương triều trong hoàng cung, sinh trưởng một gốc cây kỳ cây, thân cây bên trên xoay quanh chín cái Chân Long, thần bí dị thường, bị Đại

Tân Hoàng thất xưng là Cửu Long Thánh Thủ. Mà Cửu Long Thánh Thủ trái cây, toàn thân Kim Diệu, có phụ trợ Trúc Cơ công hiệu, bởi vậy được gọi tên vì là Long Linh đan.

Long Linh đan chính là Đại Tân Hoàng thất kỳ vật, trăm năm một quen thuộc, số lượng ít ỏi, cơ bản đều bị bên trong hoàng thất tiêu hóa, chỉ có một bộ phận rất nhỏ bị ban thưởng cho các vị đại thần, lưu lạc ngoại giới.

Mà bị ban thưởng Long Linh đan, cũng bị các vị sư tử tâm khỏe mạnh. Dù sao đây chính là Hoàng thất ban thưởng, dù cho bọn họ không dùng tới, còn có thể cái hậu nhân đến dùng. Dù cho hậu nhân chưa dùng tới, cũng có thể đem ra sư tử tâm, Hoàng thất ban thưởng đồ vật, đủ khiến tuyệt đại đa số tu sĩ khoe khoang cả đời.

Bởi vậy không phải Hoàng thất người muốn gặp được Long Linh đan một mặt, thiên nan vạn nan. Diệp Học Văn lại tự nói với mình, có thần bí tu sĩ lại lấy ra Long Linh đan làm khen thưởng, thực tại để Tô Khải giật nảy cả mình.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 190: Tinh bần

Long Linh đan!

Mình tinh thể bắt buộc!

Tô Khải trong lòng âm thầm suy nghĩ.

"Này hạng nhiệm vụ có thể bị người hoàn thành?"

Tô Khải hỏi.

"Này hạng nhiệm vụ đã tuyên bố một tháng, thế nhưng đến nay không người có thể hoàn thành."

Long Linh đan chính là phụ trợ Trúc Cơ thần vật, cái này nhiệm vụ vừa vặn tuyên bố, liền nghênh đón đông đảo Luyện Khí Sư chú ý. Nhưng nhìn đến cái này nhiệm vụ nội dung cụ thể sau khi, phần lớn Luyện Khí Sư liền dồn dập lắc đầu từ bỏ nhiệm vụ.

Có một số ít Luyện Khí Sư không cam lòng thử nghiệm nói cái này nhiệm vụ, thế nhưng không một người thành công, tất cả đều thua trận.

Bởi vậy cái này nhiệm vụ ở Luyện Khí Sư trong vòng, được gọi là tử vong nhiệm vụ, không ai có thể hoàn thành.

Bị Diệp Học Văn vừa nói như thế, Tô Khải hiếu kỳ, đến cùng là nhiệm vụ gì có thể làm cho nhiều như vậy Luyện Khí Sư lực bất tòng tâm, xưng là tử vong nhiệm vụ.

"Cái này nhiệm vụ nội dung, chính là chữa trị một cái người cầm bí bảo."

Diệp Học Văn nhẹ giọng nói rằng.

"Chữa trị người cầm bí bảo độ khó, còn đang luyện chế bên dưới, vì sao sẽ không có người hoàn thành đây?"

"Bởi vì cái này bị hao tổn người cầm bí bảo, chính là tinh bần. Tinh bần phương pháp luyện chế đã sớm thất truyền, tự nhiên cũng không có sẽ chữa trị."

Diệp Học Văn đem đầu đuôi câu chuyện êm tai nói.

Thần bí tu sĩ tuyên bố nhiệm vụ, chính là chữa trị tinh bần, thế nhưng tinh bần thủ pháp luyện chế đã sớm thất truyền, tự nhiên không có Luyện Khí Sư có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Bởi vậy cái này nhiệm vụ, đến hiện tại như trước là chưa hoàn thành trạng thái.

Tô Khải trầm ngâm một lúc nói rằng.

"Diệp Học Văn, người đi giúp ta liên hệ vị kia thần bí tu sĩ!"

Diệp Học Văn đầu tiên là hơi sững sờ, tuy rằng phản ứng lại, Tô Khải lại thật sự muốn đi hoàn thành cái này nhiệm vụ.

Từ vong nhiệm vụ, tô đại sư cũng có thể hoàn thành?

Diệp Học Văn trong lòng mang theo nhàn nhạt hoài nghi, nếu như là cái khác Luyện Khí Sư, Diệp Học Văn tuyệt đối sẽ xì nở nụ cười, cười đối phương không biết tự lượng sức mình.

Thế nhưng tiếp nhận vụ chính là Tô Khải, để Diệp Học Văn trong lòng bất bí bất định.

Hay là tô đại sư thật sự có thể hoàn thành!

Không lâu lắm, Diệp Học Văn liền đi liên hệ tên kia thần bí tu sĩ.

Bên ngoài ngàn dặm

Một toà hoa lệ trong sân, Linh khí nồng nặc, phảng phất đều muốn nở ra hơi nước đi ra, sân tường vây bên trên, trận pháp linh quang lấp lóe, chỉ cần là tường vây bên trên, liền bố trí mười đạo trận pháp, dù cho là Kết Đan tu sĩ mạnh mẽ tấn công, cũng không cách nào công phá này mười đạo trận pháp.

"Thiếu gia, lại có Luyện Khí Sư tiếp nhận vụ rồi!"

Một tên gã sai vặt quay về thiếu niên mặc áo trắng nói rằng

Tên này thiếu niên mặc áo trắng mày kiếm mắt sao, trắng như tuyết trường sam ống tay trên thêu màu vàng một bên văn, có vẽ hoa lệ mà cao quý.

Đang luyện công thiếu niên mặc áo trắng nghe xong gã sai vặt, khẽ cau mày.

"Thực tiếp thủ tiêu nhiệm vụ đi!"

Gã sai vặt nghe xong thiếu niên mặc áo trắng, hơi sững sờ.

"Thiếu gia, chúng ta không chữa trị tinh bàn sao?"

Gã sai vặt tuy từng thiếu niên mặc áo trắng nhiều năm, đương nhiên biết tinh bàn đối với thiếu niên mặc áo trắng mà nói nặng đến đâu muốn, đây chính là thiếu niên mặc áo trắng mẹ đẻ cho hắn duy nhất di vật.

Ở tinh bàn tổn hại thời điểm, thiếu niên mặc áo trắng càng là loi đình quá độ, liền tiếp xử tử hơn trăm người, đều không có bình phục tức giận trong lòng.

Thế nhưng hiện tại thiếu niên mặc áo trắng lại còn nói không muốn chữa trị tinh bàn, điều này làm cho gã sai vặt kinh ngạc cùng không cho tới, con người suýt chút nữa đi một chỗ.

"Thiếu gia, người ở suy nghĩ một chút đi, dù sao này tinh bàn chính là. . ."

Thiếu niên mặc áo trắng khoát tay nói rằng

"Không cần cân nhắc!"

"Son Châu rác rưởi này Luyện Khí Sư, dù cho coi như cho bọn họ một ngàn năm, bọn họ cũng chữa trị không tốt tinh bàn!"

Thiếu niên mặc áo trắng lông mày thật chặt cau lên đến, ngàn rãnh vạn khe.

Không phải hắn không muốn chữa trị tinh bàn, mà là hắn đối với Son Châu Luyện Khí Sư đã thất vọng rồi, Son Châu bên trong, không có Luyện Khí Sư có thể chữa trị tốt tinh bàn.

Gã sai vặt mỗi nhích nhích mấy lần, nếu như nói Son Châu Luyện Khí Sư là rác rưởi, như vậy trong bọn họ châu Luyện Khí Sư chẳng phải là chó lợn không bằng.

Son Châu chính là Cửu Châu luyện khí Thánh Địa, Luyện Khí Sư trình độ ở Cửu Châu bên trong, hoàn toàn xứng đáng số một, nếu như không có Son Châu đều không có Luyện Khí Sư có thể chữa trị tinh bàn, như vậy những nơi khác thì càng không cần nghĩ.

"Được, tiểu nhân đi luôn thủ tiêu nhiệm vụ!"

Thiếu niên mặc áo trắng nhắm hai mắt lại tiếp tục bắt đầu tu luyện, thế nhưng công pháp vẫn không có vận chuyển một chu thiên, gã sai vặt âm thanh lần thứ hai truyền vào trong tai.

"Thiếu gia, có đại sự phát sinh!"

"Có chuyện gì?"

"Trước tiếp nhận vụ người luyện khí sư kia nói rồi, hấn chính là Hòa vân đại sư hậu nhân, chúng ta có muốn hay không cho hấn một cơ hội?"

Thiếu niên mặc áo trắng lông mày hơi nháy một cái.

"Hòa vân đại sư hậu nhân! Thật sự?"

Hòa vân đại sư tên tuổi thiếu niên mặc áo trắng tự nhiên cũng nghe qua, chính là Sơn Châu đại danh đỉnh đỉnh Luyện Khí Sư, luyện khí thuật độc bộ Sơn Châu, tuyệt đối là luyện khí thuật mạnh nhất mấy người một trong.

Thế nhưng Hòa vân đại sư trăm năm trước biến mất tung tích, mình không có tin tức gì. Hòa vân đại sư không có hiện thân, ngược lại là Hòa vân đại sư hậu nhân xuất thế.

"Nếu như hấn thật sự Hòa vân đại sư hậu nhân, nói không chắc thật sự có cơ hội chữa trị tinh bàn!"

Thiếu niên mặc áo trắng lẩm bẩm nói nhỏ, trong lòng dấy lên một chút hi vọng.

Thiếu niên mặc áo trắng cũng không cho là Hòa vân đại sư hậu nhân có thể chữa trị tinh bàn, thế nhưng dù cho hấn không thể chữa trị tinh bàn, thiếu niên mặc áo trắng cũng có thể thông qua hấn tìm tới Hòa vân đại sư, để Hòa vân đại sư tự mình ra tay.

Đây mới là thiếu niên mặc áo trắng mục đích thực sự.

Hi vọng Hòa vân đại sư thật sự có trong truyền thuyết thần kỳ như vậy!

"Chúng ta đi!"

"Thiếu gia, chúng ta đi nơi nào?"

"Ngu!"

"Tự nhiên là đi Phi Long thành, gặp một lần vị kia Hòa vân đại sư hậu nhân!"

...

Ngày mai.

Tô Khải nhìn trước mắt thiếu niên mặc áo trắng chủ tớ hai người hỏi.

"Chữa trị tinh bàn nhiệm vụ chính là ngươi tuyên bố?"

"Không sai, thực sự là tại hạ!"

Thiếu niên mặc áo trắng gật đầu nói.

"Thù lao đúng là Long Linh đan?"

"Hàng thật đúng giá!"

Nói, Long Linh đan xuất hiện ở thiếu niên mặc áo trắng trong tay, lập lòe Kim Diệu linh quang, phảng phất vàng ròng rèn đúc mà thành.

"Hô —— "

Tô Khải thật dài thờ phào nhẹ nhõm.

Đúng là Long Linh đan!

Mình tình thế bất buộc!

Tô Khải nhìn về phía Long Linh đan trong ánh mắt, lóe qua một vết hừng hực, nếu là mình được Long Linh đan, tất nhiên có thể ở trong thời gian ngắn Trúc Cơ thành công.

"Long Linh đan hàng thật đúng giá, không biết Đạo hữu ngươi chữa trị tinh bàn, có bao nhiêu phần trăm chắc chắn?"

Thiếu niên mặc áo trắng hỏi.

Tô Khải định liệu trước nói rằng.

"Mười phần!"

Mười phần!

Thiếu niên mặc áo trắng cùng phía sau hấn gã sai vặt hai người nhất thời sững sờ.

Mười phần!

Thật cuồng vọng khẩu khí!

"Này! ngươi đây cũng quá bất cần rồi!"

"Tinh bàn thủ pháp luyện chế nhưng là đã thất truyền, ta xem ngươi còn không bằng xin mời Hỏa vân đại sư ra tay, miễn cho thất bại sau khi làm mất đi mặt mũi."

Gã sai vặt không nhịn được oán thầm một câu, thiếu niên trước mắt này, khẩu khí cũng quá to lớn.

Coi như là thành danh mấy trăm năm luyện khí đại sư, cũng không dám nói mình có một trăm phần trăm tự tin chữa trị tốt tinh bàn. Thế nhưng này Hỏa vân đại sư hậu nhân, há mồm chính là mười phần, cũng quá ngông cuồng.

Tô Khải khoe miệng hướng lên trên vẩy một cái.

"Ngông cuồng?"

"Ta chỉ là tự tin mà thôi!"

"Được!"

"Hi vọng thực lực của ngươi, có khẩu khí của ngươi lớn như vậy!"

Thiếu niên mặc áo trắng đột nhiên vỗ bàn một cái nói rằng.

Tô Khải nếu như có thể chữa trị tốt tinh bàn, vậy dĩ nhiên tốt nhất.

Nếu là không sửa được, vậy hãy để cho Tô Khải mời ra Hỏa vân đại sư!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 191: Mời chào

Tinh bàn truyền thừa tự thời kỳ thượng cổ, chính là Thượng cổ vương triều dùng cho tế tự bói toán thần bí bảo vật. Theo vương triều luân phiên, tinh bàn phương pháp luyện chế đã sớm thất truyền, cái này cũng là tại sao thiếu niên mặc áo trắng trước sau không tìm được Luyện Khí Sư chữa trị tinh bàn.

Tinh bàn đẳng cấp không cao, chỉ có điều là một cái người cầm bí bảo, thế nhưng thủ pháp luyện chế cực kỳ phức tạp, nếu là không biết hoàn chỉnh thủ pháp luyện chế, căn bản là không có cách đối với tinh bàn tiến hành chữa trị.

Thế nhưng đối với cái khác Luyện Khí Sư mà nói khó với lên trên trời chữa trị tinh bàn việc, đối với Tô Khải mà nói, cũng không phải như vậy khó giải.

"Thiên Nhân thuật!"

Tô Khải triển khai Thiên Nhân thuật, ánh bạc ở trong mắt lưu chuyển, rất có một phen sắc thái thần bí.

Thiếu niên mặc áo trắng nhìn Tô Khải triển khai đồng thuật, trong lòng lóe qua một vệt kinh ngạc, đồng thuật nhưng là phi thường hiếm thấy thần thông. Tô Khải lại nắm giữ đồng thuật, để thiếu niên mặc áo trắng đối với Tô Khải càng thêm tràn ngập tự tin.

Chỉ chớp lát sau, Tô Khải liền hoàn toàn nắm giữ tinh bàn phương pháp luyện chế.

"Chờ ta một phút, ta trả ngươi một viên hoàn hảo tinh bàn!"

Nói Tô Khải đứng dậy rồi đi, tiến vào Luyện Khí Thất bên trong bắt đầu tinh bàn chữa trị.

"Thật cuồng vọng khẩu khí!"

Gã sai vật nhỏ giọng nói lầm bầm.

Thiếu gia vì chữa trị tinh bàn, nhưng là báỉ phòng rất nhiều luyện khí đại sư, thậm chí ngay cả Luyện Khí Tông Sư đều báỉ phòng qua, thế nhưng không một người có thể chữa trị tinh bàn.

Thiếu niên này xem tuổi thậm chí so với thiếu gia còn nhỏ hơn tới tuổi hứa, lại liền nuôi thành như vậy ngông cuồng khẩu khí.

Thời gian một chén trà liền có thể chữa trị tốt tinh bàn, chính là Luyện Khí Tông Sư đều không làm được, hần lẽ nào cho rằng hần là luyện khí thần sư hay sao?

"Thiếu gia, hần như vậy ngông cuồng, ngại liền thật sự yên tâm hần chữa trị tinh bàn?"

Gã sai vật không nhịn được nói rằng.

Thiếu niên mặc áo trắng lắc đầu một cái, đầy hứng thú nói rằng.

"Ta xem không hần!"

"Ta coi làm người, có thể không giống như là ăn nói ngông cuồng người."

Hai người các ngại liền nhận thức không tới thời gian một chén trà, thiếu gia ngại liền có thể nhìn ra hần làm người?

Gã sai vật trong lòng oán thầm một tiếng, đương nhiên lời này hần nhưng là không dám làm thiếu niên mặc áo trắng giăng.

"Vạn nhất hần thất bại cơ chứ?"

"Thất bại đối với chúng ta tới nói cũng không có tồn thất!"

"Vốn là. . . Này tinh bàn sẽ không tìm được chữa trị Luyện Khí Sư!"

Thiếu niên mặc áo trắng lầm bầm nói nhỏ, trong mắt lộ ra một vệt đau đớn.

Cái này tinh bàn chính là mẫu thân hần để cho hần di vật, hần tự nhiên đem hết toàn lực, phát động tất cả có thể truyền chuyển tài nguyên đi chữa trị tinh bàn.

Trung Châu chư vị luyện khí đại sư chính là Luyện Khí Tông Sư hần tất cả đều báỉ phòng qua, thế nhưng không một người có thể chữa trị tinh bàn, để thiếu niên mặc áo trắng trong lòng thất lạc.

Dưới sự bất đắc dĩ, lần này tới Sơn Châu, hần ôm lòng chờ may mắn cắt tóc bầy cái này hầu như không thể hoàn thành nhiệm vụ.

Sơn Châu chính là Luyện Khí Sư Thánh Địa, luyện khí thuật có một không hai Cửu Châu, các loại kỳ năng dị sĩ ẩn cư thôn quê, nếu là Liên Sơn châu cũng không tìm tới chữa trị tinh bàn phảng phất, e sợ thiên hạ thật không có chữa trị tinh bàn khả năng.

Chữa trị tinh bàn nhiệm vụ đã tuyên bố một tháng, nhiều tên luyện khí đại sư đã từng nỗ lực chữa trị tinh bàn, thế nhưng tất cả đều thất bại, để thiếu niên mặc áo trắng nản lòng thoái chí.

Lần này hần cũng là xem ở Hóa vân đại sư từ trên, đem cái chết mã coi như ngựa sông y.

Hay là cái này Hóa vân đại sư hậu nhân, thật sự có chút tài năng!

Nhìn thấy thiếu niên mặc áo trắng còn ôm ấp một ít hi vọng, gã sai vật trong lòng không ngừng cô.

"Một chén trà liền một chén trà!"

"Đợi được thời gian một chén trà sau khi, ngại liền lộ ra nguyên hình rồi!"

Tinh bàn thủ pháp luyện chế đã sớm thất truyền, làm sao có khả năng còn có người hiểu được chữa trị tinh bàn.

Ngay khi thiếu niên mặc áo trắng cùng gã sai vật trò chuyện trong lúc đó, một thời gian uống cạn chén trà ở trên đầu ngón tay trôi đi.

Cộc cộc đất ——

Một trận lạnh lạnh tiếng bước chân truyền đến, Tô Khải từ Luyện Khí Thất bên trong đi ra, trong tay tinh bàn toả ra vàng sáng nhàn nhạt, mặt trên có

thần bí hoa văn lưu chuyển, phá vì là huyền giây.

Thiếu niên mặc áo trắng cùng gã sai vặt nhìn thấy tinh bàn trong nháy mắt, nhất thời hai mắt tròn thật lớn.

Lại thật sự thành công rồi!

Thiếu niên mặc áo trắng kinh ngạc miệng mở ra đại đại, song quyền nắm chặt, tâm tình kích động Bành bãi.

Ngựa chết coi như ngựa sống y sự tình, lại thật sự thành công, làm sao không để hân cảm thấy hưng phấn?

"Thật. . . Thật sự chữa trị?"

Gã sai vặt không nhận được trong lòng kinh ngạc bật thốt lên.

"Đó là tự nhiên!"

"Bản thân ra tay, chỉ là tinh bàn không đáng gì!"

"Chính là ở khó hơn gấp trăm lần nhiệm vụ, ở trước mắt ta cũng chỉ thường thôi!"

Ngông cuồng!

Quá ngông cuồng rồi!

Gã sai vặt cảm giác mình vừa vận là coi thường Tô Khải ngông cuồng.

Con giận này, chính là Luyện Khí Tông Sư cũng không có ngông cuồng như vậy!

Tô Khải lời nói mặc dù ngông cuồng, thế nhưng thiếu niên mặc áo trắng cùng gã sai vặt nhưng một cách lạ kỳ cho rằng, Tô Khải thực lực xứng đáng hân này ngông cuồng.

Thậm chí bọn họ cảm thấy, như vậy mới là lãnh đời không ra cao nhân.

"Tinh bàn đã chữa trị, Long Linh đan đây?"

Tô Khải nhắc nhở một câu.

"Tô đại sư người yên tâm, Long Linh đan tuyệt đối sẽ không thiếu!"

Đối với Tô Khải như vậy năng nhân đệ tử, tuy rằng thực lực không chắc rất mạnh, nhưng chính là này một tay bí bảo chữa trị thủ đoạn, cũng đủ để cho thiếu niên mặc áo trắng khom lưng.

Long Linh đan đối với thiếu niên mặc áo trắng tới nói không tính cái gì, đương nhiên sẽ không vì một viên Long Linh đan mà đắc tội Tô Khải vị này năng nhân đệ tử.

Tô Khải nhìn trong tay Long Linh đan, trong mắt loé ra một vết hừng hực.

Long Linh đan, phụ trợ Trúc Cơ linh vật.

Dùng Long Linh đan sau khi, mình Trúc Cơ nắm vượt quá chín phần mười, tám chín phần mười có thể thuận lợi Trúc Cơ.

"Khắc khắc!"

Thiếu niên mặc áo trắng háng giọng nói rằng.

"Tô đại sư, người có bằng lòng hay không gia nhập Thiên Huyền phủ?"

Thiên Huyền phủ?

Tô Khải chân mày cau lại, hân lại muốn muốn mời chào mình.

Thực sự là buồn cười.

Thanh Liên Kiếm Tông chính là Thanh Châu tứ đại tông môn một trong, mình lại thân là Thanh Liên Kiếm Tông Phong chủ, ở trong tông môn cũng coi như được với là "Quyền cao chức trọng", làm sao có khả năng gia nhập cái khác thế lực.

"Xin lỗi, ta không có gia nhập cái khác thế lực dự định!"

Bị Tô Khải từ chối, thiếu niên mặc áo trắng trong mắt loé ra một vệt tiếc nuối.

Hắn là thành tâm thành ý mời chào Tô Khải, bất quá Tô Khải từ chối, cũng là hợp tình hợp lý.

Dù sao có thể chữa trị tinh bần Luyện Khí Sư, lại há lại là dễ dàng như vậy mời chào?

"Nếu tô đại sư người không muốn gia nhập Thiên Huyền phủ, vậy ta cũng không miễn cưỡng. Đây là ta đưa tin ngọc bội, nếu là tô đại sư sau đó đến đến Trung Châu, có thể liên hệ tại hạ!"

Tô Khải nhận lấy thiếu niên mặc áo trắng đưa tin ngọc bội, ngay khi thiếu niên mặc áo trắng dự định lúc rời đi, sân cửa lớn bị đột nhiên đẩy ra.

"Thất đệ, nguyên lai người đang Phi Long thành như vậy hẻo lánh thành nhỏ, nhưng là để ta tìm thật là khó!"

Một tên Thanh Y tu sĩ đi vào, từ giữa hai lông mày có thể nhìn ra hắn cùng thiếu niên mặc áo trắng trong lúc đó, có ba phản trường tượng, bất quá khí thế trên người, nhưng không nghĩ thiếu niên mặc áo trắng tron bóng như ngọc, mà là ác liệt bức người.

Nhìn thấy Thanh Y tu sĩ trong nháy mắt, thiếu niên mặc áo trắng khẽ cau mày, trên mặt loé qua một vệt không thích.

"Làm sao? Thất đệ ta đi nơi nào, còn có hướng về ba cái người xin chỉ thị hay sao?"

Thiếu niên mặc áo trắng cùng Thanh Y tu sĩ hai người mặc dù gọi đến phi thường thân thiết, Tam ca dài bảy đệ ngắn, thế nhưng hai người ánh mắt đan xen trong lúc đó, nhưng là đốm lửa tung toé, dù cho là Tô Khải người ngoài này, đều có thể xem rõ rõ ràng ràng.

"Chính là người chữa trị được rồi tinh bần?"

"Ta cho người một cái kỳ ngộ, gia nhập Thiên Huyền phủ phụ tá ta!"

Thanh Y tu sĩ dùng giọng ra lệnh, đối với Tô Khải nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 192: Hoàng thất người

Lại là mời chào?

Bất quá so với thiếu niên mặc áo trắng mời chào, này Thanh Y tu sĩ mời chào, có thể nói là bá đạo nhiều lắm. Đặc biệt cái nào không được xía vào ngữ khí, để Tô Khải không khỏi lòng sinh cảm ghét tình.

"Ta cũng không có làm cho người ta làm chó quen thuộc!"

Tô Khải cười cười một tiếng.

Nghe được Tô Khải từ chối mình mời chào, Thanh Y tu sĩ cũng không có tức giận, lạnh nhạt nói.

"Cho ta làm chó, vậy cũng là mạng của người!"

"Cho ta làm chó, tốt xấu cũng có ăn thịt thời điểm, có thể ngàn vạn không thức thối thành một cái chó chết!"

Thanh Y tu sĩ nhàn nhạt trong giọng nói, nhưng là tràn ngập bá đạo uy nghiêm.

Phàm là dám ngỗ nghịch hắn, giống nhau tiêu diệt!

"Ha ha! Mạng của ta nhưng là so với Tiểu Cường còn cứng hơn, chỉ sợ người nếu không lên!"

Tô Khải nhún nhún vai, không để ý lắm.

"Thật sao?"

Vừa dứt lời, Thanh Y tu sĩ tiến lên một bước, khí tức trên người nhất thời phát sinh biến hóa nghiêng trời, khí tức kinh khủng từ Thanh Y tu sĩ trên người bộc phát ra.

Thanh Y tu sĩ tuy rằng chính là Trúc Cơ hậu kỳ tu vị, thế nhưng trên người hấn uy thế, nhưng cho Tô Khải đối mặt Kết Đan tu sĩ như thế cảm giác.

Thiên kiều!

Tuyệt thế thiên kiều!

Thanh Y tu sĩ tuyệt đối một tên không xuất thế thiên kiều, có thể khiêu chiến vượt cấp, lấy Trúc Cơ hậu kỳ tu vị chiến thắng Kết Đan tu sĩ, nếu không không cách nào giải thích vì sao hấn có thể tỏa ra đường như Kết Đan tu sĩ như thế uy thế.

Nếu là phổ thông luyện khí đại viên mãn tu sĩ, bị Thanh Y tu sĩ uy thế như thế chấn động nhiếp, sợ là sớm đã run chân chịu thua.

Thế nhưng trình độ như thế này uy thế, đối với Tô Khải mà nói, nhưng nguyên còn thiếu rất nhiều.

Tô Khải bả vai có quy luật rung động, dễ như ăn cháo tan mất Thanh Y tu sĩ trên người uy thế.

"Ồ!"

Nhìn thấy Tô Khải dễ như ăn cháo tan mất mình gây ở trên người hấn uy thế, Thanh Y tu sĩ không khỏi khê ồ lên một tiếng, trong lòng lóe qua một vết nhàn nhạt kinh ngạc.

Người này không chỉ có luyện khí thuật trình độ phi phàm, bản thân vẫn là một cái tu luyện thiên tài, chẳng trách dám từ chối mình mời chào.

Bất quá mình không chiếm được đồ vật, cũng tuyệt đối không thể để cho thất đệ hấn được.

Tưởng niệm trong lúc đó, Thanh Y tu sĩ trong mắt lóe ra một vết dữ tợn.

Oanh ——

Thanh Y tu sĩ trên người uy thế đột nhiên tăng lên trên một đoạn dài, uyển giống như là núi lửa phun trào bộc phát ra, ngưng tụ thành một luồng kiếm thế. Liền ngay cả Thanh Y tu sĩ bản thân, đều phẳng phát đã biến thành một thanh bảo kiếm, chém nát thiên địa, xông thẳng lên trời.

Thiếu niên mặc áo trắng nhìn thấy Thanh Y tu sĩ lại không biết xấu hổ triển khai kiếm thế, trong mắt lóe ra một vết phẫn nộ.

Thanh Y tu sĩ lấy lớn ép nhỏ cũng là thời, uy thế không thể bức bách tô đại sư, lại còn triển khai kiếm thế, quả thực không biết xấu hổ là vật gì.

Chân nguyên ở thiếu niên mặc áo trắng trong tay lưu chuyển, chỉ cần Tô Khải hơi hơi có không chống đỡ nổi dấu hiệu, hấn sẽ ra tay thế Tô Khải chống được Thanh Y tu sĩ uy thế.

Thế nhưng Thanh Y tu sĩ này cổ ác liệt kiếm thế rơi vào Tô Khải trên người, nhưng là để Tô Khải hơi sững sờ.

Bởi vì này cổ kiếm thế rơi vào Tô Khải trên người, Tô Khải không những không có cảm thấy áp lực, ngược lại này cổ kiếm thế lặng yên không một tiếng động hòa vào trong cơ thể mình, nhục vật nhỏ không hề có một tiếng động.

Tô Khải trên mặt một trận kinh ngạc, quan sát bên trong thân thể trong cơ thể, phát hiện Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm lại đang hấp thu này cổ kiếm thế.

Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm!

Thanh Y tu sĩ trên người, cũng có Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm!

Tô Khải lập tức ý thức được điểm này, nhớ lại Sở Thiên Dương ký ức, biết rồi Thanh Y tu sĩ thân phận thực sự.

Sở Thiên Dương tuy rằng không có tập hợp đủ toàn bộ Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm, có chút còn ở người khác trong tay, thế nhưng Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm tầm tích, hấn vẫn là có hiểu biết.

Trong đó có vừa dứt Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm ở hiện nay Tam Hoàng tử trong tay, ở liên lạc với Thanh Y tu sĩ cùng thiếu niên mặc áo trắng trong lúc đó xưng hô, cùng với thiếu niên mặc áo trắng có thể dễ dàng lấy ra Long Linh đan, có thể thấy được hai người bọn họ chính là Hoàng thất người.

Tam Hoàng tử cùng Thất hoàng tử!

Tô Khải trên mặt vẻ kinh ngạc lóe lên một cái rồi biến mất, nhất thời làm bộ một bộ chuyện gì đều không có phát sinh đáng vẽ.

Cướp giật Tam Hoàng tử Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm?

Tô Khải ép căn bản không hề ý nghĩ như thế, chỉ ít hiện giai đoạn mình vẫn còn nếu là, muốn phòng ngừa mình dùng cho Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm sự

tình bị Tam Hoàng tử biết được.

Tam Hoàng tử kiểm thế, không hề bảo lưu rơi vào Tô Khải trên người, thế nhưng Tô Khải nhưng là mặt không hề cảm xúc, coi kiểm thế như không có sai sót.

"Cái này không thể nào!"

Tam Hoàng tử kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Kiểm thế của chính mình mạnh bao nhiêu, hấn trong lòng phi thường rõ ràng, coi như là Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ ở kiểm thế của chính mình bên dưới, cũng tuyệt đối không cách nào duy trì bình tĩnh như vậy.

Trừ phi người này cũng là giống như chính mình, có thể khiêu chiến vượt cấp tuyệt thế thiên kiêu!

Muốn nơi này, Tam Hoàng tử trong mắt loé ra một vết hàn tinh.

Người này là tuyệt thế thiên kiêu, vậy thì càng thêm không thể để lại.

Thất hoàng tử đi ngang qua ngăn ngáng sau khi khiếp sợ, lập tức phản ứng lại, nhận ra được Tam Hoàng tử trong mắt sát khí, lập tức tiến lên một bước hóa giải Thất hoàng tử kiểm thế.

"Tam ca, ngươi làm quá rồi!"

Thất hoàng tử trong giọng nói toả ra từng tia ý lạnh.

"Hừ!"

Tam Hoàng tử trong mũi hừ lạnh một tiếng.

"Hôm nay ta mua thất đệ một bộ mặt, lần sau ai cũng không gánh nổi ngươi!"

Chờ đến Tam Hoàng tử sau khi rời đi, Tô Khải Nam Nam hỏi.

"Ngươi họ Long?"

Thất hoàng tử gật đầu thừa nhận đến.

"Không sai, ta là Hoàng thất người, trong nhà đứng hàng thứ Lão Thất!"

"Nếu ngươi đã biết rồi thân phận của ta, làm công bằng trao đổi, cũng có thể để ta biết ngươi thân phận thực sự!"

Tô Khải trầm ngâm một lúc, tuyệt đối đem thân phận của chính mình nói cho Thất hoàng tử.

Bởi vì dựa theo Tô Khải hiểu rõ, Thất hoàng tử cùng Thạch gia trong lúc đó cừu hận, có thể không chút nào tắt mình tiêu.

Thất hoàng tử mẹ nhà mẹ đẻ, chính là Sơn Châu Thủy gia. Mà Thủy gia cùng Thạch gia đều là Sơn Châu Bát đại thế gia, thực lực hùng hậu, vì tranh cướp Bát đại thế gia đầu một cái ghế gặp nhiều lần tranh đấu, cừu hận kéo dài mấy ngàn năm.

Bởi vậy Tô Khải cũng không lo lắng Thất hoàng tử sẽ cùng Thạch gia quấy nhiễu chấp vào nhau.

"Ta hiện tại bị treo ở Sơn Châu Cửu Châu Tuyệt Sát Lệnh tiến lên!"

"Tô Khải!"

Thất hoàng tử kinh ngạc thốt lên một tiếng, cuối cùng đã rõ ràng rồi lại đây Tô Khải vì sao lại từ chối mình và Tam Hoàng tử mời chào: Đổi vị suy nghĩ, nếu như mình cũng là Thanh Liên Kiếm Tông Phong chủ, e sợ cũng sẽ không tiếp nhận những người khác mời chào.

"Tô Khải, vậy ngươi kế tiếp có tính toán gì không?"

Thất hoàng tử hỏi.

Trong lòng hắn đã đoán được Tô Khải hiện tại nhiệm vụ thiết yếu chính là rời đi Sơn Châu, thế nhưng Sơn Châu siêu xa khoảng cách truyền tống trận có Giải Trĩ hậu duệ giám thị, ai cũng không thể giấu diếm được Giải Trĩ hậu duệ con mắt sử dụng siêu xa khoảng cách truyền tống trận.

Mà Giải Trĩ hậu duệ chính là Thạch gia Linh Thú, hắn muốn đem Tô Khải một cái cũng không giúp được, dù cho để Thủy gia ra tay, tỷ lệ thành công cũng không đủ một tăng.

Vì lẽ đó Thất hoàng tử rất là tò mò, Tô Khải dự định làm sao thoát khỏi cái này cảnh khốn khó.

Tô Khải trầm ngâm một lúc nói rằng,

"Ta dự định tham gia Thăng Tiên Đại Hội, tiến vào Thiên Nhai Động thiên, sau đó được Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa, trở về Thanh Châu!"

Tam Hoàng tử gật đầu.

"Thăng Tiên Đại Hội xác thực là một ý định không tồi. Bất quá kỳ trước Thăng Tiên Đại Hội chủ yếu người tham gia, đều là Trúc Cơ kỳ Luyện Khí Sư, Tô Khải ngươi muốn bộc lộ tài năng, sợ không phải một chuyện đơn giản."

"Ta có biện pháp, có thể cử đi học ngươi trực tiếp tiến vào Thiên Nhai Động thiên!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Trúc Cơ

Trực tiếp tiến vào Thiên Nhai Động thiên!

Tô Khải nghe xong Thất hoàng tử, trong lòng cả kinh, nhìn thấy Thất hoàng tử trong tay lấy ra một khối lệnh bài màu bạc. Khối này lệnh bài màu bạc mặt trên ánh bạc lưu chuyển, mặt trái có khắc "Thăng Tiên" hai chữ, Linh khí tùy ý, rất có một phen Tiên khí.

"Đây là?"

Tô Khải tò mò nhìn Thất hoàng tử trong tay lệnh bài màu bạc.

"Đây là Thăng Tiên Lệnh, chính là Thiên Nhai đạo nhân năm đó luyện chế để cho hậu nhân. Thiên Nhai đạo nhân quy định phạm là nắm giữ Thăng Tiên Lệnh người, có thể tiến vào Thiên Nhai Động thiên, tuy rằng sau đó tiến vào Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn là do Thăng Tiên Đại Hội quyết định, thế nhưng này Thăng Tiên Lệnh vẫn phải là đến Sơn Châu Bát đại thế gia tán thành!"

Tô Khải trong lòng,

Trực tiếp tiến vào Thăng Tiên Đại Hội top 100, đối với hắn mà nói có thể nói ít đi rất nhiều phiền phức. Minh tuy rằng tu luyện vẫn rèn luyện khí thuật, thế nhưng chung quy tiếp xúc luyện khí thời gian hơi ngắn, ở nội tình trên không sánh được thành danh nhiều năm luyện khí đại sư. Mà cái này Thăng Tiên Lệnh, có thể nói là cho mình quét sạch phiền phức.

"Đa tạ Thất hoàng tử!"

Tô Khải yên lặng mà tiếp nhận Thăng Tiên Lệnh, trong lòng biết lần này xem như là hắn ghi nợ một cái ân huệ lớn.

Thất hoàng tử sau khi cáo từ, Tô Khải dặn dò một tiếng, liền bắt đầu bế quan tu luyện.

Thăng Tiên Lệnh tuy rằng có thể bảo đưa hắn tiến vào Thiên Nhai Động thiên, thế nhưng tiến vào Thiên Nhai Động thiên sau khi được Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa, hay là muốn dựa vào thực lực của chính mình.

Kỳ trước tham gia Thăng Tiên Đại Hội Luyện Khí Sư, chủ yếu chính là Trúc Cơ tu sĩ, thế nhưng tiến vào Thiên Nhai Động thiên sau khi, thương vong như trước nặng nề.

Thiên Nhai Động thiên mặc dù là Thiên Nhai đạo nhân nơi truyền thừa, nhưng nguy cơ cùng kỳ ngộ cũng tồn tại. Thiên Nhai Động thiên bên trong Yêu thú qua lại, nguy hiểm tầng tầng. Mỗi lần tiến vào Thiên Nhai Động thiên tu sĩ ở trong, có ít nhất hai phần mười là chết vào Yêu thú chi miệng, còn còn lại ba phần mười, chính là chết vào người cạnh tranh tay.

Tô Khải tuy rằng tự nhận là sức chiến đấu xuất chúng, lấy luyện khí đại viên mãn tu vị có thể chống lại Trúc Cơ tu sĩ, thế nhưng tiến vào Thiên Nhai Động thiên chung quy là thuộc về người yếu, mặc dù được truyền thừa cũng chưa chắc có mệnh năng đủ bảo vệ.

Vì vậy đối với Tô Khải tới nói, việc cấp bách chính là Trúc Cơ.

Trúc Cơ thành công, Tô Khải tin tưởng dựa vào mình tích lũy, đủ để chống lại Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ.

Tay phải một phen, Long Linh đan xuất hiện ở lòng bàn tay bên trên.

Long Linh đan xuất hiện trong nháy mắt, Tô Khải có thể cảm nhận được trong tình thất nồng độ linh khí, lại tăng cao một ít, tuy rằng chỉ có một ít, nhưng vẫn bị Tô Khải bén nhạy nhận ra được.

"Không hổ là phụ trợ Trúc Cơ bảo vật, quả nhiên bất phàm!"

Tô Khải Nam Nam nói rằng, trong mắt loé ra một đạo hết sạch, há mồm nuốt vào Long Linh đan.

Long Linh đan lồi vào, vừa vào miệng liền tan ra, nhất thời hóa thành một dòng nước ấm tiến vào trong cơ thể, phảng phất quỳnh tương Ngọc Lộ giống như vậy, một luồng nóng rực khí tức, tại thân thể nơi sâu xa từ từ bay lên.

Nhiệt!

Nóng rực!

Tô Khải cảm giác trong cơ thể một mảnh nóng rực, phảng phất bị hỏa thiêu. Long Linh đan biến thành nhiệt lưu, ở Tô Khải trong cơ thể chảy xuôi, chỗ đi qua phảng phất dung nham giống như vậy, thân thể máu thịt đều sôi trào lên.

Thật là khủng khiếp được lực!

Tô Khải sắc mặt nghiêm túc, đem công pháp vận chuyển tới cực hạn, luyện hóa Long Linh đan bên trong được lực.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Long được lực của linh đan dòng lũ, sóng to gió lớn bình thường đánh ra ở Trúc Cơ bình cảnh bên trên, cuộn cuộn không ngừng được lực lại như sóng biển giống như vậy, vĩnh viễn không có phần cuối.

Mà Trúc Cơ bình cảnh thì lại như bên bờ vạn năm không ngã bàn thạch, mặc cho gió thổi gấp phải, ta tự lù lù bất động.

Ở Tô Khải thần niệm dưới sự khống chế, được lực dòng lũ oanh kích ở Trúc Cơ bình cảnh bên trên, tuy rằng nhìn như làm vô dụng công, thế nhưng ở trăm lần, ngàn lần gột rửa sau khi, kiên cố bình cảnh, rốt cục bắt đầu buông lỏng.

Răng rắc!

Tô Khải nghe được một tiếng tiếng vang lạnh lạnh, từ trong cơ thể mình vang lên, tuy rằng nhẹ nhàng, thế nhưng là để Tô Khải trong lòng một trận phấn chấn.

Không ngừng cố gắng!

Tô Khải thừa thế xông lên khống chế được lực dòng lũ oanh kích Trúc Cơ bình cảnh, mỗi một lần oanh kích, đều có thể để Tô Khải cảm giác được, mình khoảng cách Trúc Cơ tiến thêm một bước.

"Phá cho ta!"

Răng rắc răng rắc một tiếng!

Trúc Cơ bình cảnh âm âm đồ nát, một luồng hơi thở mạnh mẽ, từ Tô Khải trong cơ thể bộc phát ra, vượt xa trước luyện khí đại viên mãn.

Trúc Cơ thành công!

Tô Khải khóe miệng lộ ra một vết nụ cười.

Rốt cục Trúc Cơ rồi!

Cảm thụ trong cơ thể dâng trào chân nguyên cùng sức mạnh mạnh mẽ, lúc này dù cho đối mặt Trúc Cơ hậu kỳ cường giả, Tô Khải tin tưởng mình tuyệt đối sẽ không rơi xuống hạ phong.

Trúc Cơ thành công, nhưng là vừa một vấn đề đặt tại Tô Khải trước.

Mình đang luyện khí kỳ được người cầm bí bảo, ở Trúc Cơ kỳ đã không thích hợp bản thân.

Người cầm bí bảo, Luyện Khí tu sĩ liền có thể phát huy ra toàn bộ uy lực, mà Trúc Cơ tu sĩ sử dụng người cầm bí bảo, lại như đại nhân vung vẩy Tiểu

Đạo, không cách nào đem chính mình toàn bộ thực lực phát huy được.

Bất quá cấm pháp bảo so với người cầm bí bảo hi hữu hiếm thấy, giá trị liên thành, phổ thông Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, bình thường đều chỉ có thể chú ý người cầm bí bảo sử dụng.

Thậm chí liền ngay cả Lý Thanh Bắc như vậy Trúc Cơ trung kỳ tán tu, phần lớn tài nguyên dùng cho tăng cao tu vi, đến nay còn sử dụng người cầm bí bảo, mà bản không nổi cấm pháp bảo.

Thế nhưng Tô Khải Trúc Cơ sau khi thành công, tự nhiên xem thường với sử dụng nữa người cầm bí bảo.

"Cho mình luyện chế cấm pháp bảo!"

Tô Khải lẩm bẩm nói nhỏ.

Luyện chế cấm pháp bảo, cũng phải cùng mình công pháp tu luyện tương thích ứng, mới có thể bùng nổ ra toàn bộ uy lực.

Mình thân ở Sơn Châu, vì che dấu thân phận, Thanh Liên Kiếm Tông kiếm pháp tự nhiên không thể sử dụng, liền ngay cả Ngũ Hành Động Huyền Quang cũng không thể dễ dàng sử dụng.

Bởi vậy Tô Khải hiện tại có thể sử dụng thủ đoạn, chỉ còn dư lại « Hư Linh Kinh ».

« Hư Linh Kinh » ngoại trừ công pháp tu luyện ở ngoài, còn bao hàm tứ cửa thần thông phép thuật —— Hư Linh Kiếm Thai, Vô Tướng Hư Linh độn, Hư Linh chém cùng với Hư Linh Trấn Thiên.

Trong đó Hư Linh Kiếm Thai, chính là một môn kiếm thuật, bất quá nhưng cần phối hợp Hư Linh phi kiếm mới có thể triển khai ra.

Luyện chế Hư Linh phi kiếm!

Tô Khải rất nhanh sẽ khóa chặt mục tiêu của chính mình, luyện chế Hư Linh phi kiếm.

Hư Linh phi kiếm chính là hư không thuộc tính phi kiếm, luyện chế phi kiếm cần hư không thuộc tính linh khoáng, phi thường hiếm thấy, đặc biệt trong đó phá không thạch, để Tô Khải vô có đau đầu lên.

Phá không thạch chính là luyện chế Truyền Tống Trận chủ yếu vật liệu, xưa nay đều là bị thế lực lớn lũng đoạn, tu sĩ tầm thường muốn có được phá không thạch vô cùng không dễ.

Nếu như ở Thanh Châu, Tô Khải muốn đến đánh vỡ Không Thạch tự nhiên dễ như ăn cháo, thế nhưng nơi này nhưng là Sơn Châu.

Hơn nữa thân phận của chính mình vẫn là một cái tội phạm truy nã, thậm chí không cách nào cùng thế lực lớn làm giao dịch, mặc dù là làm giao dịch, e sợ cũng phải xuất huyết nhiều mới được.

"Xem ra chỉ có thể hỏi một chút Diệp Học Văn cái này địa đầu xà, không biết hắn có hay không đường chết gì!"

Tô Khải cho Diệp Học Văn truyền âm, rất nhanh Diệp Học Văn liền vội vã mà đến đến Tô Khải trong sân.

Diệp Học Văn nhìn thấy Tô Khải trong nháy mắt, hơi sững sờ, có chút không phản ứng kịp.

Bởi vì, Tô Khải Trúc Cơ thành công rồi!

Hôm qua mình nhìn thấy tô đại sư thời điểm, tô đại sư tu vi khoảng cách Trúc Cơ còn có thật lớn một khoảng cách, chỉ ít trong vòng mấy tháng không có hi vọng đột phá.

Thế nhưng một ngày không gặp, Tô Khải lại Trúc Cơ thành công.

"Tô đại sư, người lẽ nào. . . Hoàn thành từ vong nhiệm vụ!"

Diệp Học Văn run rẩy nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 194: Phá Không Thạch

Tô Khải cũng không có ân oán, trực tiếp thừa nhận mình chữa trị được rồi tinh bàn.

"Cũng chính là chữa trị tinh bàn đi, không đáng giá được nhắc tới!"

Tinh bàn!

Vậy cũng là tinh bàn à!

Tinh bàn phương pháp luyện chế, nhưng là thất truyền hơn vạn năm!

Diệp Học Văn trong lòng nhắc lên sóng to gió lớn, thế nhưng Tô Khải trên mặt bình tĩnh vẻ mặt, thật giống như làm một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

"Ai —— quả nhiên tô đại sư chính là tô đại sư, bức này thần thông sức mạnh to lớn, không phải chúng ta có thể suy đoán!"

Diệp Học Văn sắc mặt bình tĩnh, thế nhưng trong lòng đối với Tô Khải sùng kính tình, rồi lại tăng lên một nấc thang, đến tột đỉnh trình độ.

"Tô đại sư, ngài lần này tới tìm ta mục đích là?"

"Người có hay không biện pháp cho tới Phá Không Thạch!"

Tô Khải đi thẳng vào vấn đề trực tiếp hỏi.

"Phá Không Thạch!"

Diệp Học Văn cau mày lên, hần thân là Luyện Khí Sư, tự nhiên biết Phá Không Thạch công dụng.

Phá Không Thạch dùng để luyện chế Truyền Tống Trận, chính là chiến lược cấp tài nguyên, tu sĩ bình thường là tuyệt đối tiếp xúc không tới. Bất quá hần thân là Phi Long thành thủ nhất Luyện Khí Sư, cũng có chút phương pháp có thể cho tới Phá Không Thạch.

"Không biết tô đại sư người muốn bao nhiêu Phá Không Thạch!"

"100 khối tiêu chuẩn linh khoáng!"

Tô Khải nói rằng, căn cứ Hư Linh phi kiếm thủ pháp luyện chế, luyện chế Hư Linh phi kiếm Phá Không Thạch càng nhiều, Hư Linh uy lực của phi kiếm càng lớn, mà 100 khối tiêu chuẩn linh khoáng là luyện chế Hư Linh phi kiếm thấp nhất tiêu chuẩn.

"100 khối tiêu chuẩn linh khoáng!"

Diệp Học Văn kinh ngạc thốt lên một tiếng, khóe miệng lộ ra một vết cười khổ.

"Quá nhiều?"

Quá nhiều?

Đâu chỉ là quá nhiều rồi!

100 khối tiêu chuẩn linh khoáng Phá Không Thạch, Diệp Học Văn là nghĩ cũng không dám nghĩ tới.

Diệp Học Văn khóe miệng co giật hai lần, hần tuy rằng có phương pháp cho tới Phá Không Thạch, thế nhưng nhiều nhất chỉ có thể cho tới mười khối, vượt quá mười khối liền không thể.

100 khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng, lẽ nào tô đại sư dự định kiến tạo Truyền Tống Trận hay sao?

Diệp Học Văn trong lòng âm thầm nghĩ đến, dưới cái nhìn của hần 100 khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng e sợ cũng chỉ có kiến tạo Truyền Tống Trận mới sẽ cần nhiều như thế Phá Không Thạch.

"Chỉ có thể cho tới mười khối!"

Tô Khải cau mày lên, mười khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng, có thể xa xa thỏa mãn không được mình nhu cầu.

"Không biết tô đại sư ngài muốn Phá Không Thạch dùng tới làm cái gì?"

Tô Khải liếc mắt một cái Diệp Học Văn nói rằng.

"Tự nhiên là dùng để luyện chế pháp khí!"

"100 khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng, này đã là ít nhất điểm máu chót rồi!"

Diệp Học Văn khoe miệng co giật hai lần, 100 khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng vẫn là điểm máu chót, tô đại sư đây là muốn luyện chế cái gì kinh thế hải tục pháp khí à!

"Nếu như tô đại sư ngài nhất định phải 100 khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng, ta ngược lại thật ra biết một cái tin, hay là đối với tô đại sư ngài có trợ giúp."

"Tin tức gì?"

Tô Khải hỏi.

"Ta nhận được tin tức, Thạch gia dự định ở Thiên Linh Thành kiến tạo một chỗ Truyền Tống Trận, hẳn là chuẩn bị không ít Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng. Nếu như tô đại sư ngài nhất định phải Phá Không Thạch không thể, hay là có thể đi Thạch gia nơi nào thử vận may."

"Bất quá muốn từ Thạch gia nơi nào được Phá Không Thạch, sợ là phải lớn hơn xuất huyết mới được!"

Diệp Học Văn đối với Tô Khải nói rằng, tuy rằng hắn nói như vậy, thế nhưng trong lòng nhưng không cho là Tô Khải thật sự sẽ đi Thạch gia nơi nào trao đổi Phá Không Thạch.

Dù sao từ Thạch gia nơi nào trao đổi Phá Không Thạch, là xưng tên hổ, toàn bộ Sơn Châu Luyện Khí Sư đều biết điểm này, không chỉ là Phá Không Thạch, cái khác linh khoáng cũng là như vậy.

Bởi vậy nếu là có lựa chọn, Diệp Học Văn tình nguyện cùng với những cái khác thế gia giao thiệp với, cũng không muốn cùng Thạch gia giao thiệp với.

"Thạch gia!"

Tô Khải chân mày cau lại, không nghĩ tới Thạch gia lại dự định ở Thiên Linh Thành bên trong kiến tạo Truyền Tống Trận Pháp, đây chính là ra ngoài dự liệu của chính mình.

"Ha ha —— nếu là mình không đi cho Thạch gia sớm một chút phiền phức, làm sao xứng đáng lên Thạch gia đối với mình đãi ngộ đây?"

Tô Khải trong lòng cười lạnh một tiếng, quyết định chủ ý phải cho Thạch gia mang đến một chút phiền toái, thuận tiện đại đại gió thu.

Thời gian sau này, Tô Khải thông qua nói bóng gió từ Diệp Học Văn trong miệng biết được Thạch gia sức mạnh phòng ngự. Thạch gia ở Thiên Linh Thành sức mạnh,

Tu sĩ mạnh mẽ nhất cũng bắt quá Trúc Cơ hậu kỳ, cũng không có Kết Đan tu sĩ tồn tại.

Tin tức này để Tô Khải hưng phấn không thôi, không có Kết Đan tu sĩ, mang ý nghĩa mình lần này thành công xác suất tăng lên rất nhiều.

Cũng không phải Thạch gia không có phòng bị, mà là Thạch gia cho rằng Sơn Châu không thể có người dám có ý đồ với bọn họ. Mặc dù thật sự có thực lực dám có ý đồ với bọn họ, cũng tuyệt đối sẽ không vì Phá Không Thạch mà động thủ, tất nhiên sẽ chọn cách có giá trị mục tiêu.

Vì lẽ đó lần này chủ trì Thiên Linh Thành kiến tạo Truyền Tống Trận Pháp Thạch gia tu sĩ, chỉ có Trúc Cơ hậu kỳ tu vị.

Diệp Học Văn e sợ làm sao cũng không nghĩ tới, Tô Khải cùng hắn bình thân không có gì lạ trò chuyện bên trong, Tô Khải lại đem chủ ý đánh tới Thạch gia trên đầu.

Dù sao ở Diệp Học Văn xem ra, Thạch gia chính là Sơn Châu Cự Vô Phách, có ý đồ với hắn, này không phải ông cụ ăn thạch tín chán sống.

Chờ đến Diệp Học Văn sau khi rời đi, Tô Khải dặn Tiểu Bất Điểm không muốn an an ổn ổn chờ ở nhà sau khi, liền hướng về Thiên Linh Thành bay trốn đi.

"Thạch gia!"

"Các ngươi tiếng xé gió, ta coi như là lợi tức trước tiên nhận lấy rồi!"

Kiến tạo Truyền Tống Trận Pháp, Phá Không Thạch chính là chủ yếu nguyên liệu, kiến tạo một chỗ Truyền Tống Trận, chỉ ít cần 100 khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng, có lúc thậm chí sẽ chuẩn bị 200 khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng.

Kiến tạo Truyền Tống Trận chuẩn bị Phá Không Thạch, vừa vặn thỏa mãn Tô Khải luyện chế Hư Linh phi kiếm cần.

Tô Khải hóa thành một đạo độn ánh sáng, hướng về Thiên Linh Thành bay trốn đi.

Thiên Linh Thành khoảng cách Phi Long thành ngàn dặm xa , dựa theo Tô Khải tốc độ, vèn vẹn dùng không tới một ngày thời gian, liền đến đến Thiên Linh Thành ở ngoài.

Đến đến Thiên Linh Thành ở ngoài sau khi, Tô Khải liền tìm đến Thạch gia đại bản doanh.

Không phải Tô Khải tìm hiểu tin tức năng lực mạnh đến mức nào, mà là Thạch gia quá lộ liễu quá cao điểm mà thôi, Tô Khải muốn không chú ý đến cũng không được.

Tô Khải tùy ý tìm một chỗ khách sạn để ở, đợi được sau khi trời tối, Tô Khải mặc vào toàn thân áo đen hướng về Thạch gia đại bản doanh bay trốn đi.

"Người tới dừng lại!"

Thạch gia hộ vệ nhìn thấy Tô Khải tới gần bọn họ, trong mắt lập tức lộ ra một bộ hung quang, quát chói tai một tiếng.

Đối với Thạch gia hộ vệ quát chói tai, Tô Khải cũng không để ý, trực tiếp đi đến.

Nhìn thấy Tô Khải không để ý bọn họ quát chói tai, hai tên hộ vệ nhất thời cảm giác được không đúng.

Bởi vì Tô Khải trang phục, thực tại không giống như là người tốt, ăn mặc một thân rộng lớn đầu bông màu đen, khiến người ta không thấy rõ dung mạo của hắn.

Nếu là đặt ở bình thường, loại trang phục này ở rất nhiều người trên người đều có thể nhìn thấy.

Thế nhưng lúc này, Tô Khải trực tiếp hướng về bọn họ đi tới, để Thạch gia hộ vệ trong lòng cảm thấy bất an.

Nhìn thấy Tô Khải dừng lại không ngừng mà hướng về bọn họ xưa nay, hộ vệ quát chói tai một tiếng.

"Động thủ!"

Bất quá vẫn không có đợi được hai tên hộ vệ ra tay, chỉ thấy Tô Khải đâm ra một quyền, khủng bố quyền phong kéo tới, rơi vào hai tên hộ vệ trên người.

Ầm——

Ầm——

Hai đám sương máu ầm ầm tung bay ra.

Ở hai tên hộ vệ bỏ mình trong nháy mắt, nhất thời phát động Thạch gia trận pháp, linh quang lấp lóe, một đạo phòng ngự trận pháp phóng lên trời, đầy trời linh quang làm cho cả Thiên Linh Thành tu sĩ đều có thể nhìn thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 195: Đại khai sát giới

Ở Tô Khải ra tay trong nháy mắt, liền xúc động Thạch gia trận pháp, dù sao Thạch gia dự định ở Thiên Linh Thành kiến tạo Truyền Tống Trận Pháp, làm sao có khả năng sẽ không có phòng hộ.

Ầm ầm ầm——

Thạch gia trận pháp bảo vệ trong nháy mắt bị kích phát đến mức tận cùng, linh quang lưu chuyển, uy thế quét ngang toàn bộ Thiên Linh Thành.

"Trận pháp?"

"Ta không sợ nhất chính là trận pháp?"

Tô Khải khoe miệng lóe qua một vết khinh bỉ độ cong.

Thiên Nhân mở!

Ánh bạc ở trong mắt lấp lóe, Thạch gia đại trận hư thực, bị Tô Khải xem rõ rõ ràng ràng, thân hình lóe lên liền hòa vào trong trận pháp, phảng phất tòa trận pháp này không phải nhằm vào hắn mà là hắn điều khiển.

"Là ai? Dám đánh chúng ta Thạch gia chủ ý?"

Một tiếng quát chói tai ở trong hư không nổ vang.

Chờ đến Tô Khải thân ảnh biến mất ở Thạch gia đại trận sau khi, Thạch gia Trúc Cơ cao thủ Thạch Triều Khang mới phục hồi tinh thần lại, quát chói tai một tiếng, trên mặt tràn ngập phần nộ.

Không thể trách Thạch Triều Khang phản ứng tri độn, chỉ là hắn hoàn toàn không ngờ rằng, ở Sơn Châu bên trong lại còn có dám khiêu khích bọn họ người của Thạch gia, thật là sống đến thiếu kiên nhẫn.

Xem ra những năm này chúng ta Thạch gia giết thiếu, liền những này a mèo a chó đều cảm thấy bọn họ có thể tới khiêu khích chúng ta Thạch gia sao?

Thạch Triều Khang trong lòng cười gằn không ngớt, ánh mắt nhìn quét bốn phía, thế nhưng là không có tìm được kẻ xâm lấn bóng người.

"Có chuyện như vậy?"

"Lẽ nào tu luyện ẩn thân loại công pháp?"

Thạch Triều Khang khẽ cau mày, không nhìn thấy kẻ xâm lấn bóng người, cảm thấy hơi kỳ quái.

Bất quá rất nhanh Thạch Triều Khang liền thoải mái, tất cả tiểu thủ đoạn trước thực lực tuyệt đối, đều là phi thường buồn cười.

"Ở đại trận trước mặt, bất kỳ ẩn thân thủ đoạn, đều không đáng nhắc tới!"

Nói Thạch Triều Khang điều khiển đại trận, mượn đại trận sức mạnh, tìm kiếm Tô Khải tung tích.

Ở Thạch Triều Khang xem ra, chỉ cần đại trận sức mạnh quét bốn phía, Tô Khải tất nhiên không chỗ có thể ẩn nấp, lộ rõ.

Vù một tiếng!

Một luồng vô hình gọn sóng đảo qua hư không, thế nhưng để Thạch Triều Khang kinh ngạc chính là, hắn cũng không có phát hiện bất luận người nào tung tích. Đùng nói người, liền ngay cả con ruồi đều không có phát hiện.

"Sao có thể có chuyện đó!"

Thạch Triều Khang kinh ngạc thốt lên một tiếng, đại trận uy lực bên dưới, làm sao có khả năng còn tìm không tới tung tích của đối phương.

Nhưng vào lúc này, một tiếng hét thảm thanh âm đem Thạch Triều Khang thức tỉnh.

"À —— "

Thạch Triều Khang đột nhiên vừa nhìn, nhìn thấy Thạch gia một tên luyện khí tiểu bối đầu một nơi thân một nẻo, thế nhưng người phương nào gây nên nhưng không có bất cứ người nào nhìn rõ ràng.

"Người. . ."

"Người. . ."

"Người. . ."

Thạch Triều Khang liền tiếp nói rồi ba cái người, thế nhưng là không có một lần đem lời nói xong chuẩn.

Quá kiêu ngạo rồi!

Thực sự là quá kiêu ngạo rồi!

Lại ở ngay trước mặt chính mình, đối với Thạch gia người ra tay, thật coi mình là người nắm sao?

Thạch Triều Khang lửa giận trong lòng bên trong đun, cảm giác mình bị người xem thường.

Răng rắc răng rắc!

Thạch Triều Khang song quyền nắm chặt, gân xanh tuôn ra, khuôn mặt dữ tợn.

"Nếu để cho ta bắt được ngươi. . ."

Thạch Triều Khang lời hung ác còn không có nói ra, lại là một tiếng kêu thê lương thảm thiết, ở dưới bóng đêm vang vọng.

"Khinh người quá đáng!"

"Khinh người quá đáng!"

Thạch Triều Khang nhất thời chửi ầm lên, người bí ẩn kia thực sự là khinh người quá đáng, quả thực không đem mình để ở trong mắt.

Liên tiếp hai lại mà 3 ở trước mặt mình giết người, chú nhện thì được tẩu không thể nhần!

"Khang chấp sự, chúng ta làm sao bây giờ?"

Vô duyên vô cớ ly kỳ tử vong, đối với Thạch gia trong lòng mọi người tạo thành áp lực cực lớn, có chút tâm tư bất ổn Thạch gia tu sĩ, trong mắt đã xuất hiện kinh hoàng về mặt.

"Tất cả mọi người tất cả đều cho ta trấn định!"

"Sợ cái gì? Chờ ta đem đại trận lực lượng thôi phát đến mức tận cùng, nhất định có thể trấn áp kẻ xâm lấn!"

Thạch Triều Khang, để Thạch gia rất nhiều tu sĩ trấn định lại.

Không sai, chúng ta còn có đại trận, nhất định có thể trấn áp kẻ xâm lấn.

Tuy rằng kẻ xâm lấn tung tích Phiêu Miểu, bọn họ đến nay không nhìn thấy kẻ xâm lấn chân thân, thế nhưng Thạch gia mọi người tất cả đều tin tưởng, ở trận pháp lực lượng dưới, kẻ xâm lấn nhất định không chỗ động hình.

Nếu là kẻ xâm lấn có tuyệt đối nghiền ép thực lực, cần gì phải dùng loại này lên lên lút lút thủ đoạn đây?

Phốc ——

Thạch Triều Khang phun ra một ngụm tinh huyết, rơi ra ở phía trên đại trận, đem uy lực của đại trận kích phát đến mức tận cùng, nguyên bản bao phủ ở giữa không trung linh quang, nhất thời phóng lên trời, đem toàn bộ Thiên Linh Thành đều bao phủ lên.

Đây là toàn bộ Thiên Linh Thành tu sĩ dồn dập nhìn về phía Thạch gia bên này, lộ ra ngạc nhiên nghi ngờ mà lại hưng tai gây rắc rối ánh mắt.

Tuy rằng Thiên Linh Thành tu sĩ không biết Thạch gia chuyện gì xảy ra, thế nhưng có thể làm cho Thạch gia phát động trận pháp, tất nhiên là phát sinh sự tình, để Thạch gia bị thiệt thòi không nhỏ.

Trong ngày thường Thạch gia ở Thiên Linh Thành bên trong khá là bá đạo, Thiên Linh Thành tu sĩ không thể không sinh sống ở Thạch gia dâm uy bên dưới, hiện tại Thạch gia bị thiệt thòi, bọn họ tự nhiên hưng tai gây rắc rối, hận không thể gây sự người đem Thạch gia đâm cho lộn chồng vó lên trời.

Ở Thạch Triều Khang tinh huyết gia trì bên dưới, Thạch gia uy lực của đại trận, nhất thời tăng lên hơn hai lần, mạnh mẽ cần quét lực lượng vang vọng ở trong hư không, bất kỳ một chút dấu vết, đều tra không xuất trận pháp tra xét.

Thạch Triều Khang hai mắt màu đỏ tươi, trong lòng xin thề nhất định phải đem ả núp trong bóng tối rác rưởi tìm ra.

Thế nhưng Thạch Triều Khang mượn lực trận pháp, đem toàn bộ Thạch gia đại bản doanh tra xét một lần sau khi, như trước không có tìm được bất kỳ kẻ xâm lấn tung tích, để Thạch Triều Khang thay đổi sắc mặt.

"Cái này không thể nào!"

"Trận pháp làm sao có khả năng sẽ sai lầm. . ."

Lời còn chưa dứt, lại là một tiếng hét thảm thanh âm hiện lên ở Thạch Triều Khang trong tai.

Răng rắc một tiếng!

Thạch Triều Khang đập vụn một chiếc răng.

Có một người tử vong!

Lúc này Thạch Triều Khang trong lòng tràn ngập phần nộ, cùng với nhàn nhạt. . . Sợ hãi.

Ản núp trong bóng tối người bí ẩn kia, thực sự là hấn khủng bố, lại có thể tránh được trận pháp tra xét, hoàn toàn không có cách nào khóa chặt lại hấn. Hơn nữa người này ra tay cũng cực kỳ quý dị, lại lạng yên không một tiếng động bên dưới, giết chết ba người, thậm chí hấn làm sao ra tay, Thạch Triều

Khang đều không có nhìn rõ ràng.

À ——

À ——

À ——

Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, lẫn nhau trong lúc đó khoảng cách, cũng càng ngày càng ngắn, hiển nhiên ẩn núp trong bóng tối người bí ẩn, giết người tốc độ càng lúc càng nhanh.

Thạch Triều Khang hàm răng không ngừng mà run rẩy, mặt lộ vẻ vẻ sợ hãi.

Đấu pháp hắn không sợ hãi chút nào, thế nhưng giống như vậy liên đới với tay cái bóng đều không có tìm được liên lý kỳ tử vong, thực tại dọa phá Thạch Triều Khang lá gan.

Thạch Triều Khang lúc này trong lòng nghĩ như thế nào Tô Khải cũng không để ý, hắn lúc này làm, chính là một lần lại một lần thu gặt Thạch gia tu sĩ sinh mệnh.

Loại này làm Tử Thần vui vẻ, để Tô Khải khắp toàn thân tế bào tất cả đều run rẩy lên.

"Thạch Y, Thạch Thiên mục, hai người các ngươi ghi nợ nợ, ta trước tiên thu một phần lợi tức!"

Hư Không Kiếm khí ở Tô Khải trong tay vung vẩy, mỗi một lần bắn nhanh, đều có thể mang đi một cái sinh mệnh. Mỗi một lần động thủ, Hư Không Kiếm khí từ trong trận pháp bắn nhanh ra, lạnh yên không một tiếng động, thậm chí Thạch gia tu sĩ liên phản ứng đều chưa kịp phản ứng, bọn họ trên cổ liền thêm ra một đạo huyết tuyến.

Thạch Triều Khang kinh hoàng mà nhìn bốn phía, trong mắt tràn ngập kinh hãi cùng màu máu.

Đột nhiên, tiếng kêu thảm thiết im bật đi.

Thạch Triều Khang đột nhiên cả kinh, ngẩng nhìn bốn phía, phát hiện Thạch gia chỉ còn dư lại hắn một người .

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Giá họa

Thạch Triều Khang sắc mặt tái nhợt, không có một chút hồng hào. X

Ngắn ngắn không tới thời gian mười hơi thở bên trong, to lớn Thạch gia cứ điểm, lại chỉ còn dư lại mình một người.

"Ngươi cái này ma quỷ!"

"Ngươi chính là từ trong địa ngục bò ra ngoài ma quỷ!"

"Có bản lĩnh liền quang minh chính đại đứng ra cùng lão tử một trận chiến!"

Thạch Triều Khang khàn giọng yết hầu gào hét lên, tựa hồ cứng rắn ngữ khí, có thể làm cho hắn trong lòng run sợ tâm tình, thoáng bình phục một điểm.

Tô Khải nhìn thất kinh, đã không hề đấu chí Thạch Triều Khang, lạnh nhạt nói.

"Như ngươi mong muốn!"

Sau một khắc, Tô Khải bóng người từ trong trận pháp đi ra, đứng Thạch Triều Khang trước người, bóng người bao phủ ở một mảnh trong hắc vụ, khiến người ta không thấy rõ Tô Khải thật khuôn mặt.

"Ngươi. . ."

"Ngươi. . ."

Thạch Triều Khang nhìn thấy sát hại Thạch gia mọi người hung phạm, muốn vì là Thạch gia chết đi người báo thù, thế nhưng kiếm trong tay, nhưng là làm sao cũng không nhắc lên nổi.

Sợ sệt!

Hắn sợ hãi, sợ hãi đến hai tay run rẩy, liền kiếm đều cảm không vững.

Nhìn thấy Thạch Triều Khang liền ra tay với chính mình dừng khí đều không có, Tô Khải bĩu môi, tỏ rõ vẻ xem thường.

"Kẻ nhu nhược!"

"Ngươi đến cùng là ai?"

Thạch Triều Khang quát chói tai một tiếng, hắn không có dừng khí phản kháng, trước khi chết, chỉ về biết hắn đến cùng là chết ở trong tay của người nào.

"Người giết ngươi, bốn hoàng là vậy!"

Dứt lời, Liệt Thiên Kiếm xuất khiếu, kiếm khí sắc bén hạ xuống, Thạch Triều Khang trong nháy mắt thi thể chia lìa.

Giết gà lại dùng trâu đao!

Thạch Triều Khang sớm đã bị Tô Khải sợ vỡ mật, Tô Khải muốn nhận lấy cái chết Thạch Triều Khang, căn bản không dùng tới sử dụng Hiên Viên Cửu Kiếm. Tô Khải sử dụng Hiên Viên Cửu Kiếm chém giết Thạch Triều Khang, nhưng có mục đích khác.

Giá họa!

Tô Khải ở đến Thiên Linh Thành trước, liền đã sớm tìm cách được rồi lần hành động này.

Hắn một khi đoạt Thạch gia Phá Không Thạch, giết Thạch gia tu sĩ, tất nhiên sẽ đưa tới Thạch gia trả thù. Bởi vậy Tô Khải âm thầm kế hoạch, hắn không chỉ có muốn giết Thạch gia người, cướp Thạch gia đồ vật, còn muốn cho Thạch gia không dám trả thù.

Trên đời này có thể làm cho Thạch gia không dám trả thù, chỉ có thể nuốt xuống con giận này người không nhiều, mà Đại Tán Hoàng thất chính là một người trong đó.

Tô Khải chém giết Thạch Triều Khang chiêu kiếm này, mô phỏng theo Tam Hoàng tử kiếm đạo.

Nếu là những người khác, muốn mô phỏng theo Tam Hoàng tử nhìn thấy, hầu như không có khả năng. Bởi vì Tam Hoàng tử được Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm, hắn nhìn thấy phi thường có đặc điểm, những người khác khó có thể mô phỏng theo Hiên Viên Kiếm bên trong này cổ bá đạo kiếm ý.

Thế nhưng Tô Khải trong tay cũng có Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm, bất chước được đến trông rất sống động, coi như là Nguyên Anh tu sĩ cũng nhìn không ra hai người khác biệt đi ra.

"Tam Hoàng tử, này oan ức ngươi có thể muốn công được rồi!"

Tô Khải cười lạnh, đến đến Thạch gia cứ điểm trong kho hàng.

Mở ra nhà kho, nhất thời linh khí nồng nặc phả vào mặt, màu trắng bạc khoáng thạch xuất hiện ở Tô Khải trước, thô thô vừa nhìn có ít nhất hơn vạn khối.

"Những thứ này. . . Đều là Phá Không Thạch!"

Tô Khải không nhịn được nuốt một ngụm nước bọt, yết hầu lăn hai lần.

Hơn vạn khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng, đây cũng quá khuếch đại.

Diệp Học Văn nói cho tin tức về chính mình là Thạch gia dự định ở đây kiến tạo Truyền Tống Trận, trữ hàng hơn trăm khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng.

Nhưng hiện tại xuất hiện ở trước mặt mình linh khoáng, nhưng đầy đủ vượt quá 10 ngàn, rõ ràng hơn trăm lần chênh lệch.

"Lẽ nào Thạch gia dự định ở Thiên Linh Thành bên trong kiến tạo Truyền Tống Trận quần hay sao?"

Tô Khải sách sách miệng.

Mặc kệ Thạch gia đến cùng có mục đích gì, nhưng là mình lần này xem như là kiếm bọn rồi, hơn nữa còn để Thạch gia bị thiệt lớn.

Hơn vạn khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng, dù cho là Thạch gia trong khoảng thời gian ngắn cũng không cách nào lần thứ hai tập hợp.

Đồng thời không ngoài dự đoán, Thạch gia ở Thiên Linh Thành hành động hẳn là gạt hết thầy cái khác thế gia, bằng không hơn vạn khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng, làm sao có khả năng không có Kết Đan tu sĩ trấn thủ?

Không phải Thạch gia bất cần, trên thực tế là Thạch gia quá mức cẩn thận.

Vì phòng ngừa đừng cái khác Thạch gia nhìn ra ý đồ của bọn họ, Thạch gia đặc biệt không có bài trừ Kết Đan tu sĩ, mà là để Trúc Cơ tu sĩ tọa trấn. Thế nhưng cứ điểm bên trong bố trí trận pháp, uy lực to lớn, dù cho là Kết Đan tu sĩ rơi vào trong đó, cũng có nguy hiểm đến tính mạng.

Thế nhưng một mực lần này đối với Thạch gia ra tay chính là không úy kỵ trận pháp Tô Khải, cho nên mới như vậy dễ dàng hướng dẫn Thạch gia ở Thiên Linh Thành bên trong cứ điểm.

Tô Khải đem Phá Không Thạch cướp đoạt một không sau khi, liền ngay cả đêm trở về Phi Long thành.

Ở Tô Khải sau khi rời đi, Thạch gia cứ điểm trận pháp, liền triệt để tàn đi, nồng nặc mùi máu tanh từ Thạch gia cứ điểm bên trong tung bay ra.

Thiên Linh Thành tu sĩ vừa bắt đầu còn hưng tai gây rắc rối, mừng rỡ nhìn thấy Thạch gia chịu thiệt.

Mùi máu tanh như vậy dày đặc, nói vậy đêm nay Thạch gia khẳng định là tổn thất nặng nề, bị cái kia thần bí tu sĩ dẫn vật quá chừng.

Thế nhưng quá sau một canh giờ, Thiên Linh Thành tu sĩ cũng cảm giác được không đúng.

Mùi máu tanh vẫn không có tàn đi!

Theo lý thuyết đấu pháp đã kết thúc một canh giờ, dù cho Thạch gia tu sĩ lại lười, cũng có thể đem thi thể lấy đi, không thể còn có như vậy dày đặc mùi máu tanh.

Thế nhưng Thạch gia cứ điểm bên trong mùi máu tanh trùng thiên, có thể không chút nào tàn đi dấu hiệu.

Vài tên lớn mật tu sĩ trắng đêm đi tới Thạch gia cứ điểm, nhìn thấy làm bọn họ trong lòng run sợ một màn.

Thạch gia cứ điểm bị tàn sát rồi!

Tàn sát!

Lỏa tàn sát!

Bọn họ có thể nhìn thấy Thạch gia tu sĩ trước khi chết này tỏ rõ vẻ không thể tin tưởng cùng với sợ hãi sắc mặt, đặc biệt Thạch gia Trúc Cơ tu sĩ này thần sắc kinh khủng, càng làm cho Thiên Linh Thành tu sĩ sợ hãi.

Thạch gia đến cùng là tiêu chọc cái nào Sát Thần?

Mấy cái Thời Thần sau khi, Thạch gia Kết Đan cao thủ cảm thấy Thiên Linh Thành.

Thạch gia Kết Đan cao thủ cảm thấy Thiên Linh Thành cứ điểm sau khi, trước tiên cũng không có kiểm tra Thạch gia mọi người nguyên nhân cái chết, mà là vội vã mà chạy tới trong kho hàng.

Phá Không Thạch không rồi!

Hơn một vạn khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng lại không cánh mà bay, toàn bộ nhà kho trống rỗng một mảnh.

Thạch gia Kết Đan cao thủ sắc mặt âm trầm khó coi, phảng phất có thể nhìn ra nước đến.

Phía dưới tu sĩ không biết Thạch gia kế hoạch, thế nhưng hẳn nhưng là biết đến rõ ràng. Hơn vạn khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng bị trộm, Thạch gia kế hoạch chẳng khác nào bị nhỡ, sắc mặt của hắn làm sao có thể không khó coi.

"Chẳng cần biết nguoi là ai, chỉ cần để ta tra ra thân phận của nguoi, tất nhiên để nguoi muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể!"

Nói Thạch gia Kết Đan cao thủ rời đi nhà kho, kiểm tra Thạch gia mọi người nguyên nhân cái chết.

Thạch gia cứ điểm trung thượng trăm tên Luyện Khí tu sĩ nguyên nhân cái chết, giống nhau như đúc, vô cùng đơn giản, chính là một chiêu kiếm trí mạng, dù cho là Kết Đan cao thủ, cũng nhìn không ra càng nhiều manh mối đi ra.

Thế nhưng ở Thạch Triều Khang trên thi thể, hẳn nhưng nhìn ra không giống.

"Loại này kiếm ý. . . Lẽ nào là hắn?"

Thạch gia Kết Đan cao thủ sắc mặt lúc xanh lúc đỏ, dựa theo hần biết, Cửu Châu có thể sử dụng tới loại này kiếm ý, tựa hồ chỉ có Tam Hoàng tử một người.

Hơn nữa căn cứ Thạch gia mạng lưới tình báo, Tam Hoàng tử ngày gần đây tung tích ở ngay gần.

Thạch gia Kết Đan cao thủ sắc mặt biến hóa hai lần sau khi, bất đắc dĩ nói rằng,

"Lúc này can hệ trọng đại, nhất định phải bẩm báo Lão tổ!"

"Nếu như đúng là Tam Hoàng tử, vậy chúng ta e sợ. . ."

Thạch gia Kết Đan cao thủ khoe miệng một trận cay đắng, nếu như đúng là Tam Hoàng tử ra tay, Thạch gia e sợ thật sự chỉ có thể ăn cái này muộn thiệt thời

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 197: Địa Sát khí

Ngày mai.

Diệp Học Văn vội vã mà đến đến Tô Khải sân, trên mặt mơ hồ trong lúc đó có thể nhìn thấy một vết kinh hoàng cùng ưu sầu.

"Tô đại sư, người có thể nghe nói?"

Diệp Học Văn thờ hồng học hỏi.

"Nghe nói cái gì?"

"Thiên Linh Thành Thạch gia cứ điểm, bị người tàn sát rồi!"

Diệp Học Văn một mặt ngưng trọng nhìn chăm chăm Tô Khải, nhìn chăm chăm không chớp mắt, tựa hồ muốn từ Tô Khải sắc mặt bên trong nhìn ra chút gì.

Thế nhưng để Diệp Học Văn kinh ngạc chính là, Tô Khải lại tỏ rõ vẻ kinh sợ, một bộ hoàn toàn không biết chuyện đáng đáp.

"Lại vẫn có chuyện như vậy!"

"Thạch gia chính là Sơn Châu, ai gan to như vậy lại dám đối với Thạch gia động thủ?"

Tô Khải trên mặt giả bộ ra tràn đầy kinh ngạc.

Nhìn thấy Tô Khải này thần sắc kinh ngạc, Diệp Học Văn thầm nhủ trong lòng.

Lẽ nào thật sự không phải tô đại sư?

Khi nghe đến Thiên Linh Thành Thạch gia cứ điểm bị tàn sát sau khi, Diệp Học Văn phản ứng đầu tiên chính là tô đại sư ra tay.

Dù sao ban ngày tô đại sư cùng mình hỏi thăm Phá Không Thạch tin tức, buổi tối Thạch gia cứ điểm liền bị tàn sát, chuyện này thực sự là quá trùng hợp, để Diệp Học Văn không thể không có liên tưởng.

"Người cảm thấy là ta làm ra?"

Tô Khải nhìn thấy Diệp Học Văn này ánh mắt cổ quái, liền biết Diệp Học Văn suy nghĩ trong lòng.

"Khà khà. . . Cái này. . . Ta không có hoài nghi tô đại sư người."

Diệp Học Văn có chút thật không tiện, tuy rằng biết rõ chuyện này chính là tô đại sư cái gọi là độ khả thi nhỏ vô cùng, thế nhưng Diệp Học Văn trong

lòng luôn có trông không tên bất an.

"Không cần nhiều lời rồi!"

"Người hoài nghi ta rất bình thường, bất quá Thạch gia ở Sơn Châu quyền thế ngập trời, làm sao có khả năng nuốt trôi con giận này. Phỏng chừng dùng không được Thạch gia sẽ có hành động, đến thời điểm hung phạm không phải tra ra chân tướng mà!"

Tô Khải một mặt trấn định nói rằng.

"Tô đại sư nói chính là!"

"Ở Sơn Châu dám đánh Thạch gia chủ ý người, vẫn không có một cái là kết quả tốt!"

Diệp Học Văn suy tư, tuy rằng không biết tàn sát Thạch gia cứ điểm đến cùng là người phương nào gây nên, thế nhưng người kia chỉ sợ là sống không lâu.

Như vậy sống sờ sờ đánh Thạch gia mặt, Thạch gia làm sao có khả năng không trả thù trở lại?

Thiên Linh Thành dù sao khoảng cách Phi Long thành không xa, Diệp Học Văn đối với việc này giờ quan tâm đến không ít, thế nhưng để hấn kinh ngạc chính là, chậm chạp không có truyền đến Thạch gia động thủ tin tức.

Thật giống, Thạch gia nuốt giận vào bụng rồi!

Diệp Học Văn vừa bắt đầu vạn phần kinh ngạc, Thạch gia lại sẽ nuốt giận vào bụng, thế nhưng dần dần có tin tức ngầm từ Thiên Linh Thành truyền đến.

Có người nói tàn sát Thạch gia cứ điểm người, chính là Thạch gia cũng không dám đắc tội người. Vì lẽ đó cứ điểm bị tàn sát sau khi, Thạch gia lựa chọn nuốt giận vào bụng.

Nghe tới tin tức này sau khi, Diệp Học Văn xác định tàn sát Thạch gia cứ điểm người bí ẩn, tuyệt đối không phải Tô đại sư.

Tô đại sư nếu là có để Thạch gia sợ hãi bối cảnh, làm sao có khả năng hướng mình hỏi thăm Phá Không Thạch tin tức?

Ở Thạch gia cứ điểm bị tàn sát việc này huyền ảo sôi sục thời điểm, Tô Khải bắt đầu rồi một vòng mới luyện khí.

Bất quá lần này luyện khí, Tô Khải mục đích không còn là luyện tập tăng lên luyện khí trình độ, mà là vì chính mình luyện chế một cái tiện tay cầm pháp bảo.

Luyện Khí Thất bên trong, Tô Khải nhìn rỗng rã 11 nghìn 500 khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng, Tô Khải đau đầu.

Vui sướng đến cùng đau rồi!

Phá Không Thạch số lượng càng nhiều, Hư Linh uy lực của phi kiếm càng lớn, 11 nghìn 500 khối Phá Không Thạch, đủ khiến Hư Linh uy lực của phi kiếm tăng lên tới cực hạn, so với thiên cấm linh bảo cũng cách biệt không xa.

Thế nhưng muốn luyện hóa 11 nghìn 500 khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng, Tô Khải nhưng là đau đầu, lượng công việc này thực sự là quá to lớn, nhiều đến Tô Khải đều khỏe miệng co giật.

Sau lần đó tháng ngày bên trong, Luyện Khí Thất bên trong không ngừng mà truyền đến sắt thép va chạm âm thanh, liên tiếp, phảng phất vĩnh viễn không có phần cuối.

Mười ngày!

Hai mươi ngày!

Một tháng!

Hai tháng!

Ròng rã sau năm mươi ngày, sắt thép va chạm âm thanh rốt cục đình chỉ.

Lúc này Tô Khải, hốc mắt lõm vào, chòm râu tỏ rõ vẻ, một bộ lời thôi đáng vẻ chật vật, có thể tưởng tượng hấn này hơn hai tháng thời gian, là làm sao vượt qua.

Tô Khải nhìn qua vô cùng chật vật, thế nhưng hai mắt sáng lên lấp lánh, nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chăm trường kiếm trong tay.

Một thanh trường kiếm màu trắng, nói chính xác vẫn là Kiếm Thai, vẫn không có khắc lên Địa Sát cấm chế, chỉ có thể được cho là một cái bán thành phẩm cầm pháp bảo.

"Chỉ kém bước cuối cùng, Hư Linh phi kiếm liền luyện chế thành công rồi!"

Nói Tô Khải cũng không có lập tức bắt đầu Hư Linh phi kiếm luyện chế, mà là nhắm mắt dưỡng thần, ngồi xếp bằng đũa gối.

Liên tục hai tháng nung nấu Phá Không Thạch, dù cho là làm bằng sắt người cũng không chịu nổi, Tô Khải dù cho khí lực mạnh mẽ, cũng cảm thấy sâu sắc uể oải.

Lúc này nếu là bắt đầu chạm trở Địa Sát cảm chế, tỷ lệ thành công nhất định không cao, bởi vậy Tô Khải lựa chọn càng thêm bảo thủ cách làm. Trước tiên khôi phục lại trạng thái đỉnh cao, lại chạm trở Địa Sát cảm chế.

Sau ba ngày, Tô Khải quét qua trước đôi thái, lần nữa khôi phục đến trạng thái đỉnh cao, bắt đầu rồi Địa Sát cảm chế chạm trở.

Địa Sát cảm chế, hạt nhân vị trí chính là ẩn chứa trong đó Địa Sát khí. Địa Sát khí, ở khắp mọi nơi, chỉ cần có khắp nơi địa phương, liền có thể lấy ra đến Địa Sát khí.

Thế nhưng Địa Sát khí nhưng không tốt lấy ra, tràn ngập lực phá hoại, chỉ có Trúc Cơ sau khi, mới có thể thành công lấy ra. Hơn nữa Địa Sát khí vẫn chưa thể một lần lấy ra quá nhiều, nếu không sẽ đối với thân thể tạo thành tổn thương.

Tô Khải mười ngón liền động, hai tay bấm ra một đạo pháp quyết, đánh về phía khắp nơi.

Vù một tiếng!

Khắp nơi bên trên chảy xuôi quá một vết màu vàng vàng sáng, từng tia một hắc khí từ khắp nơi bên trong tán mát ra, hướng về Tô Khải lòng bàn tay hội tụ mà đi.

Địa Sát khí!

Những hắc khí này, chính là chạm trở Địa Sát cảm chế hạt nhân Địa Sát khí.

Địa Sát khí hội tụ ở Tô Khải trong lòng bàn tay, Tô Khải nhất thời cảm giác được một luồng khí tức âm lãnh, may là mình thân thể mạnh mẽ, nếu là phổ thông Luyện Khí tu sĩ, ở nhiệm đến Địa Sát khí trong nháy mắt, tay phải liền bị sẽ đóng băng.

Theo Địa Sát khí hội tụ càng ngày càng nhiều, Tô Khải cảm nhận được hàn ý cũng càng ngày càng mạnh mẽ, dù cho lấy hắc vượt xa cùng cấp tu sĩ mạnh mẽ khí lực, cũng không từ run lên một cái.

"Còn chưa tới cực hạn!"

Tô Khải cảm thụ Địa Sát khí bên trong hàn ý, cũng không có đình chỉ hấp thu Địa Sát khí, mà là tiếp tục hấp thu.

Thời gian một chén trà sau khi, Tô Khải trong tay hội tụ Địa Sát khí, có tới cây nho to nhỏ, toàn thân đen kịt một mảnh, toả ra nồng đậm hàn khí.

Nếu là đem nước sạch rót đi, trong nháy mắt sẽ biến thành Hàn Băng.

Diệp Học Văn nếu là nhìn thấy Tô Khải trong tay Địa Sát khí, nhất định sẽ kinh ngạc trợn mắt ngoác mồm. Phải biết vừa vặn lên cấp luyện khí đại sư Luyện Khí Sư, hội tụ Địa Sát khí, nhiều nhất chỉ có chừng hạt gạo.

Như Tô Khải như vậy một hơi ngưng tụ ra cây nho to nhỏ Địa Sát khí, tuyệt đối là luyện khí đại sư bên trong cường giả. Mà Tô Khải vẫn không có luyện chế ra một cái cảm pháp bảo, cũng đã có thể hội tụ ra nhiều như thế Địa Sát khí.

Đương nhiên hội tụ Địa Sát khí nhiều ít, cũng không thể đủ trực tiếp đại biểu một tên Luyện Khí Sư luyện khí thuật trình độ cao thấp. Thế nhưng chạm trở Địa Sát cảm chế càng nhiều, tiêu hao Địa Sát khí cũng là càng nhiều.

Có thể nói ngưng tụ Địa Sát khí nhiều, không có nghĩa là luyện khí thuật cao minh, thế nhưng hội tụ Địa Sát khí ít, luyện khí thuật khẳng định chẳng cao minh đến đâu!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 198: Sinh tiên đại hội

Sau một nén nhang,

Tô Khải trong tay hội tụ Địa Sát khí đã có to bằng long nhãn, toả ra hàn khí, càng làm cho Tô Khải tóc mai, đều nổi lên một tầng cái sương trắng.

"Đến cực hạn rồi!"

Tô Khải lẩm bẩm nói nhỏ, hẳn biết nếu là lại hội tụ Địa Sát khí, dù cho là lấy hấn mạnh mẽ thân thể, cũng sẽ bị thương.

"Những này Địa Sát khí, gần như cũng đủ rồi!"

Nói Tô Khải bắt đầu rồi Địa Sát cấm chế về.

Liên tục gãy mười ngón tay, từng đạo từng đạo người cầm từ Tô Khải trong tay hạ xuống, lấy sét đánh không kịp bưng tai tứ thể rơi vào trường kiếm bên trên, tốc độ nhanh chóng, khác nào mưa to gió lớn, trút xuống mà tiêu.

Hồ hấp trong lúc đó, 108 đạo nhân cấm đã hoàn thành.

Người cầm đầu ấn, đối với Tô Khải tới nói đã là thuận thực không thể ở thông thạo, dù cho là nhắm mắt lại, cũng có mười phần nắm có thể vẽ tốt 108 đạo nhân cấm.

Ở 108 đạo nhân cấm vẽ xong xuôi sau khi, Tô Khải sắc mặt bắt đầu nghiêm nghị lên, 100 linh, đây là Tô Khải trước vẫn thất bại chưa thành công quá bước đi.

Hít sâu hai cái sau khi, Tô Khải đánh ra một đạo pháp quyết, thần niệm không chế 108 đạo nhân cấm bắt đầu dung hợp.

"Dung hợp!"

Tô Khải quát chói tai một tiếng, thần niệm cẩn thận tỉ mỉ nhìn chăm chăm 100 linh bách lẻ tám đạo nhân cấm dung hợp đến một cái cực điểm sau khi, ngón trở bắn ra, phân ra một tia Địa Sát khí hòa vào cấm bên trong.

Vù ——

Trường kiếm phát sinh một tiếng run rẩy, trên thân kiếm 108 đạo nhân cấm biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó đây là một đạo cấm.

"Thành công rồi!"

Tô Khải không nhịn được hưng phấn quát to một tiếng.

Bất quá đạo thứ nhất cấm luyện chế thành công sau khi, Tô Khải cũng không có cảm thấy thỏa mãn, lập tức không ngừng không nghỉ bắt đầu rồi đạo thứ hai cấm luyện chế.

Người cầm 108, cấm 72, thiên cấm 36, cấm cực hạn chính là 72 chính gốc cấm, một đạo cấm cấm bí bảo, xa xa không có thỏa mãn Tô Khải khẩu vị.

Đặc biệt Tô Khải đánh cướp Thạch gia hơn vạn khối Phá Không Thạch, càng là đã tâm bưng bưng.

Hơn vạn khối Phá Không Thạch tiêu chuẩn linh khoáng luyện chế ra đến Kiếm Thai, mạnh mẽ chỗ không cần nói nhiều, nói riêng về phôi thai phẩm chất, trên đất cấm pháp bảo bên trong tuyệt đối là bài tiến lên liệt.

60 chính gốc sát cấm chế, đây là Tô Khải cho mình đẩy xuống mục tiêu.

Không chỉ có sau này mình muốn đang luyện chế ra xuất chúng như thế pháp khí phôi thai, không biết còn muốn đến khi nào đây.

Bởi vậy, lần này Tô Khải lựa chọn khiêu chiến tự mình.

Đạo thứ nhất Địa Sát cấm chế sau khi thành công, Tô Khải có thành công kinh nghiệm, đạo thứ hai Địa Sát cấm chế luyện chế tốc độ, rõ ràng thêm nhanh hơn không ít.

Đạo thứ hai Địa Sát cấm chế, thành công!

Đạo thứ ba!

Đạo thứ tư!

...

Thứ sáu mười đạo!

...

Cuối cùng, Tô Khải lần thứ nhất luyện chế cấm pháp bảo, liền thành công chạm trở 66 chính gốc sát cấm chế.

66 chính gốc cấm cấm pháp bảo, trên đất cấm pháp bảo bên trong tuy rằng không tính là đứng đầu nhất, thế nhưng nếu như tính luôn Hư Linh phi kiếm hư không thuộc tính, tuyệt đối là hàng đầu cấm pháp bảo.

Rầm một tiếng!

Thời gian qua đi hơn hai tháng, Tô Khải Luyện Khí Thất cửa lớn, rốt cục lại một lần nữa bị mở ra.

Tô Khải nhìn trong sân ánh mặt trời sáng rõ, đột nhiên có một loại thoáng như thiên nhật cảm giác, có vẻ như đây là mình bế quan một lần lâu nhất.

Lúc này vài tiếng thanh âm non nớt, cắt ngang Tô Khải cảm khái.

"Mặn!"

"Ngọt!"

"Mặn!"

"Ngọt!"

"Mặn!"

"Ngọt!"

...

"Rõ ràng chính là mặn ăn ngon!"

Tiểu U chống nạnh, rõ ràng chính là một bộ La ly đáng đáp, nhưng một mực muốn bày ra một bộ đại nhân tư thế. Một mực nằng cùng Tiểu Bất Điểm so sánh, nằng thật là có đại nhân đáng đáp.

"Ngọt ăn ngon!"

Tiểu Bất Điểm tuổi tuy lên ăn, nhưng là tuyệt đối không cam lòng yếu thế.

Nghe xong một hồi hai người đối thoại, Tô Khải trong lòng một trận buồn cười.

Cảm tình này đậu hũ nảo ngọt mặn chi tranh, dù cho ở Cửu Châu cũng tồn tại.

"Ngươi lừa người, rõ ràng chính là mặn ăn ngon!"

Tiểu U tiến lên một bước, rõ ràng chính là một cái Tiểu La Ly, thế nhưng ở Tiểu Bất Điểm trước mặt, lại cũng có thể ở trên cao nhìn xuống. Đặc biệt trước ngực nằng cùng nằng tuổi tác không tương xứng ngạo nhân hai vú, quay về Tiểu Bất Điểm dùng sức nhất định.

Rầm một tiếng!

Tiểu Bất Điểm bị đỉnh ngã xuống đất, nhất thời khóc.

"Sur phụ, Tiểu U nằng bắt nạt ta!"

Tô Khải sâu kín nói rằng.

"Tiểu Bất Điểm, ngươi là đang ở phúc bên trong không biết phúc!"

"Ta cũng muốn bị hạ du bắt nạt như vậy, nhưng đáng tiếc không có cơ hội à!"

Nhìn thấy Tô Khải này một mặt ước ao đáng vẽ, Tiểu U hai gò má nhất thời phồng lên.

"Khẽ —— "

"Biến thái Đại ca ca!"

Tô Khải ngón tay ở Tiểu U trên đầu nặng nề gầy gầy.

"Còn nhỏ tuổi miệng ra thô tục, cái gì biến thái không biến thái, giống ta như vậy thiện lương người chính trực, trên thế giới đã rất ít rồi!"

"Muốn nói biến thái, còn có so với người càng thêm biến thái sao?"

"Này hình thể!"

"Này quy mô!"

"Quả thực không khoa học à!"

Nhìn thấy Tô Khải nhìn chăm chăm nàng ngạo nhân hai vú nháy mắt, Tiểu U tàn nhẫn mà trừng Tô Khải một chút, sau đó trốn vào trong túi chứa đồ.

"Ô ô —— "

"Sự phụ ta đã lâu không có ăn no rồi!"

Tiểu Bất Điểm xoa xoa bụng nhỏ, một mặt khát vọng, trên khóe môi lộ ra óng ánh nước dãi.

Tô Khải bế quan luyện chế Hư Linh phi kiếm sau khi, Tiểu Bất Điểm vừa bắt đầu vẫn là thật vui vẻ, mỗi ngày rốt cục không cần đánh hơi máy móc.

Thế nhưng quá một tháng, Tiểu Bất Điểm sắc mặt kéo xuống, bởi vì nàng thú sữa uống xong.

Ô ——

Ô ——

Thú sữa sau khi uống xong, nàng chỉ có thể cùng Tiểu U đồng thời ăn đậu.

Sau đó. . . Sau đó hai người bọn họ liền bắt đầu hơn một tháng ngọt ngào chỉ tranh.

Đậu hũ nào mặc dù ăn ngon, thế nhưng Tiểu Bất Điểm như trước vẫn là thích cùng thú sữa.

Nghe được Tiểu Bất Điểm yêu cầu, Tô Khải trên đầu bốc lên ba cái khói đen.

Mình này vú em tên tuổi xem như là ngồi vững vàng, làm không thể lại ổn lại ổn rồi!

Cũng không biết mình lúc nào mới có thể thoát khỏi vú em tên tuổi?

"Tiểu Bất Điểm, người cũng không nhỏ, nên thay đổi khẩu vị rồi!"

"Nói thí dụ như ăn cơm, dùng bữa. . ."

Tô Khải lời còn chưa nói hết, Tiểu Bất Điểm liền trực tắc đầu.

"Không được!"

"Không được!"

"Ta liền muốn sữa!"

"Ta liền muốn sữa!"

"Khắc khắc!"

"Tiểu Bất Điểm, ngày hôm nay ta dẫn người đi những nơi khác!"

Tô Khải nói rằng, cân nhắc mình bế quan luyện khí hơn hai tháng, Thăng Tiên Đại Hội đang ở trước mắt, may là mình không có luyện khí luyện quá mức, bỏ qua Thăng Tiên Đại Hội.

"Nơi nào?"

Tiểu Bất Điểm mím môi ngón tay hỏi.

"Thăng Tiên Đại Hội!"

"Sinh. . . Tiên. . . Đại hội!"

"Ăn ngon không?"

Tiểu Bát Điểm yết hầu lần hai lần, khỏe miệng nước dãi nhiều hết mức, đều sắp nhỏ đến trên đất.

". . ."

Tô Khải không nói gì.

Triệt để không nói gì rồi!

Đối với vũ trụ này Hồng Hoang thứ nhất kẻ tham ăn, Tô Khải chỉ còn dư lại một cái từ ngữ để hình dung.

Bội phục!

Bội phục đến phục sát đất à!

Lúc nào đều có thể nghĩ đến ăn, không hổ là Vũ Trụ Hồng Hoang thứ nhất ăn nhiều hàng.

"Ăn ngon!"

"Ăn rất ngon!"

"Đội được Thăng Tiên Đại Hội, có so với thú sữa còn tốt hơn ăn đồ vật!"

"Có thật không?"

Tiểu Bát Điểm khoa tay múa chân, hai mắt sáng sủa lượng, lại như hai khối bảo thạch.

"Ta cũng muốn đi sinh tiên đại hội!"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 199: Thạch gia kẻ xui xẻo

Thánh Hóa cung điện, Bát đại thế gia Viêm Gia đại bản doanh, đồng thời cũng là lần này Thăng Tiên Đại Hội tổ chức. X

Lúc này ở Thánh Hóa cung điện nơi sâu xa, Bát đại bóng người tụ tập cùng một chỗ, này Bát đại bóng người trên người khí thế bàng bạc, tám người tụ tập cùng một chỗ, phảng phất liên hư không đều không chịu nổi bọn họ uy thế mà vận vẹo lên.

Nếu là có những người khác nhìn thấy tám người này, nhất định sẽ nhận ra tám người này thành linh chính là Bát đại thế gia tám vị Lão tổ Nguyên Anh phân thân.

"Viêm Đạo hữu, ngươi hôm nay khẩn cấp sốt ruột chúng ta tám người đến cùng có chuyện gì? Lão phu luyện chế một cái pháp khí chính đang quan trọng bước ngoặt đây!"

Một cái hơi không kiên nhẫn âm thanh vang lên.

Viêm Hoắc nghe xong cái này thiếu kiên nhẫn âm thanh, cũng không có tức giận, ngữ khí bình tĩnh nói.

"Lần này sốt ruột chư vị, là bởi vì Thăng Tiên Đại Hội gặp phải một cái bất ngờ!"

"Cái gì bất ngờ? Lẽ nào viêm Đạo hữu ngươi một người xử lý không được, cần chúng ta tám người ra tay sao?"

"Ra tay cũng không phải cần, chỉ là lúc này cần cùng chư vị thương thảo một phen mới được!"

Nghe được viêm Hoắc nói cái này đột phát bất ngờ lại muốn bọn họ tám người thương thảo mới có thể quyết định, không khỏi tâm thần ngưng lại, lúc này tất nhiên không phải chuyện nhỏ, bằng không viêm Hoắc cũng không dùng tới chuyện bé xé ra to.

"Viêm ông lão, đánh cái gì bí hiểm, có chuyện nói mau, có rắm mau thả, mà mà tức tức!"

Viêm Hoắc không có nhiều lời, tay phải một phen, một viên lệnh bài màu bạc xuất hiện ở viêm đột nhiên mà trong tay.

"Thăng Tiên Lệnh!"

"Lại là Thăng Tiên Lệnh!"

"Không nghĩ tới lại còn có Thăng Tiên Lệnh!"

Chư vị Nguyên Anh phân thân nhìn thấy lệnh bài màu bạc trong nháy mắt, không khỏi dồn dập kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Bọn họ rốt cuộc biết tại sao viêm Hoắc trình trọng việc mà đem bọn họ sót ruột lên, hóa ra là vì thương thảo Thăng Tiên Lệnh việc.

"Là ai cầm Thăng Tiên Lệnh tới tham gia Thăng Tiên Đại Hội?"

"Một cái tán tu!"

Viêm Hoắc nhấp một miếng linh trà nói rằng.

"Thực sự là vận may tiểu tử!"

"Tiểu tử kia vận may xác thực không sai, đã hơn trăm năm không có Thăng Tiên Lệnh tin tức, lại còn có người nắm giữ Thăng Tiên Lệnh!"

Mấy vị Nguyên Anh Lão tổ dồn dập cảm thán Tô Khai số may, đồng thời cũng có cười trên sự đau khổ của người khác biểu hiện.

Bởi vì, Thạch gia muốn xui xẻo rồi.

Mỗi giới Thăng Tiên Đại Hội tiến vào Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn tổng cộng 100 tên, thế nhưng này một trăm tiêu chuẩn cũng không phải công bằng cạnh tranh, trong đó năm mươi tiêu chuẩn do Bát đại thế gia ôm đồm, còn lại năm mươi tiêu chuẩn thả ra công bằng cạnh tranh.

Bởi vậy, mỗi một lần Thiên Nhai Động thiên hành trình, trong đó có ít nhất một nửa là Bát đại thế gia người, mà còn lại năm mươi người do cái khác tiểu con cháu thế gia cùng tán tu tạo thành.

Thế nhưng lần này không giống, bởi vì Thăng Tiên Lệnh xuất hiện, mang ý nghĩa Bát đại thế gia năm mươi tiêu chuẩn ở trong, đều sẽ có một người bị chen đi, đem tiêu chuẩn tặng cho Tô Khai.

Mà bị chen đi người thứ năm mươi thành linh chính là Thạch gia một tên tiểu bối, bởi vậy vài vị Nguyên Anh phân thân nhìn thấy Thạch gia ăn thiệt nặng, cười trên sự đau khổ của người khác.

"Chư vị xem, Thăng Tiên Lệnh việc làm sao bây giờ?"

Viêm Hoắc hỏi.

"Đương nhiên là dựa theo quy củ đến làm, cho nắm giữ Thăng Tiên Lệnh người một cái Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn!"

Thủy gia ông lão liền vội vàng nói.

Đang ngồi tám người bảy người kia hay là trước không biết Thăng Tiên Lệnh việc, thế nhưng Thủy gia Lão tổ nhưng là một cái ngoại lệ.

Thất hoàng tử từ lúc mấy tháng trước, liền đem Thăng Tiên Lệnh việc nói cho Thủy gia Lão tổ.

Tô Khai chính là Thất hoàng tử vừa ý người, Thủy gia Lão tổ đương nhiên phải nâng đỡ một thoáng, huống chi còn có thể thuận tiện buồn nôn một thoáng Thạch gia, Thủy gia Lão tổ tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

"Theo quy củ làm việc!"

"Theo quy củ làm việc!"

Mấy vị Lão tổ dồn dập tỏ thái độ, để ông tổ nhà họ Thạch cau mày, thế nhưng là không cách nào nói ra phản bác ý kiến, chỉ có thể âm thầm bị thua lỗ.

Dù sao lúc trước quy củ này, vẫn là hắn bài nói ra trước sau đó được Bát đại thế gia tán thành, nếu là hiện tại hắn trở mặt không quen biết, sau đó mình tất nhiên uy tín quét rác.

Tám vị thế gia Lão tổ dăm ba câu trong lúc đó, liền xác nhận Tô Khai Thăng Tiên Lệnh việc. Tô Khai nhưng lại không biết, bởi vì Thăng Tiên Lệnh, Thạch gia một cái kẻ xui xẻo bị mình chen đi rồi tiêu chuẩn.

Bất quá mặc dù Tô Khải biết, trong lòng cũng sẽ không có bất kỳ áy náy, ngược lại sẽ cười to ba tiếng.

Hăm hại chính là bọn họ Thạch gia.

Tám vị Lão tổ tản đi sau khi, Thạch gia tiểu bối Thạch Hạo rất nhanh sẽ được tin tức, hẳn Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn bị người cướp đi.

Thạch Hạo nghe được tin tức này thời điểm, tức giận bốc khói trên đầu, suýt chút nữa đem trong phòng bàn gỗ cho đập vỡ tan.

Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn, hẳn nhưng là đợi mười năm mới đợi được cơ hội này.

Nhưng giờ nhưng bởi vì Thăng Tiên Lệnh, mình Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn, bị một cái tiểu đánh biểu cướp đi rồi!

"Cha, ta nuốt không trôi con giận này!"

Thạch Hạo nổi giận dùng dùng nói rằng.

Thạch Hạo sắc mặt phụ thân âm trầm

"Người nuốt không trôi con giận này cũng phải nuốt xuống, đây là Lão tổ quyết định, người nhất định phải vâng theo!"

"Nhưng là. . ."

"Nhưng là. . ."

"Lẽ nào liền nhìn như vậy đến ta tiêu chuẩn bị một cái không biết nơi nào đến tiểu đánh biểu cho đoạt?"

Thạch Hạo cha cười lạnh.

"Con trai của ta chớ hoảng sợ, người còn có cơ hội, ai nói người cái này tiêu chuẩn liền nhất định bị người cướp đoạt đi rồi!"

"Cha, ta còn có cơ hội khác!"

"Ai nắm giữ Thăng Tiên Lệnh, ai liền có thể tiến vào Thiên Nhai Động thiên."

"Nếu là Thăng Tiên Lệnh rơi vào tay của người, danh ngạch này không phải trở về rồi sao?"

Thạch Hạo nghe xong lời của phụ thân, mừng rỡ trong lòng.

"Cha, ý của người là, để ta diệt đi cái kia tiểu đánh biểu!"

Thạch Hạo đáy mắt lóe qua một vết tàn nhẫn về mặt.

"Ngu xuẩn!"

"Người kia đã tiến vào tám vị Lão tổ pháp nhãn, nếu chúng ta giết chết hắn, không phải đánh tám vị Lão tổ mặt sao?"

"Không muốn cả ngày nghĩ đánh đánh giết giết sự tình, người lẽ nào thì sẽ không dùng ôn hòa một ít thủ đoạn?"

"Cha ý của người là?"

"Thu mua!"

"Tán tu đều là một đám nghèo bức, chúng ta hứa lấy lãi nặng, chẳng lẽ còn sợ đối không tới Thăng Tiên Lệnh?"

"Cha cao minh!"

Bị cha ngăn ấy bát, Thạch Hạo nhất thời rộng rãi sáng sủa, quét qua trước trong lòng mù mịt.

Một phút sau khi, Thạch Hạo tìm tới Tô Khải thương thảo mua Thăng Tiên Lệnh việc.

"Người muốn trong tay ta Thăng Tiên Lệnh?"

Tô Khải nhìn Thạch Hạo, từ Thạch Hạo trong miệng mới biết, thằng xui xẻo này lại bị mình chen roi mất tiêu chuẩn.

"Không sai!"

"Thăng Tiên Lệnh ta tình thế bất buộc!"

"10 ngàn Linh thạch, đối với các người tán tu mà nói, này đã là một phen phát tài rồi!"

Thạch Hạo vênh vang đắc ý nói rằng.

Dưới cái nhìn của hắn, mình đồng ý ra 10 ngàn Linh thạch mua Tô Khải trong tay Thăng Tiên Lệnh, đây chính là đối với hắn ban ân, làm sao có khả năng sẽ bị từ chối.

Tô Khải lắc lắc đầu, trong lòng không còn gì để nói.

Lẽ nào hiện tại người đều là làm sao tự yêu mình sao?

10 ngàn Linh thạch liền muốn mua đi trong tay mình Thăng Tiên Lệnh, thật sự coi là phải ăn mày sao?

Coi như là phải ăn mày, này 10 ngàn Linh thạch cũng không đủ.

10 ngàn Linh thạch liền một cái tốt hơn người cầm bí bảo cũng không mua được, liền muốn mua đi mình Thăng Tiên Lệnh.

Trước tiên không nói mình tiến vào Thiên Nhai Động thiên tình thế bắt buộc, chỉ là Thạch Hạo khai trừ giá cả, Tô Khải liền không thể đồng ý.

"Ta từ chối!"

"Cái gì?"

"Người từ chối!"

Thạch Hạo nhất thời giận tím mặt, cảm giác mình bị nhục nhã.

Một cái tán tu, lại dám từ chối yêu cầu của chính mình, thực sự là khinh người quá đáng.

Ai cho hắn lá gan lớn như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 200: Thăng Dương Thạch

Thạch Hạo trên trán gân xanh hẳn lên, chỉ là một cái tán tu lại cho từ chối yêu cầu của chính mình, thực sự là ăn gan hùm mật báo. X

"Vậy người muốn bao nhiêu Linh thạch?"

Thạch Hạo tiếng trầm hờn dỗi nói rằng.

Nếu không là tám vị Lão tổ đều biết Thăng Tiên Lệnh việc, hắn không tốt ném đá giấu tay, hắn sớm đã đem Tô Khải cho xé ra.

Một cái Trúc Cơ sơ kỳ tán tu, lại dám khiêu khích mình, mình nhất định sẽ nói cho hắn biết Trúc Cơ sơ kỳ cùng Trúc Cơ trung kỳ trong lúc đó khác nhau.

Tô Khải khước miệng không tên nở nụ cười, duỗi ra một ngón tay.

"100 ngàn Linh thạch?"

Thạch Hạo lảo bảo nói nhỏ.

100 ngàn Linh thạch, rỗng rã tăng gấp mười lần, thực sự là Hắc Tâm.

Bất quá cũng may hắn còn có chút tự mình biết mình, 100 ngàn Linh thạch mình miễn cưỡng có thể tiếp thu, nếu là nhiều hơn nữa mình không phải xé nát hắn không thể.

Tô Khải lắc đầu một cái nói rằng.

"Người lý giải sai rồi!"

"Đó là bao nhiêu?"

Thạch Hạo quát chối tai một tiếng, trên trán gân xanh hẳn lên.

"Một cái thiên cấm linh bảo!"

Nghe xong Tô Khải yêu cầu, Thạch Hạo đầu tiên là hơi sửng sốt, đầy đủ quá 10 mấy hơi thở, mới từ trong khiếp sợ phản ứng lại.

"Người nói cái gì?"

"Người xác định không có phát rồ?"

Thạch Hạo tỏ rõ vẻ thần sắc kinh ngạc, đều sắp coi chính mình sản sinh ảo giác.

Trước mắt người tán tu này, quả thực muốn tiền muốn điên rồi.

Một cái thiên cấm linh bảo, hẳn lại cũng dám nói ra.

Thạch Hạo tuy rằng chính là Thạch gia con cháu đích tôn, thế nhưng Thạch gia gia đại nghiệp đại, hẳn cũng chỉ có ở Trúc Cơ sau khi, mới được một cái mười đạo cấm cấm pháp bảo.

Thế nhưng trước mắt tán tu lại há mồm liền muốn một cái thiên cấm linh bảo, thiên cấm linh bảo coi như là Thạch gia Kết Đan Trưởng lão, đều không nhất định nắm giữ.

Thạch Hạo giận dữ mà cười.

"Người là thật sự dự định đắc tội ta đi?"

Tô Khải bừm môi một cái nói.

"Nghèo bức! Không trả nổi giá tiền liền không muốn mua nhiều lần!"

Nghèo bức!

Thạch Hạo trên trán bốc lên ba cái khói đen.

Mình lại bị một cái tán tu nói mình nghèo bức, thực sự là chú nhện thì được tầu không thể nhả!

Nhìn thấy Thạch Hạo lửa giận trong lòng, lại như sắp phun trào núi lửa, Tô Khải lạnh nhạt nói.

"Người dự định động thủ?"

"Người cần phải hiểu rõ hậu quả!"

"Người hiện tại tuy rằng mất đi tiêu chuẩn, thế nhưng vẫn có thể và những người khác tranh cướp còn lại năm mươi tiêu chuẩn. Nếu là người một khi động thủ, lần này sân. . . Ha ha ha!"

Tô Khải, để Thạch Hạo sắc mặt lúc xanh lúc đỏ, hẳn không thể đem trước mắt cái này dương dương tự đắc tiểu đánh biểu xé thành mảnh vỡ.

Thế nhưng hẳn vẫn đúng là không dám động thủ, hù dọa một chút Tô Khải không ảnh hưởng toàn cục, thế nhưng thật sự động lên tay đến, mình nhất định sẽ chọc giận tám vị Lão tổ.

Đến thời điểm mình dù cho được Thăng Tiên Lệnh, vậy cũng là ăn no lượn tới đi.

"Không tiến, gặp lại!"

"Chúc người ở Thăng Tiên Đại Hội đạt được thành tích tốt, có thể cùng ta đồng thời tiến vào Thiên Nhai Động thiên!"

"Người. . ."

"Người. . ."

Thạch Hạo trong lòng phiền muộn muốn ói máu, vội vã rời đi Tô Khải sân, hẳn chỉ lo lại nhìn Tô Khải một chút, liền muốn không nhìn được lửa giận trong lòng đối với Tô Khải động thủ.

"Người đoạt ta tiêu chuẩn, ta tuyệt đối sẽ không để người dễ chịu!"

Thạch Hạo tức giận nói rằng,

Sau ba ngày, Thăng Tiên Đại Hội chính thức bắt đầu.

Bất quá Tô Khải nhưng không cần tham gia Thăng Tiên Đại Hội, chỉ cần sống chết mặc bây liền có thể.

Năm nay tham gia Thăng Tiên Đại Hội Luyện Khí Sư, có tới mười ba ngàn người, sáng lập kỳ trước số một, trong đó vượt quá một nửa tu sĩ chính là Trúc Cơ tu sĩ, để Tô Khải cảm thấy một trận vui mừng.

Nếu là mình không có Trúc Cơ thành công, nếu là mình không có được Thăng Tiên Lệnh, chỉ dựa vào luyện khí thuật trên trình độ, e sợ vẫn đúng là không nhất định có thể từ trên trong vạn người bộc lộ tài năng.

Dù sao mình tiếp xúc luyện khí thời gian chung quy là quá ngắn, nếu để cho mình mấy năm tích lũy thời gian, những này người tuyệt đối sẽ không là mình đối thủ.

Tuy rằng không cần tham gia Thăng Tiên Đại Hội luyện chế pháp khí, thế nhưng Tô Khải cũng không có nhàn rỗi, quan sát cái khác Luyện Khí Sư luyện khí, học trộm bọn họ luyện khí kỹ xảo.

Mỗi một cái Luyện Khí Sư, đều có thuộc về mình luyện khí kỹ xảo, người bên ngoài nếu là muốn học, nếu là không có Luyện Khí Sư tự mình chỉ điểm, là tuyệt đối không thể học được.

Bởi vậy, Luyện Khí Sư bên trong không tồn tại học trộm khả năng, tự nhiên cũng sẽ không có Luyện Khí Sư phòng bị người khác học trộm.

Thế nhưng Tô Khải mở ra Thiên Nhân thuật sau khi, nhưng đem chư vị Luyện Khí Sư các loại kỹ xảo nhỏ tất cả đều lặng lẽ học được, mỗi ngày thu hoạch đều bù đắp được mình cúi đầu luyện khí một năm.

Thậm chí Tô Khải hi vọng, trận này Thăng Tiên Đại Hội vĩnh viễn không muốn kết thúc, để hắn đem hơn vạn tên Luyện Khí Sư luyện khí kỹ xảo tất cả đều thông hiểu đạo lý, này chính là chuyện hạnh phúc đường nào.

Cho tới kẻ xui xẻo Thạch Hạo, ở Tô Khải trong tay không chiếm được Thăng Tiên Lệnh, dưới sự bắt buộc dĩ chỉ có thể lựa chọn cùng cái khác Luyện Khí Sư cạnh tranh, tranh cướp còn lại năm mươi tiêu chuẩn.

Tô Khải tự nhiên cũng không có quên chăm sóc hắn, thỉnh thoảng đến xem Thạch Hạo vài lần, để Thạch Hạo suýt chút nữa sai lầm dẫn đến luyện khí thất bại. Tô Khải này lại nhiều lần quan sát, tức giận Thạch Hạo trực giẫm chân, một mực không có những biện pháp khác dùng để phản lại chế.

Dù sao này Thăng Tiên Đại Hội chính là đối ngoại mở ra, Thánh Hỏa trong cung lúc này có mười mấy vạn tu sĩ đến quan sát Luyện Khí Sư luyện khí, lẽ nào hắn còn có thể báo cáo Tô Khải hay sao?

Tô Khải chìm đắm ở học tập bên trong, thỉnh thoảng đi đùa giỡn Thạch Hạo, cuộc sống gia đình tạm ổn trải qua phi thường thoải mái.

"Biến thái xấu xa ca, người có biết hay không lần này Thăng Tiên Đại Hội khen thưởng là cái gì?"

Tiểu U hỏi.

"Không phải là tiến vào Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn sao?"

Tiểu U khinh bỉ liếc Tô Khải một chút. ,

"Biến thái xấu xa ca người thực sự là tin tức gì cũng không biết, liền Thăng Tiên Đại Hội cơ bản nhất quy tắc cũng không biết rõ."

Tô Khải khẽ lắc đầu, muốn biết rõ Thăng Tiên Đại Hội quy tắc có ích lợi gì?

Mình nắm giữ Thăng Tiên Lệnh, trực tiếp liền có thể tiến vào Thiên Nhai Động thiên, căn bản không cần tham gia Thăng Tiên Đại Hội, tự nhiên không cần biết rõ Thăng Tiên Đại Hội quy tắc.

.

"Thăng Tiên Đại Hội chia làm hai cái giai đoạn, giai đoạn thứ nhất vì là lựa chọn, hết thảy tham gia Thăng Tiên Đại Hội tu sĩ tranh cướp năm mươi tiến vào Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn."

"Giai đoạn thứ hai là xếp hạng thi đấu, 100 tên Luyện Khí Sư lẫn nhau tỷ thí, quyết định 100 tên Luyện Khí Sư xếp hạng, hơn nữa giai đoạn thứ hai xếp hạng thi đấu, còn có phi thường phần thưởng phong phú!"

"Còn có khen thưởng!"

Tô Khải trong lòng có chút cảm thấy hứng thú.

Ngược lại mình nhân rồi cũng là nhân rồi, nếu như có thể mượn gió bẻ măng được khen thưởng, vậy cũng là cơ hội tốt.

"Khóa này Thăng Tiên Đại Hội khen thưởng là cái gì?"

Tiểu U le lưỡi một cái nói rằng.

"Kỳ thực khóa này Thăng Tiên Đại Hội khen thưởng cũng không phải rất xuất chúng, bất quá ta biết hạng nhất khen thưởng, biến thái hoài cái cho người nhất định cảm thấy hứng thú!"

Tô Khải chân mày cau lại, lòng hiếu kỳ trong lòng đã bị Tiểu U cho câu dẫn lên.

"Hạng nhất khen thưởng là cái gì?"

"Thăng Dương Thạch!"

Tô Khải nghe được hạng nhất khen thưởng lại là thăng Dương Thạch, trong lòng hứng hực một mảnh.

Thăng Dương Thạch chính là 36 tròng kỳ thạch một trong, Kỳ Thạch Bảng xếp hạng 33 vị.

Mấu chốt nhất chính là thăng Dương Thạch thích hợp bản thân, ở « Phụ Nhạc Kinh » nhập môn giai đoạn liền có thể luyện hóa, mình đã luyện hóa tám loại kỳ thạch, nếu như có thể được thăng Dương Thạch tương kỳ luyện hóa, « Phụ Nhạc Kinh » liền có thể đi vào tiểu thành.

Cho tới « Phụ Nhạc Kinh » tiểu thành đến cùng có uy lực khủng bố cỡ nào, Tô Khải chỉ là ngấm lại liền miệng khô lưỡi khô, trái tim nhỏ chầm chầm nhảy lên.

"Thăng Dương Thạch, mình muốn định rồi!"

Tô Khải ánh mắt lóe qua một vết ánh mắt kiên nghị, những ngày kế tiếp bên trong, thì càng thêm chịu khó đi quan sát Thăng Tiên Đại Hội, nói là quan sát, khí thế chính là đi ăn trộm.

Ăn trộm thành quả tự nhiên không ít, Tô Khải có thể cảm giác được mình ở luyện khí thuật trên trình độ, càng ngày càng tăng

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 201: Nhân Hoàng Cung

Sau mười ngày.

Thăng Tiên Đại Hội giai đoạn thứ nhất kết thúc, còn lại tiến vào Thiên Nhai Động thiên năm mươi tiêu chuẩn cũng bụi bậm lắng xuống.

Ở năm mươi tiêu chuẩn ở trong, Tô Khải nhìn thấy một cái tên quen thuộc —— Thạch Hạo.

"Thạch Hạo thẳng xui xẻo này không nghĩ tới thật sự có chút tài năng!"

Tô Khải hơi hơi kinh ngạc, xem ra chính mình trước coi thường Thạch Hạo ở luyện khí trên trình độ.

Rất nhanh, Thăng Tiên Đại Hội giai đoạn thứ hai liền bắt đầu.

Thăng đến lúc này, Tô Khải mới nhìn thấy Bát đại thế gia lần này cử đi học tiến vào Thiên Nhai Động thiên trẻ tuổi một đời Luyện Khí Sư.

"Thạch Quý, Thạch gia thiên kiêu, năm tuổi bắt đầu luyện khí, mười tuổi trở thành Luyện Khí Sư, 18 tuổi đi vào luyện khí đại sư, có người nói Thạch Quý đã từng luyện chế ra năm mươi đạo Địa Sát cấm chế đệ cấm bí bảo."

"Thủy Đồng, Thủy gia thiên kiêu, trời sinh Thủy Linh thân thể, am hiểu nước luyện thuật, mới có 17 liền trở thành luyện khí đại sư."

"Vương Trạch Hạo, Vương gia thiên kiêu. . ."

Tô Khải nhìn Bát đại thế gia cử đi học danh sách, sắc mặt có chút quái dị.

Bởi vì Bát đại thế gia mạnh nhất thiên kiều, lại cùng một màu đều không có tham gia lần này Thăng Tiên Đại Hội.

Ví dụ như Tô Khải quen thuộc Thạch Y, ví dụ như Thủy gia thiên kiều số một Thủy La Hiên, ví dụ như. . .

Bát đại thế gia tiểu bối người số một, lại tất cả đều vắng chỗ lần này Thăng Tiên Đại Hội.

Này một cái hiện tượng, không chỉ có gây nên Tô Khải chú ý, càng là ở tán tu cùng tiểu thế gia ở trong, gây nên sóng lớn mênh mông.

Tuy rằng bọn họ không biết vì sao thiên kiều không tham gia lần này Thăng Tiên Đại Hội, thế nhưng đối với bọn hắn tới nói, nhưng là một cái ngàn năm một thuở cơ hội tốt.

Bát đại thế gia ở Sơn Châu chính là tuyệt đối bá chủ, trong gia tộc thiên kiều số một, tuyệt thế đối với nghiền ép bọn cùng lứa tuổi thiên tài tuyệt thế. Nếu là thiên kiều tham gia Thăng Tiên Đại Hội, như vậy lần này Thăng Tiên Đại Hội hạng nhất tất nhiên tại bọn họ tám người ở trong quyết ra.

Thế nhưng ngoài dự đoán mọi người chính là Bát đại thế gia tiểu bối người số một tất cả đều vắng chỗ, cho tán tu cùng tiểu thế gia nhóm vô cùng vô tận tương tượng.

Hay là năm nay bọn họ có thể đăng đỉnh.

Cái khác tham gia Thăng Tiên Đại Hội Luyện Khí Sư trong lòng mừng như điên, một mảnh vui sướng đáng đáp, thế nhưng Tô Khải cũng không phải như thế nghĩ.

"Bát đại thế gia lẽ nào từ bỏ Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa?"

Đây là Tô Khải trong đầu cái ý niệm đầu tiên, thế nhưng rất nhanh sẽ bị Tô Khải ném ra sau đầu.

Bát đại thế gia tuyệt đối sẽ không từ bỏ Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa, bằng không bọn họ cũng sẽ không lao sư động chúng tổ chức Thăng Tiên Đại Hội.

Trừ phi. . .

Trừ phi có càng thêm hấp dẫn Bát đại thế gia đồ vật, để Bát đại thế gia không thể không ở giữa hai người làm ra lựa chọn.

Nghĩ tới đây, Tô Khải lập tức du lãm khí Sở Thiên Dương ký ức.

Nếu là có thể hấp dẫn Bát đại thế gia đồ vật, tuyệt đối không phải không phải là vật phạm, đại sự như vậy Sở Thiên Dương trong ký ức hẳn là có ghi chép mới đúng.

Một chén trà sau khi, Tô Khải đến trên lộ ra một bộ hiểu rõ đáng đáp.

"Nhân Hoàng Cung!"

"Lại là Nhân Hoàng Cung!"

Tô Khải trong lòng nhắc lên sóng to gió lớn.

Sau ba ngày, lại là Nhân Hoàng Cung xuất thế ngày.

Điều này làm cho Tô Khải kinh ngạc không thôi, ở liên tưởng đến Tam Hoàng tử cùng Thất hoàng tử hai vị ngôi vị hoàng đế mạnh mẽ người cạnh tranh lại cùng nhau xuất hiện ở Sơn Châu, chỉ sợ bọn họ hai cũng là chạy Nhân Hoàng Cung mà đi.

Nhân Hoàng Cung xuất thế, nói không chắc thì có Hiên Viên Kiếm đoạn kiếm, Tô Khải động lòng không ngớt, thế nhưng là không thể không bóp tắt trong lòng tưởng niệm.

Đối với Tô Khải tới nói, Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa mới là việc cấp bách, chỉ có được Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa, mới có thể trở về Thanh Châu.

Mà Nhân Hoàng Cung tuy được, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn đau bỏ đi yêu thích.

Ở Sở Thiên Dương trong ký ức, Nhân Hoàng Cung xuất thế, cuối cùng Thạch Y lực ép toàn bộ hùng, được Nhân Hoàng Cung.

"Thạch Y trước hết để cho người hung hăng một quãng thời gian, chờ ta Kết Đan, nhất định đem người hoàng cung đoạt lại."

Tô Khải trong mũi hừ hừ một tiếng, an ủi mình, quyền cho là đem người hoàng cung mượn cho Thạch Y một quãng thời gian.

Buổi trưa ba khắc.

Thăng Tiên Đại Hội giai đoạn thứ hai đúng giờ bắt đầu.

Viêm Gia Lão tổ tiên phong đạo cốt nói với mọi người nói.

"Thăng Tiên Đại Hội giai đoạn thứ hai chính thức bắt đầu, kế tiếp do lão phu tuyên bố lần này Thăng Tiên Đại Hội giai đoạn thứ hai thi đấu quy tắc."

Thăng Tiên Đại Hội giai đoạn thứ hai, sát hạch mỗi cái Luyện Khí Sư tổng hợp năng lực, mỗi một giới Thăng Tiên Đại Hội quy tắc đều có khác nhau, bởi vậy Tô Khải vênh tai lên lắng nghe Viêm Gia Lão tổ tuyên bố thi đấu quy tắc.

"Giai đoạn thứ hai thi đấu quy tắc —— Luyện Khí Sư ở quy định luyện khí phương pháp phối chế bên trong lựa chọn một trong, tự do thu thập vật liệu, luyện chế ra công kích mạnh nhất pháp khí."

"Thời gian hạn chế vì là ba canh giờ!"

Nói Viêm Gia Lão tổ vung tay lên, 1 ngàn trống luyện khí phương pháp phối chế xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Tê ——

Mọi người thấy 1 ngàn trống luyện khí phương pháp phối chế, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Thật là bạo tay!

Không hổ là.

1 ngàn trống pháp khí công kích phương pháp phối chế, có thể thấy được Viêm Gia nội tình đến cùng thâm hậu bao nhiêu. Hơn nữa Viêm Gia Lão tổ đem này 1 ngàn trống pháp khí công kích phương pháp phối chế bày ở trước mặt mọi người, mang ý nghĩa đem những công kích này pháp khí phương pháp phối chế, không trả giá đưa cho toàn bộ Sơn Châu Tu Tiên Giới.

Đây mới thực sự là làm người ta kinh ngạc run sợ nội tình.

1 ngàn trống pháp khí công kích phương pháp phối chế, con mắt đều không nháy mắt một thoáng sẽ đưa đi ra, đây là cỡ nào lòng dạ cùng nội tình.

Tô Khải ánh mắt nhìn quét toàn bộ phương pháp phối chế, này 1 ngàn trống pháp khí công kích phương pháp phối chế, đều có phi thường tỉ mỉ giới thiệu, không chỉ có giới thiệu pháp khí tên, cần thiết vật liệu, cùng với luyện chế bước đi.

Luyện chế lực công kích công kích mạnh nhất pháp khí, nhìn như là phi thường dễ dàng thi đấu quy tắc, nhưng trên thực tế cũng không phải dễ dàng như vậy.

Đối với đang ngồi Luyện Khí Sư tới nói, đầu tiên muốn phán đoán công kích uy lực của pháp khí.

Này 1 ngàn bên trong pháp khí công kích, chênh lệch không đồng đều, vàng thau lẫn lộn, cũng không đều là phi thường ưu tú pháp khí luyện chế phương pháp phối chế.

Bởi vậy bước thứ nhất liền muốn phân biệt ra pháp khí công kích cực hạn lực công kích mạnh bao nhiêu.

Nếu là tuyển chọn một cái cực hạn phi thường thấp pháp khí công kích, dù cho là đem pháp khí hoàn mỹ luyện chế ra đến, ở cuối cùng đánh giá bên trong, cũng tuyệt đối không tính là thành công.

Nhân lực chính là tỷ thí lần này ở trong tuyệt đối không thể lơ là một phần, thế nhưng nhân lực chỉ là cơ sở, chân chính quyết định cuối cùng thứ tự, chính là luyện khí trình độ.

Chỉ có nhân lực phân biệt ra ưu tú pháp khí công kích đây là tuyệt đối không đủ, nếu là không thể đem pháp khí công kích luyện chế ra đến, như vậy trước làm tất cả đều sẽ trôi theo dòng nước.

Càng là mạnh mẽ pháp khí công kích, độ khó luyện chế tự nhiên càng lớn, càng cần cao siêu luyện khí thuật mới có thể luyện chế thành công.

Mà một khi luyện chế thất bại, Thăng Tiên Đại Hội giai đoạn thứ hai đem xếp hạng lót đáy, bởi vậy ngoại trừ thử thách nhân lực cùng luyện khí thuật ở ngoài, còn thử thách Luyện Khí Sư tâm thái.

Nếu là nhân cao thủ đề, luyện chế không ra lựa chọn pháp khí công kích, đem không có thứ tự, thậm chí còn không bằng lựa chọn tương đối kém pháp khí công kích.

Cùng quan tâm nếu là lòng tin không đủ, rõ ràng có thể lựa chọn càng mạnh mẽ hơn pháp khí công kích, thế nhưng sợ sệt thất bại mà lựa chọn yếu kém pháp khí công kích, hiển nhiên sẽ ảnh hưởng cuối cùng xếp hạng.

Bởi vậy, này vẫn là một hồi tâm lý đánh cờ.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 202: Đã như vậy, vậy thì mở treo đi!

Tô Khải đem 1 ngàn trống pháp khí công kích phương pháp phối chế toàn bộ nhìn một lần sau khi, cuối cùng rơi vào một cái pháp khí phương pháp phối chế bên trên —— Phá Lôi Trùy.

Phá Lôi Trùy, ở Tô Khải xem ra tuyệt đối là này 1 ngàn trống pháp khí công kích bên trong mạnh mẽ nhất một trong, thậm chí nếu như đem Phá Lôi Trùy hoàn mỹ luyện chế ra đến, có thể đem "Một trong" hai chữ xóa.

Đương nhiên Phá Lôi Trùy độ khó luyện chế, cũng là 1 ngàn trống pháp khí công kích ở trong, hoàn toàn xứng đáng thứ nhất.

Thế nhưng, Tô Khải xưa nay không úy kỵ khiêu chiến.

Càng trọng yếu hơn thời điểm, Tô Khải đã sớm làm tốt đối trá chuẩn bị.

Nếu là không có thắng Dương Thạch cái này khen thưởng, Tô Khải nguyện ý cùng cái khác Luyện Khí Sư công bằng cạnh tranh.

Thế nhưng có thắng Dương Thạch cái này khen thưởng sau khi, Tô Khải tâm tư thay đổi, ai bảo khen thưởng như thế mê người, mình đương nhiên muốn mở treo treo lên đánh tiểu quái thú.

Tưởng niệm trong lúc đó, Tô Khải lựa chọn Phá Lôi Trùy phương pháp phối chế.

Ở Tô Khải lựa chọn Phá Lôi Trùy phương pháp phối chế sau khi, rất nhanh Tô Khải tin tức, xuất hiện ở màn ánh sáng bên trên.

"Tô Lạc, lựa chọn phương pháp phối chế Phá Lôi Trùy."

Tô Lạc, tự nhiên là Tô Khải dùng tên giả, ở sự lựa chọn của hắn vừa xuất hiện ở màn ánh sáng bên trên, nhất thời gây nên đông đảo Luyện Khí Sư sóng lớn mãnh mẽ.

Tuy rằng Thăng Tiên Đại Hội giai đoạn thứ nhất đào thải hơn vạn tên Luyện Khí Sư, thế nhưng những luyện khí sư này cũng không có chọn rồi đi, mà là lựa chọn quan sát Thăng Tiên Đại Hội giai đoạn thứ hai.

Khi bọn họ nhìn thấy Tô Khải lựa chọn Phá Lôi Trùy sau khi, liền không bình tĩnh.

Phá Lôi Trùy phương pháp phối chế, cũng không phải là Viêm Gia một mình sáng tác, mà là truyền lưu so sánh rộng rãi pháp khí công kích phương pháp phối chế một trong.

Thế nhưng từ xưa tới nay chưa từng có ai luyện chế quá Phá Lôi Trùy!

Bởi vậy luyện chế Phá Lôi Trùy, cái được không đủ bù đắp cái mất.

Phổ thông pháp khí luyện chế nguyên liệu cũng là năm, sáu chủng linh khoáng, nhiều nhất cũng là mười loại ra mặt. Mà luyện chế Phá Lôi Trùy linh khoáng, nhưng cần ròng rã 50 trống.

Vua hồ à!

Lúc trước cũng không biết là cái nào Luyện Khí Sư phát minh như thế vua hồ luyện khí phương pháp phối chế.

Nếu là Phá Lôi Trùy có thể nghiền ép cái khác pháp khí công kích, hay là còn có người thử nghiệm luyện chế.

Thế nhưng chỉ có hoàn mỹ Phá Lôi Trùy, lực công kích có thể nghiền ép cái khác pháp khí công kích, chỉ cần hơi có tỳ vết, lực công kích cũng chính là hàng đầu pháp khí công kích trình độ, cũng không chỗ thần kỳ.

Chính vì như thế, hầu như không có Luyện Khí Sư đồng ý vất vả không có kết quả tốt luyện chế Phá Lôi Trùy.

Cho tới ở Thăng Tiên Đại Hội trên, càng thêm sẽ không có người lựa chọn luyện chế.

Bởi vì Thăng Tiên Đại Hội giai đoạn thứ hai chỉ có ba canh giờ, hầu như không thể luyện chế 50 chủng linh khoáng, đem Phá Lôi Trùy luyện chế ra đến.

Thạch Hạo nhìn thấy Tô Khải lại luyện chế Phá Lôi Trùy, đầu tiên là hơi sững sờ, tuy rằng phản ứng lại.

"Lấy lòng mọi người!"

"Chẳng trách muốn dùng Thăng Tiên Lệnh thương lượng cửa sau tiến vào Thiên Nhai Động thiên, nguyên lai căn bản chính là một cái vai hề."

Thạch Hạo một trận đau lòng, mình lại bị một cái không hiểu luyện khí vai hề cướp đi tiêu chuẩn, thực sự là sỉ nhục.

"Cái tên này có phải là tôi quấy rối?"

Quan sát Luyện Khí Sư ở trong có người bắt mắt nói.

"Không rời 10!"

"Luyện chế Phá Lôi Trùy, thực sự là ý nghĩ kỳ lạ nào động!"

"Mới không phải!"

"Mới không phải!"

"Tô đại sư luyện chế Phá Lôi Trùy, khẳng định là chắc chắn!"

Một cái phần uất âm thanh, đột nhiên đứng ra làm trái lại.

Nếu là Tô Khải nhìn thấy người này, tuyệt đối sẽ nhận ra, hẳn chính là Phi Long thành thứ nhất Luyện Khí Sư Diệp Học Văn.

"Tô đại sư?"

"Cái kia tô đại sư?"

"Chư vị đại sư bên trong, thật giống không có một vị là họ Tô đi!"

Bên người một tên Luyện Khí Sư lạnh lùng nói rằng, ở hắn trong ấn tượng cũng không có vị này tô đại sư.

Nghe được mình bị một trong, Diệp Học Văn tức đến đỏ bừng cả mặt.

"Tô đại sư sẽ chứng minh mình!"

"Sau ba canh giờ, các người liền trộn to hai mắt nhìn tô đại sư đem Phá Lôi Trùy luyện chế ra đến!"

Trải qua mấy tháng ở chung, Diệp Học Văn đã sớm trở thành Tô Khải não tàn phần.

Tuy rằng biết rõ ở Thăng Tiên Đại Hội trên hầu như không thể luyện chế ra Phá Lôi Trùy, thế nhưng Diệp Học Văn vẫn là ngốc nghếch lựa chọn tin tưởng.

Dù sao liền tử vong nhiệm vụ đều bị Tô Khải hoàn thành, Diệp Học Văn ngốc nghếch tin tưởng Tô Khải có thể đem Phá Lôi Trùy luyện chế ra đến.

...

Tô Khải tự nhiên biết Phá Lôi Trùy độ khó luyện chế, nếu là không ra treo, tự nhiên không cách nào đem Phá Lôi Trùy luyện chế thành công, thế nhưng là không ngăn được Tô Khải là một cái mở ra treo nam nhân.

Nhìn thấy Tô Khải thật sự bắt đầu chọn luyện chế Phá Lôi Trùy linh khoáng, quan sát Thăng Tiên Đại Hội chư vị Lão tổ, trên mặt lộ ra từng tia một kinh ngạc.

"Lẽ nào tên tiểu tử này thật sự dự định luyện chế Phá Lôi Trùy?"

Lão tổ phát sinh một tiếng khẽ ồ lên, dưới cái nhìn của hắn luyện chế Phá Lôi Trùy, chỉ do khô hài.

"Nói không chắc nhân gia là luyện khí đại tông sư tới tham gia Thăng Tiên Đại Hội đây?"

Một vị khác Lão tổ cười nhạt, ngữ khí vẫn bình tĩnh, thế nhưng mấy vị khác Lão tổ lại nghe ra trong giọng nói xem thường.

Muốn ở trong vòng ba canh giờ luyện chế ra Phá Lôi Trùy, e sợ cũng chỉ có luyện khí đại tông sư mới có như vậy trình độ.

Thế nhưng sân dưới đũa bé này sẽ là luyện khí đại tông sư sao?

Tuyệt đối không thể!

Thủy gia Lão tổ Nam Nam nói rằng,

"Ta xem không hẳn, nói không chắc nhân gia thật sự có nắm!"

Thủy gia Lão tổ ánh mắt lấp lánh hai lần.

Người khác không biết Tô Khải thân phận, nhưng còn Thủy gia Lão tổ từ Thất hoàng tử trong miệng vẫn phải là đến một chút tin tức.

Hóa vân đại sư hậu nhân, luyện khí thuật trình độ phi phàm, thậm chí ngay cả tinh bàn đều có thể chữa trị, nói không chắc thật sự có thần kỳ phương pháp, đem Phá Lôi Trùy luyện chế ra đến.

"Nếu nước ông lão nguoi tự tin như thế, vậy chúng ta liền mỗi mắt mong chờ."

"Nói không chắc đợi lát nữa mặt của nguoi liền bị đánh sưng lên!"

Thạch gia ông lão cười ha ha, hẳn cùng Thủy gia Lão tổ từ trước đến giờ không hợp nhau, chỉ cần một cơ hội, liền sẽ không quên bỏ đá xuống giếng.

Keng ——

Tô Khải vùng lên trong tay màu bạc tiểu nện, nặng nề rơi vào Từ Vận Thạch trên, phát sinh một tiếng vang lạnh lạnh.

Tự nhiên linh khoáng ở trong, ẩn chứa các loại tạp chất, cần đi qua tinh luyện, loại bỏ linh khoáng bên trong tạp chất. Nếu là đem không có loại bỏ tạp chất linh khoáng dùng cho luyện khí, tất nhiên sẽ dẫn đến pháp khí phẩm chất phía dưới, thậm chí là luyện khí thất bại.

Bởi vậy luyện khí bước thứ nhất chính là tinh luyện linh khoáng.

Keng ——

Keng ——

Keng ——

Sắt thép va chạm âm thanh, liên tiếp, từ Tô Khải trong tay màu bạc tiểu nện bên trong truyền ra.

Hai khắc chung sau khi, Từ Vận Thạch tinh luyện xong xuôi, thế nhưng Tô Khải nhưng nhíu mày.

"Quả nhiên, luyện chế Phá Lôi Trùy độ khó quá to lớn rồi!"

Tinh luyện một khối linh khoáng liền cần một phút thời gian, nếu như thật sự bám theo tốc độ này tinh luyện linh khoáng, chỉ là tinh luyện 50 chủng linh khoáng, liền cần ròng rã một ngày thời gian.

Mà Thăng Tiên Đại Hội dành cho thời gian, chỉ có ngắn ngủi ba canh giờ mà thôi.

"Đã như vậy, vậy thì mở treo đi!"

Nói Tô Khải triển khai Thiên Nhân thuật, trong mắt loé ra một vệt ánh bạc.

Vây xem tu sĩ nhìn thấy Tô Khải tinh luyện Từ Vận Thạch sau khi, đột nhiên ngừng lại, cau mày, nhất thời bùng nổ ra một trận cười nhạo.

"Thằng ngu này rốt cục ý thức được vấn đề rồi!"

"Ba canh giờ liền tinh luyện linh khoáng đều không xong, làm sao có khả năng đem Phá Lôi Trùy luyện chế ra đến!"

"Ai —— hiện tại ý thức được đã chậm!"

"Cái gì tô đại sư, không đáng nhắc tới!"

Ở Tô Khải tinh luyện xong Từ Vận Thạch sau khi, không có một cái Luyện Khí Sư xem trọng Tô Khải có thể luyện chế ra Phá Lôi Trùy.

Dù sao khoảng cách thành công thực sự quá xa xôi, nếu là tương kém một chút, có lẽ sẽ có kỳ tích phát sinh.

Thế nhưng cách biệt mười vạn tám ngàn dặm, làm sao có khả năng sẽ có kỳ tích, coi như ngồi trên Cân Đầu Vân cũng không vượt qua nỗi này mười vạn tám ngàn dặm.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Tự giận mình tinh luyện thủ đoạn

Quan sát Thăng Tiên Đại Hội Luyện Khí Sư bên trong, trào phúng thanh âm không ngừng, hầu như không có ai xem trọng Tô Khải có thể đem Phá Lôi Truy luyện chế ra đến, chỉ có Diệp Học Văn hung hăng tin tưởng Tô Khải có thể hoàn thành này một kỳ tích.

Thế nhưng Diệp Học Văn vừa vận một phát thanh âm, liền bị chìm không ở tại hần Luyện Khí Sư nước bọt bên trong, không còn sức đánh trả chút nào.

Keng ——

Keng ——

Keng ——

Ngay khi đông đảo Luyện Khí Sư ám phúng thời điểm, sắt thép va chạm âm thanh có vang lên lên, Tô Khải luân nện như gió, màu bạc tiểu nện ở trong tay của hắn hóa thành màu bạc gió xoáy, mưa tầm tã Bạo Vũ bình thường nghiêng ở linh khoáng bên trên.

Nhưng là cùng trước tinh luyện Tử Vận Thạch không giống chính là, Tô Khải lần này tinh luyện linh khoáng giờ trái một nện phải một nện, nhìn qua không có chương pháp gì, phảng phất tự giận mình giống như.

Nhìn thấy Tô Khải loại này không có chương pháp gì tinh luyện phương thức, vậy xem tu sĩ không nhìn được cười, xì bật cười.

Ở đây tu sĩ đều là Luyện Khí Sư, làm sao tinh luyện linh khoáng tự nhiên hiểu rõ với tâm, Tô Khải bộ dạng này, nói rõ chính là tự giận mình tư thế.

"Quả nhiên là đến xoay tồn tại cảm vai hề, nhanh như vậy liền bại lộ bản tính!"

"Nếu là hắn hảo hảo luyện chế Phá Lôi Truy, dù cho thất bại cũng không có quá mức, dù sao Phá Lôi Truy bản thân liền là khó giải nan đề. Thế nhưng lúc này để tâm hiểm ác, lựa chọn Phá Lôi Truy gây nên chúng ta chú ý, lại dùng loại này tự giận mình phương thức luyện khí, chỉ sợ hắn đứng là đến Thăng Tiên Đại Hội làm sự tình!"

"Còn tô đại sư đây! Liền Luyện Khí Sư nghề nghiệp tổ nuôi đều không có, quả thực chính là chúng ta Luyện Khí Sư bên trong chuột phân!"

Rất nhiều tu sĩ cảm phần sục sôi chửi ầm lên, ở Thăng Tiên Đại Hội trên xoay tồn tại cảm, quả thực quá vô sỉ rồi!

Bất quá chỉ có chính bọn hắn trong lòng rõ ràng, bọn họ trong đáy lòng đến cùng có hay không chưa xót tư vị.

Tô Khải thật sự ở tự giận mình sao?

Đương nhiên không phải!

Linh khoáng bên trong tạp chất cũng không phải binh quân phân bố ở linh khoáng bên trong, mà là hội tụ thành một đoàn đoàn, rải rác ở linh khoáng bên trong.

Thế nhưng ở tinh luyện linh khoáng thời điểm, Luyện Khí Sư không cách nào rõ ràng tra xét ra tạp chất đến cùng ở vào linh khoáng cái nào một vị trí, vì lẽ đó tinh luyện linh khoáng giờ, hết thấy bộ phận đều cần bị rèn luyện.

Mà Tô Khải vừa vận ngược lại, tại thiên nhãn thuật bên dưới, linh khoáng tạp chất bị hắn nhìn ra rõ rõ ràng ràng, bởi vậy hắn hoàn toàn có thể không muốn phổ thông Luyện Khí Sư như vậy, đem linh khoáng hết thấy bộ phận tất cả đều rèn luyện, chỉ cần rèn luyện tạp chất hội tụ chỗ liền có thể.

Chính vì như thế, Tô Khải tinh luyện linh khoáng phương thức, như ở tại hần Luyện Khí Sư trong mắt, chính là tự giận mình tư thế.

Dù sao nếu là liền tạp chất đều không có loại bỏ, có thể đem Phá Lôi Truy luyện chế ra tới sao? Coi như thật sự chó ngáp phải ruồi, đem Phá Lôi Truy luyện chế ra đến, cũng tuyệt đối là một cái hàng nhái dỏm, không hề uy lực có thể nói.

Ở đông đảo Luyện Khí Sư bao quát mấy vị Nguyên Anh hóa thân trong mắt, Tô Khải nói rõ chính là lựa chọn từ bỏ.

"Ha ha —— Thủy lão đầu, người lần này già trông nhảm rồi!"

Ông tổ nhà họ Thạch lạnh giọng châm chọc nói.

Đối với Tô Khải, hẳn bản năng cảm thấy căm ghét, tuy rằng Tô Khải Thăng Tiên Lệnh, cướp đi bọn họ Thạch gia đệ tử tiêu chuẩn. Tuy rằng Thạch Hạo cuối cùng thông qua thực lực, một lần nữa được tiến vào Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn, thế nhưng như trước để ông tổ nhà họ Thạch trong lòng khó chịu.

Thủy gia Lão tổ nhiều lần chống đỡ Tô Khải, hiện tại Tô Khải gây ra cười như vậy lời nói, ông tổ nhà họ Thạch đương nhiên phải hảo hảo trào phúng Thủy gia Lão tổ vài tiếng.

Thủy gia Lão tổ nhìn thấy Tô Khải này tám tự giận mình đáng đáp, lông mày không khỏi trợn chặt lên, trong lòng không ngừng cô.

Thất hoàng tử đối với mình đề cập tới Tô Khải người này, người này là Hỏa vân đại sư sau khi, luyện khí thuật trên trình độ không tầm thường, liền ngay cả Thất hoàng tử bản thân đều phi thường tôn sùng Tô Khải.

Thế nhưng Tô Khải ở Thăng Tiên Đại Hội trên biểu hiện, thật sự xin lỗi Thất hoàng tử tôn sùng, điều này làm cho Thủy gia Lão tổ trong lòng nghi hoặc, lẽ nào Thất hoàng tử thật sự nhìn nhầm?

Ở mọi người cho rằng Tô Khải tự giận mình sau khi, rất nhanh đang ngồi Luyện Khí Sư liền đối với Tô Khải mất đi hứng thú.

Dù sao ai sẽ đối với một cái nhất định thất bại người còn cảm thấy hứng thú?

Thời gian từng giọt nhỏ trôi đi, thế nhưng ai cũng không có chú ý tới, Tô Khải tinh luyện linh khoáng tốc độ, mau kinh người.

Vèn vẹn dùng một canh giờ, Tô Khải tại thiên nhãn thuật phụ trợ bên dưới, gần như đối trá giống như vậy, tinh luyện 30 chủng linh khoáng, tốc độ kinh người, sợ là Luyện Khí Tông Sư đều không có hiệu suất như vậy.

Bất quá dù cho Tô Khải tinh luyện tốc trong mắt mọi người, cũng chỉ có điều là sắp chết giãy dựa thôi.

"Một canh giờ 30 chủng linh khoáng, luyện chế Phá Lô Trùy 50 chủng linh khoáng liền hai canh giờ cũng không cần, ta liền có thể luyện chế xong xuôi!"

Tô Khải trong lòng tính toán luyện chế Phá Lô Trùy thời gian, tại thiên nhãn thuật phụ trợ bên dưới, mình mới có thể ở trong vòng ba canh giờ hoàn thành.

Hai canh giờ không tới, 50 chủng linh khoáng tất cả đều tinh luyện xong xuôi, Tô Khải bắt đầu rồi linh khoáng nung nấu.

Luyện chế Phá Lô Trùy cần 50 chủng linh khoáng, linh khoáng chủng loại vượt xa cái khác pháp khí, không chỉ có linh khoáng tinh luyện cần thiết thời gian vượt xa cái khác pháp khí, liền ngay cả linh khoáng nung nấu cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Từng khối từng khối linh khoáng, bị Tô Khải tập trung vào trong ngọn lửa.

Hai loại linh khoáng nung nấu thành công!

Ba loại linh khoáng!

Mười loại linh khoáng!

20 chủng linh khoáng!

30 chủng linh khoáng!

40 chủng linh khoáng!

50 chủng linh khoáng!

Vù một tiếng, một thanh Tử Kim sắc tiểu trùy xuất hiện ở Tô Khải trong lòng bàn tay.

Linh khoáng nung nấu thành công!

Tô Khải nhìn thấy Phá Lô Trùy pháp khí mô hình, trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ còn dư lại cuối cùng dấu ấn cấm chế, Phá Lô Trùy liền có thể luyện chế ra đến rồi.

Tinh luyện linh khoáng cùng nung nấu linh khoáng quá trình, một điểm sai lầm đều không có ra, so với Tô Khải tưởng tượng muốn ung dung ba phần, hơn nữa còn để cho Tô Khải nửa cái canh giờ, dùng cho dấu ấn cấm chế.

Hít sâu hai cái, Tô Khải bắt đầu rồi chạm trở Địa Sát cấm chế.

Mãi đến tận Tô Khải bắt đầu chạm trở Địa Sát cấm chế thời điểm, mới có tu sĩ chú ý tới, dưới cái nhìn của bọn họ đã sớm từ bỏ Tô Khải, thì đã đến luyện chế Phá Lô Trùy bước cuối cùng.

Kỳ thực không phải có người có thể chú ý Tô Khải, chỉ là hai canh giờ rưỡi đi qua sau khi, cái khác Luyện Khí Sư trên căn bản đã hoàn thành pháp khí luyện chế, còn đang luyện chế pháp khí Luyện Khí Sư, rất ít không có mấy, mà Tô Khải chính là một người trong đó.

"Lung tung tinh luyện linh khoáng, lại còn có thể thành công nung nấu linh khoáng, vận may của hắn thật là không phải bình thường được!"

"Vận may không được, hắn có thể có được Thăng Tiên Lệnh?"

Một cái chua xót âm thanh đồ kị nói rằng.

"Bất quá hắn vận may cũng là đến cùng, hoàn chỉnh Phá Lô Trùy nhưng là phải đấu ấn 72 chính gốc sát cấm chế, liền hắn luyện chế ra đến rách nát ngoạn ý, có thể chịu đựng 72 chính gốc sát cấm chế?"

"72 nói liền không cần nghĩ, ta xem mười đạo đều huyền!"

"Mười đạo, người cũng quá đề cao hắn, ta xem nhiều nhất năm đạo, pháp khí phôi thai sẽ tan vỡ."

Bởi phần lớn Luyện Khí Sư đã hoàn thành pháp khí luyện chế, bởi vậy ánh mắt của mọi người một lần nữa trở lại Tô Khải trên người, đầy hứng thú hoặc là nói là mang theo xem cuộc vui ánh mắt, nhìn Tô Khải pháp khí phôi thai, lúc nào tan vỡ.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 204: Hữu kinh vô hiểm

Pháp khí phôi thai phẩm chất, trực tiếp quyết định có thể đấu ấn Địa Sát cấm chế số lượng, chỉ có cao cấp nhất linh khoáng, dùng hoàn mỹ nhất thủ đoạn tinh luyện nung nấu, mới có thể chịu đựng ở 72 chính gốc sát cấm chế.

Cho tới Tô Khải luyện chế ra đến pháp khí phôi thai, dưới cái nhìn của bọn họ chỉ có điều là bán thành phẩm mà thôi.

Một đạo Địa Sát cấm chế!

Hai đạo Địa Sát cấm chế!

3 đạo. . .

Có luyện chế Hư Linh phi kiếm tâm đắc, Tô Khải lần này đấu ấn Địa Sát cấm chế tốc độ, so với luyện chế Hư Linh phi kiếm giờ thực sự nhanh hơn nhiều, mười ngón xoay chuyển trong lúc đó, từng đạo từng đạo Địa Sát cấm chế xuất hiện ở pháp khí phôi thai bên trên.

Chờ đến Tô Khải hoàn thành mười đạo Địa Sát cấm chế thời điểm, không ít Luyện Khí Sư rốt cục ngồi không yên.

Dưới cái nhìn của bọn họ bán thành phẩm, lại chịu đựng mười đạo Địa Sát cấm chế vẫn không có thối rữa, chuyện này thực sự là quá có thể tư nghị, quá không khoa học rồi!

"15 chính gốc sát cấm chế, không thể ở có thêm!"

Trước ăn nói ngông cuồng không thể chịu đựng mười đạo Địa Sát cấm chế Luyện Khí Sư, sắc mặt đỏ lên nói rằng

"Nói không chắc có thể chịu đựng 20 nói!"

"20 nói, tuyệt đối không thể! 20 nói nhưng là một cái khảm, nào có dễ dàng như vậy thành công!"

Thế nhưng rất nhanh những luyện khí sư này liền bị Tô Khải làm mất mặt.

15 chính gốc sát cấm chế!

20 chính gốc sát cấm chế!

Ở dưới con mắt mọi người, Tô Khải bắt đầu rồi thứ hai mươi một chính gốc sát cấm chế luyện chế.

21 nói!

22 nói!

...

Ở đây Luyện Khí Sư trong lòng không ngừng mà nguyên rủa Tô Khải thất bại, thế nhưng Tô Khải luyện chế pháp khí phôi thai, lại như là đánh không chết Tiểu Cường, bất luận chịu đựng bao lớn áp lực, nhưng dù sao có thể chống đỡ hạ xuống, không chút nào thối rữa dấu hiệu.

Mãi đến tận. . . Mọi người mất cảm giác!

Mệnh như thế cứng chắc Tiểu Cường, dù cho là ở bị quan người, đều lười nguyên rủa pháp khí phôi thai thối rữa.

Pháp khí phôi thai tan vỡ luận, tự sụp đổ!

Pháp khí phôi thai có thể hay không chịu đựng 72 chính gốc sát cấm chế, Tô Khải không chút nào lo lắng, không để ý chút nào cái khác Luyện Khí Sư đối với cái nhìn của hắn.

Mình luyện chế ra đến hoàn mỹ phôi thai, làm sao có khả năng chịu đựng không được 72 chính gốc sát cấm chế?

Tô Khải trong lòng tràn ngập tự tin, thế nhưng thời gian xác thực một con chướng ngại vật, che ở Tô Khải trước.

Thời gian từng giọt nhỏ trôi đi, đợi được Tô Khải dấu ấn xong 25 chính gốc sát cấm chế thời điểm, 100 tên Luyện Khí Sư ở trong, chỉ có hắn còn đang luyện chế Pháp Lô Trùy, những người khác đều đã hoàn thành pháp khí luyện chế.

"Thời khắc cuối cùng chung!"

Viêm Gia Lão tổ nói mà không có biểu cảm gì nói.

Tinh tế dày đặc mồ hôi lạnh, từ Tô Khải trên trán nhô ra.

Dựa theo tốc độ bây giờ, Tô Khải không cách nào hoàn thành 72 chính gốc sát cấm chế dấu ấn, nhiều nhất chỉ có thể hoàn thành năm mươi đạo Địa Sát cấm chế.

"Xem ra cần phải toàn lực ứng phó rồi!"

Nói Tô Khải lấy ra Địa Sát khí, hội tụ ở trong tay trái, triển khai trong truyền thuyết tả hữu hổ bác thuật.

"Tay trái tay phải đồng thời khởi công, cái này cũng được!"

"Tay trái tay phải đồng thời dấu ấn Địa Sát cấm chế, thân thể sẽ chịu đựng gấp ba Địa Sát khí, cái tên này chẳng lẽ là Yêu thú?"

Đang ngồi Luyện Khí Sư nhìn thấy Tô Khải lại tay trái tay phải đồng thời khởi công, không khởi một trận lưu lư.

Tay trái tay phải đồng thời dấu ấn Địa Sát cấm chế, đương nhiên có thể tăng lên hiệu suất, trước đây cũng không phải là không có người từng làm thử nghiệm.

Thế nhưng tay trái tay phải đồng thời khởi công, nhất định phải bên trái trên tay phải đồng thời hội tụ Địa Sát khí, thân thể sẽ chịu đựng gấp ba Địa Sát khí, trên căn bản không có Luyện Khí Sư có thể chịu đựng gấp ba Địa Sát khí.

Trừ phi. . . Người này là luyện thể sĩ!

Mà Tô Khải chính là luyện thể sĩ, lấy hắn thân thể độ cường hoành, đừng nói tay trái tay phải đồng thời khai thông, chính là hai tay hai chân cộng thêm đệ ngũ chi đồng thời khởi công, đều không có bất kỳ vấn đề gì.

Bên trái tay phải đồng thời khởi công bên dưới, Tô Khải dấu ấn Địa Sát cấm chế hiệu suất, nhất thời tăng gấp bội, nguyên bản không thể hoàn thành nhiệm vụ, lại có thể đem 72 lớp cấm chế tất cả đều dấu ấn hoàn thành.

Thứ sáu mươi đạo Địa Sát cấm chế!

61 nói!

62 nói!

Ở dấu ấn thứ sáu mươi ba chính gốc sát cấm chế sau khi, Tô Khải xuất hiện sai lầm, dẫn đến thứ sáu mươi ba chính gốc sát cấm chế luyện chế thất bại.

Thứ sáu mươi ba chính gốc sát cấm chế luyện chế thất bại, không chỉ có dẫn đến bản thân nó thối rửa, càng là gây nên xích hiệu ứng, từ thứ năm mươi lăm chính gốc sát cấm chế bắt đầu, sau khi Địa Sát cấm chế tất cả đều thối rửa.

"Đáng ghét!"

Tô Khải tàn nhẫn mà trừng một chút, trong lòng có chút ảo não, thế nhưng hiện tại cũng không phải ảo não thời điểm, sử dụng bú sữa khí lực dấu ấn Địa Sát cấm chế.

Viêm Gia Lão tổ nhìn sử dụng bú sữa khí lực Tô Khải, không khỏi lắc đầu một cái, trong lòng tràn ngập nghi hoặc.

Trước Tô Khải tinh luyện linh khoáng thủ đoạn, hẳn xem rõ rõ ràng ràng, tất cả đều lạc ở trong mắt hắn.

Tô Khải luyện chế ra đến đồ vật là Phá Lôi Trùy sao?

Tuyệt đối không phải!

Chỉ ít lấy nhãn lực của hắn xem ra, Tô Khải cuối cùng dù cho luyện chế thành công, cũng tuyệt đối không phải Phá Lôi Trùy, thậm chí ngay cả bán thành phẩm Phá Lôi Trùy cũng không tính được.

Dù sao pháp khí trong phơi thai, ẩn chứa như vậy đông đảo tạp chất, cái này cấm pháp bảo coi như cuối cùng luyện chế thành công, vẫn có thể phát huy ra bao nhiêu uy lực.

Thế nhưng Tô Khải này tầm chấp nhất đáng đáp, vẫn để cho Viêm Gia Lão tổ trong lòng hơi có chút xúc động.

70 chính gốc sát cấm chế!

71 chính gốc sát cấm chế!

72 chính gốc sát cấm chế!

Hoàn thành!

Ở Viêm Gia Lão tổ này thanh âm đã đến giờ vừa vụn hạ xuống trong nháy mắt, Tô Khải hoàn thành Phá Lôi Trùy luyện chế.

Hữu kinh vô hiểm!

Tô Khải hầu như là đề lên tuyến mạo hiểm đem Phá Lôi Trùy luyện chế ra đến rồi.

"Lại thật sự hoàn thành rồi!"

"Tiểu tử này sẽ không phải thật sự đem Phá Lôi Trùy luyện chế ra đến rồi đi!"

"Ha ha! Không thể, nếu như Phá Lôi Trùy tốt như vậy luyện chế, ta cảm đầu mình hạ xuống!"

"Ta nhìn hắn chính là luyện chế một cái Tứ Bất Tượng, uy lực công kích đến cùng có bao nhiêu, đến muốn xem cuối cùng đánh giá, thế nhưng thành tích khẳng định không tốt đẹp được!"

Tuy rằng Tô Khải hoàn thành luyện chế, thế nhưng hầu như không có ai xem trọng Tô Khải luyện chế ra đến Phá Lôi Trùy, đến cùng có thể phát huy ra bao nhiêu uy lực.

Dù sao Tô Khải luyện chế phương pháp, thực sự là cùng tầm thường thủ đoạn một trời một vực.

"Chư vị hiện tại cũng đã hoàn thành pháp khí luyện chế, cuối cùng chính là pháp khí lực công kích bình định!"

Viêm Gia Lão tổ bình tĩnh nói, vung tay phải lên, 100 tầng màn ánh sáng xuất hiện ở trước mắt mọi người.

"Này 100 tầng phòng ngự màn ánh sáng, mỗi một tầng phòng ngự đều không giống nhau, pháp khí công kích đánh giá, lấy đánh nát màn ánh sáng số lượng phán xét!"

Màn ánh sáng số lượng phán xét pháp khí lực công kích, điểm này người ở tại tràng hầu như không có cái gì kinh ngạc, dù sao loại này đánh giá hệ thống nhất là trực quan, trước hầu như mỗi giới Thăng Tiên Đại Hội trên đều sẽ xuất hiện tương tự thủ đoạn.

Rõ ràng 100 nói màn ánh sáng, trước thành tích tốt nhất, chính là Hòa vân đại sư khi còn trẻ sáng tạo kỳ tích —— đánh tan 99 đạo màn ánh sáng, cái kỷ lục này duy trì đến nay.

Năm đó Hòa vân đại sư luyện chế ra đến cấm pháp bảo, lực công kích khủng bố tuyệt luân, không kém chút nào hoàn mỹ Phá Lôi Trùy, làm cho năm đó

Thăng Tiên Đại Hội, trở thành một đoạn ca tụng.

Cho tới cuối cùng một màn ánh sáng, đến nay không ai có thể đánh tan, cũng không có ai tin tưởng có người có thể đem cuối cùng một màn ánh sáng đánh tan.

99 đạo màn ánh sáng, chính là cấm pháp bảo cực hạn, muốn đánh tan thứ một trăm tầng màn ánh sáng, trừ phi là thiên cấm linh bảo.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 205: Cá cược

Nhìn 100 nói màn ánh sáng, Tô Khải nóng lòng muốn thử, nhưng vào lúc này, Thạch Hạo đi tới.

Nhìn thấy Thạch Hạo đi tới, Tô Khải khẽ nhíu mày.

"Đây chính là người luyện chế Phá Lôi Trùy?"

"Bên ngoài tô vàng nạm ngọc bên trong thối rửa!"

Thạch Hạo lạnh lùng hừ một tiếng.

Ngày hôm nay Thăng Tiên Đại Hội, Thạch Hạo xem như là triệt để nhìn rõ ràng Tô Khải luyện khí trình độ, tiêu chuẩn luyện khí người mới.

Mình lại bị một cái luyện khí người mới cướp đi tiến vào Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn, quả thực là sỉ nhục, Thạch Hạo trong lòng đau cháy rờn huyết.

"Liên đánh giá kết quả đều chưa hề đi ra, liên không thể chờ đợi được nữa đến khoe khoang."

"Người liên không sợ bị làm mất mặt?"

Tô Khải liếc mắt một cái Thạch gia kẻ xui xẻo, cảm giác hấn lại muốn làm ra manh ngu cử động.

"Làm mất mặt?"

"Chỉ bằng người?"

Thạch Hạo khinh thường nói một tiếng, mình luyện khí trình độ ở này 100 tên Luyện Khí Sư ở trong, không tính là đứng đầu nhất một nhóm nhỏ, nhưng thu thập Tô Khải còn không là bắt vào tay.

"Nếu người như thế có tự tin, có dám cùng ta đánh cược trên một đánh cược?"

Thạch Hạo mang theo khiêu khích ánh mắt nhìn chăm chăm Tô Khải xem.

"Người muốn đánh cược gì?"

Tô Khải nhún nhún vai, trong mắt tràn ngập thần sắc hưng phấn.

Thạch Hạo nhìn thấy Tô Khải vẻ mặt, hơi sững sờ.

Đây là ánh mắt gì?

Sợ hãi đây?

Sợ hãi đây?

Thấp thỏm lo âu đây?

Tại sao mình tất cả cũng không có nhìn thấy, chỉ nhìn thấy nồng đậm hưng phấn.

Thạch Hạo trong lòng hơi có chút bất an, Tô Khải phản ứng, cùng chính mình tưởng tượng bên trong hoàn toàn khác nhau à!

Thạch Hạo sắc mặt biến hóa mấy lần, do dự rồi!

"Ha ha! Làm sao không dám đánh cược?"

Tô Khải châm chọc một tiếng.

Thạch Hạo sắc mặt khẽ biến thành vi đỏ lên.

"Ai nói ta không dám đánh cược!"

"Chúng ta liền đánh cược tiến vào Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn, người có dám đỡ lấy?"

Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn cũng có thể lấy ra đánh cược?

Tô Khải có chút sùng sốt, cái này tiền đặt cược thật có chút nằm ngoài sự dự liệu của hắn, không khỏi nhìn về phía Viêm Gia Lão tổ.

Viêm Gia Lão tổ lạnh nhạt nói.

"Tiến vào Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn có thể cho rằng tiền đặt cược, người thắng có thể nắm giữ hai cái tiến vào Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn!"

"Này thêm ra đến một cái tiêu chuẩn có thể xử trí như thế nào?"

Tô Khải hỏi.

Mình tiến vào Thiên Nhai Động thiên chỉ cần một cái tiêu chuẩn, còn còn lại một cái tiêu chuẩn, đối với mình tới nói cũng không có tác dụng quá lớn.

"Tự do xử trí!"

Nghe được Viêm Gia Lão tổ trả lời, Tô Khải động lòng.

Tự do xử trí!

Mang ý nghĩa mình có thể mang thứ hai tiến vào Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn bán đi.

Quân Bất Kiến khóa này Thăng Tiên Đại Hội đào thải hơn vạn tên Luyện Khí Sư, chỉ cần mình thả ra tin tức yếu xuất thụ tiến vào Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn, còn sợ không tìm được nhà giàu?

"Người tiêu chuẩn, ta còn muốn lấy thêm một lần!"

Tô Khải nhàn nhạt ngữ khí, nhất thời đem Thạch Hạo mũi đều tức điên.

Lấy thêm một lần!

Tay mơ này thực sự là quá đề cao mình.

Thạch Hạo tàn nhẫn mà trừng Tô Khải một chút, trở về mặt mũi của chính mình, trong lòng tính toán mình thắng được tiêu chuẩn sau khi, nên xử trí như thế nào.

Không có gì bất ngờ xảy ra, mình đều sẽ được một số lớn hoành tài.

"Như thế xem ra, tiểu tử này không những không phải khắc tính của chính mình, vẫn là mình phúc tính!"

Thạch Hạo trong mũi rên lên cười nhỏ, trong lòng đắc ý.

Viêm Gia Lão tổ ánh mắt nhìn quét mọi người.

"Đánh giá chính thức bắt đầu!"

"Lần công kích thứ nhất, đánh tan mười phần màn ánh sáng mới coi như thành công!"

Nghe xong Viêm Gia Lão tổ mà nói sau khi, ở đây Luyện Khí Sư nhất thời nóng lòng muốn thử, chân nguyên truyền vào cấm pháp bảo bên trong, phát sinh từng đạo từng đạo muôn màu muôn vẻ rực rỡ công kích.

Oanh ——

Oanh ——

Oanh ——

Đánh giá màn ánh sáng ở giống như cuồng phong bạo vũ công kích bên dưới, nhất thời vỡ ra được, phát sinh từng tiếng nổ vang rền.

...

"Thạch Quý, thông qua đánh giá!"

"Thủy Đồng, thông qua đánh giá!"

"Vương Trạch Hạo, thông qua đánh giá!"

"Tả Vinh Nguyên, thông qua đánh giá!"

...

Từng tiếng thông qua đánh giá âm thanh, ở trên quảng trường vang lên.

Đương nhiên cũng có hay không thông qua đánh giá Luyện Khí Sư, bất quá mười vị trí đầu tầng màn ánh sáng chính là trụ cột nhất sát hạch, độ khó cực thấp, thông qua dẫn vượt quá chín phần mười, chỉ có vẹn vẹn vài tên Luyện Khí Sư ngã vào mười vị trí đầu tầng màn ánh sáng bên trong.

Nhìn thấy đánh giá chính thức bắt đầu, vậy xem Luyện Khí Sư nhất thời sôi trào lên, nghị luận sôi nổi.

"Thạch Quý không hổ là Thạch gia thiên kiêu, thông qua mười vị trí đầu tầng màn ánh sáng thực sự là quá ung dung rồi!"

"Đó là tự nhiên, người cũng không nhìn một chút Thạch Quý chính là khóa này Thăng Tiên Đại Hội số một hạt giống, thực lực tự nhiên mạnh mẽ!"

"Ta xem Thủy Đồng luyện chế ra đến cấm pháp bảo cũng không yếu, đánh xuyên qua mười tầng màn ánh sáng liền một tức cũng chưa tới, thực lực khủng bố à!"

"Thạch Quý cùng Thủy Đồng cố nhiên hung hăng, thế nhưng ta càng thêm xem trọng Vương Trạch Hạo, Vương Trạch Hạo luyện chế Cửu Dương nứt Tâm Kiếm nhưng là đại danh鼎鼎 pháp khí công kích!"

...

Ở mấy vị hạt giống thông qua sát hạch sau khi, vậy xem Luyện Khí Sư nghị luận sôi nổi, cảm khái những hạt giống tuyển thủ thực lực mạnh mẽ, mười vị trí đầu tầng màn ánh sáng không có cho bọn họ mang đến mấy may phiền phức, nổ nát mười vị trí đầu tầng màn ánh sáng, lại như ăn cơm uống trà bình thường ung dung.

Mọi người ở đây nghị luận sôi nổi bên trong, Tô Khải nghe được một thanh âm.

"Thạch Hạo, thông qua đánh giá!"

Tô Khải ngẩng đầu nhìn lại, nhìn thấy thông qua đánh giá Thạch Hạo, một mặt dào dạt đắc ý đáng đáp, khiêu khích mà nhìn Tô Khải.

Tô Khải sắc mặt bình tĩnh, mắt nhìn thẳng, lẳng lặng mà đợi được tự mình ra tay.

Rất nhanh phía trước Luyện Khí Sư đều hoàn thành đánh giá, đến phiên Tô Khải tham gia đánh giá.

Tô Khải vừa vịn lên đài, nhất thời hấp dẫn đông đảo ánh mắt, đồng loạt Tô Khải trên người.

Tô Khải đánh giá, có quá nhiều xem chút!

Trước tiên không nói Tô Khải loại kia lung tung luyện chế phương pháp, chỉ là Tô Khải cùng Thạch Hạo trong lúc đó cá cược, đã đáng giá mọi người vừa nhìn.

Mười tầng màn ánh sáng rơi vào Tô Khải trước mắt, linh quang lấp lóe, Tô Khải thôi thúc chân nguyên truyền vào Phá Lôi Trùy bên trong.

Giết gà yên dùng trâu đao, Tô Khải cũng không có đem Phá Lôi Trùy uy lực thôi phát đến mức tận cùng, vẹn vẹn bùng nổ ra một phần mười uy lực, liền nổ nát mười tầng màn ánh sáng.

"Tô Lạc, thông qua đánh giá!"

"Hắn lại thông qua đánh giá rồi!"

Thạch Hạo dưới chân lão đảo một thoáng, trên mặt hơi hơi kinh ngạc.

Dưới cái nhìn của hắn, Tô Khải loại kia thô bạo phương pháp luyện khí, luyện chế ra đến pháp khí, có thể nổ nát năm tầng màn ánh sáng liền cảm ơn trời đất.

Thế nhưng Tô Khải lại thông qua vòng thứ nhất đánh giá, thực tại ra ngoài Thạch Hạo dự liệu.

"Số may thôi!"

Thạch Hạo an ủi mình.

Tô Khải thông qua vòng thứ nhất đánh giá, không chỉ có để Thạch Hạo cảm thấy kinh ngạc, càng làm cho cái khác vậy xem Luyện Khí Sư trong lòng cả kinh.

"Lại thông qua vòng thứ nhất đánh giá!"

"Số may! Tuyệt đối là số may!"

"Số may? Vậy cũng chưa chắc. Tuy rằng luyện khí thủ đoạn rồi tinh rồi mù, thế nhưng luyện chế ra đến pháp khí, vẫn có chút làm thí dụ. các ngươi xem đạo kia công kích nổ nát mười tầng màn ánh sáng sau khi, còn có dư lực, ta phỏng chừng mới có thể đánh tan tầng mười lăm màn ánh sáng khoảng chừng."

. . .

Ở mọi người tiếng bàn luận bên trong, vòng thứ hai đánh giá bắt đầu rồi.

Thạch Quý, Thủy Đồng cùng Vương Trạch Hạo ba người, không hổ là đang tiến hành Thăng Tiên Đại Hội đầu số ba hạt giống, thực lực rõ ràng cường những người khác một bậc, vòng thứ hai đánh giá đồng dạng là nghiền ép lên đi, liền một ít áp lực đều không có.

"Thạch Hạo, thông qua đánh giá!"

"Tô Lạc, thông qua đánh giá!"

Thạch Hạo nhìn thấy Tô Khải lại có thể thông qua vòng thứ hai đánh giá, đầy hai kinh ngạc.

"Vòng thứ hai, khẳng định chính là ngươi cực hạn!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 206: Hắc Mã

Vòng thứ ba bắt đầu!

"Thạch Quý, thông qua đánh giá!"

"Thủy Đồng, thông qua đánh giá!"

"Vương Trạch Hạo, thông qua đánh giá!"

"Tà Vinh Nguyên, thông qua đánh giá!"

"Thạch Hạo, thông qua đánh giá!"

"Tô Lạc, thông qua đánh giá!"

Tô Khải một mặt thông qua 3 lượt đánh giá, không chỉ có để Thạch Hạo cùng vậy xem Luyện Khí Sư cảm thấy tỏ rõ về kinh ngạc, liền ngay cả tám vị Lão tổ đều không khỏi khẽ ồ lên một tiếng.

Tô Khải luyện chế pháp khí lực công kích, thực sự là có chút dễ bọn họ kinh ngạc.

Đệ tứ lượt.

"Thạch Quý, thông qua đánh giá!"

"Thủy Đồng, thông qua đánh giá!"

"Vương Trạch Hạo, thông qua đánh giá!"

"Tả Vinh Nguyên, thông qua đánh giá!"

"Thạch Hạo, thông qua đánh giá!"

"Tô Lạc, thông qua đánh giá!"

Thạch Hạo thông qua đệ tứ lượt đánh giá, thế nhưng này một vòng đánh giá, Thạch Hạo thông qua nhưng là không có nhẹ nhõm như vậy, mà là phi thường miễn cưỡng.

Không ngoài dự liệu, Thạch Hạo đều sẽ dừng lại với vòng thứ năm đánh giá.

"Nhất định phải thất bại!"

"Nhất định phải thất bại!"

Thạch Hạo trong lòng nguyên rủa Tô Khải.

Tô Khải liên tiếp thông qua 3 lượt đánh giá, cho hắn quá nhiều áp lực.

Nếu là Tô Khải liên đệ tứ lượt đánh giá đều thông qua, như vậy lần này đánh cuộc nhưng là huyền.

Thạch Hạo trong lòng phi thường rõ ràng, mình khẳng định không thông qua vòng thứ năm đánh giá, pháp khí lực công kích cực hạn, tính toán cũng là nổ nát 47 tầng màn ánh sáng.

Ở Thạch Hạo thần sắc sốt sắng bên dưới, Tô Khải trong tay Phá Lôi Trùy nhẹ nhàng vung lên, hóa thành một đạo tia chớp màu tím, thế như chẻ tre nổ nát mười tầng màn ánh sáng.

"Tô Lạc, thông qua đánh giá!"

"Không thể!"

Thạch Hạo nhìn thấy Tô Khải thông qua đánh giá trong nháy mắt, sắc mặt tái nhợt.

Bởi vì Tô Khải thông qua đệ tứ lượt đánh giá tư thế, rõ ràng so với hắn ung dung quá nhiều, thông qua vòng thứ năm hầu như là chắc chắn.

Ở Tô Khải thông qua bốn bánh đánh giá sau khi, hết thảy tiếng chất vấn tất cả đều biến mất rồi, cũng không còn một tên Luyện Khí Sư nghi vấn Tô Khải luyện chế Phá Lôi Trùy.

Thế nhưng bọn họ đối với Tô Khải quan tâm, không những không có giảm bớt, ngược lại nhiều hết mức.

Bởi vì bọn họ hiếu kỳ, Tô Khải là làm sao bây giờ đến?

Tô Khải luyện chế Phá Lôi Trùy quá trình, bọn họ tất cả đều nhìn ở trong mắt, thế nhưng là không nghĩ ra như vậy lung ta lung tung linh khoáng tinh luyện, lại có thể luyện chế ra lớn như vậy uy lực pháp khí.

Vòng thứ năm đánh giá.

Ở Thạch Hạo mặt xám như tro tàn vẻ mặt bên dưới, hắn chung quy vẫn không có thông qua vòng thứ năm đánh giá, dừng lại với thứ bốn mươi sáu tầng màn ánh sáng.

Thất bại Thạch Hạo, mắt ba ba nhìn Tô Khải tham gia đánh giá.

Trong lòng hắn âm thầm cầu khẩn, cũng chỉ có thể âm thầm cầu khẩn, hi vọng Tô Khải không có thông qua đánh giá.

Thế nhưng kết quả nhưng là để hắn thối rữa.

Tô Khải thông qua vòng thứ năm đánh giá.

Không chỉ là thông qua, hơn nữa là phi thường ung dung thông qua, hoàn toàn bạo lộ ra thông qua 7 lượt đánh giá tiềm lực.

Thạch Hạo đặt mông ngồi dưới đất, như cha mẹ chết, trong miệng hung hăng nói thảm.

"Không thể!"

"Không thể!"

Thạch Hạo lúc này trong lòng hối hận, hận không thể phiên mình một cái lòng bàn tay.

Tại sao mình muốn đi trêu chọc Tô Khải cái này Đại Ma Vương!

Dù cho mình tiêu chuẩn bị Tô Khải đoạt, mình còn không là thông qua thực lực, một lần nữa được một cái tiêu chuẩn.

Nếu là mình không đi khiêu khích Tô Khải, mình vẫn có thể tiến vào Thiên Nhai Động thiên.

Hiện tại được rồi, mình tiến vào Thiên Nhai Động thiên giấc mơ tất cả đều phá diệt.

Ở Tô Khải thông qua vòng thứ năm đánh giá sau khi, vẫn phi thường bình tĩnh Thạch Quý, ngẩng đầu lên khề cau mày.

"Thạch Hạo tên rác rưởi này, đem chúng ta Thạch gia mặt tất cả đều mất hết rồi!"

Thạch Quý trong mũi hừ lạnh một tiếng, đối với Thạch Hạo biểu hiện bất mãn vô cùng, trong hai mắt lập loè phần nộ hỏa diễm.

Lại bại bởi một cái không hề bối cảnh tán tu, đây là hắn hoàn toàn không có cách nào khoan dung.

Thủy Đồng một đôi đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Tô Khải, khoe miệng lộ ra nhàn nhạt mỉm cười.

"Thú vị!"

"Có thể làm cho Thạch Hạo ăn quả đắng, xem ra vẫn có chút thực lực!"

Thủy Đồng hưng tai gây rắc rối khề ồ lên, Thủy gia cùng Thạch gia từ trước đến giờ không hợp nhau, nhìn thấy Thạch gia chịu thiệt, nàng trong lòng phi thường sáng khoái.

Vương Trạch Hạo trong mắt, cũng lộ ra hơi kinh ngạc.

"Thực lực không sai, mới có thể tiến vào hai mươi vị trí đầu, thậm chí là mười vị trí đầu."

"Bất quá còn chưa đủ lấy uy hiếp đến ta, Thạch Quý cùng Thủy Đồng!"

Vòng thứ sáu.

Tô Khải không hề ngoài ý muốn thông qua.

Thứ bảy lượt.

Thông qua!

Ở thông qua 7 lượt sau khi, 100 tên Luyện Khí Sư chỉ còn dư lại rất ít mười lăm tên, hơn nữa này còn lại mười lăm tên Luyện Khí Sư, không ra dự liệu phần lớn đều sẽ ngã vào thứ tám lượt.

Thứ tám lượt, đối với Luyện Khí Sư tới nói chính là một cái khe, chỉ có chân chính tuyệt thế luyện khí thiên kiêu, mới có thể thông qua thứ tám lượt đánh giá.

Ở khóa này Thăng Tiên Đại Hội bên trong, thiên kiêu không ít, thế nhưng có thể bị có thể xưng tụng là tuyệt thế thiên kiêu, cũng chỉ có Thạch Quý, Thủy Đồng cùng Vương Trạch Hạo ba người mà thôi.

Thứ tám lượt.

"Thạch Quý, thông qua đánh giá!"

"Thủy Đồng, thông qua đánh giá!"

"Vương Trạch Hạo, thông qua đánh giá!"

"Đinh Mãn, thất bại!"

"Triệu Thiên tinh, thất bại!"

...

Không sai dự liệu, ngoại trừ Thạch Quý, con người đứng thẳng cùng Vương Trạch Hạo ba người, cái khác Luyện Khí Sư toàn bộ thất bại, không một thành công. Gần nhất thành công thuộc về Triệu Thiên tinh, nổ nát 79 tầng màn ánh sáng, chỉ kém tầng cuối cùng màn ánh sáng, để mọi người thở dài.

Dưới một người, Tà Vinh Nguyên.

Một cái trắng nõn nà thiếu niên đến đến màn ánh sáng trước, tay phải một phen, hấn trong tay Viên Châu liền hóa thành một đạo thần mang, nổ nát màn ánh sáng.

77 tầng!

78 tầng!

79 tầng!

80 tầng!

Thông qua đánh giá!

Lại xuất hiện một tên thông qua 8 lượt đánh giá Luyện Khí Sư.

Tà Vinh Nguyên thông qua thứ tám lượt đánh giá trong nháy mắt, nhất thời gây nên mọi người chú ý, liền ngay cả tám vị Lão tổ, đều đầu đi thần sắc tán thưởng.

Mấu chốt nhất chính là, Tà Vinh Nguyên chính là một tên tán tu, cho tới bây giờ vẫn không có gia nhập một cái thế lực, lần này là để tám vị Lão tổ động lòng.

Như vậy thiên kiều, đáng giá bọn họ đi lôi kéo.

"Tà Vinh Nguyên, thông qua đánh giá!"

Tà Vinh Nguyên thông qua thứ tám lượt đánh giá sau khi, hết thấy Luyện Khí Sư ở trong, chỉ còn dư lại Tô Khải còn không có tham gia thứ tám lượt đánh giá.

"Thứ tám lượt đánh giá, xem ra ta cũng đến sử dụng toàn lực!"

Tô Khải lẩm bẩm nói nhỏ, thứ tám lượt đánh giá, dù cho là hấn cũng không dám xem thường. Nếu như bất cẩn thất Kinh Châu, vậy coi như thảm.

Chân nguyên truyền vào Phá Lôi Trùy bên trong, sấm sét màu tím ở Phá Lôi Trùy mặt trên điều động, toả ra tràn ngập hơi thở của sự hủy diệt.

"Đi!"

Ở Tô Khải thần niệm chỉ huy bên dưới, Phá Lôi Trùy hóa thành một đạo màu tím cầu vồng, đánh vào màn ánh sáng bên trên.

Thứ bảy mươi một tầng!

Thứ bảy mươi hai tầng!

Thứ bảy mươi ba tầng!

...

Thứ bảy mươi bảy tầng!

Phá Lôi Trùy đánh tan thứ bảy mươi bảy tầng màn ánh sáng, thế không có giảm bớt chút nào, một con đâm về thứ bảy mươi tám tầng màn ánh sáng.

Thứ bảy mươi tám tầng!

Phá!

Tầng 79!

Phá!

Ở tầng 79 màn ánh sáng bị nổ nát thời điểm, trên mặt mọi người nhất thời lộ ra nghiêm nghị cùng vẻ khiếp sợ.

Tô Khải muốn thông qua thứ tám lượt đánh giá?

Dựa theo hiện tại thể, Tô Khải thông qua thứ tám lượt đánh giá độ khả thi rất lớn.

Nhất thời mọi người sắc mặt quái dị, trước vẫn không bị bọn họ xem trọng Tô Khải, Nghiễm Nhiên cùng Tả Vinh Nguyên như thế, trở thành khóa này Thăng Tiên Đại Hội trên một con ngựa ô.

Ở dưới con mắt mọi người, thứ tám mươi tầng màn ánh sáng.

Phá!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 207: Thân phận bại lộ

Thứ tám lượt đánh giá kết thúc, còn đứng ở trên quảng trường chỉ còn dư lại năm người.

Thạch gia thiên kiều Thạch Quý, Thủy gia thiên kiều Thủy Đồng, Vương gia thiên kiều Vương Trạch Hạo, tán tu Tả Vinh Nguyên cùng với Tô Khải.

Hắc Mã!

Khóa này Thăng Tiên Đại Hội trên, một hơi xuất hiện hai con Hắc Mã —— Tả Vinh Nguyên cùng Tô Khải.

Viêm Gia Lão tổ nhìn quét năm người, ánh mắt cuối cùng rơi vào Tô Khải cùng Tả Vinh Nguyên trên người, hiền lành hòa ái ánh mắt, lại như nhìn mình văn bối.

Thăng Tiên Đại Hội bản thân liền là chọn lựa nhân tài một lần thịnh hội, xuất hiện Hắc Mã xác suất không thấp, trên căn bản mỗi 3 giới Thăng Tiên Đại Hội, sẽ xuất hiện một lần Hắc Mã.

Thế nhưng như lần này Thăng Tiên Đại Hội như vậy một hơi xuất hiện hai con Hắc Mã, một đen đến cùng, nhưng là xưa nay chưa từng có, xưa nay chưa từng xuất hiện.

Như vậy Hắc Mã, cái nào thế gia không muốn đem bọn họ thu làm của riêng, mà căn cứ Bất đại thế gia ước định, Thăng Tiên Đại Hội chủ sự phương có mời chào Hắc Mã quyền ưu tiên, đây mới thực sự là để Viêm Gia Lão tổ cảm thấy hưng phấn sự tình.

Viêm Gia tuy rằng là cao quý Bất đại thế gia một trong, thế nhưng những năm gần đây xuất hiện thời kì giáp hạt hiện tượng, trẻ tuổi một đời bên trong cũng không có phi thường kiệt xuất thiên kiều, từ Thăng Tiên Đại Hội biểu hiện liền có thể thấy được.

Nếu là Tả Vinh Nguyên cùng Tô Khải hai người gia nhập Viêm Gia, tất nhiên có thể bù đắp Viêm Gia này một thế yếu.

Viêm Gia Lão tổ trong lòng vui mừng, suy tư Thăng Tiên Đại Hội sau khi kết thúc, làm sao hướng về hai người này đuổi ra cảnh ô-liu.

Bất quá trước đó, Thăng Tiên Đại Hội còn có hai vòng đánh giá.

"Thứ chín lượt đánh giá, chính thức bắt đầu."

Thạch Quý, đánh tan thứ chín mươi tầng màn ánh sáng.

Thủy Đồng , tương tự đánh tan thứ chín mươi tầng màn ánh sáng

Wương Trạch Hạo, không ngoài dự đoán cũng đánh tan thứ chín mươi tầng màn ánh sáng.

Ba vị thế gia tuyệt thế thiên kiều, không hổ là đang tiến hành Thăng Tiên Đại Hội trên ba vị trí đầu kêu gào hạt giống, luyện khí thuật trình độ vượt xa những người khác một đoạn dài.

Tà Vinh Nguyên ra tay , tương tự thông qua thứ chín lượt đánh giá.

10 tức sau khi, Tô Khải trở thành thứ năm thông qua thứ chín lượt đánh giá Luyện Khí Sư.

Năm người tất cả đều thông qua thứ chín lượt đánh giá.

Làm quan sát lần này Thăng Tiên Đại Hội Luyện Khí Sư thấy cảnh này giờ, nhất thời ngưng thần bế khí, đầy ngập hưng phấn, nhiệt huyết sôi trào.

Quá kịch liệt rồi!

Lần này Thăng Tiên Đại Hội thực sự là quá kịch liệt rồi!

Lại xuất hiện năm tên đồng thời thông qua thứ chín lượt đánh giá Luyện Khí Sư, đây là xưa nay chưa từng có một lần Thăng Tiên Đại Hội.

Đặc biệt trong đó còn có hai tên tán tu Hắc Mã, đây mới là để mọi người cả người nhiệt huyết sôi trào một màn.

Bọn họ tán tu , tương tự không cần thể gia đệ tử kém!

Chín lượt qua đi, dù cho vẫn thùy ngồi Điều Ngự Đài Thạch Quý, Thủy Đồng cùng Vương Trạch Hạo ba người, cũng sắc mặt nghiêm túc lên, lần thứ nhất đem Tô Khải cùng Tà Vinh Nguyên xem là mình đối thủ cạnh tranh.

"Vàng thứ mười đánh giá, bắt đầu!"

Viêm Gia Lão tổ lạnh nhạt nói.

Vàng thứ mười đánh giá, cũng là một vòng cuối cùng đánh giá, trải qua này lượt đánh giá, liền có thể quyết ra khóa này Thăng Tiên Đại Hội hạng nhất.

Thạch Quý cái thứ nhất tiến lên tham gia đánh giá, trong tay pháp khí hóa thành một đạo cầu vòng, đánh vào màn ánh sáng bên trên.

91 tầng!

92 tầng!

93 tầng!

...

Cuối cùng Thạch Quý nổ nát 95 tầng màn ánh sáng sau khi, uy lực của pháp khí tiêu hao hết, hạ rơi trên mặt đất bên trên.

Thủy Đồng thứ hai tiến hành đánh giá, thành tích cuối cùng hình ảnh ngắt quãng ở 94 tầng.

Nhìn thấy thành tích của chính mình so với Thạch Quý hơi kém một bậc, Thủy Đồng tỏ rõ vẻ ảo não, mím môi môi đỏ khá là không cam lòng.

Thủy gia cùng Thạch gia ở Bát đại thế gia bên trong, tâm nguyện đã lâu, lần này ở Thăng Tiên Đại Hội trên tháp Thạch Quý một đầu, để Thủy Đồng rầu rĩ không nóng.

Thạch Quý nhìn thấy Thủy Đồng thành tích không bằng mình, trong lòng hơi vui vẻ, khá là đắc ý.

Vương Trạch Hạo tham gia đánh giá, cuối cùng thành tích cùng Thủy Đồng như thế, nổ nát 94 tầng màn ánh sáng, vô duyên hạng nhất.

Trải qua vàng thứ mười đánh giá, Thạch gia Thủy gia cùng Vương gia ba vị thiên kiều, luyện khí thuật trên trình độ, rốt cục phân ra cao thấp. Thủy Đồng cùng Vương Trạch Hạo hai người luyện khí thuật trình độ lực lượng ngang nhau, mà Thạch Quý hơn một chút.

Nhìn thấy hai cái đại địch thành tích cũng không bằng mình, Vương Trạch Hạo tàn nhẫn mà thờ phào nhẹ nhõm.

Nắm chắc phần thắng!

Cho tới Tô Khải cùng Tà Vinh Nguyên hai người, Thạch Quý không tin tưởng bọn hắn có thể uy hiếp đến mình hạng nhất bảo tọa.

Thứ tư, Tà Vinh Nguyên lên sân.

Trắng nõn thiếu niên Tà Vinh Nguyên, tựa hồ ông cụ non, đang đối mặt vàng thứ mười sát hạch giờ không chút nào thần sắc sốt sắng, điều động mình pháp khí, oanh kích ở màn ánh sáng bên trên.

Ầm!

Ầm!

Àm!

7 thanh âm màn ánh sáng phá nát âm thanh, ở trên quảng trường vang lên.

Tả Vĩnh Nguyên cuối cùng thành tích, hình ảnh ngất quăng ở 97 tầng màn ánh sáng!

Thạch Quý sắc mặt nhất thời động lại, hần không tin mình lại bại bởi một cái tán tu, thế nhưng phá nát màn ánh sáng, nhưng rõ ràng nói cho Thạch Quý.

Hần thua!

"Được!"

Viêm Gia Lão tổ hét lớn một tiếng, tỏ rõ vẻ hưng phấn.

Như vậy thiên kiều, đáng giá bọn họ Viêm Gia liều lĩnh đi mời chào.

Chờ không thi đấu 10 lượt đánh giá hoàn toàn kết thúc, Viêm Gia Lão tổ lại như Tả Vĩnh Nguyên quăng đi tới cảnh ô-liu.

"Tả Vĩnh Nguyên, lão phu tự mình thu người làm đồ đệ, người có bằng lòng hay không?"

Viêm Gia Lão tổ thu đồ đệ!

Vây xem Luyện Khí Sư nghe được Viêm Gia Lão tổ, nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh, đầy mắt ước ao ghen tị, hận không thể lúc này đứng trên quảng trường không phải Tả Vĩnh Nguyên, mà là mình.

Nguyên Anh Lão tổ đệ tử thân truyền, đây là cỡ nào vinh quang thân phận.

"Vẫn bồi đồng ý!"

Tả Vĩnh Nguyên dường như mọi người tưởng tượng như vậy, không chút suy nghĩ liền đồng ý.

"Rất tốt!"

Viêm Gia Lão tổ ngoài miệng lộ ra nụ cười nhân nhật.

Thăng Tiên Đại Hội trên chiếu mộ được Tả Vĩnh Nguyên, dù cho sau khi không có bất kỳ thu hoạch, cũng đủ để cho hắn thoả mãn.

Tả Vĩnh Nguyên sau khi, chỉ còn dư lại Tô Khải vẫn không có tiến hành vàng thứ mười sát hạch.

Thế nhưng lúc này tám vị Lão tổ cùng với vây xem Luyện Khí Sư tất cả đều hứng thú rồi, hầu như đã kết luận khóa này Thăng Tiên Đại Hội hạng nhất, chính là Tả Vĩnh Nguyên.

Nổ nát 97 tầng màn ánh sáng thành tích, đặt ở Thăng Tiên Đại Hội trên đều có thể đứng vào mười vị trí đầu, làm bằng sắt hạng nhất, làm sao có khả năng có ngoài ý muốn.

Tô Khải nhìn biểu hiện của mọi người, không khỏi sờ sờ cằm, mình thật giống người khác xem thường.

"Đã như vậy, vậy thì triệt để phóng thích người uy lực đi!"

Tô Khải vượt Phá Lô Trùy trong lòng lẩm bầm nói nhỏ.

Đây là một vòng cuối cùng đánh giá, cũng không dùng tới bất kỳ ẩn giấu.

Hồ quang ở Phá Lô Trùy mặt ngoài nhảy lên, thế nhưng lần này nhảy lên hồ quang, cũng không phải màu tím, mà là màu xanh Lô Điện.

Những này màu xanh Lô Điện, chính là Tô Khải từ Thạch Trạch trên người được màu xanh Lô Điện, uy lực so với phổ thông Lô Điện mạnh hơn gấp ba.

Màu xanh; Lô Điện, ở Phá Lô Trùy mặt trên nhảy lên, phát sinh từng tiếng trầm thấp Lô Minh, phảng phất đang áp ủ cái gì, sắp bộc phát ra.

Những này tia chớp màu xanh khá là khủng bố, uy lực so với phổ thông sấm sét màu tím, đầy đủ mạnh hơn gấp ba.

Ông tổ nhà họ Thạch đang nhìn đến Phá Lô Trùy mặt ngoài màu xanh Lô Điện, con người đột nhiên co rút lại, khoe miệng lộ ra dữ tợn nụ cười.

"Tô Khải, hóa ra là người!"

Này màu xanh Lô Điện cùng Vân Tiêu Thanh Lô chú xuất xứ đồng nguyên, hơn nữa Vân Tiêu Thanh Lô chú chính là bọn họ Thạch gia tuyệt học, hần làm sao sẽ nhìn lầm

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 208: Tô Khải lựa chọn

Tô Lạc chính là mình vẫn đang đuổi giết Tô Khải.

Ông tổ nhà họ Thạch trong lòng một trận đập dồn, thực sự là đập phá thiết hại vô mịch xử chiếm được toàn bộ không uổng thời gian, mình bày xuống thiên la địa võng không có bắt được Tô Khải, không nghĩ tới hần lại tự chui đầu vào lưới.

Ở nhận ra Tô Khải thân phận thực sự sau khi, ông tổ nhà họ Thạch cũng không có manh động, cũng không có toát ra mảy may sát ý, ngược lại trước sau như một bình tĩnh.

Thăng Tiên Đại Hội cũng không phải đối với Tô Khải động thủ thời cơ tốt, không muốn nói sẽ gặp đến Thủy gia Lão tổ ngăn cản, liền ngay cả thân là chủ nhà Viêm Gia Lão tổ, cũng tuyệt đối sẽ nhúng tay việc này.

Hơn nữa một khi Tô Khải thân phận lộ ra ánh sáng, Thạch gia liền không cách nào độc chiếm Tô Khải trong tay Thái Hư kính.

Bởi vậy, ông tổ nhà họ Thạch phi thường sáng suốt lựa chọn án binh bất động.

"Đi!"

Tô Khải quát chói tai một tiếng, Phá Lôi Trùy hóa thành một đạo màu xanh cầu vồng, rơi vào màn ánh sáng bên trên.

Trong chớp mắt, Phá Lôi Trùy liền nổ nát 96 tầng màn ánh sáng.

"Không thể!"

Thạch Quý kinh ngạc thốt lên một tiếng, có chút hồn bay phách lạc.

Mình bị Tà Vinh Nguyên đánh bại đã là sỉ nhục, ở Thăng Tiên Đại Hội trên mình liên tiếp bị hai tên tán tu đánh bại, đây là để hần không cách nào nhận được sự tình.

Ở nổ nát 96 màn ánh sáng sau khi, Phá Lôi Trùy thể không có giảm bớt chút nào, lấy một không hướng về trước tư thế nổ nát thứ chín mươi bảy tầng màn ánh sáng.

Hoà nhau!

Tô Khải cùng Tà Vinh Nguyên lại hoà nhau rồi!

Trong lúc nhất thời vậy xem Luyện Khí Sư tất cả đều ngưng thần bế khí, liền cũng không dám thở mạnh một thoáng.

Bọn họ không nghĩ tới, khóa này Thăng Tiên Đại Hội cạnh tranh lại sẽ kịch liệt như thế.

Nổ nát 97 tầng màn ánh sáng, lại cũng không thể bảo đảm hạng nhất, chuyện này thực sự là không thể tin được nghĩ.

Ầm một tiếng!

Thứ chín mươi bảy tầng màn ánh sáng phá nát.

Tà Vinh Nguyên tới tay hạng nhất, bay.

Thế nhưng Tà Vinh Nguyên nhìn thấy Tô Khải nổ nát thứ chín mươi bảy tầng màn ánh sáng sau khi, không buồn không vui, liền lòng mảy đều không hề nhú một lần, hoàn toàn không nhìn thấu nội tâm hần chân thực ý nghĩ.

Thứ chín mươi bảy tầng màn ánh sáng sau khi, 98 tầng cùng Cửu Thập Cửu tầng màn ánh sáng cũng không ngăn được Phá Lôi Trùy cuồng bạo lực công kích, ầm ầm phá nát.

Thứ chín mươi chín tầng màn ánh sáng phá nát!

Trong lúc nhất thời tất cả mọi người tất cả đều sững sốt, lẽ nào ngày hôm nay sẽ hoàn thành một hạng tiền vô cổ nhân kỳ tích?

Nổ nát 100 tầng màn ánh sáng!

Thứ một trăm tầng màn ánh sáng, chưa từng có bị người nổ nát, liền ngay cả Hỏa vân đại sư trẻ tuổi thời điểm, cũng ngã vào thứ một trăm tầng màn ánh sáng bên trên.

Ở mọi người nhìn kỹ ánh mắt bên dưới, màu xanh Lôi Điện cùng thứ một trăm tầng màn ánh sáng chính diện oanh động vào nhau, đan dệt ra sấm vang chớp giật.

Oanh ——

Thứ một trăm tầng màn ánh sáng, phá nát!

Ở thứ một trăm tầng màn ánh sáng phá nát trong nháy mắt, mấy vị Lão tổ tất cả đều sững sốt.

Bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới, thật sự có Luyện Khí Sư có thể nổ nát thứ một trăm tầng màn ánh sáng.

Nổ nát thứ một trăm tầng màn ánh sáng, mang ý nghĩa pháp khí lực công kích, đã có thể sánh ngang thiên cấm linh bảo rồi!

Đầy đủ sững sốt ba cái hô hấp sau khi, Viêm Gia Lão tổ mới phục hồi tinh thần lại.

"Được! Được! Được!"

Viêm Gia Lão tổ liên tiếp nói rồi ba chữ "hảo", có thể thấy được hần lúc này hưng phấn trong lòng.

"Chúc mừng Tô Lạc trở thành đang tiến hành Thăng Tiên Đại Hội hạng nhất!"

Viêm Gia Lão tổ nhìn về phía Tô Khải trong ánh mắt, tràn ngập hưng hực, hận không thể một cái đem Tô Khải cái này thiên tài tuyệt thế cho nuốt.

"Tô Lạc, ngươi có bằng lòng hay không trở thành ta đệ tử thân truyền?"

"Chỉ cần ngươi đồng ý trở thành ta đệ tử thân truyền, ta làm chủ đem ta Viêm Gia hòn ngọc quý trên tay gả cho ngươi!"

Viêm Gia Lão tổ lần thứ hai thu đồ đệ, hơn nữa còn có gả Viêm Gia hòn ngọc quý trên tay, bức này đãi ngộ, liền ngay cả một loại Thạch gia đệ tử đều đỏ mắt.

Đối mặt Viêm Gia Lão tổ ưu đãi, Tô Khải không có bất kỳ hưng phấn, cũng sẽ không có bất kỳ hưng phấn.

Nguyên Anh tu sĩ sư phụ, mình sớm đã có, còn đạo lữ, Thánh nữ sư phụ đồ đệ La ly, Tô Khải chỉ là ngẫm lại đều có chút đau đầu, làm sao để ý Viêm Gia nữ tử.

"Xin lỗi!"

Tô Khải thân nhiên nói.

Bị Tô Khải từ chối, Viêm Gia Lão tổ hơi sững sờ, trên mặt lộ ra một vết kinh ngạc.

Mình lại bị cự tuyệt rồi!

Lẽ nào hần đã sớm cùng Bát đại thế gia bên trong cái khác thế gia quyền rũ cùng nhau.

Đây là Viêm Gia Lão tổ nghĩ đến lý do duy nhất.

Có thể làm cho Tô Khải từ chối thân là Bát đại thế gia một trong Viêm Gia, e sợ cũng có chỉ có Bát đại thế gia bên trong một trong mới có thể làm được.

Viêm Gia ở Bát đại thế gia bên trong thực lực, ở vào trung du, so sánh với đứng đầu nhất Thủy gia cùng Thạch gia, muốn kém hơn một chút.

Tô Lạc vừa ý Thạch gia, chỉ sợ là Thủy gia cùng Thạch gia một trong, Viêm Gia Lão tổ âm thầm suy nghĩ, nhìn về phía Thủy gia cùng ông tổ nhà họ Thạch trong mắt, khá là bất mãn.

Nhìn thấy Tô Khải người quán quân này lại từ chối Viêm Gia cảnh ô-liu, cái khác bảy cái thế gia không thể chờ đợi được nữa muốn đi mời chào Tô Khải.

"Tô Lạc, gia nhập ta Vương gia, ta nghĩ ngươi bảo đảm. . ."

"Ta Triệu gia có thể cho ngươi cung cấp. . ."

Mấy đại thế gia dồn dập ra tay, liền ngay cả Thủy gia cũng không nhận được hướng về Tô Khải tung cánh ô-liu.

Ông tổ nhà họ Thạch vốn không muốn mời chào Tô Khải, thế nhưng vì phòng ngừa Tô Khải lòng sinh hoài nghi, cũng giả vờ giả vịt cùng mấy vị khác Lão tổ như thế, đưa ra phi thường phong phú điều kiện.

Đối mặt Bát đại thế gia phong phú mời chào điều kiện, Tô Khải lắc đầu một cái, tất cả đều từ chối.

"Chư vị tiền bối, văn bối hiện tại vẫn không có làm ra quyết định kỹ càng, đợi được Thiên Nhai Động thiên hành trình sau khi kết thúc ở làm ra quyết định!"

Nhìn thấy Tô Khải tạm thời không làm ra quyết định, mấy vị Lão tổ cũng liền tỉnh táo lại, trong lòng thầm than cái này thẳng nhóc láu cá thực sự là quá giao hoạt.

Chỉ cần Tô Khải một ngày không làm ra quyết định, hẳn chính là trong mắt mọi người bánh bao, chiếm hết ưu thế.

"Tô Lạc, người hiện tại trong tay có hơn một dư thừa vào Thiên Nhai Động thiên tiêu chuẩn, người dự định xử trí như thế nào?"

Viêm Gia Lão tổ hỏi.

Tô Khải cùng Thạch Hạo đánh cược, thắng được Thạch Hạo tiêu chuẩn.

Thế nhưng Tô Khải tiến vào Thiên Nhai Động thiên chỉ cần một cái tiêu chuẩn, mang ý nghĩa một cái khác tiêu chuẩn để trống, hoàn toàn có thể dùng đến qua tay.

Một cái tiêu chuẩn, mang ý nghĩa lượng lớn của cái!

Theo Viêm Gia Lão tổ dứt tiếng, mọi người thấy hướng về Tô Khải ánh mắt, tràn ngập hưng hực, có chí với được dư thừa tiêu chuẩn Luyện Khí Sư, đã hướng về bạn tốt mượn Linh thạch.

Tô Khải dùng không được thứ hai tiêu chuẩn, nhất định phải đối với người ngoài đấu giá bán ra. Một khi đấu giá, cơ hội của bọn họ liền đến.

Những này dự định đấu giá Luyện Khí Sư ở trong, tự nhiên cũng có Thạch Hạo thẳng xui xẻo này.

Thạch Hạo cảm giác mình quả thực xui xẻo cũng mỗ mỗ nhà, liên tục hai lần bị Tô Khải cướp đi tiêu chuẩn, một mực mình hiện tại còn chỉ có thể nhìn ở lờ gợn, không thể đối với Tô Khải phát hỏa, thậm chí càng dùng mình Linh thạch, mua về nguyên bản thuộc về mình tiêu chuẩn.

Quá oan uổng rồi!

Quá sỉ nhục rồi!

Mọi người ở đây nóng lòng muốn thử dự định đấu giá thời điểm, Tô Khải lạnh nhạt nói.

"Cái này dư thừa tiêu chuẩn, ta đã có người chọn, không định dùng đến đấu giá!"

Tô Khải, nhất thời để trong lòng mọi người ngượng một mảnh.

Thì đã có người chọn!

Hơn nữa còn là miễn phí!

Ước ao ghen tị!

Thực sự là ước ao muốn chết, ước ao cái kia bị Tô Khải tuyển chọn may mắn người!

"Nếu người đã có lựa chọn, như vậy xin mời người kia tới, Thiên Nhai Động thiên môn hộ lập tức liền muốn mở ra!"

Viêm Gia Lão tổ quay về Tô Khải nói rằng.

Tô Khải ngoắc ngoắc tay, một cái đáng yêu La lỵ liền đi tới Tô Khải bên người, để mọi người mở rộng tầm mắt.

Tô Khải lựa chọn, tự nhiên chính là Tiểu Bát Đỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thức Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 209: Ma Nhân Lâm

Tiểu Bất Điểm.

Tô Khải lựa chọn tự nhiên chính là Tiểu Bất Điểm.

Nếu như không có Thạch Hạo thắng xui xẻo này vô duyên vô cớ đưa cho mình một cái tiêu chuẩn, Tô Khải chỉ có thể dựa theo nguyên kế hoạch, ở Thiên Nhai Động thiên bên trong được truyền thừa, sau đó trở về Sơn Châu sau khi, lại mang theo Tiểu Bất Điểm rời đi.

Thế nhưng hiện tại Tiểu Bất Điểm có thể tiến vào Thiên Nhai Động thiên, Tô Khải có thể trực tiếp ở Thiên Nhai Động thiên bên trong tu luyện Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa, trực tiếp từ Thiên Nhai Động thiên trở về Thanh Châu.

Bởi vậy, Tô Khải không chút do dự mà lựa chọn Tiểu Bất Điểm.

Mọi người nhìn thấy Tiểu Bất Điểm tiến vào Thiên Nhai Động thiên, trong ánh mắt tràn ngập ước ao ghen tị.

"Người này cũng số quá may, lại được hai cái tiêu chuẩn!"

Chưa xốt âm thanh lâm bẩm nói nhỏ.

Nghe có người chưa Tô Khải, Diệp Học Văn không thể chờ đợi được nữa đứng ra, sắc mặt đỏ lên.

"Tô đại sư hần mới không phải số may, hần là chân tài thật học!"

"Các ngươi có biết gần nhất huyền nào sôi sùng sục tử vong nhiệm vụ là ai hoàn thành?"

"Lẽ nào là Tô Lạc?"

Một người kinh ngạc thốt lên một tiếng.

"Đó là tự nhiên!"

"Tô đại sư nhưng là Hòa vân đại sư truyền nhân, hoàn thành tử vong nhiệm vụ còn không là bắt vào tay!"

Diệp Học Văn đảo dạt đắc ý nói.

"Cái gì? Tô Lạc lại là Hòa vân đại sư truyền nhân, chẳng trách như thế điều!"

"Thì ra là như vậy, Hòa vân đại sư sáng tạo Cửu Thập Cửu tầng ghi chép, bây giờ truyền nhân của hần phá kỷ lục, đem ghi chép tăng lên tới thứ một trăm tầng."

"Trò giỏi hơn thầy!"

Đồng đảo Luyện Khí Sư nghe được Tô Khải chính là Hòa vân đại sư truyền nhân, trong mắt một trận hiểu rõ.

Bại bởi Hòa vân đại sư truyền nhân, không tính mất mặt.

Viêm Gia Lão tổ hai tay ấn nhẹ, quang trường nhất thời yên tĩnh lại.

"Thiên Nhai Động thiên, mở ra!"

Nói Viêm Gia Lão tổ vung tay phải lên, một đạo ngũ sắc vòng xoáy xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Tô Khải cùng Tiểu Bất Điểm không nói hai lời, tiến vào ngũ sắc trong nước xoáy. Được tiêu chuẩn Luyện Khí Sư nối đuôi nhau mà vào, không tới 10 tức thời gian, trên quảng trường, trở nên vắng ngắt một mảnh.

Thiên Nhai Động thiên.

Tô Khải nhìn hoàn cảnh chung quanh, hơi nhú nhú mày.

Hắn thiếu hụt Thiên Nhai Động thiên tình báo.

Thiên Nhai Động thiên trải qua những năm này thăm dò, có nhiều chỗ đã bị khai phá, có nhiều chỗ chưa khai phá tràn ngập nguy hiểm, thế nhưng những tin tình báo này đều nắm giữ ở Bát đại thế gia bên trong.

Tán tu tiến vào Thiên Nhai Động thiên bên trong, có thể có được bao nhiêu chỗ tốt, vậy coi như muốn dựa cả vào vận may, nếu là số may nói không chắc lớn hoạch được mùa, nếu là vận may không được, e sợ liền canh đều uống không tới.

"Xem ra cần phải trước tiên đi làm điểm tình báo!"

Nói Tô Khải mang theo Tiểu Bát Điểm về phía trước lao đi.

Được tình báo tốt nhất thủ đoạn, tự nhiên chính là cướp đoạt, cướp đoạt Bát đại thế gia đệ tử, trên người bọn họ tuyệt đối có Thiên Nhai Động thiên hoàn chỉnh tình báo.

Sau một canh giờ, Tô Khải ở một tòa bên cạnh hồ một bên phát hiện một tên Vương gia đệ tử.

"Tiểu Bát Điểm, người ở đây bé ngoan đợi, chờ ta trở lại!"

Tô Khải trấn an được Tiểu Bát Điểm sau khi, thân hình lóe lên, hóa thành một đạo gió xoáy lao đi.

Ngay khi Tô Khải khoảng cách Vương gia đệ tử không tới mười trượng khoảng cách thời gian, Vương gia đệ tử đột nhiên cảm nhận được nồng đậm nguy cơ, quay người lại nhìn thấy lướt tới Tô Khải.

"Ta đầu hàng!"

Vương gia đệ tử nhất thời hét lớn một tiếng.

Tô Khải bước chân dừng lại, trên mặt mang theo nhàn nhạt kinh ngạc.

Liền như vậy đầu hàng?

Vương gia đệ tử cũng quá kinh hãi!

Lòng can đảm của người đây?

Người uy nghiêm đây?

Vương gia người kiêu ngạo đây?

Tất cả đều không muốn?

"Người làm sao không phản kháng?"

Vương gia đệ tử trả lời để Tô Khải không còn gì để nói.

"Lão tổ dặn dò, ở Thiên Nhai Động thiên bên trong Vương gia đệ tử tuyệt đối không thể cùng tô đại sư người đối nghịch, hơn nữa còn muốn toàn lực phối hợp tô đại sư người."

"Tô đại sư người có yêu cầu gì cứ việc nói, Vương gia chúng ta có thể làm được, tuyệt đối sẽ thỏa mãn tô đại sư. Nếu chúng ta Vương gia không làm được, chúng ta sẽ dùng tiền bang tô đại sư người đánh đến thỏa mãn!"

Vương gia đệ tử vỗ vỗ lồng ngực nói rằng.

Ở tiến vào Thiên Nhai Động thiên trước, ông tổ nhà họ Vương đã sớm đã phân phó muốn ở Thiên Nhai Động thiên bên trong tốt hơn Tô Khải, tranh thủ để Tô Khải gia nhập Vương gia.

Trên thực tế không chỉ có là Vương gia, cái khác thế gia Lão tổ, trên căn bản đều có như vậy dặn dò, ngoại trừ đã biết Tô Khải thân phận ông tổ nhà họ Thạch.

"Điều kiện gì cũng có thể?"

Tô Khải sắc mặt một trận quái lạ.

"Đó là tự nhiên!"

"Tô đại sư người khẳng định không có Thiên Nhai Động thiên tình báo, ta chỗ này nhưng là có nguyên bộ tình báo!"

Nói Vương gia đệ tử con mắt đều không nháy mắt một cái, liền đem Thiên Nhai Động thiên bên trong hoàn chỉnh tình báo đưa cho Tô Khải.

Tình báo liền như vậy tới tay.

Tô Khải sắc mặt có chút quái lạ, quá ung dung, ung dung đến hẳn đều có chút không dám tin tưởng.

"Lúc này liền nhiều Tạ tiểu huynh đệ người rồi!"

"Không cần cảm ơn!"

"Không cần cảm ơn!"

"Trợ giúp tôi đại sư, là chuyện đương nhiên làm."

"Tôi đại sư, thực lực của ta ở Vương gia tiểu bối bên trong có thể đứng vào mười vị trí đầu, để ta ở lại bên cạnh người bảo vệ người chu toàn!"

Vương gia đệ tử đề nghị.

Tô Khải lắc đầu một cái từ chối.

"Không cần!"

"Ta yêu thích một người hành động."

Bị Tô Khải từ chối, Vương gia đệ tử trên mặt lộ ra vẻ thất vọng.

Đáng tiếc cơ hội tốt như vậy.

Ở mình trước, tôi đại sư vẫn không có gặp phải cái khác thế gia con cháu, nếu là mình có thể cùng tôi đại sư tốt đẹp giao tình, tất nhiên có thể làm cho Lão tổ đánh giá cao một chút.

Đáng tiếc. . .

Vương gia đệ tử âm thầm thở dài một hơi.

Cùng Vương gia đệ tử tạm biệt sau khi, Tô Khải cùng Tiểu Bất Điểm sẽ cùng, nhìn từ Vương gia được tình báo.

Thiên Nhai Động thiên trải qua những năm này thăm dò, hơn chín mươi phần trăm không gian đã bị Bất đại thế gia thăm dò xong xuôi, còn lại địa phương không có chỗ nào mà không phải là nguy hiểm tầng tầng hiểm địa.

Thế nhưng Thiên Nhai đạo nhân chủ yếu nhất truyền thừa Chi Xích Thiên Nhai động thuật, nhưng từ đầu đến cuối không có bị bất luận người nào được, mang ý nghĩa Chi Xích Thiên Nhai truyền thừa, ngay khi chưa thăm dò xong xuôi hiểm địa bên trong.

Ở Vương gia trong tình báo, Thiên Nhai Động thiên có ba chỗ hiểm địa, chính là tối khả năng tồn tại Chi Xích Thiên Nhai truyền thừa địa điểm——Ma Nhân Lâm, ngàn thước hồ cùng chỉ tay sơn.

Ma Nhân Lâm, ngàn thước hồ, chỉ tay sơn, Tô Khải đưa mắt rơi vào khoảng cách gần nhất Ma Nhân Lâm bên trong.

"Trước tiên đi Ma Nhân Lâm bên trong nhìn!"

Nói Tô Khải mang theo Tiểu Bất Điểm đi tới Ma Nhân Lâm.

Ở Vương gia trong tình báo, Ma Nhân Lâm chiếm giữ Ma Nhân quần lạc, Ma Nhân thích ăn người, tính cách tàn bạo, thực lực mạnh mẽ, độ nguy hiểm rất lớn.

Hơn nữa Ma Nhân từ trước đến giờ quần đến quần hướng về, một khi bị Ma Nhân dây dưa kéo lại, chẳng mấy chốc sẽ bị một đám Ma Nhân vây công.

Mà Chi Xích Thiên Nhai truyền thừa, căn cứ Vương gia tình báo, rất có thể ở Ma Nhân sào huyệt bên trong.

Mang theo Tiểu Bất Điểm, Tô Khải đến đến Ma Nhân Lâm bên trong.

Tiến vào ma người trong rừng, Tô Khải chậm lại bước chân, thần niệm không ngừng mà tra xét bốn phía, kiểm tra bốn phía tình huống.

Nếu liền Bất đại thế gia đều sẽ Ma Nhân Lâm xếp vào chỗ nguy hiểm nhất một trong, Tô Khải tự nhiên không dám có bất kỳ khinh thường, cẩn thận từng li từng tí một ở Ma Nhân Lâm bên trong thăm dò.

Hay là Tô Khải vận khí không tệ, thăm dò nửa ngày lại đều không có đụng tới một cái Ma Nhân, thực sự là kỳ tai quái tai, nếu không là Vương gia đệ tử này một mặt thành khẩn đáng đáp, Tô Khải đều hoài nghi mình có phải là bị lừa.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 210: Sư phụ cũng thích uống sữa

"Sư phụ, ta đói bụng rồi!"

Tiểu Bất Điểm nước long lanh mắt to nhìn Tô Khải.

Nghe được Tiểu Bất Điểm đói bụng, Tô Khải đơn giản dừng lại nghỉ ngơi một phen.

"Tiểu Bất Điểm ngươi uống trước sữa, ta đi bố trí trận pháp!"

Nói Tô Khải bắt đầu bố trí trận pháp, thế nhưng bố trí trận pháp còn chưa hoàn thành, liền nghe đến rồi loạn tung bừng, sau đó Tiểu Bất Điểm cầu cứu âm thanh.

"Sư phụ!"

"Sư phụ!"

Tiểu Bất Điểm trong thanh âm, mang theo nhàn nhạt kinh hoàng.

"Không được!"

Tô Khải kinh ngạc thốt lên một tiếng, thay đổi sắc mặt, vội vã hướng về Tiểu Bất Điểm âm thanh truyền đến chỗ lao nhanh.

Chờ đến Tô Khải nhìn thấy Tiểu Bất Điểm thời điểm, nhìn thấy Tiểu Bất Điểm bị một lớn một nhỏ hai cái có hình người quái vật truy sát.

Hai người này một lớn một nhỏ quái vật, người mặt dài mũi, màu đen trên thân thể mọc ra rậm rạp thể lông, đủ cùng cùng người bình thường không giống lại là đảo ngược mà sinh. Thế nhưng đảo ngược mà sinh đủ cùng không những không có ảnh hưởng hình người quái vật tốc độ, ngược lại tốc độ cực kỳ nhanh đồng thời vô cùng nhanh nhẹn.

Tô Khải nhìn thấy hai người kia tính quái vật thời điểm, trong lòng tràn đầy kinh ngạc, thứ này lại có thể là « Sơn Hải kinh » bên trong ghi chép dương kiều.

Bất quá Cửu Châu bên trong cũng không có « Sơn Hải kinh », vì lẽ đó Sơn Châu tu sĩ cũng không quen biết những này dương kiều, xưng là Ma Nhân.

"Muốn chết!"

Tô Khải quát chói tai một tiếng, một quyền đánh vào thành niên dương kiều trên người.

Cỡ lớn dương kiều bị Tô Khải một quyền đánh đổ trên đất, hướng về sau lật mấy cái bổ nhào, bị đau kêu to lên.

Dương kiều con non nhìn thấy thành niên dương kiều bị đánh đổ trên đất, nhất thời bị dọa cho sợ rồi, giẫm chân tại chỗ, một mặt oan ức.

Thành niên dương kiều cùng dương kiều con non tức giận nhìn Tô Khải một chút sau, vội vã chạy trốn, chạy trốn tốc độ nhanh chóng, trong chớp mắt liền biến mất ở Tô Khải mi mắt bên trong.

"Tiểu Bất Điểm, ngươi đã làm gì, đưa tới hai cái dương kiều?"

Tô Khải tò mò hỏi, Tiểu Bất Điểm đến cùng là đã làm gì táng tận thiên lương sự tình, mình nửa ngày đều không có gặp phải một con dương kiều, vừa vặn rồi đi không tới một chén trà công pháp, Tiểu Bất Điểm liền trêu chọc hai con dương kiều.

Tiểu Bất Điểm một mặt oan ức nói rằng.

"Thú sữa!"

Tô Khải nhìn một chút Tiểu Bất Điểm trong tay thú sữa, hơi nhướng mày.

"Những này thú sữa người là nơi nào đến?"

"Cướp đến!"

Tiểu Bất Điểm nhu nhu nói rằng,

". . ."

Tô Khải không còn gì để nói.

Tiểu Bất Điểm lại đoạt dương kiều con non thú sữa, chẳng trách dương kiều con non sẽ lộ ra này một bộ oan ức mà lại tức đến nổ phổi đáng vẽ, còn gọi đến thành niên dương kiều đến truy sát Tiểu Bất Điểm.

Tô Khải gầy gầy Tiểu Bất Điểm đầu, bắt đắc dĩ nói rằng,

"Xem ra chúng ta đến muộn tạm thời rời đi Ma Nhân Lâm rồi!"

Dương kiều có oán tất báo, hơn nữa còn là quần cư chủng tộc, mình và Tiểu Bất Điểm đắc tội rồi một lớn một nhỏ hai con dương kiều bọn họ tuyệt đối sẽ không liền như vậy bỏ qua.

Lần sau gặp mặt, Tô Khải chỉ sợ cũng muốn đổi mặt một đoàn dương kiều.

"Xem ra chỉ có thể nên rời đi trước, sau đó ở kế hoạch làm sao trà trộn vào dương kiều sào huyệt bên trong."

Tô Khải xoa xoa đầu, mang theo Tiểu Bất Điểm lui ra Ma Nhân Lâm.

Đúng như dự đoán, Tô Khải cùng Tiểu Bất Điểm rời đi không bao lâu, thì có một đoàn dương kiều chạy như điên tới, nếu không là Tô Khải quả đoán lui lại, chỉ sợ cũng sẽ bị này quần dương kiều cho dây dưa trên.

Không tìm được Tô Khải cùng nói không chắc sau khi, Ma Nhân Lâm bên trong hết thấy dương kiều, tất cả đều sôi trào, nổi giận bùng bùng tìm kiếm Tô Khải cùng nói không chắc hai người.

Dù cho Tô Khải rời đi Ma Nhân Lâm, đều có thể cảm nhận được dương kiều trên người tức giận.

Dưới sự bắt đắc dĩ, Tô Khải chỉ có thể lui ra Ma Nhân Lâm, cùng Tiểu Bất Điểm đóng quân ở Ma Nhân Lâm ở ngoài, tìm cơ hội lén lút lưu tiến vào Ma Nhân Lâm bên trong.

Này chờ đợi rông rãi đầy đủ đợi ba ngày, Ma Nhân Lâm bên trong dương kiều, mới dần dần yên tĩnh lại, không lại dẫn vật.

Tô Khải gầy gầy Tiểu Bất Điểm đầu nói rằng,

"Nhớ kỹ, lần này không cho phép lại đi cướp thú sữa rồi!"

Tiểu Bất Điểm nhìn thấy Tô Khải này hung tợn ánh mắt, lòng không cam tình không nguyện địa điểm gặt đầu.

Dương kiều con non trên tay thú sữa, uống ngon thật , nhưng đáng tiếc uống không tới.

Tiểu Bất Điểm nuốt một ngụm nước bọt, một mặt tử vong.

Màn đêm buông xuống, Tô Khải kế hoạch tốt toàn bộ kế hoạch, chờ đợi hừng đông sau khi, liền lén lút mò tiến vào Ma Nhân Lâm bên trong.

Thế nhưng Tô Khải không biết chính là, hắn vẫn không có đem dương kiều xem là con mồi, bọn họ nhưng đã trở thành những người khác con mồi.

"Thạch huynh, chúng ta thật sự muốn đối với Tô Lạc động thủ?"

"Vạn nhất hắn chạy trốn trả thù lên. . ."

Một tên tán tu quay về Thạch Quý hỏi, lo lắng lo lắng.

"Yên tâm, hết thấy đều do chúng ta Thạch gia chịu trách nhiệm, hắn Tô Lạc chính là tiềm lực to lớn hơn nữa, chẳng lẽ còn có thể cùng chúng ta Thạch gia đối nghịch?"

"Đừng quên, chỉ có đem Thạch Quý bắt giữ sau khi, các người mới có thể có được những kia chỗ tốt!"

Thạch Quý nói một cách lạnh lùng nói, nhìn phía sau Thạch gia đệ tử cùng với một đám tán tu.

Ở tiến vào Thiên Nhai Động thiên trước, Thạch Quý phải đến già tổ mệnh lệnh, Tô Lạc chính là nhiều lần xấu bọn họ Thạch gia đại sự Tô Khải, mà hắn

lần này tiến vào Thiên Nhai Động thiên mục tiêu, liền đem Tô Khải bắt giữ.

Tô Khải sức chiến đấu mạnh mẽ, Thạch Quý trong lòng sớm đã có mấy, bằng vào Thạch gia tiến vào Thiên Nhai Động thiên năm người, e sợ còn chưa đủ lấy đem Tô Khải bắt giữ.

Bởi vậy Thạch Quý hứa lấy lãi nặng, để tán tu gia nhập mình trận doanh, bày xuống thiên la địa võng bắt giữ Tô Khải.

Chỉ cần những tán tu này, liền đầy đủ hơn ba mươi người, hầu như là phần lớn tán tu.

Những tán tu này như vậy nóng lòng trợ giúp Thạch gia bắt giữ Tô Khải, không chỉ là Thạch Quý hứa lấy lãi nặng, còn có nồng đậm đồ kị, đồ kị Tô Khải có thể có được Bát đại thể gia coi trọng như thế.

Nếu như chỉ là này quân tán tu, bọn họ vẫn không có can đảm đối với bị được Thạch gia coi trọng Tô Khải động thủ, thế nhưng có Thạch gia đến gánh chịu trách nhiệm, lòng can đảm của bọn họ cũng là lớn.

"Tất cả dựa theo kế hoạch hành sự!"

Thạch Quý dặn dò một tiếng, mang theo mọi người hướng về Tô Khải nơi đóng quân lao đi.

Ngay khi Thạch Quý chờ người tới gần nơi đóng quân không đủ trăm trượng thời điểm, Tô Khải đột nhiên mở hai mắt ra, trong hai mắt tràn ngập hào quang màu bạc.

Thiên Nhãn mở!

Tại thiên nhãn thuật bên dưới, Tô Khải nhất thời phát hiện Thạch Quý chờ người.

Không thể không nói Thạch Quý phi thường cẩn thận, dù cho ở sức chiến đấu có ưu thế tuyệt đối dưới tình huống, như trước phi thường cẩn thận lựa chọn đánh lén, cần phải đem Tô Khải bắt giữ, tuyệt đối không thể xuất hiện vạn nhất tình huống.

Vì ẩn giấu trong lòng, Thạch Quý còn sử dụng một cái một lần cấm pháp bảo, ẩn giấu mọi người bóng người.

Thế nhưng hán nhưng không ngờ rằng Tô Khải nắm giữ Thiên Nhãn thuật, ẩn giấu thân hình cấm pháp bảo tuy rằng tinh diệu, thế nhưng tại thiên nhãn thuật bên dưới vẫn là không chỗ che thân.

Thạch Quý nếu là trực tiếp lấy võ lực nghiền ép lên đến, Tô Khải còn thật sự không có biện pháp gì đối phó Thạch Quý bọn họ, dù sao Thạch Quý chờ người ở nhân số trên chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, dù cho Tô Khải mạnh hơn, cũng là song quyền không địch lại bốn tay.

Thế nhưng Thạch Quý bọn họ như vậy cẩn thận từng li từng tí một, ngược lại cho Tô Khải thừa cơ lợi dụng.

"Ha ha —— Thạch Quý chính ngươi đưa tới cửa, vừa vặn hoàn thiện kế hoạch của ta!"

Nói Tô Khải mang theo Tiểu Bát Điểm ẩn giấu thân hình, hướng về Ma Nhân Lâm bên trong lao đi.

Tiểu Bát Điểm mơ mơ màng màng mà nhìn Tô Khải, hỏi.

"Sư phụ, chúng ta đi làm cái gì?"

"Chúng ta đi cướp sữa uống!"

Tô Khải khóe miệng xẹt qua một vết độ cong.

Tiểu Bát Điểm sùng sốt.

Sư phụ hán cũng thích cùng sữa?

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: 1 bình sữa gọi ra huyết án

Sư phụ cũng thích uống sữa!

Tiểu Bất Điểm suýt chút nữa không nhận được nhảy lên.

Sau đó có thể cùng sư phụ cùng uống sữa rồi!

Ngay khi Tiểu Bất Điểm ảo tưởng cùng sau đó cùng sư phụ cùng uống sữa về đẹp tháng ngày giờ, Tô Khải đã tìm tới mục tiêu.

Kiều dương con non!

Không sai, chính là mấy ngày trước vai lừa Tiểu Bất Điểm cướp đi thú sữa đáng thương trứng.

Kiều dương con non nâng một bình thú sữa, mũi không ngừng mà nhún, lộ ra không phải người thường tính hóa tiêu hồn về mặt, hơi hít mất lại nhìn mỹ vị thú sữa.

Thú sữa còn chưa mở động, thế nhưng kiêu dương con non đã thần say rồi.

Đối với kiêu dương con non cái này đáng thương trứng, Tô Khải trong lòng hoài ăn mặc nhân nhật thương tiếc, thế nhưng ra tay nhưng không có chút nào nhẹ nhàng.

Bộp một tiếng!

Tô Khải nặng nề cho kiêu dương con non một trắn.

Bị Tô Khải tăng tăng đánh ra, kiêu dương con non trong lúc nhất thời che đây, đầy đủ quá ba cái hô hấp, mới nhìn thấy Tô Khải Tiểu Bất Điểm hai người, nhất thời lộ ra thần sắc tức giận.

Chính là hai người này, đoạt mình thú sữa.

Kiều dương con non nhe răng trợn mắt, thế nhưng là phi thường lý trí không có hướng về Tô Khải động thủ, hiển nhiên hắn cũng biết Tô Khải cùng Tiểu Bất Điểm lợi hại.

"Phần nộ?"

"Bởi vì Tiểu Bất Điểm lần trước đoạt người thú sữa?"

"Ngày hôm nay ta còn muốn ở cướp một lần!"

Tô Khải tay phải chụp tới, kiêu dương con non trong lòng thú sữa, liền rơi xuống Tô Khải trong tay.

Kiều dương con non cảm giác trong lòng đột nhiên trở nên trống rỗng, cúi đầu vừa nhìn, mới phát hiện mình thú sữa, lại bị người cướp đi.

"Chi chi chi —— "

Kiều dương con non tức giận rít gào lên đi ra.

Quá bất nạt người!

Quá bất nạt người!

Nếu như kiêu dương con non là người, nhất định sẽ chửi ầm lên, nói ra các loại thô tục , nhưng đáng tiếc hắn không thể miệng nói tiếng người, chỉ có thể khoa tay múa chân không ngừng mà tê hô.

Không tới thời gian mười hơi thở, Tô Khải liền nghe đến bước chân nặng nề thanh âm, từ xa đến gần cực tốc tới rồi.

"Chờ các người đã lâu, ta gần như cũng phải lên đường rồi!"

Mất thấy kết bè kết lũ thành niên kiêu dương dám đến, Tô Khải toàn lực bùng nổ ra tốc độ khủng khiếp, thân hình linh xảo ở trong rừng cây qua lại, lại như linh hoạt Viên Hầu.

Chờ đến Tô Khải sau khi rời đi không tới thời gian một hơi thở, 30 đầu linh thành niên kiêu dương chạy tới sự tình phát hiện sân, sau đó ầm ầm ầm hướng về Tô Khải đuổi theo.

Những này thành niên kiêu Dương Nhất một bên truy đuổi Tô Khải, vừa hô bằng hoán bạn, rất mau đuổi theo giết Tô Khải thành niên kiêu dương, liền vượt quá 1 ngàn số lượng, hầu như là toàn bộ Ma Nhân Lâm bên trong hết thấy kiêu dương.

Tô Khải cảm nhận được phía sau mệnh môn cuộn cuộn khí thế, da đầu tê dại một hồi.

Chẳng trách Ma Nhân Lâm được gọi là Thiên Nhai Động thiên tam đại hiểm địa một trong, một mình kiêu dương trong tay cũng không mạnh, phổ thông thành niên kiêu dương thực lực cũng là luyện khí đại viên mãn mà thôi, trong đó cường giả cũng là Trúc Cơ sơ kỳ thực lực.

Kiêu dương cá thể thực lực tuy rằng không mạnh, thể nhưng không chịu nổi số lượng nhiều à!

Hơn ngàn con thành niên kiêu dương hội họp lên, đủ để cùng 100 danh nhân loại Luyện Khí Sư chống đỡ được, huống chi loài người 100 tên Luyện Khí Sư thuộc về không giống thực lực, căn bản không thể liên hợp lại.

Trong doanh trại, đèn đuốc sáng choang.

Nơi đóng quân chu vi trống rỗng một mảnh, nhìn như bình tĩnh, thể nhưng trong hư không lại đột nhiên tạo nên một trận gợn sóng, lộ ra 30 đạo bóng người.

Những này người thành linh chính là Thạch Quý dẫn dắt Luyện Khí Sư, bọn họ đã hoàn toàn tự tin bố trí thiên la địa võng, sẽ chờ tiêu diệt Tô Khải.

"Ra tay!"

Trong lúc nhất thời hơn ba mươi tên Luyện Khí Sư đồng loạt ra tay, một toà đại trận từ trên trời giáng xuống, đem toàn bộ nơi đóng quân trấn áp ở trong đó.

"Đại công cáo thành!"

Thạch Quý tàn nhẫn mà cảm nắm đấm.

"Chư vị không phải buông lỏng, tiếp tục duy trì đại trận, chờ ta đem Tô Khải bắt, coi như đại công cáo thành rồi!"

"Thạch huynh người cứ việc đi, chúng ta chờ tin tức tốt của người!"

Đại trận này trấn áp lực lượng, có thể phong ấn tu vị, coi như là Kết Đan tu sĩ rơi vào trong đó, một thân thực lực mười không còn một, càng không cần phải nói là Tô Khải.

Nếu là Tô Khải thật sự rơi vào bên trong đại trận, tất nhiên tu vị toàn bộ phế, bởi vậy cái khác Luyện Khí Sư căn bản không lo lắng Thạch Quý là thất bại.

Thể nhưng không tới thời gian mười hơi thở, bọn họ liền nghe đến Thạch Quý phẫn nộ tiếng gầm gừ, sau đó tức đến nổ phổi đi ra.

"Thạch huynh, xuất hiện tình huống thế nào?"

"Tô Lạc chạy trốn!"

Thạch Quý tàn bạo nói, Tô Khải thực sự là quá giáo hoạt, không biết phát hiện gì nhóm người mình tung tích, sau đó chạy mất dép.

Thạch Quý trong lòng tức giận à, mắt thấy kế hoạch đã thành công, nhưng cho mình như vậy một cái lớn chuyển ngoặt, muốn không phải trái tim của chính mình đủ mạnh, e sợ không chịu được như vậy kích thích.

"Thạch huynh, vậy chúng ta tiếp theo làm sao bây giờ?"

Tán tu như Thạch Quý hỏi, Tô Khải tâm tích không biết, bọn họ luôn không khả năng hung hăng chờ Tô Khải đi ra đi.

Đến đến Thiên Nhai Động thiên, bọn họ có thể đều là ôm thu hoạch Thiên Nhai Động thiên truyền thừa ý nghĩ, nếu là ở Tô Khải trên người lãng phí quá nhiều thời gian, hiển nhiên là cái được không đủ bù đắp cái mất, trừ phi Thạch gia đồng ý tăng cao thù lao.

Thạch Quý nhìn thấy mọi người ánh mắt lấp lánh, nhất thời biết này quần tán tu trong lòng đang suy nghĩ gì, trong lòng nhất thời khí không đánh một luồng ra.

Thể nhưng hán nhưng có không thể không dựa vào những tán tu này, bằng không ánh sáng dựa vào bọn họ người của Thạch gia tay, là tuyệt đối không bắt được Tô Khải.

Thạch Quý đề xuống lửa giận trong lòng nói rằng.

"Chư vị yên tâm, chỉ cần có thể bắt giữ Tô Khải, trước thù lao tăng gấp đôi nữa!"

Nghe được thù lao tăng gấp đôi nữa, không ít tán tu liếm liếm môi khô khốc, lần này Thạch gia vì bắt Tô Khải, thật đúng là bỏ ra lớn đánh đổi.

Tuy rằng bọn họ không biết vì sao Thạch gia phải hao phí lớn như vậy đánh đổi, ở Thiên Nhai Động thiên bên trong bắt Tô Khải. Đây nguyên nhân ở

trong bọn họ không có hứng thú biết, chỉ cần Thạch gia thực hiện bọn họ hứa hẹn là được.

Nhìn thấy rất nhiều tán tu thành thoi, Thạch Quý quay về mọi người nói.

"Tình huống bây giờ chư vị cũng biết, Tô Lạc tung tích không rõ, chúng ta bước thứ nhất chính là phải tìm được Tô Lạc tằm tích. . ."

Vẫn không có đội được Thạch Quý nói hết lời, mọi người đột nhiên nghe được có hàng vạn con ngựa chạy chồm âm thanh.

"Đây là thanh âm gì?"

"Thật giống là Ma Nhân Lâm bên trong truyền tới!"

"Chẳng lẽ là Ma Nhân ra lâm đi!"

"Cái chuyện cười này không tốt đẹp gì cười, Ma Nhân làm sao có khả năng từ Ma Nhân Lâm bên trong đi ra?"

Kiều Dương Bình giờ chỉ ở Ma Nhân Lâm bên trong sinh tồn, không sẽ rời đi Ma Nhân Lâm, bởi vậy Bát đại thế gia trong tình báo, chưa từng có ghi chép quá kiêu dương sẽ rời đi Ma Nhân Lâm.

Thế nhưng hiện tại kiêu dương không phải là bình thường kiêu dương, mà là bị Tô Khải triệt để trêu chọc kiêu dương.

Kiều dương nổ!

Ầm ầm ầm!

Kiều dương đột nhiên lao ra Ma Nhân Lâm, Thạch Quý chờ người rốt cục nhìn rõ ràng đến cùng chuyện gì xảy ra, sắc mặt một trận trắng xám.

"Chư vị, ta đưa cho mọi người lễ vật làm sao?"

Tô Khải cười lạnh, trực tiếp nhắm phía Thạch Quý chờ người phương hướng.

"Không nên tới!"

"Không nên tới!"

Trước còn hận không thể lập tức tìm tới Tô Khải, đem Tô Khải trấn áp tán tu nhóm, lúc này nhất thời sắc mặt trắng bệch, hận không thể đem Tô Khải vĩnh viễn không muốn hướng về bọn họ nơi này lại đây.

Thế nhưng bọn họ thất vọng rồi, vền vẹn không tới thời gian mười hơi thở, Tô Khải liền đến đến trước mặt chúng nhân, trên mặt lộ ra trêu tức nụ cười.

Nhìn thấy Tô Khải nụ cười trên mặt, Thạch Quý nhất thời hiểu được.

Đây là một cái bẫy!

Đây là Tô Khải chuẩn bị cho bọn họ cái tròng!

Mình lại bị Tô Khải xếp đặt một đạo.

Nghĩ tới đây, Thạch Quý suýt chút nữa liền khí nổ.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212: Họa Thủy Đông dẫn

"Chư vị, chúc các ngươi chơi vui vẻ!"

Dứt lời, Tô Khải thân ảnh biến mất ở mọi người mi mắt bên trong, còn Tô Khải làm sao biến mất, lại không có một người nhìn rõ ràng.

Tô Khải phía sau hơn ngàn con kiêu dương nhìn thấy Tô Khải cái này kẻ cầm đầu không gặp, nhất thời đem lửa giận phát tiết đến Thạch Quý chờ trên thân thể người.

Dù sao ở kiêu Dương Nhân bên trong, Tô Khải cùng Thạch Quý bọn người là Nhân Tộc, tự nhiên chính là một nhóm.

Nếu Tô Khải không bắt được, trước hết cầm những người này xin bớt giận.

Nhìn thấy hai mắt màu đỏ tươi kiêu dương, Thạch Quý lúc này trong lòng đem Tô Khải ngàn đao băm thầy tâm đều có.

"Tô Khải —— "

Thạch Quý lệ quát một tiếng, không thể không cùng hơn ngàn con kiêu dương lớn đánh nhau.

Nhìn thấy Thạch Quý đám người và kiêu dương lớn đánh nhau, trong lúc nhất thời phút không ra thắng bại, ẩn giấu bóng người Tô Khải không những không hề rời đi, ngược lại quay đầu nhắm phía Ma Nhân Lâm bên trong.

Thừa dịp kiêu dương đại quân này Thạch Quý chờ người ác chiến, lúc này chính là cuối cùng lên vào kiêu dương sào huyệt cơ hội.

Nếu để cho Thạch Quý biết Tô Khải kế hoạch, nhất định sẽ nhất thời phun ra một cái nghịch huyết đi ra.

Đem kiêu dương chọc nổ sau khi, sau đó đi tới kiêu dương sào huyệt, nếu để cho những người khác biết chắc cho rằng Tô Khải điên rồi, thế nhưng một mực Tô Khải chính là như thế xiết đi dây đi thành công.

Thời gian một chén trà sau khi, Tô Khải đến đến kiêu dương sào huyệt bên trong.

Bởi phần lớn kiêu dương tất cả đều đi truy sát Tô Khải, bởi vậy kiêu dương sào huyệt bên trong, sức mạnh thủ vệ phi thường bạc nhược, chỉ còn dư lại thừa thớt trống vắng lớn mèo Tiểu Miêu hai ba con, Tô Khải không có nói nhiều đại lực khí, liền đem những này kiêu dương tất cả đều giải quyết.

Một đường thông suốt, Tô Khải rốt cục đến đến kiêu dương sào huyệt nơi sâu xa.

"Rốt cục đến cùng rồi!"

Tô Khải đến đến một chỗ dưới đáy trong hang đá, nhìn thấy một cái núi nhỏ bình thường quái vật khổng lồ, nằm dưới đất trong hang đá.

"Kiêu Dương Vương!"

Tô Khải nhìn thấy thứ khổng lồ này, con người đột nhiên co rụt lại, nhất thời hiểu được, trước mắt quái vật khổng lồ thành linh chính là Kiêu Dương Vương.

Kiêu Dương Nhất tộc tu vị, cùng hình thể có quan hệ, hình thể càng lớn, tu vị liền càng mạnh.

Trước mắt ngọn núi nhỏ này đầu bình thường Kiêu Dương Vương, dựa theo nhân loại tu sĩ phép tính, chính là Kết Đan kỳ.

Ở Tô Khải nhìn thấy Kiêu Dương Vương trong nháy mắt, Kiêu Dương Vương cũng nhận ra được Tô Khải tồn tại, mắt lộ ra hung quang, tương đương với Kết Đan kỳ uy thế hoành tảo ra bốn phía.

Tê ——

Tô Khải hít vào một ngụm khí lạnh, sau lưng bốc lên tinh tế dày đặc mồ hôi lạnh.

Không nghĩ tới kiêu Dương Nhất tộc ở trong, lại còn có Kết Đan kỳ tồn tại, chuyện này quả thật là không thể tin được nghị.

Nếu là Kết Đan kỳ Kiêu Dương Vương ra tay, Thiên Nhai Động thiên căn bản không thể có tu sĩ có thể phản kháng.

Thế nhưng vì sao trước nhiều như vậy trong tình báo, chưa từng có Kiêu Dương Vương tồn tại.

Lẽ nào Vương gia ở bắt nạt lửa gạt mình?

Tô Khải lập tức sắp xếp ra ý nghĩ này, Vương gia không sẽ bắt nạt lửa gạt mình, bắt nạt lửa gạt mình không có bất kỳ chỗ tốt nào, ngược lại sẽ triệt để chọc giận mình, đối với Vương gia tới nói tuyệt đối là văt vắ không có kết quả tốt sự tình.

Trừ phi . .

Từ trước tới nay, Kiêu Dương Vương chưa từng có động thủ một lần, hơn nữa nhân loại tu sĩ cũng chưa từng có đã tiến vào kiêu dương sào huyệt bên trong, cho nên mới không có Kiêu Dương Vương tình báo.

Mà Kiêu Dương Vương xưa nay không động thủ nguyên nhân, chỉ khả năng là. . . Kiêu Dương Vương không thể động thủ.

Tô Khải hít sâu vào một hơi, vẻ mặt trấn định lại, quay về Kiều Dương Vương bắn ra một đạo kiếm chi.

Phốc một tiếng!

Kiếm chi rơi vào Kiều Dương Vương trên người, Kiều Dương Vương bị đau quát to một tiếng, thế nhưng cũng không có cho Kiều Dương Vương tạo thành bất kỳ thương tổn.

"Thật mạnh rất sức phòng ngự!"

Tô Khải bấp thịt cả người căng thẳng, chờ Kiều Dương Vương phản kích.

Thế nhưng quá mấy hơi thở, đều không có đợi được Kiều Dương Vương phản kích.

"Quả nhiên, ngươi không thể ra tay!"

Tô Khải lăm bầm nói nhỏ.

Nghe xong Tô Khải, Kiều Dương Vương trong mắt lộ ra thần sắc kinh khủng.

Hiển nhiên nàng kẻ bỏ thành trống bị Tô Khải nhìn thấu.

"Chi chi chi —— "

Kiều Dương Vương quát to một tiếng, nhất thời bốn con thành niên kiều dương xuất hiện ở Kiều Dương Vương bên người, hướng về Tô Khải oanh kích mà tới.

Này bốn con thành niên kiều dương mỗi người đều có nhân loại Trúc Cơ sơ kỳ thực lực, ở hết thầy kiều dương bên trong, thực lực tuyệt đối được cho là đứng đầu nhất.

Bốn tên Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ liên thủ, đối phó Thiên Nhai Động thiên bên trong những người khác hay là đủ, thế nhưng đối với Tô Khải tới nói, nhưng là không đủ.

Tô Khải vung tay phải lên, Hư Linh phi kiếm xuất khiếu mà ra, ở trong hư không lấp lóe mấy lần.

Kiều Dương Vương đều không có thấy rõ Hư Linh phi kiếm là làm sao công kích, sau một khắc liền nhìn thấy bốn con thành niên kiều dương đầu một nơi thân một nẻo, trên cổ thêm ra một đạo huyết tuyến.

Một Kiếm Diệt kiều dương!

Tô Khải nhìn thấy Hư Linh uy lực của phi kiếm, trong lòng một trận hưng phấn, không hổ là mình bỏ ra nhiều thời gian như vậy luyện chế ra đến cấm pháp bảo.

Hay là Hư Linh phi kiếm tuyệt đối lực công kích không bằng Phá Lôi Trùy, thế nhưng luận huyền diệu trình độ, mười cái Phá Lôi Trùy cũng không sánh bằng Thượng Hư linh phi kiếm.

"Chi chi chi —— "

"Chi chi chi —— "

"Chi chi chi —— "

Bốn con thành niên kiều dương bị giết sau khi, Kiều Dương Vương trong mắt lộ ra kinh hoàng, sợ hãi, thậm chí còn có cầu xin.

Kiều Dương Vương ưỡn lên rất cái bụng, Tô Khải mới nhìn thấy Kiều Dương Vương lại mang thai.

"Mang thai!"

Tô Khải nhú nhú mày, hỏi.

"Cái này kiều dương bộ tộc chỉ có ngươi có thể mang thai?"

Kiều Dương Vương nghe xong Tô Khải vấn đề, lại không phải người thường tính hóa gật gù.

"Thì ra là như vậy!"

"Kiều dương xã hội tổ chức, lại cùng ong mật như thế."

Ở kiều dương tộc trong đám, Kiều Dương Vương tương đương với phong hầu, phụ trách sinh dục đời sau, mà cái khác kiều dương phụ trách thủ vệ cùng đồ ăn.

Nếu như Tô Khải đem Kiều Dương Vương đánh giết, không bỏ dùng không được hơn trăm năm, toàn bộ kiều dương bộ tộc sẽ tuyệt diệt ở Thiên Nhai Động thiên bên trong.

"Yên tâm, ta đối với ngươi không có hứng thú, ta chỉ cần bị ngươi ngăn chặn bia đá!"

Tô Khải chỉ chỉ bị Kiều Dương Vương cho rằng giường đá bia đá, tấm bia đá này chính là ghi chép Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa bia đá.

Kiều Dương Vương nghe được Tô Khải mục tiêu chính là mình giường đá, liền tục lăn lộn qua một bên, đem giường đá tặng cho Tô Khải.

Tô Khải nhìn trên bia đá truyền thừa, trên mặt lộ ra một vết thất vọng.

Cũng không phải Chi Xích Thiên Nhai truyền thừa!

"Đáng tiếc rồi!"

Tô Khải lóe qua một vết thất vọng, đem bia đá thu vào chiếc nhẫn chứa đồ bên trong sau, cũng không có lập tức rời đi kiều dương sào huyệt, mà là đem kiều dương sào huyệt bên trong cướp đoạt hết sạch.

Kiều dương chiếm lấy toàn bộ Ma Nhân Lâm, thứ tốt làm sao sẽ thiếu, nhưng đáng tiếc kiều dương bộ tộc những năm gần đây tích lũy, lại bị Tô Khải cái này đạo tặc cho cướp đoạt hết sạch.

Cơ hội tốt như vậy nếu là không lợi dụng, sẽ gặp báo ứng!

Lần này có Thạch Quý những này kẻ xui xẻo bang Tô Khải ngăn cản kiều dương đại quân, Tô Khải mới có thể như vậy ung dung tiến vào kiều dương sào huyệt, sau đó có thể sẽ không có cơ hội này.

Tô Khải cướp đoạt một không sau khi, không dám ở lâu, lập tức rời đi kiều dương sào huyệt.

Đúng như dự đoán, ở Kiều Dương Vương phát hiện thời kì người xâm lấn giả này thời điểm, liền lập tức triệu hồi kiều dương đại quân.

Thế nhưng kiều dương đại quân mới vừa cùng Thạch Quý chờ người đại chiến một trận, trạng thái cũng không ở đỉnh cao, chạy về tốc độ tự nhiên không có trước nhanh.

Chờ đến kiều dương đại quân chạy về sào huyệt thời điểm, Tô Khải cái này đạo tặc đã cướp đoạt một không rời đi kiều dương sào huyệt.

"Hồng —— "

"Hồng —— "

Kiều dương nhóm nhìn thấy khắp nơi bừa bộn sào huyệt, hai mắt màu đỏ tươi, ngửa mặt lên trời gào thét.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 213: Nay nôi Thạch gia đi tới công lấy

Sắc trời từng bước.

Ma Nhân Lâm ở ngoài mười dặm.

Thạch Quý chờ người tạm thời ở đây đặt chân, một thân chật vật.

"Rốt cục thoát khỏi đám kia chết tiệt kiều dương rồi!"

Thạch Quý tàn nhẫn mà nói rằng, trong lòng đối với Tô Khải sự thù hận, phảng phất vô tận nước sông, liên miên không dứt.

Cái này thiệt thòi, thực sự là ăn được quá to lớn rồi!

Bọn họ không chỉ có không có đem Tô Khải bắt được tay, trả lại Tô Khải làm bia đỡ đạn, bang Tô Khải chặn lại rồi kiêu dương đại quân. Nghĩ tới đây, Thạch Quý trong lòng liền một trận không tên quần đau.

"Quý ca, chúng ta làm sao bây giờ?"

Thạch Thanh một mặt sầu lo hỏi.

Trải qua tới hôm qua một trận chiến, nguyên bản sĩ khí như cầu vồng tán tu đại bộ đội, bây giờ đã sớm lòng người bàng hoàng, ánh mắt lấp loé, nếu như không phải Thạch gia chạy ra lượng lớn tướng thưởng, e sợ những tán tu này đã sớm hóa thành chim muông đào tẩu.

Đem qua một trận chiến, Thạch gia năm người sức chiến đấu mạnh mẽ tuy rằng không có nhân viên tử vong, thế nhưng cũng mỗi người bị thương không nhẹ. Thế nhưng những này làm thời triệu tập lên tán tu, có thể sẽ không có số may như vậy.

Những tán tu này chính là Luyện Khí Sư, không am hiểu đấu pháp, đừng nói cùng Thạch gia tính anh so với, sức chiến đấu liền ngay cả tán tu bình thường cũng không sánh nổi. Hơn nữa những tán tu này chính là làm thời triệu tập lên, lẫn nhau trong lúc đó không hề phối hợp, ở kiêu dương trước mặt đại quân, đơn đả độc đấu, tổn thương nặng nề, mười người ở tới hôm qua ngã xuống, người bị thương thì càng thêm hơn nhiều.

"Hiện đem những tán tu này trấn an được, sau đó sẽ đi tìm Tô Khải tẩm tích!"

Thạch Quý tàn bạo nói nói.

Tuy rằng bọn họ tổn thất không nhỏ, thế nhưng như trước người đông thế mạnh, thực lực cách xa ở Tô Khải bên trên, chỉ cần bọn họ cẩn thận hành sự, không lại trúng rồi Tô Khải quỷ kế, ưu thế còn tại bọn họ bên này.

Thạch Quý biết lúc này cần mình đứng ra, đến đến mọi người bên trong, cổ vũ còn lại Luyện Khí Sư.

"Chư vị Đạo hữu, lần này trúng rồi Tô Khải quỷ tích, trách nhiệm ở ta!"

Không nói hai lời, Thạch Quý chủ động đem lần hành động này thất bại trách nhiệm ngăn ở trên người chính mình.

"Đối với tới hôm qua ngã xuống Đạo hữu, ta Thạch Quý sâu biểu tiếc nuối, phạm là hứa hẹn quá thù lao, chúng ta Thạch gia sẽ tăng gấp đôi bồi thường cho những này Đạo hữu người thân!"

Nghe được Thạch gia sẽ bồi thường tăng gấp đôi thù lao cho những này Luyện Khí Sư người thân, còn lại tán tu trên mặt thêm ra một chút hồng hào, không ở như trước như vậy trắng xám một mảnh.

Thạch Quý cảm phần sục sôi nói rằng.

"Hay là chư vị đã không coi trọng lần này bắt giữ Tô Lạc hành động, thế nhưng ta vẫn là tràn ngập tự tin. Chư vị nhìn chu vi Đạo hữu, chúng ta bây giờ còn có hai mươi lăm người, chỉ cần chúng ta một lòng đoàn kết, tất nhiên có thể bắt giữ Tô Lạc."

"Chỉ cần có thể bắt giữ Tô Lạc, ta trước hứa hẹn chỗ tốt, tăng gấp đôi nữa!"

Thạch Quý, nhất thời dễ dàng ngồi tán tu động lòng.

Thù lao nguyên bản liền vô cùng phong phú, nếu là tăng gấp đôi nữa, hầu như không ai có thể chống đối loại này mê hoặc.

"Chư vị Đạo hữu có bằng lòng hay không theo ta tiếp tục bắt Tô Khải?"

"Đồng ý!"

"Đồng ý!"

Rung trời động tiếng la, bộc phát ra, quét qua trước mù mịt.

Mọi người ở đây hứng thú tăng vọt thời gian, ầm ầm ầm tiếng nổ vang rền, từ đằng xa truyền đến.

"Đây là. . ."

Mọi người nghe được này quen thuộc mà lại âm thanh khủng bố, nhất thời sắc mặt một trận trắng xám, trong ánh mắt thậm chí còn mang theo nồng đậm sợ hãi.

Đây là kiêu dương đại quân âm thanh.

Ngẩng đầu nhìn lên, Thạch Quý chờ người nhìn thấy bài sơn Đảo Hải bình thường dề xuống kiêu dương đại quân.

Lúc này kiều dương đại quân, trên mặt tràn ngập lửa giận, sát khí tùy ý, phảng phất có thể ngưng tụ thành thực chất.

Hiện tại kiều dương, so với tối hôm qua kiều dương càng thêm hung tàn, càng thêm bạo ngược.

Sào huyết bị Tô Khải lật tung thiên, kiều dương đại quân không tìm được Tô Khải tung tích, liền liền đến tìm Thạch Quý chờ người phiên phức.

Kiều dương linh trí chung quy không sánh được loài người, tại bọn họ xem ra, Thạch Quý đám người và Tô Khải chính là một nhóm, Thạch Quý chờ người ngăn cản bọn họ, để Tô Khải nhân cơ hội đem sào huyết bảo vật cướp đoạt hết sạch.

"Hồng —— "

Phần nộ tiếng gầm gừ, vang vọng trên bầu trời, thiên địa biến sắc, Vân Quyển Vân Thụ.

Thạch Quý thấy cảnh này, trong lòng như là bị 10 ngàn đầu * chạy nhanh bước qua giống như vậy, vạn phần oan ức.

Mình rốt cuộc là tìm cái gì ghê tởm, tại sao này quần kiều dương liền nhìn chăm chăm mình không tha đây?

"Tô Khải!"

Thạch Quý lệ quát một tiếng, trong thanh âm, tràn ngập bị phần, oan ức cùng với nồng đậm sự phần nộ, bao hàm các loại phần uất tình cảm, dù cho là cách xa ở bên ngoài mây chực dậm Tô Khải, cũng nghe được Thạch Quý quát chói tai.

Tô Khải quay đầu nhìn về phía Thạch Quý phương hướng, lạnh nhạt nói.

"Thạch Quý, cái này nòi các ngươi Thạch gia trước tiên giúp ta đeo!"

...

Thăng Tiên Đại Hội

Bên trong cung điện, một mặt ánh sáng kính trời nổi ở giữa đại điện, tám vị Lão tổ quay chung quanh ngồi ngay ngắn ở ghế gỗ trên, nhìn ánh sáng trong gương cảnh tượng.

Ánh sáng trong gương, biểu hiện Tô Khải chờ người ở Thiên Nhai Động thiên bên trong nhất cử nhất động.

Vương gia Lão tổ khước miệng mang theo nụ cười nhân nhạt, bọn họ Vương gia đệ tử vận khí không tệ, là tiến vào Thiên Nhai Động thiên sau cái thứ nhất tiếp xúc được Tô Khải Luyện Khí Sư, dùng Thiên Nhai Động thiên tình báo liền giao hảo một tên thiên kiều, này khoản buôn bán thực sự là quá có lời.

Mà Thạch gia Lão tổ sắc mặt liền khó coi, đặc biệt nhìn thấy Thạch Quý hơn ba mươi người lại bị Tô Khải một người tỏ ra xoay quanh, cuối cùng bị kiều dương tàn sát hầu như không còn, sắc mặt âm trầm hầu như có thể chảy ra nước.

Đặc biệt cái khác thể gia Lão tổ này khe khẽ nụ cười, để Thạch gia Lão tổ lửa giận trong lòng bên trong đun.

Nhưng vào lúc này, Viêm Gia một tên Trưởng lão sắc mặt hoang mang đến đến trong đại sảnh.

"Lão tổ, đại sự không ổn!"

Viêm Gia Lão tổ khẽ nhíu mày hỏi.

"Chuyện gì xảy ra?"

"Tả Vinh Nguyên chết rồi!"

"Tả Vinh Nguyên chết rồi?"

Viêm Gia đầu tiên là hơi sững sờ, sau đó rất nhanh phản ứng lại, nhìn về phía ánh sáng trong gương cảnh tượng, nhìn thấy Tả Vinh Nguyên ở Thiên Nhai Động thiên bên trong còn nhảy nhót tung búng, cái nào có một chút muốn chết dấu hiệu.

"Ngọc lão, người già bị hồ đồ rồi! Tả Vinh Nguyên ở Thiên Nhai Động thiên bên trong còn đang yên đang lành."

Viêm Gia Lão tổ an ủi.

Ngọc lão sốt ruột vội vã giải thích.

"Lão tổ, Thiên Nhai Động thiên bên trong cái kia là hàng giả, chân chính Tả Vinh Nguyên ở nửa tháng trước sẽ chết ở trong khách sạn rồi!"

"Cái gì?"

Lúc này không chỉ có là Viêm Gia Lão tổ, liền ngay cả cái khác thế gia Lão tổ, nghe được tin tức này, cũng đều sắc mặt dồn dập đại biến.

Tà Vinh Nguyên lại là giả!

Này không thể tin được nghị rồi!

Giả Tà Vinh Nguyên lại có thể giấu diếm được bọn họ tám người con mắt!

Dựa theo kỳ trước thông lệ, Thăng Tiên Đại Hội trên mỗi chào tu sĩ, sẽ ở Thiên Nhai Động thiên rèn luyện sau khi kết thúc, ở tiền vào các đại thế gia. Thế nhưng ngày hôm nay ra Tà Vinh Nguyên thiên tài như vậy Hắc Mã, Viêm Gia tự nhiên không muốn đem dài lâu mộng, liền phái Ngọc lão đem Tà Vinh Nguyên hành lý tất cả đều dời vào Viêm Gia.

Ngọc lão đi tới Tà Vinh Nguyên đặt chân khách sạn, này vừa đi nhưng là cảm Ngọc lão dọa cho phát sợ.

Tà Vinh Nguyên chết rồi, tham gia Thăng Tiên Đại Hội Tà Vinh Nguyên lại là giả mạo, như vậy cái này giả mạo Tà Vinh Nguyên tiến vào Thiên Nhai Động thiên mục đích là cái gì?

Nếu như nói là vì Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa, tuyệt đối không đáng giá mạo hiểm lớn như vậy, hiển nhiên Tà Vinh Nguyên có cái khác không thể cho ai biết mục đích.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 214: Hư không lực lượng

Nghĩ rõ ràng khúc mắc trong đó sau khi, Viêm Gia Lão tổ lập tức khổng chế ánh sáng kính, tìm tới Tà Vinh Nguyên tâm tích.

Lúc này Tà Vinh Nguyên, thân ở Thiên Nhai Động thiên tam đại hiểm địa chỉ tay trong núi.

Chỉ tay son, chính là Thiên Nhai Động thiên tam đại hiểm địa một trong, đồng thời cũng là bị Bát đại thế gia cho rằng Thiên Nhai Động thiên có khả năng nhất trung tâm chỗ, cũng là Bát đại thế gia cường điệu thăm dò địa phương.

Lúc này chỉ tay trong núi, ngoại trừ Thạch Quý chờ người vì bắt giữ Tô Khải mà không lại ở ngoài, cái khác 7 con em của đại thế gia tất cả đều tập trung ở chỉ tay trong núi.

Ánh sáng trong gương, Tà Vinh Nguyên thân hình lấp lóe, ở chỉ tay trong núi nhìn như vô ý đi lại, thế nhưng đem hấn di động con đường liên tiếp lại, liền sẽ thấy một cái kinh người đại trận.

"Trận pháp!"

"Xác thực là trận pháp, hơn nữa còn không phải bình thường trận pháp!"

"Có thể bố trí ra bức này trận pháp người, Sơn Châu có không ít, thế nhưng vẫn có thể giấu diếm được chúng ta tám người con mắt, nhưng là một cái đều không có!"

Bát đại thế gia Lão tổ nhìn thấy Tà Vinh Nguyên nhất cử nhất động, cau mày lên.

Đến hiện tại bọn họ đều không thể xác định Tà Vinh Nguyên thân phận thực sự.

Hắn là người trong ma đạo, vẫn là nói cái kia không xuất thế tán tu, cũng hoặc là vượt châu mà đến châu ở ngoài người?

"Trước hết để cho thế gia đệ tử lui lại, bọn họ không cần cùng Tà Vinh Nguyên cứng đối cứng. Mặc kệ Tà Vinh Nguyên hấn đến cùng có mục đích gì, cuối cùng cũng là muốn đi ra, chỉ cần hấn vừa ra tới liền tuyệt đối trốn không thoát tay của chúng ta lòng bàn tay."

"Viêm ông lão nói đúng, chúng ta không cách nào tiến vào Thiên Nhai Động thiên, thế nhưng một khi Tà Vinh Nguyên đi ra, đó chính là chúng ta thiên hạ!"

Mọi người dồn dập tấn thành Viêm Gia Lão tổ đề nghị, không dám Tả Vinh Nguyên mục đích, chỉ cần hắn còn muốn bước lên Sơn Châu thổ địa, liền không thể cùng Bát đại thể gia chống đỡ được.

Tám vị Lão tổ không tin Cửu Châu bên trong còn có có thể cùng bọn họ tám vị liên thủ chống đỡ được tồn tại.

Thế nhưng sau một khắc, tám vị Lão tổ sắc mặt nhất thời đại biến.

Nhân vì là bọn họ phát hiện, bọn họ không cách nào cùng Thiên Nhai Động thiên bên trong thể gia đệ tử liên hệ.

Chỉ tay sơn ở ngoài.

Tô Khải nhìn gần trong gang tấc chỉ tay sơn, lẩm bẩm nói nhỏ.

"Hi vọng, Chi Xích Thiên Nhai truyền thừa ngay khi chỉ tay trên núi!"

Tô Khải rời đi Ma Nhân Lâm sau khi, lại thăm dò ngàn thước hồ, dựa vào thực lực mạnh mẽ, rốt cục khi chiếm được ngàn thước trong hồ truyền thừa.

Thế nhưng ngàn thước trong hồ truyền thừa, cũng không phải Tô Khải hi vọng Chi Xích Thiên Nhai truyền thừa.

Tam đại hiểm địa, Ma Nhân Lâm cùng ngàn thước hồ đã bị Tô Khải thăm dò xong xuôi, chỉ còn dư lại thần bí nhất cũng là nguy hiểm nhất chỉ tay sơn.

Ở Tô Khải đến đến chỉ tay phía sau núi không đến bao lâu, liền đụng với một người quen cũ —— Vương Trạch Hạo.

"Xin chào Tô huynh!"

Wang Trạch Hạo nhìn thấy Tô Khải sau khi, tuy rằng không cam tâm, thế nhưng hắn cũng biết Lão tổ ý tứ, muốn giao hảo Tô Khải, nghĩ hết tất cả biện pháp để Tô Khải gia nhập Vương gia.

Tô Khải nhìn thấy Vương Trạch Hạo này một mặt ăn quả đắng đắng vẻ, liền biết hắn không cam tâm, đối với mình ở Thăng Tiên Đại Hội trên đánh bại hắn còn canh cánh trong lòng, hoặc là nói còn mang trong lòng khiêu chiến chí tâm.

"Vương huynh các người đi tới nơi này chỉ tay trong núi nhiều ngày, nếu là thuận tiện, giới thiệu cho ta giới thiệu chỉ tay trong núi tình huống!"

Wang Trạch Hạo nhìn thấy Tô Khải chính Đại Quang Minh yêu cầu bọn họ mấy ngày nay làm đến đến tình báo, khoe miệng co giật hai lần, cùng Tô Khải giới thiệu chỉ tay trong núi tình huống.

Chỉ tay trên núi có ba toà điện đá, này ba toà điện đá bên trong, ẩn giấu đi Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa.

Bát đại thể trong nhà, ngoại trừ Thạch gia ở ngoài, cái khác 7 đại thể gia hầu như tất cả đều tụ tập ở ba toà điện đá bên trong.

Tuy rằng bọn họ không rõ ràng Chi Xích Thiên Nhai phần này truyền thừa đến cùng thân ở nơi nào, thế nhưng này ba toà điện đá nhưng là có khả năng nhất ẩn giấu Chi Xích Thiên Nhai truyền thừa địa phương.

Wang Trạch Hạo đem ba toà điện đá tình huống nói cho Tô Khải sau khi, hướng về Tô Khải phát sinh mời, Tô Khải trầm tư một chút, đồng ý cùng Vương gia đồng thời hành động.

Cùng Vương gia đồng thời hành động, có thể lấy vì là mình giảm thiểu không ít phiền phức.

Thiên Nhai Động thiên tam đại hiểm địa, trong đó nguy hiểm Tô Khải xem như là có phi thường thâm nhập hiểu rõ, ở Ma Nhân Lâm bên trong nếu không là Thạch Quý này quần kẻ xui xẻo vì là mình hấp dẫn phần lớn hỏa lực, Tô Khải cũng không cách nào như vậy ung dung tiến vào kiêu dương sào huyệt.

Mà ngàn thước trong hồ, Tô Khải gặp phải nguy cơ vượt xa Ma Nhân Lâm, liền ngay cả Phá Lô Trùy đều ở ngàn thước trong hồ tồn tại, mới miễn cưỡng đắc thủ trong đó truyền thừa.

Vì vậy đối với tam đại hiểm địa bên trong nguy hiểm nhất thần bí nhất chỉ tay sơn, Tô Khải cũng không dám có chút bất cẩn.

Tuỳ tùng Vương Trạch Hạo, Tô Khải rất mau tới đến đại điện ở ngoài.

Đại điện ở ngoài, ngoại trừ Vương gia bảy người ở ngoài, còn có Bát đại thể gia bên trong Chu gia cùng Triệu gia đệ tử.

Chu gia cùng Triệu gia đệ tử nhìn thấy Tô Khải, cũng dồn dập nhiệt tình cùng Tô Khải chào hỏi, nhiệt tình bất chuyện, rất nhanh Tô Khải liền biết, lần này Thiên Nhai Động thiên tự tin, Triệu gia cùng Chu gia nhân vật thủ lĩnh, phân biệt là Triệu Chí nhân cùng chu hân.

Wang Trạch Hạo nhìn thấy Triệu Chí nhân cùng chu hân này hận không thể đem Tô Khải một cái nuốt ánh mắt, trong lòng nhất thời bốc lên một luồng không thích, hăng giọng nói rằng.

"Khắc khắc!"

"Chính sự quan trọng!"

"Đối với lần trước thất bại cửa ải, Triệu Chí nhân cùng chu hãm các người có biện pháp nào hay không?"

Nhìn thấy Vương Trạch Hạo nhắc tới chính sự, Triệu Chí nhân cùng chu hãm cũng không tiện lại đi cùng Tô Khải kết giao tình, lông mày hơi khóa lại.

"Khó!"

"Ngược lại ta là không có biện pháp gì!"

Triệu Chí nhân lắc đầu liên tục.

"Độ khó thực sự là quá to lớn, ta xem vẫn là đổi một toà điện đá đi!"

"Những kia con rối mỗi người nắm giữ hư không lực lượng, xuất quỷ nhập thần, cùng bọn họ giao thủ quá oan uổng."

"Nếu là không có khắc chế những con rối này thủ đoạn, dù cho Kết Đan tu sĩ ra tay, cũng chưa chắc có thể qua cửa."

Chu hãm trong lòng dao động, ngược lại điện đá có ba toà, toà này thăm dò không đi xuống, hoàn toàn có thể đi thăm dò cái khác hai toà điện đá.

Đối với Triệu Chí nhân cùng chu hãm hai người oán giận, Vương Trạch Hạo trong lòng tự nhiên cũng nắm chắc.

Hư không lực lượng quá khó chơi.

Thế nhưng liền từ bỏ như vậy, Vương Trạch Hạo trong lòng lại có không cam lòng.

Chỉ còn dư lại cuối cùng tam quan, bọn họ liền có thể hoàn toàn xông qua điện đá, nếu là liền từ bỏ như vậy, quá đáng tiếc.

Căn cứ Bát đại thể gia được tin tức, ba toà điện đá bên trong, mỗi người có năm mươi đạo cửa ải, không thông qua 5 quan liền có thể có được một phần Thiên Nhai đạo nhân truyền thừa.

Bởi vậy toà này điện đá bên trong, tổng cộng có mười đạo truyền thừa, trong đó chín đạo truyền thừa đã sớm bị người khác lấy mất, chỉ còn dư lại cuối cùng một đạo truyền thừa chưa bị lấy đi.

Cái này cũng là Vương Trạch Hạo trong lòng vạn phần không cam lòng, bởi vì phần này truyền thừa có một phần ba xác suất chính là Chi Xích Thiên Nhai.

Chỉ còn dư lại cuối cùng tam quan, thế nhưng này tam quan đối với Vương gia, Chu gia cùng Triệu gia đệ tử mà nói, rồi lại khác nào lạch trời giống như vậy, không cách nào vượt qua.

Hư không lực lượng, hay là không phải sát phạt lực lượng sức mạnh mạnh nhất, nhưng tuyệt đối là khó dây dưa nhất quỷ dị nhất sức mạnh một trong Vương gia, Chu gia cùng Triệu gia 19 tên tu sĩ thực lực, rõ ràng vượt quá những con rối này, thế nhưng những con rối này lắng là dựa vào hư không lực lượng, ngược lại chiếm cứ thượng phong, để 3 nhà đệ tử bỏ tay toàn tập.

"Nếu là hư không lực lượng, ta có lẽ có biện pháp!"

Tô Khải nghe xong ba người đối thoại, lạnh nhạt nói.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 215: Chém

"Cái gì? người có biện pháp?"

Vương Trạch Hạo nghe được Tô Khải có biện pháp đối phó hư không lực lượng, nhất thời kinh ngạc thốt lên một tiếng, có chút không dám tin tưởng.

Tinh thông hư không lực lượng tu sĩ, ở Tu Tiên Giới tuyệt đối là hiếm như lá mùa thu tồn tại, mà khắc chế hư không lực lượng tu sĩ, vậy thì càng thêm hi

hữu.

Tô Khải không gần như chỉ ở luyện khí thuật trên có cao như thế trình độ, liền ngay cả hư không lực lượng đều có thể khắc chế, thực sự là để mọi người có chút không dám tin tưởng.

Vương Trạch Hạo hỏi.

"Tô huynh người tu luyện khắc chế hư không lực lượng công pháp?"

"Không có!"

"Khắc chế hư không lực lượng không thể nói là, ta chỉ là nắm giữ hư không lực lượng mà thôi."

Nói Tô Khải ngón tay ở trong hư không nhẹ nhàng vạch một cái, nhất thời một cái bé nhỏ vết nứt, xuất hiện ở đầu ngón tay bên trên.

"Đúng là hư không lực lượng!"

Nhìn thấy Tô Khải triển khai hư không lực lượng, Vương Trạch Hạo, Triệu Chí nhân cùng chu hâm ba người không nhịn được kinh ngạc thốt lên một tiếng, trong mắt lộ ra một vệt tia sáng.

Nếu là có Tô Khải giúp đỡ, hay là bọn họ thật sự có thể thông qua cửa ải.

"Đa tạ Tô huynh người ra tay giúp đỡ!"

"Để ta ra tay tự nhiên không có vấn đề, thế nhưng truyền thừa như thế phân phối, cái này cần thực hiện nói rõ."

Tô Khải hỏi.

"Dựa theo ba nhà chúng ta ước định, phạm là ở điện đá bên trong được truyền thừa, nếu là có thể chia sẻ giống nhau chia sẻ, nếu là không cách nào chia sẻ truyền thừa, dựa theo công lao phân phối, Tô huynh người cảm thấy làm sao?"

Nghe xong phương pháp phân phối, Tô Khải gật gù đáp ứng nói.

Nhìn thấy Tô Khải đáp ứng sau khi, 3 nhà đệ tử nhất thời tràn đầy phấn khởi, liền thủ bước vào điện đá vượt ải.

Điện đá tổng cộng 50 quan, Vương gia, Triệu gia cùng Chu gia 3 nhà đã xông qua 46 quan, kẹt ở 47 quan bên trong. Thế nhưng mỗi lần lui ra điện đá, lần nữa tiến vào điện đá bên trong, liền cần một lần nữa vượt ải.

Nói cách khác muốn có được điện đá bên trong cuối cùng một đạo truyền thừa, liền cần một hơi xông qua 50 quan.

Bất quá may là phía trước những này cửa ải 3 nhà đệ tử đã sớm hết sức quen thuộc, căn bản không cần Tô Khải ra tay, liền có thể dễ dàng thông qua cửa ải.

Dọc theo đường đi, Tô Khải bắt đầu rồi nắm thắng hành trình.

5 quan!

10 quan!

15 quan!

20 quan!

P phía trước 20 quan độ khó không lớn, ba gia tộc lớn tu sĩ phối hợp hiểu ngầm, hầu như không có gặp phải phiền toái gì liền thông qua cửa ải thế.

Thế nhưng từ thứ hai mươi một quan sau khi, độ khó đột nhiên tăng lên trên, coi như là ba gia tộc lớn đệ tử liên thủ, cũng không cách nào ứng dụng quyết định, Tô Khải thường thường là ở thời khắc mấu chốt ra tay giúp đỡ, thuận lợi thông qua những này cửa ải.

25 quan!

30 quan!

35 quan!

40 quan!

Từ thứ bốn mươi một quan bắt đầu, xuất hiện con rối cùng một màu đều có Trúc Cơ tu sĩ thực lực, mà là số lượng cách xa ở Tô Khải mọi người thực lực bên trên, khá là đau đầu.

Dù cho có Tô Khải ra tay giúp đỡ, 3 trong đại gia tộc cũng xuất hiện giảm quân số hiện tượng.

Bất quá đối với giảm quân số tình huống, Vương Trạch Hạo, Triệu Chí nhân cùng chu hãm ba người tựa hồ sớm đã có dự liệu, sắp xếp người bị thương lui ra điện đá, những người khác tiếp tục vượt ải.

Thứ bốn mươi bảy quan.

Làm bước lên thứ bốn mươi bảy quan sau khi, Tô Khải nhất thời ngưng thần bế khí.

Tô Khải cùng 3 nhà đệ tử hai mươi người tuy rằng mỗi người đều là Trúc Cơ tu sĩ, thế nhưng đi ngang qua một phen ác chiến sau khi, chỉ còn dư lại cuối cùng mười người, giảm quân số một nửa, hơn nữa còn không ở trạng thái toàn thịnh.

"Tô huynh, cửa ải này sẽ phải dựa vào ngươi rồi!"

Vương Trạch Hạo có chút sầu lo mà nhìn Tô Khải.

Trước 46 quan bọn họ ba gia tộc lớn tu sĩ ngoại trừ đại lực khí, thế nhưng cửa ải này, đối mặt nắm giữ hư không lực lượng con rối, trừ phi thực lực có thể nghiền ép những con rối này, bằng không hầu như không có khả năng thành công.

Hi vọng, tất cả đều ở Tô Khải trên người.

"Chư vị yên tâm, cửa ải này liền giao cho ta!"

Tô Khải vừa dứt lời, 10 cụ con rối xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Này 10 cụ con rối tu vị không mạnh, chỉ có Trúc Cơ sơ kỳ mà thôi, ba gia tộc lớn bên trong yếu nhất người, đều so với này 10 cụ con rối mạnh hơn.

Thế nhưng này 10 cụ con rối khó chơi địa phương ở với bọn họ chừng không hư không lực lượng, thủ đoạn quỷ dị khó lường, khó lòng phòng bị. Ba gia tộc lớn vượt ải nhiều lần, nhiều lần tổn hại ở những con rối này đánh lên bên trong.

Ở Tô Khải chờ người bước vào trong nháy mắt, này 10 cụ con rối tựa hồ nhận ra được cái gì, trong hai mắt lập lòe hồng quang, nồng nặc hư không lực lượng, vờn quanh ở con rối trên người.

"Quả nhiên là hư không lực lượng!"

"Thế nhưng. . . Phi thường đơn sơ!"

Tô Khải Nam Nam nói rằng.

Những con rối này xác thực nắm giữ hư không lực lượng, thế nhưng ở Tô Khải xem ra, bọn họ vận dụng phi thường đơn sơ, thậm chí ngay cả sở hê hệ cũng không sánh nổi.

Con rối chung quy là con rối, khuyết thiếu tu sĩ linh trí, chung quy không sánh được chân chính tu sĩ.

Ầm——

Ầm——

Ầm——

Này 10 cụ con rối cùng nhau bước ra một bước, trong hư không sản sinh một luồng vô hình gọn sóng, hướng về Tô Khải chờ người lướt tới.

Nhìn thấy này 10 cụ con rối hành động, Vương Trạch Hạo, Triệu Chí nhân cùng chu hãm ba người đã sớm không cảm thấy kinh ngạc.

Những con rối này linh trí không cao, mỗi lần hành động hầu như đều là đồng nhất cái thức mở đầu, nhưng chính là đối mặt những này không hề linh trí có thể nói con rối, Vương gia, Triệu gia cùng Chu gia đệ tử nhưng là nhiều lần thất bại.

"Tô huynh, cẩn thận bọn họ. . ."

Vương Trạch Hạo mà nói vẫn chưa nói hết, chỉ thấy Tô Khải xoay tay phải lại, Hư Linh phi kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Gào thét một tiếng!

Hư Linh phi kiếm khác nào một đạo tia chớp màu bạc, xuất hiện giữa trời, hướng về 10 cụ con rối lao đi.

Trong chớp mắt, Hư Linh phi kiếm liền xuất hiện ở 10 cụ con rối trước mặt, sau một khắc liền muốn chém tới con rối trên người.

Vương Trạch Hạo thấy cảnh này, cau mày thành một cái xuyên chữ.

"Tô huynh, hay là dùng hư không lực lượng, phổ thông thủ đoạn đối với những con rối này không có bất kỳ tác dụng!"

Vương Trạch Hạo trong lòng có chút lo lắng, cảm thấy Tô Khải bất cần, coi thường những con rối này.

Phổ thông thủ đoạn bọn họ ba gia tộc lớn sớm đã dùng quá, đối với những con rối này hầu như vô hiệu, Vương Trạch Hạo trong lòng khá là bất mãn, thế nhưng sau một khắc, hắn liền kinh ngạc con người suýt chút nữa rơi xuống đất.

Hư Linh phi kiếm hạ xuống, con rối nhìn thấy gần trong gang tấc Hư Linh phi kiếm, phi thường tuân thủ điều khiển hư không lực lượng, sử dụng hư không độn thuật.

Nhất thời, con rối chu vi hư không một trận vận vẹo, thân hình lại trở nên quý mị lên.

Thế nhưng Hư Linh phi kiếm thế tiến công, nhưng cùng những con rối này trước đây gặp phải thế tiến công tuyệt nhiên không giống.

Hư Linh phi kiếm hạ xuống, con rối chu vi vận vẹo hư không, đột ngột động lại hạ xuống, thật giống như đánh tới ngọn sóng mặt hồ, đột nhiên trở nên bình tĩnh giống như vậy, khó mà tin nổi.

"Chém!"

Răng rắc một tiếng!

Hư Linh phi kiếm hạ xuống, một bộ con rối đầu một nơi thân một nẻo.

Vương Trạch Hạo, Triệu Chí nhân cùng chu âm 3 người nhất thời ngoác to miệng, tỏ rõ vẻ kinh ngạc.

Quấy nhiễu ba người bọn họ đã lâu con rối, lại vậy cứ như thế bị Tô Khải chém giết.

Thật giống như ở chém giết a mèo a chó như thế ung dung, những con rối này nắm giữ hư không lực lượng, ở Tô Khải trước mặt, phảng phất không có bất kỳ tác dụng gì.

Điểm trọng yếu nhất, bọn họ nhìn rõ ràng, Tô Khải sử dụng thanh phi kiếm này, chính là hư không loại phi kiếm, giá trị liên thành.

Tô Khải lại còn có luyện chế hư không loại pháp khí!

Nhất thời, bọn họ 3 trong mắt người tràn ngập hưng hực, kết giao Tô Khải tâm tư, kiên định hơn.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 216: Tả Vĩnh Nguyên hành động

Hư không loại bảo vật, chính là hết thấy bảo vật bên trong giá trị to lớn nhất bảo vật, đặc biệt có năng lực công kích pháp khí, càng là hiếm như lá mùa thu, cái nào sợ bọn họ ba gia tộc lớn đều không có vài món.

Nếu là Vương Trạch Hạo, Triệu Chí nhân cùng chu âm ba người bọn họ cũng nắm giữ hư không loại pháp khí, sợ là sớm đã có thể san bằng này 10 cụ con rối, mà không phải là bị vây ở thứ bốn mươi bảy quan.

Đáng tiếc liền ngay cả Nguyên Anh Lão tổ đều không ngờ rằng, trong đó lại có một cửa sẽ dính đến nắm giữ hư không lực lượng con rối, bởi vậy cũng không có chuẩn bị hư không loại pháp khí.

Tô Khải thẳng thắn dứt khoát chém giết một con con rối sau khi, Vương Trạch Hạo ba người tàn nhẫn mà thở phào nhẹ nhõm.

Đại thế đã định!

Răng rắc!

Răng rắc!

Hư Linh phi kiếm ở trong hư không xẹt qua hai đạo linh quang, hai cổ con rối hạ xuống, chia năm xẻ bảy.

"Được!"

"Được!"

Nhìn thấy Tô Khải hung hăng như vậy chém giết những con rối này, 3 nhà đệ tử không nhịn được tốt hơn.

Những ngày này bên trong, bọn họ ở những này khó chơi con rối trên người ăn ở vị đáng, tình huống bây giờ rốt cục xoay ngược lại đây.

Liên tiếp tổn thất ba bộ con rối sau khi, còn lại con rối cũng ý thức được Tô Khải không còn là trước đối thủ, cũng không thể sử dụng trước thủ đoạn đối phó.

Dưới trong nháy mắt, những con rối này trên người hư không lực lượng bạo phát, thân hình lóe lên, biến mất ở trước mắt mọi người.

"Đây là thủ đoạn gì?"

Chu hãm khoe miệng co giật hai lần, trong lòng tràn ngập cảnh giác.

Bực này quý dị thủ đoạn, trước những con rối này cũng không có sử dụng tới.

"Là hư không độn thuật, chư vị cẩn thận rồi!"

Tô Khải nhắc nhở một tiếng.

Hư không độn thuật hẳn hiểu rõ vô cùng, phần lớn đều có ẩn thân hiệu quả, lại như hắc Vô Tướng Hư Linh độn, một khi trốn vào trong hư không, phổ thông thủ đoạn hoàn toàn không có cách nào tra xét ra tung tích của hắn.

Những con rối này hư không độn thuật tuy rằng không kịp Vô Tướng Hư Linh độn lợi hại, thế nhưng đối phó không tinh thông hư không lực lượng tu sĩ, nhưng cũng là thừa sức.

Thiên Nhân mở!

Tô Khải mở ra Thiên Nhân, nhất thời nhìn rõ ràng những con rối này tung tích, trong tay Hư Linh phi kiếm bay trốn mà ra.

Hư Linh phi kiếm bay trốn mà ra, hướng về một tên Vương gia đệ tử bắn nhanh mà đi, kiếm khí sắc bén, dù cho cách vài chục trượng khoảng cách, trên mặt đều có thể cảm nhận được một trận đau đớn.

"Người làm gì. . ."

Nhìn thấy Tô Khải đột nhiên đối với chính mình tộc đệ ra tay, Vương Trạch Hạo nhất thời thay đổi sắc mặt, muốn ra tay ngăn cản Tô Khải.

Tuy rằng hắn không biết Tô Khải đến cùng nổi điên làm gì muốn đối với mình tộc đệ ra tay, thế nhưng mình tuyệt đối sẽ không ngồi yên không để ý đến.

Wang Trạch Hạo đâm ra một quyền, khủng bố quyền kinh hướng về Hư Linh phi kiếm oanh kích mà đi, khí thế bàng bạc, nếu là phổ thông Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, ở này một chiêu bên dưới, không chết cũng bị thương.

Không hổ là Vương gia trẻ tuổi một đời thiên kiêu, xác thực không phải tu sĩ bình thường có thể so sánh với.

Bất quá Vương Trạch Hạo cú đâm này nhưng không có được tương tượng hiệu quả, chỉ thấy Hư Linh phi kiếm một cái lấp lóe, liền biến mất ở mọi người mi mắt bên trong.

Chờ đến Hư Linh phi kiếm xuất hiện lần nữa thời gian, xuất hiện ở tên kia Vương gia đệ tử phía sau, chém xuống một kiếm.

"Không được!"

Wang Trạch Hạo lệ quát một tiếng, hai mắt màu đỏ tươi.

Thế nhưng Vương Trạch Hạo âm thanh còn chưa rơi xuống, hắn liền thấy cái gì đồ vật xuất hiện ở Vương gia đệ tử sau lưng, chặn lại rồi Tô Khải Hư Linh phi kiếm.

Răng rắc một tiếng!

Một bộ con rối đầu một nơi thân một nẻo.

"Đây là. . ."

Vương Trạch Hạo, Triệu Chí nhân cùng chu hãm nhìn này đột ngột xoay ngược lại một màn, có chút ngầy người.

Nguyên lai Tô Khải ở cứu người.

Vương Trạch Hạo nhất thời hiểu được, mình vừa nãy trách oan Tô Khải.

Những con rối này thực sự là quá xảo hoạt, mắt thấy bọn họ đánh không lại Tô Khải, lại đánh tới đánh lên chủ ý.

Tô Khải có thể nhìn thấu những con rối này dự định, xuất thủ cứu Vương gia đệ tử một mạng.

"Tô huynh, cảm ơn người ra tay giúp đỡ!"

Vương Trạch Hạo sắc mặt khẽ biến thành hồng, hơi ngượng ngùng mà nói rằng.

"Không cần cảm ơn!"

"Những con rối này một khi triển khai hư không độn thuật, đối với ta mà nói không lớn bao nhiêu uy hiếp, thế nhưng đối với cho các người, nhưng là nguy hiểm tầng tầng!"

Nghe xong Tô Khải, ba gia tộc lớn đệ tử nhất thời thay đổi sắc mặt.

Loại này đánh lên thủ đoạn quá nguy hiểm,

Hoàn toàn không giống chính Đại Quang Minh đấu pháp, bọn họ hoàn toàn có thể đề phòng ngự.

"Tô huynh, người có thể có thủ đoạn gì có thể đối phó những con rối này?"

Vương Trạch Hạo hỏi.

"Thủ đoạn tự nhiên có!"

"Ta có một bí thuật, có thể nhìn rõ ràng những con rối này vị trí cụ thể, ta dùng thần niệm nói cho chư vị tung tích của bọn họ, các người đồng thời công kích con rối, đem bọn họ bức ra đến, sau đó do ta đến chém giết!"

"Được, cứ dựa theo Tô huynh nói tới làm!"

Dứt lời, Tô Khải trong mắt ánh bạc lấp lánh, ánh mắt nhìn quét bốn phía, tra xét đến hết thấy con rối vị trí cụ thể.

Thế nhưng Tô Khải cũng không có nóng lòng ra tay, nếu là khoảng cách quá xa, bọn họ một khi ra tay, sẽ cho con rối thời gian phản ứng.

Bởi vậy, phải chờ tới con rối dựa vào đến gần vừa đủ giờ một lần ra tay, khí thế như sấm vang chớp giật oanh kích mà ra, mới có thể đạt được to lớn nhất hiệu quả.

20 trọng!

Mười trọng!

Năm trọng!

Ba trọng!

Chờ đến những con rối này khoảng cách chỉ còn dư lại một trọng thời điểm, mọi người nhất thời bùng nổ ra khủng bố công kích, đem những con rối này hết mức từ trong hư không oanh kích đi ra.

"Chính là hiện tại!"

Tô Khải mười ngón liền động, Hư Linh phi kiếm hóa thành một đạo tia chớp màu bạc, ở trong hư không lấp lánh, mỗi một lần lấp lánh đều chém giết một bộ con rối.

Một tức sau khi.

Sáu cụ con rối đều bị chém giết.

Thứ bốn mươi bảy quan thông qua.

Chỉ còn dư lại cuối cùng hai quan, liền có thể có được toà này điện đá bên trong cuối cùng truyền thừa.

...

Chỉ tay trong núi.

Tà Vinh Nguyên bước chân ngừng lại, trong hai mắt tràn ngập cuồng nhiệt, loại kia cuồng giáo đồ đối với tín ngưỡng bình thường cuồng nhiệt, trong miệng lầm bầm nói nhỏ.

"Ma Thần đại nhân, mời ngài giáng lâm, tịnh hóa này ô uế thế giới đi!"

Theo Tà Vinh Nguyên âm thanh vừa dứt, sau một khắc hần ở chỉ tay trên núi bố trí đại trận khởi động, trong nháy mắt mây đen che khuất cả tòa chỉ tay son, tà gió từng trận.

Ở đại trận khởi động trong nháy mắt, Thiên Nhai Động thiên ở ngoài tám vị Lão tổ nhất thời thay đổi sắc mặt.

Nhân vì là bọn họ phát hiện ánh sáng kính lại không nhìn thấy Thiên Nhai Động thiên bên trong tình huống, đây là bọn họ trước đây xưa nay chưa bao giờ gặp sự tình.

Trong không khí bầu không khí, có thể nhìn ra nước đến giống như vậy, phảng phất sau một khắc sẽ mưa to gió lớn mãnh liệt.

"Bọn họ, sợ là lạnh ít dữ nhiều rồi!"

Viêm Gia Lão tổ trong mắt loé ra một vết mù mịt.

Hăm ở Thiên Nhai Động thiên bên trong tiểu bối, lần này sợ là cứu tử nhất sinh, lạnh ít dữ nhiều.

Thăng Tiên Đại Hội xuất hiện như vậy chỗ sơ suất, đây là bọn họ hoàn toàn không ngờ rằng.

Bọn họ Bát đại thế gia cao cao tại thượng nhiều năm, đã rất lâu không người nào dám với khiêu khích bọn họ Bát đại thế gia, lần này có thể nói là đánh bọn họ một trời tay không kịp.

Bất quá tin tức tốt duy nhất chính là, tiến vào Thiên Nhai Động thiên tiểu bối, cũng không phải bọn họ Bát đại thế gia bên trong ưu tú nhất tiểu bối.

Bọn họ Bát đại thế gia trẻ tuổi một đời linh quân người, bởi vì Nhân Hoàng Cung xuất thế, mà đi tranh cướp Nhân Hoàng Cung, tránh thoát tai nạn này, này xem như là vạn hạnh trong bất hạnh.

"Bất luận hần là ai, chỉ cần hần dám ra đây, ta nhất định để hần ném thử lửa giận của ta!"

Viêm Gia Lão tổ tàn nhẫn mà nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thích Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 217: Màu đen bão táp

Chỉ tay trên núi không, mây đen năm dày đặc, cuồng phong bao phủ, Tử Khí vờn quanh.

Khí lưu màu đen, quay về ở chỉ tay son bầu trời, hình thành một cái to lớn bão táp, ô quang lấp lóe, phảng phất thế giới tận thế.

Ở đại trận khởi động trong nháy mắt, các nhà đệ tử nhất thời nhận ra được dị thường, trong không khí, tràn ngập nồng đậm Tử Khí, phảng phất trong nháy mắt từ Thiên Nhai Động thiên bên trong đến đến Địa Ngục trong Quỷ Vực giống như.

"Chuyện gì thế này?"

Thủy Đồng đột nhiên mở hai mắt ra, một đôi bên trong đôi mắt đẹp, tràn ngập khó mà tin nổi kinh ngạc.

Ầm ầm ầm——

Màu đen bão táp bao phủ tới, mang theo không thể chống đối tư thế, trong nháy mắt liền đảo qua trăm dặm nơi.

"Không. . ."

Thủy Đồng con người đột nhiên co rụt lại, lời nói còn không có nói ra, vòng xoáy màu đen nhất thời đảo qua này ra điện đá, nàng lồm cồm có hứng thú thân thể, trong nháy mắt hóa thành đầy trời bột phấn.

Không chỉ có là Thủy Đồng, ở tòa này điện đá bên trong những tu sĩ khác, cũng trong nháy mắt này hóa thành đầy trời bột phấn, theo gió tung bay.

Ở căn giết hơn mười người tu sĩ bên trong, này cổ màu đen bão táp khí thể càng tăng mạnh hơn đựng, thông thiên triệt địa, xông thẳng Vân Tiêu.

Giữa không trung, Tả Vinh Nguyên lăng không giả tạo đập, trên đỉnh đầu hai cái màu đen sừng nhọn, ở màu đen trong gió lốc, khác nào hai cái đẳng đẳng sát khí lợi kiếm

"Kết thúc rồi!"

"Hết thầy đều kết thúc rồi!"

Tả Vinh Nguyên ngón tay hướng về mặt phía bắc một điểm, màu đen bão táp bao phủ mà đi, mà ngón tay hất hạ xuống địa phương, thành linh chính là thứ hai tòa điện đá.

Ở chém giết Thủy gia mọi người sau khi, Tả Vinh Nguyên không chút nào dừng lại hất tàn sát bước chân, màu đen bão táp kéo tới, có hàng vạn con ngựa chạy chồm, khí thể như lời.

Tiếng nổ vang rền mãnh liệt, không tới ba cái hô hấp, chỉ tay trên núi chỉ còn dư lại cuối cùng một tòa điện đá.

Còn lại tòa này điện đá, chính là Tô Khải chờ người vị trí điện đá.

"Đi thôi! Hủy diệt tất cả!"

Tả Vinh Nguyên khoe miệng lộ ra dữ tợn nụ cười, vung tay phải lên, màu đen bão táp uyển như nước thủy triều giống như phô thiên cái địa mà đi.

Điện đá bên trong.

Tô Khải nhìn cuối cùng một bộ ngã xuống con rối, thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Đệ 49 quan, thông qua!

Chỉ còn dư lại cửa ải cuối cùng.

Đệ 49 quan độ khó, còn ở trước một cửa bên trên, Vương gia, Chu gia cùng Triệu gia tổn thất nặng nề, ngoại trừ Vương Trạch Hạo, Triệu Chí nhân cùng chu hãm ba vị nhân vật thủ lĩnh ở ngoài, những người khác tất cả đều lui ra điện đá.

"Chỉ còn dư lại cửa ải cuối cùng, chư vị ý như thế nào? Có bằng lòng hay không làm liều một phen?"

Tô Khải hỏi Vương Trạch Hạo ba người.

Lúc này bốn người bọn họ trạng thái cũng không tính được, thế nhưng mắt thấy chỉ có cửa ải cuối cùng, bọn họ liền có thể có được tòa này điện đá cuối cùng khen thưởng, bọn họ làm sao đồng ý từ bỏ?

"Đương nhiên là xông vào một lần!"

Wương Trạch Hạo lông mày đều không hề nhú một lần nói rằng.

"Cơ hội tốt như vậy, nếu là không xông vào một lần, e sợ đời sau đều sẽ hối hận nện ngực giậm chân đây!"

Tô Khải bốn người hầu như không có bất kỳ câu thông, liền quyết định chú ý muốn xông vào một lần ải thứ năm mươi, dù cho thành công xác suất không đủ một tầng, bọn họ cũng phải thử một chút.

Liền tại bọn họ tức sẽ tiến vào ải thứ năm mươi giờ, điện đá đột nhiên lay động lên, mặt đất không ngừng mà chấn động, mặt tường rạn nứt, một bộ sắp đồ nát đáng đập.

"Chuyện gì xảy ra?"

Wương Trạch Hạo xem tới đây, nhất thời hầu như một tiếng.

"Nhanh lên một chút liên hệ người bên ngoài!"

Tuy rằng Vương Trạch Hạo ba người không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng điện đá rung động đồ nát, cảnh tượng như vậy là trước đây

chưa từng có ghi chép quá, tất nhiên là phát đại sự gì.

Vương Trạch Hạo ba người trong tay đưa tin ngọc bội linh quang điện cuồng lấp lóe, thế nhưng bọn họ nhưng chậm chạp không cách nào liên lạc với người bên ngoài, một điểm tiếng vang đều không có.

"Không cần liên hệ, bọn họ đều chết rồi!"

Tô Khải thì thảo nói nói.

Bên ngoài chỉ cần còn có công việc của một người, liền không thể triệt để mất liên lạc. Triệt để thử luyện tình huống, chỉ khả năng là toàn quân bị diệt.

Kỳ thực không cần Tô Khải nhắc nhở, Vương Trạch Hạo, Triệu Chí nhân cùng chu hãm ba người cũng đã nghĩ đến toàn quân bị diệt khả năng, thế nhưng bọn họ không muốn tin tưởng.

Chỉ tay son nguy hiểm, thế nhưng nguy hiểm đều ở điện đá bên trong, chỉ cần không tiến vào điện đá, cũng không có quá to lớn nguy hiểm. Coi như là cái khác sáu gia thế nhà liên thủ đối với phò bọn họ 3 nhà, cũng không thể để bọn họ toàn quân bị diệt.

"Không được, ta muốn đi ra ngoài!"

Chu hãm cái thứ nhất liền dễ kích động.

Thế nhưng vẫn không có đợi được chu hãm đi ra một trượng khoảng cách, cuồng phong gào thét trước mặt kéo tới, này cỗ cuồng phong chi lớn, 12 cấp bão ở trước mặt nó quả thực chính là ôn nhu Thanh Phong.

Răng rắc răng rắc!

Điện đá khắp nơi màu đen bão táp trước mặt, ầm ầm đổ nát, khối lớn khối lớn nham thạch, triệt để hóa thành bột phấn tiêu tan ở trên bầu trời.

"Chuyện này. . ."

Tô Khải bốn người thẳng tắp mà nhìn đổ nát điện đá, trong lúc nhất thời không phản ứng kịp.

Điện đá lại bị hủy rồi!

Cái này không thể nào!

Bất đại thế gia ở phát hiện chỉ tay trên núi ba toà điện đá sau, tự nhiên động tới đem điện đá phá hủy được truyền thừa ý nghĩ, thế nhưng là chưa thành công.

Tám vị Lão tổ đã sớm nói, những này điện đá chính là Thiên Nhai đạo nhân tự mình rèn đúc mà thành, coi như là Kết Đan tu sĩ đều không thể phá hủy, mà tiến vào Thiên Nhai Động thiên hạn mức tối đa chính là Trúc Cơ tu sĩ, phá hủy điện đá tự nhiên tuyệt đối không thể.

Thế nhưng hiện tại tuyệt đối sẽ không bị phá hủy điện đá, lại ở đổ nát!

Lúc này đổ nát không chỉ có là điện đá, càng là Vương Trạch Hạo ba người 3 xem!

Có thể chống đối Trúc Cơ tu sĩ điện đá, đều ở màu đen bão táp trước mặt phá hủy, bọn họ mấy cái nho nhỏ Trúc Cơ tu sĩ, rơi vào màu đen trong gió lốc, sẽ có thể nào kết cục?

Kính khủng kia màu đen bão táp bao phủ tới, Tô Khải trước mắt trong nháy mắt một vùng tăm tối.

"Nơi này là nơi nào?"

Tô Khải lòng vẫn còn sợ hãi, Nam Nam nói rằng.

Hắn khiếp sợ phát hiện, màu đen bão táp bao phủ mà qua sau, hắn lại không có chết, vốn là hắn đều làm tốt quyết tâm quyết tử.

"Nơi này là Thiên Nhai Động thiên Hạch Tâm Chi Địa!"

Một luồng tang thương cổ lão âm thanh ở Tô Khải vang lên bên tai, tiếp theo một trận tia sáng rọi sáng phía chân trời, một vị Trung Niên Văn Sĩ xuất hiện ở Tô Khải trước mắt.

"Ta là Động thiên chi linh!"

"Thiên Nhai Động thiên Động thiên chi linh!"

Trung Niên Văn Sĩ lạnh nhạt nói.

"Vừa nầy nầy màu đen bão táp là chuyện gì xảy ra?"

Tô Khải tuy rằng không biết nầy cổ màu đen bão táp đến cùng là cái gì, thế nhưng tuyệt đối không phải Thiên Nhai Động thiên bên trong kết quả.

"Hết hy vọng chú!"

"Một môn đã sớm thất truyền tuyệt học!"

"Nói như vậy nầy màu đen bão táp là có người có thể chế tạo ra?"

Tô Khải cau mày.

"Không phải nói Thiên Nhai Động thiên cao nhất chỉ có thể vào nhập Trúc Cơ kỳ sinh mệnh, làm sao có khả năng sử dụng tới kinh khủng như thế thủ đoạn."

"Trúc Cơ tu sĩ tự nhiên không cách nào sử dụng tới như vậy thủ đoạn, thế nhưng mượn đại trận sức mạnh, cũng không phải là không có khả năng!"

Trung Niên Văn Sĩ lạnh nhạt nói.

"Đại trận!"

Tô Khải một trận hiểu rõ.

Hóa ra là mượn đại trận sức mạnh, chẳng trách ủng có sức mạnh kinh khủng như vậy.

"Chỉ tay trên núi ngoại trừ ta, còn có những người khác sống sót sao?"

Trung Niên Văn Sĩ tiếc nuối lắc đầu một cái.

"Này chỉ tay son ở ngoài đây?"

"Hiện tại còn không có chuyện, thế nhưng dùng không được một cái canh giờ, toàn bộ Thiên Nhai Động thiên đều sẽ bị hết hy vọng chú phá hủy!"

Nghe được chỉ tay son ở ngoài còn chưa có chuyện, Tô Khải trong lòng thoáng thở phào nhẹ nhõm.

Cũng còn tốt Tiểu Bát Điểm không có chuyện!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 218: Ma Thần Xi Vưu

"Là ai ra tay?"

Trung Niên Văn Sĩ không hề trả lời Tô Khải vấn đề, vung tay phải lên, một trận màn ánh sáng xuất hiện ở Tô Khải trước.

Màn ánh sáng bên trong, một bóng người màu đen trôi nổi ở chỉ tay son bầu trời, trên đầu mọc ra hai cái màu đen sừng nhọn, nhìn qua vô cùng dữ tợn.

"Tà Vinh Nguyên!"

Tô Khải nhìn một hồi, rốt cục nhìn ra nầy nói khuôn mặt dữ tợn đến cùng là ai.

Lại là Tà Vinh Nguyên, Thăng Tiên Đại Hội trên một Đại Hắc mã Tà Vinh Nguyên.

"Hắn muốn phá hủy chỉ tay son?"

Tô Khải hỏi.

Trung Niên Văn Sĩ lắc đầu một cái, trong mắt lộ ra một vết nồng đậm sâu lo.

"Phá hủy chỉ tay son cũng không phải mục đích của hần, hần mục đích thực sự là vì mở ra chỉ tay bên dưới ngọn núi phong ấn!"

"Phong ấn?"

Tô Khải nghe xong Trung Niên Văn Sĩ, cảm giác Thiên Nhai Động thiên tựa hồ cũng không phải đơn thuần dùng để truyền thừa Động thiên, tựa hồ còn có cái đó sứ mạng của hần.

"Chỉ tay bên dưới ngọn núi phong ấn ai?"

"Ma Thần Xi Vưu!"

Trung Niên Văn Sĩ, nuốt chút nữa cảm Tô Khải cả kinh con ngươi đều rơi xuống.

Ma Thần Xi Vưu!

Cái này đại danh鼎鼎 tồn tại, Tô Khải làm sao sẽ không biết.

Ma Thần Xi Vưu, nhưng năm đó cùng Nhân Hoàng tranh cướp Cửu Châu bá chủ nhân vật đáng sợ, tuy rằng Xi Vưu cuối cùng thua ở Nhân Hoàng trong tay, thế nhưng thực lực của hần không thể nghi ngờ.

"Xi Vưu không phải đã bị Nhân Hoàng chém giết sao? Làm sao sẽ bị phong ấn ở chỉ tay bên dưới ngọn núi?"

Tô Khải trong lòng tràn ngập nghi hoặc.

Trung Niên Văn Sĩ trong mắt lộ ra một vết nhớ lại vẻ mặt, hướng về Tô Khải giải thích.

"Thời kỳ thượng cổ, Ma Thần Xi Vưu cùng Nhân Hoàng Bệ Hạ tranh cướp Cửu Châu bá chủ, cuối cùng bị Nhân Hoàng Bệ Hạ một chiêu kiếm tiêu diệt. Thế nhưng thế nhân không biết chính là, Ma Thần Xi Vưu chính là bất tử chi thân, dù cho là Nhân Hoàng Bệ Hạ cũng không cách nào chân chính chém giết Xi Vưu, chỉ có thể đem phong ấn."

"Năm đó Nhân Hoàng Bệ Hạ chém liên tục sáu kiếm, chém xuống Xi Vưu tứ chi, đầu lâu cùng thân người, đem phong ấn tại thiên nam địa bắc sáu cái không giống địa phương."

"Mà này chỉ tay son, chính là phong ấn Xi Vưu tay phải nơi."

Nghe xong Trung Niên Văn Sĩ giải thích, Tô Khải mới biết Nhân Hoàng cùng Xi Vưu trong lúc đó, lại còn có như vậy bí ẩn.

Xi Vưu chính là bất tử chi thân, thậm chí ngay cả Nhân Hoàng đều không thể chém giết!

"Vì lẽ đó chỉ tay trên núi nhiều người như vậy, người chỉ có đem ta cứu, là hi vọng ta đi chém giết Tả Vĩnh Nguyên, bảo vệ phong ấn không bị hần phá hoại."

Trung Niên Văn Sĩ gật gù, một bộ trẻ nhỏ dễ dạy cũng đáng đáp.

"Không sai!"

"Nếu là không có sự xuất hiện của người, Ma Thần hậu duệ liên lần này liên thật sự đắc thủ."

Tô Khải không nhịn được oán thán một câu.

"Lão bá, người liên chưa hề nghĩ tới, nhân gia đều bố trí kỹ càng đại trận, thực lực trên ta xa, chỉ cần ta vừa lộ đầu, chắc chắn phải chết, làm sao có thể gần cận hần?"

"Đây là tuyệt đối không thể nhiệm vụ!"

Trung Niên Văn Sĩ nói rằng.

"Thế nhưng, người trên người có Nhân Hoàng Bệ Hạ truyền thừa!"

"Ta tin tưởng Nhân Hoàng Bệ Hạ đem truyền thừa để cho người, tất có thâm ý!"

". . ."

Tô Khải không còn gì để nói.

Cảm tình này Thiên Nhai Động thiên Động thiên chi linh chính là Nhân Hoàng nào tàn phẫn, nói rồi lâu như vậy, hoàn toàn không biết ứng đối ra sao cục

điện bây giờ, thuận tủy là gốc gác tin tưởng Nhân Hoàng ở trên người mình có lưu lại hậu chiêu.

Tô Khải không nhận được xoa xoa huyết Thái Dương, trở nên đau đầu.

"Nếu là ta từ chối ra tay sẽ như vậy hình dáng?"

Trung Niên Văn Sĩ nói mà không có biểu cảm gì nói.

"Dựa theo hết hy vọng chú hiện tại uy lực, một thời gian uống cạn chén trà bên trong, người mang đến tiểu Nữ Oa sẽ chết. Sau một canh giờ, toàn bộ Thiên Nhai Động thiên sẽ bị phá hủy, một khi Thiên Nhai Động thiên bị phá hủy, ta thân là Động thiên chi linh, tự nhiên cũng sẽ tử vong, mà người cũng sẽ mất đi sự giúp đỡ của ta, thập tử vô sinh."

Trung Niên Văn Sĩ ngữ khí bình thản, thật giống như đang nói một cái phổ thông Vô Thường sự tình.

Tô Khải hít sâu một hơi nói rằng.

"Người trước tiên giúp ta cứu Tiểu Bất Diễm, để ta giải quyết Tả Vĩnh Nguyên!"

Nhìn thấy Tô Khải quyết định, Trung Niên Văn Sĩ gật đầu, khoe miệng lộ ra một vết mỉm cười, vung tay phải lên, Tiểu Bất Diễm liền xuất hiện ở Thiên Nhai Động thiên Hạch Tâm Chi Địa.

Chém giết Tả Vĩnh Nguyên, đây là một hạng gian nan nhiệm vụ.

Tô Khải tính toán mình thực lực bây giờ, hầu như không có bất kỳ phần thắng, chỉ là hết hy vọng chú mình liền không cách nào chống đối.

Trừ phi thực lực của chính mình ở ngăn ngăn trong vòng một canh giờ, có thể có chất bay vọt.

Trúc Cơ trung kỳ?

Không hề khả năng, mình liền Trúc Cơ trung kỳ bình cảnh đều không có đụng tới, làm sao có khả năng ở ngăn ngăn trong vòng một canh giờ đột phá đến Trúc Cơ trung kỳ.

Như vậy duy nhất còn lại lựa chọn, chính là Phụ Nhạc Kinh.

Tô Khải xoay tay phải lại, Thăng Tiên Đại Hội hạng nhất khen thưởng thăng Dương Thạch xuất hiện ở Tô Khải trong tay.

Tô Khải hiện nay đã dung hợp tám khối kỳ thạch, chỉ kém dung hợp khối này thăng Dương Thạch, liền có thể đem Phụ Nhạc Kinh đã tu luyện đến tiểu thành cảnh giới.

Phụ Nhạc Kinh tiểu thành lớn bao nhiêu uy lực, Tô Khải không biết, thế nhưng Tô Khải tin tưởng Phụ Nhạc Kinh tuyệt đối sẽ không để mình thất vọng.

Thời gian cấp bách, Tô Khải điên cuồng vận chuyển Phụ Nhạc Kinh công pháp, bàng bạc chân nguyên ở trong người chảy xuôi, luyện hóa thăng Dương Thạch, nhàn nhạt ánh vàng hiện lên ở Tô Khải trên người, phảng phất ăn mặc một thân quần áo màu vàng.

Một phút sau khi, thăng Dương Thạch bị triệt để luyện hóa, Tô Khải cảm giác được cơ thể chính mình, trong nháy mắt này được thăng hoa, phảng phất rửa sạch duyên hoa.

Cường!

Tô Khải trong đầu lúc này ý niệm duy nhất, chính là mạnh mẽ, phảng phất nhất cử nhất động trong lúc đó, liền có thể đánh nổ cự long.

Luyện hóa thăng Dương Thạch sau khi, Tô Khải cũng không có thoả mãn, đại trận gia trì Tả Vĩnh Nguyên, chính là Tô Khải bình thân đối mặt quá trước nhất lớn đối thủ, dù cho giảng à Phụ Nhạc Kinh tu luyện tới tiểu thành, Tô Khải đều không hoàn toàn chắc chắn chiến thắng Tả Vĩnh Nguyên.

Chiếc nhẫn chứa đồ trên linh quang lóe lên, Thiên Phượng Huyết Thạch xuất hiện ở Tô Khải trước người.

Trước Tô Khải không có đem Phụ Nhạc Kinh đã tu luyện đến cảnh giới tiểu thành, không cách nào luyện hóa Thiên Phượng Huyết Thạch. Thế nhưng hiện tại, Thiên Phượng Huyết Thạch cũng sẽ thành vì là mình một sự giúp đỡ lớn.

Không nói hai lời, Tô Khải lần thứ hai điên cuồng vận chuyển Phụ Nhạc Kinh, luyện hóa Thiên Phượng Huyết Thạch.

Trung Niên Văn Sĩ nhìn điên cuồng tu luyện Tô Khải, nhìn thấy Tô Khải luyện hóa thăng Dương Thạch, sau đó lại lấy ra Thiên Phượng Huyết Thạch luyện hóa lên. Ánh mắt vừa bắt đầu phi thường bình tĩnh, thế nhưng theo thời gian trôi qua, hân trong mắt hiện ra một vết nhàn nhạt sầu lo.

Một phút!

Hai khắc chung!

Ba khác chung!

Trung Niên Văn Sĩ nhìn thời gian trôi qua, trên trán bốc lên tinh tế dày đặc mồ hôi hột.

Một cái canh giờ sắp đến rồi, toàn bộ Thiên Nhai Động thiên hầu như đều sắp bị hết hy vọng chú phá hủy, liền ngay cả tam đại hiểm địa Ma Nhân Lâm cùng ngàn thước hồ, lúc này cũng đã bị hết hy vọng chú phá hủy.

"Tên tiểu tử này sẽ không phải là chơi thoát đi!"

Nếu không là Trung Niên Văn Sĩ hoàn toàn chắc chắn, Tô Khải hiện tại không cách nào rời đi Thiên Nhai Động thiên, hẳn đều sắp cho rằng Tô Khải đang đùa bỡn mình, muốn để mình giúp hắn kéo dài thời gian tu luyện.

Còn sót lại thời gian một nén nhang.

Trung Niên Văn Sĩ nhìn còn đang tu luyện Tô Khải, trong lòng do dự bất định, tiến lên một bước, đang định tỉnh lại Tô Khải thời điểm, một luồng khí tức đột nhiên từ Tô Khải trên người bộc phát ra.

Trúc Cơ trung kỳ!

Đột phá rồi!

Trung Niên Văn Sĩ hơi sững sờ, sau đó nhìn thấy Tô Khải đột nhiên mở hai mắt ra, đối với hắn nói rằng.

"Để ngươi đợi lâu rồi!"

Trung Niên Văn Sĩ nhìn thấy Tô Khải này một mặt bình tĩnh đáng đáp, khóe miệng co giật hai lần.

Tiểu tử này can đảm, thật giống so với mình còn lớn hơn.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 219: Chiến Tả Vĩnh Nguyên

Lại dám ở còn sót lại thời gian một nén nhang tỉnh lại, tiểu tử này can đảm, thật đúng là kinh người.

Trung Niên Văn Sĩ sách sách miệng, đưa ngón trỏ ra quay về Tô Khải một điểm, nhất thời một trận sóng nước văn hiện lên ở Tô Khải mặt ngoài thân thể.

"Sức mạnh của ta có thể bảo vệ ngươi không chịu đến hết hy vọng chú ảnh hưởng, còn có thể hay không giết hắn, phải nhờ vào ngươi mình rồi!"

Trung Niên Văn Sĩ đối với Tô Khải nói rằng.

Tô Khải tò mò chỉ trỏ trên người mình tầng này sóng nước văn giống như vàng sáng, nhìn như chỉ tay liền có thể đâm thủng, thế nhưng sức phòng ngự nhưng phi thường kinh người.

"Yên tâm, chuyện kế tiếp, liền giao cho ta được rồi!"

Tô Khải định liệu trước nói rằng, về phía trước đạp xuống, bóng người đột nhiên xuất hiện ở giữa không trung.

Trung Niên Văn Sĩ nhìn Tô Khải rời đi bóng lưng, trong miệng lẩm bẩm nói nhỏ.

"Hi vọng tiểu tử này thật sự có thể thành công!"

Một bước bước ra, Tô Khải rời đi Thiên Nhai Động thiên Hạch Tâm Chi Địa, xuất hiện ở chỉ tay sơn bầu trời.

Lúc này chỉ tay sơn, đã không thể bị gọi là vì là sơn, xưng tên vì là thung lũng càng thêm thích hợp một điểm.

Nguyên bản Thiên Nhai Động thiên núi cao số một, chỉ tay sơn ở hết hy vọng chú oanh kích bên dưới, đổ nát nát tan, trên mặt đất ngược lại xuất hiện một

cái to lớn thung lũng, thật sâu lõm vào xuống.

Tà Vinh Nguyên nhìn thấy Tô Khải trong nháy mắt, liếm liếm đầu lưỡi, khoe miệng lộ ra đờ ỉa cười.

"Tiểu lão chuột, ngươi rốt cục đi ra rồi!"

"Chuột? Ngươi ánh mắt e sợ không tốt lắm, thậm chí ngay cả Lão Hồ đều có thể xem là chuột!"

Tô Khải lạnh nhạt nói, khoe miệng lộ ra một vết độ cong.

"Lão Hồ?"

"Chuột cũng dám tự xưng là Lão Hồ, chính là không biết hàm răng của ngươi có đủ hay không sắc bén!"

Tà Vinh Nguyên trong hai mắt lập lòe nồng đậm sát khí, nồng nặc ô quang, hiện lên ở thân thể hắc mặt ngoài.

Tô Khải con mắt híp lại, lộ ra một vết sát cơ.

"Rất nhanh, ngươi thì sẽ biết!"

"Chém!"

Tô Khải mà nói âm còn chưa hạ xuống, chỉ thấy một đạo màu bạc dây nhỏ đột ngột xuất hiện ở Tà Vinh Nguyên trên cổ.

Lóe lên ánh bạc, này nói màu bạc dây nhỏ lộ ra bóng người của nó.

Hư Linh phi kiếm!

Tô Khải ở cùng Tà Vinh Nguyên đối thoại thời điểm, hấp dẫn Tà Vinh Nguyên sự chú ý, nhân cơ hội khổng chế Hư Linh phi kiếm đánh lên Tà Vinh Nguyên.

Hư Linh phi kiếm không hồ là không gian loại pháp khí, đánh lên thời điểm liền một ít gọn sóng không có sản sinh, mãi đến tận hóa thành một đạo màu bạc dây nhỏ, bỏ xuống Tà Vinh Nguyên đầu.

Thế nhưng Tô Khải cũng không nhìn thấy tương tượng máu tươi, ngược lại Tà Vinh Nguyên khoe miệng lộ ra một vết cười quái dị, trên người ô quang lấp lóe, sau đó trên cổ hắc vết thương, liền hoàn toàn bị chữa trị.

"Ngu xuẩn!"

"Ta chính là Ma Thần sau khi, nắm giữ thân thể Bất tử, ngươi cho rằng đánh lên có thể giết ta?"

"Hê hê hê hê —— "

Tô Khải lông mày thật chặt cau lên đến, nhìn thành một cái xuyên chữ.

Thân thể Bất tử!

Lại là thân thể Bất tử!

Thân thể Bất tử Tô Khải cũng không phải lần đầu tiên nhìn thấy, bị cổ lão luyện chế thành người sâu độc Tiêu Viêm! lửa, chính là thân thể Bất tử, thế nhưng cuối cùng không cũng chết ở Tô Khải trong tay.

Thế nhưng thân thể Bất tử khó chơi, Tô Khải nhưng là tràn đầy linh hội, trừ phi thực lực nghiền ép đối thủ, bằng không muốn muốn chém giết nắm giữ thân thể Bất tử đối thủ, phi thường vương tay chân.

Huống chi ở đại trận gia trì bên dưới, Tà Vinh Nguyên thực lực còn ở Tô Khải bên trên.

"Tuyệt vọng sao?"

"Ta vẫn không có chơi chán ngươi liền tuyệt vọng, quá dễ ta thất vọng rồi!"

"Động thiên chi linh tướng ngươi cứu, ta còn tưởng rằng hắc tìm tới lợi hại cỡ nào giúp đỡ, bất quá chính là một phế vật. Chỉ bằng ngươi nhân vật như vậy cũng muốn ngăn cản ta, châu chấu đá xe!"

Tà Vinh Nguyên trong cổ họng phát sinh thanh âm khàn khàn.

"Tuyệt vọng?"

Tô Khải cười lạnh, trong ánh mắt không những không có bất kỳ tuyệt vọng, ngược lại như nhìn trí chướng nhĩ đồng như thể nhìn Tà Vinh Nguyên.

"Tà Vinh Nguyên... Không đúng, ngươi không phải Tà Vinh Nguyên! Tuy rằng không biết ngươi là ai, thế nhưng tạm thời gọi ngươi Tà Vinh Nguyên, ngươi có biết Xi Vu cũng là thân thể Bất tử, cuối cùng còn không phải là bị Nhân Hoàng Bệ Hạ tiêu diệt!"

"Xi Vu bất tử chi thân, cũng chỉ đến như thế!"

Tô Khải, phảng phất một cái đao nhọn đâm vào Tà Vinh Nguyên trong đầu, để hắn trong nháy mắt trở nên điên cuồng lên, trong miệng không ngừng mà gầm thét lên.

"Khôn nạn!"

"Ma Thần đại nhân há cho phép ngươi nói xấu!"

"Nhân Hoàng cái kia tiểu nhân hèn hạ, nếu không là đánh lên, hắn há có thể là Ma Thần đại nhân đối thủ!"

Tà Vinh Nguyên điên cuồng mà gầm thét lên, tiếng gầm gừ so với hổ tiếng khóc còn muốn vang dội, ở dưới bầu trời không ngừng mà vang vọng. Tà Vinh Nguyên hai mắt màu đỏ tươi, phảng phất Hồng Bảo Thạch giống như vậy, để lộ ra điên cuồng sát ý.

Não tàn phẫn!

Tà Vinh Nguyên khẳng định chính là Xi Vu não tàn phẫn.

Cầm một cái người thất bại xem là thần tượng, đứa nhỏ này thực sự là đủ không có nhãn lực.

Tô Khải trong lòng âm thầm oán thán một tiếng.

"Được làm vua thua làm giặc, chớ quá như thế!"

"Nhân Hoàng thánh, vì lẽ đó hắn chính là Cửu Châu cộng chủ, chính là tiền bối tiên hiền. Mà Xi Vu hắn thất bại, cuối cùng lạc cái bị tiêu diệt kết cục, liền ngay cả tên của hắn, bây giờ còn có bao nhiêu tu sĩ nhớ tới?"

Tô Khải đầm máu, không những không có để Tà Vinh Nguyên càng thêm điên cuồng, ngược lại để hắn tỉnh táo lại.

"Không sai, năm đó Ma Thần đại nhân xác thực thất bại. Thế nhưng ngày hôm nay, Ma Thần đại nhân đều sẽ sống lại, sẽ mang linh chúng ta một lần nữa bao phủ Cửu Châu."

"Báo thù!"

"Báo thù!"

"Báo thù!"

Tà Vinh Nguyên cao giọng la lên.

"Chúng ta?"

Tô Khải trong miệng lẩm bẩm nói nhỏ.

Tà Vinh Nguyên nói chính là "Chúng ta" mà không phải "Ta", có thể thấy được Tà Vinh Nguyên còn có đồng bọn, bất quá cũng may Thiên Nhai Động thiên bên trong tựa hồ chỉ có Tà Vinh Nguyên một người.

"Ngày hôm nay, chính là Ma Thần đại nhân xuất thế trọng yếu thánh ngày, ngươi phải đem ngươi huyết tế hiến cho Ma Thần đại nhân!"

Àm một tiếng!

Tà Vinh Nguyên trên người ô quang đại thịnh, xông thẳng Vân Tiêu, che kín bầu trời, phảng phất mây đen giống như vậy, đem toàn bộ bầu trời tất cả đều bao phủ ở bên trong.

"Diệt!"

Tà Vinh Nguyên mạnh mẽ đánh ra một chương, một con màu đen bàn tay khổng lồ phảng phất đỉnh núi nhỏ bình thường hạ xuống, hướng về Tô Khải một chương đánh tới.

"Hư Linh phi kiếm, mau!"

Tô Khải liên tục gảy mười ngón tay, chân nguyên điên cuồng truyền vào Hư Linh trong phi kiếm.

Hư Linh trên phi kiếm ánh bạc hào phóng, hô hấp trong lúc đó, đón gió căng phồng lên, Hư Linh phi kiếm trong nháy mắt tăng vọt gấp mấy trăm lần, hóa thành một thanh thông thiên cự kiếm, hướng về màu đen bàn tay không lồ một chiêu kiếm chém tới.

Chi ròi một tiếng.

Hư Linh phi kiếm hóa thành kiếm lớn màu bạc, một chiêu kiếm chém ở màu đen bàn tay không lồ trên người.

Thế nhưng để Tô Khải khiếp sợ chính là, ngày càng ngạo nghễ hư không lực lượng, ở màu đen bàn tay không lồ trước mặt, nhưng như là đụng tới khắc tinh, ở tiếp xúc được ô quang trong nháy mắt, trong nháy mắt liền bị trừ khử, tựa hồ xưa nay chưa từng xuất hiện.

Màu đen bàn tay không lồ ở Hư Linh trên phi kiếm tăng tăng vô một cái, Hư Linh trên phi kiếm mặt lại xuất hiện một vết nứt, gào thét một tiếng, cũng cuốn tới.

"Hư không lực lượng? Không biết tự lượng sức mình!"

Tả Vinh Nguyên khinh bỉ nở nụ cười một tiếng, hư không lực lượng lại như ngăn cản mình Ma Thần lực lượng, thực sự là mơ hồ.

Nhìn thấy Hư Linh phi kiếm bị thương nặng, Tô Khải tâm tình nhất thời chìm đáy vực.

Tự mình nghĩ đến thuận buồm xuôi gió hư không lực lượng, ở Tả Vinh Nguyên trên người đụng tới khắc tinh, để Tô Khải trong nháy mắt rơi vào bị động cục diện.

"Thế nhưng Động thiên chi linh lựa chọn ta, tất nhiên có hần nguyên nhân, không thể không có phần thắng chút nào mới đúng."

"Lẽ nào là... Nhân Hoàng truyền thừa!"

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 220: Hiên Viên cứu kiếm oai

Nhân Hoàng truyền thừa!

Tô Khải nghĩ tới đây, trong đầu nhất thời xẹt qua một tia chớp, khai thiên tích địa giống như vậy, để hần rộng rãi tinh ngộ.

Năm đó Nhân Hoàng cùng Xi Vưu trong lúc đó đại chiến, cuối cùng lấy Xi Vưu thất bại cáo chung, Xi Vưu dùng Nhân Hoàng chia làm sáu phần, phong ấn tại thiên nam địa bắc.

Thế nhưng Nhân Hoàng nếu biết Xi Vưu không có chân chính chết đi, tất nhiên sẽ cải tiến mình thần thông, dùng để khắc chế Xi Vưu chiêu số.

"Vì lẽ đó. . . Xi Vưu Ma Thần lực lượng, hẳn là bị Hiên Viên Cửu Kiếm khắc chế mới đúng!"

Dứt lời, Tô Khải hai mắt đột nhiên trở nên trở nên sáng ngời, bùng nổ ra một trận kim quang.

Vù một tiếng!

Một tiết đoạn kiếm xuất hiện ở Tô Khải trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng xoay tròn.

Thế nhưng ở này một tiết đoạn kiếm bên trên, Tô Khải cảm nhận được nồng đậm sát khí cùng với bàng bạc chiến ý.

Đây là đối với túc địch chiến ý!

Quả nhiên, dù cho đi qua 10 mấy vạn năm, làm Hiên Viên Kiếm lần thứ hai cảm nhận được đối thủ cũ Xi Vưu khí tức, như trước là chiến ý ngập trời.

"Hiên Viên Kiếm!"

Tả Vinh Nguyên đang nhìn đến đoạn kiếm trong nháy mắt, tỏ rõ vẻ kinh hãi, thậm chí có thể dùng sợ hãi để hình dung.

Hiên Viên Kiếm, đây là bọn họ Ma Thần sau khi trong lòng vĩnh viễn bóng tối, chính là bọn họ to lớn nhất khắc tinh, vô số Ma Thần sau khi, chính là chết ở chuỗi này vô thượng bảo kiếm bên dưới.

"Hiên Viên Kiếm!"

"Chẳng trách Động thiên chi linh sẽ chọn ngươi!"

"Thế nhưng, Hiên Viên Kiếm lợi hại đến đâu vậy cũng xem ngươi, ngươi không phải là Nhân Hoàng!"

Tả Vinh Nguyên ngoài mặt trong yếu nói rằng.

"Đồng dạng, ngươi cũng không phải Xi Vu!"

"Một tiết đoạn kiếm, đủ để chém giết ngươi!"

"Tiểu tử, ngươi quá kiêu ngạo rồi!"

"Ma Thần đại nhân vĩ đại, há lại là ngươi có thể rõ ràng?"

Tả Vinh Nguyên trong mắt lộ ra một vết hàn ý, quay về Tô Khải đâm ra một quyền.

Hai to khoảng mười trượng màu đen cự quyền, oanh kích mà ra, mang theo không khí kinh phong, bao phủ tới.

Màu đen cự quyền tuy rằng còn chưa xuống ở Tô Khải trên người, thế nhưng màu đen cự quyền sức mạnh kinh khủng, phảng phất vượt quá hư không chịu đựng hạn mức tối đa, liên hư không đều trở nên không ổn định lên, xuất hiện từng cái từng cái đáng sợ vết nứt không gian.

Đối mặt uyển như Ma Thần bình thường cự quyền, Tô Khải hít sâu vào một hơi, sắc mặt bình tĩnh, không hề Vô Bi.

"Chém —— thiên —— kiếm —— "

Trong nháy mắt này, Hiên Viên Kiếm tựa hồ cảm nhận được cái gì, Thiên Địa linh khí hướng về đoạn kiếm hội tụ mà đi, lại dùng Thiên Địa linh khí, đem còn lại thân kiếm một lần nữa rèn đúc lên, hình thành một thanh hoàn chỉnh trường kiếm.

Tô Khải hữu quyền nắm chặt, đem Hiên Viên Kiếm lẳng lẳng mà nắm ở trong lòng bàn tay, về phía trước một trăm.

Một đạo thông thiên ánh kiếm, đột nhiên xuất hiện ở dưới bầu trời.

Này ánh kiếm thông thiên triệt địa, xông thẳng Vân Tiêu, dường như muốn đem toàn bộ Thương Khung chém thành hai khúc giống như vậy, dù cho là Tô Khải cái này triển khai người, đều không tên cảm nhận được một trận kinh hồn bạt vía.

Ong ong một tiếng!

Thông thiên triệt địa ánh kiếm, cùng không khí màu đen cự quyền chính diện đụng vào nhau.

Màu đen cự quyền trên Ma Thần lực lượng, ở tiếp xúc được ánh kiếm trong nháy mắt, phảng phất gặp phải khắc tinh giống như vậy, băng tuyết tan rã, rõ ràng sức mạnh còn ở ánh kiếm bên trên, thế nhưng là bị ánh kiếm khắc chế.

Gào thét một tiếng!

Màu đen cự quyền bị chém thành hai nửa, hóa thành lăm ta lăm tằm điểm sáng, tiêu tan ở dưới bầu trời.

Hiên Viên Kiếm ánh kiếm, chém phá màu đen cự quyền bên trong, uy thế không giảm chém về phía Tả Vinh Nguyên, bùng nổ ra một trận đinh tai nhức óc tiếng vang.

Ở chiều kiếm này bên dưới, Tả Vinh Nguyên trên người ô quang, lại bị chém tới một phần ba, thân hình chật vật, sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên ở chiều kiếm này bên dưới, bị thiệt lớn.

"Cái này không thể nào!"

"Cái này không thể nào!"

"Này rõ ràng chính là thay đổi quá Ma Thần lực lượng, tại sao còn có thể bị Hiên Viên Cửu Kiếm khắc chế!"

Tả Vinh Nguyên trên mặt điên cuồng, mà lại tràn ngập cay đắng.

Bọn họ Ma Thần sau khi dùng mấy chục đời người nằm gai nếm mật, thay đổi Ma Thần lực lượng, vì có thể tiếp xúc Hiên Viên Cửu Kiếm khắc chế, thế nhưng cuối cùng hay là đã thất bại.

Khi thật sự đối mặt Hiên Viên Cửu Kiếm thời điểm, Tả Vinh Nguyên mới chính thức cảm nhận được nồng đậm sự bất đắc dĩ cùng cay đắng.

"Thế nhưng . . ."

"Thế nhưng ngươi xuất hiện quá muộn rồi!"

Tả Vinh Nguyên trong mắt, thiêu đốt điên cuồng hòa điểm.

"Coi như Hiên Viên Cửu Kiếm có thể khắc chế Ma Thần lực lượng thì lại làm sao?"

"Thời gian của ngươi không đủ rồi!"

"Để ta tính tính, bây giờ cách Thiên Nhai Động thiên triệt để mất đi chỉ có 100 tức thời gian, một khi Thiên Nhai Động thiên phá diệt, Động thiên chỉ linh cái thứ nhất liền sẽ tử vong, không có Động thiên chỉ linh che chở, ngươi liền sinh tồn được đều không thể làm được."

"Ngươi . . . Còn có thủ đoạn gì nữa?"

Tả Vinh Nguyên một bộ nắm chắc phần thắng đáng đáp, nhìn từ trên cao xuống mà nhìn xuống Tô Khải.

"Trận pháp!"

"Ta đến muốn nhìn một chút ngươi trận pháp, có thể chống đỡ bao lâu!"

"Chống được ngươi chết, vẫn là thừa sức!"

Tả Vinh Nguyên lạnh rên một tiếng.

Ở trận pháp dưới sự khống chế, đầy trời Linh khí, hướng về Tả Vinh Nguyên thân thể hội tụ đến, truyền vào này thông thiên ô quang bên trên.

Nguyên bản bị Hiên Viên Cửu Kiếm chém tới một phần ba ô quang, lại trong nháy mắt liền bị bổ sung hoàn toàn.

"Chỉ cần trận pháp vẫn còn, ta chân nguyên chính là vô cùng vô tận, vừa nảy như vậy kiếm chiêu, ngươi lại có thể chém ra mấy kiếm đi ra?"

Vừa nảy này một chiêu kiếm khủng bố, Tả Vinh Nguyên tràn đầy linh hội.

Thế nhưng kinh khủng như thế kiếm chiêu, tiêu hao tất nhiên cũng sẽ vô cùng lớn lao, lấy Tô Khải Trúc Cơ trung kỳ tu vị, có thể chém ra mấy chiêu đi ra?

Mình nắm giữ trận pháp, có thể vô cùng vô tận cướp đoạt Thiên Nhai Động thiên Linh khí, mà Tô Khải chỉ có một thân một mình, hẳn làm sao có khả năng hao được mình.

Huống chi, mặc dù Tô Khải thật sự hao được, đem Thiên Nhai Động thiên Linh khí tiêu hao hết, Linh khí một khi tiêu hao hết, liền mang ý nghĩa Thiên Nhai Động thiên hủy diệt, Tô Khải như thường không sống sót được.

Đây chính là một cái bẫy tặc!

Một cái nhằm vào Tô Khải bẫy tặc!

Tả Vinh Nguyên định liệu trước, dù cho Ma Thần lực lượng bị Hiên Viên Cửu Kiếm khắc chế, thế nhưng cuối cùng người thắng, chung quy là mình, Ma Thần đại nhân cuối cùng rồi sẽ một lần nữa hiện thế.

Tô Khải nhìn càng ngày càng không ổn định Thiên Nhai Động thiên, hẳn tự nhiên biết Thiên Nhai Động thiên thời gian bất động, một khi Thiên Nhai Động thiên hủy diệt, mình chắc chắn phải chết.

Một khi Thiên Nhai Động thiên hủy diệt, Thiên Nhai Động thiên bên trong tất cả, sẽ rơi vào hư không vô tận bên trong.

Muốn ở hư không vô tận bên trong tồn tại, chỉ ít cần Nguyên Anh kỳ tu vị, mà thôi Tô Khải thực lực, có thể nói là thập tử vô sinh.

"Ngươi còn không buông tha sao?"

"Buông tha đi! Rõ ràng chính là không có phần thắng chiến đấu, hà tất còn muốn giãy dụa đây?"

Tả Vinh Nguyên xé rách cổ họng nói rằng.

"Ồn ào!"

"Chém!"

Tô Khai trừng mắt Thụ nhân, chém xuống một kiếm, thông thiên ánh kiếm, trong nháy mắt lần thứ hai chém tới lượng lớn ô quang.

Thế nhưng Tả Vinh Nguyên không nhanh không chậm không chế trận pháp, ngưng tụ Thiên Địa linh khí, bổ sung trên người mình Ma Thần lực lượng.

"Chém!"

"Chém!"

"Chém!"

Tô Khai liên tiếp chém ra 5 kiếm, dù cho có linh từ chống đỡ, Tô Khai cũng cảm giác được trong cơ thể chân nguyên triệt để khô cạn, cũng lại nghiền ép không ra mây may chân nguyên đi ra.

"Kết thúc?"

"Nhanh như vậy liền kết thúc?"

"Ta còn tưởng rằng ngươi có thể quá nhiều chém ra mấy kiếm đây?"

Tả Vinh Nguyên châm chọc cười nói.

- Truyện tác giả ngưng chương hơn tuần rồi . chừng nào tg ra tiếp sẽ up chương . thanks

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiểu Sư Thúc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.